

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HD WIDENER

HW SIFV C

2224.20.5

Harvard College Library

BEQUEST OF
GEORGINA LOWELL PUTNAM
OF BOSTON

Received, July 1, 1914.

ÚJ FRANCZIA-MAGYAR ÉS MAGYAR-FRANCZIA

ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGÚJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

ELSŐ KÖTET. — FRANCZIA-MAGYAR RÉSZ.

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-HONGROIS ET HONGROIS-FRANÇAIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME PREMIER. — PARTIE FRANÇAISE-HONGROISE.

BUDAPEST

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

Harvard College Library
July 1, 1914.
Bequest of
Georgina Lowell Putnam

2224.20.5

2168-10

SOBND MAY 17 1915

EXPLICATION

des abréviations pour les termes techniques.

A MŰSZAVAKRA

vonatkozó rövidítések magyarázata.

aff.	affineur	rézműves.	call.	calligraphie	szépipírdó
agr.	agriculture	földművelés.	car.	carrier	kőfejtő
ag.	aiguillier	tűs, tűmíves	card.	cardeur	gyapjufésülő
alch.	alchimie.	aranykémlet	cart.	cartier	kártyacsináló
alg.	algèbre	algebra, betűve- tés	carto.	cartonnier	táblapapiros- csináló
anat.	anatomie	bonestan	cat.	religion catho- lique	katholika vul- lás
ant.	antiquité	ódonosság	ceint.	ceinturier	sárgarézmíves
ap.	apothicaire	gyógyyszerész	cham.	chamoiseur	írásgyártó
ar.	arithmétique	számtan	chan.	chancellerie	hivatalos í- mód
arch.	architecture	építéssel			
arch. n.	architecture navale	kajóépítéssel	chand.	chandelier	gyertyamártó
ard.	ardoisier	palafejlőd	chap.	chapelier	kalapos
arm.	armurier	seggyveresissár	charb.	charbonnier	szénégető
arp.	arpenteur	földmérő	charp.	charpentier	ács
arq.	arquebusier	puskaműves	charr.	charron	kerékgyártó
art.	artillerie	tűzsérög	chass.	chasse	vadászság
artif.	artificier	tűzművész ; tűzér	chaud.	chaudronnier	rézműves.
astr.	astronomie	csillagászat	chauf.	chaufournier	mészégető
banq.	banque	vállalkozás	chem.	chemin de fer	vaspálya
batt.	batteur d'or	aranyverő	chim.	chimie	vegytan
bibl.	bible	biblia.	chir.	chirurgie	sebészlet
bill.	billard	lekejtők	chron.	chronologie	idővetés, kor- rend
blason	blason	csimerisme.	cir.	cirier	viasszekecs- eresztő
bonnet.	bonnetier	kazisgyáros.	clou.	cloutier	szegmíves
bot.	botanique	füvészlet	coiff.	coiffeuse	piperező
bouch.	boucher	mészáros.	com.	commerce	kereskedésben
boul.	boulangier	pék, sültő	comp.	compte	számlartásban
bout.	boutonnier	gombcsináló	conf.	confiseur	csukrász
brass.	brasseur	serfőző	cor.	cordier	kötélgyártó
briq.	briquetier	légelgető	cord.	cordonnier	csipész
brod.	brodeur	húzó			
bross.	brossier	kéfekelő			

cor.	cornetier	szararműves	lap.	lapidaire	kőmetsző
cor.	corroyeur	tinár, bőrgyártó	lib.	libraire	könyvárus
cou.	coutelier	késműves	loc.	machine loco-	mozdony
coul.	couturière	varrónő		motive	
couv.	couvreur	palafedő	luth.	luthier	műszercsináló
cuis.	cuisine	szakácsmest-	ma.	manufacture	késművesség
		ség	maç.	maçon	kőműves
dam.	jeu de dames	ostáblajáték	man.	manège	lovaglás mes-
dan.	danse	tánczmesterség			sege
den.	dentiste	fogorvos	mar.	marine	tengerész
dess.	dessinateur	rajzoló	maréch.	maréchal	patkolókovács
dist.	distillateur	pálinkafőző	marr.	marroquinier	sattyánkészítő
dio.	dioptrique	fénytöréstan	math.	mathéma-	menyiségtan
dip.	diplomatique	oklevéltan		tiques	
dog.	dogmatique	kitten	méc.	mécanique	géptan, erőműtan
dor.	doreur	aranyozó	méd.	médecine	orvostudomány
dr.	droit	törvénykezési	még.	mégissier	írhátimár
		örmodor	men.	menuisier	asztalos
drap.	drapier	posztóműves	mét.	métallurgie	ércstan
éch.	échecs	sakkjáték	meu.	mounier	molnár
écon.	économie	mezei gazdaság	min.	minéralogie	ásványtan
égl.	église	egyházi ügyben	mine	mine	bányászás
emb.	emballeur	málhakeöltő	mon.	monnaie	pénzügy
éper.	éperonnier	sarkantyűműves	mus.	musique	zenészet
épl.	éplaigneur	posztókészítő	myth.	mythologie	küregtan
esc.	eserime	vívómesterség	nat.	naturaliste	természettud.
fab.	fabrique	gyárügy	nav.	navigation	hajózás
fauc.	fauconnerie	súlyomvadászat	num.	numismatique	pénztan, ér-
féod.	féodalité	kéberügy			szet
fer.	ferblantier	bádogos	oc.	oculiste	szemorvos
fin.	finances	pénzügy	ois.	oiseleur	madarász
fond.	fondeur	öntés, olvasztó	opt.	optique	látás
fond. c.	fondeur de ca-	betüntető	or.	fleur d'or	aranyfonó
	ractères		orf.	orfèvre	aranyműves
for.	forrestier	erdész	org.	facteur	orgonacsináló
forg.	forgeron	pörölyös kovács			
fort.	fortification	hadépítész	pap.	papetier	papírgyártó
fourb.	fourbisseur	kardosíszár	parch.	paroheminier	pergamendá- ló
gan.	gantier	kesztyűs			
géog.	géographie	földrajz	pass.	passementier	passomáshoz
geom.	géometrie	mértan	pât.	pâtissier	pástétom
gr.	grammaire	nyelvtan	pau.	jeu de paume	labdajáték
grav.	graveur	vésnök	pav.	paveur	utazarakészí- tő
gu.	guerre	hadügy			
hist.	histoire	történelem	poh.	pêche	halászat
hist. n.	histoire natu-	természettan	peig.	peignier	fésűs
	relle		pein.	peintre	festés
horl.	horloger	órás	pell.	pellétier	szőcs
hyd.	hydraulique	vízépítész	perr.	perruquier	parókás
imp.	imprimeur	nyomdász	phar.	pharmacie	gyógysszer
jard.	jardinage	kertészesség	phil.	philosophie	bölcsész
jeu.	jeu	játékban	phys.	physique	természettan
jeu qu.	jeu de quilles	kárpjáték	plum.	plumassier	toltpiper
joa.	joaillier	dragakömvés	po.	poète	költész
jur.	jurisprudence	jogtudomány	pol.	politique	politika

	plombier d'étain	faszokas	tan.	tanneur	esernővarga, tti- már
	proseque	czinóntó	tap.	tapisier	kárpitos
		törvénykezési ir- modor	teint.	teinturier	festő
	prosodie	hangmérés,	th.	théologie	hitlan
		hangsúlyozás	tht.	théâtre	színház
	raffineur de	csukorfőző	tir.	tireur d'or	aranysoőrő
	sucré		tiss.	tisserand	takács
rel.	relieur	könyvkötő	tond.	tondeur	posztönyűrő
rhét.	rhétorique	szónoklattan	tonn.	tonnelier	kádár
rôt.	rôtisseur	piacosi szokács,	tourn.	tourneur	esztergályos
		ételárus	tréf.	tréfileur	sodronyhúzó
rub.	rubanier	szalagszövő	trig.	trigonometrie	háromszögmérés
sal.	saline	sóakna	tuil.	tuilier	téglaégető
salp.	salpêtrier	sáktörőfőző	typ.	typographie	könyvnyomtatás
sav.	savonnier	szappanos	van.	vannier	kosárfonó
scp.	sculpteur	szobrász	vap.	machine à va- pear	gőzgép
sell.	sellier	nyereggyártó			
serr.	serrurier	lakatos	verr.	verrière	üvegkuta
soi.	soierie	selyemgyár	vét.	vétérinaire	baromornos
taill.	tailleur	szűző	vig.	vigneron	vínész
taill. p.	tailleur de pierres	kőfaragó	vit.	vitrier	üveges
			voit.	voiturier	fuvaros.

Abréviations. — Rövidítések.

<i>adj.</i>	adjectif	<i>melléknév</i>
<i>adv.</i>	adverbe	<i>igehatározó</i>
<i>art.</i>	article	<i>nemző</i>
<i>cf.</i>	conféres	<i>hasonlítás össze</i>
<i>comp.</i>	comparatif	<i>középfok, másodfok</i>
<i>conj.</i>	conjonction	<i>kötőszó</i>
<i>f.</i>	féminin	<i>nőnemű főnév</i>
<i>fam.</i>	familièrement	<i>közönöségosen; bizalmasan</i>
<i>fig.</i>	figurément	<i>képleg</i>
<i>ind.</i>	indéclinable	<i>ejtegethetlen</i>
<i>int.</i>	interjection	<i>indulatsszó</i>
<i>iron.</i>	ironiquement	<i>gúnyosan</i>
<i>m.</i>	masculin	<i>hímnemű főnév</i>
<i>mép.</i>	par mépris	<i>megvetőleg</i>
<i>n.</i>	neutre	<i>köznemű főnév</i>
<i>part.</i>	participe	<i>részeseülő, igenév</i>
<i>partie.</i>	particule	<i>részecske</i>
<i>pl.</i>	pluriel	<i>többes, többesszám</i>
<i>poét.</i>	poétiquement	<i>költőileg</i>
<i>pop.</i>	populairement	<i>pórnépileg</i>
<i>pron.</i>	pronom	<i>névmás</i>
<i>prov.</i>	proverbialement	<i>példabeszédként</i>
<i>prp.</i>	préposition	<i>névelő, előjáró</i>
<i>p. u.</i>	peu usité	<i>kevésbé divatos</i>
<i>qch.</i>	quelque chose	<i>valami; valamit</i>
<i>qn.</i>	quelqu'un	<i>valaki; valakit</i>
<i>s.</i>	substantif	<i>főnév</i>
<i>sup.</i>	superlatif	<i>legfelső fok, harmadfok</i>
<i>v.</i>	voyez	<i>lásd</i>
<i>v. a.</i>	verbe actif	<i>cselekvő ige</i>
<i>v. a. et n.</i>	verbe actif et neutre	<i>cselekvő és középige</i>
<i>v. aux.</i>	verbe auxiliaire	<i>segédige</i>
<i>v. imp.</i>	verbe impersonnel	<i>személytelen ige</i>
<i>v. irr.</i>	verbe irrégulier	<i>rendhagyó ige</i>
<i>vm.</i>	vieux mot	<i>avult szó</i>
<i>v. n.</i>	verbe neutre	<i>középige</i>
<i>v. pr.</i>	verbe pronominal	<i>névmásige</i>
<i>v. rég.</i>	verbe régulier	<i>rendkövető ige.</i>

A.

A, m. *A* betű; il ne sait ni A ni B, *mit sem tud.*

A, prp. . . . on, . . . en, . . . hoz, . . . hez, . . . nál, . . . nél, . . . val, . . . vel, . . . kor, . . . nak, . . . nek, . . . ből, . . . ből, . . . ig, *szerint*; c'est à vous, *kegyedről függ, kegyedet illeti*; à le voir, *látára.*

Abaisse, *f. téstáüledék.*

Abaissement, m. *leeresztés; sülyedés, foglyalkozás; fig. megalázás.*

Abaisser, v. a. *alacsonyabbá tenni, leeresztetni; lerontani; fig. megalázni, levernü; l'eau s'abaisse, apad a víz.*

Abajoue, *f. csüggő pof.*

Abaliénation, *f. p. u. eladás.*

Abaliéner, v. a. *p. u. elidegeníteni, eladni.*

Abalourdir, v. a. *fam. elbolondítani, rásszedni.*

Abandon, m. *elhagyás, lemondás; fig. hanyagság; felhagyás; à l'—, ösz-szevissza; laisser à l'—, martalékul adni; se laisser aller à l'—, szabadon ereszkedni.*

Abandonné, ée, *part. et adj. elhagyott, lakatlan; fig. kórhely; —, m. kórhely; — ée, f. kéjhölgy.*

Abandonnement, m. *elhagyás; lemondás; feslett életmód.*

Abandonner, v. a. *elhagyni; átengedni, lemondani, martalékul adni.*

Abaque, *f. pohárszék, oszloptetőlap; sokszorosótábla.*

Abasourdir, v. a. *fam. siketíteni, elkábítani.*

Abat, m. *levágás.*

Abatage, m. *favágás; vágásdélj; (mar.) oldalradóls.*

Abatant, m. *csapódajtó; szárnyas asztal.*

Abatardir, v. a. *fig. megrontani; s'—, v. pr. elfajulni.*

Abâtardissement, m. *megromlás, elfajulás.*

Abat-jour, m. *födényablak.*

Abattant, v. Abatant.

Abattement, m. *bágyadtság; fig. levertség.*

Abatteur, m. *savágó; lerontó; fig. kérédi.*

Abattoir, m. *vágószin.*

Abattre, v. a. *irr. levágni, földhöz verni; lerontani; lekaszálni; levágni; elsütni, kilőni; fig. gyengíteni; lesújtani; (mar.) oldalra dőlni; aller bride abattue, megeresztett kantárral lovagolni; s'—, v. pr. bedőlni; leroskadni (lovakról), lecsendesedni (szélről); lecsapni (madarokról); fig. elcsüggedni.*

Abattures, *f. pl. (szarvas által) letaposott cserje; letört ágak, töredék.*

Abat-vent, m. *ereszke, szélernyő.*

Abat-voix, m. *szószékmennyezet.*

Abbatial, ale, *adj. apátsági.*

Abbaye, *f. apátság.*

Abbé, m. *apát, világi pap.*

Abbesse, *f. apátasszony, frjedelem-asszony.*

ABC, m. *ábécze; fig. első elemek.*

Abécéder, v. n. *meggyülni, megevesedni.*

Abcès, m. *genysekely.*

Abdication, *f. önkénytes lemondás, leköszönés.*

Abdiquer, v. a. *önkéntesen lemondani, leköszönni.*

Abdomen, m. *poh, potroh, kövérhas.*

Abdominal, ale, *adj. allesti.*

Abduction, *f. íztörés.*

Abec, m. *p. u. csal-élek.*

Abécédaire, *adj. betűsoros; —, m. abécéstanuló; abécéskönyv.*

Abecquer, v. a. *madárfiakat etetni.*

Abée, *f. zúgó.*

Abeillage, *m. vm. méhészség.*
 Abeille, *f. méh*; — commune, — ou-
 vrière, *mészordóméh*; — mâle, *heró*;
 — terrestre, *poszméh.*
 Abeillon, *m. méhraj.*
 Abelauier, *m. mogyorófa.*
 Abénévis, *m. p. u. vízvezetési jog.*
 Abéquer, *v. Abecquer.*
 Aberrant, *te, adj. eltérő.*
 Aberration, *f. irányferdülés*; *fig. té-*
velygés.
 Abêtir, *v. a. butítani*; —, *v. n. et s' —*,
v. pr. megbutulni.
 Abhorrer, *v. a. utálni, megutálni.*
 Abîme, *m. örvény*; *enyészet.*
 Abîmer, *v. a. örvénybe vetni*; *fig. lönk-*
re tenni; —, *v. n. elsüllyedni, be-*
roskadni; *fig. elmerülni*; *s' —, v.*
pr. mélységbe ugrani; *vesztébe ro-*
hanni; *s' — dans l'étude, tanulásba*
elmerülni.
 Ab intestat, *v. Intestat.*
 Abject, *ecte, adj. elvetemült.*
 Abjection, *f. megvetés, elvetemedettség.*
 Abjuration, *f. elesküvés, esküvelimeg-*
tagadás.
 Abjurer, *v. a. elesküdni, megtagadni.*
 Ablactation, *f. elválasztás (gyermeké*
a cseestől). *[polyva]*
 Ablais, *m. rendben fekvő gabona*;
 Ablatif, *m. hatodik ejtés, távolító (rag).*
 Able, *m. fejeérkeség.*
 Ablégat, *m. pápakövet helyettese.*
 Ablégation, *f. egyévi száműzés.*
 Ableret, *m. varsa.*
 Ablette, *f. v. Able.*
 Abloc, Ablot, *m. támsfal.*
 Ablution, *f. kézmosás*; *kimosás.*
 Abnégation, *f. tagadás, megtagadás.*
 Aboi, Aboiement, *m. kutyaugatás.*
 Abois, *m. (chass.) haldoklás*; *fig. két-*
ségbeesítő állapot.
 Abolir, *v. a. megszüntetni*; *s'abolir,*
megszünni.
 Abolissable, *adj. megszüntethető.*
 Abolissement, *m. megszüntetés.*
 Abolition, *f. megszüntetés*; *büntetés*
elengedése.
 Abominable, *adj. utálatos.*
 Abominablement, *adv. utálatosan, ret-*
tenetesen.
 Abomination, *f. utálat*; *gyalázatos tett.*
 Abondamment, *adv. feleslegesen, bő-*
ségesen.
 Abondance, *f. felesleg, bőség*; *szóbb-*
ség; *corne d' —, bőség szarva.*

Abondant, *te, adj. felesleges, bőséges.*
 Abonder, *v. n. bőségben bígni, bőség-*
ben meglenni; *fig. — en son sens,*
makacsul ragaszkodni véleményéhez.
 Abonné, *m. bérlo, aláíró.*
 Abonnement, *m. aláírás, bérlet.*
 Abonner, *v. a. kikötni, kibérleni.*
 Abonner, *v. a. megjavítani*; *s' —, v. pr.*
javulni.
 Abord, *m. kikötés, partraszállás*; *fig.*
elfogadás, fölvetel; *bejárás*; *össze-*
csődülés; *megtámadás*; *d' —, de*
premier —, de prime —, mindjárt
kezdetén, legelől; *d' — que, mihelyest*
 Abordable, *adj. a hol ki lehet kötni*;
fig. hosszáférhető.
 Abordage, *m. csáklázás*; *kikötés.*
 Aborder, *v. a. kikötni*; *csáklázni*;
megszólítani; *fig. közeledni*; *meg-*
kesdeni; — *l'ennemi, az ellensége*
megtámadni.
 Aborigènes, *m. pl. őslakók.*
 Abornement, *m. határmegállapítás.*
 Aborne, *v. a. határt megállapítani.*
 Abortif, *ive, adj. értelen*; *méhkajtó.*
 Abot, *m. ugrósszif.*
 Abouchement, *m. szóbeli értekezés.*
 Aboucher, *v. a. szóbeli értekezletet el-*
rendezni; *s' —, v. pr. beszélni (va-*
lakivel).
 About, *m. részletes vég vagy sze-*
(ácsfán).
 Aboutir, *v. n. valamin végződni, vala-*
meddig terjedni; *határos lenni*; *fig.*
célozni, valamire irányozva lenni;
kibűnbózni, kihajtani; *kifakadni*
 Aboutissant, *te, adj. határos, szom-*
szed.
 Aboutissement, *m. érettség (fekélye).*
 Aboyer, *v. a. ugatni, ráugatni*; *fig.*
valamire törekedni.
 Aboyeur, *m. disznófűrkész*; *fig. ke-*
vesen intő.
 Abraquer, *v. n. meghúzni (kötőle-*
hajón).
 Abrégé, *m. kivonat*; *kisebbitett mérték.*
 Abréger, *v. a. et n. megrövidíteni, össze-*
vonni.
 Abreuver, *v. a. márhát megütés-*
beosztatni.
 Abreuvuir, *m. i'ató, usztató.*
 Abréviateur, *m. kivonat készítő.*
 Abréviation, *f. rövidítés.*
 Abri, *m. hely, a hol az ember*
van az időváltozás ellen; *fig.*
hely, ótalom.

Abriçot, *m. kajazibaracsk.*
 Abriçoté, Abriçotié, *m. becsukrozott baracskmag.*
 Abriçotier, *m. sárga baracskfa.*
 Abriçotin, *m. koránérő baracskfa.*
 Abriter, *v. a. föld alá helyezni.*
 Abrivent, *m. szélernyő, ereszke.*
 Abrogation, *f. megszüntetés.*
 Abroger, *v. a. megszüntetni; s' —, megszűnni; elévülni.*
 Abrouiti, *ie, adj. lerágott (állatoktól).*
 Abrutir, *v. a. baromtánni, megbutítani; s' —, megbutítani.*
 Abrutissement, *m. baromi butaság.*
 Absence, *f. távollét; fig. fogyatkozás; — d'esprit, eszméletlenség; szórakozottság.*
 Absent, *te, adj. távollevő; fig. szórakozott; —, m. távollevő.*
 s'Absent, *v. pr. távozni.*
 Absinthé, *f. üröm; fig. keserűség.*
 Absolu, *ue, adj. korlátlan, független; általános; le jeudi —, nagy csőtörtők.*
 Absolument, *adv. korlátlanul; teljességgel; általánosan.*
 Absolution, *f. fölmentés.*
 Absolutisme, *m. korlátlan uralom.*
 Absolutiste, *m. korlátlan hatalom híve.*
 Absolutoire, *adj. felmentő; bref —, búcsúhirdetvény.*
 Absorbant, *te, adj. beszívó, föl szívó; —, m. föl szívó szer.*
 Absorber, *v. a. beszívni; föl szívni; fig. fölemészteni.*
 Absorption, *f. beszívás; fölemésztés.*
 Absoudre, *v. a. úrr. fölmenteni; megbocsátani.*
 Absoute, *f. bűnoldás nagy csőtörtőkön.*
 Abstème, *m. bornemisza.*
 s'Abstenir, *v. pr. úrr. tartóztatni magát (valamitől).*
 Abstention, *f. lemondás, felhagyás.*
 Absterger, *v. a. sebet megtisztítani.*
 Abstersif, *ive, adj. tisztító.*
 Abstersion, *f. kimosás (sebé).*
 Abstinence, *f. önmegtartóztatás; jour d' —, böjtnap.*
 Abstinent, *te, adj. mértékletes, önmegtartóztató.*
 Abstraction, *f. elvontság; elvonás; abstractions, pl. elvont fogalmak; szórakozások.*
 Abstractivement, *adv. elvontan.*
 Abstraire, *v. úrr. elvonni.*
 Abstrait, *te, part. et adj. elvont; általá-*

nos; homályos, határozatlan; szórakozott; —, m. elvont fogalom.
 Abstrus, *se, adj. nehezen érthető, homályos.*
 Absurd, *adj. képtelen, izetlen.*
 Absurdité, *f. képtelenség, izetlenség.*
 Abus, *m. visszaélés; tévedés.*
 Abuser, *v. a. megcsalni; — une fille, leányt elcsábítani; —, v. n. visszaélni (valamivel); s' —, v. pr. csatlakozni.*
 Abuseur, *m. csaló, csábító.*
 Abusif, *ive, adj. visszaélő, csalárd.*
 Abusivement, *adv. visszaélésképen, helytelenül.*
 Abyme, *v. Abîme.*
 Acabit, *m. jó vagy silány minőség (gyümölcs stb.).*
 Acacia, *m. akász, koronafa.*
 Académicien, *m. tudóstársasági tag; főiskolai növendék.*
 Académie, *f. akadémia, tudós társaság; főiskola; esteli mulatság.*
 Académique, *adj. akadémiai.*
 Académiste, *m. tudóstársasági tag; főtanodai növendék.*
 Acagnarder, *v. a. lomhitni, elkényesztetni; s' —, v. pr. lomkulni.*
 Acajou, *m. mahagonfa.*
 Acanthacé, *ée, adj. bogácsnemű.*
 Acanthe, *f. bares akánt; lombékmény.*
 Acariâtre, *adj. mogorva, durcsús.*
 Acarides, *m. pl. atkák.*
 Acarus, *acare, m. sajtféreg.*
 Acatalepsie, *f. megfoghatatlanság; megfoghatatlanság-tan.*
 Acataleptique, *m. kételkedő.*
 Acatholique, *adj. nem katolikus.*
 Acazement, *m. háber gyanánti átruházás.*
 Acazer, *v. a. háberül adni.*
 Accablant, *te, adj. lenyomó; fig. nyomasztó, leverő.*
 Accablement, *m. elgyengülés; fig. megterhelés; levertség, bú.*
 Accabler, *v. a. lenyomni (valamivel); fig. megterhelni, elhalmozni; leverni.*
 Accaparement, *m. eleség összevásárlása.*
 Accaparer, *v. a. eleséget összevásárolni, uzsoráskodni.*
 Accapareur, *m. összevásárló; — de blé, gabnauzsorás.*
 Accastillage, *m. földézeti magaslat a hajó elő — vagy hátulsó részén avagy tatján.*

Accéder, *v. n.* hozzájárulni, beleegyezni (valamibe).
 Accélérateur, *trice*, *adj.* gyorsító, előmozdító.
 Accélération, *f.* gyorsítás, előmozdítás.
 Accélérer, *v. a.* gyorsítani, előmozdítani; voiture accélérée, gyorskocsi.
 Accense, *f.* hűbértartozék.
 Accensement, *m.* bírói odaítélés.
 Accenser, *v. a.* két telket egyesíteni.
 Accent, *m.* hang, hangjegy; kiejtés.
 Accentuation, *f.* hangsúlyozás.
 Accentuer, *v. a.* hangjelezni; súlyt tenni (hangra).
 Acceptable, *adj.* elfogadható.
 Acceptant, *m.* elfogadó.
 Acceptation, *f.* elfogadás (váltóbé).
 Accepter, *v. a.* elfogadni; aláírni, elfogadni (váltót stb.).
 Accpteur, *m.* elfogadó.
 Accptilation, *f.* álnyugta.
 Acception, *f.* értelem (szóé); sans — de personnes, személyválogatás nélkül. [nyavalyaé].
 Accès, *m.* bejárás, bemenet; fig. roham.
 Accessible, *adj.* hozzáférhető, közelíthető.
 Accession, *f.* hozzájárulás; növedék; — au trône, trónrajutás.
 Accessit, *m.* második jutalom, másodíj.
 Accessoire, *adj.* hozzá jövő; —, *m.* tartozék; toldalek.
 Accessoirement, *adv.* körül belül, közelítőleg.
 Accident, *m.* eset, történet; baleset; par —, történetből, véletlenül.
 Accidentel, *elle*, *adj.* eselleges, történetes.
 Accidentellement, *adv.* esetleg, történetesen. [madár].
 Accipitre, *m.* ragadozó madár, or.
 Accise, *f.* adó (fogyasztási).
 Acclamateur, *m.* tapsoló.
 Acclamation, *f.* felkiáltás, hangos tetszésnyilvánítás.
 Acolamer, *v. a.* felkiáltás által tetszést nyilvánítani.
 Acclimater, *v. a.* az éghajlathoz szoktatni; s' —, *v. pr.* az éghajlathoz szokni, meghonosulni. [kodás].
 Accointance, *f. vm.* bizalmas társas.
 s'Accointer, *v. pr. vm.* bizalmasan társalkodni.
 Accolade, *f.* megölelés; lovaggáavatás; összekölessi jel; faire —, össz-olage, *m.* szőlőkötözés. [vezni].

Accolement, *m.* csinált ut mellett ösvény.
 Accoler, *v. a.* megölelni, átölelni; összszeküzni; — la vigne, szőlővesszőt kötni; s' —, *v. pr.* ölekezni; föltekergőzni.
 Accolure, *f.* szalmakötél, gúzs.
 Accommodable, *adj.* kiegyenlíthető.
 Accommodage, *m.* elkészítés (ételé); hajfodorítás, hajfonás.
 Accommodant, *ante*, *adj.* szíves, jámbor, könnyen megferő.
 Accommodation, *f.* elintézés.
 Accommodé, *ée*, *adj.* elrendezett; elkészített (étel); tehető, vagyonos.
 Accommodement, *m.* elrendezés; elintézés, kiegyenlítés; faire un —, megegyezni.
 Accommoder, *v. a.* kényelmesen elrendezni; elkészíteni; kielégíteni; illeszteni, alkalmazni (-hez, -hez); kiegyenlíteni, elintézni; megadni (-nak, -nek); — un différent, villogást elintézni; s' —, *v. pr.* alkalmazkodni; megegyezni; öltözködni; s' — à tout, mindenhez alkalmazkodni; s' — au temps, az időhöz alkalmazkodni.
 Accompagnateur, *m.* — *trice*, *f.* kísérő (zenében), jáléktárs; kísérendő, jáléktársnő. [sék].
 Accompagnement, *m.* kísérés; tartó.
 Accompagner, *v. a.* kísérni; — bien, jól illel.
 Accompli, *ie*, *adj.* befejezett, bevégezett, tökéletes.
 Accomplir, *v. a.* bevégezni; teljesíteni; s' —, *v. pr.* teljesülni, létesülni; megtörténni. [sítés].
 Accomplissement, *m.* bevégzés, teljes.
 Accord, *m.* összhangzás, egyetértés; alku; összhangzat; d' — ! jól van! helyes! être d' —, megegyezni; mettre d' —, összeegyeztetni; demeurer d' —, ráállani; frapper un —, összhangzatot hangoztatni.
 Accordable, *adj.* megengedhető, megadható; összeegyeztethető, hozzá illő.
 Accordailles, *f. pl.* fam. házassági szerződés aláírása.
 Accordant, *te*, *adj.* összehangzó, megegyező.
 Accordé, *m.* — *ée*, *f.* jegyes, vőlegény; menyasszony, máika.
 Accorder, *v.* összeegyeztetni, összhang-

zásba hozni, egyesíteni; megengedni, megadni; hangolni; s' —, v. pr. megegyezni; egy véleményen lenni; egyesülni, összeillen; (mus.) összehangzani.

Accordeur, m. hangoló, hangszerhangoló.

Accordoir, m. hangolókalapács, hangolóvilla. [támasz.]

Accore, adj. meredek; —, m. dűcs.

Accort, te, adj. vm. udvarias, szíves.

Accortise, f. fam. udvariasság, szíveség.

Accostabló, adj. hozzáférhető, társas.

Accoster, v. a. fam. valakihez közeledni, megszólítani; a parthoz kiállani; s' — de qn., v. pr. valakivel társalkodni.

Accoter, v. a. támasztani (-hoz, -hez); megtámasztani (valamit); s' —, v. pr. támaszkodni. [tám.]

Accotoir, m. oldaltámasz, székkar, kar.

Accouchée, f. gyermekágyas.

Accouchement, m. lebelegedés, szülés.

Accoucher, v. n. lebelegedni, szülni; —, v. a. szülésszedni, szülést segíteni, szülni. [bába.]

Accoucher, m., — euse, f. szülész;

s'Accouder, v. pr. rátámaszkodni.

Accoudoir, m. párna, ablakpárna.

Accoulines, m. pl. isszap (folyamban).

Accouple, f. abszj, eresztőszij, fűzér (vadászakutyáké).

Accouplement, m. járomba összekötés; párosulás (állatoké).

Accoupler, v. a. járomba összekötni; párosítani; összekötni; s' —, v. pr. párosulni.

Accoureur, v. a. megrövidíteni; s' —, v. pr. összemenni, összezsongorodni (posztórol).

Accourcissement, m. rövidítés, fogzás.

Accourir, v. n. irr. oda futni.

Accoutrement, m. öltözet, nevelés pipere.

Accouter, v. a. különösen öltöztetni; fig. jól elverni, megpáholni.

Accoutumé, ée, adj. szokott; à l'accoutumée, adv. fam. szokás szerint.

Accoutumer, v. a. szoktatni (-ra, -re); s' —, v. pr. szokni (-hoz, -hez).

Accouvé, ée, adj. fam. lebzselő, henyélő.

Accouver, v. a. kollani, kutyogni (tyúkokról), kölleni (a tojást).

Accréditer, v. a. tekintélybe, hívatba

hozni; hitelesíteni; s' —, v. pr. tekintélyt vagy hitelt magának szerezni.

Accroc, m. szakasztatás, repesztés (ruhán); fig. akadály.

Accroche, f. fam. akadály; késedelem.

Accrochement, m. megakadás (valamiben); csákyázás; megakadás (orajrásd).

Accrocher, v. a. felakasztani; fig. megakasztani, akadályozni; — un vaisseau, hajót csákyázni; —, v. n. megakadni; s' —, v. pr. ragadni (-hoz, -hez), tekergőzni (-ra, -re).

Accroire, v. n. irr. faire —, elhíttetni; s'en faire —, tulságig képzelődni.

Accroissement, m. növedék, nagyobbodás.

Accroître, v. a. irr. nagyobbítani; —, v. n. et v. pr. nagyobbodni, növekedni.

s'Accroupir, v. pr. leguggolni.

Accroupissement, m. leguggolás, hereredés (állatokról).

Accru, ue, part. v. Accroître.

Accrue, f. növedék, gyarapodás.

Accueil, m. fogadás, elfogadás.

Accueillir, v. a. irr. fogadni, fig. meglepni, ellepni.

Accul, m. zsákutca; zsák; erdő eleje.

Acculer, v. a. zavarba ejteni; s' —, v. pr. hátat megtámasztól megötni; támaszkodni.

Accumulateur, m. halmozó.

Accumulation, f. felhalmozás.

Accumuler, v. a. felhalmozni; s' —, v. pr. szaporodni, növekedni.

Accusable, adj. vádolható.

Accusateur, m. —trice, f. vádoló, vádolónő.

Accusatif, m. tárgyazó, tárgyessel, vádló, negyedik ejtés.

Accusation, f. vád.

Accusé, m. ée, f. vádolt; vádoltnő.

Accuser, v. a. vádolni; bejelenteni; — la réception d'une lettre, valamilyen levél kézhez vételét bejelenteni; s' —, önmagát bevádolni. [küli.]

Acéphale, adj. fejellen; fig. vezérnél.

A ce que, conj. minek következtében, minek folytán.

Acérain, adj. acsélnemű.

Acerbe, adj. fanyar, kesernyés.

Acerbité, f. fanyarság, kesernyesség.

Acéré, ée, adj. acsélzott; éles; fig. csipős.

Acérer, v. a. megacsélolni.

Acérure, *f.* megacszéloszás.
 Acrescent, *te, adj.* savanyus.
 Acétate, *m.* eczetsavas só.
 Acété, *ée, Acéteux, euse, adj.* eczet-savtartalmu. [*sav.*]
 Acétique, *adj.* eczetes; *acide —, eczet-*
 Achalander, *v. a. rendes vásárlókat v. vevőket szerezni; s' —, v. pr. keresetté, ismerette lenni.*
 Acharné, *ée, part. et adj.* bősztűlt, nagyon rajta levő, igen sovárgó.
 Acharnement, *m.* rablóvággy, zsákmányvággy (állatoké); *fig.* elkésere-dés.
 Acharner, *v. a. vérvagyuvá tenni; fig. elkésértetni; s' —, v. pr. feldühödve lenni; tüzesen üldözni; s' — à qoh., valamibe belebőszülni.*
 Achat, *m.* vétel, vásárlás.
 Ache, *f.* zeller.
 Achée, *f.* giliszta. [*idomított.*]
 Acheminé, *ée, adj.* kissé betanított *v.*
 Acheminement, *m.* esaköz (valamely czél elérésére); *bevezetés.*
 Acheminer, *v. a. utba igazítani; fig. megindítani; előkészíteni; fig. előmozdítani; s' —, v. pr. utra kelni; megindulni.*
 Acheter, *v. a. venni, vásárolni; fig. megszerezni.*
 Acheteur, *m.* euse, *f.* vevő; *vevőnd.*
 Achevé, *ée, part. et adj.* bevégzett, tökéletes; *idomított (lő).*
 Achèvement, *m.* bevezetés; *fig. tökéletesség; tökéletes idomítás (lő); — d'un terme, határidő eltelése.*
 Achever, *v. a. elvégezni, bevégezni; s' —, v. pr. végződni, létesülni, elkészülni; fig. önmagát tönkre jutatni.*
 Achevoir, *m.* hely, hol valami bevégeznek.
 Achillée, *f.* egérfarku cziczikóró.
 Achoppement, *m.* pierre d' —, botránykő, akadály.
 Achores, *m. pl.* ótvár.
 Achromatique, *adj.* színtelen.
 Aciculaire, *adj.* tüded, tülalaku.
 Acide, *adj.* savanyu, csipős; —, *m. sav; — sulfurique, kénleghsav, kén-sav.*
 Acidifère, *adj.* élenytartalmu.
 Acidifier, *v. a.* savanyítani.
 Acidité, *f.* savanyúság, savanyu íz.
 Acidule, *adj.* savanyús; savanyú.
 Acier, *m.* aczél; d' —, aczél..., aczélból való; — fondu, öntött aczél; —

de Damas, habos aczél; — rond, gömbölyű aczél.
 Acierée, *f.* aczéledző-kemencze.
 Acierér, *v. a.* vasat aczéllá átváltoztatni.
 Acierie, *f.* aczélhuta, aczélhámor.
 Acmelle, *f.* akánt (növény).
 Acolytat, *m.* papsegédség.
 Acolyte, *m.* papsegéd.
 A-compte, *m.* lerovásképeni fizetés.
 Aconit, *m.* sisakvirág.
 Acoquinant, *te, adj.* fam. lomhító; csábító.
 Acoquiner, *v. a. et n.* fam. lomhítani; elkényeztetni; magához edesgetni; s' —, ellomhulni, magát elkényeztetni; s' — à qoh., rajta lenni, oda adni magát valaminek.
 Acore, *m.* kálmos.
 Acousmate, *m.* fülzúgás.
 Acoustique, *adj.* hallástani; cornet —, halledő; —, *hallástan.*
 Acquéreur, *m.* kereső, szerző.
 Acquérir, *v. a. irr.* keresni, szerezni; elérni, megkapni; s' —, *v. pr.* magának megszerezni. [*reség.*]
 Acquêt, *m.* szerzemény, kereset; nye-
 Acquêter, *v. a.* földeket szerezni.
 Acquiescement, *m.* beleegyezés.
 Acquiescer, *v. a.* beleegyezni; valamiben megnyugodni.
 Acquies, *ise, part. et adj.* szerzett (*v.* Acquérir); —, *m.* szerzemény, kereset; ügyesség, ismeretek. [*mény.*]
 Acquisition, *f.* megszerzés; szerze-
 Acquisitif, *ivo, adj.* szerzett, keresett; elfogadott.
 Acquit, *m.* nyugta; fizetés; (bill.) labdakülvés; — à caution, vámcsecula, vámlevél utlevél; — d'apprendissage, tanulólévél, felszabadítólevél; par manière d' —, könnynyűden, kéz alatt; à l' — de ma conscience, lelkiismeretem megnyugtatósaul; donner un —, nyugtatványozni; (bill.) donner l' —, a labdát kitenni.
 Acquittement, *m.* fizetés, megfizetés.
 Acquitter, *v. a.* megfizetni; fölmenteni, felszabadítani; — sa conscience, lelkiismeretét megnyugtlatni; s' —, *v. pr.* adósságait megfizetni; s' — de sa promesse, ígéretét teljesíteni.
 Acre, *f.* hold (föld); —, *adj.* csipős, fanyar.
 Acroté, *f.* csipősség, fanyarság; *fig. keserűség.*

Acrimonia, f. csipősség, savanyúság; fig. keserűség. [dosó.]
Acrimoniaux, euse, adj. csipős, mar-
Acrobate, m. kötélánczos, erőbűvész.
Achromatique, v. Achromatique.
Acrostiche, m. névvers. [broknál].
Acrotères, m. pl. disztalapak (szo-
Acte, m. tény, tett, cselekvény, mű; tárgyalás, okmány; (tht.) felvonás; iskolai ünnepély, vitalkozás; — de foi, hitvallás, vallástétel; actes des apôtres, apostolok cselekedetei.
Acté, f. nádalytő.
Actéoniser, v. a. fam. valaki feleségét elcsábítani.
Acteur, m. színész; részvevő.
Actif, ive, adj. ható, tevékeny; verbe —, (gr.) cselekvő-ige; dettes actives, pl. követelések, kinn levő adósságok; l' — et le passif, követelések és adósságok.
Actinie, f. virágfereg.
Action, f. tett, tény, cselekedet; ütközet; fig. elevenesség; előadás, illem; (pein.) kifejezés; (com.) részvény; (jur.) kereset, vád; — de banque, bankrészvény; intenter une —, vádat emelni; parler avec —, tüzzel beszélni; engager une —, ütközetre kényszeríteni az ellenséget; (jur.) actions, pl. valóérték, vagyon.
Actionnaire, m. részvényes; részvénytárs.
Actionner, v. a. bevádolni.
Actionniste, m. részvényár.
Activement, adj. hatásosan, tevékenyen; (gr.) cselekvőigeként.
Activer, v. a. megindítani; szorgolni, sürgetni.
Activité, f. hatály, hatályosság; tevékenység; fig. munkásság, sürgetés.
Actrice, f. színésznő.
Actualiser, v. a. jelenvalóvá tenni.
Actuel, elle, adj. valóságos, igazi; jelenlegi, mostani. [tényleg.]
Actuellement, adv. jelenleg, most;
Acuite, f. élesség, él; (mus.) hang magassága.
Acupuncture, f. (med.) tűbőlet.
Acut, te, adj. (gr.) ékezell.
Acutangle, Acutangulaire, adj. (géom.) csúcsosszögű.
Adage, m. példabeszéd.
Adagio, adv. (mus.) csöndesen, lassan; —, n. csöndes, lassú.
Adamantin, ine, adj. gyémántnemű.

Adaptation, f. hozzáillesztés, ráillesztés.
Adapter, v. a. hozzá illeszteni, ráilleszteni; s' —, v. pr. hozzá illeszkedni, illik (-hoz, -hez).
Addition, f. hozzátétel, ráadás; (imp.) oldaljegyzék; (sr.) összeadás.
Additionnel, elle, adj. hozzáadott, hozzácsatolt, hozzájáruló.
Additionner, v. a. összeadni, összeszámolni. [száhuzás.]
Ademption, f. (jur.) hagyomány vissz-
Adénalgie, f. (med.) mirigyfájdalom.
Adénographie, f. (anat.) mirigyleírás.
Adénologie, f. (méd.) mirigytan.
Adent, m. (men.) megfogazás.
Adéphase, adj. falánk, nagyehes.
Adéphagie, f. falánkság, mohó éhség.
Adapte, m. avatott, beavatott; aranykém, aranycsináló. [tökéletes.]
Adéquat, te, adj. (phil.) megfelelő.
Adhèrece, f. hozzáragadás, összefüggés; fig. ragaszkodás.
Adhérent, te, adj. ragaszkodó, ragadó, tapadó (-hoz, -hez); —, m. ügyfél, párthív, követő.
Adhérer, v. n. ragadni, tapadni (-hoz, -hez); fig. ragaszkodni, szítani (-hoz, -hez). [-hez]; egyetértés.
Adhésion, f. ragadás, tapadás (-hoz, -hez).
Adiante, m. (bot.) fodorka.
Adiaphore, adj. közöndős; —, m. borközzess. [rekedés.]
Adiarrhéa, f. (méd.) haszorulás, has-
Adieu, int. Isten veled! —, m. végbúcsu, elbúcsúzás.
Adipeux, euse, adj. (anat.) kővér, hájas.
Adive, m. sakál.
Adjacent, te, adj. határos, szomszéd.
Adjectif, m. (gr.) melléknév; —, ive, adj. melléknévi.
Adjection, f. hozzátétel, hozzáadás.
Adjectivement, adv. melléknévvül.
Adjoindre, v. a. irr. egyesíteni, összekötni, társul melléadni.
Adjoint, m. segéd, hivatalsegéd.
Adjonction, f. (jur.) mellérendelés (hivatalsegéd).
Adjudant, m. segéd.
Adjudicataire, m. kinek valami bíróilag odaítéltetik.
Adjudicatif, ive, adj. (jur.) odaítélő.
Adjudication, f. (jur.) bírói odaítélés.
Adjuger, v. a. bíróilag odaítélni.
Adjuration, f. esküvéssel fogadás, megesküvés.

- Adjurer, v. a. megesküdni (valamire); igen kérni.**
- Admettre, v. a. irr. bocsátni (-hoz, -hez), befogadni; megengedni.**
- Admiricule, m. (dr.) segéderv; (méd.) segédszer.**
- Administrateur, m. — trice, f. gondviselő, igazgató; gondviselőnő, igazgatónő.**
- Administratif, ive, adj. kormányzó, igazgató, közigazgatási.**
- Administration, f. igazgatás, igazgatóság; — de la justice, törvényszolgáltatás; — des sacrements, szentségek kiszolgáltatása. [sílág.]**
- Administrativement, adj. igazgató.**
- Administrer, v. a. igazgatni; — la justice, igazságot kiszolgáltatni; — les sacrements, szentségeket kiszolgáltatni; — des preuves, bizonyítékokat felhozni. [mellő.]**
- Admirable, adj. csodálatos, csodálásra**
- Admirablement, adv. csodálatosan, csodálatra méltólag.**
- Admirateur, m. — trice, f. csodáló; csodáló. [fejező.]**
- Admiratif, ive, adj. csodálkozást ki-**
- Admiration, f. csodálás csodálkozás.**
- Admirer, v. a. csodálni; csodálkozni.**
- Admissibilité, f. hozzábocsáthatás; megengedhetőség.**
- Admissible, adj. megengedhető.**
- Admission, f. befogadás, hozzábocsátás; megengedés.**
- Admonété, m. megintett; feddés.**
- Admonéte, v. a. (jur.) megfeddeni.**
- Admoniteur, m. — trice, f. intő, megintő; intő. [intő.]**
- Admonition, f. intés, megintés.**
- Adolescence, f. ifjúság, ifjúkor.**
- Adolescent, m. — te, f. ifjú; leány.**
- Adonide, f. hériés; üveggház, hévgház.**
- Adonis, m. (myth.) Adonis; piperkőcs; hériés.**
- Adonisateur, m. szépítő.**
- Adonisier, v. a. széppé lenni.**
- Adonnée, ée, part. et adj. hajlandó, kész, kötelező.**
- Adonner, v. n. (mar.) kedvezővé lenni; s'—, v. pr. magát odaadni.**
- Adopter, v. a. gyermekének fogadni (valakit); fig. elfogadni.**
- Adoptif, ive, adj. örökbe fogadott.**
- Adoption, f. örökbefogadás; fig. válasszás.**
- Adorable, adj. imálandó.**
- Adorateur, m. — trice, f. imádó, imádó. [tisztelő.]**
- Adoration, f. imádás; fig. tisztelés.**
- Adorer, v. a. imádni; fig. szenvdélyesen szeretni.**
- Ados, m. (jard.) melegágy.**
- Adosser, v. a. háttal támasztani (-hoz, -hez); s'—, v. pr. támaszkodni.**
- Adouber, v. a. hozzá nyulni, helyire tenni.**
- Adoucir, v. a. megédesíteni; fig. enyhíteni, lecsillapítani, megnyugtatni; s'—, v. pr. édesülni; enyhülni, lecsillapulni. [hűtő.]**
- Adouissant, te, adj. lecsillapító, eny-**
- Adoucissement, m. megédesítés; fig. enyhítés.**
- Adoucisser, m. tükrözpallérozó.**
- Adragant, m. baktövismészga**
- Adresse, f. felülírás, cím (levél); ajánlás, ajánlóirat; folyamodvány, emlékirat; ügyesség.**
- Adresser, v. a. utbaigazítani, utalni, irányozni; —, v. n. czélozni, irányozni; s'—, v. pr. valakihez fordulni.**
- Adroit, te, adj. ügyes, járatos, fortélyos.**
- Adroitement, adv. ügyesen.**
- Adulateur, m. — trice, f. hízkelő; hízkelő. [hízkelő.]**
- Adulation, f. aljas hízkelés.**
- Aduler, v. a. aljasan hízkelni.**
- Adulte, adj. meglelt, felserdült; —, m. et f. felserdült; felserdülő.**
- Adultérateur, m. (dr.) hamisító.**
- Adultération, f. hamisítás.**
- Adultère, adj. házasságtörő, parázna; fig. hamisított; —, m. et f. házasságtörő; házasságtörő, házasságtörés. [sítani.]**
- Adultérer, v. a. hamisítani, meghamisítani.**
- Adultère, f. házasságtörő.**
- Adultérin, ine, adj. házasságtörésszerű.**
- Adventif, ive, adj. (jur.) háramlott.**
- Adverbe, m. igehatározó.**
- Adverbial, le, adj. igehatározói.**
- Adverbialement, adv. igehatározó gyanánt.**
- Adversaire, m. et f. ellenes; ellenes.**
- Adverse, adj. ellenkező; partie —, ellenfél.**
- Adversité, f. vizsoly, baj.**
- Aérer, v. a. szellőztetni, kiszellőztetni.**
- Aérien, enne, adj. levegőhöz tartozó, lég...**

Aéiforme, adj. légnemű.
Aérolithe, f. (phys.) légkő, meteorokő.
Aérologie, f. légtan.
Aéromel, m. mérőharmat.
Aéromètre, m. légmérő.
Aérométrie, f. légmértan.
Aéronaute, m. léghajós.
Aérophobie, f. légiszony.
Aérostat, m. léghajó.
Aérostatique, adj. léghajózási; ballon —, léghajó; —, f. léghajózástan.
Affabilité, f. nyájasság, beszédesség.
Affable, adj. nyájas, beszédese.
Affablement, adv. nyájasan.
Affabulation, f. mesében rejlő tanulság.
Affadir, v. a. izelleníteni, undort okozni.
Affadissement, m. undor; — de cœur, emelygés.
Affaiblir, v. a. gyengíteni; s' —, v. pr. elgyengülni; alábbhagyni.
Affaiblissant, te, adj. gyengítő.
Affaiblissement, m. gyengülés; fogyatkozás, gyengülés.
Affaire, f. ügy, ügylet, foglalkozás; dolog, ügy; történet, eset, esemény, vizságy, perlekedés, jogügylet; válalal; ükőzet; elle a ses affaires, havi tisztulása van; affaires, pl. ügyek, államügyek, közügyek, pénzügyek; körülmények; homme d' —, üzér; chargé d' —, ügyvivő, ügynök; faire ses —, szükségét végezni; aller à ses —, fig. árnyékszékre menni.
Affairée, ée, adj. elfoglalt, foglaltatos.
Affaissement, m. süllyedés; földszakadás; elgyengülés.
Affaissier, v. a. süllyesztetni; fig. lenyomni, gyengíteni; s' —, pr. süllyedni.
Affaitteur, m. sólyomidomló.
Affamé, ée, adj. kiéhezett, éhes; fig. kíváncsi, nagyon vágyó (valamire); szűk, feszes.
Affamer, v. a. kiéheztetni; koplaltatni; (taill.) nagyon szűkre csinálni.
Affectation, f. tettetés; fig. törekvés.
Affecter, v. a. előszeretettel viselkedni valamiről, törekedni; színlenni valamit, magát tettetni; szentelni, részanni; elsdlogosítani; (méd.) megdánadni, megrohanni; megindítani, elérzékenyíteni; elérzékenyülve lenni; s' —, v. pr. szívére venni; búslalni.
Affectif, ive, adj. szívreható.
Affection, f. benyomás; érzelem, in-

dulat; hajlam, jóindulat; buzgalom; (méd.) roham, baj.
Affectionné, ée, part. et adj. hajlandó, jó akaratú, kész, kötelese.
Affectionner, v. a. hajlammal lenni valamire; s' —, v. pr. (à qch.) valamit megszeretni; s' —, à qn., valaki iránt igen jó indulattal viselkedni.
Affectueusement, adv. szívrehatólag, megindítólag. [megindító.
Affectueux, euse, adj. szíves, érzékeny.
Affermer, v. a. bérelni, kibérelni.
Affermir, v. a. megerősíteni.
Affermissement, m. megerősítés; fig. megszilárdulás.
Afféron, m. (pass.) fűzőhegy.
Affété, ée, adj. erőltetett, tetteltet.
Afféterie, f. tettetés.
Affiche, f. raglap, ragasztvány; (poh.) hálórúd; — de comédie, színlap; affiches, pl. heti lap.
Afficher, v. a. fűlstegezni, fűlragasztani; fig. közzé tenni, kihirdetni; szemlére kitenni; s' — pour..., magát (-nak, -nek) kiadni.
Afficheur, m. czédulakisztegező.
Affidé, ée, adj. bizalmas, meghitt; —, m. — ée, f. meghitt. [készíteni.
Affiler, v. a. kőszőrülni; sodronyt
Affilier, v. a. társaságba befogadni; s' —, pr. magát befogadtatni, csatlakozni (-hoz, -hez).
Affiloir, m. (parch.) kis harapófogó, csipesz; fenkő. [kőszőrülés.
Affinage, m. finomítás; tisztítás;
Affiner, v. a. finomítani; tisztítani, megtisztítani, kihegyesíteni; simítani.
Affinerie, f. hajtá; sodronyhúzó műhely, sodronymalom; — de sucre, cukorfinomító.
Affineur, m. tisztító, fűző, sodronyhúzó; kolompár, bádogos.
Affinité, f. rokonság, sógorság.
Affinoir, m. finomító-gereben.
Affiquet, m. bojt, rojt, szem (harisnyán); affiquets, pl. fam. hiú v. üres pompa.
Affirmatif, ive, adj. igenlő.
Affirmation, f. igenlés.
Affirmative, f. igenlő vélemény.
Affirmativement, adv. igenlőleg.
Affirmer, v. a. igenlenni, megerősíteni.
Affixe, adj. (gr.) mot —, odaragasztott szó.
Affleur, v. a. (arch.) színörögyenes-ségűvé tenni.

Afflictif, ive, adj. *poine afflictive, testi büntetés.*

Affliction, *f. szomorúság, bú; afflictions, pl. baleset; szívfájdalom.*

Affligé, ée, adj. *bús; szenvedő.*

Affligeant, te, adj. *szomorító.*

Affliger, v. a. *megszomorítani; s' —, v. pr. búsulni.* [szereglés, tódulás.

Affluence, *f. összefolyás; fig. össze-*

Affluent, te, adj. *befolyó, bele ömlő (folyókról); —, m. torkolat.*

Affluer, v. n. *összefolyani, ömleni; fig. oda tódulni.* [velő.

Affolée, ée, adj. *szenvedélyesen ked-*

Affoler, v. a. *bolonddá tenni; —, v. n. szenvedélyesen elfogulva lenni.*

Affouage, *m. faizásjog; hivattalal összeköltött, faileték.* [horgony.

Affourche, *f. (mar.) ancre d' —, kétágú*

Affourcher, v. m. (mar.) *kétágú horgonyt kivetni; villaformán kirovátkolni.*

Affouragement, *m. etetés, abrakolás.*

Affourager, v. a. *takarmányt, abrakot kiszolgáltatni, etetni.*

Affranchi, ie, adj. *főlszabadított; —, m. főlszabadított, szabadon bocsátott.*

Affranchir, v. a. *főlszabadítani; bérmentesíteni (levelet); s' —, v. pr. magát szabaddá tenni.*

Affranchissement, *m. főlszabadítás, megszabadítás; bérmentesítés (levél).*

Affre, *f. ijedség, rémülés; affres de la mort, halál rémei.* [teher.

Affrètement, *m. megrakodás; hajó-*

Afféter, v. a. *megterhelni, megrakni.*

Affréteur, *m. fuvaroztató, szállító.*

Affreusement, *adv rettenetesen.*

Affreux, euse, adj. *rettenetes.*

Affriander, *fig. nyálánkká tenni; fig. magához édesgetni.*

Affricher, v. a. *et n. ugarban hevertetni; ugarban heverni.* [megkenni.

Affriter, v. a. (cuis.) *vajjal kikenni v.*

Affront, *m. gyalázat.*

Affrontation, *f. (dr.) szembesítés.*

Affronter, v. a. *daczolni; durván megbántani v. megsérteni; (dr.) szembesíteni.*

Affronterie, *f. szemtelen család.*

Affronteur, *m. szemtelen család.*

Affublement, *m. beburkolás.*

Affubler, v. a. *beburkolni.*

Affusion, *f. (méd.) felöntet.* [les.

Affût, *m. ágyútalp; puskaágy; (chass.)*

Affûtage, *m. (art.) felmozdonyzás; ágyúigazítás; műszer; felkötés (kalapszél).*

Affuter, v. a. (art.) *felmozdonyozni; igazítani (az ágyút); élesíteni.*

Afin de, afin que, conj. hogy, miatt, —, ért, végett.

Agaçant, te, adj. *ingerkedő, ingerlő.*

Agace, *f. szarka.* [inger.

Agacement, *m. fogadásulás; ideg-*

Agacer, v. a. *elvasítani (fogat); fig. ingerkedni; s' —, v. pr. enyelegni, tréfálódni.* [galás; enyelgés.

Agacerie, *f. kacér édesgetés, csalo-*

Agalloche, *m. sasfa.*

Agarencier, *m. vadrózsátó.*

Agario, *m. galócsa, tiszafagomba; — de chêne, cserfatapló.*

Agate, *f. agátkő.*

Age, *m. kor; időkor; être entre deux éges, középkorunak lenni; être d'un certain —, ifjuságán túl lenni; être sur l' —, öregszni.*

Agé, ée, adj. *öreg, koros; (jur.) teljeskoru, törvényeskoru.*

Agence, *f. ügynökség, ügyvivőség.*

Agencement, *m. ügyes elrendezés; (pein.) csoportozás, csoportosítás.*

Agencer, v. a. *fam. csinosan elrendezni, kicsinosítani.*

Agenda, *m. szerkönyv, napló, íróta-
bla.*

s'Agenouiller, v. pr. *letérdelni.*

Agenouilloir, *m. térdvánkös.*

Agent, *m. halóerő; ügynök, ügyvivő, tisztviselő.*

Agglomération, *f. halmozás, halmozat.*

Agglomérer, v. a. *halmozni; s' —, v. pr. összegyűlni, összegöngyölyödni.*

Agglutination, *f. (ohir.) behegesztés; behegedés.*

Agglutiner, v. a. (ohir.) *behegeszteni.*

Aggravant, te, adj. *nehézítő.*

Aggraver, v. a. *megnehezíteni, súlyosbítani; s' —, v. pr. súlyosbulni.*

Agile, adj. *fürge, forgott, ügyes.*

Agilement, *adv. fürgén, gyorsan.*

Agilité, *f. gyorsaság, fürgeség.*

Agio, *m. felpénz, túlfolyam, ráfizetés.*

Agiotage, *m. tőzsdeuzsora; részvényüzlet.* [papirokkal uzsorát üzni.

Agioter, v. n. *váltókkal vagy állam-*

Agioteur, *m. tőzsdeuzsorás.*

Agir, v. a. *cselekedni, tenni, hatni (valamire); s' —, v. imp. pr. il s'agit, a körül forog a dolog, arról van a szó.*

Agissant, te, adj. *tevékeny; határos.*
 Agitable, adj. *mozgékony.*
 Agitateur, m. *izgaló.*
 Agitation, f. *élénk v. erős mozgás, rendítés, rendülés; fig. megindulás, izgatottság, forrongás.*
 Agiter, v. a. *ingadni, megrendíteni; fig. nyugtalanítani, főlizgatni; — une question, valamely kérdést szőnyegre hozni.*
 Agnat, m. (jur.) *aparokon, apai rokon.*
 Agnation, f. *apai rokonság.*
 Agnatique, adj. *aparokonsági.*
 Agneau, m. *bárány.* [elleni.
 Agneler, v. a. *bárányozni, (bárányt)*
 Agnelet, m. (poét.) *bárányka.*
 Agneline, adj. f. *laine —, báránygyapjú.*
 Agnelins, m. pl. *báránybőrök; első nyíretű báránygyapjú.*
 Agnès, f. *fam. ártatlan, tapasztalatlan leányok.*
 Agonie, f. *végvonaglás, haldoklás.*
 Agonir, v. n. *gorombaságokkal halmozni.*
 Agoniser, v. n. *haldoklani.*
 Agrafe, m. *kampó; boglár, kapocs.*
 Agrafes, v. a. *beakasztani, behorgolni, bekapcsolni.*
 Agraire, adj. loi —, *telektörvény.*
 Agrandir, v. a. *nagyítani, kitágítani; s' —, v. pr. nagyobbodni.*
 Agrandissement, m. *nagyobbulás; növekedés.* [nyájás.
 Agréable, adj. *kellemes; fig. szíves.*
 Agréer, v. a. *jóváhagyni; (mar.) fölszerelni; —, v. n. inyére lenni.*
 Agréer, m. (mar.) *hajósmester, kötélmester.*
 Agrégat, m. *halma.*
 Agrégation, f. *fölvétel vagy befogadás valamely társaságba; (phys.) halmozódás.*
 Agrégé, m. *rendkívüli tanuló; halma.*
 Agréger, v. n. *bevenni vagy befogadni; felhalmozni.*
 Agrément, m. *kellemesség, kellem; jóváhagyás, helyeslés; (mus.) czífrázatok; agréments, pl. czífrázatok, czífrázások (ruhán), borítás, sujtás, szegélyzet; hajfűrtök (homlokon).*
 Agrès, m. pl. (mar.) *kötélzet, hajkötélek.*
 Agresseur, m. *támadó, megtámadó.*
 Agressif, ive, adj. *megtámadó.*
 Agression, f. *megtámadás.*

Agreste, adj. *mezei; parlag; parasztos; fanyar.*
 Agricole, adj. *földmivelő, szántóvető.*
 Agriculteur, m. *földmivelő, szántóvető.*
 Agriculture, f. *földmivelés, földésszet.*
 Agrie, f. *sömör, borseny.*
 s'Agriker, v. pr. *körmeivel belé kapaszkodni.* [piperező.
 Agriminate, m. et f. *bűfordító;*
 Agriote, f. *vadeseresnye neme.*
 Agripper, v. a. *fam. elkapkodni.*
 Agrolle, f. *fekete varju.*
 Agronome, m. *mezei gazda, földéss.*
 Agronomie, f. *földésszet, gazdaszat.*
 Agropile, m. *szergolyó.*
 Agrouper, v. a. (pein.) *csoportozni, csoportosítani.*
 Agrunelle, f. *vadszilvasa.*
 Aguerir, v. a. *hadhoz szoktatni, tanítani (valamire); s' —, v. pr. hadhoz szokni; edződni.*
 Aguets, m. pl. *les, leshely.*
 Agul, m. *lóhermanna.*
 Ah! int. o! oh! ah! *ejnye!*
 Ahan, m. *fam. nehéz munka.*
 Ahaner, v. n. *fam. bajlakodni, bajlódni.*
 Aheurté, ée, part. et adj. *makacs.*
 Aheurement, m. *makacsság.*
 s'Aheurter, v. pr. *makacsul ragaszkodni (valamihhez).*
 Ah! int. ah, oh, jaj!
 Ahurir, v. a. *fam. megdöbbeneni.*
 Ai, m. *lajhár.*
 Aide, m. et f. *segítő, segéd; — de camp, tábornoksegéd; — major, ezredsegéd; — de cuisine, segédszakács; — à maçon, napszámos.*
 Aide, f. *segítség, segedelem, támogatás; segédnő; fikegyház; à l' —, segítség! segedelmével; crier à l' —, segítség után kiáltani; aides, pl. italadó; segédpénz.*
 Aideau, m. (charp.) *ászokfa, polcz (mít alátessznek).*
 Aider, v. a. et n. *segíteni, gyámolítani; segítségül lenni.*
 Aie, int. ah! jaj!
 Aieul, m. *nagyapa; les aieuls, nagyszülék; les aieules, elődők.*
 Aieule, f. *nagyanya, ósanya.*
 Aigayer, v. a. *öblíteni.*
 Aigle, m. *sas.*
 Aiglon, m. *sasfi.*
 Aigre, adj. *savanyu, csipős; merev, törős (fémekről); fig. csökönyös, makacs, komor; —, m. savanyuság; sav.*

Aigre-doux, *douce*, *adj.* *savanyédes*.
Aigrefin, *m.* *gadócza neme*; *fam.* *ra-vaszdi*.
Aigret, *ette*, *adj.* *savanyús*.
Aigrement, *adv.* *fig.* *késérűn, csipősen*.
Aigremoine, *f.* *párló*.
Aigret, *ette*, *adj.* *savanyús, kellemes savanyúságú*.
Aigrette, *f.* *sejér gém; kócsagforgó*; (*bot.*) *bóbita*; (*jard.*) *sóska*; — *lumineuse*, *villanyszikra*.
Aigreux, *f.* *savanyúság; merevség, törősség (fémeké)*; *fig.* *késérűség*; (*méd.*) *aigreurs*, *pl.* *gyormorsav*.
Aigrir, *v. a.* *savanyítani; merevvé tenni (fémekről)*; *elkeseríteni, felbosszantani*; *s' —*, *v. pr.* *megsavanyulni*; *fig.* *elkeseredni, bosszankodni*.
Aigu, *uő*, *adj.* *hegyes, éles*; *fig.* *átható, erős, fájdalmas*.
Aiguade, *f.* (*mar.*) *édesvízkészlet*.
Aigue-marine, *f.* *édle, tengerikő*.
Aiguière, *f.* *vizes kanta*.
Aiguiérée, *f.* *vizes kántával tele*.
Aiguillade, *f.* *öszöke*.
Aiguille, *f.* *tű, varrótü; karcstű; óramutató; toronytű; nyelv (mérlegé)*; (*charp.*) *hidoszlop*; — *de tête, hajtű*; — *à tricoter, kötőtű*; *à lacer, fűzőtű*; *fusil à —*, *gyutű, fegyver*; *de fil en —*, *mind egy szálig, sor szerint, sorban*.
Aiguillé, *éé*, *adj.* *tűalakú, tüded*.
Aiguillée, *f.* *fonál (varráshoz)*.
Aiguilleter, *v. a.* *befűzni*.
Aiguilletier, *m.* *fűzősináló*.
Aiguillette, *f.* *fűzőszalag, fűzősinor*; (*mil.*) *vállbojtócska*.
Aiguillier, *m.* *tűtok; tűs, tűcsináló*.
Aiguillon, *m.* *öszöke*; *fig.* *öszön*.
Aiguillonner, *v. a.* *öszökelni*; *fig.* *serkenteni*.
Aiguiser, *v. a.* *köszörölni, meghegyezni*; — *l'appétit, étvágyat gerjesztetni*.
Aiguiser, *m.* *köszörűs*.
Ail, *m.* (*pl.* *aulx*) *foghagyma*.
Aile, *f.* *szárny*.
Ailé, *éé*, *adj.* *szárnyas, szárnyazott*.
Aileron, *m.* *szárnyhegy; para, uszony, halszárny; lapátfog (malomkereken)*.
Ailette, *m.* (*cord.*) *felták*.
Aillade, *f.* *foghagymás lé*.
Ailler, *m.* *fűrháló*.
Ailleurs, *adv.* *máshol, másfelé*; *a' —*, *máshonnan; azonkívül*.
Aimable, *adj.* *szeretetreméltó*

Aimant, *m.* *delej, mágnes*.
Aimant, *te*, *adj.* *szíves, nyájas*.
Aimanter, *v. a.* *delejsni*.
Aimantin, *ine*, *adj.* *delejes*.
Aimer, *v. a.* *szeretni*.
Ainard, *m.* *receszalag*.
Aine, *f.* *vékony, lágyék, szeméremgát*.
Ainée, *éé*, *adj.* *elsőszülött; öregebb*.
Ainesse, *f.* *elsőszülöttség*.
Ainsi, *adv.* *így, ily módon; tehát, következőleg*; — *conj.* *ugy, épen úgy*; — *que*, *épen úgy mint*; — *soit-il, ugy legyen, Amen!*
Air, *m.* *lég, levegő, szél; tekintet, mím, arczjáték; magatartás, illem; ének, dallam; hasonlatosság; avoir l' — d'un fripon, gazembert mulatni; avoir l' — triste, szomorú tekintetűnek lenni; prendre des airs, se donner des airs, urat játszani vagy mulatni*.
Airain, *m.* *érez; hangvegy; — —*, *érezből való, érez...*; *fig.* *kemény, úrgalmatlan*.
Aire, *f.* *szérű, cséplőszérű; terület; napudvar; fészek, madarásztanya*; — *d'un bâtiment, épülőhely*.
Airée, *f.* *szérű mely tele van kékkel*.
Airelle, *f.* *áfonya; afonyabokor*; — *rouge, veres afonya*.
Airer, *v. a.* *fészket rakni*.
Ais, *m.* *dezska, padló*; — *de carton, vastag táblapapiros*.
Aisance, *f.* *konnyűség, fesztelen magatartás; mostér, hatáskör; kényelem, jólét; cabinet d' —*, *les aisances, árnyékszék*.
Aise, *f.* *öröm; kényelem; jólét*; *à l' —*, *kényelmesen*; *aimer ses aises, a kényelmet szeretni*; *être à son —*, *lenni, miből élni; vivre à son —*, *kényelmesen élni*.
Aise, *adj.* *vidám, jókedvű, eléggül*.
Aisée, *éé*, *adj.* *könnyű, fesztelen, kényelmes, tehetős, jómódu*.
Aisement, *m.* *árnyékszék*.
Aisément, *adv.* *könnyen, kényelmesen*.
Aisseau, *m.* *szelmény, szindel; bodnárkés*.
Aisseille, *f.* *hónalj, hónaljűr*.
Ajone, *m.* *magyal*.
Ajouré, *éé*, *adj.* (*bl.*) *átlyuggatott*.
Ajourné, *m.* *idézett*.
Aj urnement, *m.* *idézés, elnapolás*.
Ajourner, *v. a.* *idézni; elnapolni*.
Ajoutage, *m.* (*fond.*) *vegyíték*.

Ajouter, v. a. hozzá tenni; — foi à qch., valamit elhinni.

Ajoux, pl. sodronyhúzó-pad.

Ajustage, m. (mon.) súlyegytés.

Ajustement, m. igazítás, súlyegytés; szerződés, egyezés; öltözet.

Ajuster, v. a. igazítani, felruházni, elrendezni, súlyegytetni; díszíteni; kiegyenlíteni, kibékitni; idomítani, betanítani (lovat); — une montre, órát megigazítani; — v. n. csélozni (-ra, -re), fegyvert szegezni (-ra, -re); s' —, v. pr. hozzá készülni; egymást megérteni, egyetértetni, s' — au temps, az időhöz alkalmazkodni.

Ajusteur, m. súlyegytő.

Ajustoir, m. igazító-mérleg.

Ajutage, m. szökökút-ék.

Alacrité, f. vidorság, fürgesség.

Alambic, m. lombic; fig. passer à l' —, szorosan megvizsgálni.

Alambiqué, ée, part. et adj. fig. keregett, messziről vett.

Alambiquer, v. a. lepárolni, lepárlatni, lombikolni; fig. elmét fárasztani; s' —, v. pr. fejét törni (valamin).

Alan, m. szelindek.

Alanguir, v. a. gyengíteni. [kozni.]

Alarguer, v. n. (mar.) tengerre bocsát.

Alarmant, te, adj. lármázó, zajgó.

Alarme, f. láрма, zenebona, megzavarodás.

Alarmer, v. a. nyugtalanítani; s' —, v. pr. aggodni, megijedni.

Alarmiste, m. lármázó.

Albâtre, m. alabastrom.

Alberge, f. őszibarackneme.

Albergier, m. őszibarackfa neme.

Albicare, m. makártin, skomber (hal).

Albinos, m. fehér mór.

Albion, f. (poét.) Angolország.

Albule, f. rózsahal neme.

Album, m. emlékkönyv.

Alcade, m. bíró Spanyolországban.

Alcali, m. (chim.) égvény, lúgos.

Alcalin, ine, adj. égvényes, lúgos.

Alcaliser, v. a. (chim.) égvényíteni.

Alcé, m. jávorszarvas.

Alece, f. őzsi rózsza.

Alchimie, f. aranykémlet.

Alchimille, f. (bot.) oroszántalp.

Alchimist, m. naspolyafa.

Alchimiste, m. aranykémlelő.

Alcohol, m. (chim.) lang.

Alcoholiser, v. a. langítani.

Alcoran, m. alkorán, korán

Alcove, m. vakszoba.

Alcyon, m. jégmadár.

Alectrides, m. pl. baromfi.

Alégre, adj. fűge, vidor, vidám.

Alégresse, f. vidorság, fűrgesség.

Alène, m. ár.

Alénier, m. árrkészítő, árrkovács.

Alénais, m. kerti szász.

Alentour, (à l'entour), adv. körül; d' —, körül.

Alentours, m. pl. környék.

Alerte, adj. vidor, eleven, éber; —, adv. (mil.) vigyázz! —, f. véletlen láрма, társaj, társia; ijedség.

Alésér, v. a. kifűrni.

Alésair, m. fűróműszer.

Alesure, f. fűróhulladék. [tojás.]

Alevin, Alevinage, m. halivadék, hal-

Aleviner, v. a. haltojással ellátni, halivadékkal megrakni.

Alevinier, m. halivadék-ló.

Alexien, m. Agoston-szerzetes.

Alexitère, m. ellenméreg.

Alezan, ne, adj. rótsárga (lóról); — brúlé, barnapej; — doré, aranyárga (ló); clair, fakósárga (ló); — moreau, sötétsárga (ló).

Alfénic, m. fehér árpacukor.

Algalie, f. (chir.) hólyagkulasz.

Algarade, f. (fam.) rohanás, vágás.

Algèbre, f. betűszámítás.

Algébrique, adj. betűvelő.

Algorithme, m. számvetés.

Algue, f. (bot.) fattyúmoh, moszat, hinár, omboly.

Aliboron, m. (pop.) magaveti, szélhajtó.

Alibouffer, m. benzoefa.

Aliehon, m. lapátfog (malomkereken).

Aliénable, adj. eladható, elidegeníthető.

Aliénation, f. eladás, elidegenítés; — de l'esprit, eszeveszttség.

Aliéner, v. a. eladni, elidegeníteni; fig. elidegeníteni; — l'esprit, örüllté tenni; s' —, v. pr. elkülönüdni, különválni (-tól, -től).

Alignement, m. zsinór utáni eligazítás, zsinórra vétel. [pr. igazodni.]

Aligner, v. a. zsinórra venni; s' —, v.

Alignoir, m. palaék.

Aliment, m. élelem, étel; aliments, pl. tartás, élelmexés. [mezési.]

Alimentaire, adj. tartáshoz való, étel-

Alimentation, f. táplálék, táplálás.

Alimenter, v. a. táplálni.

Alimenteux, euse, adj. (méd.) tápláló, táplálékony.

Alinéa, *m. ujsor, bekezdés, kezdete (a sornak)*; —, *adv. megszűnván, szünettel, nem egy folytában.*
 Alinger, *v. a. fehér ruhával ellátni.*
 Alisme, *m. hídor (növény).*
 Alité, *ée, adj. fekvő beteg.*
 Aliter, *v. a. fekvő beteggé tenni; s' —, v. pr. fekvő beteggé lenni.*
 Alize, *f. barkóca.*
 Alizé, *adj. (mar.) vent —, pázsztás szél.*
 Alizier, *m. barkócza.*
 Alkermès, *m. álkermesnyalat.*
 Allaiter, *v. a. szoptatni.*
 Allanguir, *v. a. gyengíteni; s' — v. pr. gyengülni.*
 Allant, *te, adj. futkosó.*
 Allèchement, *m. édesgetés; csalétek.*
 Allécher, *v. a. édesgetni, csalogatni.*
 Allée, *f. sétasor, fasor.*
 Allégation, *f. idézés (tétel); idézet.*
 Allége, *f. (mar.) kirakó-sajka.*
 Allègement, *m. könnyebbités, könnyebbség.*
 Alléger, *v. a. könnyebbitni; enyhíteni; (mar.) kiűritni, kirakni (hajóból).*
 Allégir, *v. a. keskenyebbé, vékonyabbá tenni. [beszéd.]*
 Allégorie, *f. példázat, hasonlatos.*
 Allégorique, *adj. példázati, jelképes.*
 Allégoriquement, *adv. jelképleg, példázva.*
 Allégoriser, *v. a. példalódszani, képlegesen beszélni; példázva magyarázni.*
 Allégresse, *v. Alégresse.*
 Allégre, *adv. (mus.) frisen, élenken; —, m. fris.*
 Alléguer, *v. a. hivatkozni (-ra, -re); — pour raison, indokul felhozni.*
 Allemand, *de, adj. német; c'est de l' — pour lui, ezt nem képes felfogni; —, m. német nyelv.*
 Aller, *v. n. úr. menni, járni, elmenni, utazni; eljátni (-ban, -ben); összeüzleni, jól illeni; rámenni (-ra, -re, à...); — à cheval, lovon menni; en carrosse, kocsin menni; — par terre, szárazon utazni; — en poste, postával utazni; — son train à, útjában haladni; — et venir, jönni menni; — voir qn., valakit meglátogatni; ma montre va bien, az óram jól jár; cet habit vous va bien, e ruha kegyednek jól illik; cela ne va pas, ez nem járja; de combien allez-vous? kegyed mennyit tesz? cela va sans*

dire, ex magától értetik; ce chemin va droit à la ville, ez ut egyenesen a városba vissen; n'allez pas croire, koránt se higgye kegyed; nous allons partir, épen most akarunk elutazni; le jour va finir, a nap végéhez közelelt; — aux voix, a szavazatokat beszedni; — dire qch., valamit mondani akarni; laisser —, hagyni; il y va de votre honneur, kegyed becülete forog kérdésben; il y va de la vie, az élet forog kérdésben; il n'en va pas ainsi, így a dolog nem megy; s'en —, v. pr. elmenni; elmúlni, elenyészni; elkopni; fogyni; meghalni; va-t-en! távozz! allons-nous-en, menynyünk; il s'en va dix heures, kevés híján tíz óra; votre habit s'en va, kegyed ruhája kopik; — m. menés; l'aller et le venir, járás kelés; pis-aller, végső segítség; au pis-aller, legrosszabb esetben.
 Alliage, *m. ötvöztés, ötvözet; fig. hozzáadás, vegyület.*
 Allaire, *f. (bot.) hagymaszagu szegecs.*
 Alliance, *f. kötés, összeköttetés (házaság által); fig. szövetség, szövetség (ort.) jeggyütrü; anclenne —, ó szövetség.*
 Allié, *ée, part. et adj. szövetszött, egyesült; sógoros; argent —, latos ezüst; —, m. et f. rokon; frigitárs, szövetszeges.*
 Allier, *v. a. ötvözni; (mine) elegyíteni; fig. egyesíteni; s' —, v. pr. összevegyülni (fémekről); szövetszenni; fig. frigitel kötni; s' — à (ou avec) une famille, valamely családba beházasodni. [háló.]*
 Allier, *m. (chass.) gyalogháló, szövetség.*
 Allobroge, *m. fig. fam. goromba ember.*
 Allocation, *f. számadás elfogadás.*
 Allocution, *f. megszólítás, beszéd.*
 Allodial, *le, adj. hűbéradómentesen, —, szabad hűbér.*
 Allodialité, *hűbéradómentesség.*
 Allonge, *f. toldat, megtoldás.*
 Allongement, *m. meghosszabbítás, megtoldás; fig. halasztás.*
 Allonger, *v. a. meghosszabbítani, kiejteszteni; fig. kihúzni, halasztani; le bras, karát kinyújtani; s' —, hosszabbulni, kiterjedni, kinyúlni.*
 Allongeresse, *f. söld hernyó.*
 Allopathie, *f. különsszenv. [háló]*
 Allouable, *adj. érvényes, helybenhagy*

Alloué, *m.* meghatalmazott; kitanult.
 Allouer, *v. a.* helybenhagyni, helye-
 selni; megengedni, helyt adni, me-
 gállapítani.
 Alluohon, *m.* fog (keréken).
 Alluder, *v. a.* példálózni, csélozni
 (-ra, -re). [ven vörös.
 Allumé, *ée*, adj. meggyújtott; *fig.* ele-
 Allumer, *v. a.* meggyújtani; *fig.* felis-
 gatni, gerjeszteti; *s'—*, *v. pr.* meg-
 gyuladni; *fig.* gerjedni, fölgerjedni.
 Allumette, *f.* kengyerta, gyúfa, kén-
 fonal.
 Allumeur, *m.* gyújtó, lámpatisztító.
 Allure, *f.* menés, járás, lépés; (chaas.)
 nyom, csapa; *fig.* folyamat, járat;
 allures, *pl.* túlkos utak.
 Allusion, *f.* példálózás, csélzás.
 Alluvion, *f.* iszaplerakódás, uszadék-
 föld, áradvány.
 Almanac, Almanach, *m.* naptár, nap-
 könyv, zsebkönyv.
 Almandine, *f.* karbunkulus. [áloe.
 Aloès, *m.* áloe; — caballin, közönséges
 Aloétique, adj. aloétartalmu.
 Alogie, *f.* izellenség.
 Alogne, *f.* révkőlél, horgonyjegy.
 Aloï, *m.* érték, belérték (aranyé *v.*
ezüsté), súlyérték; de bas —, csekély-
 értékű.
 Aloïdes, *f.* imer.
 Alopécie, *f.* hajhullás.
 Alors, adv. akkor; astán, azután;
 jusqu'—, addig; d'—, akkori; —
 que, mihelyest.
 Alose, *f.* garda.
 Alouette, *f.* pacsirta; — de bois, erdei
 pacsirta, erdőke; des champs, szán-
 tóka, mezei pacsirta, pityér; —
 huppée, búbos pacsirta, pipiske.
 Alourdir, *v. a.* elkábitni, lomhitni; *s'—*,
v. pr. elkábitni, lomhulni.
 Alouvi, *ie*, adj. lam. nagyéhes. [röl].
 Aloyage, *m.* ötvöztetés, keverés (érczek-
 Aloyau, *m.* vesepecsenye.
 Aloyer, *v. a.* elegyíteni, ötvözni.
 Alpagne, *m.* lakmateve.
 Alpestre, adj. alpesi, havasi.
 Alpha, *m.* alpha; *fig.* kezdet.
 Alphabet, *m.* ábécse, betűrend.
 Alphabétique, adj. betűrendes, betű-
 zeros.
 Alpage, *m.* veres fejessalála.
 Alyne, *f.* havasi növény.
 Alpiou, *m.* (jou) szamárful-
 tyán.

Alpiste, *f.* kanári növény magva.
 Alquistoux, *m.* ólomház, fényház.
 Alsine, *f.* (bot.) egerfű.
 Altérable, adj. változó, mulandó.
 Altérant, *te*, adj. szomjgerjesztő.
 Altération, *f.* változás, rosszabbulás;
 hamisítás (érczépész); kedélymoz-
 galom, megindulás; nagy szomj.
 Altercation, *f.* szóvita, villongás.
 Altéré, *ée*, *part. et adj.* megrontott,
 elromlott, meghamisított; megza-
 varodott, megdőbbsent.
 Altérer, *v. a.* változtatni (rosszabbá),
 elrontani; meghamisítani; elrémitni,
 megdőbbsenteni; isgatni; szomjat
 gerjeszteti; étre altéré, szomjazni;
s'—, *v. pr.* megváltozni, elfajulni.
 Alternat, *m.* változás, elváltoztatás,
 váltás.
 Alternatif, *ive*, adj. változó.
 Alternation, *f.* váltás, felváltás, meg-
 változtatás.
 Alternative, *f.* kettős eset, vagylagos-
 ság; szerencsefordulat.
 Alternativement, adv. felváltva.
 Alterner, *v. a. et n.* felváltani, meg-
 változtatni, elváltoztatni, változni.
 Altesse, *f.* Magasság, Fenség (czim).
 Althéa, Althée, *f.* ziliz, zilizgyökér.
 Altier, *ère*, adj. gőgös, kevély.
 Altièrement, adv. *p. u.* kevélyen.
 Altimétrie, *f.* magasságmérés.
 Altise, *f.* maróka, veteményi szököncz.
 Altiste, *m.* mélyfelhangos.
 Alto, *m.* öreghegedű, brácsa, karvas.
 Alude, *f.* (rel.) festett juhbőr.
 Aluine, *f.* ürdöm.
 Alumelle, *f.* vm. késpenge; nemezsa.
 Alunière, *v. a.* Alunière.
 Aluminaire, adj. pierre —, timkő.
 Alumine, *f.* tűnföld.
 Alumineux, *euse*, adj. timsós.
 Aluminite, *f.* timkő.
 Alun, *m.* tim; — de plume, hajsó; —
 vierge, — natif, tiszta tűn.
 Alunage, *f.* timsóztás. [kenni].
 Aluner, *v. a.* timsózni, timsóval be-
 Alunier, *m.* timsófűző.
 Alunière, *f.* timsó-huta.
 Alvéole, *m.* sejt, lépsejt; fogüreg; —
 de l'oreille, fülüreg.
 Alvéolé, *ée*, adj. sejtes, sejtalaku.
 Alvié, *m.* czibolyafenyű.
 Alvin, *ino*, adj. (méd.) has..., altest-
 hex tartozó, altesti.
 Alypum, *m.* hashajtó szulák.

Allyse, *f.* (bot.) *ternye.*

Amabilité, *f.* *szeretetreméltóság.*

Amadis, *m.* *sűk újj; kézjodor neme.*

Amadou, *m.* *tapló.*

Amadouement, *m.* *fam. csirogatás, édelgés, hizelgés.* [zelegni.

Amadouier, *v. a.* *fam. csirogatni, hi-*

Amadoueur, *m.* *taplógyártó; fam. hizelgő.*

Amadouvier, *m.* *nyers tapló.*

Amalgir, *v. a.* *elsoványítani, elcsigázni; megnyesni, rüktüni; —, v. n. soványodni, elaszni, fogyni.* [gyás.

Amalgrissement, *m.* *soványodás, fo-*

Amalgamation, *f.* *foncsorolás.*

Amalgame, *m.* (chim.) *foncsor; ág. keverék.*

Amalgamer, *v. a.* *foncsorolni; ág. összekeverni, szorosan összekepesztetni; s' —, v. pr. foncsorodni; ág. szorosan egyesülni.*

Amande, *f.* *mondola; mag, csontár (gyímhülesben); — à craquer, ropogó mondola; amandes à la praline, amandes pralinées, pl. pörkölt mondola; lait d' —, mondolalej.*

Amandé, *m.* *mondolalej.*

Amandier, *m.* *mondolafa.*

Amandon, *m.* *héjatlan mondola.*

Amanite, *f.* — *mouchetée, légyölő galócza.*

Amant, *m.* — *te, f. szerető, kedves.*

Amaranthe, *f.* *amarant, bárling; —, adj. amarantszínű.*

Amaranthine, *f.* *báronyvirág.*

Amarinage, *m.* *legénység (elfoglalt hajóé).*

Amarine, *f.* (chim.) *kesredék.*

Amariner, *v. a.* *elfoglalt hajót legénységgel ellátni v. fölhadazni; s' —, v. pr. tengerhez szokni.*

Amarque, *v.* *Bouée.* [horgonyzás.

Amarrage, *m.* (mar.) *horgonyvetés.*

Amarre, *f.* *hajókötel; amarres, pl. járgányfák.* [síteni.

Amarrer, *v. a.* (mar.) *kötéllel megerő-*

Amas, *m.* *rakás, tömeg; — de blé, rakás gabona; — d'hommes, néptömeg.*

Amasser, *v. a.* *halmozni, összehalmozni; gyűjteni; s' —, v. pr. meggyűlni; összejönni.*

Amassette, *f.* *lapocska.*

Amateur, *m.* *szerető, műkedvelő.*

Amatir, *v. a.* *fényteleníteni (fétet).*

Amatrice, *f.* *kedvelőnő, szerető (nő).*

Aurose, *f.* (méd.) *belső hályog.*

Amazone, *f.* *amazon, hősnő.*

Ambages, *f. pl.* *teketória, sendkerítés.*

Ambassade, *f.* *követség; követségi állomás; fam. hír, isenet, meghagyás.*

Ambassadeur, *m.* *követ, ügyvivő, küldött.* [járónő.

Ambassadrice, *f.* *követnő; közben-*

Ambe, *m.* *kétszám, ketlenség, kettős.*

Ambidextre, *adj.* *együttal jobbra s balra levő; —, m. kétvállú.*

Ambigu, *ue, adj.* *kétértelmű; —, m. ebéd vagy vacsora, melyen hideg és meleg ételekkel szolgálnak; keverék, zagyvalék.*

Ambiguité, *f.* *kétértelműség.*

Ambigument, *adv.* *kétértelműleg.*

Ambitieuxement, *adv.* *nagyravágyólag.*

Ambitieux, *euse, adj.* *nagyravágyó, becsületvágyó; dagályos, pöffesz-kedő.* [vágy, dicsovágy.

Ambition, *f.* *nagyravágyás, becsület-*

Ambitionner, *v. a.* *nagyravágyásból v. becsületvágyból, dicsovágyból valami törekedni, buzogni, utána járni valaminek, nagyon megkívánni.*

Ambler, *m.* *lépés, poroszkálás, por-rozka.*

Ambler, *v. n.* *poroszkálni.*

Ambleur, *m.* *másod lovász.* [zat.

Ambon, *m.* *templomkar, templomkar-*

Amboutir, *v. n.* *kipohítani, kidomborítani; (forg.) lefaragni; broderies*

ambouties, *pl.* *domboru hímzések.*

Ambre, *m.* *ambra; — june, borostyánkő.*

Ambré, *ée, adj.* *ambraszagu.*

Ambréade, *f.* *ál-ambra.*

Ambrier, *v. a.* *ambrával füstölteni.*

Ambresin, *adj.* *ambranemű.*

Ambrette, *f.* *pézsmaesüklő.*

Ambrosiaie, *f.* *ambrózia, istenek eledel.*

Ambrosiaque, *adj.* *ambróziás, illatos.*

Ambrosien, *adj.* *ambróziái.*

Ambulance, *f.* *tábori kóroda.*

Ambulant, *te, adj.* *vándorló, kóborgó, változékony; hôpital —, tábori kóroda; troupe ambulante, vándorszínestársaság.*

Ambulatoire, *adj.* *vándorló; ág. változékony, változó.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat, érz, szellem; ág. szellem, f. lelke-*

Digitized by Google

— sur les lèvres, *alig lézeng*; andré l' —, *meghaltai, lelkét kiadni*.
60, adj. — et féal, *kedves hiv.*
blanche, f. havasi nasspolya.
blanchier, m. havasi nasspolyasa.
bloriation, f. javítás, jobbítás (le-
tek); nemesbítés.
blorier, v. a. javítani, jobbítani (tel-
ket); finomítani; s' —, v. pr. javulni.
Amelle, f. gerepesin.
Amen, int. Amen.
Aménage, f. előérkezés (kocsin), be-
menés (kocsin), szállítás; fűzárber.
Aménagement, m. erdőtilalom.
Aménager, v. a. erdőt tilalom alá
helyezni. [érdemlett.]
Amendable, adj. javítható; büntetést
Amende, f. pénzbéli büntetés, bírság,
pénzbírság; — honorable, nyilvános
megkövetés; bünbánat.
Ampdement, m. javítás, megváltozta-
tás; trágyázás.
Amender, v. a. pénzbírsággal megróni;
javitni, megjavítani; trágyázni; —,
v. n. javulni; olesulni, esőkkenni
(ára valaminék); s' —, v. pr. javulni.
Amené, m. parancs a bevádoltnak bíró
előbe állítására.
Amener, v. a. elővezetni; magával
hozni, magával vinni, bemutatni;
előteremteni, előállítani; — qu. a qoh.,
valakit valamire rábessélni; — les
voiles, lebocsátni a vitorlákat; —
une mode, valamely divatot behozni;
— la conversation sur un sujet, a tár-
salgást valamely tárgyra irányozni.
Aménité, f. kellem, gyönyör, kellemes-
ség. [ki-, meggyalálni.]
Amenuiser, v. a. vékonyabbá tenni, le-
Amer, 6re, adj. keserű; fig. csipős; avoir
la bouche amère, keserűnek lenni a
száj ízének; —, keserűség, keser,
epe (halaké stb.).
Amèrement, adj. keserűen; keservesen.
Amertume, f. keserűség, keser-iz; fig.
bá, bánat, szomorúság, fájdalom,
baj, bosszúság.
Amesurement, m. (dr.) bírói árbecslés.
Amesurer, v. a. megbecsülni, valaminek
beesét v. árát határozni.
Améthyste, f. violakő. [torok.]
Ameublement, m. bútorzat, bútor, bé-
Ameubler, v. a. (dr.) ingó vagyonghoz
számlálni; (agr.) forgatni (szántó-
földet). [agr.] forgatás.
Ameublisement; m. (dr.) ingósítás;

Ameuter, v. a. (chass.) összesűsíteni;
fig. bujtoztatni; s' — v. pr. csoporto-
sulni.
Amigouri, m. fam. fecsegés.
Amigourique, adj. zavart, homályos.
Ami, m. barát; szerető, kedves; úzer-
társ; il est de mes amis, ő egyike
barátúmnak; mon —! l' —! hej!
barátom! hallja!
Amiable, adj. barátságos, nyájas; à
l' — barátságosan.
Amiablement, adv. barátságosan.
Amiante, f. kőlen.
Amical, le, adj. barátságos.
Amicalement, adv. barátságosan.
Amidon, m. keményítő, keményítőliszt.
Amidoner, v. a. keményíteni.
Amidonier, m. keményítősínáló, ke-
ményítődárus.
Amidonnage, m. keményítés.
Amidonner, v. n. keményítőt csinálni.
Amidonnerie, f. keményítőgyár.
Amie, f. barát; szerető (nő), ágyas
(nő); m. —! galambom!
Amignarder, Amignoter, v. a. fam.
csúrogatni, hizelegni, elkényeztetni.
Aminoir, v. a. vékonyítani; s' —, v. pr.
vékonyalni. [nyulás.]
Amincissement, m. vékonyítás, vék-
Amineur, m. hűles sómérő.
Amiral, m. tengernagy, tengernök;
tengernökhajó. [nök neje.]
Amirale, f. tengernök-gálya; tenger-
Amirante, m. tengernagy Spanyolhon-
ban. [tengernökség.]
Amirauté, f. tengernöki méltóság,
Amissible, adj. (th.) elveszthető.
Ami té, f. barátság; szivesség; ősz-
szeillés (színek); faire — à qn.,
szivességet tenni valakinek; faire —
à qn., barátságra lépni valakivel,
valakivel megbarátkozni; faites-lui
mes amitiés, mondja meg neki
tiszteletemet.
Amman, m. tisztviselő (Helvetiában).
Ammite, f. Ammonszarva.
Amnochryse, f. aranycsillám.
Ammodyte, m. főenybuvár.
Ammon, m. corne d' —, ammonszarva.
Ammoniac, que, adj. sel —, szalamia.
Amnistie, f. közbocsánat, bűnfeledés;
— générale, általános bocsánat,
köszegyelem.
Amnistier, v. a. megbocsátani és feledni i.
Amodiateur, m. bérló, hasznabérló.

Amodiation, *f.* haszonbér, haszonbérlet.
Amodler, *v. a.* haszonbérbe adni; haszonbérbe venni, kibérelni.
Amoindrir, *v. a.* megkisebbitni, alább szállítani, kevesíteni; —, *v. n.* et s' —, *v. pr.* fogyni.
Amoindrissment, *m.* kevesülés, kevesbítés, fogyatkozás.
A moins de, *A moins que*, *conj.* ha nem, a mennyiben nem.
Amollir, *v. a.* meglágyítani, megpuhítani; *fig.* elpuhítani, elgyengíteni; s' —, *v. pr.* meglágyulni, megpuhulni; *fig.* elpuhulni. [*gyengülés.*]
Amollissement, *m.* megpuhulás; el-Amome, *m.* kurdamóm.
Amomi, *m.* új fűszer.
Amoncèlement, *m. p. u.* felhalmozás.
Amonceler, *v. a.* felhalmozni, fölrétegezni; s' —, *v. pr.* felhalmozódni.
Amont, *adv.* vis ellenébe; vent d' —, szárazföldi v. száraz szél, keleti szél.
Amontal, *ale*, *adj.* keleti.
Amorce, *f.* csalétek; gyújtópor, gyápor, kanóc; rőppentyűtölelek; *fig.* csalogatás, édesgetés, kísértés; — à capsule, — à percussion, csappantyú, gyutacs.
Amorceer, *v. a.* csalogatni (csalétekkel); löport serpenyre tölteni; *fig.* édesgetni, csalogatni.
Amorcoir, *m.* előfűró.
Amortir, *v. a.* gyengíteni, lecsillapítani; bérmentesíteni; — une dette, valamely adósságot kifizetni; s' —, *pr.* lecsillapulni, engedni, szűnőfélben lenni.
Amortissable, *adj.* megsemmisíthető.
Amortissement, *m.* gyengülés, megsemmisítés; kiváltás, megváltás; caisse d' —, adósságtörlesztő-pénztár.
Amonille, *f.* első fejésű teje valamely tehénnek.
Amour, *m.* szerelem, szeretet; hajlam; üszekedés ideje; szerelémisten; — propre, őnszeretet, őnősség; pour l' —, de lui, az ő kedvéért; avoir de l' —, bómáni valaki után; m' —, *fam.* kedvesem! kincsem! —, *f. poét.* nemi szeretet; szerető (nő); amours, *pl.* szerelem, szerelmi viszony, szerető; kedvelés, kedvtelés.
Amouracher, *v. a.* bódulásig szerelmessé tenni valakit magába; s' —,

v. pr. *fam.* bolondul belé szeretni (-ba, -be, de...).

Amourette, *f.* szerelmeskedés, szerelmi viszony, szerelem; amourettez, *pl.* szeletkéik (pecsenyeről).

Amoureusement, *adv.* szerelmesen.

Amoureux, *euse*, *adj.* szerelmes; *fig.* előszeretettel levő (valami iránt, de qoh.); termékeny, szaporá; lettre amoureuse, szerelmes levél; être — de qn., valakibe szerelmesnek lenni; —, *m.* szerető.

Amovibilité, *f.* letehetés, kitehetés, elmozdíthatóság.

Amovable, *adj.* letehető, kitehető, elmozdítható. [*földszurok.*]

Ampélite, *f.* hegyi turfa, gyantár.

Amphibie, *adj.* két-eltű, kétlaku, úszómászó; —, *m.* kétlaku, kételtű, úszómászó, hulló. [*kifejzés.*]

Amphibologie, *f.* kétértelmű beszéd v. Amphibologique, *adj.* kétértelmű.

Amphigouri, *m.* *fam.* badar beszéd.

Amphigourique, *adj.* zavart, homályos.

Amphisbène, *m.* gyűrűskigyó.

Amphithéâtre, *m.* szinkör; bonczani terem. [*papiros.*]

Amphithéatrique, *adj.* papier —, italó.

Amphitron, *m.* vendéglős, fogadó.

Ample, *adj.* tágas, terjedelmes, téres; *fig.* hosszas, körülményes, bő.

Amplement, *adv.* terjedelmesen; bőven.

Ampleur, *f.* bőség, szélesség (ruhaé).

Ampliatif, *ive*, *adj.* (jur.) kiterjesztő.

Ampliation, *f.* (jur.) kiterjesztés; másodlat; pour —, összhangzó másodlatul. [*hataridőt meghosszabbítani.*]

Amplifier, *v. a.* bővíteni, kiterjeszteni; **Amplificateur**, *m.* nagyító kérdő.

Amplification, *f.* bővítés, nagyítás; *fig.* túlzás, nagyítás.

Amplifier, *v. a.* kiterjesztetni; *fig.* nagyobbítani, túlozni.

Amplitude, *f.* tágasság, bőség; lővéstáv; — magnétique, dejetű elhajlása. [*pórs.*]

Ampoule, *f.* tágdereku palaczk; hő.

Ampoulé, *ée*, *adj.* dagályos.

Ampoulette, *f.* fővenyóra (hajókon); gyúcsőle. [*vétel.*]

Amputation, *f.* (ohlr.) elvágás, tagle.

Amputer, *v. a.* elvágni (tagot).

Amulette, *f.* ővszer, bűv-erekltye.

Amunitionner, *v.* Approvisionner.

Amurer, *v. a.* (mar.) köteleket alkalmazni (-ra, -re), megkötözni.

Amures, *f. pl. (mar.) kötelek, vitorla-kötelek.*
Amurgue, *f. olajszak, olajsonkoly.*
Amusable, *adj. gyönyörködtehető, könnyen mulattatható.*
Amasant, *te, adj. mulattató, gyönyörködteő.*
Amusement, *m. időöltés, mulatás, mulatság; hasztalan ígérlet.*
Amuser, *v. a. mulattatni, gyönyörködteetni, foglalkodtatni; hűtegetni, tartóztatni; húzni-vonni, ámulani; s'—, v. pr. mulatni (valamivel, à qob.).*
Amusette, *f. időöltés, mulatság, játék, játékszer.* [előb.]
Amuseur, *m. csacsogó, secsegő, hüvelygő.*
Amygdale, *f. (anat.) mondola, nyakmirigy.*
Amygdales, *ine, adj. (bot.) mondolánemű; savon —, mondolasszappan.*
An, *m. év; par —, évenként; bon —, mal —, évtől évre; jour de l'—, újév napja; — bissextile, szökőév; il y a mille ans, nagyon régen volt.*
Anabaptisme, *m. kereszttségisméltók* [baptista].
Anabaptiste, *m. kereszttségisméltó, anachorète, m. remete.*
Anachronisme, *m. kortévesztés.*
Anagallis, *m. (bot.) piros tüksem.*
Anaglyphe, *m. földombornü.*
Anaglogie, *f. (th.) a szívnek Istenhez emelése.* [magasztos].
Anagogique, *adj. (th.) magasztaló.*
Anagrammatiser, *v. a. bötücsereket csinálni.* [bötüthalánycsináló].
Anagrammatiste, *m. bötücserecsináló;*
Anagramme, *f. bötücsere; bötüthalány.*
Analectes, *m. pl. szedelek, szedelekek.*
Analème, *m. napóramutató.*
Analepsie, *f. (méd.) felüldülés.*
Analeptique, *adj. (méd.) erősítő, felüldítő; —, f. erősítőszert; éptan.*
Analogie, *f. hasonlóság, hasonlatosság; (math.) menyynységarány.*
Analogique, *adj. hason, hasonlatos, hasonsszerű.* [hasonsszerű].
Analogiquement, *adv. hasonlólag, hasonlóan.*
Analogisme, *m. (log.) hasonlósági bizonyítás.* [hasonlatos].
Analogue, *adj. hasonló, hasonsszerű.*
Analyse, *f. taglalás, elemzés; ág. fejtegetés, magyarázat, kivonat.*
Analysér, *v. a. taglalni, elemezni.*
Analyste, *m. taglaló, elemző.*
Analytique, *adj. taglaló, elemző.*

Anamnesticque, *adj. emlékeztető-erősítő.*
Anamorphose, *f. torzkép.*
Ananas, *m. ananász.* [bulása].
Anapétie, *f. (méd.) edények tágas.*
Anaphonése, *f. énekgyakorlat.*
Anaphore, *f. (ihét.) ismétlés, kikezdés, szoisimelés.* [képes].
Anaphrodite, *adj. tenyészésre nem.*
Anaplérétique, *adj. (ohir.) hűsövesztő.*
Anapose, *f. (méd.) gyomorfájás.*
Anarchie, *f. anarchia, törvénykirüllés, fejtelenség, korlátlanosság; ág. rendtelenség.* [fejtelen].
Anarchique, *adj. anarchiai, fejtel.*
Anarchiste, *m. anarchista, törvénygyűlölő; —, adj. anarchiai, fejtelen.*
anas, *m. mezeigalamb.*
Anaspase, *f. gyomorgörcs.*
Anastrophe, *f. (rhét.) szócsere.*
Anathématiser, *v. a. egyházi átokkal sújtani.*
Anathématisme, *m. egyházi átok.*
Anathème, *m. egyházi átok; szánsszött.*
Anatifère, *adj. conque —, ötü.*
Anatine, *f. döcsögés, bicsegés.*
Anatocisme, *m. kamat kamatja.*
Anatonomie, *f. bonczstudomány, bonczmesterség, boncztan.*
Anatomique, *adj. boncztan; — ment adv. boncztanilag.*
Anatomiser, *v. a. bonczolni; ág. fejtegetni, taglalni.*
Anatomiste, *m. bonczoló.*
Ancêtres, *m. pl. ősök, eldődök.*
Anche, *f. fuvóka (fuvóhangszereken); sípnyelvecske.*
Anché, *é, adj. (bl.) korgas, görbitett.*
Ancheau, *m. (még.) meszezőkád, meszezőhordó.*
Ancher, *v. a. fuvókát rátenni.*
Anchilope, *m. (méd.) könydaganat.*
Achois, *m. ajók.*
Anchue, *f. (tiss.) bélsonal.*
Ancien, *ienne, adj. régi; azelőtti; — testament, ő szövetség; —, m. legöregebbik, öregebb tisztárs; egyházgazda; lesanciens, a régiek (görögök és rómaiak).*
Ancienement, *adv. régente.*
Ancienreté, *f. korrag.*
Ancierre, *f. hajóhúzókötel.*
Ancolie, *f. csengetyűke.*
Ancrage, *m. horgonyfenék; droit d'—, horgonyjog.*
Ancré, *f. horgony; (maq.) kapocs; félcséber, félakó, (mérték); ág.*

remény; maitresse —, grande —, főhorgony; — de toue, hajító horgony; être à l' —, horgonyon állani; lever l' —, horgonyt felhúzni; mouiller l' —, jeter l' —, horgonyt ereszteni v. vetni.

Ancrer, v. n. horgonyt vetni, horgonyozni; a' —, v. pr. fig. fam. megfészkelni magát.

Andaillot, m. (mar.) vitorlakarika.

Andain, m. rend (kassált v. aratott).

Andanté, adv. (mus.) halkán, mérsékelve; —, m. andante, lassú.

Andantino, adv. (mus.) lassabban az andanténál. {hánytékeres.

Andouille, f. hurka; — de tabac, do-

Andouiller, m. (chass.) szembog (szarvas-szarvon).

Andouillette, f. borjúhúsgombócza.

Andréolithe, f. fejtér jacsintkő.

Andrienne, f. hosszú nőruha.

Androgyne, m. korcs, korcsfaj.

And omanie, f. férfitűgy.

Androphobe, adj. férfigyűlölő, férfikerülő.

Androphobie, f. férfiszorongó.

Ane, m. számár; fig. oktondi; bak; gyaluszekrény; (peig.) fogfűrés; contes de peau d' —, gyermekregék.

Anéantir, v. a. megsemmisíteni, elenyészletni; megczáfolni; a' —, v. pr. megsemmisülni, tönkre jutni; magát megalázni.

Anéantisement, m. megsemmisítés, elpusztítás; selforgatás; maga megalázása isten előtt.

Anecdote, f. adoma.

Anecdotes, m. adomagyűjtés.

Anée, f. számár-rakomány.

Anémie, f. (méd.) vérhiány.

Anémographie, m. szél-leírás.

Anémographie, f. szél-leírás.

Anémomètre, m. szélmérő, szélmutató.

Anémométrie, f. szélmérés mestersége.

Anémone, f. kökörcsin.

Anémoscope, m. szélmutató.

Anépigraphe, adj. csúszellen.

Anésie, f. számárság, ostoba tett.

Anesse, f. kancasszámár.

Anesthésie, f. (méd.) érzéshiány.

Amet, m. (bot.) kapor.

Anévrisme, m. ütérdag, ütérdagannat.

Anfractueux, euse, adj. tekervényes, csavargós.

Anfractuosité, f. tekervény, csavargós-ság, tekervényes út; egyenlenség.

Ange, m. angyal; (art.) lánczosgömb, lánczgolyó; — tuélaire, drangyal, védangyal.

Ange, f. szárnyas csapa; eszetlenség.

Angel, m. keleti galamb.

Angelot, m. angyalka.

Angélique, adj. — ment, adv. angyali-lag; fig. jelesen; salutation —, üdvözlés.

Angélique, f. angyéliká, angyalgöyök.

Angéliser, v. a. et n. angyalok közé számítani. [neme.]

Angelot, m. esztpénz neme; sajl

Angine, f. (méd.) torokgyík, gégelob.

Angiographie, Angiologie, f. vér-edénytan.

Angiotomie, f. véredényboncsolás.

Anglais, aise, adj. angol; —, m. angolnyelv.

Anglaise, f. angoltáncs.

Anglaiser, v. a. angolosítani.

Angle, m. szög, szöglet.

Angleux, euse, adj. szögletes; noix angleuse, kasztadló, fásdió.

Anglican, aine, adj. angolhoni.

Anglicanisme, m. angolegyházszereket.

Anglicisme, m. angol nyelvcsajátság.

Angliser, v. a. ló farkát elvágni.

Angloir, m. (math.) szögletmérő.

Anglomane, m. et f. angolcsodáló.

Anglomanie, f. angolkóráság.

Angoisse, f. aggály, szivaggodalom, szívszorulás; poire d' —, fojtós körte.

Angoisser, v. a. vm. aggasztani; a' —, v. pr. aggódni. [kecske.]

Angora, adj. chèvre d' —, angórai

Angoure, f. fűnyűg; kösdény; pippan

Angrois, m. ár-ékecske.

Anguille, f. angolna; (drap.) ráncz; — électrique, berzes sajjócs;

écouler l' — par la queue, visszájára kezdeni valamely dologhoz.

Anguillées, f. pl. Anguillers, m. pl. hajócsorgók.

Anguillière, f. angolnatartó.

Anguilliforme, adj. angolnaalakú.

Anguinée, adj. f. ligne —, kigyóvonal.

Anguis, m. kíszma.

Angulaire, adj. szögletes; pierre —, szögletkő, sarokkő. [letes.]

Angulé, ée, Anguleux, euse, adj. szög-

Angustie, f. (méd.) szűkebbülés.

Angustie, ée, adj. keskeny (utról).

Angusture, f. kínahéj.

Anhélation, f. léhegés.

Anhéleux, euse, adj. *hihegő*.
 Anieroche, f. fam. *akadéka, akadály*.
 Anier, m. *szaamárhajtó*; — d.e, f. *szaamárhajtónő*.
 Anil, m. *indigóndóvény*. [inda.
 Anille, f. (bl.) *malomkőguzalj*; *kacs*.
 Animadversion, f. *megbosszolás, megtorlás*; *kritikai észrevétel*.
 Animal, m. *állat*; fig. fam. *goromba ember*; —, le, adj. *állat*; *érzéki, testi*; *végue* —, *állatorzság*.
 Animalcule, m. *állatka*; — *spermatique, ondóállatka*.
 Animaliser, v. n. (chim.) *állati anyaggá átváltoztatni*; fig. *állattá aljasítani*.
 Animalité, f. *állatiság*.
 Animeur, adj. *elevenülő, éleslő*.
 Animation, f. *elevenülés, élesztés, megelevenítés*.
 Animé, ée, part. et adj. *lelkésített*.
 Animelles, f. pl. *fűlmirigyek*.
 Animer, v. a. *lelkésíteni, föleleveníteni*; fig. *felbuzdítani, föllelkésíteni*; *főhingerelni*; a' —, v. pr. *főlelevenedni, megvidámulni*; *felhevülni, felüzessenni*.
 Animosité, f. *ingerültség, szenvedélyesség, harag*.
 Anis, m. *ániss*; — *étoilé, csillagos badián*.
 Aniser, v. a. *ánisszal fűszerezni*.
 Anisette, f. *ánisspálinka*.
 Annal, ale, adj. *éves, évi*.
 Annales, f. pl. *évkönyvek*.
 Annaliste, m. *évkönyvtörő*.
 Annate, f. *javadaloméből első bevétel*.
 Anneau, m. *gyűrű, karikagyűrű*; *hajfűrt*; (bl.) *koszorú*; — à cacheter, *pecsétgyűrű*; — nuptial, *jegygyűrű*.
 Année, f. *év*; *évfolyam*; *évi jóvedelem*; d' — en —, *évről évre*; — courante, *folyó év*; — solaire, *nap-év*; sou-halter la bonne — à qu., *boldog új évet kívánni valakinek*.
 Anneler, v. a. *tekergetni, fodorítani (haját)*. [rúcska.
 Annelet, m. *gyűrűcske*; (bl.) *koszó*.
 Annelure, f. *hajfodorítás*.
 Anneze, f. *tartozék*; *toldalék, függelék, melléklet*; (gr.) *ragaszték*; — d'une église, *főkegyház*.
 Annexer, v. a. *hosszá kapcsolni, hozzáragasztani*; *bekebelezni, összekötni*.
 Annexion, f. *hosszákapcsolás, bekebelezés*.
 Annihilation, f. *megsemmisítés*.

Annihiler, v. a. *megsemmisíteni, elenyészletni*.
 Anniversaire, adj. *évi, évenkénti*; —, *évfordulati nap, évfordulati ünnep*; — de sa naissance, *születésnap*.
 Annoise, f. *linka (nővény)*.
 Annonce, f. *jelenítés, hirdetés*; *ki-hirdetés*.
 Annoncer, v. a. *bajelenteni, hirdetni*; *előre megmondani, jóvendőlni, jószolni*; a' —, v. pr. *jelenkezni, magát bejelenteni*.
 Annonceur, m. *hirdető (színeszeknél)*.
 Annonciade, f. *ordre de l' —*, a *boldogság szászról nevezett rend*.
 Annonciatif, ive, adj. *hirdető*.
 Annonciation, f. *gyümölcsoltó boldogasszony napja*.
 Annotateur, m. *megjegyzések szerkesztője, magyarázó*.
 Annotation, f. *megjegyzés*; *bírói följegyzés*. [följegyezni.
 Annoter, v. a. *följegyezni*; *bíróilag*.
 Annuaire, adj. *évi, évenkénti*; — m. *napló, naplókönyv*.
 Annuel, elle, adj. *évi, évenkénti*; —, m. *évi tartozás*.
 Annuellement, adv. *évenként*.
 Annuité, f. *évi járadék*.
 Annuaire, adj. *gyűrűded*; *doigt —, növedék — ujj, gyűrű — ujj*; —, f. *gyűrűhernyó*.
 Annulation, v. Annulation.
 Annuler, v. Annuler.
 Annulatif, ive, adj. *semmisítő*.
 Annulation, f. (jur.) *megsemmisítés, megszüntetés*. [nitni, elbőrlőni.
 Annuler, v. a. *érvénytelenné nyilvánítani*.
 Anobli, le, part. et adj. *nemesített*.
 Anoblir, v. a. *nemesíteni*.
 Anoblissement, m. *megnemesítés*; *lettres d' —, nemeslevél*.
 Anodin, ine, adj. (méd.) *fájdalom-enyhítő szer*.
 Anomal, ale, adj. (gr.) *rendhagyó*.
 Anomalie, f. *rendhagyás*.
 Anon, m. *szaamáresikő*.
 Annonement, m. *kancsa számár elése*; *dadogás*.
 Annoner, v. a. *szaamáresikőt elleni*; *dadogni*; *megakadni*.
 Anonyme, adj. *aláírás nélküli, névtelen*; *aláírási cím nélküli*.
 Anordie, f. (mar.) *észak felőli tenger-vihar*.
 Anormal, ale, adj. *szabályellenes*

Anotte, *f. sárgapiros.*

Anse, *f. fül (székon stb.); öbölke; faire le pot à deux anses, csipőre tűzni a kezeket; faire sauter, ou danser l'— du panier, pénst eldugni v. félre tenni.*

Anser, *v. a. fület csinálni.*

Anséatique, *adj. hanzsai; ville —, hanzaváros.*

Anserine, *f. (bot.) libatopp.*

Ansette, *f. fülecske.* [zető.]

Anspessade, *m. (mil.) alkáplár, őrve-*

Anta, *m. tapír.*

Antagonisme, *m. ellenhatás.*

Antagoniste, *m. ellenes, ellenfél.*

Antan, *m. vm. múltév, tavaly; d'—, tavalyi, múlt évi.*

Antaphrodisiaque, *Antaphroditique, m. szerelem elleni szer.*

Antarotique, *adj. déli; pôle —, délsark, délgöncs.*

Antécédemment, *adv. előbb; (th.) előzetes visszatekintés nélkül.*

Antécédent, *te, adj. előbbi, előbbeni; —, m. (log.) előtét; (math.) előtag.*

Antécresseur, *m. előd; jogtanár.*

Antéchrist, *m. antikrisztus.*

Antédiluvien, *enne, adj. őzönelőtti.*

Antémétique, *m. hányás elleni szer.*

Antenne, *f. (m. r.) viőrlarúd; csáp.*

Antenois, *adj. idősb egy évnél; —, m. egyéves kecske.* [előtti.]

Anténuptial, *ale, adj. (dr.) házasság*

Antépénultième, *adj. végelőtti előtt álló; —, f. végharmad (szótag).*

Antérieur, *re, adj. előbbeni, elő . . .*

Antériorité, *f. előbbeniség; előny.*

Antes, *m. pl. kiálló sarokgyámoszlopok.* [sok.]

Antesciens, *m. pl. (géo.) ellenárnya-*

Antestature, *f. (gu.) pőzsánczolat.*

Anthémis, *f. mantika.*

Anthère, *f. (bot.) porhon.*

Anthographie, *f. virágnyelv.*

Anthologie, *f. virágfűszér, kalászat.*

Anthore, *m. méregdőz sisakvirág.*

Anthosperme, *m. ambracserje.*

Anthracite, *m. gyantállan kőszén.*

Anthrax, *m. dögvész.*

An hrène, *f. maróka.*

Anthropographie, *f. emberleírás.*

Anthropologie, *f. embertan.*

Anthropomorphisme, *m. Anthropo-*

morphose, *f. istenalakozás, isten-*

emberzés, emberítés.

Anthropophage, *m. emberfaló.*

Anthropophagie, *f. emberfalás.*

Anthropophobe, *adj. emberkerülő.*

Anthropophobie, *f. emberkerülés.*

Antiapoplectique, *m. gutaütés elleni szer.*

Antiarthritique, *adj. köszvény elleni.*

Antisthmétique, *adj. szűkmellűség ellen használható.*

Anticabinet, *m. előszobácska.*

Antichambre, *f. előszoba.*

Antichameau, *m. sergetevs.* [elleni.]

Antichrétien, *ienne, adj. keresztény*

Antich one, *m. ellenlábás.* [előző.]

Anticipant, *ante, adj. előlegező, meg-*

Anticipation, *f. megelőzés; beavat-*

kozás (valamibe, sur qch.); par —,

előre, előlegezés, előre-fizetés.

Anticipé, *ée, part. et adj. előre fölvelt,*

előzetes, időelőtti.

Anticiper, *v. a. megelőzni, előlegezni;*

idő előtt tenni (valamit); — les gages,

fixetést előre fölvenni; — sur les

droits de qn., valaki jogaita beavat-

kozni.

Anticivique, *adj. polgárellelenes.*

Anticœur, *m. szűgydag (lónál).*

Anticonstitutionnel, *elle, adj. alkot-*

mányellenes; —, m. alkotmány el-

lensége.

Anticour, *f. elödvár.*

Anticritique, *f. ellenbírálat; —, m.*

ellenbíráló.

Antidate, *f. hátra tett kelle valamely*

iratnak, álkeltetés.

Antidater, *v. a. visszakeltetni.*

Antidotaire, *m. biztos gyógyszeres*

gyűjteménye.

Antidote, *m. ellenmérég; fig. óvszer.*

Antidyssentérique, *m. vérhas elleni*

szer.

Antienne, *f. előének; fig. szomorú*

hír; sokszor ismételt fecsegés.

Antiépileptique, *adj. nehézkór elleni.*

Antiétiqque, *adj. szárazbetegség elleni.*

Antifarcineux, *adj. (vét.) séreg-*

gyógyító.

Antifébrile, *adj. láz elleni; —, m. láz-*

elleni szer.

Anthypooondriaque, *adj. (méd.) lép-*

kór-elleni. [elleni.]

Antihystérique, *adj. (méd.) méhkór-*

Antilles, *m. pl. kereszt-rúd (ajtón).*

Antilogie, *f. ellenzórlás.*

Antilope, *f. zerge.*

Antimense, *f. oltárterítő.*

Antimoine, *m. dárdany, piskolez.*

Antimonarchique, adj. egyeduralkodó-elleni.

Antimonial, ale, adj. dárdany . . .

Antinational, ale, adj. nemzetellenes.

Antinomie, f. törvényellenkezés.

Antipape, m. ellenpápa. [elleni.

Antiparalytique, adj. (méd.) bénulás-

Antipathie, f. ellenszenv.

Antipathique, adj. ellenszenves.

Antipestilential, elle, adj. (méd.) dögvészelleni; —, m. dögvész elleni szer.

Antiphonaire, Antiphonier, m. karénekes könyv.

Antiphrase, f. (rhét.) ellenértelem.

Antipode, m. ellenlábás, lábelles.

Antipyrotique, m. égés-seb elleni szer.

Antiquaille, f. régi ringyrongy.

Antiquaire, m. régiségbúvár.

Antique, adj. őszérű, ódon, régi; elavult; a l'—, őszérűleg; —, f. ódon mő, ódontság. [hajdankor.

Antiquité, f. régiség, ódontság, óság;

Antirévolutionnaire, adj. forradalom-ellenes.

Antisalle, f. előterem.

Antisociens, m. pl. (géo.) ellenárnyasok.

Antiscorbutique, adj. (méd.) súlygyógyító. [görvély-elleni.

Antisorophuleux, euse, adj. (méd.)

Antisocial, ale, adj. társaság-elleni.

Antisasmodique, adj. (méd.) gőrcsenyhítő, görcselleni.

Antithèse, f. ellentét.

Antitype, m. (th.) ellenmás, ellenkép.

Antivénérien, enne, adj. bujakór-elleni; —, m. bujakór-elleni szer.

Antivermineux, euse, adj. gilisztaelleni, féreg elleni.

Antivérolique, adj. himlőelleni; —, m. himlőelleni szer.

Antoiser, v. a. (jard.) rakásra dobni, fölrelegezni.

Antre, m. barlang.

Anuer, v. a. (chass.) meglesni.

s'Anuiter, v. pr. p. u. elkédni.

Anus, m. alfel. [szívszorulás.

Anxiété, f. szorongás, nyugtalanság;

Aoriste, m. (gr.) független múlt.

Aorte, f. (anat.) nagy ütér. [aratni.

Août, m. augusztus hava; faire l'—,

Aoûter, v. a. p. u. érlelni, megérlelni.

Aoûteron, m. arató.

Apaiser, v. a. csillapítani, enyhíteni; s'—, v. pr. csillapulni, enyhülni, csendesedni, szűnni.

Apaiseur, m. csillapító.

Apanage, m. élelemalku; évpénz; fig. tartozék.

Apanager, v. a. élelempénzt adni, tartást kisszabni.

Apanager, ère, adj. élelempénzhez tartozó, tartási. [czeg.

Apanagiste, m. évpénzzel ellátott her-

Aporet, m. sővény, kerítés (réi körül).

A-part, adv. féltre, külön, magában.

Aparté, m. mit a színész magában beszél.

Apathie, f. érzéketlenség; közöny, részvétlenség.

Apathique, adj. érzéketlen.

Apédeute, m. tudatlan.

Apepsie, f. (méd.) rossz emésztés.

Apercevable, adj. észrevehető.

Aperceevance, f. p. u. észrevevő-tehet-

ség. [v. pr. (de qch.) észrevenni.

Apercevoir, v. a. irr. észrevenni; s'—,

Aperçu, m. rövid átpillantás; áttekintet, vázlat.

Apéritif, ive, adj. (méd.) megnyitó, székesindító; —, m. hashajtósz.

Apertement, adv. p. u. nyíltan.

Apertise, f. p. u. ügyesség.

Apétale, adj. (bot.) leveletlen.

Apetissement, m. kisebbités; kisebbülés.

Apetisser, v. a. kisebbitni; —, v. n. et s'—, v. pr. kisebbülni, kevesbülni, összemenni. [majd.

A peu près, adv. mintegy, körülbelül,

Apharée, m. tinnhal.

Aphélie, m. (astr.) naptáv.

Aphonie, f. (méd.) beszédtelenség, hangtalanság.

Aphorisme, m. tanmondat.

Aphoristique, adj. tanmondatos.

Aphronitre, m. (chim.) salitromhab.

Aphte, m. (méd.) szájrothadás.

Aphye, m. eperlán-szemléng (hal).

Aphyllé, adj. (bot.) leveletlen.

Apiécer, v. a. összerakni vagy öss-

szetenni (több darabokat).

Apiétrir, v. n. p. u. elromlani, elveszni; (com.) becsben csökkenni.

Apincer, v. a. horogba akasztani.

Apitoiement, m. részvét, sajnálkozás.

Apitoyer, v. a. részvétre indítani; s'—,

v. pr. megindulni, elérékenyülni.

Apitoyeur, m. érzélgő.

Aplait, m. lőszerszám.

Aplaner, v. a. felborzazni (posztót).

Aplaneur, m. posztó-borzaszó, posztó-

készítő.

Aplanir, *v. a. egyengetni; fig. kényelmesebbé tenni; kiegyenlítani; s' —, v. pr. kiegyenesedni.*
Aplanissement, *m. egyengetés, egyenlővé tévés; fig. elhárítás, megszüntetés (akadály-é).*
Aplanisseur, *m. posztókészítő.*
Aplatir, *v. a. lapítani, laposítani, lapossá verni; s' —, v. pr. meglapulni.*
Aplatissement, *m. laposítás; lapulás.*
Aplatissoire, *f. nyújtómű.*
Aplester, *v. a. szélnek eresztetni a vitorlákat.*
Apléter, *v. n. haladni, előmenni.*
Aplets, *m. pl. heringhaló.*
Aplomb, *m. függirányosság; biztonság, szilárdság; d' —, függélyesen, szilárdul; fig. avoir de l' —, szilárdul állami; jellemsszilárdságának lenni.*
Apnée, *f. szűkmellűség.*
Apocalypse, *f. kijelentés; sz. János menyinyei jelenései.*
Apocalyptique, *adj. titkos, rejtett, érthetlen.*
Apoco, *m. együgyű ember.*
Apocope, *f. (gr.) végecsontítás (szóban); (chir.) elvágás.*
Apocryphe, *adj. ál, becsusztatott; hamis, hamisított.*
Apocyn, *m. apoczin.*
Apode, *m. falsecske.*
Apodictique, *adv. ellenmondhatlan, csáfolhatlan. [pont.]*
Apogée, *m. (astr.) földtáv; fig. tető.*
Apographe, *m. másolat.*
Apointer, *v. a. (tond.) tűzni, rátűzni.*
Apointir, *v. a. szőlőkarókat beverni (földbe).*
Apologétique, *adj. védelmező; —, m. védbeszéd. [dicsbeszéd.]*
Apologie, *f. védbeszéd, védelem; fig.*
Apologiste, *m. védszónok, védő.*
Apologue, *m. tanulságos mese; hasonlat, példázat.*
Apophthegme, *m. tanmondat.*
Apophyse, *f. holttetem.*
Apoplectique, *adj. gutaüséses; —, m. szélütéselleni szer.*
Apoplexie, *f. guta; frappé d' —, gutaütött, szélütött.*
Apore, **Aporisme**, *m. (math.) nehéz fejtegetésű feladat.*
Apostasie, *f. hithagyás.*
Apostasier, *v. n. hitét hagyni.*
Apostat, *ate, adj. hithagyott.*

Apostème, *m. kelés, fekdly.*
Aposter, *v. a. lesbe állítani.*
Apostillateur, *m. oldajegyzéksíndló.*
Apostille, *f. oldajegyzék, jegyzék; utóirat. [csinálni.]*
Apostiller, *v. a. oldajegyzékeket*
Apostolat, *m. apostolság.*
Apostolicité, *f. (th.) apostoli minőség.*
Apostolique, *adj. -ment, adv. apostoli; apostolilag; pápai; pápailag.*
Apostrophe, *f. (rhét.) megszólítás; megfédés; hiányjel.*
Apostropher, *v. v. beszédet intézni valakihez; megfeddeni.*
Apothéose, *f. istenítés.*
Apothéoser, *v. a. isteníteni.*
Apothicaire, *m. gyógyszeres.*
Apothicaierrie, *f. gyógyszerár; gyógyszerészet.*
Apothicaieresse, *f. gyógyszerésznő.*
Apôtre, *m. apostol; c'est un bon —, gyönyörű virágszál (gúnyosan).*
Apözeme, *m. útál füvekből.*
Appaiser, *v. Apaiser.*
Appanage, *v. Apanage.*
Apparaître, *v. n. irr. megjelenni; látszani; faire —, előmutatni.*
Apparat, *m. pompa; készüllet; dîner d' —, díszebéd.*
Appareux, *m. pl. hajókötelek.*
Appareil, *m. készüllet; pompa (chir.) kötés, kötelék; (cuis.) hozzáadás (ételhez); (phys.) mutatómátyos-esszközök; mettre de premier —, rátenni az első kötlést (sobre).*
Appareillage, *m. (mar.) hajónelindulás.*
Appareillement, *m. párosítás, összehozás.*
Appareiller, *v. a. párosan tenni, párosan összehozni; elkészíteni; v. a. (mar.) vitorlakészzen lenni; s' —, v. pr. párosulni.*
Appareilleur, *m. (arch.) mámesier, művezető; selymekészítő.*
Appareilleuse, *f. kerítőnő.*
Apparement, *adv. látszólag, valószínűleg.*
Apparence, *f. látszal, külső, külseje valaminek; nyom; apparences, f. pl. égi tűnemények, en —, látszólag, színleg; contre toute —, minden valószínűség ellenére; il y a — de pluie, úgy látszik mintha esőre fordulna az idő; sauver les apparences, látszatját (valaminek) kerülni.*

Apparent, *te, adj.* látszó, látszólagos, látszatos; tekintélyes.

Apparentée, *éé, part. et adj.* összehozódott, rokon.

Apparenter, *v. a.* összehozogorositni; s'—, *v. pr.* összehozogorosodni.

Apparesser, *v. a. fam.* eltunyítani; s'—, *v. pr.* eltunyulni.

Apparierement, *m.* párosítás.

Apparier, *v. a.* párosítani; s'—, *v. pr.* párosulni (madarakról).

Appariteur, *m.* törvénytiszt, poroszló.

Apparition, *f.* tünemény.

Apparoir, *v. n. irr.* nyilván lenni; bebizonyítani; il *appert*, kívüláglak.

Apparouner, *v. a.* akólni.

Appartament, *m.* emelet; lak; társaság udvarnál. [szandóság.]

Appartenance, *f.* tartozék, hozzátartozó.

Appartenant, *te, part. et adj.* hozzátartozó, odatartozó.

Appartenir, *v. n. irr.* tartozni (...hoz, ...hez) odatartozni.

Appas, *m. pl.* inger, kecs; kellem; csalogatás. [látható csik.]

Appât, *m.* csalétek; fig. csalogatás;

Appâter, *v. a.* csalétekkel csalogatni; tölteni, hisztolni. [tenyer.]

Appaumé, *éé, adj. (bl.)* main appaumée,

Appauvrir, *v. a.* szegényíteni; s'—, *v. pr.* elszegényülni.

Appauvrissement, *m.* szegényítés; elszegényedés; fig. csorbítás; csorbítás. [d'alouette, fűrsíp.]

Appeau, *m.* csalsíp; csalmadár; —

Appel, *m.* felolvasás; (mil.) gyűlekezés (katonákánál); kihívás; felebbezés;

cour d'—, *feljebbviteli törvényszék, feltörvényszék; faire l'—, felolvasni; battre l'—, gyűlekezésből dobolni; interjeter —, feljebb vinni, felebbezni.*

Appelant, *m.* felebbező; csalmadár.

Appeler, *v. a.* nevezni; hívni, fölhívni; fölolvasni; csalogatni; (dr.) idézni;

meghívni; kihívni; — les lettres, szótagolni, betűzni; — de la main, kézzel integetve odahívni; —, *v. n.* felebbezni; en—, felebbezni, ellenmondani, hivatkozni (-ra, -re); —

d'une sentence, valamely ítéletet felebbezni; s'—, *v. pr.* magát nevezni, nevének lenni, úgy hívni.

Appellatif, *ive, adj. (gr.)*; nom —, köznévi.

Appellation, *f.* felebbezés; — des lettres, szótagolás, betűzés.

Appendice, *m.* toldalek, függelékek.

Appendre, *v. a.* felüggeszteni (emlékül).

Appentis, *m.* felszer; orosz.

Appesantir, *v. a.* nehezíteni; fig. tunyítani; gyengíteni; s'—, *v. pr.* tunyulni, restülni, nehezedni.

Appesantisement, *m.* nehezkedés, tunyaság.

Appétence, *f.* ösztön.

Appéter, *v. a.* ösztönszerűleg kivánni.

Appétibilité, *f. p. u. (phil.)* vágyó tehetség.

Appétible, *adj.* kíváncsatos, kívánható.

Appétissant, *ante, adj.* izletes, étvágyra ingerlő; fig. kecsegtető.

Appétit, *m.* vágy; ösztön; étvágy; donner—, étvágyat gerjeszteni; ap-

pétits, *pl. (ouis.)* fűszerek; fűstölt heringek.

Appétitif, *ive, adj.* megkívánó, vágyódó; faculté appétitive, vágyte-

hetség. [vánd.]

Appétition, *f. (phil.)* vágyás, megki-

Appieement, *m. p. u.* toldás, megtoldás.

Appiecer, *v. a. p. u.* megtoldani.

s'Appietrir, *v. pr. (com.)* megromlani (portékról).

Appiler, *v. a.* felrakásolni.

Applanir, *v.* Aplanir.

Applatir, *v.* Aplatir.

Applaudir, *v. a. et n.* tapsolni, megtapsolni, tetszését nyilvánítani, jóvá-

hagyni, dicsérni; s'—, *v. pr.* örülni (valaminek, de qch.); valamire büsz-

kének lenni.

Applaudissement, *m.* tapsolás, taps.

Applaudisseur, *m.* tapsoló.

Applicable, *adj.* alkalmazható, használható.

Application, *f.* alkalmazás; szorgalom, figyelem; — d'un emplâtre, tapasz fellevése.

Applique, *f.* rátenni való, kirakott munka, rakatos mű; foglalvány, beszegés; or d'—, levdarany.

Appliqué, *éé, adj.* szorgalmas, figyelmes.

Appliquer, *v. a.* föltenni, rátenni; alkalmazni, használni (valamire, à qch.); s'—, *v. pr.* szorosan hozzá állani, hozzá simulni; fig. szorgalommal üzni (valamely dolgot, à

- qch.); *magának tulajdonítani; magára érteni.*
- Appoint, *m. pótlékpénz; aprópénz.*
- Appointé, *éé, adj. fizetési; soldat —, ővezető, alkáplár.*
- Appointment, *m. bírói határozat; fizetés, bér; lettres d' —, kinevezőlevél.*
- Appointer, *v. a. rendelni; fizetéssel ellátni.*
- Appointeur, *m. késleltető bíró; békéltető.*
- Apport, *m. vásárpiacon; tolongás a vásárpiacon; bírói leltétel; apport, pl. a behozott.*
- Apportage, *m. vitelbér.*
- Apporter, *v. a. hozni, elhozni; okozni.*
- Poser, *v. a. rátenni, rányomni; hozzátenni, hozzáfüggeszteni.*
- Apposition, *f. hozzátevése, rányomás; hozzátétel; lebepecsélés; (gr.) utánlétel.*
- Apprébender, *v. a. megadományozni, járadékozni.*
- Appréciabile, *adj. becsülhető, megbecsülhető.*
- Appréciateur, *m. becslő, becsüs.*
- Appréciatif, *ive, adj. ártatózó.*
- Appréciation, *f. becsülés, becslés; méltánylás.*
- Apprécier, *v. a. becsülni, megbecsülni, takarítani; fig. méltánylani; s' —, v. pr. hibáit elismerni.*
- Appréhender, *v. u. félni, tartani (valamitől); (dr.) letartóztatni; — au corps, fogságba tenni.*
- Appréhensif, *ive, adj. félénk.*
- Appréhension, *f. félelem, aggodalom; fogság, elfogás; selfogás.*
- Apprendre, *v. a. ír. tanulni; hallani, tapasztalni; tanítani, oktatni; jelenlenni, tudósítani; — à lire, olvasni tanulni; — par cœur, könnyű nélkül tanulni.*
- Apprenti, *m. tanítvány, tanulóinas.*
- Apprentie, *f. tanulóleány; kezdő.*
- Apprentissage, *m. tanulás, inaskodás; fig. próbádarab; faire son — sous qn., tanulni vagy inaskodni valakinél; mettre en —, tanulásra adni; sortir d' —, kitanulva lenni.*
- Apprêt, *m. készítés, elkészítés, készület; peinture d' —, peinture en —, üvegfestés; üvegfestmény.*
- Apprêté, *éé, part. et adj. elkészített, beavatott (posztó); fig. mesterkelt.*
- Apprêter, *v. a. fel-, elkészíteni; tálni (díkeket); beavatni (posztót); s' —, v. pr. készülni.*
- Apprêteur, *m. elkészítő; üvegfestész.*
- Appris, *part. v. Apprendre.*
- Apprise, *f. oktatási szabály.*
- Apprivoisement, *m. p. u. szelidítés.*
- Apprivoiser, *v. a. szelidíteni; vele bántatódni; s' —, v. pr. szelidülni; fig. szokni (-hoz, -hez, aveo qch.).*
- Approbateur, *m. helyeslő; bíráló.*
- Approbatif, *ive, adj. helyeslő.*
- Approbation, *f. helyeslés; beleegyezés; nyomtatási engedély.*
- Approchant, *te, part. et adj. közeledő, közelgő; hasonló (valamihoz, de qch.); —, prp. et adv. majdnem, mintegy.*
- Approche, *f. közeledés; (mil.) megtámadás; (imp.) térső; lunette d' —, távcső; approches, pl. futóárkok, futóárok.*
- Approchement, *m. megölelés.*
- Approcher, *v. a. közelíteni; (mon.) súlygyítni; — qn., valakihez bejárnai szabadon; — les éperons, megsarkantyúzni; —, v. n. közeledni (valakihez, de qn.), hozzálépni; hasonlítani (-hoz, -hez); s' —, v. pr. közeledni (valakihez, de qn.); meg-egyezni.*
- Approfondir, *v. a. kivájni, kivölgyelni, mélyebbre csúszni; fig. pontosan megvizsgálni.*
- Approfondissement, *m. kivájtás, kivölgyelés, mélyebbités; fig. pontos megvizsgálás.*
- Appropriation, *f. magának tulajdon-*
- Approprier, *v. a. felkészíteni, hozzáilleszteni (valamely dologhoz, de qch.); kicsinosítani; s' —, v. pr. magának tulajdonítani.*
- Approuver, *v. a. helyeselni; helyben hagyni.*
- Approvisionnement, *m. élelemmel*
- Approvisionner, *v. a. élelemmel ellátni; s' —, v. pr. magát élelemmel ellátni.*
- Approvisionnement, *m. élelmészeti*
- Approximatif, *ive, adj. közelítő.*
- Approximation, *f. (math.) közelítés; par —, megközelítőleg, körülbelül mintegy.*
- Approximer, *v. a. et s' —, v. pr. p. közeledni; határosnak lenni (-vel).*

am. támass; karfa, fogódzó; fig. támaszpont; fig. támaszpont; fig. támaszpont.
ppre-main, m. festőpálcza.
ppuyer, v. a. támasztani; fig. segíteni, gyámoltatni; — un cachet, pecsétet ranyogni; — les éperons, sarkantyút bevágni; —, v. n. rátámaszkodni, ránehezedni; fig. hivatkozni (valamire, sur qch.), valami mellett megmaradni; s' —, v. pr. támaszkodni; fig. bizakodni (-ra, -re, sur...).
re, adj. sardon, csipős, szigorú; rögzős, görögnyűs.
relle, f. surló, surlósű, kannamosó.
rement, adv. szigorúlag; fanyarul, csipősen; fig. keményen, buszón.
rés, prp. et adv. után, azután, folytatán; -que, miután; -quoi, mire; — coup, későn; d' — vos ordres, rendelkezései folytán.
rés-demain, adv. holnapután.
rés-dînée, f. Après-dîner, m. ebéd utáni idő.
rés-midi, f. délután.
rés-soupe, f. Après-souper, m. vacsora utáni idő.
reté, f. csipősség, szigorúság, durvaság, darabosság, sordonság.
te, adj. (jur.) alkalmas, képes, ügyes.
titude, f. természeti ügyesség, telettség, képesség.
urement, m. számadás befejezése, számadás jóváhagyása.
uter, v. a. — un compte, számadást jóváhagyni.
vre, adj. (chim.) tűzálló.
naire, m. (astr.) vizöntő.
zarelle, f. vízfestmény.
zatile, adj. (bot.) vízben nő.
zatique, adj. posványos, vízi.
zeduc, m. vízvezeték.
ieux, euse, adj. vízes, vízenyűs.
zulaire, m. sasfa.
zulin, ine, adj. nez —, horgas orr, szorr.
zilon, m. éjszaki szél.
zilonaire, adj. éjszaki.
be, m. arab; fig. fősvény ember.
besques, f. pl. lombdiss, arabdiss, arab-ék, arabesszek.
ble, adj. p. n. szántható.
vide, f. földmogyoró.
znoido, f. agyker.
zk, m. erak.
larine, f. csis.

Araignée, f. pók; (ois.) rigóháló; toile d' —, pókháló; — aquatique, vízi pók; — domestique, házi pók; — porte-croix, keresztés pók.
Araignes, f. pl. sodronyács.
Arambage, m. csáklázás.
Aramber, v. a. hajóit csáklázni, csáklázni, szigonyozni.
Aramer, v. a. rámban kifeszíteni (posztót).
Araneux, euse, adj. (bot.) recsés.
Aranéides, f. pl. pókok.
Arantéles, Arantelles, f. pl. békanyál, ökönyál.
Araser, v. a. (maq.) egyenlítani, egyenlítani.
Arases, f. pl. (maq.) fedkövek.
Aratoire, adj. szántásvetéshez tartozó.
Arbalestrille, f. magasságmérő, fok-ív.
Arbalète, f. kéz-ív. [ellátni.]
Arbalétrier, v. a. (maq.) fűdelésszel.
Arbalétrier, m. jóss.
Arbenne, f. hófajd, sehérfajd.
Arbitrage, m. ítélet, választott bíró ítélete; (comm.) váltóképlet.
Arbitraire, adj. önkényes; —, m. önkény.
Arbitral, ale, adj. választott bírói.
Arbitrateur, m. választott bíró.
Arbitration, f. (jur.) körülbelőli számitás.
Arbitre, m. választott bíró; fig. parancsoló; franc —, libre —, önkény, szabad akarat. [végezni.]
Arbitrer, v. a. kénye szerint ítélni.
Arboré, ée, adj. fanemű.
Arborer, v. a. kiszegezni, kitűzni, föltenni; fig. nyilatkozni. [veken.]
Arborisation, f. növénylenyomat (köz-)
Arboriste, m. gyümölcs-kertész.
Arbouse, f. medveszőlő.
Arbre, m. fa; árbocfa; (méc.) forgótengelyfa; törzs; — fruitier, gyümölcsfa; — généalogique, nemzetségsfa.
Arbrisseau, m. fácska.
Arbuste, m. cserje, cserjés növény.
Arc, m. ív; bolt-ív; — triumphal, diadalív.
Arcade, f. ívtornác, ívesarnok; bolt-hajtás, íveset, oszlopbolt; káva (szeművegen).
Arcane, m. titkos szer.
Arcanée, Arcanne, f. vörös czeruza.
Arcanson, m. hajószurok; gyanta, colofóniom.
Arcasse, f. (mar.) tükör.

Arc-boutant, *m.* (arch.) *ívoszlop, tám-
oszlop; főszemély, kolompos.*

Arc-bouter, *v. a.* (arch.) *támasztani,
gyámolítani.*

Arc-doubleau, *m.* (arch.) *oszlop-ív.*

Arceau, *m.* *ív, boltozat.*

Arc-en-ciel, *m.* *sziódrvány.*

Archaisme, *m.* (gr.) *avult szó, avult
szófűzés.*

Archal, *m.* fl d'—, *sárgarézsodrony.*

Archange, *m.* *arkangyal.*

Archangélique, *f.* *angyeliakagyođer.*

Arche, *f.* *hidő; — de Noé, Noé bár-
kája; — de l'alliance, frigyszekrény.*

Archelet, *f.* *kis ív az esztergályon.*

Archéographe, *m.* *régiségleírő.*

Archéographie, *f.* *régiségleírás.*

Archéologie, *f.* *régiségtudomány, régi-
ségisme, régészet.*

Archéologue, *m.* *régiségbuvár.*

Archer, *m.* *íjász; poroszló; ét-ügyelő.*

Archet, *m.* *vonó (hegedűhöz); (méd.)
izsaszólkád; (méc.) forgató; coup
d'—, vonás (hegedűn), nyírtettyü-
vond.*

Archétype, *m.* *őskép, eredeti (vala-
minek eredetije); akómérték; eredeti
bélyeg.*

Archevêché, *m.* *érsekség.*

Archevêque, *m.* *érsek.*

Archiatre, *m.* *őorvos.*

Archichambellan, *m.* *főkamarás.*

Archichancelier, *m.* *főkanczellár.*

Archidiaconat, *m.* *őesperesség.*

Archidiaconé, *m.* *őesperes megyéje.*

Archidiacone, *m.* *őesperes.*

Archiduc, *m.* *őherczeg.*

Archiduché, *m.* *őherczegség.*

Archiduchesse, *f.* *őherczegnő.*

Archichanson, *m.* *őpohárnok; —
tranchant, őasztalnok.*

Archiepiscopal, *ale, adj.* *érseki.*

Archiepiscopat, *m.* *érsekség.*

Archifou, *m.* *őbolond.*

Archimandrite, *m.* *archimandrita.*

Archimaréchal, *m.* *őtábornagy.*

Archipresbytéral, *ale, adj.* *őpapi.*

Archiprêtre, *m.* *őpap.*

Archiprêtré, *m.* *őpapság.*

Architecte, *m.* *építész.*

Architectonique, *adj.* *építész; art —,
építészet.*

Architecture, *f.* *építész, építésmód;
— navale, hajóépítész.*

Architrave, *f.* *őgerenda.*

Architrésorier, *m.* *őtárnok.*

Archives, *f. pl.* *okmányok, levéltár.*

Archiviste, *m.* *levéltárnok.*

Archures, *f. pl.* *malomkököva.*

Arçon, *m.* *nyeregfa; (chap.) tilfa.*

Arçonneur, *m.* (chap.) *tilóló.*

Arçot, Arcou, *m.* *nyers sárgarézs.*

Arctique, *adj.* *éjszaki; pôle —, éjsz-*

sark.

Aretope, *m.* (bot.) *medvelébfű.*

Ardélon, *m.* *kőnyielmü ember.*

Ardelle, *f.* eau d'—, *szegefűsz.*

Ardelement, *adv.* *tűzesen, buzgón.*

Ardent, *ento, adj.* *égb; tűzes; f*

heves; verre — gyújtó üveg; mirr

— gyújtó tűkör; fővre ardent, fo

rólás; soif ardente, nagy szomjús

Ardent, *m.* *bolygótlás; (méd.) mal d*

ardents, orbáncz.

Ardéur, *f.* *hőség, forróság; fig. bu*

galom, tűz; — de la fièvre, lázhe

forróság; — de l'estomac, sa

gyomorhőv. [pecsk

Ardillon, *m.* *pecsek (csat-)*

Ardoise, *f.* *palakő; — en table*

számpala; table d'—, — en tabl

palatábla.

Ardoisé, *éa, adj.* *palaszínü.*

Ardoisier, *m.* *p. a. palafejtő.*

Ardosière, *f.* *palafejtés. [bajo*

Ardu, *ue, adj.* *vm. meredek; fig. nehe*

Ardure, *f.* *dűh; földhevülés.*

Aréa, *f.* *hajhullás.*

Arec, *m.* *arékpálma; arékdő.*

Arène, *f.* *poét. homok, főven*

küzdőhely.

Aréner, *v. a.* (arch.) *ülepedni.*

Aréneux, *euse, adj.* (poét.) *homok*

fővényes. [hold udma

Aréole, *f.* *kis térség; csecsbimbó kö*

Aréomètre, *m.* *vismérleg; súrmér.*

Aréopage, *m.* *aréopág.*

Arer, *v. n.* *horgonyt kicserézni;*

gonyra szállani.

Arête, *f.* *halszálla; széle, he*

széle valaminek, gerincz; (

kalász; (fort.) taraj; vod e

keresztboltozat; arêtes, pl. (

békavar, csúdsömör (lovak láb

Arêteux, *euse, ad.* *szállás.*

Arétier, *m.* (arch.) *szölemen.*

Argatille, *f.* *parti fecske.*

Argent, *m.* *ezüst; ezüstpénz;*

ezüstszín; — blanc, ezüstpén

comptant, készpénz; — en

folypénz; — vierge, színez

trait, ezüstodrony; — falm

durand-esüst; — *mignon, megta-*
karított pénz; — *de mine, esüst-*
érez; — *de banque, — de change,*
váltópénz, váltófizetés, fizetés
(váltókkal); tirer de l'—, pénzt be-
venni.
Argenté, ée, part. et adj. ezüstös; —,
m. ezüsthal, ezüstpikkelyes hal.
Argenter, v. a. ezüstözni, megezüstözni.
Argenterie, f. ezüstnemű; ezüstmunka,
ezüstmű.
Argenteur, m. ezüstöső.
Argentoux, euse, adj. fam. pénzes,
pénzdús.
Argentier, m. fizetómester.
Argentifère, adj. (min.) ezüsttartalmu.
Argentin, ine, adj. ezüstszínű; ezüst-
tisztaságú. [hal.
Argentine, f. ezüsthal, ezüstpikkelyes
Argenture, f. ezüstözés.
Argile, f. agyag; — *à potiers, — figu-*
line, fazekas agyag; — *à foulon,*
kallóföld, csapó föld.
Argileux, euse, adj. agyagos.
Argonante, m. argonauta.
Argot, m. tolvajnyelv, zsvánnyelv;
gallynak kiszáradt vége.
Argoter, v. a. (jard.) száraz gallyat
lenyesni; —, *v. n. tolvajnyelven*
beszélni.
Argotier, m. tolvajnyelven beszélő.
Argoulet, m. szegény ördög.
Argu, ue, adj. fursfanyos.
Argue, f. (tir.) sodronynyújtópad; so-
dronyhúzás; sodronyhúzó műhely.
Arguer, v. a. arany és ezüst sodronyt
készíteni.
Arguer, v. a. (dr.) vádolni, bevádolni.
Argument, m. okoskodás, bizonyító
ok; tartalom.
Argumentant, m. ellenvető.
Argumentateur, m. vitázó, vitatkozó.
Argumentation, f. okoskodás; bi-
zonyítás.
Argumenter, v. n. okoskodni, bi-
zonyítani, következtetni.
Argus, m. Argus; fig. *szemmel tartó,*
vigyázó.
Argutie, f. elménczkedés.
Argutieux, euse, adj. elménczkedő.
Argyronète, f. vízi pók.
Arianisme, m. Arianus tana.
Aride, adj. száraz; fig. *terméketlen.*
Aridité, f. szárazság; termékellenség;
— du style, száraz úrmódor.
Aridure, f. sorvadás, aszkór.

Ariès, m. (astr.) kos.
Ariette, f. áriácska, énekecske.
Arille, f. magtok.
Arillée, ée, adj. magtokkal ellátott.
Ariser, v. a. (mar.) a vitorlarudakat
leeresztetni.
Aristarque, m. fig. szigorú műbíró.
Ariste, f. (bot.) kalászszálla.
Aristé, ée, adj. kalászos.
Aristocrate, m. aristocrata; —, *adj.*
aristocratái.
Aristocratie, f. aristocratia.
Aristocratique, adj. —ment, adv. aristo-
cratai; *aristocratailag.*
Aristocratiser, v. a. aristocratává tenni.
Aristoloche, f. (bot.) gégevirág.
Arithmétique, m. számtudós; szám-
vetéstanú.
Arithmétique, adj. —ment, adv. szám-
tani; számtanilag; —, *f. számtan*;
— politique, állami számtan.
Arlequin, m. harlekin, bohóc.
Arlequinade, f. bohóckodás, bo-
hóesség.
Arlequine, f. harlekintáncz.
Armadille, f. kis spanyol hajósereg.
Armadille, m. pánczélosállat.
Armateur, m. kalózhajót felkészítő;
kalózhajó. [(phys.) *vasalás.*
Armature, f. vasmű, megvasalás;
Arme, f. fegyver; — *à feu, tűzfegyver*;
armes, pl. fegyverek; felfegyverke-
zés; esimer; állatok védszeri
(fogak, szarvak, körmök stb.);
maître d'—, vívómester, vívómester;
suspension d'—, fegyverszünet;
faire des —, vívásban magát gya-
korolni, vinni, viaskodni. [had.
Armée, f. hadsereg; — *navale, hajó-*
Armeline, f. hölgybőr, hölgyprém.
Armement, m. fölfegyverzés, fölfegy-
verkezés; hajónak katonákkal el-
látása.
Arménienne, f. lazurkő.
Armer, v. a. fölfegyverkeztetni, föl-
szerelni; fig. *felingerelni; megerő-*
síteni (valamivel, de qch.), bebori-
tani; — *à main armée, fegyveres kéz-*
zel; — *le fusil, puská sárkányát*
felhúzni; —, *v. n. segyvert fogni,*
fegyverkezni, hadsereget gyűjteni;
s'—, v. pr. felfegyverkezni, háborúra
készülni; *s'— contre le froid, hideg*
ellen óvakodni.
Armesin, m. béllés-tafota.
Armet, m. sisak.

Armilles, *f. pl. (aroh.) karikák.*
 Armistice, *m. fegyverszünet.*
 Armogan, *m. (mar.) kedvező szél.*
 Armoire, *f. szekrény.*
 Armoiries, *f. pl. címer.*
 Armoise, *f. ürm.*
 Armoisin, *m. ritka v. gyér tafota.*
 Armon, *m. kocsi eleje; rúdszárny.*
 Armorial, *m. címerkönyv; —, adj. címerhez tartozó, címer ...*
 Armurier, *v. a. címet festeni, címet metszeni.*
 Armuriste, *m. címetudós.*
 Armure, *f. fegyverkészület, fegyverzet; megvasalás, vasasat; boríték; fig. oltalom.*
 Armurierie, *f. fegyvergyártás mestersége; fegyvergyártmány.*
 Armurier, *m. fegyvergyártó; fegyverkereskedő, fegyverárus.*
 Arnique, *f. (bot.) kappan-ör.*
 Aromate, *m. fűszer.*
 Aromatique, *adj. fűszeres.*
 Aromatisation, *f. fűszerezés.*
 Aromatiser, *v. a. fűszerezni.*
 Aromatite, *f. fűszerkő.*
 Arôme, *m. fűszeranyag, szat; fűszerolaj.*
 Aronde, *f. vm. fecske; (charp.) queue d'—, kéthegeyű furó.*
 Arondelat, *m. p. u. fecskesi.*
 Arondelière, *f. gódírcz.*
 Arondelle, *f. (poh.) gyalogháló.*
 Arouses, *f. pl. kaszanyty babó.*
 Arpailleur, *m. aranyosó.*
 Arpège, *m. (mus.) harpeggio.*
 Arpègement, *m. (mus.) harpeggiozás.*
 Arpèger, *v. n. (mus.) harpeggiozni.*
 Arpant, *m. hold föld.*
 Arpentage, *m. földmérés; földmérés-tan.*
 Arpenter, *v. a. földmérni, földet mérni.*
 Arpenteur, *m. földmérő; — des mines, bányamérő.*
 Arqué, *éé, adj. görbe, ívalaku.*
 Arquebuse, *f. puska; — rayée, vont-csővű puska; — buttière, célpuska; — à vent, szélpuska; — à percussion, csappantyús puska; jeu d'—, célba lövöldözés; lökház.*
 Arquebuser, *v. a. meglőni.*
 Arquebuserie, *f. puskaművesség; puska-műves-munka.*
 Arquebusier, *m. puska-műves; puskaár, v. a. ívalakra görbíteni, meg-*

hajtani; —, v. n. hajlani, meggörbültni.
 Arquérage, *m. (jur.) hábérnök által kötelezettsége háúed-ura irányában mely szerint katonákat kiállítanak tartozik.*
 Arquet, *m. (pap.) szűrőkád.*
 Arquifou, *m. (chim.) ólomfényle.*
 Arqûre, *f. (jard.) ívgörbület (ágé).*
 Arrachement, *m. kitépés; (arch.) fogazás.*
 Arrache-pied (d'), *adv. szűnetlenül.*
 Arracher, *v. a. kitépni; (aroh.) fogazni, összehozni; fig. kiszakítani, kicsikarni; — qch. des mains de qn., valamit valaki kezéből kiragadni; — qn. de qch., valakit valamiről lebeszélteni, valakit valamitől elvonni; s'—, v. pr. kibontakozni (valamiből de qch.), elszakadni, elválni (valamitől de qch.); on se l'arrache nagyon kapnak rajta.*
 Arracheur, *m. kitépő, kizsaggató; — de dents, foghúzó; fam. cséreges hazug; — de coqs, tyukszemoros.*
 Arracheuse, *f. (chap.) tépőnő, kitépőnő.*
 Arrachis, *m. fiatal fákknak vétkez kizsaggatása, kitépése.*
 Arraisonner, *v. a. p. u. okosan rábeszélteni (valakit); s'— avec qn., valakivel tisztába jöni.*
 Arramer, *v. a. ráhában kifeszíteni.*
 Arrangé, *éé, part. et adj. elrendezett, rendez.*
 Arrangement, *m. elrendezés, rendezés, intézkedés; közbenjárás, megegyezés; prendre des arrangements, intézkedni.*
 Arranger, *v. a. kellőleg elrendezni, fölkészíteni; feltakarítani; kiegyenlíteni, közbenjárás által összeköztetni; s'—, v. pr. felkészíteni, elrendezni magát; megegyezni; s'— avec qn., valakivel megegyezni; s'— chez soi lakását kényelmesen bitorozni vagy elrendezni.*
 Arrentement, *m. haszonbérbeadás, haszonbérbe vevés, földbér-bérlés.*
 Arrenter, *v. a. haszonbérbe adni vagy venni.*
 Arrérager, *v. n. hátralékba jönni, nagyobbulni, szaporodni.*
 Arrérages, *m. pl. kinlevő bér, hátra levő kamatok, hátralék.*
 Arrestation, *f. fogságbelevés, letartóztatás, fogság.*

Arrét, m. üflet, végzés; letartóztatás, fogság; lezárolás; megállás; (man.) megállás, megállapodás (lóval); elrekesztés, gátolás; mettre en —, letartóztatni, elfogni; faire — sur qch., valamit elfoglalni v. letartóztatni; arrêts, pl. fogház, katonai fogház; mettre aux —, fogházba tenni; être aux —, fogságban lenni.

Arrête, m. eltökélés, határozat; — de compte, számadás-befejezés; prendre un —, magát eltökélni, magát elhatározni.

Arrêter, v. a. letartóztatni, fogságba tenni; feltartóztatni, megállítani, gátolni; fig. határozni, végezni; bérbe venni, kibérelni; — juridiquement, lefoglalni, zár alá tenni; — le sang, elállítani a vért; — des chevaux à la poste, postulovakat megrendelni; — un marché, alkura lépni; — un plan, tervet megalapítani; — ses regards sur qch., valamit szemügyre venni; — v. n. megállani; s' —, v. pr. megállni, mulatni, tartózkodni; megszűnni; tartózkodni; (valamit tenni); s' — à qch., magát valamire eltökélni, valami mellett megmaradni.

Arrêtiste, m. aki rendelvényeket, üteleket stb. gyűjtöget.

Arrêttoir, m. visszatartó (szuronyon).

Arrhement, m. fölpénz, foglaló.

Arrher, v. a. pénzt ráadni.

Arrhes, f. pl. kézpénz, foglaló; fig. zálog, biztosíték.

Arrière, m. (mar.) tat, bálkány (hajóé); hátralék; —, adv. en —, hátra, hátul, megett; hátralékban (valamivel, de qch.); demeurér en —, hátralékban maradni; —, int. hátra!

Arrière, m. hátralék; —, ée, adj. hátralékos.

Arrière-ban, m. katonáskodási kötelesség, hadfelhívás.

Arrière-bec, m. gyámozszopnyuladék.

Arrière-bouche, f. nyeldekklő.

Arrière-caution, f. alkexesség.

Arrière-change, m. kamat kamatja.

Arrière-corps, m. épület hátulja, hátsó épület. [hátulja.

Arrière-cour, f. hátuló, udvar, udvar

Arrière-faix, m. szülep.

Arrière-fermier, m. alhaszonbérli.

Arrière-fief, m. alháber.

Arrière-garant, m. alkexes.

Arrière-garantie, f. alkexesség.

Arrière-garde, f. hátvéd, utóvéd, utósereg.

Arrière-goût, m. utóíz.

Arrière-investiture, f. másodháber, alháber.

Arrière-ligne, f. hátsor; hátvéd.

Arrière-main, m. et f. ütés megfordított labdaverő recszével; far (lóé).

Arrière-neveu, m. unokafiú.

Arrière-niece, f. unokaleány.

Arrière-pensée, f. tartalék-gondolat.

Arrière-petite-fille, f. másod unokalány.

Arrière-petit-fils, m. másod unokafiú.

Arrière-point, m. tűzö öltés.

Arrière-pointeuse, f. tűzőgető, tűzdelő.

Arriérer, v. a. halasztani; visszatartani; s' —, v. pr. hátralékban maradni, hátramaradni (fixetéssel).

Arrière-saison, f. utó ősz, ősz utólja.

Arrière-voussure, f. (arch.) boltív.

Arrimage, m. (mar.) elrakás (hajóteher-é); elrakásdíj.

Arrimer, v. a. (mar.) hajóterhet rendezni, egymásra halmozni.

Arrimeur, m. (mar.) hajóteherrendező, rakmester. [leereszteti.

Arrièr, v. a. (mar.) vitorlarudakat

Arrivage, m. partraszállás, kikötés; kirakodási hely.

Arrivée, f. megérkezés.

Arriver, v. n. partra szállani; megérkezni; fig. megtörténni.

Arroche, f. (bot.) libatopp.

Arrogamment, adv. sennhéjázólag, dőlyfösen. [hillség

Arrogance, f. dőlyf, büszkeség; ön-

Arrogant, ante, adj. büszke, dőlyfös,

dacos; —, m. büszke, dőlyfös ember.

s'Arroger, v. pr. magának tulajdonítani (alaptalanul), követelni.

Arroi, m. vm. koci lovastul.

Arroundir, v. a. gömbölyíteni, kerekíteni;

s' —, v. pr. gömbölyödni; fam. magának vagyont szerezni.

Arrondissement, m. kerekítés; kiterjesztés; gömbölyödés, szélesedés; kerület.

Arrosage, m. öntözés, nedvesítés, megöntözés.

Arrosement, m. öntözés, megöntözés, locsolás; kiízetés (játzó társak irányában).

Arroser, v. a. megöntözni, locsolni; megtoldani; (Jeu) kifizetni.

Arrosoir, m. öntözőkanna; — à pomme, rózsával ellátott öntözőkanna; — à goulot, esőves öntözőkanna.

s'Arrouter, v. pr. utra kelni, utnak indulni.

Arrugie, f. (mine) viztárna.

Ars, m. pl. (vét.) szűgy-erek.

Arsenal, m. fegyverház, fegyverde, fegyvertár.

Arsenic, m. egérkő, müreny; — rouge, sárgamirikenecs.

Arsénical, ale, adj. mürenysféle, mérges.

Arsénique, adj. acide —, mürenysav (nyolczlapu).

Arsin, adj. bois —, meggyúladt erdő.

Arsis, m. kozma, perkelt szag.

Art, m. művészet; ügyesség, fogás, fortély; maître de l' —, műértő; maître-ès-arts, mester; faculté des arts, bölcsészeti kar.

Artère, f. ütér.

Artériel, elle, adj. sang —, ütér-vér.

Artériole, f. kis ütér.

Artériologie, f. ütér-tan.

Artériotomie, f. ütér-vágás.

Artésien, enne, adj. puits —, artézi kutak. [kősvény.

Arthritique, adj. kősvényes; —, f. Artichaut, m. articsóka; — sauvage, tarka bogács.

Article, m. iz; tag; cikk; — de foi, hitágazat, vallászik; c'est un autre —, ez más eset; mettre tout en un —, mindent összekeverni.

Articulaire, adj. malade —, kősvény.

Articulation, f. csontizülés; (bot.) göcs; fig. értelmes kijelzés; (jur.) cikkszerinti kijelölés.

Articulé, ée, part. et adj. értelmes, érthető.

Articuler, v. a. tisztán kifejezni, tagolni; cikkenként fogalmazni.

Artifice, m. mesteresség, ügyesség; fig. fogás, fortély, csín, ravasság; feu d' —, tűzjáték; artifices, pl. vizmü.

Artificiel, elle, adj. -ellament, adv. mesterséges; mesterkelt; mesterségesen; mesterkélten; vers artificiels, pl. emlékkersek.

Artificier, m. tűzjátékos, tűzművész.

Artificieux, euse, adj. eusement, adv. álnok, ravasz; álnokul, ravaszul.

Artillé, ée, adj. (mar.) löveggel ellátott.

Artillerie, f. nagyágyúk, nagylövegek; tűzség; pièce d' —, ágyú; — électrique, villanytelep.

Artilleur, m. tűszer.

Artillier, m. ágyúöntő.

Artimon, m. lat-árboecz; voile d' —, latvitörta. [püő.

Artisan, m. késműves; fig. kezdő, ala-

Artison, m. ruhamoly.

Artisonné, ée, adj. féregtől átlukgatott.

Artiste, m. művész.

Artistement, adv. művészileg.

Artistique, adj. művészi.

Artocarpe, m. kenyérfa.

Artre, m. jégmadár.

Arundinacé, ée, adj. nádnemü.

Aruspice, m. áldozatokból jósló.

Aruspicine, f. betérsekből jóslás.

Arvien, enne, adj. szántóföldeken termő.

As, m. ász, egyszem, diaszó (kártyán); — de cœur, vörös ász, vörös egyszem.

Asaphie, f. rekedtség.

Asaret, m. kapotnyak.

Asarine, f. ál-kapotnyak.

Asarum, m. kapotnyak.

Asbeste, m. kölen, fonalkő.

Asbestin, ine, adj. kölennemű.

Ascalonite, m. mogyoróhagyma.

Ascaride, m. bélgilisztá.

Ascendant, ante, adj. felmenő, felhágó, emelkedő.

Ascendant, m. születés-csillag; fig. hatalom.

Ascendre, v. n. felhágni, fölmenni.

Ascension, f. fölmenés, föllemelkedés; Krisztus menybe-menetele, áldozócsőtörtők. [nyossá tenni.

Ascertainer, v. a. vm. bizonyítani, bizo-

Ascète, m. erényzó, erénykedő, szigorú életmódot követő.

Ascétique, adj. erényzetes, szigorú; livre —, unaköny.

Ascétiques, m. pl. ascetikus iratok, erényzetes iratok.

Asciens, m. pl. (géó.) árnytalanok.

Ascite, f. hasvizkór.

Ascitique, adj. hasvizkóros.

Asolépias, m. mérgező krepén.

Aselle, f. vízi százlábu.

Asiatique, adj. ásiái; fig. dagályos.

Asile, m. menedék, menhely; salle d' —, kisdud-ovoda.

Asine, adj. f. (ár.) bête —, számár kanczaszanár.

Asitie, *f.* étvágyhiány.

Asmodée, *m.* házasságszaváró.

Aspe, *m.* motóla, gombolyító.

Aspect, *m.* tekintet; kilátás.

Asper, *m.* sűrű, sügér.

Asperge, *f.* spárga.

Asperger, *v. a.* meglocsolni.

Aspergerie, *f.* spárgagy.

Aspergès, *m.* szentelő, szentelő-ecset.

Aspèrite, *f.* darabosság; zordonság; szigorúság, keménység.

Aspersion, *f.* meglocsolás.

Aspersoir, *m.* szentelő, szentelő-ecset.

Asphalte, *m.* földszurok.

Asphodèle, *m.* csinadóni gódtörz, turbán-liliom.

Asphyxie, *f.* tetsszahalál.

Asphysiè, *ée*, *adj.* tetsszahalott.

s'Asphyxier, *v. pr.* szénegés által magát megfojtani.

Aspic, *m.* umakk, siklókgigó; levedula; *fig.* rágalmasz.

Aspirant, *te*, *adj.* szívó, szívogató; pompe aspirante, szívattyú.

Aspirant, *m.* —*te*, *f.* kérő, kereső, vágyódó, keresendő, vágyódónő; újonc, avatolcs.

Aspiratif, *ive*, *adj.* lehelő, léleksző.

Aspiration, *f.* lehelés, lélekszés; (*gr.*) hehesés; heheset.

Aspiraux, *m. pl.* hamulyuk.

Aspirer, *v. a.* lélekszeni; magába színi; (*gr.*) hehesni; —, *v. n.* vágyódni (valami után, à qch.), törekedni (valamire, à qch.).

Asple, *m.* selyemgombolyító.

Asprele, *f.* mezei surló.

Assa, *m.* asant; — foetida, bülsz-assat.

Assagir, *v. a. p. u.* bölcsesé tenni; —, *v. n.* bölcsesé lenni.

Assaillant, *m.* megtámadó.

Assaillir, *v. a.* megtámadni, ostromolni; *fig.* megrohanni.

Assainir, *v. a.* egészségesé tenni.

Assainissement, *m.* egészségesé tevés, egészségesé tétel; légítisztítás.

Assaisonnement, *m.* fűszerezés; *fig.* kellem.

Assaisonner, *v. a.* fűszerezni.

Assalimant, *m.* sózás, megsózás.

Assalir, *v. a.* sózni.

Assassin, *m.* orgyilkos.

Assassin, *ino*, *adj.* orgyilkos.

Assassinant, *te*, *adj.* *fig.* igen terhes, kiállhatlan.

Assassinat, *m.* orgyilkosság.

Assassiner, *v. a.* gyilkos módon megtámadni; *fig.* kinez, feletts terhére lenni.

Assation, *f.* pírítás, párolás.

Assaut, *m.* ostrom, megtámadás, megrohadás.

Assécher, *v. a. p. u.* szárazítani; —, *v. n.* megszáradni.

Asséjour, *m.* adószedő.

Assemblage, *m.* gyűjtés; összefoglalás; egyesítés; kirakott munka, rakatos mű.

Assemblée, *f.* gyűlés, gyűlekezet; gyűlhely, gyűhely; — de jeu, játszótársaság; — de province, tartománygyűlés.

Assembler, *v. a.* gyűjtetni; összefoglalni, összetenni; (*imp.*) példányokat összerakni; — des troupes, hadsereget összevonni; s'—, *v. pr.* összegyűlekezni.

Asséner, *v. a.* erősen megütni.

Assentiment, *m.* helyeslés, tetszés.

Assentir, *v. n.* irr. ráállani, meggyezni, tetszést nyilvánítani.

Asséoir, *v. a.* irr. ültetni, leültetni; alapítani; — une statue, szobrot felállítani; — un camp, táborni ütni; — la garde, őrköt kiállítani; s'—, *v. pr.* leülni.

Assermenter, *v. a.* megesketni.

Asserteur, *m. p. u.* állító.

Assertion, *f.* állítás; bíró előtti kimondás.

Asservir, *v. a.* irr. legázni, meghódítani, legyőzni; s'—, *v. pr.* meghódítani, magát alávetni; alkalmazkodni (valamihoz, à qch.).

Asservissement, *m.* meghódítás, alávetés, szolgaság.

Assesseeur, *m.* ülnök.

Assessorial, *ale*, *adj.* ülnöki.

Assette, kádárbárd. [hetősen.]

Asses, *prp. et adv.* elég, eléggé; megle-

Assiche, *f.* karó.

Assidu, *ue*, *adj.* szorgalmas; kitartó, folyvást, szakadatlan.

Assiduité, *f.* szorgalom, kitartó szorgalom, állhatatosság; pontosság; assiduités, *pl.* gyöngéd figyelem.

Assidument, *adv.* szorgalmasan, folyvást, szüntelenül.

Assiéger, *m.* megszállott, ostromolt.

Assiégeant, *m.* megszálló, ostromló.

Assiéger, *v. a.* megszállani, ostromolni.

Assiente, f. négerkereskedő-társulat.
Assiette, f. helyzet, állás, állapot;
 tárgy; fig. magatartás, kedélyállapot, hangulat; adófelosztás; kötszár.

Assiettée, f. tárgyával tele.

Assignant, m. utalványozó.

Assignat, m. államutalvány.

Assignment, f. utalványozás, utalvány; bírót idézés; összejövetel helye. [idésm. (bíró elibe).]

Assigner, v. a. utalványozni; kijelölni;

Assimilation, f. hasonlítóvá tevés, hasonlítás; hasonulás.

Assimiler, v. a. hasonlítóvá tenni, hasonlítani; s'— à qn., magát valakies hasonlónak tartani.

Assis, ise, part. et adj. ülő; fekvő; levő: être —, ülni.

Assise, f. négyeseghő-réteg; assises, pl. cour des —, altörvényszék.

Assistance, f. segély, segítség; összegyűlt társaság, jelenlevők; (ár.) ott-ülés.

Assistant, te, adj. jelenlevő; segítő, segélyző; —, m. jelenlevő; segéd.

Assistante, f. apáca, ki a főnöknőt helyettesíti.

Assister, v. a. segíteni; segélyezni; —, v. n. jelen lenni.

Association, f. szövetség, társaság, kereskedelmi társulat; — d'idées, eszmétársulás.

Associé, m. — és, f. társ, kereskedőtárs; kereskedőtársandó.

Associer, v. a. társul adni, részesíteni; összekötni; s'—, v. pr. szövetséskötni, részesülni; megismerkedni.

Assolément, m. legelőgassaság.

Assoler, v. a. (écon.) vágásokra felosztani.

Assombri, ie, adj. komor, búskomor.

s'Assombrir, v. pr. elkomorodni.

Assommant, te, adj. lám. igen terhes, nagyon bajos.

Assommer, v. a. agyonütni; jól megverni; fig. lönkre tenni; terhül lenni, kínosni; s'— a force de travail, majdnem agyon dolgozni magát.

Assommeur, m. ember-ölő, agyonütő.

Assommoir, m. patkányfogó, rókaevas, vástör; ölombot, ölombot.

Assommé, és, adj. p. u. álmos.

Assomption, f. Mária mennybe-menetele, nagyboldogasszony napja; (log.) állt.

Assonance, f. önhangs, magánhangsós rim, hangrim.

Assonnant, te, adj. önhangs, magánhangsós, hangrimes.

Assortiment, m. összeválogatott áruk, válogatott áruk tára, választék.

Assortir, v. a. osztályozni; portékákat jól ellátni; (ohap.) felkarimázni (kalapot); —, v. n. et s'—, v. pr. összeilleni.

Assortissant, te, adj. összeillő.

Assortissoire, f. — des boîtes, szakdobosok.

Assoter, v. Assotter.

Assotter, v. a. bolonddá tenni, elbolondítani; s'—, v. pr. bolondulva lenni (valakibe, de qn.). [álmos.]

Assouple, ie, part. et adj. elaltatott;

Assoupir, v. a. elaltatni; fig. elnyitni, csillapítani; — une querelle, vitát kiengyleníteni; s'—, v. pr. elcsunynyadni.

Assoupissement, m. szunyadás, álmoság; fig. tunyaság; lecsillapítás.

Assoupir, v. a. hajlékonyra tenni.

Assourdir, v. a. elbódítani, elkábítani; (mus.) mérsékelni, tompítani; s'—, v. pr. megkábítani.

Assourou, m. két berssen.

Assouvir, v. a. jól laktatni; — sa colère, haragját kiönteni; s'—, v. pr. jól lakni.

Assouvissement, m. jóllakás, jóllaktatás; kielégítés, kielégültség.

Assujettir, v. a. alávetni, meghódítani, legyőzni; kényszeríteni; fig. valaméhez kötni; s'—, v. pr. alávetni magát, valaméhez alkalmazkodni.

Assujettissement, m. alávetés, kényszerítés.

Assurance, f. bizonyosság, bízóság, bízóság; kezesség, odátérés; biztosítás; biztosító intézet; — sur la vie, életbiztosítás; — contre l'incendie, tűz elleni biztosítás; société d'—, biztosító-társulat; — de panier, fül kosáron.

Assuré, és, part. et adj. biztosított; bizonyos, biztos, bátor; —, m. biztosított.

Assurément, adv. bizonyosan.

Assurer, v. a. bizonyítani; állítani; biztosítani; tanúsítani; bátorítani; meg erősíteni, megállapítani; — un mur, falat megtámasztani; s'—, v. pr. biztosítani magát (valamiről, de qch.).

...ur, *m. biztosító*.
 ...f. (chir.) *zsindely* (tört csont
 ...seforrasztása).
 Aster, *m. gerepcsin*.
 Astérie, *f. csillagkő*.
 Astérisme, *m. csillagzat*.
 Astérique, *m. (imp.) csillag* (jegy).
 Astérite, *f. csillagkő*.
 Astéroïde, *f. gerepcsin*.
 Athénie, *f. (méd.) eróhiány*.
 Athénique, *adj. (méd.) eróhiányi*.
 Asthmatique, *adj. szűkmellű*; —, *m. szűkmellű*.
 Asthme, *m. szűkmellűség*.
 Asticoteer, *v. a. pop. faggatni, kinosni*.
 Asticoteur, *m. pop. civakodó ember*.
 Astragale, *m. boka, bokacsont*; (arch.)
karika; jeu d' —, *kockajáték, kockázás*.
 Astro, *m. csillagzat, csillag*.
 Astreindre, *v. a. irr. kényszeríteni*
(valamire, à qch.); s' —, *v. pr. kö-*
telezni magát (valamire).
 Astriktion, *f. — de l'estomac, gyomor-*
morfájás. [huzó.
 Astringent, *ente, adj. (méd.) össze-*
szorító.
 Astrognoisie, *f. csillagisme*.
 Astrographe, *m. csillagleírő*.
 Astrographie, *f. csillagleírás*.
 Astroïte, *f. csillagkő*.
 Astrolabe, *m. szögmérő*.
 Astrologie, *f. csillagjóslat*.
 Astrologique, *adj. csillagjóslati*.
 Astrologue, *m. csillagjós*. [tűvmérő.
 Astromètre, *m. csillagmérő, csillag-*
szögmérő.
 Astronomie, *f. csillagászat*.
 Astronomique, *adj. csillagászati*.
 Astuce, *f. ravasság*.
 Astucieux, *euse, adj. — eusement,*
adv. ravass; ravasszul.
 Asyle, *v. Asile*.
 Asymétrie, *f. Asymétrie, f. aránytal-*
hiány, aránytalanság.
 Atelier, *m. műhely*; — de charité,
dolgozóház szegények számára.
 Atermoiement, *m. (dr.) fizetési határidő*
meghosszabbítása.
 Atermoyer, *v. a. fizetési határidőt*
meghosszabbítani; s' —, *v. pr. hi-*
telezdével a fizetési határidőkre nézve
megállapodni.
 Athamante, *m. tükörszem (növény)*.
 Athanasie, *f. halhatlanság*.
 Athé, *m. istenlagadó*.
 Athéisme, *m. istenlagadás*.

Athénée, *m. Athénæum*.
 Athénienne, *f. edény virágok, arany-*
halak stb. tartására.
 Athlète, *m. bajnok, erőfi*.
 Athlétique, *f. küzdés mestersége (a*
régieké); —, adj. bajnoki.
 Athon, *m. tinnhal*.
 Atinter, *v. a. fam. gondosan kicsi-*
frázni; s' —, *v. pr. magát felpipe-*
rezni.
 Atlas, *m. fejgyám; térképgyűjtemény*;
allacx (kelme); — d' étude, *tangyű-*
jtemény.
 Atmosphère, *f. gőzkör, légkör*.
 Atmosphérique, *adj. gőzköri, légköri*.
 Atole, *f. kukoriczaskása*.
 Atome, *m. parány*.
 Atomisme, *m. paránytan*.
 Atonie, *f. (méd.) ellankadás*.
 Atonique, *adj. (méd.) lankadt*.
 Atour, *m. női pipere, dísz*; dame d' —,
udvari úrhölgy, díszhölgy.
 Atourner, *v. a. fam. díszesíteni, pipe-*
rezni.
 Atout, A-tout, *m. tromf*. [épés.
 Atrabilaire, *adj. epekóros; fig. komor,*
Atrabile, f. p. u. epekórság.
 Atramentaire, *m. tintakő*.
 Atre, *m. tűzhely*.
 Atroce, *adj. — cement, adv. kegyetlen,*
iszonyú; kegyetlenül, iszonyulag.
 Atroclité, *f. undokság, kegyelenség*.
 Atrophie, *f. aszkór*.
 Atrophie, *ée, adj. kiaszott, testében*
megfogyott.
 s' Attabler, *v. pr. asztalhoz ülni*.
 Attachant, *te, adj. vonzó*.
 Attache, *f. kötelek, szalag, szij; fig.*
ragaszkodás, hajlam; droit d' —,
helypénz; lettres d' —, végrehajtó
parancs.
 Attaché, *ée, part. et adj. odatűzött;*
fig. ragaszkodó (hoz, hez); —, m.
szolga, inas, komornok; követséghez
tartozó (egyén).
 Attachement, *m. ragaszkodás, von-*
zódság; buzgalom.
 Attacher, *v. a. odakötni, odatűzni,*
megerősíteni, hozzákötni, hozzá-
varrni; fig. vonzani, meghódítani;
leköteleni; s' —, v. pr. hozzá ka-
paszkodni, hozzá szunulni; fig. ra-
gaszkodni (hoz, hez, à qn.); s' — à
qch., valamit szorgalmasan üzni.
 Attaquable, *adj. (gu.) megtámadható*.
 Attaquant, *m. megtámadó*.

Attaque, *f.* megtámadás, roham (beteg ség).

Attaquer, *v. a.* megtámadni; *fig.* kirohanást tenni; kötelekenni; *s'—*, *v. pr.* csúvaskodást kezdeni (valakivel, à qn.); *bocsátkozni* (valamibe).

Attarder, *s'—*, *v. pr.* elkésni.

Atteindre, *v. a. irr.* elérni, utólréni; *fig.* elérni; —, *v. n.* jutni (valamihex, à qch.); *atteint d'une maladie*, betegségre esett.

Atteinte, *f.* megérintés (ülés stb. által); *horzsoló lövés*, *horzsoló seb*; *fig.* megtámadás, roham (betegség); *bevágás* (jogba) beavatkozás.

Attel, *m. v.* Attelle.

Attelage, *m.* kocsiszerzem.

Atteler, *v. a.* befogni (lovat).

Attelle, *f.* lójdromszaro. [*sseg.*

Atteloire, *f.* rúdszeg, végszeg, rúdvég.
Attenant, *to*, *adj.* tössomazód, határos, mellék; —, *prp.* épen mellette.

Attendait, *adv.* en —, azonban, addig míg; *en — mieux*, jobbnak reményben.

Attendre, *v. a.* várni, bevárni, elvárni; *fig.* reményleni; — *après des chevaux*, lovakra várakozni; *se faire —*, várakoztatni magára; — *de pied ferme*, szilárdul bevárni; — *un cheval*, valamely lovat kímélni; *s'—*, *v. pr.* számot tartani (ra, re, à . . .); *je m'y attendais*, el voltam rá készsülve; *s'— à qn.*, magát valakire bízni; *s'— qch. de qn.*, valakiről valamit föltenni.

Attendrir, *v. n.* meglágyítani; *fig.* megindítani, meghatni, elérzékenyíteni; *s'—*, *v. pr.* meglágyulni; *fig.* elérzékenyülni.

Attendrissant, *to*, *adj.* elérzékenyítő.

Attendrissement, *m.* megilletődés, elérzékenyülés.

Attendu, *prp.* azon tekintetből, tekintve; — *que*, mert, mivel, minthogy, midőn, míg.

Attentat, *m.* merény.

Attentatoire, *adj.* jogsértő.

Attente, *f.* várakozás, feszültség; *être en — de qch.*, valamit várni, valamire várakozni; *surpasser son —*, várakozását fölühaladni.

Attenter, *v. n.* valamit megsérteni, sédséget elkövetni, erőszakos késsel nyúlni (hoz, hex, à, sur, contre qch.).

— *à la vie de qn.*, valaki élete után tőrekedni. [*à . . .*]

Attentif, *ive*, *adj.* figyelmes (ra, re).

Attention, *f.* figyelem, vigyázat; *attentions*, *pl.* figyelem, udvariasság, módosság.

Attentivement, *adv.* figyelmesen.

Atténuant, *to*, *adj.* (méd.) higitó, meg higitó, gyérítő; (jur.) enyhítő.

Atténuation, *f.* gyengítés, erőllenítés; (méd.) higitás; (jur.) enyhítés, kevesbítés.

Atténuer, *v. a.* gyengíteni, erőlleníteni; (méd.) higitni; (jur.) enyhíteni.

Attérage, *m.* kiszálló, kikötőhely, rév.

Attérir, *v. n.* kikötni, partra szállani.

Attérissement, *v.* Attérissement.

Attérage, *v.* Attérage.

Atterror, *v. a.* földhöz verni; leverni.

Attérir, *v.* Attérir.

Attérissement, *m.* part növekedése, iszaplerakodás; uszadékföld.

Attestation, *f.* bizonyítvány.

Attester, *v. a.* bizonyítani.

Atticisme, *m.* attikai finomság.

Attédir, *v. a.* langyossá tenni, meghátni; *s'—*, *v. pr.* langyulni; *fig.* meghidegülni. [*hanyagság.*]

Attédissement, *m.* langyulás; *fig.*

Attifer, *v. a.* fam. ékesíteni, piperézni.

Attique, *adj.* attikai; *sel—*, finom élez.

Attirage, *m.* poids d'—, keréksúly.

Attirail, *m.* készsület, szerszám; máhha, motyó; — *de chasse*, vadászkeszsület, vadászszerszám; — *de cuisine*, konyhaesény.

Attirant, *to*, *adj.* vonzó, kecses.

Attirer, *v. a.* vonzani; *fig.* csábítani, magához csalni; *s'—*, *v. pr.* szerzeni, megkapni.

Attiso, *f.* szitófa.

Attiser, *r. v.* szitni; *fig.* gerjesztelni.

Attiseur, *m.* szitó.

Attisoir, *m.* piszkavas.

Attissonnoir, *m.* tűstakarító.

Attitrer, *v. a.* megrendelni, fogadni.

Attitude, *f.* állás, testállás.

Attouchement, *m.* megérintés, megtá pítás. [*hólyagtapasz.*]

Attractif, *ive*, *adj.* vonzó; onguent—.

Attraction, *f.* vonzás, vonzerő.

Attraire, *v. a.* irr. vonzani, magához csalni.

Attrait, *m.* vonzerő, kecs, hajlam.

Attrape, *f.* tör, kurok, kelepce; (mar.) tartalekkötő.

Attrape-nigaud, *m. durva csel.*
Attraper, *v. a. megfogni; rajta kapni; utólag; fig. rászédni.*
Attrapetie, *f. (fam.) tréfáska.*
Attraperoir, *f. kelepőse; fig. oselszövény.*
Attrayant, *te, adj. vonzó, kecses.*
Attremper, *v. a. megtüzesíteni; fig. mérsekelni.*
Attribuer, *v. a. összekölni, bekölni; tulajdonítani (nak, nek); s' —, v. pr. magának tulajdonítani.*
Attribut, *m. tulajdonság, jelkép.*
Attribution, *f. tulajdonítás, adás, részletelés; fölhatalmazottság, jog, jogzat, jog.*
Attristant, *te, adj. szomorító.*
Attrister, *v. a. szomorítani; s' —, v. pr. búsulni (valamin, de qch.).*
Attrition, *f. (phys.) surlódás; (th.) törredelm.* [portosulás.
Atroupement, *m. csoportozás, csó.*
Atrouper, *v. v. összegyűjteni, összecsoportítani; s' —, v. pr. össze csoportosítani, összecsoportosítani.*
Aubade, *f. reggeli zene.*
Aubain, *m. (jur.) külöldi.*
Aubaine, *f. (jur.) háromlás, szállomás, rászállás; fig. talált dolog.*
Aube, *f. nűseing; — du jour, reggeli szürkület.*
Aubel, *m. fehér nyárfa.*
Aubépin, *m. Aubépine, f. galagonya.*
Aubère, *adj. fakó.*
Auberge, *f. kocsmá, vendégfogadó.*
Aubergiste, *m. kocsmáros, vendégfogadó.*
Auberon, *m. szárútközo, szárhorog.*
Auberronniers, *f. (serr.) horoglemes.*
Aubète, *f. altisztek őrszabája.*
Aubier, *m. kányabangila, fagyöngy; kárshéj.*
Aubifoin, *m. búzavirág.*
Aubin, *m. tojás fehérre; poroszskálás.*
Aubiner, *v. a. poroszskálni.*
Aubour, *m. lepénfa.*
Aucun, *une, adj. et pron. egy sem, senki; valaki, valamelyik; aucuns, pl. néhányan.*
Aucunement, *adv. semmiképen, épen nem; (dr.) némileg.*
Audace, *f. vakmerőség, bátorság.*
Audacieux, *euse, adj. — eusement, adv. vakmerő, bátor, merész; vakmerőn, bátran; —, m. szemtelen ember.*

Au-deçà, *adv. et prp. innen.*
Au-delà, *adv. et prp. túl.*
Au-dessous, *prp. alatt; —, adv. alól.*
Au-dessus, *prp. felett, fent; être — de qch., túlenni valamin; —, adv. fölül.*
Au-devant, *adv. et prp. elébe, elibe; aller — de, elibe menni; megelőzni.*
Audience, *f. kihallgatás; elfogadóterem, törvényszéki ülés.*
Audiencier, *adj. et m. hűsster —, törvényszéki szolga.*
Auditeur, *m. hallgató; törvényszéki ülnök; hadügyvéd, hadbíró.*
Auditif, *ive, adj. nert —, hall-ideg.*
Audition, *f. hallás; kihallgatás, valatlás; — des témoins, tanuvallatás.*
Auditoire, *m. hallgatóterem; hallgatódság.*
Auge, *f. teknő, jászol; oltóteknő, oltóváltu; (pap.) rongyszekrény; — de moulin, malomssilip.*
Augée, *f. teknővel tele.*
Auger, *v. a. kivájni.*
Auger, *m. madárvalú, teknőke.*
Augite, *f. fényle.*
Augment, *m. toldalék, hozzáadás; (gr.) előtoldat, növedék.*
Augmentateur, *m. szaporító, sokasító, őregbítő.*
Augmentation, *f. szaporítás, növelés, őregbítés; növedék; fixetési pótlék.*
Augmenter, *v. a. szaporítani, növelni, őregbíteni, kiterjesztetni; —, v. n. et s' —, v. pr. szaporodni, növekedni; — de prix, drágulni, drágábbá lenni.*
Augure, *m. madárjós, jövőndölő, jós; előjel, előjelenség.* [dítani.
Augurer, *v. a. jósolni, gyanítani, sejt.*
Auguste, *adj. magasztos, dicső, fen-séges.*
Augustin, *m. ágostonsszerzetes.*
Augustine, *f. ágostonapáczsa.*
Aujourd'hui, *adv. ma; most; d' —, mai; dès —, még, ma.*
Aulique, *adj. conseil —, udvari tanács.*
Au-lof, *int. (mar.) szél ellenébe!*
Aumaille, *adj. bétos aumailles, pl. szarvasmarha.*
Aumône, *f. alamizsna; pénzbeli büntetés, bírság; demander l' —, koldulni.* [adni.
Aumôner, *v. a. alamizsna gyanánt*
Aumônerie, *f. alamizsnamesteri méltóság.*
Aumônier, *m. alamizsnamester, alamizsnaosztogató; hajóspap; tábor-*

pap, tábori főpap; — de l'église, perselyhordó, csengelyűs.
Aumôniers, f. alamiznaosztogató; persely.
Aumussier, m. harisnyadrus.
Aunage, m. mérés, rőffel mérés; rőf-mérték; faire bon —, jól megmérni.
Aunaie, f. egerfaerdő, egeres.
Aune, f. rőf; vendre à l'—, rőfszámmra eladni.
Auno, m. egerfa; — noir, barkócsafa.
Aunée, f. őrvény sertecsek, őrvénygyökér.
Auner, v. a. rőffel mérni.
Auneur, m. híles mérő. [den előtt.
Auparavant, adv. ezelőtt, előbb, min-
Auprès, prp. et adv. mellett, közel (hoz, hez), mellette, közel hozzá; képest (hoz, hez).
Aurélie, f. hernyóbáb.
Auréole, f. fénykoszorú, fénykorona, sugárkör. [fűlbogár.
Aurélière, f. fűlmászó, fűlbemászó.
Auriculaire, adj. témoín —, fültanu; confession —, gyónás, fűlgyónás; doigt —, kisűj.
Auricule, f. a. fűl külső része; csifra kankalin, fűlcse.
Aurifère, adj. aranytartalmu.
Auripeau, m. pillangólemes; hiú vagy őrös pompa, álsfénylés.
Aurone, f. abrutűrőm, seprőruta.
Aurore, f. hajnal; fig. kezdet; — boréale, éjszakai fény; — polaire, sarkfény; —, adj. aranyárga.
Auspice, m. jóslás madárrepülésből; fig. előjel, előjelenség; ótalom, vezetés, kormányzás.
Ausel, adv. et conj. is, hasonlólag, épen, úgy; még; — peu, époly kevesse; — bien que . . ., ép úgy mint . . .; — bien, azon fölü.
Aussitôt, adv. azonnal, tüstént; — que . . ., mihelyest . . .
Auster, m. déli szél.
Austère, adj. — ment, adv. fanyar, csipős; fanyarul, csipősen; szigoru, zord, komor; szigorun, komorúl.
Austérité, f. szigorúság, zordonság.
Austral, le, adj. déli, délszaki; pole —, délsark, délgöncz.
Autant, adv. annyi, ép annyi, ép annyira, ép így; d'— plus, annyival inkább, annál inkább; d'— mieux, annál vagy annyival jobb; — que, annyi mint; a mennyiben.

Autel, m. oltár; (vap.) tüzgát, lángfal; grand —, maître —, nagyoltár, főoltár.
Auteur, m. szerző, alapító, föltaláló; szerző; fig. szavaló, kezes; auteurs, pl. elődők.
Authenticité, f. hitelesség.
Authentique, adj. — ment, adv. hiteles; hitelesen; —, f. eredeti írat.
Authentiquer, v. a. hitelesíteni.
Autobiographe, m. önéletrő.
Autochthone, m. őslakos, benszült.
Autocrate, m. önmuralkodó.
Autocratie, f. önmuralkodás.
Autochthone, v. Autochthone.
Auto-da-fé, m. inquisitio, halálos törvénytisztség.
Autodidacte, m. öntanuló.
Autographe, adj. önkészű, sajátkező. saját kézzel írt; —, m. önkészirat.
Automate, m. önmozdony; fig. ostoba.
Automatique, adj. önmozdonyi; gép.
Automnal, le, adj. ősz. [szerű.
Automne, m. et f. ősz.
Autonomie, f. önkormányzás, önkormányzat.
Autopsie, f. önlátomás, önszemlélet.
Autorisation, f. felhatalmazás, helyeslés.
Autoriser, v. a. felhatalmazni, helyeselni; jogosítani; s'—, v. pr. tekintélyt nyerni, magának tekintélyt adni.
Autorité, f. hatalom, tekintet, tekintély; — d'un lieu, helyhatóság; coup d'—, erőszakos csin.
Autour, pr. et adv. körül; — de la ville, a város körül; tout —, körös-körül.
Autour, m. ölyv.
Autoursier, m. ölyvidomító.
Autre, adj. et pron., más, másik, második; l'un l'—, egymást; l'un ou l'—, egyik vagy másik, egyik kettő közül; l'un pour l'—, egymásért; ni l'un, ni l'—, kettő közül egyik sem; à d'autres! hiábavalóság! l'— jour, minap, nemrég; l'un vaut l'—, egyik olyan mint a másik.
Autrefois, adv. ezelőtt, valaha; d'—, máskor, más ízben.
Autrement, adv. különben, máskép; sőt, inkább.
Autre-part, adv. máshol, másutt, más-ková; d'—, máshonnan, egyébiránt.
Autruche, f. strucz (madár).
Autrui, pron. más, másik; mások.

Avant, *m. gálor, eress.*
Auxiliaire, *adj. segéd, segéd . . . ;*
verbe —, segédige.
s'Avachir, *v. pr. megpuhulni; fölötté*
kitágulni.
Aval, *m. váltókezesség.*
Aval, *adv. vis mentében; vent d'—,*
esti szél. [görgeteg.
Avalanche, **Avalange**, *f. hömpölyeg,*
Avalé, *éé, part. et adj. lecsúngó;*
ventre —, poh, potroh.
Avaler, *v. a. elnyelni; kiszörpölni;*
pünczébe koreszolyásni; —, v. n. vis
mentében menni; s'—, v. pr. le-
c süggni; elnyelhetőnek lenni.
Avaleur, *m. lenyelő; — de pois gris,*
falánk, nagybélü, nagyevő.
Avalies, *f. pl. dög gyapja.*
Avaloire, *f. fam. nagy szájj, tág torok;*
fermatring, farszj.
Avance, *f. kinyúlás, kidüledés; elő-*
legesés, előleg; (arch.) előépület,
előtornác; d'—, par —, előlegesen,
előzetesen, előre; faire des avances,
megkezdeni, megkínálni.
Avancé, *éé, part. et adj. előhaladott;*
garde avancée, előrs.
Avancement, *m. előhaladás, előmene-*
tel, előléptetés; előre fizetés.
Avancer, *v. a. tovább tenni, előre*
tassítani; kinyújtani; előmozdítani;
előre fizetni; előhozni, alkítni; —,
v. n. előhaladni, előre menni; ki-
tűnni; sietni, hamar járni (óráról);
előlépni; növekedni; öregbedni;
fig. magának tulajdonítani, igényelni;
s'—, v. pr. előrenyomulni; felver-
gődni; bocsátkozni (valamibe).
Avanie, *f. pénzzsarolás; gyalázás.*
Avant, *prp. et adv. előtt, elébb mint,*
mielőtti; előre; — que, — de, — que
de, előbb mint.
Avant, *m. (mar.) hajó eleje, hajó orra.*
Avantage, *m. előny, haszon; előjog;*
felsőbbség; prendre de l'—, az alka-
lommal hasznára élni.
Avantager, *v. a. kedvesni, pártolni;*
előre adni.
Avantageux, *euse, adj. — ensemble,*
adv. előnyös, hasznos; előnyösen,
hasznosan; önhítt, senhéjásó; sen-
héjásólag.
Avant-bras, *m. alkar, kézsár.*
Avant-cœur, *m. színgödör.*
Avant-corps, *m. előépület, előház.*
Avant-cour, *f. előudvar.*

Avant-coursur, *m. előposta, hírmondó.*
Avant-dern'er, *ère, adj. végeelőtti, utol-*
só előtti.
Avant-duc, *m. parthid.*
Avant-fossé, *m. előárok.*
Avant-garde, *f. elővéd, előcsapat.*
Avant-goût, *m. előíz.*
Avant-hier, *adv. tegnapelőtti.*
Avantin, *m. szőlő hajlás.*
Avant-jour, *m. reggeli szürkület.*
Avant-main, *m. tenyér; lá eleje.*
Avant-midi, *m. délelőtti idő; —, adv.*
délelőtti.
Avant-mur, *m. (fort.) előfal, elő-*
bástya.
Avant-part, *f. (dr.) előleg fölveti örök-*
rész; elsőbbség.
Avant-pèche, *f. jökori őssi baracsk,*
korán-érő őssi baracsk.
Avant-pied, *m. előláb, lábfej; felső*
bőr. [tenyér.
Avant - poignet, **Avant - poing**, *m.*
Avant-portail, *m. előkapu.*
Avant-poste, *m. táborsszem, előrs.*
Avant-propos, *m. előszó.*
Avant-scène, *f. előszín.*
Avant-toit, *m. eszterha, eress, előfedél.*
Avant-train, *m. állás eleje (kocsin);*
ágyutaliga.
Avant-veille, *f. mázod nap előtte.*
Avare, *adj. fősvény, szugori; —, m.*
fősvény, szugori, fukar.
Avarice, *f. fősvénység.*
Avaricieux, *euse, adj. fősvény; —, m.*
szugori, fősvény.
Avarie, *f. hajókár, tengeri kár.*
Avarié, *éé, adj. megrongált, megrom-*
lott (árukról).
Avaste, *int. (mar.) elég! megállj!*
Avau-l'eau, *adv. víz mentében.*
Avé, *m. üdvözlés.*
Avec, *prp. val, vel, együtt, . . . stól,*
. . . stól.
Aveindre, *v. a. ür. (fam.) elérkezni.*
Aveline, *f. moggyoró.*
Avelinier, *m. moggyorófa.*
Avenage, *m. szabad, szabíxed.*
Avenant, *te, adj. kellemes, kedveltető,*
megnyerő; (jur.) illő, kellő, megil-
lő; à l'—, arányszerűleg.
Avenement, *m. — au trône, trónra*
lépés, trónra jutás.
Avenir, *v. imp. irr. történni; —, m.*
jövendő; utóvilág; à l'—, jövőndő-
ben, jövőndőre.
Avant, *m. dővont.*

- Aventure**, *f. történet, esemény, eset; kaland; à toute —, minden esetre; mal d'—, körülményes (az ember új-ján); dire la bonne —, jószolni, jó-vendölni.*
- Aventurer**, *v. a. merni; s'—, v. pr. vészélynek kitenni magát.*
- Aventureux**, *eusse, adj. p. u. merész, vakmerő.*
- Aventurier**, *m. kalandor, szerencse-hős; vakmerő ember; —, adj. ka-landos. [vesztő fásor.]*
- Avenue**, *f. bejárás, bemenet, valakova*
- Avérage**, *m. szakmány vagy ár dolga Angliában; középssám; középár.*
- Avérer**, *v. a. igazolni, igaznak bi-zonyítani.*
- Avéron**, *m. üres szab, héla szab.*
- Averse**, *f. fam. sápor.*
- Aversion**, *f. idegenkedés; utálat.*
- Avertin**, *m. kergetegség (juhoké).*
- Avertir**, *v. a. tudósítani (valamiről, de qch.), inteni, meginteni.*
- Avertissement**, *m. tudósítvány, kir-adás, jelentés; megintés; előbesszéd; intőlevél.*
- Aveu**, *m. vallomás, elismerés; bele-egyezés; homme sans —, csavargó, kóborló.*
- Avéugle**, *adj. vak; fig. elámitott; — né, vakon született; à l'—, en —, behúnyt szemmel, vaktában.*
- Avéuglement**, *m. vakság; fig. elámitás.*
- Avéuglement**, *adv. vaktában.*
- Avéugler**, *v. a. vakítani; fig. elámitni; s'—, v. pr. elámitva lenni; mekva-kitni magát; fig. s'— sur qch., valamit látni nem akarni.*
- Avéuglette**, *(à l'—) adv. fam. vaktában, sötétben tapogatva.*
- Avide**, *adj. — ment, adv. kíváncsi, sovár, kapssi; kíváncsian, sovár-rogva, kapssin.*
- Avidité**, *f. sovárság, kíváncsiság.*
- Avilir**, *v. a. lealacsonyítani, csúszolni; —, v. n. p. u. olcsóbb lenni; s'—, v. pr. magát lealacsonyítani; árban megcsökkenni.*
- Avillissant**, *te, adj. lealacsonyító.*
- Avillissement**, *m. lealacsonyítás, lealacsonyodás, megvetés.*
- Avillisseur**, *m. lealacsonyító.*
- Avillonner**, *v. v. hátsó körmeivel meg-ragadni (sőtymekről).*
- Avillons**, *m. pl. (fauc.) hátulso kör-mők.*
- Aviné**, *éé, part. et adj. borral megned-vesített; borzöld, szőlőzöld.*
- Aviner**, *v. a. borral megnedvesíteni.*
- Aviron**, *m. evezőszár, evezőnyel.*
- Avironner**, *v. a. evezni.*
- Avironnier**, *m. evezőszáríró.*
- Avis**, *m. vélemény, tanács, javaslat; hír, tudósítás, jelentés; intés, meg-intés; lettre d'—, utasító levél, tuda-sító levél; être d'—, azon vélemény-ben lenni; changer d'—, véleményre megváltoztatni; en être aux —, voksolni, szavazni.*
- Avisé**, *éé, adj. okos, szemes, ovatos.*
- Aviser**, *v. a. tanácsolni, meginteni; tudósítani; észre venni; —, v. m. gondolkodni, gondoskodni (valami-ről, à qch.); s'—, v. pr. valamiről gondolkodni, kigondolni (valamit, de qch.); észbe jutni; de quoi vous avisez-vous? mi jut eszébe?*
- Avissure**, *Avisure, *f. aj. korony bádog-műveken. [ellátás.]**
- Avitaillément**, *m. élelmezés, élelemmel*
- Avitailler**, *v. a. élelemmel ellátni.*
- Avitaillieur**, *m. élelemmel ellátó, élel-mező.*
- Avivage**, *m. tükörlemez pallérozása.*
- Aviver**, *v. a. eleveníteni, fölleveníteni; pallérozni; s'—, v. pr. föllevenedni.*
- Avives**, *f. pl. (vét.) nyakmirigyek.*
- Avocasser**, *v. a. (mép.) suggyvód-kegni, rabukistának lenni.*
- Avocasserie**, *f. fam. rabukistaság, tör-vénysavardás.*
- Avocat**, *m. ügyész, ügyvéd; — général, államügyész.*
- Avocatire**, *adj. lettre —, visszakívó levél.*
- Avoine**, *f. szab; folle —, üres, héla szab; — gruoé, gruoau d'—, zabkása, zabdara, zabdercse; avoines, pl. lában levő szab.*
- Avoinerie**, *f. zabföld.*
- Avoir**, *v. a. őr. lenni, bírni; kapni; — chaud, melegnek lenni; — froid, hidegnek lenni, fázni; y —, v. imp. il y a, van, vannak; il y a deux ans, két éve, két esztendeje; il y a des gens, vannak emberek; —, m. vagyon; (com.) követelés; követelő adósságok, könnlevő adósságok.*
- Avoisiner**, *v. a. határosnak lenni (-val, -vel, à...).*
- Avorté**, *éé, adj. fig. nem. sikertelen, eldővestett.*

ement, *m. idétlen szülés; el-
ülés (baromról); magzat elhaj-
tása, magzathajtás; vetéltetés.*
Avorter, *v. a. idétlent szülni; elvetélni;
se faire —, magának idétlen szülést
szerezni.*
Avorton, *m. idétlen szülés.*
Avoué, *m. templomvéd; ügyvivő.*
Avouer, *v. a. megvallani, bevallani,
elismerni; helyeselni; s'—, v. pr.
magát vallani (nak, nek); s'—, de
qn., valakire hivatkozni.*
Avril, *m. aprilis (hó); poisson d'—,
skomber (hal); aprihisi bolond, ki
ápril elsején rászédetik.*
Axe, *m. tengely.* [kónalj...]
Axillaire, *adj. kónaljhoz tartozó,*

Axinite, *m. üvegkő.*
Axiome, *m. sarkelo, sarkigasság.*
Axonge, *f. zsír; — de verre, üvegtajt.*
Ayant-cause, *m. ügyvivő.*
Azarum, *m. kapotnyak.*
Azimut, *m. tetőponti szög.*
Azimutal, *ale, adj. tetőpontszögi.*
Azote, *m. légeny.*
Azoté, *ée, adj. légenytartalmu.*
Azoth, *m. (alch.) elemi anyag, alap-
szer; általános gyógyszer.*
Azur, *m. égkek, égszín; lazurkék (bl.)
kék szín; — de Prusse, berlini kék.*
Azuré, *ée, adj. lazurkék.*
Azurer, *v. a. lazurkékre festeni.*
Azyme, *adj. kovászstalan.*

B.

B, *m. B (betű).*
Baalite, *m. Báál imadója.*
Babeurre, *m. író.*
Babiche, *f. öl-öbecske.*
Babil, *m. fecsegés.*
Babillard, *de, adj. fecsegő; —, m.
fecsegő.*
Babillarde, *f. fecsegő nő.*
Babiller, *v. n. fecsegni, csevegni, csa-
csogni; (chass.) alkalmatlan időben
ugatni.*
Babilloire, *f. karszékcseke.*
Babine, *f. ajak, gamba.*
Babiole, *f. gyermekjátékszer, gyermek-
ség, csekélység.*
Babion, *m. kis majom.*
Bábori, *m. tatbal (tatról vett bal része
a hajónak).*
Babordais, *m. pl. tatbalórség.*
Babouard, *m. jégmadár.*
Babouche, *f. papucs.*
Babouin, *m. pávián.*
Babouin, *m. — ine, f. fam. kis majom.*
Bac, *m. komp; erj-edény; — d'une
fontaine, víztartó; passer le —,
kompom átnenni.* [tőkehal.
Bacaliau, *m. szárított tőkegadóc,*
Baccalauréat, *m. tanárjelöltség.*
Bacchanal, *m. nagy láрма.*
Bacchanales, *f. pl. Bacchus ünnepe.*
Bacchanto, *f. Bacchus papnője, ör-
jégűnő.*

Bacchie, *f. borhámló.*
Bacchus, *m. Bacchus; fig. bor.*
Baccifère, *adj. (bot.) bogyós.*
Bacciforme, *adj. (bot.) bogyóalakú.*
Bacha, *v. Pacha.*
Bachat, *m. (pap.) törőteknő, szúóteknő.*
Bache, *f. takaró, lepel, kocsiernyő;
— trainante, húzóháló, gyalom.*
Bachelette, *f. leányka.*
Bachelier, *m. tanárjelölt; apród;
iffoncz, legény, nőtelen; csehülnők.*
Bacher, *v. a. takaróval befedni.*
Bachique, *adj. bacchusi; fête —,
bacchusünnepély; chanson —, bor-
dal, ivódal.*
Bachon, *m. boros kád.*
Bachot, *m. csólnak, kis komp.*
Bachotage, *f. kompon átjárás; rév-
vám, révpénz.*
Bachoteur, *m. révéss.*
Bachotte, *f. halbárka, haltartó.*
Bacile, *m. tengeri anisz.*
Baclage, *m. (mar.) parthoz kiállás;
kikötő elzárása; révpénz, révdíj.*
Bácler, *v. a. elzárolni; elzárni (ki-
kötőt); parthoz kiállani.*
Bácleur, *m. réz-elzáró.*
Bacove, *f. pisang.*
Baculaire, *m. pálcavivő.*
Bacule, *f. farnatring, farszif.*
Badail, *m. húzóháló, gyalom.*
Badamier, *m. benzoe/a.*

Badaud, *m. bámész, málészájú.*
 Badauder, *v. n. bámésszkodni.*
 Badauderie, Badadisme, *m. malésszájúság, ostobaság.*
 Baderne, *f. fonott kötel.*
 Badiane, *f. csillagos badián.*
 Badigeon, *m. kővakolat, képsfaragók vakolatja.* [*m. tréfás ember.*]
 Badin, *ine, adj. tréfás, vig, pajkos; —, Badinage, m. tréfa.*
 Badinant, *m. lógós, vezetőklő.*
 Badine, *f. sétálóbot, sétabot, lovagvessző.*
 Badiner, *v. n. tréfálni, enyelegni; csapongani; —, v. a. tréfát űzni valakiből.*
 Badinerie, *f. tréfáldás, bohóskodás.*
 Bafouer, *v. a. szidni, megvetőleg bánni, lehordani.*
 Bâfre, *f. pop. evés-ivás, vendégeskedés.*
 Bâfrer, *v. a. pop. mohón enni, zabálni.*
 Bâfreur, *m. pop. falánk, sokat evő.*
 Bagace, *v. Bagasse.*
 Bagage, *m. utiszer, pogyász, málha; hadi-málha, táborszér.* [*kedés.*]
 Bagarre, *f. fam. tolongás, zaj, vere-szak, olajsonkoly.*
 Bagatelle, *f. csekélység, gyermekség.*
 Bagne, *m. gályarabok fogháza.*
 Bagnolet, *m. Bagnolette, f. fellepel, fátyol.*
 Bague, *f. gyűrű, karikagyűrű; fig. kincs, ékszer; course de bagues, gyűrűbökés; sortir ou revenir bagues sauvées, baj nélkül menekedni.*
 Baguenaude, *f. pikkantó dudafürt.*
 Baguenauder, *v. n. bohóskodni, enyelegni.*
 Baguenaudier, *m. pikkantó dudafürt, hólyagos borsófa, varjúkőröm; fam. bohóc.*
 Baguer, *v. a. (cout.) redőbe szedni, férczelni.*
 Baguette, *f. vessző, suhogó; puska-vessző; festőpálcza; (arch.) vánkostag, nagydomboru tag; (men.) lécdarab; — de tambour, dobverő, dobvessző, dobverő pálcza; — de timbale, dobverő; — divinatoire, varázsvessző.*
 Baguier, *m. ékszerszekerény.*
 Bah! *int. dehogy!*
 Bahut, *m. láda; coucheen —, dombornagy (föld).*
 Bahutier, *m. bőrröndös, ládacsinaló.*

Bai, *ie, adj. pej (lovakról); — clair, világosbarna; — brun, barnaveres; cheval —, pej (ló).*
 Baie, *f. tengeröböl; bogyó; (mar.) ágyulék-nyílás; fig. rászedés (tréfából); — de café, kávébab.*
 Baie, *ée, adj. bogyónemű.*
 Baigner, *v. a. füröszteni; úsztatni; fig. mosni, nedvesíteni; —, v. a. ázni, áztatni; se —, v. pr. fürödni.*
 Baigneur, *m. fürdő, a ki fürdik; maitre —, fürdősz.*
 Baigneuse, *f. fürdőző; fürdőasszony.*
 Baignoir, *m. fam. fürdőhely.*
 Baignoire, *f. fürdőkád.*
 Bail, *m. (pl. baux) haszonbér, haszonbérbeadás, haszonbéri szerződés.*
 Baillarge, *m. tavaszi árpa.*
 Baillement, *m. ásítás.*
 Bailleur, *v. n. ásítani; fig. látogni, tántongani.*
 Bailler, *v. a. (dr.) átadni, kiadni; — a ferme, bérbe adni.*
 Bailleresse, *f. (dr.) haszonbérbeadó.*
 Baillet, *adj. fakó (lóról); cheval —, fakópej.*
 Bailleur, *m. ásitó.*
 Bailleur, *m. (dr.) haszonbérbeadó.*
 Bailli, *m. tisztartó, tartománynagy.*
 Bailliage, *m. tiszti ház, tisztség háza; tiszti járás; kormánymegge.*
 Baillive, *f. tisztartóné.*
 Baillon, *m. peczek.*
 Baillonner, *v. a. összekötni, fölpeczekelni; kívülről elzárni.*
 Baillolque, *f. tarka struccotl.*
 Bain, *m. fürdő, fürdőkád; fürdőszoba; festőkád; — de pieds, lábviz, lábfürdő; — de surprise, zuhanyfürdő; — de vapeurs, gőzfürdő; — de sable, homokfürdő; — sec, izsfürdő; — de mer, tengeri fürdő; prendre un —, fürödni; bains, pl. meleg fürdő; fürdőkely; prendre les —, fürdőt használni.*
 Balonnette, *f. szurony.*
 Baisemain, *m. kézcsók; baisemains, pl. bók, tisztelet, köszöntés.*
 Baisement, *m. lábcsoók (pápánál).*
 Baiser, *v. a. csókolni; — les mains à qu., valakinek kezét csókolni; se —, v. pr. csókolozni; fig. érintkezni.*
 Baiser, *m. csók.*
 Baiseur, *m. csókoló, ki szeret csókolni.*
 Baisotter, *v. a. fam. csókolgatni.*
 Baisse, *f. alászállás, leszállás (ár).*

er, v. a. leereszteni, alább eresz-
teni; alacsonyabbá tenni; — les
yeux, lesütni szemét; — la voix,
hangját mérsékelni; — les voiles,
lebocsátni a vitorlákat; —, v. n. alá-
szállani, csökkenni, leszállani
(árról); l'eau a baissé, a víz meg-
apadt; le jour baisse, a nap ha-
nyatlik; le malade baisse, a beteg
rosszabbul lesz; se —, v. pr. hajlani,
meghajlani; tête baissée, behínyt
szemmel, vaktában.

Baissier, m. papírnyereszkedő.

Baissière, f. fogyatékn, fogyta vala-
minek, alja valaminek.

Baissoir, m. (sal.) viztartó.

Bajoue, f. disznóáll.

Bal, m. tánczumulatság, bál; — masqué,
díszes bál; donner le — à qn.,
valakit erősen megpirongatni, jól
megszidni.

Baladin, m. bohóc.

Baladinage, m. silány tréfa; — d'esprit,
kétóány élex.

Balafré, f. sebhegy (arczon).

Balafrer, v. a. sebet vágni, összemar-
czangolni. [madaraké.]

Balai, m. seprő; fark (kutyák vagy
madaraké). [rubin.]

Balals, adj. rubis —, halványpiros

Balance, f. mérleg; mérlegserpenyő;
fig. határozatlanság; súlyegyen; —
fine, aranymérleg; — à croc, — ro-
maine, körletfont, csapó font; — bas-
cule, hidmérleg; — hydrostatique,
vismérleg; être en —, habozni, in-
gadozni; mettre en —, mettre dans
la —, mérlegbe tenni; fig. össze-
hasonlítani.

Balancé, m. lebegő lépés.

Balancement, m. ingadozás; fig. ha-
tározatlanság.

Balancer, v. a. egyensúlyban tartani;
hintálni; fig. egyenlőn főlisslani;
megfontolni; —, v. n. ingadozni;
fig. habozni; se —, v. pr. hintó-
kászni; lebegve járni; súlyegyen-
t tartani.

Balancier, m. mérlegcsináló; mássa-
rúd; (horl.) órabülgő; szivattyúrúd;
súlyegyenlítő (rúd).

Balançoire, f. hinta, lógga.

Balasse, f. szecskassák, párnassák,
szalmassák.

Balast, m. súlyteher.

Balastri, m. aranyanyag.

Balatron, m. korhel.

Balauste, f. vad gránátalma.

Balaustier, m. vad gránátalmafa.

Balayage, m. seprés, kiséprés.

Balayer, v. a. söpörni, kisépörni.

Balayette, m. p. u. kis söprő.

Balayer, m. — euse, f. u ki söprő.

Balayures, f. pl. szemét, söpredék.

Balbusard, m. halász-sas, ráró.

Balbutement, m. hebegés, dadogás.

Balbutier, v. a. et n. hebegni, dadogni.

Baloon, m. erkély; ablakkarfa.

Baldaquin, m. menyinyezet.

Baleine, f. bálna, cet; halháj, hal-

csont; huile de —, halzsír; blanc
de —, bálnavelő, cetvelő.

Baleiné, ée, adj. halhájjal ellátott,
halhéjas.

Baleineau, m. fiatal cet.

Baleiner, v. a. halhájjal ellátni.

Baleinter, m. csethalász; vaisseau —,
csethajó.

Baleinon, m. fiatal cet.

Baleston, m. vitorlafa, vitorlarúd.

Balèvre, f. al-ajak, alsó ajak.

Baligoule, f. galócsa.

Baline, f. gyapjú-borítékvázon.

Balise, f. horgonyjegy, uszány, jel
vizeken.

Baliser, v. a. vízben jelet kitenni.

Baliseur, m. parti felügyelő.

Baliste, f. hájitógép; —, m. hegyesorrú
csuka. [fandage, állásfa.]

Baliveau, m. magcsemete; — d'écha-

Baliverne, f. fam. bohóság, tréfa.

Baliverner, v. n. bohóskodni.

Ballade, f. ballada, regedal.

Balladère, f. táncshely.

Ballant, te, adj. kézlógató.

Balle, f. labda; golyó, puskagolyó;
göngy, göngyöleg, köteg; (bot.)
hüvely, polyva; agyag-göngy; —
d'avoine, szappolyva; — de papier,
bál (papiros); chargé à — golyóra
töltött; à vous la —, most kegyeden
a sor.

Baller, v. a. vm. tánczolni.

Ballet, m. színtáncz, bál; polyva.

Ballon, m. széllabda, léglabda, balom;
(pot.) darab agyag, agyag-göngy;
— aérostatique, léghajó, léggolyó,
léggömb.

Ballonnet, m. balomcsináló.

Ballot, m. (com.) köteg.

Ballote, f. erdei hunygyász, holt-
csalán.

Ballottage, m. golyózás, golyóvali szavazás.

Ballottant, e, adj. ingadozó.

Ballotte, f. szavazati golyó.

Ballottement, m. golyózás, golyóvali szavazás.

Ballotter, v. n. golyózni, golyóval szavazni; labdázni; —, v. a. meggondolni, megfontolni; (fam.) bolondnak tartani, elbolondítani.

Ballottin, m. kis labda.

Balourd, m. fajankó, kamassz.

Balourdise, f. mulyaság, kamasszság.

Balsamier, m. balzsamtermőfa.

Balsamine, f. (bot.) kerti fájvirág, papucsvirág.

Balsamique, adj. balzamos.

Ba'samite, f. (bot.) zöld menta.

Balustrade, f. oszlopos korlát, oszlopos kartám. [tekercs, dombor.]

Balustre, m. (arch.) korlátoszlop;

Balustrer, v. a. p. u. karfával, korlattal ellátni.

Balzan, adj. kesetylábu (lóról).

Balzane, f. fejér folt (ló lábán).

Bambin, m. fam. csecsemő, kisdéd.

Bambochade, f. tarkalékos festészet.

Bamboche, f. nagy báb; fam. püttön, tömpe, pocskos személy; bambusz-pálcza; bamboches, pl. pop. dörresek.

Bambocheur, m. pop. nagyivó, iszákos.

Bambochon, m. kis sodronybáb.

Bambou, m. bambusznád.

Ban, m. kihirdetés; kiköszönítés, kitiltás, száműzés; hadfelhívás; — de mariage, házasulandók kihirdetése; — de moulin, őrlési kényszer; — moulin à —, szarmalom; mettre au —, számkivetni, száműzni.

Banal, ale, adj. kényszerítő jognak alávetett; fig. elcsépell, kopott; mindenkor kész; taureau —, salu bikája.

Banalité, f. kényszerítő jog; — des moulins, őrlési kényszer.

Banane, f. pizang-füge.

Bananier, m. pizangfa.

Banc, m. pad; zátony; köréteg, köterület; — d'église, ültő-pad, szék (templomban).

Bancal, ale, adj. görbelábu.

Bancelle, f. lócsa.

Bancroche, m. pop. lócsaláb.

Bandage, m. kötélék; sérszorító, sérkötő.

Bandagiste, m. sérkötő-csináló; sérn-orvos, sérsebész.

Bande, f. kötelek; hosszas s keskeny darab; széle valaminek; banda, csoport, csapat; csimersáv; par bandes, csapatonként, csoportonként; — de maillot, pólya; — de fer, vaskapocs; — d'une saignée, érpólya, érköltő; — de plomb, ablakólom.

Bandeau, m. kötelek, homlokkötő; alsó gerenda.

Banderette, f. kis kötelek, csikocska, szalagocska.

Bander, v. a. kötni, bekötni; feszíteni, boltozni, ivelni; fig. megerősíteni; felbujtani; —, v. n. feszülnek lenni, feszésnek lenni; se —, v. pr. összecsoportosulni, felszendülni.

Bandereau, m. trombita-zsínór.

Banderole, f. lobogó; trombitabojt.

Bandière, f. p. u. lobogó, zászló.

Bandit, m. zsvány, karamia.

Bandoulier, m. karamia semmirekellő.

Bandoulière, f. vállheveder, kardszíj; donner la — à qn., valakit örül alkalmazni. [kosár.]

Bane, f. Baneau, m. szatyor, gyékény-Bang, m. borpálma.

Banlieue, f. határ (városi), tilmér föld.

Bannasse, f. (sav.) hamukördő.

Banne, f. takaró, terítő, ponyva, kociernyő; szekéras; szénkas.

Banneau, m. kis szekéras; pullom.

Banner, v. a. ponyvával befedni.

Banneret, adj. seigneur —, zászlósúr.

Banneçon, m. szakasztó, szakajtó; hallartó.

Bannette, f. gyékénykosár.

Banni, m. száműzőt, számkivetett.

Bannière, f. zászló, lobogó; fig. párt, felekezel.

Bannir, v. a. száműzni; kizárni; se —, v. pr. örökre távoznai; se — du monde, lemondani a világról.

Bannissable, adj. száműzésre méltó, száműzendő.

Bannissement, m. száműzés.

Banque, f. bank, váltóbank; játék-bank; (imp.) heti fizetés; jour de —, fizetőnap, fizetési nap; billet de —, bankjegy, banknóta, bankó; — d'emprunt, kölcsönpenztár; tenir la —, bankot adni.

Banqueroute, f. tenk, tönk, bukás.

Banqueroutier, masc. bukott, tönkrejutott.

Banquet, *m.* vendégség, lakoma, dísz-
ebéd; sacré —, szent vacsora, Ur
vacsordja. [mározni.]
Banquetter, *v. n.* vendégeskedni, lak-
Banquette, *f.* kar nélküli párnás lóca;
emelkedet örvény.
Banquier, *m.* pénzváltó, bankár, pénz-
tőzser.
Banquiste, *m.* kérkedi.
Banue, *f.* nagy süzfakosár.
Baptême, *m.* keresztelezés; kereszt pénz,
keresztajándék; nom de —, kereszt-
név.
Baptiser, *v. a.* keresztelezni; beavatni.
Baptismal, *ale*, *adj.* kereszteleési, ke-
resztelési; fonts baptismaux, *pl.* ke-
resztelőkő.
Baptistaire, *adj.* registre —, keresz-
teleési anyakönyv; extrait —, keresz-
telestől, keresztlevél.
Baptiste, *m.* Saint Jean —, keresztelő
Sz. János.
Baptistère, *m.* keresztelő-kápolna.
Baquet, *m.* esőőr, kád; teknő.
Baquetter, *v. a.* lapáttal kimeríteni (vizet).
Baquette, *f.* (tir.) fogó, harapó fogó.
Baquetures, *f. pl.* csepegett bor.
Baquier, *m.* gyapot-cserje.
Baradas, *m.* rőt szegfű.
Baragouin, *m.* hadarbeszéd.
Baragouinage, *f.* érthetlennül beszélés.
Baragouiner, *v. n.* hadarni (a beszéd-
ben), érthetlennül beszélni.
Baragouineur, *m.* hadaró (a beszéd-
ben), érthetlennül beszélő.
Baraque, *f.* deszkasátor.
Baraquer, *v. a.* deszkasátorokat föl-
állítani, gunyhókat építeni.
Barat, *m.* (mar.) család.
Baratte, *f.* köpű, köpülő.
Baratter, *v. a.* köpülni.
Baratterie, *f.* esempésszel, becsenés
(árúké).
Baratteur, *m.* fam. csaló.
Barbacane, *f.* (arch.) lecsapoló nyílás;
lőrés.
Barbacole, *m.* pharo (játék).
Barbare, *adj.* barbár, kegyetlen, vad;
—, *m.* barbár. [vad.]
Barbaresque, *adj.* kegyetlen, barbár,
Barbaricaire, *masc.* szőnyegszövő,
szőnyegész.
Barbarie, *f.* barbárság, kegyetlenség,
durvaság.
Barbariser, *v. a.* barbárrá tenni; —,
v. n. a nyelv szabályai ellen vétetni.

Babarisme, *m.* (gr.) idegenszerűség,
idegenszerű szóköltés, nyelvszabály
elleniség.
Barbe, *f.* szakál; nyelvfekély; ág. —
de le clef, kulcstoll, kulcstaraj; —
d'une comète, bolygó csillag üstöke;
— d'un cheval, ló álla; sainte —,
lőporkamra; faire la —, borotválni;
rire dans sa —, alattomosan örülni;
barbes, *pl.* csethalcsont; kalászsza-
lák; szálak.
Barbe, *m.* barbárai ló.
Barbeau, *m.* márna, zsidóhal; busz-
virág. [bogas, kampós.]
Barbélé, *ée*, *adj.* fogas, ágas, ágas,
Barberot, *m.* p. u. szakállverő.
Barbet, *m.* Barbetto, *f.* uszkár.
Barbette, *f.* apácák leple (mellen).
Barbiohon, *m.* uszkarkutyácska.
Barbier, *m.* borbély.
Barbifier, *v. a.* fam. borotválni; se —,
v. pr. borotválkozni.
Barbillon, *m.* márnácska; bajusz-
szállak (halaknál); *m. pl.* púp, (ma-
daraknál). [káka.]
Barbon, *m.* ősszakáll; senyer, teve-
Barbottage, *f. p. u.* zseimbesség.
Barbote, *f.* menyhalgadócs; franche
—, bajuszos tergelye.
Barboter, *v. a.* csörrel turkálni az
iszapot, gágogni.
Barboteur, *m.* szelid kaosa.
Barbotine, *f.* gilisztamag; gilisztafű.
Barhouillage, *m.* mázolás; keverék,
zagyvalék. [kilott.]
Barbouillé, *ée*, *adj.* bemázolt, bepisz-
Barbouiller, *v. a.* mázolni; bemázolni,
bepiszkitni; zavarosan elbeszélni;
se —, *v. pr.* magát bepiszkitni; meg-
akadni dadogni.
Barbouilleur, *m.* mázó, festékező;
érthetlenn csacsogó.
Barboute, *f.* rögzekör.
Barbu, *ue*, *adj.* szakállas.
Barbue, *f.* félszeg-ussó (hal; jard.) ül-
tetvény; bujtóványa.
Barbuquet, *m.* var (ajakon vagy állon).
Barcade, *f.* — de chevaux, hajóra
szállítandó lovak.
Barcane, *f.* életmiserhajó.
Barcarolle, *f.* barcarolla.
Barcelonnette, *f.* gyermekeknek való
ágycsaka.
Bard, *m.* gyaloghírnök.
Bardane, *f.* bojtorján, lapu.
Barde, *m.* költő, dalmok.

Bardeau, *m. szelvény, zsindel; őszvér.*
 Bardelle, *f. párnanyereg.*
 Barder, *v. a. páncszelt ráadni (lóra); gyaloghintóra rakni; madarat szalonnával tüzdélni.* [hordó.
 Bardeur, *m. testhordó, gyaloghintó.*
 Bardit, *m. bárd-ének.*
 Bardot, *m. fiatal őszvér; fam. teherhordó számár.*
 Barème, *m. kész számadások gyűjtése.*
 Baret, *m. elefánt vagy szarvorrú barczagása.*
 Barette, *v. Barrette.*
 Barge, *f. moesári szalonka; szénarakás; farakás; bárka.*
 Barguette, *f. komp, hidas, doreglye.*
 Barguignage, *m. fam. késedelmesseg, határozatlanság.*
 Barguigner, *v. n. fam. késedelmezni; állérezni, fukarkodni.*
 Barguigneur, *m. késedelmes, késkedő; szugori.*
 Barigel, *m. poroszlók vezére.*
 Baril, *m. kis hordó, bőrböncze.*
 Barillage, *m. (mar.) hordók hajón; a bornak lehuzása (üvegekre stb.)*
 Barillard, *m. pinczemester gályákon.*
 Barillet, *m. hordócska; (anat.) füldob-üreg; (horl.) rugótok, óradob.*
 Bariolage, *m. fam. tarka festés.*
 Bariolé, *ée, adj. tarka.*
 Barioler, *v. a. tarkán befesteni.*
 Bariolure, *f. pettyes, pettyegezett.*
 Bariqueau, *m. kis hordó.*
 Barique, *v. Barrique.*
 Baritel, *m. emelő-csiga.*
 Bariton, *m. p. u. bőgő, bőgőhegedű, gordon.*
 Barjelade, *f. elegytakarmány.*
 Barlong, *gue, adj. csöcsös, hosszúkás; egyenlően.*
 Barnache, *f. őrvös lúd.*
 Baromètre, *m. légmérő, légsúlymérő.*
 Barométrique, *adj. légmérői.*
 Baron, *m. báró.*
 Baronnage, *m. báróság.*
 Baronne, *f. bárónő.*
 Baronet, *m. baronet (angoloknál).*
 Baronneie, *f. báróság.*
 Baroque, *adj. kajsa, görbe, serdegőmbölyű (gyöngynél); különös, furcsa.*
 Baroscope, *v. Baromètre.*
 Barot, *m. (mar.) hajófüdél gyámgerendája.*
 Barotin, *m. (mar.) kis keresztgerenda.*

Barotte, *f. gyílmölcsputton.*
 Barque, *f. bárka, sarka; (br.) kád.*
 Barquerolle, *f. kis esolnak.*
 Barquette, *f. csónakocsk; élekhordó eszköz.* [hidpénz.
 Barrage, *m. útvám, úti vám, hídvám,*
 Barroger, *m. úti vámos, vámszedő.*
 Barras, *m. fenýülép, fenýviassz.*
 Barre, *f. rud; retesz; rekeszrud; sorompó, korlát; tollvadás; gondolatjel; tactusvadás; (imp.) középhézag.*
 Barreau, *m. rostélyrud; törvényszéki terem; ügyvédség; (imp.) sajtó fordítója; style du —, törvénykezési úrmódor.* [törőlni.
 Barrer, *v. a. elzánni, elosukni; ki-*
 Barrette, *f. baret-kalap; biborkalap. bibornok-kalap; (horl.) tolltő.*
 Barreur, *m. ősvadászatra való kopó.*
 Barricade, *fem. elrekesztés, elzárás, torlasz; sorompó.*
 Barricader, *v. a. elzánni, eltorlaszolni; se —, v. pr. elzárkozni, magát eltorlaszolni, magát elszancsolni.*
 Barrière, *f. védrostély, védrács; sorompó; védfal; satorlat; végvár; harcjátéki korlátok; vámház; akadály; őrszoba (tanácsszolgáké); droits de —, vámpénz; payer la —, a vámot megfizetni.*
 Barriquant, *m. kis hordó.*
 Barrique, *f. öreg hordó.*
 Barrure, *f. keresztifa (tanton).*
 Barse, *f. csin-theaszélcse.*
 Barthélémi, *m. la sainte —, Bertalan-éj.*
 Baryton, *m. közép alhang, középhang.*
 Bas, basse, *adj. al, alacsony, mély; sekély; fig. silány, megvetendő, aljas, rossz; halk; — ago. serdülő ifjuság; vue basse, rövidlátás; basse messe, csendes mise; basse justice, alsó törvényszékek, altörvényszékek; parler d'un ton —, halkan beszélni; szelidebb hangon beszélni, engedni; —, m. alja valaminek, alsó réssz; le vin est au —, fogytán van a bor; la montre est au —, elállott az óra.*
 Bas, *adv. alacsonyan, alant; lassen, csendesen, halkan; à —, le l levele! ici —, itt lenn, ideleinn; en —, alól; là — bas, ott lenn, ott alól; par —, alól; il est bien —, nagyon beteg (ő); meglehetősen rosszabbult sorsa; jeter à bas, ledobni; parler bas, haf-*

kan beszélni; mettre —, fadzan, kőlyközni, elleni; mettre chapeau —, kalapot letenni; mettre — les armes, fegyvert letenni; être —, alacsonyán állni; igen előrelendved lenni; être à —, elszegényülve lenni.
Bas, m. *harisnya; — à homme, — d'homme, férőharisnya; — à femme, — de femme, női harisnya; — à étrier, gombólarisnya; — au métrier, szövött harisnya; tirer ses —, harisnyáját lehuzni.*
Basalte, m. *basal, bazaltkő.*
Basane, f. *juhőr; nyulékony bőr.*
Basané, ée, adj. *sötétbarna, elégett.*
Basanite, m. *kémkő.*
Bascule, f. *lógony, függentyű; lapát; haltartó, halbárka; faire la —, az egyensúlyt elveszteni; jouer à la —, hintáznai, hintókáznai.*
Basouler, v. n. *hintáznai.*
Bas-dessus, m. *második diskánt.*
**Base, f. alap, talap; fig. főalkatrész; alapvonal; alaptér.
Basement, m. *alaprakás, alapvetés, alapozás, alapépítés.*
Basier, v. a. *alapítani (valamire, sur qoh.); se —, v. pr. p. u. támaszkodni.*
Bas-fond, m. *lapály, alacsony hely; sekély, vízsekély. [likom.]*
Basilio, m. *tokár, királygyík; bassa-Basilicon, m. sebkendő.*
Basilique, f. *sőtemplom.*
Bas-justicier, m. *albőrő.*
Bas-officier, m. *altiszt.*
Basque, m. *courir comme un —, igen sebesen futni.*
Basquine, f. *kávás szoknya.*
Bas-relief, m. *lapos dombormű.*
Basse, f. *mélyhang, alhang, alhangos, basszista; böggő, gordon; basses, pl. mélyhangú hurok; sekély, nem mély helyek, vízsekélyek.*
Basse-contre, f. *mély hang; mély hangon éneklő.*
Basse-cour, f. *baromfiudvar; fűs udvar, faudvar.*
Basse-eau, f. *apály.*
Basse-fosse, f. *ebfészek.*
Basse-justice, f. *alőrvényhatóság.*
Basse-laine, f. *silány gyapju.*
Basse-lieu, f. *felsőlyem és félgyapjuszőnyeg. [módon.]*
Basement, adv. *alávaló módon, aljas*
Basier, v. a. (tiss.) *kiegyenesíteni, simítani.***

Bassesse, f. fig. *alacsonyosság, alávalóság, aljasság, alrendűség.*
Basset, m. *tacskó, borzeb.*
Basse-taille, f. *középhang, mély tenorhang; feldombormű, lapos dombormű.*
Bassier, m. *xátony, fővenytorlat.*
Bassin, m. *medencze, tál, csésze, viztarto; (opt.) közzörőtál; (anat.) medencze; mészverem, mészgödör; hajóállás, hajóda.*
Bassine, f. *öblőd-üst; (imp.) áztató-medencze.*
Bassinier, v. a. *szénserpenyővel melegíteni; melengelni, borongatni; nedvesíteni.*
Bassinnet, m. *serpenyő, serpeny (lőfegyvereken), gyújtóluk; gyertyatartónak legfelsőbb széle; réti szíronták; sisak, vasfőveg.*
Bassinore, f. *ágyemelegítő.*
Basson, m. *büggő-síp, fagót; büggő-sípjátzó. [melt (valamire).]*
Bastant, te, adj. fam. *elegendő, ráter-*
Paste, int. *elég! nem bánom!*
**Bastille, f. vár; bastille.
Bastillé, ée, adj. (bl.) *tornyos, ior-nyokkal ellátott.*
Bastingage, Bastinguage, m. (mar.) *sáncsbélelés, sánczdeszkázal.*
Bastingue, f. *sánczfal, sánczfedelet (hajón). [a sánczfedelet.]*
se Bastinguer, v. pr. (mar.) *alkalmazni*
Bastion, m. *védőfal, bástya.*
Bastionné, ée, adj. *védőfalakkal ellátott.*
Bastir, v. a. (chap.) *nemezelnai, nemezt kallani.*
Bastissage, m. (chap.) *nemexelés.*
Bastonnade, f. *botozás.*
Bastingue, m. fam. *csapszékántcz, csapszék.*
Bastude, f. *halászhaló.*
Bas-ventre, m. *has alrész.*
Bat, m. vm. *halfark.*
Bát, m. *raknyereg; cheval de —, mál-haló. [nép.]*
Bataclan, m. fam. *szibáru; ringyrongy.*
Batadeur, m. *ütőkarika (puffjátékban).*
Bátage, m. *vám terekhordó állatoktól.*
**Bataille, f. csata, ütközet; csatarend; cheval de —, harozló; fig. nádparipa.
Batailleur, m. *veszekedő.*
Bataillon, m. *sászlóalj.*
Bâtard, de, adj. *természeti, törvénytelen, házasságon kívüli, fattyú; fig. korcs; —, m. korcs, korcsfaj.*****

Bátarde, *f.* zárt hintó, üveges hintó.
 Batardeau, *m.* gát, vizgát, töltés.
 Bâtardière, *f.* öltöztetőkola.
 Bâtardise, *f.* házasságon kívüli születés.
 Batare, *f.* burgonya.
 Batayole, *f.* (mar.) bocska, kád.
 Bâte, *f.* karima, szél, oldal.
 Bâteau, *m.* hajó, naszád, csónak; komp; hintókas, kocsierek; — à vapeur, gőzhajó. [bér.]
 Batelage, *m.* személyvesztés; hajós-
 Batelée, *f.* hajótörések, hajórakomány; csapat ember.
 Batelet, *m.* csónak, ladik.
 Bateleur, *m.* személyvesztő.
 Batelier, *m.* — ére, *f.* hajós; hajós nő (folyóvízen). [gelni.]
 Bâter, *v. a.* teherhordó állatot nyír-
 Bâti, *m.* (men.) kerelőszefoglalás; fércs (szabóknál).
 Bâtier, *m.* terekhordónyereggyártó; kamassz.
 Batifolage, *m.* enyelgés.
 Batifoler, *v. n.* enyelegni.
 Bâtiment, *m.* épület; hajó.
 Bâtir, *v. a. et n.* építeni; alapítani; (taill.) férczelni; (chap.) nemezelni; fig. — sur qch.; valamire építeni; il est bien bâti, szép a termete.
 Bâtisse, *f.* kőműves munka. [vánó.]
 Bâtisseur, *m.* építeni szerető vagy ki-
 Bâtissoir, *m.* (toun.) csavartekercő.
 Batiata, *f.* patyolat, patyolatgyolcs, batiz, batizgyolcs.
 Bâton, *m.* bot, pálcza; rúd; fig. támassz, gyámol; (mus.) szünjel, nyugjel; — de maréchal, marsalpálca; — de cire d'Espagne, szál spanyolviasz.
 Bâtonner, *v. a.* megbolozni; fig. ki-
 törölni. [botvivője.]
 Bâtonnier, *m.* valamely csehétársulat
 Batrachite, *f.* békakő.
 Battage, *m.* cséplés; cséplőbér; gyap-
 juveregelés.
 Battant, *m.* kútis, ültő (harang); ajtó-
 szárny; — du pavillon, lobogó.
 Battant, *te.* adj. ültő; porte battante, magától becsapódó ajtó; tout — neuf, újdon-új, szegről-esett.
 Batte, *f.* lapocska, pírscske; sulyok, mosópad; ültő, mossaítörő; félkés-
 sulyok; — à beurre, köpülő.
 Battée, *f.* (rel.) réleg papíros.
 Batte-feu, *m.* aczell (tűzítésre).
 Batteler, *v. n. vm.* csacsogni, locsogni.
 Batte-mare, *f.* parti fecske.

Battement, *m.* verés, ütés; kettős trilla.
 Batte-queue, *f.* billegény, billegtető.
 Batterie, *f.* verekedés; ágyutelep; gyzőtályuk fedele; ütkös, csőlőp; — de cuisine, konyhaedények.
 Batteur, *m.* ültő, verekedő; (chass.)
 hajtó; — en grange, cséplő; — d'or,
 aranyverő; — de pavé, kövezetta-
 posó, naplopó.
 Battoir, *m.* sulyok.
 Battoire, *v.* Baratte.
 Battre, *v. a.* irr. ütni, verni; törni,
 szúni, habarni; kiporozni; leverni,
 legyőzni; — du blé, gabonát csé-
 pelni; — du beurre, köpülni; — le
 lin, lent törni; — la mesure, tactust
 adni; — la caisse, — le tambour, do-
 bolni; — les cartes, kártyát kever-
 ni; — le pavé, kőszálni; — une place,
 várat ostromolni, várat lödözni; —
 v. n. verekedni, dobogni; le tambour
 bat, dobolszak; — des mains, tap-
 solni; — en retraite, visszavonulni;
 lemondani (ról, ről); se —, v. pr.
 verekedni, bajlakodni; se — à l'épée,
 párvíadalt víni; se — contre qq.,
 megvinni valakivel, verekedni vala-
 kivel.
 Battu, *ue*, *part. et adj.* megvert, ültő
 (v. Battre); chemin —, járt, tört út;
 avoir les yeux battus, tikkadt, sa-
 varos szemének lenni.
 Battu, *m.* aranylemez, csüstlemez.
 Battue, *f.* hajókkal vadászás; hajtók
 (vadászaton).
 Batture, *f.* aranyzás aljazata; bat-
 tures, *pl.* szálonyok, fővenytorlatok.
 Batz, *m.* batka.
 Baubl, *m.* (chass.) disznófürkész.
 Band, *m.* szarvasvadászó kutya.
 Bauderoux, *m. pl.* keletindiai zseb-
 kendők.
 Baudet, *m.* kis szamár; lábori ágy;
 fig. ostoba ember.
 Baudir, *v. a.* (chass.) ülni, kergetni
 kezdeni, ráuszítani.
 Baudrier, *m.* kardszij.
 Baudroie, *f.* békahal.
 Baudruche, *f.* aranyverőhártya.
 Bauffe, *f.* horogszineg.
 Baufre, *v.* Bâfre.
 Bauge, *f.* vaddisznó sekhelye; sa-
 pasztó-agyag; à —, pop. bőven
 untig.
 Baume, *m.* balssam, balsam, —
 blanc, fehér arczféslek.

Bayanier, *m. balzsamfa.*
 Bauquin, *m. (verr.) fuvóka.*
 Bavard, *de, adj. fecsegő, locska; —, m. csacsogó, szócsaplár.*
 Bavardage, *m. fam. fecsegés, hiába-való beszéd, szószátyárság.*
 Bavarder, *v. n. fam. csacsogni.*
 Bavarderie, *f. csacsakap.*
 Bavardise, *f. fecsegés, mende monda.*
 Bave, *f. nyál, tajték; csiganyálka.*
 Bayer, *v. n. tajtéksani; — sur qch., megszólni, rágalmaszni valamit.*
 Bavette, *f. szakállka, álladsó.*
 Baveux, *euse, adj. tajtéksó; —, m. rossz-száju, gonosznyelvű (ember).*
 Bavillon, *m. tavasszikanakán, kükkürics.*
 Bavoche, *v. a. (imp.) homályosan vagy tisztátalanul kinyomni; tisztátalanul rajzolni.*
 Bavocheure, *f. tisztátalan nyomat, rossz próbanyomat.*
 Bavois, *m. értékszábsi jegyzék.*
 Bayadère, *f. nyak-öv.*
 Bayart, *m. gyaloghintó.*
 Bayer, *v. n. bámolni, báméskodni; — aux cornelilles, szájongni, száját tátni.*
 Baye-te, *f. bélcs-flanel.*
 Bayeur, *m. fam. bámoló, báméskodó.*
 Bazar, *m. vásár, vásárhely, áruház; rabszolgatartó (hely).*
 Béant, *te, adj. tádongó.*
 Béat, *m. — te, f. szenteskedő; szenteskedő; a ki a nyereségben részesül a nélkül, hogy a játékban részt venne.*
 Béatification, *f. üdvözlőnek nevezés.*
 Béatifier, *v. a. üdvözlőnek nevezni.*
 Béatifique, *adj. üdvözlő.*
 Béatilles, *f. pl. nyalánkságok; apácák által készített csinos holmik.*
 Béatitude, *f. üdvösség.*
 Beau (Bel), Belle, *adj. szép, jeles; előnyös; bel homme, szép ember; le bel âge, ifjúság, fiatalság; il fait beau, szép az idő; il vous fait beau voir, igen jól illik kegyednek; —, adv. szépen; jelesen; il a — parler, beszélhet; il a — prior, hiába kér; bien et —, bel et —, tétova nélkül, röviden, kerekén, egyenesen; tout — lassan! oszdesen!*
 Beau (Bel), *m. Belle. f. szép; Philippe le bel, szép Pölöp.*
 Beaucoup, *adv. sok, igen, nagyon.*
 Beau-fils, *m. mostoha fia; vő.*

Beau-frère, *m. sógor; mostoha testvér.*
 Beau-père, *m. mostoha apa; após.*
 Beaupré, *m. (mar.) eldörbocs.*
 Beauté, *f. szépség; szép nő.*
 Bec, *m. madárorr, csőr; blanc —, éretlen fejkő; — à —, négy szem közt; avoir le — bien affilé, jó ke-replőjének lenni, értien a beszédhez; mener qn. par le —, orránál fogva hordozni valakit.*
 Bécabunga, *m. (bot.) derécke szigoráll.*
 Bécarré, *m. (mus.) B.-négysszeg.*
 Bécasse, *f. szalonka.*
 Bécasseau, *m. fiatal szalonka.*
 Bécassine, *f. vizi szalonka, gyepi csirke.*
 Becard, *m. : ősténylázacz.*
 Bec-courbé, *m. póláng (madár).*
 Bec-croisé, *m. keresztorrú.*
 Bec-d'âne, *m. véső; faragószék.*
 Bec-de-cicogne, *m. (bot.) gerely.*
 Bec-de-corbin, *m. kelevész; kampós bot; (chir.) csontfogó.*
 Bec-de-grue, *m. gerely.*
 Bec-de-lièvre, *m. nyúlszáj.*
 Bec-d'oiseau, *m. csőrönd. [fogó.*
 Bec-de-perroquet, *m. (chir.) szálfka.*
 Bec-figue, *m. fügemadár.*
 Bécharu, *m. lángmadár, vörös gén.*
 Bèche, *f. ásó; rügvevő bogár.*
 Bècher, *v. a. ásóval kapálni.*
 Bechet, *m. kétpúpos leve.*
 Bècheur, *m. ásó.*
 Béchique, *adj. mellbaj-elleni; —, m. mellbaj elleni szer.*
 Becquébo, *m. magtörő holló.*
 Becquée, *m. szájjal tele (madárnál).*
 Becquenau, *f. csacsogónd, fecsegőnd.*
 Becqueter, *v. a. orral csipkedni (madárról); se —, v. pr. csókolózni.*
 Bécune, *f. kis tőkehal, gadóc.*
 Bedaine, *f. fam. poh, potroh, bendó.*
 Bedeau, *m. idész (akadémiai vagy egyetemi), gyalog szolga.*
 Bedon, *m. pohos, potrohos.*
 Bédouide, *f. rétké, réti pacirta.*
 Bédouin, *m. beduinus, beduin.*
 Bée, *adj. nyitva vagy távra levő vagy álló.*
 Béemerle, *m. locska-selyemfarkú.*
 Bèffroi, *m. őrtorony, vészharang; harangláb.*
 Bégaiement, *m. hebegés, dadogás.*
 Begayer, *v. a. eldadogni, akadozva elmondani; —, v. n. dadogni, pely-pegni.*

Bégue, *adj.* hebegő; —, *m.* dadogó, hebegő. [szót.]

Bégueule, *f.* fam. csicsós, csicsomáléguin, *m.* gyermekfőkdő.

Béguinage, *m.* apáczaközség.

Béguine, *f.* apáczsa; *fig.* szenteskedő (nő).

Beige, *f.* szövet festellen gyapjuból.

Beignet, *m.* (cuis.) fánk, pampuska. rántotta.

Béjaune, *m.* sárgacsőrű, madárfi; *fig.* tapasztalatlan ember.

Bel, *v.* Beau.

Bélandre, *f.* kis hollandi hajó.

Bélée, *f.* horogzsineg.

Bélement, *m.* bégés, bégetés (juhokról).

Bélemnite, *f.* hiúzkő, belemnitkő.

Béler, *v.* n. bégetni.

Bélesme, *f.* durva kendervásson.

Bel-esprit, *m.* szépelme.

Belette, *f.* menyét.

Bélier, *m.* kos; saltörőkos.

Bélibre, *f.* harangfűl; lámpafűl.

Bélitraille, *f.* pop. koldusnép.

Bélitre, *m.* pop. ringyrongy (ember).

Belladone, *f.* maszlagos nadrágulya.

Bellâtre, *adj.* p. u. mesterkélt; — *m.* szépelgő, szépíke.

Belle, *f.* szép (nő); szerető (nő), kedves (nő).

Belle-dame, *v.* Belladone. [nál.]

Belle-face, *f.* hóká, fehér folt (lovak).

Belle-fille, *f.* mostoha leány; meny.

Bellement, *adv.* fam. lassan! csendesen!

Belle-mer, *f.* csendes tenger.

Belle-mère, *f.* mostoha anya; nap, napa, anyós.

Belle-pucelle, *f.* kakasláb (növény).

Belle-soeur, *f.* mostoha nővér; sógoraszszony. [szép rükeresz.]

Bellie, *f.* kikerics, ószika, szásszor.

Belligérant, *te.* *adj.* hadakozó

Belliqueux, *euse*, *adj.* háborús, harcász, harcias.

Bellissime, *adj.* felette szép; —, *f.* dísztulipán.

Bellon, *m.* ólomkór.

Bellot, *otte*, *adj.* fam. csinos, kedves (gyermekokról).

Belluaire, *adj.* kegyetlen.

Belluge, *m.* víza.

Bélone, *m.* hegyesorru csuka.

Belaebut, *m.* Belesébut, öreg ördög.

Belvédère, *m.* szemplak (szép kilátásu hely).

Belzébut, *v.* Belsebut.

Bémol, *m.* (mus.) B moll.

Bémoliser, *v.* a. (mus.) b -vel megjegyezni.

Bénarde, *f.* franczia sár.

Bénate, *f.* sókas; kosár só.

Bénatier, *m.* sókascsináló.

Bénaton, *m.* sókas; süretelési kosár.

Bénédictio, *m.* imádság ebéd előtt.

Bénédictin, *m.* — ne, *f.* benedekrendű; benedekrendűnő.

Bénédiction, *f.* áldás; megáldás; föl-szentelés; szerencsekívárat.

Bénéfice, *m.* kedvezés, jogkedvezés; előjog; előny; egyházi javadalom; — de ventre, hasitűrés; — de représentation, jutalomjáték.

Bénéfice, *f.* p. u. jótékonyág.

Bénéficiaire, *m.* egyházi javadalmas.

Bénéficial, *ale*, *adj.* egyházi javadalmat illető, járadéki.

Bénéficiaire, *m.* járadékos, járadékélvező, egyházi javadalmas.

Bénéficioier, *v.* a. (mine.) nyereségessé tenni; elválasztani; —, *v.* n. hasznosítani (ból, ből), nyereséget élvezni.

Bénét, *adj.* együgyű, ostoba; —, *m.* oklondí, ostoba.

Bénévole, *adj.* kedveső, hajlandó.

Béni, *ie*, *part.* et *adj.* áldott, megáldott.

Bénignement, *adv.* kegyesen, szívesen, nyájasan, kedvesen. [vesség.]

Bénignité, *f.* kegyesség, jószág, szíbenin, bönigne, *adj.* kegyes, kedves, szende, szíves, hajlandó.

Bénir, *v.* a. áldani, szentelni, föl-szentelni; dicsőíteni, dicsérni.

Bénit, *te*, *part.* et *adj.* szentelt; eau bénite, szentelt víz.

Bénitier, *m.* szenteltvístartó.

Benjoin, *m.* benzoe gyanta; benzoesa.

Benne, *f.* szatyor, putton.

Benzoïque, *adj.* acide —, benzoésav.

Bequette, *f.* (ép.) sodronyfogó.

Béquillard, *m.* fam. mankón járó.

Béquille, *f.* mankó.

Béquiller, *v.* a. a földet felporhanyózni; —, *v.* n. fam. mankón járni.

Beroail, *m.* p. u. akol, juhászat; *fig.* kebel. [lugas.]

Berceau, *m.* bölcső; boltiv, ívesarnok.

Bercelle, *f.* (ém.) fogócska, csipeszke.

Bercer, *v.* a. ringatni; *fig.* ámitni, hitegetni; elaltatni; se —, *v.* pr. kecssegetni magát (valamivel, de qch.).

Berche, *f.* kis hajóágyú.

Bergamotte, *m.* pergamut körte.
 Bergamottier, *m.* pergamutfa.
 Berge, *f.* valamely folyónak meredek és magas partja, meredek sziklapart.
 Berger, *m.* — ére, *f.* juhász; juhásznb.
 Bergère, *f.* párnás karzsek, öregkarzsek, szellessék; főkötő neme.
 Bergerette, *f.* fiatal juhásznb.
 Bergerie, *f.* juhaköl, juhászat; bergeries, *pl.* pásztori költemények.
 Bergot, *m.* varsa, borítókas.
 Bérichot, *m.* ökörszem.
 Béril, *m.* édle, tengeri kő.
 Berle, *f.* torzsika.
 Berline, *f.* utazó-kocsi.
 Berlingot, *m.* félcséza.
 Berloque, *f.* dobverés a kaszárnjának tisztogatásakor; órástyelék.
 Berlue, *f.* szemáprázás; fig. vakulás, elámlás, szemfényvesztés, vakulás.
 Bernier, *m.* — ére, *f.* (sal.) sóvízmerítő; sóvízmerítőnb.
 Bernable, *adj.* fam. rászédésre méltó.
 Bernacle, *f.* őrvös lúd (vad lúd faja).
 Bernardin, *m.* — ine, *f.* bernádtrendű; bernádtrendűnb.
 Berne, *f.* rókacsaptatás; fig. fam. kinevetés.
 Bernement, *m.* rászédés.
 Berner, *v. a.* rókát csaptatni, rászédni; fig. fam. kinevetni, kigúnyolni.
 Berneur, *m.* rászédő; fig. gúnyoló, csúfoló.
 Bernique, *adv.* fam. távolról sem, korántsem, épen nem.
 Berniquet, *m.* étre au —, koldusbotra jutottnak lenni; mettre au —, koldusbotra juttatni.
 Bertavelle, *f.* varsa, borítókas.
 Bérubleau, *m.* hegyizöld.
 Béryl, *m.* édle, tengeri kő.
 Bérytion, *m.* szem-ír, szemkenőcs.
 Besace, *f.* koldustarisznya, átalvető; fig. koldusbot.
 Besacier, *m.* koldus.
 Besaigre, *adj.* savanyús (borról).
 Besaigué, *f.* ácsfejsze. [ban].
 Beset, *m.* mindkét ász (koczkujáték).
 Bestiole, *f.* pl. pápaszem neme.
 Besogne, *f.* munka, foglalkozás; ügy, ügylet.
 Besogner, *v. n.* vm. dolgozni.
 Besoin, *m.* szükség, hiány, szükséglet; fig. kötelezettség; au —, szükség esetében; avoir — de qoh., valamire szükségének lenni; j'ai — de sortir,

ki kell mennem; faire ses besoins, szükségét végezni.
 Besson, *m.* — onne, *f.* iker.
 Bestial, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* baromi; baromilag. [taság].
 Bestialité, *f.* baromi viselet; sodomi.
 Bestiaux, *m. pl.* marha.
 Bestiole, *f.* állatka; fig. fam. libácska.
 Béta, *m.* fam. ostoba ember.
 Betail, *m.* marha, barom.
 Béte, *f.* állat, marha, barom; vad; fig. (jeu) labét (kártyajáték); faire la —, magát ostobának tettetni; labét lenni, megbukni, labéttá tenni (kártyajátékban); —, *adj.* ostoba, botor.
 Bêtement, *adv.* ostobául.
 Bêtise, *f.* ostobaság.
 Bétoine, *f.* bibetyű (növény).
 Bette, *f.* czékla, fejer czékla.
 Betterave, *f.* fejer czékla.
 Bétune, *f.* egyfogató neme. [haé].
 Beuglement, *m.* bögs (szarvasmar).
 Beugler, *v. a.* bögni (szarvasmarháról).
 Beur, *m.* vaj.
 Beurré, *m.* vajkörte. [szélet].
 Beurée, *f.* vajas kenyér, vajas kenyér.
 Beurrier, *v. a.* vajjal megkenni, vajba mártani; vajjal csinálni.
 Beurrier, *m.* — ére, *f.* írosvajárus; írosvajárusnb, vajkereskedő; vajkereskedőnb.
 Beurrière, *f.* vajas csésze.
 Beuvante, *f.* borraaló a hajós számára, midőn bérbe adja a hajót.
 Beveau, *m.* szögletmérték.
 Bévue, *f.* vétség, hiba, tévedés.
 Bévestan, *m.* földött vásártér (Törökországban).
 Bezet, *v.* Beset.
 Bezier, *m.* vad körtefa.
 Bézoard, *m.* belgecs, bezóárkő.
 Bézoche, *f.* ásó neme.
 Blais, *m.* kajácsság, ferdeség, keresztben fekvés; fig. rend és sora; fogás, mentség; de —, en —, serdén, keresztbe; — gras, tompa szöglet; prendre qn. en —, valakit kellő oldalról megtámadni; prendre le bon —, valamihez kellőleg fogni.
 Biaisement, *m.* egyenes vonaltól elterés, ferdeség, keresztben fekvés; fig. himezés hamozás.
 Biaisier, *v. n.* serdének lenni, görbének lenni; görbe uton járni, fogásokkal élni. [iszakos].
 Biberon, *m.* szoptató szilke; nagyivó,

Biblion, *m. kétszárnyú rovar.*
 Bible, *f. biblia.*
 Bibliographie, *m. könyvismerő, könyv-
 vessz.* [vesszel.
 Bibliographie, *f. könyvismeret, könyv-
 Bibliographique, adj. könyvismereti,
 könyvészeti.*
 Bibliologie, *f. könyvtan.*
 Bibliomane, *m. könyvbóhó.*
 Bibliomane, *f. könyvszenü.*
 Bibliophile, *m. könyvszerető, könyv-
 kedvelő.*
 Bibliothécaire, *m. könyvtárnok.*
 Bibliothèque, *f. könyvtár.*
 Biblique, *adj. bibliai.*
 Bibus, *m. fam. ringy rongydolog,
 csékélység.*
 Bicêtre, *m. Páris közelében levő segy-
 es dolgozóház neve.*
 Biche, *f. szarvastehen, szorvas-ünő,
 nőstény szarvas.*
 Bichette, *f. háló neme.*
 Bichon, *m. — onne, f. bagolyeb.*
 Bichonné, *é. adj. kisfürtű.*
 Bichonner, *v. a. fürtökbe szedni a
 haját.*
 Bicoq, *m. épüdbállás.*
 Bicoque, *f. rosszul megerősített hely;
 kunyhó.* [korom.
 Bidaue, *m. festékezéshez való selym-
 Bident, m. villamag, farkasfog (nö-
 vény).*
 Bidet, *m. poroska; mordály, zseb-
 pistoly; — de poste, postáló; fam.
 pousseurson —, ügyét buzgón előmoz-
 dítani.* [esutora.
 Bidon, *m. hajókanna; tábori kulacs,*
 Bief, *v. Biez.*
 Bielle, *f. (loc.) húzórud.*
 Bien, *m. jószág, vagyon; jó; előny;
 — public, közjó; homme de —, be-
 csületese ember; faire du — à qn.,
 jól tenni valakivel; jól esni vala-
 kinek; venir à —, sikerülni; biens,
 pl. jószág, birtok, vagyon; —, adv.
 jól; igen, nagyon; elegendőleg,
 mintegy, ugyan; örömet; — de l'ar-
 gent, sok pénz; eh — l'nosza! rajta!
 jól van! en —, jóval; être —, jól
 lenni; jól bírni lenni; vagyonos-
 nak lenni; changer en —, jobbulni,
 jobbra fordulni; — que, conj. ámbár,
 noha; — loin de, — loin que, ko-
 rántsem, a helyett hogy.*
 Bien-aimé, *é. adj. igen kedvelt, igen
 szeretett; —, m. kedvenc, kedvelt.*

Bien - aise, *adj. elégtűlt, jókedű
 vidám.*
 Bien-disant, *te, adj. ékesszóló.*
 Bien-être, *m. jólét.*
 Bienfaire, *v. n. irr. jól tenni.*
 Bienfaisance, *f. jótékony, jóté-
 vőség.*
 Bienfaisant, *te, adj. jótékony, jóté-
 Bienfait, m. jótét, jótétemény.*
 Bien - fait, *part. et adj. jótéteme-
 szépalaku.* [jótétem.
 Bienfaiteur, *m. — trice, f. jóté-
 Bien-fonds, m. telek.*
 Bienheureux, *euse, adj. igen boldog.*
 Biennal, *ale, adj. kétféle.*
 Bien que, *conj. v. Bien.*
 Bienéance, *f. illedelem, illem, illendő-
 ság; hasznosság, üdvösség.*
 Bienéant, *te, adj. illedelmes.* [tokos.
 Bien-tenant, *m. (dr.) tulajdonos, bir-
 Bien-tenu, f. (dr.) bitorlás, birtok.*
 Bientôt, *adv. nem sokára, rövid időn,
 tüstént.*
 Bienveillance, *f. jóakarat, hajlandó-
 ság, kedvezés, jóhajlam, jószívűség,
 kegy, kedvezet.*
 Bienveillant, *te, adj. jóakaró, kedvező.*
 Bienvenu, *ue, adj. kedves; szívesen
 látott vagy vett; soyez le —, Isten
 hozta.*
 Bienvenue, *f. szerencsés megérkezés;
 payer sa —, beléptilakomát adni.*
 Bienvolu, *ue, adj. szeretett, kedvelt.*
 Bière, *f. sör; koporsó, gyászpad;
 erdős vidék; — de Mars, állott sör.*
 Bièvre, *m. hód.*
 Biez, *m. malomzsilip.*
 Bifeuille, *f. bangó (növény).*
 Biffe, *m. p. u. kütölés.*
 Biffer, *v. a. p. u. kütölni.*
 Biflore, *adj. kétfirágú.*
 Bifurcation, *f. kettőágzás.*
 se Bifurquer, *v. pr. kettőágazni.*
 Bigaille, *f. féregganaj, bogárganaj.*
 Bigame, *adj. kétfős házasságban élő;
 második házasságban élő.*
 Bigamie, *f. kétfős házasság; második
 házasság.*
 Bigarré, *é. adj. tarkabarka.*
 Bigarreau, *m. szíveseresznye.*
 Bigarreaux, *m. szíveseresznye.*
 Bigarrer, *v. a. tarkászni.*
 Bigarrure, *f. tarkaság, szívesvalék.*
 Bigle, *adj. kancsal, bandzsai; être —,
 kancsalítani; —, m. kancsal; vadász-
 kutyafaj.*

er, v. n. kancsakitni.
 orne, f. szarvas-ülő.
 orner, v. a. szarvasülőn gőm-
 őlyűvé verni.
 Bigot, te, adj. szenteskedő; —, m.
 képmutató, álbusgó.
 Bigoterie, f. szenteskedés, álbusgóság.
 Bigotisme, m. szenteskedési hajlam.
 Bigue, f. szálfá. [lovat].
 Biguer, v. a. kicserélni (kartyát vagy
 Bijou, m. ékszer, drágaság; bijoux,
 pl. ékszerek, drágaságok, díszárak;
 — fourrés, pl. nem valódi ékszerek.
 Bijouterie, f. drágaságkereskedés, ék-
 szerkereskedés, díszárkereskedés.
 Bijoutier, m. ékszerárú, díszárú.
 Bilan, m. mérleg, végszámolat; dé-
 poser son —, megbukni; tönkre jutni.
 Bilateral, ale, adj. contrat —, kétol-
 dalu szerződés.
 Bilboquet, m. golyófogó, tekefogó
 (játékszer); bodzabab; aranyozó
 páczikó.
 Bile, f. epe; fig. harag.
 Biliaire, adj. epés.
 Billeux, euse, adj. epés, epekóros;
 fig. hirtelen haragu; fièvre bilieuse,
 epeláz.
 Bilingue, adj. két nyelven írt vagy
 szerkesztett.
 Bill, m. bill, törvényjavaslat.
 Billard, m. tekejáték, tekeasztal; bil-
 lárdszoba, tekéző-szoba.
 Billarder, v. n. (bill.) tekézni, billár-
 dosni.
 Bille, f. billárdteke, billárdlabda;
 pakoló-vagy málhadorong; tuskó,
 csőlőnk; tőhajítás; téstatekeres; —
 de saule, füzcsemete.
 Billebarrer, v. a. fam. tarkabarkává
 tenni, tarkára festeni.
 Billebaude, f. zavar; à la —, össze-
 vissza.
 Biller, v. a. pakoló vagy málhadorong-
 gal összehúzni; hajókötélhez fűzni;
 téstát nyújtani.
 Billet, m. bilét, csédula, levélke; jegy;
 sors, sorsjel, sorslehelke; útlevel; —
 doux, szerelmes levélke.
 Billeter, v. a. csédulákkal ellátni
 (árakat).
 Billeteur, m. jegyosztogató.
 Billette, f. vámjegy, kíséretjegy.
 Billevesée, f. fam. haszontalan sa-
 csogás.
 Billion, m. billio, esermillió.

Billon, m. aprópénz, váltópénz; rossz
 hitelű pénz.
 Billonnage, Billonnement, m. uszorás-
 kodás kicsinyben.
 Billonner, v. n. rosszírtű pénzzel, for-
 gásból kijött pénzzel uszoráskodni.
 Pilonneur, m. uszorás.
 Billot, m. tuskó; kótis, ütő; ék; (taill.)
 újszám.
 Bimane, adj. kétkezű.
 Bimbelot, m. gyermekjátékszer.
 Bimbeloterie, f. játékszergyár; játék-
 szerek.
 Bimbelotier, m. játékszerkészítő.
 Binage, m. (agr.) kétszer ugarolás;
 kétszer miszés egy nap.
 Binaire, adj. kettős, páros, kettőszött.
 Binard, m. nagy szekér.
 Biner, v. a. kétszer ugarolni; másod-
 szor megkapálni; — v. n. naponként
 kétszer misézni.
 Binet, m. gyertyavégtartó; faire —, kis
 darab gyertyát föltenni (gyertyatar-
 tóra).
 Binette, f. kapa.
 Binocle, m. kettős távcső.
 Binoculaire, adj. télescop —, kettős
 távcső.
 Binot, m. keverő-eke.
 Biographe, m. életíró.
 Biographie, f. életírás, életrajz.
 Biographique, adj. életírási, életrajzi.
 Biologie, f. élettan.
 Bipéda, ale, adj. kétlábnyi.
 Bipède, adj. kétlábu; —, m. kétlábu
 állat.
 Bique, f. kecske. [mérleg.
 Biquet, m. gödölye; kecskefi; arany-
 Biqueter, v. a. aranymerleggel meg-
 mérni; —, v. n. elleni, megelleni,
 meggödölyézni.
 Birambrot, m. sürcsibere.
 Bire, f. varsa, borítókas.
 Biribi, m. játék neme.
 Blrouche, f. könnyű vadászkocsi.
 Bis, bise, adj. sötétbarna; pain —,
 fekete kenyér.
 Bisage, m. más színre festés.
 Bisafeul, m. ósnagyapa, dédős, szép-
 apa. [anya.
 Bisafeule, f. ósnagyanya, dédük, szép-
 Bisaigne, f. (cord) simítófa.
 Bisaille, f. (boul.) utóliszt.
 Bisannuel, elle, adj. (bot.) kétféves.
 Bisbille, f. fam. veszekedés, csúcs-
 kodás.

Bis-blanc, adj. félfejér (kenyérről).
 Biscapin, m. messzehordó puská.
 Bisché, adj. œuf —, kottolt tojás.
 Biscornue, ue, adj. fam. szabálytalan, rút alaku; fig. különös, furcsa.
 Biscotin, m. csukorlepeny.
 Biscuit, m. kétszersült, piskóta; durva kőedény; — de mer, tengeri kétszersült; biscuits, pl. együvé égetett teglák; faggyúlámpácskák.
 Bise, f. éjszaki szél.
 Biseau, m. hát, lap, fok (vágó eszközökön); tükörüveg lekőszőrült széle.
 Biseigle, m. talpsímító.
 Biser, v. a. ujonnan festeni, másképp festeni; — v. n. (agr.) megbarnulni, megfeketedni.
 Biset, m. vadgalamb.
 Bisette, f. keskeny cszernacsipke.
 Bisettière, f. keskeny cszernacsipke-készítő.
 Biseur, m. feketefestő.
 Bismuth, m. keneny.
 Bison, m. púpos ökör, vadbival.
 Bisouard, m. házaló.
 Bisquain, m. kikészített juhbőr gyapjusból.
 Bisque, f. erős jó leves, táplaleves; fam. prendresa —, élni az előnnyel.
 Bisquer, v. n. pop. boszorkodni.
 Bissac, m. átalvélő; koldustarisznya.
 Bisse, f. vörösbegy.
 Bissexte, m. szökőnap.
 Bissextil, ile, adj. an —, année bissextile, szökőév.
 Pissourdet, m. csaláncsallagató.
 Bistoquet, m. (bill.) csöggős bot (biliárd-játékban).
 Bistouri, m. (chir.) metszőkés.
 Bistourner, v. a. herélni (lovat); fig. elcsufolni, eltorzítni.
 Bisulque, adj. hasadtörmű.
 Bitume, m. földszurok, lágy szurok; — solide, szilárd.
 Bitumener, v. a. földszurokkal bekenni.
 Bitumineux, euse, adj. földszurok-nemű.
 Bivalve, adj. kéthéjú.
 Biveau, m. szögérték.
 Biviaire, adj. place —, valóút, vál-út.
 Bivoie, f. út-elválasztó.
 Bivouac, m. sektanya, tábor.
 Bivouaquer, v. n. sektanyázni.
 Bizaam, m. pénzmacska.
 Bizarre, adj. — ment, adv. különös, furcsa; furcsán, különösen.

Bizarrerie, f. furcsaság, különösség, ábrándosság; par —, makacsságból.
 Bizet, m. nemzetőr egyénruha nélkül.
 Blafard, de, adj. halvány, sáppadt, bádgyadt.
 Blaguer, v. n. fam. nagyítani, fillenteni; szemet csupni, kérkedni.
 Blaireau, m. bors; ecset borszörbőből.
 Blairie, f. (jur.) legelési jog, legelőjog.
 Blairier, m. vad rucsa.
 Blâmable, adj. ócsárolható.
 Blâme, m. gáncsolás, szemrehányás.
 Blâmer, v. a. gáncsolni, ócsárolni; rosszalni; (ár.) megfeddeni.
 Blanc, blanche, adj. fejt; tiszta, friss; fig. ártatlan; carte blanche, felhatalmazvány; argent —, ezüstpénz.
 Blanc, m. fejt, fejtés, fejt szín; tárcsa, löcél; üres utalvány, üres levél, vaklevél; fejt arczfesték (imp.) szedővonzás; (dor.) aranyzó aljzata; livre en —, kötellen könyv; beíratlan könyv; — de baleine, bálnavélő, cetvélő.
 Blanc-bec, m. éretlen ficzko, kotnyeles.
 Blanchaille, f. mindennemű apró sejtérhal.
 Blanchâtre, adj. fejtés.
 Blanche, f. félütemnyi hangjegy; képm. nélküli kártya. [nosan]
 Blanchement, adv. p. u. tisztán, csú.
 Plancher, m. vékonybőr-tímár.
 Blancherie, f. fejtű (hely).
 Blanchet, m. fejt újjas mellény (parasztoknál); (imp.) nemeztelj; fejt szűrőruha.
 Blanchette, f. szattyú.
 Blancheur, f. fejtés, fejt szín.
 Blanchiment, m. fejtítés; (orf.) ezüst tisztítás, ezüstfejtítés.
 Blanchir, v. a. fejtíteni, meszelni; fejtíteni; tisztára mosni; (orf.) tisztítani (ezüstöt); czínezni, megczínezni; simára gyalúlni; fig. igazolni; cetü; femme me blanchit, e nő számomra mos; —, v. n. megfejtülni; fejtőszülni.
 Blanchissage, m. mosás, fejtítés.
 Blanchisserie, f. fejtű (hely), mosóház, mosda.
 Blanchisseur, m. — euse, f. fejtítő; fejtítő; mosó; mosónő.
 Blanc-ouvrier, m. szerkovács.
 Blanc-scellé, m. csak pecséttel ellátott üres papír (felhatalmazás kiadására).

Blanc-seing, Blanc-signe, m. meg-hatalmazás kiadására szolgáló üres levél.
Blandir, v. a. vm. hiszelkedni, hizelegni.
Blanche, f. szerencseszék.
Blanchette, f. nyári körte neme, csu-korkörte; bor neme.
Blaque, f. fam. dohányzacskó.
Blaser, v. a. elerőtleníteni, eltompítani; se —, **v. pr.** magát elgyengíteni, magát megrontani.
Blason, m. czímerpaizs; czímerismeret, czímerisme.
Blasonner, v. a. nemzetségi czímereket festeni; czímereket magyarázni; fig. megszólítani. [értb.
Blasonneur, m. czímertudós, czímer-Blasphémateur, **m.** káromló, istenkáromló.
Blasphématoire, adj. istenkáromlási.
Blasphème, m. istenkáromlás.
Blasphémer, v. a. et n. Istent káromolni, szükozkodni.
Blatier, m. gabnakereskedő.
Blattaire, f. molyfű.
Blatte, f. moly. [hája.
Blaude, f. szekeresek vászon felsőru-
Blé, m. gabona; grands blés, **pl.** rozs és buza; petits blés, **pl.** zab és árpa; — de mars, (tavaszi, tavaszi gabona).
Blèche, adj. fam. elpuhult, asszonyos; —, **m.** lágy vagy elpuhult ember.
Blêchir, v. n. p. u. elpuhulni.
Blêchir, v. n. p. u. elhalványulni.
Blême, m. (vét.) talpverőfolt.
Blème, adj. halvány, sápadt.
Blémir, v. n. p. u. elhalványulni.
Blémissement, m. p. u. elhalványulás.
Blonne, m. nyálkahal.
Blennorrhée, f. húgy-ár.
Blénomètre, m. tollcsavaró, rugony-feszítő.
Blessar, v. a. sebesíteni, megsebesíteni, sérteni; fig. elszomorítani, megrövidíteni, károsítani; megsérteni, megbántani; se —, **v. pr.** magát megsebesíteni, magának ártani, magát megbántottnak érezni.
Blessure, f. seb; fig. sérelem.
Blet, te, adj. túlért, tézslás.
Blette, f. (bot.) taréjfürt.
Bleu, bleue, adj. kék; — foncé, sötét-kék, szederkék; —, **m.** a kék, kék-szín; — de Prusse, — de Berlin, berlini kék.
Bienâtre, adj. kekeg.

Bleuir, v. a. kékíteni; kékre festetni; —, **v. n.** kékülni, megkékülni.
Blin, m. (aroh. n.) üldős, cölöpverő, súlyok, kótis. [gáton).
Blindage, m. (fort.) vakító (harcz-Blinder, **v. a.** (fort.) vakítóművel fedezni.
Bloc, m. tuskó; nagy kődarab; rakás áru; en —, mindenestől, átalgában.
Blocage, m. Blocaille, **f.** házagtöltő kövek.
Blochet, m. (oharp.) flókgerenda.
Blocus, m. zárlat, megszállás, körül-fogás, ostromsár.
Blond, de, adj. szőke; — de filasse, szőszke; — ardent, veres-szőke; —, **m.** szőke; szőke szín.
Blonde, f. selyemcsipke; szőke (nő).
Blondier, m. selyemcsipkeverő.
Blondin, m. — íne, **f.** szőke, szőszke; szőke (nő).
Blondir, v. n. szőkülülni.
Bloquer, v. a. körülfogni, körülvenni, megszállani, elzánni; (mar.) kocszal és kátránnyal bedugni; (imp.) megfordított betűt alkalmazni a hiányzó helyébe.
Blot, m. (mar.) útmérő.
se Blottir, v. pr. kushadni, lekushadni, leguggolni, le-, meglapulni.
Blouse, f. zacskó billárdon; szekercsek vászon felsőruhája.
Blouser, v. a. (bill.) labdát csinálni; fig. ámitni, megesalni; se —, **v. pr.** (bill.) elveszteni magát billárdon; fig. elhibázni, eltévesztetni.
Blousse, f. rövidszálú gyapju.
Bluet, m. kék buzavirág.
Bluette, f. szikrácska; fig. élez-szikra.
Bluetter, v. n. szikrázni.
Bluteau, m. lisztes zacskó.
Bluter, v. a. szitálni, pülken őrteni, szitára őrteni.
Bluterie, f. lisztes kamra.
Blutoir, v. Bluteau.
Boa, m. óriás zúszár, goliátkigyó.
Bobèche, f. gyertyavégtartó.
Bobelin, m. vm. topánka, bokanacs.
Bobelineur, m. csévecsináló.
Bobine, f. csév, cséve; forgótengely.
Bobiner, v. a. főlcsevézni.
Bobinette, f. kis cséve, orsó (rokkán).
Bobineuse, f. csévelőnő.
Bobinière, f. cséveorsó.
Bobo, m. bibi, csekély fájdalom.
Bocage, m. liget, cserje, bokor,

Bocager, ére, adj. (poét.) *erdőben élő*.
 Boccal, m. *bilikom; üveggömb (gyertyára); fuvóka (trombita)*.
 Bocard, m. *xúza, xúzomalom*.
 Bocardage, m. *ércx-xúzás*.
 Bocarder, v. a. *érczet xúzni*.
 Bodine, f. *provinc. hajógerincz*.
 Boesse, f. *vakaró, vakarókefe*.
 Boesser, v. a. *vakarókefével tisztítani*.
 Bouf, m. *ökör; marhahús; — salé, besózott marhahús; — à la mode, fojtott marhahús; c'est la pièce de —, ez mindennapi dolog*.
 Bogue, f. *gesztenye legkülső héja*.
 Bohème, Bohémien, m. Bohémienne, f. *csigány; csigánynő*.
 l'ofard, m. *oláhneves*.
 Boie, f. *kebbe neve*.
 Boire, v. a. et n. *ír. inni; — à soif, szomjúságból inni; — dans un verre, egy pohárból inni; — à qn., valakire ráköszönteni (po arat); fig. — un affront, sérelmet elnyelni, eltűrni; donner pour —, borra valótl adni; — un cheval, lovat itatni; —, m. ivás, ital*.
 Boirin, m. *horgonyjegy-kötél*.
 Bois, m. *fa; liget, erdő; samu, sapor-téka; szarvasszarv; tekék; — à brûler, — de chauffage, tűzifa; — en bûches, hasábfa; — de corde, olfa; — vis, előfa; — blanc, lágy fa; — de lit, nyoszolya, ágy*.
 Boisage, m. *deszkázat, padlózat*.
 Boisé, ée, adj. *pallozott, deszkával kirkott; fadús, fával bővelkedő*.
 Boiser, v. a. *pallozni*.
 Boiserie, f. *deszkázat, padlózat*.
 Bosieux, euse, adj. *fás*.
 Bois-gentil, m. *boroszlán*.
 Boisilier, m. (mar.) *savágó*.
 Boisseau, m. *véka, dézza; csipkeverő párna; árnyékszék-eső*.
 Boisselé, f. *vékával vagy dézzával tele*. *[kereskedés]*
 Boissellerie, f. *vékacsinálómű; szita*.
 Boisselier, m. *vékacsináló, dézza-csináló, szitás*.
 Boisson, f. *ital; cseleddor*.
 Boite, f. *börbönce, millye, katulya, doboz; tok; szelencze; — de la poste, — à lettres, levélszekrény*.
 Boite, f. *du vin en —, iható bor*.
 Boiter, v. n. *sántítani, sántikálni*.
 Boiteux, euse, adj. *sánta, sántító*.
 Bottier, m. *írszelencze, kenőcsmillye*.

Boitillon, m. (men.) *flók, rekessz*.
 Boitout, m. *talp nélküli pohár*.
 Boiture, f. *pop. izákoskodás*.
 Bol, m. *pöcséles agyag, pöcsétföld; szilke, szélke*.
 Bolet, m. *gomba neve*.
 Bolide, f. *légkő, lebkő*.
 Bolus, m. *gyógygolyócska*.
 Bombance, f. *fam. lakoma, vigélet*.
 Bombarde, f. *ágyú, bombamozsár; bombahajó*. *[báztatás]*
 Bombardement, m. *bombázás, bom-*
 Bombarder, v. a. *bombázni*.
 Bombardier, m. *bombavető*.
 Bombasin, m. *selyemszövet neve; sa-japarket*. *[palacska]*
 Bombe, f. *bomba, roncsa; gálicz*.
 Bombement, m. *boltozat*.
 Bomber, v. a. (arch.) *boltozni; (men.) kanyarítani, ivelni; —, v. n. boltozott-nak lenni*.
 Bome, f. *sajkavitória*.
 Bomerle, f. *hajós kölcsöny, hajózálog*.
 Bon, bonne, adj. *jó; kegyes; hasznos; erős, tömött; de bonne heure, jókor, idején; à la bonne heure, jól van, nem bánom; coûter —, sokba kerülni; tenir —, kiállni a sarat; faire son — jour, ár vacsorájához járulni, áldozni; —, adv. et int. jól van! nem bánom! tout de —, igazán, komolyan; —, m. jó, java (valaminek); előny, nyereség; jóny, áru-szolgáltatási nyugtatóvány, szállít-mánylevél; helyeslés; mettre son — à tout, mindenre ráállni*.
 Bonace, f. *tengerceszond*.
 Bonasse, adj. *fam. jóssivű és együgyű*.
 Bonbon, m. *csukorka, csukormá*.
 Bonbonnière, f. *csukordobozka, csu-korkaszelencze*.
 Bond, m. *visszapattanás, ugrás; faire faux —, szavát megszegni*.
 Bondax, m. *szűrőbárd*.
 Bonde, f. *xúgó, szitiptábla; szád, hordószáj*.
 Bondieu, m. *nagy ek*.
 Bondir, v. a. *fölpattanni, visszapat-tanni, szökdécelni*. *[cselő]*
 Bondissant, te, adj. *szökdélő, szökdé-*
 Bondissement, m. *szökdécelés, ugrán-dozás; — de cœur, gyomorbőfőgés*.
 Bondon, m. *dugasz, dugó, szádófa; szád, száj*.
 Bondonner, v. a. *bedugni, beszádni*.
 Bondonnière, f. *szádfaró*.

Bondrée, f. piripio (madár).
Bonheur, m. szerencse, szerencsés esemény; boldogság.
Bonhomie, f. jószívűség.
Bonhomme, m. jószívű öreg; (bot.) ökörfarkkóró.
Boni, m. (fin.) felesleg. [lyuk.
Bonichon, m. (verr.) szelelő, szelelő.
Bonification, f. p. u. javítás.
Bonifier, v. a. megteríteni; javítani.
Bonjean, m. csomó len, csomó kender.
Bonjour! jó reggelt, jó napot!
Bon-mot, m. élczes ötlel.
Bonne, f. felvigyázónő, ápolónő, felügyelőnő, nevelőnő.
Bonneau, m. horgonyjel.
Bonne-aventure, f. szerencsés esemény. [paraj.
Bonne-dame, f. kerti maglap-él, német
Bonne-fortune, f. szerencsés esemény; szerelmi kaland.
Bonne-grâce, f. báj, kellem, nemes magatartás. [tén; pontosan.
Bonnement, adv. becsületesen; őszin.
Bonnet, m. sipka, főkötő; tudorság; prendre le —, magát tanárrá avatlatni.
Bonnetade, f. fam. mély bók.
Bonnetage, m. kalaplevétel.
Bonneter, v. a. fam. mély bókokat csinálni.
Bonneterie, f. harisnyaszövés mestersege; harisnyaszövési ár.
Bonneteur, m. csaló (játékban).
Bonnetier, m. harisnyaszövő; sipka-csináló.
Bonnette, f. (fort.) fődél.
Bon-sens, m. józan ész.
Bon-soir! jó estét! jó éjszakát!
Bonté, f. jószág, szívesség; jószívűség.
Bon-tour, m. (mar.) kerülés.
Boquillon, m. vm. favágó.
Borasseau, m. pörismillye.
Borate, m. pöris-savanyú só.
Borató, ée, adj. pörisnemű.
Borax, m. pöris, hórís.
Borborisme, Borborygme, m. (méd.) bélkorgás.
Bord, m. szél, párkány, karima; part, partkörnyék; hajó fedél; passzomány. szegély, szegélyzet; arriver à —, kikötni, partra szállani; mettre à —, partra szállítani.
Bordage, m. hajódezzakázat.
Bordayer, v. n. késelegni, labodázni, hajót szél ellen forgatni.

Bordé, m. passzomány, szegély, szélborítás.
Bordée, f. ágyúsor (hajó egyik oldalán); annak elsülése.
Bordel, m. bordélyház.
Bordelier, m. kurválkodó.
Bordelière, f. fehér keszeg.
Bordement, m. szegélyzet.
Border, v. a. passzománnyal borítani, beszegni (ruhát); határt vetni; elterjedni, kiterjedni; part hosszában hajózni.
Bordereau, m. kivonat számadásból.
Bordier, ére, adj. propriétaire —, jószágbirtokos, kinek földjei az országútig terjednek.
Bordigue, f. halrekesz.
Bordilles, f. pl. vas tepsik. [zet.
Bordure, f. beszegés, szegély, szegély-Boréal, ale, adj. éjszaki.
Borée, m. poét. éjszaki szél.
Borgne, adj. félszemű, egyszemű; fig. homályos; cabaret —, sugcsapszék; conte —, ostoba mese.
Borgner, v. n. felmagasni.
Borgnesse, f. p. u. félszemű nő.
Borgue, f. varsa, borítókás.
Borin, m. kőszénbányász.
Borique, adj. acide —, pörissav.
Bornage, m. (dr.) határmegállapítás, elhancsikolás.
Borne, f. határkő; határ.
Borné, ée, part et adj. határral ellátott; fig. korlátolt, korlátolt eszű, bárgyú.
Borner, v. a. határt vonni; fig. korlátozni; se —, v. pr. magát korlátozni; fig. szorítkozni (valamire, à qch.).
Bornoyer, v. a. egy szemmel kimérni.
Bornoyeur, m. kimérő, szemnéző, szemérték szerint megbecsülő.
Borraginé, ée, adj. boricsnemű, borágó-nemű.
Borrasse, m. durva vászon, vastag vászon.
Bosphore, m. tengerszoros.
Bosquet, m. mulató erdő, liget.
Bossage, m. (arch.) könyuladék, könyulvány, tűgömbölyűség.
Bosse, f. púp (háton), gümő, csomó; kinövés, gipsznyomat, gipszmásolat, minta; dombormű; travailler en bosses, mintázni, képelni, tapasztolni.
Bosselage, m. vert mű, vert munka.
Bosseler, v. a. vert munkát készíteni.

Bosseman, *m. sajkamester, kormányos (tengeri hajókon).*
 Bosser, *v. a. horgonyköteleet erősen megkötőzni.*
 Bossetier, *m. rézöntő, sárgarézműves, veresrézműves.*
 Bossette, *f. dombor, domborúság.*
 Bosseur, *m. foglалó gerenda.*
 Bossu, *ue, adj. púposhátú; —, m. púposhátú (ember) [gümös.*
 Bossué, *ée, part. et adj. tele gümövel,*
 Boston, *m. bostonjáték.*
 Bostriche, *m. szű, fenyszű.*
 Bot, *adj. pied —, gacsiba, löcsalábú.*
 Botanique, *f. füvészet; — adj. fűvészeti, fűvész...*
 Botaniser, *v. a. p. u. fűvészkedni.*
 Botaniseur, *v. Herboriseur.*
 Botaniste, *m. fűvész, növényész.*
 Botanologie, *f. növénytan.*
 Botanophile, *m. növényyszerető.*
 Boteau, *m. p. u. kis csomó, kötés, kötet, nyálábka.*
 Botte, *f. csizma; csomó, köteg, nyáláb; spárgagyöckér; (esc.) döfés; kocsiajtó; hordó (olaj stb.)*
 Botté, *ée, part. et adj. csizmával ellátott, csizmás.*
 Bottelage, *m. szénakötés; kötözésszű.*
 Bottler, *v. a. szénát vagy szalmát csomóba kötni.*
 Bottelette, *f. fam. kis csomó, kötet.*
 Botteleur, *m. szénakötőszű.*
 Botter, *v. a. csizmát felhúzni; csizmát csinálni; se —, v. pr. csizmát felhúzni; összesározni vagy hóval bepiszkítani lábát.*
 Bottier, *m. varga.*
 Bottine, *f. topán, topánka, bokancs, rövidszáru csizma.*
 Bouard, *m. pénzűtő, pénzalapács.*
 Bouc, *m. kecskebák; — émissaire, bűnbák.*
 Boucan, *m. húsüstölés; láрма.*
 Boucaner, *v. a. füstölteni.*
 Boucanier, *m. bivalvadász; bivalvadászpuska. [puska.*
 Boucanière, *f. vadászpuska, vontasövű*
 Boucaro, *m. pecsétöld, pecsétagyag.*
 Boucassin, *m. sapaparket.*
 Boucaut, *m. rakodóhordó.*
 Boucharde, *f. márványfűró.*
 Bouche, *f. száj; fig. nyílás, lyuk; udvari konyha; de —, élő szóval; pour la bonne —, berekesztésül, elvégre.*

Bouchée, *f. szájjal tele, harapás, falat.*
 Bouchement, *m. (méd.) dugulás.*
 Boucher, *v. a. bedugni, betenni, becsinálni, bezárni.*
 Boucher, *m. mészáros.*
 Bouchère, *f. mészárosnő.*
 Boucherie, *f. vágóhid, mészárszék; fig. mészárlás.*
 Bouchet, *m. fűszerűtő; poire de —, csukorkörte. [agytöltő.*
 Bouche-trou, *m. pótlék, toldalék, ház-*
 Boucheture, *f. elsdvényszerés.*
 Bouchoir, *m. toló, kemenczetevő, előte*
 Bouchon, *m. dugass, dugó; szalnacsulak; idomlalan darab, csomó, nyáláb; sörcegér; sörház; hernyófészék, hernyóboly.*
 Bouchonner, *v. a. szétgyúrni, össze-*
 gyúrni; szalmacsutakkal dörzsölve megtisztogatni.
 Bouchonnier, *m. dugasscsináló.*
 Bouchot, *m. halrekesszű.*
 Boucle, *f. csat, gyűrű; fűrt; — d'oreille, fűlgyűrű, fűlbevaló.*
 Bouclée, *f. rája neme.*
 Bouclement, *m. karikavetés (lóra).*
 Boucler, *v. a. becsatolni, felesatolni, felkötni; fűrtözni, haját fodoritni; — une affaire, valamit foganatosítani; se —, v. pr. fűrtözödni; fűrtökbe szedni haját.*
 Bouclier, *m. paizs; fig. ótalom, oltalmazó. [méregűtő.*
 Boucon, *m. mérges falat, mazsaly.*
 Boudier, *v. a. dussogni, morogni, daczoskodni; a' —, v. pr. dussasskodni.*
 Boudierie, *f. dussogás.*
 Boudeur, *euse, adj. daczos, dussogó; —, m. daczos, makacszkodó.*
 Boudin, *m. véres hurka, gömböcs; portómlő; bőrszák, bőrtáska; — de tabac, dohánytekeres.*
 Boudinade, *f. ürühurka.*
 Boudine, *f. (vit.) csomó; ürű előbbőre*
 Boudinier, *m. hurkacsináló; hurka árus.*
 Boudinière, *f. hurkaölcsészű.*
 Boudoir, *m. suttomka, bujdi.*
 Boue, *f. sár, szar; ev. gonyedség; boues, pl. iszapfördő.*
 Bouée, *f. horgonyjeg, uszány.*
 Boueur, *m. ganejlargonczás.*
 Boueuse, *f. hajlóhorgony.*
 Boueux, *euse, adj. sáros, piszkos, tisztátalan.*

Bouffant, *te*, *adj.* *pöfesz*, *domború*; *felfuvalkodott*.

Bouffe, *m.* *bohó*, *bohók*.

Bouffée, *f.* *szélrohanás*, *szélroham*; *fuldós*; *füst*; *bőf*, *bőfűgés*; *roham* (*nyavalyag*).

Bouffer, *v. n.* *poszóját felfújni*; *pöfeszkedni*, *dusznadni*; *kelni* (*tésztról*); —, *v. a.* (*bou.*) *felfújni*.

Bouffette, *f.* *rojt*, *fürt*.

Bouffi, *ie*, *part.* *et adj.* *selpuffadt*, *pöffedt*; *dagályos*.

Bouffir, *v. a.* *felfújni*, *selpuffasztani*; *fig.* *felfuvalkodottnak lenni*; —, *v. n.* *seldagadni*.

Bouffissure, *f.* *seldagadás*, *pöffedtség*; *fig.* *dagály*.

Bouffoir, *m.* (*bot.*) *felfuvalkodóvecske*.

Bouffon, *m.* *bohóc*, *bohó*; *udvari bolond*. [*trefás*].

Bouffon, *onne*, *adj.* *bohókás*, *furcsa*.

Bouffonner, *v. n.* *bohóskodni*.

Bouffonnerie, *f.* *bohóság*, *bohóskodás*.

Bouge, *m.* *mellékkamara*, *deszkarekesz*; *tisztállan kis lakás*; (*orf.*) *domborító*; *kidudorodás* (*hordóé*); *mélyedés* (*tálc*).

Bougeoir, *m.* *kézi gyertyatartó*.

Bouger, *v. n.* *megmozdulni*, *mozogni*.

Bougette, *f.* *tarisznya*, *nyeregtáska*.

Bougie, *f.* *viaszgyertya*, *viasztekerecs*.

Bougie, *v. a.* (*taill.*) *megviaszolni*, *fényíteni*; — *du fil*, *czérnát megviaszolni*.

Bougière, *f.* *gyenge háló*.

Bongon, *m.* *pop.* *fig.* *zsémbes*, *komor*, *dörmögő* (*ember*).

Bougonner, *v. n.* *pop.* *fig.* *dörmögni*.

Bougran, *m.* *kemény vagy enyves vászon*. [*vászon*].

Bougranée, *adj.* *f. toile* —, *keményített*.

Bougraner, *v. a.* *kifesszesíteni*, *szessé lenni*.

Bougre, *m.* *czudar*, *semmirekellő*.

Bougresse, *f.* *dada*, *szipa*, *vén szatyor*.

Bouillaison, *f.* *pezsgés*, *forrás*, *buzgás*.

Bouillant, *te*, *adj.* *forró*; *fig.* *heves*, *hő*.

Bouillard, *m.* (*mar.*) *viharos felhő*.

Bouille, *f.* (*peh.*) *zurboló*, *gübü*, *bugyfa*; *posztóbélyeg*; *bélyegilleték*; *szén-mérték*.

Bouiller, *v. a.* *zurbolóval piszkálni*; *bélyegezni*, *önjegyet tűzni valamire*, *olmozni*. [*göbhal*].

Bouillorot, *m.* *görgőcse*, *kövi ponty*, *göbhal*.

Bouilleur, *m.* *forralócső*.

Bouilli, *m.* *főtt marhahús*.

Bouillie, *f.* *pép*, *kása*.

Bouillir, *v. n.* *űr. főni*, *forrni*.

Bouillitoire, *m.* *et f.* (*mon.*) *ezüsttisztítás vagy fejerítés*.

Bouilloir, *m.* (*mon.*) *ezüsttisztításhoz való kattan*.

Bouilloire, *f.* *forraló-kattan*.

Bouillon, *m.* *bugyogás*; *húslé*; *buborék*; *szalagrózsa*; *fig.* *fölhevülés*, *hevesség*, *indulatoság*; *kiszes zaoskó*.

Bouillon-blanc, *m.* *őkörfarkkóró*.

Bouillonement, *m.* *buzgás*.

Bouillonner, *v. n.* *felforrni*, *bugyogni*; —, *v. a.* (*pass.*) *szalagrózsákkal ékesíteni*.

Bouillotte, *f.* *forraló-kattan*.

Bouin, *masc.* (*teint.*) *esomó*, *köteg* (*selyem*).

Boulaie, *f.* *nyírerődöske*.

Boulanger, *m.* *sült*; —, *v. a.* *kengeret sütni*, *tésztát gyúrni*.

Boulangerie, *f.* *sültő*.

Boulangerie, *f.* *pékmeesterség*; *sültőház*.

Boule, *f.* *golyó*; *ülő* (*rézműveseknél*); *köszörűtál*.

Bouleau, *m.* *nyírf*.

Bouleche, *f.* *nagy háló*.

Boule-dogue, *m.* *angol szelindek*.

Boulée, *f.* *szálladék* (*fagygyűe*).

Poulejon, *m.* *ajókháló*.

Bouler, *v. n.* *begyet felfújni*.

Boulerot, *m.* *fekete gobhal*.

Boulet, *m.* *ágyúgolyó*; *csülökcukló*; — *à deux têtes*, *lánczosgömb*, *láncz-golyó*; *être sur les boulets*, *kifizetmitni*, *kimeníteni* (*csülköt*).

Bouleté, *é*, *adj.* *cheval* —, *lő*, *mely csülökcuklóját kifizetmitja*.

Boulette, *f.* *kis ágyúgolyó*; *húsgombócza*.

Bouleux, *m.* *taligás lő*.

Boulevard, *Boulevart*, *m.* *véderősség*, *bástyafok*, *védgát*.

Bouleversement, *m.* *felforgatás*; *fig.* *megzavarás*, *zavart állapot*.

Bouleverser, *v. a.* *felforgatni*, *tönkre tenni*, *seldúlni*, *elrontani*; *fig.* *megzavarni*; *se* —, *v. pr.* *megbukni*, *tönkre jutni*.

Boulevue, *adv.* *à* —, *à la* —, *meggon-dolatlanul*.

Boullèche, *f.* *halászhaló*.

Boulier, *m.* *halászhaló neme*

Boulimie, *f. farkas-éh, mohó éhség.*
 Boulín, *m. galambfészkek; bouline, pl. állásrudak.*
 Boulínage, *m. oldalszéleli vitorlásás.*
 Bouline, *f. uszánykötél.*
 Boulíner, *v. n. (mar.) széloldalt vitorlászni; —, v. a. pop. táborban lopni.*
 Boulineur, *m. tolvaj.*
 Boulíngrin, *m. pázsitos hely, gyp.*
 Boulínque, *f. oromvitorla.*
 Bouloir, *m. (maç.) keverőrud; (orf.) sikárlóedény.*
 Boulois, *m. (art.) portömlőgyutacs.*
 Boulon, *m. rekesz - szög, zárszög, végszeg.*
 Boulóngeon, *m. (pap.) rongypép.*
 Boulónner, *v. a. rekeszszöggel bezárni.*
 Boulot, *e, adj. fam. felette meghízott.*
 Bouque, *f. közsoros.*
 Bouquer, *v. n. kényszerülve csókolni; fig. meghunyászkodni.*
 Bouquet, *m. bokréta, virágbokréta; nyaláb, csomó; fűszerillat; születés vagy névnapi költemény; — de bois, facsoportozat.*
 Bouquetier, *m. virágcserep, virágedény; virágárus.*
 Bouquetière, *m. virágárusnő.*
 Bouquetin, *m. vadkecske. [firka.*
 Bouquin, *m. vén kos; liget-isten; régi*
 Bouquiner, *v. n. (chass.) bakzani.*
 Bouquinerie, *f. könyvtarattyú.*
 Bouquineur, *m. ócska könyvek gyűjtőgetője.*
 Bouquiniste, *m. könyvtarattyús, óárus.*
 Bouracan, *m. teveszőrszővet, perkal, félpatyolat. [latszövb.*
 Bouracanier, *m. perkálszövb, félpatyó.*
 Bourbe, *f. iszap.*
 Bourbelier, *m. vaddisznó szügye.*
 Bourbeux, *euse, adj. mocsáros, posványos. [gonosz ügy.*
 Bourbier, *m. pocsolya; fig. rozsz vagy*
 Bourbillon, *m. genybel.*
 Bourcet, *m. alsó elővitorla.*
 Bourcette, *f. mezei saláta.*
 Bourdaigne, *f. vadcsülleng.*
 Bourdaine, *f. barkócsa, fagyal.*
 Bourdalou, *m. hosszukás éjedény.*
 Bourdaloue, *f. kalapszorító, kalapkötő, passomány (kalapon).*
 Bourde, *f. kézzel fogható hazugság, hetvenkedés, ürügy; mellékvitorla.*
 Bourder, *v. n. pop. hetvenkedni.*
 Bourdeur, *m. pop. hetvenkedő.*
 Bourdillon, *m. dongafa.*

Bourdin, *m. ősz baracsk neve.*
 Bourdine, *f. p. u. foghagymás leveles.*
 Bourdon, *m. vándorbot; poszméh; zugósíp; nagy harang; (imp.) kihagyott hely.*
 Bourdonnant, *te, adj. dongó, aörgő, morgó.*
 Bourdonnement, *m. dongás.*
 Bourdonner, *v. n. dongani; morogni.*
 Bourdonnet, *m. tépsodrat.*
 Bourdonneur, *m. delicze, mézmadár, kolibri.*
 Bourdonnier, *m. vm. sarándok.*
 Bourg, *m. mezőváros.*
 Bourgade, *f. kis mezőváros.*
 Bourgage, *m. szabad jószág.*
 Bourgbne, *f. barkócsa, fagyal.*
 Bourgeois, *m. polgár; uraság, mester; rendes vevő vagy vásárló, rendes dolgoztató; hajótulajdonos.*
 Bourgeois, *se, adj. — sement, adv. polgári; kisvárosi; közönséges; polgárilag, polgármódra; kisvárosiasan; közönségesen.*
 Bourgeoise, *f. polgárnő.*
 Borgeoisie, *f. polgárság; droit de —, polgárjog.*
 Bourgeon, *m. bimbó; szőlőhajtás; borhímő, pörsenés.*
 Bourgeonné, *ée, adj. borhímő, pörsenés. [hajtás.*
 Bourgeonnement, *m. kibimbózás, ki-*
 Bourgeonner, *v. n. bimbózni; pörsenéseket kapni.*
 Bourg-épine, *f. varjútövisbenge.*
 Bourgillon, *m. fam. nyárs-polgár.*
 Bourgmestre, *m. polgármester.*
 Bourgogne, *m. burgundi bor.*
 Bourgrave, *m. főbíztartó, vágróf.*
 Bourgraviat, *m. vágrófság.*
 Bourguemestre, *v. Hourgmestre.*
 Bourguignon, *m. burgundi szőlő.*
 Bourguignote, *f. sisak neve.*
 Bourleur, *m. p. u. csaló.*
 Bourrache, *f. borics, borágó.*
 Bourrade, *f. (chass.) neki szaladás; puskaaggygal ütés; oldalba ütés; fig. vágás.*
 Bourrasque, *f. szélroham; fig. rárohanás; roham; népszendülés; indulatosság, heveskedés.*
 Bourre, *f. tömszőr, külmésre való szőr; dugasz, fojtás; fig. hézaglőtő.*
 Bourreau, *m. hóhér; fig. kínzó, gyöttrő*
 Bourrée, *f. rőssenyaláb.*

Bousin, *m. kőkéreg.*
Bousquier, *v. n. hajót elfogni.*
Boussole, *f. iránytű; fig. utmutató.*
Bout, *m. vége, hegye valaminek, csücs, csücs; szöglet; vég (gyertyád), maradványa; csipőfolt; d'un — à l'autre, de — en —, egyik végétől a másikig; au — de trois jours, három nap múlva; être à —, legvégsőre kényszerítelve lenni; être au — de son travail, dolganak már már végére járni; pousser à —, szelsőségig vinni; venir à — de qu., valakivel előánni.*
Boutade, *f. furcsa ötlet, szeszély; par boutades, néha néha, hébeekorba.*
Bout-avant, *m. számérési felügyelő.*
Boute, *f. tonna.*
Boute-à-port, *m. rév-ügyelő, révmester.*
Boute-dehors, *m. (mar.) szálfá (árbochnak stb.), tűzcsáklya.*
Boutée, *f. (arch.) támasz.*
Bout-en-train, *m. zenér, éneklőmadár; kémlecsodőr.*
Boute-feu, *m. kanóczbot, kanóczvessző; tűzér; gyújtogató.*
Boute-hors, *m. játék neme; il a du —, jól tudja magát kifejezni.*
Bouteillage, *m. palackpénz.*
Bouteille, *f. palack; buborék, vízbuborék; vérköhög; bouteilles, pl. (mar.) oldalkarzatok.*
Buter, *v. a. et n. vm. oda tenni, állítani, helyezni; szivósodni; (chass.) felhajtani, fölvernii; — au large, tengerre bocsátkozni.*
Buterolle, *f. kardhüvelyvég; (serr.) örelem; szuronytok.*
Boute-selle, *m. (mil.) jeladás lóraülésre.*
Boute-tout-cuir, *m. pop. tobzódó.*
Boutillier, *m. vm. főpohárnok.*
Boutiquage, *m. vm. kalmárság, szalócskodás.*
Boutique, *f. kalmárbolt, vásári sátor, fasátor; műhely; műszer; áruak-tár, árutár; halbárka, haltartó; garçon de —, boltoslegény; fermei —, üzletével felhagyni.*
Boutiquier, *m. kalmár.*
Boutis, *m. disznótúrás.*
Boutisse, *f. (maq.) köz, tér.*
Boutoir, *m. körömhántó, patahántó; vaddisznó-orr.*
Bouton, *m. bimbó; gomb; csélgömb, írányzó; csirakelés, csiradagadás*

(madaraknak); faire les boutons, begombolni; boutons, pl. hamis koczkák.
 Boutonné, 6e, part. et adj. begombolt; borsókás; fig. titokteljes.
 Boutonnement, m. bimbózás, hajítás.
 Boutonner, v. a. begombolni; —, v. n. bimbózni. [gombgyár.
 Boutonnerie, f. gombcsináló-munka;
 Boutonnier, m. gombcsináló, gombárus.
 Boutonnière, f. gomblyuk.
 Bout-rimé, m. végrimes köllemény; bouts-rimés, pl. végrimek.
 Bouture, f. ültetvény, bujtóág.
 Bouvard, m. pénz-ültő, pénzalapács.
 Bouvart, m. fiatal bika.
 Bouvement, m. hornyoló-gyalú, ajgyalú.
 Bouverie, f. ököristálló.
 Bouvet, m. ajgyalú, hornyoló-gyalú.
 Bouvier, m. ökrész; fig. goromba ember.
 Bouvillon, m. tulok.
 Bouvreuil, m. pírók, süvöltő.
 Boviste, m. pozsgomba, pöfeteg.
 Bowl, m. pucos-szilke, szeszesszilke.
 Boxer, v. n. öklészkedni; se —, v. pr. öklészkedni, öklészkedni.
 Boxeur, m. öklész, öklöző.
 Boyau, m. bél; bőrtömlő; corde à —, bélhúr; — culier, végbél.
 Boyaudier, m. bélhúrcsináló.
 Brabante, f. brabanti vászon.
 Bracelet, m. karperecz.
 Bracher, v. a. (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni.
 Brachet, m. vízsla.
 Brachial, ale, adj. karhoz tartozó, kar...
 Brachio, m. medveköltyők.
 Brachygraphe, m. gyorsíró, gyorsírász.
 Brachygraphie, f. gyorsírászat.
 Bracmane, m. bramin, hindu pap.
 Braconnage, m. vad-orzás.
 Braconner, v. n. más telkén vadászni.
 Braconnier, m. vadtolvaj, vad-or.
 Bractéate, f. lemezpénz.
 Bractéole, f. aranyfüst, aranylevél.
 Bradype, m. lajhar.
 Braise, f. (mar.) tartalékkötél.
 Braguer, v. n. vigan élni; dicsekedni, kérkedni.
 Brai, m. hajószurok; darált árpa.
 Braie, f. pólya; lapítóminta (viaszterecs-eresztőknél); kátrányos bőr.

Brailhard, m. kiálló, sziklózó.
 Braillement, m. kiabálás.
 Brailier, v. n. kiabálni, rikácsolni, botorul csacsogni.
 Brailleur, m. p. u. kiabáló.
 Braiment, m. számárorodítás.
 Braire, v. n. irr. ordítani mint a számár.
 Braise, f. eleven szén, parázs; széntűs.
 Braiser, v. a. (cuis.) befojtani, párolni.
 Braisière, m. (boul.) szénkas.
 Brasière, f. (boul.) parázskatlan; oltóteknő.
 Brama, m. Brama.
 Bramer, v. n. (chass.) ordítani, bögni, rükkölni.
 Bramine, v. Braçmane.
 Bran, m. emberganaj; — de soie, fűrészpor, fűrészshulladék.
 Brancard, m. gyaloghintó, kólya; villás vagy két-ágú tengely; sugárfa.
 Brancardier, m. gyaloghintós.
 Branchage, m. galyazat.
 Branche, f. ág, galy; fig. ér; kar; fiók, szak; mellékág; — à fruit, gyümölcs-ág; — de vigne, rekenyő, szőlőkacs.
 Brancher, v. a. fam. ágra akasztani; —, v. n. szökelleni fáról fára (madarakról).
 Branchette, f. p. u. galy.
 Branchial, ale, adj. kopolyúkhöz tartozó, kopolytű...
 Branchiale, f. tengeri orsóhal neme.
 Branchier, adj. oiseau —, ragadozó madárfi.
 Branchies, f. pl. kopolytűk.
 Branchu, ue, adj. ágas-bogas.
 Brande, f. haraszt, kis bokor.
 Brandebourg, m. utazó köntös neme.
 Brandevin, m. pálinka.
 Brandevinier, m. pálinkaégető, pálinkafőző. [hintálás.
 Brandillement, m. fityegés, lógás.
 Brandiller, v. a. lebegtetni; lógáztatni, hintálni.
 Brandilloire, f. hinta.
 Brandir, v. a. vm. forgatni, lebegtetni.
 Brandon, m. szabnászövének; fáklya; tüzes üszök; szalmacsutak.
 Brandonner, v. a. szabnacsutakkal megjelölni. [bizonytalan.
 Brault, te, adj. ingó, rengő; fig.
 Branle, m. ingás, rezgés; mozgás, forgás; körtáncz; être en —, mozgásban lenni, megindulni; mettre en —, mozgásba tenni, megindítani.

Branlement, *m.* rengés, ingás, rászás.
 Branle-queue, *m.* fam. billegény, billegtető.
 Branler, *v. a.* rázni, ingatni, forgatni; —, *v. n.* inogni, ingadozni.
 Branleur, *m.* ingató, ingadoztató, hintáló.
 Branloire, *f.* hinta, himba.
 Branta, *f.* őrvös-lúd.
 Braque, *m.* vizsla.
 Braquement, *m.* megfordítás, igazgató (kocsié); irányzás (ágyúé).
 Braquer, *v. v.* igazgatni, irányozni; — un canon, fölmozdonyozni (ágyút).
 Braques, *f. pl.* ráklábak, rák ollói.
 Bras, *m.* kar; fig. hatalom, erő; kacs, inda, rekenyő; rákláb, rákolló; bánnaíszony; falgyertyatartó; — dessus, — dessous, karon fogva.
 Braser, *v. a.* összeforrasztani.
 Brasier, *m.* széntláz; szénserpenyő; lázhő, forróság.
 Brasiller, *v. a.* megpiríteni (parázson); —, *v. n.* világolni, világítani (tenger-ről).
 Braque, *m.* széntőrek, szénpor.
 Braquer, *v. a.* szénport enni adni. szénporral etetni.
 Brassade, *f.* háló neme.
 Brassage, *m.* bányoló-adó, bányolóbér; serfőzdebér.
 Brassard, *m.* karvas.
 Brasse, *f.* öl.
 Brassée, *f.* egy karral tele.
 Brasséage *m.* (mar.) vitorlák intézése (kötelek segítségével).
 Brasséier, *v. n.* (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni.
 Brasser, *v. a.* keverni, kavarni; főzni (sört); (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni; fig. indítani, kezdeni (valamit).
 Brasserie, *f.* serfőzés.
 Brasseur, *m.* serfőző.
 Brassiage, *m.* (mar.) ölmérték.
 Brassières, *f. pl.* mellényke, újjas, derékravaló. [főzet (sör)].
 Brassin, *m.* serfőzőkaltan; főzet, egy
 Brassoire, *m.* malátakeverő.
 Brasure, *f.* forrasztás, forrasz.
 Bravache, *m.* fam. kérkedő.
 Bravacherie, *f. p. u.* kérkedés.
 Bravade, *f.* daczolás.
 Brave, *adj.* vitéz, derék, bátor; becsületes; csinos; —, *m.* vitéz férfi; radó.

Bravement, *adv.* vitézül, bátran, derékan.
 Braver, *v. a.* daczolni; — la mort, nem rettegni a haláltól.
 Braverie, *f.* ruhapompa.
 Bravoure, *f.* bátorság, vitézség; air de —, remekária, deréklódal.
 Brayer, *m.* sárszorító, sárkötő; (fauc.) fark; — d'un drapeau, zászlósark.
 Brayette, *f.* nadrághasadék.
 Brayon, *m.* (chass.) vas tör.
 Bréant, *m.* citromsármány.
 Breblette, *f.* juhocska, birkácska.
 Brebis, *f.* juh, anyajuh.
 Brèche, *f.* hasadék, hézag, hiány; csorba; rés; fig. kár.
 Brèche-dent, *adj.* csorbaszög.
 Brechet, *m.* mellcsont.
 Bredi-breda, *adv.* fam. hamarjában, sietve.
 Bredin, *m.* kagyló neme.
 Brédir, *v. n.* szijacsakkal összefogalni. [szíjvarrat].
 Brédissure, *f.* szájgörcs, szájcsukulás;
 Bredouille, *f.* kétszeresen nyert parti (toccategh-játékban), tenk. macs; gagner la —, kétszeresen nyerni meg a játékot; se coucher —, éhen lefeküdni.
 Bredouillement, *m.* hebegés.
 Bredouiller, *v. a.* et *n.* hebegni, dadogni.
 Bredouilleur, *m.* hebegő.
 Bref, brève, *adj.* rövid; —, *adv.* röviden, egyszerűen; parler —, kelle-tlenül hamarabb beszélni; en —, röviden, egyszerűen.
 Bref, *m.* pápalevél; (mar.) átmenet, szoros, tengerszorulat.
 Bréhaigne, *adj.* termékellen, meddő.
 Brelan, *m.* játék neme; játékház.
 Brelander, *v. n.* mindig játszóasztalnál tanyázn.
 Brelandier, *m.* nagy játékos.
 Brelandinier, *m.* sátoros.
 Brélee, *f.* téli takarmány juhok számára. [lanul, elhamarkodva]
 Brelic-breloque, *adv.* fam. gondolat.
 Brelle, *f.* építőfa, tutaj, talp.
 Breloque, *m.* apróság; dráftyelék.
 Bréluche, *f.* félgyapju-szővet.
 Brème, *f.* spár (hal).
 Brésil, *m.* berzsen, berzsenfa.
 Brésiller, *v. a.* széttörölni.
 Bressin, *m.* (mar.) felhúzókötel.
 Bressolles, *f. pl.* vagdalék neme.

Breste, *f.* madarászat lépveszszókkal.
 Brétailler, *v. n.* szeretni verekedni.
 Brétaillieur, *m.* verekedő, radó.
 Bretrauder, *v. a.* fület kurtítani (lónak);
 kelletténél rövidebbre nyírni (haját);
 (drap.) egyenellenül nyírni.
 Bretelle, *f.* karpánt; bretelles, *pl.* na-
 drágtartó.
 Bretonne, *f.* női köpeny.
 Brette, *f.* vivókard.
 Bretté, *éé*, Brettelé, *éé*, *adj.* fogas,
 fogakkal ellátott.
 Bretteler, Bretter, *v. a.* (mac.) vakolni,
 bevakolni; fogas pörölylyel meg-
 dolgozni.
 Bretteur, *m.* fam. verekedő, vesze-
 kedő, radó.
 Brettüre, *f.* fogak, fogazat (műsze-
 reken).
 Breuil, *m.* boxót.
 Breuiller, *v. n.* vitorlákat összevonni.
 Breuilles, *f. pl.* halak belei.
 Breuvage, *m.* ital; gyógyital (barom-
 nak).
 Brève, *f.* rövid szótag; kétnegyedkóta.
 Brevet, *m.* kegyelemlevél; pápens,
 nyílt rendelvény; (mar.) rakodási
 levél; — d'apprentissage, felsza-
 badító-levél.
 Brevetaire, *m.* pápens-tulajdonos.
 Breveter, *v. a.* pátenst kiadni, nyílt
 rendelvényt adni.
 Brévialre, *m.* (cat.) szolosmás könyv,
 papi únakönyv, breviáriom.
 Brévité, *f. p. u.* rövidség (szótagoké).
 Brie, *f.* nagy darab kenyér, karaj
 kenyér; bribes, *pl.* maradék, ma-
 radvány.
 Bric-à-brac, *m.* ócska holmi.
 Brick, *m.* két árboczu hajó.
 Bricole, *f.* ugrószíj; (bill.) visszapat-
 tanás; fig. par —, de —, teker-
 vényesen; aller par —, görbe uton
 járni; bricoles, *pl.* hordó-szíj.
 Bricoler, *v. n.* (bill.) visszapatanni;
 fig. mentseget keresni.
 Bricolier, *m.* ostorhegyes vagy kisa-
 fás (ló).
 Bride, *f.* zablá, zabolá; szalag, pánt-
 lika; (charp.) kapocs.
 Brider, *v. a.* kantározni, zabolázni,
 felkantározni; erősen megkötöni;
 szűknek lenni, szorítani; fig. lenyű-
 gőzni, korlátozni.
 Bridoire, *f.* állszorító.
 Bridon, *m.* esikőszabla, kantár; áll-

kendő (apáczáké); — d'abreuvoir,
 itatószabla.
 Brief, *éve*, *adj.* (dr.) rövid, rövid tar-
 tamú.
 Brièvement, *adv.* röviden.
 Brièvement, *f.* rövidség.
 Brifer, *v. a. p. u.* mohón enni.
 Brifeur, *m.* pop. falánk, nagybélű,
 nagyevő.
 Brigade, *f.* dandár.
 Brigadier, *m.* dandárnok; dandár-
 vezér, vezérőrnagy.
 Brigand, *m.* utonálló, haramia.
 Brigandage, *m.* haramiáskodás.
 Brigandeau, *m.* fam. kis haramia.
 Brigander, *v. n.* haramiáskodni.
 Brigandine, *f.* vért-ing.
 Brigantin, *m.* hadi nasszád, sebes kü-
 hajó; tábori ágy.
 Brignole, *f.* löszemszilva.
 Brigue, *f.* buzgó utánajárás, haj-
 házás; párt, ármány, csíny; bri-
 gues, *pl.* fondorlatok.
 Brigueur, *v. a.* buzgón keresni, haj-
 házni; fondorkodni.
 Brigueur, *m. p. u.* kereső, hajhászó,
 kérő.
 Brillamment, *adv.* fényesen, dicsően.
 Brillant, *te*, *adj.* fényes, csilámló; fig.
 élénk; —, *m.* fény, csillám; fénykő,
 ragyogó gyémánt.
 Brillanté, *éé*, *part. et adj.* csillagzott,
 ragyogósított; tele álfénynyel.
 Brillanter, *v. a.* ragyogósítani.
 Briller, *v. n.* csilámlani, fényleni,
 ragyogni; kitűnni, magát kitüntetni.
 Brilloter, *v. n.* fam. kissé fényleni.
 Brimbale, *f.* szivatyrúd.
 Brimbaler, *v. a.* fam. pengetni, csör-
 getni, csöngtetni.
 Brimbelle, *f.* úfonya.
 Brimboration, *m.* ringyrongydolog, sem-
 miség.
 Brimboter, *v. n.* vm. morogni, mor-
 molni, dörmögni.
 Brin, *m.* száracská, szálacská, haj-
 táská, sarjadékokcska; szálka, da-
 rabka; törzsök, tuskó.
 Brin-d'estoc, *m.* ugróbot.
 Bindille, *f.* görbe galyacská.
 Bringue, *f.* sovány hátasló.
 Brioche, *f.* vajás sülemény neve; le-
 pényneme; sajtgombóc; nagy hiba.
 Brion, *m.* famok.
 Brionne, *f.* gönye.
 Briquillions, *m. pl.* kőomladék.

rique. *f. téglá, épülethő.*
 riquet, *m. aczél (tűz-űlésre); batre*
 le —, *tűzet kiűlni.*
 riquetage, *m. rakás téglá; téglá-*
falazat.
 riqueter, *v. a. téglasformán befesteni.*
 riqueterie, *f. tégláegetés, téglaszín.*
 riqueteur, *m. téglavetőmester.*
 riquetier, *m. tégláegető, téglavető.*
 Bris, *m. (dr.) erőszakos fellőrés; ha-*
jótlördek; droit de —, partjog.
 Brisable, *adj. lörékeny.*
 Brisant, *m. hullámtörés, hullámsat.*
 Brise, *f. rezge.*
 Brise-ou, *m. nyaktörés; vakmerő*
(lovas).
 Brisée, *f. pl. (chass.) letört vagy be-*
hajtott ágak vadnyom megjelölésére;
nyom; aller sur les — de qn., más
dolgába avatkozni; valakil kiűlni
akarni.
 Brise-glace, *m. jégtörő.*
 Brisement, *m. hullámtörés; fig. — de*
cœur, szív löredelme.
 Brise-motte, *m. henger göröngyök*
sztörtésére; homtnadár.
 Brise-noix, *m. diótörő.*
 Brise-ou, *m. halásszas, csontlörő sas.*
 Briser, *v. a. törni, összetörni, össze-*
szúzni; nyomot kijelölni; fig. egészen
ellankasztani; brisons là-dessus!
hagyjuk ell evvel hagyjunk fell —,
v. n. hajótörést szenvedni; megtörni
(hullámokról); se —, v. pr. megtörni,
összetörni, hajótörést szenvedni;
table brisée, szárnyas asztal.
 Briseur, *m. összetörő.*
 Brise-vent, *m. szélellenző, szélernyő.*
 Brisoir, *m. kenderitörő, lentörő, tiló.*
 Brisure, *f. törés, hasadék.*
 Brise, *f. (bot.) rezge.*
 Brisomancie, *f. álomfejtés.*
 Broc, *m. kupa; de bric et de —, min-*
denünnen.
 Brocante, *f. rúd áruk felaggalására.*
 Brocater, *v. n. műcsikkekkal stb.*
kereskedni.
 Brocanteur, *m. műárus.*
 Brocard, *m. vagdalás, bökőszó, csip-*
kedés; kétéves bak-ös.
 Brocarder, *v. a. vagdalni, csipkedni.*
 Brocarder, *m. vagdalószó (ember).*
 Brocart, *m. himszövet, aranyezüst-*
virágú ketme.
 Brochage, *m. fűzés (könyv).*
 Broche, *f. nyárs; gyertyavessző;*

orsó; pecsek (lakaton); szögcs;
ár; posztócsövek; — a tricoter, kö-
tőtő; broches, pl. vaddisznó agyarái.
 Broché, *m. himszett mű, himszövet,*
szövedékma.
 Brochée, *f. nyárrsal tele; gyertya-*
vesszővel tele.
 Brocher, *v. a. átszőni; fűlszegcselni;*
fűzni (könyvet); kötni; fig. futólag
elkészíteni, odamészolni.
 Brochet, *m. csuka; — salé, sós csuka.*
 Brocheter, *v. a. kifűszíteni, kipecskelni,*
megcsövekelni, rácsövekelni.
 Brocheton, *m. kis csuka.*
 Brochette, *f. pecsek, faszeg, facsövek,*
kis nyárs; harangmérték.
 Brochetter, *v. Brocheter.*
 Brocheur, *m. könyvfűző; harisnya-*
kötő.
 Brochoir, *m. szegesz-kalapács.*
 Brochure, *f. fűzet; röpirat.*
 Brochurer, *v. n. röpiratokat írni.*
 Brochurier, *m. röpiratszerkesztő.*
 Brocoli, *m. spárga.*
 Brodequin, *m. topány neme; chausser*
le —, szomorújátékokat írni.
 Broder, *v. a. hímezni, hímét varrni,*
kivarrni; (ehap.) beszegni; fig. ki-
csinosítani, felcsífrázni.
 Broderie, *f. hímvarrás, hímélet; sze-*
gély, csífráság; — en petits grains,
gyöngyölés.
 Brodeur, *m. —euse, f. hímvarró, hímző;*
hímvarróda, hímződa.
 Brodoir, *m. selyemcsöv.*
 Brolement, *m. szétzúzás, széltörés.*
 Brome, *m. rozsok.*
 Bromélie, *f. ananászpalánta.*
 Bromos, *m. rozsok.*
 Bronchade, *f. botlás (lónál).*
 Broncher, *v. n. botlani; fig. hibázni,*
tévedni; megakadni.
 Bronches, *f. pl. hörgők.*
 Brochocèle, *m. golyva.*
 Brontophobie, *f. vihariszony, zivatar-*
izony, égi háborútóló félelem.
 Bronze, *m. bronz, barnaréz; harang-*
vegy, ércz; ércszobor.
 Bronzer, *v. a. ércszínt adni, kék szín-*
nel fűlatni.
 Broquant, *m. előszarvu (gún), nyársas*
szarvas.
 Broque, *adj. dent —, görbe fog.*
 Broquer, *v. a. horogszakátra rátenni.*
 Broquette, *f. szögcs.*
 Brossailles, *v. Broussailles.*

Brosse, *f.* kefe; *sörte-ecset.*
 Brosser, *v. a.* kefélni, kikefélni; *fig.* hamar végére járni (valaminek); —, *v. n.* (chass.) keresztüljárni.
 Brosserie, *f.* kefekőző-árúk.
 Brosier, *m.* kefekőző.
 Brou, *m.* zöld dióhéj.
 Brouilles, *f. pl.* madár-vagy halbél, melyet étékül használnak.
 Brouée, *f.* lanyhaeső.
 Brouet, *m.* táplaleves.
 Brouette, *f.* targonca, talyiga; *gyermekkosci.*
 Brouettée, *f.* targonca, talyiga.
 Brouetter, *v. a.* taligásni.
 Brouetteur, *m.* taligás.
 Brouettier, *m.* targoncás.
 Brouhaha, *m. fam.* hurra kiáltás.
 Broui, *m.* olvasztóeső.
 Brouillamini, *m. fam.* szürsava.
 Brouillard, *m.* köd; irkakönyv; — *sec,* száraz köd; papír —, íratópapíros.
 Brouille, *f. fam.* viszály, villongás, czivódás, baj, bosszúság.
 Brouillement, *m.* összekeverés, keverék, zagyalék.
 Brouillé, *éé, part. et adj.* összevegyített, összekevert; œufs brouillés, *pl.* kevert rántotta.
 Brouiller, *v. a.* összekeverni, összezavarni, összevegyíteni; *fig.* megsavarni; összevesztetni, összevesztetni; *se —, v. pr.* megsavarodni, zavarba jöni; meg hasonlítani, összevesztetni.
 Brouillerie, *f.* egyenetlenség, csivakodás, viszály.
 Brouillon, *m.* fogalom, vázlat.
 Brouillon, *onne, adj.* nyugtalanító, bajt okozó; —, *m.* nyugtalanító, háborgató, izgató, nyugtalan ember.
 Brouillonner, *v. a. fam.* vázolni, futva vagy könnynyeden írni.
 Brouir, *v. a.* elperzselti, megperzselti, hervasztani.
 Brouissure, *f.* ragyallás.
 Broussaillies, *f. pl.* bokor, cserje, haraszt, bokros hely.
 Broussin, *m.* eresfa, érf, fodorfa.
 Brout, *m.* új kajítás.
 Brouté, *éé, adj.* lerágott, lelegett.
 Brouter, *v. a.* lerágni, lelegetni; (*Jard.*) megnyesni.
 Broutilles, *f. pl.* levágott gallyak; *fig.* ringyongy, lom, tarattyú.
 Broyage, *m.* selejtelő díja, portéka-válogató díja.

Broyer, *v. a.* megőrni, őrni, szeszni; *fig.* — du noir, merengni, ábrándozni. [*leniőr.*]
 Broyeur, *m.* festékdörögő, festéktörő.
 Broyon, *m.* mossártörő, mossárkötő.
 Bru, *f.* meny.
 Bruc, *m.* hanga (növény).
 Brucelles, *f. pl.* tollfogó.
 Bruche, *f.* magfűrő (bogár).
 Bruée, *f.* kipárolgás (tészta).
 Brugnon, *m.* vérbőlű barack.
 Bruine, *f.* hideg peremeleg.
 Bruiner, *v. imp.* peremelesni, szemezni (esőről).
 Bruir, *v. a.* átpárolgztatni (szöveteket).
 Bruire, *v. n.* irr. sügni, sajogni.
 Bruisiner, *v. a.* malátát darálni.
 Bruissement, *m.* zajgás, sügás.
 Bruit, *m.* lárm, zaj, szibaj, moraj, robaj; hír; zenebona.
 Brûlable, *adj.* égethető, éghető.
 Brûlant, *te, adj.* égő, forró, hő.
 Brûlé, *m.* égéses szag vagy íz.
 Brûlé, *éé, adj.* égetett, elégett, megégett; égéses szag; vin —, melegbor, fűszeres bor.
 Brûlement, *m.* elégés, égés.
 Brûle-gueules, *m. fam.* vég (gyertya).
 Brûler, *v. a.* elégetni, megégetni; meggyújtani, meggyújtatni; égetni (*p. o. sebről*); *fig.* elmulasztani; — du bois, fát égetni; — une heure, egy óráig csavarogni, egy órát elmulasztani; —, *v. n.* égni, forrónak lenni; *fig.* nagyon vágyódni, forrón megkívánni; *se —, v. pr.* magát megégetni vagy elégetni.
 Brûlerie, *f.* pálinkaégetés.
 Brûle-tout, *m.* gyertyavégtartó.
 Brûleur, *m.* gyújtogató.
 Brûlot, *m.* gyújtó-hajó; *fig.* keveskedő, tüzes ember; igen fűszeres falat; üszög.
 Brûlure, *f.* égés-jel, égésseb.
 Brumaire, *m.* ködhónap.
 Brumal, *ale, adj.* téli, télies.
 Brume, *f.* sűrű köd (tengeren).
 Brumeux, *euse, adj.* ködös.
 Brun, *une, adj.* barna; —, *m.* barna szín; pirókfejú csütlő vagy sűrű.
 Brunâtre, *adj.* barnás.
 Brune, *f.* barna hölgy, barna nő.
 Brunelle, *f.* lószemszilva.
 Brunet, *ette, adj.* barnás; —, *m.* barna hajú ember; brunette, *f.* barna hajú hölgy, barna nő.

runir, v. a. barnítani, barnásítani; csiszolni, fényesíteni; —, v. n. barnulni.

runissage, m. csiszolás, fényesítés.

runisseur, m. csiszoló, fényesítő.

runissoir, m. fényesítővas.

runissure, f. szövedek barnásítása.

ruse, m. szurós péra, egértővis.

rusque, adj. — ment, adv. nyers, durvász, zordon, indulatos, heves; nyersen, durvászán, indulatosan.

rusquer, v. n. nyersen banni (—val, —vel) ráriasztani; kíméletlenül eljánni; rögtön véghez vinni, azonnal létesíteni.

rusquerie, f. nyers bánás, mohóság, heveskedés.

rut, te, adj. nyers, kidolgozatlan; bevégtetlen; fig. műveletlen.

rutal, ale, adj. — alement, adv. baromi; saragatlan, goromba, vakmerő; baromilag; saragatlanul, gorombán, vakmerőleg.

rutaliser, v. a. gorombáskodni, gorombául banni.

rutalité, f. baromság; gorombaság.

rate, f. okatlan állat, barom, marha; esztelen ember.

rate-bonne, f. körte neme.

rayamment, adv. lármásan, zajosan.

ruyant, te, adj. zúgó, lármás.

ruyère, f. kanga (növény); pusztaság.

ryonne, f. gönye.

uanderie, f. mosóház, mosda.

uandier, m. — ière, f. mosó; mosónő.

ubale, m. törpebivaly.

ube, f. kis pattanás (testen).

ubon, m. dob, lágyékdob.

ubonocèle, m. lágyéksérv.

ucarde, f. szüveny.

ucal, ale, adj. (anat.) posához vagy szájhoz tartozó, posa . . . , szá . . .

uccin, m. kőrteszaga.

uccino, f. vm. hadi trombita.

ucéphale, m. bucephalus, pompaló, dízló.

üche, f. hasáb; tuskó; fig. ostoba ember; (mus.) czimbalom.

ücher, m. fatartóhely; máglya.

ücher, v. a. hasábolni, fát darabokra vágni; jól elverni, megpáholni.

ücheron, m. favágó (erdőben).

üchette, f. gallyfa.

ücolique, adj. pásztori.

üdget, m. költségvetés.

üffet, m. ezüsttároló szekrény; po-

hárszék, mérőasztal; ezüstnemű, ezüstedények; asztali készület.

Buffeter, v. a. borhordót megfúrni (borlopás végett).

Buffle, m. bivaly; bivalybőr.

Bufflétérie, f. bőrdőzet, bőrmunka.

Buffletin, m. bivalybörje; bivalybőr.

Bufflonne, f. bivalytehén.

Bugalet, m. (mar.) kirakósajka.

Buhots, m. pl. megfestett tollak.

Buire, f. mérőkanta, mérőkupa.

Buis, m. puszpáng, téli zöld; (cord.) simítófa; donner le —, pallérozni, tőkéletesíteni.

Buissale, f. puszpángültetvény.

Buisserie, f. kádárfa.

Buissou, m. bokor; törpefa.

Buissounet, m. bokrocska.

Buissouneux, euse, adj. bokros.

Buissoulier, m. hajózási felügyelő (folyókon).

Buissoulier, ière, adj. bokros.

Bulbe, f. hagyma; — des dents, foggyökér; — de l'œil, szemgolyó, szemfény.

Bulbeux, euse, adj. hagymanemű.

Bullaie, m. bullagyűjtemény.

Bulle, f. buborék; páparendelet; égéshólyag.

Bullé, ée, adj. kellő pecsétekkel ellátott.

Bulletin, m. napi jelentés; napi parancs; orvos naplója; írott ujság; — de santé, egészségi bizonyítvány.

Bulliarde, f. holdfolt.

Bune, m. (forg.) tűzfal.

Buniade, f. szűmcső.

Bupleure, f. (bot.) szingallér.

Bupreste, f. ganajbogár.

Buraliste, m. beszedő, lutriszedő.

Bure, f. durva gyapjuszövet; (mine.) akna.

Bureau, m. íróasztal; iroda, kiadószoba, törvényterem.

Burelucratie, f. iroda-uralom.

Bureaucratique, adj. hivatalbeli, irodai.

Buret, m. bársonyszaga.

Buette, f. íbrikecske, kannácska; éjszaki pacsirta.

Burettier, m. (cat.) oltárnál szolgáló.

Burgau, m. gyöngycsiga.

Burgrove, m. várgróf.

Burgroviat, m. várgrófság.

Burgrovine, f. várgrófné.

Burin, m. árrvéső; vésző mesteriség.

Buriner, v. a. vésni, metszeni; fig. erőltetesen előtűntetni.

Burlesque, *adj.* — ment, *adv.* bohós; bohósan; —, *m.* bohók írásmód.
 Busard, *m.* kánya neme.
 Busc, *m.* vállsuháng, halsont.
 Buse, *f.* gatyás dílv; *fig.* kamasz, totya; vízesatorna.
 Busquer, *v. a.* vállsuhángot vagy halsontot fűzővállba illeszteni; — fortune, szerencsét megpróbálni.
 Busquière, *f.* halsont-tok; mellrevaló, mellény.
 Bussard, *m.* Busse, *f.* öblös tonna, csöbör, vödör. [veszőlő].
 Busserolle, *f.* kukojsza bogyója, med.
 Buste, *m.* mellkép, mellszobor.
 But, *m.* cél; de — en blanc, meg-gondolatlanul.
 Bute, *f.* körömhántó, patahántó.
 Buteau, *m.* vm. goromba ember.
 Buter, *v. n. et a.* (bill. et pau.) találni, eltálatni; *fig.* iparkodni, törekedni (...ra, ...ra), irányozni (...ra, ...re); (man.) bottani; (arch.) dúcsolni; se —, *v. pr.* ragaszkodni (...hoz, ...hez).

Butière, *f.* czélpuska.
 Butin, *m.* préda, zsákmány.
 Butiner, *v. n.* prédálni, zsákmányolni.
 Butireux, *euse, adj.* vajas, vajnemű.
 Butonic, *m.* orsófa.
 Butor, *m.* dobosgém, böllőnbika; sa-jankó, kamasz.
 Butoide, *f.* *fig.* ostoba (nő).
 Butte, *f.* földrakás; löfal; löhety; szögleteszlop.
 Butter, *v. a.* földet tölteni (sa körül); (mag.) dúcsolni.
 Butière, *v.* Butière.
 Butyrine, *f.* vajadék.
 Buvable, *adj.* iható.
 Buvande, *f.* löre.
 Buvetier, *m.* kocsmáros.
 Buvette, *f.* ivószoba.
 Buveur, *m.* ivó, iszákos.
 Buvotter, *v. n.* fam. inni, iddogálni, szüresölni.
 Buze, *m.* fuvócső.
 By, *m.* leeresztő-árok (tónál).

C.

Çà, *adv.* fam. ide; ça et là, itt ott, ideoda; —, *int.* nokál! noszal! nos-tehál! or ça, most, rajta.
 Caablé, *adj.* bois —, széltörte fa.
 Cabal, *m.* áru, melynek eladása bi-zonyos százalék iránt elvállaltatik.
 Cabale, *f.* titoktan; ármány.
 Cabaler, *v. n.* ármánykodni.
 Cabaleur, *m.* fam. cselszövő, ármánykodó. [titkos részvevő].
 Cabaliste, *m.* rejteményfejítő; (com.)
 Caban, *m.* matrósköpeny.
 Cabane, *f.* kunyhó.
 Cabaner, *v. a. et n.* kunyhót csinálni; se —, *v. pr.* kunyhókban lakni.
 Cabanon, *m.* kis fogház.
 Cabaret, *m.* csapszék, kocsmá; ká-vétábla, theáta.
 Cabareter, *v. n.* mindig kocsmákban tanyázni. [csaplárosnő].
 Cabaretier, *m.* — ière, *f.* csapláros.
 Cabas, *m.* fügekösár, fügekás, gyé-kénykösár, gyékénykás.
 Cabéllau, *v.* Cabillaud.
 Caeatan, *m.* hajócsiga.

Cabillaud, *m.* tőkegadóc.
 Cabille, *f.* arabcsapat, arabsereg.
 Cabinet, *m.* dolgozószoba, tanuló-szoba, oldalszoba; kéjház; — d'ai-sance, árnyékszék.
 Cábile, *m.* alatlás, horgonykötél.
 Cábileau, *m.* sajkakötél.
 Cabochard, *de, adj.* nagyfejű; makacs.
 Caboche, *f.* busa; (cord.) sarkszeg; régi patkószeg.
 Cabocheux, *euse, v.* Cabochard.
 Caboase, *f.* cacao-hüvely.
 Cabotage, *m.* parthajózás; marttőzs, parttőzs.
 Caboter, *v. n.* parttőzst üzni, parthajózást üzni.
 Caboteur, *m.* parthajós.
 Caboteur, Cabotier, *m.* parthajózási jármű.
 Cabotin, *m.* vándorszínész.
 Cabre, *m.* nagy emelőcsiga.
 Cabrer, *v. n.* (man.) ágaskodni; se —, *v. pr.* ágaskodni; *fig.* felindulni.
 Cabri, *m.* gödölye, kecskefi.
 Cabriole, *f.* bakszökés, ugránczás.

Cabrioler, *v. n.* ugrándozni.
 Cabriolet, *m.* kétkerekű könnyű kocsi.
 Cabrioleur, *m.* ugrándozó, szökédcselő.
 Cabron, *m.* gödlyebőr.
 Cabus, *adj.* fejes; chou —, fejes káposzta.
 Caca, *m.* pop. kaka; faire —, kakálni.
 Cacade, *m.* pop. kakálás.
 Cacao, *m.* cacaobab, cacao.
 Cacotier, Cacaoyer, *m.* cacaofa.
 Cacaoyère, *f.* cacaoültetvény.
 Cacerder, *v. n.* gágogni.
 Cache, *f.* búvóhely.
 Cache-cache, *f.* bujósdi (játék); jouer à —, bujósdi játszani.
 Caché, *é.* *adj.* rejtett, elrejtett, elvonult.
 Cache-coul, Cache-cou, *m.* fam. nyak-kendő, nyakravaló.
 Cachectique, *adj.* senyvedő, sínlődő.
 Cachement, *m.* p. u. elrejtés.
 Cachemire, *m.* cachemíresál.
 Cache-pot, *m.* pop. zugcsapszék.
 Cacher, *v. a.* eldugni, elrejtteni; befődni; *üg.* eltitkolni.
 Cacheron, *m.* ssineg, kötő; vitorlafonal.
 Cachet, *m.* pecsét; pecsétnyomó; bélyeg; lettres de —, elfogatási parancs.
 Cacheter, *v. a.* bepecsételni.
 Cachette, *f.* búvóhely; en —, titkon.
 Cachexie, *f.* senyv, sínylőds.
 Cachot, *m.* börtön, ebfszék, rossz lakás.
 Cachotterie, *f.* fam. titkolódzás.
 Cacic, *m.* fekete ribizske.
 Cadodémon, *m.* rossz szellem, manó.
 Cacographie, *f.* helytelen írásmód.
 Cacophonie, *f.* rosszhangzat, hibás hang.
 Cacte, Cactier, *m.* kaktusz, poszgár.
 Cadastral, *ale.* *adj.* telekkönyvi.
 Cadastre, *m.* telekkönyv, földadékönyv.
 Cadastre, *v. a.* földkönyvet írni.
 Cadavereux, *euse*, *adj.* halasszerű.
 Cadavre, *m.* hulla, holttest, dög.
 Cadeau, *m.* kis ajándék; vendégség, lakoma; czifrázat (betűkön).
 Cadeler, *v. a.* betűket kiczifrázni.
 Cadelle, *f.* ssissik.
 Cadenas, *m.* lakat; asztali készület.
 Cadencer, *v. a.* belakatolni.
 Cadence, *f.* zárhang, hangletjtés; takas (tánczban); időmérték.
 Cadencer, *v. a.* kadencziákat csinálni; takust tartani.

Cadène, *f.* gályarab-láncz.
 Cadenette, *f.* hajfonat, hajfonadék.
 Cadet, *ette*, *adj.* ifjabb, legifjabb; il est mon —, ő fiatalabb nálamnál; —, *m.* öcs, öcse; ifjabbik; hadapród, kadét.
 Cadette, *f.* kőlap, útkő, pallókő.
 Cadetter, *v. a.* kőlapokkal kövezni.
 Cadmie, *f.* gálma, kobalt.
 Cadole, *f.* (serr.) ajtókilincs.
 Cadran, *m.* számlap (órán); — solaire, napóra.
 Cadre, *m.* ráma, keret, foglalték; tervezet, elbraz; törzs (ezredé).
 Cadrer, *v. a.* négyszögűvé tenni; —, *v. n.* összeilleni.
 Caduc, *uque*, *adj.* gyarló, hullatag; roskatag, düllékeny; elévült, lejárt, érvénytelen; mal —, nehéz nyavalya.
 Caducée, *m.* Mercur botja; hűnőkbót, hűrdető botja.
 Caducité, *f.* gyarlóság, hullatagság; rozszantság, düllékenység; semmiség, sikeretlenség.
 Cæcilie, *f.* kúszma.
 Cafard, *de*, *adj.* képmutató; damas —, fél-damasz; —, *m.* képmutató, szenteskedő.
 Cafarder, *v. n.* szenteskedni.
 Cafarderie, Cafardise, *f.* képmutatás.
 Café, *m.* kávé; kávébab; kávéház.
 Caféier, *m.* kávéültető, kávétermesztő.
 Caféière, *v.* Caféterie.
 Caféirie, *f.* kávéültetvény, kávétermesztés.
 Cafetan, *m.* kaftán, hosszú köntös.
 Caféterie, *f.* kávéültetvény, kávétermesztés.
 Cafétier, *m.* kávé.
 Cafetière, *f.* kávésnő; kávékanna.
 Cafier, *m.* kávéfa.
 Cagarelle, *f.* szélfü.
 Cage, *f.* kalitka; ablakrostély; börtön; üvegszekerényke; árbockaszkas.
 Cagée, *f.* kalitikával tele.
 Cagier, *m.* p. u. madáráros.
 Cagnard, *de*, *adj.* lusta, korhely; —, *m.* naplopó, tunya ember; kutyaöl.
 Cagnarder, *v. n.* fam. henyélni, tanyagkodni.
 Cagnardise, *f.* fam. henyesség, henyélés.
 Cagne, *f.* nősténykutya.
 Cagneux, *euse*, *adj.* görbelábu.
 Cagot, *ote*, *adj.* szenteskedő; —, *m.* képmutató, színeskedő.
 Cagoterie, *f.* képmutatás.

Cagotisme, *m. színeskedés.*
 Cagou, *m. pop. szugori, fukar.*
 Cahier, *m. füzet.*
 Cahin-caha, *adv. fam. úgy amugy.*
 Cahot, *m. zökkenés (kocsid); baj, kellelenség.*
 Cahotage, *m. zökkenés (kocsid).*
 Cahoter, *v. a. rázni, taszítani.*
 Cahutte, *f. kunyhó.*
 Caïc, *m. gálya-szajka.*
 Caïeu, *m. hagymagumó.*
 Caïlle, *f. fűrj.*
 Caillé, *é, part. et adj. összement, megaludt, megfagyott; —, m. aludt téj. [bangüta (növény).]*
 Caillébotte, *f. aludtfej-darab; kánya.*
 Caillébotté, *é, adj. megaludt.*
 Caïlle-lait, *m. tejöltő, galaj.*
 Caïllement, *m. megaluvás.*
 Caïller, *v. a. megalutni, aludtá tenni; se —, v. pr. megaludni, összefutni.*
 Caïlletage, *m. trécselés.*
 Caïlleteau, *m. fűrjecske.*
 Caïlleter, *v. n. trécselni, fecsegni.*
 Caïllette, *f. csacsogó, csacska; oltó-gyomor.*
 Caïlot, *m. aludtvér-darab.*
 Caïlot-rosat, *m. rózsakörte.*
 Caïlou, *m. kövecs; — à feu, kova, tűskő.*
 Caïloutage, *m. kövecsrakás; kődedng.*
 Caïman, *m. öldök, amerikai gyil.*
 Caïmander, *v. a. et n. p. u. koldulni.*
 Caïmandeur, *m. koldus.*
 Caïque, *v. Oafo.*
 Caisse, *f. láda, szekrény; pénztár; dob; óratok; kocsiláda.*
 Caïssetin, *m. ládácska.*
 Caïssier, *m. pénztárnok.*
 Caïsson, *m. löszerszekér; kocsisülés alatti láda.*
 Cajoler, *v. a. csirógatni, hizelegni; víz mentében szél ellen hajózni; —, v. n. sikoltozni mint a szarka.*
 Cajolerie, *f. hizelgés. [gőnő.]*
 Cajoleur, *m. — euse, f. hizelgő; hize-l-Cajute, f. hajószoba.*
 Cal, *m. vastag bőr, bőrkéreg.*
 Calade, *f. (man.) meneteles hely.*
 Calamba, *m. aloefa.*
 Calambour, *m. zöldes paradicsfa.*
 Calament, *m. tarló menta.*
 Calamino, *f. gálma.*
 Calamistrer, *v. a. fam. haját fodorítani.*
 Calamite, *m. mágnes, delejtű; lombász, levelbeka.*

Calamité, *f. szerencsétlenség, nyomorúság.*
 Calamiteux, *euse, adj. szerencsétlen.*
 Calandrage, *f. mángorlás. [szü.]*
 Calandre, *f. mángorló; léprigó; szü.*
 Calandrer, *v. a. mángorolni.*
 Calandreur, *m. mángorló (ember).*
 Calandrine, *f. simítókö.*
 Calcaire, *adj. meszes.*
 Calcaïfère, *adj. meszes, mésztartalmú.*
 Caloe, *f. mészföld.*
 Calcédoine, *f. kalczedon.*
 Calcédoineux, *euse, adj. kalczedon-nemű.*
 Calcin, *m. üregszálka.*
 Calcinable, *adj. mésszévalható.*
 Calcination, *f. mésszévaltatás.*
 Calciner, *v. a. mésszé változtatni.*
 Calcographe, *m. rézmetsző.*
 Calcographie, *f. rézmetszés művészete.*
 Calcul, *m. számadás; (méd.) hólyagkö.*
 Calculable, *adj. kiszámítható.*
 Calculeur, *m. számoló, számvivő.*
 Calculatoire, *adj. számolási, szá-moló . . . [molni.]*
 Calculer, *v. a. et n. számolni, kiszá-molni.*
 Calculeux, *euse, adj. (méd.) fővenyes, kövecses.*
 Calé, *f. alj, aljzat, ék; tenger-öböl; kikötőhely; hajóéprítőhely, hajó-gyár; lyukász-vas.*
 Calé, *é, adj. pop. gazdag.*
 Calébase, *f. lopótök.*
 Calébassier, *m. lopótökfa.*
 Calèche, *f. hintó, csésza.*
 Calécons, *m. pl. gatyá, lábravaló.*
 Caléçonner, *m. gatyacsínáló; bőr-festő. [melegítés.]*
 Caléfaction, *f. (ohim.) melegítés, meg-*
 Calémar, *v. Calmar.*
 Calémhour, Calémbourg, *m. szójáték.*
 Calémbouriste, *m. szójátéksínáló.*
 Calémbedaine, *f. fam. hasztalan fe-csegés, ürügy, kopasz mentség.*
 Calencar, *m. keletindiai festett vászon.*
 Calendaire, *m. vm. egyházi lajstrom.*
 Calendrier, *m. naptár.*
 Calépin, *m. szedelekkönyv, szótár.*
 Caler, *v. a. éket vagy más valamit valamí alá tenni; (mar.) lebocsátni a vitorlákat; fig. engedni; —, v. n. süllyedni, alá szállni; meghódnálni.*
 Calfat, *m. tatározó, hajóizskáhdó.*
 Calfatage, *m. tatározás, kimohozás.*
 Calfater, *v. a. tatározni, izskáhdálni (hajót).*

Calfeuteur, *m.* tatarozó, mohozó.
 Calfeutin, *m.* mohozó-suhancz.
 Calfeutrage, *m.* betörmés.
 Calfeutrer, *v. a.* hasadékat betörmni.
 Calibre, *m.* csőfűregkőr, csőbőlől, nyílás, *érték*, torok; terjedtség; minta; *fig. érték*.
 Calibrer, *v. a.* áregyezni.
 Calice, *m.* kehely; virágkehely.
 Califat, *m.* helytartóiméltóság, helytartóság.
 Calife, *m.* helytartó. [lovagolva.
 Califourchon, *a* —, *adv.* lovagosan,
 Cálín, *m.* hízog, alattomos ravassz.
 Cáliner, *v. a.* et *n.* hízogkedni; se —, *v. pr.* kenyélni.
 Callais, *m.* édle, tengeri kő.
 Calle, *f.* (mar.) emelőcsiga; alátetni való gerenda; sárkányfű.
 Calieux, *euse*, *adj.* vastag bőrű, kerges.
 Calligraphie, *m.* szépírás.
 Calligraphie, *f.* szépírás mestersége.
 Callosité, *f.* kerges bőr, bőr keménysége, bőrkéreg; vad vagy gombós kús.
 Calmande, *f.* kelme neme.
 Calmant, *m.* fájdalom-enyhítőszér.
 Calmar, *m.* tintaféreg.
 Calme, *adj.* esendes, halk, nyugodt; —, *m.* nyugalom, szélcsend; lanygosság, lankaság.
 Calmer, *v. a.* megnyugtatni, csillapítani, enyhíteni; se —, lecsillapodni.
 Calmouck, *m.* kalmuk.
 Calomel, *m.* higalvacs.
 Calomniateur, *m.* — trice, *f.* rágalmaszó; rágalmaszó; —, *adj.* rágalmaszó.
 Calomnie, *f.* rágalom.
 Calomnier, *v. a.* rágalmaszni.
 Calomnieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* rágalmaszó; rágalmaszólag.
 Calorifère, *m.* melegítőlámpa.
 Calorifique, *adj.* (phys.) melegítő.
 Calorimètre, *m.* hőmérő.
 Calorique, *m.* hő, hevany.
 Calotte, *f.* sima sipka; fejtetőt befedő sipka; bibornoki méltóság; bolondok sapkája.
 Calottier, *m.* sipkás, sipkacsindló.
 Calque, *m.* leképezés.
 Calquer, *v. a.* leképezni; *fig.* utánozni.
 Calquoir, *m.* leképező-vezző.
 Calus, *m.* csontlőrés sebhelye; (bot.) bűtyök, bűnbő; *fig.* keményedés, keménysűrűség.

Calvaire, *m.* vesztőhely, kalvárián.
 Calvanier, *m.* kévét rakásba rakó.
 Calvil, *m.* almása neme.
 Calville, *f.* csörgő alma.
 Calvinisme, *m.* Kálvin tana, Calvinista.
 Calviniste, *m.* kálmista.
 Calvitie, *f.* kopaszság, kopály.
 Camaieu, *m.* domború vésett drágakő, kévelt kő; (poln.) rézmetszet tusmodorban.
 Camail, *m.* püspöki palástoeska.
 Camaldule, *m.* néma barát.
 Camarade, *m.* et *f.* társ, pajtás; társ, pajtás.
 Camaraderie, *f.* p. u. pajtás.
 Camard, *de*, *adj.* piszeorrú; —, *m.* piszeorr, tompaorr.
 Camarre, *m.* tülkés állás.
 Cambiate, *m.* váltó, pénzváltó; —, *adj.* place —, váltóhely.
 Cambouis, *m.* szekérkenőcs, kulimáz.
 Cambrai, *m.* toile de —, pamutgyolcs, cambrai gyolcs.
 Cambrer, *v. a.* görbitni, kanyarítani, ívelni; se —, *v. pr.* meggörbitni.
 Cambrésine, *f.* pamutgyolcs.
 Cambrure, *f.* ívgörbület.
 Cambuse, *f.* (mar.) élelemtár.
 Came, *f.* káma.
 Caméade, *f.* farkas-boroszlan.
 Camée, *m.* domború vésett drágakő.
 Caméléon, *m.* kameleon-gyík.
 Caméléopard, *m.* tevépárduc.
 Camélia, *camellia*, *m.* kamélia.
 Camelot, *m.* tevészőr-szővet.
 Camelotte, *f.* rosszul nyomtatott könyv; reliure à la —, rossz bekötés.
 Caméral, *ale*, *adv.* pénzügyi, kamarai.
 Camérier, *m.* pápai kamarás.
 Camérine, *f.* lencsekövecs.
 Camériste, *f.* komorna.
 Camerlingat, *m.* bibornokkamarasság.
 Camerlingue, *m.* bibornokkamarás.
 Camion, *m.* fejké-tű; alacsony négykerekű szekér.
 Camisade, *f.* éjenti roham.
 Camisole, *f.* újás, mellény, pruszi; kényszerujas.
 Camomille, *f.* székfű.
 Camore, *f.* ugrószij.
 Camouflet, *m.* süst, mely valakinek orra alá fuvalik; patlogó akna; *fig.* meggyalázás.
 Camp, *m.* tábor; csatamező, küzdhely.
 Campagnard, *de*, *adj.* mezsei, falusi; — *m.* falusi ember; — arde, *f.* falusi r

Campagne, *f. térség, nyílt mező, falu; mezei jószág; hadjárat.*
 Campagnol, *m. kis mezei patkány.*
 Campanaire, *adj. harangokat ültető, harang . . .*
 Campana, *f. rojt; harangalaku csifrázat; — blanche, hóvirág.*
 Campanelle, *f. harangcsa, harangvirág, csengetyűke.*
 Campaniforme, *adj. harangalakú, harangdad.*
 Campanile, *f. harangtorony.*
 Campanule, *f. csengetyűke.* [bélfa.
 Campêche, *m. kékfa, berzseny, vér-*
 Campement, *m. táborozás.*
 Camper, *v. a. et n. szabad ég alatt tanyázni, táborozni; se —, v. pr. táborba szállani; fig. oda helyezkedni,* [sav.
 Camphorique, *adj. acide —, kámfor-*
 Camphre, *m. kámfor.*
 Camphré, *éé, adj. kámforos, kámfortartalmu.*
 Camphrée, *f. kámforfű.*
 Camphrier, *m. kámforfa.*
 Campine, *f. hizott csirke.*
 Campus, *m. szünóra, iskolai szünnap.*
 Camus, *use, adj. piszeorrú; fig. zavart, hűledző; —, m. piszeorr.*
 Camusette, *f. piszeorrocška.*
 Canaille, *f. ringyongygnép, gaznép.*
 Canal, *m. cső, csatorna; folyamagy, tengerszoros; fig. út, eszköz.*
 Canamelle, *f. cukornád.*
 Canapé, *m. pamlag, nyugágy.*
 Canapsa, *m. bördöcske, szütyöcske, tarisznya.* [kár.
 Canard, *m. kacsa; kacsagúnár; usz-*
 Canardeau, *m. kis kacsa.*
 Canarder, *v. a. lesből lelőni; —, v. n. orrán által beszélni.*
 Canarderie, *f. kacsából.*
 Canardière, *f. kacsából; kacsapuska; kacsató; lörés.*
 Canari, *m. kanári madár.*
 Canarin, *m. kanári csiz.*
 Canasse, Canastre, *m. kanasztér (dohány), kacsdohány.*
 Cancan, *m. p. u. nagy láрма.*
 Cancel, *m. körülrekesztett helyiség; pecsétlartó (hely).*
 Cancellation, *f. keresztülhúzás, kitörlés (írásé.)*
 Cancellé, *m. kistengeri rák.*
 Cancellor, *v. a. keresztülhúzni (írást), kitörölni, megsemmisíteni.*

Cancer, *m. rákfekély; (astr.) rák.*
 Cancéreau, euse, *adj. (méd.) rákfesés, ráknemű.*
 Canche, *f. (bot.) nápicz.*
 Cancre, *m. rák neme; fig. zsugori.*
 Candélabre, *m. karos gyertyalábró.*
 Candeur, *f. nyíltszívűség, őszinteség.*
 Candidat, *m. kijelölt, jelölt.*
 Candide, *adj. — ment, adv. nyíltszívű, őszinte; nyíltszívűleg, őszintén.*
 Candir, *v. a. beeszukrozni.*
 Candis, *m. pl. beeszukrozott gyümölcs.*
 Cane, *f. kacsa; nőstényuszkár; faire la —, bátortalannak mutatkozni.*
 Canéfieter, *m. káoszfa.*
 Canepetière, *f. kis tűzok.*
 Canepin, *m. sikkhéj; finom kecskebőr.*
 Caneter, *v. n. dőcözni, bicsegni.*
 Caneton, *m. fiatal kacsér.*
 Canette, *f. kis vagy ifju kacsa; fél pint, kanna (sorról).* [vázlal.
 Canevas, *m. kanavász; első tervezet.*
 Caniche, *f. nőstényuszkár.*
 Canichon, *m. kacsócska.*
 Caniculaire, *adj. jours caniculaires, pl. kanikula, kutyahő.* [hő.
 Canicule, *f. ebesillag; kanikula, kutyacanis, m. tollkés.*
 Canillée, *f. apró lencse.*
 Canin, ine, *adj. kutyás; faim canine, farkas-éh.*
 Canitie, *f. p. u. őszhaj.*
 Canivet, *m. kis tollkés.*
 Caniveau, *m. kövezet-árok, utca-csatorna.*
 Cannage, *m. rőffeli kimérés.*
 Cannaie, *f. nádas, nádas hely.*
 Canne, *f. nád; nádpálcza; keverőrud.*
 Cannelas, *m. cukros fahéj.*
 Canneler, *v. a. kihornyolni, kirovátolni.*
 Cannelle, *f. fahéj; hordócsap.*
 Cannelle, *éé, adj. fahéjszínű.*
 Cannelier, *m. fahéjfa.*
 Cannellure, *f. horony, aj; (bot.) válu.*
 Canner, *v. a. spanyol rőffel kimérni.*
 Cannelille, *f. csipke.*
 Canneliller, *v. a. fölcspikezni.*
 Cannelte, *f. nádpálczikó; süles kanna.*
 Cannibale, *m. kegyellen, vad ember.*
 Cannibalisme, *v. kegyetlenség, ember-telenség.*
 Cannier, *m. nádfonó.*
 Canon, *m. ágyú; puszkacső; cső.*
 Canon, *m. egyházi törvény; szabály; droit —, egyházi jog.*

Capontal, *ale, adj. egyházi; kanonoki.*
 Canonicate, *m. kanonokság, káptalan-jösség.*
 Canonique, *adj. — ment, adv. kano-noki; egyházi, egyházi törvények szerinti; egyháziilag.*
 Canonisation, *f. szentek közé iglatás.*
 Canoniser, *v. a. szentek közé iglatni.*
 Canoniste, *m. egyházjogtanító.*
 Canonnade, *f. ágyúzás.*
 Canonnage, *m. ágyúzó-mesterség.*
 Canonner, *v. a. ágyúzni.*
 Canonnier, *m. tüzér, pattantyús.*
 Canonnière, *f. lörés; tüzérsátor.*
 Canot, *m. csónak, sajka.*
 Canotier, *m. sajkás.*
 Cantalabre, *m. párkányzat.*
 Cantarelle, *f. cserebogár.*
 Cantate, *f. kar-ének, egyházi ének, kantáta.*
 Cantatrice, *f. énekesnő.*
 Cantharide, *f. kőrisbogár.*
 Cantine, *f. pinczetok; katonacsapszék.*
 Cantinier, *m. csapláros (valamely várban).*
 Cantique, *m. dics-ének.*
 Canton, *m. kerület, megye.*
 Cantonnade, *f. színház belső része.*
 Cantonné, *é, adj. (arch.) ezifraszögletű.*
 Cantonnement, *m. katonalanyázás.*
 Cantonner, *v. a. et n. megyeszállásokba elhelyezni; tanyázni; se —, v. pr. összevonulni s magát elszáncolni.*
 Cantonnière, *f. ágyúlátfüggöny; szögvasazat (bőröndön).*
 Canule, *f. fecskendő-cső.*
 Caout-choue, *m. ruggyanta.*
 Cap, *m. előhegy, fok; hajó előrésze; de pied en —, tetőtől talpig.*
 Capable, *adj. képes, ügyes; téres, tágas. [ség, tágasság.]*
 Capacité, *f. képesség, ügyesség; téres.*
 Caparagon, *m. lőtakaró.*
 Caparaçonner, *v. a. lóra takarót tenni.*
 Cape, *f. csuklya, kámsza.*
 Capelan, *m. szegény pap.*
 Capelet, *m. talpvérsszál.*
 Capeline, *f. sisaklomb; napelleni ka-lap neve.*
 Capillaire, *adj. hajdad, hajszál-alaku; —, (bot.) vénus-fodorka.*
 Capillament, *m. Capillature, f. hajdad gyökerek.*
 Capilotade, *f. (cuis.) sült hús-vagdalék.*
 Capistre, *m. szájesukulás.*

Capitaine, *m. kapitány; hadvezér.*
 Capitainerie, *f. kapitányság.*
 Capital, *ale, adj. fő, főleges, főképeni; ville capitale, főváros; peine capi-tale, halálbüntetés; ennemi —, ha-lálos ellenség; —, m. földolog; töke, főképen.*
 Capitale, *f. főváros; nagy betű.*
 Capitalement, *adv. főleg, főkép, legin-kább.*
 Capitaliser, *v. tőkésíteni.*
 Capitaliste, *m. tőkepénzes.*
 Capitan, *m. kérkedő.*
 Capitane, *f. főgálya.*
 Capitation, *f. fej-adj.*
 Capiteux, *euse, adj. részegítő.*
 Capitole, *m. kapitolium.*
 Capiton, *m. durva sátyolselyem.*
 Capitulaire, *adj. káptalanhoz tartozó, káptalan . . .; —, m. káptalanbeli.*
 Capitulant, *m. káptalanbeli.*
 Capitulation, *f. kapituláció; alku, szerződés.*
 Capituler, *v. n. kapitulálni, egyez-kedni, alkudozni.*
 Capoc, *m. selyempamut.*
 Capon, *m. ravaszdi, szebeld.*
 Caponner, *v. n. játékban csalni, sze-belni. [csokban.]*
 Caponnière, *f. fedett menet vívósán-*
 Caporal, *m. káplár.*
 Capot, *m. kaput, kabát; macs (pikét-játékban).*
 Capote, *f. női köpeny, öltöny.*
 Capre, *f. kaporna, kápri; —, m. ka-lózhajó. [széles ötle.*
 Caprice, *m. önfejűség; szeszély; sze-se*
 Capricier, *v. pr. p. u. makacsul valaméhez ragaszkodni.*
 Capricieux, *euse, adj. — eusement, adv. önfejű, makacs, szeszélyes, önfejűleg, makacson; makacsság-ból. [körben.]*
 Capricorne, *m. (astr.) bak (az állat-*
 Caprier, *m. kapornabokor.*
 Capriole, *v. Cabriole.*
 Caprisant, *adj. poulx —, egyenetlen ütérvetés.*
 Capron, *m. öreg számóca.*
 Capronier, *m. öreg számócazabokor.*
 Capsule, *f. téhely, tok; magrejtő.*
 Captateur, *m. örökség-leső, kapkodó.*
 Captation, *f. örökségvadászat, ravasz-ság, mesterfogás.*
 Capter, *v. a. kicsalni, kiszínlani.*
 Capteur, *m. rabló, kalóz*

Captieux, euse, adj. — eusement, adv.
fogárd, fursangos; fogárdul, fursangosan.

Captif, ive, adj. fogoly.

Captiver, v. a. fogságba tenni, elfogni; megbilincselni, lenyűgözni; se —, v. pr. magát mérsékelni, magát erőltetni; fig. megnyerni.

Captivité, f. fogság.

Capture, f. fogás; lefoglalás, letartóztatás, fogság.

Capturer, v. a. zsákmányolni; elfogni, letartóztatni.

Captureur, m. tengeri kalóza, zsákmányoló. [kámzsa.]

Capuce, Capuchon, m. barátságkupa,

Capucin, m. kapuczinus, kápás barát.

Capucinade, f. kapuczinus prédikáció; fig. ostoba cselekedet.

Capucine, f. kapuczinus apáca.

Capucinière, f. kapuczinus klastrom.

Caquage, m. heringelkészítés beszára. [hordó.]

Caque, f. heringhordócska; lőpor-

Caque-dénier, m. szugori.

Caquer, v. a. heringeket hordóba rakni.

Caquerolle, f. rézserpenyő, kondér.

Caquesangue, f. lam. vérhas.

Caquet, m. fecsegés; caquets, pl. rágalmazások.

Caqueterie, m. hasztalan fecsegés.

Caqueter, v. n. kodácsolni; fecsegni, trécselni.

Caqueterie, v. Caqueterie.

Caqueteur, m. — euse, f. fecsegő; fecsegőnd.

Caquetoire, f. kis alacsony karszék.

Caqueur, m. hering-berakó.

Car, conj. mert.

Carabé, m. borostyánkő.

Carabin, m. karabélyos, könnyű lovas; mép. borbélylegény; mit sem kockáztató játékos.

Carabine, f. karabély.

Carabiner, v. a. puskaest csinálni; —, v. n. lödözni, csatározni; fig. valamit játékban kockáztatni s azonnal ismét elmenni.

Carabinier, m. karabélyos.

Caracol, m. escalier en —, keringő lépcső. [rodás.]

Caracole, f. (man.) kanyar; kanya-

Caracoler, v. n. lovat jobbra balra ugratni, táncoltatni.

Caracoli, m. félarany.

Caracouler, v. n. turbékolni.

Caractère, m. jel, ismertető jel; betű; kézírás; sajátosság; jellelem, gondolkozásmód; czím, méltóság.

Caractériser, v. a. jellemezni, leírni, előtűntetni; se —, v. pr. magát megismertetni.

Caractéristique, adj. jellemző; —, f. jellemzet.

Carafe, f. palaczk, karafina.

Carafon, m. palaczkocska; hűtőedény.

Carabe, m. karaib.

Carambolage, m. (bill.) ütközés.

Carambole, f. (bill.) ütközés

Caramboler, v. n. ütközni.

Caramel, m. nyers cukor; asztali húsle. [fogni.]

Caranguer, v. n. (mar.) működni, hozzá-

Carassin, m. kárász, kárászponty.

Carat, m. karát; érték; kis gyémánt.

Carature, f. karatozás.

Caravane, f. karaván, utazó csoport, utazó társaság.

Caravanier, m. karavánvezető.

Carbantine, f. frissiben lehúzott állatbőr.

Carbonele, m. (méd.) karbunkulus, pokolvar, dögvar; karbunkulus (drágakő). [szénasav.]

Carbonique, adj. szénsavas; acide —,

Carbonnade, f. rostélyos, rostélyos pecsenye.

Carcadoire, f. nyakláncz (őszvére).

Carcailler, v. n. pütypalattogni.

Carcan, m. nyakvas; pelengér, bitósa.

Carcasse, f. csontváz; fig. hajóváz; sodronybáb (fejkdőlőház); lobgolyó.

Carcinome, m. rákfehély.

Cardage, m. kártolás.

Cardamine, f. foszlár.

Cardanome, m. paradicsmag.

Cardasse, f. indiai fügefű; kárt, gyapjúgyarató.

Carde, f. kárt.

Cardée, f. gyapjúgyaratóval tele.

Carder, v. a. kártolni, gyaratni.

Carderie, f. kártológár.

Cardeur, m. gyarató, kártoló, gyapjufésülő. [görcs.]

Cardialgie, f. szívfehélys, gyomor-

Cardiaque, adj. szív-erősítő; —, m. szív-erősítés.

Cardier, m. gyapjúgyaratóképző, kártcsináló.

Cardinal, ale, adj. előkelő, sarkalatos, fő . . . ; —, m. bíbornok.

Cardinalat, m. bíbornoki méltóság.

Cardinaliser, v. a. vöröstre festeni.

Cardlogme, *m. zaha, gyomorhév.*
 Cardon, *m. spanyol articsóka.*
 Carême, *m. bõjt; bõjti prédikáció.*
 Carême-prenant, *m. farsang utolsó napjai; fig. farsangi bohócz.*
 Carénage, *m. tatarozás; hajógyár.*
 Carence, *f. (dr.) hiány.*
 Carène, *f. hajógerincez; tatarozás.*
 Caréner, *v. a. tatarozni (hajót).*
 Carissant, *te, adj. csirogató, édelgő, hiselgő. [gés.*
 Carisse, *f. csirogatás, édelgés, hisel-*
 Carisser, *v. a. édelegni, csirogatni, hiselegni. [repes tajkoncz.*
 Carot, *m. lepcsényes tajkoncz, cse-*
 Cargador, *m. hajóalkusz.*
 Cargaison, *f. hajóteher; hajófuvarlevél, raklevél.*
 Cargueur, *m. (mar.) forgatag.*
 Caristide, *f. (arch.) nõoszlop, gyám-szobor.*
 Caribou, *m. kanádiai íramszarvas.*
 Caricature, *f. torzkép.*
 Carie, *f. csontszú; üszög; szúrágás.*
 Carib, *ée, part. et adj. sérges, születte.*
 Carrier, *v. a. kezdeni emészteni, rothasztani; se—, v. pr. rothadni.*
 Carieux, *euse, adj. (méd.) veszni kezdő, rothadt. [kiabálás, láрма.*
 Carillon, *m. harangjáték; zeneóra;*
 Caristade, *f. fam. alamissza.*
 Carlin, *m. kis szelindek.*
 Carline, *f. kősfény (növény).*
 Carmagnole, *f. szabadsági dal, szabadsági táncz.*
 Carme, *m. karmelita-szerzetes; carmes, pl. mind a négy (kocskában).*
 Carmélite, *f. karmelitanő, karmel-apáca.*
 Carmin, *m. karmin, arcfesték.*
 Carminatif, *ive, adj. (méd.) szélhajtó.*
 Carnage, *m. vérontás; dög; fig. csalá-vesztés.*
 Carnalage, *m. húsadó.*
 Carnassier, *iére, adj. húsvágyó.*
 Carnassière, *f. vadászlatarsnya.*
 Carnation, *f. testszin; testesülés, test-lététel.*
 Carnaval, *m. farsang.*
 Carne, *f. szöglet, éle, széle valaminek.*
 Carné, *ée, adj. hússzinű, testszinű (virág).*
 Carnèle, *f. rovátk (pénze).*
 Carneler, *v. a. széleszni, szél csinátni.*
 Carnet, *m. üzletkönyv, úti napló; adósságkönyv.*

se Carnifier, *v. pr. hussá lenni.*
 Carnivore, *adj. húsevő.*
 Carnosité, *f. húskínővés, vad vagy gombós hús.*
 Carogne, *f. pop. dög.*
 Carolin, *m. károlyarany.*
 Caron, *m. darab szalonna.*
 Caroncule, *f. apró mûrgy, bibircs, szömölcs.*
 Carotides, *f. pl. fej-üterek.*
 Carotique, *adj. allató.*
 Carotte, *f. mûrok, sárga répa.*
 Carotter, *v. n. fam. piszkosan játszani.*
 Carottier, *m. piszkos játékos.*
 Caroube, *m. szent János kenyere.*
 Caroubier, *m. szentjános-kenyérfa.*
 Carouge, *m. szent János kenyere.*
 Carousse, *f. kárász, kárászponty.*
 Carpe, *f. potyka, ponty; —, m. kézfej.*
 Carpeau, *m. lenyészponty.*
 Carpette, *f. borüekvászon; pontyocska, potyka.*
 Carpier, *m. pontyostó.*
 Carpière, *f. pontytartó.*
 Carpillon, *m. igen kis potyka.*
 Carpin, *m. gyertyánfa.*
 Carquèse, *m. olvasztó-kemencse.*
 Carquois, *m. tegez, nyílók.*
 Carrare, *m. karrári márvány.*
 Carte, *f. fölrész, felső rész.*
 Carré, *m. négyszög; sina, kerített lapocska (sakkon); lépcsőkanyarulat.*
 Carré, *ée, adj. négyszögű.*
 Carreau, *m. négyszögű lap; négyszög; utczakövezet; tők (kártyában); vasaló; dugulás, hasszorulás; — de foudre, mennykő.*
 Carrefour, *m. kereszttű; utczasarok.*
 Carréger, *v. n. labodázni.*
 Carrelage, *m. kőlapokkal kirakás; kövezet. [megtalpalni.*
 Carreler, *v. a. kövezni, követ kirakni;*
 Carrelet, *m. négy ellő tá, ár; szabó-olló; szűrő; négyszegű varsa; hat bibircsós félszeguszó.*
 Carreleur, *m. kövező, foltozó varga.*
 Carrelier, *m. tégláregelő, lapkővágó.*
 Carrelure, *f. új talp (ócska lábbelin).*
 Carrément, *adv. négyszeresen.*
 Carrer, *v. a. négyszögíteni; se—, v. pr. fam. pöffeszkedni.*
 Carret, *m. v. Caret. [sejtő.*
 Carrier, *m. kőbánya-tulajdonos; kő-*
 Carrière, *f. kőbánya; futópálya, pálya; vágatás; fig. életpálya.*

Carrillon, *v.* Carillon.
 Carriole, *f.* kétkerekű kocsi.
 Carriotte, *f.* török szilva.
 Carrosse, *m.* hintó, kocsi.
 Carrossée, *f.* fam. tele hintó.
 Carrosserie, *f.* kocsigyármű.
 Carrossier, *m.* kocsigyártó; hintóba való ló, kocsiló.
 Carrousel, *m.* gyűrűbökés, lovagjáték; lovagjátéktér.
 Carrousse, *f.* pop. faire —, dombérozni.
 Carrure, *f.* vállszélesség.
 Cartaux, *m.* pl. tengeri térképek.
 Carte, *f.* táblapapíros, lemezpapír; kártya; térkép; étlap; kocsmárosi számla; — marine, tenger-abrossz; — du dîner, étlap; jeu de cartes, kártyajáték; egy játék kártya; jouer aux cartes, kártyázni; donner — blanche, teljhatalmat adni; cartes, *pl.* kártyák, kártyajáték.
 Cartel, *m.* kihívás; fogolycsere.
 Cartelette, *f.* kis palakő.
 Cartelle, *f.* padló, padlódeszka, gerenda.
 Carterie, *f.* kártyagyár.
 Cartero, *m.* *p.* u. tárcza.
 Carthame, *m.* vad sáfrány.
 Cartier, *m.* kártyacsináló, kártyaárus.
 Cartilage, *m.* porcz, porczogó.
 Cartilagineux, *euse, adj.* porczogós, porczos.
 Cartomancie, *f.* kártyavetés.
 Cartomancien, *m.* — enne, *f.* kártyavető; kártyavetőnő.
 Carton, *m.* táblapapíros, lemezpapír; minta, mustra.
 Cartonnage, *m.* táblapapírosból készült mű, katulyák. [(könyvet).
 Cartonner, *v.* a. táblapapírba kötni
 Cartonnerie, *f.* táblapapírgyár; táblapapírból készült mű.
 Cartonnier, *m.* táblapapírkészítő.
 Cartouche, *m.* ékes befoglalás; zsebelő, zsebtolvaj; —, *f.* töltény, töltés; kartács.
 Cartouchier, *m.* tölténytáska.
 Cartulaire, *m.* oklevélgyűjtemény.
 Carvi, *m.* kömény, mezei kömény.
 Caryatide, *v.* Cariatide.
 Caryophyllacé, *ée, adj.* szegfűnemű.
 Cas, *m.* eset, történet; tett; büntény; eset, ejtés (nyelvtanban).
 Cas, casse, *adj.* *p.* u. tompahangú, tompa.
 Casanier, *m.* honguggoló, otthonülő.

Casaque, *f.* utazó-öltöny.
 Casaquin, *m.* otthonka, házi öltöny.
 Casau, *m.* *p.* u. házikő.
 Cascade, *f.* zuhatag, vízesés; ugrás beszédben. [bott.
 Cascane, *f.* vár-üreg, váralag, bástya.
 Cascarille, *f.* kaskaril (fa és kéreg).
 Cascatelle, *f.* kis víz-esés.
 Case, *f.* fiók, rekesz; sima, kerített lapocska, koczka (sakkon); négerkunyhó; fam. patron de la —, háziúr.
 Caséation, *f.* *p.* u. a tej ősszefutása.
 Caséoux, *euse, adj.* sajtos, túrós.
 Casemate, *f.* bástyabolt, bástyaboltozat, vár-üreg.
 Caser, *v.* a. et n. elrendezni; se —, *v.* pr. fam. letelepülni, megtelepedni.
 Caserette, *f.* sajtnyomó káva, sajtkáva.
 Caserine, *f.* laktanya.
 Casernement, *masc.* laktanyákba elhelyezés.
 Caserner, *v.* a. et n. laktanyába behelyezni; laktanyában lenni.
 Caseux, *euse, v.* Caséoux.
 Casier, *m.* fiók írószekrényben; pármái-sajtesináló.
 Casière, *f.* sajtesináló-hely.
 Casilleux, *euse, adj.* törekeny.
 Casimir, *m.* félposztó.
 Casoar, *m.* szalagáz (madár).
 Casque, *m.* sisak. [sakos.
 Casqué, *ée, adj.* sisakkal ellátott, sisakos.
 Casquette, *f.* sisak, süveg.
 Cassade, *f.* tréfából vagy szükségből hazugság.
 Cassant, *te, adj.* törekeny.
 Cassation, *f.* semmisítés, megsemmisítés, megszüntetés; hivatalból kitlevés; cour de —, semmisítésizék, semmisítőszék.
 Casse, *f.* elbocsátás, elküldés (szolgálatból).
 Casse, *f.* kásza, kászia; tollfiók; merülő-veder; levél-szekrény; betüláda; — aromatique, fahéj.
 Cassé, *ée, part. et adj.* tört, széttört; fig. elcsigázott; voix cassée, gyenge hang. [vakmerő ember.
 Casse-cou, *m.* nyaktörő, nyaktörés;
 Casse-cul, *m.* pop. seggreesés.
 Cassement, *m.* ág-törés.
 Casse-museau, *m.* orr-ütés, ütés orr-ra.
 Casse-noisette, *m.* diótörő.
 Casse-noix, *m.* magtörő holló.
 Cassenole, *f.* gubacs.

Casser, *v. a. törni, széltörni, össze-szúzni*; *fig. érvényteleníteni, megerősíteni; megsemmisíteni; kitenni (szolgálatból); se —, v. pr. eltörni, törni*; *fig. gyengülni.*

Casserolle, *f. réz-serpenyű, kondér.*

Casse-tête, *m. fig. fejtörő munka; fejszaggató (bor); kábító lármá: reczecsapda; gyilkoló furkos bot.*

Cassetin, *m. szekrényfiók.*

Cassette, *f. szekrényke.*

Casseur, *m. érczkalapács.*

Casside, *f. paizsbogar.*

Cassie, *f. káoszfa.*

Cassier, *m. keserfa.*

Cassine, *f. p. u. major, tanya; mulató-ház; kis órház.*

Cassino, *m. casino, gyűlde.*

Cassis, *m. fekete ribiszke.*

Cassoire, *f. kenderitörő. [millye.*

Cassolette, *f. füstölő-serpenyű; illat-*

Casson, *m. cacao-darabka.*

Cassonade, *f. daraczukor.*

Cassure, *f. törés.*

Castagnette, *f. kézcsörgetyű.*

Caste, *f. külön-osztály, néposztály.*

Castel, *m. vár, kastély, palota.*

Castelane, *f. szilva neve.*

Castellan, *m. várnagy.*

Castellanie, *f. várnagyság.*

Castille, *f. fam. vizsál, egyenellenség.*

Castine, *f. folyókövacs.*

Caston, *m. gyűrűfoglalvány.*

Castor, *m. hód; kasztorkalap.*

Castoréum, *m. hódony.*

Castrat, *m. herélt.*

Castration, *f. herélés.*

Casualité, *f. esetlegesség.*

Casuar, *m. szalagás (madár).*

Casuel, *elle, adj. — ellement, adv. esetleges, bizonytalan; esetlegesen, történetesen; —, m. járadék, mellékjövedelem.*

Casviste, *m. eset/sejtő. [őzön.*

Cataclysmé, *m. áradás, víz-ár, víz-*

Catacombes, *f. pl. sírbolt.*

Catadoupe, *f. zuhatag, sugó vizesés.*

Catafalque, *m. gyászravatal.*

Catalectes, *m. pl. töredékek.*

Catalepsie, *f. merevedés, dermengés.*

Cataleptique, *adj. dermengéskóros, dermkóros.*

Catalogue, *m. jegyzék, lajstrom.*

Cataplasme, *m. pép-egyveleg, boron-gatmány.*

Cataplexie, *f. (méd.) tagmerevülés.*

Catapulte, *f. hajító-gép.*

Cataracte, *f. víz-esés, víz-zuhatag; külső hályog; felhőszakadás.*

se Cataracte, *v. pr. hályogot kapni.*

Catarre, *v. Catarrhe.*

Catarrhal, *ale, adj. hurutos.*

Catarrhe, *m. csúz, hurut.*

Catarrheux, *euse, adj. csúzos.*

Catastrophe, *f. sőesemény, iktózos kimenetel; szerencsefordulat.*

Catéchèse, *f. hit-elemzés.*

Catéchète, *m. vallástanító*

Catéchétique, *f. hit-elemzés-tan.*

Catéchisme, *v. a. vallást tanítani.*

Catéchisme, *m. káté, gyermekoktatás (vallásban).*

Catéchiste, *m. gyermektanító, vallás-tanító. [hitelemző.*

Catéchistique, *adj. kérdő, kérdezőgető;*

Catéchumène, *m. hittanuló.*

Catégorie, *f. osztály, sorzék; nem.*

Catégorique, *adj. — ment, adv. határozott; határozottan. [hajtó.*

Cathartique, *adj. (méd.) tisztító, has-*

Cathédrale, *f. székes egyház.*

Cathérèse, *f. (méd.) kiürülés.*

Cathérétique, *m. marószor.*

Cathéter, *m. húgyecap.*

Catholicisme, *m. katolika vallás.*

Catholicité, *f. igazhitűség.*

Catholicon, *m. általános gyógyszer; egyetemes szótár.*

Catholique, *adj. — ément, adv. egyetemes, katolikus; katolikus módon;*

—, *m. et f. katolikus ember; katolika nő. [katolikussá lenni.*

Catholiser, *v. a. et n. katolikussá tenni;*

Cati, *m. fénysajtó.*

Catimini, *adv. en —, titokban, titkosan.*

Catin, *f. pop. feslett erkölcsű nő.*

Catir, *v. a. fénysajtót alkalmazni.*

Catisseur, *m. kelncsajtoló.*

Catopes, *f. pl. hasparások, has-uzsonnyak. [körtani.*

Catoptrique, *f. tükrőtan; —, adj. tü-*

Cauchemar, *m. lidércz.*

Caudataire, *m. uszályhordozó.*

Caudé, *ée, adj. farkkal ellátott.*

Caudex, *m. torzsa. **

Caulescent, *te, adj. torzsás.*

Cauliforme, *adj. száralaku.*

Cauris, *m. kagylópénz.*

Caurude, *m. hárís.*

Causal, *ale, v. Causatif.*

Causalité, *f. okilagosság, okszerűség.*

Causatif, *ive, adj. okszerű.*

Cause, *f.* ok, indok; jogügy, pör; fél, illető fél; — pie, kegyes alapítvány; pour —, alapos oknál fogva; à — de, miatt; à — que, mert, mivel; être en —, félnek lenni valamely pörben.

Causér, *v. a.* okozni; —, *v. n.* beszélgetni; fecsegni. [*gés.*]

Causerie, *f.* fam. beszélgetés; fecse-
Causeur, *m.* — euse, *f.* fecsegő; fecsegőnő; —, *adj.* csacska.

Causeuse, *f.* kis pamlag.

Causticité, *f.* felmaró erő; csipős gúnyolódás.

Caustique, *adj.* maró, égető; *fig.* csipős, gúnyoros; —, *m.* marószér.

Cautèle, *f.* vm. álnokság; (*jur.*) óvás.

Cauteleux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* álnok, ravasz; álnokul.

Cautement, *adv.* óvatosan.

Cautère, *m.* folyóseb, genyikutacs.

Cautérétique, *adj.* maró, égető; —, *m.* marószér.

Cautérisation, *f.* genyikutacs-nyitás.

Cautériser, *v. a.* maratni, égetni; genyikutacsot nyitni.

Caution, *f.* kezesség, kezes. [*ség.*]

Cautionnement, *m.* kezeskedés; kezes-

Cautionner, *v. a.* kezeskedni.

Cavalage, *m.* kanca-meghágatás.

Cavalcade, *f.* díszmenetlőháton; sétalovaglás.

Cavale, *f.* kanca.

Cavalerie, *f.* lovasság.

Cavalier, *m.* lovag, lovas; főnemes, gavalér.

Cavalier, *ère*, *adj.* fesztelen; kissé büszke. [*delemmel.*]

Cavalièrement, *adv.* fesztelenül, ille-

Cavalon, *m.* paszomány.

Cavalot, *m.* kis vas-ágyú.

Cavalquet, *m.* trombitamars.

Cavanne, *f.* tajok, békateknő.

Cave, *f.* pince; pincezetok; piperszekrényke; (*jeu.*) kitétel.

Cave, *adj.* ürös, beesett.

Caveau, *m.* kis pince; kis sirbolt.

Caveçon, *v.* Cavesson.

Caver, *v. a.* et *n.* kívájni, mélyíteni, ki-völgyelni; játékpénzt kitenni.

Caverne, *f.* barlang, üreg.

Caverneux, *euse*, *adj.* barlangos, üreges.

Cavessine, *f.* állazó neme.

Cavesson, *m.* állazó, ajazó.

Cavet, *m.* horony.

Caviar, *m.* halikra.

Cavillation, *f.* álokoskodás.

Cavillone, *f.* pánczélos koltty.

Cavin, *m.* mély út.

Cavité, *f.* odú, üresség; — du cœur, szív-üreg. [*(matrózok-é).*]

Cayenne, *f.* (*mar.*) konyha; laktanya.

Cayes, *f.* pl. zátony, fővenytorlatok.

Ce (*cet*), *cette*, *pron.* ez, az.

Céans, *adv.* vm. itt, e' házban.

Cébrion, *m.* selyembogár.

Ceci, *pron.* ez, ez itt, emez.

Cécité, *f.* vakság.

Céder, *v. a.* átengedni, odaengedni; — *v. n.* engedni.

Cedille, *f.* C alatti kis jegy (Ç).

Cédon, *m.* fűfű.

Cédrat, *m.* jóillatú citrom.

Cèdre, *m.* cédrus, cédrusfa.

Cédrie, *f.* cédrusgyanta.

Cédrite, *m.* cédrusbor.

Cédule, *f.* lapka, levelke, cédula, kézirat. [*koszorúzni.*]

Ceindre, *v. a.* övezni, körülvenni; meg-

Ceintrage, *m.* alaltság, kötelek.

Ceinture, *f.* öv; foglaltvány; *fig.* derék.

Ceinturette, *f.* szíj a vadászkiáltón.

Ceinturier, *m.* övcsináló.

Ceinturon, *m.* kardszíj.

Cela, *pron.* ez, az, emez, amaz; à — azon; pour —, azért; sur —, arra, erre. [*mes.*]

Céladon, *m.* tengerszöld; epedő szerel-

Célation, *f.* (dr.) eltűkolás.

Célébrant, *m.* misemondó pap.

Célébration, *f.* ünneplés.

Célébre, *adj.* híres.

Célébrer, *v. a.* megünnepelni; magasz-
talni, dicsérni, dicsőíteni; — la messe, misézni, misét mondani. [*ség.*]

Célébrité, *f.* ünnepély; hírnév, híres-

Céler, *v. a.* titkolni, titokban tartani.

Célère, *adj.* sebes, gyors.

Céli, *m.* zeller.

Célérité, *f.* sebesség.

Céleste, *adj.* menygyei.

Celestin, *m.* Czelestin szerzetese.

Célique, *adj.* flux —, hasmenés, has-
folyás.

Célibat, *m.* nőtelenség.

Célibataire, *m.* aggregény.

Celle, *v.* Celui.

Cellérage, *m.* ászokpénz.

Cellérierie, *f.* kulcsárság.

Cellérier, *m.* — ière, *f.* kulcsár, pincse-
mester; kulcsárnő, pinczemesternő

Cellier, *m.* élelőbolt.
 Cellite, *m.* remete, barát.
 Cellulaire, *adj.* sejtes, sejtalku; *szellás.* [szekrény.
 Cellule, *f.* csella; *sejt*, lépsejt; *flók*,
 Célosie, *f.* amaránt, bárting.
 Celtique, *m.* celta nyelv.
 Celui, celle, *pron.* az, azon; ez, ezen.
 Cembro, *m.* czipolyafenyű.
 Cément, *m.* ragacs, kőragacs, cement.
 Cémenter, *v. a.* (ohim.) cémentezni,
 anyítani (aranyból), edzeni (acél-
 nál).
 Cémétéril, *ale*, *adj.* temetői, sírkerti.
 Cénacle, *m.* ét-terem (régieké).
 Cenchrée, *f.* fűnyűg, kőszőny.
 Cendal, *m.* cindellafóta.
 Cendre, *f.* hamu; — de plomb, madár-
 serét. [szürke.
 Cendré, *é*, *adj.* hamussín, hamvas.
 Cendrée, *f.* madárgöbcs.
 Cendrer, *v. a.* hamvas-szürkére festeni.
 Cendreau, *euse*, *adj.* hamvas.
 Cendrier, *m.* hamulyuk, hamukatlan;
 hamusszedő.
 Cendrille, *f.* széneczege.
 Cendrillon, *m.* hamupipke.
 Cène, *f.* vacsora, úrvacsora; jour de
 la —, nagyszünet; célábrer la —,
 úrvacsorával élni.
 Cénobie, *f.* klastrom, zárdá.
 Cénobite, *m.* klastromi barát.
 Cénoptère, *m.* haraszt, páfrán.
 Cénotaphe, *m.* díszsír.
 Cens, *m.* hűbéradó, földbér.
 Censal, *m.* alkusz, hajhász.
 Cense, *f. p. u.* major, tanya, bérjóság.
 Censé, *é*, *adj.* valaminek tartott.
 Censerie, *f.* alkuszdíj.
 Censeur, *m.* bíráló.
 Censier, *adj.* seigneur —, földbértulaj-
 donos; livre —, földbérkönyv; —, *m.*
 majorság-bíró.
 Censiste, *adj.* bérkötő, hűbérkötő.
 Censitaire, *m.* bérfizető.
 Censive, *f.* földbér.
 Censuel, *elle*, *adj.* bérkötő; droit —,
 földbérjog.
 Censurable, *adj.* bírálat alá tartozó,
 hibás, feddendő.
 Censure, *f.* bírálat, könyvbírálat; egy-
 házi büntetés.
 Censeur, *v. a.* bírálni, megbírálni,
 gáncsolni.
 Cent, *adj.* száz; —, *m.* száz, száza
 valaminek.

Centaine, *f.* száz, száza valaminek;
 igefonal, pászámkötő; par centaines,
 százanként, százával.
 Centaure, *m.* czentaurus.
 Centaurée, *f.* kis ezerjófű.
 Centenaire, *adj.* százéves; nombre —,
 százas szám.
 Centenier, *m.* nemzetközi százados.
 Centième, *adj.* századik.
 Centime, *m.* egy frank századrésze.
 Centinode, *f.* gombos leleg.
 Central, *ale*, *adj.* középponti, központi
 Centralisation, *f.* központosítás.
 Centraliser, *v. a.* központosítani.
 Centre, *m.* középpont, központ.
 Centrifuge, *adj.* középfutó.
 Centripète, *adj.* középre tartó.
 Centuple, *adj.* százszoros.
 Centupler, *v. a.* százszorozni.
 Centurie, *f.* század.
 Centurion, *m.* százados.
 Cep, *m.* szőlővessző; szőlőtő.
 Cependant, *adv.* azonban, mégis, mind-
 azáltal.
 Cépole, *m.* csikos gadócz.
 Céracée, *f.* író neme.
 Céramion, *m.* vörös kláris.
 Céraphron, *m.* darázs neme.
 Céreste, *m.* afrikai szarvaskigyó.
 Cérat, *m.* viasz-ír.
 Cératolithe, *m.* szarukő.
 Céraunias, *m.* villámkő.
 Cerbère, *m.* Cserberus.
 Cerceau, *m.* hordóabroncs, abroncs.
 Cercelle, *f.* telelő vagy makkréze.
 Cerclage, *m.* abroncsfa; bodnárdíj.
 Cercle, *m.* kör, körvonal; abroncs;
 karika; társaság, társas kör; ke-
 cercler, *v. a.* abroncsozni. [rület.
 Cerclier, *m.* abroncskészítő.
 Cercueil, *m.* koporsó.
 Céréal, *ale*, *adj.* semences céréales, pl.
 gabonafélék.
 Cérébelleux, *euse*, *adj.* agyacszo-
 tartozó, agyacs... [agy...
 Cérébral, *ale*, *adj.* agyhoz tartozó.
 Cérémonial, *ale*, *adj.* szertartási; —,
m. egyházi szertartások könyve;
 szertartás. [udvariasság, teketória.
 Cérémonie, *f.* szertartás; ünnepély;
 Cérémonieux, *euse*, *adj.* szertartásos
 ünnepélyes; teketóriás.
 Cerf, *m.* szarvas.
 Cerfeuil, *m.* baraboly.
 Cerf-volant, *m.* szarvasbogár; sár-
 kány (papírból).

Cérinthe, *f. azeplén.*
 Cerisaie, *f. cseresnyés (kert).*
 Cerise, *f. cseresnye.*
 Cerisette, *f. kökényszilva.*
 Cerisier, *m. cseresnyefa.*
 Cérîte, *m. kürtcsiga.*
 Cerne, *m. kör, karika; bájkör.*
 Cerné, *é, part. et adj. körülvett, körülkerített; kékpáthós szeme körül.*
 Cernéau, *m. fél dió. héjából kivett dióból.*
 Cernement, *m. bekerítés, elzárás.*
 Cerner, *v. a. kört vonni valami körül; körülkeríteni, körülvenni; — des noix, dióbélt kivenni.*
 Cérofle, *m. erdei baraboly.*
 Cérographie, *m. pecsétgyűrű (régieknel).*
 Céroïde, *adj. viaszmemű. [jólás.]*
 Céromance, Céromancie, *f. viaszból*
 Céromel, *m. viasz-ír.*
 Céropales, *m. pl. göröncsér hernyászok.*
 Cérophores, *m. pl. szarvas állatok.*
 Céropisse, *f. viasztapas.*
 Céropastique, *f. viaszképeles.*
 Cerque, *m. csingolán. [lölés.]*
 Cerquemanent, *m. vm. határkije.*
 Cerquemaner, *v. a. vm. határokat megvizsgálni, határköveket rakni.*
 Cerquemanneur, *m. vm. határvonó, határjelelő.*
 Cerre, *m. ezírbolyafenyő, makkcsésze.*
 Certain, aine, *adj. — ainement, adv. bizonyos; bizonyosan.*
 Certeau, *m. körte neme.*
 Certes, *adv. bizonyosan, bizonyára.*
 Certificat, *m. bizonyítvány.*
 Certificateur, *m. bizonyító, bizonyítványt adó; elkezes.*
 Certification, *f. bizonyítás. [ni.]*
 Certifier, *v. a. bizonyítani, megbizonyítani.*
 Certitude, *f. bizonyosság.*
 Cérumen, *m. fülzsír.*
 Céruise, *f. fehér ólom; — noir, irta, rajzla, vas-szén.*
 Cervaison, *f. szarvasvadászati idő.*
 Cerveau, *m. agy, agyvelő.*
 Cervelas, *m. disznósajt.*
 Cervelle, *f. agy, agyvelő.*
 Cervical, ale, *adj. nyakcsírtához tartozó, nyakcsírt...*
 Cervicorne, *adj. szarvas-szarúdad.*
 Cervoise, *f. p. u. fűszeres sör.*
 Cervoiser, *m. vm. sörmérő, sörárus.*
 César, *m. császár, hadvezér.*
 Césarienne, *adj. f. opération —, remek vágás.*

Cessation, *f. szünet, megszűnés.*
 Cesse, *f. szünet, csend.*
 Cesser, *v. n. et amegszűnni; megszűntetni. [hető.]*
 Cessible, *adj. (dr.) eladható, elidegeníthető.*
 Cession, *f. átengedés.*
 Cessionnaire, *m. (dr.) engedményes.*
 Ceste, *m. küzdő-kesztyű.*
 Césure, *f. (pros.) versmetszet, metszet (versben).*
 Cet, *v. Ce.*
 Cétaçé, *é, adj. bánanemű, czetnemű.*
 Céterac, *m. bordalap, veselke.*
 Cétime, *f. bánavelőssír.*
 Cette, *v. Ce.*
 Cèzes, *f. pl. bagolyborsó.*
 Chablage, *m. hajókormányzás v. széles helyeken.*
 Chable, Chableau, *m. huzókötél folyami hajókon. [vagy emelni.]*
 Chabler, *v. a. kötélhez kötni s vonni*
 Chableur, *m. hajószvezér (folyamokon).*
 Chablis, *m. szőlőrés.*
 Chabot, *m. serincz (hal); ohabots, pl. állvány-kötélzet.*
 Chabraque, *f. lótakaró, csótár, lóterítő.*
 Chabrilion, *m. kecskesajt.*
 Chacal, *m. sakál, törökróka, aranyfarkas. [mindenk.]*
 Chaou, une, *pron. minden, mindenki.*
 Chafouin, ine, *adj. fam. szikár, tekintélytelen, silány; —, m. szagos gürény. [szővet neme.]*
 Chagrin, *m. bú, bosszúság, harag.*
 Chagrin, ine, Chagrinant, te, *adj. bosszantó, bosszús.*
 Chagriner, *v. a. bosszantani; se —, v. pr. búsulni, bosszankodni (valamin. de qch.).*
 Chalne, *f. láncz.*
 Chaineau, *m. ereszcatorna.*
 Chalnetier, *m. sárgarézműves, tácsináló.*
 Chalnette, *f. lánczocska.*
 Chalnon, *m. lánczszem.*
 Chair, *f. hús; fig. bőrszín; érzékiség.*
 Chaire, *f. szószerk, tanításterk; fig. tanárság.*
 Chaise, *f. szerk; cséza; állvány, talap; aller à la —, szükségét végezni, ürtséket használni.*
 Chaland, *m. — ande, f. vevő, rendez vevő; vevőnd; —, m. lapos folyami hajó.*
 Chalandise, *f. rendez vevő.*
 Chalaze, *f. csírfolt.*

clotde, *m. kigyógyik.*
 cloutographie, *m. ércszersz, réz-
 metsző.*
 Chalcographie, *f. rézszersz.*
 Chale, *m. sál.*
 Chalet, *m. pásztorház.* [galom.
 Chaleur, *f. melegség, hőség; fig. buz-
 Chaleureux, euse, adj. p. u. heves,
 tüses (személyekről).*
 Châlibé, *é, adj. aczélos, aczéllal
 vegyült.*
 Châlit, *m. vm. nyoszolya.*
 Chalou, *m. gyapjúszővel.*
 Chaloupe, *f. sarka, csónak.*
 Chalumeau, *m. fűszár; pásztori síp;
 forraszső.*
 Chalumet, *m. csövecske.*
 Châlôt, *m. székhalál.*
 Chamade, *f. (gu.) megadásjel.*
 Chamailler, *v. n. et se —, v. pr. vesze-
 kedni, küzdeni.*
 Chamaillis, *m. küzködes.*
 Chamarrer, *v. a. megprémezni, be-
 szegni.*
 Chamarrure, *f. beprémezés, beszegés.*
 Chambellage, *m. hűbérvalóztatási il-
 leték.*
 Chambellan, *m. kamarás.*
 Chambellanie, *f. p. u. kamarási szol-
 gálat, kamarasság.*
 Chambourin, *m. silány, szöld üveg.*
 Chambranle, *m. párkány, pártásat.*
 Chambre, *f. szoba.*
 Chambrée, *f. pajtasság; nézők száma
 (színházban); bevétel valamely elő-
 adásból.* [lakója.
 Chambrelan, *m. kontár; egyes szoba*
 Chambrelant, *te, adj. presse chambre-
 lante, sugnyomda.*
 Chambrer, *v. a. et n. együtt lakni;
 pajtasságot kötni; szobába zárni
 (valakit).*
 Chambrette, *f. szobácska.*
 Chambrier, *m. sárdaiagszató.*
 Chambrière, *f. szobaleány; korbács.*
 Chambrillon, *m. fam. szolgáló lányka.*
 Chameau, *m. teve; levestör.*
 Chamelier, *m. levehajló.*
 Chamois, *m. zerge; zergebőr, irha;
 zergessín.*
 Chamoiser, *v. a. írhát gyártani.*
 Chamoiserie, *f. írhagyártás.*
 Chamoiseur, *m. írhagyártó, írhatimár.*
 Champ, *m. mező; szántó föld; térség;
 sur le —, azonnal, nyomban, tüstént;
 en plein —, szabad mezőn; malson*

*de —, mezei lak; demeurer aux
 champs, falun lakni.*
 Champagne, *m. champagnei bor,
 pezsgő.*
 Champeaux, *m. pl. mezőség, legelő.*
 Champêtre, *adj. mezei; falusi; —, m.
 mező, mezőség.*
 Champignon, *m. gomba.*
 Champion, *m. kős, küzdő; — de la foi,
 mártír, vértanu.*
 Champure, *f. éji fagy általi kártétel.*
 Chance, *f. kockajáték neve; vétés;
 kockavétel; valószínűség; sze-
 rencse; játékszerencse; baleset.*
 Chancel, *v. Cancel.*
 Chancelant, *ante, adj. ingadozó; fig.
 elhatározatlan, ingtag.*
 Chanceler, *v. n. ingadozni, tántorogni;
 habozni.*
 Chancelier, *m. kanczellár.*
 Chancelière, *f. kanczellárné; lábzsák;
 lábttyu.*
 Chancellement, *m. ingadozás.*
 Chancellerie, *f. kanczellária.*
 Chanceux, *euse, adj. fam. szerencsés;
 szerencsétlen; merész.*
 Chancel, *ie, adj. penészes.*
 Chancel, *v. n. et se —, v. pr. penészedni.*
 Chancelure, *f. penész.*
 Chancre, *m. rákfenés fekély; hőpör, hőpörselet.*
 Chancreux, *euse, adj. (chir.) rákfenés.*
 Chandelour, *f. gyertyaszertelő.*
 Chandelier, *m. gyertyatartó; gyertya-
 mártó, gyertyaárus.*
 Chandelie, *f. gyertya, fagygyúgyertya.*
 Chanfrein, *m. lósfő eleje; csillag, hoka
 (lovakon).*
 Change, *m. csere; váltó-üzlet; váltó-
 kelet, váltófolyam; felpénz.*
 Changeant, *te, adj. változó; játszó-
 színű.*
 Changement, *m. változás.*
 Changer, *v. a. cserélni, elcserélni (-val,
 -vel, pour qch., contre qch.); vált-
 tani; átválttatni; átüldöz-ködni; —,
 v. n. változni; se —, v. pr. megvál-
 tozni, átalakulni.*
 Changeur, *m. pénzváltó.*
 Chanlatte, *f. horogfa.*
 Chanoine, *m. kanonok.*
 Chanoinesse, *f. szerzetes hölgy.*
 Chanoinie, *f. kanonokság.*
 Chanson, *f. ének, dal; fig. hiábavaló
 fecsegés; chansons! gyermekség!
 hiábavalóság!*

Chansonner, v. a. *gúnydalt csinálni valakire.*
 Chansonnette, f. *dalocska.*
 Chansonnier, m. *dalköltő; dalkönyv, énekes könyv.*
 Chant, m. *ének; dallam.*
 Chantant, te, adj. *énekelhető; air —, énekdarab.*
 Chanteau, m. *karaj (kenyér); darabka szövel, maradék; (taill.) pátká, ereszték.*
 Chantepleure, f. *szűrő; vízárok, csatorna; öntözőkanna.*
 Chanter, v. a. et n. *énekelni; megénekelni, dicsőíteni; kukurikolni; csirpegni; pain à —, osztja.*
 Chanterelle, f. *ötöd, ötödhang (zenében); csalnadár.* [kesző.
 Chanteur, m. — euse, f. *énekes; éne-*
 Chantier, m. *ácsér, ácsudvar, ács-hely; hajógyár, hajóépítőhely, hajóda; gadnárfá; felszer, kocsiszín.*
 Chantignole, f. *próbatégla.*
 Chantonné, ée, adj. *foltos (papírról).*
 Chantonner, v. a. *fam. dalolgatni, danolni.*
 Chantourné, m. *csifrázat.* [ritk.
 Chantournement, m. (men.) *kikanya-*
 Chantourner, v. a. (men.) *kikanyarítani.*
 Chantre, m. *kántor, éneklő.*
 Chantrie, f. *kántorság.*
 Chanvre, m. *kender.* [derkésztő.
 Chanvrier, m. *henderkereskedő; ken-*
 Chaos, m. *zűr, chaos; zűrzavar.*
 Chape, f. *bibornokruha; borító; boríték; tok; lombikfödél; hajtóka kesztyűn.*
 Chapeau, m. *kalap; biborkalap; bibornokság; férfi; (mus.) költel; párkány; — bas, lapos kalap; — bas! le a kalappal! coup de —, kalaplevétel; — de pipe, kupak, pipa-födél; mettre son —, kalapját föltenni; mettre — bas, kalapot letenni.*
 Chapelain, m. *káplán.*
 Chapeler, v. a. *héját (a kenyérnek) levakarni.* [lapkereskedés.
 Chapellerie, f. *kalaposmesterség; ka-*
 Chapelet, m. *olvasó; talpverfolt; dire son —, olvasót elolvasni.*
 Chapelier, m. *kalapos; kalapkereskedő.*
 Chapelle, f. *kápolna; zenekar; (cat.) ezüstedények; (imp.) segélypénztár; lombik; maître de —, karnagy, karmester; — d'un violon, markolatfa (hegedőn).*

Chapellenie, f. *káplánság.*
 Chapellerie, v. *Chapellerie.*
 Chapelure, f. *kenyérvakarék.*
 Chaperon, m. *síveg; gyászsapka; barátesuklya; fiatal nő kísérőnője.*
 Chaperonnière, f. *gálga.*
 Chapier, m. *papköntöst hordozó; papköntös-szekrény.*
 Chapiteau, m. *oszlopfő; koszorú, ékesség.* [lanhoz tartozó.
 Chapitral, ale, adj. *kanonoki, káplachapitre, m. káptalan; fejezet; fig. tárgy.*
 Chapitrer, v. a. *megpirongatni.*
 Chapler, v. a. *kalajtálni, élesre verni.*
 Chaploir, m. *kaszaüllő.*
 Chapon, m. *kappan; szőlőhajtvány.*
 Chaponneau, m. *kis kappan.*
 Chaponner, v. a. *herélni (kakast); hajtványokat nyelni.*
 Chapoter, v. a. vm. *sétvagdalni, összevagdalni.*
 Chaque, pron. *minden, mindegyik.*
 Char, m. *kétkerekű kocsi (régieké); — de triomphe, diadalkocsi; — à banc, nyeregkocsi; — numéroté, bérkocsi.*
 Charade, f. *szótagtalány, szótagrejtvény.*
 Charadrille, f. *esőszalonka.*
 Charançon, m. *szissik.*
 Charavari, m. *salavári nadrág.*
 Charax, m. *kárász, kárászponty.*
 Charbon, m. *szén; dögvar; üszög.*
 Charbonnage, m. *szénégetés.*
 Charbonnée, f. *rostélyos pecsenye; szénréteg.*
 Charbonner, v. a. *szénné égetni; szénnel feketíteni; szénnel megjelölni.*
 Charbonneux, euse, adj. *dögvaras.*
 Charbonnier, m. *szénégető; szénhordó; szénkamra; szénhajó.*
 Charbonnière, f. *szénégető; szénégetés, szénhuta; szénzínke.*
 Charbouiller, v. a. *ragyásítani (gabonát).*
 Charbucle, f. *üszög (gabonában).*
 Charcuter, v. a. *ügyetlenül felvágni (húst).*
 Charcuterie, f. *szalonna- és kolbászkereskedés, henteség.* [tesző.
 Charcutier, m. — ère, f. *hentes; hen-*
 Chardon, m. *bogács.*
 Chardonner, v. a. *kártolni, felvakarni.*
 Chardonneret, m. *tengelicz.*
 Chardonnette, f. *kerti articsóka, olaszlapu.*

Chardonnière, *f.* bogácsmező.

Charge, *f.* teher, rakomány; *fig.* passz, gond; hivatal, meghagyás; adó; meglátadás; gyümölcsbimbó; réteg szén; *fig.* túlterhelés; femme de —, gazdasszony.

Chargeant, *te, adj.* terhes, súlyos.

Chargé-d'affaires, *m.* ügynök, ügyvivő, ügyvivő.

Chargement, *m.* hajóteher, hajórakomány; fuvarlevél, szállító levél; ajánlás (levél-é).

Chargeoir, *m.* ágyukanál, tölthökánál.

Charger, *v. a.* terhelni, megterhelni; alkalmatlankodni; tölteni (fegyvert); *fig.* túlterhelni; ajánlani (levelet); — l'ennemi, meglátadni az ellenséget; se —, *v. pr.* magát megterhelni, magát túlterhelni, magát terhelni (-val, -vel, de qoh.); temps chargé, borult idő.

Chargeur, *m.* felrakó, rakodó; ágyutöltő; fuvaroztató; farakó.

Charier, *v.* Charrier.

Chariot, *m.* kocs, szekér.

Charitable, *adj.* — ment, *adv.* kegyes, jótékony; keresztényi szeretetből.

Charitatif, *ive, adj.* önkényti.

Charité, *f.* keresztény szeretet; kegyes adomány, alamizsna; szegényház; frères de la —, irgalmas barátok.

Charivari, *m.* macskazene; veszekedés.

Charlatan, *m.* szintár, csalafinta; kuruzsoló; kérkedő, kajdász.

Charlatane, *f.* p. u. kérkedő, kajdász; szintárnő; kuruzsolónő.

Charlataner, *v. a.* rábeszélni.

Charlatanerie, *f.* szintárlás; kuruzsolás; kérkedés.

Charlatanisme, *m.* nyegleség, kérkedés, kajdász; kuruzsoló fogások. [kedves]

Charmant, *te, adj.* kecses, gyönyörű, Charmé, *m.* báj, varázs-szer; *fig.* kecs; sejtér gyertyánfa.

Charmer, *v. a.* megbájosni; *fig.* elragadni; elvarázsolni.

Charmeur, *m.* p. u. bűvész.

Charmeuse, *f.* p. u. bűvész.

Charmille, *f.* fiatal gyertyánfa (sejtér); gyertyános hely.

Charmoie, *f.* gyertyánfaliget.

Charge, *m.* húsevő-idő (katholikuskonál); húsdézsma.

Charnaigre, *m.* fűrkész-e.

Charnel, — elle, *adj.* testi, érzei.

Charneux, *euse, adj.* húsos; húsnemű.

Charnier, *m.* csontház, tetemház; húskamra; csomó szőlőkaró.

Charnière, *f.* sarkazat, foglalás; vadászhaló.

Charnu, *ue, adj.* húsos, húsnemű.

Charnure, *f.* hús (ember-é).

Charogne, *f.* dög. [szatyor.]

Charlotte, *f.* vadászszereknek való

Charpente, *f.* épületfa; gerendázat.

Charpenter, *v. a.* ácsolni, bárdolni; *fig.* összekoncsolni. [munka.]

Charpenterie, *f.* ácsmesterség; ács-

Charpenter, *m.* ács.

Charpi, *m.* (tonn.) tuskó.

Charpie, *f.* tépet, tépett vászony.

Charpiner, *v. a.* kártolni, gyaratni (gyapjút).

Charrée, *f.* lúghamu; agyagfűrő.

Charretée, *f.* taligával tele.

Charretier, *m.* taligás. [kér-ut.]

Charretier, — ère, *adj.* chemin —, sze-

Charretin, *m.* kis taliga.

Charrette, *f.* kétkerekű taliga.

Charriage, *m.* fuvar; szekér, hajtmá; fuvarbér.

Charrier, *v. a.* et n. vinni (szekeren), menni (kocsin); magával vinni.

Charrol, *m.* fuvar; fuvarbér; robot-fuvar.

Charron, *m.* kerékgyártó.

Charonnage, *m.* kerékgyártómunka.

Charroyer, *v. a.* taligázni.

Charroyeur, *m.* taligás.

Charrue, *f.* eke; szántóföld.

Charte, *f.* okirat, oklevél, okmány; alkotmánylevel.

Charti, Chartil, *m.* kocsi, szekér alja; felszer, kocsi sín.

Chartre, *f.* bőrtőn; gyermekek aszkórsága. [zárd.]

Chartreuse, *f.* karthausi szerzetes-

Chartreux, *m.* — euse, *f.* karthausi; karthausi apáca.

Chartrier, *m.* levéltár; levéltárnok.

Chartulaire, *m.* Cartulaire.

Chas, *m.* tüfok; egyenesség, simaság; szintező, víziránymérő.

Chasse, *f.* ereklieszekevényke; borotványél; szemüvegkava.

Chasse, *f.* vadászat; (méc.) moztér; aranyverőkalapács.

Chassé, *m.* (dan.) bizonyos mozdulat tánczban.

Chasse-chien, *m.* egyházfi.

Chasselas, *m.* sejtér szépszőlő.

Chasse-marée, *m.* haltargonczás, hal-
szatolás; ajóksajka.
Chasse-mouche, *m.* légyecsapó, légyűző,
szúnyogháló.
Chasse-mulet, *m.* szamarász, számár-
hajló, őszvérhajló.
Chasse-puce, *f.* cikkszár.
Chasse-punaise, *f.* csimazöld takta.
Chasser, *v. a. et n.* üzni, kergetni, va-
dászni; elűzni, kikergetni; — un
clou, seget beverni.
Chasseur, *m.* — euse, *f.* vadász; va-
dászó; heringhaldász (sajka).
Chassie, *f.* csipa, szemvaj; csipásság.
Chassieux, euse, *adj.* csipás szemű.
Châssis, *m.* ráma, keret, foglalék;
áldás, talap; gerendázat, födelezt.
Chassoir, *m.* (tonn.) verőeszköz.
Chaste, *adj.* — ment, *adv.* szűz, tiszta
erkölcsű; szűzen.
Chasteté, *f.* szűzesség, szemérmesség.
Chasuble, *f.* misemondóruha.
Chasublier, *m.* misemondóruhacsináló.
Chat, *m.* macska; kohókór; estellő,
szintező.
Châtaigne, *f.* gesztenye.
Châtaigné, ée, *adj. p. u.* gesztenye-
színű.
Châtaigneraie, *f.* kis gesztenyés.
Châtaignier, *m.* gesztenyefa. [ról].
Châtain, *adj. m.* gesztenyesszínű (haj-
Chat-bizam, *m.* pézsma-macska.
Chat-civette, *m.* cibét-petymeg.
Château, *m.* kastély, vár; palota.
Chatée, *f.* macskakölykezés.
Châtelain, *m.* várnagy.
Châtelet, *m.* váracska, kis kastély.
Châtellenie, *f.* várnagyság.
Chat-huant, *m.* bagoly.
Châtiable, *adj.* büntetésre méltó.
Châtier, *v. a.* büntetni; *fig.* szorgal-
masan kidolgozni.
Châtibre, *f.* macskalyuk; macskatör,
macskafogó.
Châtiment, *m.* büntetés.
Chat-manoul, *m.* vadmacska.
Chatolement, *m.* színjátszás.
Chaton, *m.* kis macska; magtok.
Chatonner, *v.* Chatter.
Chatouille, *f.* tövesszal (mint csal-étek).
Chatouillement, *m.* csiklandás.
Chatouiller, *v. a.* csiklandani.
Chatouilleux, euse, *adj.* csiklandós.
Chatoyant te, *adj.* játszószínű.
Chatoyer, *v. n.* színekkel játszani.
Chat-pard, *m.* onkamacska.

Châtré, *m.* herélt. [csontkitni].
Châtrer, *v. a.* herélni; *fig.* bémítani.
Châtreur, *m.* disznóherélő, herélő.
Châtrure, *f.* herélés, kiherélés.
Chatte, *f.* macska, nősténymacska.
Chattée, *v.* Chatée.
Chattement, *adv.* *v. m.* macska módon.
Chattermite, *f.* hiselgő. [káról].
Chatter, *v. n.* megkölykezni (macs-
Chat-volant, *m.* repülő mókus.
Chaucher, *v. a.* tojózni (kakasról).
Chauchière, *f.* mésskemencze.
Chaud, de, *adj.* meleg, forró; *fig.*
heves, tüzes; bakzó, koslató, üzel-
kedő; —, *m.* melegség, forróság.
Chaud, *adv.* melegen, forrón; tout —,
azonnal.
Chaude, *f.* izzás; parázs.
Chaudeau, *m.* borleves, kádóc, fűsze-
res bor; menyasszonyleves, tikverő.
Chaudement, *adv.* melegen, buzgón,
rögtön.
Chaude-plisse, *f.* pop. ondófolys.
Chaudière, *f.* nagy katlan; gőskazán.
Chaudrée, *f.* tele katlan.
Chaudron, *m.* kattan, vízkazán.
Chaudronnée, *f.* kattantele.
Chaudronnerie, *f.* rézedények.
Chaudronnier, *m.* rézműves; — au si-
flet, üstfoltozó.
Chauffage, *m.* tüzelés, fűtés.
Chauffe, *f.* (fond) szűbőlyuk; szélke-
mencze. [legítő].
Chauffe-chemise, *m.* melegítő, ingme-
Chauffe-cire, *m.* tördaszolga, ki a pe-
csétviaszt melegíti.
Chauffe-lit, *m.* ágymelegítő.
Chauffe-pied, *m.* lábmelegítő.
Chauffer, *v. a.* melegíti, fűt; —, *v. n.*
melegnek lenni, megmelegedni.
Chaufferette, *f.* tűztartó.
Chaufferie, *f.* koh.
Chauffeur, *m.* fűvő-húzó; kályhafűtő.
Chauffière, *f.* tűzelőlyuk.
Chauffoir, *m.* melegedő-szoba (zárdák-
ban); szárítókemencze.
Chaufour, *m.* mésskemencze.
Chaufournier, *m.* mésszegető.
Chaumage, *m.* letarlózás.
Chaume, *m.* tarló, tarlóföld; földé-
szalma; szalmaföldé, szalma.
Chaumer, *v. a. et n.* letarlózni.
Chaumière, *f.* szalmakunyhó.
Chaumine, *f.* kis szalmakunyhó.
Chaussage, *m.* lábbeli. [harisnya].
Chaussant, te, *adj.* könnyen felhuzható

Chausse, *f.* szárðssák; — d'aisance, árnyékszék-cső; chaussees, *pl.* nadrág.

Chaussée, *m.* útpénz.

Chaussée, *f.* csinált út, kövezett út, töltevény; rez-de-chaussée, földszinasor.

Chausse-pied, *m.* csipőhuzó.

Chausser, *v.* a. csipőt vagy csizmát csinálni; harisnyát, csipőt vagy csizmát felhuzni; (jard.) körülöleteni (fát földdel); —, *v. n.* jól állani, simálni, jól illeni (csipőről és harisnyáról); se —, *v. pr.* harisnyáját s csipőjét felhúzni.

Chaussetier, *m.* harisnyagyáros, harisnyadruas.

Chausse-trape, *f.* rókavas, vastör; — étoilée, csillagbogács. [botos.]

Chaussette, *f.* alsó harisnya, kapcsa.

Chausson, *m.* alsó harisnya, kapcsa; táncscipő, tánczoló-csipő; nemes-csipő. [stb.]

Chaussure, *f.* lábbeli, csizma, csipő

Chauve, *adj.* kopassz.

Chauve-souris, *f.* bőregér, denevér.

Chauveté, *f. p. n.* kopasszág.

Chauvir, *v. n.* sülelni.

Chaux, *f.* mész.

Chef, *m.* fő; főnök; vezér; de son —, ésszántából; commander en —, fővezérnek lenni.

Chef-d'œuvre, *m.* remekmű.

Chef-lieu, *m.* főhely.

Chéldoine, *f.* gódcz.

Chelin, *m.* silány (pénz neme).

Chélone, *m.* cserepes teknősbéka.

Chêmer, *v. n.* et se —, *v. pr. p. u.* megsevednyodni, fogyni.

Chemin, *m.* út; fig. eszköz; menetel, folymat. [dalló.]

Chemineau, *m.* hordozható kis kan-

Chemineau, *m.* kandalló; kemény.

Cheminer, *v. n.* úton haladni, vándorolni; fig. folyni (írasmódról).

Chemise, *f.* ing.

Chemisette, *f.* eldngeske; mellény.

Chémose, *f.* szemgyulladás, szemlob.

Chénais, *f.* tölgyes, tölgyerdő.

Chenal, *m.* malomvíz; hajózható víz.

Chenapan, *m.* fam. zsvány.

Chêne, *m.* tölgy, tölgyfa, cser, cserfa.

Chénau, *m.* fiatal tölgy.

Chénau, *m.* csepegő, ereszt-csatorna.

Chenet, *m.* vasmaska (tűznél).

Chêne-vert, *m.* tölgy.

Chenevière, *f.* kenderföld.

Chenevis, *m.* kendermag. [ka.]

Chenevotte, *f.* kenderszár, kalászszerű.

Chenevotter, *v. n.* vesszűcséket hajtani (szőlőtőkéről).

Chénier, *m.* cserfatapló.

Chenil, *m.* kutyaöl; vadászlak.

Chenille, *f.* hernyó; bársonynemű zsinór; alkalmatlan ember.

Chenillette, *f.* kacskaringó.

Chenu, *ue, adj.* igen ósz; poét. hófedő.

Chenure, *f.* vm. ősshaj.

Cher, *chère*, *adj. et adv.* kedves, drága; kedvesen, drágán.

Chercher, *v. a.* keresni, fölkeresni; kutatni, nyomozni. [resző.]

Chercheur, *m.* — euse, *f.* kereső; ke-

Chère, *f.* vendégség, megvendéglés; fig. fogadás, elfogadás; faire bonne —, jól enni és inni; faire petite —, faire maigre —, rosszul enni s inni.

Chèrement, *adv.* gyöngéden, érső-kenyűl; drágán.

Chéri, *ie*, *adj.* gyöngéden szeretett.

Chérir, *v. a.* gyöngéden szeretni, érső-kenyűl szeretni. [gokról.]

Chérissable, *adj.* szeretetre méltó (dol-

Cherme, *m.* kermes (bogár).

Chersonèse, *f.* félsziget.

Cherté, *f.* drágaság.

Chérubin, *m.* kerub, kerubim.

Chérubique, *adj.* menyneiei.

Chervi, **Chervis**, *m.* cukor-répa.

Chétif, *ive*, *adj.* — ivement, *adv.* nyomorultán.

Chétron, *m.* fiók (bőrládában).

Cheval, *m.* ló; fig. nádpapíra; être à —, lovon ülni; aller à —, lovagolni; cheval, *pl.* lovak; lovasság.

Chevalement, *m.* (arch.) támasz.

Chevalier, *v. a.* (arch.) támasztani; —, *v. n.* (tan.) timárbakon dolgozni; ide oda futkosni.

Chevaleresque, *adj.* lovagias, lovagi.

Chevalerie, *f.* lovagság, nemesség; ordre de —, lovagrend, vilérend.

Chevalet, *m.* kinyató; állás; kecskeláb, állásbak; támasz. [bucz, bibicz.]

Chevalier, *m.* lovag; (éch.) ugró; li-

Chevanco, *f.* vm. vagyon.

Chevauchable, *adj. p. u.* lovagolható.

Chevauchée, *f.* (dr.) hivatalbóki körüllovaglás.

Chevaucher, *v. n.* vm. lovagolni; egymás felett feküdni. [lovagolva]

Chevauchons, *adv.* à —, lovagosan

cheveau-léger, *m. könnyű lovas; che-
veau-légers, pl. könnyű lovasság.*
Chévecerie, *f. főkanonokság.*
Chevéche, *f. bagoly.*
Chevéchette, *f. törpe csuvik.*
Chévecier, *m. főkanonok.*
Chevelu, *ue, adj. hosszúhajú; rostos.*
Chevelure, *f. haj, hajzat; gyökér-
rostok.* [(art.) irány-ék.
Chevet, *m. fej- alj, párna, vánkös;*
Chevêtre, *m. vm. kanlár, költőfék.*
Cheven, *m. haj.*
Chevillage, *m. (mar.) megczövekelés.*
Cheville, *f. czövek, fa-szeg; nyelv-
csap; fig. pótszó, hézagtöltő (szó);
indok, rugony, rugó; — du pied,
boka.*
Chevillé, *éé, part. et adj. megczövekelte;
(bl.) fogas, csúcsos.*
Cheviller, *v. a. megczövekelni; (teint.)
kicsavarni, kifacsarni.*
Chevillure, *f. szarvastülők.*
Chevissance, *f. Chevissement, m. vm.
egyezkedés, egyesség.* [láb.
Chevre, *f. kecske; emelőszer; fűrés-
z.*
Chevreau, *m. gödölye.*
Chevre-feuille, *m. jerikói loncz, szu-
lák.* [faunus.
Chevre-pied, *adj. kecskelábu; —, m.*
Chevret, *m. kecskesajt.*
Chevrette, *f. őztehén, szarvastehén;
kis vasmacska (tűznél); szörpfaék.*
Chevreuil, *m. őz, baköz.*
Chevrier, *m. kecskepásztor.*
Chevrillard, *m. őzborjú.*
Chevron, *m. szarufa.*
Chevrotage, *m. kecske-adó.*
Chevrotement, *m. (mus.) mekegés.*
Chevroter, *v. n. elleni (kecskéről);
szókdönsni mint a gödölye; mekegni
(éneklésben); fam. megharagudni.*
Chevrotin, *m. kecskebőr.*
Chez, *prp. -nál, -nél, honn; il est —
lui, honn van; je viens de — vous,
kegyedtől jövök; avoir un — soi, tu-
lajdon házának lenni.*
Chiasso, *f. ércz-salak; légymocsok.*
Chibout, *m. jószagú gyanla.*
Chic, *m. pop. fortély, fogás.*
Chicambaut, *m. hajóorr.*
Chicane, *f. csíny, fondortat, cselszö-
vény; jogcsavarás, törvénytcsavarás.*
Chicaner, *v. n. et a. fondorkodni; per-
patvart kezdeni, radóskodni; zak-
latni, nyugtalanítani.*
Chicanerie, *f. fondorkodás.*

Chicaneur, *m. fondorkodó, törvény-
csavaró; makacs vitató.*
Chicanier, *ière, adj. rigolyás, vesze-
kedő, csivakodó; szörzsáthasogató;
—, m. gáncsoskodó.*
Chiche, *adj. — ment, adv. zsugori;
zsugorilag; pois —, bagolyborsó.*
Chiche-face, *m. fam. c'est un —, a
fővényesség szeméből kiáltzik.*
Chicheté, *f. zsugoriság.*
Chicorée, *f. kaláng.*
Chicot, *m. facsonk; faszálka.*
Chicotter, *v. n. apróság miatt cziwe-
kodni.*
Chien, *m. kutya; kakas (puskán); ala-
bor; (tonn.) abroncszuhó.*
Chienent, *m. taracskfű.*
Chien-marin, *m. borjú-főka.*
Chienné, *f. nősténykutya, szuka.*
Chienner, *v. n. kölykezni (kutyaról).*
Chienin, *ine, adj. vm. kutyai, kutyas.*
Chier, *v. n. pop. szarni.*
Chieur, *m. pop. szaró.*
Chiffé, *f. ringyrony holmi; fig. jellem-
telen ember.*
Chiffier, *v. n. vm. fűlyölni.*
Chiffon, *m. rongy; fig. csecsebecse; —
de papier, darabka papíros; chiffons,
pl. hiú vagy üres pompa.*
Chiffonner, *v. a. összegyűrni, ránczi-
gálni; fig. bosszantani.*
Chiffonnier, *m. — iére, f. rongyszedő;
rongyszedőnő; fig. újdonsz.*
Chiffonière, *f. fejérruhaszekrény.*
Chiffre, *m. szám, számjel; jel, jegy,
iratjegy.*
Chiffrier, *v. a. et n. számokkal meg-
jelölni; táblán számolni; titkos írás-
sal írni.*
Chiffreur, *m. számoló.*
Chignon, *m. nyakszírt, nyak; nyak-
hajfonat.*
Chiliade, *f. ezer (valamiből).*
Chilone, *adj. vastag ajakú.*
Chilopode, *m. százlábú.*
Chimère, *f. agyrém, ábránd.*
Chimérique, *adj. — ment, adv. ábránd-
szerű, képzelt; ábrándszerűleg.*
Chimie, *f. vegytan.*
Chimique, *adj. vegytani.*
Chimiste, *m. vegyész.*
Chinoche, *m. szagos görény.*
Chiner, *v. a. habossá tenni.*
Chinquer, *v. n. fam. tobzódni, dom-
bérozni.*
Chinure, *f. habosság (kelmeken).*

Choume, *f.* valamennyi evészrab egy gályán. [rinti elkészítése.
Chipe, *m.* a bőrnek dän mód sze-
Chipean, *m.* csörgő récse.
Chiper, *v.* a bőröket dän mód szerint elkészíteni; *fig.* lopni.
Chipolla, *m.* kifényesített vízfestmény.
Chipoter, *v.* n. késedelmezni; rágódni; *fam.* kicsinységért civakodni.
Chipotter, *m.* — lere, *f.* késedelmező; késedelmező.
Chique, *f.* bűvöbolha.
Chiquenau, *f.* fricska.
Chiquenander, *v.* a. selfricskázni.
Chiquer, *v.* a. dohányt rágni. [bor.
Chiquet, *m.* *fam.* darabka; kortyocska
Chiqueur, *m.* pop. dohányrágó.
Chiragie, *f.* kézközzvény; —, *m.* kézközzvényes.
Chirographie, *adj.* írott, kézírati.
Chirologie, *f.* ujjbesszéd, ujjnyelv.
Chirromancie, *f.* kézjóslat.
Chirromancien, *m.* kézjós.
Chironie, *f.* kis ezerjőfű.
Chirurgical, *ale, adj.* sebész.
Chirurgie, *f.* sebészet.
Chirurgien, *m.* seb orvos, sebész.
Chirurgique, *adj.* sebész.
Chite, *f.* tarka oszár.
Chitre, *f.* légyszár, légymocok.
Chlorate, *m.* halvsó.
Chlore, *m.* halvány.
Chlorique, *adj.* acide —, halvsav.
Chloris, *m.* zöldike.
Chlorose, *f.* sápadtság, sápkór.
Choc, *m.* lökés, löket, összekocscsánás; roham.
Chocailleur, *v.* n. pop. tele inni magát.
Chocailleur, *f.* pop. iszákosnő.
Chocolat, *m.* csokoládé.
Chocolatier, *m.* csokoládés.
Chocolatière, *f.* csokoládós ibrik.
Chœur, *m.* kar, énekar.
Choir, *v.* n. irr. éni.
Choisir, *v.* a. választani, kiválasztani, kiválasztani.
Choix, *m.* választás.
Cholagogue, *adj.* epehajtó.
Cholélithe, *f.* epekő.
Choléra-morbus, *m.* epemirigy.
Cholérique, *adj.* p. u. epekoros.
Chomable, *adj.* megüllandó, megü-
neplendő.
Chomer, *v.* a. et n. ünnepelni, szü-
nelni, munka nélkül lenni; ugarban
keverni.

Chomet, *m.* rétké, réti pacsirta.
Chopino, *f.* kanla, icseze.
Chopiner, *v.* n. *fam.* gyakran és sokat inni.
Chopinette, *f.* icsezésce.
Choppement, *m.* p. u. időzés, meglőkés, megtaszítás.
Chopper, *v.* n. p. u. odaülődni, megbot-
lani; *fig.* bakot löni. [ülnő.
Choquant, *te, adj.* illetlen, sértő, fel-
Choquant, *m.* hegyi oszka.
Choquer, *v.* a. meglőkni, taszítani; *fig.*
botrányosnak lenni, feltűnni; ellen-
kezni; — les verres, poharakat össze-
kocszintani; se — de qch., magát sér-
tettnék érezni valami által.
Choral, *ale, adj.* karhoz tartozó, kar...
Choraulx, *m.* pl. énekkar-tanítványok.
Chordapse, *m.* bélközzvény.
Chorée, *m.* karvész (a régicknél).
Chorégraphie, *m.* táncrajzoló.
Chorégraphie, *f.* táncrajzolás.
Chorévóque, *m.* karpülepők.
Choriste, *m.* karének, kardalnok.
Chorodie, *f.* karének.
Chorographie, *f.* tájrajz.
Chorographie, *adj.* tájrajzi.
Chorus, *m.* p. u. kar, énekar.
Chose, *f.* dolog, valami.
Choser, *v.* n. p. u. enyelegni, csevegni.
Chosette, *f.* p. u. dolgozka, apróság,
valamicske.
Chou, *m.* káposzta; prov. — pour —,
szőget szőggel; (chass.) — là! ke-
ress keress!
Chouan, *m.* Bouzbonok párthive a for-
radalom idejekor; bakszarvú sü-
magja. [vetés játékban.
Chou-blanc, *m.* elhibázott hajítás vagy
Chouc, *m.* fekete varjú.
Choucal, *f.* hidör (növény).
Choucas, *m.* csóka.
Chouchement, *m.* bagolyhuhogás.
Chouchette, *f.* csóka.
Choucroûte, *f.* savanyú káposzta.
Chouette, *f.* bagoly; *fig.* csúfolódás
ezéllárgya.
Chou-fleur, *m.* virágos káposzta.
Chouguet, *m.* állótoke.
Chou-navet, *m.* répakáposzta.
Choupille, *m.* vadásskutya.
Chouquet, *m.* (mar.) árboczkosár.
Chou-rave, *m.* kalaráb.
Chourille, *m.* vadásskutya.
Choyer, *v.* a. szorgalmasan vigyázni,
nagyon kimélni; gyengéden ápolni;

- se —, v. pr. magát kimélni, magára gondot viselni.
- Chrême, m. szent-olaj.
- Chrêmeau, m. keresztelősapka.
- Chrémeler, v. n. vm. szentolajjal kenni.
- Chrétien, m. — enne, f. keresztény; kereszténynő; —, adj. keresztény, keresztényi.
- Chrétienement, adv. keresztényileg, mint jó keresztény.
- Chrétienté, f. kereszténység.
- Chrie, f. körbesszéd, chria.
- Chri smation, f. szentolajjal fölkentés.
- Christ, m. Krisztus.
- Christianiser, v. a. kereszténnyé tenni.
- Christianisme, m. kereszténység.
- Chromatique, adj. — ment, adv. (mus.) félhangokon járó; sokszallan hang-sorban.
- Chrome, m. festeny.
- Chronique, f. évkönyv, krónika; — scandaleuse, botránykönyv.
- Chronique, adj. (méd.) idült, rögzült, tartós, hosszas.
- Chroniqueur, m. p. u. évkönyv-író.
- Chronogramme, m. évszám mondát.
- Chronographie, f. időleírás.
- Chronologie, f. időtan, időszámítás, kortan.
- Chronologique, adj. — quement, adv. időrend szerinti, időtani; időrend szerinti, kortanilag.
- Chronologiste, Chronologue, m. idővető, kortudós.
- Chronomètre, Chronoscope, m. időmérő, időmutató.
- Chrysalide, f. hernyóbáb.
- Chrysalider, v. n. et se —, v. pr. bábózni, pupázni.
- Chrysanthème, m. aranyvirág.
- Chryside, f. aranybogár.
- Chrysobéril, m. aranyberill.
- Chrysocolle, f. aranyenyv; hegyizöld.
- Chrysographie, f. aranybetűírás.
- Chrysolite, f. aranykő.
- Chrysomele, f. aranyos cserebüll.
- Chrysoprasin, m. Chrysoprase, f. arany agát.
- Chucheter, v. n. csicseregni.
- Chuchotement, m. v. Chuchoterie.
- Chuchoter, v. a. et n. suttogni, sugdosni.
- Chuchoterie, f. suttogás, szisszegés.
- Chuchoteur, m. susogó, szisszegő.
- Churle, f. földimogyoró.
- Chut, inf. fam. csill!
- Chute, f. esés; bedőlés; fig. szerencsétlenség.
- Chyle, m. lápnedv.
- Chyme, m. emv.
- Chymie, v. Chimie.
- Ci, adv. itt; ci-après, ezután; ci-devant, eselőtt, régenten, hajdan; hajdani, eselőtti; ci-dessus, itt fele; ci-dessous, itt len; ci-joint, ide csatolva; par ci, par là, itt ott, amitt amott. [farkas.
- Ciacale, m. sakál, törökróka, arany.
- Cibaudière, f. szákháló.
- Cibe, Cible, f. célkarika.
- Ciboire, m. szentelt ostyatarató, ciborium.
- Ciboule, f. kis hagyma.
- Ciboulette, f. meitlőhagyma.
- Cicatrice, f. sebhely.
- Cicatrice, f. sebforradásk.
- Cicatrissé, ée, adj. teli sebhelyekkel.
- Cicatriser, v. a. sebhelyeket csinálni; se —, v. pr. behegedni, begyógyulni.
- Ciceroles, f. apró bagolyborsó.
- Cicérone, m. idegenvezető, kalauz.
- Cicbe, m. pois eiches, pl. bagolyborsó.
- Cielamor, m. foglalás, szegély.
- Ciculaire, f. gyilkos esemőrika, mérgebőrök.
- Ci-devant, v. Ci.
- Cidre, m. almabor.
- Ciel, m. menny, ég; égaj, éghajlat; égymeny nyezet; menny nyezet festvény (színházban).
- Cierge, m. viaszgyertya.
- Ciercier, m. p. u. viaszgyertya-csináló.
- Cigale, f. kabóca, szökecs.
- Cigalar, v. a. fecsegni, csevegni.
- Cigare, Cigarre, m. szivar.
- Cigogne, f. gólya.
- Cigogneau, m. fiatal gólya.
- Cigué, f. bürök; bürökital.
- Cil, m. szemzőr, pillaször.
- Cilice, m. bñrlőző köntös, szörzsák ször-öv; lőszörderekalj.
- Cillier, m. süger neme.
- Cillement, m. hunyorgás.
- Ciller, v. a. hunyorgatni; —, v. n. hunyorgogni.
- Cimbalais, f. köldökfű. [neme.
- Cimbre, m. csirbolyafenyő; gadócs.
- Cime, f. csúcs, orom; bogernyő.
- Ciment, m. vakolat, ragacs, vízálló ragasz.
- Cimenter, v. a. megragassolni, össze-ragassolni.

Cimentier, m. *összeragasztó, vakolat-készítő.*
Cimeterre, m. *kard, pallos.*
Cimetière, m. *temető, sírkert.*
Cimette, f. *káposzta hajtása.*
Cimloaire, f. *csímas-ölt takta.*
Cimler, m. (bl.) *sisakdísz; exímer (bá-rányé stb.).*
Cimolée, f. *kalló föld, esapó föld.*
Cinabre, m. *csinóber.*
Cincenèle, f. *csigakötel.*
Cinéfier, v. n. (chim.) *elhamvadni, hamuvá égni.*
Cinéraire, adj. urne —, *hamveder.*
Cinération, f. (chim.) *hamuvá-égés, hamuvá-égetés.*
Cingleau, m. (arch.) *mérősinór.*
Cingler, v. a. et n. (mar.) *teljes vilor-lákkal menni; ostorral stb. verni; arezol metszeni (szélről); (arch.) szinórra venni.*
Cinnamome, m. *sahéjfa; sahéj (fűszer).*
Cinq, adj. öt; —, *m. ötös szám.*
Cinquantaine, f. *ötven, ötvenes szám, ötven darab; ilala —, ötven éves (ő).*
Cinquanté, adj. ötven.
Cinquantième, adj. ötvenedik; —, *m. ötvenedrész, ötvened.*
Cinquième, adj. ötödik; —, *f. ötödik osztály, ötödosztály; —, m. ötödrész, ötöd; ötödosztályos.*
Cinquimement, adv. ötödször.
Cintrage, m. (mar.) *kötelek.*
Cintre, m. (arch.) *ív-állás.*
Cintrer, v. a. *boltozni, ívelni.*
Cioutat, m. *petrezselyemszőlő, olasz-szőlő.*
Cippe, m. *emlékoszlop; békó, bilincs.*
Ciprier, m. *borpálma.*
Cirage, m. *megviaszolás, fényesítés; viasz-ír, fényítő, csizmakenőcs.*
Circassienne, f. *gyanpuzsövet.*
Circée, f. *szirompár.*
Circopolaire, adj. *földszark körüli.*
Circoncire, v. a. *írr. körülmetélni.*
Circoncis, m. *körülmetélt.*
Circonciseur, m. *p. u. körülmetélő.*
Circoncision, f. *körülmetelés.*
Circonférence, f. *körület.*
Circonflexe, adj. accent —, *hajlott ékezet, hajlott ék.*
Circonlocution, f. *szóvali körülírás.*
Circonscription, f. *körülkorlátozás, korlátozás.*
Circonscrire, v. a. *korlátozni, hatá-rozni; körülírni.*

Circonspect, ote, adj. *vigyázó, szemés, ovalos.* [szemesség.
Circonspection, f. *ovalosság, vigyázat.*
Circonstance, f. *körülállás, körülmény; (dr.) tartozék.*
Circonstanciel, elle, adj. *körülményes.*
Circonstancier, v. a. *körülményesen leírni.* [lás, körgát.
Circonvallation, f. (gu.) *körülánczo-*
Circonvenir, v. a. *írr. rászedni, meg-esalni.*
Circonvension, f. *rászedés, megszállás.*
Circonvoisin, ine, adj. *körülsekvő, szomszéd.*
Circonvoler, v. a. *ide s tova röpdülni.*
Circonvolution, f. *föltekerés, forgatás.*
Circonvoyance, f. *körültretekintés.*
Circuit, m. *kör, körület; kerület; hi-mezés hámoszás.*
Circulaire, adj. — ment, *adv. körded, köralakú; köralakban, körben; lettre —, körlevél; —, m. körírát.*
Circulateur, m. *kőborló, körültjáró.*
Circulation, f. *keringés, körforgás.*
Circuler, v. n. *forogni, keringni.*
Circum-circa, adv. *körülbelül.*
Circus, m. *kánya.*
Cire, f. *viasz; viaszgyertya; fülzsír.*
Cirer, v. a. *viaszolni, fényíteni.*
Cirier, m. *viasszekerces-eresztő, viasz-áros, viaszfejtő; viaszöntő.*
Ciroëne, m. *viasz-ír, viaszkenőcs.*
Ciron, m. *atka.*
Cirque, m. *kerekszín, körszín.*
Cirquignon, m. *övély, pánczélos állat.*
Cirrhe, m. *kacs, inda.*
Cirreux, euse, adj. *kacsos.*
Cirure, f. *fényítés, viaszolás; viasz-boríték; fényítő.*
Cisaille, f. *vertpénzhulladék; cisailles, pl. bádorgmetszőolló.*
Ciseau, m. *véső; ciseaux, pl. olló.*
Ciseler, v. a. *kivésni, vésőzni; velours ciselő, virágos bársony.*
Ciselet, m. *árvéső.*
Ciseleur, m. *vésnök.*
Ciselure, f. *vert mű, vert munka.*
Cisoir, m. *érecs-olló.*
Cisole, f. *bélyegmetsző-véső.*
Cist, m. *szuhar.*
Cisteroien, m. — enne, *f. cisztercián; cisztercián-apáca.*
Citable, adj. *idézhető.*
Citadelle, f. *székvár.*
Citadin, m. — ine, *f. polgár; polgárnő.*
Citateur, m. *idéző.*

Citation, *f.* hivatkozás; idézés.
 Citatoire, *adj.* idézési.
 Cité, *f. vm.* város, óváros; polgárság.
 Citieux, *m. pl.* ordre de —, szent Bernát szerzele.
 Citer, *v. a.* hivatkozni; idézni.
 Citérieur, *eure, adj.* inneni.
 Citerne, *f.* víztartó, vízfogó.
 Cithare, *f.* lant.
 Citise, *m.* sanót.
 Citoyen, *m.* — enne, *f.* polgár, állam-polgár; állampolgár.
 Citragon, *m.* csitromszagú méhfű, csitromfű.
 Citrin, *ine, adj.* csitromszinű.
 Citron, *m.* csitrom; csitromszin.
 Citronnat, *m.* csukros csitromhéj.
 Citronné, *ée, adj.* csitrommal készített, csitromízú. [tromfű.
 Citronnelle, *f.* csitrompálinka; csitromner, *v. a.* csitromlével vegyítvi.
 Citronnier, *m.* csitromfa.
 Citrouille, *f.* tök.
 Cive, *f.* metélő-hagyma.
 Civet, *m.* borsporos nyúlaprólek.
 Civette, *f.* kis metélőhagyma; csibétpetymeg.
 Clavère, *f.* saraglya, hordó eszköze; (pap.) szűrőkád.
 Civil, *ile, adj.* — ilement, *adv.* polgári; udvarias, művelt; polgárilag; udvariasan; polgári jog szerint.
 Civilisation, *f.* polgárosítás, polgárosítás, művelődés, műveltség; polgári pörre átváltostatás.
 Civiliser, *v. a.* művelni, polgárosítani; polgári törvénytörvények elé vinni; se —, *v. pr.* művelődni, magát kiművelni.
 Civilité, *f.* udvariaság, módosság; civilítés, *pl.* bókók.
 Civique, *adj.* polgári.
 Civisme, *m.* polgári érzelem.
 Clabaud, *m.* (chass.) csiholó, csaholó; fecsegő; csacsogó; chapeau en —, konya kalap.
 Clabaudage, *m.* (chass.) csiholás.
 Clabauder, *v. n.* csiholni; fig. lármázni s kiáltozni, sütközozni.
 Clabauderie, *f.* rikoltás, csiholás.
 Clabauder, *m.* lármázó, zajongó.
 Claie, *f.* cserény.
 Clair, *ire, adj.* világos, tiszta; fényes; állatssó; fig. érthető, világos; —, *adv.* világosan, tisztán; —, *m.* világosság, fény; — de lune holdfény.
 Clairan, *m.* kolomp.

Clairée, *f.* tisztává főzött csukor.
 Clairement, *adv.* világosan, tisztán. érthetőleg, szemlátomást. [bor.
 Clairret, *ette, adj.* vin —, világos színű.
 Clairette, *f.* csiszercsüta-apáca.
 Claire-voie, *f.* nyílás a kert falában, kilátás a mezőre; a —, állatszólaj font vagy szőtt.
 Clairière, *f.* tisztás az erdőben; ritka hely vázsonyban stb.
 Clair-obscur, *m.* fényhomály.
 Clairon, *m.* trombita neme.
 Clairure, *f.* ritka hely posztóban.
 Clairville, *f.* nyári körle.
 Clair-voir, *m.* álljuggatott másfaragmány.
 Clairvoyance, *f.* éles látás.
 Clairvoyant, *te, adj.* éles látású; —, *m.* — te, *f.* tündelátó, fénylátó; tündelátónő, fénylátónő.
 Clameur, *f.* nagy lármá.
 Clameux, *euse, adj.* lármás.
 Clampin, *ine, adj.* vm. sántikáló.
 Clandestin, *ine, adj.* — inement, *adv.* titkos; titkon, titokban.
 Clandestinité, *f.* titkosság.
 Clapet, *m.* billentyű.
 Clapier, *m.* tenyeri nyúl lyuka; szelid tengerinyúl.
 Clapir, *v. n.* nyivákolni mint a tengerinyúl; se —, *v. pr.* elbúni (tengerinyúlról).
 Claque, *f.* fam. taps, csattogás.
 Claque, *f.* csattanás, csattogás; felcsipő; fogadott tapsolók; —, *m.* csapott kalap.
 Claquebois, *m.* facsimbalom.
 Claquement, *m.* csörgés; tapsolás.
 Claqueur, *v. a.* bebörtönözni, tömlőcsbe zárni.
 Claque-oreille, *m.* konya kalap.
 Claquer, *v. a.* megcsapni, megcsapkodni; —, *v. n.* csattanni, csattogni, csörögni; pattanni.
 Claque, *m.* malomcsörgés.
 Claque, *v. n.* csirpegni, csirpelni.
 Claqueur, *m.* fam. fogadott tapsoló.
 Clarification, *f.* megtisztálás.
 Clarifier, *v. a.* megcsírni, megtisztítani; se —, *v. pr.* tisztulni.
 Clarine, *f.* tehéncsőngetyű, kolomp.
 Clarinette, *f.* klarinet, sipola; klarinétos, sipolász.
 Clarté, *f.* tisztaság, világosság; fény, csillám; állatszóság; fig. világosság, érthetőség.

Classe, *f.* osztály, osztályzat, rend; *ssak*; rang.

Classement, *m.* osztályozás, osztályzat.

Classer, *v. a.* osztályozni.

Classification, *f.* osztályokra felosztás, osztályzat.

Classique, *adj.* klasszikai, remek, példás; caractère —, különböztető jelv.

Clathre, *m.* reczés gomba.

Clatir, *v. n.* ugatni, csaholni.

Claude, *adj.* fam. ostoba, együgyű, dőre.

Claudication, *f.* sántikálás.

Clause, *f.* záradék, kikötés, föltétel.

Clausoir, *m.* zárkő.

Claustal, *ale*, *adj.* zárdai, klastromi.

Clavaire, *m.* levéltárnok.

Claveau, *m.* bárányhümlő.

Clavecin, *m.* songora.

Claveciniste, *m.* songorász.

Clavelé, *ée*, *adj.* hümlős.

Clavelée, *v.* Claveau.

Clavicorde, *m.* songora.

Claviculaire, *adj.* muscle —, vállperc-izom.

Clavicle, *f.* vállperc, kulcscsont.

Clavier, *m.* kulcsfej, kulcskarika; billentyűzet.

Clayer, *m.* nagy fonadék.

Clayon, *m.* sajtkosár, sajtrács.

Clayonnage, *m.* szövénny, kerítés.

Clef, *f.* kulcs; ék.

Clématite, *f.* bérce.

Clémence, *f.* kegyelem.

Clément, *te*, *adj.* kegyelmes.

Clepsydre, *f.* víz-orgona.

Clerc, *m.* pap; írnok.

Clergé, *m.* papság, papirend.

Clérical, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* papi; papilag.

Cléricature, *f.* papi állapot, papirend.

Clichage, *m.* tömnyomatolás.

Cliché, *m.* öntvény-nyomat.

Clicher, *v. a.* mintába önteni.

Cient, *m.* — *te*, *f.* védencz; védencznő.

Cientèle, *f.* védenczek összege; fig. védelem, pártfogás.

Cliffoire, *f.* főcskendő.

Clignement, *m.* szemhunyorgatás.

Cligne-musette, *f.* szembekötősdí.

Cligner, *v. a.* hunyorítani. [gatás.]

Clignotement, *m.* folytonos hunyor-

Clignoter, *v. n.* folyton hunyorogni.

Climat, *m.* éghajlat, égalj.

Climatérique, *adj.* ég-övi, ég-alji; année —, fok-év, elválasztó év.

Clinche, *m. et f.* kilécsfej, kihécsnyomó, ajtókilécs.

Clin-d'œil, *m.* szemhunyorítás.

Clinique, *adj.* kórodai; —, *f.* kóroda.

Clinquant, *m.* pillangólemes, sárgasik; üres pompa, álfénylés.

Clique, *f.* fam. csapat, csoport.

Cliquet, *m.* malomsörgés; zárkúp; áldrugó.

Cliquetter, *v. n.* csöröggni.

Cliquetis, *m.* sörgés, csörgés, zörej.

Cliquette, *f.* kelep, zörgettyű, csörgettyű.

Clisse, *f.* sajtrács; (chir.) csontküllő.

Clisse, *ée*, *adj.* körülfont; (chir.) csontküllő közé tett.

Clisser, *v. a.* körülfontni; (chir.) csontküllő közé tenni.

Clisson, *m.* kartámasz, korlát hajókon.

Cliver, *v. a.* (Jo.) ketté hasítani.

Oloaque, *m.* sárclatorna; fig. mocskos ember, undok ember.

Cloche, *f.* harang; üvegharang; vízhólyag, égéshólyag.

Cloché, *ée*, *adj.* üvegharanggal fődött.

Clocheman, *m.* vezér-űr, kolompos.

Clochément, *m.* sántikálás.

Cloche-pied, *m.* à —, egy lábon.

Clocher, *m.* templom tornya, harangtorony; fig. plébánia.

Clocher, *v. n.* sántikálni; fig. hiányosnak lenni; —, *v. a.* harangszóval egybehegni.

Clocheton, *m.* kis harang. [gettyű.]

Clochette, *f.* harangcsa, csörgő, csön-

Cloison, *f.* választásfal; rekesz.

Cloisonnage, *m.* rekeszték, választásfalak.

Cloisonner, *v. a.* elrekeszteni.

Cloître, *m.* klastrom, zárdá; kereszt-folyosó.

Cloître, *v. a.* klastromba zární.

Cloître, *m.* szerzetes barát.

Clopin-clopant, *adv.* sántikálva.

Clopinier, *v. n.* fam. kissé sántikálni.

Cloporte, *m.* pinczerinye, százlábú pinczebogár.

Cloporteux, *euse*, *adj.* nagyon viharos, szélvész (tenger).

Clorre, *Clorre*, *v. a.* irr. zární, bezární elzární; fig. bevégezni; —, *v. n.* záródni, bezáródni.

Clos, *m.* kerített hely.

Clos, *close*, *part.* et *adj.* zárt, bezárt, elzárt.

Closeau, *m.* körülösvényezett fásker-tecske; kis parasztlelek.

Closerie, *f.* kis major, kis tanya.

Clótüre, *f.* körülövényzés; szárdai kénysszer; szerzetes fogadalom; rokoss; *fig.* végzés, bevezetés.

Clóturer, *v. a.* besövényelni; (dr.) befejezni. [*befejező.*]

Clóturier, *m.* kosárfonó; számadás-Clou, *m.* szeg; vérfekély.

Clouer, *v. a.* szegezni, odaszegezni.

Clouet, *m.* (tonn.) tömőkés.

Clouière, *f.* szegvas.

Clouter, *v. a.* szögekkel beborítani.

Clouterie, *f.* szegkereskedés; szegmühely.

Cloutier, *m.* szegmives.

Cloutière, **Clouvière**, *f.* szegvas.

Cloyer, *f.* halkosár, halszatyor; oss-trigakosár.

Club, *m.* gyűlde, zárt társulat.

Clubiste, *m.* gyűldetag, társulat tagja.

Cluseau, *m.* perezces galocza.

Cluser, *v. a.* a kutyákat serkenteni.

Clute, *f.* silány kőszén.

Clymène, *f.* vad cziczerborsó. [*kú.*]

Clypéiforme, *adj.* pajzsdad, paissala-

Olypéole, *f.* csukóka.

Clystère, *m.* allövet.

Clystériser, *v. a.* p. u. allövetezni.

Cnesme, *m.* viszketés, viszketeg.

Co-accusé, *m.* vádlott-társ.

Coacteur, *m.* vm. vámszedői irnok.

Coactif, *ive*, *adj.* kényszerítő.

Coaction, *f.* kényszerítés.

Coadjuteur, *m.* segéd, hivatalsegéd.

Coadjutorerie, *f.* segédi hivatal.

Coagulation, *f.* megaladás, megfagyás.

Coaguler, *v. a.* megalutni; se —, *v. pr.* megalunni, összejutni (tejf).

Coagulum, *m.* aludék, oltó. [*ról.*]

Coailler, *v. n.* farkát esőválni (*visszlá-*

Coak, *m.* kéntelenített kőszén, *pir-* kőszén.

se Coaliser, *v. pr.* szövetkezni.

Coalition, *f.* egyesülés; *fig.* szövetkezés, szövetség, egyesület.

Coassement, *m.* vartyogás.

Coasser, *v. n.* vartyogni.

Co-associé, *ée*, *adj.* társulati, *részes*; —, *m.* részestárs.

Cobalt, *m.* kékeny.

Cobite, *m.* csik.

Cocagne, *f.* csüllengszak; mât de —, kúszpózna; pays de —, henyék ország.

Cocarde, *f.* tarajka, kokárda, kalapszalag.

coasse, *adj.* furcsa, bohókás.

Cocâtre, *m.* felkappan, rosszul herélt kappan.

Coccinelle, *f.* fűskata.

Coccothrauste, *m.* kupály, magnyító.

Cochar, *m.* disszóbfejű ló.

Coche, *m. p. u.* vidéki bérkocsi; — d'eau, vásári hajó.

Coche, *f.* bevágás, berovás, rováltk; pop. *kisó* sörítés.

Cochène, *m.* vadberkenyefa.

Cochentille, *f.* karmaxsin-színbogár, biborbogár.

Cochentiller, *v. a.* biborkával festeni.

Cochentillier, *m.* színbogaras tölgyfa.

Coche-pierre, *m.* kupály, magnyító.

Cocher, *m.* kocsi.

Cocher, *v. a.* tojózni.

Cochère, *adj.* porte —, kapusikátor, kapusín.

Cochet, *m.* kakaska, kis kakas.

Cochevis, *m.* búbos pacsipta, pipisko.

Cochicat, *m.* nagycsorrú bors-evő.

Cochléaria, *m.* torma.

Cochloir, *f.* csigakő.

Cochoir, *m.* (tonn.) kornyoló-kés.

Cochon, *m.* disznó; — de lait, malacz; — d'engrais, *kisó*tt disznó; — d'Inde, tengerimalacz.

Cochonné, *f.* malaczellés.

Cochonner, *v. n.* malaczosni, megmalaczosni; —, *v. a.* fam. oda másolni.

Cochonnerie, *f.* fam. disznóság.

Cochonnet, *m.* kettős koczka.

Coco, *m.* kókuszdió.

Cocoon, *m.* selyemgubó.

Cocoonière, *f.* selyemtenyészési ház.

Cocotier, *m.* kókuszfa.

Coërète, *f.* (bot.) taréjfürt.

Coc-sigrué, *f.* visi tücsök.

Cocotion, *f.* főzés; emésztés (étel-é).

Cocu, *m.* gyáva, megesalattott sérj.

Cocuage, *m.* gyávasság (sérjnél).

Cocuer, **Cocuier**, *v. a.* p. u. valakinek mejét elcsábítani.

Code, *m.* törvénykönyv; — civil, polgári törvénykönyv.

Codebiteur, *m.* adóstárs.

Codex, *m.* gyógyyszerkészítési könyv.

Codicillaire, *adj.* fiókrendeleti.

Codicille, *m.* fiókrendelet, végintézet toldaléka.

Codlingue, *f.* kis tőkegadóc.

Codonataire, *m.* (dr.) adománytárs.

Cœcum, *m.* vakbél.

Coefficient, *m.* ösztényező, együtttható.

Coégné, adj. (th.) tökéletesen egyenlő.
Coégnité, f. (th.) tökéletes egyenlőség.
Coemption, f. együttvétel, közös vétel.
Coercible, adj. (ár.) szabólagható, kényszeríthető; elzárható, bezárható.
Coercitif, ive, adj. (ár.) kényszerítő, fékeső.
Coercition, f. kényszerítésjog.
Co-état, m. társ-állam.
Co-éternel, elle, adj. (th.) vele együtt örökös.
Cœur, m. szív; fig. kedély, hajlam; bátorság; belseje vagy belje valaminek, veleje valaminek; magrejtő, magtok; mal de —, gyomor-émelygés; de bon —, szívesen; à contre —, nem örömet; par —, könny nélkül, fejből; j'ai mal au —, gyomrom kevereg, émelyeg; dîner par —, az asztalt üresen tulálni, mit sem kapni enni. [zetes püspök.]
Coévêque, m. főszentelt püspök, cím-coexistence, f. együttlét.
Coexister, v. n. egyidőben létezni, együttlétezni.
Coffin, m. vm. fődolcs készítség.
se Coffiner, v. pr. (jard.) zsugorodni; homorodni, megvetemedni.
Coffrage, m. (mine) kideszkázás, kibélelés (deszkával).
Coffre, m. bőrönd, bőrláda; szekrény; — fort. pénzesláda.
Coffrer, v. a. p. u. ládába tenni; be-szánni; kideszkázni. [bódeszka.]
Coffret, m. ládácska, szekrényke; sa-Coffretier, m. bőröndös.
Cofidjusseur, Co-garant, m. kezestárs.
Cogitation, f. gondolkodás.
Cognac, m. rozsaszess, francsiapálinka.
Cognasse, f. vad bírs.
Cognassier, m. vad bírsfa.
Cognat, m. rokon (anyarészről).
Cognition, f. (jur.) rokonság.
Cognatique, adj. succession —, női öröködési rend.
Cognée, f. fejsze, bárd.
Cogne-fétu, m. fam. ki lőt fut s mégis nem végez semmit.
Cogner, v. a. beverni, beékelni, —, v. a. verni, ütni; se —, v. pr. megüt-könni; se — la tête, fejét megütni.
Cognet, m. dohánytekercs.
Cognition, f. (phil.) ismerő lehetőség.
Cohabitation, f. házasságyegüttlakás.
Cohabiter, v. n. házasságilag együtt lakni.

Cohéremment, adv. p. u. összefüggőleg.
**Cohérence, f. összefüggés, egybe-
ragadás.**
**Cohérent, te, adj. összefüggő, egybe-
ragadó.**
Cohériter, m. — lère, f. örökös-társ; örökös-társnő.
**Cohésion, f. (phys.) összefüggés, össze-
tartás. [tatás.]**
**Cohibition, f. (phil.) mérséklés, tartó-
z.**
Cohobation, f. ismételt lepárlás.
**Cohober, v. a. ismételve lepárolni vagy
tisztálni.**
Cohorte, f. csoport, csapat.
Cohue, f. tartományi törvényszék; tolongás.
Coi, te, ite, adj. csendes, nyugalmas.
Coïau, m. horogfa.
**Coiffe, f. főkötő; magtok; — de nuit, hálósipka; — de chapeau, kalap-
béles.**
**Coiffée, ée, part. et adj. diszített; meg-
fésült, fodorított hajú (v. Coiffer);
vin —, összekevert bor; être — d'une
personne, boldoguláig szerelmesnek
lenni valakibe.**
**Coiffer, v. a. fejét befedni; diszítani,
fodorítani (haját), fonni (haját); —,
v. n. jól illeni, jól állni; se —, v. pr.
kalapját föltenni; fésülni, haját
fodorítani; fam. magát leinni; se —
de qn., valaki részére hajolni.**
Coiffette, f. szipkácska.
**Coiffeur, m. — euse, f. hajfodrász; fej-
kötő-varró, piperész.**
Coiffure, f. fejdísz, fej-ék.
**Coin, m. szöglet; sarokszekrény; bú-
lyeg, nyomat; jegy (csinen); coins,
szemfogak (lovaknál); (perr.) ál haj-
fonadékok, ál hajfürtök.**
Coin, v. Coing.
Coincidence, f. összeállítás, összeállítás.
**Coincident, te, adj. összeálló, össze-
álló. [összevágni.]**
**Coincider, v. n. egymásra illesz; fig.
Coing, m. vm. bírs.**
**Co-inspecteur, m. — trice, f. felügye-
lőtárs; felügyelőtársnő.**
Co-inspection, f. együttes felügyelés.
**Coint, te, adj. vm. előzékeny; pipe-
réselt.**
Cointelligence, f. egyetértés.
Cointéressé, ée, adj. részes, érdekelt.
Cointise, f. vm. csinosság.
Colon, m. fam. semmirekellő, henyélő.

Colonner, v. a. et n. fam. költödni, ing-
gerkedni, gyalázatosan bántani (— val,
— vel).
Colonnerie, f. gasság; ingerkedés;
gorombaság, neveltelenség.
Colt, m. bakzás, párszás.
Col, m. nyak (v. Cou); nyakravaló,
nyaksszorító; gallér; hegysszoros,
kösszoros.
Colaphiser, v. a. poson ütni.
Colature, f. (ap.) átszűrés; átszűredék.
Colohique, m. (bot.) kikerics, őszike.
Colégataire, m. hagyományostárs.
Coléoptère, m. téhelyröplő.
Colère, f. harag; —, adj. hirtelen
haragú.
Colérique, adj. haragra hajlandó, hir-
telen haragú, heves indulatú.
Colibri, m. kolibri; fig. csélesap, csa-
podár ember.
Colfiche, m. apróság; fig. csecse-
becse, hüvénység.
Colin-grisart, m. csergő kacsza, erdei
rucza.
Colin-maillard, m. szembekötősdí;
jouer au —, szembekötősdí játszani.
Colin-noir, m. fekete hóda.
Colique, f. kólíka, bélgörcs.
Collis, m. göngy, köteg. [társ.
Collaborateur, m. munkatárs, dolgozó.
Collage, m. (pap.) enyvezés.
Collataire, m. járadékos, járadék-él-
vező.
Collatéral, ale, adj. oldalagos, mellék;
—, m. oldalbrokon, mellékrokon.
Collateur, m. adományozó.
Collation, f. összehasonlítás az eredet-
ivel; adományozás; kis ebéd, kis
ozsonna, estelkezés.
Collationner, v. a. összehasonlítani az
eredetivel; (rel.) összeegyeztetni; —,
v. n. ozsonnázni.
Colle, f. enyv, csiriz; simaság; szálka;
fig. hazugság; donner une — à qn.,
elámitni valakit valamivel.
Collecte, f. pénzszedés (segedelemre);
gyűjtelek, szedett pénz; közsínadság.
Collecteur, m. gyűjtő, szedő, beszédő.
Collectif, ive, adj. (gr.) nom —, gyűj-
tőnév, gyűnév.
Collection, f. gyűjtemény.
Collectivement, adv. (gr.) gyűjtékesen.
Collée, f. nyakvágás.
Collège, m. társulat; tanoda, tanin-
tészet, anyaiskola; iskolaépület.
Collégial, ale, adj. társas, testületi;

iskolai; église collégiale, káptalan
templom.
Collégue, m. tisztárs.
Coller, v. a. enyvezni, odaenyvezni,
odaragasztani; enybe mártani; —
v. n. szeszesen állani (ruháról); se —
v. pr. rátapadni; fig. igen jól össze-
illen; se — contre qch., valami
támaszkodni.
Collerage, m. boradó, borvám.
Collerette, f. női gallér, női nyakfodó.
Colleron, m. kantárszár.
Collet, m. gallér; fig. nyak; tör, hurok.
Colleter, v. a. nyakon kapni; —, v. n.
tört kivetni; se —, v. pr. birkozni,
küzdni.
Colporteur, m. törveto.
Colletier, m. mellénycsináló. [váll.
Colletin, m. fodorgallér, mellény, ing-
Colletique, m. begyógyítószor.
Colleur, m. enyvező.
Collier, m. nyakkötő, nyaklánc; há-
miga, lójárom; rendlánc; nyak-
Collière, f. ászokfa. [darab.
Colliger, v. a. vm. gyűjteni.
Colline, f. domb.
Colliquatif, ive, adj. (méd.) fölbon-
tató.
Collision, f. összeütközés.
Collocation, f. állás; állítás, helyzés.
Colloque, m. beszélgetés, párbeszéd,
beszéduváltás. [tályaoni.
Colloquer, v. a. a hitelezőket osz-
kolander, v. n. titkon egyetérteni.
Collusion, f. titkos egyetértés.
Collusoire, adj. alattomban kicsinált.
Collusoirement, adv. alattomosan
egyetértve.
Collyre, m. szem-ír.
Colobome, m. nyél-ajak.
Colombacé, ée, adj. galambnemű.
Colombasse, f. fenýűrigó.
Colombe, f. galamb.
Colombelle, f. p. u. galambocskza.
Colombier, m. galambház.
Colombin, m. tiszta ólomérez; — ino,
adj. galambszínű.
Colombine, f. galambganéj.
Colon, m. gyarmatos; karkabél.
Colonage, m. telepítés, telepítvény.
Colonel, m. ezredes; lieutenant —,
alexredes. [ezredes százada.
Colonel, elle, adj. compagnie colonelle.
Colonial, ale, adj. gyarmati.
Colonie, f. gyarmat, telep.
Colonisation, f. gyarmatosítás.
Coloniser, v. a. gyarmatosítani.

Colonnade, f. oszlopsor.
Colonne, f. oszlop; fig. támasz, alap-
 oszlop; hadláb, csapat; (imp.) hasáb.
Colophane, f. gyanta.
Coloquinte, f. keser-ugorka.
Colorer, v. a. festeni, megfesteni, szí-
 nezni; fig. elsimítani, palástolni.
Colorier, v. a. et n. színezni.
Colorigade, m. színfok, színfokozat.
Coloris, m. színesés; színezet.
Coloiate, m. színező.
Colossal, ale, adj. roppant, óriási.
Colosse, m. óriási alak.
Colpoële, f. méhsérv.
Colportage, m. házalás.
Colporteur, v. a. házalni, házonként
 árulni; fig. hásról házra vinni.
Colporteur, m. házaló, körülhordozó.
Colubrina, m. umakk, siklókigyó, vipera.
Columbellier, m. hengercsiga.
Colure, m. naptérűb.
Colza, Colsat, m. repce.
Coma, m. álomkórság.
Comatule, m. üstökös csillag.
Combat, m. ütközet, harc, párviadal;
 verseny.
Combattable, adj. p. u. megtámadható,
 meggyőzhető.
Combattant, m. harcos, küzdő; har-
 cos hibucz (madár).
Combattre, v. a. et n. irr. megütközni;
 harcolni, küzdeni, vinni; fig. megta-
 madni, ellenállni; versenyezni.
Combe, f. vm. üreg, barlang.
Combien, adv. mennyire, hogy, hogyan,
 mikint; mi áron? — de fois, hány-
 szor; — de temps, mennyi ideig.
Combinaison, f. összekötés, össze-
 egyeztetés, összevetés.
Combinatoire, adj. összevető, össze-
 egyeztethető; —, f. összevetés mes-
 tersége.
Combiner, v. a. összevetni; egybe-
 vetni, összeegyeztetni; összelenni.
Comble, m. rakás, halmas, ráadás,
 tölteték; csúcs, szarufázat, ház-
 tel; pour — naggyitással, ráadásul.
Comble, adj. halmozott, csordultig tele.
Comblé, ée, adj. tele töltött; fig. el-
 bűvölt, elragadt.
Combleau, m. (art.) huzókhétfél.
Comblement, m. p. u. betöltés, meg-
 töltés. [megtölteni.
Comblér, v. a. halmozni; betölteni,
 Combourgeois, m. hajósmestertárs.
 Combrère, f. tinnehalkáló.

Combustibilité, f. eléghetőség, eléghető-
 ség, éghetőség, gyúlékonyság.
Combustible, adj. éghető, eléghető,
 gyúlékony; —, m. gyúlósz, gyú-
 anyag; (vap.) tüzelek.
Combustion, f. égés, megégés, meg-
 égetés, elégetés; zenebona.
Comédie, f. vígjáték, színdarab; szín-
 ház; fig. bohóság, tréfa.
Comédien, m. — enne, f. színész;
 színész; vígjátéki színész.
Comensation, f. p. u. tobzódás, dözölés.
Comestible, adj. ehető; comestibles,
 m. pl. élelemszerek.
Cométaire, adj. p. u. üstökös csillagra
 vonatkozó.
Comète, f. üstökös csillag.
Comices, f. pl. (ant.) népgyülekezet,
 népgyűlés.
Comicial, a/e, adj. országgyűlési.
Comique, adj. — ment, adv. vígjáték-
 hoz tartozó, komikai; komikailag;
 fig. víg, tréfás; —, m. komikum; ko-
 mikai színész.
Comite, m. gályagondviselő.
Comité, m. választmány; egylet.
Comma, m. vessző.
Command, m. (jur.) megbízó.
Commandant, m. parancsnok.
Commandante, f. parancsnok neje.
Commande, f. megrendelés; meg-
 hagyás, teljhatalom; árulás, áru-
 eladás.
Commandement, m. parancs; vezény-
 let; báton de —, vezérbot; les dix
 commandemens, tíz parancsolat; —
 en chef, főparancsnokság.
Commander, v. a. et n. parancsolni;
 vezérelni; vezényelni; uralkodni;
 megrendelni.
Commanderie, f. fővezérség (rend-
 vitézeknél), komitárság.
Commandeur, m. középkeresztesvitéz
 valamely rendnek; gyarmatfel-
 ügyelő.
Commanditaire, m. a ki valamely fiók-
 tásra pénzt ad.
Commandite, f. társas kereskedés,
 fióktőzs.
Comme, adv. et conj. mint, ugymint,
 szintén, mint, szinte, majdnem; mi-
 dőn, mivel, mert; — si, mintha; —
 ça, így, ily módon; il est — cela, ez
 az ő szokása.
Commémoraison, f. emlékünnap.
Commémoratif, ive, adj. emlékeztető.

- Commémoration, *f.* emlékezet, emlék-
 ünnep. [dönő.]
 Commençant, *m.* — *te, f.* kezdő; kez-
 Commencement, *m.* kezdet; au —, kez-
 detben, kezdetkor; commencements,
 pl. első elemek. [dödni.]
 Commencer, *v. a. et n.* kezdeni, kez-
 Commendataire, *adj.* adományos.
 Commende, *f.* egyházi adomány, rendi
 adomány.
 Commensal, *m.* evőtárs, ételtárs.
 Commensurabilité, *f.* megmérhetőség,
 kímérhetőség. [mérhető.]
 Commensurable, *adj.* megmérhető, ki-
 Comment, *adv.* mint; hogy?
 Commentaires, *m.* magyarázat, értel-
 mezés; rosszakaratu értelmezés.
 Commentateur, *m.* magyarázó, fej-
 tegető.
 Commenter, *v. a.* magyarázni, fejte-
 getni; —, *v. n.* rosszakaratu észre-
 vételeket tenni.
 Commer, *v. n. p. u.* fam. összehason-
 lításokat tenni.
 Commerage, *m.* trécselés, pletykaság.
 Commerçable, *adj.* eladható.
 Commerçant, *m.* — *te, f.* kereskedő;
 kereskedőnő.
 Commerce, *m.* kereskedés; közlekedés;
 forgalom; — *de lettres, levelezés*;
 jeu de —, társasági játék; faire le
 —, kereskedést üzni.
 Commercer, *v. n.* kereskedést üzni.
 Commercial, *ale. adj.* kereskedési.
 Commère, *f.* koma asszony, keresz-
 tanya; város hírharangja.
 Commettage, *m.* (cor.) összesodrás.
 Commettant, *m.* (com.) megrendelő,
 bizományos.
 Commettre, *v. a. irr.* elkövetni; meg-
 hagyni; rábízni; megrendelni; (cor.)
 összesodorni; — *le nom de qu., va-*
laki nevével visszaadni; se —, be-
 csületét kockáztatni, magát kiténni;
 se — *avec qu., valakivel megmér-*
közni.
 Commier, *m.* mézgafa. [tőzsé.]
 Commination, *f.* fenyegetés, fenyege-
 Comminatoire, *adj.* fenyegető.
 Commutatif, *ive, adj. p. u.* (chir.) ösz-
 szesűző, szélsűző.
 Communion, *f.* (chim.) összetörés,
 öszszesűzés.
 Commis, *m.* úrnok; ügyvezető; keres-
 kedőlegény, segéd. [közé.]
 Commisération, *f.* könyörület, száma-
- Commissaire, *m.* biztos, megbízott.
 Commissariat, *m.* biztosság.
 Commission, *f.* meghagyás, megbízás
 elkövetés; bizottság, bizottmány
 nyílt rendelet; kalózlével.
 Commissionnaire, *m.* megbízott.
 Commissionner, *v. a.* megbízni.
 Commissaire, *adj.* (jur.) bizományos.
 Commodat, *m.* (jur.) kölcsön; köl-
 csönsszerződés.
 Commode, *f.* fiókos szekrény.
 Commode, *adj.* — *dément, adv.* kényel-
 mes; kényelmesen.
 Commodité, *f.* kényelem; szomszéd-
 ság; commodités, pl. árnyékszék.
 Commotion, *f.* megrázkódtatás, meg-
 rendülés; megindulás.
 Commuable, *adj.* átváltoztatható.
 Commuer, *v. a.* átváltoztatni.
 Commun, *une, adj.* közös; közön-
 séges; aljas, silány; —, *m.* közös-
 ség; alsó néposztály; csöcselék;
 en —, közösen, társaságban.
 Communage, *m.* közlegelő.
 Communal, *ale, adj.* községhez tar-
 tozó, községi.
 Communauté, *f.* község; cseh; éltérlem
 (zárdában).
 Communaux, *m. pl.* közlegelő.
 Commune, *f.* község; község háza;
 communes, *pl.* polgárkatonaság;
 községi javak; chambre des —, al-
 sósház.
 Communément, *adv.* közönségesen.
 Communiant, *m.* — *te, f.* áldozó; ál-
 dozó. [ség.]
 Communicabilité, *f. p. u.* közölhető.
 Communicable, *adj.* közölhető.
 Communicant, *te, adj.* (phys.) közlő.
 Communicatif, *ive, adj.* közlékeny.
 Communication, *f.* közlés; közlekedés;
 megküldés; összefüggés.
 Communicativement, *adv. p. u.* köz-
 sen, közlekedőleg.
 Communier, *v. a.* áldoztatni; —, *v.*
 áldozni, megáldozni.
 Communion, *f.* áldozás, megáldozás;
 község (vallási).
 Communiquer, *v. a.* közleni; ny-
 vántatni; —, *v. n.* társalogni; köz-
 kedni, érintkezni; értekezni; eg-
 másba nyitni (szobákról); se —,
 pr. nyilatkozni; egymásba nyi-
 (szobákról).
 Communisme, *m.* kommunizmus.
 Communistique, *adj.* kommunisztikus.

Commutatif, *ive*, *adj.* csereberét illető.
 Commutation, *f.* elcserezés; (ár.) meg-
 változtatás, átváltoztatás.
 Compacité, *f.* tömörség.
 Compact, *m.* szerződés.
 Compacte, *adj.* tömött, tömör.
 Compagne, *f.* társnő; hitvestárs (nő).
 Compagnie, *f.* társaság; kereskedelmi
 társulat, egyesület; falka, csoport; de
 —, társaságban; — d'infanterie, szá-
 zad gyalogság.
 Compagnon, *m.* társ, pajtás, társal-
 kodó; mesterlegény; kereskedőtárs.
 Compagnonnage, *m.* legénykedés ideje,
 legénykedés.
 Comparable, *adj.* hasonlítható, össze-
 hasonlítható.
 Comparaison, *f.* összehasonlítás, ha-
 sonkítás; par —, összehasonlítólág;
 en — de..., ...hoz, ...hez képest.
 Comparaitre, *v. n.* írr. bíróság előtt
 megjelenni.
 Comparatif, *ive*, *adj.* összehasonlító;
 —, *m.* középfok, másodfok, hason-
 lítófok. [lítólag.
 Comparativement, *adv.* összehason-
 Comparer, *v. a.* összehasonlítani; pár-
 huzamba tenni.
 Comparoir, *v. a. p. u.* bíróság előtt
 megjelenni.
 Compare, *f.* némaszemély (színpadon).
 Compartiment, *m.* osztály; fiók; vi-
 rágy.
 Compartiteur, *m.* szavazatosztó.
 Comparution, *f.* bíróság előtti meg-
 jelenés.
 Compas, *m.* csírkalom; talpmérték;
 szögérték; iránytű.
 Compassement, *m.* kiczirkalmazás;
 csírkalom szerinti elosztás.
 Compasser, *v. a.* kiczirkalmazni, ki-
 mérni, megmérni; fig. jól meggon-
 dolni.
 Compasseur, *m.* kiczirkalmazó.
 Compassion, *f.* könyörület, részvét;
 együtt szenvedés.
 Compaternité, *f.* komaság.
 Compatibilité, *f.* összeférhetőség.
 Compatible, *adj.* megférhető, egyesít-
 hető.
 Compatisir, *v. n.* megkönyörülni, rész-
 vétel lenni; elnézéssel lenni; fig.
 megérni. [szánakozó.
 Compatisant, *te*, *adj.* könyörületos.
 Compatriote, *m.* et *f.* földi, hazafi;
 földindó.

Compendium, *m.* rövidlet, kivonat;
 kézi könyv. [tolható
 Compensable, *adj.* kiegyenlíthető, pó-
 Compensateur, *m. p. u.* kiegyenlítő,
 pótló. [megtérítés.
 Compensation, *f.* kiegyenlítés, pótlás,
 Compenser, *v. a.* kiegyenlíteni; megté-
 ríteni.
 Compérage, *m.* komaság.
 Compère, *m.* koma; vig társalgó; ra-
 vass ember.
 Compétement, *adv.* kellőleg, illőleg,
 illetékesen.
 Compétence, *f.* illetékesség; mások-
 kali folyamodás, versenyzés.
 Compétent, *te*, *adj.* illő, kellő; ille-
 tékes, jogosított.
 Compéter, *v. n.* illetni.
 Compétiteur, *m.* vetélytárs, vágytárs.
 Compilateur, *m.* gyűjtő, összeszedő,
 böngész-író.
 Compilation, *f.* összeszedegetés, ösz-
 szeböngészés; szedetek.
 Compiler, *v. a.* összehordani, öszze-
 böngészni, összegyűjtögetni.
 Compisser, *v. a.* pop. lehugyozni, le-
 peselni.
 Complainant, *te*, *adj.* (ár.) panaszló,
 vádló; —, *m.* — *te*, *f.* vádló; vád-
 lónő. [előtt; jajgatás.
 Complainte, *f.* vád, panasz bíróság
 Complaître, *v. n.* írr. tetszeni, szívesnek,
 nyájasnak mutatkozni; se —, *v. pr.*
 önmagának tetszeni.
 Complaissamment, *adv. p. u.* szívesen
 nyájasan.
 Complaissance, *f.* szíveség.
 Complaissant, *te*, *adj.* szíves, elszékeny;
 —, *m.* szemlesi (szolgalelkű ember).
 Complant, *m.* szőlővesszővel, fával
 beültetett hely.
 Complanter, *v. a.* szőlővesszővel vagy
 gyümölcsfákkal beültetni.
 Complanterie, *f.* ültetési adó; beültetett
 hely, telep. [pól.
 Complément, *m.* kiegészítés; pótlék,
 Complémentaire, *adj.* kiegészítő.
 Complet, *ète*, *adj.* teljes; tökéletes; —,
m. teljesség, teljesszámság.
 Complètement, *adv.* teljesen, tökéle-
 tesen, egészen.
 Complètement, *m.* kiegészítés, pótlás.
 Compléter, *v. a.* kiegészíteni.
 Complexe, *adj.* összetett.
 Complexion, *f.* testalkotás; kedély
 vérmérséklet.

Complexionné, *é*, *adj.* . . . *testalkotásu, . . . természetű.*

Complexité, *f.* *összetétel.*

Complication, *f.* *bonyolítás, bonyolodottság.*

Complice, *adj.* *bűnrészes; —, m. et-f. bűnlárs; bűnlársnő.*

Complicité, *f.* *bűnrészség.*

Compliment, *m.* *udvarlás, tisztelet, bók; hizelgés.*

Complimentaire, *m.* *névadó, kinek neve alatt t. i. írtatik a kereskedés.*

Complimenter, *v. a.* *tisztelkedni, üdvözlölni, szerencsekívánatát nyilvánítani; —, v. n.* *bókolni.*

Complimenteur, *m.* *bókolgató.*

Complicqué, *é*, *adj.* *bonyolodott.*

Complicher, *v. a.* *bonyolítani.*

Complot, *m.* *csel, gonosz szándék, titkos összeűvelkezés.*

Comploter, *v. a. et n.* *titkosan összeűvelkezni.*

Componction, *f.* *töredelem, töredelmesség, szivbálat.*

Comportement, *m. p. u.* *magaviselet.*

Comporter, *v. a.* *megengedni; elszenvadni; se —, v. pr.* *magát viselni.*

Composant, *te, adj.* *partie composante, alkotó rész, alkotórész.*

Composé, *é*, *part. et adj.* *összetett; szerkesztett; —, m.* *összetétel.*

Composer, *v. a.* *összetenni, kidolgozni; szerkesztelni; (imp.) szedni (betűt); — un différend, villongást kiegyenlíteni; —, v. n.* *megegyezni; alkudozni.*

Composeur, *m.* *írkász, írkász.*

Compositeur, *m.* *író, szerző; betűszedő.*

Composition, *f.* *összetétel; szerzés; kidolgozás; szerkeszt; fogalmazás; szeremény, szerkesztmény; betűszedés; érczevegyíték; ág. kiegyenlítés; alkudozás.*

Composoir, *m.* *(imp.) szedődeszka.*

Compost, *m.* *valamely telek állapota.*

Composteur, *m.* *sorszédő, sormérde (nyomdában).*

Compotateur, *m. p. u.* *iszákos.*

Compote, *f.* *gyümölcslep, befőtt gyümölcs.*

Compotier, *m.* *gyümölcslepész.*

Compréhensible, *adj.* *megfogható.*

Compréhension, *f.* *felfogás, felfogó tehetőség.*

Comprendre, *v. a. irr.* *magában fog-*

lalni, tartalmazni; hozzá számítani megemlíteni; felfogni, érteni, megérteni; y compris, bele tudva, bezárólag; se —, v. pr. *értődni.*

Comprende, *f.* *(ohír.) összehajtogatott ruha (sebre).*

Compressibilité, *f.* *összenyomhatóság.*

Compressible, *adj.* *összenyomható.*

Compression, *f.* *összenyomás, nyomás.*

Compressif, *ive, adj.* *összenyomó, összszezorító.*

Comprimer, *v. a.* *összenyomni; fig. elnyomni.*

Compromettre, *v. n. irr.* *megegyezni a választott bíró ítéletének hódoltni; —, v. a.* *bajba hozni; se —, v. pr.* *bajba keveredni.*

Compromis, *m.* *választott bíróság kiegyenlítés.*

Compromissaire, Compromissionnaire *m.* *választott bíró.*

Comproteoteur, *m.* *társvédelnök.*

Comptabilité, *f.* *kiszámítás lehetősége; számlartás, számadásikötelezettség, felelősség.*

Comptable, *adj.* *számadásra kötelezett; felelős; —, m.* *számvevői tiszt, számadó-tiszt.*

Comptant, *te, adj. et adv.* *készpénzi; készpénzbeli; készpénzen; payer argent —, készpénzzel fizetni; —, m.* *készpénz.*

Compte, *m.* *számadás, számolás, felszámolás; számlálás; összeg; előny; felelősség; (com.) számla.*

Compte, *à —, m.* *részfizetés.*

Compte-pas, *m.* *lépésrovó.*

Compter, *v. a.* *olvasni, számlálni; számolni; kiszvetni; vélni; felszámolni; —, v. n.* *kiszámítani; számot tartani (— re, — re); szándékozni; — pour rien, mibe sem venni; — sur qch. valamire számot tartani.*

Compteur, *m. p. u.* *számláló, számoló.*

Comptoir, *m.* *számoló-asztal, számladeszka; üroda, ügyszoba.*

Comptoriste, *m.* *számvivő.*

Compulser, *v. a.* *iratokban fölkeresni.*

Compulsió, *m.* *előmutatási parancs végrehajtója.*

Compulsion, *f.* *bírói kényszerítés.*

Compulsoire, *m.* *iratok előmutatására meghagyó bírói parancs.* [lás

Computation, *f.* *fűlvetés, össze számo-*

Comtal, *ale, adj. p. u.* *grófi.*

Comtat, *m. p. u.* *grófság.*

Comté, *m. gróf*; — palatin, palotagróf.
Comté, *m. grófság*.
Comtesse, *f. grófnő*.
Comptoir, *v. Comptoir*.
Comptaine, *m. kapitánytárs*.
Concassation, *f. összelőrés, össze-
szúzás*.
Concassé, *m. tört bors*.
Concasser, *v. a. összelőrní, össze-
szánni, törni*. [kötés.
Concassation, *f. összefüggés, össze-
concave, adj. homorú, dőlős*.
Concavité, *f. homor, homorúság*.
Concéder, *v. a. megengedni, enge-
délyezni, adni, megadni*.
Concélébrer, *v. a. együtt ünnepelni*.
Concentration, *f. összpontosítás*.
Concentrer, *v. a. összpontosítani; se —,
v. pr. összpontosulni*. [tos.
Concentrique, *adj. szponzós, közpon-
concept, m. fogalom*.
Concepteur, *m. fogalmazó*.
Conceptif, *ive, adj. felfogni képes*.
Conception, *f. fogantatás, fogamzás;
fig. felfogó tehetség; ötlet*.
Concernant, *prp. illetőleg, vonatko-
zólag*. [(.. ra, .. re).
Concerner, *v. a. illetni, vonatkozni*.
Concert, *m. verseny, hangverseny; fig.
összhangs, egyetértés*.
Concertant, *m. — te, f. hangversenyben
játsszó vagy éneklő*.
Concerté, *és, part. kicsinált; erőltetett*.
Concertier, *v. a. begyakorolni, beta-
nálni (zeneműt); fig. kicsinálni; —,
v. n. hangversenyt adni; se —, v. pr.
értekezni*.
Concerto, *m. hangversenymű*.
Concessif, *ive, adj. megengedő, enge-
délyező*. [engedelem.
Concession, *f. megadás, engedélyezés*.
Concessionnaire, *m. engedményes*.
Concetti, *m. pl. mesterkélt élesek*.
Concevable, *adj. megfogható*.
Concevoir, *v. a. et n. teherbe esni; fig.
kapni; megfogni, felfogni; szer-
keszteni*.
Conchifères, *m. pl. héjas puhányok*.
Conchoïde, *f. kagylóvonal*.
Conchylye, *m. búrsonysága*.
Conchyliologie, *f. kagylótan*.
Conclerge, *m. várnagy, házfelügyelő,
házgondviselő; ajtózálló*.
Conclergerie, *f. várnagyság; fogház-
felügyelő laká; fogház*.
Concile, *m. egyházi zsinat vagy gyűlés*.

Conciliable, *adj. megegyeztethető*.
Conciliabule, *m. eretneki zsinat; sug-
gyűlés*.
Conciliant, *te, adj. jámbor, kiegyen-
lítő, kibékítő*.
Conciliateur, *m. — trice, f. közbenjáró,
kibékítő, megegyeztető; —, adj. ki-
egyenlítő, összeegyeztető*.
Conciliation, *f. megegyeztetés; ki-
egyenlítés*.
Conciliatoire, *adj. megegyeztető*.
Concillier, *v. a. megegyeztetni, egye-
síteni; kibékíteni; szerezni; se —, v.
pr. egyesülni; magának megszerezni,
elnyerni*.
Concia, *ise, adj. tömött, rövid, velős*.
Concision, *f. tömörltség*.
Concitoyen, *m. — enne, f. polgártárs;
polgártársnő*. [dára.
Conclamaion, *f. fölhívás megtűna-
Conelave, m. pápaválasztó terem, zár-
csárnok; pápaválasztók gyűlése*.
Concluant, *te, adj. hatkatos, velős,
nyomos*.
Conclure, *v. a. et n. irr. végezni, be-
végezni; befejezni; következtetni;
bebizonyítani; velősnek lenni*.
Conclusif, *ive, adj. következtető*.
Conclusion, *f. végzés, befejezés, kö-
vetkeztetés*.
Conclusionum, *m. határozat*.
Concoction, *f. p. u. emésztés*.
Concombres, *m. uborka*.
Concordance, *f. szentírási helyek mu-
lató könyve, egyeztetességi szótár*.
Concordant, *te, adj. megegyező, öss-
hangzó; —, m. (mus.) középhang*.
Concordantiel, *elle, adj. összhangzó-
lagos*.
Concordat, *m. egyezmény (pápa és
világi fejedelem közt)*.
Concorde, *f. egység*.
Concorder, *v. a. összeegyeztetni, öss-
hangzóvá tenni; —, v. n. me-
gegyezni, összhangsani*.
Concourant, *te, adj. összeható, össze-
munkáló*.
Concourir, *v. n. irr. együtt hatni, előse-
gíteni; versenyezni*.
Concours, *m. összecsuódulás; verseny-
zés; közrehatás, közreműködés;
csőd*. [dött.
Concret, *éte, adj. összetett; megsűrű-
Concrétion, f. (méd.) összenövés; meg-
aluvás, megsűrűsödés; kőmag,
csontár*.

Conorétionner, v. a. (phys.) *összehalmozni*.

Conçu, v. Concevoir. [ság.]

Concubinage, m. *ágyastartás, ágyas-*

Concubinaire, m. *törvénytelen férj.*

Concubine, f. *ágyas.*

Conculquer, v. a. p. u. *összetaposni; megsemmisíteni.*

Concupiscence, f. *testiség, bujavágy.*

Concupiscible, adj. *appétit —, vágy-
ösztön.*

Concurremment, adv. *közösen.*

Concurrence, f. *együtt keresés; versenyzés, pályázás; — des fêtes, ünnepek egyesülése; jusqu'à — de, jusqu'à la — de, . . . erejeig; entrer en —, versenyezni, pályázni.*

Concurrent, m. *vágytárs.*

Concussion, f. *zaklatás.*

Concussionnaire, m. *zsaroló, zaklató.*

Condannable, adj. *kárhozatos, elítél-
hető.* [elmarasztaló ítélet.]

Condamnation, f. *elítélés, kárhoztatás.*

Condamnatore, adj. *kárhoztató, el-
ítélő.*

Condamné, m. — ée, f. *elítélt.*

Condamner, v. a. *kárhoztatni, elítélni; félrevetni.*

Condensabilité, f. *sűrítettség.*

Condensable, adj. *sűríthető.*

Condensation, f. *sűrítés; sűrülés.*

Condenser, v. a. *sűríteni, megsűríteni.*

Condescendance, f. *engedékenység, le-
ereszkedés.*

Condescendant, te, adj. *engedékeny,
leereszkedő.*

Condescendre, v. n. *engedni, megtenni;
leereszkedni.*

Condiment, m. *vm. fűszer.*

Condisciple, m. *tanulótárs, iskolatárs.*

Condition, f. *állapot, tulajdonság, minőség, életnem, kézmivesség, ke-
reset; szolgálat; föltétel; ajánlat; homme de —, előkelő ember.*

Conditionné, ée, adj. . . . *minőségű.*

Conditionnel, elle, adj. — element, adv. *föltételes; föltételelesen.*

Conditionner, v. a. *minősíteni, kellő minőséggel fölkészíteni, kellő tulajdonsággal ellátni; száradékkal el-
látni.*

Condoléance, f. *sajnálattjelentés, rész-
vétlyilvánítás.*

Condor, m. *kondor, grifkeselyű.*

se Condouloir, v. pr. p. u. *részvételt
nyilvánítani, sajnálatát kifejezni.*

Conducteur, m. *vezető, felügyelő; vi-
telnök (hajón, gyorskocsin, vas-
pályán); (phys.) vezető, villámve-
zető; — de la foudre, villámhárító;
— de sonnette, csengetyűhúzó.*

Conductibilité, f. (phys.) *vezetési tu-
lajdonság, hátrithatóság.*

Conductrice, f. *vezetőnő, felügyelőnő.*

Conduire, v. a. *ír. vezetni; kísérni,
felügyelni, rendelni, vezérelni, kor-
mányozni; se —, v. pr. magát vezetni.*

Conduit, m. *cső, csatorna.*

Conduite, f. *vezetés; kísérés, kísérel;
felügyelés; kormányzás, viselet, ma-
gaviselet; faire la —, kísérni.*

Cône, m. (géom.) *kúp; fenyőtoboz,
czukorminta.*

Confabulateur, m. *fam. fecsegő.*

Confabulation, f. p. u. *fecsegés.*

Confabuler, v. n. *fam. egymással be-
szélni, trécselni.*

Confanon, m. *pipacs.*

Confection, f. *elkészítés, megcsinálás;
bevégezés; nyelet, nyalat.*

Confectionner, v. a. *elkészíteni, be-
végezni.*

Confédéral, ale, adj. *szövetséghez tar-
tozó, szövetségi.*

Confédératif, ive, adj. *szövetségi,
szövetség szerinti; traité —, szövetségi szerződés.*

Confédération, f. *szövetség.*

Confédéré, ée, adj. *szövetséges, szö-
vetkezett; —, m. szövetséges, frigy-
társ.*

se Confédérer, v. pr. *szövetkezni.*

Conférence, f. *összehasonlítás; érte-
kezlet; értekezés, egyezkedés.*

Conférencier, m. *értekezlet elnöke.*

Conférer, v. a. *összehasonlítani; meg-
adni, engedélyezni; —, v. n. érte-
kezni.*

Conféreur, m. *javitnok.*

Conferve, m. *vízfonal.*

Confesse, f. *gyónás; aller à —, gyónni
menni; être à —, gyóntatni.*

Confesser, v. a. *gyónni, megvallani;
gyóntatni; se —, v. pr. gyónni.*

Confesseur, m. *gyóntató; vértanu.*

Confession, f. *vallomás, gyónás; ex-
tendre en —, ouïr en —, gyóntatni.*

Confessionnal, m. *gyóntatószék.*

Confiance, f. *bizalom; nyíltság, őszin-
teség; önbizalom, magabizalom;
önhiltég.* [rátartó.]

Confiant, te, adj. *bizalmas; önhis-
teli.*

Confidement, adv. bizalmasan.

Confidence, f. bizalom, bizalmasság, megkötés; bizalmas közlés.

Confident, m. — te, f. megköt.

Confidentiel, elle, adj. — ellement, bizalmas; bizalmasan.

Confier, v. a. bízni (valakire valamit, qm. à qn.); se —, bízni (...ba, ...be); támaszkodni (...ra, ...re), bízni (...ban, ...ben).

Configuration, f. külső alakzat.

Configurer, v. a. p. u. alakítani, képezni.

Confier, v. n. határoztnak lenni (...val, ...vel); —, v. a. számsz. elszárni; se —, v. pr. visszavonulni.

Confins, m. pl. határrész.

Confire, v. a. irr. becsinálni, beőzni.

Confirmatif, ive, adj. megerősítő.

Confirmation, f. megerősítés; bérmlás; beavatás.

Confirmer, v. a. megerősíteni; bérmlálni; beavatni; se —, v. pr. megerősödni; valósulni.

Confiscable, adj. elkobozható, [elfoglalható].

Confiscant, te, adj. elfoglalásnak ki-

Confiscation, f. bíróielfoglás, elkobzás. [krácsság]

Confiserie, f. p. u. csukrásszat, csu-

Confiseur, m. csukrász.

Confisquer, v. a. bíróilag elfoglalni, elkobozni.

Confiture, f. édességek, csomege, csukrássz-sütemény.

Constituer, m. csukrász.

Conflagration, f. p. u. nagy tűzvész.

Confit, m. p. u. összeültetés.

Confluent, m. összefolyás.

Confluer, v. n. összefolyani.

Confondre, v. a. összekeverni; eltévesztetni; összezavarni; megzavarni, megsejyitni; se —, pr. összevegyülni, összekeveredni; összebonyolodni; tévedni, megzavarodni; se — en excuses, váltig mentgetőzni.

Conformation, f. képezés, alakítás, alakzat.

Conforme, adj. megegyező, egyenlő.

Conformement, adv. szerint, megegyezéleg.

Conformer, v. a. megegyezővé tenni, alkalmaztatni (hoz, hex); se —, v. pr. alkalmazkodni (hoz, hex).

Conformité, f. egyformaság, megegyezés, összhangzás; szerintiség;

alkalmazkodás; en — de, ahhoz képest, ... szerint, ... folytán.

Confortable, adj. kényelmes.

Confortatif, ive adj. (méd.) erősítő.

Confortation, f. (méd.) erősítés.

Conforter, v. a. (méd.) erősíteni; fig. vigasztalni.

Confraterniser, v. a. barátkozatni, rokonítani; se —, v. pr. testvérülni, barátkosni.

Confraternité, f. barátkozás, baráti szövetség, atyafisodás.

Confrère, m. bajtárs, tiszttárs.

Confrérie, f. ajtatos társulat, papi társulat. [hasonlítás.]

Confrontation, f. szembesítés; össze-

Confronter, v. a. szembesíteni; fig. összehasonlítani.

Confus, use, adj. zavart; fig. bonyolodott; megzavarodott, megdőbbent, hűledező.

Confusement, adv. rendetlenül, zavarodva, homályosan.

Confusion, f. zavar, rendetlenség; megsejyenyülés; nagy mennyiség, feleslegesség.

Confutation, f. megczáfolás, czáfolat.

Confuter, v. a. czáfolni, megczáfolni.

Congé, m. bucsuvétel; szabadság; fölmondás; engedvény; párkányzógyalú; billet de —, bucsújegy; donner —, szabadságot adni (eltávoztatásra); donner à qn. son —, valaküt elbocsátni, fölmondani valakinek; prendre —, szabadságot kérni (eltávoztatásra); prendre — de qn., elbúcsúzni valakitől.

Congédier, v. a. elbocsátni, szabadságotni.

Congéable, adj. megfagyható.

Congélation, f. megfagyás; megalvás; terme de la —, fagypon.

Congéler, v. a. fagylatni, fagyasztani; se —, v. pr. fagyni; megalunni.

Congénial, ale, Congénital, ale, adj. veleszületett, természeti.

Congestion, f. vértódulás.

Conglomerat, m. halmazat.

Conglomér, v. a. összehalmazni, összességöngyölgetni.

Conglutinant, te, adj. összeragasztó.

Conglutinatif, ive, adj. ragadós, sűrítő.

Conglutination, f. összeragasztás, megsűrítés.

Conglutiner, v. a. összeragasztani, megsűríteni.

congratulation, *f. szerencsekívánság; köszöntés.* [köszöntő].
 Congratulatoire, *adj. szerencsekívánsó.*
 Congratuler, *v. a. szerencsét kívánni (valakinek valamihez).*
 Congre, *m. tengeri angolna.*
 Congrégation, *f. gyűlés, gyülekezet.*
 Congrès, *m. gyűlés, fejedelmek gyűlése.*
 Congrève, *f. fuséa à la —, congrév-röppentyűk.*
 Congru, *ue, adj. nyelvszabályos; helyes, illő, kellő; összevágó, egyező.*
 Congruent, *te, adj. (méd.) kellő; (géom.) egyező, összevágó.*
 Congruité, *f. összhangzás.*
 Congrément, *adv. kellőleg, illőleg; helyesen.*
 Conie, *f. zákány.*
 Conier, *m. kúpesiga.*
 Conifère, *adj. toboztermő.*
 Coniglobe, *m. csillagkúp.*
 Conique, *adj. kúpdad; section —, kúp-metszet.*
 Conise, *f. cikkszár.*
 Conjectural, *ale, adj. — alement, adv. gyanítható, hozzávető; gyaníthatólag, hozzávetőleg.*
 Conjecture, *f. gyanítás, hozzávetés, sejtés.*
 Conjecturer, *v. a. gyanítani, sejteti.*
 Conjoindre, *v. a. irr. összefoglalni, egyesíteni, összekötni.*
 Conjoint, *te, adj. összekötött, összefoglalt; conjoints, pl. házastársak.*
 Conjointement, *adv. együtt, közösen.*
 Conjonctif, *ive, adj. összekötő; particule conjonctive, kötőszó.*
 Conjonctif, *m. kötmód, foglalmód.*
 Conjunction, *f. egyesítés, összekötés; kötőszó.* [mindőség; időponi].
 Conjoncture, *f. körülmény, állapot, se Conjouir, v. pt. szerencsét kívánni, üdvözölni.*
 Conjugaison, *f. igeahajlítás.*
 Conjugal, *ale, adj. — alement, adv. házassági; házasságilag.*
 Conjurer, *v. a. hajlíteni (igét); se —, v. pr. hajlíthatni.*
 Conjurateur, *m. összeesküdt, összeesküvő; lélekidező.*
 Conjuración, *f. összeesküvés; lélekidezés; hathatós kérdés.*
 Conjuré, *m. összeesküdt.*
 Conjurér, *v. a. et n. összeesküdni; ráolvasni (gonosz lélekre); hathatósan kérni.*

Connaissable, *adj. ismerhető.*
 Connaissance, *f. ismeret, tudomás; eszmélet; ismeretség; megismerés.*
 Connaissance, *m. (mar.) hajófuvarlevél.*
 Connaisseur, *m. — euse, f. ismerő, hozzáértő; hozzáértő; —, adj. dologértő; oil —, jártas — szem, hozzáértő szem.*
 Connaître, *v. a. irr. ismerni; megismerni; érteni; elismerni; —, v. n. ítélni, határozni; se — en qch., se — à qch., valamihez érteni.*
 Connétable, *m. konetábl, tábornagy.*
 Connexe, *adj. (dr.) összefüggő, összekapcsolt.*
 Connexion, *f. összefüggés.*
 Connexité, *f. összekötés, összefüggés.*
 Conniller, *v. n. p. u. meniséget keresni.*
 Connilliére, *f. p. u. tengeri nyúl tyuka; fig. ürügy, menteközés.*
 Connin, *m. tengeri nyúl.*
 Connivence, *f. elnézés; egyetértés.*
 Conniver, *v. n. elnézni, elszenvedni; egyetértetni.*
 Connotation, *f. mellékértelem.*
 Connu, *ue, part. v. Connaître.*
 Conocarpe, *m. czirbolyafenyő.*
 Conoïde, *m. álkúp.*
 Conops, *m. bagócs.*
 Conque, *f. kagyló, fülcsiga.*
 Conquérant, *m. hódító.*
 Conquérir, *v. a. irr. hódítani, meghódítani, elfoglalni; fig. megszerzeni.* [mény].
 Conquét, *m. (dr.) szerzemény, keres.*
 Conquête, *f. hódítás, elfoglalás.*
 Conquêter, *v. a. vm. meghódítani, elfoglalni.*
 Conquis, *ise, part. v. Conquérir.*
 Consacer, *v. a. szentelni, bezzentelni.*
 Consanguin, *ine, adj. atyafi.*
 Consanguinité, *f. atyafiság.*
 Conscience, *f. lelkiismeret; öntudat.*
 Conscienceux, *euse, adj. — eusement adv. lelkiismeretes; lelkiismeretesen.*
 Conscription, *f. összeírás, katonasállítás.*
 Conscrit, *m. összeírt; ujonc.*
 Consécration, *f. bezzentelés, fűlcsen-telés; beavatás.*
 Consécutif, *ive, adj. — ivement, adv. egymásután következő; egymásután.*
 Conseil, *m. tanács; tanácskozmány végzés, határozat; tanácsülés; —*

- d'état, *államtanács*; — *privé, titkos tanács*.
- Conseiller, *v. a. tanácsolni, tanácsot adni*; —, *m. tanácsos; tanács*.
- Conseillère, *f. tanácsadó*.
- Conseilleur, *m. p. u. tanácsadó*.
- Consentant, *te, adj. (dr.) megegyező, beleegyező*.
- Consentement, *m. beleegyezés, meg-egyezés*.
- Consentir, *v. n. irr. beleegyezni, jóvá-hagyni, helybenhagyni*; —, *v. a. megegyezni (ban, ben)*.
- Conséquemment, *adv. következetesen; következőleg*.
- Conséquence, *f. következés; követke-zés; fontosság*.
- Conséquent, *te, adj. következetes; —, m. következmény; par —, következő-
leg.* [vigyázó.]
- Conservateur, *m. fentartó, védő; fel-*
- Conservation, *f. fentartás, megtartás*.
- Conservatoire, *adj. megtartó, fentartó, ellátó*; —, *m. Conservatorium; ápolóintézet*; — *de musique, zenede.*
- Conservatoire, *f. fentartónő, védőnő*.
- Conserve, *f. befőtt vagy eltett gyümölcs; tartvány; conserves, pl. szem-kimélő üveg, szemüveg*.
- Conserver, *v. a. megtartani, fentar-tani; óvni, megóvni, elleni*; (mar.) *szemmel tartani*; se —, *v. pr. magát fentartani.* [dés.]
- Considence, *f. összeroskadás, lesüllye-*
- Considérable, *adj. — ment, adv. tele-mes, nevezetes; tetemesen, neve-zetesen*.
- Considérant, *te, adj. fam. figyelmes, gondos*.
- Considération, *f. tekintet, megfonto-lás; gondosság; meggondoltság; szándok; indok; nyomosság; tekin-tet, tekintély*.
- Considérément, *adv. meggondolva*.
- Considérer, *v. a. meggondolni, meg-fontolni, tekintetbe venni; nagyra becsülni*.
- Consignataire, *m. letéteményes*.
- Consignation, *f. bírói letétel; consi-gnation, pl. letett pénztár*.
- Consigne, *f. őrségi parancs; —, m. vár-írnok*.
- Consigner, *v. a. letenni, őrszet alá adni; följegyezni; parancsot kiadni*; (com.) *átküldeni; étre consigné, letartóztatva lenni*.
- Consistance, *f. tömörség; állandóság, tartósság*.
- Consistant, *te, adj. álló (ból, ből); tömött, sűrű*.
- Consister, *v. n. állani (ból, ből)*.
- Consistoire, *m. egyházi tanács, szent-szék*.
- Consistorial, *ale, adj. — alement, adv. szentszéki; szentszékeleg*.
- Consolable, *adj. vigasztalható*.
- Consolateur, *m. — trice, f. vigasztaló; vigasztalónő*.
- Consolatif, *ive, adj. vigasztaló*.
- Consolation, *f. vigasztalás, vigasz*.
- Consolatoire, *adj. vm. örvendetes, vigasztaló*.
- Console, *f. gyámkő; tükörrasztalka*.
- Consoler, *v. a. vigasztalni; fig. eny-híteni; se —, v. pr. vigasztalódni*.
- Consolidant, *te, adj. hegesztő, begyó-gyító*.
- Consolidation, *f. begyógyítás, begyó-gyulás; fig. megerősítés, megerő-södés; egyesülés, egyesítés*.
- Consolider, *v. a. behegesztetni, be-gyógyítani; megerősíteni, szilárdítani; biztosítani; se —, v. pr. megszilár-dulni*.
- Consommateur, *m. fogyasztó, emész-tő*.
- Consummation, *f. fogyasztás, elhasz-nálás; bevégzés, végrehajtás; üzlet, árukelet*.
- Consummé, *ée, adj. bevégzett, tökéle-tes; —, m. táplálékes*.
- Consummer, *v. a. fogyasztani, elhasz-nálni, fölemészteni; bevégezni, vég-rehajtani.* [emész-tő.]
- Consumptif, *ive, adj. fogyasztó, föl-*
- Consumption, *f. fogyasztás, fölemész-tés, elhasználás; sorvadás*.
- Consonnance, *f. összhangzás, egybe-hangzás*.
- Consonnant, *te, adj. összhangzó*.
- Consonnante, *f. kis hársa*.
- Consonne, *adj. együtt hangzó; —, f. mássalhangzó*.
- Consorts, *m. pl. (jur.) társak*.
- Consoude, *f. sebű*.
- Conspireur, *m. összeesküdt*.
- Conspiration, *f. összeesküvés*.
- Conspirer, *v. a. el n. összeesküdni; szövetkezni*.
- Conspuer, *v. a. lepökn*.
- Constamment, *adv. állandóan; bizton, bizonyosan, szilárdul*.
- Constance, *f. állandóság, szilárdság*.

Constant, *te, adj.* állandó, biztos, bizonyos, szilárd.
Constater, *v. a.* bebizonyítani, kimutatni.
Constellation, *f.* csillagszat, csillagállás. [tetszeni]
Constet, *v. únp.* (ár.) kiviláglani, ki-
Consternation, *f.* rémülés, rémület.
Consterner, *v. a.* elrémitni, megrémíteni.
Constipation, *f.* (méd.) dugulás.
Constipé, *éé, part. et adj.* rekedthasú.
Constiper, *v. a.* dugulást okozni.
Constituant, *te, adj.* rendelő; alkotó; alkotmányzó; —, *m.* (jur.) rendelő.
Constituante, *f.* alkotmányozó gyűlés.
Constitué, *éé, part. et adj.* megrendelt, rendelt; bien —, jó testalkotásu.
Constituer, *v. a.* egészet képezni; alapítani, rendezni; megrendelni, rendelni, kinevezni; —, *v. pr.* valamivé alakulni; se — en dépenses, költségbe verni magát; se — prisonnier, letartóztatása végett jelentkezni.
Constitutif, *ive, adj.* lényegesen alkotó.
Constitution, *f.* összealkotás, rendezés; rendelet, rendelvény; alkotmány, országalkotmány; testalkotás, testalkat.
Constitutionnalité, *f.* alkotmányosság.
Constitutionnel, *elle, adj.* — élément, adv. alkotmányos, alkotmányoszerű; alkotmányosan, alkotmányoszerűleg.
Constricteur, *m.* szorító.
Constringent, *te, adj.* (méd.) összehúzó.
Constructeur, *m.* építő, építész, építőmester.
Construction, *f.* építés; építésmód; elrendelés; alkotás; (gr.) szófűzés, mondat; szerkezet; rajz, vázlat.
Construire, *v. a.* építeni, fölépíteni; rendezni, elrendezni; (gr.) szerkesztetni; vázolni.
Consubstantialité, *f.* (th.) lényegység.
Consubstantiel, *elle, adj.* (th.) egylényű.
Consul, *m.* consul.
Consulaire, *adj.* consuli.
Consulat, *m.* consulság.
Consultant, *te, adj.* tanácsadó, tanácskozó; —, *m.* tanácsadó.
Consultat, *m.* pápai biztos.
Consultatif, *ive, adj.* tanakodó, tanácsoló.
Consultet, *v. a.* tanácsot kérni, megkérdezni; —, *v. n.* tanácskozni; se —, *v. pr.* meggondolni, megfontolni.

Consulteur, *m.* pápai tanácsadó.
Consultrice, *f. p. u.* tanácsadónő.
Consumer, *v. a.* fölemészteni; fig. elpazarolni.
Contact, *m.* érintés, megérintés.
Contadin, *m. p. n.* falusi ember.
Contagier, *v. a.* ragályosítani.
Contagieux, *euse, adj.* ragályos, ragadós; veszélyes, dögleletes.
Contagion, *f.* ragály; ragályos járvány, dögvész.
Contailles, *f. pl.* silány sátyolselyem.
Contamination, *f. vm.* bemocskolás.
Contaminer, *v. a. vm.* beszenyyezni, bemocskolni.
Conte, *m.* mese, rege.
Contempler, *m. — trice, f.* szemlélő; szemlélendő.
Contemplatif, *ive, adj.* szemlélődő, szemlélkedő. [lélkedés]
Contemplation, *f.* szemlélődés, szem-
Contempler, *v. a.* szemlélni, megszemlélni; —, *v. n.* elmélkedni.
Contemporain, *aine, adj.* egykoru, egyidejű; —, *m. — aine, f.* kortárs; kortársnő.
Contemporanéité, *f.* egyidejűség, egykorúság.
Contempteur, *m. p. u.* megvető.
Contemptible, *adj. p. u.* megvetendő.
Contenance, *f.* tartalom; magatartás, illem.
Contentant, *m.* vitárs, perlekedő.
Contendre, *v. a. p. u.* vitatkozni, megnyerni igyekezni.
Contenir, *v. a.* irt. magában foglalni, tartalmazni; fig. visszatartóztatni, mérsékelni; se —, *v. pr.* tartózkodni, magát mérsékelni.
Content, *te, adj.* elégyült, megelégedett.
Contentement, *m.* elégyültség, megelégedettség.
Contenter, *v. a.* kielégíteni; eleget tenni; se —, *v. pr.* megelégedni.
Contentieusement, *adv.* viszátkodva.
Contentieux, *euse, adj.* veszekedő, civakodó; kétséges, pörös.
Contentif, *ive, adj.* (méd.) tartóztató, lekötő.
Contention, *f.* civakodás, veszekedés; heveség, erőlködés.
Contenu, *m.* tartalom.
Contet, *v. a.* elbeszélni, mesélni; en — à qn., elhívtatni valakivel valamit (a mi nem igaz).
Conterrie, *f.* üvegmű.

Contestable, *adj.* *pörös.*
 Contestation, *f.* *pörlekedés, veszekedés; — en cause, per elvállalása.*
 Contester, *v. a.* *kétségbe vonni; —, v. n. pörlekedni, veszekedni.*
 Contour, *m.* — *euse, f. mesélő, elbeszélő, fecsegő; mesélőnő, fecsegőnő.*
 Contexte, *m. p. n.* *összefüggés, foglalat, szöveg.*
 Texture, *f.* *szövet, szövedék; fig. szerkeszt.*
 Contignation, *f.* *emelet, gerendázat.*
 Contigu, *uő, adj.* *szomszéd, határos.*
 Contiguité, *f.* *határosság, szomszéd-ság.*
 Continence, *f.* *önmegtartóztatás, visszatarthatóság, mérséklés, mérséklet.*
 Continent, *te, adj.* *önmegtartóztató, szász; —, m. szárazföld.*
 Continental, *ale, adj.* *szárazföldi.*
 Contingement, *adv.* *történetesen, esetlegesen, véletlenül.*
 Contingence, *f.* *esetlegesség, véletlenség; ligne de —, érintő, érintkezési vonal.*
 Contingent, *te, adj.* *véletlen, esetleges; illető; —, m. rész, jutalék.*
 Continu, *uo, adj.* *folytonos, folyvásti, egymásutáni; à la continue, idővel, idő folytán.*
 Continuateur, *m.* *folytató.*
 Continuation, *f.* *folytatás.*
 Continuél, *elle, adj.* — *ellement, adv. folyvásti, folytonos, szünetlen; folyvást, folytonosan, szünetlenül.*
 Continuement, *v.* *Continuément.*
 Continuer, *v. a.* *folytatni; hosszabbítani; —, v. n. tartani, megmaradni, fenmaradni; terjedni; se —, v. pr. folytatattatni, tovább tartani.*
 Continuité, *f.* *összefüggés, folytonosság, tartás, ellátás, megmaradás, állandóság, tartósság.*
 Continuément, *adv.* *folyvást, szünetlenül.*
 Contorsion, *f.* *elcsavarás, eltorzítás; fintorgás, fintorkodás, fintor.*
 Contour, *m.* *körrajz; vázolat.*
 Contourné, *ée, part. et adj.* *elcsavart, görbe.*
 Contourner, *v. a.* *körrajzolni.*
 Contractant, *m.* *szerződőfél.*
 Contracte, *adj.* *összevonott, összehúzott.*
 Contracter, *v. a. et n.* *összehúzni, összevonni; szerződni, megalkudni; — des dettes, adósságotkötés csinálni;*

— *une maladie, betegséget kapni; — une habitude, valamely szokást fölvenni; se —, v. pr. összehúzódni.*
 Contracteur, *m.* *(nyárstartó) vasmacska (tűzhelyen).*
 Contractif, *ive, adj.* *összehúzó.*
 Contractilité, *f.* *összehúzhatóság, összehúzódhatóság.*
 Contraction, *f.* *összevonás, összehúzás, rövidítés.*
 Contractuel, *elle, adj.* *szerződési, szerződés szerinti.*
 Contradictieur, *m.* *ellenmondó.*
 Contradiction, *f.* *ellenmondás.*
 Contradictoire, *adj.* — *ment, adv. ellenmondó, ellenkező; ellenkezőleg.*
 Contraignable, *adj.* *bírói illetőség alatti, bírósággal kényszeríthető.*
 Contraindre, *v. a.* *űr. kényszeríteni, korlátozni; szorítani (ruháról); se —, v. pr. erőtetni magát, erőlködni.*
 Contraint, *part. v.* *Contraindre.*
 Contrainte, *f.* *kényszerítés, visszatarthatóság; — par corps, személyes le tartóztatás.*
 Contraire, *adj.* — *ment, adv. ellenkező; gátoló, hátráltató; ellenséges; —, m. ellenkező, ellentét; au —, ellenkezőleg, sőt inkább; toutau —, épen ellenkezőleg.*
 Contralto, *m.* *mély felhang; mély felhangos.* [kező.
 Contrariant, *te, adj.* *ellenmondó, ellen-*
 Contrarier, *v. a.* *ellenmondani; akadályozni, hátráltatni; se —, v. pr. önmagának ellenmondani.*
 Contrariété, *f.* *ellenmondás; akadály.*
 Contraste, *m.* *különbség, ellentét.*
 Contraster, *v. a.* *ellene állítani; —, v. n. ellenkezni, ellentétben lenni, különbözni, ellétni (-lól, -lél).*
 Contrat, *m.* *szerződés.*
 Contravention, *f.* *áthágás, sértés, ellene cselekvés.*
 Contre, *prp. et adv.* *ellen, ellenben; mellett; il est — moi, ellenem van; ci-contre, közel ide, szomszédságban; —, m. ellenjártékos; ellenjárték.*
 Contre-allée, *f.* *mellekfásor.*
 Contre-amiral, *m.* *tengeri alvezér.*
 Contre-appel, *m.* *ellencsel.*
 Contre-balance, *f.* *ellensúly.*
 Contre-balance, *v. a.* *ellensúlyozni.*
 Contrebande, *f.* *csempészet, tiltott portéka, dug-áru.*
 Contrebandier, *m.* *dugáros, csempész*

- Contre-basse, *f. mély alhang; mély alhangos; brügó, gordon.*
 Contre-batterie, *f. ellentűztelep.*
 Contre-biais, *m. hátlap; à —, megfordítva, fonákul.*
 Contre-billet, *m. ellenjeggy.*
 Contrebondir, *v. n. visszapattanni.*
 Contre-boutant, *m. támoszlop.*
 Contre-bouter, *v. a. (aroh.) meglámasztani.*
 Contre-calquer, *v. a. ellennyomni.*
 Contrecarrer, *v. a. ellene dolgozni, ellene lenni.*
 Contre-cédule, *f. (dr.) ellenkézirat.*
 Contre'échange, *m. viszonzsere.*
 Contre-chant, *m. p. u. hangtűzés.*
 Contre-charme, *m. viszonzgés, viszonzbáj.*
 Contre-châssis, *m. eldablak.*
 Contre-clef, *f. mellékszárkő.*
 Contre-cœur, *m. kandalló hállapja; à —, akaratlanul, kellellenül.*
 Contre-coup, *m. visszalökés, visszapattolás; fig. visszahatás.*
 Contre-danse, *f. sortáncz.*
 Contre-dater, *v. a. p. keltét valaminek megváltoztatni.*
 Contredire, *v. a. irr. ellenmondani; ellenkezni.*
 Contredisant, *te, adj. ellenmondó.*
 Contredit, *m. ellenmondás; contredits, pl. csúfolóirat.*
 Contrée, *f. vidék, tájék.*
 Contre-épaulette, *f. vállzsínór.*
 Contre-épreuve, *f. ellennyomat.*
 Contre-épreuver, *v. a. ellennyomni.*
 Contrefaçon, *f. utánnyomat, utánzott áru.*
 Contrefacteur, *m. utánnyomó; utánzó.*
 Contrefaction, *f. utánnyomás.*
 Contrefaire, *v. a. irr. utánozni; megcsúfolni; elcsúfítani, torzítani, eltorzítani; utánnyomni; se —, v. pr. tetetni magát.*
 Contrefaiseur, *m. majmoló, csúfolódó.*
 Contrefait, *te, adj. utánzott; torzított, eltorzított; —, m. hasonmás.*
 Contre-fenêtre, *f. téli ablak, ablakdeszka.*
 Contre-feu, *m. tűz-ellenző.*
 Contre-finesse, *f. ellencsel.*
 Contre-fort, *m. gyámfal; (cord.) hulladékbőr.*
 Contre-fugue, *f. (mus.) kettős futam.*
 Contre-gage, *m. ellenzálog, alkezeség.*
 Contre-gager, *v. a. p. u. viszonzbistósítani.*
 Contre-garde, *f. bástyavéd.*
 Contre-hacher, *v. n. keresztbe vonalozsan metszeni.*
 Contre-hachures, *f. pl. keresztvadás.*
 Contre-indication, *f. (méd.) ellenjel.*
 Contre-jour, *m. ellensfény; à —, állensfényben.*
 Contre-jumelles, *f. pl. mosléksatorna.*
 Contre-latter, *v. a. ellenléccszelni.*
 Contre-lêtre, *f. térítvény.*
 Contre-maitre, *m. főhajós; művezető.*
 Contre-mandement, *m. ellenparancs.*
 Contre-mander, *v. a. ellenparancsoladni. [menés.]*
 Contre-marche, *f. ellenmars, ellenhad.*
 Contre-marée, *f. ellen-ár.*
 Contre-marque, *f. ellenjeggy; (orf.) jel.*
 Contre-marquer, *v. a. ellenjeggyet adni; (orf.) megjelölni.*
 Contre-mine, *f. ellentűzakna, ellenakna.*
 Contre-miner, *v. a. ellenaknázni.*
 Contre-mont, *adv. hegynek, fölfelé; à —, viz ellenébe.*
 Contre-mur, *m. ellenzőfal.*
 Contre-murer, *v. a. gyámozszlopozni, gyámfallal ellátni.*
 Contre-obligation, *v. Contre-promesse.*
 Contre-ordre, *m. ellenparancs.*
 Contre-paner, Contrepanner, *v. a. (jur.) ellenbistósítani.*
 Contrepatie, *f. (mus.) másodhang; ellenörkőnyv.*
 Contre-passation, *f. — d'ordre, váltó viszonzátengedése.*
 Contre-passer, *v. a. (com.) ellentélelni. [tatni.]*
 Contre-penser, *v. n. véleményt változtatni.*
 Contre-peser, *v. a. fig. ellensúlyozni.*
 Contre-pied, *m. (chass.) viszonyom; fam. ellenkező, ellentét.*
 Contre-pilastre, *m. ellentámasz.*
 Contre-pleige, *m. alkezes.*
 Contre-poids, *m. ellensúly.*
 Contre-poil, *m. szőr menteelleniség; à —, fonákul; szőr mente ellen.*
 Contre-point, *m. hangtűzés.*
 Contre-pointe, *v. a. tűzni, tűzdelni, tűzögetve kivarni; fig. ellenkezni.*
 Contre-poison, *m. ellenmérég.*
 Contre-porte, *f. kül-ajtó, elő-ajtó.*
 Contre-porter, *v. a. házalani, hásról házra vinni.*
 Contre-porteur, *m. házaló; kontár.*

Contre-poser, v. a. (com.) helytelenül beírni.
 Contre-poseur, m. (mac.) napszámos; útkövező, útrakő.
 Contre-position, f. (com.) helytelen bejegyzés a főkönyvbe.
 Contre-pouce, m. (méc.) emelőrúd.
 Contre-promesse, f. viszonyigéret.
 Contre-révolution, f. ellenforradalom.
 Contre-révolutionnaire, adj. forradalom elleni; —, m. forradalom ellenisége.
 Contre-révolutionner, v. a. forradalom ellen dolgozni.
 Contre-ruse, f. ellencsel.
 Contre-salut, m. viszon-üdvözlés.
 Contrescarpe, f. ellenlejték.
 Contre-scel, m. ellenpecsét.
 Contre-sceller, v. a. ellenpecsétet rányomni, ellenpecsételni.
 Contre-seing, m. ellenaláírás, ellenjegyzés. [oldal.
 Contre-sens, m. ellenértelem; fonák
 Contre-signal, m. ellenjel.
 Contre-signer, v. a. ellenjegyezni.
 Contre-signeur, m. ellenjegyző.
 Contre-taille, f. keresztvésés.
 Contre-temps, m. ellenes véletlenség, akadály; à —, alkalmatlan időben; tomber dan; un —, valamit nem annak idején tenni.
 Contre-tirer, v. a. (grav.) ellennyomni.
 Contre-val, à —, adv. p. u. völgynek lefelé. [ellenszancsolat.
 Contre-vallation, f. ellenszancsolás,
 Contrevenant, m. álhágó.
 Contrevenir, v. u. irr. áthágni, ellenére cselekedni.
 Contrevent, m. ablaktábla.
 Contre-visite, f. (dr.) ismételt vizsgálat.
 Contrevue, f. p. u. rege, mese.
 Contribuable, adj. adóköteles; —, m. adóköteles.
 Contribuer, v. n. adózni, hozzáfizetni; fig. közreműködni, segíni.
 Contributif, ive, adj. adói, adózási, adóbeli.
 Contribution, f. adó, hadiadó.
 Contrister, v. a. megszorítani.
 Contrit, ite, adj. töredelmes; bánkodó.
 Contrition, f. töredelmesség.
 Contrôle, f. ellenőrkönyv, ellenszámolás, ellenőrség, ellenőrködés, ellenőrzés; bélyeg arany- és ezüstműveken.
 Contrôler, v. a. ellenőrkönyvbe beírni,

ellenőrködni; bélyeggel ellátni (arany vagy ezüstműveket); fig. megszólítani, ócsárolni.
 Contrôleur, m. ellenőr; bélyegző; fig. ócsárító, bírálható.
 Controuuer, v. a. kigondolni, koholni.
 Controverse, f. pör, pörös ügy, vita; hitvita.
 Controversé, ée, adj. pörös, kétséges.
 Contumace, f. makacsság; törvény előtti meg nem jelenés.
 Contumacer, v. a. makacsságból elítelni. [nem jelenő.
 Contumax, m. makacs, bíró előtt meg
 Contumélie, f. vm. gyalázat.
 Contus, use, adj. szúzott, összezúzott.
 Contusion, f. szúzás, törés.
 Convaincant, te, adj. meggyőző.
 Convaincre, v. a. irr. meggyőzni; se —, v. pr. meggyőződni.
 Convalescence, f. felgyógyulás.
 Convalescent, te, adj. üdülő, lábadozó.
 Convenable, adj. — ment, adv. illő,illetes, alkalmas; illőleg, illőkép.
 Convenance, f. összehangzás; alkalmas-ság; illedelem, udvariasság; jólét.
 Convenant, te, adj. p. u. illő, illelmes.
 Convenir, v. a. irr. megegyezni (-ban, -ben); teltszeni, alkalmasnak lenni; se —, v. pr. összeilleni.
 Conventicule, m. titkos gyűlés, sugoly-gyűlés.
 Convention, f. megegyezés, szerződés; gyűlekezet.
 Conventionnel, elle, adj. — ellement, adv. szerződési; szerződésileg; —, m. nemzetgyűlés tagja. [élet.
 Conventualité, f. zárdaélet, klastrom
 Conventuel, elle, adj. — ellement, adv. zárdai; zárdailag; —, m. szerzetes.
 Convergençe, f. (geom.) együvéhajlás.
 Convergent, te, adj. (geom.) összehajló, együvéhajló, egybefutó.
 Converger, v. n. (geom.) összehajlani, együvéhajlani, együvé tartani, egybefutni.
 Convers, se, adj. frère —, világi (szerzetesek szolgálatában).
 Conversation, f. beszélgetés, társalgás.
 Converser, v. n. mulatozni; társalogni.
 Conversible, adj. vm. megtéríthető.
 Conversion, f. változás, változtatás; megtérés, megtérítés; (mil.) kanyarodás.
 Converti, m. — ie, f. megtért.

Convertible, *adj.* átváltható, elcserélhető, használható.

Convertir, *v. a.* átváltoztatni, elcserélni, eladni, árulni; újra verni (pénzt), átalakítani; *fig.* megteríteni; se —, *v. pr.* átváltozni, átalakulni; megteríteni.

Convertissable, *v.* Convertible.

Convertissement, *m.* átváltozás, átváltoztatás; elcserélés, eladás; feldolgozás.

Convertisseur, *m.* térítő, megterítő.

Convexe, *adj.* domboru.

Convexité, *f.* domborúság.

Conviction, *f.* meggyőződés.

Convité, *m.* vendég.

Convier, *v. a.* meghíni; *fig.* fölszólítani.

Convivis, *m. pl. vm.* lakomák, vendégeskedés.

Convive, *m.* vendég.

Convocation, *f.* összehívás.

Convoy, *m.* temetési kíséret; kíséret, őrkíséret; hadi szállítmány.

Convoyable, *adj. v. m.* kívánatos, óhajtható.

Convoyer, *v. a.* óhajtani, megkívánni.

Convoyeux, *euse, adj. p. u.* kíváncsi, sörár. [*rággy.*]

Convoyise, *f.* sovérgás, kíváncsiság.

Convoy, *m. p. u. (jur.)* második házasság.

Convoyer, *v. n.* — en secondes noccs, másodszor házasodni.

Convoyer, *v. a.* összehíni.

Convoyer, *v. a.* kísérni, fedezetül szolgáltatni, fődőzni.

Convulsé, *ée, Convulsif, ive, adj.* vonagló, rángódó, rángatózó.

Convulsion, *f.* vonaglás, rángódás.

Convulsionnaire, *m.* rángásos.

Coobligé, *m.* együtt-kötelezett.

Coopérateur, *m.* dolgozótlárs, munkatárs, segéd. [*munkálás.*]

Coopération, *f.* közrehatás, együtt-

Coopérer, *v. n.* együtt működni, közrehatni, elősegíteni.

Cooptation, *f.* rendkívüli választás.

Coopter, *v. a.* rendkívül megválasztani.

Coordonnée, *f.* szegvény.

Coordonner, *v. a.* összerendezni, mellérendelni.

Copage, *m. vm.* fej-adó, fej-pénz.

Copal, *m.* kopál.

Copartageant, *te, adj.* részes, osztályos. [*részesülmi.*]

Copartager, *v. a.* részesnek lenni,

Copeau, *m.* forgács, gyaluforgács.

Copec, *m.* kopek.

Copie, *f.* másolat; kézirat,

Copier, *v. a.* másolni, lemásolni; *fig.* — *qn.*, valakit mintaul választani, valakit utánozni; se —, *v. pr.* kellestől többször valamit ismételni.

Copieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* bő, gyakori; bőven, gyakran.

Copiste, *m.* másoló, lemásoló.

Copreneur, *m.* bérnökltárs.

Copropriétaire, *m.* birtokltárs, köztulajdonos, közbirtokos.

Copropriété, *f.* köztulajdon, közös tulajdon.

Copulatif, *ive, adj. (dr.)* összekötő.

Copulation, *f. (dr.)* — charnelle, testi közösülés, elhálás.

Copulative, *f.* kötszó.

Copule, *f.* kapocs.

Coq, *m.* kakas; him; — de bruyère, — des bois, erdőss fajd; — de vaisseau, hajósskakács; être le — du village, választott kedves lenni.

Coq-à-l'âne, *m.* hasztalan fecsegés, badar beszéd.

Coq-d'Inde, *m.* pulyka, kanpulyka.

Coquard, *m.* szerelmes vén balgóc.

Coquâtre, *m.* félkappan.

Coque, *f.* tok; hüvely; magrejtő; — d'œuf, tojáshej; — de navire, hajó dereka; coques, *pl.* szalagbokrok (hajszaban).

Coquecigrue, *v.* Coquesigrue.

Coquelicot, *m.* pipacs.

Coqueliner, *v. n.* fam. kukurikolni.

Coqueluche, *f.* barátságuktya; kegyencz; köhhurut, hőkhurut.

Coqueluchon, *m.* csuktya, kámssa.

Coquereau, *m.* hajócska.

Coqueret, *m.* piros páponya, moharcz.

Coquericot, *m.* kukorikolás.

Coqueriquer, *v. n.* kukorikolni.

Coqueron, *m.* hajókonyha.

Coquesigrue, *f.* mész vízi madár; sárga szörmörce, sárga eperfa; fam. gyermekeskedés.

Coquet, *ette, adj.* kacér, tetszelgő.

Coqueter, *v. n.* kacérkodni.

Coquetier, *m.* tojás-árus, tyúkárus, tyúkász; tojástartó.

Coquette, *f.* kacér, tetszelgő.

Coquetterie, *f.* kacérkodás, tetszelgés.

Coquillade, *f.* bábos pacscirta, pipiske; parti lile.

Coquillage, *m.* kagyló; csiga; puhányok, héjas állatok.
 Coquillart, *m.* csigaréteg.
 Coquille, *f.* kagyló, csigahéj; szétlört dió-vagy tojashéj; fűlcsiga.
 Coquilleux, *euse*, *adj.* kagylóval tele, kagylós. [gátár.
 Coquillier, *m.* kagylógyűjtő, csi-Coquillon, *m.* kis kagyló.
 Coquin, *m.* gazember, gaz.
 Coquin, *-ine*, *adj.* gaz.
 Coquinaille, *f.* ringyrongynép, gaznép.
 Coquine, *f.* feleslt életű nőszemély.
 Coquiner, *v. n.* gazul élni.
 Coquinerie, *f.* gasság.
 Coquinet, *m.* kis kópé.
 Cor, *m.* kürt, trombitakürt; tyűkszem; — de chasse, vadászküri; sonner du —, kürtölni, trombitálni; donner du —, kürtöl hanggostatni, trombitába fújni.
 Coraces, *m. pl.* hollófaj, hollóneműek.
 Coracias, *m.* fekete varju.
 Coracite, *f.* hollókő.
 Corail, *m.* burány, kláris.
 Corailler, *v. n.* károgni.
 Coraillère, *f.* burányfogóhajó.
 Coralleur, *m.* burányfogó.
 Corallin, *ine*, *adj.* burányszínű.
 Coralline, *f.* buránymoh.
 Coran, *v.* Alcoran.
 Corassin, *m.* kárász, kárászponty.
 Corbeau, *m.* holló; gyámkő; kapó esáktya; — d'eau, kormorán, vízi pelikán, tar varju.
 Corbeille, *f.* kosár, kosárka; menyasszonyi ékszer.
 Corbeille, *f.* kosárral tele.
 Corbillard, *m.* vásári hajó (Corbeil és Páris között); nagy kass kocs; gyászkocsi, halottkocsi.
 Corbillat, *m.* hollófi, fiatal holló.
 Corbillion, *m.* kosárka.
 Corbine, *f.* fekete varju.
 Corbleu, *int.* teringettél!
 Coreoron, *m.* dugassza (horgon).
 Cordage, *m.* alattság, kötelek; üllel mérés; ölmérték.
 Cordager, *v. n.* kötelek gyártani.
 Cordat, *m.* borítékvaszon.
 Corde, *f.* kötél, madzag, horogzsineg; alattság; in, rezgőin; húr; öleszsineg; szál (posztóban, kelmében); bois de —, őlfa.
 Cordeau, *m.* zsineg, mérősinór.
 Cordeler, *v. a.* fonni, fűzni.

Cordelette, *f.* kötélke, zsinórka.
 Cordelier, *m.* — dre, *f.* Ferencz-szerzetes; Ferencz-szerzetesnő; Ferenczszakácsa.
 Cordelle, *f.* zsineg, madzag.
 Corder, *v. a.* kötelek gyártani, sodorni, fonni; ölelni.
 Corderie, *f.* kötélverőmesterség; kötélgyártóhely.
 Cordial, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* szíverősítő; szíverősítőleg; fig. szíves, őszinte; szívesen, őszintén; —, *m.* szíverősítő, vigasz.
 Cordialité, *f.* szíveség.
 Cordier, *f.* kötélgyártó.
 Cordille, *m.* kis tinnhal.
 Cordon, *m.* zsinór, zsinórka, szalagocsa; rendszalag; zsineg, sujtás; szél (pénz); pázsükerítés; örvonal, záróvonal.
 Cordonner, *v. a.* összesodorni, fonni; széleszni.
 Cordonnerie, *f.* vargamesterség, cipészesség; cipészbolt, vargabolt.
 Cordonnet, *m.* zsinórka, sujtás; pénz szélé.
 Cordonnier, *m.* varga, cipész.
 Cordouan, *m.* kordovány.
 Cordouanier, *m.* kordoványkészítő.
 Corégence, *f.* együtturalkodás, közkormány. [társ.
 Corégent, *m.* uralkodótárs, kormány-
 Coriace, *adj.* szívós; fam. fővény.
 Coriandre, *m.* koriándrom, zergefü.
 Corinde, *m.* hólgyagborsó.
 Corinthe, *m.* aprószőlő.
 Corlieu, *m.* póling, tantalmadár.
 Corme, *m.* ökle, tejhal.
 Cormier, *m.* berkenyefa.
 Cormoran, *m.* kormorán.
 Cornage, *m.* szarvasmarhától adó.
 Cornaline, *f.* karniol.
 Cornard, *m.* gyáva megcsalatott férj.
 Corne, *f.* szarv; pata, köröm; csáp; bates a corne, szarvasmarha.
 Corné, *ée*, *adj.* szarvas.
 Cornée, *f.* (anat.) szaruhártya; szarukő.
 Corneillard, *m.* kis varju.
 Corneille, *f.* varju.
 Cornement, *m.* fűlsugár.
 Cornemuse, *f.* dudu.
 Cornemuseur, *m.* dudás.
 Cornéole, *f.* nyúlrekettje.
 Corner, *v. n.* kürtölni; csengeni (fűlről); horkanni, tüsszögni (lóról); —, *v. a.* hallcsön át beszélni; kikürtölni

Cornerotte, *f.* füles bagoly.

Cornet, *m.* szarvacska, kürtöcske; *kocskavető*; — à bouquin, *tülök*, *havas pásztorok kürtje*; — de chasse, *vadász kürt*; — de postillon, *postásip, postakürt*; — de papier, *papírtölcsér*; — à ventouse, *köpöly*.

Cornetier, *m.* szaruműves.

Cornette, *f.* főkötő; *zászló*; *lobogó*; (bot.) *sarkvivág, szarkaláb*; — de nuit, *hálófejkötő*; —, *m.* zászló-tartó.

Corneur, *m.* vadász kürtös.

Corneux, *euse*, *adj.* szarunemű.

Corniche, *f.* (arch.) *koszorúzat, koronázó párkány, főpárkány*.

Cornichon, *m.* szarvacska; *eczetes ugora*; *fris kaporna*.

Cornier, *iére*, *adj.* szegleten levő, szeglet..., *sarok*...; *pilastre* —, *sarokgyámoszlop*.

Cornière, *f.* csepegő, ereszcatorna.

Cornillas, *m.* kis varju.

Corniole, *f.* sulyom.

Cornouille, *f.* som.

Cornouiller, *m.* somfa.

Cornu, *ue*, *adj.* sarvas; *szögletes*; *fig.* *fam.* *esellen, ügyetlen, nevetseges*.

Cornud, *m.* (sav.) *kupa*.

Cornue, *f.* (ohim.) *gőreb*.

Cornuelle, *f.* sulyom.

Corollaire, *m.* folyomány, *következők*.

Corolle, *f.* bokréta, *párta* (virágoknál).

Coronal, *ale*, *adj.* os —, *homlokcsont*.

Coroyère, *f.* eczetszőmőrcze.

Corporal, *m.* főltszentelt *misekendő*.

Corporation, *f.* testület.

Corporéité, *f.* testiség.

Corporel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *testi*; *érzéki*; *testileg*; *érzekileg*.

Corporification, *f.* megtestesülés, *megtestesítés*.

Corporifier, *v. a.* megtestesíteni.

Corps, *m.* *test*; *törzs*, *derék*; *hulla*; *fig.* *derék* (ruhán); *főréss*; *tömött-ség*; *testület*; *en* —, *egyetemben*, *összesen*; à — *perdu*, *vaktában*; — *de bâtiment*, — *de logis*, *főépület*; — *d'un cartasse*, *kocsiderék*; — *de garde*, *őrtanya*; — *de bataille*, *tábor derék*; — *de voix*, *hang erőssége*, *hang ereje*.

Corpulence, *f.* testesség.

Corpulent, *te*, *adj.* testes.

Corpousole, *m.* testecske.

Corréct, *te*, *adj.* — *tement*, *adv.* *hibátlan*, *tiszta*; *hibátlanul*, *tisztán*.

Correcteur, *m.* javító, *jobbító*, *büntető*, *fenyítő*; *javítók*.

Correctif, *m.* enyhítő szer; *enyhítő kifejesés*.

Correction, *f.* javítás, *jobbítás*, *kiigazítás*; *megdorgálás*, *megfenyítés*; *helyesség*; *számvévkamara*; *maison de —*, *segház*, *fenyítőház*.

Correctionnel, *elle*, *adj.* javító.

Corrégence, *v.* Corégence.

Corrélatif, *ive*, *adj.* viszonylagos.

Corrélation, *f.* viszonylagosság.

Correspondance, *f.* összehangzás; *levelezés*; *közlékedés*; *levelező*.

Correspondant, *te*, *adj.* megfelelő, *összehangzó*; —, *m.* levelező.

Correspondre, *v. n.* összehangzani, *megfelelni*; *levelezni*; *se* —, *v. pr.* *egymással levelezni*.

Corridor, *m.* tornác, *pülvar*, *folyosó*, *födött folyosó*.

Corriger, *v. a.* javítani, *kiigazítani*; *megfenyíteni*; *enyhíteni*; *se* —, *v. pr.* *javulni*, *megjavulni*.

Corrigible, *adj.* javítható.

Corroborant, *m.* erősítő szer.

Corroboratif, *m.* erősítő szer.

Corroboration, *f.* p. u. (méd.) *erősítés*.

Corroborer, *v. a.* erősíteni.

Corrodant, *te*, *adj.* marató.

Corroder, *v. a.* emészteni, *maratni*, *főletetni*.

Corroi, *m.* bőrkészítés.

Corrompre, *v. a.* elrontani; *meghamisítani*; *elcsábítani*; *megvesztegetni*; *se* —, *v. pr.* *rozszabbulni*; *rothadni*.

Corrosif, *ive*, *adj.* maró, *felmarató*, *főletető*; —, *m.* maró szer.

Corrosion, *f.* főletetés, *felmaratás*.

Corroyer, *v. a.* kikészíteni; *aggyagot taposni*.

Corroyère, *f.* eczetszőmőrcze.

Corroyeur, *m.* bőrkészítő.

Corrude, *f.* vadspárga.

Corrupteur, *m.* — *trice*, *f.* elrontó, *csábító*, *megvesztegető*; *csábító*; —, *adj.* *veszélyes*, *ártalmas*, *csábos*.

Corruptibilité, *f.* romlékonyság.

Corruptible, *adj.* romlékony; *megvesztegethető*.

Corruptif, *ive*, *adj.* *ártalmas*, *veszélyes*.

Corruption, *f.* elromlás; *rothadás*; *fig.* *romlottság*; *meghamisítás*; *csábítás*, *elcsábítás*, *megvesztegetés*.

Cors, *m. pl.* szarvastülök ágai.
 Corsage, *m.* föltest, felső test; termel.
 Corsaire, *m.* tengerirabló, kalóz; rab-
 lóhajó, kalózhajó.
 Corré, *éé, adj.* fűzött.
 Corralet, *m.* meltrész.
 Corset, *m.* mellényke, váll, derékra való.
 Cortége, *m.* kíséret.
 Cortical, *ale, adj.* kéregnemű, kerges.
 Cortiqueux, *euse, adj.* (bot.) kerges.
 Coruscation, *f.* csillámlás, villogás;
 (chim.) ezüstpill.
 Corveable, *adj.* robotos, robot alá ve-
 tett, robotkötteles; —, *m.* robotos.
 Corvée, *f.* robot, szakmány.
 Corvéieur, *m.* robotos, robotoló.
 Corvette, *f.* nászád, gyorshajó.
 Corymbiole, *f.* farkkóró.
 Corynète, *f.* hangyászbogár.
 Coryphée, *m.* karvezető; pártfőnök,
 előcsahos, vezér, előkolompós.
 Cosaque, *m.* kozák.
 Cosmétique, *adj.* bőrszépítő; —, *m.*
 szépítőszer.
 Cosmique, *adj.* (astr.) világegyetemi.
 Cosmocratie, *f.* világalalom.
 Cosmogonie, *f.* a világ eredetéről szóló
 tan, teremtetés.
 Cosmographie, *m.* világleíró.
 Cosmographie, *f.* világrajz.
 Cosmographique, *adj.* világrajzi.
 Cosmologie, *f.* világtan.
 Cosmologique, *adj.* világtani.
 Cosmopolitain, *m.* — ne, *f.* Cosmopo-
 lite, *m. et f.* világpolgár; világpól-
 gárnő; —, *adj.* világpolgári.
 Cosmorama, *m.* világfestmény.
 Cosse, *f.* hüvely; magrejtő, magtok.
 Coasser, *v. n. et se —, v. pr.* öklelni,
 döfni, öklelni.
 Cosson, *m.* szissük; famoly, kopogó
 termés; szőlőrügy.
 Cossu, *ue, adj.* vastaghüvelyű; fig.
 vagonos.
 Cossus, *m.* fűzpille, szünpille.
 Costal, *ale, adj.* oldalbordai, bordai.
 Costume, *m.* viselet, ruhaviselet, öltö-
 zék, jelmez; korjelmez.
 Costumé, *éé, part. et adj.* öltöztetett, fel-
 öltöztetett, felruházott, jelmezelt;
 jelmezben.
 Costumer, *v. a.* öltöztetni, felöltöztetni,
 ruházni, felruházni, jelmezeltetni.
 Costumier, *m.* ruhatárfelügyelő; szín-
 ház szabója. [rész.]
 Cote, *f.* ügyíratsszám; hányad, hányad-

Côté, *f.* borda; tengerpart, part; lej-
 tőség; hegyoldal; fig. származás;
 (bou.) disznóbél; — à —, egymás
 mellett; — de mezon, dínyeszelet;
 mettre qn. à la —, valakit szavamba
 ejteni.
 Côté, *m.* oldal.
 Côteau, *m.* domb.
 Cotelet, *m.* hegedűfa.
 Cotelette, *f.* sült oldalszelet.
 Coter, *v. a.* megszámozni, rovatozni.
 Cotereaux, *m. pl.* hosszú hálókötetek;
 portyázók.
 Coterie, *f.* zárt társaság, zárt kör,
 egylet.
 Cothurne, *m.* szekernye, nehéz sarú;
 fig. dagályos írásmód, komoly színi
 nyelv.
 Coti, *ie, part. et adj.* zúzott, összetört.
 Côtier, *m.* tengerparti hajókalauz.
 Côtiers, *f.* tengermellék, partvidék.
 Cotignac, *m.* birsnyalat.
 Cotillon, *m.* alsó szoknya; fűzértáncz.
 Cotir, *v. a.* törni, zúzni.
 Cotisation, *f.* becslés, árbecslés.
 Cotiser, *v. a.* becsülni, megbecsülni,
 valaminek becsét vagy árát hatá-
 rozni.
 Cotissure, *f.* ütődés, folt gyümölcsön.
 Cotton, *m.* gyapj, pamut; (bot.) szősz;
 pihesszakáll.
 Cottonnade, *f.* kártonvászon.
 Cottonnée, *éé, adj.* gyapjas.
 Cottonner, *v. n. et se —, v. pr.* gyapja-
 sodni; szőrösödni.
 Cottonnerie, *f.* pamutföld.
 Cottonneux, *euse, adj.* szőszös; szőrös
 Cottonnier, *m.* pamutfa, gyapot-cserje.
 Cottonnine, *f.* vitorlavászon.
 Cotoyer, *v. a.* valaminek hosszában
 menni.
 Cotret, *m.* rőzsenyaláb.
 Cotte, *f.* szoknya; — d'armes, katona-
 kabát; — de mailles, vért-ing; —,
m. páncélos koltty.
 Cottée, *f.* bukrucza.
 Cotteron, *m.* kurta alszoknya.
 Co-tuteur, *m.* gyámlárs.
 Cou, *m.* nyak.
 Couard, *de, adj.* vm. gyáva; —, *m.*
 pulya ember, gyáva.
 Couardise, *f.* vm. gyávaság.
 Couchant, *part. (v. Coucher)*; chien —
 foglyászab; soleil —, lealkonyodó
 nap; —, *m.* a nap lementé, nap-
 üldözése; nyugat, napnyugat.

Couche, *f.* ágy; nyoszolya; gyermekágy; lebetegedés; pólya; réteg; külső; betétel; melegágy; (boul.) sült teknő; être en couches, gyermekágyat fekünni.

Couchée, *f.* hálóhely, éjjeli szállás.

Coucher, *v. a.* lefekletni, ágyba vinni; letenni, odafekletni; játékban tenni; — par écrit, felírni; — une couleur, festéket rákenni; — en dépense, kiadást tenni; — en recette, bevételbe tenni; — en joue, czélozni, neki szegzeni (fegyvert); —, *v. n.* feküdni, alunni, meghálni; — à la belle étoile, szabad ég alatt meghálni; se —, lefeküdni, ágyba fekünni; nyugtózni; lenyugodni (napról); —, *m.* alvás ideje; hálóhely; ágynemű; lealkonyodás, lenyugvás.

Coucherie, *f.* pop. szerelemügy.

Couchette, *f.* deszkaágy, fekpád.

Coucheur, *m.* — euse, *f.* hálótárs; hálótársnő.

Couchis, *m.* alj, sek, aljzat.

Couci-couci, *adv.* fam. imigy amúgy, meglehetősen.

Coucou, *m.* kakuk.

Coude, *m.* könyök; tompa szöglet.

Coudé, *éé, adj.* térdformán görbült.

Coudée, *f.* kézzsar-hosszaság.

Coudé-pied, *m.* lábcsukló.

Couder, *v. a.* térdformán görbíteni.

Coudoyer, *v. a.* könyökkel taszítani.

Coudraie, *f.* mogyoróbokor.

Coudran, *m.* hajószárok, hajódeget.

Coudranner, *v. a.* degetelni, kátrányolni.

Coudranneur, *m.* kőtélkátrányoló.

Coudre, *v.* Coudrier.

Coudre, *v. a.* őr. varrni.

Coudrier, *m.* mogyoróbokor.

Coudroir, *m.* (tan) csavahordó.

Couenne, *f.* szalonnabőr. [kés.]

Couenneux, *euse, adj.* szalonnás, bőrcouillon, *m.* pop. tők, here.

Couis, *m.* lopótök.

Coulamment, *adv.* folyvást.

Coulant, *te, adj.* folyó; nœud —, csukor, csomó, hurok.

Coule, *f.* bernátrendűek kámszás ruhájuk.

Coulemelle, *f.* méhszedű pöfeteg.

Coulement, *m.* folyás.

Couler, *v. n. et a.* folyni; elfolyni; ki-csúszni; éretlenül leesni (gyümölcsről); átszivárogni; átszűrni; (dan.) csusztatni; fig. becsusztatni; — à

bas, — à fond, elsülyedni; — à fond une affaire, valamely ügyet bevégezni; — sur un fait, valamely tény! csak könnynyedén vagy futólag megérteni; — des jours paisibles, esendeszen élni; — une cloche, harangoztatni; — du vin, bort lefejténi; se —, *v. pr.* odalopózkodni; ellopózkodni, elsonpolyogni.

Couleur, *f.* szín; festék; fig. ürügy; látszat; de —, színes; habit de —, színes ruha.

Couleuvre, *f.* kígyó, vipera.

Couleuvreau, *m.* kis vipera.

Couleuvré, *éé, adj.* p. u. kígyózott.

Couleuvrée, *f.* gönye.

Couleuvrine, *f.* (art.) sugár-ágyú.

Coulière, *f.* — d'une digue, töltés áttörése, átrontása.

Coulis, *m.* átszárt táplaleves; — de bois, áttörtborsó; vent —, szélvonal.

Coulisse, *f.* ablaksítek, ablakdeszka, toló; színszal; hajlék.

Coulisseur, *m.* ajgyalu, hornygyalu, szélgyalu.

Couloir, *m.* szűrő; rejtek-út.

Couloire, *f.* szűrőkan, szűrő.

Coulombe, *m.* bocska, kád.

Coupe, *f.* (th.) véték.

Coulure, *f.* (fond.) olvasztott ércz folyása; lehellás (gyűmölcsésé).

Coumène, *f.* (bot.) szúrós gyöngyhím.

Coup, *m.* ütés, csapás, lökés, dobás, vágás, döfés, szúrás; kerty, nyelet; — de feu, lőné, löttetés; — d'état, államcsíny; — de théâtre, színpadi csíny; — de plume, toltrántás, tollvonás; — d'archet, nyirettyvonás; — de sang, szélhűdés, guta; — d'ami, baráti szivesség; le premier —, első ízben, először; après —, későn; à tous coups, minden pillanatban; tout-à —, hirtelen, rögtön, azonnal.

Coupable, *adj.* vétkező, büntetésre méltó; —, *m.* vétkező, bűnös.

Coupant, *te, adj.* vágó, metsző, éles; —, *m.* él, valaminek éle.

Coupe, *f.* metszés, vágás; szabás (ruhaé); favágás; kártyameletés; ivócsésze.

Coupé, *m.* félignyilt kocsi, félfedelű.

Coupé, *éé, adj.* (v. Couper); fig. elválasztott, felosztott, elrekesztett; lait —, vízzel vegyített tej; cheval —, heréltlő.

Coupeau, *m.* tető, csúcs, orom.

Coupe-cors, *m.* tyukszemkés.
 Coupe-cu, à —, *adv.* jouer à —, *csak egy játékot játszani.*
 Coupe-gorge, *m.* orbarlang; játékház.
 Coupe-jarret, *m.* szivány, örgyilkos.
 Coupeler, *v.* Coupeller.
 Coupellation, *f.* (chim.) kohózs.
 Coupelle, *f.* (chim.) kémessze, kohósa; aggyukánál, töltőkanál.
 Coupeller, *v.* a. (chim.) kohózni, elhajlani, eltávolítani.
 Coupe-paille, *m.* szecskanagó.
 Coupe-papier, *m.* hajtogató csont.
 Coupe-pâte, *m.* exifravus.
 Couper, *v.* a. et *n.* vágni, metszeni, körülmetszeni, keresztülmetszeni; szelni; levágni; kártyát emelni; ütni (játékban); fig. félbesszakasztani, gátolni, akadályozni; — un cheval, lovat herélni; — qu., valakit megéldözni; se —, *v.* pr. megvágni (*v.* o. újat); megtörödni (helmékről); fig. magának ellentmondani.
 Couperet, *m.* vágókés.
 Couperose, *f.* gálisz.
 Couperosé, *éa.* *adj.* rezes; pörsevéses.
 Coupe-tête, *m.* guggolás (játék).
 Coupeur, *m.* levágó, lemetsző; szűretelő, szőlőszedő; — de bourse, szelből szivány.
 Couple, *f.* pár; költő, költőlek; —, *m.* hűves-pár.
 Coupler, *v.* a. párosítani, párjával összekötni, összekötni.
 Couples, *m.* pl. hajó bordái.
 Couplet, *m.* dalszak, versszak.
 Coupletter, *v.* a. versben kicsúfolni.
 Couplière, *f.* tutajgúzs.
 Coupoir, *m.* bádognetszőlő.
 Coupole, *f.* kúpsödel.
 Coupon, *m.* darabka, kelmedarabka; szelvény, kamatszélvény.
 Coupure, *f.* vágás, bemetszés.
 Couquet, *m.* erdei baraboly.
 Cour, *f.* udvar; udvarlás; törőényszék.
 Courable, *adj.* vadászható.
 Courage, *m.* bátorság; buzgalom; keményszívűség.
 Courageux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* bátor; bátran.
 Couramment, *adv.* folyóán; futólag.
 Courant, *te*, *adj.* folyó, futó; fig. forgó, kelendő; chien —, agár; —, *m.* folyam, folyás; — du marché, vásári ár, piaci ár; il y a ici un —, légfolyam van.

Courante, *f.* folyóírás.
 Courbatu, *ue*, *adj.* mereven, merevedett, meredt.
 Courbature, *f.* merevenség.
 Courbe, *adj.* görbe, meghajlott; —, *f.* görbe vonal, görbe.
 Courber, *v.* a. görbitni, meggörbösíteni; —, *v.* n. et se —, *v.* pr. meggörbitni, meghajlani; magát megaldani.
 Courbette, *f.* (man.) ívszőkés.
 Courbeter, *v.* n. (man.) ívszőkéket tenni.
 Courbure, *f.* görbület, hajlás.
 Courcaillet, *m.* pitypalattyolás.
 Courcoet, *m.* kertészkes.
 Courcette, *f.* kis udvar.
 Courreur, *m.* futó; fig. kóborló.
 Courreuse, *f.* pop. csavargónő.
 Courge, *f.* tök; rúd, pózna.
 Courlier, *v.* Courrier.
 Courir, *v.* n. et *a.* irr. futni, szaladni; folyni, elfolyni; forgásban lenni; ázni, kergetni; virolázni.
 Courlis, Courlien, *m.* pólina.
 Couronne, *f.* koszorú; korona.
 Couronnement, *m.* koronázás; tökély, tökéletesség; (arch.) koszorúzat; orom, ormó; (maz.) tatpárkány.
 Couronner, *v.* a. koronázni, megkoronázni; megkoszorúzni; körülfogolni; megjutalmazni.
 Courre, *v.* a. irr. futni, hajlani, kergetni (*v.* Courir).
 Courrier, *m.* futár, hírnök; levélposta.
 Courrière, *f.* futónő.
 Courroie, *f.* szíj.
 Courroucer, *v.* a. bosszantani, megharagítani.
 Courroux, *m.* harag, méreg.
 Courroyer, *v.* a. (teint.) kifeszíteni.
 Cours, *m.* folyás, futás, menet, járás; folyam; — de ventre, hasmenés; — du change, váltófolyam; — du marché, piaci ár; avoir —, forgásban lenni; prendre —, dívatba jönni.
 Course, *f.* futás, szaladás, pályázás; ut, menet, száguldozás, portyázás; pálya; — de chevaux, lófuttatás.
 Coursier, *m.* paripa.
 Courson, *m.* szőlőhajlás.
 Court, *te*, *adj.* rövid, kurta.
 Courtaise, *m.* hajhasság; hajhasság.
 Courtaud, *de*, *adj.* megkurttított; vaskos, sűrű; —, *m.* kurtafarkú (ló); vaskos ember.

Courtauder, v. a. megkurtítani.
 Court-bouillon, m. leves neme.
 Courte-botte, m. pop. pöldő.
 Courtement, adv. röviden, kurtán.
 Courte-haleine, f. szűkmellűség.
 Courte-pointe, f. tűzőgetve kiharrott ágyterülő, tűzőtt paplan.
 Courte-pointier, m. paplanos.
 Courtie, f. v. Courtil. [járó.
 Courtier, m. alkusz, hajhász; közben-
 Courtière, f. alkusz nő, közbenjáró nő.
 Courtil, m. kenderföld.
 Courtillière, f. lótelő.
 Courtine, f. ágyelődő, kárpit; közép-
 sáncz.
 Courtisan, m. udvaronc.
 Courtisanne, f. kéj nő.
 Courtisier, v. a. udvarolni.
 Courtois, ise, adj. — isement, adv. ud-
 variás, nyájás, módos; udvariasan.
 Courtoisie, f. udvariaság, módosság.
 Courton, m. rövid kender.
 Couru, ue, adj. keresett, tetsző, tetsze-
 tes; être couru, keresettnek vagy
 kedveltnek lenni.
 Cous, m. fenék.
 Couseuse, f. varró nő.
 Cousin, m. szünoka testvér; cousins
 germains, unokatestvérek.
 Cousinage, m. rokonság.
 Cousine, f. nőunoka testvér, rokon,
 unokanővér.
 Cousiner, v. a. vm. unokatestvérnek,
 rokonnak, bácsinak, néniének híni
 (valakit); —, v. n. rokonoknál
 élni.
 Cousinerie, f. rokonság.
 Cousinière, f. szűnyogsátyol.
 Cousinisme, m. vm. rokonságpártolás.
 Cousoir, m. (rel.) tűzőszekrény.
 Cousin, m. párna, vánkos. [ülés.
 Cousiné, ée, adj. sígés —, párnás
 Cousinet, m. kis párna.
 Cousinure, f. (sell.) alj, fek, aljzat.
 Cousu, ue, adj. varrott, varrt (v. Cou-
 dre); Jones cousues, beesett arcs;
 bouche cousue! titkot tarts! hall-
 galás!
 Coût, m. p. u. (dr.) költségek.
 Coûtant, adj. prix —, vételár.
 Couteau, m. kés.
 Coutelas, m. rövid, széles kard.
 Coutelier, m. késmíves.
 Coutellière, f. késtokmány.
 Coutellerie, f. késmívség; késmíves-
 munka; késműhely.

Coûter, v. n. et imp. kerülni (-ba, -be)
 Couteux, euse, adj. költséges.
 Coutier, m. sávoly - lakács, csinva-
 szövő.
 Coutil, m. sávoly, csinvat.
 Coutillade, f. vágás, vágásseb, szúrás.
 Coutre, m. ekevas.
 Coutrier, m. forgató eke.
 Contume, f. szokás.
 Coutumier, m. p. u. szokásbeli jog.
 Coutumier, ière, adj. megszokott, szo-
 kott. [kety.
 Couture, f. varrás; forradás, seb.
 Couturé, ée, adj. bevarrott; fig. forra-
 dásos, sebhelyes.
 Couturière, f. varró nő.
 Couvain, m. méh-ivadék.
 Couvaion, f. költség vagy fészke-
 ideje. [szal tele fészek
 Couvée, f. ivadék, madárfiak; tojás.
 Couvent, m. zárda.
 Couver, v. a. et n. költeni (a tojást)
 fig. kokolni.
 Couvercle, m. fődő, fedő.
 Couvert, m. asztalnemű, teríték; evő-
 eszköz; hajlék, fődél; árnyas hely,
 boríték.
 Couvert, te, part. (v. Couvrir); fedett
 rejtett; homályos; borongós; ár-
 nyas. [(pap.) réma
 Couverte, f. más; (mar.) fődél, fedél.
 Couvertement, adv. vm. alattomban
 titkosan.
 Couverture, f. takaró, boríték, fedél;
 ágytakaró; házfedel; fig. ürügy.
 Couverturier, m. paplanos.
 Couvet, m. tűztartó, szénfásék.
 Couveuse, f. kottlóttyúk.
 Couvi, adj. m. kottlott.
 Couvre-chef, m. fejtakaró (paraszt-
 nők).
 Couvre-face, f. bástyavéd.
 Couvre-feu, m. tűzellenző, tűzfödél;
 fig. esti harangzás.
 Couvre-pied, m. lábtakaró.
 Couvre-plat, m. fedő, magas üvegfedő.
 Couvreur, m. házfedő. [nőző.
 Couvreuse, f. — de chaises, székszo-
 Couvrir, v. a. irr. fedni, befedni, be-
 takarni, bevonni, beborítani; betru-
 házni, öltöztetni; fig. védni, fődözni,
 oltalmazni; titkolni; meghágni (át-
 latokról); se —, v. pr. kalapját föl-
 tenni; beborulni; ürügyet használni.
 Co-vendeur, m. eladótárs.
 Cozal, adj. m. os —, csipcesont.

m. horogfa.
 ade, m. ollótlán rák.
 ae, m. recsenés, ropogás; —, int. *huss! tüstént!*
 rachat, m. köpés, kőp; pop. rend-
 csillag. [vérköpés.
 rachment, m. kiköpés; — de sang,
 racher, v. a. et n. köpni, kiköpni;
 c'est son père tout craché, szakasz-
 tott mása apjának.
 racheur, m. köpdőső.
 rachoir, m. pökcésze, köpdőcse.
 rachotement, m. köpdősés.
 rachoter, v. n. köpdősní. [lő.
 racra, m. fanyal kukojsza, medvesző-
 raffe, f. földréteg, kőréteg.
 raie, f. kréta.
 raindre, v. a. irr. félni, tartani (-tól,
 -tól).
 raïnte, f. félelem.
 raïntif, ive, adj, félenk.
 raïntive, f. bagoly-faj. [ssin.
 ramolsi, m. karmassinszin, karma-
 amolsi, ie, adj. karmassinszinü.
 rampe, f. görce.
 Crampiller, v. pr. sok ülással ma-
 gának (testi) bajokat szerezni.
 rampon, m. kapocs; (bot.) kajmács.
 ramponner, v. a. kapocscsal össze-
 foglalni; se —, v. pr. kapaszkodni
 (-hoz, -hez).
 ramponnet, m. kis kapocs.
 ran, m. horony, rovótk; jel, jelzék,
 jelzet.
 rane, m. koponya; kérkedő.
 ranequin, m. tofessző.
 ranequinier, m. vm. nyilas, ijász.
 ranerie, f. fam. kérkedékenység.
 ranologie, Cránologie, f. koponyatan.
 ranologue, m. koponyatanban jártas.
 ranomancie, f. koponyajóslat.
 ranson, m. kalántorma; — rustique,
 orttekerő torma.
 rapaud, m. béka.
 rapaudière, f. békafészek.
 rapandine, f. varangykő; csap-ágy;
 tűlőtrepedék.
 rapsot, m. kis béka.
 rapsone, f. nagyolód-ráspoly.
 rapossin, m. fam. pötlőn, kótyonfutty.
 rapule, f. pop. tobzódás, dözsölés,
 üresség.
 rapuler, v. n. pop. dözsölni.
 rapuleux, euse, adj. dözsölő.
 raquelin, m. perecs.
 raquelot, m. füstölt hering.

Craquelotière, f. füstölt heringeket
 készítő nő.
 Craquement, m. recsegés, pattogás.
 Craquer, v. n. ropogni, roppanni, pat-
 tanni; csikorogni; fig. nagyítani, fl-
 lanteni, kérkedni. [lentés.
 Craquerie, f. pop. nagyítás, tulzds, fl-
 Craquètement, m. fogcsikorgás.
 Craqueter, v. n. ropogni, susztorogni,
 recsegni; kelepelni (golyáról).
 Craqueur, m. kérkedő, flentő, vasgyűrő.
 Crassane, f. körtve neme.
 Crasse, f. piszok, sár, salak.
 Crasse, adj. vastag, goromba, durva.
 Crasses, f. pl. vaspor, vassalak.
 Crasseux, euse, adj. piszkos, sáros;
 fig. szugori; —, m. piszkos ember.
 Crassule, f. poszga.
 Cratère, m. töltesér, tűzokádó hegy
 nyílása.
 Craticule, m. (pein.) hálóröstély.
 Cratouler, v. n. (pein.) berostélyozni.
 Cravache, f. korbács.
 Cravan, m. őrvös lúd.
 Cravate, f. nyakravató, nyakkötő.
 Cravatier, m. nyakravatókészítő.
 Crayeux, euse, adj. krétás.
 Crayon, m. rajzkréta; rajzón; kréta-
 rajzolat; vázlat, előrajz; leírás.
 Crayonner, v. a. rajzolni, vázolni.
 Crayonneur, m. rajzoló.
 Crayonneux, euse, adj. krétás, kréta-
 nemű.
 Créance, f. titkos utasítvány; adósság-
 követelés; bizalom; hitelesség; let-
 tre de —, meghitelező vagy megha-
 talmazó levél. [szőnő.
 Créancier, m. — őre, f. hitelező; hitele-
 Créateur, m. teremő; —, adj. teremő.
 Création, f. teremés; fig. alkotás, fel-
 állítás, alapítás.
 Créatrice, f. teremőnő.
 Créature, f. teremőnény.
 Crécelle, f. kelep, csörgettyű.
 Crécerelle, f. vércse.
 Crèche, f. jászol; bölcsőde.
 Crédence, f. pohárszék, csemegetár.
 Crédencier, m. konyhamester.
 Crédibilité, f. hitelesség.
 Crédit, m. hitel; hitelbevétel, kölcsön-
 vevés; követelés, követelmény; fig.
 tekintet, tekintély.
 Créditer, v. a. hitelezni.
 Créditeur, m. hitelező.
 Credo, m. hiszekegy.
 Crédule, adj. hiszekegy.

Crédulité, *f.* hiszékenység.
 Créer, *v. a.* teremteni, alkotni; *fel-*
lálni, kidolgozni; felállítani, kine-
vezni.
 Crémaillère, *f.* kazánhorog.
 Crémaillon, *m.* kis kazánhorog.
 Crème, *f.* tejföl, tejszín; csemegeétel;
fig. java valaminek.
 Crément, *m.* növedék; szójnyújtás.
 Crêmer, *v. n.* felesedni, tejselt feladni.
 Crémier, *m.* — ière, *f.* tejfőllárus; tej-
 főlős asszony.
 Crémillon, *v.* Crémaillon.
 Créne, *ée*, *adj.* (bot.) *esipkés.*
 Créneau, *m.* pártázat, lőrés; rés,
hézag.
 Crénelage, *m.* szélezés, szegélyezés;
szél (pénzdarabé), karimácska.
 Créneler, *v. a.* kirovátolni; lőrések-
 kel ellátni; szélezni, szegélyezni.
 Crénelure, *f.* hegyes végekkel készített
 munka.
 Créole, *m.* *et f.* kreol; kreolná.
 Crépage, *m.* fátyol fodorítása.
 Crêpe, *m.* fátyol, fátolszövet; gyász-
 fátyol.
 Crêper, *v. a.* fodorítani; *se —*, bodo-
 rodni, göndörödni.
 Crépi, *m.* mézsvakolat, vakolat.
 Crepin, *m.* *fig. fam.* vagyon, jószág,
holm.
 Crépir, *v. a.* bevakolni, kúnesselni;
fodorítani, göndöríteni.
 Crépissure, *f.* mézsvakolat.
 Crépitation, *f.* sustorgás, patlogás,
serezegés.
 Crépodaille, *f.* főkötő-fátyol.
 Crépon, *m.* krep (szövet).
 Crépu, *ue*, *adj.* fodor, göndör.
 Crépuculaire, *adj.* szürkülő, alko-
 nyuló, homályos.
 Crepuscule, *m.* szürkület.
 Cresse, *f.* fodorka.
 Cresserelle, *v.* Crécerelle.
 Cresson, *m.* szássa.
 Cressonnière, *f.* hely, hol sok szássa
terem.
 Creston, *m.* kis kecskebak.
 Crétacé, *ée*, *adj.* krétás.
 Crête, *f.* taraj; forgó, tollbokréta;
hegygerince; vakolat; lever la —,
pőffeszkedni, kérkedni; baisser la —,
magát megalázni.
 Crête, *ée*, *adj.* tarajos.
 Crétin, *v. n.* gágní, kodácsolni.
 Crétin, *m.* talóka, hülye.

Crétons, *m. pl.* löpörtő; sagygyúsala.
 Creusage, *m.* kirajás, homorúság.
 Creusement, *m.* kiásás, kirajás.
 Creuser, *v. a. et n.* ásni, kiásni, ki-
 vájni, kidolgozni; *fig. kitanulni,*
kiálalni; se — le cerveau, lögni
fejét (valamint).
 Creuset, *m.* olvasztótégely.
 Creusoir, *m.* homorító.
 Creux, *euse*, *adj.* üres, üreges, odva;
kiójt; fig. ábrándos; hix, üres; —
m. üreg, mélyedés, gödör, verem
mély hang; öntőminta.
 Crevaillon, *f.* pop. dőzsölés.
 Crevasse, *f.* hasadék, repedék.
 Crevasser, *v. a.* felhasítani, hasadé-
 kat csinálni; *se —*, *v. pr.* megha-
 sadni, megrepedni.
 Crève-cœur, *m.* szívfájdalom.
 Crever, *v. a.* hasítani, repeszteni, sző-
 pattantani; *—*, *v. n.* meghasadni,
szétrepedni; megdöglenni.
 Cri, *m.* kiáltás, lármá.
 Criailleur, *v. a. fam.* kiabálni, lármázni.
 Criaillette, *f.* lármázás, kiabálás.
 Criailleur, *m.* lármázó, veszekedő.
 Criard, *de*, *adj.* kiabáló, lármázó.
 Crible, *m.* szűla, rosta.
 Criblement, *m. p. u.* szűtlás, rostálás.
 Cribler, *v. a.* szűlni, rostálni; külb-
válassztani.
 Cribleur, *m.* szűtő, rostáló.
 Criblier, *m.* szűtő, rostás.
 Cribration, *f.* szűtlás, rostálás, kisz-
tálás. [alak]
 Cribriforme, *adj.* szűla-alaku, rosta-
 alakú.
 Cric, *m.* szekér-emeltető.
 Cric-orac, *m.* reccsenés, ropogás.
 Cri-ori, *m.* házi tücsök.
 Criée, *f.* bírói kikiáltás.
 Crier, *v. a. et n.* kiabálni, kiáltani;
*kikiáltani; panaszkodni; szénu-
 lódni, szidni.*
 Orierie, *f.* fam. lármá, kiáltás.
 Orier, *m.* kiáltó, lármázó; kikiáltó
kihirdető.
 Crime, *m.* bűn, bűntény; gonosz-
 tett, vétek. [vénytus]
 Criminaliste, *m.* bűnpertő; bűntud-
 Criminalité, *f.* bűntény, fenyítéki bűn-
 Criminel, *elle*, *adj.* — ellement, *se*
bűnös, büntetendő; bűnösen; bű-
telő, fenyítő; fenyítőleg; —,
*— elle, f. bűnös, büntetett; bűn-
 teső.* [rén]
 Crin, *m.* lószőr, szőr; crins, *pl. s*

rinier, *m. szörkészlő*.
 riniero, *f. sörény; nyaktakaró; fig. borsas haj.* [nya.
 rinoline, *f. szörzsövet; igen bő szok-*
 rinon, *m. bőrnű*.
 ripards, *m. közönséges fakusz*.
 rique, *f. átmetszési árok; természet-*
les kis réu. [rogni.
 riquer, *v. n. fam. nyikorogni, susto-*
 riquet, *m. gebe; tücsök*.
 rise, *f. fordulópont (betegségben),*
válpont.
 rispation, *f. fodorítás, fodorodás;*
(méd.) összehúzóddás.
 risper, *v. a. fodorítani; összehúzni;*
se —, v. pr. bodorodni, összezsugorodni. [korgatás.
 rissement, *m. fogcsikorgás, fogcsi-*
 risser, *v. a. csikorgatni*.
 risseal, *m. jegecs, kristály; jegeczedés*.
 ristallerie, *f. kristálygyártás*.
 ristallier, *m. kristálymetsző*.
 ristalliéro, *f. kristálybánya*.
 ristallin, *ine, adj. kristályos, jege-*
ezes; jegeczisztla. [sodás.
 ristallisation, *f. jegeedés, kristályo-*
 ristalliser, *v. a. et n. kristályozni, je-*
gesztetni; se —, v. pr. jegeczesülni.
 risse, *m. árpa (szemen)*.
 ristérium, *m. ismertető jel, ismérv*.
 risthe, *v. Crite.* [gatható.
 ristiquable, *adj. ócsárolható, rostál-*
 itique, *adj. kritikai, ítéseti, bírálati;*
fig. válságos; veszelyes; —, m. ítéss,
bíráló; gáncsoskodó; —, f. ítéset,
bírálat, kritika; gáncsoskodás.
 ristiquer, *v. a. et n. megítélni, meg-*
bírálni, rostálgatni, ócsárolni.
 rissement, *m. károgás, krákogás*.
 risser, *v. n. károgni, krákogni*.
 risse, *m. horog; fam. csaló*.
 risse, *inf. fam. ropp!*
 risse-en-jambe, *m. gancsvetés*.
 risse, *adj. görbe; —, f. nyolczad;*
double —, tizenhatod.
 risse, *v. a. — des notes, kótát meg-*
farkazni.
 risse, *m. horog, kampó, tolvajkulcs;*
körtéfont, csapófont; rochets, pl.
hajfűrtők; horog ágai v. fogai;
kápfogak, csfogak.
 risse, *m. tolvajkulccsal fel-*
nyitás. [nyitni.
 risse, *v. a. tolvajkulccsal fel-*
 risse, *m. házaló; santé de —, ép*
gyógyáság.

Crochetier, *m. p. u. sárgarézműves,*
gombos.
 Crocheton, *m. horgacs, horgacska*.
 Crochetoral, *ale, adj. pop. durva,*
goromba. [horgas.
 Crochu, *ue, adj. görbe, meghajlott*,
 Crocodile, *m. krokodil, gyil*.
 Croire, *v. a. et n. irr. hinni*.
 Croisade, *f. keresztes háború*.
 Croiseau, *m. vadgalamb*.
 Croisé, *m. keresztes vitéz, keresztes*.
 Croisé, *ée, part. et adj. keresztbe tett;*
ohemin —, keresztút.
 Croisée, *f. ablaknyílás; ablak; ablak-*
kereszt.
 Croisement, *m. keresztülvágás egymá-*
son; sebyemszálak sodortatása.
 Croiser, *v. a. keresztbe tenni; kereszt-*
tel megjelölni; kitörülni; —, v. n.
kóvályogni (hajóval); se —, v. pr.
egymást keresztbe vágni; fig. egy-
más útjában lenni.
 Croisette, *f. szálkanyak; (bl.) kereszt-*
ecske.
 Croiseur, *m. kalóz*.
 Croisé, *ée, ad. keresztalakú*.
 Croisière, *f. kóválygás; keresztiszij*.
 Croisiers, *m. pl. keresztvivők*.
 Croisillon, *m. keresztfa, átsa*.
 Croissance, *f. növes, növekedés*.
 Croissant, *te, part. v. Croître; —, m.*
növekedő hold; holdszaru.
 Croit, *m. növedékmárha*.
 Croître, *v. n. irr. nőni; fig. növekedni,*
szaparodni.
 Croix, *f. kereszt; fig. baj; előlap, kép-*
lap (vert pénzen).
 Crolet, *v. n. kurranti, kurrantani*.
 Cron, *m. csigaövény*.
 Crone, *m. enelő-csiga, darucsiga; sut-*
ton, szurdok.
 Croquant, *te, adj. fog alatt ropogó,*
recsegő; —, m. ringyrongy ember.
 Croque-abeilles, *m. széneczege*.
 Croque-au-sel, *à la —, adv. csupán*
csak sóval behintve.
 Croque-lardon, *m. fam. tányérnyaló*.
 Croque-noisette, *m. mogyorótörő*.
 Croque-notes, *m. fam. kótáfaló*.
 Croquer, *v. a. porczoglatni, ropog-*
tatni; fig. mohón enni; vázolni; el-
csenni; elvesztegetni; — le marmot,
száját tátni, báméskodni; —, v. n.
fog alatt ropogni, recsegni.
 Croquet, *m. vékony és kemény mézes-*
kalács.

Croqueur, *m.* nyalánk, nyalánkodó.
 Croquignole, *f.* fricska.
 Croquignoler, *v. a.* selfricskázni.
 Croquis, *m.* vázlat.
 Crosse, *f.* püspökpálca; *mankó*; —
 de fusil, *puska-agy, puskafej, puska-*
tusa.
 Crossé, *éé, adj.* püspökpálczát hordó.
 Crosser, *v. a.* bunkót vagy fejet esi-
 nálni (valaminek); megvetőleg bánti
 (-val, -vel).
 Crosse, *f.* hajlás, sarjadék.
 Crotale, *m.* csörgő kigyó.
 Crotton, *m.* kacskaringó.
 Crotte, *f.* szar, ganéj, sár.
 Crotté, *éé, adj.* sáros.
 Crotter, *v. a.* bemocskolni.
 Crottin, *m.* ganéj; fűrtős gyapju.
 Crotu, *ue, adj.* p. u. himlőhelyes.
 Croulant, *te, adj.* düledező, roskatag,
 dülékeny.
 Croulement, *m.* düledezés, bedülés.
 Crouler, *v. n. et a.* bedőlni.
 Croulier, *iére, adj.* láb alatt engedő.
 Croulière, *f.* porhanyó föld.
 Croup, *m.* hártás torokgyík; gégelob.
 Croupade, *f.* lóiskolai lónak bizonyos
 ugrása.
 Croupe, *f.* keresztcsont, hátulsó rész,
 far; hegy-orom, hegygerincz; föld-
 délzet.
 Croupelin, *m.* csótár, lóterülő.
 Croupetons, *a —, adv.* guggolva.
 Croupier, *m.* bankadó segédje, játék-
 segéd; titkos társ (kereskedésben).
 Croupière, *f.* farmatring, farszj.
 Croupion, *m.* farscsont, farscsik.
 Croupir, *v. n.* állani (vizről), poshadni.
 Croupissant, *te, adj.* álló (vizről).
 Croupissement, *m.* (méd.) megakadás,
 megrekedés.
 Croussille, *f.* körülhálózás.
 Croustille, *f.* kenyérhajasca.
 Croustiller, *v. n.* kenyérhajaszkát enni
 ivásközben.
 Croustilleux, *euse, adj.* — eusement,
 adv. furcsa, bohókás; furcsán, bo-
 hókásan.
 Crouste, *f.* héj; kosz, var; (pein.) má-
 szolás; — de pain, kenyérhaj.
 Croustelette, *f.* kenyérhajasca.
 Croustier, *m.* mázoló, rozs festész.
 Croustion, *m.* kenyérhajasca.
 Croyable, *adj.* kihető.
 Croyance, *f.* hit, vélemény.
 Croyant, *m.* — *te, f.* hívő; hívőnő.

Crâ, *m.* föld, hol valami terem, term
 föld; növény.
 Cru, *ue, adj.* nyers, sölten; *fig.* ki-
 gosatlan, nyers; emészthetlen; du-
 va, kemény.
 Cruauté, *f.* kegyetlenség.
 Cruche, *f.* korsó; *fig.* ostoba.
 Cruchée, *f.* korsóval tele.
 Crucherie, *f.* pop. ostobaság.
 Cruchon, *m.* korsóska, csupor.
 Crucié, *éé, v.* Cruciforme.
 Crucifère, *adj.* keresztvivő.
 Crucifement, *m.* keresztrefeszítés.
 Crucifier, *v. a.* keresztrefeszíteni.
 Crucifix, *m.* feszület.
 Crucifixion, *f.* keresztrefeszítés.
 Cruciforme, *adj.* keresztalakú.
 Crudité, *f.* nyersség; emészthetle-
 ség, keménység; crudité, *pl.* emés-
 hellen ételek. [kedés; szaporodó]
 Crue, *f.* gyarapodás, növes, nö-
 Crue, *elle, adj.* — ellement, *adv.* k-
 gyetlen; kiálthatlan; kegyetlenü-
 kiálthatlanul.
 Crâment, *adv.* durván, gorombául.
 Cruor, *m.* (méd.) vér.
 Crural, *ale, adj.* szárhoz vagy csom-
 hoz tartozó.
 Crustacé, *m.* héjas állat.
 Crustacite, *m.* megkövesült héjas áll-
 Crypte, *f.* sirbalt.
 Cryptogame, *adj.* (bot.) lopvanószó.
 Cryptographie, *f.* titkos írás.
 Cryptographique, *adj.* titkos írási.
 Crystal, *v.* Cristal.
 Cu, *v.* Cul.
 Cube, *m.* köb; köbszám, köbös szám
 —, *adj.* köb . . . , köbös, köbi.
 Cubèbe, *f.* kubéba, mazsola.
 Cubique, *adj.* köbös, köb . . . , kocaka.
 Cubital, *ale, adj.* könyök . . .
 Cuceron, *m.* borsózsizsik.
 Cucubale, *f.* nyúlrekettye.
 Cuculle, *f.* utazósapka; vállruha.
 Cucuphe, *f.* fűfűsző.
 Cucurbitacé, *éé, adj.* tökalkak.
 Cucurbite, *f.* lombik.
 Cueillage, *m.* leszakasztás, leszed
 (gyümölcsről stb.).
 Cueille, *f.* vitorlavászon szélessége.
 Cueillere, *m.* adókönyv, adólajstrom
 Cueillette, *f.* gyűjtés, szedegetés.
 Cueilleur, *m.* gyűjtő.
 Cueillie, *f.* (maç.) első meszelés.
 Cueillir, *v. a.* irr. leszakasztani, szed
 (gyümölcsöt stb.), gyűjtögetni.

Jueilloir, m. gyümölcskosár.

Juider, m. hosszú gyümölcskosár.

Jailler, Cuillère, f. kanál; vakoló kanál; utcaacsatorna; — à café, kávés kanál; — à soupe, — à potage, leveseskanál; — à pot, főzőkanál.

Cuillèree, f. kanállal tele.

Cuilleron, m. kanálfej.

Cuillier, m. kanálos gem.

Cuir, m. bőr.

Cuirasse, f. mellvas.

Cuirassé, ée, adj. mellvasas; fig. fel-fegyverkezett, csatakész; —, m. bicskahal.

Cuirasser, v. a. mellvassal ellátni.

Cuirassier, m. vasas katona, vértés.

Cuire, v. a. et n. irr. főzni; főni; emésztetni; fájni; il vous en cuire, kegyed meg fogja bántani.

Cuiré, ée, adj. bórral bevont.

Cuisant, part. v. Cuire.

Cuiseur, m. téglafőző.

Cuisine, f. konyha; fig. szakács-ság, főzés, szakácsmesterség; konyhaszemélyzet; fűszerkatulya.

Cuisiner, v. n. fam. szakácskodni, főzni.

Cuisinerie, f. p. u. konyhaiügy.

Cuisinier, m. — ère, f. szakács; szakácsnő.

Cuisinière, f. peccsenyesült serpenyő (vasból).

Cuisage, m. droit de —, jog a menyasszonnyal első éjjel háltni.

Cuisse, f. csomb.

Cuisson, f. főzés, sültés; fig. égetés.

Cuisot, m. vadnak hátulsó csimere.

Cuit, part. v. Cuire; vin —, megsavanyodott bor; il a du pain —, van miből élnie.

Cuite, f. égetés (téglaclát stb.); befőzés.

Cuivre, m. rész; — jaune, sárgaréz.

Cuivré, ée, v. Cuivreux.

Cuivrer, v. a. rézlemezekkel bevonni.

Cuivrette, f. billentyű (fuvóhangszeren). [rézvegyes.

Cuivreux, enso. adj. rézsínű; rezes,

Cujelier, m. erdei pacirta.

Cul, m. alfel, segg; fig. alsó rész, alj, talaj; — de sac, vakutca, szákutca.

Culasse, f. farcsavar.

Cul-blanc, m. gyepi-csirke.

Culbuté, f. bukfenész; esés.

Culbuter, v. a. selfordítani; —, v. n. hanyatt bukni, bukfenoszt hanytni; fig. lebukni.

Culbutis, m. fam. zaggyvalék.

Cul-d'âne, m. virágfereg.

Cul-de-jatte, m. nyomorék, béna.

Cul-de-lampe, m. lámpa alja, feneke; (imp.) sárjel.

Cul-de-sac, m. vakutca, szákutca.

Culée, f. (arch.) boltszések, boltszék; karózat.

Culer, v. n. (mar.) hátrálni, farolni.

Culier, adj. boyau —, végbél.

Culière, f. farmatring; ereszsátor-nakő.

Culinaire, adj. konyhai, konyha . . .

Culminant, te, adj. (astr.) delelő, tetőző; point —, tetőzési pont.

Culmination, f. (astr.) delelés, tetőzés.

Culminer, v. n. (astr.) delelni, tetőzni.

Culot, m. fészekfentő, utolsó költés; fig. utolsó szülőt; alj, fenék; csészé, kehely (virágoknál); fagygyűlötlenség; (bou.) farkremek.

Culotte, f. nadrág.

Culottes, v. a. nadrágba öltöztetni; —, v. n. nadrágot varrti; jól hozzá állani a testhez; se —, v. pr. nadrágot felhuzni.

Cullottier, m. nadrágszabó.

Cullottin, m. rövid és szűk nadrág; fam. legelső nadrágját hordozó flúcska. [messég.

Culpabilité, f. büntethetőség, feddel-

Culte, m. istenítisztelet; ministre du —, cultusminister.

Cultivable, adj. mivelhető.

Cultivateur, m. földmivelő; —, adj. földmivelő.

Cultivation, f. földmivelés.

Cultiver, v. a. művelni (földet), ültetni; fig. művelni, képezni; gyakorolni; becsben tartani. [szeltség.

Culture, f. művelés; fig. műveltség, kép-

Cumin, m. kömény.

Cumulatif, ive adj. (jur.) összesített.

Cumulativement, adv. összesítve.

Cumuler, v. a. halmozni.

Cunéiforme, adj. ékalaku, ékded.

Cunette, f. vezérárok, lecsapolóárok.

Cupide, adj. vágyó, sóvár.

Cupidité, f. vágyakozás, sóvárgás; kapzsiság.

Cupidon, m. szerelemisten.

Cupidoné, ée, adj. cupidoszépségű, szép mint a szerelemisten.

Curabilité, f. gyógyíthatóság.

Curable, adj. p. u. gyógyítható.

Curage, m. tisztulás; borsos csikkzsár.

Curatelle, *f.* gondnokság.
 Curateur, *m.* gondnok.
 Curatif, *ive*, *adj.* gyógyító.
 Curation, *f.* gyógyítás, gyógy mód.
 Curatrice, *f.* gyámság, gondnoknő.
 Curcas, *m.* fekete ebvész.
 Curcuma, *m.* sárga gyömbér, sárga
 kémgöyökér. [tőszér.
 Cure, *f.* gyógyítás; plebánia; tisztí-
 tás.
 Curé, *m.* plebánus, lelkész.
 Cure-dent, *m.* fogpíszkáló.
 Curée, *f.* (chass.) vadászjog; zsák-
 mány; mettre qn. en —, valakit va-
 lamire nézve kíváncsivá tenni.
 Cure-langue, *m.* nyelv tisztító.
 Curement, *v.* Curage.
 Cure-oreille, *m.* fülvájó, fültisztító.
 Cure-pied, *m.* lábkörömtisztító.
 Cure-pipe, *m.* pipatisztító, pipavájó.
 Curer, *v. a.* tisztítani, kiséperni, ki-
 iszapolni, kitisztítani, kitakarítani.
 Cureur, *m.* tisztító, kitisztító.
 Curial, *ale*, *adj.* plebáni, plebánia...
 Curicule, *m.* kocsika.
 Curieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.*
 kíváncsi, kandi; tudnivágyó; kü-
 löns; kíváncsilag; különösen; —,
m. kíváncsi; kedvelő, műkedvelő.
 Curiosité, *f.* kíváncsiság, kandiság,
 tudnivágyás; curiosité, *pl.* ritka-
 ságok.
 Curle, *f.* sarkantyútaraj.
 Curoir, *m.* ősztoke.
 Curricule, *m.* kocsika.
 Cursive, *adj.* écriture —, dült írás,
 folyóírás.
 Curures, *f. pl.* kivetett iszap, tisztát-
 lanság.
 Ourvilligne, *adj.* görbevonalu.
 Curvirostres, *f. pl.* görbecsőrűek.
 Curvité, *f. p. u.* görbeség.
 Cuscuta, *f.* fűnyűg.
 Cuspidé, *ée*, *adj.* (bot.) törhegyű.
 Cussonné, *ée*, *adj.* férges.
 Custode, *m.* őrző, őr; hintópárna;
 pisztolytok-kápa.
 Custodie, *f.* felügyelés (zárdákra).
 Cutambule, *adj.* ver —, bőrféreg.
 Cutané, *ée*, *adj.* maladie cutanée, bőr-
 betegség.

Cuticule, *m.* felbőröcske.
 Cutter, *m.* kutter (hajó).
 Cuvage, *m.* erjedés ideje, pezsgés ideje.
 Cuve, *f.* kád, csőbör.
 Cuveau, *m.* kádacska, veder, rocska.
 Cuvée, *f.* tele kád.
 Cuvelage, *m.* bányakötés, aknakiá-
 csolás. [kászni.
 Cuveler, *v. a.* (mine) kiácsolni, kidess-
 zni.
 Cuver, *v. a. et n.* pezsgeni, formni, er-
 jedni; — son vin, részegségét ki-
 adni.
 Cuvette, *f.* öblögető üst, öblögető
 edény; virágcserep alá való csésze.
 Cuvier, *m.* mosókád.
 Cycle, *m.* időkör; körzet, sorzat.
 Cyclique, *adj.* időköri; poète —, al-
 kalmi költő.
 Cycloïde, *f.* (géom.) kerékvonal, kör-
 ded vonal.
 Cyclométrie, *f.* körmérés.
 Cyclope, *m.* Cyclop, óriási szörnyeteg.
 Cyclopeen, *enne*, *adj.* cyclopai, cze-
 clop... szörnyeteges, óriási.
 Cygne, *m.* hattyú.
 Cylindre, *m.* henger; hengercsiga.
 Cylindrique, *adj.* henger-
 alakú, hengeres.
 Cymaise, *f.* horony |
 Cymbalaire, *f.* konyaköszöny, köldökfű.
 Cymbale, *f.* háromszög.
 Cyme, *f.* bog-ernyő.
 Cymophane, *m.* aranybörill.
 Cynips, *m.* guboncz, bugalégy
 Cynique, *adj.* tisztátlan, mosdatlan,
 dancsos; —, *m.* tisztátlan ember.
 Cynisme, *m.* csínikusok tana; fig.
 szemtelenség.
 Cynorexie, *f.* (med.) mohóehség, kutya-
 éhség. [rózza.
 Cynorrhodon, *m.* vadrózza, csipke-
 rózsa.
 Cynosure, *f.* (astr.) kis medve.
 Cyprée, *f.* babos csüllő.
 Cyprès, *m.* ciprus, ciprusfa.
 Cypride, *f.* cipruserdő.
 Cystalgie, *f.* hólyagfájás.
 Cystotomie, *f.* körmetszés.
 Cytise, *f.* jerikói loncz.
 Czar, *m.* czár.
 Czarine, *f.* czárnő.

D.

Dà, *inf. fam. oui-dà, ó igen, csak-ugyan*; nenni-dà, *dehogy*.

D'abord, *v. Abord*.

Dactyle, *m. (pros.) lengedi; ebfl.*

Dactylon, *m. végbél*.

Dactylithèque, *f. gyűrűszekrényke*.

Dactylolalie, Dactylologie, *f. újjbeszéd, újjnyelv*.

Dactylonomie, *f. újjszámolás, ujjon számolás*.

Dada, *m. ló (gyermeknyelven)*.

Dadais, *m. oklondi, pimasz, tajbász*.

Dagorne, *f. egyszarvu tehén*.

Dague, *f. tör, gyilok, dákos; (rel.) vakarókés*.

Daguer, *v. a. vm. meggyilkolni, gyilokkal leszúrni; — le lin. tilólni (lent)*.

D. guerreotype, *m. fénykép*.

Daguerréotyper, *v. a. fényképezni*.

Daguerréotypie, *f. fényképezés*.

Daguet, *m. előszarvu (gim), nyársas szarvas*.

Daigner, *v. n. méltosztatni, kegyeskedni*.

Dail, *m. fűrókagyló*.

Daim, *m. dämgin*.

Daine, *f. dämvad, nőstény dämvad*.

Dais, *m. mennyezet*.

Dalème, *f. fűsthárítócső*.

Dalle, *f. kőlap; csatorna, csorga; kőcsatorna; kaszkó, fenék*.

Dalmatique, *f. dalmatica (miseruha neme)*.

Dalot, *m. vizlék*. [kárára.

Dam, *m. vin. kár, hátrány; à son —*,

Damas, *m. damasz, habos szövet; damasz-szilva; dömöczki penge*.

Damasonie, *f. vízi hídör*.

Damasquine, *f. dömöczki munka*.

Damasquiner, *v. a. dömöczközni, habosra edzeni*.

Damasquinerie, *f. dömöczközés*.

Damasquineur, *m. dömöczkőző*.

Damasquinure, *f. dömöczki munka*.

Damasé, *ée. adj. damaszolt, habos virágú; dömöczkőzött; —, m. damaszvász, habos vászon*.

Damasser, *v. a. damaszformán szőni*.

Damasseur, *m. damaszszövő*.

Damassin, *m. féldamasz*.

Damassure, *f. damaszszövő*.

Dame, *f. nemes hölgy; úrhölgy, dáma, asszonyság; osztáblakarika; királyné (sakkjátékban); király (kártyajátékban); dáma (kártyában); — en bois, félkész-sulyok; — d'honneur, udvari hölgy, udvari debő; jeu de dames, osztáblajáték; jouer aux dames, osztáblázni*.

Dame, *int. ej! ejnye! lánczos lobo-gós! teringettél!*

Dame-dame, *m. saját neme*.

Dame-damée, *f. igen előkelő nő; dáma (osztáblajátékban)*.

Dame-jeanne, *f. nagy palaczk*.

Damer, *v. a. (dam.) dämát föltenni (osztáblán)*.

Dameret, *m. hölgyrab*.

Dames, *f. pl. gyeptág*.

Damier, *m. osztábla*.

Damnabla, *adj. — ment, adv. kárhozatos, gyalázatos; kárhozatosan, gyalázatosan*.

Damnation, *f. kárhoztatás*.

Damné, *m. — ée, f. elkárhozott*.

Damner, *v. a. kárhoztatni*.

Damoiseau, Damoisel, *m. vm. nemes fiú; fig. hölgyrab*. [szony.

Damoiselle, *f. vm. (dr.) nemes kisasz*.

Dandin, *m. fam. bangó, pimasz*.

Dandinement, *m. hintálás, hintázás*.

Dandiner, *v. n. et se —, v. pr. hintó-kázni, hintálódni; csekélységekkel foglalkozni*.

Danger, *m. veszély*.

Dangereux, euse, *adj. — eusement, adv. veszélyes; veszélyesen*.

Dans, *prp. . . . ban, . . . ben*.

Danse, *f. táncz*.

Danser, *v. a. et n. tánczolni*.

Danseur, *m. — euse, f. tánczos; tánczosnő; — de corde, kötél-tánczos*.

Dansomanie, *f. tánczdüh*.

Dante, *m. tapír*.

Dantes, *m. pl. vm. játékbarczák*.

Daphné, *m. boroszlán*.

Daphnée, *f. bolhakandics*.

Dapifer, *m. asztalnok, tálnok*.

Daraies, *f. pl. zúgó*.

Dard, *m. hajítódárda, szigony; fulánk; dards, pl. szélcsák*.

Darder, v. a. hajítani; melléksurjadékot hajtani.

Dardeur, m. dárdahajító.

Dardille, f. szegfű szára. [sodni.

Dardiller, v. n. szába menni, szába-

Darins, m. pl. kendervászon.

Dariole, f. tejföltés sütemény.

Darivette, f. tutajgúzs.

Darne, f. halszelelke.

Daron, m. vm. ravasz öreg.

Darse, f. benrév.

Dartre, f. sümör, bőrszenny.

Dartreux, euse, adj. sümörös.

Dasymètre, m. légsűrűmérő.

Date, f. kelte (valamely íratnak).

Dater, v. a. keltezni; keletkeztetni.

Daterie, f. pápai iroda.

Datif, m. tulajdonító (eset).

Dation, f. (ár.) kötelezett adomány.

Dative, adj. adott, rendelt; tutelle —, hatóság rendelte gyámság.

Datte, f. törökszilva.

Dattier, m. dátoly, dátolyalma.

Dature, f. csudafa.

Daube, f. befajtás, párolás (hus-é); fojtott hús.

Dauber, v. a. fojtani (húst); fig. kötelekni (-val, -vel).

Daubeur, m. fam. kötelekő, ingerkedő.

Dauphin, m. francia koronaherceg; cselle (tengeri hal), delfin; (bot.) sarkvirág, szarkaláb. [czegnő.

Dauphine, f. francia koronaher-

Dauphinelle, f. (bot.) sarkvirág.

Davantage, adv. több, még több.

Davier, m. (den.) pelikán fogó, foghúzó; (tonn.) kapocs, kapcsolvas.

De, prp. ... től, ... től, ... ról, ... ról, ... val, ... vel; — nuit, éjjel; — jour, nappal.

Dé, m. gyűszű; koczka; — chargé, hamis koczka; coup de —, véletlenség, történet; jouer aux dés, koczkázni, kocskával játszani.

Déambulation, f. sétálás.

Débâclage, m. kikötő kiürítése.

Débâcle, f. Debâclement, m. zajlás; kikötő kiürítése; fig. átalakítás.

Débâcler, v. a. kikötőt kiüríteni; — une porte, ajtót betörni; —, v. n. olvadni, fölengedni (jégről).

Débâcleur, m. révmester.

Déballage, m. kirakolás, kipakolás, kigöngyölés.

**Déballer, v. a. kirakni, kirakolni, kiva-
kolni, kigöngyölni.**

Débandede, f. p. u. oloszlás, bontkozás; szétszórás; à la —, legnagyobb rendetlenségben, összevissza.

Débandement, m. szétszaladás (katonák).

Débander, v. a. eloldani, eloldozni, leoldozni; leereszteni (puskaszámot); se —, v. pr. szétmenni, feloldódni, tágulni; szétszaladni; le fusil se débände, a puská elszűlt.

Débanquer, v. a. megbuktatni a bankot.

Débaptiser, v. a. újra keresztelni.

Débarbariser, v. a. p. u. megszéledíteni, vadsgból kivilkeztetni.

Débarbouiller, v. a. megmosni (kezet, arcot).

Débarcadour, m. (mar.) kirakodóhely.

Débardage, m. kirakodás.

Débarder, v. a. (for.) a fát kitakarítani az erdőből.

Débardeur, m. kirakodó.

Débarqué, m. nouveau —, új jövevény.

Débarquement, m. kikötés, partraszállás.

Débarquer, v. a. partra szállítani, kiszállítani (hajón); —, v. n. partra szállani.

Débarras, m. fig. megszabadítás, megszabadulás, megmenekedés.

Débarrassement, m. megszabadulás, megszabadítás.

Débarasser, v. a. kiszabadítani, megszabadítani; kibontani; se —, v. pr. kibontakozni.

Débarrer, v. a. sorompót elszedni; felszárolni, rezeszt hátrahúzni.

Débat, m. szóvita, vita.

Débâter, v. a. lenyergelni.

Débâtir, v. a. a fércselő czárnát kihúzni. [ható.

Débattable, adj. p. u. kétségbe von-

Débattre, v. a. ür. vitatni, megtámadni, kikelni ellene; vmi (. . . ért), védekezni, se —, v. pr. vonakodni, vergődni, evickélni; fig. győtrődni.

Debattu, se, part. vitatott (v. Debattre); jól megvizsgált, tisztába hozott.

Débauche, f. tobzódás, kicsapongás.

Débauché, m. tobzódó, kéjencz, élvezgető. [kicsapongó.

Débauché, ée, part. et adj. tobzódó,

Débauchement, m. elcsábítás.

Débaucher, v. a. elcsábítani; elidegeníteni (-tól, -től), elvonni; se —, v. pr. kicsapongóvá lenni, korhelkedni; magát visszatarthatatlanná tenni.

Débaucheur, m. — euse, f. csábító; eszábító.

Débeller, v. a. küzdeni (-val, -vel).

Débet, m. tartozás, hátralék.

Débéter, v. a. megszéledíteni, durvaságból kivelkeztetni.

Débiffer, v. a. gyengíteni, megrongálni.

Débile, adj. gyenge, erőtlén.

Débilement, adv. gyengén.

Débillitation, f. (méd.) gyengítés, gyengülés.

Débillité, f. gyengeség.

Débilliter, v. a. gyengíteni.

Débit, m. eladás, kelet; kiskereskedés; fig. eladás; (com.) tartozás.

Débitant, m. — te, f. kis kalmár, szatolás; kalmárnő, szatolcsnő.

Débiter, v. a. eladni; eladni; tartozásul beírni, megterhelni; — des nouvelles, újságokat híresztelni.

Débiteur, m. ujdonász.

Débiteur, m. — trice, f. adós; adósnő.

Déblai, m. kiásott föld, omladék, halmas; elhordás.

Déblaiser, v. Déblayer.

Déblatérer, v. n. p. u. hevesen kikelni (valaki ellen).

Déblayer, v. a. elhordani, ellakarítani.

Débloquement, m. ostromsár megszüntetése. [etni.]

Débloquer, v. a. ostromsárt megszüntetni.

Déboire, m. kellemetlen utóíz; fig. undor, kedvetlenség.

Déboitement, m. ficzamodás, menülés.

Débolter, v. a. kifczamítani, kimeníteni; se —, v. pr. kifczamodni; sarkából kinyúlni.

Débonder, v. a. fel-, kiszárolni; — un étang, valamely tó vizét kieresztelni; —, v. n. et se —, v. pr. kereszttől törni, kiömleni; fig. kitörni.

Débondonner, v. a. fel-, kiszárolni.

Débonnaire, adj. — ment, adv. szelid, türelmes; szeliden, türelmesen.

Débonnairété, f. vm. szelidség.

Débord, m. karima, szél (penzeken); mellékút; — de la bile, epekiömlés.

Débordé, ée, adj. kiáradt, kiömlött; fig. korhely, vásott, feslett.

Débordement, m. kiömlés, áradás; fig. betörés; kicsapongás.

Déborder, v. a. szelét levenni; (gu.) télszárnnyalni; —, v. n. et se —, v. pr. kinyúlni; kiömleni; betörni; kitörni; kicsapongani.

Débordoir, m. faragókés; kőszórutál.

Débotter, v. a. csizmát lehúzni; se —, v. pr. maga csizmáját lehúzni.

Débouché, m. eszköz vagy út áruk eladására, hely, hová az áruk eladottnak; fig. kimenet, nyílás.

Débouchement, m. kinyitás; kitakarítás, kiürítés; fig. kimenet, nyílás.

Déboucher, v. a. fel-, kidugasztolni, kinyitni; (méd.) székelt előidezni; —, v. n. kiindulni, kimenni; —, m. (mil.) előmozdulás. [töket lefésülni.]

Déboucler, v. a. lecsatolni; hajfűrd.

Débouillir, m. színekémlé.

Débouillir, v. a. irr. (teint.) színét (a kellemének) megpróbálni.

Débouillissage, v. Débouillir.

Débouquer, v. n. (mar.) kihajózni.

Déboursément, m. kitisztítás (iszaptól).

Déboursier, v. a. kitisztítani (iszaptól).

Débourgeoisier, v. a. finomabb bánásmóddhoz szoktatni.

Débourrer, v. a. szőrét leszedni, megkoppasztani; fig. fölkészíteni, megnyirbálni; dugaszt kihúzni; se —, v. pr. finom bánásmódot követni.

Débours, m. előlegezés.

Déboursé, m. kiadás; előlegezés.

Déboursement, m. kifizetés; előlegezés.

Déboursier, v. a. kifizetni; előlegezni.

Debout, adv. állva, fénálva; être —, fenlenni; rester —, demeurér —, fenmaradni; —, int. keljétek fel!

Débouter, v. a. (dr.) elutasítani.

Déboutonner, v. a. kigombolni; se —, v. pr. kigombolózni; fig. szívét kitárni. [mezteleníteni.]

se Débrailler, v. pr. nyakát s mellé

Débredouiller, v. a. (jeu.) macsot akadályozni; kiségitni.

Débrider, v. a. el n. lezablázni, lekantározni; sietve elvégezni; sans —, szakadatlanul. [dék, maradvány.]

Débris, m. rom, omladék; fig. mara-

Débrouillement, m. fejlődés, rendbehozás, kifejtés.

Débrouiller, v. a. rendbehozni, tisztába hozni; fig. felvilágosítani; se —, v. pr. rendbe jönni.

Débrutaliser, v. a. megszéledíteni.

Débrutir, v. a. nagyból közszerűlni, simítani. [rülés, simítás.]

Débrutissement, m. nagyból közszerű-

Débucher, v. a. (chaas.) felverní, felhajtani; —, v. n. fektét elhagyni.

Débusquer, v. a. elázni; fig. kitárni, kiszorítani.

- Début, *m.* első dobás, első lökés; *fig.* kezdés, belépés, első fellépés; *rôle de —*, első fellépési szerep.
- Débutant, *m.* — *te*, *f.* először fellépő, kezdő.
- Débuter, *v. n.* először fellépni, kezdeni.
- Deçà, *prp. et adv.* innen.
- Décacheter, *v. a.* pecsétet levenni, le-
törni, feltörni.
- Décadence, *f.* csökkenés, hanyatlás.
- Décagone, *m.* tízzeg; —, *adj.* tízzegű.
- Décaisser, *v. a.* kirakni.
- Décalogue, *m.* tízparancsolat.
- Décamètre, *m.* tíz méter.
- Décampement, *m.* tábor elhagyása.
- Décamper, *v. n.* táborot bontani, tábor-
t elhagyni; *fig.* sátorfát fölcszédni.
- Décan, *m. p. u.* dékány.
- Décanal, *ale*, *adj.* dékányi, dékány...
- Décauat, *m.* dékányság.
- Décantation, *f.* (chim.) lefejtés.
- Décanter, *v. a.* (chim.) lefejteni.
- Décaper, *v. a.* tisztítani (rézrosszadtól);
—, *v. n.* hegyfokot körülvitörlázni.
- Décapitation, *f.* lefejezés, fővétel.
- Décapiter, *v. a.* lefejezni, fejét venni
(... nak, ... nek).
- Décapode, *adj.* tízlábú.
- Décaptiver, *v. a.* vm. kiszabadítani (fog-
ságból), megszabadítani.
- Décarreler, *v. a.* kövezetet fölcszédni.
- Décastyle, *adj.* tízszalpu.
- Décasyllabe. Décasyllabique, *adj.* tíz-
szótagú, tíztagú (szó). (tónak).
- Décatir, *v. a.* fényét venni (a posz-
tókasszage, m. fényvétel (posztóról)).
- Décaver, *v. a.* (jou.) a kitélt meg-
nyerni; être décauvé, a kitélt el-
veszteni.
- Décédé, *m.* — *é*, *f.* meghalt, elhunyt.
- Décéder, *v. n.* elhunyni, meghalni.
- Déceindre, *v. a.* irr. *p. u.* ledvezni.
- Décèlement, *m. p. u.* fölfedezés.
- Décéler, *v. a.* fölfedezni, elárulni.
- Décembre, *m.* karácsonhó, december.
- Décemment, *adv.* illedelmesen.
- Décence, *f.* illedelem.
- Décennal, *ale*, *adj.* tízéves, tízévi.
- Décent, *te*, *adj.* illedelmes.
- Déceptif, *ive*, *adj.* vm. csalárd, csalfa,
csalóka.
- Déception, *f.* csalás.
- Décerner, *v. a.* határozni, végezni.
- Décès, *m.* halálozás, kimúlás.
- Décevable, *adj.* *p. u.* könnyen meg-
csalható.
- Déceavance, *f. vm.* rászédés, megcsalás.
- Décevant, *te*, *adj.* *p. u.* csalárd, csalfa.
- Décevoir, *v. a.* irr. megcsalni, rászédni.
- Déchagriner, *v. a.* *p. u.* kibékitni, ha-
ragját (valakinek) megszüntetni.
- Déchainement, *m.* *fig.* dühöngés, toni-
bólás.
- Déchainner, *v. a.* lelánczolni; *fig.* feliz-
gatni, felbujtani; *se —*, *v. pr.* *fig.*
nagyon kikelni (valaki ellen).
- Déchalander, *v.* Désachalander.
- Déchanter, *v. n.* fam. alábbhagyni, en-
gedni.
- Décharge, *f.* kirakás; elsütés (lö-
szer-é); könnyítés; felszabadítás;
nyugtatóvány; lefolyás; személtug;
támassz; támaszkötés, gyámsa; —
du canon, ágyúzás; faire une —,
sorlóvést tenni.
- Déchargement, *m.* kirakás; törlesztés.
- Décharger, *v. a.* kirakni, lerakni; tör-
lesztetni; fölcszabadítani; megkön-
nyíteni; nyugtatóványozni, elsülni
(fegyvert); töltést kivenni; *se —*, *v.*
pr. elsülni (fegyverről), megkön-
nyebbülni; színt elhagyni; ömleni
(... ba, ... be); elkopni (posztóról.)
- Déchargeur, *m.* kirakó, lerakó, kira-
kodó. [badítani.
- Décharmer, *v. a.* büvöletétől megssa-
Décharné, *é*, *adj.* kiaszott, testében
megfogyott, megsoványodott; *fig.*
száraz.
- Décharner, *v. a.* húsát lefosztani.
- Déchasser, *v. a.* kivenni, kiűlni.
- Déchaumer, *v. a.* tarlóföldet fölcszán-
tani. [mezitláb.
- Déchaussé, *é*, *adj.* meztelen lábú.
- Déchausser, *v. a.* cipőt, harisnyát le-
húzni; földet felásni, felkapátni;
se —, *v. pr.* cipőt, harisnyát lehúzni.
- Déchaussures, *f. pl.* farkastanya.
- Déchaux, *adj.* Cannes —, sarutlan kar-
molták. [srg.
- Déchéance, *f.* (jur.) elosztás, veszte-
Déchet, *m.* veszteleg.
- Déchevelé, *é*, *part. et adj.* hullámszó
hajjal, zilált hajjal.
- Décheveler, *v. a.* szétbontani, össze-
borzítani, szétkussálni haját (vala-
kinek).
- Déchevétrer, *v. a.* lekantározni.
- Déchiffable, *adj.* megfejthető.
- Déchiffrement, *m.* megfejtés.
- Déchiffrer, *v. a.* megfejteni; meg-
magyarázni; leírni.

Déclateur, m. megsejtő.
Décliquer, v. a. kicsipkézni, kifogásolni; szétszedni.
Décliqueture, f. kifogazás, kicsipkőzés.
Déchirage, m. szétlőrés.
Déchirant, te, adj. szívszagató.
Déchirement, m. szétszaggatás; szétarabolás.
Déchirer, v. a. szétszaggatni, szétlőtni; fig. szidalmazni.
Déchirure, f. hasadék, repedék.
Déchoir, v. n. irr. lejárni, csökkenni, hanyatlani; (mar.) utról eltérni.
Déchouer, v. a. ismét lengővé tenni.
Décidément, adv. határozottan.
Décider, v. a. elhatározni; elhatározásra bírni; —, v. n. határozni, végezni; se —, v. pr. magát elhatározni.
Décideur, m. elhatározó, eldöntő; —, adj. határozó, döntő.
Décigramme, m. tizedrésze a grammamértéknek.
Déclitre, m. tizedrésze a litermértéknek. [kötelezés.
Décimable, adj. tizedelhető, tized-
Décimal, ale, adj. tized . . . , tizedes.
Décimateur, m. tizedtulajdonos.
Décimation, f. tizedelés.
Décime, m. egy frank tizedrésze; —, f. papi tized.
Décimer, v. a. tizedelni.
Décimetre, adj. tízhónapi.
Décimètre, m. tízedméter.
Décliner, v. a. viaszkot levenni, levájni.
Décisif, ive, adj. határozó, döntő, eldöntőleg.
Décision, f. eldöntés, elhatározás.
Décisivement, adv. elhatározólag, eldöntőleg.
Décisoire, adj. serment —, ügydöntő vagy elhatározó eskü.
Déclamateur, m. szavaló; szónokló; —, adj. szavalási, szavalati.
Déclamation, f. szavalás; szópompa, szócikornya; heves kiűrés.
Déclamatoire, adj. szavalási, szavalati.
Déclamer, v. a. et n. szavalni, szónokilag előadni; kikelni (valaki ellen).
Déclarateur, m. p. u. nyilatkozó, magyarázó, fejtegető.
Déclaratif, ive, adj. nyilatkozó, magyarázó, fejtegető.
Déclaration, f. nyilatkozás, nyilatko-

zat; nyilvánítás, kijelentés; rendelet; jegyzék.
Déclaratoire, adj. (dr.) magyarázó, felvilágosító.
Déclarer, v. a. nyilvánítani, kijelenteni; se —, v. pr. nyilatkozni; kiűrni (betegségről).
Déclencher, v. a. p. u. felkilyncselni.
Déclio, m. ütőkos, csőlőp.
Déclimeter, v. a. (bot.) más éghajlat-hoz szoktatni.
Déclin, m. fogyás, fogyatkozás, hanyatlás; fogyaték, fogyta (valaminek).
Déclinable, adj. ejtegethető.
Déclinaison, f. ejtegetés; (astr.) elhajlás.
Déclination, f. lejtősség; elhárítás, el nem fogadás. [lőszó.
Déclinaoire, adj. (dr.) elhárító, elmel-
Décliner, v. n. fogyni; (astr.) elhajlani; —, v. a. ejtegetni; (dr.) elhárítani, el nem fogadni.
Déolive, adj. lejtős.
Deolivité, f. lejtősség.
Déclore, v. a. irr. sövényt elvenni, eltakarítani. [nyílt.
Déclor, oae, part. et adj. sövénytelen,
Déclouer, v. a. szögeket kihúzni.
Décocher, v. a. nyilat ellőni.
Décoction, f. főzet.
Décoiffer, v. a. fej-éket levenni; haját szétbontani, rendellenségbe hozni; — une bouteille, palaczk dugáját kihúzni.
Décollation, f. (bib.) sejtétel.
Décoller, v. a. lefejezni; enyrtől elválasztani; se —, v. pr. szétmenni.
Décolleter, v. a. nyakát, és mellét mezteleníteni; se —, v. pr. meztelen mellel járni.
Décoloré, ée, adj. színtelen, színehagyott, halvány.
Décolorer, v. a. színteleníteni, halványítani; se —, v. pr. halványulni, színt elhagyni.
Décombement, m. omladék.
Décombrer, v. a. omladékot eltakarítani (. . . ról, . . . ról).
Décombres, m. pl. omladék; hulladék.
Décommander, v. a. visszahúzni (tett rendelet).
Décomposable, adj. szétbontható.
Décomposer, v. a. (chim.) főlbontani, oldani; szétbontani; fig. megsejteni.

Décomposition, *f.* (chim.) **főlbontás**; **főlbomlás**; *fig.* **fejtegetés**, **megmagyarázás**.

Décompte, *m.* **leszámolás**.

Décompter, *v. a.* **leszámolni**, **levonni**.

Déconcert, *m.* **egyenetlenség**.

Déconcertement, *m. p. u.* **rémülés**, **rémület**.

Déconcerter, *v. a.* **megzavarni**, **zavarba hozni**; **meghiúsítani**; *se —, v. pr.* **zavarba jöni**, **megzavarodni**.

Déconfès, *adj.* mourir —, **végrendelet nélkül meghalni**.

Déconfit, *ite, part. et adj.* **megrémmült**, **megdöbben**.

Déconfiture, *f. vm.* **teljes megveretés**; **teljes romlás**, **bukás**.

Déconforter, *v. a.* **bátortalanítani**; *se —, v. pr.* **bátorságát veszteni**, **elcsüggedni**.

Déconseiller, *v. a.* **nem tanácsolni** (valakinek valamit), **lebesszélni** (valakit valamiről).

Déconsidération, *f.* **kegyelemvesztés**.

Déconsidérer, *v. a.* **tisztelettől megfosztani**. [*taglatni*].

Déconstruire, *v. a.* **szétbontani**; *fig.*

Décontenance, *f.* **rémülés**, **rémület**, **megdöbbenés**.

Décontenancer, *v. a.* **zavarba ejteni**; *se —, v. pr.* **zavarba jöni**, **megzavarodni**.

Déconvenue, *f.* **kellemetlenség**, **kedvetlenség**, **baj**, **viszály**.

Décor, *m.* (arch.) **ékitmény**.

Décorateur, *m.* **diszitményfestő**.

Décoration, *f.* **diszítés**; **diszitmény**; **rend**, **vitézrend**.

Décorer, *v. a.* **földiszítani**, **főlékesíteni**, **diszítani**; être décoré, **rendjének lenni**.

Décoration, *f.* **lehámozás**.

Décorum, *m.* **illedelem**, **illendőség**, **illem**.

Découcher, *v. n.* **máshol, künn aludni**.

Découdre, *v. a.* **irr. főlfejtani**, **elfejteni**; *el-, leszakasztani*; *en —, v. n.* **összekapni**, **összeverekedni**; *se —, v. pr.* **kifeszteni**; *fig.* **tönkre menni**, **alászállani**.

Décolant, *te, adj.* **folyó**, **lefolyó**.

Décollement, *m.* **lefolyás**.

Découler, *v. n.* **lefolyani**, **csöpögni**.

Découpé, *m.* **virág-ággy**.

Découper, *v. a.* **szétvágás**, **elvagdosás**.

Découper, *v. a.* **szétvágni**, **elvagdosni**; **csinosan külszízeni**; **ágyakra osztani** (*kertet stb.*).

Découpeur, *m.* **szétvágó**, **szétbomlasztó**.

Découple, *m.* **kifűzés**, **szétűzés**.

Découplé, *éé, adj.* **karcsu**, **nyulánk**.

Découplement, *m.* **kifűzés**, **szétűzés**, **kicsatolás**.

Découpler, *v. a. et n.* **szétoldani**, **kifűzni**, **kicsatolni**; *fig. — après qu.,* **ráereszteti valakire**, **valakinek nyakára küldeni**.

Découpoir, *m.* **kivágó-olló**.

Découpure, *f.* **kivágás**, **meteszvény**.

Découragé, *éé, part. et adj.* **bátortalanított**, **elcsüggedt**.

Découragement, *m.* **bátortalanság**, **csüggedés**, **elkedvetlenedés**, **elcsüggedtség**.

Décourager, *v. a.* **bátortalanítani**, **kedvét szegni**, **elkedvetleníteni**, **csüggeszteni**; *se —, v. pr.* **elcsüggedni**.

Découronner, *v. a.* **koronától megfosztani**.

Décours, *m.* **lefolyás**; **fogyás**.

Déconu, *ue, part. et adj.* **kifeszlett**, **össze nem függő**.

Déconsure, *f.* **kifeszlett varrás**.

Déouvert, *te, part. et adj.* **lefüdült**, **födetlen**, **nyílt**; **főlfedezett**; *à —, földetlen*, **szabadban**, **szabad ég alatt**; **nyíltan**; **visage —, nyílt arc**.

Découverte, *f.* **főlfedezés**; (*esc.*) **födetlen rész** (*vivásban*).

Découvrir, *v. a.* **irr. feltakarni**, **mesteleníteni**; *fig.* **főlfedezni**, **észrevenni**; **kitenni** (*... nak, ... nek*); *se —, v. pr.* **nyilatkozni**.

Décrampiller, *v. a.* — la soie, **selymet kibontani**.

Décrampionner, *v. a.* **kikapcsolni**, **lekapcsolni**.

Décrasser, *v. a.* **tisztítani**; *fam.* **módosítani**, **finomítani**; *se —, v. pr.* **tisztulni**; *fig.* **mivelődni**.

Décrédité, *éé, part. et adj.* **hitel nélküli**, **hiteltelen**, **csökkenő hitelű**.

Décréditement, *m.* **hitelvesztés**, **hitelhiány**.

Décréditer, *v. a.* **rossz hitelbe**, **rossz hírbe hozni**, **hitelét csökkenteni** (*... nak, ... nek*); *se —, v. pr.* **hitelét veszteni**; **alászállani**.

Décroûpé, *ite, adj.* **éremült**, **elvényt**.

Décroûper, *v. a. et n.* (chim.) **elputtogatni**; **elputtogni**.

Dérépitude, *f.* élenültség, elaggottság.
Déret, *m.* hatósági rendelet, rendelkezés.
Décret, *m.* hatósági rendelet, rendelkezés.
Décretter, *v. a. et n.* bíróság határozni, végezni, rendelni, megrendelni; — une maison, valamely ház eladását hirdetni, rendelni.
Décréttoire, *adj.* (méd.) eldöntő, elválasztó.
Décri, *m.* valamely pénznek forgásból kivétele, áruletiltás; fig. rossz hírnév.
Décrier, *v. a.* forgásból kivenni (pénzt), eltüntetni (árut); fig. rossz hírbe hozni.
Décrire, *v. a. irr.* leírni.
Décrocher, *v. a.* horogról levenni.
Décroire, *v. a. irr. p. u.* nem hinni.
Décroissement, *m.* fogyás, csökkenés, apadás.
Décrottre, *v. n. irr.* fogyni, apadni.
Décrotter, *v. a.* tisztítani, sártól megtisztítani.
Décrotteur, *m.* csizmatisztító, cipőtisztító.
Décrottoire, *f.* cipőkefe, csizmakefe.
Décruer, *f.* apadás; hanyatlás.
Décruer, *v. a.* (teint.) lúgozni, kiszapítani.
Déçu, *ne, part. v.* Décevoir.
Décuire, *v. a. irr.* higitni.
Décuple, *adj.* tízszeres.
Décupler, *v. a.* tízszeresni.
Décussation, *f.* (géom.) átmetszésipont.
Décussé, *éé, adj.* (bot.) ösztörűs.
Décuyer, *v. a. vm.* lehúzni (bort).
Dédaignable, *adj. vm.* megvetendő.
Dédaigner, *v. a. et n.* megvetni.
Dédaigneux, *euse, adj.* — eusement, adv. megvető, csekélylő; megvetőleg, csekélylőleg.
Dédain, *m.* csekélylés, kevésrebesülés, megvetés.
Dédale, *m.* tömkeleg.
Dedans, *adv. bent, benne, be; en —*, belől; *de —*, belőlről; *par — la ville*, a város közepén keresztül; *donner —*, kelepészébe kerülni; —, *m.* belső, belseje valaminek.
Dédicace, *f.* fölszentelés, fölavatás, búcsú, egyháznapi; ajánlás.
Dédicateur, *m.* ajánló.
Dédicatoire, *adj.* építve —, ajánló irat.
Dédier, *v. a.* szentelni; ajánlani.
Dédire, *v. a. irr.* érvenyteleníteni, ellenzeni; *se —*, *v. pr.* szavát visszavenni, visszavenni.
Dédit, *m.* visszahúzás; bánatvásár.

Dédommagement, *m.* kárpótlás, kártalanítás.
Dédommager, *v. a.* kártalanítani, kármentesíteni.
Dédorer, *v. a.* aranyozatot levakarni.
Dédoubler, *v. a.* bélést lefejtetni; felezni.
Déduction, *f.* levonás (összegeből), leszámolás; kimerítő elbeszélés; kimutatás.
Déduire, *v. a. irr.* lehúzni, levonni, leszámolni; kimerítőleg elbeszél; kimutatni.
Déesse, *f.* istennő.
Défacher, *v. a. p. u.* megbékíteni; *se —*, *v. pr.* megbékülni.
Défaillance, *f.* alélás, ájulás; gyöngeség; (chim.) szétfolyás; tomber en —, elájulni.
Défaillant, *te, adj.* ájult, elájult; (dr.) makacsul elmaradó.
Défaillir, *v. n. irr.* kihalni, künülni; hiányozni; gyengülni.
Défaire, *v. a. irr.* leoldani, eloldani, feloldani, megsemmisíteni; megfutamítani; felülhaladni; elsoványítani; megszabadítani (valakit valamitől); *se —*, *v. pr.* föloldani; isellenne lenni; zavarba jöni; *se — de qu.*, túladni valakin.
Défait, *te, part. et adj.* megsoványodott, kiaszott.
Défaite, *f.* megveretetés, csatavesztés; (com.) kelet, kelendőség; fig. ment.
Défalcation, *f.* levonás.
Défalquer, *v. a.* levonni, leszámolni.
Défaut, *m.* hiba, hiány; törvényték elött meg nem jelenés; lágyék, vékony; fig. gyöngö oldal; *a —*, *au —*, hiányában (... nak, ... nek).
Défaveur, *f.* nem kedvezés, kegyvesztés; hiány.
Défavorable, *adj.* — ment, adv. nem kedvező; nem kedvezőleg.
Défavoriser, *v. a. p. u.* kegyét elvonni (... tól, ... tól).
Défécation, *f.* (chim.) megtisztítás.
Défectif, *ive, adj.* hiányos.
Défection, *f.* elszakadás, elhagyás; — de la lune, holdfogyatkozás.
Défectueux, *euse, adj.* — eusement, adv. hiányos; hiányosan.
Défectuosité, *f.* hiányosság.
Défendeur, *m.* — derosse, *f.* bevádolt.
Défendre, *v. a.* védeni; őtalmazni; tiltani; *se —*, *v. pr.* magát védelmezni;

- szabadkozni; se — de qch., valami-től tartozkodni; valami ellen tiltakozni.*
- Défends, m.** étre en —, *tillva lenni, tiltosnak lenni.* [hető.]
- Défensable, adj.** védhető, védelmezhető.
- Défense, f.** védelem, védelmezés; tilalom; ellenvetés; défenses, pl. (dr.) válassz, felelet, védírat; (chass.) agyar.
- Défenseur, m.** védő, védelmező.
- Défensif, ive, adj.** védelmi; remède —, *védezzköz, ótalomszer; sur la défensive, védőleg, védelmezőleg.*
- Déféquer, v. a.** (chim.) tisztálni.
- Déférant, te, adj.** engedékeny, szíves.
- Déférence, f.** engedékenység, tisztelet, tiszteletmutatás.
- Déferent, m.** a pénzverőhelyt mutató jel (pénzen).
- Déférer, v. a.** átadni, oda itelni; — qn. en justice, *valakit bevádolni; —, v. n. tiszteletből engedni, beleegyezni.*
- Défermer, v. a.** eloldani.
- Déferrier, v. a.** lópatkót lesszakasztani; fig. *zavarba ejteni.*
- Défet, m.** hiányos iv.
- Défeuillaison, f.** levelek hullása.
- Défeuilleur, v. a.** levéltől megfosztani; *lelevelezni.*
- Déffais, m. pl.** tilos víz.
- Défi, m.** kihívás.
- Défiance, f.** gyanú, bizalmatlanság.
- Défiant, te, adj.** gyanakodó, bizalmatlan.
- Déficient, te, adj.** hiányos.
- Défiot, m.** hiány.
- Défier, v. a.** kihíni; dacolni; *se —, v. pr. nem hinni (... nak, ... nek), gyanakodni, nem bízni.*
- Défiguer, v. a.** elcsúfítani, alakjából kivenni; *se —, v. pr. elcsúfultni.*
- Déflé, m.** szorulat, szorosút; *szorultság.*
- Défiler, v. a.** lefűzni, lesszedni; —, *v. n. elleptetni, elvonulni (valaki előtt).*
- Défini, ie, adj.** határozott, meghatározott, elhatározott.
- Définir, v. a.** meghatározni; értelmezni; leírni; *elhatározni, eldönteni.*
- Définiteur, m.** Definitor (szerzetben).
- Définitif, ive, adj.** — ivement, *adv. elhatározó, eldöntő; elhatározólag, eldöntőleg.*
- Définition, f.** magyarázat, értelmezés; *elhatározás, eldöntés.*
- Déflagration, f.** (chim.) *elégés, megégés; elégetés.*
- Déflouraison, f.** *elvirágzás.*
- Déflourir, v. a.** *virágát lesszedni (... nak, ... nek; —, v. n. elvirágozni, elvirítani.*
- Déflourissement, m.** *v. Déflouraison.*
- Déflexion, f.** (phys.) *ellérés.*
- Défloration, f.** *szűzességtől megfosztás.* [tani.]
- Déflorer, v. a.** *szűzességtől megfosztani.*
- Défoncement, m.** *kördőfenék beverése.*
- Défoncer, v. a.** *fenéket beverni.*
- Déformation, f.** *idomtalanság.*
- Déformer, v. a.** *elcsúfítani, alakjából kivenni; se —, v. pr. alakját veszteni.*
- Défortune, f.** *p. u. balsors.*
- Défourer, v. a.** *lelaptoposni.*
- Défournier, v. a.** *sütőkemenczéből kivenni.* [ségén tartás.]
- Défrair, m. vm.** *küartás, maga költ.*
- Défrauder, v. a.** *megkárosítani, megcsalni.*
- Défrayer, v. a.** *küartani, maga költéségen tartani.*
- Défrichement, m.** *telkesítés.*
- Défricher, v. a.** *termővé tenni (földet); fig. vetni, ültetni.*
- Défricheur, m.** *földmivelő, bevető, beültető.*
- Défriser, v. a.** *hajfodrozatot elrontani, összekuszálni (haját).*
- Défroncer, v. a.** *redőket kiegyenlítani.*
- Défroque, f.** *szerzetes hagyományja.*
- Défroquer, v. a.** *csuklyát levetni; se —, v. pr. csuklyás ruhát letenni, sárdából kilépni.*
- Défruiter, v. a. p. u.** *gyümölcstől megfosztani.*
- Défuner, v. a.** *hajó köteleit lesszedni.*
- Défunt, te, adj.** *elhunyt, meghalt; —, m. — te, f. meghalt, megholt, halott.*
- Dégagé, ée, part. et adj.** *szabad, könnyű, fesztelen; escalier —, titkos lépcső.*
- Dégagement, m.** *feloldás, fölszabadítás; beváltás; fesztelenség; titkos kijárás.*
- Dégager, v. a.** *feloldani, fölmenteni, fölszabadítani; beváltani; — sa parole, szavát visszavenni; ígéretet teljesíteni; se —, v. pr. kibontakozni; szolgálatból kilépni.*
- Dégaine, f.** *fam. magavisetet.*
- Dégainer, v. a. et n.** *hírcelyből kihúzni kardot rántani.*

Dégarter, v. a. keztü leházní; se —, v. pr. keztüjét leházní.
Dégarnir, v. a. borítékot leházní, levenni; levenni (. . . ról, . . . ról); bűrt elovní; köteleket leszedni; — un bois, erdőt kivágni; se —, v. pr. könnyebb ruhát fölvenni.
Dégât, m. elpusztítás; pazarlás, vesztegetés.
Dégâter, v. a. p. u. elpusztítani.
Déganchir, v. a. elkészíteni, megfaragni.
Déganchissement, m. elkészítés, előkészítés. [idő.
Dégar, m. fölengedés, fölolvadás; lágy
Dégeler, v. a. et n. fölengeszteni; fölengedni, felolvadni; se —, v. pr. fölengedni (jégről).
Dégénération, f. elkeresosodás.
Dégénérer, v. n. elkeresosodni.
Dégingandé, ée, adj. fam. bicegő; fig. ingó, ingadozó.
Dégingandement, m. bicegő járás.
Déglaçer, v. a. feltöretni, jeget összetörni.
Dégluer, v. a. lépve szőről levenni; se — les yeux, csipáját kitérölni.
Déglutition, f. (méd.) elnyelés.
Dégobiller, v. a. fam. ismét kiköpni, kihányani.
Dégobillis, m. fam. köpedék, kihányás.
Dégoiser, v. a. et n. vm. csipolni; kifecsegni, kilocsogni.
Dégommer, v. a. selyemből kifőzni a mézgát.
Dégondrer, v. a. sarkából kiemelni.
Dégorgement, m. kitisztítás (iszaptól), kitakarítás; kiöblítés.
Dégorgeoir, m. (art.) piszkató.
Dégorgier, v. a. kitakarítani, tisztítani; kiöblíteni; —, v. n. elömleni, kiömleni, kitérni; se —, v. pr. ömleni; fig. hányani, okádni.
Dégoter, v. a. fam. helyéről elázni, kitérni, kiszorítani.
Dégourdi, m. ravasz ember.
Dégourdir, v. a. megmerevedést megszüntetni; fig. feszességet megszüntetni; se —, v. pr. ismét megmerevedni, újra föllevenedni; fig. fűgővé lenni.
Dégourdissement, m. fölmelegedés, újra föllevenedés, fölészlés.
Dégourmer, v. a. leállítani.
Dégoût, m. undor, idegenkedés; bosszúság. [fig. bosszús.
Dégoûtant, te, adj. undorító; untató;

Dégoûte, ee, adj. undoros; faire le —, akaratloskodni.
Dégoûter, v. a. undort okozni, utálatot gerjeszteni, meguntatni (valakivel valamit); se —, v. pr. undorodni; megünni.
Dégoûter, v. n. cseppenni, csepegni.
Dégradation, f. leléptetés, letétel; kárvallás, veszteség; rosszabbítás; hanyatlás; lealacsonyítás.
Dégrader, v. a. leléptetni, ki-, letenni (hivatalból); fig. lealacsonyítani; károsítani; rosszabbítani; se —, v. pr. lealacsonyodni. [levenni.
Dégraffer, **Dégraffer**, v. a. horogról
Dégraisser, v. a. zsirt lemerni; zsirtól megtisztítani (gyapjút).
Dégraisseur, m. zsirtól megtisztító; föltisztító.
Dégraissoir, m. (drap.) mosópad, mosószék; vakaróvas.
Dégrapiner, v. a. (mar.) jégtől megszabadítani. [titni.
Dégraveler, v. a. homoktól megtisztítani.
Dégravolement, m. föld alámosása.
Dégravoyer, v. a. (földet) alól kimosni.
Dégré, m. hágsó, lépcső; fok.
Dégréer, v. a. lezerszámozni (hajót).
Dégrèvement, m. adóelengedés.
Dégréver, v. a. adót elengedni.
Dégringolade, f. bukfenőzés.
Dégringoler, v. n. fam. leesni, bukfenecsezni.
Dégriser, v. a. megjózanítani.
Dégrosser, v. a. kinyújtani, húzni.
Dégrosseur, m. sodronyhúzó.
Dégrossi, m. nyújtóma; sodronyhúzás.
Dégrossir, v. a. nagyból dolgozni; nagyolni, megfaragni.
Déguenillé, ée, adj. rongyos, ronda.
Déguerpis, v. a. et n. (dr.) vagyondát a hitelezőknek átengedni; elhagyni.
Déguuler, v. n. pop. okádni.
Déguider, v. a. elcsábítani.
Déguignonner, v. a. fam. szorultságból kisegíteni. [szinlés.
Déguisement, m. álöltözet; teltetés.
Déguiser, v. a. átruhába öltöztetni; fig. teltetni; se —, v. pr. átruhába öltözködni; fig. teltetni magát, szinleskedni.
Dégustateur, m. boriszlő, borkóstoló.
Dégustation, f. iszlés, kóstolás.
Déguster, v. a. iszlni, kóstolni (italokat). [szüntetni.
Déhâler, v. a. naptól barnulást meg-

Déhanché, ée, adj. benuvéknyu, benu-
ágyéku.

Déharder, v. a. kifűzni, szétfűzni.

Déharnacher, v. a. lezserszámozni.

Déhonté, ée, adj. szemtelen.

Déhonter, v. a. szemtelenné tenni;
se —, v. pr. szemtelenné lenni.

Déhors, adv. kt, künn, kinn, ottkinn,
kifelé; en —, kifelé; de —, par —,
kívülről; aller —, kimenni; —, m.
külső; külsőin; au —, kívülről, kül-
sőség; dehors, pl. (fort.) külbástya;
sauver les —, külsőjét megmenteni
(... nak, ... nek).

Déhortatoire, adj. lettre —, intőlevel.

Déicade, m. istengyilkolás; istengyilkos.

Déicole, m. istentisztelet.

Déification, f. istenítés.

Déifier, v. a. isteníteni. [jeles.

Déifique, adj. isteni, dicső, nagyon

Déisme, m. deismus, istenhívés.

Déiste, m. deista, istenhívő.

Déité, f. istenség.

Déjà, adv. már.

Déjection, f. hasürülés.

de Déjeter, v. pr. megvelemedni (fáról).

Déjeuné, Déjeuner, m. reggeli; — à
la fourchette, ebédia, vékonyebéd.

Déjeuner, v. n. reggelizni; — à la
fourchette, vékonyebédet tartani.

Déjoignement, m. szétválás, elválás,
eresztéseiből kirántás.

Déjoindre, v. a. irr. szétszaggatni;
se —, v. pr. eresztekeiből szétmenni,
szétválni.

Déjointure, f. v. Déjoignement.

Déjouer, v. a. meghiusítani; —, v. n.
lobogni (záslóról).

Déjucher, v. a. et n. fölkergetni, föl-
hajítani; ülőrudról lezállani.

De-là, adv. innen, innét; de —, on-
nan, onnét.

Dela, prp. túl.

Délabrement, m. romlás, hanyatlás;
bomladoszó állapot, rongáltság.

Délabrer, v. a. szétszaggatni, szét-
tépni; megrontani, megrongálni.

Délacer, v. a. kifűzni.

Délai, m. haladék.

Délaissement, m. gyámoltalanság, ol-
hagyottság; elhagyás, odaengedés.

Délaisser, v. a. elhagyni; (dr.) átén-
gedni, odaengedni.

Délassement, m. kinyugvás, kipihenés.

Délasser, v. a. kipihentetni, felfrisíteni;
—, v. pr. kipihenni, nyugodni.

Délateur, m. — trice, f. feladó; fel-
adónő.

Délation, f. feladás, bejelentés.

Délatter, v. a. léczeket leszedni, letörni.

Délaver, v. a. (teint.) elmosni, elöck-
nyitni (festéket).

Délayant, m. vékonyító, ritkító szer.

Délayement, m. ritkítás.

Délayer, v. a. ritkíteni.

Délébile, adj. kiürülhető, elenyész-
hető. [gyöngyörködteb.

Délectable, adj. kellemes, kedves.

Délectation, f. gyöngyörködés, gyöngyör,
gyöngyörködtelet.

Délector, v. a. gyöngyörködtetni; se —,
v. pr. gyöngyörködni.

Déléphant, m. megbízó.

Déléphantaire, m. megbízott. [utalás.

Délévation, f. meghagyás, megbízás;

Délégué, m. küldött, követ.

Déléguer, v. a. megbízni, kiküldeni,
követül rendelni; utalni.

Délester, v. a. súlyterhet kihányani.

Délesteur, adj. súlyteher ..., súlyasz-
ték ...

Délétère, adj. megölő, halálos.

Déliable, adj. vm. feloldható.

Délibation, f. islelés, kóstolás.

Délibératif, ive, adj. tanakodó.

Délibération, f. tanakodás, tanácsko-
zás; határozat, végső.

Délibéré, m. véghatározat.

Délibéré, ée, part. et adj. — ment, adv.
(v. Délibérer) előkelt, elhatározott,
meggondolt; előkeltten, elhatározot-
tan, meggondolva, szándokosan.

Délibérer, v. n. et a. tanakodni, tanács-
kozni, vitatni, megfontolni; elhatá-
rozni.

Délicat, te, adj. — ament, adv. jóízű,
kedves, finom; gyöngéd; gyöngé;
érzékeny, finnyas, osiklandós, ké-
nyes; écses; jóízűen stb.; oreille

délicate, finom hallás.

Délicater, v. a. elkényeztetni.

Délicatesse, f. jóíz; finomság; gyö-
ngédség; érzékenység; kéjelgés; dé-
licatesse, pl. nyálankóságok, nyál-
lankásszerok.

Délice, m. gyöngyör, kéj.

Délicieux, euse, adj. — eusement, adv.
gyöngyörű, felette kedves, kellemes;
gyöngyörűen, felette kellemesen.

Délicoter, v. a. lefészkni, lekantá-
rozni.

Déilé, m. hajszálvondás, vékony vondás;

adj. eloldott; karcsu, győn-
gőm; ravasz.
Délir, v. a. leoldani; feloldani, elen-
gődni; (th.) eltörölni, megszüntetni.
Délignation, f. (chir.) lekötés.
Délignation, f. vázlat, rajz.
Délignant, m. bűnös, vétkező, gonosz-
tevő. [követni.]
Déligner, v. n. (dr.) gonosztettet el-
Délirant, te, adj. örült.
Délire, m. örültség.
Délirer, v. n. félrebeszélni (betegkről).
Délissier, v. a. (pap.) szétválogatni.
Délit, m. bűn, bűntény, gonosztett.
Délivrance, f. megszabadítás, megsza-
badulás; kiadás, kibocsátás, szülés.
Délivre, m. szülep.
Délivrer, v. a. megszabadítani, fölmen-
teni; kiszabadítani; születtei; át-
adni, kiadni; se —, v. pr. megsza-
badulni; megszűlni. [szolga.]
Délivreur, m. kiadó, átadó; abrakoló
Délagement, m. szállásváltoztatás; el-
menetel, elindulás (katonaság-é).
Délager, v. a. elázni; —, v. n. hur-
csolkodni (más szállásba); elmenni,
elindulni (katonaságról).
Déloual, ale, adj. — alement, adv. hűt-
len; hűtlenül.
Délouauté, f. hűtlenség.
Déluge, m. árvíz, áradás, visár; fig.
nagy sokaság. [fosszani.]
Délustrer, v. a. (drap.) fényétől meg-
Démagogie, f. népszegatás, népvezérlat.
Démagogique, adj. népszegatási, nép-
segatő. [népbarát.]
Démagogue, m. népszegatő, népvezér.
Démaigrir, v. a. hegyesüni; —, v. n.
ismét hizni.
Démaller, v. a. feloldani, leoldani,
kioldani.
Démallotter, v. a. kipólyázni.
Demain, adv. holnap; — matin, hol-
nap reggel; à —, holnapra; —, m.
holnap, holnap nap.
Démancer, v. a. nyelet levenni; se —,
v. pr. nyelről leválni; fig. ki nem
állani a próbát.
Demande, f. kérdés, kérelem; küve-
lés; kérdés; bíró előtti panasz.
Demander, v. a. el n. kérni, megkeresni,
megszólítani; kívánni, követelni; —
qn., tudakozódni (...ról, ...ról);
— son pain, koldulni; se —, v. pr.
kérdésnek lenni; cela ne se demande
pas, ez magától értetik.

Demanderesse, f. vádlónő, fölperesnő.
Demandeur, m. — euse, f. koldus;
vádlo; koldusnő; vádlónő.
Démangeaison, f. viszketés, viszketeg;
fig. testi kívánság.
Démanger, v. n. et imp. viszketni.
Démantèlement, m. lerontás.
Démanteler, v. a. lerontani (körfalat).
Démantibuler, v. a. vm. állkapcsát
összeszűzni.
Démarcation, f. ligne de —, határ-
vonal, elválasztó vonal.
Démarche, f. menet, járás, lépés; ma-
gaviselet. [ban].
Démariage, m. vm. elválás (házasság-
Démarrer, v. a. házasságot szétbon-
tani, elválasztani; se —, v. pr. el-
válni. [(levelet könyvben).]
Démarrer, v. a. jelteltetni; elforgatni
Démarrage, m. (mar.) horgonykötél-
ről leoldás.
Démarrer, v. a. (mar.) leoldani; —,
v. n. elvitorlázni, elindulni; se —,
v. pr. elvonulni.
Démarrer, v. a. leoldozni, az ál-
arcsot levonni (...ról, ...ról); se —,
v. pr. álarcát letenni.
Démastiquer, v. a. el-, szétválasztani
(összeragasztottat).
Démâtage, m. leárbocozás.
Démâter, v. a. leárbocozni.
Démêlé, m. perlekedés, veszekedés.
Démêlement, m. kibontakozás, ki-
bontás.
Démêler, v. a. kibontani; elkülöníteni;
megfejtetni, magyarázni; fig. meg-
különböztetni, megismerni; vesze-
kedni; se —, v. pr. kibontakozni.
Démêleur, m. téglavető.
Démembrement, m. feldarabolás, fel-
tagolás.
Démembrer, v. a. feldarabolni, szét-
darabolni; fig. elosztani.
Déménagement, m. kihurcsolkodás,
kirakodás.
Déménager, v. a. et n. kihurcsolkodni.
Démence, f. örültség.
se Démener, v. pr. fam. fáradozni, sze-
pelkedni.
Démenti, m. meghazudtolás; donner
un — à qn., valakit meghazudtolni.
Démentir, v. a. irr. meghazudtolni;
megszólítani; úta igazítani; — sa
naissance, születését megtagadni;
se —, v. pr. önmagának ellenmon-
dani; dülékennyé lenni.

Démérito, *m.* bünhődés, hibá, vétek.
 Déméritér, *v. n.* vétnei, hibázni, bün-
 hódni.
 Démesure, *f.* —, mértéken túl.
 Démesuré, *éé, adj.* — ment, *adv.* mér-
 téken túli, túlságos; mértéken túl,
 túlságosan; *fig.* határtalan; határ-
 talanul.
 Démètre, *v. a. irr.* letenni; kificza-
 mítani; *se —, v. pr.* kificszomodni; le-
 mondani (valamiről).
 Demeublement, *m.* kirakodás, kiürítés,
 kihordás. [*kiürésíteni.*]
 Demeubler, *v. a.* kihordani (bűrtől),
 Demeurant, *te, adj.* lakó, lakos; *au —,*
egyébíránt.
 Demeure, *f.* lak, tartózkodás; hátra-
 lék; *être en —, hátralékban lenni.*
 Demeurer, *v. n.* lakni; maradni; meg-
 akadni; hátramaradni, megmaradni;
 késni, időzni; *en —, valaminél meg-
 állapodni; — court, bessédben meg-
 akadni.*
 Demi, *le, adj. et adv.* fél; majd, csak-
 nem; *à —, félig; demi mort, félholt.*
 Demi-bosse, *f.* féldomború mű.
 Demi-cercele, *m.* félkör.
 Demi-circulaire, *adj.* félkörded.
 Demi-déesse, *f.* félstennő.
 Demi-deuil, *m.* félgyász.
 Demi-diamètre, *m.* féldátmérő, sugár.
 Demi-dieu, *m.* félisten.
 Demi-durée, *f.* féltartam.
 Demie, *f.* fél, fele (... nak, ... nek);
 félóra.
 Demi-fortune, *f.* egyfogatú, féligás.
 Demi-futale, *f.* félnövesű fa.
 Demi-litron, *m.* félécze.
 Demi-lune, *f.* (fort.) félhold.
 Demi-masque, *m.* félálca.
 Demi-mesure, *f.* fél szabály, félintéz-
 kedés.
 Demi-métal, *m.* félfém, félércz.
 Demi-saisons, *f. pl.* félnyári ruha.
 Demi-savant, *m.* féltudós.
 Démise, *f.* kificszomítás, ficszomodás.
 Demi-setier, *m.* félkanta.
 Demi-soldo, *f.* félzold.
 Demi-soupir, *m.* nyolczadssünet.
 Démission, *f.* leköszönés, letevés; le-
 lépés.
 Démissionnaire, *m.* (dr.) kinek részére
 leköszönés történt.
 Démissioire, *m.* püspök engedélye.
 Demi-ton, *m.* félhang.
 Démocrate, *m.* népbírá, demócrata.

Démocratie, *f.* népuralom.
 Démocratique, *adj.* — ment, *adv.* népi-
 ralmi; népuralmilag.
 Demoiselle, *f.* leányasszony, kisas-
 szony; félkés-súlyok.
 Démolir, *v. a.* lerontani, ledönteni
 földig lerontani.
 Démolisseur, *m.* pusztító, dúló.
 Démolition, *f.* lerontás, ledöntés.
 Démon, *m.* demon, rossz szellem.
 Démonétisation, *f.* pénzértéktelenítés.
 Démonétiseur, *v. a.* értékteleníteni (pénst)
 Démoniaque, *adj.* ördöngös, ördög-
 megszállt; —, *m.* ördöngös.
 Démoniste, *m.* demonista.
 Démonolâtre, *m.* ördögünádó, ördög-
 tisztelő.
 Démonolâtrie, *f.* ördögimádás, ördög-
 tisztelőlet.
 Démonologie, *f.* demontan.
 Démonstrabilité, *f.* bebizonyíthatóság
 Démonstrable, *adj.* bebizonyítható.
 Démonstrateur, *m.* bebizonyító, ma-
 gyarázó, megfejtő.
 Démonstratif, *ive, adj.* bebizonyító,
 meggyőző; *pronom —, mutató név-
 más.* [*ismertető jel; előadás.*]
 Démonstration, *f.* bebizonyítás; jel;
 Démonstrativement, *adv.* bebizonyi-
 tólag, meggyőzőleg.
 Démontre, *v. a.* ledobni, levetni; lelo-
 vanni; széltontani; hasznavehel-
 lennéteni; *fig.* megzavarni, zavarba
 hozni; *se —, szétmenni.*
 Démontrable, *adj.* megmutatható, be-
 bizonyítható.
 Démontre, *v. a.* bebizonyítani, meg-
 győzni (valakit valamiről); elému-
 tatni. [*kölcstelenedés.*]
 Démoralisation, *f.* erkölcstelenítés, er-
 Démoraliser, *v. a.* erkölcsteleníteni.
 Démoraliseur, *m.* erkölcsvesztegető.
 Démordre, *v. n.* irr. kibocsátni, el-
 eresztetni; *fig.* olállani (... tól, ...
 tól).
 Démouler, *v. a.* lemintázni.
 Démourée, *f.* vm. késés, mulatás.
 Démunir, *v. a.* hadiszerektől meg-
 fosztani.
 Démurer, *v. a.* ismét kinyitni vagy fel-
 törni (befalazottat).
 Démuscadiner, *v. a.* piperezkedéstől
 elszoktatni.
 Dénai, *adj.* tízedelt.
 se Dénantir, *v. pr.* zálogot kézből ki-
 bocsátni.

Dénationaliser, *v. a. nemzetiségtől megfosztani, nemzetleníteni.*
 Dénatter, *v. a. kibontani; se —, v. pr. föloldani.*
 Dénaturalisation, *f. honiség elvesztése.*
 Dénaturaliser, *v. a. honiségtől megfosztani. [bertelen.]*
 Dénaturé, *éé, adj. természetellen; cm.*
 Dénaturer, *v. a. eltorzítani; se —, v. pr. elfajulni.*
 Dendrite, *f. lombkő.*
 Dendrographie, *f. faleírás.*
 Dendrolithes, *pl. f. fakövéletek.*
 Dendrologie, *f. faisme.*
 Dénégation, *f. (dr.) tagadás, eltagadás.*
 Déní, *m. megtagadás.*
 Dénialé, *m. ravasszdi.*
 Déniaisement, *m. fam. okosabbá tevés; elbolondítás, megcsalás, rázsédés.*
 Dénialiser, *v. a. okosabbá tenni; rázszedni; se —, v. pr. megokulni.*
 Dénicher, *v. a. fészekből kiszedni; fig. elkergetni; kifürkészni; kiputakolni; —, v. n. kirepülni; fig. elillanni, odább állani.*
 Dénicheur, *m. madárfiakat elszedő; fig. — de merles, — de fauvelles, szerencsevadász, iparlovag.*
 Denier, *m. fillér, batka; kamalláb; deniers, pl. pénz; — comptes, készpénz.*
 Dénier, *v. a. tagadni; megtagadni, megvonni (. . . tól, . . . től).*
 Dénigrement, *m. rágalmazás; megvelés.*
 Dénigrer, *v. a. rágalmaszni, ósárolni.*
 Dénombrement, *m. olvasás, számlálás.*
 Dénombrer, *v. a. olvasni, számlálni.*
 Dénominateur, *m. (ar.) nevező.*
 Dénommatif, *ive, adj. megnevező.*
 Dénomination, *f. megnevezés.*
 Dénommer, *v. a. megnevezni.*
 Dénoncer, *v. a. hirdetni; feladni (feloldásné).*
 Dénonciateur, *m. feladó, vádló.*
 Dénonciation, *f. feladás (feloldásné).*
 Dénonciatrice, *f. feladó, rádlnő.*
 Dénotation, *f. megjelölés.*
 Dénoter, *v. a. megjelölni, ismerhetővé lenni.*
 Dénouable, *adj. feloldható.*
 Dénouement, *v. Dénouement.*
 Dénouer, *v. a. feloldani, kibontani; fig. megmagyarázni; hajlékonyabbá lenni; se —, feloldani, feloldozni;*

fig. kibontakozni, kifejlenni; hajlékonyabbá lenni.
 Dénouement, *m. megoldás, kifejlés; eldöntés; elhatározás.*
 Denrée, *f. élelem, eledel, eledés; denrées, pl. élelmiszerek; — coloniales, gyarmat-árak.*
 Dense, *adj. (phys.) sűrű.*
 Densité, *f. (phys.) sűrűség.*
 Dent, *f. fog; fig. csorba.*
 Dentale, *adj. lettere —, fogbetű.*
 Dent-de-lion, *m. (bot.) pitypang.*
 Dent-de-loup, *m. farkasfog.*
 Denté, *éé, adj. fogas, fogakkal ellátott.*
 Dentée, *f. agyarolás.*
 Denteler, *v. a. megfogazni, kifogaszni, kicsipkézni.*
 Dentelle, *f. csipke.*
 Dentellier, *m. —ière, f. csipkeverő; csipkeverőnő.*
 Dentelure, *f. (arh.) fogmetszés, fogszelét, fogazat. [gazat.]*
 Dentier, *m. p. u. fogsor, fogak, fogdentiforme, adj. fogdad, fogalakú.*
 Dentifrice, *m. fogszer, fogpor.*
 Dentiste, *m. fogorvos.*
 Dentition, *f. fogszás.*
 Denture, *f. fogsor, fogak, fogazat.*
 Dénudation, *f. mestelenítés.*
 Dénué, *éé, adj. mestelen; gyámoltalan, segélytelen.*
 Dénuement, *v. Dénouement.*
 Dénuer, *v. a. mesteleníteni, megfosztani.*
 Dénouement, *m. mestelenség, mestelenítés.*
 Dépaltre, *v. a. lelegezni.*
 Dépauqueter, *v. a. kirakni, kirakolni, kipakolni. [sitni.]*
 Déparager, *v. a. rangján alól kiháza.*
 Déparailer, *v. a. szétválasztani.*
 Déparer, *v. a. ékétől megfosztani, diszteleníteni; fig. elcsúfítani.*
 Déparier, *v. a. elválasztani (párokat).*
 Déparler, *v. n. beszélni megszűnni.*
 Départ, *m. elutazás; elválás; être sur son —, már-már elutazni, elutazni készülni.*
 Départager, *v. a. szavazategyenlőséggel megszüntetni.*
 Département, *m. felosztás, elosztás; osztály; megye, kerület; szak, hivatal.*
 Départemental, *ale, adj. osztály . . . ; megyei, kerületi.*
 Département, *f. vm. elutazás.*

- Départir, v. a. elosztani, szétosztani; elválasztani; se —, v. pr. felhagyni (... val, ... vel), lemondani (... ról, ... ről); eltérni, elhanyagolni.
- Dépasser, v. a. ismét kihúzni; utólérve elhagyni; — les bornes, a határon túllépni.
- Dépâtisser, v. a. (imp.) betülketrendezni.
- se Dépâtouiller, v. pr. elválni, elszakadni (... tól, ... től).
- Dépaver, v. a. kövezetet felszaggatni.
- Dépayser, v. a. külföldre küldeni; fig. módosabbá tenni; ellévelyíteni, ténuttra vezetni; se —, v. pr. külföldre menni.
- Dépêcement, m. szétdarabolás.
- Dépêcer, v. a. szétdarabolni.
- Dépêche, f. sürgöny, hivatalos levél.
- Dépêcher, v. a. tovább szállítani, elküldeni; más világra küldeni; se —, v. pr. sietni.
- Dépêindre, v. a. ír. lefesteni, leírni.
- Dépênaillé, ée, adj. rongyos.
- Dépênaillément, m. rongyos öltözet.
- Dépênamment, adv. függőleg.
- Dépêdance, f. függés; dépêdances, pl. tartozék.
- Dépêdant, te, adj. függő.
- Dépêdre, v. a. leakasztani, levenni (a mi fel van akasztva); —, v. n. függeni; valamikhez tartozni; következni (... ból, ... ből).
- Dépêns, m. pl. költség, perköltség.
- Dépense, f. kiadás, költség; éléskamra.
- Dépenser, v. a. et n. költeni (pénzt); sokat költeni.
- Dépensier, ière, adj. pazar; —, m. időszló; konyhamester (szárdában).
- Dépêrdition, f. veszteség, fogyás.
- Dépêrir, v. n. fogyni; romlani.
- Dépêrissement, m. hanyatlás, csökkenés, fogyás; roskatagság.
- Dépêssir, v. a. olvasztani.
- Dépêtrer, v. a. lábat kibontani, kiszabadítani.
- Dépêpeuplement, m. néptelenítés; néptelenedés.
- Dépêpeupler, v. a. népteleníteni.
- Dépêpice, m. kitörés, kizúzás, kiütés.
- Dépêpié, m. hübérijósság szétdarabolása.
- Dépêpêcer, v. a. p. u. (főod.) szétdarabolni.
- Dépêpilatif, ive, adj. haját, szőrt lemaró.
- Dépêpilation, f. haj-, szőrlemaradás, lehullás.
- Dépêpiler, v. a. haját, szőrt lemarni, hullasztani; se —, v. pr. haját, szőrt hullajtani.
- Dépêiquer, v. a. haragját megszüntetni (... nak, ... nek); se —, haragját elfeledni, haragosnak lenni megszűnni.
- Dépêister, v. a. kikutatni, kinyomozni.
- Dépêit, m. bosszú, bosszúság, harag; en — de qn., valaki daczára; par —, bosszúból.
- Dépêiter, v. a. bosszantani; se —, v. pr. bosszankodni.
- Dépêlacé, ée, part. et adj. (v. Dépêlacer) letett, eltett (helyéről); rosszul alkalmazott. [ról].
- Dépêlacement, m. letetés, eltevés (helyéről).
- Dépêlacer, v. a. elmozdítani, eltenni, letenni (helyéről); se —, v. pr. helyét elhagyni.
- Dépêlaine, v. n. ír. nem tetsseni; bosszontani; se —, elégedetlenné lenni.
- Dépêlissance, f. elégedetlenség, nemtettség. [tettség, kelemetlen.
- Dépêlissant, te, adj. kellelten, nem-
- Dépêlaisir, m. kelletlenség, kedvetlenség, elégtelenség.
- Dépêplanter, v. a. elültetni.
- Dépêplanteur, m. ültető.
- Dépêplatoir, m. (jard.) öblös lapoczska.
- Dépêplétion, f. vér-kiürülés.
- Dépêplier, v. a. kifejtteni; fig. kirakni, kitálatni; se —, v. pr. kifejlődni.
- Dépêplisser, v. a. ránczaiból kibontani, fölfejtteni, elfejteni; se —, v. pr. föloldozni, kiféselni.
- Dépêploiment, Deploiment, m. széttekés, kirakás, kitálatás.
- Dépêplorable, adj. — ment, adv. siralmas; siralmasan.
- Dépêplorer, v. a. siratni, megsiratni.
- Dépêployer, v. a. kifejtteni, kibontani; rire à gorge dépêployée, tele torokból nevetni.
- Dépêplumer, v. a. megkopasztani, megmellestetni; se —, v. pr. tollát hullasztani.
- Dépêpointer, v. a. — une étoffe, egy vég szövetet felválni.
- Dépêpolir, v. a. fényteleníteni, fényt elvenni; se —, v. pr. fényt veszteni.
- Dépêponer, te, adj. verbe —, középigye.
- Dépêpopulariser, v. a. a nép kedvesétől megfosztani, népszerűtlenníteni.
- Dépêpopulation, f. néppusztítás, néptelenítés.
- Dépêport, m. haladék.

Déportation, *f.* hon-üzés, számkivetetés.
Déporté, *m.* száműzött, számkivetett.
Déportement, *m.* Déportements, *m. pl.* magaviselet.
Déporter, *v. a.* száműzni az országból; se —, *v. pr.* elállani (. . . től, . . . től).
Déposant, *te*, *adj.* tanuskodó; —, *m.* letevő; kihallgatott tanu.
Déposer, *v. a. et n.* letenni; gond vagy őrizet alá tenni; rábízni; bíró előtt vallani; — *un corps*. hullát eltemetni.
Dépositaire, *m.* letéteményes, letét-őr; kincstárnok (zárdákban).
Dépositar, *v. a. p. u.* letenni.
Dépositeur, *m.* letevő, letéteményező.
Déposition, *f.* letevés, letétel; tanvallomás.
Dépossession, *v. a.* elűzni.
Dépossession, *f.* birtokból elűzés.
Déposter, *v. a.* helyéről elűzni.
Dépôt, *m.* letét; valakire bízott jószág; raktár; levéltár; rakhely.
Dépoter, *v. a.* (jard.) virágcserepből kivenni.
Dépoudrer, *v. a.* kiporozni, leporozni, hajport letörölni.
Dépouille, *f.* lehúzott bőr; levelettruha; zsákmány, jövedelem; hagyaték.
Dépouillement, *m.* megfosztás, kivétel; felhagyás, lemondás; eltagadás; megtagadás; számadási kivonat.
Dépouiller, *v. a.* bőrt lehúzni, lenyúzni, megnyúzni; mesteleníteni; levelektől megfosztani; megfosztani; learatni; — *un compte*, számadási kivonatot csinálni; se —, *v. pr.* vedleni; vetkezni; magát megfosztani (. . . től, . . . től).
Dépouvoir, *v. a. irr.* megfosztani, mesteleníteni; au dépouvoir, véletlenül.
Dépravateur, *m.*rontó, elrontó.
Dépravation, *f.* romlottság.
Dépraver, *v. a.* elrontani.
Dépréciation, *f.* megkövetés, emegszelés, becsánatkérés.
Dépréciation, *f.* értékesítésként, értékesítésként.
Déprécier, *v. a.* leszállítani értékét, becsélt, lealacsonyítani.
Déprédator, *m.* rabló, zsákmányoló; elsikkasztó.

Déprédation, *f.* rablás, zsákmányolás; elsikkasztás.
Dépréder, *v. a.* elpusztítani, rabolni.
Déprendre, *v. a. irr.* eloldani, föloldani.
Dépresser, *v. a.* sajtó alól kivenni; sajtófényét elvenni.
Dépression, *f.* lenyomás; nyomás.
Déprétriser, *v. a.* papi állástól megfosztani, papságból kilenni; se —, *v. pr.* papságból kilépni.
Déprévenir, *v. a. irr.* előítélettől föl szabadítani; se —, *v. pr.* előítéleteivel felhagyni.
Déprier, *v. a.* visszahúzni, lemondani; árakat bejelenteni a vámhivatalnál.
Déprimer, *v. a.* lenyomni; fig. elnyomni; se —, *v. pr.* magát lealacsonyítani. [becsülni].
Dépriser, *v. a.* csekélyleni, kevésre.
Dépuceler, *v. a.* szénségtől megfosztani. [fosztás].
Dépucellement, *m.* szénségtől megfosztás.
Dépuis, *prp.* et *adv.* óta, mióta, azóta, időközben; — *peu*, rövid idő óta.
Dépuratif, *ive*, *adj.* vértisztító.
Dépuratoire, *adj.* tisztító.
Dépurer, *v. a.* tisztítani; megszünni, leszűnni.
Députation, *f.* küldöttség; kiküldetés.
Député, *m.* küldött, követ.
Députer, *v. a. et n.* kiküldeni, követül rendelni. [gatás].
Déracinement, *m.* gyökérből kiforr.
Déraciner, *v. a.* gyökerestől kilépni; fig. kiirtani.
Dérailson, *f.* oktalanság, esztelenység.
Dérailsonnable, *adj.* — *ment*, *adv.* okatlan; okatlanul.
Dérailsonner, *v. n.* okatlanul beszélni.
Dérainer, *v. a.* legállyazni.
Dérangé, *ée*, *part. et adj.* rendetlen, zavart.
Dérangement, *m.* rendtelenség.
Déranger, *v. a.* rendtelenségbe hozni; fig. megzavarni; háborítani; tévutakra vinni; se —, *v. pr.* rendtelenné lenni, kicsapongani.
Dératé, *ée*, *part. et adj.* fürgő, ravasz; —, *m.* gyorsfutó, pályafutó.
Déravage, *m.* (chem.) lecsúszás.
Dérayer, *v. n.* (chem.) sínek közül kihozni.
Dérayer, *f.* elválasztó barázdá.
Déréchef, *adv.* vm. ismét.
Déréglé, *ée*, *adj.* — *ment*, *adv.* rendetlen; rendetlenül.

Déréglement, *m. rendellenesség, zavar.*
 Dérégler, *v. a. rendellenességbe hozni, megsavarni; se —, v. pr. rendellenességbe keveredni.*
 Dérider, *v. a. kiredőzni, kiráncszolni; fig. fötvíditni.*
 Dérision, *f. kinevetés.*
 Dérisoire, *adj. csúfolódó, kinevető.*
 Dérivatif, *ive, adj. elhátrító; lesszármasztató.* [mazás.
 Dérivation, *f. származtatás; lesszár-*
 Dérive, *f. (mar.) irányváltkozás, irányváltztatás.*
 Dérivé, *m. származékszó.*
 Dériver, *v. a. származni; keletkezni; hajósásban eltévedni; —, v. a. lesszármasztatni; felszögzöttet levenni, lesszakasztani.*
 Derme, *m. bőr (ember-e).*
 Dermeste, *m. porva.*
 Dermologie, *f. bőrtan.*
 Dernier, *öre, adj. utolsó; múlt, minapi.*
 Dernièrement, *adv. a minap, nem ré-
giben, múltkor.*
 Dérober, *v. a. elcsenni, lopni; elvonni; eltúkolni; se —, v. pr. ellopódani; elűnni.*
 Dérocher, *v. a. szikláról letaszítani, le-
lökni; választóvízzel megtisztítani.*
 Dérogation, *f. csökkentés, megsün-
telés; esonkulás, hiány.*
 Dérogatoire, *adj. csökkentő.*
 Dérogeance, *f. esonkulás, csökkentés.*
 Dérogeant, *te, adj. csökkentő, ár-
talmas.*
 Déroger, *v. a. érvényteleníteni, meg-
szüntetni; csökkenteni.*
 Déroidir, *v. a. petyhüdtté tenni, or-
nyedtté tenni; se —, v. pr. hajléko-
nyabbá lenni.*
 Dérompoir, *m. (pap.) ronggyvágó.*
 Dérompre, *v. a. (pap.) rongyot vágni.*
 Dérougrir, *v. a. verességtől megfoszt-
tani; —, n. el se —, v. pr. verességet
elvesztetni.*
 Dérouiller, *v. a. rozsdától megtisz-
títani; fig. finomítani; se —, v. pr. fig.
finomulni.*
 Dérouler, *v. a. felgombolyítani, kigyőn-
gyölgetni, kifejteni; se —, v. pr. fel-
göngyölegni; kifejleni.*
 Déroute, *f. rendellen futás; zavar,
felbomlás.*
 Dérouter, *v. a. eltévelyíteni; fig. meg-
rongálni, megsavarni; se —, v. pr.
megszavarnodni.*

Derrière, *prp. et adv. mögött; hátul
par —, hátulról; —, m. hátulsó rész
hátrész, hátulja (... nak, ... nek)
alfel.*
 Derviche, *m. török barát, török pap.*
 Des, *art. (de les) ... nak, ... nek stb-
nekány.*
 Dés, *prp. óta, ... től, ... től fogva,
kezde; — que, mihelyt, mihelyest.*
 Désabuser, *v. a. utba igazítani, eliga-
szítani (... ban, ... ben); se —, v.
pr. tévedésből kibontakozni.*
 Désaccord, *m. elhangultság, össze-
nem-hangzás; fig. egyenlenség*
 Désaccorder, *v. a. elhangolni.*
 Désaccoupler, *v. a. szétűzni, kifűszni*
 Désaccoutumer, *v. a. el-, lesszoktatni
se —, v. pr. el-, lesszokni.*
 Désachalander, *v. a. ismerős vonóktól
megfosszani.*
 Désaffection, *f. idegenkedés, idegenség*
 Désaffectionné, *és, part. et adj. idegen-
kedő, idegen, nem hajlandó.*
 Désaffectionner, *v. a. kedvezéstől meg-
fosztani.*
 Désagencer, *v. a. elrontani.*
 Désagréable, *adj. — ment, adv. kelte-
mellen; kellemetlenül.*
 Désagrée, *v. n. nem tetszeni; —, n.
hajó köteleit lesszedni.*
 Désagrément, *m. kellemetlenség, hiba*
 Désaignir, *v. a. savanyúságát elvenni.*
 Désajuster, *v. a. rendellenességbe hozni;
fig. meghiusítani.*
 Désallier, *v. a. egyenletlen vagy bal-
kászasságot létesíteni.*
 Désaltérer, *v. a. szomjat oltani; se —
v. pr. szomját oltani.*
 Désancrer, *v. a. korgonyt fölszedni.*
 Désangler, *v. a. ledövenni.*
 Désappétiser, *v. a. p. u. étvágytól meg-
fosszani.* [vonni
 Désappliquer, *v. a. szorgalomtól el-*
 Désappointement, *m. p. u. felsülés,
megcsalt remény.*
 Désappointer, *v. a. külvöltni; várako-
zásban megcsalni.*
 Désapprendre, *v. a. irr. elfeledni, ki-
okni v. kitanulni (... ból, ... ből).*
 Désapprivoiser, *v. a. elvadulni hagyni;
se —, v. pr. ismét elvadulni.*
 Désapprouver, *m. rosszaló, nem he-
lyeslő; —, adj. rosszaló, helyte-
lenlő.*
 Désapprobation, *f. rosszalás, helyben
nem hagyás.*

Désappropriation, *f.* (dr.) lemondás, túladás.

se Désapproprier, *v. pr.* lemondani (...ról, ...ról).

Désapprouver, *v. a. nem helyeselni.*

Désapprovisionnement, *v. a. élelemszerektől megfosztani.* [lét.

Désarborer, *v. a. (mar.) levenni a szász-*

Désarçonner, *v. a. nyeregéből kivetni.*

Désargenter, *v. a. ezüstözést levenni (...ról, ...ról); kissebíteni.*

Désarmement, *m. lefegyverzés; lesser-számozás (hajó-é).*

Désarmer, *v. a. lefegyverezni; lesser-számozni (hajót); —, v. n. katonaságot elbocsátni, lefegyverkezni, fegyvert lenni.* [kenni.

Désarranger, *v. a. rendetlenségbe*

Désarrois, *m. rendetlenség, zavar.*

Désassembler, *v. a. szétválasztani, szét-*

Désassembler, *se —, v. pr. szétmenni.*

Désastéger, *v. a. p. n. ostrom alól fel-*

Désastéger, *v. a. együttes tartózkodás árúkat elválasztani.* [lenni.

Désassurer, *v. a. p. n. bizonytalanná*

Désastre, *m. balszállagszat, baleset.*

Désastreux, *euse, adj. — eusement, adv. szerencsétlen; szerencsétlenül.*

Désattrister, *v. a. föltidíteni.*

Désavancer, *v. a. p. n. késleltetni.*

Désavantage, *m. hátrány, kár, vesz-*

Désavantage, *v. a. kárt okozni.*

Désavantageux, *euse, adj. — eusement, adv. káros, nem kedvező; károsan, nem kedvezőleg.*

Désaventure, *f. p. u. szerencsétlenség,*

Désaventure, *baleset.*

Désaveu, *m. tagadás, visszahúzás,*

Désaveu, *visszavétel; helyben nem hagyás.*

Désavengier, *v. a. fig. szemét felnyitni (...nak, ...nek).*

Désavouer, *v. a. tagadni, elltagadni,*

Désavouer, *visszavonni, helyben nem hagyni; kétségbe vonni.*

Désceller, *v. n. pecsétet feltörni; szét-*

Désceller, *v. n. szétválasztani.*

Déscendance, *f. származás.*

Déscendant, *te, adj. lenni, leszálló; —, m. ivadék, sarjadék, származék.*

Déscendre, *v. a. et n. lemenni, lelépni,*

Déscendre, *leszállani, leeresztetni; alább hangolni, lehangolni; fig. leereszkedni; lecsúszni; lejőni; származni; partra szállni.*

Déscente, *f. lemenés, lejövés, lemenet; lejöttség; partra szállás; eresztés; torna; — de la garde, őrnök felváltása; — de croix, keresztlevétel.*

Descripteur, *m. leíró.*

Descriptif, *ive, adj. leíró.*

Description, *f. leírás.* [gyödlés.

Désemballage, *f. kirakodás, kigőn-*

Désemballage, *v. a. kigőngyölni.*

Désembarquement, *m. ismét ki-
szállítás (hajón).*

Désembarquer, *v. a. ismét ki-
szállítani (hajón).* [írásmód.

Désembarrassé, *ée, adj. style —, folyó*

Désembourber, *v. a. sárból kisegíteni.*

Désemparé, *ée, part. et adj. (mar.) ké-
születlen.*

Désemparement, *m. eltakarodás, hely-
nek elhagyása.*

Désemparer, *v. a. et n. elmenni, el-
hagyni; (mar.) készülete-
fosszótta tenni.*

Désempenné, *ée, adj. tollatlan.*

Désempeser, *v. a. a keményítő kimosni
(fehér ruhából).*

Désempêtrer, *v. a. megmenteni, meg-
szabadítani.*

Désemplir, *v. a. kiüresíteni, leönteni,
kiüresíteni; —, v. n. elte —, v. pr. meg-
üresíteni, üresedni.*

Désenprisonner, *v. a. kiszabadítani,
szabad lábra állítani.*

Désenchafner, *v. a. leláncolni, lán-
czot levenni (...ról, ...ról).*

Désenchanter, *v. a. bővöléstől megszab-*

Désenchanter, *badítani.*

Désenclouer, *v. a. a szögeket kihúzni.*

Désendormir, *ie, adj. félig éber.*

Désenfler, *v. a. daganatot elosztatni;*

Désenfler, *—, v. n. et se —, v. pr. daganattól megszabadulni, lelohadni.*

Désenflure, *f. daganat lohadása.*

Désengager, *v. a. kiüresíteni, elbocsátni
(szolgálatból), fölmenteni; be-
váltani; se —, v. pr. lemondani (...ról,
...ról).*

Désenger, *v. a. féregtől megtisztítani.*

Désenivrer, *v. a. kijózanítani; —, v. n.
kijózanodni.* [dítás.

Désenlacement, *m. kibontás, kiszaba-*

Désenlacement, *v. a. hurokból kiszabadítani.*

Désenlaidir, *v. a. rútaságot megszün-*

Désenlaidir, *telni, mérsékelni.* [mat elűzni.

Désennuyer, *v. n. et se —, v. pr. unal-*

Désennuyer, *v. a. et n. megoldani (ke-*

Désennuyer, *reket), alabört lekasztani.*

- Désenrhumér, *v. a. náthát elűzni*; se —, *v. pr. náthától megszabadulni.*
- Désenröler, *v. a. kiűrőlni, elbocsátni.*
- Désenrouer, *v. a. rekedtségtől megszabadítani*; se —, *v. pr. rekedtségtől megszabadulni.*
- Désensevelir, *v. a. halottlepelből kivenni.* [szabadítani.]
- Désensorcelér, *v. a. bűvöléstől meg-*
- Désensorcellement, *m. varázmegszűnés, varázmegszüntetés.*
- Désenterrér, *v. Déterrér.*
- Désentéter, *v. a. fejből kiverni (valakinek valamit).*
- Désentortiller, *v. a. szétgöngyölni.*
- Désentraver, *v. a. kinyűgözni.*
- Désenvenimer, *v. a. mérgét elvenni* (. . . nak, . . . nek). [jót.]
- Déséquiper, *v. a. lesszerszámolni (had-)*
- Désert, *te, adj. puszta, elhagyott*; —, *m. vadon, sivatag.*
- Désertes, *v. a. et n. valamely helyet elhagyni, elhagyottá tenni*; megszökni, elszökni.
- Déserteur, *m. szökevény.*
- Désersion, *f. megszökés; elpártolás, elszakadás.* [jöngve.]
- Désespérade, *adv. à la —, fam. ör-*
- Désespérant, *te, adj. oela est —, ez kétségbe ejtő.*
- Désespéré, *éé, adj. — ment, adv. kétségbeesett; kétségbeesetten*; fig. *javíthatlan; vigasztalhatlan; javíthatatlan; vigasztalhatlanul*; en —, *örjöngve.*
- Désespérer, *v. n. kétségbeesni*; —, *v. a. kétségbeesíteni*; se —, *v. pr. kétségbeesve lenni.*
- Désespoir, *m. kétségbeesés.*
- Désestimér, *v. a. többé nem becsülni, nem tisztelni.*
- Désétrier, *v. n. kengyelvasból kijönni.*
- Déshabillé, *m. reggeli ruha, pongyola, házi ruha.*
- Déshabiller, *v. a. levetkőztetni*; se —, *v. pr. levetkőzni.*
- Déshabité, *éé, part. et adj. lakatlan, nem lakott.*
- Déshabituér, *v. a. elszoktatni*; se —, *v. pr. elszokni.*
- se Désháler, *v. pr. ismét megfejeznedni.*
- Déshanché, *éé, adj. kifeczeomodott csipejű.* [(lovat).]
- Désharnacher, *v. a. lesszerszámolni*
- Déshérence, *f. háramlás, rászállás.*
- Déshérítér, *v. a. örökségből kútagadni.*
- Déshonnète, *adj. — ment, adv. illetlen; illetlenül.*
- Déshonnéteté, *f. illetlenség.*
- Déshonneur, *m. szégyen, gyalázat.*
- Déshonorable, Déshonorant, *te, adj. becstelenítő.*
- Déshonorér, *v. a. becsteleníteni, meggyalázni.*
- Déshumaniser, *v. a. emberi érzésből kivételkettni.*
- Désignatif, *ive, adj. megjelelő, megjelező.* [kinevezés.]
- Désignation, *f. kijelölés, megjelölés,*
- Désigner, *v. a. kijelölni, kinevezni.*
- Désincorporér, *v. a. kikebelezni.*
- Désinence, *f. (gr.) végződés.*
- Désinfatuer, *v. a. balgaságtól elvonni.*
- Désinfector, *v. a. ragályos anyagtól megtisztítani.*
- Désinfection, *f. ragályos anyagtól megtisztítás.*
- Désintéressé, *éé, adj. önzetlen, önzés-*
- Désintéressement, *m. önzetlenség.*
- Désintéresser, *v. a. kártalanítani.*
- Désinviter, *v. a. meghívást visszavonni.*
- Désir, *m. kívánság, óhajítás, vágy.*
- Désirable, *adj. kíváncsós.*
- Désirer, *v. a. kívánni, óhajítani.*
- Désireux, *euse, adj. vágyó.*
- Désistement, *m. (dr.) lemondás.*
- se Désister, *v. pr. elállani* (. . . től, . . . től), *lemondani.*
- Dés-lors, *adv. onnan kezdve, azóta.*
- Desman, *m. péssmahód.*
- Desmologie, *f. szálagtan.*
- Désobéir, *v. n. nem engedelmeskedni, engedetlenkedni.*
- Désobéissance, *f. engedetlenség.*
- Désobéissant, *te, adj. engedetlen.*
- Désobligeamment, *adv. kellenül.*
- Désobligeance, *f. udvariatlanság.*
- Désobligeant, *te, adj. nem módos, neveletlen.*
- Désobligeante, *f. együlésű kocsi.*
- Désobliger, *v. a. durván bánni* (. . . val, . . . vel), *durvasággal illetni, udvariatlannak lenni.*
- Désobstruant, *te, Désobstruetif, ivo, adj. (méd.) kiűritő.*
- Désobstruer, *v. a. (méd.) ürülést okozni.*
- Désoccupation, *f. p. u. munkáltság.*
- Désoccupé, *éé, adj. foglalkodás nélküli, munkátlan.*
- se Désoccuper, *v. pr. foglalkodással felhagyni.*

Désœuvré, *é*, *adj.* munkátlan, heverő, dologtalan. [*lanság.*]
 Désœuvrement, *m.* heverés, munkát-
 Désolant, *te*, *adj.* szomorú, leverő; *fig.* felettévalmas.
 Désolateur, *m.* pusztító.
 Désolation, *f.* pusztítás, pusztaság; *vigasztalatlan*ság.
 Désolé, *é*, *part. et adj.* elpusztított; *vigasztalatlan*.
 Désoler, *v. a.* elpusztítani; *nagyon meg-*
szomorítani; *se —, v. pr.* mélyen szo-
 morogni. [*hashajtó.*]
 Désopilatif, *ive*, *adj.* (méd.) kiürítő,
 Désopilation, *f.* (méd.) ürülés.
 Désopiler, *v. a.* dugulást megszüntetni.
 Désordonné, *é*, *adj.* — *ment, adv.* ren-
 detlen; *rendetlenül*.
 Désordonner, *v. a. p. u.* *rendetlenségbe*
hozni; *se —, v. pr.* *rendetlenségbe*
keveredni.
 Désordre, *m.* *rendetlenség*; *zavar*; *ki-*
esapongás; *egyenetlenség*.
 Désorganisateur, *m.* *rendsavaró*; —,
 trice, *adj.* *pusztító*, *széjbontó*.
 Désorganisation, *f.* *széjbomlás*, *ron-*
gált állapot.
 Désorganiser, *v. a.* *feldúltni*, *rendetl-*
ségbe hozni; *se —, v. pr.* *felbom-*
lani, *feloszlani*.
 Désorienter, *v. a.* *megsavarni*, *savarba*
ejteni. [*vendőben.*]
 Désormais, *adv.* *ezentúl*, *ezután*, *jő-*
 Désormer, *v. a. p. u.* *diszteleníteni*, *ékte-*
leníteni. [*kisszedni.*]
 Désosser, *v. a.* *csontokat*, *szálkákat*
 Désoufrage, *m.* *kéntelenítés*.
 Désoufrer, *v. a.* *kénteleníteni*.
 Désourler, *v. a.* *szegést fölfejtetni*.
 Désoxyder, *v. a.* *élenyteleníteni*.
 Despectueux, *euse*, *adj.* *megvető*, *tisz-*
teletlen.
 Desponsation, *f.* *eljegyzés*.
 Despote, *m.* *kényár*; *zsarnok*.
 Despotique, *adj.* — *ment, adv.* *kényári*;
zsarnoki; *kényárilag*; *zsarnokilag*.
 Despotisme, *m.* *kényuraság*, *kényura-*
lom; *zsarnokság*.
 Despumer, *v. a.* (chim.) *letajtékosni*,
habját leszedni.
 Desquamation, *f.* *lepikkelyezés*.
 Désrèner, *v. a.* *vm.* *törvénysszék előtt*
tagadni, *eltagadni*.
 Dessacer, *v. a.* *megszentségteleníteni*.
 Dessaigner, *v. a.* (tan.) *vértől meg-*
tisztítani.

Dessaisir, *v. a.* *birtokból kitenni*; *se —,*
v. pr. *átengedni*, *kiadni* (*valamely*
dolgat). [*gátlatás*, *kiadás*.]
 Dessaisissement, *m.* *átengedés*, *kiszol-*
 Dessaisonner, *v. a.* (agr.) *alkalmatlan,*
nem kellő időben véghoz vinni.
 Dessalé, *m.* *fam. ravaszdi*.
 Dessaler, *v. a.* *beáztatni*.
 Dessangler, *v. a.* *leővezni*.
 Dessarter, *v. a.* *kigyomlálni*.
 Desséchement, *m.* *kiszáritás*, *kiszá-*
radás.
 Dessécher, *v. a.* *kiszáritni*; *fig.* *eltom-*
pitni; *se —, v. pr.* *el-*, *kiszáradni*.
 Dessain, *m.* *szándok*, *terv*.
 Desseller, *v. a.* *lenyergelni*.
 Desserre, *f.* *être dur à la —, szugo-*
rinak lenni. [*megtagadni.*]
 Desserrer, *v. a.* *eloldani*, *feloldani*,
 Dessert, *m.* *csemege*.
 Desserte, *f.* *elszedett étek*.
 Dessertir, *v. a.* (joa.) *foglaltványt le-*
venni (. . . ról, . . . ről).
 Desservant, *m.* *helyettes lelkész*.
 Desservice, *m.* *vm. bal, rossz szolgál.*
 Desservir, *v. a.* *ételt asztalról elszedni*;
fig. *cselet csapni*; *másért egyházi*
szolgálatot teljesíteni.
 Dessiocation, *f.* (méd.) *kiszáritás*, *ki-*
száradás. [*meit.*]
 Dessiller, *v. a.* *felnyitni* (*valaki sze-*
 Dessin, *m.* *rajzolat*, *rajz*, *terv*; *rajz-*
művészet, *rajzmesterség*.
 Dessinateur, *m.* *rajzoló*.
 Dessiner, *v. a.* *et n.* *rajzolni*; *vázolni*.
 Dessonger, *v. a. p. u.* *álmából felköl-*
teni. [*tani.*]
 Dessouder, *v. a.* *forrasztást kiolvasz-*
 Dessoufrer, *v.* *Désoufrer*.
 Dessouler, *v. a.* *kijózanítani*; —, *v. n.*
kijózanodni.
 Dessous, *adv.* *et prp.* *alant*, *alatt*; —,
m. *alj*, *alsó rész*.
 Dessuinter, *v. a.* (drap.) *szirt leszedni*.
 Dessus, *adv.* *et prp.* *fent*, *felett*; —, *m.*
felső rész; *fig.* *elsőség*; *felhang*;
*felhang-ének*lő.
 Destin, *m.* *sors*, *végzet*. [*helye.*]
 Destination, *f.* *rendelgetés*; *rendelgetés*
 Destinée, *f.* *végzet*, *sors*.
 Destiner, *v. a.* *rendelni*; —, *v. n.* *el-*
határozni, *magában föltenni*; *se —,*
v. pr. *magát eltökélni* (. . . ra, . . . re).
 Destituable, *adj.* *letehető*, *kitehető*.
 Destitué, *é*, *part. et adj.* *letett*, *kitett*;
fig. *megfosztott*.

Destituer, *v. a. letenni, kilenni.*
 Destitution, *f. ki-, letétel (hivatalból).*
 Destrier, *m. v. csatáló.*
 Destructeur, *m. feldúló, elpusztító, elrontó; —, trice, adj. elpusztító, elrontó, romboló.*
 Destructibilité, *f. elronthatóság, romlékenység.*
 Destructif, *ive, adj. elrontó, romboló.*
 Destruction, *f. elrontás, rombolás; romlottság; végrömlás.*
 Désuétude, *f. szokásból kimenetel.*
 Désulfurer, *v. a. kénteleníteni.*
 Désunion, *f. elválás; elválasztás; fig. egyenellenesség.*
 Désunir, *v. a. elválasztani; fig. összevesztetni; se —, v. pr. elválni; fig. meg hasonlani.*
 Désusité, *éé, adj. vm. szokáson kívüli.*
 Détachement, *m. leoldás, eloldás, kibontakozás; szabadság; (mil.) kiküldött csapat.*
 Détacher, *v. a. leoldani, eloldani, elválasztani; levenni (...ról, ...ról); fig. lebeszélni; csapatot küldeni; pecséteket kivenni; se —, v. pr. feloldódni, leválni; fig. kibontakozni, megszabadulni.*
 Détacheur, *m. folttisztító.*
 Détail, *m. részlet; kicsinyben árulás, aprótság; en —, részletesen; körülményesen.*
 Détaillant, *v. Détailleur.*
 Détailler, *v. a. szétvágni, szétdarabolni; kicsinyben árulni; körülményesen elbeszélni.*
 Détailleur, *m. kiskereskedő, kicsinyben kereskedő.*
 Détailliste, *m. kiskalmár, kiskereskedő.*
 Détalage, *m. berakás, bepakolás (áruk-é).*
 Détaler, *v. a. berakni, bepakolni (árukat); —, v. n. pop. ellakarodni.*
 Détalinger, *v. a. horgonykötelet leoldani.*
 Déteindre, *v. a. őr. színet elvenni; —, v. n. et se —, v. pr. színet elhagyni.*
 Dételer, *v. a. kifogni (lovakat), leeresztetni.*
 Détendre, *v. a. levenni; megereszteni; se —, v. pr. fig. megpihenni, kinyugodni magát.*
 Détenir, *v. a. őr. letartoztatni.*
 Détente, *f. ravassz (puskaszerszámon); kiszűtés, elsűtés.*

Détenter, *v. a. et n. letartoztatni; el-tassítónak lenni.*
 Détenteur, *m. letartoztató.*
 Détention, *f. letartoztatás; bírói lefoglalás; visszatartás.*
 Détenu, *ue, part. et adj. (v. Detenir); fekvő beteg; —, m. letartóztatott, fogoly, fogságban levő.*
 Déterger, *v. a. (méd.) tisztítani.*
 Détérioration, *f. rosszabbulás, rosszabbulás.*
 Détériorer, *v. a. rosszabbítani, elrontani.*
 Déterminatif, *ive, adj. (gr.) határozó.*
 Détermination, *f. elhatározás; meghatározás.*
 Déterminé, *éé, part. et adj. — ment, adv. elhatározott, határozott; határozottan.*
 Déterminer, *v. v. határozni, elhatározni; pontosan leírni; —, v. n. végezni, elvégezni; se —, v. pr. magát eldökegni (valamire).*
 Déterrer, *v. a. kiásni; fig. kikutatni, lekömlélni.*
 Déterreur, *m. kiásó; fig. kém, kémlelő.*
 Détersif, *ive, (méd.) tisztító, hashajtó; —, m. hashajtószér. [utálatosan.*
 Détetable, *adj. — ment, adv. utálatos.*
 Détestation, *f. utálat, elutálás.*
 Détester, *v. a. utálni; megátkosni.*
 Détirer, *v. a. kinyújtani.*
 Détiser, *v. a. szélészteni.*
 Détisser, *v. a. kibontani (szövetet).*
 Détitrer, *v. a. csúszól megfosztani.*
 Détonation, *f. hamis éneklés; durranás, durranat.*
 Détoner, Détonner, *v. n. hamisan énekelni; durranni, elpatlogni.*
 Détorde, *v. a. őr. felscavarni, kicsavarni; elcsavarni; se —, v. pr. kifeszamodni.*
 Détorquer, *v. a. elcsavarni.*
 Détorse, *f. (ábir.) flexamodás, menülés.*
 Détortiller, *v. a. szétbontani.*
 Détoucher, *v. n. ismét langyosodni, elindulni.*
 Détour, *m. kanyarodás; kerülés, kerülő (út); fig. hímzés hámzás.*
 Détourné, *éé, part. et adj. távol levő, messze levő, félre eső.*
 Détournement, *m. elfordítás, elhárítás, eltávolítás.*
 Détourner, *v. a. elfordítani, elhárítani; eltávolítani; elidegeníteni; tartóztatni; —, v. n. elfordulni; se —, v. pr. más utra fordulni.*

Détracter, v. a. et n. kisébbitni, *csárolni*. [galmaszó.]
 Détracteur, m. rágalmaszó; —, adj. rá-
 Détraction, f. rágalmaszás; droit de —, *levondási jog*.
 Détraquer, v. a. rendtelenségbe hozni, *megszavarni; eleszabítani; se —, v. pr. rendtelenné lenni, megszavarozni*.
 Détrempe, f. vízfesték; vízfestés.
 Détremper, v. a. elegyíteni, keverni; *lággyá tenni, meglággyítani*.
 Détresse, f. aggály, aggodalom, *elfogódás; szűkség, baj; oup de —, vészlövés*.
 Détresser, v. a. kifonni.
 Détret, m. fogó.
 Détriment, m. kár, hátrány, ártalom.
 Détritage, m. olajbogyók *összeszúzása*.
 Détritor, v. a. olajbogyókat *összeszúzni*.
 Détritoir, m. olajlűtő.
 Détruit, m. tengerszoros; hegysszoros, *kősszoros; törvényhalóság*.
 Détromper, v. a. kiábrándítani, *tévedésből kihozni; se —, v. pr. kiábrándítani, tévedését elismerni*.
 Détronement, m. letétel (trónból).
 Détroner, v. a. trónból kilenni.
 Détroquer, v. a. cserét megszüntetni.
 Détrousse, f. szákmány, ragadomány, *préda*. [kül.]
 Détroussément, adv. tartózkodás nélkül.
 Détrousser, v. a. ledövezni, leeresztetni; *letérni; fig. kizsákmányolni; se —, v. pr. ruháját leeresztetni*.
 Détruy, m. (dr.) pénzberség.
 Détruire, v. a. irr. lerontani, elrontani, *megrontani; kiirtani; se —, összeomlani, összedölni*.
 Dette, f. adósság.
 Deuil, m. gyász, szomorúság; *gyászuha; gyász kíséret*.
 Dentéronome, m. *lőszes ötödik könyve*.
 Deux, adj. kétfő; mindkettő; második; — a —, párosan, páronként, párral; de — en — jours, minden másnap.
 Deuxième, adj. második.
 Deuxiément, adv. másodszor.
 Dévaler, v. a. et n. leeresztetni, lebeszárni; *leereszkedni; leszállni*.
 Dévaliser, v. a. kirabolni, megfosztani.
 Devancer, v. a. megelőzni; *fig. felülhaladni*.
 Devancier, m. — iére, f. előd; elődnő.
 Devant, prpr. et adv. előtt, elől; jelen-

létben (... nak, ... nek); par —, előről; — que, mielőtt; pied de —, lábfej, lábhegy; aller au-devant de qn., *valakinek elejébe menni; —, m. előressz, eleje (... nak, ... nek); előszín, előtér; hátulsó ülés (hintő-s)*.
 Devantière, f. női lovaglórúka.
 Devanture, f. (arch.) eleje (... nak, ... nek), előressz.
 Dévastateur, m. pusztító.
 Dévastation, f. pusztítás.
 Dévaster, v. a. pusztítani, elpusztítani.
 Développement, m. kigönggyölgetés; *fig. fejlődés*.
 Développer, v. a. kigönggyölgetni; *fig. fejleszteni, kifejtetni, fejtegetni, felfedezni; se —, v. pr. kigönggyölgni; fig. fejlődni*.
 Devenir, v. n. irr. lenni.
 Déventer, v. a. a vitorlákat szél elől elvonni.
 Dévergondage, m. korhelykedés.
 Dévergondé, ée, adj. szemtelen.
 se Dévergondé, v. pr. p. u. fam. szemtelenné lenni, korhelykedni.
 Déverrouiller, v. a. felszárolni, retest vagy tolózárt hátrahúzni.
 Devers, prp. vm. jólé, körül.
 Dévers, se, adj. nem függőleges.
 Déversaé, ée, part. et adj. homorodott (asztalosmá).
 Déverser, v. a. görbén beilleszteni; —, v. n. görbén állani.
 Déversoir, m. gút, töltés.
 se Dévétir, v. pr. irr. levethőzni; (dr.) túladni, átengedni.
 Dévétissement, m. (dr.) átengedés.
 Déviation, f. eltérés, eltévedés.
 Dévider, v. a. lemotólálni, legombolyítani; —, v. n. trécselni.
 Dévideur, m. motóláló, gombolyító, *csévelő*.
 Dévidoir, m. motóla, gombolyító.
 Dévier, v. n. utról eltérni; *fig. eltérni; —, v. a. eltéríteni, eltévelyíteni*.
 Devin, m. jósló, jós.
 Deviner, v. a. jósolni, jövendőlni; *ki-találni, eltalálni*.
 Devineresse, f. jósnő.
 Devineur, m. jós, jövendőelő.
 Devis, m. építési költségvetés.
 Dévisager, v. a. arczát összekarcsolni (... nak, ... nek).
 Devisé, f. jelmondat, jelszó.
 Deviser, v. n. vm. beszélgetni.

- Dévisser, v. a. *leszűfolni, kiszűfolni, kieszarvarolni.* [zés.]
- Dévoilement, m. *leszűyolozás, leleple-*
- Dévoiler, v. a. *leszűyolozni, leleplezni; fűszedezni.*
- Devoir, v. a. *ir. adósnak lenni, tartozni; köszönhetni; kelleni; köteleznek lenni; —, m. kötelesség.*
- Dévole, f. (Jeu.) *tenk, macs.*
- Dévoler, v. n. *macs lenni.*
- Dévolu, ue, adj. *rászállott.*
- Dévolu, Dévolut, m. *háramlat.*
- Dévolutif, ive, adj. *háramlati.*
- Devolution, f. (jur.) *háramlás, rászállás.*
- Dévorant, te, adj. *faló, ragadozó.*
- Dévorateur, m. *faló, elnyelő.*
- Dévorer, v. a. *falni, elnyelni; szétzaggatni.*
- Dévoť, ote, adj. — otement, adv. *ajlatos; ajlatosan; —, m., — ote f. ajlatos; szenteskedő.*
- Dévotion, f. *ajlatosság.*
- Dévoement, m. *hódolat, odaadás, neki szentelés.*
- Devouer, v. a. *szentelni, ajánlani; se —, v. pr. magát szentelni, (. . . ra, . . . re), odaadni, ráadni magát, magát feláldozni.*
- Dévoyé, m. *eltévedt; tévhitű.*
- Dévoyer, v. a. *eltévesztetni, tévutraztatni; hasmenést okozni; se —, v. pr. igaz utról eltérni.*
- Dextérité, f. *ügyesség.*
- Dextre, adj. *jobb; —, f. jobb kéz.*
- Dextremement, adv. *vm. ügyesen.*
- Dia, adv. *hozzád, hajsz.*
- Diabète, m. *húgyár.*
- Diabétique, adj. *húgyárban sínlődő.*
- Diable, m. *ördög.*
- Diablement, adv. *ördögileg, ördögi módra.*
- Diablerie, f. *ördögösség, ördögség.*
- Diablesse, f. *ördögasszony.*
- Diablezot, int. *oly bolond ördög nem vagyok! azt ugyan nem fogom cselekedni!*
- Diablotin, m. *ördögöcske.*
- Diabolique, adj. — ment, adv. *ördögi; ördögileg.*
- Diachorée, f. *hasürülés.*
- Diachriste, adj. *nyálka elválasztó.*
- Diaconal, ale, adj. *diakonusi, szerpapi.*
- Diaconat, m. *diakonatus, szerpapság.*
- Diaconesse, f. *diakonusnő, szerpapnő.*
- Diaconie, f. *kórház, kóróda.*
- Diacre, m. *diakonus, szerpap.*
- Diacritique, adj. *signes diacritiques, pl. eldőntő vagy elhatározó jelek.*
- Diadème, m. *fejdiás, homlokdiás.*
- Diagnose, f. *kórisme.*
- Diagnostique, adj. *kórismei; —, f. kórismetan.*
- Diagonal, ale, adj. — alement, adv. *szögirányos; szögirányosan.*
- Diagonale, f. *szögirányos vonal.*
- Diaire, adj. *egynapos, egy napi; fővre —, egy napos lész.*
- Dialecte, m. *szójárás, nyelvtajts, nyelvjárás.*
- Dialectique, f. *észtan.*
- Dialogique, adj. *párbesszédalaku.*
- Dialogisme, m. *besszélgetési költemény*
- Dialogiste, m. *besszélgetésköltő.*
- Dialogue, m. *besszélgetés, párbesszéd.*
- Dialoguer, v. a. *besszélteni.*
- Dialyse, f. (gr.) *kettéválasztás.*
- Diamant, m. *gyémánt; — brillant, ragyogó gyémánt.*
- Diamantaire, m. *gyémántmetsző.*
- Diamanter, v. a. *gyémánttal kirakni.*
- Diamétral, ale, adj. — alement, adv. *átmérői; átmérőileg.*
- Diamètre, m. *átmérő.*
- Diane, f. *dobszó viradáskor, viradólövés.*
- Diantre, m. *ördög.*
- Diapason, m. *hangvilla; mérv, mérték.*
- Diaphane, adj. *állatszó.*
- Diaphanéité, f. *állatszóság.*
- Diaphonie, f. (mus.) *rossz hangzat.*
- Diaphorée, f. *kigőzölgés, kipárolgás.*
- Diaphorétique, adj. *izzasztó.*
- Diaphragme, m. *rekesszom, ágyékhártya.*
- Diapnoique, adj. *izzasztó.*
- Diapré, ée, adj. *vm. sokszínű.*
- Diaprée, f. *violasszínű szilva.*
- Diaprun, m. *szilvanyalat.*
- Diaprure, f. *vm. tarkaság.*
- Diarrhée, f. *hasmenés.*
- Diastase, f. *szexamodás, menülés.*
- Diastème, m. (mus.) *szűnet, szűnjel.*
- Diastole, f. *nyújtás, megnyújtás, tágulás (szív).*
- Diastyle, m. *gyérosszlopú épület.*
- Diathèse, f. (méd.) *testalkotás.*
- Diatonique, adj. — ment, adv. *hangfokozatos; hangfokozatosan.*
- Diatribe, f. *hosszas fejtegetés; vitázó írat, gúnyírat.* [törvényhatóság.]
- Diastère, m. *törvényssék, üdölssék,*

Dieéphale, adj. kétfejű.
 Dichotomie, f. félhold.
 Dicoque, adj. (bot.) kéthüvelyű.
 Dictame, m. eszerjó.
 Dictateur, m. diktátor.
 Dictatorial, ale, adj. diktátori.
 Dictature, f. diktátorság.
 Dictée, f. toll alá mondás; toll alá mondott.
 Dieter, v. a. toll alá mondani; fig. nyelvére adni.
 Diction, f. írásmód; beszéd.
 Dictionnaire, m. szótár.
 Dieton, m. példabeszéd, példaszó, czélszós, vágás (szóval).
 Dictum, m. bírói határozat.
 Didactique, adj. tanítási, tan . . . ; —, f. oktatás.
 Didascalles, f. pl. érvek, bizonylatok.
 Didascalique, adj. p. u. tudományos.
 Didelphe, f. erszényes fahordó.
 Dielle, f. kövér agyagföld.
 Diérèse, f. (gr.) kettéválasztás.
 Diéretique, adj. (méd.) eloszlató; maró, etető.
 Dièse, m. (mus.) keresztjegy (kóla előtt). [jegyezni.
 Diéser, v. a. (mus.) keresztel meg.
 Diète, f. életrend, étrend; országgyűlés.
 Diététique, adj. diétetikai, életrendi; —, f. éptan, életrendtan.
 Dieu, m. isten.
 Dieutelet, m. istenko, kis isten.
 Diffamant, te, adj. meggyalázó, becsületsértő.
 Diffamateur, m. rágalmaszó.
 Diffamation, f. rágalmaszás.
 Diffamatoire, adj. becsületsértő; libelle —, gúnyirat, gyalázóirat.
 Diffamé, ée, part at adj. elhíresztelt, hírkedő.
 Diffamer, v. a. kihíresztelni, rágalmaszni, meggyalázni. [szóleg.
 Différemment, adv. másként, különböző.
 Différence, f. különbség, különbözés.
 Différencier, v. a. különböztetni; különböztetni. [vita, pörös ügy.
 Différend, Différent, m. perlekedés.
 Différent, te, adj. különböző.
 Différentiation, f. külsezés.
 Différentiel, elle, adj. calcul —, különlekhánylás.
 Différer, v. a. elhalasztani; sans —, haladék nélkül; —, v. n. különbözni; különbözni véleményben lenni; se —, v. pr. elhalasztódni, elhúzódni.

Difficile, adj. — ment, adv. nehéz, bajos, fáradságos; neheztelő; önfesű; nehezen stb.
 Difficulté, f. nehézség; perlekedés.
 Difficulter, v. a. nehezíteni.
 Difficultueux, euse, adj. nehézséget okozó.
 Diffusant, e, adj. elolvadó. [rút.
 Difforme, adj. formátlan, idomtalan.
 Difformer, v. a. átalakítani; ebrútítani.
 Difformité, f. idomtalanság.
 Diffraction, f. fény hajlása.
 Diffus, use, adj. — sément, adv. terjedelmes; terjedelmesen.
 Diffusion, f. (phys.) szétömlés, szétterjedés; fig. terjedelmesség.
 Digérer, v. a. etn. emészteni; fig. meggondolni; eltűnni; (ohim.) pállítani.
 Digeste, m. pandekták, (római) törvénygyűjtemény.
 Digesteur, m. pállító.
 Digestible, adj. emészthető.
 Digestif, ive, adj. emésztést előmozdító; gyenyedést sieltető; —, m. emésztőszer; gyenyesztőszer.
 Digestion, f. emésztés; gyenyedés sieltetése.
 Digital, ale, adj. ujjas.
 Digitale, f. gyűszűvirág.
 Digne, adj. — ment, adv. méltó; méltólag, méltán, érdem szerint.
 Dignitaire, m. főrangú, főúr.
 Dignité, f. méltóság; nevezetesség.
 Digon, m. lobogónyel.
 Digone, adj. kétszögletű.
 Digression, f. ellérés.
 Digue, f. gát.
 Diguon, v. Digon.
 Dilacération, f. széttépés, szétszakasztás. [glatni.
 Dilacérer, v. a. széttépni, szétszakasztani.
 Dilapidateur, m. pazarló, elpazarló; —, adj. elpazarló. [lás.
 Dilapidation, f. elpazarlás, elharácsolás.
 Dilapider, v. a. elharácsolni, elpazarolni; köspénst elcsenni.
 Dilatabilité, f. nyújtékonyság.
 Dilatable, adj. nyújtékony.
 Dilataleur, m. tágló, kiterjesztő izom.
 Dilatation, f. kinyújtás (fémek-é); (chir.) táglulás; táglítás.
 Dilater, v. a. kinyújtani, kiterjesztetni; (chir.) kitégíteni.
 Dilatoire, adj. — ment, adv. (dr.) elhalasztó; elhalasztólag.
 Dilayer, v. a. (dr.) halasztani.

- Dilection, *f. szeretet*; votre —, *Kedvesség*.
 Dilemme, *m. dilemma, kétszarvú észlet*.
 Dilettant, *m. műkedvelő*.
 Dilettantisme, *m. műkedvelőség*.
 Dilligemment, *adv. szorgalmasan, buzgón*. [*gyorskocsi*.]
 Diligence, *f. szorgalom; postakocsi*.
 Diligent, *te, adj. szorgalmas*.
 Dilligente, *f. korán nyúló tukpán*.
 Dilligenter, *v. a. et n. szelíten; se —, v. pr. szelí*.
 Dilavien, *enne, adj. visdönnhöz tartozó, ősdönvizi, ősdnyí*.
 Dimanche, *m. vasárnap*.
 Dime, *f. tized*.
 Dimension, *f. terjedék, terjedelem, mérv, méret*.
 Dimer, *v. a. et n. tizedelni*.
 Dimerie, *f. tizedelés, déssmamező*.
 Dimeur, *m. tizedelő, déssmáló*.
 Diminuer, *v. a. megkisebbitni, kevesbíteni; korlátozni; —, v. n. kisebbülni, kevesebbédni, fogyni*.
 Diminutif, *m. kicsinyező, kicsinyítő szó*.
 Diminution, *f. kicsinyítés*.
 Dimissaire, *m. elbocsátvány*.
 Dimissorial, *ale, adj. lettres dimissoriales, pl. elbocsátólevél*.
 Dinanderie, *f. sárgarézárú, sárgarézédény*.
 Dinandier, *m. sárgarézsmíves*.
 Dinatoire, *adj. heure —, ebéd ideje, evés ideje; déjeuner —, nagyszerű reggeli*.
 Dindan, *m. fam. csengéspengés*.
 Dinde, *f. nőstény pulyka*.
 Dindon, *m. kanpulyka*.
 Dindonneau, *m. pulykácska*.
 Dindonnier, *m. pulykapásztor*.
 Dine, *f. dínvad*.
 Dîner, *v. Diner, m.*
 Dîner, *m. ebéd*.
 Diner, *v. n. ebédelni*.
 Dinète, *m. darázs neme*.
 Dinette, *f. fam. szék ebéd*.
 Dineur, *m. ebédelő; nagyevő*.
 Dinique, *m. szédülés elleni szer*.
 Diocésain, *ino, adj. megyebeli*.
 Diocèse, *f. egyházmegye, püspöki megye*.
 Diodon, *m. csepűhal, borzaskal*.
 Dioptré, *m. irányzó*.
 Dioptrique, *f. fénytöréstan; —, adj. fénytöréstani, fénytörési*.
 Diosoures, *m. pl. (astr.) úkrek*.
 Diphthongue, *f. íkerhangzó, kettős hangzó*.
 Diphylle, *adj. (bot.) kétleveles*.
 Diplolèpe, *m. guboncz, bugalégy*.
 Diplomate, *m. országnok*.
 Diplomatie, *f. országnokság, országügyvitel, államügyek vitel*.
 Diplomatique, *f. oklevéltan, okmánytan; országnokság; —, adj. — ment. adv. okmányi; oklevéltani; ország-noki, követséghez tartozó; okle velektel; országnokilag*.
 Diplomatlato, *m. okleveless, oklevélbuvár; országnok*.
 Diplôme, *m. okmány, oklevél*.
 Diplopie, *f. kettős látás*.
 Diptère, *adj. kétszárnyú*.
 Dire, *v. a. irr. mondani, beszélni; et-mondani; jelenteni; —, m. mondás, seceség*.
 Direct, *te, adj. egyenes; közvetlen*.
 Directe, *f. háberí uraság*.
 Directement, *adv. egyenesen; közvetlenül*.
 Directeur, *m. igazgató*.
 Directif, *ive, adj. p. u. vezető, igazgató útmutató*.
 Direction, *f. irány, irányzat; igazgató, felügyelés*.
 Directoire, *m. igazgatóság*.
 Directorat, *m. igazgatóság*.
 Directorial, *ale, adj. igazgatói*.
 Directrice, *f. igazgatónő*.
 Diriger, *v. a. igazítani, irányozni; vezetni; igazgatni*.
 Dirimant, *te adj. érvénytelenítő*.
 Disant, *te, adj. mondó (v. Dire); so-disant, úgynevezett, állítólagos*.
 Discale, *f. (com.) súlykiány*.
 Discant, *m. felhang*.
 Disceptateur, *m. vitaalkozó*.
 Disceptation, *f. tudományos vita*.
 Disceptor, *v. n. p. u. vitaalkozni*.
 Discernement, *m. különböztetés; utóteketség, éles elme*.
 Discerner, *v. a. megkülönböztetni, megismerni*.
 Disciple, *m. tanítvány*.
 Disciplinable, *adj. tanítható, tanul-kony, engedelmes*.
 Discipline, *f. fegyelem; fenyíték, han fenyíték; oster, korbács; vessző*.
 Discipliné, *é, part. et adj. (v. Discipliner); tanított, betanított; id-mított*.

discipliner, *v. a. fegyelemben s rendben tartani; fegyelemre tanítani; osztorozni, korbácsolni.*
 discorde, *adj. társasalakú.*
 discoloré, *adj. kétszínű.*
 discompte, *v. Escompte.*
 discontinu, *ue, adj. félbeszakasztott, félbehagyott.*
 discontinuation, *f. félbeszakasztás.*
 discontinuer, *v. a. et n. félben szakasztani, nem folytatni, megszünni.*
 disconvenable, *adj. nem illő, illetlen.*
 disconvenance, *f. egyenlenség, meg egyezés hiánya.*
 disconvenir, *v. n. irr. tagadni.*
 discord, *m. vizsály; —, adj. (mus.) elhangolt. [nettenség.]*
 discordance, *f. rossz hangzat; egyenlőrend, to, adj. széthangzó, össze nem hangzó.*
 discorde, *f. viszálykodás, viszály.*
 disorder, *v. n. (mus.) elhangulva lenni.*
 discolleur, *m. fecsegő; szeleburdi.*
 discourir, *v. a. irr. beszélni, beszélgetni. [szélgetés.]*
 discours, *m. beszéd; értekezés; beszéd.*
 discourtois, *ise, adj. vm. udvariatlan.*
 discourtoisie, *f. vm. udvariatlanság.*
 discrédit, *m. rossz hír, hitelhiány, hitelvesztés.*
 discrédité, *éé, adj. rossz hírű.*
 discréditer, *v. a. rossz hírbe hozni.*
 discrédence, *v. Disconvenance.*
 decret, *éte, adj. — étement, adv. minden meggondoló, ovatos, okos, szerény; hallgatag, titoktartó; méltányos; nagy tisztelőtű, igen tisztelt.*
 décréation, *f. meggondoltság; hallgatagság; szerénység; tetszés, kény.*
 décréationnaire, *adj. tetszésre hagyott.*
 décrétoire, *m. tanácsszoba, tanács terem.*
 décrime, *m. különbség.*
 déculpation, *f. igazolás.*
 déculper, *v. a. igazolni.*
 décuissif, *ive, adj. (méd.) elosztató.*
 décuission, *f. vitatás, megvitatás, megkérdezés; vita; megválogatás.*
 décuiter, *v. a. megvizsgálni, vitatni; megperleni.*
 déter, *to, adj. — tement, adv. beszéd; ékesszóló; beszédesen; ékesen szólv.*
 déette, *f. szükség, szükségködés.*
 déetteux, *euse, adj. vm. szegény.*

Discur, *m. — euse, f. beszélő, elbeszélő; beszélő.* [eset.]
 Disgrâce, *f. kegyelemvesztés; fig. bal Disgracié, éé, adj. kegyből kiesett; fig. idomitalan, rút; —, m. nyomorék.*
 Disgracier, *v. a. kegyből kiejteni.*
 Disgracieux, *euse, adj. — eusement, adv. kellemellen; kellemellenül.*
 Disjoindre, *v. a. irr. elválasztani; se —, v. pr. elválni.*
 Disjonctif, *ive, adj. (gr.) elválasztó.*
 Disjonction, *f. (dr.) szétválasztás, szétosztás.*
 Dislocation, *f. kifizetődés; fig. elhelyezés (katonaság-é).*
 Disloquer, *v. a. kifizetődni; — une armée, hadsereget széthelyezni.*
 Dispathe, *f. tengerüti kár, hajókárr.*
 Dispatheur, *m. (hajó) kárhuró, kárjegyző.*
 Disparatre, *v. n. irr. eltűnni.*
 Disparate, *f. egyezhetlenség; képtelenség; —, adj. össze nem illő, egyezhetlen; képtelen.*
 Disparité, *f. egyenlőtlenség.*
 Disparition, *f. eltűnés.*
 Dispaste, *Dispâte, f. két hengerű emelőcsiga.*
 Dispendieux, *euse, adj. költséges.*
 Dispensaire, *m. gyógyszerkönyv.*
 Dispensateur, *m. kiosztogató.*
 Dispensatif, *ive, adj. p. u. fölmentő, fölzsabadító.*
 Dispensation, *f. kiosztás; gyógyszerkészítés.*
 Dispense, *f. fölmentés.*
 Dispenser, *v. a. kiosztani; fölmenteni; gyógyszerkészíteni.*
 Dispepsie, *f. rossz emésztés.*
 Disperser, *v. a. elhinteni, kiszórni; kiosztani, felosztani, elosztani.*
 Dispersion, *f. szétszórás; elosztás.*
 Disponibilité, *f. rendelkezhetőség.*
 Disponible, *adj. rendelkezésre álló, rendelkezhető. [séges.]*
 Dispos, *adj. vidor, élénk, furgo, egész.*
 Disposer, *éé, adj. kész, hajlandó.*
 Disposer, *v. a. rendezni, rendelni, elrendezni; előkészíteni, hajlandóvá tenni, rábírn; —, v. n. rendelkezni; eladni; se —, v. pr. készülni (... hoz, ... hoz), elkészülve lenni (... ra, ... re).*
 Dispositif, *ive, adj. (méd.) előkészítő.*
 Disposition, *f. rendezés, intézkedés; szándok; önkény, tetszés; haj-*

- lam, képesség; hangulat; egészségi állapot.*
 Disproportion, *f. aránytalanság.*
 Disproportionné, *ée, adj. aránytalan.*
 Disproportionner, *v. a. p. u. aránytalanítani.* [ható.]
 Disputable, *adj. pörös, kétségbe von-*
 Disputahiller, *v. n. fam. csekélységek miatt perlekedni, veszekedni.*
 Disputahillerie, *f. fam. hiábaváló veszekedés.*
 Disputaillieur, *m. fam. veszekedő, perlekedő, csivakodó.*
 Dispute, *f. pörpatvar, szóváltás, versengés, perlekedés; vitázás, vita.*
 Disputer, *v. n. versengeni, vitázni, perlekedni, összevenni; fig. versenyezni; —, v. a. elperlení akarni; se —, v. pr. versenyezni; megvonni magától.*
 Disputeur, *m. perlekedő, veszekedő, csivakodó.* [kehelytányér.]
 Disque, *m. hajtókorong; kehelyfedő.*
 Disquisition, *f. megvizsgálás, vizsgálódás, értekezés.*
 Dissection, *f. boncolás; taglalás.*
 Dissemblable, *adj. hasonlatlan, hasonlatlan.*
 Dissemblance, *f. hasonlatlanság.*
 Disséminer, *v. a. elszórni, elkütni, elvetni; fig. terjeszteni.*
 Dissension, *f. egyenlenség.*
 Dissentiment, *m. eltérő vélemény.*
 Disséquer, *v. a. taglálni; boncolni.*
 Disséqueur, *m. tagláló, boncoló.*
 Dissertateur, *m. értekezítő.*
 Dissertatif, *ive, adj. értekező.*
 Dissertation, *f. értekezés.*
 Dissorter, *v. n. értekezni.*
 Dissidence, *f. meg hasonlítás, egyenlenség.*
 Dissident, *m. máshitű.*
 Dissimilaire, *adj. különnemű.*
 Dissimilitude, *f. különneműség.*
 Dissimulateur, *m. — trice, f. képmutató, színeskedő.*
 Dissimulation, *f. tettetés.*
 Dissimuler, *v. a. et n. eltitkolni, tettezni, színeskedni; se —, v. pr. rejtetni; önmagát ámitni akarni.*
 Dissipateur, *m. pazarló, tékozló.*
 Dissipation, *f. pazarlás; szorakodottság; elszórás, szétszórás.*
 Dissiper, *v. a. eltekozozni; szétszórni; fig. megsemmítni; se —, v. pr. eloszolni; eltűnni.*
- Dissociable, *adj. vm. társaságtalan.*
 Dissolu, *ue, adj. — ment, adv. feslett, kiesapongó; fesletten, csapongva.*
 Dissoluble, *adj. feloldható.*
 Dissolutif, *ive, adj. osztató, felosztató.*
 Dissolution, *f. felosztás, feloldás; fig. elválasztás, kiesapongás.*
 Dissolvant, *m. oldószer.*
 Dissonance, *f. rossz hangzat; fig. egyenlenség, egyenetlenség.*
 Dissonnant, *te, adj. visszánhangzó.*
 Dissonner, *v. n. vm. rosszul hangzani.*
 Dissoudre, *v. a. irr. elosztalni; fig. elválasztani, megszüntetni.*
 Dissuader, *v. a. nem javasolni, lebeszélni.* [ló, lebeszélő.]
 Dissuasif, *ive, adj. ellenző, nem javas-*
 Dissuasion, *f. nem tanácslás, lebeszélés.*
 Dissyllabe, *adj. kéttagu, kétszótagu.*
 Distance, *f. távolság; fig. különbség.*
 Distant, *te, adj. távollevő, távol.*
 Distendre, *v. a. kifeszíteni.*
 Distillateur, *m. szeszégető, pálinkafőző.* [főzés.]
 Distillation, *f. szeszégetés, pálinka-*
 Distillatoire, *adj. art —, tisztítás, lepárolás mestersége; vessie —, lombik.* [—, v. n. lecsepegni.]
 Distiller, *v. a. lepárolni, lepárlatni;*
 Distillerie, *f. égetőház, szeszégetés.*
 Distinct, *te, adj. — e ment, adv. különböz; világosan, tisztán, érthetőleg.*
 Distinctif, *ive, adj. különböztető.*
 Distinction, *f. különböztetés, megkülönböztetés; különbség; osztály; kitüntetés; méltóság, rang.*
 Distingué, *ée, part. (v. Distinguer) kitüntetett, kitűnő, előkelő.*
 Distinguer, *v. a. megkülönböztetni; kitüntetni; se —, v. pr. különböztetni.*
 Distique, *m. párvers, páros vers.*
 Distorsion, *f. elcsavarás, eltorzítás.*
 Distraction, *f. eldarabolás, szétdarabolás; szórakozás.*
 Distraire, *v. a. irr. elosztani, elküldönni; elszikkasztani; fig. elszórakoztatni, elvonni, háborgatni; lebeszélni; se —, v. pr. szórakozni; szétszítani.*
 Distribuer, *v. a. elosztani, szétszítani.*
 Distributeur, *m. kiosztó.*
 Distributif, *ive, adj. osztó, elosztó, kiosztó.*

Distribution, *f.* kiosztás, felosztás, elosztás. [lőn.
Distributivement, *adv.* egyenként, külön.
District, *m.* kerület; *fig.* szak.
Dit, dite, *part. et adj.* (v. Dire) mondott, jelentett; eldöntött, elhatározott; —, *m.* mondat.
Dithyrambe, *m.* fellengő (dal).
Dithyrambique, *adj.* fellengős.
Diurétique, *adj.* húgyhajtó.
Diurnal, *m.* éjféli.
Diurne, *adj.* (astr.) naponkénti.
Divagation, *f.* kitérés, elcsapongás (besszédben). [tárgytól].
Divaguer, *v. n.* kitérni, elcsapni (a Dive, *adj.* v. isteni.
Divergence, *f.* széthajlás.
Divergent, *te, adj.* széthajló; *fig.* eltérő. [térmi.
Diverger, *v. n.* széthajlani; *fig.* eltérni, *re, adj.* — rement, *adv.* különböző, többféle; különbözőleg, többféleképen.
Diversifiable, *adj.* változtatható.
Diversifier, *v. a.* változtatni, változtatossá tenni.
Diversion, *f.* elvonás, eltérítés, eldérés; (méd.) eltávolítás; (mll.) melles és váratlan megtámadás.
Diversité, *f.* változatosság, különféleség.
Diversoires, *m. vm.* szállás, tanya.
Divertir, *v. a.* eltéríteni, elvonni, visszatérőztetni; mulattatni; elszikkasztani; se —, *v. pr.* mulatni; tréfát űzni (valakiből, de qn.).
Divertissant, *te, adj.* mulattató; —, *m.* tréfas ember.
Divertissement, *m.* mulatság; elszikkasztás. [osztalék.
Dividende, *m.* osztandó, osztánivaló;
Divin, ine, *adj.* — inement, *adv.* isteni; istenileg. [jósló.
Divinateur, *trice*, *adj.* sejtő, sejtítő,
Divination, *f.* jóslás, jóslat.
Divinatoire, *adj.* baguette —, varázsvessző.
Diviniser, *v. a.* isteníteni.
Divinité, *f.* isteniség; istenség.
Divis, adv. par —, felosztva, részenként.
Divisément, *adv.* felosztva, külön.
Diviser, *v. a.* osztani, elosztani; *fig.* összevesszíteni; se —, *v. pr.* elosztani; *fig.* meghasonlani.
Diviseur, *m.* osztó.
Divi, *billitő* *f.* elosztatóság.

Divisible, *adj.* elosztható.
Divisif, ive, *adj.* osztó, elosztó.
Division, *f.* osztás, elosztás, felosztás; osztály; *fig.* egyenlenség; osztás; osztás jegye, osztójel.
Divisionnaire, *m.* osztálytábornok.
Divorce, *m.* elválás (házasságban); *fig.* egyenlenség.
Divorcer, *v. n.* elválni (házasságban).
Divulgateur, *m.* terjesztő, elterjesztő, híresszélő.
Divulguer, *v. a.* terjesztetni, híresszélteni.
Dix, *aj. tis*; —, *m.* tízes; le — du mols, a hó tizedike.
Dix-huit, *adj.* tizennyolcs.
Dix-huitième, *f.* tizennyolcadik.
Dixième, *adj.* tizedik; —, *m.* tized, tizedrés.
Dixièmeement, *adv.* tizedszer.
Dizaine, *f.* tis; tízes.
Dizeau, *m.* tiskóvész rakás; tis esomó széna.
Disenier, *m.* tizedes.
Docte, *adj.* — ment, *adv.* tanulékony, engedelmes; tanulékonyság; engedelmesen. [messég.
Doctilité, *f.* tanulékonyság; engedelmes.
Docte, *adj.* — ment, *adv.* tudós, tanult; tudósan; —, *m.* tudós.
Docteur, *m.* tudor; tanár, tanító.
Doctoral, *ale*, *adj.* tudori.
Doctorat, *m.* tudorság, tudorrang.
Doctorerie, *f.* tudorságra iktatás (theológiában).
Doctoresse, *f. p. u.* tudornő.
Doctrinaire, *m.* tanítmányos, tanszerű.
Doctrinal, *ale*, *adj.* tanult.
Doctrine, *f.* tudományosság; tan.
Document, *m.* oklevél, okmány.
Dodécagone, *m.* tizenkétszög.
Dodécuple, *adj.* tizenkétszeres.
Dodine, *f.* kacsaléz, kacsamártalék.
Dodiner, *v. n.* (horl.) járni, reszegni; se —, *v. pr.* fam. elkényeztetni magát.
Dodo, *m.* faire —, aludni (gyermeknyelven); aller à —, aludni menni.
Dođu, *ue*, *adj.* pop. lotyogós.
Dogat, *m.* dózsai méltóság.
Doge, *m.* dózze (köztársaság feje hajdan Venéziában és Genuában).
Dogesse, *f.* dózze neje.
Dogmatique, *adj.* — ment, *adv.* hittani; hittanilag; határozottan.
Dogmatiser, *v. n.* tévtanokat elbadni; *fig.* oktatói hangon szólani, könnyen és elhatározva ítélni.

Dogmatiseur, *m. tévtanító.*
 Dogmatiste, *m. ésszerű orvos.*
 Dogme, *m. hitcsikk, hitágazat; tanál-
 ltmány, tanácsikk.*
 Dogue, *m. szelindek (angol kutya).*
 ee Doguer, *v. pr. tüркölödzeni.*
 Boguin, *m. — ine, f. kis szelindek.*
 Doigt, *m. ujj; lábújj; karom; fig.*
ujnyi vastagság; tele gyűszűnyi
mennysiség.
 Doigté, Doigter, *m. (mus.) ujjrakás.*
 Doigter, *v. n. (mus.) az ujjakat rakni.*
 Doigtier, *m. hüvelyktyű.*
 Doit, *m. (com.) tartozik, adós; être*
sur le —, tartozni.
 Doite, *f. vastagság (sonal-é).*
 Doitée, *f. (tiss.) próbafonal.*
 Dol, *m. p. u. (dr.) család; nagy dob.*
 Dolabelle, *f. kis bodnárkés.*
 Doléance, *f. lam. panasz, sérelem.*
 Dolement, *adv. lam. panaszosan, bú-*
san, siránkozva.
 Dolent, *te, adj. panaszos, siránkozó,*
szomorú.
 Dolenter, *v. a. lam. panaszolni.*
 Doler, *v. a. gyalúlni, meggyalúlni; el-*
készíteni.
 Dolle, *m. babuga, futópaszuly.*
 Doliman, *m. dolmány.*
 Dollar, *m. dollár.*
 Doloire, *f. gyalúvas, gyalúkes; (tonn.)*
bodnárkés; ácsbárd, szekereze.
 Dolomède, *m. futópók.*
 Domaine, *m. országos vagy állami*
jószág; örökbirtok.
 Domanial, *ale, adj. államjósági.*
 Domanialiser, *v. a. államjósággá*
tenni.
 Dôme, *m. kúp, kúptető.*
 Dômerie, *f. apátos monostor.*
 Domesticité, *f. cselédség.*
 Domestique, *adj. — ment, adv. házi;*
honi; szelid; házilag; inasként; —,
m. inas, cseléd; —, f. szolgáló.
 Domestiquer, *v. a. p. u. megszelidíteni.*
 Domicile, *m. lak, lakhely. [zás.*
 Domiciliaire, *adj. visite —, házmoto-*
 Domicilié, *ée, adj. lakó, lakos.*
 ee Domicillier, *v. pr. letelepedni, meg-*
telepedni; —, v. a. telepíteni, ho-
nosítani.
 Dominante, *f. (mus.) uralkodó (hang).*
 Dominateur, *m. uralkodó.*
 Domination, *f. uraság, uralom, főha-*
talom, uralkodás.
 Dominer, *v. a. et n. uralkodni.*

Dominicain, *m. domonkos, patyolató*
barát, fehér barát.
 Dominical, *ale, adj. vasárnapi; orai-*
son dominicale, miatyánk, Urinád-
sága.
 Dominicale, *f. vasárnapi szentbesszéd.*
 Dominicalier, *m. vasárnapi szentisző-*
nok. [játék neme].
 Domino, *m. domino (álarczosöltözet és*
 Dominoterie, *f. tarkapapírkereskedés.*
 Dominotier, *m. tarkapapírtáros, kép-*
áros.
 Dommage, *m. kár.*
 Dommageable, *adj. — ment, adv. kd-*
ros; károsan, kárral.
 Domptable, *adj. megszelidíthető.*
 Dompter, *v. a. megszelidíteni, fészkni.*
 Don, *m. ajándok; lehetőség.*
 Donataire, *m. (jur.) adományos.*
 Donateur, *m. — trice, f. ajándékozó;*
ajándékozónő.
 Donation, *f. adomány; ajándékozás.*
 Done, *conj. tehát, mégis, hát.*
 Dondon, *f. vastag, vörös posztó nősze-*
mély. [nyocska]
 Donjon, *m. őrtorony; kis torony, tor-*
 Donnant, *te, adj. adakozó.*
 Donne, *f. kártyaosztás; kártyapénz.*
 Donnée, *f. alap, alapsat.*
 Donner, *v. a. adni, odaadni, ajándé-*
kozni; közölni; odanyújtani, kés-
besíteni; okozni, létre hozni; tulaj-
donútni; megadni, engedélyezni; —,
v. n. bele-, hozzáülni.
 Donneur, *m. adó; — d'avis, tanács-*
adó.
 Dont, *part. kinek, minek, kirel, miről,*
mivel stb.
 Donte, *f. kidüldorodás, dombor.*
 Douzelle, *f. mép. gyanus erkölcsű*
leány.
 Dorado, *f. aranyhal; (astr.) kardhal.*
 Doradille, *f. bordalap.*
 Dorage, *m. (ohap.) finom szőrrel be-*
vondás vagy borítás; (boul.) tojás
sárgájával megkenés.
 Dorehe, *m. dorsgadécs.*
 Doré, *ée, part. et adj. megaranyozott,*
aranyos, aranyárga.
 Dorénavant, *adv. jövőben, jövőendőben.*
 Dorer, *v. a. aranyozni, megaranyozni;*
tojás sárgájával megkenni.
 Doreur, *m. aranyozó.*
 Dorien, *enne, Dorique, adj. dórisi.*
 Doris, *m. kéjhallan tengeri oruga.*
 Dorloter, *v. a. elkényeztetni.*

Dormant, *te*, *adj.* *alvó*; *fig.* *álló*, *mozdulatlan*; —, *m.* *asztaldisz.*
Dormeur, *m.* — *euse*, *f.* *alvó*; *alvónő*.
Dormeuse, *f.* *alváshoz alkalmasított utazókocsi*; *hálósiüveg*, *hálósejkötő*.
Dormir, *v. n. irr.* *aludni*; *fig.* *állani*, *nem mozogni*, *nem folyni* (*viszél*); *tenyésnek lenni*.
Dormitif, *ive*, *adj.* *altató*.
Dorois, *m.* *aranyozóecset*.
Dorsal, *ale*, *adj.* *háthoz tartozó*, *hátsó* ...
Dortoir, *m.* *hálóterem*.
Dorure, *f.* *aranyozás*; *tojás sárgájával megkenés*.
Dos, *m.* *hát*; *hállap*; *tourner le* —, *hátat fordítani*; *elcsaladni*; — *hátal egymáshoz*.
Dose, *f.* *adag*.
Doser, *v. a.* *adagokra elosztani*, *az adagot meghatározni*. [*leideszka*.]
Dosse, *f.* (*charp.*) *kérges deszka*; *béldossier*, *m.* *támassz*, *hállap*; *íratcsomag*; — *d'un lit*, *ágyfő*.
Dossière, *f.* *hordósszif* (*taligás ló*).
Dossoyer, *v. a.* *hátal egymáshoz felállítani*.
Dot, *f.* *násszajándék*, *hozomány*.
Dotal, *ale*, *adj.* *hozományi*, *hozomány* ... [*dalmazás*.]
Dotation, *f.* *jegyadományzás*; *java-
doter*, *v. a.* *jegyadományozni*; *java-
dalmazni*.
D'ou, *adv.* *honnan?* *honnét?*
Douaire, *m.* *elelemalku*.
Douairière, *f.* *főrangú özvegyasszony*; *reine* —, *özvegy királyné*.
Douane, *f.* *vám*, *vámház*.
Douaner, *v. a.* (*com.*) *obnozni*, *önjegyeztetni* (... *ra*, ... *re*).
Douanier, *m.* *vámhivatalnok*, *vámtiszt*.
Doublage, *m.* *sodrás* (*selyemről*); *kettőzés*, *kettőztetés*.
Double, *adj.* — *meut*, *adv.* *kettes*, *kettős*; *kettősen*, *kétszeresre*; *fig.* *hamis*; —, *m.* *kétszeresnyi*; *másodlat*, *másod példány*; —, *f.* *bőndő* (*a kérdőszövegnek első gyomra*).
Doublé, *m.* (*bill.*) *kettes lókes*.
Double-fleur, *f.* *téli körte*.
Double-louis, *m.* *kettes lajossal*.
Doublement, *m.* *kettőzés*, *megkettőztetés*, *kétszeresítés*.
Doubler, *v. a.* *kéltőzni*, *megkeltőzni*, *megkeltőztetni*; (*bill.*) *kettőst lóknai*; *béltetni*; — *un cap*, *előhegyet körüljárólalni*.

Doublet, *m.* *kettős példány*, *kettődlát*.
Doubleur, *m.* *sodrás*.
Doublóir, *m.* *sodorsfa*.
Doublon, *m.* (*spanyol pénz*) *szem*.
Doublure, *f.* *bélés*; *hajtóka*.
Dougain, *m.* *mészalrafa*.
Douce, *v.* *Doux*.
Douceâtre, *adj.* *édeses*, *édeskés*, *édeske*.
Doucement, *adv.* *szendén*; *halkan*, *gyöngéden*, *óvalosan*, *kényelmesen*; *csendesesen*; *tűrhetőleg*; —, *int.* *lassan!* *halkkal!*
Douceureux, *euse*, *adj.* *édeses*, *émelegésig édes*; —, *m.* *édelgő*.
Doucet, *ette*, *adj.* *édes*, *édeses*; *szelgő*; —, *m.* *édelgő*; *sárgánypegáz*. [*kal*.]
Doucettement, *adv.* *csendesesen*, *halk-
Douceur*, *f.* *édesség*; *kedvesség*, *kelle-
messég*, *kellem*, *szendéség*; *borra-
való*; *kedveskedő ajándék*; *dou-
ceurs*, *pl.* *hizelgés*; *nyalánkságok*.
Douche, *f.* *zuhany*.
Doucher, *v. a.* *megzuhanóznai*.
Douchi, *m.* *tükrökészőruilis*.
Doucin, *m.* *rosz italu édes viz*.
Doucine, *f.* (*arch.*) *esorgalj*, *csatorna-
párkány*; *párkánygyalu*.
Douchi, *v. a.* *kőszőlőni* (*tükről*).
Douègne, *f.* *nevelőnő*.
Douelle, *f.* *tölgyműlyűség*, *karajos-
ság*; *hordódongácska*.
Douer, *v. a.* *megajándékozni*, *megado-
mányozni*.
Douille, *f.* *bélső*.
Douillet, *ette*, *adj.* — *ettelement*, *adv.* *gyöngéd*, *szelid*; *gyöngéden*; *fig.* *elpuhult*; *elpuhulva*; —, *m.* *elkenyezetelt ember*.
Douillette, *f.* *rövid nőköpeny*.
Douleux, *f.* *sájdalom*; *fig.* *bű*, *keserv*.
Douloir, *v. pr.* *vm.* *panaszkodni*.
Douloureux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* *sájdalmas*; *sájdalmasan*.
Doute, *m.* *kétség*.
Douter, *v. n.* *kétkedni*, *kétkelkedni*; *se* —, *v. pr.* *sejditni*.
Douteur, *m.* *kétkedő*, *kétkedő*.
Douteux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* *kétséges*; *gyanus*; *kétségesen*.
Douvain, *m.* *dongafa*.
Douve, *f.* *hordódonga*; *várárok*; *szironták neve*.
Douvelle, *f.* *hordódongácska*.
Doux, *douce*, *adj.* *édes*; *kedves*, *kelle-
mes*; *szelid*, *szende*; *gyöngéd*;

csendes; hajlékony; —, adv. lassan, csendesen; fig. filer —, beljebb szedni a gyepőt, alábbhagyni követeléseivel.
 Douzain, *m. tizenkét soros vers-szak.*
 Douzaine, *f. tuczet, tizenkettő; à la —, tuczetenként, tizenkettenként.*
 Douze, *adj. tizenkét, tizenkettő; —, m. tizenkettő; le — du mois, a hó tizenkettőike.*
 Douzième, *adj. tizenkettődik; —, m. tizenkettődrész.*
 Douzièment, *adv. tizenkettődszer.*
 Doyen, *m. legöregebb, legkorosabb; dékán; fam. Je suis votre —, én korosabb vagyok kegyednél.*
 Doyenné, *m. dékánasság.*
 Drac, *m. manó.*
 Drachme, *f. drachma, nehezék.*
 Draconcule, *m. sárkányhal.*
 Draconite, *f. sárkánykő.*
 Dragan, *m. gálya tatja.*
 Dragée, *f. apró cukros csemege; elegyítakarmány; sörét; menu —, madárgöbecs; petite —, nyúlssörét.*
 Drageoir, *m. csemegetartó.*
 Drageon, *m. lőhajtas.*
 Drageonner, *v. n. sarjadsani.*
 Dragoire, *m. (tan.) vakarókés.*
 Dragoman, *v. Drogman.*
 Dragon, *m. sárkány; kurtályos, könnyű vasas, dragonyos; szemfolt.*
 Dragonistes, *m. pl. sárkánykövek.*
 Dragonne, *f. dragonyos-induló; kardbojt; vállbojt.*
 Dragonneau, *m. vízi agyagfűró.*
 Dragonner, *v. a. kisajtolni; se —, v. pr. gyötrődni.*
 Dragonnier, *m. barkóczagalagonya.*
 Drague, *f. homoklapát; kútfűró.*
 Draguer, *v. n. kitisztítani (iszaptól); horgonyt halászni.*
 Dragueur, *m. homoktakarító, halász-szajka.*
 Draine, *f. gyöngyevő húros, léprigó.*
 Drainette, *f. úszórecze.*
 Dramatique, *adj. színműi, drámai.*
 Dramatiste, *m. színdíktő, drámaíró.*
 Dramaturge, *m. színművész, színműköltő.*
 Drame, *m. színmű, dráma.*
 Dranet, *m. kerítőháló, gyalom.*
 Dranguelle, *f. húzóháló.*
 Drap, *m. posztó; lepedő; — de soie, sekelykeltme.*
 Drapeau, *m. darab ruha, rongy, csa-*

fat; zászló; zászlótartói állomá drapaux, pl. pólya; zászlóinduló
 Drapelière, *f. rongyszédő.*
 Draper, *v. a. posztóval behúzni; a függőnyözni, függönyökkel fölék sziti; fig. megszólani.*
 Draperie, *f. posztógyártás; poszt. kereskedés; posztóárak; redőz; redőzet; draperies d'un lit, pl. ág előzők, kárpukok.*
 Drapier, *m. posztós, posztóműve. posztókereskedő.*
 Drapière, *f. posztószővek.*
 Drastique, *adj. (méd.) gyorskálász.*
 Drèche, *f. malátá, szalad.*
 Drège, *f. kerítőháló, gyalom; bugygerében, lenmagsszedő.*
 Dréger, *v. a. lenbugát gerebezni.*
 Dresseur, *v. a. felegyenesíteni; felálitni; elkészíteni; vasalni, kivasalni téglázn; idomítani; képezni, kiképezni; —, v. n. felállani (hajról) se —, v. pr. felállani; készülni.*
 Dresseur, *m. (épl.) sodronyegyenítő elkészítő.*
 Dresseoir, *m. tálalóasztal.*
 Drille, *m. vm. katona; fam. ficzkó; — f. (pap.) rongy.*
 Driller, *v. n. (pop.) sebesen futni.*
 Drilleux, *adj. vm. rongyos.*
 Drillier, *m. rongyszédő.*
 Drisse, *f. felhúzó-alattság.*
 Drogman, *m. magyarázó, tolmács.*
 Drogue, *f. gyógyszerárak, fűszerárak fam. hiúvánság, söpredék.*
 Droguer, *v. a. sok orvosságot beadni fam. meghamisítani.*
 Droguerie, *f. gyógyszerárak, fűszerárak; fűszerkereskedés.*
 Droguet, *m. fegyverjűszővet.*
 Drogueur, *m. p. u. szerárak, kúrászoló, jaoos.*
 Drogueur, *m. gyógyszereszekrény; természetgyógyászati szekrény.*
 Droguisse, *m. fűszerárak.*
 Droit, *te, adj. et adv. egyenes; jobb egyenesen; fig. őszinte; à droit jobbra; —, m. jog; jogtudomány hatalom; adó.*
 Droite, *f. jobbkez, jobboldal; (mil) jobbszárny; à —, jobbra.*
 Droitement, *adv. egyenesen; épe; helyesen.*
 Droitier, *m. — ière, f. jobbra levő.*
 Droiture, *f. egyenesség, őszinteség.*
 Drôlatique, *adj. p. u. furcsa, bohókai.*

ment, adv. *bokókás, tré-
bókásan, furcsán*; —, m.
(*bokóság*).
marie, f. *furcsaság, bokózat, tréfa*,
jeu, f. *dada, szipa*.
romadair, m. *egynyergű teve*.
rossart, m. *tartománynagy, kerület-
nagy, kerületi kapitány*.
rosse, f. (mar.) *ágyúkötel*.
rouille, f. *vm. főlépés*.
rouineur, m. *üstfolyozó*.
roupe, f. *csontárgyümlés*.
rousser, v. a. *gyapjút bekenni*.
roussette, f. *nagy gyapjugarató*.
roussieur, m. *gyaratoló*.
ru, ue, adj. *szállós (madár)*; fig. *vi-
dám, fúrge, vitor*; —, m. *fam.*
meghitt.
rué, f. *fam. ágyas*.
ruement, adv. p. u. *híven*. [*ség*].
ruerie, f. *vm. bizabnasság, meghitt-
ság*, f. (jard.) *bujahajtás*.
ruide, m. *druid*.
rueon, m. *dümbő, rágy*.
rupe, v. Droupe.
ryade, f. *erdei nimfa*.
r, ue, part. et adj. (v. Devoir) *tar-
tozó, illető*; —, m. *illeték, követelés*,
adósság, köteleesség.
rabitateur, m. *kétkedő*.
rabitatation, f. (rhét.) *kétkedés*.
rabitativement, adv. p. u. *kétkedőleg*,
kétkedve.
ruc, m. *herceg; füles bagoly*.
rual, ale, adj. — *element, adv. her-
cegi; hercegség*.
ruat, m. *arany (pénz)*.
ruo-duc, m. *kenyérfa*.
ruché, m. *hercegség*.
ruchesse, f. *hercegnő; nyugagy hát-
lénasszal*.
ruille, adj. *húzható, nyújtható*.
ruillité, f. *nyúlókonyaság, nyújtható-
ság*. [*ritónb.*]
ruigno, f. *kisérőnő, segítségőnő; ke-
rel, m. párviadal; (gr.) kettős*.
ruilliste, m. *párbaívó, párviadalo.*
ruigone, m. *rozmár*.
ruire, v. n. *ir. tetszeni, kelleni*; —,
v. a. *idomítani, kitanítani, megtanítani*.
ruit, m. *keresszég*. [*édesíteni*].
ruiffier, v. a. (chim.) *édesíteni, meg-
kecsélni, v. szerető (nő), kedves (nő)*.
ruie, f. *szentek tisztelése*. [*lőleg*].
ruiment, adv. (dr.) *ülendőképén, kel-
te, f. fővenyhalam, sekély*.

Duo, m. *párdal; párszene, kettős zené*.
Duodénal, ale, adj. *nyombélhez tar-
tozó, nyombél*.
Duodénium, m. *nyombél*.
Dupe, f. *megcsall; buta, ostoba*.
Duper, v. a. *rászédni, bolonddá tenni*.
Duperie, f. *csalás, rászedés; bolond-
ság*.
Dupleur, m. p. u. *csaló*.
Duplicata, m. *másodlat, másodpéldány*.
Duplicatif, ive, adj. *kettőztető*.
Duplication, f. *megkettőztetés*.
Duplicité, f. *kettősség; fig. kétszínű-
ség, hamisság*. [*vállassz*].
Duplique, f. (dr.) *viszválassz, visz-
zon*.
Dur, dure, adj. *kemény; fig. szigorú;
zordon; darabos; érzékellen; ne-
héz, terhes; entendre —, nagyot
hallani*.
Durable, adj. *tartós*.
Duracine, f. *őszibarack néme*.
Durant, prp. *alatt, közben, ideje alatt*.
Dur-beo, m. *vasorru kupály, magnító*.
Dureir, v. a. *megkeményíteni*; —, v. n.
et se —, v. pr. *megkeményedni*.
Durcissement, m. *keménység, keményc-
dés*.
Dure, f. *kemény föld*.
Durée, f. *tartam, tartás*.
Durelin, m. *csertőlgyfa*.
Durement, adv. *keményen*.
Durer, v. n. *tartani*.
Duret, te, adj. *fam. kissé kemény*.
Dureté, f. *keménység; keményedés;
érzékellenség*; — *de ventre, hasszo-
rulás; duresse, pl. gorombaságok*.
Durillon, m. *bőrkeg*.
Durillonner, v. n. p. u. *megkeményedni*,
megkérgesedni.
Duriusoule, adj. *keményes*.
Dusi, Dusil, m. *facsap (hordón)*.
Dumvirat, m. *keltedes uralom, keltc-
desség*.
Duvet, m. *pehely*.
Dyarchie, f. *két-uralom*.
Dynamique, f. *erőtan, erőszet*.
Dynaste, m. *uralkodó, hatalmas, főúr*.
Dynastie, f. *uralkodóház, uralkodó-
család*. [*vegyülete*].
Dyscrasie, f. *vérnek vagy nedvek rossz*.
Dysépie, f. *nehézhallás, nagyothallás*.
Dysopie, f. *kettősölt látás*.
Dyspepsie, f. *rossz emésztés*.
Dysenterie, f. *vérhas*.
Dysentérique, adj. *vérhasnemű*.
Dysurie, f. *húgyrekedés*.

E.

Eau, *f. viz; eső; vizelet; isszadság; fény (gyémánton stb.); eaux, pl. vízművek; fürdők; alleraux —, fürdőbe utazni; prendre les —, gyógyvizorvoslással élni.*

Eau-de-vie, *f. pálinka.*

Eau-mère, *f. tisztalág, anyalág.*

Eaux-et-forêts, *f. pl. erdőszel, vadászati és halászszt.*

s'Ebahir, *v. pr. vm. csodálkozni.*

Ebahissement, *m. vm. csodálkozás.*

Ebarber, *v. a. elvágni, körülvágni, megnyesni, megmetszeni; — des plumes, tollat fosztani.*

Ebarboir, *m. vágókés.*

Ebats, *m. pl. fam. mulatság, vigalom.*

Ebattement, *m. p. u. öröm, gyönyör, jókedv.*

s'Ebattre, *v. pr. irr. mulatni.*

Ebaubi, *ie, adj. pop. bámuló, hűledező.*

Ebauche, *f. vázlat.*

Ebaucher, *v. a. vázolni; nagyobból dolgozni.* [durva gereben.

Ebauchoir, *m. viaszképnymócsont;*

Ebaudissement, *m. vm. vigalom, nagy öröm, örömszaj.*

Ebbe, Ebe, *f. apály.*

Ebénacé, *ée, adj. ébenfanemű.*

Ebène, *f. ében, ébenfa.*

Ebéner, *v. a. ébenfeketőre festeni.*

Ebénier, *m. ébenfa.*

Ebéviste, *m. ébenszűből dolgozó, ébenszűből dolgozó műasztalos, ébenész.*

Ebénisterie, *f. műasztalosmű.*

Ebêtement, *m. elbutítás; butaság.*

Ebêtir, *v. a. elbutítani.*

Ebétude, *f. p. u. lomposág.*

Ebeurrer, *v. a. lefölözni, a tejfölt leszedni.* [penteni.

Ebiber, *v. a. vm. behörpölni, behör-*

Ebie, *f. lócsatorna.*

Eblouir, *v. a. vakítani; ámitni, elámitni; s' —, v. pr. csalódn.*

Eblouissant, *é, adj. vakító.*

Eblouissement, *m. vakítás; fig. ámitás, elámitás.*

Eborgner, *v. a. félseművé tenni.*

Eboter, *v. a. (jard.) megnyesni.*

Ebouffer, *v. n. et s' —, v. pr. — de rire, megpukkadni nevetésben.*

Ebouillir, *v. n. irr. besőni.*

Eboulement, *m. beszakadás, össze-
dőlés.* [összedől.

Eboulér, *v. n. et s' —, v. pr. beszakadni.*

Eboulis, *m. omladék.*

Ebouqueuse, *f. (fab.) kitépődő.*

Ebourgeonnement, *m. fölösleges bün-
bók letétele.*

Ebourgeonner, *v. a. fölösleges bün-
bókat letétni.*

Ebourgeonnoir, *m. (jard.) nyesőkes.*

Ebouriffé, *ée, adj. szélkussált, zilált.*

Ebourrer, *v. a. (tan.) szórét leszedni,
megkoppasztani.*

Ebraille, *ée, adj. p. u. mestelen mellel.*

Ebrailsoir, *m. szénlapát; szitóttyuk.*

Ebranchement, *m. lenyesés, legallya-
zás.*

Ebrancher, *v. a. lenyesni, legallyasni.*

Ebranchoir, *m. kacsor, görbe ker-
tészkes.* [rendítés.

Ebranlement, *m. megrendülés, meg-*

Ebranler, *v. a. megrázni, rázkóztatni,
megrendíteni; fig. megingatni; moz-
gásba hozni; s' —, v. pr. ingani;
(mil.) indulni.*

Ebraser, *v. a. (arch.) tágitni széles-
bíteni (ajtót stb.).*

Ebrécher, *v. a. csorbává tenni, kicsor-
bítani, kilőgni.*

Ebrener, *v. a. fam. megtisztogatni pi-
szoktól (gyermeket).*

Ebrillade, *f. (man.) rántás szablával.*

Ebrosser, *v. a. (vig.) kacsolni.*

Ebrouement, *m. horkanás, hortyogás,
fűvés (lőé).* [mosni.

Ebrouer, *v. a. (teint.) kiöblíteni, ki-*

s'Ebrouer, *v. pr. tisztosítani, hortyanni,
horkanni (lőről).*

Ebrutter, *v. a. kifecsegni; s' —, v. pr.
elhíresedni.*

Ebuard, *m. ék, csövek (fahasításra).*

Ebullition, *f. felforrás; fig. felhevülés;
(méd.) kilejt, pörsevés.*

Eeachement, *m. szélsűzés.*

Ecacher, *v. a. szélsűzni, lapítani, la-
possá nyomni; nez écaché, lapos
orr.* [verő.

Ecaheur, *m. lapító; — d'or, arany*

Ecahure, *f. szétcsúszás.*

Ecagne, *f.* pázsina.
 Ecoillage, *m.* (sal.) lehántás, meghámozás.
 Ecoille, *f.* pikkely; héj.
 Ecoillé, *é*, *adj.* pikkelyezett, pikkelyes.
 Ecoiller, *m.* — ére, *f.* osztrigadruló; osztrigadrulóni.
 Ecoiller, *v. a.* levakarni (halat), héjából kivenni; s' —, *v. pr.* elmorzsolódni. letörledézni.
 Ecoilleux, *euse*, *adj.* pikkelyes.
 Ecole, *f.* héj, hüvely; ideiglenes kikötő; — de noix, dióhéj.
 Ecaler, *v. a.* hámozni, héjból kifejtetni.
 Ecalot, *m.* vm. dió.
 Ecang, *m.* tiló.
 Ecanguer, *v. a.* tilolni (lent).
 Evangueur, *m.* lentörő.
 Ecarbouiller, *v. a.* pop. szétszúzni, összetörni.
 Ecardonneux, *m.* kenderikepinty.
 Ecarissoir, *m.* furóárr, piszkató, szurkáló.
 Ecarlate, *f.* skarlatszín, skarlát.
 Ecarlatine, *v.* Scarlatine.
 Ecarquiller, *v. a.* kiterpesztetni, kiagítani, kimeresztetni.
 Ecarrir, *v. a.* szögletétől, hegyeitől megfosztani.
 Ecarrissement, *m.* négyyszögítés.
 Ecarrissoir, *v.* Ecarissoir.
 Ecart, *m.* félreugrás, kitérés; eltérés; (jeu) letevés; utódó, pótlékadó; ficsamodás; mettre à l' —, félretenni.
 Écarté, *é*, *adj.* félre eső, távol levő; cartes écartées, *pl.* elhányt kártya; —, *m.* kártyajáték neve.
 Écartèlement, *m.* fölnégyelés.
 Écarteler, *v. a.* el-, fölnégyezni.
 Écartement, *m.* eltávolítás, eltérítés, elérés, eltávozás, elkülönzés.
 Écartier, *v. a.* eltávolítani; elkülöníteni; elszórni, szétkergetni; (jeu) letenni; rendes útjából kitérni; — les jambes, lábai szétkerpesztetni; s' —, *v. pr.* eltávozni, eltérni; eltévedni.
 Écartiller, *v.* Ecarquiller.
 Écarecade, *f.* rántás az állással.
 Écclésiarque, *m.* templomatya, egyháznagy.
 Écclésiastique, *adj.* — ment, *adv.* egyházi, pápi; egyháziilag; —, *m.* pap, egyházi személy; Szűrak Jézus királya.
 Écrouau, *m.* dióból.

Ecerner, *v. a.* magot kivenni.
 Ecervelé, *é*, *adj.* agyallan, ostoba.
 Echafaud, *m.* állás, állvány; verpad.
 Echafaudage, *m.* építő-állás; ág. kőszílelek.
 Echafauder, *v. n.* állást, felállítani.
 Echalas, *m.* szőlőkaró.
 Echalasser, *v. a.* megkarózni, karóhoz kötni.
 Echaller, *m.* palánsdövény.
 Echalotte, *f.* mogyoróhagyma, metéldohagyma.
 Echampeau, *m.* horogssíneg tőkehalhalászatnál. [kiemelni.
 Echamplier, Echampir, *v. a.* (pein.)
 Echancré, *é*, *part. et adj.* kikanyarított, kiévelt; (bot.) kicsipett, csorba.
 Echancrer, *v. a.* kikanyarítani, kiévelni.
 Echancrure, *f.* kikanyarítás, kiévelés.
 Echandole, *f.* szelmény, zsindel.
 Echange, *m.* esere.
 Echangeable, *adj.* el-, fölcserélhető.
 Echanger, *v. a.* el-, fölcserélni, kicserélni.
 Echangiste, *m.* (dr.) cserélő.
 Echanson, *m.* pohárnok; grand —, főpohárnok.
 Echansonnerie, *f.* pohárnokság; udvari pinceszolgálat.
 Echantiller, *v.* Echantillonner.
 Echantillon, *m.* minta, próba, példány; anyamérese.
 Echantillonner, *v. a.* mustrát, próbát levágni; próbamértékkel összehasonlítani.
 Echanvrer, *v. a.* kendert törni.
 Echanvroir, *m.* kendertörő.
 Echappade, *f.* (grav. b.) hibás metszés, hibmetszés.
 Echappatoire, *f.* fam. ürügy, mentsey.
 Echappée, *f.* meggonddolatlanság; par échappées, néha néha, hébekorba.
 Echappement, *m.* (horl.) ketyegő; — de la vapeur, a gőznek elszállása.
 Echapper, *v. a.* elhárítani; elkerülni; kikörülni; (vap.) kiömlasztani, kieresztani; —, *v. n.* elillanni, elszökni; — de la main, kézből kicsúszni; cela est échappé de ma mémoire, ezt elfelejtettem; s' —, *v. p.* elszökni, elfutni, elszaladni, elillanni; hamarozni; la couture s'échappe, feslik a varrás.
 Echarbot, *m.* sulyom. [kar.
 Echaré, *m.* vm. főződény, zongori, su-
 Echarde, *f.* szálka.

- Echardonner, v. a. bogácsot kigyomlálni. [kapa, bogácsarló.]
- Echardonnoir, m. bogácsgyomláló.
- Echarner, n. a. (tan.) hurnyázni, lekúszolni. [bántani.]
- Echarnir, v. a. durván sérteni, meg-
- Echarnoír, m. (tan.) húsoló.
- Echarnure, f. (tan.) vakarék; enyvbőr.
- Ercharpe, f. vitéz-öv, tiszt-öv, hadöv, táboröv; vállruha, vállavató; karpólya; en —, részsütös, oldalast.
- Echarpé, ée, adj. tisztövvvel ellátott, tisztöves.
- Echarper, v. a. keresztségást adni; teher köre kötelel tekerni.
- Echarpillerie, f. vm. rablás.
- Echars, se, adj. — sement, adv. fukar, zsugori; csekélyértékű.
- Echarser, v. n. gyöngének s változó-
nak lenni (szétről). [kűség.]
- Echarseté, f. fukarság; csekélyérté-
- Echarseter, v. a. (mon.) kelletténél cse-
kélyebb értékben verni (pénzt).
- Echasse, f. mankó, faláb; gyöngyvet
(madár).
- Echassier, f. libucz, bibicz.
- Echauboulé, ée, adj. kipörsezt, kipat-
tozzott.
- Echauboulure, f. hőpör, hőpörsenet.
- Echaudé, m. tolófánk; kistáboriszek.
- Echauder, v. a. forrázni, leforrázni;
elégetni, megégetni.
- Echaudoir, m. leforrázó kattan.
- Echaudoire, f. vágószin.
- Echaudole, m. p. u. szindet, szelmény.
- Echauffant, ante, adj. hevülő.
- Echauffe, f. (tan.) izzadás.
- Echauffé, m. pörzs-szag.
- Echauffement, m. felhevülés; fölmele-
gedés, fölmelegítés.
- Echauffer, v. a. melegíteni, megmele-
gíteni, fűteni; fig. fölhevíteni; —, v. n.
megmelegedni; fölmelegedni; s' —,
megmelegedni, felhevülni; fig. meg-
haragudni.
- Echauffourée, f. véletlen esetepaté;
fig. döröség, esztelen eszelekedet.
- Echauffure, f. hőpör, hőpörsenet.
- Echaugnette, f. (tört.) őrtorony.
- Echaux, m. pl. lecsapoló árkok, csap-
árkok. [lejárati.]
- Echéance, f. lejáratí idő, lejáratí nap.
- Echeo, m. sakk; fig. veszteség, ku-
darc; — etmat, tenksakk; écheos,
pl. sakkjáték; jauer aux —, sak-
kozni.
- Echée, f. motring.
- Echelage, m. lábtótjog.
- Echelette, f. lábtótka; szekérolat;
falmászó fakúsz.
- Echeller, m. emelő-csigalajtórja.
- Echelle, f. lábtót, lajtórja; hanglaj-
tórja, hangmenetel, zenei hangsor;
kisebbre vett mérték.
- Echelon, m. lábtótfog, hágesófog,
létrafog; fig. fok, lépcső.
- Echelonner, v. a. (mil.) lépcsőalakban
felállítani.
- Echémer, v. a. rajt kibocsátni; —, v.
n. rajosni, rajzani.
- Echenal, Echeneau, Echenet, m. sa-
ereszcsatorna.
- Echeniller, v. a. lehernyázzni, leher-
nyózni.
- Echenilloir, m. hernyászolló.
- Echer, v. a. csalelket akasztani vagy
rakni.
- Echerpillar, v. a. vm. háramiáskodni.
- Echeveau, m. motring.
- Echevelé, ée, adj. szilált (hajról).
- Echevin, m. törvényszéki ülnök.
- Echevinage, m. ülnökség, tanács.
- Echiffre, m. lépcsőfal.
- Echiguole, f. (pass.) orsó.
- Echillon, m. vizforgatag.
- Echine, f. hátgerinc.
- Echiné, ée adj. (bot.) tüskés.
- Echinée, f. disznóorj.
- Echiner, v. a. derekát letörni; tam
agyonverni.
- Echinopude, m. labdaborz.
- Echiqueté, ée, adj. (bl.) kocskás.
- Echiquier, m. sakktábla, ostábla,
kincstári táblag (Angliába), pénz-
ügyi társulat; en —, keresztsé.
- Echo, m. visszhang.
- Echoir, v. n. irr. háramlani; elévülni,
elidőszülni.
- Echome, m. evezőszög.
- Echomètre, m. hangmérő.
- Echoppe, f. kalmárbódé (házak mel-
lett); karextá. [gozni.]
- Echopper, v. a. (grav.) karextável dol-
- Echoppière, f. (pop.) szíradékárusmő.
- Echouement, v. Echoüment.
- Echouer, v. a. szönyra tenni, partra
vetni; —, v. n. partra vettetni; fig.
nem sikerülni.
- Echouement, m. partra vettelés.
- Eclairer v. a. botolni (fát).
- Eclabousser, v. a. szárral bekányni.
- Eclabousseure, f. ráfecscent szár.

Eclair, *m.* villám, villogás; *fig.* fény; csillámtás.

Eclairage, *m.* kivilágítás (lámpákkal).

Eclairai, *m.* szabad hely erdőben.

Eclaircir, *v. a.* felvilágosítani; kideríteni; *s'—, v. pr.* kiderülni; vigályitni, rikitni.

Eclaircissement, *m.* felvilágosítás; (for.) vigályítás.

Eclairer, *f.* gódírex.

Eclairer, *v. a.* megvilágosítani; *fig.* felvilágosítani; szemmel tartani; —, *v. a. et imp.* csillogni; villámlani.

Eclairiette, *f.* ékes csilla (növény).

Eclairer, *m.* felvilágosító; csatár.

Eclamer, *adj.* szárnyaszegett.

Eclanche, *f.* ürücsomb.

Eclat, *m.* szálka, forgács; hang, csattanás; fény; *fig.* feltűnés, feltűlés, szembeszökés; lárna, zaj.

Eclatant, *te, adj.* fényes; csengő; *fig.* kitűnő; —, *m.* csinált gyémánt.

Eclatante, *f.* gyémántroppentyű.

Eclater, *v. n.* hasadozni, hasadni; csattanni, ropogni; fényleni, csillámlani; *fig.* kitörni, kifakadni; nyilvánulni; *s'—, v. pr.* szakadni; megpukkanni.

Ecléche, *m.* bér föld eldarabolása.

Electique, *adj.* válogató; —, *m.* elvgyűjtő, válogató.

Electisme, *m.* elvgyűjtés, válogatóság.

Eclichement, *v.* Ecléche.

Eclicher, *v. a.* bér földet eldarabolni.

Eclipse, *f.* (astr.) fogyatkozás; *fig.* elsötétedés, elhomályosulás.

Eclipse, *v. a.* elhomályosítani, elsötétíteni; *s'—, v. pr.* elsötétedni; *fig.* elszűnni. [földpálya.]

Ecliptique, *f.* pályakör; nappálya.

Eclisse, *f.* (chir.) csontküllő; hasított fűsfavessző; szalmatányér; sajtkáva, sajtrács. [tenni.]

Eclisser, *v. a.* (chir.) csontküllő közé beolopni; *éce, adj.* benvésknyu, benvésknyu; nyomorék.

Eclopper, *v. a. p. u.* bémítani, megsántítani.

Eclorre, **Eclorre**, *v. n.* őr. kibújni, kimászni, kicsúszni; kifesteni, nyilni, fakadni, kivirágzani; viradni; *fig.* napfényre jönni, kiderülni.

Eclotion, *f.* kibúvás, kimászás; fakadás, kivirágzás.

Ecluse, *f.* szilip.

Ecluse, *f.* szilipriz.

Ecluser, *m.* szilipes, szilipmester.

Ecobuage, *m.* perzselés (tarlóé), földgetés (erdőé).

Ecobue, *f.* pásszszelő, hantszelő.

Ecobuer, *v. a.* perzselni (tarlót), földgetni (erdőt). [gyúrni.]

Ecoucher, *v. a.* — la pâte, a téstát

Ecofrai, **Ecofrai**, *m.* máhety.

Ecouison, *m.* sarokkő, szögletkő; sarokszekrény.

Ecoule, *f.* iskola, tanoda.

Ecoteage, *m.* kivájas, homorúság.

Ecouter, *m.* — être, *f.* tanítvány.

Ecompte, *m.* (com.) levonat.

Ecompter, *v. a.* levonni (valamely összegről). [elutasítani.]

Econduire, *v. a.* őr. kivezetni; *fig.* elutasítani.

Economat, *m.* gondviselőség.

Econome, *adj.* gazdaságos; *m. et f.* gazda; gazdaszony.

Economie, *f.* gazdálkodás, gazdaság; takarékoság; *fig.* észszerű felosztás.

Economique, *adj.* — ment, *adv.* gazdasági, gazdaságos; gazdaságosan, takarékosan; —, *f.* gazdálkodás mestersége. [karítani.]

Economiser, *v. a.* gazdálkodni megta-

Economiste, *m.* államgazdaságbuvár.

Ecope, *f.* (mar.) vislapát; kertész-eszköz.

Ecoperehe, *f.* emelőcsigagerenda.

Ecorce, *f.* fakéreg; héj; *fig.* külső.

Ecorcement, *m.* meghántás, meghéjázás, meghámozás.

Ecorcer, *v. a.* hámozni.

Ecorche, *m.* báb, bábu.

Ecorche-eu, *adj.* —, seggen csúszó, kényyszerítve.

Ecorché, *éce, part. et adj.* (v. Ecorcher); feltört (ló háta).

Ecorcher, *v. a.* lehúzni a bőrt, megnyúzni; *fig.* meghúzni, megrántani (valakit); megsértetni; törni (nyelvet); feltörni (ló hátát); — la gorge, a torkot csipni; *s'—, v. pr.* maga bőrt lehúzni, vérig vakaródzni; ki-sebesedni (fekvésben vagy lovaqlásban).

Ecorcherie, *f.* döngnyűzőhely.

Ecorchreur, *m.* nyúzó.

Ecorchure, *f.* karc, karcolás, karmolás; seb, feltörés.

Ecorner, *v. a.* szarvát letörni; szögletből, hegyeitől megfosztani.

- Ecornefier, v. a. fam. *élszködni* (valaki nyakán). [lóság.
 Ecornifierie, f. *élszködés*, *tányérnya*.
 Ecornifieur, m. *tányérnyaló*, *élszködő*.
 Ecornure, f. *letört szöglet*, *csonka szöglet*.
 Ecosaise, f. *skót táncz*.
 Ecosse, f. *hüvely*.
 Ecosser, v. a. *kifejtteni*, *köpesztetni*, *kihántani*, *hüvelyből kifejtteni*.
 Ecot, m. *költség* (ételre utalva); *dóztársaság*, *tivornya*, *vendégség*; *gőrcsős faderek*.
 Ecóter, v. a. *dohányt leindázn*.
 Ecouane, f. *pénzráspoly*.
 Ecouaner, v. a. (mon.) *elfűrészelni*.
 Ecouanette, f. *aranyráspoly*.
 Ecoué, ée, part. et adj. *kurtasfarkú*, *kussa*.
 Ecouer, v. a. *farkát rövidre vágni*.
 Ecouffe, Ecouffe, m. *csirkésső kánya*; *papírsárkány*.
 Ecoulement, m. *lefolyás*; (com.) *kelen-dőség*, *kelőség*, *kelet*.
 Ecouler, v. n. et s' —, v. pr. *lefolyani*; *fig. elmúlni*, *elúlni*, *lejárni*; *vissza-vonulni*.
 Ecoupe, Ecoupée, f. *hajóseprő*; *föld-vakaró*, *dorozáló*.
 Ecourgée, f. p. u. *kancsuka*, *korbács*.
 Ecourgeon, v. Ecourgeon.
 Ecourter, v. a. *kurtítani*, *rövidre vágni*; *kelletén túl rövidre vágni*.
 Ecoussage, m. *folk* (kőedényben).
 Ecoute, f. *hallgatás-zug*; *rácsszék* (zárdákban); *écoutes*, pl. *szelelőlyukak* (bástyaboltozatokban).
 Ecouté, ée, part. et adj. (man.) *tan-szerű*, *iskolaszerű*.
 Ecouter, v. a. *hallgatni*, *meghallgatni*; *hallgatódzni*.
 Ecouteur, m. p. u. *hallgatódzó*, *fülelő*.
 Ecouteux, euse, adj. (man.) *fülelő*.
 Ecoutille, f. (mar.) *lyuk*, *ablak* (hajón).
 Ecoutillon, m. (mar.) *ugróablak*.
 Ecouvette, f. *seprő*.
 Ecouvillon, m. (boul.) *pemet*; (art.) *ágyútörő*.
 Ecouvillonner, v. a. (art.) *kitörölni*.
 Ecoraigne, f. *esti mulatókőr* (falun).
 Ecoran, m. *tüzellenző*, *fényellenző*.
 Ecorancher, v. a. *ránézni* *kisimítani*.
 Ecorasé, ée, part. et adj. (v. Ecoraser); *fig. lapos*, *nyomott*.
 Ecorasement, m. p. u. *összeszűzés*, *szét-rombolás*.
 Ecoraser, v. a. *széttörni*, *összeszűzni*, *szétrombolni*.
 Ecoravanter, v. n. p. u. *szétkoppanni*, *szétpattanni*.
 Ecoréage, m. (verr.) *hablészedés*.
 Ecorémer, v. a. *leföldözni*, *a tejfölt lo-szedni*; *fig. javát elszedni*.
 Ecorémoire, f. *tejfelszedő-kanál*.
 Ecoréner, v. a. *öntött betűket körül-metszeni*.
 Ecorénoir, m. (fond. c.) *metzőkés*.
 Ecorévisse, f. *rák*.
 Ecorier, v. a. (tir.) *tisztítani* (sodronyt).
 s' Ecorier, v. a. *felkiálltani*.
 Ecorille, f. *halrekessz*.
 Ecorin, m. *ékszekrényke*.
 Ecorire, v. a. et n. *írni*; *írásban föltenni*; s' —, v. pr. *egymásnak írni*; *írtni*.
 Ecorisée, f. *gyémántpor*.
 Ecorit, m. *írat*; *készírat*.
 Ecoriteau, m. *felírat*; *csédula*, *raglap*, *hirdetvény*.
 Ecoritoire, f. *írószér*.
 Ecoriture, f. *írás*; *készítés*, *készírat*; *írat*, *foglalmasat*; *szentírás*; *keres-kedő könyvek*.
 Ecoriturier, m. *vm. leíró*, *masoló*.
 Ecorivaller, v. n. fam. *frkálni*, *mázolni*.
 Ecorivallerie, f. fam. *írkafrka*, *má-solat*.
 Ecorivallieur, m. *írkafrkáló*, *írkaász*.
 Ecorivain, m. *írnok*; *író*, *szerző*.
 Ecorivassier, m. p. v. *Ecorivallieur*.
 Ecoriveur, euse, adj. *írni szerető*, *ír-vágyas*.
 Ecoru, m. *anyacsavar*, *csavartok*; *foglyok lajstroma*. [mirigy.
 Ecorouelles, f. pl. *gőrvély*, *futató*.
 Ecorouelleux, euse, adj. *gőrvélyes*.
 Ecorouer, v. a. *foglyok jegyzékébe beírni*.
 Ecorouir, v. a. *megalapítani*.
 Ecorouissage, Ecorouissement, m. *kala-pálds*.
 Ecoroulement, m. *beomlás*, *bedőlés*.
 s' Ecorouler, v. pr. *bedőlni*, *összeom-lani*; *fig. elveszni*.
 Ecoróter, v. a. *lehántani*, *lehámozni*.
 Ecoru, ue, adj. *nyers*; *toile écorue*, *kal-latlan vászon*.
 Ecu, m. *pajzs*, *csímerpajzs*; *tallér*.
 Ecouage, m. (főd.) *szakmánpénz*.
 Ecouail, m. *szikla*, *szőr*, *kőszál*.
 Ecouelle, f. *csészé*, *szüké*.
 Ecouillée, f. *csészével tele*.

ruler, v. a. letaposni, fébrenyomni (a csipőse).
 ouslon, m. merítőkaszán.
 ousmage, m. lehabozás, letajtékozás, hablesszedés.
 ousme, f. tajték.
 ousmer, v. a. et n. tajtékszeni; habját lesszedni. [tékszedő.
 ousmeresse, f. (suor.) habszedő, taj-
 ousmette, f. habszedőssita.
 ousmeur, m. hablesszedő.
 ousmeux, euse, adj. (poét.) habzó, tajtékszó.
 ousmoire, f. habszedő, tajtékszedő.
 ousrage, m. súrolás, tisztítás.
 ousrer, v. a. súrolni, tisztítani.
 ousreuil, m. mokus, evel.
 ousreur, m. súroló, tisztító.
 ousreuse, f. sikárló vagy sárlónő.
 ousrie, f. lövistálló, istálló.
 ousson, m. kis pajzs; fűtész; csi-
 mer, cséger; enter en —, szemre oltani. [oltani.
 oussonner, v. a. szemezni, szemre
 oussonnoir, m. szemzőkés.
 ousyer, m. fegyvernők, paizshordozó;
 lovász, lovászmester; udvarnok;
 sakaró, fagyám; (vig.) melléksar-
 jadék. [emésztd ereje.
 Edacité, f. fig. l' — du temps, az idő
 Edanté, ée, adj. fogatlan, csorbafogu.
 Edanter, v. a. fogait kiölni (fésűnek
 sít.).
 Edictal, ale, adj. felsőségi.
 Edifiant, te, adj. épületes.
 Edificateur, m. építettő, építkező.
 Edification, f. építés; épületesség.
 Edifice, m. épület.
 Edifié, ée, adj. fig. megindult, elér-
 sekenyült.
 Edifier, v. a. építeni, felépíteni; épülni
 (valamin); kielégíteni, megörvendez-
 tetni. [rendelet, parancsolat.
 Edité, m. közhirdetmény, bocsátmány;
 Editer, v. a. vm. hirdetményt, rende-
 letet kibocsátni, hirdetni, rendelni;
 kiadni (könyvet). [kiadó.
 Editeur, m. kiadó, kibocsátó; könyv-
 Edition, f. kiadás.
 Edredon, m. dunnalád pelyhe, dúnpe-
 hely. méhéss.
 Educateur, m. vm. nevelő; — d'abeilles.
 Education, f. nevelés; — des abeilles,
 méhjárás, méhtenyésztés; — des
 bestiaux, marhatenyésztés.
 Edulcorer, v. a. (chim.) édesíteni.

Édule, adj. megehető.
 Eduquer, v. a. pop. nevelni.
 Efaufiler, v. a. kifosztatni; s' —, v. pr.
 kifosztani, kiostallani.
 Efficace, adj. kiűrőlhető.
 Effacer, v. a. kiűrőlni; fig. megse-
 mitni, megsemmisíteni.
 Effaquer, f. p. u. a mi ki van űrőlve.
 Effaner, v. a. lelevelezni, leveleit le-
 fosztani.
 Effarer, v. a. megrémíteni, elrémíteni,
 megsavarni. [tani.
 Effaroucher, v. a. elhijesztani, elriass-
 ztatni, f. fűsike.
 Effectif, ive, adj. — ivement, adv.
 valószínű, igazi; valószínű.
 Effectuer, v. a. teljesíteni, végrehajtani,
 sikeresíteni; s' —, v. pr. valószínű.
 Effémation, f. elpuhultság, elpuhulás.
 Efféminé, ée, part. et adj. asszonyos,
 elpuhult; —, m. elpuhult ember.
 Efféminer, v. a. elpuhítani, elkeny-
 tetni; s' —, v. pr. elpuhulni.
 Effervescence, f. pezsgés, forrás; fig.
 felhevülés.
 Effet, m. siker, hatás; végrehajtás,
 sikeresítés; ingó vagyon; állampa-
 pír; váltó; en —, valószínű, va-
 lójában; effets, pl. jószág, ingó
 jószág, holmi.
 Effeuiller, v. a. levelektől megfosztani,
 lelevelezni; s' —, v. pr. leveleit el-
 hullatni.
 Efficace, adj. — ment, adv. hatályos;
 hatályosan; —, f. hatály, hatályos-
 ság.
 Efficacité, f. hatályosság.
 Efficient, te, adj. ható.
 Effigie, f. kép; képlap.
 Effigier, v. a. képleg kivégezni.
 Effilé, m. rojt, csafrang.
 Effilé, ée, part. et adj. kifosztott, roj-
 tos; fig. sovány, karcsu, sugár.
 Effiler, v. a. kifosztatni, kitépni, ki-
 húzni (szálonként); s' —, v. pr. ki-
 fosztani.
 Effiloquer, v. a. kifosztatni, kitépni,
 kihúzni (szálonként).
 Effiloques, f. pl. sátyolselyem; kiálló
 szálak.
 Effilure, f. kifosztott része a kelmének.
 Efflanquer, v. a. elcsigázni.
 Effleur, v. a. lezzakasztani, lesszedni;
 fig. felületesen érinteni; megkar-
 csolni.
 Efflorescence, f. (chim.) kivirágzás;

- (méd.) *bőrvirág, külég; virágzás, virágzás ideje.*
- Effluence, f. (phys.) kifolyás, kiömlés.*
- Effluer, v. n. (phys.) kifolyni, kiömleni.*
- Effluve, f. (phys.) kifolyás.*
- Effondrer, v. a. mélyen felásni, forgatni; (cuis.) kivenni.*
- Effondrilles, f. pl. szálladék, üledék, seprű, iszap.*
- s'Efforcer, v. pr. erőlködni; törekedni.*
- Effort, m. erőlködés, törekvés.*
- Effraction, f. erőszakos betörés.*
- Effraie, f. gyöngybagoly.*
- Effrayant, te, adj. szörnyű, rettenetes, reműd.*
- Effrayer, v. a. megrettenteni, elrémíteni; s'—, v. pr. megijedni.*
- Effréné, ée, adj. — ment, adv. szabóltalan; szabóltalanul.*
- Effriter, v. a. (agr.) kisszíni.*
- Effroi, m. rémülés, ijedés.*
- Effronté, ée, adj. — ment, adv. szemtelen; szemtelenül.*
- Effronterie, f. szemtelenség.*
- Effroyable, adj. — ment, adv. szörnyű, rettenetes, réműd; réműdleg.*
- Effusion, f. kiöntés; kiömlés; — de cœur, szívömlédezés.*
- Egal, ale, adj. egyenlő.*
- Egalement, m. (dr.) kiegyenlítés.*
- Egalement, adv. egyenlően, hasonlóan, mint, úgy mint.*
- Egaler, v. a. egyenlővé tenni, egyenlítani; — qn. à qn., valakit valakivel összehasonlítani; —, v. n. egyenlőnek lenni. [lítani]*
- Egaliser, v. a. egyenlővé tenni, egyenlitalité, f. egyenlőség; egyformaság.*
- Egard, m. tekintet; à l'—, tekintőleg.*
- Egardé, ée, adj. megtekintett, megnézett. [pongás]*
- Egarement, m. eltévedés; fig. kicsa-*
- Egarer, v. a. eltévelyíteni; fig. zavarba ejteni, megzavarni; s'—, v. pr. eltévedni; fig. eltérni.*
- Egayer, v. a. felvidíteni; s'— sur qn., valakiből tréfát űzni.*
- Egide, f. paizs, ollalom.*
- Eglander, v. a. (vét.) mrigyét kivágni.*
- Eglantier, m. csipkerózsabokor.*
- Eglantine, f. vadrózsa.*
- Eglise, f. templom, egyház; fig. pap-ság; község.*
- Eglogue, f. pásztori költemény.*
- Egohine, f. kézi fűrés. [döszelni]*
- Egoïser, v. n. kellelén túl önmagáról*
- Egoïsme, m. önzés.*
- Egoïste, m. önző; —, adj. önző.*
- Egorger, v. a. torkát szegni vagy el-metszeni; megfojtani; fig. tönkre juttatni.*
- Egoisseur, m. fojtó, öldöklő, gyilkos.*
- s'Egosiller, v. pr. rekedtségig kiabálni.*
- Egotisme, m. p. u. önzés, önség.*
- Egotiste, m. p. u. önző.*
- Egougeoir, m. személgödör, pöcse.*
- Egout, m. lefolyás, csorgó, eres, szá-csatorna; nyilvános kár.*
- Egoutter, v. a. et n. lecsöpögtetni; s'—, v. pr. lecsöpögtetni.*
- Egouttoir, m. csöpögtető deszka; (cuis.) száró.*
- Egouttures, f. pl. utolsó csöppök.*
- Egrapper, v. a. lesszemezni, lebogozni.*
- Egratigner, v. a. et n. vakarni, felvakarni, karczolni; frkálni.*
- Egratignure, m. vakarás, karczolás, karcz, forradás.*
- Egravillonner, v. a. kivenni, kiszedni (fát gyökereztől), dültetni.*
- Egrener, v. a. kiszedni (magot, szemet), lebogozni; —, v. n. élesnek lenni (borotváról); s'—, v. pr. kiesni (magról).*
- Egrillard, de, adj. vig, éber, vidor.*
- Egrilloir, m. iszapvonó, tógereblye, rekesz (tóban).*
- Egriser, v. a. gyémántot kiköszörűlni.*
- Egrisoir, m. gyémántmozár. [ban]*
- Egrisures, f. pl. hasadékok gyémánt-*
- Egrugeoir, m. bugagereben.*
- Egruger, v. a. kicsinyre törni, darálni.*
- Egrugeüre, f. mi szétlötött, szétszázalt.*
- Egueulé, m. durva ember.*
- Egueulement, m. kilövés*
- Egueuler, v. a. valamely edény nyakát letörni; s'—, v. pr. kilövélni lenni; fam. rekedtségig kiabálni.*
- Eguillettes, f. pl. (mar.) vüorlarudaló; vállbojtok. [gánynd]*
- Egyptien, m. — enne, f. csigány; csi-Eh, int. ej!*
- Eherber, v. a. kigyomlálni.*
- Ehonté, ée, adj. szemtelen.*
- Ehouper, v. a. levagdalni vagy letörni telejét, lebotozni.*
- Eider, m. dunnaléd.*
- Ejaculation, f. kifecskendezés; selfo-háskodás.*
- Ejamber, v. a. meg vagy leindáznai (a dohányt).*

lön, *f.* (méd.) kihányás, kiköpés;
 (t.) kiszabás, meghatározás.
 Enquir, *v. pr. vm.* örülni, megörülni.
 Elaboration, *f.* (méd.) elkészítés.
 Elaborer, *v. a.* (méd.) elkészíteni, készíteni.
 Elaguer, *v. a.* fát megnyesni, tisztogatni; *fig.* megrövidíteni.
 Elais, *m.* olajbűnbó.
 Elan, *m.* jávorszarvas; ugrás, rárohanás; *fig.* nekihevülés.
 Flancé, *éé*, *adj.* sugártermetű.
 Flancement, *m.* ugrás; nyílalás, szúrás (testben); *fig.* emelkedés.
 Flancer, *v.* nyilalni, szúrni; *s'—*, *v. pr.* rárohanni, neki szaladni; *fig.* föl-emelkedni; *s'—* sur son cheval, lóra pattanni.
 Elaphre, *m.* szarvasbogár.
 Elargir, *v. a.* kitágítani, szélesíteni; *fig.* szabadon bocsátni; —, *v. n. et s'—*, *v. pr.* kitágulni, kiterjedni, kiszélesedni.
 Elargissement, *m.* kitágítás, kiszélesítés; *fig.* szabadon bocsátás.
 Elargissure, *f.* berakott darab.
 Elasticité, *f.* rugékonyság.
 Elastique, *adj.* rugékonny, rugalmas.
 Flatine, *f.* vadtlen.
 Flation, *f. p. u.* gőg, dőltyf.
 Electeur, *m.* választó; választó fejedelem.
 Electif, *ive*, *adj.* választási.
 Election, *f.* választás, megválasztás; adóhivatal; — à la grâce, örök végszerinti rendeltetés.
 Electivité, *f.* választhatóság.
 Electoral, *ale*, *adj.* választási, választófejedelmi.
 Electorat, *m.* választói méltóság, választófejedelemség.
 Electric, *f.* választófejedelemség.
 Electricité, *f.* villanyosság, villany.
 Electrique, *adj.* villanyos.
 Electrification, *f.* villanyozás.
 Electriser, *v. a.* villanyozni. [jes.
 Electro-magnétique, *adj.* villamdele.
 Electromètre, *m.* villanymérő.
 Electuaire, *m.* nyelet, nyalat.
 Elégamment, *adv.* csinosan, díszesen.
 Elégance, *f.* csinoság.
 Elégant, *te*, *adj.* csinos, szép, díszes, isletes; —, *m.* piperkőcs.
 Elégiaque, *adj.* alagyas, alagyai.
 Elégie, *f.* alagya.
 Elégiographe, *m.* alagyakötő.

Elément, *m.* elem; éléments, *pl.* elemek, első elemek.
 Elémentaire, *adj.* elemi.
 Élém, *m.* jószágú gyanla.
 Elenetique, *adj.* vilázdó.
 Eléphant, *m.* elefánt.
 Eléphantiasis, *m.* lábpokol.
 Eleusiniés, *f. pl.* eleusiai rejtelmek.
 Eleuthéromanie *f.* szabadságszédülés.
 Elévation, *f.* fölemelés; magasság; *fig.* fölemelkedés, emelkedettség, felmagasztalás, magasztosság; előmozdítás; (cat.) Úr felmutatása.
 Elévatoire, *f.* (chir.) emelő-fogó.
 Elève, *m. et f.* tanítvány, növendék; nőtanítvány, nőnövendék.
 Elevé, *éé*, *part. et adj.* fölemelt (v. Elever); magasztos, magas.
 Elever, *v. a.* fölemelni, felmagasztalni; felállítani; fölnevelni; *s'—*, *v. pr.* emelkedni, fölemelkedni; *fig.* magát elbízni.
 Elevure, *f.* hópör.
 Elider, *v. a.* (gr.) elnyelni, kivetni (hangot).
 Eligibilité, *f.* választhatóság.
 Eligible, *adj.* választható.
 Elimé, *éé*, *part. et adj.* elkopott.
 s'Elimer, *v. pr.* elkopni.
 Eliminer, *v. a.* kiküszöbölni.
 Elinguet, *m.* zárkup.
 Elire, *v. a.* irr. választani, megválasztani. [(hangé).
 Elision, *f.* (gr.) kivetés, elnyelés.
 Elite, *f.* java, színe valaminek.
 Eliter, *v. a.* (com.) javát kikeresni.
 Elixir, *m.* szerítal, gyógyital, főzet; *fig.* java valaminek. [maga.
 Elle, *prön. é*; elle-même, *é* maga, ön.
 Ellébore, *m.* húnnyor.
 Ellipse, *f.* (gr.) kihagyás.
 Elliptique, *adj.* köröndős, körkörös, tojásdad.
 Elme, *m.* feus aint —, bolygófény.
 Elocution, *f.* előadás, kiejtés.
 Eloge, *m.* dicséret, dicsbeszéd.
 Elogier, *v. a. p. u.* dicsbeszédet tartani. [készlő.
 Elogiste, *m. p. u.* dicsbeszédszer.
 Eloignement, *m.* távolság; *fig.* elidegenedés; elhanyagolás.
 Eloigner, *v. a.* eltávolítani; ellenni, félretenni; *fig.* elhalasztani; elidegeníteni; *s'—*, *v. pr.* eltávolítani (... tól, ... tól); *fig.* elhanyagolni.
 Elophore, *m.* orsöny.

Eloquemment, adv. ékesen szólva.
 Eloquence, f. ékesszólás.
 Eloquent, te, adj. ékesszóló.
 Elourdir, v. a. p. u. elkábitni.
 Elu, m. kiválasztott; adóhivatalnok.
 Elucidation, f. magyarázat.
 Elucider, v. a. p. u. magyarázni, felvilágosítani.
 Elucubration, f. díjjelezés közben készített munka. [térni]
 Eluder, v. a. kijátszani; ügyesen ki-
 Elusif, ive, adj. kitérő, kijátszó.
 Elusion, f. p. u. kijátszás.
 Elysée, m. elizium, kéjhon.
 Elytre, m. röptű.
 Emaciation, f. kiaszotttság.
 Emacisé, ée, adj. megsoványodott.
 Email, m. sománes; más; sománcsmű.
 Emailier, v. a. sománcsozni.
 Emailleur, m. sománcsozó.
 Emailure, f. sománcsmű.
 Emanation, f. kifolyás.
 Emancipation, f. felszabadítás.
 Emanciper, v. a. felszabadítani.
 Emaer, v. n. kifolyni, kiömleni.
 Emerger, v. a. szélét levágni; (com.)
 összegezni.
 Emasculer, v. a. kiherélni.
 Embabouiner, v. a. fam. rábeszélni.
 Embaillonner, v. a. összekötni, összehusángolni, megpecskelni.
 Emballage, m. bepakolás; boríték;
 rakadóber, göngyöletber.
 Emballer, v. a. göngyölni, begöngyölni. [burdi]
 Emballeur, m. málhakötő; fig. szele-
 Embandé, ée, adj. enfant —, pólyás
 gyermek.
 Embarcadère, Embarcadour, m. rako-
 dóhely.
 Embarcation, f. kis hajó.
 Embargo m. hajólefoglalás, hajószár.
 Embariller, v. a. hordókba pakolni,
 berakni. [hajóra szállítás.
 Embarquement, m. hajóra szállás;
 Embarquer, v. a. hajóra rakni, hajóra
 szállítani; fig. bebonyolítani; s' —, v.
 pr. hajóra szállani; fig. bebonyo-
 lodni, beavatkozni
 Embarras, m. akadály; fig. bonyoda-
 lom, zavar; szorultság.
 Embarrassant, te, adj. terhes, aka-
 dályos, hátráltató; zavarba ejtő.
 Embarrasser, v. a. elszárni; aka-
 dályozni; fig. megzavarni, zavarba
 ejteni; s' —, v. pr. bebonyolodni;

fig. nyugtalankodni, aggódni; ma-
 gának bajt szerezni; s' — dans une
 affaire, valamibe avatkozni.
 s' Embarrer, v. pr. rekeszrudat áthágni.
 Embasement, m. alapsfal.
 Embastiller, v. a. bastillebe zárni, fog-
 házba tenni.
 Embâter, v. a. tehernyerget föltenni,
 rátenni; fig. megterhelni, rarakni.
 Embâttonner, v. a. p. u. bottal ellátni.
 Embattage, m. kerek megvasalása.
 Embattre, v. a. megvasalni (kereket).
 Embauchage, m. legény felfogadása,
 szegődési lakoma; lélekvásárlás.
 Embaucher, v. a. legényt felfogadni;
 ravaszul felfogadni.
 Embaucheur, m. lélekárus.
 Embaument, m. bebalssamozás.
 Embaumer, v. a. et n. bebalssamozar.
 Embaumeur, m. bebalssamozó.
 Embéguiner, v. a. főkötőt fölvenni,
 fejét befűdni; — qn. d'une opinion,
 valakivel valamit elhútni; s' —, v.
 pr. föltenni magában valamit, el-
 fogatva lenni (valami irányában).
 Embelle, f. (mar.) felső hajófedél.
 Embellir, v. a. szépíteni; földszitni,
 kicsinosítani; —, v. n. et s' —, v. pr.
 szépülni, szebbülni.
 Embellissement, m. szépítés; szeb-
 bülés.
 Embéquer, v. a. madárflakat eletni.
 Emberrise, f. sármány; — verdier, czit-
 romsármány.
 Embesas, m. két ász.
 Embesogné, ée, adj. fam. serény, el-
 foglalt (tréfából).
 Embeurrer, v. a. vajjal bekenni.
 Emblaver, v. a. gabonával bevetni.
 Emblaves, f. pl. gabonaföld.
 Emblavure, f. gabonaföld, vetés, be-
 vetett föld.
 Emblée, d' —, adv. rohammal.
 Emblématique, adj. jelképes.
 Emblème, m. jelkép.
 Embler, v. a. erőszakkal vagy for-
 télylyal elvenni.
 Embobelliner, v. a. elcsábítani, meg-
 csalni. [koltatás.
 Emboche, f. makkon hizlalás, mak-
 Embocher, v. a. makkolni külden.
 Emboire, v. a. irr. olajjal beitatni.
 Emboiser, v. a. pop. rábeszélni.
 Emboitement, m. befoglalás, egymásba
 eresztés.
 Emboster, v. a. összefoglalni, egymásba

- eresztteni, beéltlesztteni;** s' —, v. pr. **egymásba illeni.**
Emboiture, f. ereszték; beillesztés.
Embonpoint, m. testesség.
Embordurer, v. a. rámba foglalni.
Embosses, v. a. (mar.) keresztbe fektetni. [ket beszélt.
Embouché, ée, adj. mal —, illetlene-
Embouchement, m. szájhoz vitel, száj-
ratétel.
Emboucher, v. a. ajkához tenni (fuvó-
hangszert); fig. — qn., valakinek a
szókat szájába tenni; s' —, v. pr. ki-
ömleni (folyókról).
Embouchoir, m. fuvóka; sámsa.
Embouchure, f. nyílás, száj, torok,
torkolat; kályhaszáj, kályhalyuk;
fuvóka, szopóka.
Embouer, v. a. fam. bemocskolni.
Embouquement, m. csatorna szája.
Embouquer, v. a. tengerszorosba be-
kajózni.
Embourber, v. a. iszapba, sárba vinni;
fig. bebonyolítani; s' —, v. pr. cser-
ben maradni; fig. bajba keveredni.
Embourrer, v. a. kitönni; bekenni, be-
mázolni.
Embourrure, f. tömlő. [tevés.
Emboursement, m. p. u. bedugás, be-
emboisement, v. a. ersénybe tenni.
Embouti, m. vert mű, vert munka.
Emboutir, v. a. kipohítani, kipohasz-
tani; broderie emboutie, domborn
hímzés.
Emboutissoir, m. szögvas.
Embranchement, m. galylyal átfonás;
(chem.) mellékpálya.
Embrancher, v. a. galylyal átfonni;
keresztbe lenni; s' —, v. pr. átfü-
szódni.
Embrassement, m. tásvész, égés; fig.
szendülés.
Embrasser, v. a. meggyújtani, felgyúj-
tani; fölhevíteni; s' —, v. pr. meg-
gyújtani; fig. fölhevültni. [kesés.
Embrassade, f. szíves átölelés, ölel-
Embrassement, m. megölelés.
Embrasser, v. a. megölelni, átölelni,
átkarolni; fig. magában foglalni;
fogni (... hoz, ... hes); s' —, v. pr. ölelkezni.
Embrassoirs, f. pl. (ort.) kis fogó.
Embrasure, f. lautnyereg.
Embrasure, f. lőrés; ablakmélyedés;
kemencesszáj. [kérhez.
Embreler, v. a. erősen odaköttni (sze-
- Embroner, v. a. pop. bepiszkolni, le-**
szarni. [megiladni.
Embrauver, v. a. p. u. inni adni, itatni,
Embrèvement, m. (men.) horony, ro-
vált. [lesztteni.
Embrever, v. a. (men.) horonyba il-
Embrigader, v. a. dandárookra fel-
osztani.
Embrocher, v. a. nyársra húzni; fig.
keresztül döfni, átstúrni.
Embrouillement, m. savor.
Embrouiller, v. a. savor, megsavor, i-
összesavor; s' —, v. pr. összeva-
rodni, bonyolodni.
Embrumé, ée, adj. ködös.
s'Embruncher, v. pr. fig. beburkolódzni.
Embrunir, v. a. (pein.) homályosra
festeni, megsötétíteni; —, v. n. később
megbarnulni, meghomályosodni.
Embryologie, f. ébrénytani.
Embryon, m. méhmagzat, ébrény;
csira.
Embryulce, m. szülszek fogója.
Embûche, f. les, kelepce, tőr.
Embûchement, m. leselkedés, cselvetés.
Embûcher, v. a. (chass.) ismét erdőbe
kergetni; s' —, v. pr. ismét erdőnek
menni, erdő felé vonulni.
Embuscade, f. leshegy.
s'Embusquer, v. pr. lesbe állani.
Emécher, v. a. sürtökre szedni.
Emender, v. a. (dr.) javítani, meg-
javítani.
Emeraude, f. smaragd.
Emeraudin, ine, adj. smaragdnemű.
Emeraudine, f. aranyos cserebűly.
Emergent, te, adj. (phys.) kijövő, ki-
lépő.
Eméri, Eméril, m. csiszoló.
Emérillon, m. pacsirtavadászó sőtlyom.
Emérillonné, ée, adj. fam. vidor, sürge.
Emérite, adj. kiszolgált, érdemült, volt.
Emersion, f. (astr.) kijövet, kimerülés,
csillag kibukkanása vagy kilépte.
Emerveillement, m. p. u. csodálkozás,
meglepetés.
Emerveiller, v. a. csodálkozásra in-
ditni; s' —, v. pr. csodálkozni.
Emétique, adj. hánytató; —, m. hány-
tatószer.
Emétiseur, v. a. hánytatóval kitisztítani.
Emettre, v. a. irr. kiadni, forgásba
hozni; nyilatkoztatni.
Émeu, m. kaszár.
Ement, m. (fauc.) gánj. [galom.
Emente, f. lázongás, zendülés, moz-

Emier, Emietter, v. a. *megapirni, el-morszálni*.

Emigrant, m. *kivándorló, kiköltöző*.

Emigration, f. *kivándorlás, kiköltözés*.

Emigré, m. *kiköltözött, kivándorlott*.

Emigrer, v. n. *kivándorolni*.

Eminoée, f. *hússzeletke*.

Eminceur, v. a. *húst apró szeletekre vagdalni*.

Eminemment, adv. *künnönleg*.

Eminence, f. *emelkedés, magaslát; Eminenciád, Fenséged (czim)*.

Eminent, te, adj. *künnő, kiálló, magas; fig. künnő, jeles*.

Eminentissier, v. a. „Eminenciád” *czímet adni*. [Eminenciád]

Eminentissime, adj. *bibornok czíme*.

Emissaire, m. *kém*.

Emission, f. *kibocsátás (pénzről s papírokról); nyilatkozás; kifolyás; tétel (fogadásról)*.

Emmagasiner, v. a. *csűrbe hordani vagy rakni*.

Emmagrir, v. a. *megsoványítani; —, v. n. et s'—, v. pr. megsoványodni*.

Emmailoter, Emmailotter, v. a. *be-pólyázni*.

Emmaller, v. a. *bőröndbe rakni*.

Emmancher, v. a. *nyellel ellátni; —, v. n. a csatornába behajózni; s'—, v. pr. lehetségesnek lenni*.

Emancheur, m. *nyelkészdő*.

Emmanchure, f. (taill.) *kérdő*.

Emmanequiner, v. a. (jard.) *betenni, földbe rakni*.

Emmantelé, ée, adj. *corneille emmantelé, köszönséges varjú*.

Emmanteler, v. a. *köpenybe takarni, burkolni*.

Emmarer, v. n. *mocsárba süllyedni*.

Emmariner, v. a. (mar.) *katonákkal megrakni, fölleyényezni, fölhadazni (hajót); gens emmarinés, pl. tengerhez szokott emberek*.

Emmédaillé, ée, adj. *érdempénzzel diszített*. [lodott]

Emélé, ée, adj. *összeszavart, bonyo-Emménagement, m. felbátorozás, gazdaság elrendezése*.

s'Emménager, v. pr. a *szükséges házi eszközöket beszerezni*.

Emmener, v. a. *elvinni, magával vinni*.

Emmenotter, v. a. *készüléssel rátenni*.

Emmenuiser, v. a. *apróra vagdalni*.

Emmeuler, v. a. *felboglyázni*.

Emmiellé, ée, adj. *mészesség*.

Emmieller, v. a. *méssel bekenni edesíteni*.

Emmiellure, f. *méstapasz*.

Emmitouffer, v. a. *lam. beburkolni s'—, v. pr. beburkolódzni*.

Emmortaiser, v. a. *csappal össze foglaltat*. [kivett st]

Emmotté, ée, adj. *arbre —, földest*.

Emmuseler, v. a. *szájkosarat rátenni*.

Emöller, v. a. *velőt kivenni*.

Emoi, m. *vm. nyugtalanság*.

Emollient, te, adj. (méd.) *lágylító; — m. lágylózszer*.

Emollitif, ive, adj. (méd.) *lágylító*.

Emolument, m. *haszon, előny; émolu ments, pl. mellékjövedelem*.

Emolumenter, v. n. *hasznot húzni*.

Emonde, f. *madárganaj; émondee, p. róze, galytyak*.

Emonder, v. a. (jard.) *megtisztítani*.

Emondeur, m. *fatisztító*.

Emoreeler, v. a. *el-, szétdarabolni*.

Emotion, f. *megindulás, fölhevülés, fig. forrangás*. [detni]

Emotter, v. a. *göröngyöket szétlőr*.

Emouchet, m. *hinkarvaly*.

Emouchette, f. *színyogháló*.

Emouchoir, m. *légyverő, légyűző*.

Emoudre, v. a. *írr. kőszőrülni, megkőszőrülni*.

Emouleur, m. *kőszőrös, ollókőszőrös*.

Emoulu, e, part. et adj. *kőszőrült, éles*.

Emousser, v. a. *lemohozni; meg-, eltomplítani; s'—, v. pr. el-, meglomplítani*.

Emouvoir, v. a. *írr. megindítani, felindítani, ingerelni; megindítani, elérzékenyíteni; s'—, v. pr. megindulni, felindulni, mozdulni; föllemelkedni, fölgerjedni*. [s inn]

s'Empaffer, v. pr. *pop. magát teli em*.

Empaillage, m. *szalmával kitömés*.

Empailler, v. a. *szalmába elrakolni szalmával kitömni*.

Empailleur, m. *szalmával kitömő*.

Empalement, m. *karózás, megkarózás*.

Empaler, v. a. *megkarózni, karóba húzni*.

Empan, m. *arasz*.

Empanacher, v. a. *forgóval ellátni*.

Empané, ée, adj. *vm. hegyes, éles*.

Empanner, v. a. (mar.) *szélnek fordítani*.

Empaqueter, v. a. *elrakolni, bepakolni; s'—, v. pr. beburkolódni*.

Emperer, v. pr. katalmába kerüni, magadévá tenni, elfoglalni.
Empasteler, v. a. csüllenggel festeni.
Empateler, v. a. életni, enni adni.
Empatement, m. alapsal.
Empatement, m. ragadósság; benyálkásodás; (pein.) tapaszolás; (ouis.) esikdád téstadarabokkal tömés.
Empäter, v. a. téstássá, ragadóssá tenni; benyálkásítani; (pein.) tapaszolni, a festéket téstástan fölraakni; (ouis.) osikdád téstadarabokkal tömni.
Empatronner, v. a. pártfogót adni.
Empauser, v. a. (pau.) felfogni a lapot és visszatenni; fig. bolondot üzeni (...ból, ...ból).
Empaumure, f. kesztyű belső része; lombár szarv. [vőny.
Empéché, m. szembesítés; oltóág, olt.
Empéché, ée, adj. megakadályozott, nagyon elfoglalt. [zás.
Empêchement, m. akadály, akadályoztatás.
Empêcher, v. a. akadályozni, megakadályozni; s'—, v. pr. tartózkodni, elmulasztani.
Empéigne, f. felső bőr.
Empellement, m. sugó, szilipábla.
Empenneler, v. a. (mar.) elhorgonyozni, behorgonyozni.
Empennelle, f. mellékhorogony.
Empenner, v. a. feltollazni.
Empenör, m. görbe védő.
Empereur, m. császár; ökörszem (médár); góliádkigyó.
Empesage, m. ruhakeményítés.
Empesé, ée, part. et adj. (v. Empeser); fig. fesszes, erőteljes.
Empeser, v. a. keményíteni, kikeményíteni (vászonneműt).
Empesour, m. keményítő.
Empeser, v. a. dögletelessé tenni, ragályosítani.
Empétrer, v. a. lábait megkötöni; fig. összebonyolítani; s'—, lábaitval kötébe akadni; fig. összebonyolodni, belekeveredni.
Emphase, f. nyomatosság, nyomosság.
Emphasé, ée, adj. p. u. dagályos.
Emphatique, adj. — ment, adv. nyomatékos; nyomatékosan.
Emphytéose, f. örök bérlet, örökös haszonbérlet, örökös haszonbér.
Emphytéote, m. örökberlő, örökös haszonbérlet.
Emphytéotique, adj. bail —, örök

bérlet; rendezance —, örökségre vetett adó.
Empléger, v. a. kelepcesbe keríteni.
Empléner, v. a. sz. menésre kénytelen.
Empierrement, m. kövesset alapszata.
Empiètement, m. beavatkozás.
Empiéter, v. a. et n. belényelni; fig. magadévá tenni; beléavatkozni.
Empiffrer, v. a. hiszolni, tömni; s'—, v. pr. tele tömni magát (étellel).
Empignon, m. kártkőcs.
Empiler, v. a. fölretegezni, rétegenként felhalmozni, felkúpozni.
Empirance, f. érczpénzérték csorbitása; áruk romlása (hajón); tengerúti kár.
Empire, m. uralom, katalom, uralkodás; császárság, birodalom.
Empirement, m. rosszabbulás.
Empirer, v. a. rosszabbítani; —, v. n. rosszabbulni.
Empirique, adj. tapasztalati; —, m. tapasztalati orvos.
Empirisme, m. tapasztalatosság.
Emplacement, m. épülethely, építési hely; feltöltés (sót). [tenni.
Emplaceer, v. a. feltölteni (sót), oda-
Emplastration, f. tapasztalétevés.
Emplâtre, m. tapaszt, ír.
Emplâtrier, m. tapasztaszkó.
Emplette, f. áruk bevásárlása.
Emplir, v. a. feltölteni, megtölteni, tele tölteni; s'—, v. pr. megtebni.
Emploi, m. használás, használat; hivatal, alkalmazás; felhozás, említés (számadásban).
Employé, m. hivatalnok.
Employer, v. a. használni; alkalmazni; hivatalba tenni; bevételbe tenni; s'—, v. pr. foglalatzkodni; közbevetni magát (valakiért); neki felelődni (...nak, ...nek).
Emplumer, v. a. feltollazni; —, v. pr. megtollasodni.
Empocher, v. a. zsebbe tenni; zsebbe tenni. [fogni.
Empoigner, v. a. megragadni, meg-
Empointer, v. a. (drap.) fészkelni; (ép.) tüket meghegyezni.
Empois, m. keményítő (fehőrneműhez).
Empoisonnement, m. megmérgezés.
Empoisonner, v. a. megmérgezni.
Empoisonneur, m. mérgekeverő; —, adj. csábító, csábos.
Empoisser, v. a. beszurkolni. [rakni.
Empoisonner, v. a. haláladékkal meg-

Importé, *éu*, adj. *heves, tűzes, indultatos; kártelen haragú; —, m. kártelen, heveskedő, tűzes ember.*
 Importement, *m.* bossankodás, harag, felhevülés, kártelen harag.
 Imports-pièce, *m.* kimetelő vas; talpkőrűd; *fig.* gúnykodó.
 Importer, *v. a.* elvinni, elvenni, elhordani, elragadni; *fig.* maga után húzni; elérni; — la pièce, gúnyolni, gúnyorolni, gúnykodni; *s'—, v. pr.* felgerjedni, felindulni, felpattanni; elragadni (lóról); ágazni, sarjadsani.
 Empoter, *v. a.* (jard.) cserepekbe rakni; (cuis.) eltenni, becsinálni.
 Empoudrer, *v. a.* beporozni, behajporozni.
 Empouille, *f.* lábán levő gabona.
 Empreindre, *v. a.* irr. kinyomni, rányomni; *fig.* verni, pénzt verni.
 Empreinte, *f.* lenyomat; *fig.* nyomat, bélyeg.
 Empressé, *éu*, adj. buzgó, foglalkodó, siető, elfoglalt.
 Empressement, *m.* buzgalom, munkáság, sietés.
 s'Empresser, *v. pr.* buzogni, sörénykedni, törekedni, iparkodni.
 Emprisonnement, *m.* bebörtönzés; fogság.
 Emprisonner, *v. a.* elfogni, letartóztatni, tömlöcsbe lenni.
 Emprunt, *m.* kölcsön; vertu d'—, szinlett erőny.
 Emprunter, *v. a. et n.* kölcsönözni, kölcsön venni.
 Emprunteur, *m.* kölcsönvevő.
 Empyoose, *f.* megelékesítés; megelévesítés.
 Empuantir, *v. a.* elbűdösíteni; *s'—, v. pr.* megbűdösödni.
 Empuantissement, *m.* megbűdösödés.
 Empyrée, *m.* tűzmeny.
 Empyrématique, adj. kozmás.
 Empyreume, *m.* kozmás szag vagy íz.
 Emu, *e*, part. et adj. megindult, izgatott.
 Emulateur, *m.* vetélytárs, vetélkedő.
 Emulation, *f.* vetélkedés.
 Emulatrice, *f.* vetélkedőnő.
 Emule, *m.* vetélytárs, versenytárs.
 Emuleif, *ive*, adj. *sue —, tejnye, tápnedv.*
 Emulsion, *f.* húsító ital.
 Emyde, *m.* folyami teknősbéka.
 En, part. rel., abból, ebből, avval,

evvel, rajta, hozzá, róla, azon, ezen, közlők; mely; —, prp. ... ban, ... ben, ... ba, ... be, ... an, ... en belől.
 Enaigrir, *v. a.* megsavanyúni; —, *v. n.* megsavanyodni.
 Encadrement, *m.* rámába foglalás.
 Encadrer, *v. a.* rámába foglalni.
 Encager, *v. a.* kőtükába zárni; *fig.* bezárni.
 Encaissement, *m.* ládába rakás; (com.) behajtás, pénzbehajtás, pénzbeesedés.
 Encaisser, *v. a.* ládába rakni; becsúdni, behajtani. [elárverezni.
 Encan, *m.* árverés; vendre à l'—.
 Encanailleur, *v. a.* csöcselékkel összekozni, csűrke néppel érintkezésbe hozni; *s'—, v. pr.* csűrke néppel társalogni.
 Encapuchonner, *v. a.* becsuklyázni.
 Encaquer, *v. a.* hordókba rakni.
 Encartonner, *v. a.* (rel.) összekajlogatni, fácskolni.
 Encassure, *f.* (oharr.) rovátka, horny.
 Encastelé, *éu*, adj. szorospalájú.
 s'Encasteler, *v. pr.* szorospalájúvá lenni. [lás.
 Encastelure, *f.* palaszor, palaszorú.
 Encastiller, *v. a.* beeresztetni, összekajlogatni. [beéltellesszteni.
 Encastrer, *v. a.* egymásba ereszteni.
 Encaume, *m.* (ohir.) égésfolt.
 Encaustique, adj. beégetett; —, *f.* viaszfestéssel.
 Encavement, *m.* bekorcsolyázás, pincsebe rakás.
 Encaver, *v. a.* pincsebe rakni.
 Encaveur, *m.* korcsolyás.
 Encendre, *v. a.* irr. körülvenni, övezni.
 Encointe, *f.* kerület; kerítés; bekörzés; (fort.) külbástyák.
 Encointurer, *v. a.* vm. terekbe ejteni; —, *v. n.* tekerbe esni, nehézkedni.
 Encens, *m.* tömjén; *fig.* hízolgés.
 Encensement, *m.* füstölés.
 Encenser, *v. a.* füstölni; *fig.* tömjénezni.
 Encenseur, *m.* hízolgő.
 Encensier, *m.* rozmarin.
 Encensoir, *m.* füstölő.
 Enchaînement, *m.* odalánczolás; *fig.* összelánczolás.
 Enchaîner, *v. a.* lánczra kötni; vasra verni, lánczra lenni; *fig.* összekapcsolni, összelánczolni.

Enchafnure, f. összeláncsolás.
Enchalage, m. (sal.) felfrakás.
Enchaler, v. a. (sal.) fát felfrakni.
Enchambrer, v. a. kincsdárba tenni.
Enchanté, ée, part. et adj. megbájtolt; fig. bájolt, csodaszép; elbájtolt, elragadt.
Enchanteler, v. a. ászokfákra tenni; förtőlegezni, rétegenként felhalmozni.
Enchantement, m. megigézés, megbájlás; fig. báj, varázs.
Enchanter, v. a. megigézni, megbabonázni; fig. bájolni, el-, megbájolni, elragadni.
Enchanterie, f. p. u. varázslat, igézet.
Enchanteur, m. — teresso, f. bűvész; bűvész; —, adj. bájló, varázs.
Enchapeler, v. a. vm. kalapot föltenni.
Enchaperonner, v. a. becsuklyázni.
Encharboter, v. a. összevissza dobni.
Encharger, v. a. fam. elméjébe verni.
Encharner, v. a. horogba akasztani.
Enchartrer, v. a. vm. bebörtönöztetni.
Enchâsser, v. a. foglalni, befoglalni (drágakövet); fig. beiktatni, közöltetni. [(drágakő).]
Enchâssure, f. befoglalás, foglalvány
Enchassener, v. a. börtönözni.
Enchausser, v. a. (Jard.) gándjával beföldni.
Enchaux, m. (még.) meszesvíz, mézslé.
Enchère, f. árígeret, többet ígérés; folle —, bánatvásár.
Enchérir, v. a. többet ígérni, drágítani; fig. felülhaladni; —, v. n. megdrágulni.
Enchérissement, m. árfelemelés.
Enchérisseur, m. legtöbbet ígérő.
Enchevalement, m. gyámmállvány.
Enchevêtrer, v. a. felkantározni; fig. akadályozni.
Enchifrenement, m. rekedő nátha.
Enchifréner, v. a. náthát okozni.
Encirer, v. a. bevtasskolni.
Enclancher, v. n. ütközni (... ba, ... be). [osztályba sorozni.
Enclasser, v. a. p. u. osztályozni.
Enclave, f. benvidék, berekesztett föld; kerület, megye.
Enclavement, m. berekesztés idegen terület körébe; (arch.) csapra eresztes, csappal összefoglalás.
Enclaver, v. a. berekesztetni; (arch.) csapra ereszteni, csappal összefoglalni.

Enclin, ine, adj. hajlandó.
Enclotrer, v. a. sárdába zárni.
Enclorre, Enclorre, v. a. irr. bezárni; bekeríteni; körülvenni.
Enclot, m. bekerített hely; sötény, kerítés.
s' Enclôtir, v. pr. (ohass.) elbújni.
Enclôture, f. hímzett munka szegélysete.
Enclouer, v. a. beszögezni.
Enclouure, f. megnyílás (lő); fig. nehézség, akadály, baj.
Enclume, f. üllő, üllővas.
Enclumeau, m. kéz-üllő, kézi kis üllő.
Enclumette, f. kis üllő.
Encoche, f. horony, rovátka.
Encocher, v. a. horonyba tenni.
Encoffrer, v. a. bőrládába tenni; fig. bezárni. [rény.
Encoignure, f. szöglet, zug; sarokszek-
Encoller, v. a. enyvixbe áztatni.
Encollure, f. (maréch.) forrasz.
Encolure, f. ló nyaka; fig. külső tekintet; gallér.
Encombrant, te, adj. terepes, terepélyes, nehezen elvihető.
Encombre, m. vm. halmaz, omladék; fig. akadály.
Encombrément, m. elszárás, elrekesztés; fig. akadály.
Encombrer, v. a. behányolni, betölteni; fig. elrekesztetni, elszárni. [ló.
Encomiaste, m. dicsszónok, magasztal-
Encontre, f. vm. történet, eset, esemény; à l'—, ellen.
Encore, (Encor, poét.) adv. még, méggyisz, ismét, továbbá, jeleniglen; mégis; legalább; pas —, még nem; — que, jöllehet, ámbár, noha.
Encornaille, ée, adj. iron. szarvas, szarvaszott.
Encorner, v. a. szarvakkal ellátni.
Encorneter, v. a. papírtölcsérbe tenni; s' —, v. pr. asszonyfejkitőt föltenni.
Encouragement, m. serkentés, felbátorítás.
Encourager, v. a. serkenteni, buzdítani; felbátorítani; s' —, v. pr. neki bátorodni.
Encourément, m. büntetésbe esés.
Encourir, v. a. irr. magára vonni, esni (... ba, ... be). [látni.
Encourtiner, v. a. függönyökkel el-
Encrasser, v. a. elpiszkolni; s' —, bepiszkolódni; magát lealacsonyítani, magát méltatlansá tenni.

Encre, *f. tinta; nyomtatófesték; — de la Chine, tusfesték.*
 s'Encreper, *v. pr. gyászfátyolt fölvenni.*
 Encher, *v. a. (imp.) fekezte festékekkel bekenni; —, v. n. a festéket bevenni.*
 Encrier, *m. tintatartó; festékkö.*
 Encrioler, *v. a. keresztbe tenni.*
 Encrioter, *v. a. kéreggel bevonni.*
 Encuirasser, *v. a. mellvassal ellátni; s' —, v. pr. fölfegyverkezni; fig. pizsoktól merevedni.*
 Encuver, *v. a. kádba önteni; szaladot beforrázni, erjesztetni.*
 Enceylique, *adj. leltre —, körlevél.*
 Encyclopédie, *f. ismetár, ismerettár, enciclopedia.*
 Encyclopédique, *adj. ismerettári, enciclopediai. [szerkesztője.]*
 Encyclopédiste, *m. enciclopedia írója.*
 En-deçà, *prp. et adv. innen, ... n innen.*
 En-delà, *adv. továbbá.*
 Endémique, *adj. honos, honi.*
 Endente, *f. (charp.) megfogazás.*
 Endenter, *v. a. fogakkal ellátni.*
 Endenture, *f. fogazat.*
 Endépartement, *v. a. megyékre felosztani.*
 Endetté, *ée, part. et adj. adósságoktól terhelt, eladósodott.*
 Endetter, *v. a. adóssággal megterhelni; s' —, v. pr. adósságba verni magát.*
 Endévé, *ée, adj. fam. haragos, bosszús; —, m. morgó zsémbe.*
 Endéver, *v. n. nagyon bosszankodni, megharagudni.*
 Endiablé, *ée, adj. ördögi, ördögös, átkozott, pogány; —, m. mennykő fészke.*
 Endiabler, *v. n. felbőszülni.*
 Endicter, *v. a. bevádolni, feladni.*
 s'Endimancher, *v. pr. vasárnapi ruhába öltözködni.*
 Endive, *f. endivia katáng.*
 Endocriner, *v. a. oktatni, tanítani; idomítani.*
 Endolori, *ie, adj. fájdalmas, fájós.*
 Endommagement, *m. károsítás, károsodás.*
 Endommager, *v. a. károsítani.*
 Endormeur, *m. elaltató; fig. hizelgő.*
 Endormi, *ie, part. et adj. elaludt; fig. álmos, tunya. [esudafa.]*
 Endormie, *f. masszagos redőssirom.*
 Endormir, *v. a. irr. elaltatni; elámitni; elaltatni; s' —, elaludni.*

Endormissement, *v. Assoupissement.*
 Endos, *v. Endossement.*
 Endosse, *f. fam. baj, teher.*
 Endossement, *m. (com.) hátíratolás, hátírat, forgatás.*
 Endosser, *v. a. hátára venni; (com.) hátíratolni.*
 Endosseur, *m. hátíró.*
 Endroit, *m. hely; jó oldal (kelme-s); születéshely.*
 Enduire, *v. a. irr. bevonni, behúzni, rákenni; bevakolni, tapasztani, ráhányni, behányni.*
 Enduison, *m. (mag.) bevakolás.*
 Enduit, *m. héj, boríték; mészvíz.*
 Endurant, *te, adj. türelmes.*
 Enduroir, *v. a. megkeményíteni; edzeni, megedzeni; s' —, v. pr. megkeményedni, megedződni.*
 Endurissement, *m. megkeményedés; megátalkodottság.*
 Endurer, *v. a. szenvedni; tární.*
 Energie, *f. erő, erély.*
 Energique, *adj. — ment, adv. nyomatékos, erélyes; erélyesen.*
 Energiser, *v. a. erélyessé tenni.*
 Energumène, *m. et f. ördögös, meg szállott (ördögtől).*
 Enervation, *f. elerőtlenítés; elerőtlenedés. [gíteni.]*
 Enerver, *v. a. elerőtleníteni, elgyöng.*
 Enfagoter, *v. a. esomóba kötni.*
 Enfaiteau, *m. gerincscserép.*
 Enfalement, *m. ormosat.*
 Enfafter, *v. a. ormozni.*
 Enfance, *f. gyermekség.*
 Enfançon, *m. vm. gyermekce.*
 Enfant, *m. et f. gyermek.*
 Enfanteau, *m. gyermekce.*
 Enfantement, *m. szülés.*
 Enfanter, *v. a. et n. szülni, megszülni; fig. előhozni; okozni.*
 Enfantillage, *m. gyermekesség, gyermekeskedés.*
 Enfantin, *ine, adj. gyermekes.*
 Enfariné, *ée, adj. lisztel behintett; fig. elfogult.*
 Enfariner, *v. a. lisztel behinteni; s' — d'une opinion, valamely véleményről elfogultva lenni.*
 Enfaier, *v. a. vm. megbűvölni.*
 Enfer, *m. pokol; enfers, pl. alvilág.*
 Enfermer, *v. a. et n. bezárni; elzárni; fig. körülvenni; tartalmazni; s' —, v. pr. elzárkózni, bezárkózni; sentir l'enfermé, dokes szagúnak lenni.*

Enferrer, v. a. átszúrni, átdöfni.
Enficeler, v. a. felszúzni, rászúzni.
Enfilade, f. sor; szobasor.
Enfiler, v. a. belékhúzni, beléöltetni (csérnát a tübe), felszúzni, sorba rakni; — *qn.*, valakit keresztüldöfni; *s'* —, *v. pr.* az ellenség kardhegyébe rohanni; bebonyolodni.
Enfin, adv. végre, végül, egyszerűval.
Enflammer, v. a. meggyújtani; fig. fölgerjesztetni, fölhevíteni; *s'* enflammer, *v. pr.* meggyújtani, meggyúladni; fig. fölgerjedni, fölhevülni.
Enflement, m. p. u. daganat.
Enfler, v. a. felszúzni, felpuffasztani; —, *v. n. et s'* —, *v. pr.* megdagadni, felpuffadni; felsuvalkodni.
Enflure, f. daganat; fig. dagály; felsuvalkodottság.
Enfonçage, m. (tonn.) fenék beillesztése (hordóba stb.).
Enfoncé, ée, part. et adj. (v. Enfonceer); fig. elmerült.
Enfoncement, m. betörés, berontás; mélyedés; háttér.
Enfoncer, v. a. mélyen beverni; benyomni, betörni; elsülyeszteni; kicsztorgálni; —, *v. n.* elsülyedni; *s'* —, mélyen bemenni; fig. el-
 sülyedni; elsülyedni.
Enfonçure, f. fenék; gödör, mélyedés.
Enfondrer, v. a. fam. betörni (erőszak-
 hal).
Enforceir, v. a. megerősíteni; —, *v. n. et s'* —, *v. pr.* erősölni.
Enforester, v. a. fákkal beültetni.
Enformer, v. a. kaptára ütni, formára ütni.
Enfouir, v. a. elásni, beásni.
Enfouissement, m. elásás, beásás.
Enfouisseur, m. elásó, beásó.
Enfourché, ée, adj. kétágu, villádad.
Enfourchement, m. hasadéka oltás.
Enfourcher, v. a. — *un cheval*, lova-
 golni (lovagosan).
Enfourchi, ie, adj. tete enfourchie,
 villaszaro.
Enfourchure, f. villaszaro; hasadék.
Enfournée, f. bevetés (kenyér-é a ke-
 menexébe).
Enfourner, v. a. (boul.) bevetni (ke-
 menexébe); —, *v. n. bien ou mal* —,
 jól vagy rosszul kezdeni.
Enfourneur, m. betelő, bevető.
Enfourrer, v. a. tekni tenni. [ni.
Enfreindre, v. a. átr. megszegni, dítág-

Enfréner, v. a. felkantározni.
s' Enfricher, *v. pr.* termékelenné lenni.
s' Enfroidurer, *v. pr.* hidegtől elmere-
 vedni.
Enfroquer, v. a. fam. kámzsás ruhába
 öltöztetni. [szökni.
s' Enfuir, *v. pr.* irr. elszaladni, el-
 enfumement, *m.* meg —, befüstölés;
 ganajozás.
Enfumer, v. a. füstölni, befüstölni;
 ganajozni.
Enfutailler, v. a. hordókba rakni.
Engageant, te, adj. megnyerő, kellemes.
Engageante, f. mellbokr.
Engagement, m. elzálogosítás, zálog;
 kötelezettség; felszokás; hadfoga-
 dás; selfogadás, beszélgetés;
 összekapás, összecsapás; szerelmi
 viszony.
Engager, v. a. elzálogosítani; valamire
 kérni, rávenni; szegődtetni, selfo-
 gadni; — *le combat*, csatát kezdeni;
s' —, *v. pr.* magát lekötelezni, szeg-
 ődni; fig. bebonyolodni, belebo-
 csátkozni; adósságba verni magát;
 kezdeskedni.
Engaîner, v. a. hüvelybe tenni.
Engarder, v. a. vm. megtiltani, eltil-
 tani; *s'* —, *v. pr.* óvakodni; tartózk-
 kodni. [beszélő.
Engastriloque, m. hasból beszélő, has-
 Engaver, *v. a.* etetni (galambfakal).
Engance, f. faj, fajzat, ivadék.
Enganceer, v. a. megterhelni.
Engelure, f. fagydag, fagydaganat.
Engencement, m. redőzet.
Engendrer, v. a. nemzeni; fig. okozni;
s' —, *v. pr.* eredni.
Enger, v. a. vm. megterhelni.
Engerber, v. a. kővébe kötni; felhal-
 mozni. [csalni.
Engigner, v. a. p. u. ravaszul meg-
 Engin, *m.* emelőszer, emelőcsiga;
 szerszám, eszköz; vadászszerszám.
Enginer, v. Engigner.
Englobber, v. a. egybekehúzni.
Engloutir, v. a. elnyelni; fig. elpaza-
 rolni; lélekzetet akadályozni.
Engluement, m. fakenőcs.
Engluer, v. a. léppel vagy fakenőcs-
 csel bekenni.
Engoncer, v. n. nyak táján kellenél
 maguszra felnyúlni (ruháról).
Engorgement, m. dugulás, rekedés,
 bonyálkásodás.
Engorger, v. a. bedugni; nyálkával be-

- vonni; vászonnyal behúzni; s' —, v. pr. *bedugolni*.
 Engouement, m. *fojtogatás, fuldoklás; megátalkodás*.
 Engouer, v. a. *fojtogatni; megátalkodni*; s' —, v. pr. *fuldoklani*.
 s' Engouffrer, v. pr. *bonyolodni; megakadni; elveszni, elütni*.
 Engouler, v. a. fam. *elnyelni*.
 Engoulevent, m. *kecskefejő*.
 Engourdir, v. a. *elzsibbasztani*; s' —, v. pr. *elzsibbadni, megmerevülni*.
 Engourdissement, m. *megmerevülés; elzsibbadás*.
 Engraîner, v. Engrener.
 Engrais, m. *hizlalás; trágya*.
 Engraissement, m. *hizlalás, hizás; trágyázás*.
 Engraisser, v. a. *hizlatni; trágyázni; bekenni*; —, v. n. et s' —, v. pr. *hizni; piszkolódni*; fig. *megszagodni*. [na-é].
 Engrangement, m. *behordás*.
 Engranger, v. a. *bevinni, behordani (gabonát)*.
 Engravement, m. *megfeneklés*.
 Engraver, v. a. *fővenyre vinni (hajót)*; —, v. n. et s' —, v. pr. *megfenekleni*.
 Engrêler, v. a. (cout.) *kicsipkézni*.
 Engrenage, m. *kerekeknek egymásba kapása*.
 Engrener, v. a. et n. *belekapni (kerekekbe)*; *maggal etetni*; (meu.) *felönteni*; s' —, v. pr. *egymásba kapni*.
 Engrenure, f. *kerekeknek egymásba kapása vagy fogódzása*.
 Engrosser, v. a. fam. *terhbe ejteni*.
 Engrosseur, m. *terhbe ejtő*.
 s' Engrumeler, v. pr. *összefutni, megatadni*.
 Enguenillé, ée, adj. p. n. *rongyos*.
 Enhardir, v. a. *bátorítani, felbátorítani*; s' —, v. pr. *merészelni, bátorodni*.
 Enharnachement, m. *felszerszámozás; löszerszám*.
 Enharnacher, v. a. *felszerszámozni*.
 Enherber, v. a. *begyepesíteni; megmérgezni*.
 Enhydre, f. *visi kigyó*.
 Enigmatique, adj. — ment, adv. *rejtélyes; rejtélyesen*. [szélni].
 Enigmatiseur, v. a. *talányokban be*.
 Enigme, f. *talány, rejtély*.
 Enivrement, m. *illáság, részegség*.
 Enivrer, v. a. *megrészegíteni*; s' —, v. pr. *megrészegedni*.
 Enjabler, v. a. (tonn.) *fenekét betenni* (... nak, ... nek).
 Enjalouser, v. a. p. n. *féltekenygyé tenni*; s' —, v. pr. *féltekenygyé lenni*.
 Enjambé, ée, adj. *haut —, hórihorgas, hosszalábú*.
 Enjambée, f. *lépés*.
 Enjambeur, v. a. et n. *átlépni; nagyot lépni*; fig. *beavatkozni; elterjedni*.
 Enjaveler, v. a. *garnadába rakni (gabnát)*.
 Enjeu, m. (Jeu) *betétel*.
 Enjoindre, v. a. irr. *meghagyni, ráparancsolni*.
 Enjoler, v. a. fam. *rábesszélni, rászedni*.
 Enjolivement, m. *csifraság, fölcxifrádság*.
 Enjoliver, v. a. *főlekesíteni, fölcxifrázni*.
 Enjoliveur, m. *disszítő*.
 Enjolivre, f. *kis csifraság*.
 Enjoué, ée, adj. *víg, vidor, jó kedvű*.
 Enjouement, m. *vigság, vidámság, vidorság*.
 Enlacement, m. *befonás, összefonás*.
 Enlacer, v. a. *egymásba foni, beléfonni*.
 Enlagueur, f. *csaphyuk*. [rútalni].
 Enlaidir, v. a. *elrutítani*; —, v. n. et Enlaidissement, m. *elrutítás*.
 Enlarme, m. (poh.) *nagy karok*.
 Enlarmeur, v. a. (poh.) *kurkolni, bosszegni (hálót)*.
 Enlèvement, m. *elzöktetés; elvétel*.
 Enlever, v. a. *főlemelni; elzöktetni; elsodorni; elvinni; összevásárolni*; fig. *elragadni, elbájozni; letartóztatni, elfogni*; s' —, v. pr. *levádni, lehámlani*; fig. *főlhevülni*.
 Enlevure, f. *leltött darab vas; bérhulladék, pószlek*.
 Enligner, v. a. *szinór után irányozni*.
 Enlissé, ée, adj. *simított*.
 Enlisseur, f. *simítás*.
 Enloyer, v. a. (jur.) *eskőre utasítani*.
 Enluminer, v. a. *kivilágítani; színezni, kifesteni*.
 Enluminure, f. *kiszínezés; kivilágítás*.
 Ennemi, m. — ie, f. *ellenség*.
 Ennemi, ie, adj. *ellenesleges, ellenes; kedvesöllen, összeférhetlen*.
 Ennobler, v. a. *megnemesíteni*.
 Ennoblement, m. *megnemesítés, megnemesedés*.
 Enole, m. *kázma, vakkigyó*.
 Enouir, v. a. *unalom, unalkozás*.
 Enuuant, ée, adj. *unalmas, unatós*.

Ennuyer, v. a. untatni; s' —, v. pr. unalkozni.
Ennuyeux, euse, adj. — eusement, adv. unalmas; unalmasan; —, m. unalmas ember.
Enombrer, v. a. beárnyazni.
Enoncé, m. kifejezés, előadás.
Enoncer, v. a. kifejezni, előadni, kimondani; s' —, v. pr. magát kifejezni, nyilatkozni. (említő.)
Enonciatif, ive, adj. (dr.) említő, meg-
Enonciation, f. kifejezés, előadás.
Enorgueillir, v. a. elkevelíteni; s' —, v. pr. elkevelyedni.
Enorme, adj. — mément, adv. roppant, tömérdek, szörnyű; szörnyen, roppantúl; fig. hallatlan; hallatlanul.
Enormité, f. roppantság, szörnyűség; utálatosság.
Enouer, v. a. csipkedni (csomókat posztóról), tisztogatni a csomóktól.
Enquérant, te, adj. fam. kotynyeles, kandi.
s'Enquérir, v. pr. őr. tudakozni.
Enquerre, m. tudakozás, nyomozás.
Enquête, f. bírói vizsgálát.
s'Enquête, v. a. tudakozni.
Enquêteur, m. vizsgáló bíró.
Enraciner, v. n. et s' —, v. pr. meggyökeresni.
Enragé, ée, part. et adj. dühös, bősüzt; —, m. dühös ember.
Enrageant, te, adj. felbősüzt, nagyon bosszantó.
Enrager, v. n. felbősülni.
Enragement, m. megkötés (keréké).
Enrayage, m. megkötés (kerék-é); chaîne d' —, kerékkötőláncz.
Enrayer, v. a. et n. megkötni (kereket); fig. megakadályozni; (agr.) megszántani.
Enrayoir, m. lőcs.
Enrayure, f. kerékkötőláncz; (agr.) első barázda.
Enrégimenter, v. a. eszredet alakítani, eszredkre osztani.
Enregistrable, adj. beigtatható.
Enregistrement, m. beigtatás; beigtatási díj.
Enregistrer, v. beigtatni.
Enregistreur, m. lajstromozó.
Enrêner un cheval, v. a. szabolát tenni ló szájába.
Enrhumer, ée, part. et adj. náthás.
Enrhumer, v. a. náthát okozni; s' —, v. pr. náthát kapni.

Enrichir, v. a. gazdagítani; fig. fölékesíteni; s' —, v. pr. meggazdagodni.
Enrichissement, m. gazdagítás; fölékesítés, ékesség.
Enrôlement, m. hadfogadás, toborzás; toborzójegyzék.
Enrôler, v. a. toborítani, fogadni (katonát); s' —, v. pr. magát beíratni, katonává lenni.
Enrôleur, m. toborzó, hadfogadó.
Enroncé, ée, adj. tüskés, tövises; fig. bűtöljes, gondtéljes.
Enroué, ée, part. et adj. rekedt.
Enrouement, m. rekedtség.
Enrouer, v. a. rekedtté tenni; s' —, v. pr. elrekedni.
Enrouiller, v. a. megrosszdásítani; s' —, v. pr. megrosszdásodni, belérosszdásodni.
Enroulement, m. (aroh.) csikornya.
Enrouler, v. a. összegöngyölíteni.
Enrubaner, v. a. felszalagolni.
Enrue, f. széles és mély barázda.
Ensablement, m. behomokosodás; sekély, gázlólhely.
Ensabler, v. a. homokra tenni; s' —, homokban megfenekleni.
Ensablonner, v. a. homokkal betölteni.
Ensacher, v. a. szákba tenni.
Ensacheur, m. szákbarakó.
Ensafrener, v. a. sáfránnyal festeni.
Ensalsiner, v. a. (jur.) bevezetni.
Ensangler, v. a. bevéresíteni, bevéreszni.
Ensavonner, v. a. beszappanozni.
Enseigne, f. ismertető jel, jel, csimer (házakon); zászló; zászlótartói állomás; —, m. zászlótartó.
Enseignement, m. tanítás, oktatás; enseignements, pl. okiratok.
Enseigner, v. a. tanítani, oktatni; mutatni.
Ensellé, ée, adj. behajlott hátú.
Enseller, v. a. p. u. megnyergelni.
Ensemble, adv. együtt; —, m. az egész.
Ensemencement, m. bevetés (maggal).
Ensemencer, v. a. bevetni (maggal).
Enserrer, v. a. p. u. bezárni; növény-házba tenni.
Ensevelir, v. a. eltemetni.
Ensevelissement, m. temetés, eltemetés.
Ensifère, m. kardvivő, kardhordó.
Ensimer, v. a. (drap.) beitatni, beszívatni (zsírannyaggal).
Ensorceler, v. a. megigézni, megbűvölni.

Ensorceleur, *m.* — *euse, f.* bűvész; bűvésznő.
 Ensorcellement, *m.* bűvölet. [fűjt.
 Ensoufflé, *ée, adj.* felfuvalkodott, fel-
 Ensouffrer, *v. a.* kénézni, megkénézni.
 Ensouffrir, *m.* kénkamara.
 Ensouple, *f.* zúgoly, zúgolyfa.
 Ensourdir, *v. a. p. u.* siketíteni, meg-
 siketíteni.
 Ensuerer, *v. a.* beozukrozni.
 Ensuffer, *v. a.* fagygyúval bekenni.
 Ensuite, *adv. et prp.* azután, folytán;
 — *de quoi, märe.*
 Ensuisant, *te, adj. (dr.)* legközelebbi,
 rákövetkező.
 s'Ensuisvre, *v. pr. irr.* következni.
 Entablement, *m.* párkányzat, geren-
 dázat.
 Entacage, *m.* bársonyszövés.
 Entacher, *v. a. p. u.* ragálgozni, ragá-
 lyosítani.
 Entaille, *f.* bemetszés.
 Entailler, *v. a.* bemetszeni, feltróni.
 Entailloir, *m.* rovátkvéső.
 Entailure, *f.* bemetszés, rovátk.
 Entame, *f.* megszégés, első szelet.
 Entamer, *v. a.* felkarcsolni, megsér-
 teni; megszégni; megkeszeni; (mil.)
 keresztültörni (... on, ... ön, ... en).
 Entamure, *f.* karcz, karczolat; kara-
 jocska. [halmas.
 Entassement, *m.* halmozás; rakás,
 Entasser, *v. a.* halmozni, felhalmozni;
 homme entassé, szömök, köpczös
 ember.
 Entasseur, *m.* felhalmozó. [nyele.
 Ente, *f.* oltóág; ecset vagy pemecs
 Entées, *f. pl.* sürű füstfellegek.
 Entement, *m.* oltás.
 Entenal, *m.* szőlőbujtvány.
 Entendement, *m.* ész, értelhettség.
 Entendeur, *m. p. u.* hallgató.
 Entendre, *v. a.* hallani, hallgatni, ki-
 meghallgatni; érteni; tudni; —, *v.*
n. vélekedni, érteni (... hoz, ... hex);
 s' —, *v. pr.* értekezni; s' — à qch.,
 en qch., valamire érteni; cela s'en-
 tend, ez magától értetik.
 Entendu, *ue, part. et adj. (v. En-
 tendre);* értelmes, tapasztalt, ügyes;
 okosan elrendezett.
 Entente, *f.* értelem; helyes elrende-
 zés, rendelés.
 Enter, *v. a.* oltani.
 Entérinement, *m.* bírói elfogadás.
 Entériner, *v. a.* bíróilag erősíteni.

Entérir, *f.* béliob.
 Entérocele, *f.* bélsér, bélszakadás.
 Entérologie, *f.* bélian.
 Entéromphale, *f.* köldöksér.
 Entéroraphe, *f.* bélvarrat.
 Enterrage, *f.* (fond.) mintaföld.
 Enterrement, *m.* temetés, eltemetés.
 Enterrer, *v. a.* temetni, eltemetni;
 elásni, beásni.
 Entes, *f. pl.* különböző csalmadarak.
 Entété, *ée, part. et adj.* elfogult; ko-
 nok, feles, makacs; —, *m.* makacs
 ember. [ság, sejeesség.
 Entêtement, *m.* makacsság, nyakas-
 Entéter, *v. a.* fejébe szállani, kábítani;
 fig. hiúvá tenni; s' —, *v. pr.* elfo-
 gulva lenni; makacsul ragaszkodni;
 makacsul ragaszkodni (... hoz ... hex;
 makacszkodni.
 Enthousiasme, *m.* lelkesedés, felbuz-
 dúlás, ábrándozás, rajongás.
 Enthousiasmer, *v. a.* lelkesíteni, fölle-
 kesíteni, felbuzdítani; s' —, *v. pr.* föl-
 lelkesülni, felbuzdulni.
 Enthousiaszte, *m. et f.* rajongó, ábrán-
 dozó; —, *adj.* ábrándos.
 Entiché, *ée, adj.* törődött (gyűnődés),
 rothadni kezdő; fig. ragályos, meg-
 rottott.
 Enticher, *v. a.* rothasztani; s' —, *v. pr.*
 elfogulva lenni.
 Entier, *ère, adj.* — érement, *adv.*
 egész; egészen; makacs; makacsul;
 oheval —, ménló, csődör; —, *m.*
 az egész; en son —, épen, mag-
 épségében.
 Entité, *f.* lényeg.
 Entoilage, *m.* csipkészet, szőtt csipke.
 Entoilier, *v. a.* vásznat stb. csipkéhez-
 varrni.
 Entoir, *m.* oltókés.
 Entoliser, *v. a.* ölbe rakni.
 Entomographie, *f.* rovarleírás.
 Entomologie, *f.* rovartan.
 Entomologiste, *m.* rovarász.
 Entonnement, *m.* hordókba töltés.
 Entonner, *v. a.* hordókba töltetni;
 énekre kezdeni, hangoztatni; kéir-
 kedni; s' —, *v. pr.* megfogódni, meg-
 akadni, beléakadni (szélről).
 Entonnerie, *f.* töltőpincze.
 Entonner, *m.* tölésér.
 Entorse, *f.* kifacsarítás, kitékerés, el-
 csavarás; fig. szócsavarás.
 Entortillement, *m.* tekeredés, kanya-
 rutat; fig. bonyolódás.

- Entortiller**, v. a. *bebonyolni, begöngyölni, körültekerni*; fig. *bebonyolni*; s' —, *tekergőzni; bebonyolodni*.
- Entourage**, m. *foglalás, foglalvány*.
- Entourer**, v. a. *körülvenni, körülfoglalni*; s' —, v. pr. *maga körül egybekülni*.
- Entournure**, f. *rukaujj-künettszész*.
- Entours**, m. pl. *környék*; fig. *környezet*.
- s'Entr'accorder**, v. pr. *megegyezni*.
- s'Entr'acuser**, v. pr. *egymást vádolni, bevádolni*.
- Entr'acte**, m. *felvonásköz, játékköz*.
- s'Entr'admirer**, v. pr. *egymást csodálni*.
- s'Entr'aider**, v. pr. *egymást segíteni*.
- Entrailles**, f. pl. *beleik*.
- s'Entr'aimer**, v. pr. *egymást szeretni*.
- Entrainant**, te, adj. *elragadó, vonzó, elragadtató*.
- Entraiement**, m. fig. *elragadtatás*.
- Entrainer**, v. a. *elragadni, magával ragadni*. [kötés]
- Entrait**, m. *feszítogerenda, feszítő*.
- Entrant**, te, adj. p. u. *megnyerő, magát kedveltető*. [tani]
- s'Entr'appeler**, v. pr. *egymásra kiált*.
- Entraver**, v. a. *megbilincselni, lenyűgölni*; fig. *akadályozni*.
- s'Entr'avertir**, v. pr. *egymást tudósítani*.
- Entraves**, f. pl. *szorítólánc, keréklánc; nyűg, békó*.
- Entre**, prp. *köszött, közt; — nous, köztünk, köztünk maradjon*.
- Entre-bailler**, v. a. *félig kinyitni (ajkát stb.)*.
- s'Entre-baiser**, v. pr. *csókolózni*.
- Entrebandes**, f. pl. *posztószél*.
- Entrebas**, m. *egyenetlen szövés*.
- s'Entre-battre**, v. pr. *egymást ütni, ütközni*. [getni]
- s'Entrechasser**, v. pr. *egymást ker*.
- Entrechat**, m. (dan.) *keresztugrás*.
- s'Entre-chercher**, v. pr. *egymást keresni*.
- s'Entre-choquer**, v. pr. *egymást lökni; egymásnak ellenmondani*.
- Entre-colonne**, f. *Entrecolonnement*, m. (arch.) *oszlopköz*.
- s'Entreconnaître**, v. pr. irr. *egymást ismerni*.
- Entrecouper**, v. a. *keresztülvágni, keresztülmetszeni*; fig. *félbeszakasztani*. [lőshetelés]
- Entre-cours**, m. *szabadköltség, köl-*
- s'Entre-croiser**, v. pr. *keresztülvágni egymáson*. [csangolni]
- s'Entre-déchirer**, v. pr. *egymást marni*.
- Entredent**, m. *két fog közt* ür.
- s'Entre-détruire**, v. pr. irr. *egymást megrontani*.
- Entre-deux**, m. *távköz, köz, hézag; válasszal, közfal, középső darab; —, adv. fam. közbe, félig-meddig*.
- s'Entre-dévorcer**, v. pr. *egymást elnyelni*. [mazni]
- s'Entre-diffamer**, v. pr. *egymást rágal*.
- s'Entre-dire**, v. pr. irr. *egymásnak mondani*.
- s'Entre-disputer**, v. pr. *egymás közt perelni, csivakodni*.
- s'Entre-donner**, v. pr. *egymásnak viszonzani*. [elaludni]
- s'Entre-dormir**, v. pr. irr. *félig-meddig*.
- Entrée**, f. *bemenet, bemenetel; beléptidő; bevitelvám; előbéd; (mus.) belekezdés; kulcslyuk; fig. kezdet, ok; d' —, mindjárt kezdetben*.
- s'Entr'embarrasser**, v. pr. *egymásnak akadályul lenni*. [tani]
- s'Entre-écher**, v. pr. *egymást bosszantani*.
- Entrefaites**, f. pl. *dans ces —, sur ces —, időközben, azonközben*.
- Entre-fermer**, v. a. *félig bezárni*.
- s'Entre-fouetter**, v. pr. *egymást korbácsolni, ostromozni*.
- s'Entre-frapper**, v. pr. *egymást ütni*.
- Entregent**, m. *fam. ügyesség, módosság*. [fojtani]
- s'Entr'égorgier**, v. pr. *egymást meg*.
- s'Entre-gronder**, v. pr. *egymást megszidni, lehordani*.
- s'Entrehaïr**, v. pr. irr. *egymást gyűlölni*. [közni]
- s'Entre-heurter**, v. pr. *egymásba ütni*.
- Entre-jet**, m. *távolság, köz, hézag*.
- Entrelacer**, v. a. *egymásba fűzni, átfonni, összefonni*.
- Entrelacis**, m. *összefonás, összefűzés, beléfónás*.
- Entrelacs**, m. pl. *bőfont mű, szövemény; egybevonat betűk*.
- Entrelarder**, v. a. *szalonnával megtölteni*.
- Entre-ligne**, f. *középsor*.
- Entre-lire**, v. n. irr. *felváltva olvasni*.
- s'Entre-louer**, v. pr. *egymást dicsérni*.
- Entre-luire**, v. n. irr. *átviláglani, át-látszani*.
- s'Entre-manger**, v. pr. *egymást fel-falni*.

Entre-mêler, v. a. *közbevegyíteni, összevegyíteni*; s' —, v. pr. *avatkozni, beavatkozni*.
 Entremets, m. *középétek, mellékétel*.
 Entremetteur, m. — euse, f. *alkudozó, közbenjáró; alkudozónő, közbenjárónő*.
 s'Entremettre, v. pr. *írr. közbevetni magát; avatkozni (... be, ... be)*.
 Entremise, f. *közbenjárás; saék*.
 s'Entre-moquer, v. pr. *egymást csúfolni*. [mardosni.
 s'Entre-mordre, v. pr. *egymást marni*.
 s'Entre-empêcher, v. pr. *egymásnak akadályul lenni*.
 s'Entr'entendre, v. pr. *egymást érteni*.
 s'Entre-nuire, v. pr. *írr. egymásnak ártani*.
 s'Entre-pardonnez, v. pr. *egymásnak megbocsátani*.
 s'Entreparler, v. pr. p. a. *egymással beszélni*. [zépporocska.
 Entrepas, m. (man.) *középlépés, kö-*
 s'Entre-persécuter, v. pr. *egymást üldözni*.
 Entre-pont, m. *födélköz*.
 Entreposer, v. a. *raktárba tenni*.
 Entreposeur, m. *raktárfelügyelő*.
 Entrepot, m. *raktár; ville d' —, áru-állító város*.
 s'Entrepousser, v. pr. *egymást taszítani, lökni*.
 Entreprendre, v. a. *írr. kezdeni, vállalni, elvállalni, hozzáfogni; — sur qoh., valamibe avatkozni*.
 Entrepreneur, m. — euse, f. *vállalkozó; vállalkozónő*.
 Entrepris, ise, part. et adj. (v. Entreprendre) *fig. elfogult; zavarodott; bénított*.
 Entrepris, f. *vállalat; beavatkozás; jogbitorlás*.
 Entrer, v. n. *bemenni, belovagolni; belépni; benyomulni; bebecsátkozni*. [nézni.
 s'Entre-regarder, v. pr. *egymásra*.
 s'Entre-regretter, v. pr. *egymást sajnálni, egymás után sóvárogni*.
 s'Entre-répondre, v. pr. *egymásnak felelni*. [köszönteni.
 s'Entre-saluer, v. pr. *egymásnak*.
 s'Entre-secourir, v. pr. *írr. egymást gyámolítani*.
 Entre-sol, m. *félemelet*.
 Entre-sourcil, m. a *szemöldökök közti hely*.

Entre-suite, f. p. a. *középpépület*.
 s'Entre-suivre, v. pr. *írr. felváltva egymásra következni*.
 Entre-temps, m. *időköz*.
 Entretènement, m. — des chemins, *utak fentartása*.
 Entreteneur, m. *fenntartó*.
 Entretenir, v. a. *írr. összetartani; tartani, fenntartani; oltartani; beszélni valakivel*; s' —, v. pr. *egymást tartani; mulatni, beszélni (... ról, ... ról); magát fenntartani, élni, (... ből, ... ből)*.
 Entretien, m. *tartás, fenntartás; be-szédgetés, értekezés*.
 Entre-tisser, v. a. *beszőni, beleszőni*.
 Entretissu, m. *beszött, belészövött*.
 Entretissure, f. *szövedék, szövögmű*.
 s'Entre-toucher, v. pr. *érintkezni*.
 s'Entre-tuer, v. pr. *egymást megölni*.
 Entreval, m. *két ház közti tér, hézag*.
 s'Entreveohier, v. pr. *bebecsátolódni*.
 s'Entre-visiter, v. pr. *egymást meglátogatni*.
 Entrevoir, v. a. *írr. félszemmel látni, félig látni*; s' —, *összejönni, egymással beszélni*. [közás.
 Entrevue, f. *összejövetel, össztalál*.
 s'Entr'obliger, v. pr. *magát egymás irányában lekötelezni*.
 Entr'ouir, v. a. *fülkegygyel hallani, nem tisztán hallani*.
 Entr'ouvert, te, part. et adj. *félig nyílt*.
 Entr'ouvrir, v. *írr. félig nyitni, kissé kinyitni*.
 Enture, f. *oltómetézés, oltóhasadék*.
 Enumérateur, m. *elszámláló, felszámláló*. [számláló.
 Enumératif, ive, adj. *felszámláló, elő-*
 Enumération, f. *felszámítás, előszámlálás*. [látni.
 Enumérer, v. a. *felszámlálni, előszámlálni*.
 Envahir, v. a. *erőszakkal elfenni, magához ragadni*.
 Envahissement, m. *erőszakos becsapás, magához ragadás*.
 Envahisseur, m. *országabló*.
 Envasement, m. (mar.) *beiszaposodás*.
 Envéloter, v. a. *kisrakásokba szedni, gyűjteni*.
 Enveloppe, f. *boríték, takaró; héj*.
 Enveloppement, m. *begöngyölés, beburkolás*.
 Envelopper, v. a. *begöngyölgetni, beborítani, bekurkolni, betakargatni; fig. elrejtteni; bebecsátolni; elszárni*.

s' —, v. pr. beburkolódzni, betakaródzni; magát körülvenni (. . . val, . . . vel).

Envenimé, ée, part. et adj. (v. Envenimer) mérges, gőgös.

Envenimer, v. a. megmérgeztetni; s' —, v. pr. megmérgezedni.

Enverger, v. a. vesztésével átfontni.

Enverguer, v. a. vítorlarúdhos kötni.

Envergure, f. vítorlák rúdjaikkal együtt; vítorlarudak hossza; két szárnyhegy közti szélesség.

Enverjure, f. (soi.) keresztszövés.

Enverrer, v. a. be —, megüvegezni.

Envers, prp. iránt, irányában; —, m. háttal, fonákja (valaminek); à l' —, megfordítva, hátra, hátrafelé; tomber à l' —, hanyatt esni.

Envi, m. faire un —, túligérni, többet ígérni; à l' —, vetélkedve.

Envie, f. irigység; sovárság; testi kívánság, megkívánás; avoir — de . . ., kedvének lenni . . . hoz, . . . hez.

Envié, ée, part. et adj. (v. Envier) igen keresett, nagyon kapós.

Envieilli, ie, part. et adj. vénült, elvénült, öreg. [tetet adni.]

Envieillir, v. a. elvéníteni, vén tekin.

Envier, v. a. irigyelni; sovárogni (valami után), nagyon megkívánni.

Envieux, euse, adj. irigy; —, m. — euse, f. irigylő.

Enviné, ée, adj. szőlőszőlő; borszagú; borral ellátott.

Environ, adv. körülbelől, mintegy.

Environnant, te, adj. körültekvő.

Environner, v. a. körülvenni, környezni.

Environns, m. pl. környék.

Envisager, v. a. megnézni, ránézni, megtekinteni.

Envoi, m. küldés, elküldés, megküldés.

Envoie, int. (mar.) szél ellen! szélnek!

Envoisiné, ée, ad. kinek szomszédai vagynak.

s' Envoler, v. pr. elröpülni, kiröpülni.

Envoyé, m. követ, küldött.

Envoyée, f. követ neje.

Envoyer, v. a. ír. küldeni, elküldeni, át küldeni; — chercher qn., valaki után küldeni.

Mole, m. szelek istene.

Eolien, enne, adj. szél . . .

Eolipyle, m. szélgolyó.

Epacte, f. holdkules.

Epagneul, m. sürjészeb.

Epais, isse, adj. sűrű, tömött; vastag; fig. nehézkés; —, adv. vastagon, tömötten; —, m. tömörség, sűrűség, vastagság.

Epaisseur, m. vastagság, sűrűség, tömörség.

Epaisir, v. a. sűríteni, besűríteni; —, v. n. et s' —, v. pr. megsűríteni, megsűrűdni; fig. nehézkessé lenni.

Epaisseissement, m. megsűrűdés.

Epamprer, v. a. leindázni.

Epanchement, m. (méd.) kiömlés.

Epancher, v. a. kiönteni.

Epanchoir, m. ereszcshalorna.

Epandre, v. a. kiterjesztetni; kiönteni; s' —, v. pr. kiterjedni, elterjedni; kiömleni.

Epanouir, v. a. kinyitni, megnyitni; fig. mulattatni; s' —, v. pr. kinyitni, fakadni; fig. magát felvidíteni, mulatozni. [sadás.]

Epanouissement, m. kifakadás, kiho.

Eparcet, m. lóhere neme.

Epargnant, te, adj. takarékos.

Epargne, f. takarékoság.

Epargner, v. a. megtakarítani; megkimélni.

Epapiller, v. a. elszórni, elhullatni.

Epars, se, adj. elszórt, szétszórt; —, m. hajózással rúdja, lobogórúd.

Eparselle, f. kis lobogórúd.

Epart, m. káka.

Eparkin, m. csontpók, ínpók.

Epaté, ée, adj. verre —, talpatlan pohár.

s' Epater, v. pr. p. u. folyni.

Epaulard, m. orka-delfin.

Epaulé, f. váll.

Epaulé, ée, part. et adj. rokkant, izrokkant; fig. gyámoltott, támogatott.

Epaulée, f. vállat tolás.

Epaulément, m. mellvéd, vállvéd.

Epauler, v. a. rokkanttá tenni; fig. gyámoltítani, támogatni; (mil.) fedezni.

Epaulette, f. vállrojt, vállbojt.

Epaulière, f. vállvas.

Epave, adj. uratlan, gazdátlan, bitang; —, f. uratlan, gazdátlan dolog; droit d' —, partjog.

Epeautre, m. tönköly.

Epée, f. kard; passer au fil de l' —, kardra hányni.

Epelche, f. tarka harkály.

Epeler, v. a. szótagolni, betűzni.

Epellation, *f.* szótagolás, betűzés.
 Eperdu, *ue. adj.* — ument, *adv.* rémült, megrémült, magánkülvül; körömszakadtáig, szakadtáig, fölülte nagyon.
 Eperlan, *m.* operlán-szemling.
 Eperon, *m.* sarkantyú; fatytyúköröm; hajóorr; jégtörő.
 Eperonelle, *f.* (jard.) sarkvirág.
 Eperonner, *v. u.* sarkantyúzni.
 Eperonnier, *m.* sarkantyúműves; pávaszáczán.
 Eperonnière, *f.* (jard.) sarkvirág.
 Epervier, *m.* karvaly; vetőháló, moróháló.
 Eperviére, *f.* holgyomál.
 Ephélide, *f.* pl. szeplő; tarjagfolt, kanyaró, májfoltok.
 Ephémère, *adj.* egynapi; *fig.* rövid ideig tartó; —, *f.* kérész.
 Ephémérides, *f. pl.* napló, hírlap.
 Epialte, *m.* lidércz.
 Epi, *m.* kalász; üstök, ló üstöke.
 Epiaire, *f.* erdei hunnyász.
 Epiale, *adj.* fővre —, forrolás.
 Epicarpe, *m.* magrejtő, külhéj.
 Epice, *f.* fűszer.
 Epicea, *f.* szurkos fenyő.
 Epicéde, *m.* halotti beszéd, gyászbeszéd.
 Epicier, *v. a.* fűszereszi.
 Epicerie, *f.* fűszerárak; fűszerkereskedés.
 Epicier, *m.* fűszeres, fűszeráros.
 Epicorane, *m.* koponyahártya.
 Epicourien, *enne. adj.* epicurusi; —, *m.* Epicurus követője; *fig.* kéjenes.
 Epicurisme, *m.* Epicurus tana; *fig.* kéjvadasszat, kéjelgő életmód.
 Epidémie, *f.* dög, ragály, ragályos járvány, járványnyavalya.
 Epidémique, *adj.* járványos, ragályos, ragadós.
 Epiderme, *m.* (anat.) felbőr.
 Epie, *f. p. u.* kémlőnő.
 Epier, *v. n.* kalászt hányni; —, *v. a.* meglesni, kikémleni.
 Epierrier, *v. a.* kövektől megtisztítani.
 Epiette, *f.* tippán.
 Epieu, *m.* vadássnyárs, vadászdárda.
 Epigastre, *m.* fölhas.
 Epigeonner, *v. a.* vastagon bevakolni.
 Epiglottle, *f.* torokcsap, nyelvcsap, lebedeg.
 Epigonate, *f.* térdkalács.
 Epigrammatique, *adj.* epigrammai, villanykás.

Epigrammatiser, *v. a.* villanykát készíteni (... ra, ... re).
 Epigrammatiste, *m.* villanykakéltő.
 Epigramme, *f.* villanyka, bökkers.
 Epigraphe, *f.* föltírás, föltűrés.
 Epilatoire, *adj.* szőrkuillasztó, szőrpusztító.
 Epilepale, *f.* nehéskór, nyavalyatörés.
 Epileptique, *adj.* nehéznyavalyás, nehéskóros; —, *m.* nehéskórban szenvedő. [... nek].
 Epiler, *v. a.* szőrt pusztítani (... nak).
 Epillet, *m.* kis kalász.
 Epilogue, *m.* végbeszéd, zárszó.
 Epiloguer, *v. a. et n.* bírálgatni, résztálgatni.
 Epilogueur, *m.* gáncsoskodó.
 Epimane, *adj.* dühös; —, *m.* dühös (ember).
 Epinaie, *f.* tövisbokr.
 Epinars, *m. pl.* laboda, paraf.
 Epinoette, *f.* csipkedővas.
 Epingeir, *m.* (pav.) kövezeicsinálók kádjánya.
 Epine, *f.* tövisbokr, tövis; baj, nehézség; — du dos, hálgérincs.
 Epineux, *euse. adj.* tövises, tűskés; *fig.* bajos, vesszedelmes; —, *m.* hegyesorrú csuka.
 Epingle, *f.* gombostű; kapocsa; épingle à friser, hajtű; épingle, pl. tűpénz.
 Epingler, *v. a.* (cart.) tűvel felszárni, tűvel szurdalni.
 Epinglette, *f.* szurkáló, piszkató.
 Epinglier, *m.* tűs, tűcsináló, tűmívós; tűpárna.
 Epinière, *adj.* f. moőlle —, gerinczvelő, gerinczagy; colonne —, hátgerincz.
 Epinoche, *m.* (com.) kávénak legjobb neme; —, *f.* durbancs.
 Epinocher, *v. n.* fam. babrálni, bibeledni, rágódni. [... keresz].
 Epiphanie, *f.* vízkeresztnapja, víz.
 Epiphore, *m.* szemfolyás.
 Epiploële, *f.* cseplezséro.
 Epiploon, *m.* (anat.) recschártya.
 Epique, *m.* epikai.
 Episcopal, *ale. adj.* püspöki.
 Episcopat, *m.* püspökség; püspök méltóság.
 Episode, *m.* közbeszótt mese vagy cselekvény; közbeszóvés, közbeszótt.
 Episodique, *adj.* közbeszótt.
 Epispastique, *m.* kötyөгtapasz.

Episperme, *m.* magtok.
 Epissière, *m.* szúnyogháló.
 Epistolaire, *adj.* levélszerinti, *levél...*;
style —, *levélírály, levélírmódor*; —,
m. *levélíró; levelező (könyv).*
 Epitaphe, *f.* sírírát, sírvers.
 Epite, *m.* facsövek.
 Epithalame, *m.* nászköltemény.
 Epithème, *m.* (méd.) borogatmány.
 Epithète, *f.* melléknév.
 Epithyme, *m.* sonalfűnyűg, aranka,
fecsekefonál.
 Epitoir, *m.* hajóvész.
 Epitome, *m.* kivonat.
 Epître, *f.* levél.
 Epizootie, *f.* marhadög.
 Epizotique, *adj.* ragályos.
 Eplaigner, *v. a.* felbolyhosni, bojtosni.
 Eplaigneur, *m.* posztókésszítő.
 Eploré, *éé, adj.* sírányozó.
 Epluchage, *m.* kitépés; tisztulás.
 Epluchement, *m.* kitépés; kitisztulás.
 Eplucher, *v. a.* kiszedni, kiválogatni,
szedni, tisztítani, kitépni, kiszag-
gatni; kivenni (magot); fig. ponto-
san megvizsgálni.
 Eplucheur, *m.* válogató, tisztogató.
 Epluchoir, *m.* csipkedővas; faragókés.
 Epluchure, *f.* hulladék, szemet.
 Epode, *f.* végdalszak.
 Epointé, *éé, adj.* csipejére sánta; el-
tompált. [pitni.
 Epointer, *v. a.* hegyét letörni; eltom-
 Epols, *m.* szarvastülök ága.
 Eponge, *f.* szivacs; lábizom (állaté).
 Eponger, *v.* szivacsosá letörölni.
 Eponcier, *m.* szivacsáros.
 Epopée, *f.* hősköltemény.
 Epoque, *f.* korszak, időszak.
 Epoudrer, *v. a.* le- kiporozni.
 s'Epouffer, *v. pr.* fam. ekilanni.
 s'Epouiller, *v. pr.* tetőt keresni.
 Epoularder, *v. a.* dohánycsomókat
szétbontani és tisztítani.
 Epouille, *f.* fölesévézett fonál.
 Epouilleur, *m.* csévelő.
 Epoullin, *m.* cséve, fonalcseve.
 Epoumonner, *v. a.* leheletet elállítani;
s'—, v. pr. elfuladni, alig lélezni.
 Epousailles, *f. pl.* esküvő, egybekelés.
 Epouse, *f.* nő, feleség, hitestárs.
 Epousé, *m.* — *éé, f.* vőlegény; meny-
asszony.
 Epouser, *v. a.* nőül venni, férjhez
venni; s'—, v. pr. megházasodni.
 Epouseur, *m.* kérő, házasulandó.

Epousseter, *v. a.* kikefélni, kiporozni;
fig. jól elverni.
 Epoussetoir, *m.* tollseprő.
 Epoussette, *f.* ruhakefe; seprőkefe.
 Epouvantable, *adj.* — ment, adv. ré-
mitő, borzasztó; rémüldeleg.
 Epouvantail, *m.* rémkép, ijesztő, ma-
dárvas.
 Epouvante, *f.* rémület, ijedelem.
 Epouvante, *v. a.* elrémíteni; s'—, *v.*
pr. megijedni, elrémülni.
 Epoux, *m.* férj, hitvestárs; époux, *pl.*
házasok.
 Epreindre, *v. a.* irr. kicsavarni (levet).
 Epreinte, *f.* székeröltetés; epreintes,
pl. vajadás, szülő fájdalom.
 s'Eprendre, *v. pr.* irr. egészen oda-
engedni magát (. . . nak, . . . nek),
magát megszedíttetni.
 Epreuve, *f.* próba, kísérlet; javítékiv,
próbanyomat, mutatványlap.
 Epris, *ise, part. et adj.* elfogult, sze-
relmes.
 Epruver, *v. a.* próbálni, megkísérteni,
kísérteni; fig. érzni, tapasztalni.
 Eprouvette, *f.* kulasz; akolópálcza.
 Epucer, *v. a.* bolházni, kibolházni.
 Epuche, Epuchette, *f.* főszeglapát.
 Epuisable, *adj. p. u.* kimeríthető.
 Epuisement, *m.* kimerültség; fig. el-
gyengülés.
 Epuiser, *v. a.* kimeríteni; kissini; s'—,
v. pr. kimerülni.
 Epuisette, *f.* kis madárháló.
 Epulide, Epulie, *f.* fogfekély.
 Epulotique, *adj.* behogesztő.
 Epurateur, *m.* kiválogató, rozsát ki-
hányó.
 Epuration, *f.* kiválogatás, kiselejtezés.
 Epuratoire, *adj.* tisztító.
 Epurement, *m.* tisztítás, tisztulás.
 Epurer, *v. a.* tisztítani; s'—, *v. pr.*
tisztulni.
 Epurge, *f.* hashajtó szulák.
 Equanimité, *f. vm.* egykedvűség.
 Equarrir, *v. a.* négyszögletesre faragni.
 Equarrissage, *m.* négyszög.
 Equarrissement, *m.* négyszögítés.
 Equarrisseur, *m.* nyúzó.
 Equarrissoir, *m.* négyszögű lyukásóvas.
 Equateur, *m.* egyenlítő.
 Equation, *f.* egyenlet; — carrée, négy-
zetes egyenlet.
 Equerre, *f.* szögletmérő, szöglet-
mérték.
 Equestre, *adj.* lovagi, lovag . . .

Equiangle, adj. *egyenszögű, egyenlőszögű.*

Equidistant, te, adj. *egyenlő távolságú egymástól.* [lőoldal.

Equilatéral, ale, **Equilatère**, adj. *egyen-*
Equilibre, m. *egyensúly.*

Equilibrer, v. a. p. u. *egyensúlyozni.*

Equinoxe, m. *éjnap egyen.*

Equinoxial, ale, adj. *éjnap egyeni.*

Equipage, m. *utazási készület, má-*
ha, podgyász; építési eszközök;

öltözet; hajólegénység; avoir un —, kocsijának lenni (lovastul); être en bon —, jól öltözve lenni.

Equipée, f. *meggondolatlanság.*

Equipement, m. *főlkészület, felsze-*
relés.

Equiper, v. a. *főlkészíteni, felszerelni;*
ellátni (ruhával stb.).

Equipeur-monteur, m. *puskaágyműves.*

Equipollence, f. *értékegyenlőség.*

Equipollent, te, adj. *egyenlőértékű; —, m. egyenlő érték, hasonérték, egyen-*
érték. [(lenni (... val, ... vel).

Equipoller, v. a. *egyenlő értékűnek*

*Equipondérance, f. *súlyegyenlőség.**

Equipondérant, te, adj. *egyenlő súlyu.*

Equitable, adj. — ment, adv. *mél-*
tányos; méltányosan.

Equitation, f. *lovaglás mestersége;*
école d'—, lovarda, lovaglóiskola.

Equité, f. *méltányosság.*

Equivalent, te, adj. *egyenlő értékű;*
—, m. egyenlő érték, egyenérték.

Equivalent, v. n. *irr. egyenlő értékűnek*
lenni (... val, ... vel).

Equivoque, adj. *kétértelmű; gyanús;*
—, m. kétértelműség.

Equivoquer, v. n. *kétértelműleg be-*
szélni; s'—, v. pr. fam. beszédben
megtévedni.

Equoine, f. *görbe ráspoly.*

Erable, m. *jávorfafa.*

Eradication, f. *gyökerezéstől kitépes;*
végképi kiirtás. [molni.

Erafer, v. a. *fel-, megkarczolni, kar-*

*Eraflure, f. *karcz.**

Eranthème, m. *szapúka, farkkóró.*

Eraté, ée, adj. p. u. *vidor, sürge, élénk.*

Erater, v. a. *lépjét kívágni (... nak,*
... nek); fig. felvidíteni.

Erbin, m. (bot.) *nápicz.*

Ere, f. *érend, időszámítás.* [állás

Erection, f. *felállítatás, fölemelés, fel-*

*Ereinter, v. a. *rokkant csipejűvé tenni;*
*fig. selette erőltetni; s'—, csipején**

megbénulni; fig. magát selette meg-
erőltetni.

Erémitique, adj. *remetés.*

Ergo, conj. fam. *tehát, következésképp,*
—, m. következtetés.

Ergot, m. *sarkantyú (madarak lábain),*
fattyúkőröm; csúshólyag; varjú-
kőröm. [ragyaverte

Ergoté, ée, adj. *sarkantyús; üszögös,*

Ergoter, v. n. *minden csekélység felett*
csizakodni.

Ergoterie, f. *vitatási makacsság.*

Ergoteur, m. *makacs vitató.*

Ergotisme, m. *vitatási makacsság.*

Eriger, v. a. *főllátni, fölemelni; s'—,*
v. pr. fejét felütni.

Erminette, f. *kádár bárd.*

Ermitage, m. *remeteség, remetelak.*

Ermite, m. *remete.*

Ernote, f. *földmogyoró.*

Erosion, f. (méd.) *kirágás, össze-*
rágás.

Erotique, adj. *buja, szerelmi.*

Erotomanie, f. *szerelem düh.*

Errant, te, adj. *tévelygő.*

Errata, m. *nyomtatási hibák.*

Erratique, adj. (méd.) *szabálytalan,*
változó.

Erre, f. (chass.) *járás, futás; erre,*
pl. nyom, nyomdok, csapa, csapás.

Errements, m. pl. — du procès, *tör-*
vénykezési eljárás, pörbeli eljárás.

Erre, v. n. *tévelyegni, bolyongani;*
tévedni.

Erreux, f. *tévedés, hiba.*

Erroné, ée, adj. — ment, adv. *hibás;*
hibásan.

Ers, m. *lednek.*

Erubescence, f. *pírulás, arcspírulás.*

Eruetation, f. *felbőfögés.*

Erudit, ite, adj. *tudós; —, m. tudós.*

Erudition, f. *tudományosság.*

Ergineux, euse, adj. *grispánzóld.*

Eruptif, ive, adj. *kitörő.*

Eruption, f. *kitörés; — à la peau,*
küteg, bőrvirág.

Erynge, m. (bot.) *iringó.*

Erysi, m. *szegecs.*

Erysipélateux, euse, adj. *orbánczos.*

Erysipèle, m. *orbáncz.*

Erythrin, m. *pirosszárnyu keszeg.*

Erythrine, f. *klárisfa.* [támasz.

Escabeau, m. *számoly, lábúzó, láb-*

*Escabelle, f. v. *Escabeau.**

Escadre, f. *hajócsapat.*

Escadrille, f. *kis hajócsapat.*

Escadron, *m. század* (lovasságnál);
fig. *sereg.*
Escadronner, *v. n. századonként fel-*
Escarfer, *v. a. vm. farba rágni.*
Escalade, *f. ostromlajtorján meg-*
mászás.
Escalader, *v. a. megostromolni, ostrom-*
mal bevenni; fig. áthágni.
Escale, *f. rév, kikötő.*
Escalier, *m. lépcső.*
Escalin, *m. schilling (pénz).*
Escamotage, *m. szemfényvesztés.*
Escamote, *f. kis golyó (szemfényvesz-*
tőknél).
Escamoter, *v. a. kártelen eltüntetni.*
Escamoteur, *m. szemfényvesztő, bü-*
vész.
Escapade, *v. Escapade.*
Escamper, *v. n. fam. elosonni, el-*
illanni.
Escapette, *f. fam. prendre de la*
poudre d'—, illa berek nád a kert.
chillanni.
Escapade, *f. (man.) hamis ugrás; fig.*
meggondolatlanság.
Escarbillard, *m. vig pajtás, vig, jó-*
kedvű ember.
Escarbot, *m. bogár.*
Escarboucle, *f. karbunkulus.*
Escarcelle, *f. pénztáská, erszény, zseb.*
Escare, *f. kosz; fig. hézag.*
Escargot, *m. csiga héjasztnul.*
Escarmouche, *f. cselepaté, apró csata.*
Escarmoucher, *v. n. csatározni, csele-*
patézni.
Escarmoucheur, *m. csatár.*
Escarole, *f. kaláng.*
Escarpe, *f. árok belső lejtéke.*
Escarpé, *6e, adj. meredek, lejtős.*
Escarpement, *m. meredek lejték.*
Escarper, *v. a. meredékké tenni.*
Escarpin, *m. tánczzipő.*
Escarpolette, *f. hinta.*
Escarre, *v. Escare.*
Escande, *f. province. sajka, csónak.*
Escavessade, *f. állazó megrántása.*
Escharbot, *m. sulyom.*
Eschare, *v. Escare.*
Esciement, *adv. p. u. tudva, késza-*
karva. [szándékkal.
Escient, *m. à son —, tudva, szánt-*
Esolandre, *m. bosszantó esemény.*
Esolavage, *m. rabszolgaság.*
Esolave, *m. et f. rab; rabnő; —, adj.*
rabszolgai. [kodni.
Escobarde, *v. n. színeskedni, ravasz-*

Escobarde, *f. ravasz csin.*
Escocher, *v. a. tenyérrel verdesni*
(tésztát).
Escoffier, *v. a. pop. lopni; agyonütni.*
Escoffion, *m. pop. fejkötő.*
Escogriffe, *m. szemtelenkedő, goromba*
pimasz. [lás.
Escompte, *m. levadás, le-, beszámíto-*
Escompter, *v. a. beleszámítani, le-*
számítani.
Escoquette, *f. p. u. rövid puská.*
Escoorte, *f. kíséret, őrkíséret, fődőzet.*
Escoorter, *v. a. kísérni, fődőzetül szol-*
gálni. [ság.
Escouade, *f. csapat, csoport; káplár-*
Escouène, *f. ráspoly, reszelő.*
Escourgé, *f. szijostor.*
Escourgeon, *m. kóránérő árpa.*
Escousse, *f. nekiiramodás.*
Escrime, *f. vívómesterség; salle d'—,*
vívóhely, vívárd, viárd; maître
d'—, vívómester, vívmester.
Escrimer, *v. n. víni, vívni, viaskodni;*
s'—, v. pr. egymással viaskodni.
Escrimeur, *m. vívó.*
Esoroc, *m. zsebelő, tolvaj.*
Esoroquer, *v. a. ravaszul megcsalni.*
Esoroquerie, *f. rászédés, csalás.*
Esoroqueur, *m. csaló.*
Esoulus, *m. vadgesztenyefa.*
Esoue, *m. csuka.*
Esotérique, *adj. avatott, avatottsági.*
Espace, *m. tér, hely, férhely; időszak,*
időköz; térség, rónaság; (imp.)
térző, hézag. [ritkítás.
Espacement, *m. köz, hézag; (imp.)*
Espacer, *v. a. kellő hézagot vagy köz-*
fenhagyni.
Espade, *m. (cor.) verőfa.*
Espader, *v. a. rázni, törni (kendert).*
Espadeur, *m. kenderitörő.*
Espadon, *m. pallos, kard.*
Espadonner, *v. n. karddal víni.*
Espadot, *m. halászgarnó.*
Espagnolette, *f. forgóreless (ab'akon).*
Espalement, *m. akolás, megakozás.*
Espalier, *m. léczkorlát, léczeset; sor*
Espallier, *v. a. sorba irányozni.*
Esparcet, *m. Esparcette, f. lóhere neme.*
Espargoutte, *f. szikfű, anyaméhfü.*
Espèce, *f. nem, faj, fajta; espèces, pl*
pénznemek; en —, pengő pénzben
convertir en —, pénzre tenni.
Espérance, *f. remény.*
Espère, *f. à l'—, szerencsére bízva*
Espérer, *v. a. et n. reményleni.*

Esperlucat, *m. pop. surszangos ember.*
 Espiègle, *adj. fam. csintalan, hamis; —, m. kópé.*
 Espièglerie, *f. csintalanság.*
 Espigon, *m. (mar.) őrhajó.*
 Espingole, *f. rövid puská.*
 Espion, *m. kém.*
 Espionnage, *m. kémkedés, kémlelés.*
 Espionner, *v. a. et n. kikémlelni, kémkedni.*
 Espiotte, *v. Epeautre.* [tér.
 Esplanade, *f. várter, vársík, szabad*
 Espoir, *m. remény; ágyú neve.*
 Espouler, *v. a. csévelni.*
 Espouleur, *m. csévelő.*
 Espoullir, *m. cséve, fonalszéve.*
 Espringale, *f. parittya.*
 Esprit, *m. szellem; lélek; ész, elmés-
 ség, éles elme; kedély; kísértet;
 szesz; esprits, pl. szeszcsésze italok;
 forgó.*
 Esquaher, *v. n. et a'—, v. pr. (jou.)
 elosonni, titkon eltávozni; fig. ki-
 térti.*
 Esquif, *m. kis hajó, sarka, csónak.*
 Esquille, *f. csontszálka.*
 Esquinancie, *f. gégele, torokgyík.*
 Esquino, *f. ló hátsógerince.*
 Esquisse, *f. vázlat.*
 Esquissier, *v. a. vázolni.*
 Esquiver, *v. a. et n. hirtelenül kilé-
 ni, elkerülni; a'—, v. pr. elosonni, el-
 illanni.* [tatványdarab.
 Essai, *m. kísérlet, próba; minta; mu-
 Essaierie, f. (mon.) kémlelde.*
 Essaim, *m. méhraj; fig. sereg.*
 Essaimer, *v. n. rajzani.*
 Essanger, *v. a. fehér ruhát beáztatni.*
 Essarder, *v. a. megszárasztani.*
 Essart, *m. irtvány, irtásföld.*
 Essarter, *v. a. kirtani.* [teni.
 Essayer, *v. a. megpróbálni, megkísér-
 Essayerie, v. Essaierie.*
 Essayeur, *m. pénzbecsőr, pénzvizs-
 gáló.* [egyenlő.
 Esse, *f. tengelyvégsszeg; (ép.) sodrony.*
 Esseau, *m. kádárbárd; szelvény,
 szindel.*
 Esselier, *m. karpánt.*
 Essence, *f. lényeg, lét, létalap; lég,
 lét, szesz; nem, faj, fajta.*
 Essentiel, *elle, adj. — ellement, adv.
 lényeges; lényegesen; —, m. lényeg,
 földolag.*
 Essera, *f. csaláncölveg.*
 Esseret, *m. (oharr.) nyergesárr.*

Esserné, *éé, adj. papíros —, setajtá
 papíros.*
 Essette, *f. dalla.*
 Essoulé, *éé, adj. magányos, elhagyott.*
 Essieu, *m. kocsiengely.*
 Essor, *m. öltetülés; prendre l'—, föl-
 repülni; fig. magát felszab adítani.*
 Essorer, *v. a. levegőt szárítani; a'—
 v. pr. föltemelkedni.*
 Essouiller, *v. a. földet rövidre vágni
 (... nak, ... nek).*
 Essouche, *v. a. (agr.) kiirtani.*
 Essouffé, *éé, part. et adj. alig lihegő,
 lekesszakadt.*
 Essouffement, *m. nehéz lélekzés.*
 Essouffier, *v. a. elfúlasztani, lélekzetét
 megállítani (... nak, ... nek); a'—,
 v. pr. elfúladni, alig lihegni.*
 Essui, *m. szárasztóhely.*
 Essuie-main, *m. törülközőkendő.*
 Essuyer, *v. a. letörlni, leszárítani;
 törni, kiállani; a'—, v. pr. törül-
 közni, megtörülközni.*
 Essuyeur, *m. ágyútörő.*
 Est, *m. kelet, napkelet.*
 Estacade, *f. (mar.) elpaláncolás, el-
 karózás.*
 Estaches, *m. pl. hidkarók.*
 Estafette, *f. sürgöny.*
 Estaffer, *m. cseledruhás inas; bor-
 délygasda, bordélyos.*
 Estafade, *f. sebhely, heg; szakasztás
 (szövetben).*
 Estafade, *v. a. összemarczangolni
 arczát (... nak, ... nek).*
 Estame, *f. sodrott gyapjú.*
 Estamet, *m. szövet neve.*
 Estaminet, *m. dohánytársaság; do-
 hányzószoba.*
 Estampe, *f. rézmetszet, lenyomat.*
 Estamper, *v. a. bélyegezni, megbélye-
 gezni; lenyomatni; verni.*
 Estampille, *f. bélyeg.*
 Estampiller, *v. a. bélyegezni.*
 Estampoir, *m. lapos harapófogó.*
 Estane, *adj. navire —, dikhallan hajó.*
 Estaquet, *m. (poh.) ködél.*
 Ester, *v. n. — en jugement, bíróság
 előtt megjelenni.*
 Estère, *f. gyékény.*
 Esterlet, *m. sörög.*
 Esterre, *f. kikötő.*
 Esthétique, *f. széptan; —, adj. — menő
 adv. széptani; széptanilag.*
 Estier, *m. lecsapolóárak.*
 Estiflet, *m. csakélyosság, apróság.*

Estimable, adj. becses.
 Estimateur, m. becső, becsős.
 Estimatif, ive, adj. becsülő.
 Estimation, f. becslés, becsül.
 Estime, f. tiszteltet, megbecsülés; költés-
 ségvetés.
 Estimer, v. a. becsülni, becsleni, meg-
 becsülni; tisztelni; vélni.
 Estival, ale, adj. nyári.
 Estive, f. (mar.) súlygyen.
 Estiver, v. n. nyaralni.
 Estoc, m. koszperd, dákos; kardhegy;
 töras, törasök; nemzetségfa; fogás
 (kártyázásban).
 Estocade, f. koszperd, dákos; kard-
 dőfés; fig. rázsedés, család.
 Estocader, v. n. (esc.) dőfni; fig. he-
 vesen vitalkozni.
 Estomac, m. gyomor.
 Estomaquer, v. pr. fam. bosszankodni.
 Estompe, f. (dess.) törő.
 Estomper, v. a. (dess.) törőlni.
 Estou, m. (bou.) vágószék.
 Estouffade, f. (cuis.) párolás.
 Estrade, f. ablaklépcső; emelvény,
 külső (ablak előtt); országút.
 Estragale, f. rúdvész, pálosavész.
 Estragon, m. tárkony (növény).
 Estrain, m. (tiss.) czérnábfonal.
 Estramaçon, m. vm. pallos. [fa.
 Estrapade, f. törvényfa, karosakasztó-
 strapader, v. a. vm. hintálni.
 Estrapasser, v. a. (man.) elfárasztani.
 Estrelage, m. sóvám.
 Estrigue, f. (verr.) hűtőpest.
 Estriqueur, m. csapófa.
 Estropiat, m. nyomorék, béma.
 Estropier, v. a. elnyomorítani, bémélni,
 csönkíteni.
 Esturgeon, m. tok (hal).
 Etele, f. (bot.) fűtej.
 Et, conj. és.
 Etalage, m. istállóépens; helypéns.
 Etale, f. istálló.
 Etaler, v. a. istállóba állítani.
 Etaleries, f. pl. istállók.
 Etalbi, m. műhely, gyalúszék, gyalú-
 pad.
 Etalbir, v. a. megállapítani; ellátni, al-
 kabnazni, elhelyezni; felállítani, ala-
 pítani; behozni, gyakorlatba hozni;
 v. pr. megtelepedni, letelepedni;
 megházasodni.
 Etalbisement, m. megállapítás, fel-
 állítás, alapítás, ellátás; letelepedés,
 telepítvény; intézet; állatmány.

Etage, m. emelet; fők, rekess; fig.
 lépcső.
 Etageres, f. pl. téglatartó; könyvtartó
 deszka, könyvpolex.
 Etagne, f. vadkecske (növény).
 Etai, m. árbockötlél.
 Etale, f. támyerenda. [tás.
 Etalement, m. megtámasztás, támoga-
 Etalm, m. kártolt gyapjú.
 Etain, m. ezin, fehér ön.
 Etal, m. mészárszék.
 Etalage, m. kirakás; helypéns; kér-
 kedés; csifrázat, csifraság.
 Etalagiste, m. sátoros, kiskalmár.
 Etale, adj. (mar.) vesszég álló.
 Etaler, v. a. kirakni, kirakodni; fig.
 mutatni.
 Etaleur, m. kiskalmár, sátoros.
 Etalier, m. székvágó, székrekvágó.
 Etalon, m. mén, csődör; akólórúd.
 Etalonage, Etalonement, m. akólás
 Etalonner, v. a. akólítani, megakólítani;
 (mil.) távolkösőkre felosztani.
 Etalonneur, m. akóló.
 Etamage, m. csinezés, csinezet.
 Etamer, v. a. megcsinezni.
 Etameur, m. csinező.
 Etamine, f. szitaszövet; (bot.) poroda,
 porcsék; kelme neme; — de crin,
 szőrszita, szita; passer par l'—, át-
 szitálni.
 Etamure, f. megcsinezés.
 Etauchement, m. megállítási; aka-
 dályozás.
 Etancher, v. a. megállítani, bedugni;
 fig. akadályozni.
 Etaçon, m. támass; földgerenda-
 támass.
 Etaçonner, v. a. (maq.) megtámasz-
 tani. [vált.
 Etang, m. tó, halastó; oltóteknő, oltó-
 Etant, m. (for.) bois en —, szálas erdő,
 szálasfa. [résztlet.
 Etape, f. árurakhely; táptanya; táp-
 Etapier, m. élésmester.
 Etat, m. állapot, kar; tulajdonság,
 minőség; fölvetés, számbavétel;
 számadás; jegyzék; költség; állam,
 állandalom; tenir un —, házat tar-
 tani; états, pl. államok; országos
 rendek, országrendei; — généraux,
 országrendei Németalföldön.
 Etau, m. solu, csavarfogó, kösül;
 mészárszék.
 Etaupinier, m. vakondász.
 Etayement, v. Etalement.

Etayer, v. a. támasztani, megtámasztani; fig. segíni.
 Eté, m. nyár.
 Etelnoir, m. oltókúp; légyölő galócza; homályos, sötétkedő.
 Etelindre, v. a. irt. eloltani; fig. mérsekíteni, lecsendesíteni; megsemmisíteni, megszüntetni; a' —, v. pr. elaludni, elenyészni.
 Etèles, f. pl. gyalúhulladék.
 Etendard, m. zászló.
 Etendeur, m. kifeszítő vagy nyújtó íxom.
 Etendoir, m. (imp.) akasztórúd; szárazstó.
 Etendre, v. a. kiterjesztani, kifesszíni, kinyújtani; nagyítani; föl-, rákenni; a' —, v. pr. kiterjedni.
 Etendu, ne, part. et adj. kiterjesztett, kiterjedt, kinyújtott, terjedelmes.
 Etendue, f. kiterjedés, terjedelmes; szélesség; körület; időköz, tartam.
 Eternel, elle, adj. — ellement, adv. örök, örökkös; örökké.
 Eternelle, f. aranygyopár.
 Eterniser, v. a. örökölni.
 Eternité, f. örökkévalóság, öröklét, örökség.
 Eternue, f. tippán.
 Eternuer, v. n. tüszszenteni.
 Eternuement, m. tüszszentelés.
 Etersillon, m. támassz.
 Étésien, adj. m. vonta étésiens, pl. pásztás szelek.
 Etêtement, m. megnyesés.
 Etêter, v. a. megnyesni, telejét levágni.
 Etéuf, m. labda.
 Eteule, f. tarló; bőtyök.
 Ether, m. égény.
 Ethéré, ée, adj. aetheri.
 Ethérifier, v. a. aetherre változtatni.
 Ethiops, m. szerezsen, mór.
 Ethique, f. erkölcsan; —, adj. erkölcsi, erkölcsan.
 Ethmoïde, m. rostacsont, szilacsont.
 Ethnarchie, f. helytartóság.
 Ethnarque, m. helytartó.
 Ethnique, adj. pogány.
 Ethnographie, f. néprajz, népleírás.
 Ethnographique, adj. néprajsi.
 Etiage, m. alacson vizállás.
 Etier, m. tengermelletti halasárok; bevezelőcsatorna.
 Etincelant, e, adj. csillogó.
 Etinceler, v. n. csillogni, ragyogni; szikrázni; fig. villámlani.
 Etincelette, f. szikrácska.

Etincelle, f. szikra.
 Etincellement, m. szikrázás.
 s'Étioler, v. pr. gyéren indulni szárba.
 Etique, adj. szikóros; kiaszott.
 Etiqueter, v. a. ragjegyezni, felirással ellátni.
 Etiquette, f. csédulácska, árujegy, ragjegy, függjegy; orvosjegyzék; dissillem, dissilédék.
 Etire, f. (tan.) simítóvas.
 Etirer, v. a. kinyújtani; (tan.) kisimítani, kiegyengetni.
 Etisle, f. aszkór, szárazbetegség.
 Etoc, m. kivesszett, kiszáradt tőke.
 Etocage, m. gyapjúkártolás.
 Etouffe, f. anyag, kelme; szármaszás, étouffe, nyomtatási költség.
 Etouffer, v. a. fölkeszíni, jól ellátni.
 Etouffure, f. p. u. fölkeszítés, ellátás; czinezés.
 Etoile, f. csillag.
 Etoileé, ée, adj. csillagos, csillagdad.
 Etoilée, f. gerepecsin.
 s'Étoller, v. p. csillagdad repedést kapni (űvegárukról).
 Etrole, f. papötlöny, stóla.
 Etonnamment, adv. bámulólag.
 Etonnant, te, adj. bámulatos, rendkívüli.
 Etonnement, m. bámulás, álmélkodás; — d'une maison, valamely ház megrendülése.
 Etonner, v. a. elbámulni, bámulásra ragadni; fig. megrendíteni, megdöbbenteni; a' —, v. pr. csodálkozni megdöbbenni.
 Etoqueresse, f. kártó.
 Etoquetau, Etoquiau, m. sárkup.
 Etou, m. vágószék.
 Etouffade, f. besojtás, párolás (hús-é).
 Etouffant, te, adj. sojtó, rekkenő, tűkaszító. [lás]
 Etouffement, m. szűknellőség, fuldok.
 Etouffer, v. a. megsojtani; fig. elfojtani; —, v. n. fuldokolni, megfuladni.
 Etouffeur, m. göliátigjyó.
 Etouffoir, m. szénoltó; hangtompító.
 Etoupade, f. lépsodrat csepűből.
 Etoupe, f. kőcs, csepű.
 Etouper, v. a. csepűvel kitömni.
 Etouperie, f. daróc.
 Etoupille, f. kanóc.
 Etoupin, m. (mar.) sojtás, ágyusojtás.
 Etourderie, f. meggondolatlanság.
 Etourdi, te, adj. meggondolatlan; — m. — te, f. szeles, meggondolatlan.

Etourdiment, adv. *meggondolatlannal*.
Etourdir, v. a. *elkábítani*; fig. *megdöbbeníteni, elbémélni*.
Etourdissement, m. *elbódulás, elkábulás*; fig. *rémülés, megdöbbenés; szédülés, szédeltetés*.
Etourneau, m. *seregély*; *szürke, sejt-szürke (ló)*.
Etramee, f. *daróc*; *vitórlavásson*.
Etrange, adj. — ment, adv. *különös, furcsa*; *rendkívül, szerfölött*.
Etranger, ère, adj. *idegen, külföldi*; *idegennemű*; —, m. — ère, f. *idegen, külföldi; idegennő, külföldinő*.
Etranger, m. *külföld, idegen ország*.
Etranger, v. a. *elűzni, elkergetni*; a' —, v. pr. *elűzköni*.
Etrangle, ée, part. et adj. (v. *Etrangler*); fig. *szoros, sűrű, tömött*.
Etrangement, m. *összehúzóda; szűkülés, szorulás*.
Etrangler, v. a. *megfojtani*; fig. *szűkíteni, összehúzólni*; —, v. n. *megfűlni; eltikkadni*.
Etrangleure, f. *dagály, dombor, tekeres, ráncz (posztóban)*.
Etranguillon, m. *torokgyík (lovaknál)*.
Etrape, f. *tarlózó sarló*.
Etraper, v. a. *tarlót levágni*.
Etrapoire, f. *tarlókazsa*. [lény.
Etre, v. n. et aux. irr. *lenni*; —, m.
Etrécir, v. a. *szorosabbá tenni, szűkíteni*; a' —, v. pr. *szűkülteni, összehozni*.
Etrécissement, m. *szűkülés*.
Etrécissure, f. *összemenés, összezugorodás*.
Etreindre, v. a. irr. *szorosan összehozni, megszorítani*. [tözs.
Etreinte, f. *összehúzás, szorosra kö-*
Etrene, f. *újévi ajándék, fölpenz, foglaló, kézpénz; első használás*.
Etrener, v. a. *foglalót adni, kézpénzt adni, beavetni; újévi ajándékot adni; —, v. n. kézpénzt fölvenni*.
Etrésillon, m. *ellentálló gerenda, támasz*.
Etrésillonner, v. a. *támasztani*.
Etrier, m. *kengyel*; fig. *vin de l'—, búcsúpohár*.
Etrière, f. *kengyelszíj*.
Etrille, f. *vakaró, lóvakaró; kocsmá, hol meghúzzák az embert*.
Etriller, v. a. *vakarni, megvakarni (lovat)*; fam. *pénzt csikarni, rászedni*.

Etriper, v. a. *kissigeretni, beleket kivenni*; a' —, v. pr. *fosszani, kifosszani*. [lölle szük (ruháról).
Etriqué, ée, adj. *nagyon szoros, fő-*
Etriquer, v. a. *nagyon is szűkre csinálni (ruhát)*.
Etristé, ée, adj. (ohassa.) *vékonylábu*.
Etrivière, f. *kengyelszíj*.
Etroit, ite, adj. — ement, adv. *szűk, szoros, keskeny; szűken, szorosan*; fig. *korlátolt; pontos; pontosan*.
Etron, m. *sár, szar*.
Etronçonner, v. a. *botolni, tetejét levagdálni*.
Etuaille, f. pl. *sóraktár*.
Etude, f. *tanulmány, tudomány, tudományosság; tanulószoba*.
Etudiant, m. *tanuló, diák*.
Etudié, ée, part. et adj. *tanult; mesterkelt, keresett*.
Etudier, v. a. et n. *tanulmányozni, tanulni; kigondolni*.
Etudiale, f. *írószekrényke*.
Etui, m. *tok, tartó*.
Etuve, f. *fűrdőszoba, izzasztószoba; szárazító*; — *humide, gőzfűrdő*.
Etuvé, f. *befojtás, párolás, pörköltés; párolt, fojtott (étel)*.
Etuvement, m. *melengetés*.
Etuver, v. a. *melengetni; szárazítani*.
Etuviste, m. *fűrdős*.
Etymologie, f. *szónyomozás, szószármazás*. [szónyomozási.
Etymologique, adj. *szószármazati*.
Etymologiste, m. *szóbuvár, szónyomozó*.
Eucharistie, f. *Ur vacsorája*.
Eucrasie, f. *egészséges testalkat*.
Eudiomètre, m. *élelmérő, légkémlelő*.
Eufraise, f. (bot.) *szemfű*.
Eunuque, m. *herelt*.
Eupathie, f. *türelmeség*.
Eupepsie, f. *jó emésztés*.
Euphémisme, m. *gyöngédítés, szelídítő kifejezés*.
Euphonie, f. (gr.) *széphanyszat, jóhangszat*. [szatu.
Euphonique, adj. (gr.) *szép-, jóhang-*
Euphotide, m. *türle, gávör, kigyula, kigyókö*.
Eurus, m. *déli szél*.
Eurythmie, f. *egybeállítás, arányos idomszat, szép idomszat*.
Eustache, m. *kaczor*.
Eustyle, m. *oszlopköz*.
Eutrophie, f. *egészséges táplálék*.

Eux, pron. m. pl. *ök*.

Evacuant, te, Evacuatif, ive, adj. (méd.) ürítő, hashajtó; —, m. hashajtószer.

Evacuation, f. (méd.) kiürítés; (gu.) odahagyás, elhagyás.

Evacuer, v. a. (méd.) meghajtatni (hasat); (mil.) odahagyni; —, v. n. kiürülésnek lenni (...nak, ...nek).

Evader, v. pr. elillanni.

Evagation, f. szórakozottság.

Evallonner, v. pr. elkapatni.

Evaluation, f. becslés, árbecsülés.

Evaluer, v. a. becslni, megbecsülni.

Evangeliaire, m. evangyliom.

Evangelique, adj. —ment, adv. evangyeliomi; evangyeliomilag.

Evangeliser, v. a. et n. evangyeliomot hirdetni.

Evangeliste, m. evangylista; okmány-vissgáló; választott tanu.

Evangile, m. evangyeliom.

Evanoûir, v. pr. elájulni; fig. eltűnni, elenyészni.

Evanouissement, m. ájulás.

Evaporabilité, f. el-, kigőzölöghetés.

Evaporable, adj. el-, kigőzölöghető.

Evaporatif, ive, adj. kigőzölögést elősegítő.

Evaporation, f. kigőzölés, kipárolgás; fig. könnyelműség.

Evaporé, ée, part. et adj. (v. Evaporer) könnyelmű; —, m. szeleburdi, szeles.

Evaporer, v. a. elgőzölletni, elpárologtatni; s'—, v. pr. elgőzölögni, elpárologni; csintalankodni.

Evasé, ée, adj. kitágított, tág.

Evasement, m. kitágítás, tágasság.

Evaser, v. a. kitágítani; s'—, v. pr. tágulni.

Evasif, ive, adj. kitérő.

Evasion, f. elillanás, megszökés; ürügy, szabadozás.

Evasure, f. v. Evasement.

Evêché, m. püspökség.

Eveil, m. fam. hír, intéz.

Eveillé, ée, part. et adj. sürge, vidor, vidám; figyelmes; —, m. eleven, sürge ember.

Eveiller, v. a. felkeltetni; fig. fölserkenteni; s'—, v. pr. fölébredni.

Événement, m. kimenetel, következmény; esemény, történet; à tout —, minden esetre.

Event, m. rothadt bűz vagy íz; szabad

levegő; szeleldhlyuk; ráadás (rőfő-ruknał).

Eventail, m. legyező; tűszellenső.

Eventailleur, Eventailleur, m. legyezőkészítő. [kosár.]

Eventaire, m. lapos kosár, gyümölcs-

Eventé, f. gyertyaszekrény.

Eventé, ée, adj. szellős; könnyelmű; —, m. könnyelmű ember.

Eventement, m. legyezés, szellőztetés; izellenedés.

Eventer, v. a. legyezni, szellőztetni.

Eventif, ive, v. Eventuel.

Eventoir, m. tűzlegyező.

Eventouse, f. szeleldhlyuk. [venni.]

Eventrer, v. a. kizigereitni, beleket ki-

Eventualité, f. történethetőség.

Eventuel, elle, adj. —ellement, adv. esetleges, történetes; esetlegesen, történetesen.

Evêque, m. püspök.

Everdillonner, v. a. föllevenitni, sürgév tenni. [tani.]

Everter, v. a. elverni, verve kihaj-

Eversif, ive, adj. feldúló, selforgató.

Eversion, f. pusztítás, pusztulás, selforgatás, feldulás.

Evvertuer, v. pr. neki bátorkodni, erejét megfeszíteni, erőlködni.

Eviction, f. birtokból kiverés.

Evidement, adv. szemlátomást, világosan. [gosság.]

Evidence, f. szemmeláthatóság, világ-

Evident, te, adj. világos, szemmelátható.

Evider, v. n. keményítőt kimosni; ostonosan kifaragni, kívájni.

Evidoir, m. vájfuró.

Evier, m. köcsatorna.

Evincer, v. a. (dr.) birtokból kivetni.

Evitable, adj. p. u. elkerülhető.

Eviter, v. a. elkerülni; kikerülni, kitérni. [hető.]

Evocable, adj. más bíróság elébe idéz-

Evocation, f. más bíróság elébe idézés; ördögűzés, lélekidés.

Evolé, ée, adj. p. u. gondatlan, könnyelmű.

Evoluer, v. n. bontakozni, kanyarodni; fordulásokat tenni.

Evolution, f. (mil.) kanyarodás, bontakozás, fordulat.

Evoquer, v. a. idézni, (ördögöt, szellemeket); (dr.) más törvényték elébe idézni.

Evulsion, f. kikúszás.

Exact, te, adj. — ment, adv. *szabatos, pontos; pontosan.*
Exacteur, m. *szaroló.*
Exaction, f. *szarolás.*
Exactitude, f. *pontososság.*
Exagérateur, m. *túlzó, nagyító.*
Exagératif, ive, adj. *túlzó, túlságos.*
Exagération, f. *túlzás, nagyítás.*
Exagérer, v. a. et n. *nagyítani, túlozni.*
Exaltation, f. *felmagasztálás, magasztosság; lelkesedés, lelkesülttség.*
Exalter, v. a. *magasztalni, dicsérni; tűz által tisztítani; fig. lelkesíteni.*
Examen, m. *vizsga, próbatét.*
Examineur, m. *vizsgáló.*
Examiné, ée, part. et adj. (v. Examiner) *fam. kopott.*
Examiner, v. a. et n. *vizsgálni, kikérdezni; szügyre venni, jól megnézni; s'—, v. pr. elkopni; önmagát megvizsgálni.* [leketlenedés.]
Exanimation, f. *életől megfosztás.*
Exanthème, m. *bőrkiütés.*
Exaspération, f. *meg-, elkeserülés, el-, megkeseredés.*
**Exaspérer, v. a. et-, megkeseríteni.
**Exaucer, v. a. ki-, meghallgatni.
Excavation, f. *kivájás, gödör.*
Excaver, v. a. *kivájni.*
Excédant, m. *fölösleg, ráadás.*
Excédant, te, adj. *felesleges.*
Excéder, v. a. *túllépni, meghaladni; kimeríteni; túllerhelni; s'—, v. pr. kimerülni.*
Excellentment, adv. *jelesen, kitünőleg.*
Excellence, f. *jelesség, kegyelmesség (csím); par —, főkép, jelesen, kiválólag.*
Excellent, te, adj. *jeles, kitünő.*
Excellentissime, adj. *igen jeles.*
Exceller, v. n. *kitünni.*
Excentricité, f. *körhagyás, körkivüliség; szertelenkedés, túlsapongás, túlság.*
Excentrique, adj. *körhagyó, körkivüli; túlzó, szertelen.* [kivül.]
Excepté, prp. *kivéve, kivévén, . . . n*
Excepter, v. a. *kivenni, kizárni.*
Exception, f. *kivétel; kifogás.*
Exceptionnel, elle, adj. *kivételes.*
Excès, m. *felesleg, túlmérték; kihágás, kicsapongás; à l'—, túlságig, mértékletlenül.*
Excessif, ive, adj. — ivement, adv. *fölösleges, mértékletlen, szerfeletti, túlságos; mértékletlenül, túlságosan.*****

Exciper, v. n. *kifogást tenni.*
Exeise, f. *útaladó.* [ban.]
Excitateur, m. *keltő, fölkeltő (zárdák).*
Excitativ, ive, adj. *izgató; —, m. izgatószer, ingerlőszer.*
Excitation, f. p. u. *ösztönzés; felgerjesztés, felizgatás.*
Exciter, v. a. *felgerjesztetni, felizgatni; serkenteni, buzdítani.*
Exclamation, f. *felkiáltás.*
Exclure, v. a. ür. *kizárni.*
Exclusif, ive, adj. — ivement, adv. *kizáró; kizárólag.*
Exclusion, f. *kizárás, kirekesztés.*
Excommunication, f. *egyházi átok, egyházbóli kirekesztés.*
Excommunie, m. — ée, f. *egyházból kirekesztett, kiátkolt, átok alá vetett.*
Excommunier, v. a. *egyházból kitiltani, kirekesztetni, kiátkolni, átok alá vetni.* [molni.]
Excorier, v. a. *felkarozolni, felkar-*
Exorération, f. *kihányás, köp.*
Excrement, m. *ganaj, undokság, szar.*
Excrétion, f. *elválasztás, kiürítés, kiürülés.* [mó.]
Exorissance, f. *kinövés; bűtyök, cső-*
Excursion, f. *száguldozás; kirándulás.*
Excusable, adj. *menthető.*
Excusation, f. (dr.) *mentség.*
Excuse, f. *mentség, bocsánat.*
Excuser, v. a. *mentesíteni, megbocsátani; megkímélni; s'—, v. pr. mentegődzni, mentkezni.*
Exéat, m. *kilépési bizonyítvány; engedménylevel (tanulók számára).*
Exécration, adj. — ment, adv. *utálatos; utálatosan.*
Exécution, f. *fertelem, utálat; megátkozás, átok.*
Exécutoire, adj. *megátkozó, elátkozott.* [korni.]
Exécer, v. a. p. u. *utálni, megátkozni.*
Exécutable, adj. *kivihető, végrehajtható.*
Exécuter, v. a. *kivinni, végrehajtani, teljesíteni; megszalogolni; kivégezni; s'—, v. pr. kivételni, teljesíteni, végrehajtatni, elbádatni.* [hér.]
Exécuteur, m. *végrehajtó; bakó; hó-*
Exécutif, ive, adj. *végrehajtó, teljesítő.*
Exécution, f. *végrehajtás, teljesítés; megszaloglás; kivégzés; — d'un opéra, dalszínmű elbádatása.*

Exécutoire, adj. végrehajtási; végrehajtható.
Exégése, f. szentírás magyarázata.
Exégète, m. magyarázó.
Exégétique, adj. magyarázati.
Exemplaire, m. példány, minta; —, adj. — ment, adv. példás; példásan.
Exemple, m. példa, minta; tanusítvány; par —, például, példának okáért; —, f. példányírat.
Exempt, te, adj. ment, szabad (valamitől); —, m. övezet, alkáplár.
Exempter, v. a. fölmenteni, felszabadítani, megkímélni. [tás.
Exemption, f. fölmentés, felszabadítási parancs.
Exercer, v. a. gyakorolni; üzni; s' —, v. pr. magát gyakorolni.
Exercice, m. gyakorlat; testgyakorlat; fegyvergyakorlat; iskolai gyakorlat; hivataloskodás; közigazgatási év.
Exfoliation, f. elfoszlás.
Exfolier, v. pr. el-, lefoszlani, szétfoszlani.
Ex-général, m. volt tábornok.
Exhalaison, f. kigőzölges.
Exhalation, f. kipárolgás.
Exhaler, v. a. elpárologtatni; s' —, v. pr. elpárologni.
Exhaussement, m. (arch.) toldás (magasságban).
Exhausser, v. a. (arch.) megtoldani (magasságban), fölemelni.
Exhérédation, f. örökségből kitagadás.
Exhéréder, v. a. örökségből kitagadni.
Exhiber, v. a. előmutatni, benyújtani.
Exhibition, f. előmutatás, benyújtás.
Exhortatif, ive, adj. intő.
Exhortation, f. intés, megintés.
Exhorter, v. a. inteni, buzdítani.
Exhumation, f. kiásatás, kiásás (hullát).
Exhumer, v. a. kiásni (hullát).
Exigeant, te, adj. követelés, igényteljes. [kellék.
Exigence, f. kíváncsalom, kíváncsóság.
Exiger, v. a. követelni, kívánni; behajtani, beszédni.
Exigible, adj. beszédhető.
Exigu, uő, adj. csekély.
Exiguité, f. csekélység.
Exil, m. száműzés, számkivetés.
Exilé, m. — ée, f. száműzött.
Exiler, v. a. száműzni.
Exilite, f. p. u. csekélység.

Existence, f. létezés, lét, létel; fig. élet.
Exister, v. n. létezni; élni.
Exitial, ale, adj. halálos, halálhozó.
Ex-jésuite, m. volt jesuita.
Exoculation, f. félszemére vakság.
Exode, m. Mózes második könyve; vég, kimenet (szomorú színű), utójáték.
Exomphale, f. köldöksérv.
Exorable, adj. megkérlelhető.
Exorbitamment, adv. rendkívül, szörnyen, irtóztatólag.
Exorbitant, te, adj. rendkívüli, szörnyű.
Exorciser, v. a. ördögöt üzni; fig. igen kérni, esedezni.
Exorcisme, m. ördögűzés.
Exorciste, m. ördögűző.
Exorde, m. beszédkezdet.
Exostose, f. csontdaganat, holttetem.
Exotique, adj. külföldi. [ség.
Expansibilité, f. (phys.) fesszülékeny.
Expansible, adj. (phys.) fesszülékeny.
Expansif, ive, adj. (phys.) fesszülő, kinyújtó.
Expansion, f. (phys.) fesszülés, kifeszülés, kifeszülés.
Expatriation, f. kivándorlás, honelhagyás.
Expatrier, v. a. honából kűlni; s' —, v. pr. kivándorolni.
Expectant, te, adj. váró, várományos; —, m. várományos.
Expectation, f. vm. várakozás.
Expectative, f. várakozás; váromány.
Expectorant, te, adj. mellűsztűő.
Expectoration, f. kihányás.
Expectorer, v. a. köpní, köhögni.
Expédient, m. eszköz, út mód, rés; —, adj. tanácsos, hasznos, helyes.
Expédier, v. a. előmozdítani; kiadni, elküldeni, megküldeni.
Expéditeur, m. szállító, áruszállító.
Expeditif, ive, adj. sürge, gyors.
Expédition, f. elküldés, szélküldözés, szállítás; kiadás, kiszolgáltatás; hadjárat; ügyesség.
Expéditionnaire, m. kiadó, kiszolgáltató; szállító, áruszállító.
Expeller, v. a. vm. kikergetni, elűzni.
Expérience, f. tapasztalás; kísérlet.
Expérimental, ale, adj. tapasztalati, gyakorlati, kísérleti.
Expérimenté, ée, part. et adj. tapasztalt, megkísérlett.
Expérimenteur, v. a. et n. kísérletet tenni (. . . val, . . . vel), kísérletezni.

Expert, *te, adj. tapasztalt, gyakorlott; —, m. szakértő.* [lélés.]
Expertise, *f. mérték állati megsemmisítés.*
Expiable, *adj. megengesztelhető.*
Explicateur, *m. bűnhődő, meglakoló.*
Expiation, *f. bűnhődés, lakolás; engesztelőáldozat.*
Expiaitoire, *adj. engesztelő.*
Expier, *v. a. bűnhődni, lakolni, megsemmisíteni (valamiért).*
Expilation, *f. ellopás, elidegenítés.*
Expiration, *f. kilehelés; utolsó lélekzés; fig. lejárati idő.*
Expirer, *v. a. et n. kilehelni, meghalni; fig. megszűnni; lejárni (idő).*
Expiatif, *ive, adj. kiöltő, pótló, beöltő; mot —, pótszó, helyettesítő (szó).* [fejthető.]
Explicable, *adj. magyarázható, meg-*
Explicateur, *m. magyarázó.*
Explication, *f. magyarázat, megfejtés, fejtegetés.* [fejthető.]
Explicatif, *ive, adj. magyarázó, meg-*
Explicite, *adj. —ment, adv. (th.) világos, tiszta; világosan, tisztán.*
Explicuer, *v. a. megmagyarázni; s' —, v. pr. nyilvános; nyilvánulni.*
Exploit, *m. tett, hőstett; bírói parancs, idézés.* [nálható.]
Exploitable, *adj. szolgáltató; hasz-*
Exploitatif, *ive, adj. használatos, hasznavehető.*
Exploitation, *f. bírói eladás; használás; — des mines, bányászás, bányaművelés.*
Exploiter, *v. a. et n. használni; megmunkálni, művelni; megidézni; megszolgálni.*
Exploiteur, *m. haszonvevő.*
Explorateur, *m. kém; —, —trice, adj. kikémlelő.*
Exploration, *f. kikémlelés; nyomozás, vizsgálat.*
Explorer, *v. a. kikémlelni, megvizsgálni.* [ranás.]
Explosion, *f. kitörés, csattanás, dur-*
Expollation, *f. (jard.) kitisztítás, megtisztítás.*
Exponentiel, *elle, adj. mennyiség exponenciális, hatványos mennyiség.*
Exportateur, *m. áruszállító.*
Exportation, *f. kivitel.*
Exportier, *v. a. kivitetni (árukat).*
Exposant, *m. (dr.) kereső, panaszló; (alg.) mutató, aránymutató, hány-*
szoros.

Exposé, *m. (dr.) előadás.*
Exposer, *v. a. előterjesztetni, előadni; kilenni; s' —, v. pr. magát (veszélynek) kilenni.*
Expositeur, *m. hamis pénz kiadója.*
Exposition, *f. kiállítás; előadás; kivétel; magyarázat.*
Exprès, *m. hírnök; —, adv. késszakarva, világosan, határozottan; —, —esse, adj. világos, határozott.*
Expressément, *adv. világosan, határozottan.*
Expressif, *ive, adj. nyomatékos.*
Expression, *f. kinyomás, kisajtolás; kifejezés.*
Exprimable, *adj. kifejezhető.*
Exprimer, *v. a. kisajtolni, kinyomni; kifejezni; s' —, v. pr. magát kifejezni.*
Exprimatif, *ive, adj. p. u. kifejező.*
Ex-professo, *adv. késszakarva, tüzetesen.*
Expropriation, *f. kisajátítás.*
Exproprier, *v. a. kisajátítani.*
Expulser, *v. a. kiűzni, kihajítani.*
Expulsif, *ive, adj. adj. kiűző, kihajtó; hashajtó.* [hajlás.]
Expulsion, *f. elűzés, kihajtás; has-*
Expurgade, *f. (for.) vigályítás, ritkítés.*
Exquis, *ise, adj. —sement, adv. válogatott, jeles; jelesen.*
Exsangue, *adj. vérelen.*
Exsanguin, *ine, adj. vérelen.*
Exsiccation, *f. kiszáritás, kiszáradás.*
Exsuction, *f. kiszívás.*
Exsudation, *f. kiizzadás.*
Exsuder, *v. a. kiizzadni.*
Extant, *te, adj. (dr.) létező.*
Extase, *f. elragadtatás.*
Extasier, *v. a. elragadni, elbájolni; s' —, v. pr. elragadtatni.*
Extatique, *adj. elragadtató; —, m. et f. elragadtott.*
Extensibilité, *f. nyúlékonyság.*
Extensible, *adj. nyúlékony.*
Extensif, *ive, adj. nyújtó, tágító; kitágult, kinyúló, kiterjedt.*
Extension, *f. kiterjedés.*
Exténation, *f. gyengülés; kevesbülés, kevesbülés.*
Exténuer, *v. a. elerőtleníteni, gyengíteni; fig. enyhíteni.*
Extérieur, *m. külső; à l' —, külsőleg.*
Extérieur, *re, adj. —eurement, adv. külső; külsőképp, külsőleg.* [szin.]
Extériorité, *f. p. u. külső, felület, fel-*

Exterminateur, *m.* pusztító, kürtő; —, *adj.* pusztító, kürtő; *ange* —, öldöklő anygal.

Exterminatif, *ive*, *adj.* kürtő.

Extermination, *f.* kürtás.

Exterminer, *v. a.* kürtani.

Externe, *adj.* külső.

Extinctif, *ive*, *adj. p. u.* eloltó. [telés.

Extinction, *f.* eloltás; *fig.* megszűn-

Extirpateur, *m. p. u.* kürtő.

Extirpation, *f.* kürtás.

Extirper, *v. a.* kürtani.

Extorquer, *v. a.* kicsikarni.

Extorsion, *f.* kicsikarás.

Extractif, *ive*, *adj.* kihúzó, kivonó; —, *m.* (ohim.) kivont anyag, vonat-anyag. [mazás.

Extraction, *f.* kihúzás, kivonás; szár-

Extracto-sucré, *m.* csukorkivonat.

Extradition, *f.* kiadás, kiszolgáltatás.

Extraire, *v. a.* irr. kihúzni, kivonni.

Extrait, *m.* kihúzás; kivonat; — baptistaire, keresztlevél; — mortuaire, halotti bizonyítvány; — de mariage, esküvői bizonyítvány.

Extraordinaire, *adj.* — ment, *adv.* rendkívüli; rendkívül; —, *m.* rendkívülség; mellékiadás; melléklap.

Extravagance, *f.* esztelenség, balgaság, képtelenség.

Extravagant, *te*, *adj.* képtelen, botor, ostoba; —, *m.* — te, *f.* bolond.

Extravaguer, *v. n.* eszelősködni, ábrándozni.

Extravasation, *f.* (méd.) kiömlés.

Extravaser, *v. pr.* (méd.) kiömleni.

Extrême, *adj.* — ment, *adv.* tulságos, rendkívüli, szélső; rendkívül, szélsőségig, tulságosan; —, *m.* szélsőség, véglet.

Extrême-onction, *f.* utolsó kenet.

Extrémité, *f.* szélsőség, vég; véginség; tulság, tulsat; extrémítás, pl. végtagok; szélsőségek; tulságok.

Extrinsèque, *adj.* külső.

Extumescence, *f.* dag, daganat.

Exubérance, *f.* fölösleg; hosszadal-masság.

Exubérant, *te*, *adj.* fölösleges.

Exubère, *adj.* enfant —, osecstől elválasztott gyermek.

Exulcération, *f.* fekély, kelés.

Exulcerer, *v. a.* fekélyt okozni; *fig.* nagyon megsérteni.

Exultation, *f.* vm. örvendezés, ujjongatás.

Exulter, *v. n.* örvendezni, ujjongani.

Exutoire, *m.* folyóseb, kutacs, genykutacs.

Ex-voto, *m.* fogadásból ajándok.

F.

Fa, *m.* (mus.) F.

Fable, *f.* mese.

Fabler, *v. n.* vm. mesét mondani.

Fablier, *m. p. u.* mesekönyv.

Fabricant, *m.* gyárnok, gyáros.

Fabricateur, *m.* gyártó.

Fabrication, *f.* gyártás, készítés.

Fabrique, *m.* templomépítés, egyházi vagyont; fabriques, pl. (pein.) omladék, romok. [fig. koholni.

Fabrique, *v. a.* gyártani, készíteni; **Fabuleux**, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* mesés; mesésen.

Fabuliste, *m.* meseköltő.

Facade, *f.* homlokzat.

Face, *f.* arc, arczulat; *fig.* tekintet;

külcsín; térség; felület; homlok-vonal; előlap, kélap.

Facé, *ée*, *adj.* bien —, jó arczvonásu.

Facétie, *f.* bohózat, bohóság, tréfa.

Facétieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* tréfass, bohó; tréfásan.

Facette, *f.* metszett oldal, metszett lap, oldallap.

Facetter, *v. a.* metszeni (üvegeket, drágaköveket stb.).

Facé, *ée*, *part. et adj.* (v. Fächer), bosszús, neheztelő, haragos.

Fächer, *v. a.* bosszantani, megharagítani; se —, v. pr. bosszankodni, haragudni; összeveszni.

Fächerie, *f.* vm. bosszú, bosszúság, kedvellenség.

Facheux, *euse*, *adj.* bosszús, kellemetlen, nagyon alkalmatlan.

Facial, ale, adj. *nerf* —, *arczideg*.
Faciendo, *f. ármány*.
Facile, adj. — ment, adv. *könnyű*; *könnyen* *selfogó*; *engedékeny*; *társas*, *nyájas*; *könnyen*.
Facilité, *f. könnyűség*; *engedékenység*; *ügyesség*.
Faciliter, v. a. *könnyíteni*, *megkönnyíteni*; *elmozdítani*.
Facon, *f. alak*, *forma*; *mód*; *minta*; *munkabér*; (agr.) *mivelés*, *megmunkálás*; *írnoki díj*; *façon*, pl. *teketória*, *bókolatok*.
Faconner, v. a. *alakítani*, *képezni*; (agr.) *megmunkálni*; *mivelni*; —, v. n. *teketóriázni*; se —, v. pr. *szokni* (... hoz, ... hez), *magát szoktatni* (... hoz, ... hez). [móniázó.
Façonner, ère, adj. *teketóriás*, *csere*.
Fac-simile, m. *késmás*, *hasonmás*.
Facteur, m. *tényező*; *levélhordó*; *ügyviselő*; *szorozó*; — d'orgues, *orgonacsináló*.
Factice, adj. *mesterséges*, *utánzott*.
Factieux, euse, adj. *pártos*, *zenebonás*, —, m. *lázító*, *bujtató*.
Faction, *f. őrt állás*; *párt*.
Factionnaire, m. *őr*, *őrálló*.
Factorage, m. (com.) *ügyviselő fizetése*; *bizománydíj*; *tőssdíj*, *díj*.
Factorerie, **Factorie**, *f. ügyviselőség*.
Factum, m. *tény*.
Facture, *f. (com.) küldelék*, *árujegyzék*; *küldelék könyv*, *árujegyzéki könyv*; *munka*.
Facturer, v. a. *árujegyzékbe írni*.
Facultatif, ive, adj. *jogot s hatalmat adó*.
Faculté, *f. tehetség*; *jogozat*, *jog*, *sabadság*; *kar*, *tudománykar*, *tankar*; *facultás*, pl. *vagyon*.
Fadaise, *f. izetlenség*, *sületlenség*.
Fadasse, adj. *fam. izetlen*, *sületlen*.
Fade, adj. *izetlen*.
Fadeur, *f. izetlenség*.
Fagone, *f. mellmirigy*.
Fagot, m. *rőzsecsomó*; *fam. batu*, *molyó*; *búgósíp*, *fagót*; *fagota*, pl. *sületlenség*, *izetlenség*.
Fagotage, m. *gallyak vagy rőzsének csomóba költése*.
Fagoter, v. a. *rőzsecsomókat csinálni*; *fig. összevissza hányni*; *nevetségesen öltöztetni*; se —, v. pr. *nevetségesen öltözködni*; se — de qn., *valakit kicsúfolni*.

Fagotin, m. *piperkőcz*; *bohócs*.
Faguenas, m. *dohos*, *izos szag*.
Faible, adj. — ment, adv. *gyenge*; *gyengén*; —, m. *gyengeség*.
Faiblesse, *f. gyengeség*; *tomber en* —, *elájulni*. [csökkenni.
Faiblir, v. n. *gyengülni*; *csüggedni*.
Faide, m. *vérbosszu*; —, *f. had*, *ellen-ségeskedés*.
Falence, *f. felporczellán*, *faenzai anyag*, *faenzai kőedény*.
Falencerie, *f. felporczellángyár*.
Falencier, m. *felporczellángyáros*.
Faille, *f. fejkendő*.
Failli, m. *bukott*.
Faillibilité, *f. hibázhatóság*, *tévedhetőség*.
Faillible, adj. *hibázható*, *tévedhető*.
Faillir, v. n. *ir. hibázni*, *tévedni*; *fogyni*; *gyengülni*; *bukni*; *megbukni*; j'ai failli tomber, *majdnem elestem*.
Faillite, *f. bukás*, *tőnk*.
Faim, *f. éhség*.
Faim-canine, *f. farkasé*.
Faim-valle, *f. (vét.) zabállólás*, *falánkság*.
Faine, *f. bikkmarkk*.
Fainéant, te, adj. *tunya*, *rest*; —, m. *henye*, *röst (ember)*.
Fainéanter, v. n. *fam. lustálkodni*, *heverni*.
Fainéantise, *f. tunyaság*, *henyelés*.
Faire, v. a. *ir. csinálni*, *tenni*, *készíteni*; *okozni*; *végezni*; *gyakorolni*; *ízni*; *elkövetni*; —, v. n. *működni*; *összeilleni*; *il fait froid*, *hideg (van)*; se —, v. pr. *történni*; *szokni* (... hoz, ... hez); *tettetni magát*; —, m. (pein.) *modor*.
Faisable, adj. *lehetséges*, *tanácsos*, *hasznos*.
Faisan, m. *fácán*.
Faisandeau, m. *fiatal fácán*.
Faisanderie, *f. fácánkert*.
Faisandier, m. *fácánőr*.
Faisane, v. **Faisan**.
Faisceau, m. *köteg*, *csomó*, *nyaláb*.
Faiseur, m. *csináló*; — d'esprit, *elméncz*.
Faiselle, *f. sajtka*. [mü.
Faissérie, *f. kosárfonás*; *kosárfonó*.
Faissier, m. *kosárfonó*, *kaskötő*.
Fait, m. *tény*, *lett*, *cselekedet*; en — de, ... ra, ... re, *nézve*, *vonatközlő* ... ra, ... re; de —, *valójában*;

mettre qu. au — de qoh., *valakit valamiről értesíteni*; être au — de qoh., *valamit jól tudni, valamiről igen jól értesülve lenni*.

Fait, faite, *part. et adj. (v. Faire) bizonyos, kicsinált*; bien —, *szép természetű*; homme —, *meglelt ember*; prix —, *szabott ár*; c'en est —, *vége annak*; c'est — de moi, *oda vagyok*.

Faitage, *m. szarufaállítás, földfészkek*.
Faite, *m. tetőél, gerincz, ormó, csúcs*; — d'une étoffe, *valamely szövet visszája*.

Faitière, *f. vájt cserép, ürös téglá*.

Faix, *m. teher*.

Falaise, *f. meredek part, hullámtörítés*.

Falbala, *m. szellődör*.

Falciforme, *adj. sarlódad*.

Falcourde, *f. eserkő*.

Faligoterie, *f. ostobaság*.

Fallacieux, euse, *adj. — eusement, adv. csalfa; csalfán*.

Falloir, *v. imp. ürr. kelleni; szükségének lenni; s'en —, hiányzani; il faut, kell.* [csalni]

Falorder, *Falorder, v. a. csalni, meg-*

Falot, *m. nyeles lámpa; szurokserpenyő*; — te, *adj. — otement, adv. ostoba, balga; bolondos; ostobán, —, m. bolond ember*.

Falotier, *m. lámpagyújtogató*.

Falourde, *f. egy köles gallya*.

Falouse, *f. rétké, réti pacsurta*.

Falqué, ée, *adj. sarlódad*.

Falsificateur, *m. hamisító*.

Falsification, *f. hamisítás*.

Falsifier, *v. a. hamisítani*.

Falun, *m. csigahéjfeld*.

Falunière, *f. kagylófészkek*.

Fame, *f. hír*.

Famé, ée, *adj. bien —, jó hírben álló; mal —, rossz hírű*.

Famélique, *adj. nagyon éhes; fig. kiéheztetett*; —, *m. telhetetlen*.

Fameux, euse, *adj. híres; hírhedt*.

Famil, *adj. oiseau —, szelid, házi sólyom*.

Familiariser, *v. a. szoktatni; se —, v. pr. szokni; megbarátkozni.* [ság]

Familiarité, *f. meghittség, bizalmas-*

Familiar, ére, *adj. — érement, adv. bizalmas, barátságos; bizalmasan, barátságosan; ismert, közönséges; közönségesen.* [ség]

Famille, *f. család; nemzetség; család-*

Famine, *f. éhség*.

Famosité, *f. hírhedség*.

Fanage, *m. szénatakarás, szénagyűjtés; kassásbér.* [tés]

Fansison, *f. szénatakarás, szénagyűjt-*

Fanal, *m. hajólámpa; fénytorny, jel-*

torny.

Fanatique, *adj. vakbuzgó, ábrándos;*

—, *m. hübrándos, vakbuzgó*.

Fanatiseur, *v. a. böszíteni, vakbuzgóvá*

tenni. [ember]

Fanatisme, *m. vakbuzgóság*.

Fandango, *m. spanyolláncz, csör-*

getyűláncz.

Fane, *f. nővény levele, száraz levelek*.

Faner, *v. a. szénát gyűjteni, hervass-*

lani; se —, *v. pr. elhervadni, elfeny-*

nyadni.

Faneur, *m. szénagyűjtő*.

Fanfan, *m. babácska*.

Fanfara, *f. harsonyászó, tus, duska*.

Fanfarer, *v. n. trombitát harsogtatni;*

ugrándozni.

Fanfaron, *m. szájhős; —, onne, adj.*

fitogató, kérkedékeny.

Fanfaronnade, *f. díszekedés, kérkedés*.

Fanfaronnerie, *f. kérkedés*.

Fanfreluche, *f. fam. üres pompa, át-*

fénylés.

Fangé, *f. sár*.

Fangeux, euse, *adj. sáros*.

Fanon, *m. lebernység; halcsont, halhéj*

(bálna-d); *kis lobogó (dísszán)*.

Fantaisie, *f. képzelő tehetség, képze-*

ző; *képzelés, képzelet; ötlet; sze-*

szély, ábránd, önfeljűség.

Fantasier, *v. a. megharagítani*.

Fantaamagorie, *f. képzbűvészet*.

Fantasque, *adj. — ment, adv. sze-*

szélyes, önfeljű; *furcsa; szeszélye-*

sen; *furcsán*.

Fantassin, *m. gyalogkatona*.

Fantastique, *adj. — ment, adv. ábrán-*

dos, képzelgő; *képzelegve, ábránd-*

szerűleg.

Fantôme, *m. rém, rémkép, csalkép;*

ábránd. [őzbörjű, őzölő]

Faon, *m. szarvasbörjű, szarvasgim*.

Faonner, *v. n. borjazni (gimvadról)*.

Faquin, *m. gazember*.

Faquinerie, *f. fam. gasság, gasslett*.

Faraillon, *m. kis szatony*.

Farais, *m. káló (burányfogásra)*.

Farce, *f. (cuis.) töltelék; bohózat*.

Farceur, *m. bohós*.

Farcin, *m. (vét.) féreg*.

Farcir, *v. a. (cuis.)* tölteni, megtölteni; *fig. túlterhelni.*
Farcissure, *f. (cuis.)* töltés töltelékekkel.
Fard, *m. arczfesték, pirosító*; *fig. tetetés, színles.*
Fardeau, *m. teher.*
Fardement, *m. kendőzés.*
Farder, *v. a. kendőzni, pirosítani*; *fig. színt adni*; *eltitkolni.*
Fardier, *m. nagy szeker.*
Farfadet, *m. hegyi manó, bányarém*; *balgóc, kacskos.*
Farfouiller, *v. a. et n. összekussálni, motosni.*
Faribole, *f. fam. balgaság.*
Farinacé, *6e, adj. lisztнемű.*
Farine, *f. liszt.*
Fariner, *v. a. liszttel bekinteni.*
Farinet, *m. koczka, melynek csak egyik lapján vannak pontok.*
Farineux, *euse, adj. lisztes*; *lisztнемű, sejeres*; —, *m. pl. lélesztés ételek.*
Farinier, *m. lisztáros.*
Farinière, *f. lisztes szekrény, lisztes kamara.*
Farlo, *m. pisztráng.*
Farlouse, *f. rétko, réti pacsirta.*
Farouche, *adj. vad, szilaj*; *fig. emberkerülő.*
Farrage, *m. kétszeres (búza).*
Fasce, *f. (bl.) pászta, közép pászta.*
Fascies, *f. pl. csíkok (kagylókon).*
Fascinage, *m. rőszezet.*
Fascination, *f. megigézés, elámitás.*
Fascine, *f. rőzse, rőzsenyaláb.*
Fasciner, *v. a. megigézni, elámitni.*
Fasciole, *f. méltely.*
Faséole, *f. futópaszuly.*
Fasier, *v. n. (mar.) lobogni.*
Faste, *m. pompa, fény*; *fig. dagály, dagályosság.*
Fastes, *m. pl. évkönyvek.*
Fastidieux, *euse, adj. — eusement, adv. unalmas, bosszantó; unalmasan, bosszantólag.*
Fasteux, *euse, adj. — eusement, adv. pompás, fényelgő; pompásan; senhéjázó; senhéjázólag.*
Fat, *m. kamasz, pimasz, balgóc*; —, *adj. bárgyú, együgyű, illetlen, kacski.*
Fatal, *ale, adj. — alement, adv. balságos, véstetjes, szerencsétlen; szerencsétlenül.* [ség.
Fatalisme, *m. sorshivőtség, végszetes.*
Fataliste, *m. sorshivő, végszetshivő.*
Fatallité, *f. baj, kedvetlenség, balsors.*

Fatidique, *adj. jövőndőlő.*
Fatigant, **Fatiguant**, *te, adj. fárasztó, terhes.*
Fatigue, *f. fáradság; fáradalom, baj.*
Fatiguer, *v. a. fárasztani*; —, *v. n. et se —, v. pr. fáradozni.*
Fatras, *m. tarattyu.*
Fatuaire, *m. ihletett.*
Fatuité, *f. balgaság, izetlenség.*
Fatum, *m. végszet.*
Faubert, *m. hajoseprő.*
Faubertier, *v. a. (mar.) kispérni.*
Fauberteur, *m. (mar.) suroló.*
Faubourg, *m. külváros.*
Faubourien, *m. — enne, f. külvárosi.*
Fauche, *m. kaszálás; kaszásbér.*
Fauchaison, *f. szénatakarás, szénagyűjtés.*
Fauchard, *m. sarló hosszú nyellel.*
Fauche, *f. kaszálás.* [rét.
Fauchée, *f. napszám, egyembervágó.*
Faucher, *v. a. kaszálni.*
Faucher, *m. szénagereblye.*
Faucheux, *m. kaszás.*
Faucheux, *m. hosszú lábú pók.*
Fauchon, *m. tarlókassa.*
Faucille, *f. sarló.*
Faucillette, *f. falfecske.*
Faucillon, *f. kaczor, bicsak.*
Faucon, *m. sólyom.*
Fauconneau, *m. fiatal sólyom, sólyomfi.*
Fauconnerie, *f. sólymászás.*
Fauconnier, *m. sólymász.*
Fauconnière, *f. sólymászarsznya.*
Fauder, *v. a. posztót hosszában összehajtani.*
Faufel, *f. arékdő.*
Faufiler, *v. a. összeakasztani, férczelni, ráférczelni*; *se —, v. pr. megismerkedni.*
Faulde, *f. milehely.*
Faultrage, *m. legeltetési jog.*
Faune, *m. faunus.*
Fauperdieu, *m. csirkészó kánya.*
Fausaire, *m. hamisító.*
Fausse-alarme, *f. vak láрма.*
Fausse-bras, *f. alsó falga, rekesz, rekeszték.*
Fause-clef, *f. tolvajkules.*
Fausse-couche, *f. idétlen szülés.*
Fausse-fenêtre, *f. vakablak.*
Faussement, *adv. hamisan, jótalanul.*
Fausse-monnaie, *f. hamispénz.*
Fausse-ombelle, *f. bogernyő.*
Fausse-page, *f. szennyczim, vakczim mellekczim.*

Fausse-porte, *f. vakajtó, hátulsó ajtó.*
 Fausser, *v. a. elgörbíteni, elcsavarni;*
se —, v. pr. meggörbültni.
 Fausset, *m. álhang, fattyúhang.*
 Fausseté, *f. hamisság.*
 Faut, *m. vm. engedelmesség.*
 Faute, *f. hiba; hiány.*
 Fauteau, *m. faltörökös.*
 Fauteuil, *m. karszék.*
 Fauteur, *m. kedvesb, pártfogb.*
 Fautif, *ive, adj. hibás.*
 Faufrage, *m. (töod.) legelőjog.*
 Fauve, *adj. fakó; bötes fauves, pl.*
gímvad; —, m. fakó szín, fakósság;
rőtvad.
 Fauvette, *f. poszáta, barázdabillegető;*
— de roseaux, fűzike.
 Faux, *f. kassa.*
 Faux, fausse, *adj. hamis; ál, nem*
valódi; —, à —, adv. hamisan; —,
m. hamisság; hamispénzesindlás,
pénzhamisítás.
 Faux-accord, *m. rossz hangzat, hamis*
hangzat.
 Faux-bourdon, *m. here.*
 Faux-coup, *m. hibászárás, elhibásztó*
vágás. [(fegyveré).
 Faux-feu, *m. elcsotlenés, el nem sülés*
Faux-fourreau, m. börtök (lőfegy-
verre).
 Faux-frais, *m. pl. mellékköltség.*
 Faux-fuyant, *m. mellék-út; fig. ment-*
ség.
 Faux-germe, *m. méhülszög.*
 Faux-jour, *m. (pein.) hamis fény.*
 Faux-monnayeur, *m. hamispénz-*
csináló.
 Faux-or, *m. sárga csillámkő.*
 Faux-pas, *m. hibás lépés. [irány.*
 Faux-pili, *m. helytelen redő; fig. ál-*
 Faux-saunage, *m. sócsempészet.*
 Faux-saunier, *m. sócsempész.*
 Faux-seigle, *m. űre.*
 Faux-sol, *m. csempő.*
 Faux-sembiant, *m. hamis szín, csalóka*
láttsat.
 Faux-titre, *m. (jur.) hamis jogcsím;*
(imp.) szennycsím, vakcsím, mel-
lékcsim.
 Faux-tremble, *m. rezgőnyárfa.*
 Faveur, *f. kedvezés, jóakarát, hajlan-*
dóság; sziveség; tekintet; tetszés,
helyeslés.
 Favorable, *adj. — ment, adv. kedvesb;*
kedvezőleg.
 Favori, *m. — ite, f. kegyencz, ked-*

vencz, kedvelt; kegyencznő; barkó;
— auteur, kedvenczúr; — air, ked-
venczdal.
 Favoriser, *v. a. kedvesni.*
 Fayence, *v. Falence.*
 Féage, *m. hűbérlevél; hűbérjóság.*
 Féal, *ale, adj. vm. hű; à nos aimés et*
féaux, szerett hűveinknek.
 Fébricitant, *te, adj. lázbeteg, hideg-*
lélő. [leni szer.
 Fébrifuge, *adj. lázelleni; —, m. lázel-*
Fébrille, adj. lázas.
 Fécale, *adj. f. matière —, emberganaj.*
 Féces, *f. pl. (ohim.) üledék.*
 Fécond, *de, adj. termékeny.*
 Fécondance, *f. termékenyűb erő, te-*
nyészerb.
 Fécondant, *te, adj. termékenyűb.*
 Fécondation, *f. termékenyítés.*
 Féconder, *v. a. termékenyíteni.*
 Fécondité, *f. termékenység.*
 Fécule, *f. keményűb lisz; üledék.*
 Féculent, *te, adj. üledéket csináló,*
tisztállan.
 Fédéral, *ale, adj. szövetséges.*
 Fédéraliser, *v. a. frigyestni; se —, v.*
pr. frigyestlni, szövetségre lépni.
 Fédéralisme, *m. szövetségször.*
 Fédératif, *ive, adj. szövetséges, szö-*
vetségi. [gyűlés.
 Fédération, *f. szövetség; szövetségi*
 Fédéré, *de, adj. szövetszött, szövet-*
séges; —, m. frigyés, szövetséges,
frigyűrs.
 Fée, *f. tündér (nő), tünde; — Mor-*
gane, déháb, légkép.
 Féerie, *f. tündérség.*
 Feindre, *v. a. et n. ír. tottetni, szin-*
telni; sántikálni.
 Feinte, *f. tottetés, színlelés; csal.*
 Félatier, *m. üvegűvő.*
 Feldmaréchal, *m. tábornagy.*
 Feldspath, *m. mezőpat.*
 Féle, *f. (verr.) fűvősb.*
 Féle, *de, adj. hasadt, hasadékos.*
 Féler, *v. a. szétrepeszteti, szétkaszni;*
se —, v. pr. hasadni, repedni.
 Félicitation, *f. szerencsekívárat, kö-*
szöntés.
 Félicité, *f. boldogság.*
 Féliciter, *v. a. szerencsét kívánni,*
megköszönteni; se —, v. pr. örven-
deni, magát szerencsésnek mondani.
 Félon, *onne, adj. hátalon, kűszög;*
kegyellen.
 Félongène, *f. gódíres.*

Ferme, *f.* hűbéri vétség, hűtlenség.
Ferme, *f.* nyílsajka, rőpsajka.
Féture, *f.* hasadás, hasadék, repedés.
Femelle, *f.* nőstény; —, *adj.* nőstény.
Féminin, *ine*, *adj.* nőnemű, női; *asszonyos*.
Femme, *f.* nő, asszony.
Femmelet, *m.* elpuhult, asszonyos ember.
Femmelette, *f.* ostoba nő.
Fémoral, *ale*, *adj.* csombrhoz tartozó, csomó . . . .
Fémur, *m.* csomócsont. [tés.
Fenaison, *f.* szénatakarás, szénagyűj-
Fenasse, *f.* abrak.
Fendant, *m.* kérédi; *faire le* —, *fűl-
lenten*, kérédni.
Fenderie, *f.* rudakba verés, rudazás;
rudkámor.
Fendeur, *m.* hasító; rudazó; — *de
naseaux*, kérédi.
Fendiller, *v. a.* karcolni, hasítani; —,
v. n. et se —, *v. pr.* hasadni, repedni.
Fendoir, *m.* hasogató; olókés; (bou.)
vágókés.
Fendre, *v. a.* hasítani, hasogatni; *fel-
szakítani*; —, *v. n.* szétrepedni, *szét-
pattanni*; *se* —, *v. pr.* hasadni, *re-
pedni*; *leválni* magjáról.
Fenétrage, *m.* ablakzat.
Fenêtre, *f.* ablak.
Fenêtréle, *f.* ablakocska.
Fenil, *m.* szénapajta.
Fenin, *m.* fűlér.
Fenouil, *m.* ánizs, édes kömény.
Fenouillet, *m.* Fenouillette, *f.* ánizs-
perviz.
Fente, *f.* hasadék, repedés; *hészag*.
Féodal, *ale*, *adj.* hűbéri.
Féodalité, *f.* hűbérnökség; bérhűség.
Fer, *m.* vas; — *de cheval*, lópatkó; —
à repasser, vasaló; *fers*, *pl.* fig. bi-
lizes.
Fer-blanc, *m.* fehér fémlemez, bádóg.
Ferblanterie, *f.* bádógárú.
Ferblantier, *m.* bádógos.
Fer-chaud, *m.* saka, gyomorhév.
Feret, *m.* vérkő, vére.
Férial, *ale*, *adj.* (égl.) hétköznapi.
Férie, *f.* hétköznapi; *féries*, *pl.* szün-
napok. [nap.
Feré, *é*, *adj.* jour —, *ünnap*, *ünnap-
férfi*, *v. a.* sans coup —, kardvágás
székül.
Ferier, *v. a.* vitorlákat behúzni.
Fermage, *m.* bérpénz.

Fermant, *te*, *adj.* à jour —, *nap végén*;
à nuit fermente, *éj* beálltával; à
portes fermentes, kapuzáráskor.
Ferme, *f.* bérlett jószág; *haszon
bérlet*.
Ferme, *adj.* — *ment*, *adv.* szilárd, *moz-
dulatlan*, *ingatlan*; *erős*; *állandó*,
szilárdul stb.; —, *adv.* erősen; *par-
ler* —, *nyomatékosan* beszélni; *frap-
per* —, *erősen* ülni; —, *int.* bátran!
Ferme-bourse, *m.* erszényszár.
Ferment, *m.* kelesztő, forranyag, *erj*,
élesztő.
Fermentable, *adj.* kelhető, forrható.
Fermentatif, *ive*, *adj.* forrást, kelest
okozó. [lés.
Fermentation, *f.* forrás, *pengés*, *ke-
Fermenter*, *v. n.* forrni.
Fermer, *v. a.* bezárni; *bedugni*; —, *v.
n. et se* —, *v. pr.* bezáródni, *becsuk-
kanni*.
Fermeté, *f.* szilárdság.
Fermeture, *f.* bezárás, elzárás; *reless*,
tolózás.
Fermier, *m.* — *lère*, *f.* bérnök, *haszon-
bérlet*; *bérnök*. [vésd.
Fermoir, *m.* zárhorog, zárcapocs;
Fernambouc, *m.* berzenfa.
Féroce, *adj.* vad, dühös, böszült; *dü-
hösen*, *marczonán*; *fig.* durva, *nyers*.
Férocityé, *f.* vadság, durvaság.
Ferrage, *m.* megvasalás.
Ferraille, *f.* régi, ócska vasak.
Ferrailleur, *v. n.* vagdalózni; *verekedni*.
Ferrailleur, *m.* ócskavasárus; *vere-
kedő*. [kovács.
Ferrant, *adj.* *m.* maréchal —, *patkoló*
Ferre, *f.* ügyfuvók ollója.
Ferrement, *m.* betörőszerek; *vasak*,
vasholmi.
Fermente, *f.* vasak, *vasazat* (hajón).
Ferrer, *v. a.* vasazni, megvasazni.
Ferret, *m.* fűzőhegy.
Ferretier, *m.* pörölly.
Ferreur, *m.* megvasaló, *vasazó*
Ferrière, *f.* patkolótárisnya.
Ferrique, *adj.* vasnemű.
Ferron, *m.* vaskereskedő, *vasárus*
Ferronnerie, *f.* vashámor, *vaskok*.
Feronnier, *m.* vasáros.
Ferrotier, *m.* üvegyártólegény.
Ferrugineux, *euse*, *adj.* *vasas*, *vastur-
talmú*.
Ferrure, *f.* megvasalás; *vasazat*.
Ferté, *f. p. u.* szilárdság. [bőven.
Fertile, *adj.* — *ment*, *adv.* termékeny:

Fertilisation, *f. termékenyítés.*
 Fertiliser, *v. a. termékenyíteni.*
 Fertilité, *f. termékenység.*
 Feru, *ue, part. et adj. vert, ütött; être — contre qn., haragudni valakire; être — d'une femme, valamely női halálból szeretni.*
 Férule, *f. vessző, lapocska.*
 Fervement, *adv. buzgón.*
 Fervent, *te, adj. buzgó.*
 Ferveur, *m. buzgalom.*
 Fesse, *f. far, alfel.*
 Fesse-cahier, *m. mép. leíró.*
 Fessée, *f. fam. ütések az ülepre.*
 Fesse-mathieu, *m. fam. uzsorás.*
 Fesser, *v. a. fam. ülepére verni (...nak, ...nek); — bien, dözsölni.*
 Fesseur, *m. seggpuhóló.*
 Fessier, *m. alfel, segg.*
 Fessu, *ue, adj. pop. faros, nagy-ülepű.*
 Festin, *m. lakoma.*
 Festiner, *v. a. ünnepileg megvendé-
 gelni; —, v. n. vendégeskedni, lak-
 mározni.*
 Festivité, *f. ünnepély; ünnepélyesség.*
 Feston, *m. virágfüzer.*
 Festonner, *v. a. virágfüzerekkel föl-
 kesülni.*
 Festoyer, *v. Fétoyer.*
 Fête, *f. ünnep; névnap.*
 Fête-dieu, *f. Ürnap, Ürnapja.*
 Fêter, *v. a. ünnepelni, megünnepelni.*
 Fêteur, *f. (méd.) bűz.*
 Fétiche, *m. bálvány.*
 Fétichisme, *m. bálványozás.*
 Fétide, *adj. büdös.*
 Fétidité, *f. büdösség.*
 Fétoyer, *v. a. fam. ünnepélyesen meg-
 vendégelni.*
 Fétu, *m. szalmaszál; szálka.*
 Fétus, *v. Fœtus.*
 Feu, *m. tűz; — d'artifice, tűzjáték.*
 Feu, feue, *adj. elhunyt, boldogult.*
 Feudal, *v. Féodal.*
 Feudataire, *m. hűbérnök.*
 Feudiste, *m. hűbérjogtudós.*
 Feuillage, *m. lombozat.*
 Feuillaison, *f. lombosodás, hajtás.*
 Feuillard, *m. (tonn.) abroncsfa.*
 Feuille, *f. levél; iv; jegyzék.*
 Feuillée, *f. lugos, levelszin; lombozat.*
 Feuille-morte, *adj. sötétsárga, szög-
 sárga. [m. lombozat.]*
 Feuiller, *v. n. lombozatot festeni; —, Feuillère, f. föld-ér.*
 Feuilleret, *m. horonygyalu, szélgyalu.*

Feuillet, *m. ívpapíroslevél; cséve.*
 Feuilletage, *m. leveles tésta, rétes-
 tésta.*
 Feuilletter, *v. a. átlapozni; fölkeresni,
 kikeresni (könyvben valamit); sze-
 letkékre vagdalni (szalonnát); ga-
 tauu feuilleté, levelensült.*
 Feuilletton, *m. levélke, levelecske;
 melléklap.*
 Feuillette, *f. 120 kannás hordó.*
 Feuillu, *ue, adj. sűrűlombos.*
 Feurre, *m. takarmányszalma.*
 Feutre, *m. nemez; tömzsőr.*
 Feutrer, *v. a. nemezselni; szőrrel ki-
 tömni. [nemezlő.]*
 Feutrier, *m. vm. nemezgyártó; (drap.)*
 Feutrière, *f. (chap.) nemezpozító.*
 Fève, *f. bab; báb, buga; (vét.) iny-
 daganat.*
 Féverolle, *f. mezei bab.*
 Févier, *m. xanót, lepénfa, dögfa.*
 Février, *m. télutó, másodhó, február.*
 Fi, *inf. pika!*
 Fiacre, *m. bérkocsi; bérkocsis.*
 Fiamette, *f. tűzveres, lángpiros szin.*
 Fiançailles, *f. pl. eljegyzés, kézfogás.*
 Fiancé, *m. — ée, f. jegyes, mátká, el-
 jegyzett.*
 Fiancer, *v. a. eljegyezni; se —, v. pr.
 jegyben lenni.*
 Fiat, *inf. legyen!*
 Fibre, *f. rost, szálag; erecske.*
 Fibreux, *euse, adj. rostos.*
 Fibrille, *f. rostocská.*
 Fibrine, *f. rostanyag. [poc.]*
 Fibule, *f. csat, ptyke, gomb; szárho*
 Fic, *m. fűgöly; (vét.) inydaganat.*
 Ficeler, *v. a. zsineggel megkötni
 fűzni, befűzni.*
 Ficelle, *f. zsineg, kötő.*
 Ficellier, *m. zsineghenger.*
 Fiche, *f. (serr.) szakállas vagy levele-
 sarkvas; játékbarca; csövek, fa-
 szeg; kalászszálla; (mac.) falcsapó
 vagy vakoló kanál.*
 Ficher, *v. a. beütni, beverni, lecso-
 vekelni; —, v. n. (gu.) előről lö-
 dözni; se —, v. pr. fam. je m'en
 fiche, nem gondolok vele.*
 Fichet, *m. ostáblakarika; papirdarab-
 ka levélpecsételéshöz.*
 Fichoir, *m. kapocsfa.*
 Fichu, *m. háromszegletű nyakkendő;
 —, ue, adj. pop. nyomorú, nyo-
 morult.*
 Fichure, *f. szigony.*

Fiction, *f.* költés, költemény, koholmány.
Fictivement, *adv.* képzelmenleg.
Fidélcommiss, *m.* hitbizomány, hitre-bizottság, hitre bizott jószág.
Fidélcommissaire, *m.* hitre bizott jószág ő ököse, hitbizományos örökös.
Fidéljusseur, *m.* (jur.) kezes. [lás.
Fidéljussion, *f.* (jur.) kezesség, jótál-
Fidèle, *adj.* — ment, *adv.* hű, hív;
híven; —, *m.* et *f.* hívő, hív.
Fidélité, *f.* hűség, hívség.
Fief, *m.* hűbér.
Fiefant, *m.* hűvédúr.
Fieffataire, *m.* hűbéres, hűbérnök.
Fieffé, *é.* *part.* et *adj.* hűbéres; *fig.*
ő . . ., nagy; *fripou* —, nagy gaz-
ember.
Fieffer, *v. a.* hűbérül adni.
Fiel, *m.* epe.
Fiente, *f.* ganéj (marháé).
Fienter, *v. n.* ganajlani.
Fier, *v. a.* bizni.
Fier, *ère*, *adj.* — érement, *adv.* kevély;
bátor, dacos; *fam.* erős; *kevélyen*
stb.
Fier-à-bras, *m.* kérédi.
Fierté, *f.* kevélység, büszkeség; dél-
czegség; bátorság.
Fievre, *f.* láz, hideg, elés.
Fievreux, *euse*, *adj.* lázas; hidegle-
lős; —, *m.* — *euse*, *f.* lázbeteg, hi-
degleglős.
Fievrotte, *f.* csekély láz.
Fifre, *m.* harántsip; harántsipos
Figement, *m.* megulvás.
Figer, *v. a.* megalutni; *ae* —, *v. pr.*
összefutni, megaludni.
Fignoler, *v. n.* pop. csifrálkodni.
Figue, *f.* füge.
Figuerie, *f.* fűgés, fűgekert.
Figuer, *m.* fűgefás. [replő.
Figurant, *m.* némaszemély, némasze-
Figuratif, *ive*, *adj.* — ivement, *adv.*
képleges; képleg.
Figuration, *f.* leképlés, ábrázolat.
Figure, *f.* alak, idom; ábra; kép;
alakzat, ábrázolat.
Figuré, *é.* *part.* et *adj.* — ment, *adv.*
(v. Figurer) képleges; képleg; —,
m. képleges kifejezés.
Figurer, *v. a.* leábrázolni, képleg elő-
adni; (dész.) lerajzolni; —, *v. n.*
szerepet játszani; összeillemleni —,
v. pr. képzetni magának.
Figurine, *f.* (yein.) mellékábra.

Fil, *m.* fonal, czérna; sodrony; *fig.*
él; *trány*; — *deperles*, egy sor vagy
fűszer gyöngy.
Filadière, *f.* lapos vixi jármű, de-
reglye, komp.
Filage, *m.* fonás; fonat, fonal.
Filaire, *f.* sodorka.
Filament, *m.* rost, szál.
Filamenteux, *euse*, *adj.* rostos.
Filandiére, *f.* fonónd.
Filandre, *f. pl.* békanyál, ökörnyal;
rostok.
Filandreux, *euse*, *adj.* rostos.
Filardeau, *m.* rántott hal; fiatal szá-
las *sa*.
Filardeux, *euse*, *adj.* eres (kövekről).
Filasse, *f.* — *de lin*, gerebenelt kender.
len. [kender —, lenkereskedő.
Filassier, *m.* kender —, lenkészítő.
Filateur, *m.* fonóintézet tulajdonosa.
Filazier, *m.* czérnaárus.
Filatoire, *m.* motóla, gombolyító.
Filatrice, *f.* sebgombolyítónd.
Filature, *f.* fonóintézet.
File, *f.* sor.
Filé, *m.* — *d'or*, aranyosdrat; — *d'ar-*
gent, ezüstosdrat.
Filer, *v. a.* fonni; —, *v. n.* fonni (mini
a macska); sorban menni.
Fillerie, *f.* kenderfonás.
Filet, *m.* szálačka; háló; vesepe-
csenye; (bot.) szálačka; kantár; *fig.*
egy kevelés, egy csep.
Filleur, *m.* — *euse*, *f.* fonó; fonónd;
Fil-gros, *m.* vargasonal.
Filial, *ale*, *adj.* — *alement*, *adv.* fiú.
gyermeki; *gyermekileg*.
Filiation, *f.* örökbefogadás; száрма-
sás; *fig.* összeköttetés, összefüggés
Filière, *f.* húzó —, nyújtóvas.
Filigrane, *m.* sodronymű.
Fillage, *f.* hajadonság, szűz állapot.
Fille, *f.* leánygyermek; leány; szol-
gáló; apáczka; petite —, unoka (nő);
belle —, mostoha leány; meny; *fil-*
les, *pl.* apácák.
Fillette, *f.* leányka; ujjantyú.
Filleul, *m.* — *eule*, *f.* keresztygyermek.
keresztfiú; keresztleány.
Filoir, *m.* fonógép.
Filon, *m.* érczér, ércstelér.
Filoselle, *m.* fátyolselyem.
Filotier, *m.* — *iére*, *f.* fonalárus; fo-
nalárusnd.
Filon, *m.* gazember. [szedni
Filouter, *v. u.* et *n.* lopni, csalni, rá

Filouterie, *f. gasság, csalás.*
 Fils, *m. fu; petit —, unoka; beau —, mostoha fu; vő.*
 Filtration, *f. átszűrés.*
 Filtre, *m. szűrő.*
 Filtrer, *v. a. szűrni, átszűrni, megsűrni; fig. becsepegtetni; —, v. n. et se —, v. pr. átszivárogni.*
 Filure, *f. fonat, fonal.*
 Fin, *f. vég; fig. csél; halál; —, m. főpont, fődolog.*
 Fin, *finé, adj. finom, gyöngéd; fig. ravasz, álnok, sursangos.*
 Finage, *m. megye, terület, kerület.*
 Final, *ale, adj. — alement, adv. végső; végtére. [hang.]*
 Finance, *f. készpénz; adó; finances, pl. pénzügy; közjövödelem; pénzügytudomány.*
 Financer, *v. a. et n. kincstárba fizetni; fam. fizetni.*
 Financier, *elle, Financier, ère, adj. pénzügyi. [tári tiszt.]*
 Financier, *m. pénzügyhöz érő; kincstár.*
 Finasser, *v. n. fam. ravaszkodni.*
 Finasserie, *f. fondorkodás.*
 Finasseur, *m. cselszövő.*
 Finaud, *de, adj. sursangos.*
 Finement, *adv. finomul, elmésen.*
 Finer, *v. a. vm. el-, bevégezni; —, v. n. meghalni. [tély.]*
 Finesse, *f. finomság; ravasság, for-*
 Finet, *ette, adj. ravasz, álnok; —, m. ette, f. fam. hiszlgő.*
 Fini, *ie, part. et adj. (v. Finir) tökéletes; véges.*
 Finiment, *m. bevégzés, elvégzés.*
 Finir, *v. a. el-, bevégezni; —, v. n. et se —, v. pr. végződni; megszűnni.*
 Finisseur, *m. esztázó, pallérozó.*
 Finoterie, *f. pop. kis cselfogás.*
 Fiolo, *f. pakizka.*
 Fioler, *v. a. pop. inni.*
 Firmament, *m. égbolt.*
 Fisc, *m. álladalmi pénztár, közkincstár; ügyész, ügyvéd.*
 Fiscal, *ale, adj. ügyvédi, ügyészi; kincstári.*
 Fiscalité, *f. kincstári jog.*
 Fissipède, *adj. hasadtlábú.*
 Fissure, *f. hasadék.*
 Fistule, *f. sipoly, sipfekély.*
 Fistuleux, *euse, adj. sipolyos.*
 Fixation, *f. megállapítás.*
 Fixe, *adj. — ment, adv. állandó, mozdatlan; megállapított, meghatáro-*

zott; állandóan stb.; (chim.) tázállás; air —, fojtó levegő.
 Fixer, *v. a. megszilárdítani; fig. mehatározni; — les regards sur qch, szeméit valamire szegezni; — l'attention, figyelmet gerjesztetni; se- v. pr. elhatározni magát (... r... re); meglepedni.*
 Fixes, *f. pl. állócsillagok.*
 Fixité, *f. (chim.) tázállóság; fig. v. tozhatlanság.*
 Flabeller, *v. a. szellőzni.*
 Flac! *int. lotty!*
 Flache, *f. mélyedés kövezeten.*
 Flacon, *m. üvegcső.*
 Flaconner, *v. n. pop. derekasan inni.*
 Flagellants, *m. pl. hátukat ostorozó barátok.*
 Flagellation, *f. ostorozás.*
 Flageller, *v. a. ostorozni.*
 Flageolet, *m. kis fuvola.*
 Flageoleur, *m. fuvolászkán játszó.*
 Flagorneur, *v. n. fam. farkát csóváló hiszelegni.*
 Flagornerie, *f. fam. farkosóválás, hiszelegés, árulkodás.*
 Flagorneur, *m. — euse, f. fam. hiszlgő, árulkodó. [nyébe]*
 Flagrant, *te, adj. en — délit, hű.*
 Flair, *m. (chass.) nyom, szag.*
 Flairer, *v. a. (chass.) szagolni.*
 Flaireur, *m. fam. — de table, ebédles tányérnyaló.*
 Flamant, *m. lángmadár, vörös gem.*
 Flambant, *te, adj. lángoló.*
 Flambart, *m. élőszén; bolygófény.*
 Flambe, *f. nösztróm.*
 Flambé, *éé, adj. pörzsölt, kiégé- étre —, oda lenni. [tári]*
 Flambeau, *m. sáklya; magas gyertya.*
 Flamber, *v. a. pörkölni, pörzsölni, kiégetni; —, v. n. lángolni, lobogni.*
 Flamberge, *m. vívókard.*
 Flamboyant, *te, adj. villogó, villámló.*
 Flamboyante, *f. rőppentyű neme.*
 Flamboyer, *v. n. villogni, csillámlani.*
 Flamme, *f. láng; lobogó; érvá. (eszköz).*
 Flammeche, *f. lángocska.*
 Flammerole, *f. bolygótűz, futosótűz.*
 Flammette, *f. köpönyvas.*
 Flan, *m. lepény.*
 Flanc, *m. oldal, lágyék; oldalék, szor- nyék; fianco, pl. fig. méhanya.*
 Flanchet, *m. tökehatnak, ökördnek dalkása.*

onnade, *f.* oldaldöfés.
 relet, *m.* lepényke.
 drin, *m.* pop. magas, szikár ember.
 nelle, *f.* flanel.
 ner, *v. n.* ögylegni, ácsorogni.
 nerie, *f.* ögylegés; unalom.
 lanet, *v.* Flandrelet.
 laneur, *m.* ögylegő, ácsorgó.
 lanquer, *v. n.* oldalról lödözni; szárnyelkolni, oldalozni, oldalogni; *fam.* — un soufflet, jól poson ütni; *se* —, *v. pr.* *fam.* betolakodni, oda állani.
 lanqueur, *m.* csatár.
 laque, *f.* pocsolya.
 laquée, *f.* *fam.* ömlés, öntet, kiöntött víz stb.
 laquer, *v. a.* kiönteni, önteni.
 laque, *adj.* petyhüdt, ernyedt, erőtlens; —, *f.* löportartó.
 latin, *m. p. u.* bícsak.
 latter, *v. a.* hizelegni.
 latterie, *f.* hizelegés.
 latter, *m.* — euse, *f.* hizelegő; —, *adj.* hizelegő, hizelegedő.
 latteusement, *adv.* hizelegőleg.
 latueux, *euse*, *adj.* felsvó, puffasztó.
 latuosité, *f.* felsvadás, selpuffadás.
 léau, *m.* csép, cséplő; mázsarúd; sorompó; *fig.* ostor, csapás, országos csapás.
 èche, *f.* nyíl; toronytető; saroglya; — de lance, dssida hegye; — de lard, oldalszalonna.
 écher, *v. n.* sarjazzani.
 échière, *f.* nyílfa.
 échir, *v. a.* meghajtani, meggörbíteni; *fig.* megindítani; —, *v. n.* *et se* —, *v. pr.* meghajlani, meggörbülni; *fig.* engedni, megindulni, meghajolni.
 échissable, *adj. p. u.* hajlós, hajlékony, hajtható. [*hajlás.*]
 échissement, *m.* hajtás, meghajtás.
 échissure, *f.* (anat.) hajlás, csukló.
 égard, Flégart, *m.* átjárat, átmenet, országút.
 égmattique, *adj.* közönyös, hideg; —, *m.* hidegvérű (ember).
 égme, *m.* hidegvérűség; nyálka; *fig.* tomhaság.
 éole, *f.* komócsin.
 t, *m.* félszegűszó (hal).
 trir, *v. a.* sonnyasztani; *fig.* megvalósítani; nagyon busítani; *se* —, *v. v.* elhervadni. [*piszok.*]
 trissure, *f.* hervadás; *fig.* gyalásat,

Flette, *f.* kis vásári hajó.
 Fleur, *f.* virág; virágszal; gyümölcs hamva; bőr színe; *fig.* színe, java (... nak, ... nek); első használat; fleurs, *pl.* havi tisztulás.
 Fleurance, *m.* darakorpa.
 Fleuraison, *f.* virágzás ideje, virágzás. [*sitni.*]
 Fleurdéliser, *v. a.* kiliomokkal föléke.
 Fleurier, *v. n.* szagának lenni, illatozni.
 Fleuret, *m.* fátjolsetyem; fátjolsetyemszalag; vípenge, gömbös penge.
 Fleurette, *f.* virágocska; hizelegés.
 Fleurier, *m.* — de cuisine, tányérnyaló.
 Fleuri, *ie*, *adj.* virágzó; *fig.* virágos; Pâques fleuries, virágvasárnap.
 Fleurir, *v. n.* virágozni.
 Fleurisme, *m.* virágkedvelés.
 Fleurissant, *te*, *adj.* virágzó.
 Fleuriste, *m.* virágkedvelő; jardinter —, virághertész; peintre —, virágfestő.
 Fleuron, *m.* virágékitvény, virágok; (imp.) címkép, díszkép.
 Fleuve, *m.* folyam.
 Flexibilité, *f.* hajlékonyság.
 Flexible, *adj.* hajlékony, hajtható; *fig.* engedelmes, engedelkeny.
 Flexion, *f.* hajlás.
 Flibot, *m.* gyorshajó.
 Flibustier, *m.* kalóz.
 Flie-flac, *int.* pocs! pacs!
 Flint-glas, *m.* ólomüveg, csőüveg.
 Flocon, *m.* pehely; — de neige, hópihe.
 Floconner, *v. n.* tapogatózni (haldoklókról).
 Floconneux, *euse*, *adj.* pehelynemű.
 Floffotter, *v. n.* hullámszani; felbuzogni.
 Floralson, *f.* virágzás, virágzás ideje.
 Flore, *f.* virány.
 Floréal, *m.* virághó, tavaszutó.
 Florence, *m.* tafola neme.
 Florentine, *f.* florenczi atlacsz.
 Flores, *fam.* faire —, kedvére élni, bőven élni.
 Florilége, *m.* virágsszedés.
 Florimane, *m.* virágbolond.
 Florin, *m.* forint.
 Florissant, *te*, *part. et adj.* virágzó.
 Floriste, *m.* növényleirő.
 Flot, *m.* hab, hullám; szál, talp, tutaj; flots, *pl.* *fig.* sokaság.
 Flottable, *adj.* úsztatható.
 Flottage, *m.* faúsztatás.

Flottaison, *f. egy vílét viz.*
 Flotte, *f. hajószereg.*
 Flotté, *éé, part. et adj. usztatott.*
 Flottement, *m. ingás, ingadozás.*
 Flotter, *v. a. et n. úszni; fig. lengeni, lebegni, ingadozni; — du bois, faire — du bois, fát usztatni.*
 Flottille, *f. hajócsapat.*
 Flouette, *f. szélvitorla.*
 Fluant, *te, adj. papier —, íratópapíros.*
 Fluctuation, *f. ingadozás.*
 Fluctuer, *v. n. ingadozni.*
 Fluettueux, *euse, adj. habozó, ingatag.*
 Fluor, *v. n. folyani.*
 Fluot, *ette, adj. gyöngélkedő, beteges.*
 Flueurs, *f. pl. havi tisztulás.*
 Fluide, *adj. folyó, folyékony, híg; —, m. folyadék.*
 Fluidité, *f. folyóság, folyékonyág; hígág. [virág.]*
 Fluor, *m. — de quartz, színbánya.*
 Flustre, *m. rejtikorall.*
 Flûte, *f. fuvola; lapos hajtó; vaj-szedő. [hang.]*
 Flûté, *éé, adj. voix flûtée, fuvola.*
 Flûter, *v. n. mép. fuvolázni; pop. isszákoskodni.*
 Flûteur, *m. dúdoló; isszákos.*
 Flûtiste, *m. fuvolás. [viz.]*
 Fluvial, *ale, adj. eau fluviale, folyam.*
 Fluviales, *f. vízi növények.*
 Fluvatile, *adj. animal —, folyamivagy vízi állat.*
 Flux, *m. ár, áradás; folyás.*
 Fluxion, *f. csúsz.*
 Fluxionnaire, *adj. csúszra hajlandó.*
 Facile, *m. könnyökkonz, könnyőkorszó, lábszár.*
 Foène, *f. horog (angolnafogásra).*
 Foerre, *m. szűpszalma.*
 Foetus, *m. magzat, méh gyümölcse; — végétal, növénycsira.*
 Foi, *f. hit; hűség; bizonyíték, meg-hítelestetés, bizonyítás.*
 Foible *etc., v. Faible etc.*
 Foie, *m. máj. [szegni.]*
 Foi-mentir, *v. n. hűségi esküt meg-*
 Foin, *m. széna; foin, pl. fű.*
 Foirande, *f. szélfű.*
 Foire, *f. vásár, országos vásár; vá-sárfa. [vedni.]*
 Foiser, *v. n. pop. hasfolyásban szen-*
 Foireux, *euse, adj. hasfolyásban szen-*
 vedő; —, *m. fosos.*
 Fois, *f. íz, ... szor, ... szer, ... ször,*
 ... kor; *une —, egyszer; plusieurs —,*

többször; *tant de —, annyszor*
de — à autres, néha néha, hébe-
korba; par —, némelykor; à la —
tout à la —, egyszerre.
 Foison, *f. bőség; à —, bőven.*
 Foisonner, *v. n. bővelkedni; szapo*
rodni (állatokról).
 Fol, *v. Fou.*
 Folâtre, *adj. — ment, adv. csintalan*
pajzán; csintalanul, pajkosan.
 Folâtrer, *v. n. enyelegni, tréfálódni.*
 Folâterie, *f. enyelgés, pajzanság.*
 Folichon, *onne, adj. fam. csintalan*
vidám; —, m. — onne, f. enyelgő
tréfás.
 Folichonner, *v. n. fam. enyelegni.*
 Folie, *f. örülltség, esztelenység.*
 Folio, *m. ivrél, v. nagyság; v. lap.*
 Folle, *f. szakkáló.*
 Follement, *adv. esztelenül, bolondul.*
 Follet, *ette, adj. gyermeces, bokós.*
 Follicule, *m. genyészek; bőrmirigy*
—, f. tüsző.
 Fomentatif, *ive, adj. borongatási, bo*
rongató.
 Fomentation, *f. borongatás.*
 Fomenter, *v. a. borongatni; fig. sön*
tartani, táplálni.
 Fonçailles, *f. pl. ágydesszák; don*
gafa (hordófenékhez).
 Fonce, *éé, adj. sötét (színekről); fig.*
gazdag, vagyonos; gyakorlott, jár
tas (valamben).
 Foncer, *v. a. (tonn.) feneket betenni*
befenekelni, megfenekelni; — un
couleur, színt sötétíteni; —, v. n. pén
adni; — sur l'ennemie, ellenségre
rajtaülni.
 Foncier, *ère, adj. — èrement, ad*
telekhez tartozó; alaposan; se
gneur —, földesúr.
 Foncière, *f. palaköréteg.*
 Fonction, *f. dolog, munka; hivatal*
működés, foglalkozás, eljárás.
 Fonctionnaire, *m. hivatalnok.*
 Fonctionner, *v. n. működni.*
 Fond, *m. alap, fenék; alja, belse*
valaminek; földesúr; hátér; hátuk
ülés, hátülés (hintóban).
 Fondalité, *f. földesúri jog.*
 Fondamental, *ale, adj. — àment, au*
sarkalatos, alap . . .; alaposan.
 Fondant, *te, adj. leves (gyümölcsből*
(chim.) oldó.
 Fondateur, *m. — trice, f. alapító; al*
piónó.

Fondation, *f.* alapítvány, alapítás.
 Fonde, *f.* (mar.) *f.* senék.
 Fondé, *éé*, *part. et adj.* (v. Fonder) jogosított. [*alfel.*]
 Fonnement, *m.* alapsal; *fig.* alapszat;
 Fonder, *v. a.* alapítani; támogatni;
 se —, *v. pr.* támaszkodni.
 Fonderie, *f.* öntőde, kohó, olvasztó-huta.
 Fondeur, *m.* öntő; olvasztó.
 Fondis, *m.* leülepedett, süllyedt föld.
 Fonder, *m.* olvasztóhely.
 Fondre, *v. a. et n.* olvasztani; önteni; olvadni, elolvadni; *fig.* egybeolvadni; fogyni; se —, *v. pr.* olvadni.
 Fondrière, *f.* heggyug, völgytorok, hegynyílás.
 Fondrilles, *f. pl.* szálladé, üledék.
 Fonds, *m.* telek, föld; tőke (pénz); törzs, törzsök; árutár, áruaktár.
 Fonge, *m.* gomba.
 Fonger, *v. n.* ilatni, szilítani, átszívárogni. [*szerint eladó.*]
 Fongible, *adj.* szám, mérték és súly
 Fongosité, *f.* taplósság.
 Fongueux, *euse*, *adj.* taplós, taplódad.
 Fongus, *m.* (méd.) taplós kődvész.
 Fontaine, *f.* forrás, csöves kút; ugrókút, szökőkút; vízmű; bocska, kád.
 Fontainier, *m.* kútmeister, kutas.
 Fontange, *f.* szalagbokor, (fejkdőln); szalagbokrokból fejek.
 Fonte, *f.* olvasztás, öntés; öntet, öntmény; harangvegy; — noire, öntött vas; fontes, *pl.* pisztolyok.
 Fonticule, *m.* (chir.) genyikutacs.
 Fouts, *m.* *pl.* keresztlelkő. [*ság.*]
 For, *m.* bíróták, törvenyszék, bíró.
 Forain, *ine*, *adj.* külföldi.
 Forban, *m.* tengeri rabló.
 Forcat, *m.* gályarab.
 Force, *f.* erő; erőszak; kényszer; maison de —, segyház; à —, de —, par —, erővel; force, *pl.* haderő, katonaerő; bádogmetsző olló; force amis, sok barát; — argent, sok pénz.
 Forcé, *éé*, *part. et adj.* (v. Forcer); *fig.* természetellen, természetelleni.
 Forcément, *adv.* kényszerítve, erővel.
 Forcené, *éé*, *adj.* dühös, bösz.
 Forcer, *v. a.* kényszeríteni, nógatni; erőltetni; erőt venni (valamin); elnyomni; fel-, betörni; — une clef, kulcsot elfordítani; se —, *v. pr.* magát erőltetni.

Forcet, *m.* színeg, kötő. [*olló.*]
 Forcettes, *f. pl.* posztó vagy juhnyírő
 Forcine, *f.* bűtyök.
 Forclorre, *v. a. irr.* (dr.) kizárni, elmozdítani.
 Forclusion, *f.* (dr.) kizárás, elmozdítás.
 Forer, *v. a.* sürni.
 Forerie, *f.* ágyúfúratás.
 Forestier, *ère*, *adj.* erdei; erdészeti; —, *m.* erdész.
 Forest, *m.* sűrő.
 Forêt, *f.* erdő.
 Forfaire, *v. a. et n.* elvesztani, eljátszani; tisztí köteleessége ellen cselekedni.
 Forfalt, *m.* gonoszított; alku, egyezés.
 Forfaiture, *f.* köteleességmulasztás.
 Forfante, *m.* fam. kérédi.
 Forfanterie, *f.* kérédes.
 Forge, *f.* kovácsműhely; vashámoz.
 Forgeable, *adj.* kovácsolható.
 Forger, *v. a.* kovácsolni; *fig.* koholni.
 Forgeron, *m.* kovács.
 Forgeur, *m.* kovács, koholó.
 Forgis, *m.* sodrony.
 Forhus, *m.* (chass.) összekürtölés.
 Forlancer, *v. a.* (chass.) fölverni, felhajlani.
 Forligner, *v. n.* elfajulni; megesni.
 Formaire, *m.* (pap.) mintás.
 se Formaliser, *v. pr.* rossz néven venni, megütközni (valamiben).
 Formaliste, *m.* ceremóniász; —, *adj.* ceremóniás.
 Formalité, *f.* szertartás, külszerűség.
 Format, *m.* alak, réti (könyv-é).
 Formateur, *trice*, *adj.* képző.
 Formation, *f.* képződés.
 Forme, *f.* alak, forma, kép, mód; kapta; kalapsám; minta; hajóda; ragadozó madár nősténye.
 Formel, *elle*, *adj.* —element, *adv.* alakszerű, módszeres, formászerű; annak módja szerint.
 Former, *v. a.* alakítani, képezni; készíteni; csinálni, előhozni, fölvetni (kérdést); se —, *v. pr.* képződni, eredni, támadni; magának képezni; (mil.) alakulni.
 Formidable, *adj.* rettentő.
 Formier, *m.* kaptás, sámfacsindló.
 Formulaire, *m.* minta.
 Formule, *f.* minta, formula; vény, gyógyszerrecept.
 Formuler, *v. n.* orvosi rendelvényt írni.

- Fornicateur, *m.* — trice, *f.* kurválkodó, parásna; parásznő, kurva.
- Fornication, *f.* kurválkodás, parásnálkodás. [nálkodni.]
- Forniquer, *v. a.* kurválkodni, parás-
- Forsenant, *adj.* chien —, tüzes vadászutya.
- Fort, *m.* legerősebb rész; *fig.* erő; legmagasabb fok; (chass.) sekhely, tanya; erőde, várad, kisvár; terekhordó (Párisban).
- Fort, forte, *adj.* erős, szilárd, sürű, tömött; hatalmas, tekintélyes; heves; beurre —, avas vaj; —, *adv.* erősen; nagyon.
- Fortement, *adv.* erősen, nyomatékosan.
- Forté-piano, *v.* Piano.
- Forteresse, *f.* vár, erőde.
- Fortifiant, *te, adj.* erősítő.
- Fortificateur, *m.* várépítész.
- Fortification, *f.* erősítés, hadépítész.
- Fortifier, *v. a.* erősíteni, megerősíteni; erősíteni, elsáncolni.
- Fortin, *m.* kis sáncz.
- Portrait, *ite, adj.* elcsigázott (lóról).
- Fortuit, *ite, adj.* — itement, *adv.* véletlen; véletlenül.
- Fortunal, *m.* forgószél, szélvész, szélvihar.
- Fortune, *f.* szerencse; sors; szerencse-istenő; vagyon; de —, véletlenül; de bonne —, szerencsére.
- Fortuné, *ée, adj.* szerencsés, boldog.
- Fort-vétu, *m.* rangját vagy állapotát meghaladólag öltözködő.
- Forure, *f.* fűrtlyuk; lyuk a kulcs szárdában.
- Fosse, *f.* gödör; sír; akna.
- Fossé, *m.* árok.
- Fossette, *f.* gödröcske, gödörke.
- Fossile, *m.* ásvány, ásla.
- Fossoyage, *m.* árkolás.
- Fossoyer, *v. a.* körülárkolni.
- Fossoyeur, *m.* sírásó.
- Fou, (fol), folle, *adj.* bolond, örült, eszeveszett; esztelen; pajzán; folle avoine, héla zab; —, *m.* folle, *f.* bolond, örült; futó (sakjátékban); örült (nő).
- Fouace, *f.* hamú alatt sült pogácsa.
- Fouage, *m.* kéményseprő bére, kéménypénz, süstpénz.
- Fouaille, *f.* (chass.) vadászjog.
- Fouailler, *v. a.* fam. ostromozni, korbácsolni. [mennykőcsapás.]
- Foudre, *f.* et *m.* villám, mennykő;
- Foudre, *m.* bormérték neme.
- Foudrolement, *m.* mennykőütés.
- Foudroyante, *f.* roncsaröppentyű.
- Foudroyer, *v. a.* et *n.* mennykővel megütni, mennykővezni; halomra löni, lelőni; szidni.
- Fouée, *f.* fátylász vadászat.
- Fouet, *m.* ostor, vessző; suhogó, ostorcsapó.
- Fouetté, *ée, part. et adj.* (v. Fouetter); csikos (virágokról).
- Fouetter, *v. a.* ostromozni, korbácsolni; megvesszőzni; habbá verni; vakolni, bevakolni.
- Fougade, Fougasse, *f.* pattogó akna.
- Fouge, *f.* disznótúrás.
- Fouger, *v. n.* túrni (disznóról).
- Fougère, *f.* haraszt, páfrán, páprágy.
- Fougon, *m.* hajókonyha.
- Fougue, *f.* hirtelen harag; *fig.* lelkesedés; fougues, *pl.* (artif.) rajkák, rajgók. [tüzes.]
- Fougueux, euse, *adj.* hirtelen haragú.
- Fouille, *f.* felásás, feltúrás.
- Fouille-au-pot, *m.* fam. kis kukta.
- Fouille-merde, *m.* galacsár, galacsinhajtó cserebűly.
- Fouiller, *v. a.* et *n.* felásni, feltúrni; felkutatni, megmotozni.
- Fouilleur, *m.* sánczásó. [villa.]
- Fouine, *f.* nyestmenyét; szénahányó.
- Fouir, *v. a.* ásni.
- Fouissement, *m.* ásás. [kás.]
- Foulage, *m.* kollózás; hordókba rakás.
- Foulard, *m.* tarka indiai tafota; se-lyemkendő.
- Foule, *f.* tolongás, sokaság, tödülő tömeg; kallómalom.
- Fouler, *v. a.* lenyomni, letiporni, letaposni; kallani; *fig.* elnyomni; szímatolni, sürkészni; megrántani. (p. o. lábát).
- Foulerie, *f.* kallómalom; sajtóház, borház. [lőtáposó.]
- Fouleux, *m.* kalló, csapó, kallós; sző-
- Fouloir, *m.* kallórúd; töltőrúd, ágyutöltő.
- Fouloire, *f.* kallóteknő.
- Foulon, *m.* kallós; moulin à —, kallómalom; terre à —, kalló föld.
- Foulonnier, *m.* kalló, csapó.
- Foulque, *f.* fű, hóda.
- Foulure, *f.* szúzás, flexamodás; nyomás; kallás; foulures, *pl.* nyom, csapás, csapa. [cse; sültőház.]
- Four, *m.* sültökemence; égető kemen-

Fourbe, *f. gasság, csiny; —, m. gas-
ember; —, adj. gas.*
Fourber, *v. a. gázul megcsalni.*
Fourberie, *f. gasság, csalás.*
Fourbir, *v. a. tisztítani, fényesíteni, ci-
szárolni.*
Fourbisseur, *m. kardesiszár.*
Fourbissure, *f. sikárlás, csiszolás,
csiszárolás; seggyervínnye, seggy-
vergyár.*
Fourbu, *ue, adj. rokkant (lő).*
Fourbure, *f. (vét.) rokkantság*
Fourche, *f. vasvilla; támaszv.*
Fourcher, *v. n. et se —, v. pr. hasadni.*
Fourchette, *f. villa.*
Fourchon, *m. fog, hegy (villán).*
Fourchu, *ue, adj. villás, villád.*
Fourchure, *f. hasadék.*
Fourgon, *m. társzekér; fűtővilla, piz-
kafa. [piszkálni.]*
Fourgonner, *v. n. tüzet szítani; fig.*
Fourmi, *f. hangya.*
Fourmilier, *m. hangyáss.*
Fourmilière, *f. hangyaboly.*
Fourmi-lion, *m. hangyaszér.*
Fourmillant, *te, part. et adj. pouls —,
egyenlőtlen és gyenge érítés.*
Fourmillement, *m. viszketés.*
Fourmiller, *v. n. hemzsegni; viszketni.*
Fournage, *m. sütőpénz; kemenczeadó.*
Fournaise, *f. égetőkemencze; koh, ol-
vasztókemencze.*
Fournéau, *m. kemencze.*
Fournée, *f. kemenczével tele.*
Fournette, *f. kis kemencze.*
Fournier, *m. kenyérsütő.*
Fournil, *m. sütőszoba, sütőház, sütőde.*
Fourniment, *m. lőportűlők.*
Fournir, *v. a. et n. ellátni (... val,
... vel); szállítani, szolgáltatni, sze-
rezni; hozzájárulni, hozzáadni.*
Fournissement, *m. hozzáadott töke.*
Fournisseur, *m. szállító. [pénz.]*
Fourniture, *f. szállítás, szállítmány;
készlet, szükséglet; (tail.) hozzá-
való.*
Fourrage, *m. takarmány, abrak.*
Fourrager, *v. n. takarmányozni, szüle-
séget hordani; —, v. a. minden ta-
karmányt elvenni, elpusztítani.*
Fourrageur, *m. takarmánynyal ellátó.*
Fourrageux, *euse, adj. plantes four-
rageuses, pl. takarmánynövények.*
Fourré, *m. sűrű bokor.*
Fourreau, *m. hüvely, tok, boríték.*
Fourrelier, *m. tokcsináló.*

Fourrer, *v. a. bedugni, beledugni;
se —, v. pr. beavatkozni; betola-
kodni; beburkolózni.*
Fourreur, *m. szűcs.*
Fourrier, *m. hadírnok.*
Fourrière, *f. fásudvar, fákert; zálog-
ól, zálogistálló.*
Fourrure, *f. szőrme; ködmönöltöny.*
Fourvoyer, *v. a. tévutra vezetni; se —,
v. pr. ellévedni.*
Foutreau, *m. bikkfa.*
Fontelaie, *f. bikkes, bikkérdő.*
Foyer, *m. tűzhely; melegedőszoba
(színházban); gyűpont; foyers, pl.
fig. háztűz.*
Frac, *m. frakk.*
Fracas, *m. szétzúzás; robaj; zaj.*
Fracasser, *v. a. szétzúzni.*
Fraction, *f. törés; (ar.) törtszám.*
Fractionnaire, *adj. nombre —, tört
szám. [törés.]*
Fracture, *f. feltörés; (chir.) sérv,*
Fracturer, *v. a. (chir.) eltörni, kitörni.*
Fragile, *adj. törékeny, töredékeny;
fig. gyarló, gyöngé.*
Fragilité, *f. törékenységi; fig. gyarló-
ság; mulandóság.*
Fragment, *m. töredék; szálka.*
Fragmenté, *éé, adj. töredékes.*
Fragon, *m. (bot.) szurós péra.*
Fragrant, *e, adj. erős szaga, illatozó.*
Frai, *m. ivadék, halikra; ivás, halivás.*
Fraichement, *adv. hűvösen, hűvösen;
imént, kevéssel ezelőtt.*
Fraicheur, *f. hűség, hűvösség, frise-
ség; eleven szín.*
Fraichie, *f. (mar.) hús szellő.*
Fraichir, *v. n. (mar.) hűvösbulni.*
Fraie, *v. Frai.*
Frairie, *f. fam. lakmározó társaság.*
Frais, *m. hűség; fris levegő; il fait
—, hűvös a levegő.*
Frais, *m. pl. költség.*
Frais, fraiche, *adj. fris, hives, hűvös;
eleven, élénk.*
Fraise, *f. földi eper, szamóca; bél-
fodor; fodor; ostromkarók.*
Fraisement, *m. karózal.*
Fraisier, *v. a. gondóritni, redőzni, re-
dőzgetni; ostromkarókkal ellátni;
— la pâte, a tészta meggyúrni.*
Fraisette, *f. kis fodor, kis gallér.*
Fraisier, *m. szamóczarásza.*
Fraisière, *f. szamóczagy.*
Framboise, *f. málna. [nálni.]*
Framboiser, *v. a. málnalével becsi-*

Framboisier, *m. málnabokor.*
 Franc, *m. frank (pénz).*
 Franc, *franche, adj. szabad; őszinte; igazi, valódi; egész, teljes; —, adv. szabadon, nyíltan, őszintén.*
 Français, *aise, adj. francia; —, m. francia; franczianyelv.*
 Franc-arbitre, *m. szabadakarat.*
 Franc-archer, *m. büvös vadász.*
 Franc-bourgeois, *m. szabad polgár.*
 Franche-maçonnerie, *v. Franco-maçonnerie. [tén, nyíltan.]*
 Franchement, *adv. szabadon; őszin-*
 Franchir, *v. a. átugrani, átlépni.*
 Franchise, *f. szabadság; menedék-hely; őszinteség.*
 Francin, *m. tiszta pergamen.*
 Franciscain, *m. Ferenczbarát.*
 Franciser, *v. a. francziásítani.*
 Franc-maçon, *m. szabadkőműves. [ség.]*
 Franc-maçonnerie, *f. szabadkőműves-*
 Francolin, *m. hegyi császármadár.*
 Franc-parler, *m. szabadszólás, szó-lásszabadság.*
 Frange, *f. rojt, csafrang.*
 Frangé, *é, adj. rojtos, csafrangos.*
 Frangeon, *m. rojtocska.*
 Franger, *v. a. rojtozni, megrojtozni, felrojtozni.*
 Franger, *m. rojtkőld.*
 Frangibilité, *f. törékenység.*
 Frangible, *adj. törékeny.*
 Frangier, *v. Franger.*
 Frangipane, *f. mandulasütemény neme; jóillatú kenőcs.*
 Frangule, *f. barkóca.*
 Franquette, *f. à la —, à la bonne —, egyenesen, bátran, őszintén.*
 Frappant, *te, adj. szembeszökő, fel-tűnő, megdöbbentő.*
 Frappe, *f. (mon.) nyomat.*
 Frappé, *é, part. et adj. (v. Frapper) eltáldt; elfogúlt.*
 Frapper, *v. a. et n. ütni, verni; súzni, löpni; kopogni; fig. benyomást tenni, feltűnni.*
 Frappeur, *m. kopogó, koczogó.*
 Fraque, *v. Frac.*
 Frasque, *f. csíny.*
 Frater, *m. p. u. borbélylegény.*
 Fraternel, *elle, adj. — ellement, adv. testvéri; testvéreleg.*
 Fraternalisation, *f. barátkozás, atya-sodás, testvéreítés, testvéresülés.*
 Fraternaliser, *v. n. megbarátkozni, test-vérelegelni; se —, v. pr. testvéresülni.*

Fraternité, *f. testvériség; testvéri egyetértés. [vérgyilkos.]*
 Fratrioide, *m. testvérgyilkolás; test-*
 Fraude, *f. csalás.*
 Frauder, *v. a. csalni, megcsalni.*
 Fraudeur, *m. — euse, f. csaló.*
 Frauduleux, *euse, adj. — eusement, adv. csaló, csalfa, csalóka; csalán.*
 Fraux, *m. pl. ugarföld.*
 Fray, *v. Frai.*
 Frayer, *v. a. egyengetni; felületét megérinteni; elkoptatni; —, v. n. ívni, porondozni; ledörzsölődni; fig. összeférni.*
 Frayeur, *f. ijedség, félelem.*
 Frayeuse, *f. vörösbegy.*
 Fredaine, *f. ífjui csin.*
 Fredon, *m. (mus.) trilla.*
 Fredonnement, *m. (mus.) trillázás; dongás, bongás. [dolni.]*
 Fredonner, *v. a. et n. trillázni; dő-*
 Frégate, *f. fregát, háromárbochos.*
 Frégaton, *m. kis fregát.*
 Frein, *m. fogak; fig. zablá.*
 Frelampier, *v. a. emegni, semmirekellő.*
 Frelater, *v. a. hamisítani (bort).*
 Frêle, *adj. törékeny, mereven; —, f. kisasszony.*
 Frelon, *m. lódarázs.*
 Freluche, *f. selyembojtocska.*
 Freluquet, *m. fam. piperkőcs.*
 Frelus, *m. semmirekellő, szivány.*
 Frémir, *v. n. remegni, borsadni; sügni, fornni, pezsegni.*
 Frémissement, *m. borsadás, remegés; zörgés, csörgés.*
 Frêne, *m. kőris.*
 Frénésie, *f. agyduh; fig. örültség.*
 Frénétique, *adj. esztelen, örült; —, m. et f. örüll.*
 Fréquemment, *adv. sokszor, gyakran.*
 Fréquence, *f. többszöri ismétlés; so-kaság.*
 Fréquent, *te, adj. gyakori, sokszori.*
 Fréquentatif, *ive, adj. (gr.) verbe —, gyakorító ige.*
 Fréquentation, *f. gyakori meglátogatás, társalgás, közlekedés.*
 Fréquenter, *v. a. et n. gyakran meglátogatni, társalogni.*
 Frère, *m. ftestvér; — germain, test-vérbátya vagy testvérdcs; — de lait, embátya, emőcs; beau —, sógor.*
 Fresaie, *f. gyöngybagoly.*
 Présillon, *m. vesszős faggal.*
 Fresque, *f. falfestészet; falfestmény.*

Fressure, *f.* (bou.) *zsiger, belek.*
Fret, *m.* *bérlés, hajónak bérbeadása; hajóteher.*
Fréter, *v. a.* *bérbe adni, kibérelni (hajót).* [dája.
Fréteur, *m.* *hajósmester, hajó gaz*
Frétilant, *te, adj. fam.* *nyugtalan, szökdöső, ugrosó.*
Frétillement, *m. fam.* *nyugtalanlás, szökdösés, ugrosás.*
Frétilleur, *v. n.* *nyugtalanzkodni, szökdösni, ugrosni.*
Frétillet, *m.* *fűske.*
Fretin, *m.* *halivadék, haltojás; fig. fam.* *hiányosság.*
Frette, *f.* *páni.*
Frotter, *v. a.* *megvaszni.*
Freux, *m.* *sekete varjú.*
Friabilité, *f.* *dörzsölékenység.*
Friand, *de, adj.* *nyalánk; kíváncsi, sóvár; éles (kés); —, m.* *nyalánk, édeszáj; kendericse.*
Friander, *v. n. p. u.* *nyalánkoskodni.*
Friandise, *f.* *nyalánkság; friandises, pl.* *nyalánkságok, csamege.*
Fricandeau, *m.* *tízlelt borjúszület.*
Fricandelles, *f. pl.* *kusznóbész neve.*
Fricassée, *f.* *vagdalt hús, vagdalék; dénk dobszó.* [elpazarolni.
Fricasser, *v. a.* (cuis.) *ragdálni; fig.*
Fricasseur, *m.* *csömörfőző, kotyvasz.*
Friche, *f.* *ugar, ugarföld.*
Friktion, *f.* *dörzsölés; bedörzsölés.*
Frigane, *f.* *tavaszi légy.*
Frigard, *m.* *beeczetelt kering.*
Frigide, *adj.* *zóna —, hideg éghajlat.*
Frigidité, *f.* *hidegség.*
Frigorifique, *adj.* *hidegséget okozó.*
Frigotter, *v. n.* *csicseregni (pintyról).*
Frileux, *euse, adj.* *fagyos.*
Primaire, *m.* *dérhó.*
Primas, *m.* *dér.*
Prime, *f.* *tekintet, ábrázat, arc.*
Fringant, *te, adj.* *fürge, vidám.*
Fringille, *f.* *pinty, pintyőke.*
Fringotter, *v. n.* *csicseregni; dúdolni.*
Fringuer, *v. a.* *kiöblíteni; —, v. n.* *szökdécselni.*
Frison, *m.* *zöld pinty.*
Frión, *m.* *ekevas.*
Friper, *v. a.* *szétgyűrni, összegyűrni; fig.* *elrontani; elpazarolni; mohón enni, mohózkodni.*
Friperie, *f.* *zsidárú, zsidvásár.*
Priper, *m.* — *ière, f.* *zsidáros; zsidárosnő.*

Fripon, *m.* — *onne, f.* *gazember, hamis; gasnő; fig.* *kópé; csintalan (nő); —, adj.* *csintalan, hamis.*
Friponeau, *m. fam.* *kis kópé.*
Friponner, *v. a.* *rásszedni, megosolni; —, v. n.* *esinyt lenni, csintalanzkodni.*
Friponnerie, *f.* *gasság, csíny.*
Friquet, *m.* *senyőpinty.*
Frire, *v. a.* *et n. irr.* *sűtni; sütni.*
Frisage, *m.* (oharp.) *lőcseszél.*
Frise, *f.* *bolyhos darab, cserge.*
Friser, *v. a.* *göndöríteni, fodorítani, fenni (haját); —, v. n.* *göndörödni, bodorodni.*
Friseur, *m.* *fodrász, hajfodrász.*
Frisoir, *m.* *árvóső.*
Fristoter, *v. a.* *csinosan, finomul göndöríteni; csinosan reddzni.*
Frisque, *adj.* *fris, eleven.*
Frisson, *m.* *borsadás, borsalom.*
Frisonnement, *m.* *borszongás.*
Frisonner, *v. n.* *borszadni.*
Frisure, *f.* *fodrozat; hajfodrozat.*
Friteau, *m.* *sült hal.*
Fritte, *f.* (verr.) *üveganyag.*
Friture, *f.* *serpenyőben sültés; rántott hal; olvasztott vaj.*
Frivole, *adj.* *hiu, haszontalan, hiábaváló, könnyelmű.*
Frivolité, *f.* *hiúság, haszontalanság, lengesség, könnyelműség.*
Froc, *m.* *barátsuklya, barátköntös; bányászakabát.*
Frocard, *m.* *kámzsás ruhában járó.*
Froid, *oide, adj.* — *dement, adv.* *hideg; hidegen; —, m.* *hidegség, fagy; j'ai —, fázam.*
Froideur, *f.* *hidegség.*
Froidir, *v. n.* *meghidegszeni, hidegülni*
Froidure, *f.* *hideg levegő.*
Froissement, *m.* *zúzás, dörzsölés.*
Froisser, *v. a.* *zúzni, egymáshoz dörzsölni; összegyűrni.*
Froissure, *f.* *zúzás; töret, ráncz (kelmében).*
Frôler, *v. a.* *érinteni, horzsolni.*
Fromage, *m.* *sajt.*
Fromageon, *m.* *kerek mályva, papsajt.*
Fromager, *m.* — *ère, f.* *sajtostináló, sajtláros; sajtlárosnő.* [rács.
Fromager, *m.* *sajtnyomó káva, sajt.*
Fromagerie, *f.* *sajtház.* [túrós.
Fromageux, *euse, adj.* *p. u.* *sajtos.*
Froment, *m.* *búza; — d'Inde, törő búza, lengeri, kukorica.*

Fromental, *m. üre.*
 Fromentée, *f. búzadara.*
 Fromenteux, *euse, adj. búzában, gab-nában gazdag.*
 Froncement, *m. homloknak ránczba szedése; orrfántorgatás.*
 Froncer, *v. a. reddőzni, ránczba szedni.*
 Froncis, *m. Fronçure, f. reddőzet (ruhákn).*
 Fronde, *f. parittyá.*
 Fronder, *v. a. et n. prittyászni, hajítani, lökni; fig. ócsárolni.*
 Frondeur, *m. parittyász, parittyász; gáncsoskodó.*
 Front, *m. homlok; homlokszat; (mil.) arcsvonal; szemtelenség.*
 Frontail, *v. Fronteau. [tő.]*
 Frontal, *m. homlokkötő, homlokszori.*
 Fronteau, *m. homlokkötő (szidók-d).*
 Frontière, *f. határszél; —, adj. határszálon fekvő, határszáli.*
 Frontispice, *m. homlokszat; oszím lap.*
 Fronton, *m. orom, ormó, oromsat.*
 Froqué, *ée, adj. csuklyás ruhába öltözött.*
 Froqueur, *m. utjavító. [láz.]*
 Froitage, *m. dörzsölés, sikárlás, suro.*
 Frottée, *f. morzsolt kenyér.*
 Frotement, *m. dörzsölés.*
 Frotter, *v. a. et n. dörzsölni, dörgölni, sikárolni, kisimíteni, megfényesíteni; fig. fam. megverni. [milo.]*
 Frotteur, *m. dörzsölő, kisikárló, kisi.*
 Frottoir, *m. dörzsölőruha, surlóruha, simítórongy; (rel.) simító.*
 Fructidor, *m. őszelő.*
 Fructifère, *adj. gyümölcsöző, termő.*
 Fructifier, *v. n. gyümölcsözni; disszeni, tenyészni, használni.*
 Fructueux, *euse, adj. — eusement, adv. gyümölcsöző; gyümölcsözöleg; fig. hasznos; sikerrel.*
 Frugal, *ale, adj. — alement, adv. takarékos, egyszerű, mértékletes; takarékosan.*
 Frugalité, *f. mértékletesség, egyszerűség, meglegedés.*
 Fruit, *m. gyümölcs; fig. haszon, jövedelem.*
 Fruitage, *m. p. u. gyümölcsféle.*
 Fruitager, *v. a. gyümölcsöt szedni.*
 Fruiterie, *f. gyümölcsös kamra; gyümölcskereskedés.*
 Fruitier, *ère, adj. gyümölcstermő; —, m. — ière, f. gyümölcsárú; gyümölcsárúsnő.*

Fruition, *f. haszonélvezet.*
 Frusquin, *m. fam. nagyon.*
 Fruste, *adj. kopott.*
 Frustraire, *adj. (dr.) alaptalan; —, m. fűszeres bor, fűszerbor.*
 Frustrer, *v. a. megcsalni.*
 Fugacité, *f. rövid tartam, mulandóság, mulékonyság. [vény.]*
 Fugitif, *ive, adj. futó; —, m. szöke.*
 Fugue, *f. (mus.) futam.*
 Fuile, *f. kis galambház.*
 Fuir, *v. a. et n. irr. futni, elfutni, kerülni; mentésget keresni.*
 Fuite, *f. szaladás, futás; fig. mentésget.*
 Fulguration, *f. (chim.) ezüstpill.*
 Fuligineux, *euse, adj. kormos, kormosnemű.*
 Fulmar, *m. sirály.*
 Fulmicoton, *m. lögyapot.*
 Fulminant, *te, adj. (v. Fulminer) poudre fulminante, durranó por; argent —, durranó ezüst.*
 Fulmination, *f. egyházi átok kihirdetése; (chim.) elpatlogás; elpatlogtatás.*
 Fulminer, *v. a. — l'excommunication, egyházi átkot kihirdetni; —, v. n. mennydörögni, dörögni, tombolni, szidalmazni; elpatlogni.*
 Fumage, *m. tűzhelypénz, házadó.*
 Fumée, *f. füst; gőz.*
 Fumer, *v. a. et n. füstölni; füstölögni, gőzölni; dohányozni; trágyázni; fig. bosszankodni.*
 Fumeron, *m. gőzzén.*
 Fumet, *m. kellemes szag (ételektől); zamat.*
 Fumeur, *m. dohányos, dohányzó.*
 Fumeux, *euse, adj. bódító, részegítő.*
 Fumier, *m. trágya, ganéj.*
 Fumigateur, *m. füstölő.*
 Fumigation, *f. füstölés.*
 Fumigatoire, *m. füstölőszer.*
 Fumiger, *v. a. meg-, befüstölni.*
 Funébre, *adj. temetési, halotti; szomorú, gyászos.*
 Funer, *v. a. (mar.) vitorlákkal és kőtelekkel fölszerelni.*
 Funérailles, *f. pl. temetés.*
 Funéraire, *adj. frais funéraires, pl. temetési költség.*
 Funeste, *adj. — ment, adv. szomorú, gyászos; szomorúan.*
 Funeur, *m. ködölmester.*
 Funin, *m. kötélet, hajókötelek.*
 Fur, *adv. fam. au (à) —, et à mesura.*

aránylag, mérték szerint, . . . hoz, . . . hoz képest.
Furet, m. vaddász vagy sárómenyét, petymeg.
Fureter, v. a. et n. petymegelni; fig. nyomozni, kimutatni.
Fureteur, m. petymegelő; — de nouvelles, újdonság.
Fureur, f. düh.
Furfure, f. koss.
Furibond, de, adj. dühös.
Furie, f. düh; furia.
Furieus, euse, adj. — eusement, adv. dühös; dühösen; fig. bámulatos, szörnyű; szörnyen.
Furin, m. nyílt, siktenger.
Furilles, f. pl. bolygóház.
Furoncle, m. kelés, vérkeles.
Furtif, ive, adj. — ivement, adv. titkos, alattomos; alattomban, lopva.
Fusain, m. papsüveg, kecskerágó bogyója.
Fuseau, m. orsó.
Fusée, f. orsóval tele; gyutacs; röppentyű. [olvadni.]
Fuser, v. n. elterjedni, szétfolyni, szét-
Fusible, adj. olvadákony, olvatag.
Fusil, m. tűzszeres; senacszél, fenőacszél; puska.

Fusillier, m. gyalogkatona, puskás.
Fusillade, f. puskatűzés; meglövés puskaival.
Fusiller, v. a. puskaival meglőni.
Fusion, f. olvasztás; folyás.
Fuste, f. kis evezős hajó vitorlákkal.
Fustet, m. sárga szőmőreze, sárga eperfa. [lás.]
Fustigation, f. megsuprálás, kisu-prá-
Fustiger, v. a. meg-, kisu-prálni.
Fût, m. puskaág; oszlopderék, oszlopszár; hordó; dobkas; röppentyűbot; — de sole, fűrészfű, fűrésznél.
Futale, f. szálas erdő; szálasfa.
Futaille, f. hordó, tonna.
Futaine, f. parket.
Futainier, m. parketszőb.
Futé, ée, adj. ravasz, surszangos.
Futée, f. ragasz.
Futile, adj. haszontalan.
Futilité, f. haszontalanság.
Futur, ure, adj. jövőendő, jövő; —, m. — ure, f. vőlegény, jegyes, mánka; ara, menyasszony, mánka; —, m. (gr.) jövő (idő).
Fuyard, de, adj. futó, szaladó; félénk, bátoratlan; gyáva; —, m. szökevény.

G.

Gabare, f. komp, dereglye.
Gabatine, f. fam. donner de la — à qn., valakit elámitani.
Gabeler, v. a. sőt száritni.
Gabeleur, m. sóhásszalga.
Gabelle, f. sóadó; sóraktár.
Gaber, v. a. et n. p. u. kicsúfolni.
Gabie, f. árbockas, árbockosár.
Gabier, m. árbockór.
Gabion, m. sánczkosár.
Gabionner, v. a. sánczkosarakkal fedezni.
Gabre, m. kanyolyka; fogolykakas.
Gache, f. vakoló lapocska.
Gâcher, v. a. messzet ollani; evezni; megkenni.
Gachet, m. fekete cserkő.
Gâcheur, m. messzet olló; fig. mázó.
Gâcheux, euse, adj. iszapos.
Gâchis, m. pocsoló.

Gade, m. gadóc nem.
Gadelle, f. pöszméte.
Gadellier, m. pöszmétebokor.
Gadouard, m. árnyékszék tisztító.
Gadoué, f. árnyékszék pocsek.
Gaffe, f. csákló; sóhajó.
Gagate, f. szurokszen, gágátszen.
Gage, m. zálog; gages, pl. szold, bér, fizetés; fogadási díj.
Gager, v. a. et n. fogadni; zálogba adni; fizetni, fizetést adni.
Gageur, m. fogadó.
Gageure, f. fogadás.
Gagier, m. falusi egyházfi, harangozó.
Gagiste, m. szoldos, bérencs.
Gagnable, adj. nyerhető, megnyerhető; termővé tehető.
Gagnage, m. legelő.
Gagne-denier, m. napszámos.
Gagne-pain, m. kenyérkereset.

Gagne-petit, *m. vándorló ollókészőrüs.*
 Gagner, *v. a. et n. nyerni, szerezni; elérni; fig. elvinni; utóérni; érni, megérni, értékének lenni.*
 Gai, gaie, *adj. et adv. vig, vidám; világos, tiszta; vígan stb.*
 Gaïao, *m. gajáksfa.*
 Gaiement, *adv. vigan, elevenen; örömmest.* [pajkosság.
 Gaïeté, *f. vigság, vidámság, jókedv;*
 Gaillard, *de, adj. — dement, adv. vig, pajkos; merész.*
 Gaillarde, *f. buja személy.*
 Gaillardise, *f. vigság, pajkosság.*
 Gain, *m. nyereség; előny.*
 Gaïne, *f. hüvely, tok.*
 Gaïnier, *m. tokkészítő, tokesináló.*
 Gaïté, *v. Gaïeté.*
 Gala, *m. gála, diszünnepe, udvari ünnepély.*
 Galactite, *f. tejkö.*
 Galamment, *adv. udvariasan, finomul, nyájasan.*
 Galans, *m. pl. csütröm- és narancshéj.*
 Galant, *te, adj. udvarias, nyájus, finom, kedves; derék; szerelmes; —, m. szerető.*
 Galanterie, *f. udvariasság, finomság, hízeltég; kis ajándék; kis tréfa; szerelemügy.*
 Galantin, *m. edelgő.*
 Galaxie, *f. (astr.) tejút.*
 Galbanum, *m. galban.*
 Gale, *f. rüh.*
 Galéace, *f. kis hajó, egyárboczos hajó.*
 Galefretier, *m. ringyrongy, gézengúz (ember).*
 Galène, *f. ólomfényle; ólomház.*
 Galer, *v. a. pop. vakarmi; se —, v. pr. vakaródzani.*
 Galerand, *m. dobosgém, bőldömbika.*
 Galère, *f. gálya.*
 Galerie, *f. karzat; csarnok; képcsarnok; aknatornác; látna.*
 Galérien, *m. gályarab.*
 Gaïetas, *m. padláskamra, padlásszoba.*
 Gaïetto, *f. tengeri kétszersült.*
 Gaïettier, *m. lepénysült.*
 Galeux, *euse, adj. rühös.*
 Galfatre, *m. pop. tetves, semmirekellő.*
 Galimafrée, *f. vagdalthús neme; fig. keverék, zagyalék.* [ság.
 Galimatias, *m. zagyabesszéd, badar-*
 Galion, *m. nagy hadi hajó, galiona.*
 Galiote, *f. egyárboczos gömbölyded hajó, galóta.*

Galipot, *m. fenyőgyöngy, fenyőmézga.*
 Galle, *f. gubóbogár; noix de —, gubacs, suska.*
 Gallican, *ane, adj. franczia egyházat illető.* [ság.
 Gallicisme, *m. franczia nyelvcsaját-*
 Gallinacées, *f. pl. tyúkfajok.*
 Gallinule, *f. fű, hóda.*
 Gallisme, *m. Gall rendszere, Gall konyvatana.*
 Gallomanie, *f. előszeretlet mindenhez, a mi franczia.*
 Gallon, *m. passomán, rojt.*
 Gallophile, *m. francziákat kedvelő, francziák barátja.*
 Galoche, *f. felsaru, sárcsipő.*
 Galocher, *m. sárcsipész.*
 Galon, *m. passomány; esemegedobosz.*
 Galonner, *v. a. passománnyal be-szegni, borítani.*
 Galonnier, *m. passományos.*
 Galop, *m. nyargalás, vágatás, nyargaló, vágta.* [macskaugrás.
 Galopade, *f. nyargalás, vágatás; fig.*
 Galoper, *v. a. vágatni; fig. — qn., üldözni valakit; —, v. n. nyargalni.*
 Galopin, *m. nyargonc; járóinas; kukta.* [galvános.
 Galvanique, *adj. galváni, galván ...*
 Galvaniser, *v. a. galvánosni.*
 Galvanisme, *m. galvánosság.*
 Gamache, *f. gömbölyöharisnya.*
 Gambade, *f. légszökés.*
 Gambader, *v. n. légszökéseket tenni.*
 Gambage, *m. söradó.*
 Gambiller, *v. n. lábát lógatni.*
 Gamelle, *f. saszilko.*
 Gamin, *m. kószagyerek, semmirekellő.*
 Gamme, *f. zenek hangsor, hangmenetel.*
 Ganache, *f. ló állkapcsája.*
 Ganglion, *m. holttelem.*
 Gangrène, *f. (méd.) fene.*
 se Gangrener, *v. pr. fenének bele esni.*
 Gangréneux, *euse, adj. fenés.*
 Ganse, *f. selyemzsinag.*
 Gant, *m. kestyű.*
 Gantelet, *m. vértkestyű.*
 Ganter, *v. a. et n. kestyűt felhúzni; ces gants gantent bien, jól áll a kestyű; se —, v. pr. kestyűjét felhúzni.* [kedés.
 Ganterie, *f. kestyűsség; kestyűkeres-*
 Gantier, *m. kestyűs, kestyűáros.*
 Garance, *f. pirosító buzér.*
 Garancoer, *v. a. pirosító buzérrel festeni.*

Garanceur, *m.* pürosító buzérrel festő, buzérfestő.

Garancière, *f.* buzér föld.

Garant, *m.* kezes.

Garantie, *f.* kezesesség; biztosíték; kárpótlás, kármentesítés.

Garantir, *v. a.* biztosítani, kezeskedni, jót állami.

Garçon, *m.* fogolykakas.

Garçailleur, *v. n.* pop. kurvákka! társalogni.

Garce, *f.* pop. kurva.

Garçier, *m.* pop. kurafi.

Garçon, *m.* fiú, legény; nőtelen ifjú, nőtelen; mesterlegény; pincér.

Garçonnet, *m.* legényke, gyerkőcse, suhanex.

Garde, *f.* őrség; testőrség; ápolónő, felügyelőnő; megőrzés; őrizet; (jeu) segédkártya; pagony, erdőkerület; prendre —, vigyázni, felügyelni; être sur ses gardes, magára vigyázni, óvakodni; gardes, *pl.* (serr.) őrlemez; (chass.) falytyúkőröm; —, *m.* őr; — national, nemzetőr.

Garde-ban, *m.* mezőcsősz.

Garde-barrière, *f.* (chem.) védkorlát, védsorompó.

Garde-bois, *m.* erdőcsősz.

Garde-bonnet, *m.* süvegboríték.

Garde-boutique, *m.* boltőr.

Garde-chasse, *m.* erdőnyargaló, erdőcsősz, erdőkerülő.

Garde-côte, *f.* tengerpartőrség; —, *m.* partőrhajó, partvédhajó.

Garde-crotte, *m.* előbőr (kocsikon).

Garde-feu, *m.* kályharács.

Garde-forêt, *v.* Garde-bois.

Garde-fou, *m.* korlát, karfa.

Garde-foudre, *m.* villámhárító.

Garde-magasin, *m.* tárgyelfő; boltőr.

Garde-malade, *m.* el f. betegápoló; betegápolónő.

Garde-manche, *m.* felső új, felúj.

Garde-manger, *m.* éléskamra.

Garde-meuble, *m.* bútortár.

Garde-nappe, *m.* szalmatányér, szalmakendő (abroszon).

Garder, *v. a.* őrizni; megtartani; oltalmazni, védni; felügyelni, ápolni; vigyázni; se —, *v. pr.* óvakodni.

Garde-robe, *f.* ruhatár; összesruházat; vászonnemű; —, *m.* kötény, előkötő, konyhakötény.

Garde-sacs, *m.* iratór.

Garde-scel, *m.* pecsétőr.

Gardeur, *m.* pásztor.

Garde-vaisselle, *m.* esüstreügyelő cseléd. [világellenző.

Garde-vue, *m.* szemellenző, fény —, Gardien, *m.* felügyelő, felügyelő, zárdanagy, sárdaő, gvardián; ange —, drangyal.

Gardon, *m.* pürosszárnnyú keszeg.

Gare! int. vigyázz! —, *f.* öböl (folyamban).

Garenne, *f.* tengeri nyulak tanyája.

Garennier, *m.* tengeri nyúlörző.

Garer, *v. a.* öbölben kikötöni; se —, *v. pr.* óvakodni, küérni.

se Gargariser, *v. pr.* gargarizálni.

Gargarisme, *m.* toroköblintő, gargarizáló víz; gargarizálás.

Gargotage, *m.* fam. csömlőrszés.

Gargote, *f.* piaci vagy lacsikonyha.

Gargoter, *v. n.* rosszul enni, inni, lacsikonyhán főzni.

Gargotier, *m.* — idre, *f.* ételárus, piaci szakács, csömlőrfőző; ételárusnő stb.

Gargouille, *f.* ereszcatorna szája.

Gargouillee, *f.* vízőmlés ereszcatornából.

Gargouillement, *m.* gargalizálás hangja, haskorgás.

Gargouiller, *v. n.* vízben pocskolni.

Gargouillis, *m.* haskorgás.

Gargouillette, *f.* vízkancsó, vizes korsó.

Gargousse, *f.* úgyútöltés.

Garidelle, *f.* vörösbegy.

Garnement, *m.* pop. akasztófakötél; akasztófavirág.

Garnir, *v. a.* ellátni, felkészíteni; beborítani, kirakni; bútorozni; kihányani, kitönni, bevonni; felszerelni, ráverni, felszerezni, fölékesíteni;

chambre garnie, bútorozott szoba.

Garnisaire, *m.* végrehajtó.

Garnison, *f.* őrereg; várőrség; végrehajtás

Garnisseur, *m.* fölékesítő, fölkészítő.

Garniture, *f.* tartozék, káva, szegelyzet; készület; vitorlakkal és kötelekkel felszerelés; (serr.) őrlemez.

Garou, *m.* boroszlán.

Garrot, *m.* mar; málhadorong, fülkös, furkósbot; nyeregsa.

Garrotter, *v. a.* összekötölni, megpecskelni.

Garsette, *f.* fehér gém.

Garvance, Garvanoche, *f.* bagolybors!

Gas, *v.* Gaz.

Gascolope, *f.* (cuis.) *sulykozott hús.*
 Gascon, onne, *adj.* *kérkedékeny, fitogató, tulzott; —, m. kérkedi.*
 Gasconnade, *f.* *kérkedés, kérkediség.*
 Gasconner, *v. n.* *fam. kérkedni, fil-lenteni.*
 Gaspillage, *m.* *elteközlés.*
 Gaspiller, *v. a.* *elpazarolni.*
 Gaspilleur, *m.* *tékozló.*
 Gastriloque, *m.* *hasbeszélő.*
 Gastrique, *adj.* *gyomor . . .*
 Gastrite, Gastritis, *f.* *gyomorlob.*
 Gastrolâtre, *m.* *hashizláló.*
 Gastromane, *m.* *jófatolatok szerető.*
 Gastromanie, *f.* *hasápolás.*
 Gastronome, *m.* *étművész.*
 Gastronomie, *f.* *étművészet.*
 Gastrotomie, *f.* (chir.) *hasnyitás, has-metszés.*
 Gat, *m.* (mar.) *tat, kirakodási lépcső.*
 Gâteau, *m.* *lepény; lép, sejtés mész; szülep.*
 Gâte-bois, *m.* *farontó.*
 Gâte-enfant, *m.* *gyermekrontó, gyer-mek-elkényeztető.*
 Gâte-métier, *m.* *himpellér, kontár.*
 Gâte-papier, *m.* *mázoló, firkáló.*
 Gâte-plâtre, *m.* *ügyellen kőmíves.*
 Gâter, *v. a.* *rontani, elrontani, elkon-tározni; se —, v. pr. elromlani; rosszabbulni.*
 Gâteur, *m.* *rontó, elrontó.*
 Gauche, *adj.* — *ment, adv. bal; balul; fig. ferde; ügyellen; —, f. balkéz; à —, balra; fig. fonákul, megfor-dítva.*
 Gaucher, ère, *adj.* *balselőli, bal . . .*
 Gaucherie, *f.* *ügyetlenség, balgaság.*
 Gauchir, *v. n.* *oldalra fordulni, ki-térni.*
 Gaude, *f.* *fogas rezeda, korbácsfü.*
 Gauder, *v. a.* *fogas rezedával festeni.*
 Gaudre, *f.* *lép, sejtés mész; kocskale-pény. [habosra szőni.]*
 Gaudrer, *v. a.* *mintázni, virágosra vagy*
 Gaudreur, *m.* *kelmementázó.*
 Gaudrier, *m.* *kocskalepénysültóvas; kocskalepénysültó.*
 Gaudrure, *f.* *mintá; kelmementázás.*
 Gaule, *f.* *rúd; lovagvessző.*
 Gauler, *v. a.* *ruddal leütni, leverni.*
 Gaulette, *f.* *vessződszecske.*
 Gaulis, *f.* (for.) *magcsemete, utófa.*
 Gaulois, ise, *adj.* *ódonsgóság, ószerű; igazlelkű, becsületes, jámbor.*
 Gaupe, *f.* *pop. ronda nőszemély.*

Gauperie, *f.* *pop. szenny, mocsok.*
 Gausse, *f.* *pop. furcsaság, bohózat.*
 Gausser, *v. n.* *furcsaságokat elbe-szélni; se —, v. pr. kötekedni, in-gerkedni. [kedés.]*
 Gausserie, *f.* *pop. kötekedés, inger-*
 Gausser, *m.* *pop. ingerkedő.*
 Gavauche, *m.* *semmirekellő, gaz.*
 Gaveau, *m.* *cséhtárs. [rony.]*
 Gavette, *f.* *megaranyozott ezüstső-d-*
 Gavon, *m.* *pop. torok.*
 Gaz, *m.* *légszess, szess, gás.*
 Gaze, *f.* *fatyolászövet, patyolat; fatyol.*
 Gazéifier, *v. a.* *gázzá átváltoztatni.*
 Gazéiforme, *adj.* *gáznemű, légszess-féle.*
 Gazelle, *f.* *serge.*
 Gazer, *v. a.* *fatyolászóvettel bevonni.*
 Gazetier, *m.* *újságíró, hírlapíró.*
 Gazetin, *m.* *kis írott hírlap.*
 Gazette, *f.* *hírlap.*
 Gazeux, euse, *adj.* *légszessz-nemű.*
 Gazier, *m.* *fatyolatszövő.*
 Gazomètre, *m.* *gázmérő; gáztartó, légtartó.*
 Gazon, *m.* *pászli, gyp.*
 Gazonner, *v. a.* *begyepesíteni.*
 Gazouillement, *m.* *csevegés, csicsere-gés; csörgedezés (patak-é).*
 Gazouiller, *v. n.* *csicseregni, csevegni; csörgedezni; gagyogni. [buka.]*
 Geai, *m.* *szarka; — huppé, banka, ba-*
 Géant, *m.* — *te, f. óriás; óriásnő.*
 Geindre, *v. n.* *irr. fam. nyöszörögni.*
 Gelable, *adj.* *megfagyható.*
 Gélasine, *f.* *arcszödrőcske; gélasines, f. pl. metsző —, harapófogak.*
 Gélatine, *f.* *kocsonya, fagyalék.*
 Gélatineux, euse, *adj.* *kocsonyanemű.*
 Gelée, *f.* *fagy; (cuis.) fagyalék.*
 Geler, *v. a.* *fagyasztani, megfagyasz-tani; meghidegíteni; —, v. n. el se —, v. pr. fagyni, megfagyni; elfagyni.*
 Gelinotte, *f.* *kővér csirke; — de bois, osáshármadár.*
 Gellivure, *f.* (for.) *fagyrepedék.*
 Gême, *f.* *színgyanta.*
 Gémeaux, *m. pl.* (astr.) *űkrek.*
 Gémir, *v. n.* *sokajtozni, nyögni; nyög-décselni, turbékolni.*
 Gémissement, *m.* *sokajtozás, nyögés; nyögdécselés.*
 Gemme, *adj. m.* *se —, aknasó, kőso;*
 —, *f. véselt, bevéselt (drága) kő.*
 Gemmule, *f.* *bimbócska, rügyecske.*
 Génal, ale, *adj.* *arcszöztartozó, arcs...*

Génant, *te, adj. alkalmatlan, terhes.*
 Gencive, *f. iny. foghús.*
 Gendarme, *m. csendőr, rendőr, hadrendőr.* [hadrendőrség.
 Gendarmerie, *f. csendőrség, rendőrség,*
 Gendre, *m. vő.*
 Gène, *f. kintpad; fig. kín, gyötrellem; kényszer.*
 Généalogie, *f. nemzékten; arbre de —, nemzetségsfa.*
 Généalogique, *adj. nemzékteni, származatrendi.*
 Généalogiste, *m. nemzéktenban jártas.*
 Génér, *v. a. nyomni, szorítani, fesszítani; fig. korlátozni, gátolni, alkalmatlankodni; se —, v. pr. magát erőltetni, fesszokedni.*
 Général, *ale, adj. közönséges, általános, köz; en —, általában; —, m. tábornok; vezér, hadvezér.*
 Généralat, *m. tábornokság, vezérség.*
 Générale, *f. tábornokné; közriadal.*
 Généralement, *adv. általában, közönségesen.*
 Généralisation, *f. közönségesítés, általánosítás.*
 Généraliser, *v. a. általánosítani.*
 Généralissime, *m. legfőbb vezér.*
 Généralité, *f. közönségesesség, általánosság; hadvezérség, hadvezérkar.*
 Génératif, *ive, adj. vertu —, nemzőerő, nemzőtehetség.*
 Génération, *f. nemzés; nemzedék, ivadék.*
 Génereux, *euse, adj. — eusement, adv. nagylelkű; bőkezű; bátor, vitéz; nagylelkűleg stb.*
 Générique, *adj. nemi, nembeli.*
 Générosité, *f. nagylelkűség; bőkezűség.*
 Genèse, *f. Mózes első könyve.*
 Genêt, *m. rekettye.*
 Genet, *m. poroszka.*
 Genette, *f. vadmacska.*
 Genèvre, *v. Genièvre.*
 Genevrette, *f. borókabor, fenyűmagos bor.* [fenyű.
 Génévrier, *m. gyalogsfenyű, borókabor.*
 Genevrière, *f. fenyűrigó.*
 Génie, *m. teremő lélek, teremő szellem; lángelme, lángész; természeti adomány; lelkület, szellem, jellem; corps du —, mérnöki kar.*
 Genièvre, *m. gyalogsfenyű; boróka, borókabogyó, fenyűmag; borókapálinka.*

Génisse, *f. üsző, üdő.*
 Génital, *ale, adj. parties génitales, szeméremlest.*
 Génitif, *m. (gr.) sajátító (eset), második eset.*
 Génitoires, *m. pl. herék, tőkgolyók.*
 Genou, *m. térd; (bot.) bőttyök, göcs, iz.*
 Genouillé, *ée, adj. (bot.) göcsös.*
 Genouillère, *f. térdvas; térdszij; csizmatüllem.*
 Genre, *m. nem; faj, fajta; írásmód.*
 Gens, *m. et f. pl. emberek.*
 Gent, *te, adj. poét. takaros, csinos, kedves, módos.*
 Gentiane, *f. (bot.) tarnics.*
 Gentil, *ile, adj. pogány; —, m. pogány.*
 Gentil, *ille, adj. csinos, takaros, kedves, módos; különös.*
 Gentilhomme, *m. nemes, nemesember, úriember.* [szani.
 Gentilhomme, *v. n. fam. urat ját.*
 Gentilhomme, *f. nemesség.*
 Gentilisme, *m. Gentilité, f. pogányság.*
 Gentillâtre, *m. falusi nemes.*
 Gentillesse, *f. nyájasság, módosság, kedvesség; gentillesse, pl. csinos munka; csinek.*
 Gentiment, *adv. módosan, csinosan, takarosan.*
 Génuflexion, *f. térdhajlás.*
 Géodésie, *f. földmérés.*
 Géodésique, *adj. földmérési.*
 Géognosie, *v. Géologie.*
 Géognoste, *m. földismerő.*
 Géographe, *m. földíró, földleíró.*
 Géographie, *f. földleírás, földírat, földrajz.* [rajzi.
 Géographique, *adj. földírat, föld-*
 Geolage, *m. börtönpénz.*
 Geole, *f. börtön, fogház.*
 Geolier, *m. tömlőcstartó.*
 Géologie, *f. földtan, földész.*
 Géologique, *adj. földtani, földészeti.*
 Géologue, *m. földtudós, földész.*
 Géomance, *f. pontjóslat.*
 Géomètre, *m. földmérő, mérnök.*
 Géométrie, *f. mértan; földmérész.*
 Géométrique, *adj. — ment, adv. mértani; mértanilag.*
 Gérant, *m. ügyvivő, ügynök.*
 Gerbe, *f. kéve; gabnatized.*
 Gerbée, *f. takarmányszalma.*
 Gerber, *v. a. kévébe kötni; rakásba rakni.*
 Gerbière, *f. kereszt, csomó (kévékből)*
 Gerbillon, *m. kévécse.*

Gerce, *f.* ruhamoly; kártékony furdancs.
 Gercer, *v. a.* felkarcsolni, felszakasztani; —, *v. n. et se* —, *v. pr.* kirepedezni, elrepedni, elpattanni.
 Gerçure, *f.* hasadék, repedék, karcsolás.
 Gérer, *v. a.* vezetni, igazgatni.
 Germain, *ine*, *adj.* vérszerinti, édes, testvér...; frère —, *testvérbátya* vagy *öcs*.
 Germandrée, *f.* (bot.) tarorja.
 Germanisme, *m.* németesség.
 Germe, *m.* csíra; kezdet, eredet.
 Germer, *v. n.* csirázni.
 Germinal, *m.* csirázás hava.
 Germination, *f.* csirázás.
 Géronif, *m.* állapotjelző.
 Gerzeau, *m.* konkoly.
 Gésier, *m.* begy (madarak-é).
 Gésir, *v. n. irr.* ci-gít, itt fekszik.
 Gèsse, *f.* esieseri borsó.
 Gestatoire, *adj.* chaise —, *gyaloghíntő, kőlya*.
 Geste, *m.* tugjártatás, taglejtés; gestes, *pl. vm.* hőstettek.
 Gesticulateur, *m.* mimész, némajátékos.
 Gesticulation, *f.* mimjáték, némajáték.
 Gesticuler, *v. n.* tugjait jártatni.
 Gestion, *f.* vezetés, vezérlés, igazgatás.
 Gibbeux, *euse*, *adj.* púpos, görbehatu.
 Gibbosité, *f.* púp, hoporj.
 Gibecière, *f.* szűlő, tüszű; vadásztarissnya; varázsláska.
 Gibelet, *m.* esapfűrő.
 Gibelotte, *f.* csirkevetrecze, csibevagy-dalék.
 Giberne, *f.* töltéstartó, tölténylaska.
 Gibet, *m.* akasztófa, vesztőhely.
 Gibier, *m.* vad.
 Giboulée, *f.* záporosó.
 Giboyer, *v. n.* vadászni, cserkészni.
 Giboyeur, *m.* cserkésző vadász.
 Giboyeux, *euse*, *adj.* vaddal bővelkedő.
 Gigantesque, *adj.* óriási.
 Gigot, *m.* ürücsomb; gigots *pl.* lónak hátulsó lábzsára.
 Gigotter, *v. n.* rugoldozni, vergődni.
 Gilet, *m.* mellény.
 Gille, *m.* bohóc, ugróc; bangó.
 Gillette, *f.* fig. felpiperézett nőszemély.
 Gimblette, *f.* perecz.
 Gingembre, *m.* gyömbér.
 Ginguet, *v. n.* pop. ftyegni, lógni.
 Ginguet, *m.* rozsbor, forokcsipő bor.

Ginguet, *ette*, *adj.* gyenge, rossz, silány.
 Gipe, *f.* pórruha.
 Girafe, *f.* tevépárduc, nyakorjány.
 Girandole, *f.* tűskerék; karos gyertyatartó.
 Girofle, *m.* szegfű, szegfűbors.
 Giroflé, *ée*, *adj.* szegfűnemű.
 Giroflée, *f.* színes ibolya.
 Girofler, *m.* szegfűlő; ibolyatő.
 Girolle, *f.* csukorrépa.
 Giron, *m.* lépcsőfok szélessége; öböl.
 Gironner, *v. a.* kerekíteni, kikerekíteni.
 Girouette, *f.* szélkakas, kakasvitória.
 Gisant, *te*, *adj.* fekvő.
 Gisement, *m.* fedés.
 Gîte, *m.* hálólhely, hálóltanya; sekkehy.
 Giter, *v. n.* fam. háltni, megháltni; (chass.) lesni.
 Givre, *m.* mara, xázmar.
 Glabre, *adj.* (bot.) sima.
 Glaçant, *te*, *adj.* jéghideg.
 Glace, *f.* jég; tükörűveg; kocsiablak, fagyalt; csukoröntet.
 Glacier, *v. a.* megfagyasztani; meghidegíteni, megmerevíteni; csukoröntettel bevonni; (oord.) kifényesíteni; —, *v. n. et se* —, *v. pr.* megfagyni.
 Glacierie, *f.* tüköröntőde.
 Glaceux, *euse*, *adj.* (jón.) tisztátlan, homályos.
 Glacial, *ale*, *adj.* jéghideg.
 Glacier, *m.* jages (hegy), jéghegy; cukráss; tükörgyáros.
 Glacière, *f.* jégverem, jégpincze.
 Glacis, *m.* (fort.) várisk, vartér; festőmáz; en —, lejtősen.
 Glaçon, *m.* jégdarab.
 Gladiateur, *m.* vívó.
 Glaïeul, *m.* nőszőrom.
 Glairé, *f.* nyálka; tojás feje.
 Glairer, *v. a.* tojásfejérral bevonni.
 Glairieux, *euse*, *adj.* nyálkás.
 Glaise, *f.* agyag, faxekasagyag.
 Glaiser, *v. a.* agyaggal bevonni.
 Glaiseux, *euse*, *adj.* agyagos.
 Glaisière, *f.* agyaggödör.
 Glaise, *m.* pallos, kard.
 Glame, *f.* szemtájték.
 Glanage, *m.* kalászszedés.
 Gland, *m.* makk.
 Glande, *f.* mirigy. [alás
 Glandée, *f.* makkzsédés; makkon kis
 Glandule, *f.* kis mirigy.
 Glanduleux, *euse*, *adj.* mirigyes.
 Glane, *f.* marok kalász, kalászszedés

planer, v. a. kalászt szedni.
 planeur, m. — euse, f. kalásszedő;
 kalásszedőnd.
 planis, m. harca.
 planure, f. kalásszedés.
 planir, v. n. csiholni; rikácsolni.
 planissement, m. csiholás; rikácsolás.
 planéole, f. libuaz, bibicz. [dítb.
 Glas, m. halálharang hangja; cse-
 Glébe, f. rög, göröngy.
 Glette, f. olomlajt.
 Glassade, f. sikamlás, elcsúszás.
 Glissant, te, adj. sikamlós, síkos, sima.
 Glissement, m. sikamlás, elcsúszás.
 Glasser, v. n. csúszni, elcsúszni; —, v.
 a. becsúsztatni.
 Glisseur, m. csúszó, elcsúszó.
 Glissoire, f. írónga, csuszka.
 Gobe, m. golyó.
 Gobeux, euse, adj. tekéded, tekenakku.
 Gobule, f. m. golyócska.
 Gloire, f. dicsőség.
 Gloriette, f. kéjházikó.
 Glorieuse, f. (bot.) dicsőke; rája (hal-
 nem).
 Gloreux, euse, adj. — eusement, adv.
 dicső, dicsőséges; dicsőségesen;
 dicssomjú, kerkedő; dicsekedve;
 —, m. kerkedő.
 Glorification, f. dicsőítés; dicsőülés.
 Glorifier, v. a. dicsőíteni; se —, v. pr.
 dicsekedni.
 Gloriot, f. kicsinyes dicssomj. [zet.
 Glose, f. fejtegetés, magyarázat, jegy-
 Gloser, v. a. magyarázni; bírálgni.
 Gloseur, m. magyarázó; bírálgni.
 Glosaire, m. szomagyarázó.
 Glosateur, m. magyarázó.
 Glosse, f. hangrés.
 Gloglou, m. hurukkolás (kanpuly-
 káz); bugyogás.
 Gloglouter, v. n. hurukkolni (mint a
 kanpulyka).
 Glossement, m. kotyogás.
 Glosser, v. n. kotyogni.
 Gloglouton, m. bojtórján, lapu.
 Glogton, onne, adj. — onnement, adv.
 falánk, nagyéhes; falánkül, mohón;
 —, m. falánk, nagybélű.
 Glogtonnerie, f. falánkság.
 Glog, f. lép, madarlép.
 Glog, te, adj. ragadós, nyves.
 Glog, m. lépessző.
 Glog, v. a. madárléppel bekenni.
 Glog, m. durva rosszsalma.
 Glogieux euse, adj. ragadós.

Glutinosité, f. ragadósság.
 Glyphe, f. horony.
 Glyptique, f. kőbefaragás, kővésés.
 Gnome, m. földmanó; emlékszó, em-
 lékmondat, jeles mondat, elvmondatt.
 Gnomique, adj. jeles mondatu, tanul-
 ságos.
 Gnomon, m. (astr.) napórai mutató.
 Gnomonique, f. napóratan. [don.
 Go, tout de —, adv. egyenesen, szaba-
 Goallier, v. a. pop. kigányolni.
 Gobbe, f. mérges falat, maszlag.
 Gobelet, m. pohár.
 Gobelin, m. hegyi manó; gobelins, pl.
 szőnyeggyár Párisban.
 Gobelotter, v. n. poharazni.
 Gobe-mouches, m. légykapó (madár).
 Gober, v. a. mohón lenyelni; fig. ko-
 molyan érteni; elkapni, elkaparítani.
 Goberge, m. gadócs néme; gobergeres,
 pl. nyoszolyafenek deszkái.
 se Goberger, v. pr. pop. tréfát ázni
 (valakiből).
 Gobet, m. fam. harapás, falat.
 Gobeter, v. a. bevakolni.
 Gobeur, m. lenyelő; könnyenhiű,
 hiszekény.
 Gobichonner, v. a. mohón lenyelni.
 Gobie, m. fekete gobhal.
 Gobillard, m. dongafa.
 Gobin, m. fam. püpos, görbehátú.
 Godaille, f. pop. részegeskedés, ivás.
 Godailler, v. n. pop. poharazni, izá-
 koskodni.
 Godelureau, m. fam. piperkőcz.
 Godenot, m. szemfényvesztők bábja.
 Godet, m. pohár néme, billikom; fes-
 tékteknőke; csésze, kehely (virágok-
 nál); (fond.) öntőlyuk.
 Godiche, m. fam. oklondi.
 Godine, f. vásott, feslett nőszemély.
 Godiveau, m. pastétom vagdalt bor-
 nyuhusból.
 Godron, m. gömbölyű redő.
 Godronner, v. a. gömbölyű redőkke
 szedni.
 Goet, m. tokaji szőlő.
 Goétien, m. búvész.
 Goétique, adj. igéző, búvész.
 Goffe, adj. fam. parasztos, ügyetlen.
 Gogaille, f. vendégség, lakoma; to-
 roksipő bor.
 Gogo, adv. á —, fam. bőven, bőségesen.
 Gogue, f. (cuiss.) töllelék.
 Goguenard, de, adj. aljas tréfával élő.
 Goguenarder, v. n. aljas tréfával élni

Goguenarderie, *f. alias tréfa.*
 se Goguer, *v. pr. pop. mulatozni, tréfát űzni.*
 Goguettes, *f. pl. fam. bohózatok.*
 Goier, *m. pop. kuraft.*
 Goinfre, *m. fam. tobzódó.*
 Goinfrer, *v. n. fam. tobzódni.*
 Goinfrerie, *f. fam. tobzódás.*
 Goltre, *m. golyva.*
 Goltreux, *euse, adj. golyvás; —, m. golgvás gyík.*
 Golfe, *m. tengeröböl.*
 Goltche, *f. gyöngyháskagyló.*
 Gollis, *m. (for.) húszéves fa.*
 Gomme, *f. mézga.*
 Gommer, *v. a. mézgázni.*
 Gommeux, *euse, adj. mézganemű.*
 Gommier, *m. mézgafa.*
 Gond, *m. ajtószark.*
 Gondole, *f. sájka, csónak; szemfuresztő, szemszilke.*
 Gondolier, *m. sájkás. [bogó.]*
 Gonfalon, *m. templomi zászló; kis lo-*
 Gonfalonier, *m. zászlóvivő.*
 Gonfanon, *v. Gonfalon.*
 Gonflement, *m. felpöffedés, feldagadás.*
 Gouffier, *v. a. felfúni, puffasztani; —, v. n. et se —, v. pr. feldagadni.*
 Gonin, *m. fam. maître —, ravasz gaszt.*
 Goniomètre, *m. szögmérő.*
 Goniométrie, *f. szögmértan.*
 Gonne, *f. (mar.) tonna.*
 Gonorrhée, *f. ondófolys.*
 Gord, *m. halrekesz. [csomó.]*
 Gordien, *adj. m. nõud —, gordiusi*
 Goret, *m. malacz; (oord.) õreglegény;*
 (mar.) hajóseprő. [pörni.]
 Goreter, *v. a. (mar.) hajóseprővel sõ-*
 Gorge, *f. torok, gége; nyak, mell;*
 begy; mellbodor; henger, görfa.
 Gorge-bleue, *f. füstfarku billegény.*
 Gorge-de-pigeon, *f. galambszin.*
 Gorgée, *f. korty.*
 Gorger, *v. a. tele tömni, túlterhelni*
 (ételekkel); *fig. elhalmozni.*
 Gorgerette, *f. fodorgallér (nõi ruhán).*
 Gorge-rouge, *m. vörösbegy.*
 Gorget, *m. hornyoló gyalu.*
 Gosier, *m. torok, gége.*
 Gothique, *adj. goth; fig. õszerű.*
 Gouache, *f. vízfestészet.*
 Goudron, *m. kátrány.*
 Goudronner, *v. a. kátrányolni.*
 Gouffre, *m. õrvény.*
 Gouge, *f. pop. szipa; völgylelõ vésõ.*
 Gouger, (men.) kivölgylelni.

Gougère, *f. túróslépeny.*
 Gouine, *f. pop. lotyó.*
 Goujard, *m. bádogoslegény.*
 Goujat, *m. kalonaszolga; napszámos*
 Goujon, *m. görögöcske, kõvi ponty, göb-*
 hal; pecek, csövek. [szim]
 Goujonner, *v. a. csövekkel megerõ-*
 Goujure, *f. rovátk, horny.*
 Goule, *f. pop. száj.*
 Goulée, *f. pop. egy harapás.*
 Goulet, *m. szoros bejárás kikõdõbe.*
 Gouliafre, *m. pop. nagybelû, torkos*
 —, *adj. falánk.*
 Goulot, *m. szûk nyak (palacska); tã-*
 csõle, gyûcsõle.
 Goula, *ue, adj. — ment, adv. falánk*
 mohón; *m. nagybelû.*
 Goupille, *f. pecek, csövek.*
 Goupiller, *v. a. csöveket, laverni.*
 Goupillon, *m. szentelõ eset; palacska*
 kefe. [(palacskot stb.)]
 Goupillonner, *v. a. kesével tisztítani*
 Gour, *de, adj. hidegtõl megdermedt.*
 Gourde, *f. lopótõk.*
 Gourdin, *m. fam. fûlykõs, farkos bot.*
 Gourdiner, *v. a. fam. megbotozni*
 megverni.
 Goure, *f. meghamisított fûszerár.*
 Gourer, *v. a. pop. megcsalni, rászedni*
 Goureur, *m. áruhamisító; pop. csaló.*
 Gourgandine, *f. utcsakurva, kõzsa*
 szájha.
 Gourmade, *f. ütleg.*
 Gourmand, *de, adj. nyálánk; —, n*
 haskegyelõ.
 Gourmander, *v. a. ki-, megszidni; —*
 ses passions, szenvedélyeit meg-
 sabolászni. [sá]
 Gourmandise, *f. haskegyelet, falánk*
 Gourme, *f. lótakony.*
 Gourmer, *v. a. fölállítani; pufolni, pa-*
 fogtatni.
 Gourmet, *m. borismerõ, borhoz értõ.*
 Gourmette, *f. állászó. [(lõ)]*
 Goussant, Goussaut, *m. vastagnyak*
 Gousse, *f. hüvely.*
 Gousset, *m. hónalj; hónaljiszag.*
 Goût, *m. ízlés; szag; fig. hajlam.*
 Goûter, *v. a. ízlelni; kóstolni; hely-*
 selni, tetszeni; —, *v. n. ozzonnázzni*
 —, *m. ozzonna.*
 Goutte, *f. csep, csõpp; kõszvény.*
 Gouttelette, *f. csõppecske.*
 Goutteux, *euse, adj. kõszvényes.*
 Gouttière, *f. csepegõ, cress; elõb-*
 (kocsikon).

Gouvernail, *m.* kormánylapát.
 Gouvernante, *f.* nevelőnő; kormány-
 zónő.
 Gouvernante, *m. pl.* uralkodók.
 Gouvernement, *m.* helytartóság; kor-
 mány, közigazgatás.
 Gouverner, *v. a. et n.* kormányozni;
 igazgatni.
 Gouverneur, *m.* kormányzó, helytartó;
 nevelő; főnök, igazgató.
 Grabat, *m.* rossz ágy.
 Grabaire, *adj.* fekvő beteg.
 Grabeler, *v. a.* rostálni.
 Grabuge, *m.* fam. kis csivakodás.
 Graco, *f.* kellem; kegyelem; kegy,
 kedvesség; — à Dieu, Istennek hála!
 de —, kérem, engedelméből.
 Graces, *f. pl.* kegyistennők.
 Graciable, *adj.* megbocsátható.
 Gracieux, *v. a.* fam. kegyesen, szí-
 vesen, kedvesen bánni (val., ... vel).
 Gracieuseté, *f.* szívesség, udvariság,
 nyájasság; háladatoság.
 Gracieux, *euse, adj.* — ensemble, *adv.*
 kegyes; szíves, kedves, nyájas; ke-
 gyesen stb. (híztasága).
 Gracilité, *f. p. u.* — de la voix, hang
 radation, *f.* fokozat, lépcsőzet.
 Grade, *m.* főszeletfok, akadémiai rang;
 — de docteur, tudorság, tudorrang;
 grades, *pl.* oklevél.
 Grader, *v. a.* tudorrá avatni.
 Gratin, *m.* hágeső.
 Graduation, *f.* fokokra elosztás; párló,
 párlókész.
 Gradué, *m.* tudorrá avatott.
 Gradel, *elle, adj.* — ensemble, *adv.*
 fokankénti; fokanként.
 Grader, *v. a.* fokokra elosztani; aka-
 demiai rangot adni.
 Grague, *m.* halrekesz.
 Graille, *f.* fekete varjú.
 Graillement, *m.* rekedtség.
 Griller, *v. n.* vadászkariba süni.
 Grillon, *m.* maradék; márványhulla-
 dék.
 Grain, *m.* gabona; mag, szem; bogyó;
 szemer; árpa (szemen); fűveny-
 szem; hornyoló gyalu; barka
 (bőrén).
 Grainilles, *f. pl.* veteménymagok.
 Grain, *f.* mag, szem.
 Griner, *v.* Gréner.
 Grinier, *m.* magkereskedő.
 Grimoir, *m.* magtár, magszin.
 Griseage, *m.* bekenés.

Graisse, *f.* zsír.
 Graisser, *v. a.* kanni; —, *n.* szívósodni.
 Graisset, *m.* levélbeka.
 Graisseux, *euse, adj.* zsíros.
 Gramen, *m.* fű.
 Grammaire, *f.* nyelvtan.
 Grammairien, *m.* nyelvtudós.
 Grammatical, *ale, adj.* — alement, *adv.*
 nyelvtani; nyelvtanilag.
 Gramme, *m.* gramma.
 Granadille, *v.* Grenadille.
 Grand, *de, adj.* nagy.
 Grand-duc, *m.* nagyherceg.
 Grand-ducal, *ale, adj.* nagyhercegi.
 Grand-duché, *m.* nagyhercegség.
 Grande-duchesse, *f.* nagyhercegnő.
 Grandalet, *ette, adj.* fam. meglehető-
 s nagy.
 Grandement, *adv.* fam. nagyszerűen,
 nagyszerűleg, nagyon, fölélt.
 Grandesse, *f.* országnagy rang (Spa-
 nyolhonban).
 Grandeur, *f.* nagyság; magasság.
 Grandiose, *adj.* nagy, nagyszerű.
 Grandiosité, *f.* nagyszerűség.
 Grandir, *v. n.* nőni.
 Grandissime, *adj.* fam. igen nagy.
 Grand-maitre, *m.* nagymester.
 Grand-merc, *fam.* köszönöm szépen.
 Grand'mère, *f.* nagyanya.
 Grand'messe, *f.* nagymise.
 Grand-oncle, *m.* nagybátya.
 Grand-père, *m.* nagyatya.
 Grand-seigneur, *m.* nagyúr, szultán.
 Grand'tante, *f.* ós néne.
 Grange, *f.* csár; batteur en —, cseplő.
 Granit, Granite, *m.* gránit.
 Granitique, *adj.* gránit . . .
 Granivores, *m. pl.* magevők.
 Granuler, *v. a.* személtörni.
 Grapelle, *f.* fam. bojtorján, lapu.
 Graphique, *adj.* — ment, *adv.* ábrá-
 zolt; ábrázolva.
 Graphite, *m.* irla, vasas szén.
 Grappe, *f.* fűrt; pók (lovak lábán); —
 de raisin, szőlőfej; fig. mordre à la
 —, törbe esni.
 Grappillage, *m.* (vig.) böngészés.
 Grappiller, *v. a. et n.* böngészni; cse-
 reberével kapni.
 Grappilleur, *m.* böngésző.
 Grappillon, *m.* fűrtöcske.
 Grappin, *m.* horgony neme; vakaró-
 vas; — d'abordage, kapó csáklya.
 Grappiner, *v. a.* csáklyát bevágni (ha-
 jóba).

Grappu, *ue*, *adj.* szőlődús, fűrtódús.
 Gras, grasse, *adj.* kövér, zsíros, piszkos; nyúlós, szívós; trágár; mardi —, hushagyó kedd; temps —, ködös idő; —, *m.* kövérség; — de la jambe, lábikra; —, *adv.* kövéren, zsíroosan; parler —, selypegni.
 Gras-double, *m.* vegbél.
 Grasselement, *v.* Grasseyement.
 Grassement, *adv.* kövéren, dúsan, gazdagon; kényelmesen.
 Grasset, *ette*, *adj.* kövérecske.
 Grasseyement, *m.* selypítés, pergés a beszédben. [beszédben.
 Grasseyer, *v. n.* selypíteni, peregni a Grasseyeur, *m.* csörgő, pergő.
 Gras-ouillet, *ette*, *adj.* fam. lotyogós, húsos.
 Grateau, *m.* vakaróvas.
 Gratification, *f.* ajándék, kedveskedés, kegyajándék; jutalom, megjutalmazás.
 Gratifier, *v. a.* megajándékozni.
 Gratin, *m.* fazékhoz tapadt étel.
 Gratis, *adv.* ingyen; —, *m.* szabadjegy, szabad belépőtjegy.
 Gratitude, *f.* háladatosság.
 Grattage, *m.* levakarás.
 Gratte, *f.* vakaróvas, vakarósszer.
 Gratteau, *v.* Grateau.
 Gratte-boësse, *f.* vakaró.
 Gratte-boësser, Gratte-bosser, *v. a.* vakarni, megvakarni, vakaróval tisztítani.
 Gratte-cu, Gratte-cul, *m.* csipkerózsza.
 Gratte-langue, *m.* nyelvvakaró.
 Gratteler, *v. a.* könnyedén vakarni.
 Gratteleux, *euse*, *adj.* rühös.
 Grattelle, *f.* száraz rüh.
 Gratte-paille, *m.* kenderike, kendericse.
 Gratte-papier, *m.* árkaló, mázoló.
 Gratter, *v. a.* vakarni; levakarni; kivakarni; se —, *v. pr.* vakaródsani; dörzsölni.
 Grattoir, *m.* vakaróvas; kivakarókés.
 Gratuít, *ite*, *adj.* — itement, *adv.* önkényti; önkényt; ingyennvaló; ingyen; önkényes, önkényű; önkényesen, ok nélkül. [lem.
 Gratuité, *f.* meg nem érdemelt kegye-
 Gratule, *f.* vakaróvas.
 Gravatier, *m.* lomhordozó.
 Grave, *adj.* — ment, *adv.* nehéz; nehezen; fig. komoly, nyomos; mély (hangról); komolyan stb.; odeur —, erős szag; accent —, súly-ék.

Gravelée, *f.* nyers borkő.
 Graveleux, *euse*, *adj.* kövecses; fűsikos, sükamilo.
 Gravelle, *f.* főveny, apró kövecs, veseporond, vesekövecs.
 Gravelure, *f.* fam. trágárság.
 Graver, *v. a.* metszeni, vésní.
 Graveur, *m.* vésnök, metsző.
 Gravier, *m.* kövecs; húgyfőveny.
 Graviifique, *adj.* súlyosító, nehezítő.
 Gravimètre, *m.* súlymérő.
 Gravir, *v. a.* et *n.* mászni, felmászni.
 Gravitation, *f.* (phys.) nehézkedés.
 Gravité, *f.* nehézség; fig. komolyság, nyomosság; mélység (hangd).
 Gravitier, *v. n.* (phys.) nehézkedni.
 Gravoir, *m.* árvésd. [ladvány
 Gravois, *m.* pudva, porladék, lom, om
 Gravure, *f.* rézmetszés mestersége, vésnökiség; rézmetsző, rézmetszet; — en bois, — sur le bois, fametszés mestersége; fametsző, fametsző.
 Gré, *m.* jó akarat, jó kedv, szabad akarat; à son —, teljessé szerint; contre son —, akarat ellen; bon mal —, akarja vagy sem, akarva nem akarva.
 Grec, grecque, *adj.* görög; fig. fuka; szugori; être — en qch., valamit tudni, érteni; —, *m.* görög; görög nyelv. [ész
 Gréciser, *v. n.* görögösködni, görögösködni.
 Grécisme, *m.* görögnyelvűségi.
 Gredin, *m.* korhel, semmirekellő; — ine, *adj.* ringyongy, nyomorúság, szegény.
 Gredinerie, *f.* koldusság; nyomorúság.
 Grément, *m.* hajóköttelek.
 Gréer, *v. a.* (mar.) fölsszerelni.
 Greffe, *m.* városi iroda, hivatalos iráda, írószoba; törvényszéki iráallomása; —, *f.* oltóg, szem.
 Greffer, *v. a.* oltani, szemezni.
 Greffier, *m.* törvényszéki írnok, várnok, tollnok, tollbíró.
 Greffoir, *m.* oltókés.
 Grège, *adj.* sole —, nyers selyem; — m. lenbugagereben.
 Grégeois, *adj.* feu —, görög tűz.
 Grégorien, *enne*, *adj.* gergelyi.
 Grêle, *adj.* karcsú, sugar; — (hangról), harsány, hangos.
 Grêle, *f.* jégeső; érpa (a szemén).
 Grêlé, *ée*, *adj.* jégetverte; fig. helyes helyes.

Griller, v. imp. il grêle, jég esik; —, v. a. elverni a jégmek (buzát stb.)
 Grillon, m. nagy jégdara.
 Grilolot, m. csörgő, csörgettyű; filau —, tűz csérna.
 Grilolter, v. n. dideregni.
 Grémil, m. gyöngykörmag, gyöngyköles.
 Grémillet, m. nefeletjs, emlíny.
 Grenade, f. gránátalma; gránát.
 Grenadier, m. gránátalmasa; (mil.) gránátos.
 Grenadière, f. gránátostáska.
 Grenadille, f. gólgota. [kék.
 Grenadin, m. fojtott borjúhús-szelet.
 Grenaille, f. szemmé tört érc; vasgöbeccs, vasszemer.
 Grenailleur, v. a. ércset szemmé törtni.
 Grenat, m. gránát; csitromhéj.
 Greneler, v. a. kopasztani (bőrt).
 Grenier, v. a. szemmé törtni; —, v. n. szemesedni, magvasodni.
 Grenetier, m. darakereskedő.
 Grenier, m. magtár, csár, pajta.
 Grenoir, m. hambár, életesház, magtár.
 Grenouillard, m. béka (tréfásan).
 Grenouille, f. béka; — d'arbre, levélbéka. [haraszi.
 Grenouiller, v. n. pop. döszöltni, po-
 ténouillare, f. békástó.
 Grenouillette, f. tavaszi szíronták.
 Grénu, ue, adj. tele szemmel; seb-
 helyes, ripacsos.
 Gros, m. fővenyő, homokkő; kőedény,
 kőanyag.
 Grésil, m. kis jégeső.
 Grésillement, m. jégeső, darasó.
 Grésiller, v. imp. szumara, dara esik;
 —, v. a. ránczossá tenni.
 Grésillon, m. daralíst.
 Grésillonner, v. n. csirpegni (tűcső-
 k-ről). [kőedény.
 Grésierie, f. fővenyőkőbánya; kőanyag.
 Grésive, f. lapos homokparti; vesztőhely
 (Párisban).
 Gréver, v. a. jogtalanságot elkövetni,
 gyomni, megterhelni.
 Gréneau, m. kis fajdyúk.
 Grélette, f. szalonnával tűzdelt hús-
 szeletek.
 Gréouillage, m. fam. mázolás.
 Gréouille, m. oktondi, bonfordi, os-
 pba. [firkálni.
 Gréouiller, v. a. et n. fam. mázolni,
 Gréouillette, f. fam. kapkodás.
 Gréche, adj. tarka, pettyezetett.
 Gré. éve. adj. nehéz, kemény.

Grief, m. kár, károsodás, sérelem, rő-
 vidség. [nagyon.
 Grièvement, adv. nehezen, keményen,
 Grièvement, f. nehézség, nagyság, súly.
 Griffade, f. karmolás, körmöles.
 Griffes, f. köröm, karom; szíronták-
 hagyma.
 Griffes, v. a. körmeivel megragadni.
 Griffet, m. fűfőcske.
 Griffon, m. grifkeselyű.
 Griffonnage, m. fírka, firkálás.
 Griffonnement, m. rossz rajzolat.
 Griffonner, v. a. et n. firkálni, kar-
 czogni; rosszul rajzolni; fig. futva
 vagy könnyeden festeni, vázolni.
 Griffonneur, Griffonnier, m. mázó, firkáló.
 Grignet, m. légykapó.
 Grignon, m. kenyérkarajocskák; gri-
 gnons d'olives, pl. olajszak, olaj-
 törköly.
 Grignoter, v. n. babrálni, bibelödni;
 fig. kissé nyerekedni.
 Grigou, m. pop. gézengúz (ember).
 Gril, m. sültrács, rostély.
 Grillade, f. rostélyos pecsenye.
 Grillage, m. rostlon sültés, pirítás; so-
 dronyrostély, sodronyrács; rácszat.
 Grille, f. rács, rostély; társács; rá-
 cszat; sisakrostély.
 Griller, v. a. et n. rostélyon sütni;
 megperzselti; berácsozni; se —, v.
 pr. porckölödni; fig. magát meg-
 égetni.
 Grilloir, m. rácskemencse.
 Grillon, m. tűcső; hüvelyktyű.
 Grilolter, v. n. csirpegni.
 Grimaee, f. fintor, fintorkép, fintor-
 gús; tűpárnás szekrényke.
 Grimacer, v. n. arcát fintorítani, fin-
 torkodni; nagy ránczokba állni (ru-
 háról); vonakodni.
 Grimacerie, f. arczfintorgatás.
 Grimacier, m. fintorkodó, arczfintor-
 gató.
 Grimaud, m. p. u. ábéczetanuló.
 Grimauder, v. n. ábécset tanítani.
 Grime, m. ábéczetanuló; iskolás fiú.
 Grimelin, m. bula fiú; zsugori.
 Grimelliner, v. n. zsugorian játszani;
 kis nyereséget csinálni.
 se Grimer, v. pr. (tht.) ránczokat ma-
 gának csinálni.
 Grimoire, m. varázskönyv; érthetlen
 sagyvalék.
 Grimpart, m. közönséges fakúsz.

Grimpe-mur, *m. falmászó fakúsz.*
 Grimper, *v. n. mászni, kapaszkodni;*
se —, v. pr. lekergőzni.
 Grimperreau, *m. köszönséges fakúsz,*
kurukuru.
 Grimpeur, *m. köszönséges fakúsz, fa-*
hágó kurukuru.
 Grincement, *m. fogcsikorgatás, fog-*
vicsorítás.
 Grincer, *v. a. et n. — les dents, — des*
dents, fogait csikorgatni.
 Gringotter, *v. a. et n. csicseregni;*
fam. sütyörészni, danolni.
 Gringuenotter, *v. n. csaltogni (füle-*
miléről).
 Griot, *m. korpalszt.*
 Griotte, *f. meggy.*
 Griottier, *m. meggyfa.*
 Grippe, *f. szeszély, ábrándozás; náth-*
halás, náthahurul.
 se Grippeler, *v. pr. (tiss.) összezsugorodni.*
 Gripper, *v. a. megcsipni, megfogni,*
megkapni; elmarkolni, elcsenni;
se —, v. pr. ránczosodni, összezsugorodni.
 Gris, *ise, adj. szürke; fig. kissé be-*
csipett; il fait —, borús és hideg (az
idő); —, m. szürkesszin; petit —,
szürkeprém. [színre.]
 Grisaille, *f. (pein.) szürkesszin szürke-*
Grisailler, v. a. szürkére festeni.
 Grisard, *m. pettyegestett csüllő.*
 Grisâtre, *adj. szürkés.*
 Griselette, *f. csüllő, sirály.*
 Griser, *v. a. kevéssé megrészegülni.*
 Grisetto, *f. kelme neme; szürke házi-*
ruha; köszönséges hölgy; kékbegyű
magnyító. [csirtáról.]
 Grisoller, *v. n. trillázni, énekelni (pa-*
Grison, onne, adj. ősz, fejér (hajról).
 Grison, *m. ősz, vén, ősz ember; parti*
fecske.
 Grissonner, *v. n. őszülni.*
 Grive, *f. rigó, húrosmadár.*
 Grivelé, *ée, adj. fejjérrel és szürkével*
pettyegestett.
 Grivelé, *f. fam. dugpénz.*
 Griveler, *v. a. et n. fam. nyerni.*
 Grivette, *f. éneklőrigó.*
 Grivois, *se, adj. vig, vidám.*
 Grogard, *m. morgó, zsémbes. [ság.]*
 Grogne, *f. morgás, dörögés; boszu-*
Grognement, m. rőfögés; fig. morgás.
 Grogner, *v. n. rőfögni; morogni, dör-*
mögni.

Grogneur, *euse, adj. fam. morgó; —*
m. morgó, zsémbes.
 Grognon, *m. fam. zsémbes, dörögő*
(ember).
 Groin, *m. disznóorr.*
 Grolle, *f. fekete varjú.*
 Grommeler, *v. n. fam. morogni.*
 Grondement, *m. morgás, dörögés.*
 Gronder, *v. n. morogni; dörögni; —*
v. a. megszüdni, lehordani.
 Gronderie, *f. szidás, csivakodás.*
 Grondeur, *euse, adj. csivakodó, zsém-*
bes; —, m. csivakodó, veszekedő.
 Gros, *grosse, adj. vastag; nagy; dur-*
va, goromba; nyomos; nehéz
grosse femme, vastag asszony
femme grosse, viselős asszony; —
m. legvastagabb, legerősebb rész, leg
nagyobb rész, zöm, tömeg; fődol-
log; nehézség; garas; en —, nagy
ban; — de l'armée, seregzöm; mai
chand en —, nagykereskedő; —
adv. sokat.
 Gros-beo, *m. vashorru magnyító.*
 Groseille, *f. ribizske; — verte, pösz*
méte, egres.
 Groseillier, *m. ribizske (bokor); —*
épineux, pöszmétebokor.
 Gros-grain, *m. nápolyi vastag selyen*
 Grosse, *f. nagytucszet, tizenkét tucszet*
oklevél kiadása.
 Grosserie, *f. durva vasáru; nagykeres-*
kedés.
 Grossesse, *f. terhesség, viselősség.*
 Grosseur, *f. vastagság, nagyság; da-*
ganat.
 Grossier, *ère, adj. — érement, ad-*
goromba, durva; gorombán, goron-
bául, durván; marchand —, nagy
kereskedő.
 Grossièreté, *f. gorombaság, durvaság.*
 Grossir, *v. a. vastagítani, nagyítani; —*
v. n. et se —, v. pr. megvastagodni
nagyobbodni, erősbülni, megdagadni;
kevélyedni.
 Grossissement, *m. nagyítás (üveg álta-)*
 Grossoyer, *v. a. (dr.) kiadni, kiállítani*
 Grottesque, *adj. — ment, adv. tark-*
lékos, cifrafurcsa, csodás, nagy
szerű; csodásan stb.; fig. furcsa
furcsán.
 Grotte, *f. barlang, odor.*
 Grouette, *m. kövecses föld.*
 Grouetteux, *euse, adj. köves, kövecses*
 Grouillement, *m. haskorgás.*
 Grouiller, *v. n. et se —, v. pr. ken-*

szegni, megmocsaszanni; le ventre lui grouille, korog a hasa.
 rouiner, v. n. rőfogni.
 roulard, m. pírók, süvölő (madár).
 roup, m. (com.) pénztekerez.
 roupe, m. csoport; fig. társaság.
 rouper, v. a. csoportosítani, össze-
 állítani.
 ruau, m. dara; daru.
 ruue, f. daru; fig. ostoba.
 ruger, v. a. rágódni; főlemészteni.
 rugeur, m. csalo, pénzcsikaró.
 rumeau, m. csomócska.
 Grumeler, v. pr. csomósodni.
 rumeaux, euse, adj. csomós; bőty-
 kős.
 ruyer, m. erdőbőrő.
 ué, m. gázló, sekély, zátony.
 uéable, adj. átgázolható. [sz.
 uéde, f. (festő) csülleng, isacs, festő-
 uéder, v. a. csüllenggel festeni; étel-
 lel túlterhelni; se —, v. pr. magát
 tele tömni (étellel).
 uédron, m. festő, műfestő.
 uéer, v. a. p. u. le —, kúnosni, meg-
 kiöblíteni.
 uenille, f. rongy.
 uenilleux, euse, adj. rongyos.
 uenillon, m. rongyocska.
 uenipe, f. csámpás (nőszemély),
 banya.
 uenon, f. nősténymajom; majomarcz.
 uenuche, f. nősténymajom, macska-
 majmocsk.
 uépard, m. tigrisszörű farkas.
 uépe, f. darázs.
 uépier, m. darázsfészek; pírípí.
 uère, Guères, adv. kevéssé, nem igen,
 nem régen, ritkán.
 uéret, m. ugarföld.
 uérídon, m. gyertyaláb.
 uériz, v. a. gyógyítani; —, v. n. et
 se —, v. pr. gyógyulni.
 uérison, f. gyógyulás.
 uérissable, adj. gyógyítható.
 uéríte, f. őrház.
 uerre, f. háboru, had.
 uerrier, ère, adj. háborus, hadi, har-
 cas; —, m. harczos, harczfi.
 uet, m. ör, őrálló; őrség, őrkatonas-
 ég. [lás.
 uet-à-pens, m. lesekedés; les; ár-
 uêtre, f. gombolóharisnya.
 uétrer, v. a. gombolóharisnyát fel-
 húzni.
 uetter, v. a. lesni; meg-, elvárni.

Guetteur, m. leskelődő.
 Gueulard, m. kiabáló.
 Gueule, f. torok, száj.
 Gueulée, f. tele szájjal; dire des gueu-
 lées, trágárkodni.
 Gueuler, v. n. lármázni.
 Gueusaille, f. koldusnép.
 Gueusaillet, v. n. koldulni.
 Gueusard, m. koldusfiú.
 Gueuser, v. n. et a. fam. koldulni.
 Gueuserie, f. koldulás.
 Gueux, euse, adj. koldus; nyomorult;
 —, m. koldus.
 Gui, m. fagyöngy, gyümbör.
 Guiche, f. őv vagy szorító a szerzetes
 ruhán, korda.
 Guichet, m. ajtócska, kapucska; ab-
 lakcsa; szektrénnyajtó.
 Guichetier, m. tömlőcstartó legénye.
 Guide, m. vezető, kalauz.
 Guide, f. gyeplő.
 Guide-âne, m. fig. számárhid.
 Guider, v. a. vezetni, kalauzolni.
 Guidon, m. zászló; zászlótartó.
 Guigne, f. cseresznye neme.
 Guigner, v. a. et n. kancsalítani, band-
 salogni, sandítani; szemügyre venni.
 Guignon, m. szerencsétlenség (játék-
 ban).
 Guignot, m. pinty, pintyőke.
 Guilée, f. esőszakadás.
 Guillaume, m. gyalu.
 Guilledin, m. poroszka.
 Guillemet, m. (imp.) idézőjel. [ni.
 Guillemeter, v. a. idézőjellel megjelöl-
 Guillemot, m. vacsek, vöcsög.
 Guiller, v. n. erjedni, forrni.
 Guilleret, ette, adj. sürge, vidám, vig,
 vitor. [veréb.
 Guilleri, m. csírpelés (veréb-é);
 Guillochie, m. Gilloohure, f. (orf.) font
 vonások, csírázat.
 Guilloire, f. (br.) forrkád.
 Guillotine, f. nyaktilló. [zs.
 Guillotinement, m. nyaktillóval kivég-
 Guillotiner, v. a. nyaktillóval kivégezni,
 nyaktillózni.
 Guimaue, f. (bot.) szilv.
 Guimauz, m. pl. kétkaszálatu rétek.
 Guimbarde, f. teherhordó szekér, rak-
 szekér; doromb; horonygyalu.
 Guimpe, f. mell-lepel (apácáké).
 se Guimper, v. pr. fam. apácává lenni.
 Guinche, f. (oord.) simítófa.
 Guindage, m. föltekérés, felhuzás.
 Guindal, m. emelősszer, csiga.

Guinder, *v. a. föltekerni, felhúzni; fig. túlfeszíteni.*
 Guinderesse, *f. felhúzókötel.* [ség.
 Guinderie, *f. p. u. feszültség, feszés.*
 Guindre, *m. kis sodró rokka, gombo.*
 Guindoule, *f. hajócsiga.* [lyító.
 Guinée, *f. giné, angol arany.*
 Guinois, *m. ferdeség, görbeség.*
 Guinguette, *f. csapssék; mexei házikó; rossz bor.*
 Guiper, *v. a. (pass.) be-, körülsonni.*
 Guipure, *f. befont munka.*
 Guirlande, *f. virágfüzér.*
 Guirlander, *v. a. p. u. virágfüzerekkel fölkeszíni.*
 Guisarme, *f. kédlü bárd.* [dos.
 Guisarmier, *m. alabárdos, dárdabár.*
 Guise, *f. mód.*

Guitare, *f. pengedű, gitár.*
 Guitarin, *m. hegedűfa.*
 Guitariser, *v. n. gitárt pengetni.*
 Guitariste, *m. gitárjátész, gitárász.*
 Gustation, *f. izlés, izlelés, kóstolás.*
 Guttural, *ale, adj. torokhoz tartozó, torok . . . ; son —, torokhang.*
 Guy, *m. mal de St. —, vidatáncz.*
 Gymnase, *m. gymnasium, középtanoda.*
 Gymnaste, *m. testgyakorlat tanulója.*
 Gymnastique, *f. testgyakorlat; —, adj. testgyakorlati.*
 Gynécée, *m. nőterem, nőcsarnok.*
 Gynécoeratie, *f. nőuralom.*
 Gypse, *m. gipsz.*
 Gypseux, *euse, adj. gipszemű.*
 Gyratoire, *adj. körded.*

H.

 Azon szavak, melyeknél a H kimondatuk, ' jeggyel vagynak megjelölve.

'Ha, *int. ha! ok! áh!*
 Haberon, *m. hélasab.*
 Habile, *adj. — ment, adv. ügyes; képes, alkalmas.*
 Habileté, *f. ügyesség.*
 Habilité, *f. (dr.) képesség.*
 Habilliter, *v. a. (dr.) képesíteni.*
 Habillage, *m. húskimérés; bőr elkészítése.*
 Habillement, *m. ruházat.*
 Habiller, *v. a. et n. öltöztetni, felöltöztetni; ruhát csinálni; húst kimérni; elkészíteni, begönggyölgetni, betakargatni; s'—, v. pr. öltözködni, ruházködni.* [szító.
 Habilleur, *m. húskimérő; (pell.) elkészítő.*
 Habit, *m. ruha; szerzetruha.*
 Habitable, *adj. lakható.*
 Habitacle, *m. (bib.) lak, lakás.*
 Habitant, *te, adj. lakó; —, m. — te, lakos; lakosnő.*
 Habitation, *f. lakás, lak, lakhely.*
 Habiter, *v. a. et n. lakni.*
 Habituation, *f. segédlelkésszi állomás.*
 Habitude, *f. szokás; szoros ismeretség; magatartás; (méd.) természet.*
 Habitué, *m. segédlelkész; szokott vendég.*

Habituel, *elle, adj. — ellement, adv. megszokott, szokott; meggyökerezett, megrögzött; szokás szerinti, szokásszerűleg.*
 Habituer, *v. a. szoktatni; s'—, v. pr. szokni.*
 'Habler, *v. n. dicsekedni, kérkedni.*
 'Hablerie, *f. állentés, tulzás.*
 'Hableur, *m. kérkedő.*
 'Hache, *f. fejsze, bárd.*
 'Hachement, *m. sisakdisz.*
 'Hache-paille, *f. szecskavágó.*
 'Hacher, *v. a. vágni.*
 'Hachereau, 'Hacheron, *m. szeker-czécske, balta.*
 'Hachette, *f. vágóbárd.*
 'Hachis, *m. vagdalt hús.*
 'Hachoir, *m. vágódesszka; vágókés.*
 'Hachot, *v. Hachereau.*
 'Hachure, *f. vonalos metszés.*
 'Hagard, *de, adj. vad; makacs, csökönyös.*
 'Haie, *f. sövény.*
 'Haillon, *m. rongy.*
 'Haim, *m. horogszakáll.*
 'Haine, *f. gyűlölet; utálat.*
 'Haineux, *euse, adj. gyűlöletes.*
 'Hair, *v. a. gyűlölni; utálni.*

'Haire, *f.* bűntörő köntös, daróc.
 'Haissable, *adj.* gyűlöltre méltó.
 'Halage, *m.* hajóvontatás; vüel vagy tovaszállítás lovakkal (vaspályán).
 'Hâle, *m.* naphév.
 'Hâlê, *6e*, *part. et adj.* nap megégette.
 'Haleine, *f.* lélekzet.
 'Halenée, *f.* kellemetlen lehelet.
 'Halener, *v. a.* fam. megszagolni; szagát érzni, szaglálni; *fig.* kipuhatolni.
 'Hâler, *v. a.* megégetni, barnítani, pergelni; szárítani (kendert); se —, *v. pr.* naptól megfeketedni. [*tani.*]
 'Haler, *v. a.* (mar.) meghúzni; uszi-
 'Haleter, *v. n.* lihegni, pihegni.
 'Haleur, *m.* hajóhúzó.
 'Hallage, *m.* esernyőkép, sátorpénz, bódépénz, helypénz.
 'Halle, *f.* csarnok; dames de la —, párisi halárusnők.
 'Hallebarde, *f.* alabárd, dárdabárd.
 'Hallebardier, *m.* alabárdos, dárda-
 bárdos.
 'Hallebreds, *m.* pop. nagy kamassz.
 'Hallier, *m.* esernyő; sátoros, kal-
 már; bokor.
 'Hallucination, *f.* elámitás.
 'Halo, *m.* udvar (nap vagy hold körül);
 csechomály.
 'Haloir, *m.* kenderszáritó.
 'Halte, *f.* (mil.) megállás; faire —,
 megállani; —, *int.* megállj!
 'Hamac, *m.* függőágy.
 'Hameau, *m.* tanya.
 'Hameçon, *m.* horog.
 'Hampe, *f.* nyel; szár.
 'Hamster, *m.* hörsög.
 'Hanche, *f.* csípő, lomp.
 'Hangar, *m.* szin, félszer.
 'Hanneton, *m.* cserebogár.
 'Hannetonner, *v. n.* cserebogarászni.
 'Hanse, *f.* kanza (szövetség).
 'Hanséatique, *adj.* kansai.
 'Hanter, *v. a. et n.* sokszor meglátogatni, társalogni, járni (... hoz,
 ... hex).
 'Hantise, *f.* fam. bízalmas társalgás.
 'Happe, *f.* tengelyvas, marokvas; ka-
 pocs.
 'Happelourde, *f.* hamis drágakő.
 'Happer, *v. a.* bekapni, megkapni; *fig.*
 megesipni, megfogni.
 'Haquenée, *f.* poroska.
 'Haquet, *m.* görkocsi, könnyűkocsi,
 sörgekocsi.

'Haquetier, *m.* taligás.
 'Harangue, *f.* nyilvános beszéd; mal-
 mas csacsogás.
 'Haranguer, *v. a. et n.* nyilvános be-
 szédet tartani, szónokolni; busdítani.
 'Harangueur, *m.* szónok; fam. fe-
 csegő, csacsogó.
 'Haras, *m.* ménes.
 'Harasser, *v. n.* kifárasztani.
 'Harassier, *m.* ménes-szolga.
 'Harceler, *v. a.* ingerelni; nyugta-
 lanítani.
 'Harceleur, *m.* ingerkedő.
 'Harde, *f.* falka, csoport; kötőlék,
 fűzér. [*semmirekellő.*]
 'Hardeau, *m.* (charp.) tartókötél; *fig.*
 'Hardées, *f. pl.* vadkár, vadokozta kár.
 'Harder, *v. a.* összefűzni, összekötni.
 'Harden, *f. pl.* ruhadarabok, holni.
 'Hardi, *10*, *adj.* — ment, *adv.* bátor,
 merész; bátran.
 'Hardiesse, *f.* bátorság, merészség.
 'Hare! *int.* (chass.) hahó!
 'Harem, *m.* hárem, nőterem, nőlak.
 'Hareng, *m.* hering.
 'Harengaison, *f.* heringhalászat.
 'Harengère, *f.* heringárosnő.
 'Harengerie, *f.* heringvásár.
 'Harenguère, *f.* heringháló.
 'Hargner, *v. n. et se —, v. pr.* csiva-
 kodni, veszekedni.
 'Hargneux, *euse*, *adj.* csivakodó; ma-
 rakodó.
 'Hargouler, *v. a.* jól megrázni.
 'Haricot, *m.* babuga, futó paszuly.
 'Haridelle, *f.* gebe.
 'Harle, *f.* bukrucza.
 'Harmonica, *m.* hangora.
 'Harmonie, *f.* összhangzat, összhang;
fig. egyetértés, összhangzás.
 'Harmonieux, *euse*, *adj.* — eusement,
adv. összhangzó; zenélyes; öss-
 hangzólag.
 'Harmonique, *adj.* — ment, *adv.* öss-
 hangzó; összhangzólag.
 'Harmoniser, *v. a.* összhangzásba hozni;
 s' —, *v. pr.* összhangszani.
 'Harmoniste, *m.* hangász.
 'Harnachement, *m.* főlzserszámozás;
 lőzserszám.
 'Harnacher, *v. a.* főlzserszámozni.
 'Harnacheur, *m.* nyereggyártó, szij-
 gyártó.
 'Harnais, *m.* vért, páncél, fegyver-
 derék, fegyverszet; szerszám; lő-
 szerszám; jármű, szekér.

'Haro, *m. fajveszekelés.*
 'Harpagon, *m. szobrák, fősvény.*
 se 'Harpailler, *v. pr. veszekedni, verekedni.*
 'Harpe, *f. hárfa.*
 'Harpeau, *m. kapócsáklya.*
 'Harper, *v. a. megfogni, megkapni.*
 'Harpie, *f. harpia.*
 se 'Harpigner, *v. pr. pop. küzködni.*
 'Harpin, *m. csáklya.*
 'Harpiste, *m. et f. hárás; hárásnő.*
 'Harpon, *m. szigony; vaskapocs.*
 'Harponner, *v. a. szigonyászni, szigonyozni.*
 'Harponneur, *m. szigonyász.*
 'Hart, *f. gúzs, fűzgúzs; kötél.*
 'Hasard, *m. eset, történet, véletlen, szerencse; merénylet; par —, esetleg, véletlenül.*
 'Hasarder, *v. a. merni, merényelni, kockáztatni; se —, v. pr. veszélynek magát kitenni.*
 'Hasardeux, *euse, adj. — eusement, adv. merész, veszélyes, kockáztatott; kockáztatva.* [lényc.
 'Hase, *f. nyúl vagy tengeri nyúl nőshaste, f. dárda.*
 'Hâte, *f. sietség; à la —, sietve, hamarjában.* [kék.
 'Hâtelette, *f. (ouis.) rostélyos szelet.*
 'Hâter, *v. a. sieltetni; se —, v. pr. sietni; hâtez-vous, siessen.*
 'Hâtereau, *m. pörkölt májszeletek.*
 'Hâtier, *m. (nyárstartó) vasmacska (tűzhelyen).* [koránérő.
 'Hâtif, *ive, adj. kora, korán való; fig.*
 'Hâtiveau, *m. koránérő gyümölcs.*
 'Hâtiveté, *f. koraság, koránérés, koránérőség.*
 'Hauban, *m. (arch.) álláskötél.*
 'Haubert, *m. vértíng.*
 'Hausse, *f. alj. aljzat, talap; állampapírok felszökkenése; (oord.) esipöfolt.*
 'Haussement, *m. fölemelés; magasulás; — d'épaules, vállvonítás.*
 'Hausser, *v. a. fölemelni; magasítani; —, v. n. nőni; növekedni (ár irányában); se —, v. pr. emelkedni; le temps se hausse, tisztul az idő.*
 'Haussoire, *f. szilipitábla, sugó.*
 'Haut, 'hauté, *adj. magas; hangos; gögős; chambre haute, felső ház (országgyűlésen); —, m. magasság, csúcs, orom, tető; —, adv. magasan; fen, föl, felül.*

'Haut-à-bas, *m. házaló.*
 'Hautain, *aine, adj. — aînement, adv. gögős, dőlős; dőlősen, gögősen.*
 'Haut-bois, *m. hoboa; hoboás.*
 'Haute-oté, *m. ürülék.*
 'Haut-de-chausses, *m. nadrág.*
 'Haut-dessus, *m. első felhang; első felhangéneklő.*
 'Haute-contre, *f. mély felhang; mély felhangos; — de violon, brácsa, őreghegedő, karvas.*
 'Haute-cour, *f. főtörvényszék.*
 'Haute-justice, *f. főbírósg.*
 'Haute-marée, *f. teljes ár.*
 Hautement, *adv. kerekén, nyíltan, szabadon, merészen; nyomosan, nyomatekosen.*
 'Haute-paie, *f. fölemelt szold, bér, fizetés.*
 'Hautesse, *f. magasság, senség (czim).*
 'Haute-taille, *f. magas tenorhang.*
 'Hauter, *f. magasság; magaslat, tető; mélység; fig. magasszosság, föntség; bátorság; büszkeség, gög; hauteurs, pl. dőlős, gögős magaviselet.* [kal.
 'Hautin, *m. ezüsthal, ezüstpikkelyes.*
 'Haut-justicier, *m. főtörvényszék tagja.*
 'Haut-mal, *m. nehéz nyavalya.*
 'Havana, 'Havane, *m. havannaszivar.*
 Have, *adj. halvány, sápadt, kiasszott, megsoványodott.*
 'Haveau, *m. (sal.) sulyok, ütő.*
 'Haveron, *m. héla zab, fekete zab.*
 'Havir, *v. n. et se —, v. pr. elégni, megégni, el-, megperzseldődni.*
 'Havre, *m. tengerreó, tengeri kikötő.*
 'Havresac, *m. tarisnya.*
 'Hasard, *etc., v. 'Hasard, etc.*
 'Hé, *int. hej! héh!*
 'Heaumur, *m. sisakműves.*
 Hebdomadaire, *adj. hetenkénti; journal —, feuille —, heti lap.*
 Hebdomadier, *m. hetes.*
 Héberger, *v. a. fam. szállást adni (... nak, ... nek).*
 Hébéte, *éé, adj. buta, eltempúlt; —, m. oktondi, bonfordi.*
 Hébéter, *v. a. butítani, elbutítani.*
 Hébraisme, *m. sajtárságos héber kifejezés.*
 Hébreu, *adj. héber; —, m. héber nyelv.*
 Hécatombe, *f. száz ökönyű áldozat.*
 Héhoe, *f. farkám, farcsij.*
 Hectique, *adj. aszokros.*

Ieiduque, *m. hajdu*.
 Iélas! *int. fájdalom! sajnós! —, m. jafszó, jajveszékülés*.
 Hélianthe, *m. napvirág*.
 Hélianthème, *m. földi borostyán*.
 Hélice, *f. kacsakaringó, csavarvonal; escalier en —, csigalépcsőzet*.
 Héliognostique, *m. napimádó*.
 Héliomètre, *m. napmérő*.
 Héliotrope, *m. (bot.) kukor*.
 Hellénisme, *m. görögösség, görög nyelvszáfátág*.
 Helléniste, *m. hellenbarát*.
 Hélope, *m. rejlény*.
 Helvétique, *adj. helvét; corps —, helvét szövetség*.
 'Hem, *int. hmi! hé!*
 Hématologie, *f. vértan*.
 Hématurie, *f. vörvizezés*.
 Hémi, *(összetételekben) fél . . .*
 Hémicycle, *m. félkör*.
 Hémiplégie, Hémipléxie, *f. szélütés*.
 Hémisphère, *m. félteke, félgömb*.
 Hémisphérique, *adj. féltekédé, félgolyóalakú*.
 Hémoptyisie, *f. vérköpés, vérhányás*.
 Hémorragie, *f. véromlás, vérhányás*.
 Hémorroïdal, *ale, adj. aranyeres*.
 Hémorroïdes, *f. pl. aranyér*.
 'Hennir, *v. n. nyeríteni*.
 'Hennissement, *m. nyerítés*.
 Hépar, *m. kénmáj*.
 Hépatalgie, *f. májbetegség, májkór*.
 Hépatique, *adj. máj . . .*
 Hépatite, *f. májlob*.
 Hépatologie, *f. májtan*.
 Héraldique, *adj. címertani; science —, címertan, címertudomány*.
 'Hérait, *m. hírnök, címernök; — d'armes, címervisszgáló*.
 Herbacé, *ée, adj. fűnemű*.
 Herbage, *m. növények; pázsit, gyp*.
 Herbe, *f. fű*.
 Herbeiller, *v. n. legelni, fűvelni*.
 Herber, *v. a. fűvön szárítani*.
 Herberie, *f. viaszfejerítés*.
 Herbette, *f. alacsony, ritka fű*.
 Herbeux, *euse, adj. füves, fűvel benőtt*.
 Herbie, *m. fűvészkönyv; böndő (kérdőzök első gyomra)*. [döndő]
 Herbière, *f. fűszed asszony, fűsze*.
 Herbivore, *adj. fűvő*.
 Herborisation, *f. fűvészs, fűszedés*.
 Herboriser, *v. n. fűvészkedni*.
 Herboriseur, *m. fűszedő, fűvész*.
 Herboriste, *m. növényész; fűáros*.

Herbu, *ue, adj.* *fűves, fűvel benőtt.*
'Hère, *m. koldusjáték; (chass.) szarvasúszó, őzúszó; un pauvre —, szegény ördög.*
Héréditaire, *adj.* — *ment, adv.* *örök, örökös; ősi; öröklött, örökösödési; örökösödésileg; prince —, örökös herceg.*
Hérédité, *f.* *örökség.*
Hérémítique, *adj.* *remete, remetés.*
Hérésie, *f.* *eretnység.*
Hérétique, *adj.* *eretneki; —, m. et f. eretnek; eretneknő.*
'Hérisad, *ée, adj.* *sörtés, borzas; fig. csököndős, makacs; —, m. hal neme.*
'Hérissement, *m. p. u.* *borzadás, berzenkedés.*
'Hérisser, *v. a.* *felborzazni, felborzasztani; —, v. n. et se —, v. pr. felborzadni.*
'Hérisson, *m. sünn, sül, sül- vagy tövises dísznő; (méo.) homlokkerek, hengeralakú fogaskerék.*
'Hérissonne, 'Hérisonne, *adj. f.* *humour —, zsémbes szeszély.*
Héritage, *m.* *örökség, öröklősség; örökítész, örökös rész.*
Héritier, *v. a. et n.* *öröklőni, öröködni.*
Héritier, *m.* — *ère, f.* *örökös; örökösönő.*
Hermaphrodite, *m.* *csira, himnő.*
Hermeline, *f.* *hőlgymenét; hőlgyprem.*
Hermès, *m.* *hermesi szobor, Merkúr oszlopképe.*
Hermétique, *adj.* — *ment, adv.* *légmentes, léghatlan; légmentesen, léghatlanul.*
Hermine, *f.* *hőlgymenét; hőlgyprem.*
Hermine, *ée, adj.* *(bl.) hőlgypremes.*
'Herniaire, *adj.* *szakadási, sérv . . .*
'Hernie, *f.* *sérv, sérvés, szakadás.*
'Hernieux, *euse, adj.* *sérűs, tőkös.*
Hernutes, *m. pl.* *herrnhuterek.*
Héro-comique, *adj.* *hóskomikai.*
Héroïne, *f.* *hősnő.*
Héroïque, *adj.* — *ment, adv.* *hős . . ., hősi; hősileg.*
Héroïsme, *m.* *hősiség, hőslet.*
'Héron, *m.* *gém, kócsag; masse de —, kócsagforgó.*
'Héronneau, *m.* *kis kócsag.*
'Héronner, *v. n.* *gémét vadászni (súlymokkal), gémészni.*
'Héronnier, *ère, adj.* *gémvadászatra alkalmas.*
'Hérouillère, *f.* *gémánya.*

'Héros, *m. félisten; hős.*
 Herpaille, *f. gimvadás-csoport.*
 Herpe, *f. sömör, bőrsenny bőrszenny.*
 Herpétique, *adj. sömörös.*
 'Hersage, *m. boronálás.*
 'Herse, *f. borona.*
 'Herser, *v. a. boronálni.*
 'Herseur, *m. boronáló.*
 Hésitation, *f. akadozás; kétkedés, habozás.*
 Hésiter, *v. n. akadozni (beszédben); kétkedni, habozni.*
 Hesper, *m. esteállag.*
 Hespérís, *m. estike.*
 Hétaire, *f. kéjndő, kéjhölgy.*
 Hétérodoxe, *adj. tévhitű, különhitű.*
 Hétérodoxie, *f. tévhit, különhitűség.*
 Hétérogène, *adj. különnemű.*
 Hétérogénéité, *f. különneműség.*
 'Hêtre, *m. bükk, bükkfa.*
 Heul *int. ej! óh! ejnye! —, m. ócska, lesszerszámozott hajó.*
 'Heudrir, *v. a. vm. rothasztani; —, v. n. rohadni.*
 Heur, *m. vm. szerencse.*
 Heure, *f. óra; tout à l' —, tüstént; à la bonne —, jókor; nem bánom, meglehet, isten neki.*
 Heureux, *euse, adj. — eusement, adv. szerencsés; szerencsésen. [kés.*
 'Heurt, *m. összeütközés, ütközés, lö-*
 'Heurtequin, *m. tengelyvas, marokvas.*
 'Heurter, *v. a. et n. lassítani, lökni, ütközni (. . . ba, . . . be); fig. megsejteni; — à la porte, kopogtatni; se —, v. pr. egymásba ütközni.*
 'Heurtoir, *m. ajtószörgetyű.*
 Hexagone, *adj. hatszögű; —, m. hatszög. [hatos.*
 Hexamètre, *m. hatméretű, hosi vers.*
 'Hibou, *m. bagoly.*
 'Hildeux, *euse, adj. — eusement, adv. utálatos, borzasztó, iszonyu; utálatosan stb.*
 'Hie, *f. félkéz-sulyok.*
 Hièble, *f. földi bodza.*
 'Hiène, *f. hiéna.*
 'Hier, *v. a. besúlykolni, bekötísolni; —, v. n. csikorogni, nyikorogni.*
 Hier, *adv. tegnap; d' —, tegnapi.*
 'Hiérarchie, *f. papuralom, rangrend, rangsor.*
 'Hiérarchique, *adj. — ment, adv. papuralmi; papuralmilag.*
 Hiéroglyphe, *m. képjel, poncz.*

Hiéroglyphique, *adj. képjeles, ponczolt.*
 Hilarieux, *euse, adj. p. u. víg, vidám.*
 Hilarité, *f. vidámság, jókedvűség.*
 Hippiatre, *m. lóorvos.*
 Hippiatrique, *f. lóorvoslás, lóorvoslan.*
 Hippocrène, *f. muzák forrása.*
 Hippodrome, *m. versenypálya (lóversenyre).*
 Hippomanie, *f. lókórság.*
 Hippopotame, *m. viziló.*
 Hircin, *ine, adj. baknemű; odeur —, bakküz.*
 Hironnelle, *f. fecske.*
 Hirsutie, *f. szőrösség.*
 Hispe, *f. tüskés bogár.*
 Hispide, *adj. (bot.) borzas.*
 'Hisser, *v. a. (mar.) felhúzni.*
 Histoire, *f. történet; történelem; történetészet, történetlan.*
 Historial, *ale, adj. történelmi, történeti; —, m. történetkönyv.*
 Historien, *m. történetíró, történetmész.*
 Historier, *v. a. (arch.) czífrázatokkal fölékesíteni.*
 Historiette, *f. történetke.*
 Historiographie, *m. történetírás.*
 Historique, *adj. — ment, adv. történeti, történelmi; történetmível.*
 Histrion, *m. bohóc. [veszib.*
 Histrionique, *adj. bohókás, szemfény-*
 Hiver, *m. tél.*
 Hivernade, *f. p. u. téli tartózkodás, téli lakás. [telés; téli idő, tél.*
 Hivernage, *m. tél munka (mezei); te-*
 Hivernal, *ale, adj. téli.*
 Hivernant, *te, adj. telelő, kitelelő, téli álomba merült. [letni.*
 Hiverner, *v. a. et n. kiteleltetni; te-*
 Ho, *int. heh! hé!*
 'Hobereau, *m. pacsirtavadászó sólyom; salusi vagy karta nemes.*
 'Hoche, *f. rovák; csorba.*
 'Hochement, *m. fejszóválás, fejrázás.*
 'Hochepot, *m. húsvagdulék répával, vöröshagymával stb.*
 'Hochequeue, *m. billegény, billegtrő.*
 'Hocheur, *v. a. rázni.*
 'Hochet, *m. csörgetyű, gyermekkelcp.*
 Hogner, *v. n. fam. morogni.*
 Hoir, *m. (dr.) természeti örökös.*
 Hoirie, *f. (dr.) örökség.*
 'Holà, *int. hó! lassan!*
 'Holement, *m. bagolyhukogás.*
 'Holer, *v. n. hukogni (bagolyról).*
 'Hollandille, *f. hollandi vasszon.*

Hollans, *m. pl. flandriai patyolat.*
 Holocauste, *m. égőáldozat.*
 Holotomie, *f. inmeredség.*
 Hom! *int. hűm!*
 'Homard, *m. tengeri rák.*
 Hombre, *m. játék neme.*
 Homélie, *f. szentbeszéd.*
 Homéopathe, *m. hasonszenvész;*
 — *thie, f. hasonszenv;* — *thique,*
adj. hasonszenvi; — *thiser, v. a. ha-*
sonszenvileg gyógyítani.
 Homicide, *m. gyilkosság, ölés; gyil-*
kos; —, adj. gyilkos.
 Hommage, *m. hódolat.*
 Hommager, *m. hábérés, hábérnök.*
 Hommasse, *adj. férfit, férfiu, férfias.*
 Homme, *m. ember; férfi.*
 Hommée, *f. napszám, napi munka.*
 Hommelet, *m. emberke.*
 Homogène, *adj. egyenmő, hasonnemű.*
 Homogénéité, *f. hasonneműség.*
 Homologuer, *v. a. biróilag megerősíteni.*
 Homonyme, *adj. egyenlőn hangzó,*
hangazonos; —, m. egyenlőn hang-
zó szó.
 Homonymie, *f. (gr.) egyenhang; hang-*
egyezés.
 Hon! *int. ej! óh!*
 'Hongre, *m. herélt ló.*
 'Hongrer, *v. a. herélni (lovat).*
 'Hongroyeur, *m. írász, írhatimár.*
 Honnête, *adj. — ment, adv. becsületes;*
illendő, illedelemes; udvarias, nyá-
jas, módos; becsületesen stb.
 Honnêteté, *f. becsületesség; illedelem;*
udvariaság, módosság; háladatos-
ság; honnêtetés, pl. megtisztelés.
 Honneur, *m. becsület; tisztesség;*
tisztelet, tiszteletadás; honneurs, pl.
méltóságok, tisztségek; megtiszte-
lés, tiszteletlétel.
 'Honrir, *v. a. p. u. kigúnyolni.*
 'Honnisser, *m. p. u. rágalmazó.*
 Honorable, *adj. — ment, adv. becsü-*
letes, tiszteletreméltó, tisztos, tisz-
tesleges; becsületesen stb.
 Honoraire, *adj. tiszteletbeli; —, m.*
tiszteletdíj.
 Honorer, *v. a. tisztelni, megtisztelni;*
(com.) névbeccsülni, névbeccsülésből
elfogadni (váltót); s'—, v. pr. dicse-
kedni (. . . val, . . . vel).
 Honorifique, *adj. becsületet hozó.*
 'Honte, *f. szégyen; szemérmesség.*
 'Honteux, *euse, adj. — eusement, adv.*
szemérmes; gyalázatos; szemér-

mesen; gyalázatosan; parties hon-
teuses, pl. szemérmest; pauvres —,
házi szegények
 Hôpital, *m. kórház.*
 'Hoquet, *m. csuklás.*
 Horaire, *adj. óránkénti, óráigvaló.*
 'Horde, *f. csorda, sereg.*
 Horizon, *m. látkör, láthatár.*
 Horizontal, *ale, adj. — alement, adv.*
vízirányos; vízirányosan.
 Horloge, *f. óra, óramű.*
 Horloger, *m. órás, óraműves.*
 Horlogerie, *f. órásság; órakereskedés.*
 Hormis, *prp. kívül.*
 Horoscope, *m. csillagvetés.*
 Horreur, *f. iszony; borzalom; undok-*
ság, gyalázatosság.
 Horrible, *adj. — ment, adv. borzasz-*
tó; borzasztólag.
 Horripilation, *f. borzadás.*
 'Hors, *prp. kívül.*
 'Hors-d'œuvre, *m. mellékdolog; mel-*
léképület.
 Horticultural, *ale, adj. kertészeti.*
 Hortolage, *m. melegágyaknak s zöld-*
ségnek való hely.
 Hospice, *m. szállás; fig. menhely,*
menedék.
 Hospitalier, *ère, adj. vendégszerető.*
 Hospitalité, *f. vendégszeretős; ven-*
dégfog.
 Hostie, *f. ostya; áldozatállat.*
 Hostile, *adj. — ment, adv. ellenes,*
ellenséges; ellenségesen.
 Hostilité, *f. ellenségesség, ellenségesség*
 Hôte, *m. vendéglős, kocsmáros; gazda;*
vendég; bérli; table d'—, kőszas-
tal, társas ebéd vagy asztal.
 Hôtel, *m. palota; szálloda; — de ville,*
városház; maître d'—, udvarmester,
udvarnaggy.
 Hôtel-Dieu, *m. kórház (Párisban).*
 Hôteller, *m. — ère, f. vendéglős, fo-*
gadó; vendéglősnő, fogadósnő.
 Hôtellerie, *f. fogadó, vendégfogadó.*
 Hôteuse, *f. fogadósnő, gazdasszony.*
 'Hôte, *f. putton.*
 'Hottée, *f. puttonnal tele.*
 'Hotteret, *m. kosaracska.*
 'Hôteur, *m. puttonos.*
 'Houblon, *m. komló.*
 'Houblonner, *v. a. komlózni. [föld.]*
 'Houblennière, *f. komlókert, komló-*
houe, f. kapa.
 'Houer, *v. a. kapálni, fel-, megkapálni.*
 'Houette, *f. kis kapa.*

'Houille, *f.* kőszén.
'Houillère, *f.* kőszénbánya.
'Houilleur, *m.* kőszénbányász.
'Houle, *f.* (mar.) hullámos tenger.
'Houlette, *f.* pástorbot.
'Houleux, *euse*, *adj.* (mar.) hullámos.
'Houp, *int.* hej! hé!
'Houper, *v. a.* (chass.) kiáltani.
'Houpe, *f.* bojt, rojt.
'Houppé, *ée*, *adj.* bojtos, rojtos.
'Houppée, *f.* (mar.) hullámmelkedés.
'Houppelande, *f.* utazóöltöny.
'Houpper, *v. a.* rojtokkal ellátni; — *de la laine*, gyapjút kártolni.
'Houra, *m.* hurrahkialtás.
'Hource, *f.* (mar.) vitorlakötél.
'Hourdage, *m.* (maç.) darabos vakolat.
'Hourder, *v. a.* durván bevakolni.
'Houret, *m.* rossz vadászebecske.
'Hourvari, *int.* (chass.) ide! erre! —, *m.* láрма, szivaj, zaj; akadály.
'Housard, *v.* Housard.
'Houspiller, *v. a.* tépni, megtépni, rángatni, ránczigálni.
'Houssage, *m.* lesöprés, leporozás.
'Houssard, *m.* huszár.
'Housse, *f.* csótár; boríték, takaró.
'Housseau, *m.* nagy gombostű.
'Houssée, *f.* juhbőr gyapjustól.
'Housser, *v. a.* leporozni, lesöpörni.
'Houssot, *m.* 'Houssotte, *f.* esőzár (bőröndökök stb.).
'Housseur, *m.* lesöprő.
'Houssine, *f.* lovagvessző.
'Houssiner, *v. a.* vesszővel kiporozni.
'Houssoir, *m.* tollseprő.
'Housson, *v.* Houx.
'Hout, *m.* fűrészláb. [tővis.
'Houx, *m.* téli magyal; petit —, egér.
'Houyau, *m.* kétágu kapa, írtókapa.
'Huaille, *f.* pórnép.
'Huard, *m.* halász-sas.
'Huau, *m.* pl. madárvész.
'Huche, *f.* süttőteknő; kenyérláda; hallartó.
'Huchet, *m.* vadászkürt.
'Huel *int.* ho!
'Huée, *f.* (chass.) láрма farkasvadászalkor; gúnykaczaj.
'Huer, *v. a.* hängös kiáltással üzöbe venni a farkast; fig. kipiszszegetni.
'Huette, *v.* 'Hulotte.
'Huguenot, *m.* — *te*, *f.* hugonotta; hugonottanő.
'Huguenote, *f.* kis főzökemence; tégely, kőcsög.

'Huhule, *f.* huhogó bagoly.
Huile, *f.* olaj.
Huiler, *v. a.* olajjal bekenni.
Huilerie, *f.* olajraktár; olajmalom.
Huileux, *euse*, *adj.* olajos; olajnemű.
Huillier, *m.* olajos üvegecske; olajütő.
Huillière, *f.* olajos korsó. [tőknál.
Huis, *m.* vm. ajtó; à — clos, zárt ajtó.
Huisserie, *f.* ajtófélf.
Huissier, *m.* ajtónálló; törvénytisztogató, poroszló, hajdu.
Huit, *adj.* nyolcz; nyolczadik; —, *m.* nyolcz; nyolczadik.
Huitaine, *f.* nyolcznapos idő.
Huitième, *adj.* nyolczadik; —, *m.* nyolczad, nyolczadrész; a hó nyolczadika.
Huitièmement, *adv.* nyolczadszor.
Huître, *f.* osztriga, szőrbencs.
Huïtrier, *m.* osztrigaáros.
'Hulotte, *f.* füles bagoly.
Humain, *ine*, *adj.* — *inément*, *adv.* emberi; emberséges, emberszerető, nyájias, szíves; emberileg stb.; lettres humaines, pl. szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.
Humaniser, *v. a.* emberíteni, szelidíteni; s' —, *v. pr.* művelődni, szelidülni; s' — avec qu., valakihez lobocsázkodni.
Humaniste, *m.* iskolatudós.
Humanité, *f.* emberi természet, emberiség; emberség, emberségeség, emberszerettség, nyájasság; humanité, pl. szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.
Humantin, *m.* tengeridisszób.
Humble, *adj.* — *ment*, *adv.* alázatos; alázatosan. [frissüni.
Humecter, *v. a.* megnedvesíteni, meg-
'Humer, *v. a.* szörpölni; beszívni.
Huméral, *ale*, *adj.* váll...; muscle —, vállizom. [kules.
Humérus, *m.* (anat.) vállperccz, váll-
'Humeur, *f.* nedv, nedvesség; kedély, hangulat, szeszély, kedv.
Humide, *adj.* — *ment*, *adv.* nedves; nedvesen.
s'Humider, *v. pr.* locsolódni.
Humidité, *f.* nedvesség; humiditás, pl. nyálka.
Humiliation, *f.* megalázás, lealázás; bántás, sértés.
Humilier, *v. a.* megalázni; s' —, *v. pr.* magát megalázni.
Humilité, *f.* alázat, alázatosság.

Humoral, ale, adj. testi nedveket illető; főnév humorale, csúszláz.
 Humorista, adj. humoros; szeszélyes; különcdőlő; —, m. humorista, szeszélyész.
 Humoristique, adj. szeszélyes.
 Humus, m. televényföld.
 'Hune, f. árbockosár; harangláb.
 'Hunier, m. árbockaszőlőrla.
 'Huppe, f. bunka, babuka.
 'Huppé, ée, adj. bóbítás, búbás; fig. előkelő; ravasz.
 'Hure, f. vadkan, farkas, csuka stb. feje. (lás.)
 'Hurlement, m. ordítás, üvöltés, vonítás.
 'Hurler, v. n. ordítani, vonítani.
 'Hurleur, m. bögőncz.
 Hurluberlu, Hurlubrelu, adv. hebeszgyán; —, m. meggondolatlan, szeszélyes ember.
 'Hussard, v. 'Houssard.
 'Hussite, m. hussita.
 Husso, m. visa.
 'Hutte, f. kunyhó.
 Huyau, m. kakuk.
 Hyacinthe, f. jácsint; jácsintkő.
 Hybride, adj. animal —, korcsállat.
 Hydrargyre, m. higany, kéneső.
 Hydrate, m. (chim.) vízege.
 Hydraulique, f. vízepítészet; —, adj. vízepítészeti.
 Hyde, f. visikigyó.
 Hydrocéphale, f. agyvízkór.
 Hydrocyanique, adj. acide —, kéksav.
 Hydrodynamique, f. vízműtan, vízerősszet, vízműtan. [lany, vizany.
 Hydrogène, m. (chim.) kőnony, gyu.
 Hydrographie, m. vízleíró.
 Hydrographie, f. vízrajz, vízleírás.
 Hydrographique, adj. vízrajzi, vízleírás.
 Hydrologie, f. víztan.
 Hydromel, m. méhsér; — vineux, mézes bor.
 Hydromètre, m. vízmérő.
 Hydrométrie, f. vízmértan.
 Hydropathie, f. vízgógyászat.
 Hydropathique, adj. vízgógyászati.
 Hydrophobe, m. visiszonyos.
 Hydrophobie, f. visiszony, vesszetség.
 Hydrophobique, adj. visiszonyos.
 Hydrophytes, f. pl. vízi növények.
 Hydropique, adj. vízkóros; —, m. et f. vízkórásban sínlő.
 Hydropisie, f. vízkór, vízkórás.
 'Hydropote, m. víztörő, víziszta.

Hydroscope, m. vizóra.
 Hydrostatique, f. visznyugtán; —, adj. — ment, adj. visznyugtani; visznyugtánilag.
 Hydrotechnique, f. vízműtan.
 Hydrothorax, f. mellvízkór.
 Hydrotique, adj. isszasztó.
 Hyène, f. hiéna.
 Hygiène, f. éptan, egészségtan.
 Hygiénique, adj. egészség fentartására szolgáló.
 Hygromètre, m. nedmérő, légnedmérő.
 Hygrométrique, adj. légnedmérési, nedmértani.
 Hygroscope, v. Hygromètre.
 Hymen, m. (anat.) szűz-őr.
 Hymen, Hyménée, m. nászisten, házasság istene; fig. házasság.
 Hymnaire, m. énekeskönyv.
 Hymne, m. himnusz, dicsének; —, f. solosma, imadal.
 Hymniste, m. himnuszalköltő.
 Hypallage, f. (rhét.) viasszás szórend.
 Hyperbole, f. túlzás.
 Hyperbolique, adj. — ment, adv. túlzó; túlzólag.
 Hyperboréen, m. éjszakraideki, éjszaki.
 Hypercritique, m. túlszigoru bíráló.
 Hypnobre, m. alvajáró.
 Hypnologie, f. álomtan.
 Hypocondre, m. (anat.) lágyék, vékony, a test vékonya; fig. rasztos, lépkóros.
 Hypocondriaque, adj. lépkóros; —, m. rászatos, lépkóros.
 Hypocondrie, f. rászát, lépkór.
 Hypoceras, m. fűszeres bor, fűszerbor.
 Hypocriser, v. n. kétszínűsködni, színészködni.
 Hypocrisie, f. képmutatás.
 Hypocrite, m. et f. kétszínű, képmutató, színészködni; —, adj. kétszínű, színészködni.
 Hypogastre, m. (anat.) alhas.
 Hypogastrique, adj. alhashoz tartozó, alhas ....
 Hypogée, m. sírbolt, holtalag.
 Hypoearque, m. hasvízkór.
 Hypostase, f. tárgyastvány, alanyítvány; (méd.) vizeletszálladék.
 Hypoténuse, (geom.) átfogó.
 Hypothécaire, adj. — ment, adv. hitel-szálogi; hitelszálogilag; créancier —, zálogos hitelész.
 Hypothèque, f. jelzálog, hitelszálog; zálogjog, zálogos jog.

Hypothéquer, v. a. elzálogr. titni.
 Hypothèse, f. föltét, föltétel.
 Hypothétique, adj. — ment adj. föltételes, föltételes; föltétesen, föltételesen.

Hysope, Hyssope, f. issóp.
 Hystéralgie, f. (méd.) méhfájás.
 Hystérie, f. (méd.) méhgörös, méhbaj.
 Hystérique, adj. méhgörösös, méhkör.
 Hystéroccèle, f. (chir.) méhizsam.

I.

Iambe, m. (pros.) menő, szökő (láb), jambus.
 Iambique, adj. menő, szökő, jambus.
 Iatrique, adj. gyógyászati.
 Iatrochimiste, m. vegyészorvos.
 Ibara, m. berzsensfa.
 Ibis, m. batta, cibik, ibis. [dott.]
 Icelui, Icelle, pron. (dr.) említett, mon.
 Ichneumon, m. egyiptomi petymeg; fürkész, nyergesbogár, gyilkos darázs.
 Ichnographie, f. épület alaprajza.
 Ichnographique, adj. alaprajzi.
 Ichor, m. sebviz.
 Ichoreux, euse, adj. genyes.
 Ichtyocolle, m. vizakólyag.
 Ichtyologie, f. halak leírása.
 Ichtyophage, m. halevő.
 Ici, adv. itt, ide.
 Iconique, adj. utánképzett.
 Iconoclaste, m. képromboló.
 Iconographie, m. képleíró.
 Iconographie, f. képek leírása.
 Iconographique, adj. képleírási.
 Iconolâtre, m. képimádó.
 Iconologie, f. képtan.
 Ictère, m. epekór, epekórság.
 Ictérique, adj. sárgakóros.
 Idéal, ale, adj. képselt; eszményi; —, m. műeszmény, eszmekep.
 Idéalisme, m. eszmeelviség, eszmés-ség, eszmeiség.
 Idée, f. eszme; ötlet; képzelgés.
 Idemiste, m. p. u. mindent igenlő, igenlősdí.
 Identification, f. azonosítás.
 Identifier, v. a. azonosítani; s' —, v. pr. azonosulni.
 Identique, adj. — ment, adv. azonos; azonosan.
 Identité, f. azonosság, azon ág.
 Idéologie, f. eszmetan.
 Idiocrase, Idiocrasie, f. testi tulajdonság, testsajátság.
 Idome, m. nyelv, tájnyelv.

Idiosyncrase, Idiosyncrasie, f. természetesi szenv, szenvkülönösség.
 Idiot, ote, adj. együgyű, tudatlan; —, m. oktondi, bonfordi.
 Idiotisme, m. nyelvsajátság.
 Idolâtre, adj. bálványozó; bolondulásig szerelmes; —, m. bálványimádó. [ványt imádni.]
 Idolâtre, v. a. isteníteni; —, v. n. bálványozó.
 Idolâtrie, f. bálványozás, bálványimádás; ág. istenítés. [zó.]
 Idolâtrique, adj. bálványos, bálványozó.
 Idole, f. bálványkép, bálvány.
 Idonéité, f. p. u. alkalmatlanság, alkalmatlanság.
 Idylle, f. pásztori költemény.
 If, m. tiszafa, tertyőfa.
 Ignare, adj. tudatlan.
 Igné, ée, adj. tűzes.
 Ignicole, m. tűzimádó.
 Ignivome, adj. tűzhányó.
 Ignivore, m. tűzevő.
 Ignoble, adj. — ment, adv. nemtelen, közönséges, aljas.
 Ignominie, f. gyalázat.
 Ignominieux, euse, adv. — eusement, gyalázatos; gyalázatosan. [lanul.]
 Ignoramment, adv. nem tudva, tudat.
 Ignorance, f. tudatlanság, nemtudás.
 Ignorant, te, adj. tudatlan; —, m. — te, f. tudatlan.
 Ignoré, ée, part. et adj. (v. Ignorer) ismeretlen, nem tudott.
 Ignorer, v. a. nem tudni; nem érteni.
 Il, pron. ő; ex, az; ils, pl. ők.
 Ile, f. sziget.
 Iles, m. pl. lágyék; os des —, bélcsont.
 Iliaque, adj. passion —, bélkórszvény.
 Illation, f. következtetés.
 Illégal, ale, adj. — alement, adv. törvénytelen; törvénytelenül.
 Illégalité, f. törvénytelenesség.
 Illégitime, adj. — ment, adv. törvénytelen, jogtalan; törvénytelen, házasságon kívüli; törvénytelenül stb

Illégitlenség, *f.* törvénytelenység, jogtalanság.
 Illettré, *éé*, *adj.* tanulatlan.
 Illibéral, *ale*, *adj.* nem adakozó, nem bökész; aljas.
 Illoite, *adj.* — ment, *adv.* tilos, tilalmas; tilosan, tilalmasan. [*lan.*]
 Illimité, *éé*, *adj.* határtalan, korlátlan.
 Ilisible, *adj.* olvashatlan.
 Ilitér, *éé*, *v.* Illettré.
 Illogique, *adj.* logikátlan.
 Illuminateur, *m.* meg-, felvilágosító.
 Illumination, *f.* megvilágosítás; kivilágítás.
 Illuminé, *éé*, *adj.* meg-, felvilágosított; —, *m.* világosult, felvilágosult.
 Illuminer, *v. a.* meg-, kivilágosítani, kivilágítani; színezni, kiszínezni.
 Illusion, *f.* áttatás, ámitás, csalódás; ábránd, képzelgés; csalék.
 Illusoire, *adj.* — ment, *adv.* csalékony, csalóka, látszatos, ámuló, ál; látszólag.
 Illustration, *f.* fény, dicsőség, künnetés; magyarázat, értelmezés.
 Illustré, *adj.* híres; dicső; elhíresült.
 Illustrer, *v. a.* híressé tenni.
 Illustrissime, *adj.* méltóságos, nagyméltósága.
 Iot, *m.* kis sziget, szigetke.
 Iote, *m.* helota.
 Image, *f.* kép, szentkép; képmás, hasonmás.
 Magé, *éé*, *adj.* képes, képekkel teljes.
 Mager, *m.* képáros.
 Imaginable, *adj.* képzelhető.
 Imaginaire, *adj.* képzelt.
 Imaginatif, *ive*, *adj.* találatékony, leleményes.
 Imagination, *f.* képzelőerő, képzelődés, ötlet, gondolat.
 Imaginative, *f.* képzelőerő.
 Imaginer, *v. a.* kigondolni; s' —, *v. pr.* magának képzelni, képzelődni.
 Imbecile, *adj.* — ment, *adv.* tompaelmű, gyöngesfejű, hígesszű; —, *m.* et *f.* tompaelmű.
 Imbécillité, *f.* tompaelműség, értelemgyöngesége.
 Imbécille, *etc.*, *v.* Imbécile.
 Imberbe, *adj.* szakállatlan.
 Ibiber, *v. a.* átáztatni, keresztüláztatni; s' —, *v. pr.* beszívódni.
 Imbibition, *f.* beszívás.
 Imblamable, *adj.* p. u. feddhetlen.
 Imboire, *v. pr.* ür. v. s' Imbiber.

Imbriague, *adj.* sam. részeg; —, *m.* részeg (ember).
 Imbricée, *adj.* f. tuile —, vajt cserép, ürdő tégla.
 Imbroglie, *m.* bonyolódás.
 Imbu, *ue*, *adj.* (chim.) beitatott (... val, ... vel); fig. áthatott (... tól, ... től).
 Imitable, *adj.* utánoszhaló.
 Imitateur, *m.* — trice, *f.* utánzó; utánzó; —, *adj.* utánzó.
 Imitatif, *ive*, *adj.* utánzó.
 Imitation, *f.* utánzás.
 Imiter, *v. a.* utánozni.
 Immaoulé, *éé*, *adj.* szeplőtelen.
 Immangeable, *adj.* meg nem ehető.
 Immanquable, *adj.* — ment, *adv.* hibázhatlan, csálhatatlan; bizonyosan.
 Immatérialité, *f.* anyagtalanság.
 Immatériel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* anyagtalán; anyagtalánul. [*tás.*]
 Immatriculation, *f.* anyakönyvbe írtatás.
 Immatricule, *f.* anyakönyv, névkönyv.
 Immatriculer, *v. a.* anyakönyvbe beíratni.
 Immaturité, *f.* p. u. éretlenség.
 Immédiat, *ate*, *adj.* — atement, *adv.* közvetlen; közvetlenül.
 Immédiation, *f.* közvetlenség.
 Immémorial, *ale*, *adj.* emlékezőhaladó.
 Immense, *adj.* — ment, *adv.* megmérhellen, temérdek; megmérhellenül.
 Immensité, *f.* megmérhellenesség, temérdekség.
 Immensurable, *adj.* megmérhellen.
 Immerger, *v. a.* elmeríteni, bemártani.
 Immersion, *f.* elmerülés; (ap.) beáztatás. [*ingatlanjószág.*]
 Immeuble, *adj.* (dr.) ingatlan; —, *m.* Immigration, *f.* p. u. beköltözés, bevándorlás. [*leg.*]
 Imminemment, *adv.* közelgőleg, jövő.
 Imminence, *f.* közelebbi jövő.
 Imminent, *te*, *adj.* közelgő.
 s'Immiscer, *v. pr.* beavalkozni.
 Immixtion, *f.* (dr.) beavalkozás.
 Immobilie, *adj.* mozdulatlan, mozdíthatlan; fig. rendíthetlen.
 Immobilier, *ère*, *adj.* ingatlan jószágot illető; —, *m.* ingatlan jószág.
 Immobiliser, *v. a.* (dr.) ingatlanná tenni. [*dulatlanság.*]
 Immobilité, *f.* mozdíthatatlanság, mox-
 Immodération, *f.* p. u. mérséklatlenség.
 Immodéré, *éé*, *adj.* — ment *adv.* mértékletlen; mértékletlenül

Immodeste, adj. — ment, adv. *szerénytelen; erkölcstelen; szerénytelenül; erkölcstelenül.*

Immodestie, f. *szerénytelenség; erkölcstelenség.*

Immolation, f. *áldozás.*

Immoler, v. a. *áldozni; fig. feláldozni.*

Immonde, adj. (bib.) *tisztlátlan.*

Immondice, f. *tisztlátlanság; immondices*, pl. *szemet, gaz, szenny, mocskok.*

Immoral, ale, adj. *erkölcstelen.*

Immoralité, f. *erkölcstelenség.*

Immortaliser, v. a. *halhatlanítani.*

Immortalité, f. *halhatlanság.*

Immortel, elle, adj. *halhatlan; —, m. halhatlan.*

Immortelle, f. (bot.) *tündök.*

Immuable, adj. — ment, adv. *változhatlan; változhatlanul.*

Immunité, f. *szabadság, mentesség.*

Immutabilité, f. *változhatlanság.*

Impair, ire, adj. *páratlan.*

Impalpable, adj. *tapinthatlan.*

Impardonnable, adj. *megbocsáthatlan.*

Imparfait, ite, adj. — aitement, adv. *tökéletlen; tökéletlenül.*

Imparfait, m. (gr.) *félmúlt. [hatlan.*

Impartable, **Impartageable**, adj. *oszt-*

Impartial, ale, adj. — alement, adv. *részrehajlatlan; részrehajlatlanul.*

Impartialité, f. *részrehajlatlanság.*

Impartibilité, f. (dr.) *oszthatlanság.*

Impartible, adj. (főod.) *oszthatlan.*

Impasse, f. *vakutca. [lenség.*

Impassibilité, f. *érzettelenség, érzéket-*

Impassible, adj. *érzellen, érzéketlen, szenvedéstől ment.*

Impastation, f. *vakolat neme; (ap.) lélesztővő átváltoztatás.*

Impatiemment, adv. *türelmetlenül.*

Impatience, f. *türelmetlenség.*

Impatient, te, adj. *türelmetlen.*

Impatienter, v. a. *türelmetlenné tenni;*

s' —, v. pr. türelmetlenkedni.

Impatroniser, v. pr. *fam. befészke-*

lődni.

Impayable, adj. *megfizethetlen.*

Impeccabilité, f. *vélkezhetlenség.*

Impeccable, adj. *vélkezhetlen.*

Impeccance, f. *ártatlanság, vétlenség.*

Impénétrabilité, f. *áthatlanság; fig. megsejtethetlenség.*

Impénétrable, adj. — ment, adv. *áthatlan; áthatlanul; fig. kitanulhatatlan; kitanulhatatlanul.*

Impénitence, f. *tőredelmellenség.*

Impénitent, te, adj. *tőredelmetlen.*

Impenses, f. pl. *költségek.*

Impératif, ive, adj. — ivement, adv. *parancsoló; parancsolólag; —, m. (gr.) parancsoló (mód).*

Impératrice, f. *császárné, császárnő.*

Imperceptible, adj. — ment, adv. *észrevehetlen; észrevehetlenül.*

Imperdable, adj. *elvezethetetlen.*

Imperfectible, adj. *tökéletesíthetlen.*

Imperfection, f. *tökéletlenség; imperfections*, pl. *hiányos ivék.*

Impérial, ale, adj. *császári.*

Impériale, f. *hintőfődel; ágymeny-*

nyezet; (bot.) koronás halkotú, császárkorona, császára.

Impérieux, euse, adj. — eusement, adv. *parancsoló; sürgős; parancsolólag; sürgősen.*

Impérisoit, f. p. x. *parancsoló volta (. . . nak, . . . nek).*

Impérissable, adj. *el nem muló, elenyészhetlen.*

Impéritle, f. *tapasztalatlanság.*

Imperméabilité, f. *áthatlanság.*

Imperméable, adj. *áthatlan; vízhatlan, vízálló.*

Impermutable, adj. *el nem cserélhető.*

Impersonnalité, f. (gr.) *személytelenség. [telen.*

Impersonnel, elle, adj. (gr.) *személy-*

Impertinemment, adv. *helytelenül, il-*

letlenül; képtelenül.

Impertinence, f. *illetlenség, meggon-*

dolatlanság, gorombaság.

Impertinent, te, adj. *illetlen, szerény-*

telen, goromba, szemtelen; —, m. szemtelen.

Imperturbable, adj. — ment, adv. *ren-*

díthetlen; rendíthetlenül.

Impétrable, adj. *elérhető.*

Impétrant, m. — te, f. (dr.) *nyerő, ado-*

mányos; nyerő, adományos.

Impétration, f. (dr.) *megnyerés.*

Impétrer, v. a. (dr.) *elérni, megnyerni.*

Impétreux, euse, adj. — eusement, adv. *heves, erőszakos; hevesen.*

Impétreusité, f. *hevesesség.*

Impie, adj. *istentelen; —, m. el f.*

istentelen.

Impiété, f. *istentelenség.*

Impiteux, euse, adj. *írgalmatlan.*

Impitoyable, adj. — ment, adv. *írgal-*

matlan, érzéketlen; írgalmatlanul.

Implacable, adj. *engesztelhetlen.*

Implantation, *f.* beültetés, beplántálás.
Implanter, *v. a.* beültetni, beplántálni.
Implexe, *adj.* beleszótt; bonyolult.
Impliable, *adj. p. u.* hajthatlan.
Implication, *f. (dr.)* bonyolódás (bűnténybe).
Implicite, *adj.* — *ment, adv.* beleértett; *beleértve*; *foi* —, vakhit.
Impliquer, *v. a.* bonyolítani, bebonyolítani; — *contradiction*, ellentmondást magában foglalni; *s'—, v. pr.* magának ellentmondani (tételekről).
Implorer, *v. a.* esedezni, kérni.
Impoli, *ie*, *adj.* udvariatlan, goromba.
Impolitesse, *f.* udvariatlanság.
Impolitique, *adj.* — *ment, adv.* politikátlan, ildomtalan; politikátlanul, ildomtalanul; —, ildomtalanul.
Impondérable, *adj.* megmérlegelhetlen.
Impopulaire, *adj.* népszerűtlen.
Impopularité, *f.* népszerűtlenség.
Importable, *adj. (com.)* bevihető, behozható.
Importance, *f.* fontosság, nyomosság.
Important, *te*, *adj.* nyomos, fontos, nevezetes. [tal.
Importation, *f. (com.)* bevitel, behozatal.
Importer, *v. a. (com.)* bevinni, behozni; —, *v. n.* et *imp.* fontosnak, nyomosnak lenni, érdekelni; il lui importe, érdekelve van ebben; qu'il importe? mit bánom! n'importe, mit sem tesz.
Importun, *une*, *adj.* — nément, *adv.* tolakodó, alkalmatlan; alkalmatlanul; —, *m.* tolakodó.
Importuner, *v. a.* alkalmatlankodni.
Importunité, *f.* tolakodás, alkalmatlankodás.
Imposable, *adj.* adóalatti, adóköteles.
Imposant, *te*, *adj.* tekintélyes, nagy hatású.
Imposer, *v. a.* rátenni (kezet); rárakni, megterhelni; megadóztatni; megparancsolni; tekintetet parancsolni, nagy hatással lenni; (*imp.*) beemelni; en — à qu., valakit megcsalni; valakit rászedni; *s'en—, önmagát ámulani.*
Imposeur, *m. p. u.* megadóztató; (*imp.*) beemelő.
Imposition, *f.* föltevés, rátevés (kézről); adókivetés, megadóztatás; (*imp.*) elrakás, elhelyezés; beemelés; — *d'un nom*, elnevezés.
Impossibilité, *f.* lehetlenség.

Impossible, *adj.* lehetlen.
Imposte, *m. (arch.)* főte, oszlopfő.
Imposteur, *adj.* csalárd; —, *m.* csaló.
Imposture, *f.* csalás.
Impôt, *m.* adó.
Impotence, *f.* nőszhellenesség, nőszethetlenség.
Impotent, *te*, *adj.* gyöngye, tehellen; keptelen, alkalmatlan.
Impraticable, *adj.* kivihetlen; össze-, megférhetlen; járhatlan. [dús.
Imprécation, *f.* megátkozás; átkozó.
Imprécatore, *adj.* átkos, átkozódó.
Imprégner, *v. a. (chim.)* telizni; *s'—, v. pr.* magába fölvenni, beszíni.
Imprenable, *adj.* bevehetlen, elfogalhatlan, megvihatlan.
Imprescriptibilité, *f.* elévülhetlenség.
Imprescriptible, *adj.* elévülhetlen.
Impressif, *ive*, *adj.* hathatós.
Impression, *f.* benyomás, hatás; lenyomat, nyomtatvány; kiadás.
Imprévoyance, *f.* vigyázatlanság.
Imprévoyant, *te*, *adj.* vigyázatlan.
Imprévu, *ue*, *adj.* előre nem látott.
Imprimable, *adj.* nyomtatható.
Imprimé, *m.* nyomtatvány.
Imprimer, *v. a. et n.* lenyomni, lenyomatot készíteni, verni; (*imp.*) nyomtatni; fig. beleoltani, elméjébe verni; alapozni, alagyozni; faire —, nyomtatni (könyvet); — *du respect*, tekintetet gerjesztetni; *s'—, v. pr.* benyomódni.
Imprimerie, *f.* nyomda. [dász.
Imprimeur, *m.* könyvnyomtató, nyom-
Imprimure, *f. (pein.)* alapozás, alagyozás, aljázás.
Improbabilité, *f.* valószínűtlenség.
Improbable, *adj.* nem valószínű.
Improbateur, *m.* helyben nem hagyó, rozszaló, helytelenülő; —, *trice*, *adj.* rozszaló.
Improbation, *f.* rozszalás. [ság.
Improbité, *f.* rozshizeműség, hamis.
Impromptu, *m.* rögtönzet.
Impromptuaire, *v.* Improvisateur.
Impropre, *adj.* — *ment, adv. (gr.)* sajjatlan; sajjátlanul.
Impropreté, *f.* használhatatlanság.
Impropriété, *f. (gr.)* sajjátlanság.
Improuver, *v. a.* rozszalni, nem helyeselni. [ész.
Improvisateur, *m.* rögtönző, heveny-
Improvisation, *f.* rögtönzés.
Improviser, *v. a.* rögtönözni.

Improvisé, adv. & l'—, véletlenül.
 Imprudemment, adv. okatlanul, ildom-
 talanul.
 Imprudence, f. ildomtalanság, észély-
 Imprudent, te, adj. ildomtalan.
 Impubère, adj. kiskorú.
 Impudemment, adv. szemtelenül.
 Impudence, f. szemtelenség.
 Impudent, te, adj. szemtelen.
 Impudeur, f. szemtelenség.
 Impudicité, f. szemérmellenség, szem-
 telenség, fajtalanság.
 Impudique, adj. — ment, adv. szemér-
 mellen, szemtelen; szemérmellenül,
 szemtelenül.
 Impugner, v. a. meglátni.
 Impuissance, f. tehetlenség; nőste-
 hetlenség.
 Impuissant, te, adj. tehetlen; nőste-
 Impulsif, ive, adj. ösztönző.
 Impulsion, f. hajtás; fig. ösztönzés.
 Impunément, adv. büntetlenül.
 Impuni, ie, adj. büntetlen.
 Impunité, f. büntetlenség.
 Impur, ure, adj. — rement, adv. tisztá-
 tlan; szemérmellen; tisztátalanul;
 szemérmellenül.
 Impureté, f. tisztatlanság; fig. sze-
 mérmellenség, bujaság.
 Imputabilité, f. beszámíthatóság.
 Imputable, adj. beszámítható.
 Imputatif, ive, adj. hibáztató, vétkelő.
 Imputation, f. leszámítás; beszámítás;
 vádolás, vád.
 Imputer, v. a. vádolni, okolni, vétkelni,
 tulajdonítani (... nak, ... nek); leszám-
 itni, betudni.
 Imputrescible, adj. rothadatlan.
 Inabondance, f. bősztehetlenség.
 Inabordable, adj. hozzáférhetlen.
 Inabordé, ée, adj. elhagyott, nem ke-
 resett.
 Inabrogeable, adj. eltörölhetlen.
 Inacceptable, adj. el nem fogadható.
 Inaccessibilité, f. p. u. hozzáférhet-
 lenség.
 Inaccessible, adj. hozzáférhetlen.
 Inaccommodable, adj. kiegyenlíthetlen.
 Inaccordable, adj. össze nem egyeztet-
 hető.
 Inaccostable, adj. nem társaságos.
 Inaccoutumé, ée, adj. nem szokott;
 szokatlan.
 Inachevé, ée, adj. be nem végzett.
 Inactif, ive, adj. munkátlan, tétlen;
 hatástalan.

Inaction, f. tétlenség.
 Inactivité, f. tétlenség.
 Inadmissible, adj. meg nem engedhető.
 Inadvertance, f. vigyázatlanság.
 Inaliénabilité, f. elidegeníthetlenség.
 Inaliénable, adj. elidegeníthetlen.
 Inalliable, adj. vegyíthetlen.
 Inaltérable, adj. változhatlan.
 Inamissibilité, f. elveszthe'telenség.
 Inamissible, adj. elveszthetlen.
 Inamovibilité, f. elmozdíthatatlanság.
 Inamovable, adj. elmozdíthatlan.
 Inanimé, ée, adj. lelketlen.
 Inaniser, v. a. p. u. meghiusítani.
 Inanité, f. hasztalanság.
 Inanition, f. erőtlenedés, kimerültség.
 Inapercevable, adj. észrevehetlen.
 Inaperçu, ue, adj. észre nem vett.
 Inapplicable, adj. használhatatlan, al-
 kalmazhatlan.
 Inapplication, f. vigyázatlanság, szor-
 galmatlanság.
 Inapplicable, ée, adj. figyelmetlen, gon-
 dallan, hanyag.
 Inappréciable, adj. megbecsülhetetlen.
 Inapprété, ée, adj. készitellen.
 Inapprivoisable, adj. szelídíthetlen.
 Inaptitude, f. ügyetlenség. [rülten.
 Inarticulé, ée, adj. tagolatlan, szösz-
 Inassignable, adj. meghatározhatlan.
 Inattaquable, adj. megtámadhatatlan.
 Inattendu, ue, adj. váratlan.
 Inattentif, ive, adj. vigyázatlan.
 Inattention, f. vigyázatlanság.
 Inaugural, ale, adj. beavatási.
 Inauguration, f. ünnepélyes fölszen-
 telés; beavatás, beigtatás.
 Inaugurer, v. a. ünnepélyesen beig-
 tatni, beavatni, fölszentelni.
 Incalculable, adj. ki-, felszámíthatlan.
 Incandescence, f. tüzesedés, megtüze-
 sedés, izzás.
 Incandescent, te, adj. izzó.
 Incantation, f. bűvölés, igézés.
 Incapable, adj. nem képes, alkalmat-
 lan, ügyellen.
 Incapacité, f. képességihiány.
 Incarcération, f. bebörtönzés.
 Incarcérer, v. a. bebörtönözni.
 Incarnadin, ine, adj. halványpiros;
 —, m. testszín.
 Incarnat, ate, adj. kiáltóveres, test-
 szín, húsvörös; —, m. testszín, kí-
 rályvörös (szín).
 Incarnation, f. (th.) testtétele, meg-
 testesülés, megemberülés.

Incarné, ée, adj. (th.) *megtestesült*; fig. *megtestesült, valóságos*.
s'Incarner, v. pr. (th.) *megtestesülni*; (chir.) *húsozodni*.
Incarnade, f. *pajkos megbántás, megsértés, gyalázás; esztelenség*.
Incendiaire, m. et f. *gyújtogató; gyújtogatóndó*.
Incendie, m. *égés, gyuladás, tűzvész; zenebona*.
Incendier, v. a. *felgyújtani*.
Incération, f. *megviaszolás*.
Incertain, aine, adj. — *ainement*, adv. *bizonytalan, határozatlan; bizonytalanul*.
Incertitude, f. *bizonytalanság; változékonyság*. [nem szűnő].
Incessable, adj. p. u. *végtelen, meg*
Incessamment, adv. *szűnellenül; haldéktalanul; nem sokára*.
Incessant, te, adj. *szüntelen*.
Incessible, adj. (dr.) *átengedhetlen*.
Incession, f. p. u. *menés, járás*.
Inceste, m. *vérferdtől*.
Incestueux, euse, adj. — *eusement*, adv. *vérferdtészi; vérferdtől; —, m. vérferdtől*.
Inchantable, adj. *énékelhetlen*.
Incidentement, adv. *mellesleg, közben*.
Incident, te, adj. (dr.) *közbejövő, (opt.) beeső; —, m. közbejött eset, mellékkörülmény; nehézség, baj*.
Incidenter, v. n. *nehézségeket előhozni*.
Incinérer, v. a. *elhamvasztani*.
Incirconcis, ise, adj. *körül nem metélt*.
Incise, f. *közbetét, mondatszak*.
Inciser, v. a. *bemetszeni; (méd.) elosztlatni*.
Incisif, ive, adj. (méd.) *elosztató; dent incisive, metszőfog, előfog*.
Incision, f. *bemetszés*.
Incisoir, adj. dent —, *metszőfog*.
Inciabilité, f. *izgatóság*.
Incitateur, m. — *trice*, f. *izgató; izgatónó*.
Incitatif, ive, adj. *izgató, ingerlő*.
Incitation, f. *ingerlős, izgatás*.
Inciter, v. a. *buzdítani; izgatni, bujtogatni*.
Incivil, ile, — *ilement*, adv. *udvariatlan; illetlen; udvariatlanul; illetlenül*.
Incivillisé, ée, adj. *műveletlen*.
Incivillité, f. *udvariatlanság*.
Incivique, adj. *polgáriallan*.

Incivisme, m. *polgári érzület hiánya*.
Inclémence, f. *sordonság*.
Inclinaison, f. (astr.) *hajlás*.
Inclinant, te, adj. *egyik oldalra hajló*.
Inclination, f. *hajlás, meghajlás, magameghajítás; hajlam; kedvelés, gyönyörködés*.
Incliner, v. a. *meghajtani; —, v. n. meghajlani; fig. hajlani (...ra, ...re); a'—, v. pr. meghajolni, meghajtani magát (valaki előtt)*.
Inclus, use, adj. *beléfoglalt, mellékel.*
Incluse, f. *melléklet*.
Inclusivement, adv. *bezárólag*.
Incoercible, adj. *zabolázhatlan*.
Incognito, adv. *ismeretlenül*.
Incohérence, f. *össze nem függés*.
Incohérent, te, adj. *össze nem függő*.
Incolat, m. droit d'—, *lakhatási jog*.
Incombustibilité, f. *megéghetlenség*.
Incombustible, adj. *megéghetlen*.
Incommensurable, adj. *megmérhetlen*.
Incommode, adj. *kényelmetlen; alkalmatlan, szenvedhetetlen (személyekről)*. [teges].
Incommodé, ée, adj. *gyöngélkedő, be-Incommodément*, adv. *kényelmetlenül*.
Incommoder, v. a. *alkalmatlankodni*.
Incommodité, f. *alkalmatlanság; kényelmetlenség; gyöngélkedés*.
Incommunicable, adj. *nem közölhető*.
Incommutable, adj. — *ment*, adv. *háboríthatlan; háboríthatlanul*.
Incomparabilité, f. *hasonlíthatlanság*.
Incomparable, adj. — *ment*, adv. *hasonlíthatlan; hasonlíthatlanul*.
Incompatibilité, f. *összeférhetlenség; egyezhetlenség*.
Incompatible, adj. — *ment*, adv. *összeférhetlen; egyezhetlen; összeférhetlenül*.
Incompétamment, adv. *illetéktelenül, jogosítatlanul*.
Incompétence, f. *jogosítlanság, illetéktelenség*. [téktelen].
Incompétent, te, adj. *jogosítlan, illetlen*.
Incomplet, éte, adj. *nem teljes, hiányos*. [nyolult].
Incomplexe, adj. *egyszerű, nem bonyolult*.
Incompréhensibilité, f. *megfoghatlanság*.
Incompréhensible, adj. — *ment*, adv. *megfoghatlan; megfoghatlanul*.
Inconceivable, adj. *megfoghatlan*.
Inconciliable, adj. *egyezhetlen, össze nem egyeztethető*.

Inconduite, *f. rossz magaviselet.*
 Inconfident, *m. gyanús.*
 Incongru, *ue, adj. — áment, adv. hibás, helytelen (nyelvtanilag); helytelenül; fig. illetlen, durva.*
 Incongruité, *f. nyelvhiba; fig. képtelenség.*
 Inconnu, *ue, adj. ismeretlen; —, m. — ue, f. ismeretlen; ismeretlenből.*
 Inconsequence, *f. következetlenség.*
 Inconsequent, *te, adj. következzellen.*
 Inconsidération, *f. meggondolatlanlanság.*
 Inconsidéré, *ée, adj. — ment, adv. meggondolatlan; meggondolatlanul.*
 Inconsistance, *f. összefüggés hiánya.*
 Inconsistant, *te, adj. össze nem függő.*
 Inconsolable, *adj. — ment, adv. vigasztalhatlan; vigasztalhatlanul.*
 Inconsolé, *ée, adj. vigasztalatlan.*
 Inconsumptible, *adj. elfogyaszthatlan.*
 Inconstamment, *adv. állhatatlanul, változólag.*
 Inconstance, *f. állhatatlanság, változékonyság.* [zékonny.
 Inconstant, *te, adj. állhatatlan, változó.*
 Inconstitutionnalité, *f. alkotmánytalanság.* [mányellenes.
 Inconstitutionnel, *elle, adj. alkotmánsértelen; kétségtelenül.*
 Inconteste, *ée, adj. kétségbe nem vont.*
 Incontinence, *f. tartóztatatlanság, tartóztatatlanság.*
 Incontinent, *te, adj. magát tartóztatni nem képes, mérséklelen; —, adv. azonnal, rögtön.* [letlen.
 Inconvenable, *adj. alkalmatlan, kel-*
 Inconvenance, *f. illetlenség.*
 Inconvenant, *te, adj. illetlen.*
 Inconvénient, *m. kellemetlenség, alkalmatlanság, akadály, hátrány.*
 Inconvertible, *adj. megteríthetlen.*
 Inconvertissable, *adj. változtathatlan.*
 Incorporalité, *f. testetlenség, anyagtalanság.*
 Incorporation, *f. bekebelezés.*
 Incorporé, *elle, adj. testetlen, anyagtalan.*
 Incorporer, *v. a. bekebelezni.*
 Incorrect, *te, adj. hibás.*
 Incorection, *f. hibáság.*
 Incorrígibilité, *f. javíthatatlanság.*
 Incorrígible, *adj. javíthatatlan.*
 Incorrompu, *ue, adj. romlatlan.*
 Incorruptibilité, *f. romolhatatlanság; fig. megvesztegethetlenség.*

Incorruptible, *adj. romolhatlan; fig. megvesztegethellen.*
 Incorruption, *f. romolhatatlanság, rotadatlanság.* [ártatlan.
 Incouppable, *adj. p. u. véllen, büntelen.*
 Incourant, *te, adj. (com.) nem folyó; nem kelendő.*
 Inorassant, *te, adj. vérsűrítő.*
 Inorassation, *f. vérsűrítés, vérmegsűrítés.* [sűrítni.
 Inorasser, *v. a. (méd.) sűríteni, meg-*
 Inorédibilité, *f. hihetlenség.*
 Inorédule, *adj. nem hívő, hitellen; —, m. el f. hitellen.*
 Inorédulité, *f. hitetlenség.*
 Inorée, *ée, adj. teremtetlen.*
 Incriminer, *v. a. vádolni, okolni.*
 Incroyable, *adj. — ment, adv. hihet-*
 len; hihetlenül; —, *m. piperkőcz, kaczkos.*
 Inorustation, *f. kérgezés.*
 Inoruster, *v. a. bekérgezni, kérgesíteni; s'—, v. pr. bekérgeződni.*
 Incubation, *f. költés, költés.*
 Incube, *m. lidércz, nyomócz, nyomag.*
 Inouplation, *f. vádlás.*
 Inculper, *v. a. vádolni, bevádolni, okolni, vétkelni.*
 Inculquer, *v. a. fejébe verni; ráparancsolni.* [veletlen, durva.
 Inculte, *adj. vetetlen, parlag; fig. mű-*
 Inoulture, *f. parlagon heverés; fig. művelétlenség.*
 Incurable, *adj. gyógyíthatlan.*
 Incurie, *f. gondatlanság.*
 Incursion, *f. ellenséges becsapás.*
 Inde, *m. indigó.*
 Indébrouillable, *adj. kibonthatlan, megfejtethellen.*
 Indécemment, *adj. illetlenül.*
 Indécence, *f. illetlenség.*
 Indécent, *te, adj. illetlen.*
 Indéchiffable, *adj. megfejtethellen.*
 Indécis, *ise, adj. el nem határozott, bizonytalan, függő; ingadozó, habozó.* [ság.
 Indécision, *f. habozás; határozatlan.*
 Indéclinable, *adj. (gr.) ejtegethellen.*
 Indécrottable, *adj. tisztíthatlan; durva, vad.* [hellen.
 Indéfensable, *adj. nem védhető, véd-*
 Indéfini, *te, adj. — ment, adv. határozatlan; határozatlanul.*
 Indéfinissable, *adj. megfejtethellen, meghatározhatlan.*
 Indélébile, *adj. el-, küdrülhellen.*

ndélébilité, *f. el-, küldülhetlenség.*
ndélibéré, *éé, adj. meggondolatlan.*
ndélicat, *ate, adj. gyöngédtelen.*
ndélicatesse, *f. gyöngédtelenség.*
ndemniser, *v. a. kártalanítani.*
ndemnité, *f. kártalanítás.*
ndémontrable, *adj. be nem bizonyítható.*
ndépendamment, *adv. függetlenül.*
ndépendance, *f. függelenség.*
ndépendant, *te, adj. független.*
ndescriptible, *adj. leírhatlan.*
ndestructible, *adj. elronthatlan.*
ndéterminable, *adj. meghatározhatlan.*
ndétermination, *f. határozatlanság.*
ndéterminé, *éé, adj. — ment, adv. határozatlan; bizonytalan; határozatlanul; bizonytalanul.*
ndévinable, *adj. ki nem található.*
ndévot, *ote, adj. — oment, adv. nem ajtatos; ajtatlanság nélkül.*
ndévotion, *f. ajtatlanság hiánya.*
ndex, *m. tartalommutató, tárgymutató, sorjegyzék; mutatóú.*
ndicateur, *m. tudósító, értesítő, bejelentő; mutatóú.*
ndicatif, *ivo, adj. jelentő; —, m. (gr.) jelentő mód.*
ndication, *f. jelentés; jelenség.*
ndice, *m. jel.*
ndicible, *adj. kimondhatlan.*
ndiction, *f. összehívás; római fejedőszám, római szám.*
ndicule, *f. jelecske.*
ndienne, *f. csics.*
ndifféremment, *adv. köszönyösen; különbség nélkül.*
ndifférence, *f. köszönyösség.*
ndifférent, *te, adj. köszönyös. [ség.]*
ndifférentisme, *m. köszöny, köszönyös.*
ndigénat, *m. honosság.*
ndigence, *f. szegénység, szükség.*
ndigène, *adj. koni, belföldi; —, m. honfi, belföldi.*
ndigent, *te, adj. szűkölködő.*
ndigeste, *adj. emészthetlen; fig. meg nem fontolt.*
ndigestion, *f. emészthetlenség.*
ndignation, *f. bosszankodás.*
ndigne, *adj. — ment, adv. méltatlan; méltatlanul.*
ndigné, *éé, part. et adj. (v. Indigner) bosszankodó.*
ndigner, *v. a. bosszantani; s'—, v. pr. bosszankodni.*

Indignité, *f. méltatlanság; megbántás, bántalom.*
Indigo, *m. indigó.*
Indigoterie, *f. indigóállítás.*
Indiquer, *v. a. jelenteni.*
Indirect, *te, adj. — tement, adv. közvetelt, nem egyenes; közvetve, nem egyenes; fig. elrejtett; elrejtve.*
Indiscernable, *adj. meg nem különböztethető. [vehető.]*
Indisciplinable, *adj. fegyelem alá nem Indiscipline, f. fegyellenség.*
Indiscipliné, *éé, adj. fegyetlen.*
Indiscret, *éte, adj. — étement, adv. szerénytelen, vigyázatlan, künéletlen, osztelen; szerénytelenül stb.; csacska; csacska; —, m. szerénytelen ember; csacsogó, fecsegő.*
Indiscrétion, *f. vigyázatlanság, szerénytelenség; csacskaság.*
Indispensable, *adj. — ment, adv. elengedhetlen; elengedhetlenül.*
Indisposé, *éé, adj. gyöngédkedő, beteges; fig. rosszkedvű, nehezlelő.*
Indisposer, *v. a. betegessé tenni; megkaragítani, megbosszantani.*
Indisposition, *f. gyöngédkedés; idegen-ség, idegenkedés.*
Indisputable, *adj. — ment, adv. nem vitatható, kétségtelen; kétségtelenül, kétség kívül.*
Indissolubilité, *f. feloldhatlanság, elválhatatlanság.*
Indissoluble, *adj. — ment, adv. feloldhatlan; feloldhatatlanul.*
Indistinct, *te, adj. — tement, adv. nem világos, homályos; homályosan; különbség nélkül.*
Individu, *m. egyén.*
Individualiser, *v. a. egyéníteni, egyénesíteni.*
Individualisation, *f. egyénítés.*
Individualité, *f. egyéniség.*
Individuel, *elle, adj. — ellement, adv. egyéni; egyénileg.*
Indivis, *ise, adj. (dr.) osztatlan; par —, közösén.*
Indivisibilité, *f. oszthatatlanság.*
Indivisible, *adj. — ment, adv. osztatlan; oszthatatlanul.*
In-dix-huit, *m. tizenhatszadrét.*
Indocile, *adj. nem tanulékony, nehezséjű, tanulhatlan.*
Indocilité, *f. tanulékonyosság hiánya.*
Indolemment, *adv. föl sem véve, köszönyösen.*

Indolence, *f. föl sem vétel, közöny, fásultság.* [gondatlan.
 Indolent, *te, adj. érzellen, közönyös,*
 Indomptable, *adj. szelidíthetlen.*
 Indompté, *ée, adj. vad, szilaj.*
 Indomtable, *v. Indomptable.*
 Indoté, *ée, adj. kelengyével el nem látott.*
 In-douse, *f. tizenkettődrét.*
 Indu, *ue, adj. helytelen, illetéktelen.*
 Indubitable, *adj. — ment, adv. kétség-telen; kétségtelenül.*
 Induction, *f. rávétel; következtetés; (ohir.) tapasztalalmazása; tiser une —, következtetni.*
 Induire, *v. a. irr. p. u. rávenni; kö-vetkeztetni.*
 Indulgement, *adv. kimélve, kiméle-tesen, engedékenyen.*
 Indulgence, *f. elnézés, kimélet; lettre d'—, búcsúhirdetvény.*
 Indulgent, *te, adj. kiméletes, engedé-keny, elnéző.*
 Indult, *m. engedmény.*
 Indument, *adv. (ár.) jogtalanul, ille-téktelenül.*
 Induration, *f. (ohir.) megkeményedés.*
 Industrie, *f. ipar, műipar, műsor-galom.* [ipar ...
 Industriel, *elle, adj. iparos, iparúzó.*
 Industrier, *v. n. et s'—, v. pr. ipart ázni.*
 Industrieux, *euse, adj. — eusement, adv. iparos, iparúzó; szorgalmas; iparúzóleg, szorgalmasan; mester-séges; mesterségesen.*
 Inébranlable, *adj. — ment, adv. ren-díthetlen; rendíthetlenül.*
 Inéolairoi, *ie, adj. fel nem világosított.*
 Inédit, *ite, adj. nyomtatatlan, ki nem adott.*
 Ineffable, *adj. kimondhatlan.*
 Inefficace, *adj. küdríthetlen.*
 Inefficace, *adj. hatástalan, fogatlan.*
 Inefficacité, *f. hatástalanság.*
 Inégal, *ale, adj. — alement, adv. nem egyenlő, egyenlőtlen; rögző; válto-zékony; nem egyenlőleg stb.*
 Inégalité, *f. egyenlőtlenység.*
 Inélgance, *f. disztelenség, éktelenség.*
 Inélgant, *te, adj. disztelen, isztelen.*
 Inéligible, *adj. nem választható.*
 Inénarrable, *adj. elbeszélhetlen.*
 Inepte, *adj. — ment, adv. nem alkal-mas, ügyellen; együgyű; ügyelle-nül stb.*

Ineptie, *f. együgyűség, otrombaság, ostobaság.*
 Inépuisable, *adj. kimeríthetlen.*
 Inerme, *adj. segyvertelen.*
 Inerte, *adj. lunya, renyhe.*
 Inertie, *f. tunyaság; létlenség.*
 Inespéré, *ée, adj. — ment, adv. re-ménytelen, véletlen; reménylette-nül, véletlenül.*
 Inestimable, *adj. megbecsülhetetlen.*
 Inévitale, *adj. — ment, adv. elkerül-hetlen; elkerülhetetlenül.*
 Inexact, *cte, adj. pontatlan; hanyag.*
 Inexactitude, *f. pontatlanság; ha-nyagság.*
 Inexcusable, *adj. menthetetlen.*
 Inexécutable, *adj. kivihetlen.*
 Inexécution, *f. végre nem hajtás.*
 Inexigible, *adj. be nem hajtható.*
 Inexorable, *adj. — ment, adv. kérlel-hetlen; kérlelhetetlenül.*
 Inexpérience, *f. tapasztalatlanság.*
 Inexpérimenté, *ée, adj. tapasztalatlan, járatlan, gyakorlatlan.*
 Inexpiable, *adj. leróhatatlan.*
 Inexplicable, *adj. megfeythetlen.*
 Inexprimable, *adj. kimondhatlan, ki-sefeyshetlen.*
 Inexpugnable, *adj. megvihatlan.*
 Inextinguible, *adj. elolthatlan, eltörül-hetlen.*
 Inextirpable, *adj. kűrthatlan.*
 Inextricable, *adj. kibonthatlan.*
 Infaillibilité, *f. csalhatalanság.*
 Infaillible, *adj. — ment, adv. csaltat-lan; csalhatalanul.*
 Infaisable, *adj. véghozvihetlen.*
 Infamant, *te, adj. becselennő.* [ség
 Infamation, *f. becselennítés, becstelen-*
 Infame, *adj. — ment, adv. becstelen, utálatos; gyalázatos.*
 Infamie, *f. becselenség, gyalázat.*
 Infant, *m. — te, f. királyi herceg, vagy hercegnő (spanyolokban).*
 Infanterie, *f. gyalogság, gyalog ka-tonaság.*
 Infantióide, *m. gyermekölés; gyermek-ölő, gyermekgyilkos.*
 Infatigable, *adj. — ment, adv. fárad-hatlan; fáradhatatlanul.*
 Infatuation, *f. képszéldés.*
 Infatuer, *v. a. elámitni, elbe'ondítani; s'—, v. pr. bele bolondulni.*
 Infécond, *de, adj. terméketlen, meddő.*
 Infécondité, *f. p. u. terméketlenség, meddőség.*

- Infect**, *cto*, *adj.* dögleletes, megfertőzött, rothadt.
- Infecter**, *v. a.* dögleletessé tenni, ragályosítani.
- Infection**, *f.* ragály, ragályosítás.
- Inféoder**, *v. a.* hűbérre tenni.
- Inférer**, *v. a.* következtetni.
- Inférieur**, *eure*, *adj.* alsó; csekélyebb; —, *m.* alárendelt.
- Infériorité**, *f.* alsóbbság, csekélyebb bec s vagy érték; alárendeltség.
- Infernal**, *ale*, *adj.* pokolbeli.
- Infertile**, *f.* terméketlen.
- Infertilité**, *f.* terméketlenség.
- Infestation**, *f.* pusztítás, dúlás.
- Infester**, *v. a.* pusztítani; bolygatni.
- Infidèle**, *adj.* — éle ment, *adv.* hűtlen; hűtlenül; —, *m. et f.* hitellen, nem hívő. [ség.]
- Infidélité**, *f.* hűtlenség; (th.) hitellen.
- Infiltration**, *f.* becspegetés; beszűremkezés. [szivárogni.]
- s'Infiltrer**, *v. pr.* beszűremkezni, beinfime, *adj.* legalsó.
- Infini**, *ie*, *adj.* — ment, *adv.* végellen; végellenül; —, *m.* végellen, végtelen.
- Infinité**, *f.* végtelenség; számtalan sokaság, tömörkedés.
- Infinitif**, *m.* (gr.) határozatlan mód.
- Infirme**, *adj.* gyöngé, beteges, gyöngédkedő; *fig.* erőtlen; —, *m.* szlő.
- Infirmer**, *v. a.* (dr.) érvényteleníteni; *fig.* gyöngülni.
- Infirmerie**, *f.* kórház, kóroda.
- Infirmier**, *m.* — ére, *f.* betegápoló; betegápolónő.
- Infirmité**, *f.* gyengeség.
- Inflammabilité**, *f.* gyulékonyaság.
- Inflammable**, *adj.* gyulékony.
- Inflammation**, *f.* gyulladás, lob.
- Inflammatoire**, *adj.* gyulékony, gyulladásos.
- Inflexibilité**, *f.* *fig.* hajthatatlanság.
- Inflexible**, *adj.* — ment, *adv.* hajthatatlan; kérelhetetlen; hajthatlanul stb.
- Inflexion**, *f.* hajlás, görbület; (gr.) ejtegetés.
- Infictif**, *ive*, *adj.* (dr.) sujtó; peine infictive, testi büntetés. [ítélés.]
- Infiction**, *f.* (dr.) testbüntetés meginfiger, *v. a.* rászabni (büntetést).
- Influence**, *f.* befolyás (... ra, ... re).
- Influenceer**, *v. a.* ráhatni, befolyást gyakorolni.
- Influent**, *te*, *adj.* befolyásos, nagy befolyású.
- Influere**, *v. n.* befolyani, befolyást gyakorolni.
- In-folio**, *m.* nagyré.
- Informateur**, *v.* Institutteur,
- Informatif**, *ive*, *adj.* oktató.
- Information**, *f.* értesítés; tudakozás; nyomozás; tanúkihallgatás.
- Informatrie**, *f.* tanítónő.
- Informe**, *adj.* idomtalan, formátlan.
- Informé**, *m.* bírói nyomozás.
- Informier**, *v. a.* oktatni; értesíteni; —, *v. n.* bíróság nyomozni; s'informier, tudakozni.
- Infortune**, *f.* szerencsétlenség.
- Infortuné**, *ée*, *adj.* szerencsétlen.
- Infracteur**, *m.* megszegő, áthágó, megsértő (törvényt).
- Infraction**, *f.* megszegés, áthágás, megsértés.
- Infranchissable**, *adj.* áthághatlan.
- Infréquenté**, *ée*, *adj.* látogatatlan.
- Infructueux**, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* terméketlen; terméketlenül; *fig.* sikertelen; sikertelenül, hiába.
- Infructuosité**, *f.* gyümölcsatlenség, terméketlenség; hasztalanság.
- Infule**, *f.* püspöksüveg.
- Infus**, *use*, *adj.* istenadta, Istentől nyert.
- Infuser**, *v. a.* (ap.) ráönteni, ráönteni; *fig.* becspegetni, sugni, sugallni.
- Infusible**, *adj.* olvashatlan.
- Infusion**, *f.* ráöntés, ráöntés; (chir.) becsckendezés; javaslat, tanácsadás.
- Infusoire**, *m.* ázalék, ázalag.
- Ingambe**, *adj.* fam. sürge.
- s'Ingénier**, *v. pr.* fam. eszközökről gondolkozni.
- Ingénieur**, *m.* mérnök.
- Ingénieux**, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* elnő; elnően.
- Ingénu**, *ue*, *adj.* — áment, *adv.* nyíltszívű, őszinte; őszintén.
- Ingénuité**, *f.* őszinteség.
- s'Ingérer**, *v. pr.* avatkozni.
- Inglorieux**, *euse*, *adj.* p. u. dicstelen.
- Ingouvernable**, *adj.* fam. nem hajtható, makacs.
- Ingrat**, *ate*, *adj.* — áment, *adv.* hála lán; hála lánul.
- Ingratitude**, *f.* hála lán.
- Ingrédient**, *m.* alkatrész.
- Inguérissable**, *adj.* gyógyíthatlan.
- Inguinal**, *ale*, *adj.* lágyék ...; herni inguinale, lágyéksér.
- Inhabile**, *adj.* nem képes, ügyetlen

Inhabileté, *f.* ügyetlenség.
 Inhabilité, *f.* (dr.) képesség hiánya.
 Inhabitable, *adj.* lakhatlan, nem lakható.
 Inhabité, *éé, adj.* lakatlan, nem lakott.
 Inhabitude, *f.* szokatlanság.
 Inhabitué, *éé, adj.* nem szokott (... hoz, ... hoz).
 Inharmonieux, *euse, Inharmonique, adj.* egybe nem hangzó.
 Inhérence, *f.* (phil.) hozzátartozás, tartozék. [rajtafüggő.
 Inhérent, *te, adj.* (phil.) hozzátartozó.
 Inhiber, *v. a.* (dr.) letiltani, eltiltani.
 Inhibition, *f.* (dr.) letiltás, eltiltás.
 Inhibitoire, *adj.* (dr.) letiltó, eltiltó.
 Inhonore, *éé, adj.* tiszteletlen, nem tisztelt. [szerető.
 Inhospitable, *éé, adj.* nem vendég.
 Inhospitalité, *f.* vendég nem szeretés.
 Inhumain, *aine, adj.* — aînement, *adv.* embertelen, kegyetlen; kegyetlenül, embertelenül.
 Inhumanité, *f.* embertelenség.
 Inhumation, *f.* temetés, eltakarítás.
 Inhumer, *v. a.* temetni, eltakarítani.
 Inimaginable, *adj.* képszelhetlen.
 Inimitable, *adj.* utánózzhatlan.
 Inimitié, *f.* ellenségeség.
 Inintelligible, *adj.* érthetlen.
 Inique, *adj.* — ment, *adv.* méltatlan; méltánytalan. [tek, bűn.
 Iniquité, *f.* méltánytalanság; (th.) vé-
 Initial, *ale, adj.* kezdő.
 Initiatif, *ive, adj.* p. u. kezdeményi.
 Initiation, *f.* felszentelés, beavatás.
 Initiative, *f.* kezdemény.
 Initier, *v. a.* beavatni.
 Injecter, *v. a.* befecskendezni.
 Injection, *f.* befecskendezés.
 Injection, *f.* meghagyás.
 Injure, *f.* bántalom, sérelem.
 Injurier, *v. a.* megbántani, sértetni, bántalmazni, gyalázni.
 Injurieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* sértő, bántalmi, bántó; sértőleg.
 Injuste, *adj.* — ment, *adv.* igazságtalan; igazságtalanul.
 Injustice, *f.* igazságtalanság.
 Injustifiable, *adj.* igazolhatlan.
 Inisible, *adj.* olvashatlan.
 Innavigable, *adj.* hajózzhatlan.
 Inné, *éé, adj.* veleszületett.
 Innocemment, *adv.* ártatlanul.
 Innocence, *f.* ártatlanság.
 Innocent, *te, adj.* ártatlan; ártalmat-

lan; —, *m.* ártatlan; fig. oktondi, ostoba. [nitni.
 Innocenter, *v. a.* ártatlannak nyilván-
 Innombrable, *adj.* — ment, *adv.* számtalan; számlálhatlan; számtalanul.
 Innomé, *éé, adj.* meg nem nevezett, nevezetlen.
 Innominable, *adj.* nevezhetlen.
 Innovateur, *v.* Novateur.
 Innovation, *f.* újítás.
 Innover, *v. a.* et n. újítani, megújítani, újításokat behozni.
 Inobéissance, *f.* engedetlenség.
 Inobéissant, *te, adj.* engedetlen.
 Inobservance, *p. u.* Inobservation, *f.* meg nem tartás.
 Inoccupé, *éé, adj.* el nem foglalt.
 In-octavo, *m.* nyolczadrét.
 Inoculateur, *m.* beoltó.
 Inoculation, *f.* beoltás, oltás.
 Inoculer, *v. a.* beoltani.
 Inodore, *adj.* szagtalan.
 Inoffensif, *ive, adj.* nem sértő, botránytalan.
 Inondation, *f.* áradás, vizár, árvíz.
 Inonder, *v. a.* elárasztani.
 Inopiné, *éé, adj.* — ment, *adv.* véletlen; véletlenül.
 Inouï, *ie, adj.* hallatlan.
 Impromptu, *v.* Impromptu.
 In-quarto, *m.* negyedré.
 Inquiet, *éte, adj.* nyugtalan.
 Inquisiteur, *v. a.* nyugtalanítani; a'—, *v.* pr. nyugtalankodni, aggódni.
 Inquiétude, *f.* nyugtalanság.
 Inquisiteur, *m.* inquisiteur, hünyomozó, eretneknymozó.
 Inquisition, *f.* p. u. hünyomozás, inquisitio.
 Insaisissable, *adj.* le nem foglalható.
 Insalubre, *adj.* egészségtelen.
 Insalubrité, *f.* egészségtelenség.
 Insanie, *f.* v. Délire.
 Insatiabilité, *f.* telhetlenség.
 Insatiable, *adj.* — ment, *adv.* telhetlen; telhetlenül. [lanul.
 Inciemment, *adv.* nem tudva, tudat-
 Inscription, *f.* felirat, felírás; beírás.
 Inscrire, *v. a.* irr. beírni.
 Inscrutable, *adj.* kitanulhatatlan.
 Inscu, *v.* Insu.
 Insecte, *m.* rovar.
 In-selze, *m.* tizenhatodré.
 Insensé, *éé, adj.* esztelen, oktalan. [lenség.
 Insensibilisé, *f.* érzetlenség, érzéket-

Insensible, adj. — ment, adv. *érzetlen, érzéketlen; érzetlenül; fig. észrevehellen; észrevehellenül.*
Inséparable, adj. — ment, adv. *elválaszthatlan; elválaszthatlanul.*
Insérér, v. a. *beigatni.*
Insérménté, ée, adj. *meg nem hitelt.*
Insertion, f. *beigatás.*
Insidiateur, m. *leselkedő, cseleskedő, csábító; —, trice, adj. csábító.*
Insidieux, euse, adj. — eusement. adv. *álnok, ravasz, cseles; álnokul.*
Insigne, adj. *jeles, kitűnő.*
Insignes, m. pl. *jelvények.*
Insignifiance, f. *csekélyesség.*
Insignifiant, te, adj. *csekély, nem fontos, jelentéktelen.*
Insinuant, te, adj. *behizelgő.*
Insinuatif, ive, adj. *ajánlatos.*
Insinuation, f. *behizelés; beírás, bejegyzés; bejelentés; kézbesítés.*
Insinuer, v. a. *ügyesen betenni; fig. ügyesen tudni adni; beírni, beigatni; s' —, v. pr. belopózni.*
Insipide, adj. — ment, adv. *ízellen; ízellenül.*
Insipidité, f. *ízellenesség.*
Insister, v. n. *megmaradni, ragaszkodni (... hoz, ... hex); támaszkodni, kíváncsni (... ra, ... re).*
Insociabilité, f. *társaságtalanság.*
Insociable, adj. *társaságtalán.*
Insolément, adv. *szemtelennül; gorombánul.* [rombaság.
Insolence, f. *szemtelenség; dacz, gonosolent, te, adj. szemtelen, daczos, goromba.* [kitenni.
Insoler, v. a. *napon melegíteni, napra nsolite, adj. szokatlan.*
Insolubilité, f. *feloldhatlanság.*
Insoluble, adj. *feloldhatlan.*
Insolvabilité, f. *fizetési tehellenség.*
Insolvable, adj. *fizetni nem képes.*
Insomnie, f. *álmatlanság.*
Insondable, adj. *kipuhatolhatlan.*
Insouciance, f. *gondatlanság.*
Insouciant, te, adj. *gondatlan.*
Insoutenable, adj. *meg nem állható, sentarthatlan, védelmezhetlen; törhellen.* [gyelni.
Inspecter, v. a. *megszemlélni; felülspecteur, m. — trice, f. felügyelő; felügyelőnő.*
Inspection, f. *megszemlélés; felügyelés.*
Inspiration, f. *beszívás, belehelés; ihletés, ihlet.*

Inspirer, v. a. *belehelni, belelehelni; sugallni, ihletni, ihletni.*
Instabilité, f. *állhatlanság.*
Instable, adj. *állhatlan.*
Installation, f. *beigatás.*
Installer, v. a. *beigatni; s' —, pr. fam. befészkelődni.*
Instamment, adv. *esdekelve, esdeklőleg, hathatósan.*
Instance, f. *esdeklés, könyörgés; folyamodvány; panasz; lörvényszék, bíróság.*
Instant, te, adj. *esdeklő, sürgető; —, m. pillanat; à l' —, azonnal.* [nyi.
Instantané, ée, adj. *azonnali, pillanat.*
Instantanéité, f. *pillanatnyi tartam.*
Instar, adv. *à l' —, módjára, szerint, mint.* [lás, megújítás.
Instauration, f. *felállás, helyreáll.*
Instigateur, m. *bujtogató, izgat.*
Instigation, f. *bujtogatás, izgatás.*
Instiguer, v. a. *bujtogatni.*
Instillation, f. *becsöptetés.*
Instiller, v. a. *becsöptetni.*
Instinct, m. *ösztön, természeti ösztön.*
Instinctif, ive, adj. — ivement, adv. *ösztönszerű; ösztönszerűleg.*
Instituer, v. a. *alapítani, állítani, felállítani.*
Institut, m. *intézet.*
Institutes, f. pl. v. *Instituts.*
Instituteur, m. *alapító; nevelő.*
Institution, f. *alapítás; intézkedés, intézmény; nevelőintézet, növelde; oktatás, tanítás.*
Instituts, m. pl. *intézmények.*
Instructeur, m. *tanító.*
Instructif, ive, adj. *tanulságos, oktató.*
Instruction, f. *oktatás, utasítás.*
Instruire, v. a. *ír. oktatni, tanítani; tudósítani, értesíteni.*
Instrument, m. *eszköz, műszer; okmány, okirat, oklevél.*
Instrumentaire, adj. *témoin —, meléktanu.*
Instrumental, ale, adj. *eszközüli szolgáló; musique instrumentale, hangszal, hangszeres zene (ének nélkül).*
Instrumentation, f. *hangszerelés.*
Insu, adv. *à l' —, tudatlanul, előtudal nélkül; à mon —, tudtom nélkül.*
Insubordination, f. *segytelenség, segyelemhiány, fenyegetés.*
Insubordonné, ée, adj. *engedelmeskedni nem akaró.*
Insuocés, m. *balsiker, felsülés.*

Insuffisamment, adv. elégtelenül, ki-
nem elégtőleg.

Insuffisance, f. elégtelenség; alkal-
matlanság, képtelenség.

Insuffisant, te, adj. elégtelen.

Insulaire, m. et f. szigellakos; sziget-
lakosnő.

Insultant, te, adj. sértő, bántó.

Insulte, f. durva sértés, bántalom,
meggyalázás; roham, megrohanás.

Insulter, v. a. gyalázni, bántani, bán-
tatnivaló illatni, sérteni; — une
place, erőseget megrohanni; —, v. n.
gúnyolódni, csúfolódni.

Insupérable, adj. p. u. felülmúlhatlan.

Insupportable, adj. — ment, adv. tűr-
hetlen, szenvedhetlen, elviselhetlen.

Insurgé, m. fölkelő; lázadó.

Insurgence, f. fölkelés; lázadás.

Insurgent, te, adj. lázadó; fölkelő;
—, m. lázadó; fölkelő.

Insurger, v. pr. föllázadni; fölkelni.

Insurmountable, adj. áthághatlan.

Insurrection, f. fölkelés; lázadás.

Insurrectionnaire, Insurrectionnel,
elle, adj. zendülő, lázadási, lázadó.

Intabuler, v. a. beírálni.

Intact, cte, adj. érintetlen; ág. sedd-
hetetlen. [rithetlen.

Intarissable, adj. elapadhatlan, kímé-

Intégralement, adv. egészen.

Intégralité, f. egészlet, az egész, tel-
jesség.

Intégrant, te, adj. kiegészítő.

Intégration, f. kiegészítés.

Intègre, adj. igaz, megvesztegethetlen.

Intégrer, v. a. (math.) egészteni.

Intégrité, f. teljesség, egészlet, tökéle-
tesség; épség; becsületesség.

Intellectif, ive, adj. értelmi. [értés.

Intellection, f. (phil.) felfogás, meg-

Intellectuel, elle, adj. értelmi.

Intelligemment, adv. értelesen, be-
látással, okosan.

Intelligence, f. értelem; belátás, is-
meret; egyetértés; titkos szövetsé-
kezés. [talt, ügyes.

Intelligent, te, adj. értelmes, tapasz-

Intelligibilité, f. p. u. érthetőség.

Intelligible, adj. — ment, adv. érthető;
érthetőleg.

Intempéramment, adv. mértékletlenül.

Intempérance, f. mértékletlenség.

Intempérant, te, adj. mértékletlen.

Intempéré, ée, adj. mértékletlen, kicsa-
pangó.

Intempérie, f. szabálytalanság, ren-
detlenség.

Intempestif, ive, adj. — ivement, adv.
rosszkori, időlen; rosszkor, időlenül.

Intendance, f. főfelügyelés, ügyelőség.

Intendant, m. főügyelő, főgondnok.

Intendant, f. főügyelőnő.

Intense, adj. (phys.) feszült, felfoko-
zott, erős, hatályos.

Intension, f. (phys.) legnagyobb fe-
szültség, legmagasb fok, erősség,
megfeszülés, hatály.

Intensité, f. hatályosság, belerő.

Intensivement, adv. hatályosan.

Intensivité, v. Intensité.

Intenter, v. a. kezdeni, intézni, célba
venni.

Intention, f. szándok, célzat.

Intentionné, ée, adj. szándoklott,
célzotts.

Intentionnel, elle, adj. — ellement,
adv. szándoklott, célba vett; szán-
dok szerint.

Interoadent, te, adj. különböz, vál-
tozó (érverésről).

Interoalaire, adj. közbevetett; anné-
—, szököcőv.

Interoaler, v. a. közbevetni, közlenni,
beigatni, becsusztatni. [jérni.

Intercéder, v. n. közbe járulni, közben-

Interocepter, v. a. elfogni, elcsikkasz-
tani. [fogás.

Interoception, f. (phys.) felfogás; el-

Interoasseur, m. közbenjáró.

Interoession, f. közbenjárás.

Interdiction, f. el-, megtiltás, tilalom.

Interdire, v. a. irr. el-, megtiltani;
felfüggesztetni; megrémülni, megza-
varni. [átok.

Interdit, m. egyháztalalom, egyházi

Intéressant, te, adj. érdekes, érdeklő.

Intéressé, ée, adj. haszonleső, önző;
érdekel; —, m. — ée, f. részes,
részesvő; részesvőnő; részesnő.

Intéresser, v. a. részletetni, beévonni,
érdekelteni; érdekelni; rávenni;

s'—, v. pr. részt venni; s'— pour
qn., valakit pártolni.

Intérêt, m. előny, haszon; részvétel,
érdek; kamat.

Interfolier, v. a. levelenként tiszta pa-
pirost kötni a könyv lapjai közé.

Intérieur, eure, adj. — eurement, adv.
belső, benső; belsőleg, bensőleg; —
m. belsége vagy belje (...nak, ...nek)

ministre de l'—, belügyminister.

ntérím, *m.* dans l'—, *par* —, *adv.* ideiglenesen.
 ntérimistique, *adj.* ideiglenes.
 interjection, *f.* indulatszó; — d'appel, felebbezés.
 nterjecter, *v. a.* — *appel*, felebbezni.
 nterligne, *m.* középvonal; (*imp.*) rít-kító vonal.
 nterligner, *v. a.* (*imp.*) rítkitni.
 nterlinéaire, *adj.* sorközi.
 nterlocuteur, *m.* közbeszóló személy.
 nterlocution, *f.* közbeszóló ítélet.
 nterlocutoire, *adj.* közbeszóló.
 nterlope, *m.* csempészhajó; com-merce —, csempészet.
 nterloquer, *v. a.* *et n.* közbeszóló üéletet hozni; *fam.* — *qn.*, valakit zavarba hozni.
 ntermède, *m.* játékköz, közbenjáték.
 ntermédiaire, *adj.* közbeli, közben ..., közölti.
 ntermédiat, *ate*, *adj.* közbeli, közben ..., közli, ... közölti; *temps* —, időköz.
 nterminable, *adj.* végtelen.
 ntermission, *f.* félbenhagyás.
 ntermittance, *f.* (méd.) félbenhagyás, szünet, szünetelés.
 ntermittent, *te*, *adj.* félbenhagyó, váltó; *fièvre* intermittente, váltó láz.
 nternational, *e*, *adj.* népjogi.
 nterne, *adj.* belső, benső; —, *m.* étbérlő, kosztos valamely tanítézetben.
 nturner, *v. a.* belebbezni.
 nternonce, *m.* pápakövet.
 nternonciature, *f.* pápakövetség.
 nterpellation, *f.* nyilatkozatra felszó-lító bírói parancs. [litni.
 nterpeller, *v. a.* nyilatkozatra felszó-
 nterpolateur, *m.* irathamisító.
 nterpolation, *f.* közbeigatolás, közbe-toldás. [toldani.
 nterpoler, *v. a.* közbeigatolni, közbe-
 nterposer, *v. a.* közé tenni, közébe lenni; *fig.* elintézní; *s'* —, *v. pr.* közbenjárni.
 nterposition, *f.* közé vagy közébe te-vés; *fig.* közbenjárás.
 nterprétateur, *m.* magyarázó, tolmács.
 nterprétatif, *ive*, *adj.* — *ivement*, *adv.* magyarázó, értelmező; magyarázó-lag. [mezés, tolmácsolás.
 nterprétation, *m.* magyarázás, értel-
 nterprète, *m.* értelmező, magyarázó, tolmács.

Interpréter, *v. a.* magyarázni, tolmá-csolni; fejtegetni.
 Interrègne, *m.* uralomköz, trónüres-ség, közbeli kormány.
 Interrogatif, *ive*, *adj.* — *ivement*, *adv.* kérdő, kérdező; kérdőleg, kérde-zőleg.
 Interrogation, *f.* kérdés.
 Interrogatoire, *m.* vallatás, kihallgatás.
 Interroger, *v. a.* kérdeni, kérdezni, vallatni; megkérdezni, tanakodni.
 Interrompre, *v. a.* félbenszakasztani.
 Interrupteur, *m.* félbenszakasztó.
 Interruption, *f.* félbenszakasztás.
 Interstice, *m.* köz, térköz; időköz.
 Intervalle, *m.* köz, térköz; időköz; távköz; hangköz.
 Intervenir, *v. n.* közbe jöni; közben-járni; beavatkozni. [közás.
 Intervention, *f.* közbejövétel, beavat-
 Intervertir, *v. a.* felforgatni (a rendet); pénzt elcsikkasztani.
 Intervertissement, *m.* felforgatás.
 Intestable, *adj.* nem tanulmányos, tanuságra képtelen.
 Intestat, *adv.* ab —, végrendelet nélkül.
 Intestin, *ine*, *adj.* belső; —, *m.* bél.
 Intestinal, *ale*, *adj.* belekhez tartozó, bél ... [idézés.
 Intimation, *f.* parancsközlés, tudatás.
 Intime, *adj.* — *ment*, *adv.* benső; ben-sőleg; —, *m.* meghitt barát.
 Intimer, *v. a.* bíróilag tudatni; elő-idézni, idézni.
 Intimider, *v. a.* megfélemlíteni.
 Intimité, *f.* meghittség, bensőség.
 Intitulation, *f.* czimeszés.
 Intituler, *v. a.* czimezni.
 Intolérable, *adj.* — *ment*, *adv.* tűrhet-len; tűrhellenül.
 Intolérance, *f.* türelmellenség.
 Intolérant, *te*, *adj.* türelmetlen.
 Intonation, *f.* hangoztatás.
 Intraduisible, *adj.* lefordíthatatlan.
 Intraitable, *adj.* nem hajtható, makacs, csökönds.
 Intransitif, *ive*, *adj.* (*gr.*) benható.
 In-trente-deux, *m.* harminczketted-réteg.
 Intrépide, *adj.* — *ment*, *adv.* rettent-hetetlen; rettenthetetlenül.
 Intrépidité, *f.* rettenthetetlenség.
 Intrigant, *te*, *adj.* cselszövő; —, *m.* cselszövő, ármányos, ravaszdi.
 Intrigue, *f.* ármány, cselszövény; bo-nyodalom.

Intriguer, v. a. zavarba hozni; —, v. n. ármánykodni, fondorkodni.
 Intrigueur, m. cselszövő.
 Intrinsèque, adj. — ment, adv. belső, benső; belsőleg, bensőleg.
 Introducteur, m. bevezető.
 Introductif, ive, adj. bevezető.
 Introduction, f. bevezetés; behozás.
 Introduire, v. a. ír. bevezetni; beléltetni; fig. behozni; bemutatni.
 Introît, m. (cat.) a mise kezdete.
 Intronisation, f. beigtatás.
 Introniser, v. a. püspöki székbe igtatni.
 Introuvable, adj. fam. nem található.
 Intrus, use, adj. benyomott, beszorított; becsusztatott, betolt.
 Intrusion, f. betolulás, betolás, bedugás; becsusztatás.
 Intuitif, ive, adj. — ivement, adv. (th.) szemléletes; szemléletesen.
 Intuition, f. (th.) szemlélet.
 Intumesce, f. feldagadás.
 Inule, f. sertecsek.
 Inusité, ée, adj. szokatlan.
 Inutile, adj. — ment, adv. haszontalan, hasztalan; hasztalanul.
 Inutiliser, v. a. haszontalanná tenni.
 Inutilité, f. haszontalanság, hasztalanság.
 Invader, v. a. rajta ülni, megrohanni.
 Invalide, adj. — ment, adv. rokkant, tehetlen; tehetlenül; (dr.) érvénytelen; érvénytelenül; —, m. rokkant, sérülés, aggharcos.
 Invalider, v. a. érvényteleníteni.
 Invalidité, f. érvénytelenség.
 Invariabilité, f. változhatatlanság.
 Invariable, adj. — ment, adv. változhatlan; változhatlanul.
 Invasion, f. berontás, berohanás.
 Invective, f. sértelés, megtámadás.
 Invectiver, v. n. megtámadni, gyalázni.
 Invençable, adj. el nem adható.
 Invençdu, ue, adj. el nem adott.
 Inventaire, m. leltár; leltározás.
 Inventer, v. a. kitalálni, kigondolni.
 Inventeur, m. feltaláló.
 Inventif, ive, adj. találékony, leleményes. [ság.
 Invention, f. találmány; találékony.
 Inventorier, v. a. leltározni.
 Inverse, adj. megfordított, fonák; —, f. megfordított arány.
 Inversion, f. (gr.) megfordítás, szórendi megfordítás.
 Investigateur, m. vizsgáló, kutató.

Investigation, f. nyomozás, kutatás.
 Investir, v. a. hűbérül adni jószágot; (mil.) bekeríteni, körül fogni; fig. ostromolni.
 Investissement, m. (mil.) bekerítés.
 Investiture, f. hűbéradás; felavatás, beigtatás.
 Invéterer, v. n. et a'—, v. pr. meggyökeresni, megrögzni.
 Invigilance, f. éberség hiánya.
 Invincible, adj. — ment, adv. győzhetlen; győzhetlenül.
 Inviolabilité, f. sérthetlenség.
 Inviolable, adj. — ment, adv. sérthetlen; sérthetetlenül.
 Inviolé, ée, adj. sértetlen, sérületlen.
 Invisibilité, f. láthatatlanság.
 Invisible, adj. — ment, adv. láthatlan; láthatlanul.
 Invitateur, m. meghívó.
 Invitation, f. meghívás.
 Inviter, v. a. meghíni; fig. felszólítani.
 Invocation, f. folyamodás, hívás.
 Involontaire, adj. — ment, adv. akaratlan; akaratlanul.
 Involution, f. (dr.) bonyolódás.
 Invoquer, v. a. könyörögni, segítségül híni; hivatkozni.
 Invariable, adj. valószínűtlen.
 Invariablement, f. valószínűtlenség.
 Invulnérabilité, f. sebheterlenség.
 Invulnérable, adj. sebheterlen.
 Iode, m. iblany.
 Ionien, enne, Ionique, adj. jóniai.
 Iota, m. jota.
 Irascible, adj. hirtelen haragú.
 Iris, m. nőszirom; szivárvány.
 Irisé, ée, adj. szivárványszínű.
 Ironie, f. gúny, gúnyor.
 Ironique, adj. — ment, adv. gúnyos, gúnyolódó; gúnyolódva, gúnyosan.
 Irradiation, f. sugárzás, be-, megsugárzás. [gázzani.
 Irradier, v. a. sugárzani, be-, megsugárzni.
 Irraisonnable, adj. — ment, adv. esztelen; esztelenül. [rútlén.
 Irrationnel, elle, adj. okatlan, okszet.
 Irréconciliable, adj. — ment, adv. engesztehetetlen; engesztehetetlenül.
 Irrécusable, adj. elvethetlen, elutasíthatlan.
 Irréfléchi, ie, adj. meg nem gondolt.
 Irréflexion, f. meggondolatlanság.
 Irréformable, adj. változhatlan.
 Irréfragable, adj. csöfolthatlan.
 Irrégularité, f. szabálytalanság.

- régulier, *ère*, adj. — érement, adv. szabálytalan; szabálytalanul.
 religieux, euse, adj. — eusement, adv. vallástalan; vallástalanul.
 religion, *f.* vallástalanság.
 rémédiable, adj. — ment, adv. orvosolhatlan; orvosolhatlanul.
 rémissible, adj. — ment, adv. megbocsáthatlan; megbocsáthatlanul.
 réparable, adj. — ment, adv. pótolhatlan; pótolhatlanul.
 irrépréhensible, adj. — ment, adv. feddhetlen.
 irréprochable, adj. feddhetetlen; elvethetlen.
 irrésistibilité, *f.* ellenállhatlanság.
 irrésistible, adj. — ment, adv. ellenállhatlan; ellenállhatlanul.
 irrésolu, ue, adv. elhatározatlan.
 irrésolution, *f.* elhatározatlanság.
 irrésuite, *f.* p. u. balsiker, felsülés.
 irrévèrement, adv. tiszteletlenül.
 irrévérance, *f.* tiszteletlenség.
 irrévèrent, te, adj. tiszteletlen.
 irrévocabilité, *f.* visszavonhatlanság.
 irrévocable, adj. — ment, adv. visszavonhatlan; visszavonhatlanul.
 irrévoqué, ée, adj. vissza nem vont.
 irrigation, *f.* megtöltözés.
 irritabilité, *f.* izgatagság, ingerlékenység.
 irritabile, adj. izgatag, ingerlékeny.
 irritant, *m.* ingerlősszer.
 irritation, *f.* ingerlés, izgatás.
 irriter, *v. a.* ingerelni; haragítani; s' —, *v. pr.* megharagszani.
 iroration, *f.* befőcskendezés.
 irruption, *f.* beütés, berohanás.
 isabelle, adj. szőgsárga; —, *m.* szőgsárga szín.
 isatis, *m.* jég róka.
 ischlagre, *m.* csípőfájdalom.
 ischiatique, adj. csípősonthoz tartozó, csípőcsont....
 ischion, *m.* csípőcsont.
 ischurétique, adj. húgyhajtó.
 ischurie, *f.* hudrekedés. [hit.
 islamisme, *m.* muhamedvallás, török
 isle, *v.* ile. [telés.
 isolation, *f.* (phys.) elszigetelés, szige-
 isolement, *m.* elszigeteltség.
 isolément, adv. elszigetelve, egyedül.
 isoler, *v. a.* szigetelni, elszigetelni; fig. elkülöníteni; s' —, *v. pr.* elkülönödni, különválni. [sziget.
 isoloir, *m.* (phys.) elszigetelő szék,
 israélite, *m.* et *f.* izraelita; izraelitandó. [származó.
 issu, ue, part. et adj. származott,
 issue, *f.* kimenetel; fig. vég; issues, pl. környék; aprólek.
 ishme, *m.* földszoros, tengerköz.
 italique, adj. (imp.) dült; —, *m.* dült betű.
 item, adv. úgy, szintűgy, hasonló, továbbá; —, *m.* számadási tétel.
 itératif, ive, adj. — ivement, adv. (dr.) ismételt; ismételve.
 itinéraire, adj. úti, utazási; —, *m.* úti napló, útrajz.
 iule, *m.* ezerlábú.
 Ivoire, *m.* elefántcsont.
 Ivoirier, *m.* elefántcsontműves.
 Ivraie, *v.* Ivroie.
 Ivre, adj. ittas, részeg.
 Ivresse, *f.* ittasság, részegség.
 Ivrogne, adj. iszákos; —, *m.* részeges, boriszák, iszákos.
 Ivrogner, *v. n.* tele inni magát.
 Ivrognerie, *f.* iszákoskodás, részegeskedés.
 Ivrognesse, *f.* iszákosnő.
 Ivroie, *f.* rosznok, vadóc.

J.

- able, *m.* (tonn.) ontraesín, karima, szél, oldal.
 abler, *v. a.* (tonn.) hornyolni.
 abot, *m.* begy; melibodor.
 aboter, Jabotter, *v. n.* csacsogni.
 acée, *f.* csükküllő.
 achère, *f.* ugar; ugarlós.
 achérer, *v. a.* ugarolni.
 acinthe, *f.* jácint.
 Jacobin, *m.* jacobinus; búbos galamb; —, *ine*, adj. jacobinus.
 Jacobine, *f.* közönséges varjú.
 Jacobinisme, *m.* jakobinismus.
 Jactance, *f.* kérkedés.
 Jactancieux, euse, adj. kérkedékeny.
 Jactation, *f.* (méd.) hánykódás (be-tegről).
 se Jacter, *v. pr.* dicsekedni.

Jaculatoire, adj. oraison —, *selfohász-*
kodás; fontaine —, *szökőkút.*

Jade, f. *vesekő.*

Jadis, adv. *hajdan, régenten, exelött.*

Jagua, m. *borpálma.*

Jaillir, v. n. *kibugyogni, buzogni.*

Jaillissement, m. *kibugyogás, kifőcs-*
csentés.

Jais, m. *szurokszen; sománcs.*

Jalage, m. p. u. *akólásbér.*

Jalap, m. *jalap.*

Jale, f. *vödör.*

Jalée, f. *tele vödörrel.*

Jalet, m. *kővecs.*

Jalon, m. *jelölőrúd, mérőrúd.*

Jalonner, v. a. *etn. kimérni, személni.*

Jalousé, ée, adj. *fával berácsosolt.*

Jalouser, v. a. *félteni, féltékenynek*
lenni (. . . ra, . . . re).

Jalousie, f. *féltékenység; reddny;*
százsorszép-rükercs.

Jaloux, ouse, adj. *féltékeny; irigy;*
—, m. féltékeny.

Jamais, adv. *soha; valaha; à —, pour*
—, örökre.

Jambage, m. (arch.) *alapsfal; gyámoosz-*
lop; alapvonás, fővonás.

Jambe, f. *láb; csomb; gyámooszlop.*

Jambette, f. *bicsak; gyámfa; donner*
une — à qn., gáncsol vetni valakinek.

Jambon, m. *sódar, sonka.*

Jambonneau, m. *kis sódar.*

Janissaire, m. *janicsár.*

Jante, f. *keréktaip.*

Janter, v. a. *talpazni (keréket).*

Janvier, m. *január, télhó.*

Japon, m. *japáni porcellán.*

Jappement, m. *csiholás.*

Japper, v. n. *csiholni.*

Jaque, f. *német dolmány, ujas, zeke.*

Jaquemart, m. fig. *neveltségosen álló-*
zöld ember.

Jaquette, f. *ujjas mellény; sipka.*

Jaquier, m. *kenyérfa.*

Jarbière, f. *saragókés.*

Jardin, m. *kert.*

Jardinage, m. *kertészesség; kerti zöld.*

Jardiner, v. n. *kertészkedni.*

Jardinot, m. *kertiecske.*

Jardinier, m. —ère, i. *kert'ész; ker-*
tész, kertész.

Jardinière, f. *virágsekrény, virág.*

Jargon, m. *sagyabeszéd; fecsegés.*

Jargonner, v. a. et n. *hadarni (be-*
szédben), érthetetlenül beszélni; ba-
zogni.

Jargonneur, m. *badarbeszéd,*
vegő, fecsegő.

Jarro, f. *nagy korsó; (ohim.) ár.*

Jarret, m. *térthajlás; (aroh.) hóna-*
kötés, hónaltírkötés, szögletkötés.

Jarreté, ée, adj. *téhenlábu.*

Jarretière, f. *harisnyakötés, térdkötő;*
ordre de la —, térdkötőrend, térd-
szalagrend.

Jarreux, ouse, adj. *borzas.*

Jars, m. *gundár.*

Jas, m. *horgonydúc.*

Jaser, v. n. *fecsegni.*

Jaserie, f. *fecsegés.*

Jaseur, m. —euse, f. *fecsegő; fecse-*

Jasmin, m. *jásmín.*

Jaspe, m. *jáspis.*

Jasper, v. a. *jáspisszínűvé festeni;*
márványozni.

Jaspiner, v. n. *hetvenkedni.*

Jatto, f. *csészse; kis teknő; vizitész-*

Jattée, f. *egy csészével.*

Jauge, f. *akólófa, akólópálcza.*

Jaugeage, m. *akólás; akólópénz.*

Jauger, v. a. *akólni, megakózní.*

Jaugeur, m. *akóló, akólósó.*

Jaunâtre, adj. *sárgás.*

Jaune, adj. *sárga; —, m. sárga szín,*
— d'œuf, tojás sárgája, tojás széké.

Jaunir, v. a. *sárgítani; —, v. n. sár-*
gulni.

Jaunisse, f. *sárgaság.*

Javart, m. (vét.) *csülökfekély.*

Javeau, m. *homokossiget.*

Javeler, v. a. *rendbe rakni, rendre*
vágni; —, v. n. rendén lenni.

Javeline, f. *gyaksa.*

Javelle, f. *rend (kaszált vagy aratott);*
vezzőnyaláb; szőlőkarónyaláb.

Javelot, m. *hajlódárda.*

Je, pron. én.

Jean, m. la Saint —, *szent János nap-*
Jérémiade, f. gyászadal, panaszos ének.

Jésuite, m. *jesszuita.*

Jésuitique, adj. *jesszuitai.*

Jésuitisme, m. *jesszuitaság.*

Jésus, m. *Jézus.*

Jet, m. *hajítás, dobás; hajítás, sar-*
jadék; öntet; öntelék; vetőháló;

— d'eau, *visszagar; — de lumière,*
fényugár, sugar.

Jeté, m. (áan.) *felépés.*

Jetée, f. *réngál.*

Jeter, v. a. *hajítani, vetni, kényszeri-*
dobni; levetni, eldobni; kényszeri-
előnteni; előnteni; hajítani (má-

nyekről); *rajszani*, *rajt ereszteni*; *genyedni*, *evesedni*.
Jeton, *m. számlapéns*, *jegy*, *barcza*, *pénzjel*; *méhraj*.
Jeu, *m. játék*; *tréfa*; *enyelgés*; *já-ték hely*; *betét*, *betétel*; (*org.*) *válto-zat*; — *d'arquebuse*, *lövészhas*, *lőde*, *lővelde*; — *de boule*, *kúp hely*, *kupoda*. [*csőtörtők*.]
Jeu di, *m. csőtörtők*; — *absolu*, *nagy-jeun*, *adv. à —*, *éhyomorra*, *éhen*.
Jeune, *adj. fiatal*; *ifjú*; *ifjabbik*, *fiatalabbik*; *gyermekes*.
Jeune, *m. bójt*.
Jeunier, *v. n. bójtölmi*.
Jeunesse, *f. ifjúság*; *fig. fiatalság*; *jeunesses*, *pl. ifjoncsi hibák*.
Jeunet, *ette*, *adj. fam. igen fiatal*.
Joallerie, *f. drágakömvesség*; *ékszerkereskedés*.
Joallier, *m. ékszerész*.
Jobelin, *m. oktondi*, *buta*.
Jocasse, *f. légrigó*.
Jockey, *m. lovász*, *lovászinás*.
Jocrisse, *m. bamba*; *katus*, *katuska*.
Joilet, *m. bohóc*.
Jole, *f. öröm*.
Joignant, *te*, *adj. hozzáérő*, *töszomszéd*, *szomszéd*, *határos*; —, *prp. mellett*.
Joindre, *v. a. et n. őr. összefoglalni*; *összevarrni*; *hozzálenni*; *egyesíteni*; *találkozni*, *elérni*; *hozzá állani*, *simulni* (... *hoz*, ... *hez*); — *les mains*, *kezét összetenni*, *összekulcsolni*.
Joint, *te*, *part. et adj. (v. Joindre)*; *ei-joint*, *oi-jointe*, *idezárt*, *idemellettélt*; — *que*, *hozzájárul még hogy*.
Joint, *m. csukló*, *hajlás*, *íz*; *ereszték*, *összefoglalás*.
Jointe, *f. nyűg*, *békó*.
Jointure, *f. csukló*, *hajlás*, *íz*; *ereszték*, *összefoglalás*.
Joli, *te*, *adj. — ment*, *adv. csinos*, *díszes*, *takáros*; *csinosan stb.*
Joliet, *ette*, *adj. csinoska*, *szépécske*.
Joliete, *f. sikkardeszka*.
Jolivetés, *f. pl. csinos apróságok*; *illedelmes tréfák*.
Jonc, *m. sziltyó*, *káka*, *gyékény*.
Jonchaie, *f. kákás*.
Jonchée, *f. hintett virágok*, *levelek stb.*; *kis sajtkosír*; *à jonchées*, *tele marokkal*. [*tani*; *fig. befedni*.]
Joncher, *v. a. virágokkal stb. bekin-*

Jonction, *f. egyesülés*.
Jondelle, *f. fam. fű*, *hóda*.
Jonglerie, *f. alokosság*, *szemfényvesztés*, *büvészkedés*.
Jongleur, *m. bűvész*, *szemfényvesztő*.
Jouailler, *v. n. kissé játszani*.
Joubarbe, *f. rózsás fűfű*.
Joue, *f. arcz*, *pos*, *posa*. [*tónál*].
Jouée, *f. fal vastagsága* (*ablak*); *s aj-*
Jouer, *v. n. et a. játszani*; *fig. szin-*
leni; — *qu.*, *valakit rászedni*; — *du*
clavecín, *szongorázni*; *se —*, *v. pr.*
játszani (... *val*, ... *vel*).
Jouereau, *m. fukar játékos*.
Jouet, *m. játékszer*; *fig. játék*; *állazó*.
Joueur, *m. — euse*, *f. játékos*; *já-*
tekosnő.
Joufflu, *ue*, *adj. posók*. [*(föld)*.]
Joug, *m. járom*; *mássarúd*; *hold*
Jouir, *v. n. élvezni*.
Jouissance, *f. élvezet*; *használat*, *haszonvétel*.
Joujou, *m. játékszer*.
Jour, *m. nap*; *napvilág*; *fig. élet*; *alkalom*; *ablak*; — *de l'an*, *újév napja*; — *de fête*, *ünnepe*, *névnap*; *à —*, *állatszó*.
Journal, *adj. m. livre —*, *napló*; —, *m. napló*, *napilap*, *heti lap*; *hold (föld)*; *napzám*, *napi munka*.
Journalier, *ière*, *adj. naponkénti*; *fig. váltósekény*; —, *m. napzám*.
Journaliste, *m. lapszerkesztő*, *hírlapíró*. [*bér*; *egynapi út*.]
Journée, *f. napság*, *napi munka*, *nap-Journellement*, *adv. naponként*.
Joûte, *f. megmérkőzés*, *tusa*; *halászviadal*; — *de coqs*, *kakasharc*.
Joûter, *v. n. megmérkőzni*.
Joûteur, *m. küzdő*, *vívó*.
Jouvence, *f. vm. ifjúság*.
Jouvenceau, *m. fam. ifjú*, *ifjonez*, *le-gényke*.
Jouvencelle, *f. fam. fiatal leány*.
Jovial, *ale*, *adj. vidám*, *víg*.
Jovialité, *f. vidámság*, *vígság*.
Joyan, *m. ékszer*, *kincs*, *drágaság*.
Joyeuseté, *f. fam. tréfa*, *enyelgés*.
Joyeux, *euse*, *adj. vidám*, *víg*; *örven-deles*.
Jube, *f. sörény* (*oroszlané*).
Jubé, *m. énekkar*; *venir à —*, *meg-hunyázkodni*.
Jubilatoire, *adj. százados* (*vagy félszázados*); *docteur —*, *félszázados tu-dor*.

Jubilation, *f.* örömszaj, ujjongás, nagy öröm.
 Jubilé, *m.* százados ünnep; búcsúév; félszázados tudor.
 Jubis, *m.* masszoka neme.
 Juchart, *m.* hold (föld).
 Juher, *v. n. et se —, v. pr.* fölrepenni, felülni (tyúkról).
 Juchoir, *m.* kakasülő, tyukülő.
 Judaïque, *adj.* zsidó, zsidós.
 Judaiser, *v. n.* zsidó szokásokat követni.
 Judaïsme, *m.* zsidóság.
 Judelle, *f.* szárcsakóda.
 Judicature, *f.* bíróság.
 Judiciaire, *adj.* — ment, *adv.* bírói; bíróság; —, *f.* lam. ítélőtehetség.
 Judicieux, *euse, adj.* értelmes, okos.
 Juge, *m.* bíró; műbíró, műbíráló.
 Jugé, *m.* (dr.) bien —, igazságos ítélet.
 Jugement, *m.* ítélet; bíróság; vélemény; ítélőtehetség.
 Juger, *v. a. et n.* üelni; megüelni; vélekedni, vélni.
 Jugulaire, *adj.* torokhoz tartozó, torok...; —, *f.* torkolatér.
 Juguler, *v. a. p. u.* megfojtani.
 Juif, *ive, adj.* zsidó, zsidós; —, *m.* — ivo, *f.* zsidó; zsidónő.
 Juillet, *m.* nyárhó, július.
 Juin, *m.* nyárelő, június.
 Juiverie, *f.* zsidóutca, zsidóváros.
 Jujube, *f.* mellbogyó.
 Jule, *m.* soklábu.
 Julep, *m.* hűvesítő ital, hűsital.
 Julienne, *f.* estike; zöldleves, süleves.
 Jumeau, *m.* — elle, *f.* iker; —, *adj.* iker...; frères jumeaux, ikertestvérek.
 Jument, *f.* kancsa.
 Junte, *f.* gyűlés, tanács (spanyolországban).
 Jupe, *f.* szoknya.
 Jupon, *m.* alszoknya. [lése.
 Jurande, *f.* esküdség; esküdtek gyű-

Jurat, *m.* esküdtl.
 Juratoire, *adj.* esküvési, hites.
 Juré, *m.* (dr.) esküdtl.
 Jurement, *m.* eskü; átok.
 Jurer, *v. a. et n.* esküdni, megesküdni; káromkodni.
 Jureur, *m.* esküvő; káromkodó.
 Juri, *m.* esküdszék, esküdtek.
 Jurisdiction, *f.* törvényhatóság.
 Juridique, *adj.* törvényes, jogos, jogi.
 Jurisconsulte, *m.* törvénytudó.
 Jurisdiction, *v.* Juridiction.
 Jurisprudence, *f.* jogtudomány, törvénytudomány. [tudós
 Juriste, *m.* törvénytudó, jogász, jog-
 Juron, *m.* kedvenczeskü.
 Jury, *v.* Juri.
 Jus, *m.* lé, lév.
 Jusant, *m.* (mar.) apály.
 Jusque, Jusques, *prp.* ... ig; sőt.
 Jussion, *f.* parancs, rendelet.
 Justaucorps, *m.* férfiruha.
 Juste, *adj.* igazságos; jogszerű helyes; —, *m.* igazságos; igaziruha neme; —, *adv.* helyesen; épen, au —, pontosan.
 Justement, *adv.* igazságosan; joggal jogszerűleg, jogosan; pontosan.
 Justesse, *f.* pontosság, helyesség.
 Justice, *f.* igazság; jog, jogosság törvényhatóság, igazságszolgáltatás, jogbíróság.
 Justicier, *v. a.* kivégezni; —, *m.* jogbíró; jogtiszt.
 Justifiable, *adj.* igazolható.
 Justificateur, *m.* igazító, kellősítő.
 Justificatif, *ive, adj.* igazoló.
 Justification, *f.* igazolás; (imp.) sorpótlás, sorsolás.
 Justifier, *v. a.* igazolni; (imp.) sors (sort), sorspótlolni; igazítani, kellősíteni; se —, *v. pr.* magát igazolni.
 Juteux, *euse, adj.* leves.
 Juvénil, *ile, adj.* vm. ifju, fiatal ifjú.

K.

kahouanne, *f.* óriási tajkonoz.
 Kakerlake, Kakerlaque, *m.* fehér mór,
petyes faju (ember). [csb.
 Kaleidoscope, *m.* képeső, bájoső, bűv-
 ali, *m.* haméleg.
 Kan, *m.* kán, tatárfejedelem.
 Kanaster, *m.* dohánykosár; tabac de
 —, *kanasztér (dohány); kacsdo-
 hány.*
 Kanguroo, *m.* óriás fiakördő, kenguru.
 Karmesse, *f.* fam. búcsú, egyháznep.
 Kératito, *f.* tűlökkő, szarukő.

Kermès, *m.* karmassinszinbogár.
 Kilogramme, *m.* kilogramm.
 Kilolitre, *m.* kiloliter.
 Kilomètre, *m.* kilométer, eszerméter.
 Kiosque, *m.* kioszk, (török) kerti lak.
 Knout, *m.* kancsuka, görösös korbács.
 Koran, *v.* Alcoran.
 Koreite, *f.* szalonnakő.
 Kremlin, *m.* csári palota (Moszk-
 vában).
 Kreutzer, *m.* krajcsár.
 Kyrielle, *f.* letenye, kánia.

L.

a, *art. et pron. a, az; őt; —, m.*
 (mus.) A (hang).
 à, *adv. itt, ott, oda, mellett, rajt;*
restez-là, maradj itt! là là, unig,
amúgy, meglehetősen; ça et là, itt
ott; dès-là, azóta, azon idő óta;
azért; par là, aszáltal; jusque là,
idáig.
 aberdan, *m.* beszózott tőkehal.
 abeur, *m.* dolog, munka.
 abial, ale, *adj.* lettre labiale, ajak-
 betű. [kezel.
 abile, *adj.* mémoire —, gyöngé emlé-
 aboratoire, *m.* dolgozóhely, vegymá-
 hely. [ságos.
 aborieux, euse, *adj.* munkás, fárad-
 abour, *m.* mezői munka.
 abourable, *adj.* mivelhető.
 abourage, *m.* földmivelés; szántás-
 vetés; szántásbőr.
 abourer, *v. a. et n.* szántani, meg-
 munkálni; feltúrni; fáradozni.
 aboureur, *m.* szántóvető, földmivelő.
 abre, *m.* ajakkal.
 abyrrinthe, *m.* tőmkeleg.
 ac, *m.* tő. [(vitorlát).
 acer, *v. a.* fűzni, befűzni; behúzni
 acérer, *v. a.* szétlenni, szétszaggatni.
 acet, *m.* fűzőszalag, fűzőszinór;
 akrok.
 acoure, *f.* szalagszegély.
 acbe, *adj.* — ment, *adv.* tág, ingó,

lógó; renyhe, gyáva; fáradt; tágan
 stb.; action —, gyalázatos tett; avoir
 le ventre —, hasmenésben szenved-
 ni; —, *m.* gyáva, nyúlászó ember;
 —, *f.* küsz, kísz (hal).
 Lächer, *v. a.* lágitni, ereszteni, meg-
 ereszteni, hagyni; —, *v. n. et se —,*
v. pr. lágulni, ernyedni; elslülni
 (seggyverről).
 Lâcheté, *f.* ernyedtség; gyávaság;
 gyalázat, alávalóság.
 Lacie, *m.* hálózat.
 Laconique, *adj.* — ment, *adv.* rövid,
 velős; röviden, velősen.
 Laconisme, *m.* rövidség (beszédben).
 Lacrymal, ale, *adj.* glande lacrymale,
 könnymirigy.
 Lacrymatoire, *m.* könnyedény.
 Lacs, *m.* sinór; csukor; fig. kurok,
 kelepce.
 Lactation, *f.* szoptatás.
 Lacté, ée, *adj.* tejnemű, tejféle; sue —,
 tejnye, tápnedv; fièvre lactée, tej-
 láz; voie lactée, tej-út.
 Lactifique, *adj.* tejet okozó, tejkészítő.
 Lacune, *f.* hézag.
 Lacustral, ale, *adj.* mocsárban, pos-
 ványban termő.
 Ladite, *part. et adj. f.* mondott, érin-
 tett, említett.
 Ladré, *adj.* bélpoklos; pörzenéses,
 borhímlős; érzetlen, érzéketlen

szugori; —, *m. belpoklos; szugori, fukar.*
 Ladrerie, *f. belpoklosság, borhimlő; kóroda belpoklosak számára; fu-karság.*
 Lady, *f. hölgy, delnő.*
 Lagopède, *m. hófajd, fehérhajd.*
 Lagune, *f. tengerítő, tengerese.*
 Lai, laie, *adj. világi; frère —, világi (szerzetesek szolgálatában).*
 Lalohe, *f. sás; földi gilissta.*
 Laid, ide, *adj. rút.*
 Laidasse, *f. pop. rút nő.*
 Laideron, *m. rút látny.*
 Laideur, *f. rútág.*
 Laidir, *v. a. et n. rútítani; rútulni.*
 Lale, *f. vadame, emedissnő; fogas pöröty.*
 Lainage, *m. gyapjúárú; felbolyhozás.*
 Laine, *f. gyapjú.*
 Lainer, *v. a. felbolyhozni.*
 Lainerie, *f. gyapjúárú.*
 Laineur, *m. posztóbolyhozó.*
 Laineux, euse, *adj. gyapjas, gyap-júnemű. (műves.)*
 Lainier, *m. gyapjúkereskedő; gyapjú-laque, adj. világi; —, m. világi, nem egyházi; avatlan.*
 Lais, *m. magcsemete, utánfa, utófa.*
 Laisse, *f. költő; fűsér; fűsérzsj, csatlósíj; kalapsínór.*
 Laisser, *v. a. hagyni; elhagyni; hát-rahagyni, odahagyni; elmulasztani; engedni, megengedni.*
 Laisser-aller, *m. magárahagyás.*
 Lait, *m. tej; petit —, — clair, savó.*
 Laitage, *m. tejes étel.*
 Laitance, Laité, *f. haltej.*
 Laité, ée, *adj. tejelő; hareng —, him-hering, tejelőhering.*
 Laitée, *f. ellet (kutyád).*
 Laiterie, *f. tejeskamra, tejespince.*
 Laiteron, *m. eserbóka.*
 Laitoux, euse, *adj. tejféle.*
 Laitier, *m. érex-salak.*
 Laitière, *f. tejesasszony, tejesleány; fam. nourrice —, bölény dajka.*
 Laiton, *m. sárgaréz.*
 Laitue, *f. saláta.*
 Lamanage, *m. kalaúszolás; kalaúzdij.*
 Lamanneur, *m. hajókalaús.*
 Lambeau, *m. rongy; fig. töredék.*
 Lambin, *m. lajhár.*
 Lambin, *m. — ine, f. késedelmező, kés-kedő, babrábó. {ni, babrálni.*
 Lambiner, *v. n. késedelmezni, késked-*

Lambinerie, f. késedelmezés.
 Lambria, *m. táblázat, deszkázat.*
 Lambrissage, *m. padlózat, deszkázás, bétet.*
 Lambrisser, *v. a. ki-, megpollózni, deszkával kirakni, bételni.*
 Lame, *f. vékony fémlap; láma; penge; takácsborda; (mar.) habshany, rohanó hullám.*
 Lamé, ée, *adj. lánnaszövetű.*
 Lamentable, *adj. siralmas.*
 Lamentation, *f. siránkozás, jajgatás.*
 Lamenté, *v. a. et n. megstratni, siránkozni; se —, v. pr. panaszzkodni.*
 Lame, *f. embereső csépa.*
 Lamier, *m. lándás; ároacsákn.*
 Lamiller, *v. a. nyujtani, kinyujtani, le-mézíteni.*
 Laminage, *m. lapítás.*
 Lamine, *f. vékony érzelem.*
 Laminer, *v. a. lapítani.*
 Lamineur, *m. lapító, lemezülő.*
 Laminoir, *m. nyujtómű.*
 Lampadaire, *m. lámpatartó.*
 Lampe, *f. lámpa.*
 Lampée, *f. kancsó, kanta.*
 Lamper, *v. n. poharazni, inni.*
 Lamperon, *m. bécso (lámpán).*
 Lampette, *f. konkoly.*
 Lampion, *m. kis lámpa (kivilágítások-hoz); — à parapet, szurokserpeny.*
 Lampionner, *v. a. p. u. kis lámpákka kirakni.*
 Lampons, *m. pl. ivó-, bordalok.*
 Lamprole, *f. tőveshal, tengeri orsóhal.*
 Lamprole, *f. válypikk.*
 Lampyre, *m. fénybogár.*
 Lance, *f. dsida, lándsa; lapocaka (art.) ágyú- vagy lötlőkanál; gerely; — de drapeau, zászlónyel.*
 Lancéolé, ée, *adj. gerelyalakú.*
 Lanceur, *v. a. dobni, hajítani, lökni; szórni; (chass.) felverni, felhajlani; se —, rohanni, szökkeni.*
 Lancetier, *m. gerelytök.*
 Lancette, *f. gerely; árvéső.*
 Lancelier, *m. dsidás, lándsáslovag, kérkedi.*
 Lancière, *f. (meu.) ságó.*
 Lançoir, *m. (meu.) szőkepléb.*
 Lançon, *m. fűvenybuér.*
 Lande, *f. pusztaság, sivatag, puszt.*
 Landgrave, *m. tartományi gróf.*
 Landgraviat, *m. tartományi grófság.*
 Landgravine, *f. tartományi grófné vagy grófnő.*

andier, *m. vasmacska (tűsnél)*.
 andreux, euse, adj. *gyöngédkedő*.
 andsasse, *m. földbürtokos, földművelő*.
 aneret, *m. őrgébics, nyúzó gebics*.
 angage, *m. nyelb; kifejezés mód, kifejezési módor; ének (madaraké), madárszöveg*.
 ange, *m. pólya*.
 angoureux, euse, adj. — eusement, adv. *bádogadt, gyöngé; epedő; bádogadtan stb.*
 angouete, *f. tengeri sáska*.
 anguard, de, *m. et f. csacska, trécselő*.
 angue, *f. nyelv; prendre —, tudanguette, f. nyelvecske; billentyű; hangrás; őrkész, meléng; csipke*.
 anguetter, *v. a. csipkésni, megcsipkésni*.
 angueur, *f. bádogadtság, lankadtság; epedés; levertség*.
 angueyer, *v. a. disznó nyelvét megsemelelni*.
 angueyeur, *m. disznósemelelő*.
 anguiet, *m. füstölt disznónyelv*.
 anguir, *v. n. sorvadni, fogyni; elgyengülni, ellankadni; epedni, elpedni, eltikkadni; sovárogni; megakadni*.
 anguissamment, adv. *lankadtan; epedve; sovároga*.
 anguissant, te, adj. *bádogadt, gyöngé, epedő, levert; fig. el-, megakadó*.
 aniaire, adj. *dént —, ebfog, szemfog*.
 anice, adj. *bouree —, nyüredégyapju*.
 anière, *f. szif*.
 anifere, adj. *gyapjús*.
 anquerre, *f. uszódo*.
 anquenet, *m. kártyajáték neve*.
 anterne, *f. lámpa, lámpás; (art.) ágyúkanál, töltdőkanál; — sourde, tolvajlámpa; lanternes, pl. bohóságok*.
 anterner, *v. a. hasztalanságokat beszélni; lámpakaróra felakasztani; —, v. n. késedelmezni, babrálni*.
 anternerie, *f. balgaság, ostoba feleség; késedelmezés*.
 anternier, *m. lámpacsínáló; lámpafűztőlő; fig. késedelmező; szelebardí*.
 anterniser, *v. Lanterner*.
 apionner, *v. n. pop. fecsegni, hasztalanságokat beszélni*.
 arlu, int. *pop. csiricsári!*
 agineux, euse, adj. (bot.) *szősző*.

Lapathum, *m. erdei sóska, lórom*.
 Laper, *v. n. nyalni*.
 Lapereau, *m. tengeri nyulacska*.
 Lapidaire, *m. kőmetsző; —, adj. style —, kőfelirati irály*.
 Lapidation, *f. megkövezés*.
 Lapidier, *v. a. megkövezni*.
 Lapidification, *f. megkövülés, kővé változtatás*.
 Lapidifier, *v. a. kővé változtatni, meg-*
 Lapin, *m. tengeri nyúl*.
 Lapine, *f. tengeri nyúl nősténye; — des Indes, tengerimalacs*.
 Lapis, *m. lazurkő*.
 Lapmude, *f. áramszarvasszörme*.
 Laps, *m. időfolyás, időforgás*.
 Laps, se, adj. *elesett (vallástól)*.
 Laquais, *m. futnok, énas, szolga*.
 Laque, *f. lakkasztin, lakkfesték, lakkmáz, fénymáz*.
 Laqueton, *m. fam. kis inas, kis futnok*.
 Larcin, *m. tolvajság, lopás*.
 Lard, *m. szalonna*.
 Lardenne, Lardelle, *f. szénecsinke*.
 Larder, *v. a. szalonnával tűzdelni*.
 Lardère, Larderelle, *f. hosszúfarku csinege*.
 Lardier, *m. vm. szalonnakamra*.
 Lardite, *f. szalonnakő*.
 Lardoire, *f. szalonnatű*.
 Lardon, *m. hosszú s keskeny szalonnadarabka; fig. vagdalódzás, bókószó; melléklet (hírlapnál)*.
 Lardonner, *v. a. szalonnával tűzdelni; fig. vagdalódzni*.
 Lares, *m. pl. házi istenek (rómaiak)*.
 Large, adj. — ment, adv. *széles, bő; bőséges, gazdag; szélesen stb.; —, m. szélesség*.
 Largesse, *f. bőkezűség*.
 Largeur, *f. szélesség*.
 Lague, *m. sík vagy szabad tenger*.
 Larigot, *m. pástorfuolácska; boire à tire —, derekasan inni*.
 Larme, *f. köny, könny; csöppöcske*.
 Larmette, *f. könyecseppcske*.
 Larmier, *m. csatornási föld; koszorupártázat, karimaldez*.
 Larmoiement, *m. szemfolyás*.
 Larmoyer, *v. n. keservesen sírni*.
 Larron, *m. tolvaj; (bib.) lator; szamárfül (könyvben); szörnnya*.
 Larroneau, *m. kis tolvaj*.
 Larronnesse, *f. tolvajné*.
 Larve, *f. (hist. n.) pondró, lárvá*.
 Larynx, *m. gég*.

Las, lasse, adj. *sáradt; megunt, unatkozott.*

Lascif, ive, adj. *fajtalán, buja.*

Lasciveté, f. *bujaság, fajtalanság.*

Laser, m. *bordamag.*

Lasquette, f. *kis hölgyprém.*

Lasser, v. a. *fárasztani, bádgyasztani; lomhának lenni; se —, v. pr. elfáradni; fig. megünni.*

Lasserie, f. *finom kosárnemű árú.*

Lassier, m. *tölcsérháló.*

Lassière, f. *farkasháló.*

Lassitude, f. *sáradtság, bádgyadtság; fig. analom.*

Lasto, m. *hajóteher, hajórakomány.*

Latent, te, adj. (méd.) *rejtett, alatomos.*

Latéral, ale, adj. — *alement, adv. oldal . . . ; oldalvást, oldalról.*

Latin, ine, adj. *latin; —, m. latinnyelv.*

Latiniser, v. a. *latin végszetet adni, latinul ejteni.*

Latinisme, m. *latinosság.*

Latiniste, m. *latin.*

Latinité, f. *latinság.*

Latitable, adj. *eltitkolható.*

Latiter, v. a. (dr.) *eltitkolni.*

Latitude, f. *földirati szélesség; fig. moztér, kiterjedés.*

Latitudinaire, adj. (th.) *sokat megengedő; —, m. szabad szellem, szabad szellemű. [dása.]*

Latrie, f. culte de —, *egy Isten imá-*

Latrines, f. pl. *árnýékszekék.*

Latte, f. *léc.*

Latter, v. a. *megléceezni.*

Lattis, m. *lécsezet.*

Laudatif, ive, adj. *dicsérő.*

Lauré, ée, adj. *babérral koszorúzott.*

Lauréat, adj. *poète —, koszorús költő.*

Lauréole, f. *borostyán.*

Laurier, m. *borostyán, borostyánfa.*

Lavabo, m. *oltdárkendőcske; mosdóasztal.*

Lavage, m. *mosás.*

Lavande, f. *levendula.*

Lavandier, m. *mosómester.*

Lavandière, f. *mosónő; billegény, billegtető.*

Lavage, v. *Avalanche.*

Lavaret, m. *tengeri pisztráng.*

Lavasse, f. *zápor, felhőszakadás.*

Lave, f. *lava. [halmaz.]*

Lavée, f. — *de laine, mosott gyapjú.*

Lavège, f. *székek.*

Lavement, m. *mosdómedencze.*

Lavement, m. *mosás; allövet, esőruha.*

Laver, v. a. *mosni, kimosni, megmossni; simítani; se —, v. pr. mosdani.*

Laverie, f. *ércsmosás.*

Laveton, m. *kallóhulladék.*

Lavette, f. *mosórongy.*

Laveur, m. — *euse, f. mosó; mosóruha.*

Laveur, m. *légszuszitító készülék.*

Lavis, m. *mosás.*

Lavoir, m. *mosóház, mosda; mosdó; mosdómedencze; mosdócsalorna.*

Lavoyer, v. a. (mar.) *labodázni.*

Lavure, f. *öblögetővíz; simítás; tuftestvény; lavures, pl. (orf.) salóércshulladék.*

Laxatif, ive, adj. (méd.) *kashajtó.*

Layette, f. *kihúzófók; pólyanemű.*

Layette, m. *katulyás.*

Lazagnes, f. pl. *széles metélt.*

Lazaret, m. *kóroda.*

Lazulite, f. *aszurpat, lazurkő.*

Lazzi, m. *mimjáték, némajáték; életpéldét, elnézésesség.*

Le, art. et pron. a, az; ast, őt, ezt.

Lié, m. *kelme szélessége; (nav.) kőút, hajóhúzóút.*

Liéans, adv. *vm. ottben.*

Liéard, m. *sekele nyírfa.*

Lièche, f. *szeletke.*

Lièche-doigt, adv. à —, *fam. kellett keveset, gyéren, száken.*

Lièchefrite, f. *csepegtető serpenyő.*

Liécher, v. a. *nyalni, lenyalni, fektetni.*

Liécheur, m. *sónyalató; nyalósó.*

Leçon, f. *lecse, oktatás, tan-óra, előadás; dorgálás, feddés.*

Lecteur, m. *olvasó, el-, felolvasó.*

Lecticaire, m. *halottvivő; gyaloglakó.*

Lectrice, f. *felolvasónő, olvasónő.*

Lecture, f. *olvasás, olvasmány; vasoltás.*

Lède, m. *vad rosmarin.*

Légal, ale, adj. — *alement, adv. törvényes; törvényesen.*

Légalisation, f. *hitelesítés, törvénysítés, törvényes megerősítés.*

Légaliser, v. a. *törvényesíteni, hitelesíteni, bírósilag megerősíteni.*

Légalité, f. *törvényesség.*

Légit, m. *pápai követ.*

Légataire, m. *hagyományos.*

Légation, f. *pápai követség.*

Lège, adj. *terhellen, rakatlan, ür.*

Légendaire, m. *legendairé, hitelesítendő,*

Légende, *f. legenda, hitmonda; földirat, költir.*

Léger, *ére, adj. — érement, adv. könnyű (súlyról); sürge; felületes, csekély, jelentéktelen; könnyen stb.; à la légère, könnyen; meggondolatlanul.*

Légereté, *f. könnyűség, fesztelenség; sebesség; könnyelműség; kicsinység, csekélység.*

Légion, *f. légió; sereg; — d'honneur, becslégió, becsereg.*

Légionnaire, *m. légió tagja.*

Législateur, *m. törvényhozó.*

Législatif, *ive, adj. törvényhozói.*

Législation, *f. törvényhozás.*

Législature, *f. törvényhozó gyűlekezet.*

Légiste, *m. törvénytudó.*

Légitimaire, *adj. köteles részhez tartozó (örökségnél); —, m. törvényszerű örökös.* [sítés.

Légitimation, *f. törvényesítés; hitelesítés.*
Légitime, *adj. — ment, adv. jogszerű, törvényes, törvényszerű; jogszerűleg stb.; —, f. (ár.) köteles rész.*

Légitimer, *v. a. érvényesnek nyilvánítani; hitelesíteni, megbizonyítani; se —, v. pr. magát igazolni.*

Légitimító, *f. törvényszerűség; törvényes ágyból születés.*

Legs, *m. hagyomány.*

Léguer, *v. a. örökül hagyni, hagyományozni.*

Légume, *m. hüvelyes velemény.*

Légumineux, *euse, adj. hüvelyes, héjas.* [tőjel.

Lémnisque, *m. elválasztójegy, osztó.*

Lémures, *m. pl. éji szellemek.*

Lémuriens, *m. pl. majmócok.*

Lendemain, *m. holnap, másnap.*

Lendore, *adj. aluszékony, lusta; —, m. álomszuszék.*

Lénifier, *v. a. (méd.) enyhíteni.*

Lénitif, *ive, adj. (méd.) enyhítő; —, m. enyhítőszer.*

Lent, *te, adj. — tement, adv. lassu; lassan.*

Lente, *f. serke.*

Lenteur, *f. lassúság.*

Lenticulaire, *adj. lenosédet, lencsealakú; verre —, lencseüveg.*

Lenticule, *f. apró lencse.*

Lentille, *f. lenese; lencseüveg, üveg-lencse; lentilles, pl. szeplő.*

Lentilleux, *euse, adj. szeplős.*

Lentisque, *m. masszúszfa.*

Léonin, *ine, adj. oroszlás-szerű; vers léonins, pl. fás rímek.*

Léopard, *m. párducz.*

Lépidote, *f. tükrös ponty.*

Lèpre, *f. belpokol.*

Lépreux, *euse, adj. belpoklos.*

Léproserie, *f. belpoklosok kórháza.*

Lepture, *f. szű.*

Lequel, **Laquelle**, *pron. a ki, a mely, a kit, a melyet; ki, melyik; kit, melyiket.*

Lèse, *adj. sértett, megbántott.*

Léser, *v. a. sérteni, megbántani.*

Lésine, *f. szugoriság.*

Lésiner, *v. n. fukakodni.*

Lésinerie, *f. fukarság.*

Lésion, *f. sértés, megbántás.*

Lessive, *f. lág; szapulás, mosás, lúgozás.*

Lessiver, *v. a. lúgozni, kilúgozni.*

Lest, *m. súlyteher.*

Lestage, *m. súlyteherrakodás.*

Leste, *adj. — ment, adv. könnyű; cél-szerűleg állított; jó ízetű; könnyen stb.; fig. sürge, ügyes; lenge, pajzán; sürgén stb.*

Lester, *v. a. súlyteherrel megrakni.*

Lesteur, *m. súlyteherhajó.*

Léthalté, *f. halálosság.*

Léthargie, *f. álomkór; fig. érzéketlenség.*

Léthargique, *adj. álomkóros; fig. érzéketlen.*

Léthifère, *adj. halálos, halálhozó.*

Lettre, *f. betű; levél; okirat, okmány; (imp.) öntött betű; lettres, pl. levelek, okmányok; tudományok; homme de —, tudós; saintes —, szentírás.*

Lettre, *é, adj. tudós, tanult.*

Lettrine, *f. (imp.) apró betű, jegyzetbetű; lapczím, lapfej.*

Leucome, *m. fehér szemfolt.*

Leur, *pron. nekik; övé, övéjük; le —, la —, az övé.* [éték.

Leurre, *m. (fauc.) csaltolt; fig. csal-*

Leurrer, *v. a. (fauc.) csaltoltlhoz szoktatni; fig. csalogatni, édesgetni, ingerelni.*

Levain, *m. kelesztő, forranyag; kovász; fig. pezszygés, forrás.*

Levant, *adj. soleil —, kelő nap; —, m. kelet, napkelet.*

Levatin, *ine, adj. keleti, napkeleti.*

Levé, *m. felállítás.*

Levéo, *f. fölemelés; gyűjtés; gát, fölállítás; feltörés (pecsét); ütés (járd-*

- ban*); à la — de table, *asztaltól fölkeleskor*.
- Lever**, v. a. *emelni, fölemelni; elvenni, leszedni, takarítani; gyűjteni, beszélni*; —, v. n. *kikelni, kicsirázni; megkelni (léstárról)*; se —, v. pr. *fölkelni*; —, m. *fölkeles; reggeli udvarlás*.
- Lever-dieu**, m. *Urfelmutatás*.
- Levier**, m. *emelőfa, emelő*.
- Leviger**, v. a. *porrá dörzsölni*.
- Lévite**, m. *levita; pap*.
- Levrauder**, v. a. *hajtani*.
- Levrant**, m. *nyulacska*.
- Lèvre**, f. *ajak*.
- Levrette**, f. *agár (nőstény)*.
- Levretté**, ée, adj. *agárféle, agárnemű*.
- Levretter**, v. n. *kölykezni (nőstény-nyúlról); agarászni*.
- Levretteur**, m. *ebidomár*.
- Levrier**, m. *agár*.
- Levron**, m. *fiatal agár*. [lonnabör.
- Levure**, f. *sörseprő, sörélesztő; szá-*
- Levurier**, m. *élesztőárus*.
- Lexicographe**, m. *szótáríró*.
- Lexicographie**, f. *szótárírás*.
- Liquie**, m. *sótár, szókönyv*.
- Lézard**, m. *gyík*.
- Lésarde**, f. *hasadék, repedék (falban)*.
- Lézardé**, ée, adj. *hasadékos*.
- Liaison**, f. *összekötés; összeköttetés, összefüggés; kötelek*.
- Liant**, te, adj. *hajlékony*.
- Liard**, m. *sekete nyárfa; fillér*.
- Liarder**, v. n. *fam. fillérenként adakozni; szugorkodni, fillérezni*.
- Liasse**, f. *nyaláb, csomag; szineg*.
- Libation**, f. *italáldozat*.
- Libelle**, m. *gúnyirat, gyalázóírat*.
- Libelliste**, m. *gúnyíró, gúnyírat szerzője*.
- Libera**, m. (cat.) *halotti ima*.
- Libéral**, ale, adj. — *alement, adv. bőkezű; bőkezűleg; szabadelmű; szabadelműleg; arts libéraux, szépművészetek*; —, m. *szabadelmű*.
- Liberalisme**, m. *szabadelműség*.
- Libéralité**, f. *bőkezűség; ajándék*.
- Libérateur**, m. — *trice*, f. *megszabadító; megszabadító*.
- Liberation**, f. *felmentés, megszabadulás*. [menteni.
- Libérer**, v. a. (dr.) *megszabadítani, föliberté, f. szabadság; fig. fesztelenség, könnyűség; libertés, pl. kívánságok, eljogok*.
- Liberticide**, m. *szabadsággylkos*.
- Libertin**, ine, adj. *korhely, feslett; szabadgondolkodási*; —, m. *szabadgondolkodásu*.
- Libertinage**, m. *korhelység, feslettség; szabadgondolkodás*.
- Libertiner**, v. n. *kiesapongani; korhelykedni, feslett életűnek lenni*.
- Libidineux**, euse, adj. *fajtalan, buja*.
- Libraire**, m. *könyváros*.
- Librairie**, f. *könyvkereskedés*.
- Libre**, adj. — *ment, adv. szabad; szabadon*.
- Lice**, f. *futópálya; küzdhely*.
- Licence**, f. *szabadság, engedmény; szabadosság, féltelenség, kiesapongás, szemtelenség; licences, pl. cizfrázatok (írásban)*.
- Licenciaté**, m. *tudoncs, tanítási engedményt nyert tudorcsinü egyén*.
- Licenciemment**, m. *elbocsátás, eleresztés*.
- Licencier**, v. a. *szabadságra bocsátni; tudoncsi ranggal felruházni; se —, v. pr. merészelti, merészkedni*.
- Licencieux**, euse, adj. *csintalan, kiesapongó, szemtelen*.
- Licet**, m. *engedvény*.
- Lichen**, m. *bérczi szamó*.
- Licitation**, f. *árverés*.
- Licitatoire**, adj. *árverési*.
- Licite**, adj. *szabad, megengedett*.
- Liciter**, v. a. *árverezni, elárverezni*.
- Licou**, v. *Licou*.
- Licorne**, f. *egyszarvú*.
- Licou**, m. *fék, kötőfék, kantár*.
- Licteur**, m. (ant.) *licitor, poroszló*.
- Lie**, f. *seprő, alj, üledék*.
- Lidgé**, m. *dugaszcsér, dugaszfa, parafa*.
- Liéger**, v. a. *parafával ellátni*.
- Liégeux**, euse, adj. *dugaszfanemű*.
- Lien**, m. *kötélék*.
- Lienterie**, f. *hasfolyás*.
- Lier**, v. a. *kötni, megkötni, megköltözní; fig. egyesíteni; lekötelenzi*.
- Lierre**, m. *repkény*. [vigan élni.
- Liesse**, f. *vivre en joie et en —, jól s*
- Lieu**, m. *hely; rany; származás, eredet; ok, alkalom; au — de, au — que, helyett; mig; lieux, pl. helyek; árnyékszék*.
- Lieue**, f. *mérőföld*.
- Lieur**, m. *kévekötő, márokverő*.
- Lieutenant**, f. *hadnagyság*.
- Lieutenant**, m. *helyettes; hadnagy*.
- Lièvre**, m. *nyúl*.

- Liévreteau, *m.* nyulacska.
 Ligament, *m.* (anat.) szálág.
 Ligature, *f.* érpólya, érköltő; (imp.) kettős betű.
 Lige, *m.* hűbérpénz; —, *adj.* hűbéri.
 Ligence, *f.* személyes hűbérszolgálat.
 Lignage, *m.* nemzetség, származás.
 Lignager, *m.* rokon, alyafi.
 Ligne, *f.* vonal; sor; sínór, zsineg; horogzsineg.
 Lignée, *f.* ág, nemzetség.
 Ligneul, *m.* vargafonal.
 Ligneux, *euse*, *adj.* fás.
 se Lignifier, *v. pr.* fásulni.
 Ligue, *f.* frigy, szövetség.
 Ligner, *v. a.* frigyesíteni, egyesíteni; se —, frigyesülni, szövetségre.
 Liliac, *m.* orgonafala, orgonafa; lilaszín.
 Limace, *f.* (méc.) vízcsovár.
 Limacon, *m.* csiga.
 Limaille, *f.* reszelek.
 Limas, *m.* házallan csiga.
 Limbe, *m.* szegély.
 Lime, *f.* reszelő; kis csütrom.
 Limer, *v. a.* reszelni.
 Limier, *m.* vissla.
 Limitatif, *ive*, *adj.* korlátozó.
 Limitation, *f.* korlátozás.
 Limite, *f.* határ.
 Limiter, *v. a.* határozni, korlátozni; meghatározni.
 Limitrophe, *adj.* határos.
 Limon, *m.* iszap, mocsár; csütrom.
 Limonade, *f.* csütromlé.
 Limonadier, *m.* csütromléárus.
 Limoneux, *euse*, *adj.* iszapos, agyagos; —, *m.* csik.
 Limonier, *m.* taligásló, taligaló; csütromfa. [gely.
 Limonière, *f.* villás vagy kétágu ten-
 Limousin, *m.* vakoló kőműves.
 Limousiner, *v. n.* vakolni.
 Limpide, *adj.* tiszta (folyadékról).
 Limpidité, *f.* tisztaság (folyadékról).
 Limure, *f.* meg-, kireszelés.
 Lin, *m.* len.
 Linaire, *f.* len (növény).
 Linceul, *m.* szemfödél, halottlepel; lepedő.
 Linceux, *euse*, *adj.* lennemű.
 Linéaire, *adj.* vonal . . . [menő.
 Linéal, *ale*, *adj.* egyenes vonalban
 Linéament, *m.* arcvonal; linéaments, *pl.* alapvonalak.
 Linette, *f.* lenmag.
 Linge, *m.* fehérruha, fehérnemű.
 Linger, *m.* vászonkereskedő.
 Lingerie, *f.* vászonkereskedés; fehérruhatár.
 Lingot, *m.* rúd.
 Lingual, *ale*, *adj.* nyelv . . .
 Linier, *m. p. u.* lenkereskedő.
 Linière, *f.* lentermőföld.
 Liniment, *m.* hig kenőcs.
 Linition, *f.* bekenés.
 Linon, *m.* fátyolszövet. [derike.
 Linot, *m.* Linotte, *f.* kendericse, ken-
 Lintean, *m.* ablakfej.
 Lion, *m.* oroszán, arszlán.
 Lionceau, *m.* fiatal oroszán.
 Liondent, *m.* (bot.) pitypang.
 Lionne, *f.* nőstény oroszán.
 Liparis, *m.* márna.
 Lipome, *m.* szalonnadag.
 Lippe, *f.* gamba, pütyedt ajak.
 Lippée, *f.* szájjal tele.
 Lippitude, *f.* szemfolyás, csipátság.
 Lippu, *ue*, *adj.* fam. pütyedt ajku.
 Ligation, *f.* csurítás.
 Liquefaction, *f.* olvasztás.
 Liquefier, *v. a.* olvasztani; se —, *v. pr.* olvasdni.
 Liqueur, *f.* folyadék; szesz ital.
 Liquidateur, *m.* számfejtő.
 Liquidation, *f.* kiszámlálás, számfejtés; érvényítés.
 Liquide, *adj.* — ment, *adv.* folyó; világoz, kiszámlált; folyólag; világosan; —, *m.* folyadék.
 Liquider, *v. a.* elő-, kiszámlálni, folyóvá tenni. [(követelésről).
 Liquidité, *f.* folyóság; világosság
 Liqueureux, *euse*, *adj.* tulságosan édes (borról).
 Liquoriste, *m.* szeszgyáros.
 Lire, *v. a.* et *n.* ír. olvasni.
 Lis, *m.* lilium.
 Liseré, *m.* himzett szegély.
 Liserer, *v. a.* szinorkával beszegni.
 Liseron, *m.* (bot.) szulák.
 Liseur, *m.* olvasó.
 Lisible, *adj.* — ment, *adv.* olvasható; olvashatólag.
 Lisière, *f.* posztószél; szegély, szél; mesgye, határ; vezérszalag.
 Lisse, *adj.* étfőfe —, síma kelme.
 Lissier, *v. a.* simítani.
 Lisseron, *m.* zúgoly, zúgolyfa.
 Lissette, *f.* simítócsont.
 Lisseur, *m.* simító.
 Lissoir, *m.* síkíráscső, simítófa.

Lissure, *f. simaság.*
 Liste, *f. jegyzék, lajstrom.*
 Lit, *m. ágy.*
 Litanies, *f. pl. letenye, litánia.*
 Liteau, *m. farkasfék, farkastanya;*
 (men.) *lécsdarab.*
 Litter, *v. a. rétegbe rakni; zsinórral*
beszegni.
 Litharge, *f. ólomtajt; — d'or, arany-*
másla, aranygelet.
 Lithocolle, *f. kőragaszt.* [dász.
 Lithographe, *m. kőrajzoló; könyom-*
 Lithographie, *f. kőrajz; kőírat; kő-*
nyomat; könyomda.
 Lithographier, *v. a. kőre metszeni,*
kőre nyomni.
 Lithographique, *adj. kőrajzi; kőírat;*
könyomatu.
 Lithologie, *f. kőtan, kőismeret.*
 Lithologue, *m. kőismerő.*
 Lithotomie, *f. kőmetszés.*
 Lithotomiste, *m. kőmetsző.*
 Lithoxyle, *m. kővült fa.*
 Litière, *f. alom; gyaloghintó, kólya.*
 Litigant, *te, adj. pörlekedő.*
 Litige, *m. pör, pörös ügy, jogügy.*
 Litigieux, *euse, adj. pörös.*
 Litorne, *f. fenyvesmadár.*
 Litre, *m. liter (mérték neve).*
 Littéraire, *adj. — ment, adv. tudós,*
tanult, tudományos; tudományos te-
kintetben.
 Littéral, *ale, adj. — alement, adv. be-*
tűszerinti; betűszerinti.
 Littéralité, *f. betűszerinti fordítás.*
 Littérateur, *m. tudós, könyvértő.*
 Littérature, *f. irodalom, tudományos-*
ság.
 Littoral, *ale, adj. parti, partmelléki.*
 Liturgie, *f. egyházi szertartás.*
 Liturgique, *adj. (egyház-) szertartási.*
 Litüre, *f. kötel, kötelzet.*
 Livèche, *f. (bot.) leveztikon.*
 Livide, *adj. ólomzsinál.*
 Lividité, *f. seketesárga szín (kéz-é);*
kék folt. [szállítmány.
 Livraison, *f. helyresszállítás (árúé).*
 Livre, *m. könyv; —, f. font; pénz*
neve. [ség.
 Livrée, *f. cselédruha, libéria; cseléd-*
 Livrer, *v. a. átadni, szállítani; átén-*
gedni.
 Livret, *m. könyvecske; egyszeregy.*
 Lobe, *m. karéj; — du poumon, tüdő-*
karéj, tüdőszárny. [helyiség.
 Local, *ale, adj. helyi, helybeli; —, m.*

Localiser, *v. a. p. u. helyhez szoktatni.*
 Localité, *f. helyiség, helybeliség.*
 Locataire, *m. bérbevevő, bérló.*
 Locateur, *m. p. u. bérbeadó.*
 Locati, *m. fam. bérlett ló; bérkocsi.*
 Location, *f. bérbeadás; bérpénz.*
 Loche, *f. kőfuró tergélye; — d'étang,*
csik. [n. vaczogni.
 Looher, *v. a. rázni, megrázni; —, v.*
 Loeman, *v. Lamaneur.* [változás.
 Locomotion, *f. helyváltoztatás, hely-*
 Locomotive, *f. mozdony, gőzmozdony.*
 Locution, *f. kifejezés, beszédnód.*
 Lodier, *m. paplan.*
 Lof, *m. (mar.) szőloldal, széltáj.*
 Logarithme, *m. arányszám.*
 Logarithmique, *adj. arányszámi.*
 Loge, *f. kunyhó; bódé; kamarácska;*
páholy; (bot.) sejt, sejtes; — de
francmaçons, szabadkőművesek gyűl-
déje.
 Logeable, *adj. lakható.*
 Logement, *m. lak, szállás; beszállá-*
solás; el-, beszáncsolás.
 Loger, *v. a. szállást adni; beszállá-*
solni; être logé, lakni, lakosnak
lenni; —, v. n. lakni; — chez soi,
tulajdon házában lakni; se —, v. pr.
magát beszállásolni; magát elsan-
csolni. [páholy.
 Logette, *f. kis kunyhó; kis bódé; kis*
 Logeur, *m. szobákat bérbeadó.*
 Logicien, *m. elmész, logikus.*
 Logique, *f. elmészet, gondolkodástan,*
logika; —, adj. — ment, adv. észteni,
elmészeti, logikai; elmészetiileg, logi-
kailag.
 Logis, *m. lak, lakás, szállás; fogadó.*
 Logographe, *m. gyorsíró.*
 Logographie, *f. gyorsírászat.*
 Logogriphe, *m. betűtalány.*
 Logomachie, *f. szóvita.*
 Loi, *f. törvény.*
 Loigner, *m. fakészlet.*
 Loin, *adv. et prp. távol, messze.*
 Lointain, *aine, adj. távoleső, távollévő,*
távol; —, m. távolság.
 Loir, *m. marmota, morga, morgály.*
 Loisible, *adj. megengedett, szabad,*
megengedhető.
 Loisir, *m. üres vagy szabad idő.*
 Lombaire, *adj. ágyék . . .*
 Lombard, *m. kölcsönház, zálogház.*
 Lombez, *m. pl. ágyék.*
 Lombric, *m. giliszta; kúszma.*
 Lompe, *f. lompos tásza,*

Lonchite, *f.* bordalap, veselke.
 Long, langue, *adj.* hosszú; hosszadalmas; —, *m.* hosszú, hosszóság.
 Longanimité, *f.* türelem.
 Longe, *f.* kantárszíj; kötél; felsár vagy vesepecsenye. [laminek].
 Longer, *v. a.* hosszában elmenni (valongévit, *f.* hosszú élet. [tan].
 Longimétrie, *f.* hossz mérés, hossz mér.
 Longin, *m.* saint —, lassu ember.
 Longis, *v.* Longin.
 Longitude, *f.* hosszúság.
 Longitudinalement, *adv.* hosszában.
 Long-temps, *adv.* sokáig.
 Longue, *f.* hosszú szótag; hosszú hangjegy.
 Longue-boule, *f.* kúpjáték.
 Longuement, *adv.* hosszasan.
 Longuet, *ette*, *adj.* hosszukás.
 Longuette, *f.* dőcséskönyv, dőcsé.
 Longueur, *f.* hosszúság; lassúság; hosszadalmasság.
 Longue-vue, *f.* táveső.
 Lonjère, *f.* jerikói loncz.
 Lopin, *m.* fam. falat.
 Loppe, *f.* fémsalak.
 Loquace, *adj.* beszédes, csacska.
 Loquacité, *f.* beszédesség, csacsкасág.
 Loque, *f.* rongy.
 Loquèle, *f.* beszédesség.
 Loquet, *m.* kilincs.
 Loqueteau, *m.* kis kilincs.
 Loqueter, *v. n.* kilincsel lenyomni.
 Loqueteux, *euse*, *adj.* vm. rongyos.
 Loquette, *f.* rongyocska; pop. falatka, darabka.
 Lorgnade, *f.* bandzsakítás, kancsalítás.
 Lorgner, *v. a.* rábandzsakítani, rákacsingani; szemüvegezni.
 Lorgnerie, *f.* rábandzsakítás.
 Lorgnette, *f.* szemüveg, zsebüveg.
 Lorgneur, *m.* kacsingató.
 Lorgnon, *m.* messzelátó (egy üveggel).
 Lorient, *m.* sárga rigó, sárga aranybegy; mosóteknő.
 Lormier, *m.* lakatos.
 Lormuse, *m.* zöld gyík.
 Lors, *adv.* akkor; — de, az időben; de —, azon időtől fogva, azóta.
 Lorsque, *conj.* midőn, ammint.
 Losange, *m.* (géom.) ferdény, csürlő.
 Lot, *m.* sors.
 Loterie, *f.* sorsjáték.
 Lotier, *m.* gatyás kerep. [dóviz].
 Lotion, *f.* lemosás, megmosás; mos-
 lotir, *v. a.* sorsolni, kisorsolni.

Lotissement, *m.* kisorsolás.
 Lotisseur, *m.* kisorsoló.
 Loto, *m.* sorsjáték.
 Lotte, *f.* menyhalgadócz; — franche, görögöse, kövi ponty, göbhal.
 Lotus, *m.* czeltis.
 Louable, *adj.* — ment, *adv.* dicseretes; dicseretesen; (méd.) jónemű, nem veszedelmes. [bérlet, bérles].
 Louage, *m.* bérbeadás, kibérlet, bér,
 Louager, *v.* Locataire.
 Louange, *f.* dicseret.
 Louanger, *v. a.* dicserni.
 Louangeur, *m.* dicserő.
 Louche, *adj.* bandzsával, kancsal, sanda; fig. kétértelmű; —, *m.* fig. kétértelműség; —, *f.* leveseskanál.
 Louchement, *m.* bandzsalság, bandzsaság, sandaság.
 Loucher, *v. n.* kancsalítani.
 Louchet, *m.* ásó.
 Louchin, *m.* pinczerinye, pinczeászka, százlábú pinczebogár.
 Louer, *v. a.* bérbeadni; bérlet, kibérlet; —, *v. a.* et *k.* dicserni, magasztalni; se — de qch., valamivel megelégedve lenni.
 Loueur, *m.* — euse, *f.* bérbeadó; bérbeadó; dicserő, magas taló.
 Louis, *m.* lajosarany.
 Loup, *m.* farkas.
 Loup-cervier, *m.* hiúz.
 Loupe, *f.* nézőlencse; (bot.) göcs.
 Loupeux, *euse*, *adj.* göcsös.
 Loup-garou, *m.* farkas.
 Loup-marin, *m.* farkashal.
 Lourd, *de*, *adj.* — dement, *adv.* nehéz; nehezen; fig. esetlen, idomtalan, otromba; esellenül stb.
 Lourdaud, *de*, *adj.* mulya, kamasz; —, *m.* fajankó, kamasz.
 Lourderie, *f.* kamaszság.
 Lourdeur, *f.* mulyaság.
 Lourdipon, *f.* vén banya.
 Loutre, *f.* vidra. [nőszemély].
 Louve, *f.* nőstény farkas; fig. feslett
 Louvet, *ette*, *adj.* fakasszürke, ordas.
 Louveteau, *m.* fiatal farkas.
 Louveter, *v. n.* fiadzni (farkasról).
 Louveterie, *f.* farkasvadászszerszám.
 Louvetier, *m.* vadászmester farkasvadászalkor.
 Louvoyer, *v. n.* labodázni.
 Louvre, *m.* loure (palota Párisban).
 Loyal, *ale*, *adj.* — ment, *adv.* valódi; igazlelkű, őszinte; valódiilag stb.

Loyauté, *f.* igazlelkűség, hűség.
 Loyer, *m.* házbér; cseleddbér.
 Lubie, *f.* fam. furcsa ölet.
 Lubin, *m.* kis tőkehal, gadócs.
 Lubricité, *f.* bujaság.
 Lubriflier, *v.* a. sikamlóvá tenni.
 Lubrique, *adj.* fajtalan.
 Lucane, *m.* szarvasbogár.
 Lucarne, *f.* fődélablak.
 Lucide, *adj.* tiszta, világos.
 Lucidité, *f.* világosság, tisztaság.
 Lucifer, *m.* hajnaki csillag; őrdög.
 Lucifuge, *adj.* fénykerülő. [dehnes.
 Lucratif, *ive*, *adj.* nyereséges, jöve-
 Luere, *m.* nyereség, haszon.
 Luctueux, *euse*, *adj.* gyászos.
 Lucubration, *v.* Elucubration.
 Lucubrer, *v.* n. éjjel dolgozni.
 Lurette, *f.* nyelvcsap.
 Lueur, *f.* fény; fig. látszat.
 Lugubre, *adj.* — ment, adv. panaszos,
 siránkozó, gyászos; panaszosan stb.
 Lui, *pron.* ő, őt, neki.
 Luire, *v.* n. irr. fényleni.
 Luisant, *te*, *adj.* fénylő; —, *m.* fény.
 Lumière, *f.* világosság; gyertya;
 gyűlyuk; irányzó; csaptyuk.
 Lumignon, *m.* gyertyahamv; gyertya-
 vég. [világítás.
 Luminaire, *m.* világosság; egyház-
 Lumineux, *euse*, *adj.* világító, világos.
 Lumps, *m.* pl. rögcsukor.
 Lune, *adj.* holdat illető, holdi,
 hold . . .
 Lunaison, *f.* holdváltozás.
 Lunatique, *adj.* holdkóros, alvajáró;
 —, *m.* et *f.* holdkóros, alvajáró.
 Lundi, *m.* hétfő.
 Lune, *f.* hold.
 Lunette, *f.* szemüveg; ülőhely (árnyék-
 székben); lunettes, *pl.* pápaszem;
 szemfedező, szemernyő; szeleldőlyu-
 kak, pinczelyukak.
 Lunettier, *m.* szemüveggészítő; pá-
 paszemkereskedő.

Lupin, *m.* csillagfűrt.
 Lusarne, *v.* Luzerne.
 Lustrage, *m.* fény (kelmekről).
 Lustre, *m.* fény; koszorúgyertyatartó;
 évőldő.
 Lustrer, *v.* a. fényt adni, fényesíteni.
 Lustreur, *m.* fényesítő.
 Lustreux, *euse*, *adj.* fényes.
 Lut, *m.* ragasz, tapasz.
 Luter, *v.* a. meg-, összeragasztani.
 Luth, *m.* lant.
 Luthéranisme, *m.* lutheránusság.
 Luthérien, *enne*, *adj.* lutheránus; —,
m. — *enne*, *f.* Luther követője, luthé-
 ránus.
 Luthier, *m.* lantcsináló.
 Lutin, *m.* zörgőmanó, manó.
 Lutiner, *v.* a. fam. kinosni, gyötörni;
 —, *v.* n. dörömbölni.
 Lutte, *f.* küzdés; tusa.
 Lutter, *v.* n. küzdeni.
 Lutteur, *m.* küzdő.
 Luttil, *m.* kis szalmakunyhó.
 Luxation, *f.* kifeszamodás.
 Luxe, *m.* fényűzés.
 Luxer, *v.* a. kifeszamítani.
 Luxueux, *euse*, *adj.* p. u. fényes, pom-
 pás; dőzs, tobzódó.
 Luxure, *f.* fajtalanosság.
 Luxuriance, *f.* (jard.) bőtenyészet.
 Luxuriant, *te*, *adj.* (jard.) buja, bő-
 tenyész, bőtermő.
 Luxurier, *v.* n. bőven tenyészni.
 Luxurieux, *euse*, *adj.* fajtalan.
 Lusarne, *f.* luzerni lóher.
 Luzernière, *f.* luzernaföld.
 Lycée, *m.* sellanoda, lyceum.
 Lycium, *f.* faszár.
 Lymphatique, *adj.* nyirkos, tápnyrkos.
 Lymphe, *f.* nyirok, nyirk, tápnyrk.
 Lynx, *m.* hiúz.
 Lyre, *f.* lant.
 Lyrique, *adj.* lantos; dalszerű; poéta
 —, lantosköltő, dalköltő.

M.

Maca, *f.* pop. kerülő.
 Macaque, *m.* czerkof, macskamajom.
 Macaron, *m.* cukros mandolasüte-
 mény.
 Macaroni, *m.* olasz laska, csőves laska.

Mace, *f.* betétel (játékban).
 Macédoine, *f.* mindenféle főzelékből
 készített étel.
 Macération, *f.* (chim.) áztatás; (th.)
 sanyargatás.

Macéer, *v. a.* (chim.) *dátatni*; (th.) *sanyarítani*; se —, *v. pr.* *önmagát sanyargatni*.

Macbaon, *m.* *secskesfarkú pillangó*.

Mácho, *f.* *szattyú*.

Máchefer, *m.* *vaspor, vassalak*.

Mácheller, *ère*, *adj.* *dent máchelière, zápfog, rágfog*.

Máchemoure, *f.* *darabkák tengeri kett-szersültből*. [enni.]

Mácher, *v. a.* *rágni*; —, *v. n.* *sokat*

Machette, *f.* *kuhogó bagoly*.

Mácheur, *m.* *rágó; evő, falánk*.

Máchicatoire, *m.* (méd.) *rágyszer*.

Machicot, *m.* (cat.) *kántor, templomi daekes*.

Machinal, *ale*, *adj.* — *alement*, *adv.* *gépszerű; gépszerűleg*.

Machinateur, *m.* *bujtogató*.

Machination, *f.* *sondorkodás, csel*.

Machine, *f.* *gép; fig.* *indítóok; fogás, fortély, csn.* [gatni.]

Maehiner, *v. a.* *indítani, okozni, bujto*

Maehiniste, *m.* *gépész*.

Máchoire, *f.* *állkapocs, állkapcsa*.

Máehonner, *v. a.* *nehézen rágni*.

Máehurat, *m.* *rossz nyomdász*.

Máehurer, *v. a.* *el-, bemecskolni; rosszul nyomtatni (könyvet)*.

Macia, *m.* *szerecsendióvirág*.

Máelo, *f.* *sulyom*.

Maçon, *m.* *kőműves*.

Maçonage, *m.* *kőművesmunka, falazat*.

Maçonner, *v. a.* *falazni, falat rakni; befalazni; odamázolni*.

Maçonnerie, *f.* *kőművesmunka, falazat; szabadtőmívesség*.

Maéque, *f.* *kendertörés*. [törni.]

Maéquer, *v. a.* — *le chanvre*, *kendert*

Maéro, *f.* *sulyom*.

Macreuse, *f.* *sekele réce*.

Macrobie, *f.* *hosszu élet*.

Macrobiotique, *f.* *hosszuélettan, élet-hosszús mestersége*. [tem.]

Macrocoame, *m.* *nagyvilág, világegye*

Macronle, *f.* *szárcsa*.

Maculation, *f.* *bepiszkolás*.

Maculature, *f.* *elhányt íromány, ta-karó papíros*.

Macule, *f.* *folt*.

Maculer, *v. a.* *bepiszkolni*.

Macusson, *m.* *földimogyoró*.

Madame, *f.* *asszony*.

Madéfaction, *f.* *megnedvesítés*.

Mademoiselle, *f.* *kisasszony; leány-asszony*.

Madone, *f.* *boldogasszony, szentszű képe*.

Madré, *ée*, *adj.* *follos, babos, pettyegetett, eres; ravasz*.

Madrier, *m.* *vaslag padlódeszka*.

Madrigal, *m.* *madrigal, pásztorver-secske*.

Madure, *f.* *erek (fában)*.

Maffié, *ée*, **Maffiu**, *uo*, *adj.* *posók*.

Magasin, *m.* *raktár; máhakas, bak (kocsn.)*. [raktárdí.]

Magasinage, *m.* *lerakodás; páhópenz*.

Magasinier, *m.* *raktárgyűelő, raktár-nok; raktárszolga*.

Mage, *m.* *bölcs, (napkeleti) bűvész, táltos, csillagtudós*. [vésznő.]

Magicien, *m.* — *enne*, *f.* *bűvész; bű-Magie*, *f.* *bűvészet*.

Magique, *adj.* *igézó, bűvös, varázsló*.

Magister, *m.* *iskolamester*.

Magistère, *m.* *nagymesteri méltóság*.

Magistral, *ale*, *adj.* — *alement*, *adv.* *oskolamesteri, parancsoló, iskolázó, lecskézó; oskolamester módjára stb*.

Magistrat, *m.* *tisztviselő, tisztí sze-mély; tisztí kar, tanács, városi ta-nács*.

Magistrature, *f.* *felsőbbségi hivatal, tanácsosság; tisztartóság; bírói hivatal. bíróság; tanácsgyűlés*.

Magnan, *m.* *selyembogár*.

Magnanerie, *f.* *selyemtenyésztés; eper-születmény*.

Magnanime, *adj.* — *ment*, *adv.* *nagy-lelkű; nagylelkűleg*.

Magnanimité, *f.* *nagylelkűség*.

Magnat, *m.* *magnás*.

Magnésie, *f.* *keseréleg, magnesia*.

Magnétique, *adj.* *delejes, mágnesi*.

Magnétisation, *f.* *delejezés*.

Magnétiseur, *v. a.* *delejezni*.

Magnétiseur, *m.* *delejező*.

Magnétisme, *m.* *delejesség*.

Magnificence, *f.* *pompa, nagyság*.

Magnifier, *v. a.* *vm. magaslatni, dicsőíteni*.

Magnifique, *adj.* — *ment*, *adv.* *pom-pás, diszes, dicső, fényes; pompá-san stb*.

Magot, *m.* *közönséges ebfej, nagy majom, pávián; rejtett kínes*.

Mahométan, *ane*, *adj.* *mahomedán; —, m. — ane*, *f.* *mahomedán; mahome-dánnd*.

Mahométisme, *m.* *Mahomed tana, ma-homedánkú*.

Mahonner, v. a. összekapni, össze-
verekedni.
Mal, m. május, pünkösdkő.
Male, f. teknő.
Malgre, adj. sovány; jour —, bőljnap;
—, adv. soványul, vékonyan; —, m.
sovány; bőlji élet.
Maigret, ette, Maigret, ette, adj. fam.
kissé sovány.
Maigreur, f. soványság.
Malgrir, v. n. soványodni.
Maigne, f. fecskehal, feketés árnyék-
hal; savó.
Maille, f. hurok, szem (harisnyán);
vértkarika; folt a szomben; gyü-
mölcsbimbó.
Mailleau, m. kis kótis.
Mailler, v. a. fölpáncsézolni; fölver-
tezni; bokrot költi.
Maillet, m. sulyok, kótis, ütő; kölyű.
Mailleur, m. hálókötő.
Mailloche, f. fakótis, sulyok.
Mailon, m. láncszem.
Maillet, m. pólyaneműek.
Main, f. kéz; kézadás; felütés, fel-
csapás; fig. kézírás; kővez (papíros);
ütés (játékban); elsőség; fogantyú,
fűl; kacs, udda. [segély.
Main-forte, f. fegyveres erő; hatalmági
Main-mettre, v. a. irr. föl szabadítani.
Main-mis, m. szabados, szabadon bo-
csátott.
Main-mise, f. lefoglalás, lezárolás.
Main-morte, f. (jur.) holtkéz.
Maint, te, adj. fam. némely.
Maintenant, adv. most.
Maintenir, v. a. irr. megtartani, fen-
tartani. [lom.
Maintenue, f. (jur.) felsőbbbségi olta-
Maintien, m. meg-, fenntartás; tartás,
magatartás.
Maire, m. városfő, bíró. [itala.
Mairie, f. városi főnök vagy bíró hiva-
Mais, conj. de, hanem.
Maïs, m. kukoricsa, tengeri.
Maison, f. ház; háztartás; család,
nemzetiség; szerzház; petites mai-
sons, pl. tébolyda.
Maisonage, m. épületfa, szálfák.
Maisonnée, f. egész háztartás.
Maisonnette, f. házikó.
Maître, m. úr; tulajdonos; mester, ta-
nitó; petit —, piperkőcs; — autel,
nagyoltár, főoltár.
Maître-peseur, m. mérlegmester, má-
szamester.

Maitresse, f. asszony, úrnő; tulajdo-
nosnő; mesternő, tanítónő; szerető,
kedves (nő). [csész.
Maitrise, f. mesterjog, mesteriség;
Maitreiser, v. a. meggyőzni, uralkodni
(... on, ... őn, ... en), megsabo-
lázni.
Majesté, f. felség; méltóság, dicsőség,
magasztosság, főnség.
Majestueux, euse, adj. — eusement,
adv. felséges; felségesen.
Majeur, euse, adj. teljeskorú; fig.
nagyobb, magasb, túlnyomó; ton —,
kemény hang.
Majeure, f. (log.) fölélet, fölélt.
Major, m. őrnagy; — général, vezér-
őrnagy; aide —, hadsegéd, segéd-
tiszti; —, adj. état —, tábornok, tá-
bornoki test; ohirurgien —, eszteri
sebész; sergent —, őrmester; tierce
—, nagy harmad.
Majorat, m. elsőszülötti jog, elsőszü-
lötti jószág, majoratus, előfőség.
Majordome, m. főudarmester; (mar.)
élelmester.
Majorité, f. teljeskorúság, nagykoru-
ság; őrnagy állomás; szótöbbség.
Majuscule, f. nagy betű.
Mal, m. rossz, gonosz; fájdalom, beteg-
ség; hiány, fogyatkozás; kár; baj;
karcsa; —, adv. rosszul.
Malachite, f. zöldkék, selyemércz.
Maladie, f. viselők megkivánása.
Malade, adj. beteg; —, m. et f. beteg.
Maladie, f. betegség.
Maladif, ive, adj. beteges.
Maladresse, f. ügytelenség.
Maladroit, oite, adj. ügyetlen.
Malaguetie, f. paradicsmag.
Malaise, m. kéjelmellenség, kedvetlen-
ség, alkalmatlanság, korlátolás.
Malaisé, ée, adj. nehéz, bajos; alkalmat-
lanság, korlátolt.
Malandre, m. békavar, csúdször (lo-
vak lábán). [nyomtatás.
Malapre, m. (imp.) ügyetlen könyv-
Mal-à-propos, adv. nem jó időben.
Malart, m. vadkacsér.
Malavisé, ée, adj. gondolatlan, botor.
Malaxer, v. a. (ap.) meglágyítani.
Malbâti, ie, adj. rosszul termelt.
Malcontent, te, adj. elégedetlen.
Mâle, m. férfi; him, kan; —, adj. fer-
fiás. [szörny.
Malebête, f. gonosz állat, vészett állat,
Malebousse, f. dögvar.

Malédiction, *f.* átok; megátkozás.
Malefaim, *f.* mohó éhség.
Maléfice, *m.* megigézés, megbűvölés.
Maléficioé, *éé*, adj. megbűvölt.
Maléficioier, *v. a.* ősszekercszolni.
Malheure, *adv.* à la —, szerencsétlenül. [lenség.
Malencontre, *f. p. m.* fam. szerencsét.
Malencontreux, *euse*, adj. fam. szerencsétlen.
Mal-en-point, *adv.* rossz állapotban.
Malentendu, *ue*, adj. félreértett; —, *m.* félreértés, tévedés.
Malepest, *int.* fam. hogy az ördög!
Mal-être, *m.* rosszullét.
Malévole, *adj. p. u.* rosszakaratu, rossz-akaró, rosszérzelmű.
Malfaçon, *f.* hiba; hiány; sikkasztás, csempészet.
Malfaire, *v. n.* irr. rosszat tenni.
Malfaisance, *f.* gonosszág.
Malfaisant, *te*, adj. rozstermészetű, gonosz, rossz; egésszegtelen.
Malfait, *alte*, adj. idomtalan, formátlan.
Malfaitteur, *m.* gonosztevő.
Malfamé, *éé*, adj. fam. rossz hírű.
Malgracieux, *euse*, adj. barátságtalan, komor, goromba.
Malgré, *prp.* akarat ellen; daczára (. . . nak, . . . nek); — moi, akaratom ellen; bon gré —, akár akarja akár nem.
Malhabile, *adj.* ügyetlen.
Malhabileté, *f.* ügyetlenség.
Malherbe, *f.* gyom, dudva, gaz.
Malheur, *m.* szerencsétlenség.
Malheure, *f.* à la —, szerencsétlenül.
Malheureux, *euse*, adj. — eusement, *adv.* szerencsétlenül; szerencsétlenül.
Malhonnête, *adj.* illetlen; becstelen, rossz hiszemű.
Malhonnêteté, *f.* udvariatlanság, illetlenség; rosszhiszeműség, becstelenség.
Malice, *f.* gonoszlelkűség, rosszság, ravasság, alattomoság.
Malicieux, *euse*, adj. — eusement, *adv.* gonosz, rossz, ravasz, alattomos; gonoszul stb.; rosszindulatból.
Malignement, *adv.* gonoszul, rosszindulatilag, gonosszágból.
Malignité, *f.* rosszság, rossz természet, gonosszág.
Malin, *maligne*, adj. gonosz, rossz, rozstermészetű; csalfa; káros; joie maligne, káröröm.

Maline, *f.* sebes ár, szökő ár.
Malines, *f. pl.* flandriai csipke.
Malindre, *adj. fam.* gyöngélkedő, beteges. [rossz szándoku.
Malintentionné, *éé*, adj. rossz érzelmű.
Malitorne, *adj. fam.* malya; —, *m.* kamass.
Mal-jugé, *m.* helytelen ítélet.
Malle, *f.* bőrláska; levélposta; bőrrönd; szekrény (házaló kalmároké).
Malléable, *adj.* kovácsolható.
Malletier, *m.* bőrszakkészítő.
Mallette, *f.* kis bőrdő, kis szütyő, szajda.
Mallier, *m.* taligaló, postaló.
Malmener, *v. a.* rosszul bántni.
Malotru, *m.* — ue, *f.* idomtalan ember; idomtalan nő.
Malouasse, *f.* kupály, magnyító.
Malplaisant, *te*, adj. p. u. kellemetlen, bosszantó.
Malpropre, *adj.* tisztátalan.
Malpropreté, *f.* tisztatlanság.
Malsain, *aine*, adj. egésszegtelen.
Malséant, *te*, adj. illetlen.
Mal-subtil, *m.* csirakelés, csiradagadás (madaraknál).
Malt, *m.* maláta, szalad. [deyet.
Malthe, *m.* kátrán, kalamás, dohot,
Maltôte, *f.* pénzeszikarás.
Maltôtier, *m.* pénzeszikaró.
Maltraiter, *v. a.* rosszul bántni, méltatlankodni (valakin).
Malveillance, *f.* rosszakarát, nem kedvesés, gyűlölet, gyűlölség.
Malveillant, *te*, adj. rosszakarató.
Malversation, *f.* csempézkedés, sikkasztás. [kasztni.
Malverser, *v. n.* csempézkedni, sikk.
Malvoisie, *f.* malváziai bor.
Malvoulu, *ue*, adj. gyűlött.
Maman, *f.* mama.
Mamelle, *f.* csecs.
Mamelon, *m.* csecsbümbő; szőmölcske.
Mamelu, *ue*, adj. nagyecsű.
Mameluk, *m.* mameluk.
Mammifère, *adj.* esőcsccsel ellátott; —, *m.* emlőszállat.
Mammouth, *m.* mammut, őselefánt.
Manant, *m.* benszülött; ág. goromba ember.
Mancelle, *f.* lőjáromlány.
Manche, *m.* nyel, fogantyú, markolat; hegedűnyak, markolatja (a hegedűnyakon).
Manche, *f.* ruhaujj; szivattyúcső.
Mancherolle, *f.* légycapó.

Mancheron, *m. ekeszár.*
 Manchette, *f. kézfordó.*
 Manchon, *m. karmanthú; üvegheger.*
 Manohot, *ote, adj. csonka, egykaru, félkesű.*
 Mandant, *m. meghatalmazó.*
 Mandarin, *m. fő udvari tiszt Chinában.*
 Mandat, *m. parancs (bírói); hatalmazvány, felhatalmazás; utalvány.*
 Mandataire, *m. meghatalmazott, megbízott.*
 Mandement, *m. parancs, rendelet.*
 Mander, *v. a. jelenteni, tudtul adni; meghíni, megrendelni.*
 Mandibule, *f. állkapcsa, állsont.*
 Mandille, *f. vm. cselédköpeny, inas-köpeny.*
 Mandoline, *f. mandolin.*
 Mandore, *f. mandura.*
 Mandragore, *f. mandragora.*
 Mandrier, *m. kaskütő, kosárfonó.*
 Manège, *m. lovarda, lovaglósiskola, lovaglótér; lovaglás mestersége; fig. fortély, fogás, csin.*
 Mânes, *m. pl. árnyak (megholtak lelkei).* [markolat.
 Manette, *f. vasfogantyú, vasnyél, vas-Manganese, m. barnakő.*
 Mangeable, *adj. ehető, megehető.*
 Mangeaille, *f. eleség (baromfié); fam. evés, táplálék.*
 Mangeant, *te, adj. evő.*
 Mangeoire, *f. jászol; madárvaló.*
 Manger, *v. a. et n. enni; falni; —, m. evés.* [szarolás.
 Mangerie, *f. vendégeskedés, falás; fig. evés.*
 Mangeur, *m. — euse, f. evő; evőnő.*
 Mangeure, *f. megrágott hely, harapdálás.*
 Maniable, *adj. kezelhető; vezetékeny.*
 Maniaque, *adj. tébolyodott; —, m. et f. örült; örülnő.*
 Manichoir, *m. (oord.) simítófa.*
 Manicle, *f. zörgetyű, kézi csörgő.*
 Manicou, *m. erszényes fahordó.*
 Manie, *f. örültség; szesz, kórság, düh.*
 Manement, *m. megtapintás; fig. vezetés, kezelés.*
 Manier, *v. a. megtapintani, kezelni, kidolgozni; vezetni, igazgatni, kezelni; szótvalogatni; megdagasztani; —, m. megtapintás.*
 Manière, *f. mód; manières, pl. magaviselet.*
 Maniéré, *ée, adj. erőtetett, mesterkelt.*
 Manieur, *m. szóró.*

Manifestation, *f. nyilatkozás, nyilvánítás; fölszedés.*
 Manifeste, *m. nyilatkozvány, közhirdetmény; igazolvány, igazlási irat.*
 Manifeste, *adj. — ment, adv. nyilvános, világos; nyilvánosan, világosan.*
 Manifesteur, *v. a. nyilvánítani; se —, v. pr. nyilvánítani; nyilatkozni.*
 Manigance, *f. fam. fogás, fortély, csin.*
 Maniguette, *v. Malaguette.*
 Maniolle, *f. nagy kivételháló.*
 Manipule, *m. osomó, nyaláb; (ap.) marok.*
 Manipuler, *v. a. kezelni.*
 Manipuleur, *m. titkos kezelő.*
 Manique, *f. kézbor.*
 Maniveau, *m. lapos kosárka.*
 Manivelle, *f. fogantyú, kalantyú, hajtó.*
 Manne, *f. manna.*
 Manne, *f. kosár.*
 Mannequin, *m. kézi kosár. szatyor; báb, bábu.* [ragmány.
 Mannequinage, *m. szobrászmű, műfa-Mannequiné, ée, adj. (pein.) erőtetett, merev, feszes.*
 Mannette, *f. kékiskosárka.*
 Manœuvre, *m. napszámos, kézmunkás*
 Manœuvre, *f. alattság, kötelek; hadmozgalom; hadgyakorlat; matrózok szolgálata; bánásmód; fogás, fortély, csin.*
 Manœuvière, *f. gyalogrobot, kézrobot.*
 Manœuvrer, *v. n. et a. mozgatozni, fordulatokat tenni, kanyarodni.*
 Manœuvrier, *m. sájkamester, kormányos.*
 Manoir, *m. lak, lakás.*
 Manomètre, *m. légsűrítő.*
 Manoque, *f. dohánycsomó.*
 Manouvrier, *m. kézműves, kézimunkás*
 Manque, *m. fogyatkozás, hiány.*
 Manqué, *ée, part. et adj. (v. Manquer) nem sikerült; tökéletlen.*
 Manquement, *m. hiba, vétség; elmulasztás.*
 Manquer, *v. n. et a. hibázni, hibát ejteni; hibásnak lenni; elmulasztani; el nem találni, elcsúszni, el nem sülni (fegyvernek); hiányzani; szükségét szenvedni (. . . ban, . . . ben); tűkre jutni, megbukni; meghalni; nem teremni; se —, v. pr. egymást elhibázni.*
 Mans, *m. cserebogár lárvája.*
 Mansarde, *f. mansardfedél.*

mansuétude, *f. p. u. szendesség.*
 Mante, *f. gyászpalást; apácza fátyol; nagy ágyterítő.*
 Manteau, *m. köpeny.*
 Mantelet, *m. kis köpeny.*
 Manteline, *f. nőköpönyegecske.*
 Manténien, *m. evezőnyel.*
 Mantonnet, *m. (serr.) zárülködő, zárhorog.* [burkonyka.
 fantille, *f. kis női köpeny, burkony,*
 fanture, *f. hullámok összecsapása; megégett vassodrony.*
 Ianuel, *elle, adj. kézi; —, m. kézi könyv.* [játkezüley.
 Ianuellement, *adv. kézről kézre; sa-*
 lanufacture, *f. kézmű; kézműház, gyár.* [ni, gyártani.
 lanufacturer, *v. a. elkészíteni, készit-*
 lanufacturier, *m. gyárnok; gyár-*
munkás.
 Ianumission, *f. szabadonbocsátás.*
 Ianuscrit, *ite, adj. kéziratí, írott; —, m. kézirat.* [vezetés.
 anutention, *f. fenntartás, megtartás;*
 appe, *f. vm. lörlőrongy.*
 appemonde, *f. világkép, világabross.*
 appeur, *m. abrosszó.*
 aquereau, *m. skomber (hal).*
 aquereau, *m. — elle, f. kerülő; kerítő-*
tő.
 aquerellage, *m. kerítés.*
 aquignon, *m. lócsissár; hajhász, al-*
kusz. [rités.
 aquignonage, *m. lócsissárság; ke-*
 aquignonner, *v. a. lócsissárságot*
üzni; megkeríteni.
 arabout, *m. éktoll.*
 arager, *Maratcher, m. konyhaker-*
tész, zöldségerítés.
 arais, *m. mocsár, posvány, szeppe-*
dék; zöldséget, konyhakert.
 aran, *m. megtelepedett szerezsen*
(spanyolhonban).
 arane, *f. pop. kurva, ringyó.*
 arame, *m. aszkór.*
 arâtre, *f. kegyetlen anya; —, adj.*
mostoha. [lotyó.
 araud, *m. — de, f. gazember; ringyó,*
 araudaille, *f. pop. gaznép.*
 araude, *f. szákmánylás, rablás;*
ultra maradozás.
 arauder, *v. n. maradozni, hátra ma-*
radozni.
 arauder, *m. maradozó.*
 arbre, *m. márvány.*
 arbrer, *v. a. márványosni.*

Marbrerie, *f. márványfeldolgoztatás*
mestersége; márványmű, márványo-
 Marbreur, *m. márványozó.* [zat.
 Marbrier, *m. márványműves.*
 Marbrière, *f. márványbánya, már-*
ványsejtés.
 Marbrure, *f. márványozat.*
 Marc, *m. marka; törköly.*
 Marcassin, *m. süldő, süldőmalacz.*
 Marcelline, *f. könnyű selyemkehlme.*
 Marcescent, *te, adj. (bot.) hervadó.*
 Marchage, *m. legeltetési jog.*
 Marchais, *m. ivott hering.*
 Marchand, *m. — de, f. kereskedő;*
vevő; kereskedőnő; vevőnő; — des
modés, divatárus; divatárusnő; —,
adj. kereskedelmi; prix marchand,
vételár, bevásárlási ár.
 Marchander, *v. a. alkudni, kalmárkod-*
ni; fig. tétovázni, késkedni; — qu.,
kimélni valakit.
 Marchandise, *f. áru, portéka; kereske-*
delem, kereskedés.
 Marche, *f. mars, menés, hadmenés;*
utazás; lépcső; hágcsó; magu-
viselet.
 Marché, *m. vásár, piacz, vásártér;*
piaczi ár; alku, vásárlás, keres-
kedés.
 Marchepied, *m. számoly; lábtű, hág-*
csó; (mar.) költélűt.
 Marcher, *v. n. menni, lépni, indulni,*
ballagni; —, v. a. megdolgozni; —,
m. menés, járás.
 Marchette, *f. felállító fűcska; kis lá-*
bító, kis hágcsó.
 Marcheure, *m. gyalogló; agyagtaposó.*
 Marcheux, *m. taposóverem.*
 Marotte, *f. bujtóág.*
 Marcotter, *v. a. bújtani, homlitni.*
 Mardi, *m. kedd; — gras, húshagyó*
kedd.
 Mare, *f. pocsolya, mocsár; szőlőkapa.*
 Maréage, *m. pocsolya, mocsár, láp,*
posvány. [mocsáros, lápos.
 Maréageux, *euse, adj. posványos,*
 Maréchal, *m. patkoló kovács, orvos-*
kovács; udvarnagy; — de camp, tá-
bornagy; — des logis, ezredi szál-
lasmester.
 Maréchallerie, *f. patkoló kovácsság;*
kovácsmű. [sali bíróság.
 Maréchaussée, *f. lovasrendőrség; mar-*
 Marée, *f. tenger-apály és ár; haute —,*
tengerár, tengerdagály; basse —,
apály.

Mareton, *m. búbos ingarucsa.*
 Margajat, *m. pótlón.*
 Margarite, *f. gyöngykagyló.*
 Marge, *f. szél (lap-é stb.).*
 Margelle, *f. földkő.*
 Marginal, *ale, adj. szél . . . , szélére írott vagy nyomtatott.*
 Marginé, *éé, adj. (bot.) karimás, párkányos.*
 Margot, *m. ág. csacska nő.*
 Margotter, *v. n. rikácsolni.*
 Margouillis, *m. pocsólya.*
 Margrave, *m. el f. határgrof, őrgrof; őrgrofné.* [ság.
 Margraviat, *m. markgrofság, őrgrof.*
 Margritin, *m. köldögyöngy, aprógyöngy.*
 Marguerite, *f. százszorszép rükerz; csomó hajókkötelen; szemdaganat; reine —, gereposén, sárma.*
 Marguillier, *f. p. u. templomatyi hivatal.* [nagy.
 Marguillier, *m. templomaty, egyház.*
 Mari, *m. férj.* [(leány).
 Mariable, *adj. férjhezmehető, eladó.*
 Mariage, *m. házasság.*
 Marié, *m. — éé, f. vőlegény; menyasszony, mátká.*
 Marier, *v. a. kiházásolni, férjhezadni; összehadni; se —, v. pr. férjhez menni, házasodni.*
 Mariette, *f. kerli csengetyűke.*
 Marieur, *m. mép. házasságsszerző.*
 Marigot, *m. pocsóla, lósa; courir le —, henyélni.* [gerész.
 Marin, *ine, adj. tengeri; —, m. ten.*
 Marinade, *f. beecsetelés, beeczetelt.*
 Marine, *f. tengerészlet; tengeri haderő; tengerpart; sentir la —, tengeriszűnek lenni.*
 Mariner, *v. a. beecsetelni.*
 Mariner, *m. tengerész, hajós.*
 Marionnette, *f. báb, sodronybáb; marionnettes, pl. bábjáték.*
 Marisque, *f. sügöly.*
 Marisse, *f. sügöly.*
 Marital, *ale, adj. — alement, adv. házastársi; férjképen, mint férj.*
 Maritime, *adj. tengeri, tenger melléki.*
 Maritorne, *f. rút nőszemély.*
 Marivandage, *m. dagályos írásmód.*
 Marjolaine, *f. majaranna.*
 Marjolet, *m. piperkőcs.* [mek.
 Marmaille, *f. lám. egy csoport gyermek.*
 Marmelade, *f. gyümölcszsűrű, befőtt.*
 Marmenteaux, *m. pl. mulatóliget.*
 Marmite, *f. főzőfészek.*

Marmiteux, *euse, adj. nyomorált; m. szegény ördög.*
 Marmittier, *m. pecsenyeforgató sim.*
 Marmiton, *m. kukta.*
 Marmonner, *v. a. et n. morogni, morogni, dörmögni.*
 Marmose, *f. erszényes stakordó.*
 Marmot, *m. czerkof, maeskamajonposfürű; fintorkép, torzkép.*
 Marmoteur, *m. morgó.*
 Marmotte, *f. marmota, morga, morgály; ág. leánya.*
 Mamotter, *v. a. et n. lam. morogni.*
 Marmouset, *m. torzarcz, fintorarcz.*
 Marnage, *m. márgázás.*
 Marne, *f. márga, csapó föld.*
 Marner, *v. a. márgával trágyázni; — v. n. apadni, visszafolyani.*
 Marneron, *m. márgázás.*
 Marneux, *eus, adj. márgás.*
 Marnière, *f. márgabánya.*
 Maroquin, *m. szattyán (bőr); furcsa nevetséges ember.*
 Marotte, *f. bolondsipka, csörgősapka.*
 Marouffe, *m. pimasz, goromba ember, festőnyv.*
 Marouffer, *v. a. festőnyvvel bekenni.*
 Marquage, *m. följegyzés (játéknál).*
 Marquant, *te, adj. külön, feltűnő.*
 Marque, *f. jegy, jel; bélyeg; ismeretű jel; forradás; anyajegy; játék barexa.*
 Marquer, *v. a. jelölni, megjelölni; bélyegezni; jegyezni; bejelenteni; mutatni, bizonyítani; megbélyegezni; —, v. n. kitűnni.*
 Marqueter, *v. a. pettyezni, tarkázni; rakatos művet készíteni.*
 Marqueterie, *f. kirakott munka, rakatos mű.* [szolg.
 Marqueur, *m. bélyegező; lakoőr; hár.*
 Marquis, *m. őrgrof.*
 Marquisat, *m. őrgrof/ság.*
 Marquise, *f. őrgrofné.*
 Marnaine, *f. keresztanya.*
 Marre, *f. szőlőkapa.*
 Marron, *m. gesztenye, olasz gesztenye; marrons, pl. nagy s vastag hajfűtők; —, onne, adj. elszőköt, megvadult.*
 Marronner, *v. a. nagy fűtőkbe szed (haját); (imp.) túlnyomtatni.*
 Marronnier, *m. olasz gesztenyefa; d'Inde, vadgesztenyefa.*
 Marroquin, *etc., v. Maroquin.*
 Marrube, *m. pemet.*

Iars, m. hadisten; marcius, böljtmás
hava; Notre-Dame de —, gyümölcs-
oltó boldogasszony.
Marsage, v. Marsais.
Marsais, m. tavasszi búza.
Marsault, m. kecskefű.
Marsèche, f. tavasszi árpa.
Marseillaise, f. marseillesi induló.
Marssette, f. komócsin.
Marsouin, m. tengeri malaes.
Marte, f. nyest.
Marteau, m. kalapács; ajtószörgettyű;
pörölykal.
Martel, m. vm. kalapács.
Martelage, m. (for.) megháztás.
Marteler, v. a. kalapácsolni, kalapálni.
Martelet, m. kalapácska; falfőcske.
Martelour, m. hámosos, vasverő.
Marteline, f. csádkánykalapács.
Martellement, m. (mus.) trilla.
Martereau, m. zongorakalapácska.
Martial, ale, adj. harcász, harcias,
hadias; vassas, vastartalmú.
Martin, m. faire la St. —, vígan élni.
Martinet, m. falfőcske; kis késgyertya-
tartó.
Martingale, f. ugrószij; ringyó.
Martre, v. Marte.
Martyr, m. vértanu.
Martyre, m. vértanuhálál; fig. kínzás.
Martyriser, v. a. kínozni.
Martyrologe, m. vértanuk könyve.
Mascarade, f. álarczázás, álczás mu-
latság vagy társaság.
Masculin, ine, adj. hímnemű, finemű.
Masculinité, f. férfiaság.
Masque, m. álca, álarcza.
Masque, f. pop. vén torzkép.
Masqué, ée, part. et adj. álarczázott,
álczás; fig. színlett.
Masquer, v. a. álarczázni, álcázni;
palástolni.
Masacre, m. vérontás, mészárlás; fig.
kontár.
Masacrer, v. a. felkonczolni, lekaszá-
bolni; fig. elrontani.
Massé, f. tömeg.
Massé, f. betétel (játékban). [pán.
Massépain, m. csukorkenyér, marczi-
Masser, v. a. (pein.) csoportozni.
Masser, v. a. (jeu.) betenni; ráköszön-
teni (poharat).
Massicot, m. ólomtajt.
Massier, m. pálczavivő.
Massif, ive, adj. —ivement, adv. tö-
mör, tömött, merő, tiszta (arany);

szilárd; durva, goromba; tömött
stb.; —, m. alapfal.
Massoler, v. a. bunkóval agyon ülni.
Massue, f. bunkó, buzogány.
Mastic, m. masztiks, mézga.
Mastication, f. rágás, megrágás.
Mastigadour, m. utatózabla.
Mastiquer, v. a. forrasztani, ragasz-
tani. [töztetés.
Masturbation, Mastupration, f. önfer-
Masure, f. omladék.
Mat, mate, adj. halovány, fénytelen;
nehéz, kemény; —, m. (éch.) matt
Mât, m. árboc, árbocsa.
Mataché, ée, adj. pettyegetett, bepety-
tyegetett.
Matador, m. főbbs, előlvaló, előkelő.
Matamore, m. kérkedő; rabzsolgabör-
tőn. [gyapot.
Matasse, f. termék selyem, termék
Matassin, m. alakostáncz; alakostán-
czos.
Matassiner, v. n. szemfényvesztést üzni.
Mâteau, m. csomó selyem.
Matelas, m. szőrderekalj, szőrszák,
matrác; párna. [názni.
Matelasser, v. a. párnázni, megpár-
Matelassier, m. matráczos.
Matelot, m. matróz; védőrhajó, véd-
hajó.
Matelotage, m. matrózbér.
Matelote, f. matrózbíródság; matróz-
táncz; à la —, matrózok módjára.
Mater, v. a. (éch.) mattá tenni; fig.
sanyaritni; megaldzni.
Mâter, v. a. felárbochozni.
Matérialiser, v. a. megtestesíteni, anyag-
ítani. [elvez.
Matérialiste, m. materialista, anyag-
Matérialité, f. anyagság, testiség.
Matériaux, m. pl. épületszer, építési
anyag; fig. anyag.
Matériel, elle, adj. —ellement, adv.
testi; anyagi; esellen; testileg;
anyagilag; —, m. anyagság; (mil.)
málha.
Maternel, elle, adj. —ellement, adv.
anyai; anyailag.
Maternité, f. anyaság.
Mâteur, m. árbocskészítő.
Mathématicien, m. mennyiségtudós,
matematikus.
Mathématique, adj. —ment, adv. men-
nyiségtani; mennyiségtanilag.
Mathématiques, f. pl. mennyiségtan;
—mixtes, alkalmazott mennyiségtan.

Matière, f. szer; anyag; tárgy; ok, szerző ok; ev, geny; matière, pl. kőp, turha, ürilek, ürülék; table des —, tárgymutató. [kutyá.
Matin, m. házi-, juhász-, mézsáros-
Matin, m. reggel, reg; —, adv. korán, reggel; trop —, kelleténél korábban.
Matinal, ale, adj. jókor kelő.
Mâtineau, m. kis házi kutya.
Matinée, f. reggeli idő, délelőtt.
Matines, f. pl. hajnali mise.
Matineux, euse, adj. jókor kelni szerető. [hajnalcsillag.
Matinier, ière, adj. étoile matinière,
Matir, v. a. bádgyadtá feldolgozni.
Matite, f. babugkő, szőmőleskő.
Matois, ise, adj. ravasz, fortélyos; —, m. ravaszdi.
Matoiserie, f. fortélyosság, ravaszság.
Matou, m. kandúr, kanmacska.
Matras, m. görög.
Matricaire, f. szikfű, anyaméhfü.
Matrice, f. anyaméh; belümintá; anyaméreg; —, adj. églike —, anyaszentegyház; langue —, ősnyelv.
Matrioide, m. et f. anyagyilkos; anyagyilkosnő.
Matriculaire, m. anyakönyvbé jegyzett, beírt, beíratott. [lajstrom.
Matricule, f. anyakönyv, névkönyv,
Matrimonial, ale, adj. házassági.
Matrone, f. asszony, tisztes asszony; (dr.) bába.
Maturant, te, Maturatif, ive, adj. (ohir.) érlelő.
Maturation, f. megérlelés.
Mature, f. árbocok.
Maturité, f. érettség. [lető.
Matutinal, ale, adj. hajnali misét il-
Maubèche, m. libucz, bibicz.
Maudire, v. a. irr. megátkozni.
Maudisson, m. fam. átok.
Maudit, ite, adj. átkozott, megátkozott.
Maugréer, v. n. pop. káromkodni; átkozódni.
Maupiteux, euse, adj. kegyetlen.
Mauresque, adj. mór. . . .
Mauvette, f. fekete áfonya, kukójsza.
Mausolée, m. ravatal, síremlék.
Maussade, adj. — ment, adv. utálatos, piszkos; mogorva, haragos; mulya, ügyetlen; utálatosan stb.
Maussaderie, f. utálatosság; mogorvaság; ügyetlenség.
Mauvais, aise, adj. rossz; ártalmas; —, m. rossz, gonosz; —, adv. rosszul.

Mauve, f. mályva.
Mauvette, f. pacsirta.
Mauvis, f. csipegő vagy boros rigó.
Maxillaire, adj. állkapocshoz tartozó állkaposa. . . .
Maxime, f. szabályelv.
Maximer, v. a. legmagasb árát meghatározni. [magasb ár
Maximum, m. legmagasb fok; leg-
Mazarin, m. ivópohárka.
Mazette, f. gebe; fig. kontár.
Me, pron. engem; nekem.
Méandre, m. poet. folyó kanyargása.
Méat, m. (anat.) vezeték.
Mécanicien, m. erőművész; gépész.
Mécanique, f. gépezet, géptan, erőműtan; gépezet; —, adj. gépi, gépies; közönséges, aljas.
Mécanisme, m. gépezet.
Mécène, m. pártfogó, jöltevő.
Méchantment, adv. gonoszul, rossz szándékkal.
Méchanteté, f. gonoszság, rosszság; pajkosság (gyermekekről).
Méchant, te, adj. rossz, gonosz; pajkos
Mèche, f. bél, gyertyabél, mécsbél; tapló; fűróhegy; kanóc.
Mécher, v. a. kénezeni, kénkövezeni, megkénezeni.
Mécomètre, m. hosszsmérő.
Mécompte, m. számíási hiba, tévedés
Mécompter, v. n. hibásan mutatni vagy ütni (óráról); se —, rosszul számolni; fig. hibázni, tévedni.
Méconnaissable, adj. ismerhetlen.
Méconnaissance, f. p. u. hálátlanság.
Méconnaissant, te, adj. hálátlan.
Méconnaître, v. a. irr. felreismerni, meg nem ismerni, rosszul ismerni; eltagadni; se —, v. pr. magáról elfeledkezni.
Mécontent, te, adj. meglegedetlen.
Mécontentement, m. elégedetlenség.
Mécontenter, v. a. elégedetlenné tenni.
Mécréant, m. hitetlen.
Mércredi, v. Mercredi.
Médaille, f. emlékpénz.
Médailleux, m. p. u. pénzmetsző, mellpénzvédő. [metár
Médailleur, m. emlékpénzszekrény, ér-
Médailiste, m. érmész, pénztudós.
Médailon, m. mellpénz, emlékpénz nyakérem.
Médecin, m. orvos.
Médecine, f. gyógytudomány, orvos tudomány; orvosság, gyógyyszer.

Médeciner, v. a. fam. orvosságot rendelni. [betű.]

Médial, ale, adj. lettre médiale, középmédiant, f. középhang.

Médiat, ate, adj. — atement, adv. közvetelt; közvetve, közvetőleg.

Médiateur, m. — trice, f. közbenjáró; közbenjárónő.

Médiation, f. közbenjárás.

Médiatiser, v. a. közvetíteni.

Médical, ale, adj. orvostudományi, orvosi.

Médicament, m. gyógyszer.

Médicamenter, v. a. orvosságot adni, gyógyítani (beleget); se —, v. pr. orvossággal élni.

Médicamenteux, euse, adj. gyógyító, gyógygyerejű. [vosi.]

Médicinal, ale, adj. gyógygyerejű, orvosi.

Médiocre, adj. — ment, adv. közepeszerű; középserűleg.

Médiocrité, f. középserűség.

Médire, v. n. úr. megszólítani, rágalmaszni.

Médiance, f. rágalom, rágalomvágy.

Médisant, te, adj. rágalmaszó; —, m. rágalmaszó.

Méditatif, ive, adj. elmélkedő; —, m. mély gondolkodású férfi.

Méditation, f. elmélkedés.

Méditer, v. a. et n. meggondolni, elmélkedni.

Méditerrané, ée, adj. földközi.

Médium, m. eszköz; középút; középhang.

Médoc, m. francia vörösbőr. [tyát.]

Médonner, v. n. rosszul osztani (kár).

Médrilles, f. pl. gyermekharisnya.

Médullaire, adj. velős.

Méfaire, v. n. kárt okozni, ártani.

Méfait, m. p. u. gonosztev.

Méfiance, f. bizalmatlanság. [lan.]

Méfiant, te, adj. gyanakodó, bizalmatlan.

Méfier, v. pr. nem bízni.

Mégarde, f. vigyázatlanság.

Mégère, f. (myth.) megéra; ág. gonosz nőszemély.

Mégie, f. irhatmárság.

Mégar, v. a. m. bőrt gyártani, kikészíteni, kicsavarni.

Mégisserie, f. irhatmárság; irhatmárás.

Mégisier, m. irhatmár, bőrgyártó, csavás vagy.

Méhaigner, v. a. megcsónkítani.

Meigle, f. (vig.) eskünykapa.

Meilleur, eure, adj. jobb; le —, la meilleure, legjobb.

Meistre, m. māt de —, gályasőrbocsa.

Méjan, m. síkós kosár.

Mélampyre, m. fntor, eszmolya.

Mélancolle, f. mélaság, búskomorság.

Mélancolique, adj. — ment, adv. méla, melabús, búskomor; mélan stb.; —, m. et f. búskomor.

Mélange, m. elegy, vegyíték.

Mélanger, v. a. elegyíteni.

Mélasse, f. csukorlep, nem jegedező szörp, szörplé.

Mélé, ée, part. et adj. (v. Mäler), mákosztrike, szederjes.

Mélée, f. összeecsapás, összeverekedés.

Méler, v. a. vegyíteni, összekeverni, elegyíteni.

Melet, m. külsz.

Mélèze, m. veresfenyő.

Méllanthé, m. mésvirág.

Méllisse, f. méhfű.

Méllitte, m. mézkő.

Méllier, m. kórögyomor, százeü gyo-

Méllifère, adj. (bot.) méztermő.

Méllification, f. mézkészítés.

Mélodie, f. dallam.

Mélodieux, euse, adj. — eusement, adv.

zengetes; zengetesen.

Mélodrame, m. dalszínmű, zenés színmű.

Mélomane, m. szenvedélyes zeneked-

velő.

Mélonanie, f. zenedüh.

Melon, m. dinnye.

Melongène, f. tojáscsucor, bolondító

Melonée, f. koronás tők.

Melonnier, ue, m. dinnyekeressző.

Melonnière, f. dinnyeágy.

Mélote, f. juhász gyapjuval.

Mémarehure, f. hibás lépés, botlás (lónál).

Membrane, f. hártya.

Membraneux, euse, adj. hártyás.

Membre, m. tag.

Membreu, ue, adj. izmos, vaskos.

Membrure, f. (men.) rámadarab; öl-

mérték. [sőt.]

Même, adj. maga, ugyanaz; —, adv.

Mémement, adv. vm. épen úgy; sőt.

Memento, m. fam. emlékeztető jel; megemlékezés.

Mémoire, f. emlékezet.

Mémoire, m. fogalmazat, emlékirat;

folgyamodvány; jegyzék, számla;

mémoires, pl. emlékiratok, emlé-

zetességek.

- Mémorable**, adj. emlékezetes, emlékeztetőre méltó.
- Mémorial**, m. emlékjel, emlékirat, kérelvél, folyamodvány; kézi jegyzőkönyv, napló, napi könyv; —, ale, adj. emlékeztető.
- Menace**, f. fenyegetés.
- Menacer**, v. a. fenyegetni.
- Ménade**, f. ág. bős. nőszemély, eszevesszett nő.
- Ménage**, m. gazdaság, háztartás; gazdálkodás, takarékoság.
- Ménagement**, m. kimelés, óvakodás, vigyázás.
- Ménager**, v. a. kimélni, gazdálkodni; kiméletesen bánni; ügyesen vinni, jól elrendezni; kiesszköztetni, intézni.
- Ménager**, ére, adj. gazdálkodó, takarékos; —, m. — ére, f. gazda, házigondviselő; fukar; gazdaszszony.
- Ménagère**, f. csérnatáska.
- Ménagerie**, f. baromakol; vadaskert; állatsereglet.
- Mendiant**, te, adj. kolduló; —, m. — te, f. koldus; koldusnő.
- Mendicité**, f. koldusság.
- Mendier**, v. a. et n. koldulni.
- Meneau**, m. ablakkereszt.
- Menee**, f. titkos járás, titkos út; (drap.) szőr; szarvasnyom.
- Mener**, v. a. vezetni; hajtani (marhát); magával vinni; húznivonni; vinni (ügyet).
- Menestrol**, m. szerelemdalnok.
- Ménétrier**, m. sörházhegedűs. [(nő)].
- Menette**, adj. f. seur —, szenteskedő
- Meneur**, m. vezető; dajkahozó, dajkáról gondoskodó (ember).
- Meneuse**, f. dajkáról gondoskodónő.
- Méniane**, f. erkély.
- Menotte**, f. kezecske, kacsó; menottes, pl. kézvas, pereszvas.
- Mense**, f. asztalpénz.
- Mensonge**, m. hazugság.
- Mensonger**, ére, adj. hazug.
- Menstruation**, f. havi tisztulás.
- Menstrues**, f. pl. havi tisztulás.
- Mensuel**, elle, adj. havi.
- Mental**, ale, adj. — alement, adv. észbeli, gondolati; gondolatilag, szellemileg.
- Menterie**, f. hazugság.
- Menteur**, m. — euse, f. hazug ember; hazug nő; —, adj. hazug, csalfa.
- Menthe**, f. (bot.) menta; — poivrée, borsosmenta.
- Mention**, f. említés.
- Mentionner**, v. a. (dr.) említeni.
- Mentir**, v. n. irr. hazudni.
- Menton**, m. áll.
- Mentonnière**, f. állssorító.
- Mentor**, m. vezető, tanító.
- Menu**, ue, adj. keskeny, vékony, karcsu, nyulánk; jelentéktelen, csokély; —, adv. apróra; —, m. étlap, étljegyzék.
- Menuaille**, f. aprópénz; apróságok.
- Menuet**, m. minét, táncz neve.
- Menuise**, f. madárgöbecs.
- Menuiser**, v. n. p. u. asztalos munkát végezni, asztaloskodni.
- Menuiserie**, f. asztalosság; asztalosmunka.
- Menuisier**, m. asztalos.
- Menu-plaisir**, m. szepépsz. [lotes.
- Méphitique**, adj. büdös, fojtó, dögle.
- Méphitiser**, v. a. dögleletessé tenni.
- Méplat**, ate, adj. féliglapos.
- se Méprendre**, v. pr. irr. tévedni, elhibázni.
- Mépris**, m. megvetés.
- Méprisable**, adj. megvetendő.
- Méprise**, f. balfogás, tévedés.
- Mépriser**, v. a. megvetni.
- Mer**, f. tenger.
- Mercadent**, m. tönkre jutott kabát.
- Mercandier**, m. húskufár.
- Mercantile**, adj. kereskedési, kereskedői, kereskedelmi.
- Mercantille**, f. kalmárság, szatéczkodás, aprótösz.
- Mercelot**, m. vásáros.
- Mercenaire**, m. napszámos; szoldos; —, adj. bérbefogadott; megvásárolható.
- Mercerie**, f. aprótösz; kalmáréru.
- Merci**, f. irgalom, kegyelem; —, m. köszönet, hála.
- Mercier**, m. — ére, f. kiskalmár, szatós; házaló; szatécsnő, kalmárnő.
- Mercredi**, m. szerda.
- Meroure**, m. Merkúr; higany, kéneső.
- Mercuriale**, f. szélű, disznóparéj; ág. megfédés, megrovás; parlamentülés; mercuriales, pl. vásárcsúda.
- Mercuriaux**, m. pl. higanyszerek.
- Mercuriel**, elle, adj. higanyos, higanytartalmu.
- Merde**, f. pop. ganéj, szar.
- Merdeux**, euse, adj. piszkos, szaros.
- Mère**, f. anya.
- Mérelle**, f. malomjáték, malmosdi.

Méridien, enne, adj. déli, —, m. dél-kör, déllő, delelő.
 Méridienne, f. (astr.) délvonal; déli nyugalom, delelés.
 Méridional, ale, adj. déli, délszaki.
 Mérinos, m. mérnökjuh.
 Merise, f. vadcserezsnye.
 Merisier, m. vadcserezsnyefa.
 Méritant, te, adj. p. u. érdemes, sok-érdemű.
 Mérite, m. érdem.
 Mériter, v. a. érdemelni, megérdemelni; —, v. n. érdemet szerezni (valami körül).
 Méritoire, adj. érdemes.
 Merle, m. rigó; — doré, sárgarigó; — pie, szarka.
 Merlesse, f. rigó (növény).
 Merlin, m. vágóbárd, vágószekercze; fabunkó, szulok.
 Merlucho, f. tőkehal. [kerítés.
 Merrein, m. kádárfa; karózat, karó-
 feraille, f. csoda, csuda.
 Merveilleux, euse, adj. — eusement, adv. csodálatos; csodálatosan; —, m. csodálatra méltó; dívatbolond.
 Merveilleuse, f. dívatbolondnő.
 Méseachet, m. balvétel, káros vásárlás.
 Méseacher, v. n. rosszul vásárolni.
 Méseise, m. p. u. kedvelenség.
 Mésealliance, f. balházasság, egyenetlen házasság.
 Méseallier, v. a. rangján vagy állásán alól házastíni; se —, v. pr. balházasságra lépni.
 Méseange, f. csinege.
 Méseangere, f. színezinege.
 Méseangette, f. csínkefogó, csinege-csapda.
 Mésearriver, v. imp. rosszul sütni el, balúl sütni ki.
 Méseaventure, f. sam. baleset.
 Méseantère, m. (anat.) fodorháj, bél-fodor. [kéllylés.
 Méseestime, m. kevésrebecsülés, cse-
 méseestimer, v. a. kevésre becsülni, csekélyleni.
 Méseintelligence, f. félreértés.
 Méseinterpréter, v. a. p. u. félre-magyarázni.
 Méseire, m. májgyulladás.
 Méseisme, m. állati delezesség.
 Méseoffrir, v. n. irr. keveset ígérni.
 Mésepile, m. nasspolyafa.
 Mésequin, ine, adj. szugori, fukar.
 Mésequinorie, f. szugoriság, fukarság.

Message, m. hír iszet.
 Messenger, m. — öre, f. hírnök, küldő; hírvivő asszony.
 Messagerie, f. hírnökség.
 Messe, f. mise.
 Messéance, f. p. u. illetlenség.
 Messéant, te, adj. illetlen.
 Messéoir, v. n. irr. nem illeni.
 Messerie, f. vm. táj, tájék.
 Messidor, m. nyárló.
 Messie, m. messiás.
 Messier, m. csősz, kerülő, mezei őr.
 Messire, m. tekintetes úr (oszm).
 Mestice, m. et f. vegyszaj (amerikai és mulatt-ivadék stb.).
 Mestre, m. arbre de —, fűárboez (gályád). [nál.
 Mestre-de-camp, m. ezredes lovasság.
 Mesurable, adj. mérhető.
 Mesurage, m. mérés; mérőpénz.
 Mesure, f. mérték; fig. rendszabály.
 Mesuré, ée, adj. mért, kímért; fig. ova-tos. [mérni.
 Mesurer, v. a. mérni, kimérni, meg-
 Mesureur, m. mérő; bányamérő.
 Mésus, m. p. u. visszaélés.
 Mésuser, v. n. visszaélni.
 Métail, m. érczevegység.
 Métairie, f. major, majorság, tanya.
 Métal, m. fém, érz; harangvegy.
 Métallique, adj. fémi, ércz...; métal-
 liques, pl. osztrák állampapírok.
 Métallographie, f. érczisme, fémszeme.
 Métallurgie, f. ércztan, ércztudomány.
 Métallurgique, adj. ércztani.
 Métallurgis.e, m. ércztudós.
 Métamorphose, f. átváltozás, átala-
 kulás. [átalakítani.
 Métamorphoser, v. a. átváltoztatni;
 Métaphorique, adj. — ment, adv. kép-
 leges; képleg. [írás.
 Métaphrase, f. szósszerinti áttétel, át-
 Métaphraste, m. szósszerinti áttétő
 vagy fordító.
 Métaphysicien, m. metaphysicus.
 Métaphysique, f. alapbölcsselem, érzék-
 tüli bölcsselet; —, adj. alapbölcselmi;
 érzéktüli.
 Métayer, m. majoros, bérnök.
 Méteil, m. kétszeres, kétszeres búza.
 Métel, m. súlyom.
 Métempsycoze, f. lélek-vándorlás.
 Météore, m. lebbvny, légtűnemény.
 Météorique, adj. légtűneti.
 Météorolithe, m. légkő, lebbkő. [tan.
 Météorologie, f. időjárás-tan, légtűnet-

Météorologique, adj. időjárásí.
 Météorologue, m. időjáráshoz értő.
 Méthode, f. mód, módszer; szokás.
 Méthodique, adj. módszeres, massabályos, tudományos.
 Meticuleux, euse, adj. p. u. félénk.
 Métier, m. mesterség, kézmesterség, cseh; dolgozottság.
 Métis, m. — isse, f. vegyefaj (amerikai és mulattivadék stb.).
 Métonymie, f. névmáslat, névmásítás.
 Métourné, ée, adj. p. u. elcsavart, félrecsavart.
 Mètre, m. versmérték; méter.
 Métrique, adj. versmértéki, versmértékes; —, f. versmérték.
 Métrologie, f. mértéktan.
 Métronomie, m. rimbolond, versbolond.
 Métromanie, f. rimdüh, verselési düh.
 Métromètre, Métronome, m. ütemmérték.
 Métropole, f. főváros; érseki város; —, adj. églike —, főtemplom.
 Métropolitain, m. érsek; —, aine, adj. érseki.
 Mets, m. étel.
 Mettable, adj. hordható (ruháról).
 Metteur-en-œuvre, m. ékszerész.
 Mettre, v. a. ír. lenni, odalenni, állítani; fölvenni (ruhát), föltenni (kalapot stb.); se — ma, rosszul öltözködni.
 Meuble, adj. könnyű; mozgó, ingó; —, m. butor, hási butor; meubles, pl. butorszal.
 Meubler, v. a. butorozni, felbutorozni.
 Meuglement, m. bögés.
 Meugler, v. n. bögni.
 Meulard, m. nagy köszőrűkő.
 Meule, f. malomkő; köszőrűkő.
 Meuleau, m. kis köszőrűkő.
 Meulier, m. malomkőfaragó.
 Meulière, f. malomkő; malomkőbánya.
 Meunier, m. molnár.
 Meunière, f. molnárné; községes varju.
 Meurtre, m. gyilkosság, ölés. [koszó.
 Meurtrier, m. — öre, f. gyilkos; gyil-Meurtrière, f. lörés.
 Meurtir, v. a. szúzni, szétszúzni; se —, v. pr. föllokat kapni (gyümölcsről).
 Meurtissage, f. szúzás; folt (gyümölcsön).
 Meute, f. sereg (eb).
 Mévendre, v. a. értéken alul eladni, elvesztegetni. [vesztegetés.
 Mévente, f. értéken alóli eladás, el-

Mezzanin, m. középárboez (gályád).
 Mezzanine, f. felemelet; —, adj. fe-nétre mezzanines, pl. félablakok, törpe ablakok.
 Mi, partic. fél.
 Miasmatique, adj. gerjes, ragályos.
 Misame, m. gerj, ragály.
 Miaulé, f. csibere.
 Miaulement, m. miákolás, nyávogás.
 Miauler, v. n. miákolni, nyávogni.
 Mica, m. csillám. [féle
 Micaé, ée, adj. csillámsszerű, csillám-Mice, f. fele (súlyról).
 Michaut, m. pop. faire son —, egy ke-veskét aludni.
 Miché, f. egy kenyér, egész kenyér.
 Miché, m. pop. mulya, gyáva.
 Micmac, m. fam. keverék, elegyelegy; fortély, cselfogások.
 Micôte, f. p. u. domb, magaslat.
 Microcosme, m. kisvilág.
 Microcosmique, adj. kisvilági.
 Micrologie, f. apróságon kapás, aprósággal bibelődés.
 Micrologique, adj. szűkkeblű, apróságon kapó. [kislelkű.
 Micrologue, m. aprósággal bibelődő.
 Micromètre, m. kicsinymérő.
 Microscope, m. görcső, nagyító.
 Microscopique, adj. nagyító; csak nagyítóval látható.
 Midi, m. dél.
 Mie, f. kenyérdát; épölő.
 Miel, m. mész.
 Miélat, m. Miellée, f. mészharma.
 Mielleux, euse, adj. mészdedesség.
 Mien, enne, pron. enyim.
 Miette, f. morssa.
 Mieux, adj. jobb; —, m. java (... nak, ... nek); —, adv. jobban, inkább.
 Mièvre, adj. p. u. pajkos.
 Mi-glaive, m. vágókés.
 Mignard, de, adj. — dement, adv. csinos; csinosan.
 Mignarder, v. a. elkényeztetni.
 Mignardise, f. csinosság, gyöngédség; mignardise, pl. csirogatás.
 Mignon, onne, adj. csinos, kicsiny és csinos; —, m. — onne, f. kedvencz; kedvencznő.
 Mignonnette, f. könnyű csipke; apróra tört bors; kerti szegfű.
 Mignot, ota, adj. elkényeztetett.
 Mignoter, v. a. elkényeztetni.
 Mignotise, f. fam. csirogatás.
 Migraine, f. fejköszvény.

Migration, *f.* vándorlás, költözködés.
 Mijauré, *f.* fam. csicsós, esicsomázott.
 Mijoter, *v. a.* pörkölni; fig. elkényeztetni.
 Mil, *adj.* ezer.
 Mil, *m.* köles.
 Milan, *m.* csirkészó kánya.
 Millaire, *adj.* kölesnemű; *fièvre* —, köleshimlő.
 Milice, *f.* hadügy; néphad; katonaság.
 Milicien, *m.* honvéd.
 Milieu, *m.* közép.
 Militaire, *adj.* — ment, *adv.* katonai, hadi; katonailag; —, *m.* katona.
 Militante, *adj.* *f.* église —, küzdő egyház.
 Militer, *v. n.* (dr.) küzdeni.
 Mille, *adj.* ezer.
 Mille, *m.* mérföld.
 Mille-feuille, *f.* egérfarku csicskóró, csicszfark.
 Millénaire, *adj.* ezer, ezeréves; —, *m.* ezerév, évezred.
 Millepertuis, *m.* linka (növény).
 Mille-pieds, *m.* ezerlábú.
 Millerine, *f.* kölesföld.
 Millet, *m.* köles; bouillie de —, kása, kölespép.
 Milliade, *f.* ezerév, évezred.
 Milliaire, *m.* mérföldmutató.
 Milliard, *m.* ezermilliom.
 Milliasse, *f.* fam. roppant szám, lemeredeiség. [rész.
 Millième, *adj.* — eszedik; —, *m.* eszed-millier, *m.* ezer; fig. nagy sokaság.
 Million, *m.* millió, milliom.
 Millionnaire, *m.* milliomos.
 Milord, *m.* uram! (czim angolhonban); fig. gazdag ember.
 Milort, *m.* varas béka.
 Milouin, *m.* búbos ingaruca.
 Mime, *m.* mimjátzó, mimesz; mimjáték. [mimművészet.
 Mimique, *adj.* minleges; —, *f.* mim.
 Mimologie, *f.* mimművészet.
 Mimosa, *f.* érzike.
 Minaret, *m.* mecsettorony.
 Minauder, *v. n.* czifrálni.
 Minauderie, *f.* czifrálnodás.
 Minaudier, *m.* — ere, *f.* csicsós, csicsomázott. [lány, csekély.
 Mince, *adj.* vékony; fig. kicsiny, simine, *f.* tekintet, ábrázat, arcvonalzat. [akna; fig. csel.
 Mine, *f.* akna, bánya; ércszér; lőpor.
 Miner, *v. a.* aláásni, aláaknázni.

Minéral, *m.* érc.
 Minéral, *ale, adj.* ásványi, ásványos, érczes; —, *m.* ásvány.
 Minéralisation, *f.* megercsezés; érczésé változtatás. [mitni.
 Minéraliser, *v. a.* (min.) ércsíteni, fémineraliste, *v.* mineralogiste.
 Mineralogie, *f.* ásványtan.
 Minéralogique, *adj.* ásványtani.
 Mineralogiste, Mineralogue, *m.* ásványtudós, ásványász. [csicza.
 Minet, *m.* Minette, *f.* fam. kis macska.
 Mineur, *m.* aknász.
 Mineur, *eure, adj.* kisebb, csekélyebb; kiskorú; —, *m.* — eure, *f.* kiskorú.
 Mineure, *f.* (log.) alatt.
 Miniature, *f.* kisfestés, kicsidedfestés.
 Miniaturiste, *m.* kicsidedfestő.
 Minière, *f.* bánya, érczakna..
 Minime, *adj.* igen kicsiny; sőtékbarna.
 Minimum, *m.* legkevesebb, valaminek legkevesebbje.
 Ministère, *m.* hivatal, szolgálat; ministerium. [nisterialis.
 Ministériel, *elle, adj.* ministeri, ministre, *m.* minister; követ; lelkesz (protestánsoknál).
 Minium, *m.* minium, ólompir.
 Minois, *m.* fam. csinos arczoska.
 Minon, *m.* csicza; pongyola pitypang.
 Minoratif, *m.* gyenge hajlószer.
 Minoration, *f.* gyenge hashajtás.
 Minorité, *f.* kisebbség; kiskorúság.
 Minotaure, *m.* minotaurus.
 Minuit, *m.* éjfé.
 Minuscule, *adj.* kicsiny.
 Minute, *f.* perc; fogalom, fogalmazat, eredeti, eredetirát.
 Minuter, *v. a.* fogalmazni.
 Minutie, *f.* kicsinység, csekélység.
 Minutieux, *euse, adj.* kicsinyes; aprósággal bideződ; körülményes.
 Mi-parti, *ie, adj.* félig osztott.
 Miquelot, *m.* koldusfi; képmutató.
 Mirabelle, *f.* kerek szilva, dobzó.
 Miracle, *m.* csoda.
 Miraculeux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* csodálatos; csodálatosan.
 Mirage, *m.* (phys.) légtükrözés, légtükrözés.
 Mirauder, *v. n.* fam. rábámulni.
 Mire, *f.* csélgömb, irányzó; akoló; fig. csel.
 Mirement, *m.* (mar.) tükrözés.
 Mirer, *v. a. et n.* szemügyre venni, czélozni.

- Mirlicoton, *m. későn érő sárga őszibarack.*
 Mirliflore, *m. fam. nyalkaft.*
 Mirmidon, *m. kótyonfity; kotnyeles ember.*
 Miroir, *m. tükör.*
 Miroitant, *te, adj. játszósszerű.*
 Miroité, *éé, adj. cheval —, tükör-szürke (ló).*
 Miroiterie, *f. tükörkereskedés.*
 Miroitier, *m. tükörkereskedő.*
 Mirte, *etc., v. Myrte etc.*
 Mirtil, *m. áfonya.*
 Mis, *m. (dr.) iratok átadása; kelte (valamely iratnak).*
 Misaine, *f. alsó elővitorla; mât de —, előárboez.*
 Misanthrope, *m. embergyűlölő; —, adj. mogorva, haragos.*
 Misanthrope, *f. embergyűlölet.*
 Misanthropique, *adj. embergyűlölő, embergyűlöleti.* [tok.
 Miscellanées, *m. pl. elegy, vegyes irat.*
 Miscibilité, *f. vegyítettség.*
 Miscible, *adj. vegyíthető.*
 Mise, *f. betét; árgeret, igérlet (árverésnél); forgás; forgalom (pénz); viselet, öltözet.*
 Misérable, *adj. — ment, adv. nyomorult; nyomorultán; —, m. nyomorult ember, szerencsétlen.*
 Misère, *f. nyomor, inség; baj.*
 Miséréré, *m. igen rövid idő; békéltetés, béltöszvény.*
 Miséricorde, *f. könyörület, irgalom.*
 Miséricordieux, *euse, adj. irgalmas.*
 Misogame, *m. nőgyűlölő.*
 Misogamie, *f. nőgyűlölet.*
 Missel, *m. misekönyv.*
 Mission, *f. megbízás; küldetés.*
 Missionnaire, *m. térítő, hittérítő, küldött.*
 Missive, *f. körlevél.*
 Mitaine, *f. fejes kesztyű, lepenykesztyű.*
 Mite, *f. atka, kukac, moly.*
 Mithridate, *m. mérgező, ellenmérge.*
 Mitigatif, *ive, adj. enyhítő.*
 Mitigation, *f. enyhítés.*
 Mitiger, *v. a. enyhíteni.*
 Miton, *m. karmantyú.*
 Mitonner, *v. a. lassan főzni; fig. fam. gondosan ápolni; csüöröközni; kimélni; ovalosan intézni; —, v. n. gyöngén főni.*
 Mitouche, *f. faire la sainte —, begyeskedni, pécsekedni.*
 Mitoyen, *enne, adj. középső.*
 Mitoyerie, *f. közös fal; közös deszkakerítés stb.*
 Mitraillade, *f. kartácsos.*
 Mitraillade, *f. ócska vasholmi; kartács; payer en —, aprópénzzel fizetni.*
 Mitrailler, *v. a. kartácsoskal löni.*
 Mitre, *f. püspöksüveg.*
 Mitré, *éé, adj. püspöksüveges.*
 Mitron, *m. fam. péklegény.*
 Mixte, *adj. vegyes.*
 Mixtion, *f. (ap.) vegyítés, vegyület.*
 Mixtionner, *v. a. vegyíteni; meghamisítani.*
 Mixture, *f. vegyület.*
 Mnémonique, *f. emlékeztet, emléktan.*
 Mobile, *adj. mozgó, mozgatható, mozgékony, mozgató, ingó; fig. állhatatlan; —, m. mozgószer.*
 Mobiliaire, *Mobilier, ére, adj. ingó, mozgékony.*
 Mobilier, *m. bútor, házi bútor.*
 Mobilité, *f. mozgékonyosság; fig. állhatatlanság, változékonyság; ingerlékenység.*
 Modalité, *f. (log.) módosít.*
 M de, *m. minőség; hangnem; (gr.) mód.* [pl. divaláruk.
 Mode, *f. divat; mód, szokás; modes.*
 Modèle, *m. minta.* [tázn.
 Modeler, *v. a. et n. mintázni, lennintézni.*
 Modérantisme, *m. mérsékelt kormányforma.*
 Modérateur, *m. vezető, kormányzó.*
 Modération, *f. mérséklés.*
 Modéré, *éé, adj. mérsékelt; —, m. mérsékelt.*
 Modérer, *v. a. mérsékelni.*
 Moderne, *adj. divatos, új, mostani.*
 Moderner, *v. a. divatszörűsíteni.*
 M deste, *adj. szerény; illedelmesség.*
 Modestie, *f. szerénység; tiszteletesség, illendőség.*
 Modicoité, *f. csekélység.*
 Modifiable, *adj. módosítható.*
 Modification, *f. módosítás.*
 Modifier, *v. a. módosítani.*
 Modillon, *m. (aroh.) szarufő.*
 Modique, *adj. — ment, adv. mérsékelt, csekély; mérsékelten.*
 Modiste, *m. divalárus; piperköcz.*
 Modulation, *f. (mus.) szöveg, hangléjtés, hangváltás.*
 Moduler, *v. a. et n. szöveget, szöveget, hangot váltani.*
 Moëlle, *f. velő.*

doilleux, euse, adj. velős.
 doillonier, m. repesztő dk.
 Mouf, m. (gr.) mód.
 Mours, f. pl. erkölcsök; szokások.
 Mogol, m. nagy mogul.
 Moi, pron. én, engem, nekem; à —
 ide! hozzám! selon —, véleményem
 szerint.
 Moie, f. rakás, halmoz.
 Moignon, m. csont, csontorka, tö,
 gyökér, vég (gyertyád).
 Mollette, f. simlófa.
 Moinaille, f. papgyűlevész.
 Moindre, adj. comp. kisebb, kevesebb,
 csekélyebb; le —, la —, legkisebb,
 legkevesebb, legcsekélyebb.
 Moine, m. barát, szerzetes; melegítő
 palacska, ágymelegítő.
 Moineau, m. veréb.
 Moiserie, f. szerzetesség.
 Moins, adv. kevésbé; le —, legke-
 vesbbé; à —, legalább.
 Moire, f. mór (selyemszövet).
 Moiré, ée, adj. habos, mór . . .
 Moirer, v. a. habosra szőni.
 Mois, m. hó, hónap; hónap, havi
 pénz; au —, par —, havonként; mois,
 pl. hozzám.
 Mois, m. penészes.
 Moisir, v. n. et se —, v. pr. penészedni,
 megpenészedni.
 Moissure, f. penész.
 Moisson, f. felében bérlet; haszonbéri
 gabna; hossza (posztónak).
 Moissonnier, m. felében bérlet.
 Moissine, f. venyigenyaláb.
 Moisson, f. aratás.
 Moissonner, v. a. aratni.
 Moissonneur, m. — euse, f. arató;
 aratób.
 Moite, adj. nyirkos, nedves.
 Moiteur, f. nyirkosság, nedvesség.
 Moitié, f. fél, fele (. . . nak, . . . nek),
 hasonlót; —, adv. félig.
 Moitir, v. a. megnedvesíteni.
 Moka, m. mokkalavé.
 Mol, v. Mou.
 Molaire, adj. dent —, zápfog, rágfog.
 Mole, m. révgát, révgát.
 Molécule, f. (phys.) tömecs, részecs.
 Molène, f. ökörsarkkór. [kodni.
 Moletter, v. a. zaklatni, alkalmatlan-
 tolat, m. fogócska.
 Mollette, f. sarkantyútaraj; mossár-
 kótis, mossárlőrő; közsörűkerék;
 (marécs.) talpórföld.

Moletter, v. a. sikárolni, csiszolni.
 Molière, f. malomkőbánya; —, adj. f.
 terre —, agyagos föld.
 Mollasse, adj. elpuhult, lágyacská,
 ernyed.
 Mollement, adv. puhán.
 Mollesse, f. puhaság; fig. elpuhult-
 ság; gyengeség.
 Mollet, ette, adj. puha, gyöngéd.
 Mollet, m. rojt, csufrang; lábikra.
 Molleton, m. molton (szövet).
 Mollette, f. (ap.) mossárlőrő, mossár-
 kótis.
 Mollifier, v. a. puhítani, lágyítani.
 Mollir, v. n. puhulni; fig. ernyedni;
 elcsüggedni.
 Mollusques, m. pl. puhányok.
 Molve, f. barnahátú gadóc.
 Molybdène, m. ólany.
 Moment, m. pillanat, perczenet.
 Momentané, ée, adj. — ment, adv. pill-
 lanati; pillanatilag.
 Momerie, f. átruha; fig. teltetés.
 Momie, f. múmia, holtaszat, telemkép.
 Mon, ma, pron. enyim.
 Monacal, ale, adj. baráti, barátság,
 szerzetes.
 Monachisme, m. szerzetesség.
 Monade, f. parány.
 Monarchie, f. egyúrság, fejedelemség,
 monarchia. [narchiai.
 Monarchique, adj. egyúri, őnűri, mo-
 Monarchiste, m. egyuraló, monarchiá-
 hoz szító.
 Monarque, m. monarcha, fejedelem.
 Monastère, m. monostor, kolostor,
 zárd.
 Monastique, adj. kolostori, zárdai.
 Monaul, m. pávafészék.
 Monaut, adj. egyfűlű.
 Monceau, m. rakás, halom.
 Mondain, ine, adj. világi; —, m. vi-
 lági, világ fia.
 Mondanité, f. világhoz ragaszkodás.
 Monde, m. világ; emberek; cselédség.
 Monde, adj. tiszta.
 Monder, v. a. tisztítani, megtisztítani.
 Mondique, f. puszkakova, tűzkő.
 Mondrain, m. fővenyindomb.
 Monétaire, adj. pénz . . . ; système —,
 pénzláb, pénzbecs.
 Monétiser, v. a. forgalomba tenni.
 Monial, m. barát, szerzetes.
 Moniale, f. apáca.
 Moniteur, m. emlékestető, figyelme-
 tető, híradó, tudostető, inté.

Monition, *f.* felsőbbbségi intéz.
 Monitoire, *m.* megintés, intőlevél.
 Monnaie, *f.* pénz; aprópénz; pénz-
 verde, pénzműhely.
 Monnaie, *f.* pénzverde.
 Monnayage, *m.* pénzverés.
 Monnayer, *v. a.* bányolni, pénzt verni,
 pénzíteni.
 Monnayeur, *m.* pénzverő.
 Monocéros, *m.* egyszarvú.
 Monochorde, *m.* egyhuro (hangszer).
 Monocle, *m.* szemüveg (csak egyik
 szemre).
 Monoculaire, *adj.* egyszemű, félszemű.
 Monodactyle, *adj.* egyujjú.
 Monodie, *f.* egyhangú ének.
 Monogamie, *f.* egynejlőség.
 Monogramme, *m.* névvonás, névjegy,
 egybevonat névjegy.
 Monographie, *f.* egyedírat, egyedírajz.
 Monologue, *m.* magánbeszéd.
 Monome, *m.* (alg.) egytagzat, egytagu
 kitétel.
 Monopède, *adj.* egy lábú. [velű.
 Monopétale, Monophylle, *adj.* egyle-
 monopole, *m.* egyedárusság.
 Monopoler, *v. n.* egyedáruskodni.
 Monopoleur, *m.* egyedárus.
 Monosyllabe, *adj.* egyszótagu, egytagu.
 Monotone, *adj.* egyhangú; egyforma.
 Monotonie, *f.* egyhangúság; egyfor-
 maság.
 Monseigneur, *m.* méltóságos úr (eszm).
 Monsieur, *m.* ur; uram.
 Monstre, *m.* szörny, szörnyeteg; cso-
 daszülött. [talan; szörnyű.
 Monstueux, *euse, adj.* éktelen, idom-
 Monstruosité, *f.* éktelenség, idomta-
 lanság; szörnyetelegség.
 Mont, *m.* hegy; — de piété, zálogház.
 Montage, *m.* fölmenés, felhágás, fel-
 viteles. [hegylakosnő.
 Montagnard, *m.* — de, *f.* hegylakos;
 Montagne, *f.* hegység, hegy. [exes.
 Montagneux, *euse, adj.* hegyes, bér-
 Mountain, *m.* fenyőpinty.
 Montaison, *f.* ivás (pisztrángokról).
 Montant, *m.* oszlop, karó; fg. összev,
 somma; hajítás, szár; várományos.
 Monte, *f.* hágatás.
 Monté, *é, part. et adj.* felhúzott (v.
 Monter).
 Montée, *f.* lépcső; fölmenet, fölmenés,
 felhágás.
 Monter, *v. n.* fölmenni, fellowagolni,
 felkocsizni; előlépni, feljebb menni;

növekedni; kilenni, tenni (össze-
 ról); megdrágulni; —, *v. a.* felmenni
 felkocsizni, fellowagolni; fölvenni
 fölvenni; lovat adni alája, lövő-
 ellátni; ellátni, fölserelni; fel-
 húzni.
 Monteur, *m.* — en blanc, puskagy-
 műves; — de boites, óratokműves.
 Montgolffère, *f.* lég hajó, léggömb.
 Monticule, *m.* kis hegy, domb.
 Montier, *m.* sódányágyelők.
 Montjole, *f.* kőhalom, kőrakás (dia-
 daljelül).
 Montoir, *m.* lábitó, számoly, föllepés,
 hácsó. [szold.
 Montre, *f.* óra, zsebóra; mutatóvány;
 Monter, *v. a.* mutatni; oktatni; be-
 bizonyítani.
 Montueux, *euse, adj.* hegyes.
 Monture, *f.* lovaglásra való állat, ká-
 tas állat; nyelv, nyelv, agy (puskán);
 foglaltvány.
 Monument, *m.* emlék; síremlék.
 Mopse, *m.* mopsz, filorka (ed faj).
 Moquable, *adj. p. u.* gúnyolható, gúny-
 ra méltó, neveléses.
 se Moquer, *v. pr.* gúnyolódni, csúfo-
 lódni, gúnyolni; nem bánni, nem
 gondolni (... val, ... vel); tréfálni,
 tréfolni; se faire —, neveléses-
 tenni magát. [dés.
 Moquerie, *f.* gúny, gúnyolás, csúfoló-
 Moqueur, *euse, adj.* csúfoló, gúnyoló,
 —, *m. —, euse —, f.* csúfoló, gúnyoló,
 gúnyolónő.
 Morailleur, *v. a.* — un cheval, orresip-
 teitől tenni a ló orrára.
 Morailles, *f. pl.* (maréch.) ajászó-
 orresiptől (patkoldáskor).
 Morailleur, *m.* zárútkésző, zárkorog.
 Moraine, *f.* döggypajz.
 Moral, *ale, adj.* erkölcsi; erkölcsös.
 Morale, *f.* erkölcsstan.
 Morallier, *v. n.* erkölcsösködni, lecs-
 kézni. [kés.
 Moraliseur, *m.* erkölcskérdező, lecs-
 Moraliste, *m.* erkölcsstanító.
 Moralité, *f.* erkölcsiség; erkölcsstan.
 Moratoire, *adj.* intézet —, késedelem
 kamat, haladékkamat.
 Morbide, *adj.* (pein.) gyöngéd és légy;
 Morbidesse, *f.* (pein.) jelzettség.
 Morbilles, *f. pl.* bőrküldés, küleg.
 Morbilleux, *euse, adj.* küleges.
 Morbille, *int.* lázasos lobogás f. szor-
 gott! szedvevett!

darab; *salat*.
darab, *v. a. szédarabolni*.
darabement, *Morcellement*, *m. szédarabolás*.
Mordacitás, *f. csipősség*.
Mordant, *te, adj. harapós*; *fig. csipős, sértő, marados*; —, *m. marósszer, ástató*; *fig. csipősség*.
Mordelle, *f. maróka*. [*csipős*.]
Mordicant, *te, adj. éles, maró*; *fig. Mordoré, ée, adj. barnaveres*.
Mordre, *v. a. et n. irr. harapni; leharapni, felharapni*; *fig. maratni; rágalmazni*.
More, *m. mór*.
Moreau, *adj. m. cheval —, fekete (ló); —, m. jásszolkosár, abrakkosár*.
Morelle, *f. csucsor, szolna*; — *furieuse, masslagos nadragulya*.
Moresque, *adj. mór . . .*; —, *f. mór-láncz; lombdissz, arabdissz, arabék, mórék*.
Morfondre, *v. a. meghidegíteni, áthidegíteni*; *se —, v. pr. meghidegülni, meghűlni; kihűlni*; *fig. hiába vára-kozni*. [*báb*.]
Morgane, *f. éji látvány*; *féé —, déli-Morgue*, *f. dacos, kevély, megvető tekintet*; *hely, hol hullák állítatnak ki*. [*fráncz*.]
Morguer, *v. a. dacsolni, dacosan*.
Morgueur, *m. rabviszsgáló; dacsoló*.
Moribond, *de, adj. haldokló*.
Moricand, *m. — de, f. sötétbarna (ember vagy nő)*.
Morigéner, *v. n. nevelni*.
Morille, *f. kucsmagomba*.
Morillon, *m. kamálós récze*.
Morion, *m. sisak, vasfüveg; süstkovag*.
Morne, *adj. komor; durczás, haragos*.
Mornife, *f. pos, poszonsapás*.
Morose, *adj. komor, mogorva, haragos*.
Morosité, *f. mogorvaság, komorság*.
Morphine, *f. (chim.) szunyék*.
Morpion, *m. lapostetű*.
Mors, *m. sabla, sabola*.
Morse, *m. rozsmár*.
Morsure, *f. harapás*; — *de puce, bolhaecapés*.
Mort, *f. halál*. [*holt, hulla*.]
Mort, *adj. holt*; —, *m. et f. meg-*
Mortadelle, *f. olasz méhserkolbász*.
Mortaise, *f. csaplyuk*.
Mortalité, *f. halandóság*.
Mortal, *elle, — ellement, adv. halandó; haldós; halálosan*.

Morte-paie, *m. más kegyelméből élő*.
Morte-saison, *f. száuk idő*. [*log*.]
Mort-gage, *m. hitelzőnek eladott zá-*
Mortier, *m. vakolat; mozsár*.
Mortifère, *adj. halálos*.
Mortification, *f. testsanyargatás*; *fig. bántás, sértés, sérelem*.
Mortifier, *v. a. megpuhítani; sanyar-*
gatni; *fig. sértetni*; *se —, v. pr. meg-*
puhulni (húsról); *fig. önmagát sa-*
nyargatni.
Mort-ivre, *adj. egészen részeg, elázott*.
Mort-né, *éé, adj. halva született*.
Mortuaire, *adj. halotti*.
Morue, *f. gadócs, tőkehal, tőkegadócs*.
Morve, *f. takony*.
Morveau, *m. pop. turha*.
Morveux, *euse, adj. laknyos*; —, *m. takonypócs*.
Mosaïque, *adj. rakmái*; —, *f. rakmá*.
Mosch, *m. pessma nárcisz*.
Moscouade, *f. nyers csukor*.
Mosquée, *f. mecset*.
Mosquitoes, *f. pl. bogár- vagy szúnyog-*
féle rovarok (Indiában).
Mot, *m. szó*.
Motacille, *f. billegény, billegtető*.
Motelle, *f. bajuszos tergélye*.
Moteur, *m. indító, kezdő; rágerő,*
mozdony, mozgató.
Motif, *m. indok*; (*mus.*) *alapeszma*.
Motion, *f. mozgás; indítvány*.
Motionnaire, *m. indítványozó*.
Motionner, *v. a. p. u. indítványozni*.
Motionneur, *v. Motionnaire*.
Motiver, *v. a. indokolni*.
Motrice, *f. force —, faculté —, puis-*
sance —, mozgató erő.
Motte, *f. göröngy, rög*; — *de gazon,*
pázsit, hant, gyp.
se Motter, *v. pr. kushadni, lekushadni*.
Motus, *int. csüti! hallgass!*
Mou, *m. borju- vagy báránytiűdő*.
Mou, *molle, adj. puha, lágy*.
Mouchard, *m. kém*.
Moucharder, *v. a. et n. kikémlelni,*
kémkedni; hallgatózni.
Mouche, *f. légy*; *fig. szépitőlapasz;*
rendőrkém.
Moucher, *v. a. koppantani (gyertyát),*
törölni; kikémlelni.
Moucherolle, *f. légykapó*. [*hamv*.]
Moucheron, *m. legyecské; gyertya-
Mouchet, *m. kendericze, kenderike*.
Moucheter, *v. a. kiesipkésni; pet-*
ni, tarkásni.*

Mouchette, *f.* kosszorúpártázat, kari-
 maléc; hornyológyalú, ajgyalú.
 Mouchettes, *f. pl.* koppantó, hamvевd.
 Moucheture, *f.* kicsipkészet, pettyege-
 tettség, tarkaság.
 Moucheur, *m.* koppantó.
 Mouchoir, *m.* szobkendő.
 Mouchon, *m.* Mouchure, *f.* gyertya-
 hamv.
 Moudre, *v. a. et n. irr.* őrlni.
 Moue, *f.* arcszintorgatás.
 Mouette, *f.* csilló.
 Moufette, *f.* (mine) romlott lég; szagos
 gőrény.
 Moufiard, *m.* posók.
 Moufle, *f. vm.* fejcs kesztyű; —, *m.*
 emelősiga; (chim.) kohócsafődő.
 Mouflon, *m.* vad juh.
 Mouillage, *m.* horgonyhely; (tan.) bō-
 rók megnevesítése.
 Mouille-bouche, *f.* leves körte.
 Mouillée, *f.* (pap.) rothadt rongyak.
 Mouiller, *v. a.* áztatni, beáztatni, meg-
 nedvesíteni; lágyan ejteni, kimon-
 dani; — l'anore, horgonyra szállani.
 Mouillette, *f.* mártogatni való szeletke.
 Mouilloir, *m.* áztató tálcacska vagy
 csészike. [cselős.
 Mouillure, *f.* megnevesítés; meglo-
 mouisseau, *m.* (mar.) kötél.
 Moulage, *m.* famérés; mérőpénz; ma-
 lompénz, malomvár, malomrész;
 lemintázás; malom, molna.
 Moulant, *m.* molnárlegény.
 Moule, *m.* őntőminta; gombminta,
 gombalak; (chim.) bōdōnke, dugtya,
 hőtök; bois de —, őlfa; —, *f.* csiga.
 Moulé, *m.* fam. nyomtatvány.
 Moulée, *f.* közsőrület.
 Mouler, *v. a.* őnteni, mintázni, le-
 képezni.
 Moulerie, *f.* őntőműhely, őntőde.
 Moulette, *f.* kis csigahéj. [mérő.
 Moulleur, *m.* mintász; — de bois, őlfa-
 Moulin, *m.* malom.
 Mouliné, *é. adj.* féregelte, székette.
 Mouliner, *v. a.* selyemmolnán elkészít-
 ni a selymet; —, *v. n.* tűrni, várni.
 Moulinet, *m.* kis malom, malomcska;
 fogantyú, kalandyú, hajtó; kereszt-
 sorompó; peresslen.
 Moulinier, *m.* selyemsodró.
 Moulu, *ue, adj. et part.* megőrölt.
 Moulure, *f.* párkányzat.
 Mourant, *te, adj.* kaldokló.
 Mourgon, *m.* buvár.

Mourir, *v. n. irr.* meghalni.
 Mouron, *m.* piros tüközem.
 Mourre, *f.* ujjasdi, ujjáték.
 Mousquet, *m.* muskéta, puska.
 Mousquetade, *f.* puskalövés.
 Mousquetaire, *m.* gyalog katona.
 Mousqueterie, *f.* puskatűz.
 Mousqueton, *m.* rövid puska.
 Mousquitoes, *v.* Mosquitoes.
 Mousse, *f.* moh; hab, tajték.
 Mousse, *m.* hajósinas, hajóslegény.
 Mousseline, *f.* csalánaszövet.
 Mousser, *v. n.* pezsgeni, habzani.
 Mousseux, *euse, adj.* pezsgő, habzó.
 Moussoir, *m.* habarófa, peresslen.
 Mousson, *f.* passatszél.
 Moussu, *ue, adj.* mohos, mohlepte.
 Moustache, *f.* bajusz.
 Moustille, *f.* vad menyét.
 Mout, *m.* must; (br.) vegyő.
 Moutard, *m.* kém, hallgatódzó, sülető.
 Moutarde, *f.* mustár.
 Moutardier, *m.* mustáráros; mustár-
 millye; fűfőcske.
 Moutier, *m.* templom, kolostor, zárda.
 Mouton, *m.* ürü; ürök; juhóér;
 eszőlőp, sulyok; együttü ember.
 Moutonnage, *m.* ürűdj.
 Moutonnaile, *f.* együttüek.
 Moutonné, *é. part. et adj.* gyapjas;
 göndör.
 Moutonner, *v. a.* fodorítani, göndöríteni;
 —, *v. n.* tajtéksani (viszről). [gyű.
 Moutonnier, *é. adj.* bárgyu, együttü.
 Mouture, *f.* őrlés; malompénz; két-
 szeres, abajdós.
 Mouvant, *te, adj.* mozgó, indító;
 mozgékony, laza; kábórbeadható.
 Mouvement, *m.* mozgalom, mozgás;
 ág. megindulás, indulat; személtés;
 járóma, jármű (órában); időmérték
 ütem, hanglítés (zenében).
 Mouver, *v. a.* felporhanyózni, fel-
 kapálni (földet). [néi.
 Mouveron, *m.* keverőbrád (cukorfőző).
 Mouvet, *m.* (chand.) keverőbot.
 Mouvoir, *v. a. irr.* mozditni, mozgatni;
 indítani, megindítani.
 Moyen, *enne, adj.* közép, középső;
 középszerű; —, *m.* eszköz; moyen-
 pl. tehetség.
 Moyennant, *pp. ... val, ... vel, ... nél*
 ...nél fogva, által, ...nak, ...-
 ségedettségével; — que, azon feltétel-
 let, hogy. [közöl-
 Moyenner, *v. a. p. u.* eszközölni, köz-

Moyeu, *m. tojás sárgája; kerékagy.*
 Mozette, *f. püspöki köpenyke.*
 Mû, *ue, part. v. Mouvoir.*
 Muable, *adj. állhatlan, változó, változékony.*
 Mucilage, *m. növénynyák.*
 Mucilagineux, *euse, adj. nyákos.*
 Mucosité, *f. nyák, nyálka.*
 Mue, *f. vedlés ideje, vedlés.*
 Muel, *m. estellő, szintező, szinmérő.*
 Muer, *v. n. vedleni, bőrért vagy szőrét leveletni.*
 Muet, *ette, adj. néma.*
 Muette, *f. vadászház.*
 Muffe, *m. száj, orr (állatoké).*
 Muffier, *m. (bot.) pintyő.*
 Mugir, *v. n. bőgni.*
 Mugissement, *m. bőgés, ordítás.*
 Muguet, *m. gyöngyvirág; fig. piperkőcs.*
 Muguetter, *v. a. nyalkálkodni; fig. valamire törekedni, valami után járni.*
 Muid, *m. mérték, tonna.*
 Mulâtre, *m. et f. mulát, vegyencz; vegyencsnő.*
 Mule, *f. kanczaöszvér; papucs; mulles, pl. fagydagana.*
 Mulet, *m. öszvér; korcs, korcsfaj.*
 Muletier, *m. öszvéres.*
 Mulette, *f. begy; csiga, kagyló.*
 Mulot, *m. mezei egér.*
 Mulotter, *v. a. földet feltúrni.*
 Mulquinier, *m. fátolyászvetgyáros.*
 Multiple, *adj. sokszoros.*
 Multipliable, *adj. sokszorozható.*
 Multiplicande, *m. (ar.) szorzandó.*
 Multiplicateur, *m. (ar.) szorzó.*
 Multiplication, *f. sokszorozás, sokasítás.*
 Multiplicité, *f. sokféleség.*
 Multiplier, *v. a. sokasítani; szorozni, sokszorozni; —, v. n. et se —, v. pr. szaporodni.*
 Multitude, *f. sokaság.*
 Mumie, *v. Momie.*
 Municipal, *ale, adj. községi, helyhatósági; municipaux, m. pl. községi tisztviselők. [behozni.]*
 Municipaliser, *v. a. községi rendszert municipalitá. f. helyhatóság.*
 Munificence, *f. bőkezűség.*
 Munifices, *m. pl. hadköteles katonák.*
 Munir, *v. a. ellátni, felszerelni.*
 Munitions, *f. pl. hadiszer, hadi szükséglet; pain de —, katonakenyér.*

Munitionnaire, *m. élésmester, élelmezési felügyelő, élelmezertárnok.*
 Muqueux, *euse, adj. nyálkás.*
 Mur, *m. fal, kőfal.*
 Mûr, *mûre, adj. mûrement, adv. éretten; éretten.*
 Murage, *m. városadó.*
 Muraille, *f. fal, falazat; lókörműház, pataház.*
 Mural, *ale, adj. fali, fal . . .*
 Mûre, *f. eper, fái eper; — de ronce, hamvas szeder, gyalog szeder.*
 Murène, *f. pettyes angolna.*
 Murer, *v. a. befalazni.*
 Muriatique, *adj. (ohim.) sósavas; acide —, sósav. [dercsérje.]*
 Mûrier, *m. eperfa; — des haies, szemûr, v. a. érlelni; —, v. n. érni.*
 Murlot, *m. fekete szőlő.*
 Murmure, *m. morgás, mormolás.*
 Murmurer, *v. n. mormolni; morogni.*
 Musangère, *f. czinke neme.*
 Musaraigne, *f. csizkány. [mész.]*
 Musard, *m. száját tató, ácsori, bá-*
 Musardie, *f. babrálás, késedelmezés.*
 Musc, *m. pézsmány; pézsma.*
 Muscade, *f. szerencsendiő.*
 Muscadelle, *f. muskatálykörte.*
 Muscadet, *m. muskatálybor.*
 Muscadier, *m. szerencsendiőfa.*
 Muscadin, *m. pézsmatekésce; piperkőcs.*
 Muscardin, *m. mogyorópölyű.*
 Muscat, *ate, adj. muskatály . . .; raisin —, muskatályszőlő; noix muscate, szerencsendiő; —, m. muskatálybor.*
 Muscicape, *m. légykapó.*
 Muscic, *m. izom.*
 Musclé, *ée, adj. izmos.*
 Musculaire, *adj. izom . . .; force —, izomerő, izmosság.*
 Musculeux, *euse, adj. izmos.*
 Muse, *f. múza, mússa; költemény.*
 Museau, *m. arczorr, orr (állatoké) száj. [szoba]*
 Musée, *m. museum, mûtár; tanuló-*
 Museler, *v. Emmuseler.*
 Muselière, *f. szájkosár.*
 Muser, *v. n. ögylegni, késedelmezni.*
 Muserolle, *f. orrszáj.*
 Musette, *f. duda.*
 Muséum, *m. museum; mûterem.*
 Musical, *ale, adj. — alement, adv. zenei, zenészi, zenészeti, zene . . .; zeneileg, zenészetileg.*
 Musicien, *m. zenész.*

Musique, *f. zene, zenészet*; papier de —, *kótapapíros*.
 Musomanie, *f. zenedüh*.
 Musqué, *éé, adj. pézsmaszagú*.
 Musquer, *v. a. pézsmaszagúvá tenni*.
 Musulman, *ane, adj. muzulman, török*;
 —, *m. muzulman, török*.
 Mutabilité, *f. változékonyság*.
 Mutation, *f. változás*.
 Mutilateur, *m. csonkító*.
 Mutilation, *f. csonkítás*.
 Mutiler, *v. a. csonkítani*; *fig. kiherélni*.
 Mutille, *f. mutilla*.
 Mutin, *ine, adj. makacs, csökönyös, önfesű*; *bujtogató, lázító*; —, *m. dacos, makacszkodó*; *lázító, bujtogató*. [*zendülni*]
 se Mutiner, *v. pr. makacszkodni*; *sej-*
 Mutinerie, *f. makacsság, önfesűség*;
zendülés.
 Mutisme, *m. némaság*.
 Mutuel, *elle, adj. — ellement, adv. viszsonos, kölcsönös*; *viszont, kölcsönösen, mindkét részből*.
 Mylord, *v. Milord*.
 Myographie, *f. ísomleírás*.

Myologie, *f. ísomtan*.
 Myope, *adj. rövidlátású*.
 Myopie, *f. rövidlátás*.
 Myriade, *f. ezer meg ezer, sok ezer*;
tömeg, sokaság, roppant szám.
 Myrmicophage, *m. hangyász*.
 Myrrhe, *f. mirha*.
 Myrte, *m. mirtus*.
 Myrtille, *f. áfonya*.
 Mystère, *m. titok, rejtelem*.
 Mystérieux, *euse, adj. — eusement, adv. titkos, rejtelmes*; *titkosan, rejtelmesen*; —, *m. titkolódzó*.
 Mysticisme, *m. titkosság, rejtelmesség, merengődség*.
 Mystificateur, *m. áttató, ámtító*.
 Mystification, *f. áttatás, ámtgatás, ámtítás*.
 Mystifier, *v. a. áttatni, ámtgatni*.
 Mystique, *adj. — ment, adv. rejtelmes, merengős*; *rejtelmesen*.
 Mythe, *m. rege, hitrege*. [*hitregetan*.]
 Mythologie, *f. regészet, hitregezés*.
 Mythologique, *adj. hitregetani, hitregés, hitregezés*. [*hitregés*.]
 Mythologiste, Mythologue *m. regész*.

N.

Nabob, *m. nabob, keletindiai fejedelem*; *fig. pénzes ember*.
 Nabot, *m. pótlón, kótyonfity*.
 Nacarat, *m. királyveres szín*; —, *adj. királyveres, kiáltóveres*.
 Nacelle, *f. szajka, csónak*.
 Nacre, *f. gyöngyház*.
 Nacré, *éé, adj. gyöngyházféle*.
 Nadir, *m. (astr.) talppont*.
 Nasse, *f. eau de —, narancsvirágvíz*.
 Nage, *f. úzás*.
 Nageoir, *m. uszóhely, uszhely*.
 Nageoire, *f. para, úszony, uszószárny*;
uszóhólyag.
 Nager, *v. n. úszni; evezni*.
 Nageur, *m. úszó; evezőlegény*.
 Nagor, *m. veres serge*. [*minap*.]
 Naguère, Naguères, *adv. nem régen*.
 Nafado, *f. najada*.
 Naïf, naïve, *adj. nyíltszívű, természetes, mesterkéllen, őszinte*.
 Nain, *m. Naine, f. törpe*.
 Naissance, *f. születés; származás; eredet*.

Naissant, *te, adj. eredő, származó, keletkező*. [*dődni*.]
 Naitre, *v. n. ír. születni; eredni, kez-*
 Naïvement, *adv. természetesen, nyiltan, őszintén, elfogulatlanul*.
 Naïveté, *f. természetesség, nyíltság, őszinteség, elfogulatlanság*.
 Nanan, *m. nyaláncság, csemege*.
 Nankin, Nanquin, *m. nankin*.
 Nansé, *f. angolnavarsa*.
 Nantir, *v. a. biztosítani*.
 Nantissement, *m. zálog, biztosíték*.
 Napée, *f. erdőnympha*.
 Naphte, *f. kőolaj*.
 Nappe, *f. abross; fűrkáló, házőrkáló*.
 Nappiste, *m. pacsurtafogó*.
 Naqueter, *v. n. fam. ajtó előtt elázatosan várakozni*.
 Narcisse, *m. nárcisz*.
 Narcotique, *adj. bódító*; —, *m. bódító szer*. [*magárodó*.]
 Nard, *m. magyar, nárdus; nárdus*.
 Nargue, *int. fam. el vele! mamó!*
 faire — à qn., *valakivel dacolni*.

o. a. fam. *daeshni*; *setülha-*
da, *f. orrlyuk.*
daquois, *se*, *adj. sursangos, ravasz*;
 —, *m. ravaszdi*; *tolvajnyelv.*
larrateur, *m. elbeszélő.*
larratif, *ive*, *adj. elbeszélő.*
larration, *f. elbeszélés.*
larrative, *f. elbeszélési mód.*
larrer, *v. a. elbeszélmi.*
larval, *Narwhal*, *m. agyard, narvól.*
lasal, *ale*, *adj. orr...*; *son* —, *orr-*
hang. [va.
lasalement, *adv. orron által kimond-*
lasaler, *v. n. p. u. orron által kimond-*
dani, *orrán által beszélni.*
lasalité, *f. orrhangozás, orron általi*
kimondás.
lasarde, *f. fam. fricska.*
lasarder, *v. a. fam. felfricskázni.*
laseau, *m. orrlyuk (állatoké).*
lasillard, *de*, *adj. orron át beszélő.*
lasiller, *v. n. orron által beszélni.*
lasilleur, *v. Nasillard.*
lasillonner, *v. n. egy kisse orron át*
beszélni.
lason, *m. kétfogú (hal).*
lasonner, *v. Nasiller.*
lase, *f. varsa*; *fig. fam. être dans la*
 —, *bajban lenni.*
lasette, *f. kis varsa.*
laturée, *m. orrlekerő torma.*
latal, *ale*, *adj. születési.*
lantal, *te*, *adj. úszó.*
lstation, *f. úzás*; *école de* —, *úszo-*
da, uszda.
lataboire, *adj. vessie* —, *úszóhótyag.*
latif, *ive*, *adj. született*; *fig. veleszüle-*
tett, természeti; *termék, szín...* (ér-
 csekről).
lation, *f. nemzet.*
lational, *ale*, *adj. nemzeti.*
lationaliser, *v. a. nemzetesíteni, hono-*
sítani.
lationalité, *f. nemzetiség.*
lativité, *f. születés*; *dresser, ou faire*
la — *de qn.*, *valakinek születéséből*
jósolni.
latie, *f. gyékény, fonadék.* [sonni.
latier, *v. a. gyékénynyel betakarni*;
latier, *m. gyékényfonó.*
latralisation, *f. honosítás.*
latraliser, *v. a. honosítani.*
latralisme, *m. természetesség, ter-*
mészesség; *természeti vallás, ter-*
mészethivőség.

Naturaliste, *m. természetismerő*; *ter-*
mészethívő. [—, *honjog.*
Naturalité, *f. bennszülöttség*; *droit de*
Nature, *f. természet.*
Natural, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv. ter-*
mészetes; *természeten.*
Naturel, *m. természet*; *természeti haj-*
landóság.
Naufrage, *m. hajólorés.* [dett.
Naufragé, *de*, *adj. hajólorést szenved-*
Naulage, *m. (mar.) hajóbér.*
Naumachie, *f. hajócsata.*
Nause, *f. eszmér, émelység.*
Nauseux, *euse*, *adj. émelgős.*
Nautique, *adj. hajózási.*
Naval, *ale*, *adj. hajózási.*
Navée, *f. hajóleher, hajórakomány.*
Navet, *m. répa.*
Navette, *f. repesz, repeszemag*; *füstö-*
lőserpenyő; (tisa.) *velélő.*
Navigable, *adj. hajózható.*
Navigateur, *m. tengeri hajós*; *kör-*
mányos.
Navigation, *f. hajózás.*
Naviguer, *v. n. hajózni, hajókézni.*
Navire, *m. hajó.*
Navrer, *v. a. vm. megsebesíteni*; *fig.*
fölötte basítani.
Nazaréen, *m. nazaréni.*
Ne, *adv. nem, ne.*
Né, *née*, *part. et adj. született.*
Néanmoins, *adv. mégis, mindazáltal.*
Néant, *m. semmi.*
Nébris, *f. szárvashogár.*
Nébuleux, *euse*, *adj. ködös.*
Nébulosité, *f. ritka köd, ködös volt.*
Nécessaire, *adj.* — *ment*, *adv. szük-*
séges; *szükségkép*; —, *m. szük-*
séges; *utazó szekrényke.*
Nécessité, *f. szükség*; *nyomor, inség*;
nécessités, *pl. szükségletek*; *faire*
ses —, *szükséget végezni*; *aller à ses*
 —, *árgyekszékre menni.*
Nécessiter, *v. a. kényszeríteni*; *szük-*
ségessé lenni.
Nécessiteux, *euse*, *adj. nyomorú, szük-*
kőködő. [hír.
Nécrologe, *m. halotti jegyzék*; *halotti*
Nécrologue, *m. halottiáruló.*
Nécromance, *Nécromancie*, *f. ördön-*
gösség, halloitidézés, lélekidézés.
Nécromancien, *Nécromant*, *m. halott-*
idéző, ördögűző, szemsfénvesztő.
Nécrophobie, *f. halálutói félelem.*
Nécrose, *f. (méd.) hideg vagy holt fene.*
Nectaire, *m. mézodény, méstartó.*

Nectar, *m. nektár; méznedv.*
 Nef, *f. középtér, hajó (templomról);*
 moulin à —, *hajómalom.*
 Nefle, *f. nasspolya.*
 Néflier, *m. nasspolyafa.*
 Négatif, *ive, adj. tagadó, nemleges.*
 Négation, *f. tagadás.*
 Négative, *f. tagadás; tagadó válasz.*
 Négativement, *adv. tagadólag.*
 Négligé, *m. pongyola.* [gyolán]
 Négligemment, *adv. hanyagon, pon*
 Négligence, *f. hanyagság.*
 Négligent, *te, adj. hanyag; figyelme-*
len. [lasszan].
 Négliger, *v. a. elhanyagolni; elma-*
 Négoce, *m. kereskedés, üzlet.*
 Négociable, *adj. üzleti, megalkudható.*
 Négociant, *m. tőzsér.*
 Négociantisme, *m. tőzserészlem.*
 Négociateur, *m. alkudozó, közbenjáró,*
alkuss.
 Négociation, *f. alkudozás, üzlet;*
(com.) kereskedés, tőzs.
 Négociier, *v. a. et n. kereskedést üzni,*
üzérkedni, foglalkodni, alkudozni.
 Nègre, *m. Négresse, f. néger, szere-*
csen; négernö.
 Négrillon, *m. kis néger.*
 Négrite, *f. fiatal négernö.*
 Négrophile, *m. négerbarát.*
 Négus, *m. ital neme.*
 Neige, *f. hó.*
 Neiger, *v. imp. havazni.*
 Neigeux, *euse, adj. havas.*
 Neille, *f. ontra (hordón).*
 Nénies, *f. pl. gyászdalok.*
 Nenni, *partic. iam. nem.*
 Néographie, *m. újító a helyesírásban.*
 Néographie, Néographisme, *m. hely-*
esírás új módja.
 Néologie, *f. nyelvtudás.*
 Néologiser, *v. a. újításokat tenni.*
 Néologisme, *m. nyelvtudás; új szó.*
 Néologiste, Néologue, *m. nyelvtudó.*
 Néophite, *m. et f. hitujonc.*
 Néphralgie, *f. vese-fájás.*
 Néphrésie, *f. vesebetegség, vesekór.*
 Néphrétique, *adj. vese ...; douleur —,*
vesefájdalom; —, f. vesebaj; —, m.
vesebeteg. [kegyelet].
 Népotisme, *m. atyafiártolás, vér-*
 Néréide, *f. tengeri nympa.*
 Nerf, *m. ideg, ín.*
 Nérol, *m. narancsvirágolaj.*
 Nerprun, *m. varjútövis.*
 Nervaison, *f. idegzet.*

Nerval, *ale, adj. ín ...; ideg ...*
 Nerveux, *euse, adj. idegi, ideg ...; t-*
izmos, erő.
 Nervin, *ine, adj. idegerősítő; —,*
idegerősítőszer.
 Nervure, *f. könyv költése; levelekere-*
ssinórzat, ssinórzás.
 Net, nette, *adj. tiszta, csinos, tak-*
ros; fényes; világos; tiszta (p.
jövedelem); —, adv. tisztán, egésze-
teljesen.
 Nettement, *adv. tisztán.*
 Netteté, *f. tisztaság.*
 Nettolement, *m. tisztítás.*
 Nettoyer, *v. a. tisztítani.*
 Neuf, *adj. kilencz; —, m. kilenczes.*
 Neuf, neuve, *adj. új.*
 Neuro, *f. heringcsónak.*
 Neutralement, *adv. semlegesen.*
 Neutralisation, *f. (chim.) sem'egesite*
 Neutraliser, *v. a. (chim.) semlegesiteni*
 Neutralité, *f. semlegeség.*
 Neutre, *adj. semleges; (gr.) közép-*
nemű, köznemű.
 Neuvième, *adj. kilenczedik; —, m. k-*
lenczed, kilenczedrés.
 Neuvièmement, *adv. kilenczedszer.*
 Neveu, *m. unokaöcs.*
 Névralgie, *f. idegfájás, idegfájdalom*
 Névritique, *adj. idegerősítő.*
 Névrographie, *f. idegleírás.*
 Névrologie, *f. idegtan.*
 Névrose, *f. idegbaj, idegkór*
 Nex, *m. orr.*
 Ni, *partic. sem.*
 Niable, *adj. tagadható.*
 Niais, *also, adj. — aisement, adv. f-*
ostoba, együgyű; ostobául; —, i-
oktondi.
 Niaisier, *v. n. bolondozni.*
 Niaiserie, *f. balga tréfa; ostobasá-*
bárgyaság.
 Nice, *adj. — ment, adv. együgyű, bá-*
gyu; együgyűleg.
 Nicette, *adj. együgyű; —, f. m-*
együgyű leány.
 Niche, *f. fülke; fig. csiny.*
 Nichée, *f. fészekkel tele.*
 Nicher, *v. n. fészkelni; —, v. a. fa-*
odatenni, odaállítani; se —, v. pr. f-
befészkelni magát.
 Nichet, *m. palossza, esaltozás.*
 Nichoir, *m. madárköltés.*
 Nickel, *m. álny.*
 Nicodème, *m. fig. oktondi, bonfordi*
 Nicotiane, *f. dohány.*

id, *m. fészek.* [üzögös.
 idoreux, *euse, adj. rotké, reáves,*
 ides, *f. mokahúg.*
 ielle, *f. fekete kömény; ragya.*
 ier, *v. a. et n. lagadni.*
 igaud, *de, adj. együgyű, ostoba; —,*
 i, *oktondi, bonfordi.*
 igauderie, *f. bárgyúság.*
 igelle, *f. kerti fekete kömény.*
 ihiliste, *m. haszontalan, hitvány*
ember.
 ihilité, *f. p. u. semmiség.*
 imbe, *m. fényugár, fénykossorú.*
fénykőr. [főlszerelni.
 ipper, *v. a. felcsífrázni, főlékitni,*
 ippes, *f. pl. pipere; sejjernemű; ág.*
előny. [vetni.
 ique, *f. faire la — à qn., valakit meg-*
iguet, ette, adj. szelid (madarakról).
 itre, *m. salitrom.*
 itreux, *euse, adj. salitromtartalmu;*
 acide —, *légsav, salitromsav.*
 itrière, *f. salitromhuta, salitrom-*
főzés.
 itrique, *adj. acide —, salitromsav.*
 itrogène, *m. légeny.*
 iveau, *m. színvonal, fekszin, vissen;*
szintező, vízmérleg.
 iveler, *v. a. szintezni, vízszintezni.*
 ivelour, *m. szintező, mérlegező;*
egyenlő, egyengető.
 ivellement, *m. szintezés, lejt mérés;*
egyenítés, egyengetés.
 ivéole, *f. hővérág.*
 ivereau, *m. hőpínty.*
 ivet, *m. tilos nyereség.*
 ivőse, *m. havazó (hó).*
 obillaire, *m. nemeskönyv.*
 obillier, *ère, adj. nemes, nemesi.*
 obillissime, *adj. legnemesb.*
 obble, *adj. — ment, adv. nemes; fig.*
urias, magasztos; uriasan; —, m.
nemes.
 oblesse, *f. nemesség.*
 oce, *f. Noces, f. pl. menyekző, lako-*
dalom, nász.
 octilique, *adj. éjjel világító.*
 octuelle, *f. éjpile, éjlepké, bagoly-*
pile. [mise.
 octurne, *adj. éji, éjjeli; —, m. éjféli*
bél, m. karácson.
 oud, *m. csomó.*
 ouquet, *m. gyümölcskosár.*
 oir, *ire, adj. fekete; —, m. fekete*
szin, feketesség; szerezsen.
 oirâtre, *adj. feketés.*

Noiraud, *de, adj. sötétbarna.*
 Noirceur, *f. feketeség.*
 Noirceir, *v. a. feketíteni, feketére festeni;*
—, v. n. feketülni.
 Noiroisseur, *m. feketefestő.*
 Noiroissure, *f. fekete folt.*
 Noise, *f. fam. csivakodás.*
 Noiseraie, *f. díófaliget.*
 Noisetier, *m.ogyorófa.*
 Noisette, *f.ogyoró.*
 Noix, *f. dió.* [(hajóról).
 Nolis, *m. megrakodás, megterhelés*
 Noliser, *v. a. megterhelni (hajót).*
 Nolisement, *v. Nolis.*
 Nom, *m. név; (gr.) névszó.*
 Nomade, *adj. nomád, vándor.*
 Nomble, *f. szarvasfű.*
 Nombre, *m. szám; sokaság.*
 Nombree, *f. jegyzék, árjegyzék.*
 Nombrier, *v. a. számlálni. [hangzatu.*
 Nombreux, *euse, adj. számos; jó-*
 Nombriel, *m. köldök.*
 Nomenclateur, *m. névismerő, névtudó.*
 Nomenclature, *f. névjegyzék.*
 Nominal, *ale, adj. névszerinti.*
 Nominateur, *m. kinevező (hivatalra).*
 Nominatif, *m. (gr.) nevező (eset),*
alanyeset.
 Nomination, *f. kinevezés.*
 Nommément, *adv. névszerint.*
 Nommer, *v. a. nevezni; kinevezni; un*
nommé, bizonyos; à jour nommé,
bizonyos napra; se —, v. pr. magát
nevezni; nemének lenni, neveztetni.
 Non, *adv. nem.*
 Nonagénnaire, *adj. kilenczvenéves; —,*
m. kilenczvenéves aggasztán.
 Nonagésime, *adj. kilenczvenedik.*
 Nonante, *adj. kilenczen.*
 Nonantième, *adj. kilenczvenedik.*
 Nonce, *m. követ, pápai követ.*
 Nonchalamment, *adv. hanyagon, pon-*
gyolán, könnyvedén.
 Nonchalance, *f. hanyagság.*
 Nonchalant, *te, adj. hanyag.*
 Nonciature, *f. pápai követség.*
 Non-complet, *ète, adj. hiányos, nem*
teljes. [lenczedfoki (hang).
 None, *f. kilenczed, kilenczedrés; ki-*
 Non-ète, *m. képtelenség, semmi, nem-*
lény.
 Non-existence, *f. nemlét.*
 Non-jouissance, *f. nemélvezés, haszon-*
vétel nélkülsége.
 Nonnain, *Nonne, f. apácácska.*
 Nonnerie, *f. szenteskedés.*

Nonnette, *f.* apácácska; apáczasütemény.

Nonobstant, *prp.* ellen nem állván, dacára (. . . nak, . . . nek).

Non-paiement, *m.* nemfizetés.

Non-pair, *ire, adj.* párrallan.

Nonpareil, *eille, adj.* hasonlíthatlan, párrallan.

Nonpareille, *f.* igen keskeny szalag; legfinomabbja (valaminek).

Non-payement, *v.* Non-paiement.

Non-prix, *m.* igen csekély ár, potom ár.

Non-sens, *m.* esztelenség.

Nonuple, *adj.* kilencszeres.

Non-usage, *m.* nem használás, velenem-élés.

Non-valeur, *f.* jövedelemhiány (jószágság); hátralek (adóról stb.)

Non-vue, *f.* (mar.) sürrököd.

Nopage, *m.* (drap.) csipkedés, tisztogatás (csomóktól).

Nope, *f.* (drap.) csomó.

Noper, *v. a.* (drap.) tisztogatni (csomóktól). [posztót].

Nopeuse, *f.* tisztogató (csomóktól a

Nord, *m.* éjszaki; éjszaki szél.

Nord-est, *m.* éjszakkéleti szél.

Nord-ouest, *m.* éjszaknyugoti szél.

Normal, *ale, adj.* szabályos, szabályszerű; école normale, elemi iskola.

Normand, *de, adj.* normán; kétértelmű.

Nosographie, *f.* kórleírás.

Nosologie, *f.* kórtan.

Nostalgie, *f.* honvágy, honvágykór.

Nota, *m.* jegyzék.

Notabilité, *f.* nevezetesség.

Notable, *adj.* — ment, adv. nevezetes, tekintélyes; nevezetesen; —, *m.* főbb rangú személy.

Notaire, *m.* jegyző.

Notamment, *adv.* különösen, nevezetesen, nevezetesen.

Notariat, *m.* jegyzőség.

Notarisé, *ée, adj.* jegyzőtől hitelesített.

Note, *f.* jel, jegyzék, jegyzés; kóta, hangjegy.

Noter, *v. a.* jegyezni, följegyezni; kótára venni, lekótázni.

Noteur, *m.* kótairó.

Notice, *f.* tudósítás, tudatás; tudomás; tudnivaló, apró hír.

Notification, *f.* bírói értesítés, jelentés, hirdetés.

Notifier, *v. a.* jelenteni, bejelenteni, hirdetni.

Notion, *f.* fogalom.

Notoire, *adj.* — ment, adv. köztudomásu, nyilvánosságos; nyilvánosságos. [sz]

Notoireté, *f.* köztudomás, nyilvánosság.

Notoriété, *f.* köztudomás, nyilvánosság. [mient]

Notre, *pron.* mienk; les nôtres,

Notre-dame, *f.* Márianap, Boldogasszony ünnepe.

Notule, *f.* jegyzetke.

Notus, *m.* déli szél.

Noue, *f.* vajt cserép, ürös téglá; posványos föld.

Noue, *ée, part. et adj.* összekötött megköötött; felköötött; fig. bonyolított.

Nonement, *m.* bimbózás, rüggezés; fűzés, megkötés.

Nouer, *v. a.* kötni, csomót kötni, össze kötni, megkötni; se —, *v. pr.* bimbózni, rüggezni.

Nouer, *m.* fűtősző; alcsap.

Nonex, euse, *adj.* csomós, böttykös, göröcsös.

Nougat, *m.* mondolakalács.

Nouilles, *pl.* (cuis.) metélt, csik, metélt csik, laska; soupe aux —, metélt leves, csikleves.

Nourri, *ie, part. et adj.* táplált; teljes fig. erős, erőteljes.

Nourrice, *f.* dajka.

Nourricier, *m.* nevelőanya, tápatya.

Nourricier, *ère, adj.* tápláló, táp . . .

Nourrir, *v. a.* táplálni; tartani, ellátani; szoptatni; nevelni, fölnevelni.

Nourrisage, *m.* marhatenyésztés.

Nourissant, *te, adj.* tápláló.

Nourrisseur, *m.* marhatenyésztő.

Nourrisson, *m.* csecsemő.

Nourriture, *f.* táplálék; nevelés.

Nous, *pron. pl.* mi, mink; minket.

Nouveau (Nouvel, elle), *adj.* új; újra, ujon, ujolag; —, *m.* új de —, újból.

Nouveauté, *f.* újság, újdonság; újítás.

Nouvel, elle, *v.* Nouveau.

Nouvelle, *f.* újság, újdonság, hírbeszéd, novella.

Nouvellement, *adv.* nem régen, mine.

Nouvellette, *m.* újdonság, újdondás.

Novalé, *f.* irtomány.

Novateur, *trice, adj.* újító, újítások vágyó; —, *m.* újító.

Novation, *f.* (jur.) újítás.

Novelles, *pl.* novellák (Justiniánus).

Novembre, *m.* november.

ovice, *m. et f. ujoncz, avatoncz; kezdő; —, adj. tapasztalatlan.*
 oviciat, *m. avatonczság, ujonczság.*
 ovissime, *adv. fam. legközelebb, imént.*
 oyale, *f. (com.) vitorlavászon.*
 oyau, *m. kőmag, csontár, mag.*
 oyer, *m. diófa.* [tani.
 oyer, *v. a. vízbe fullasztani; elárasz-*
u, nue, adj. mestelen.
 uage, *m. föllegzet, felhő.*
 uageux, *euse, adj. felhős, selleges;*
fig. foltoz.
 uance, *f. árnyalat.*
 uancer, *v. a. árnyalni.*
 ibécule, *f. foltocska (szemben).*
 ibile, *adj. férjhezmehető, eladó*
(leány).
 ibilité, *f. férjhezmenőkor.*
 iculaire, *adj. fruit —, csontárgyü-*
nölcs, kőmagu gyümölcs.
 itó, *f. mestelenség.*
 e, *f. felhő.*
 ée, *f. föllegzet; fig. sokaság, nagy*
uennyiség, tömeg.
 ement, *v. Námént.*
 er, *v. a. árnyazni, árnyékozni;*
együtni a színeket.
 ire, *v. n. úr. ártani.*
 isance, *f. vm. ártalom.*
 isible, *adj. ártalmas.* [ka van.
 it, *f. éj, éjszaka; il fait —, éjsza-*
iment, adv. éjjel.
 itée, *f. éjjeli idő; éjjeli munka;*
átóhely.

Nu-jambes, *adv. mezitláb.*
 Nul, *nulle, adj. egy sem, egy se, sem-*
mi; érvénytelen; nulle-part, sehol,
sehol sem.
 Nullement, *adv. semmikép sem; ér-*
vénytelenül.
 Nulli, *m. (ouis.) vagdalké nemo.*
 Nullité, *f. semmiség.*
 Námént, *adv. egyenesen, őszintén;*
(dr.) közvetlenül.
 Numéraire, *adj. fizetési; —, m. kész-*
pénz. [számbetű.
 Numéral, *ale, adj. lettre numérale,*
 Numérateur, *m. (ar.) számláló.*
 Numération, *f. számlálás.*
 Numérique, *adj. számszerű.*
 Numériquement, *adj. számszerű.*
 Numéro, *m. szám.*
 Numéroter, *v. a. számozni, megszá-*
mozni.
 Numismatique, *adj. érmetani, érme-*
szei, pénztani; —, f. éremtan, ér-
mészet, pénztan.
 Numismatiste, *m. érmész, érmetudós,*
pénzismerő.
 Nu-pièds, *adv. mezitláb.*
 Nuptial, *ale, adj. menyekzői.*
 Nuque, *f. nyakszirt, tarkó, nyakcsiga.*
 Nu-tête, *adv. hajadon fővel.*
 Nutritif, *ive, adj. tápláló, táplálékony.*
 Nutrition, *f. táplálás.* [látás.
 Nyctalopie, *f. nappali vakság, éjjel-*
 Nymphé, *f. nyμφha; bogárbáb, báb;*
szeméremajkak.
 Nymphomanie, *f. nőszűh.*

O.

int. oh! ah!
 ois, *f. gyepasziget, oás.*
 oisience, *f. engedelmisség.*
 oir, *v. n. engedelmeskedni.*
 oissance, *f. engedelmisség.*
 oissant, *te, adj. engedelmes.*
 oisque, *m. toronyoszlop, diszlobor,*
iszoszlop.
 oirer, *v. a. adóssággal terhelni.*
 oité, *f. kövérség (testé).*
 t, *m. halottmise, gyászmise.*
 cter, *v. a. ellenvetni, kifogást tenni.*
 otif, *ive, adj. tárgyilagoss, tárgy-*
terű, tárgyi, tárgyas.
 otion, *f. ellenvetés.*

Objectivité, *f. tárgyiaság.*
 Objet, *m. tárgy.*
 Oblation, *f. áldozás.*
 Obligation, *f. köteleesség, kötelezett-*
ség; kötelezvény.
 Obligatoire, *adj. kötelező.*
 Obligé, *ée, adj. köteles, kötelezett, le-*
kötelezett; —, m. adós; tanítvány,
inas; tanítási szerződés.
 Obligeamment, *adv. lekötelezőleg.*
 Obligeance, *f. udvariasság, készség,*
szolgálati készség.
 Obligeant, *te, adj. lekötelező, udvarias,*
nyájas.
 Obliger, *v. a. kötelezni, lekötelezni.*

Oblique, adj. — ment, adv. *ferde*; *ferdén*.
 Obliquité, f. *ferdeség*.
 Oblitérer, v. a. el-, leltörölni, kitörölni, olvashatlanná tenni.
 Oblong, ue, adj. *hosszú*.
 Obole, f. *fillér*.
 Obombrer, v. a. beárnyasni.
 Obreption, adj. *becsusztatott, kicsalt*.
 Obreption, f. *kicsalás, becsusztatás*.
 Obscène, adj. *fajtalán, trágár, ocsmány, szátyár*.
 Obscénité, f. *trágárság*.
 Obscur, ure, adj. *homályos*.
 Obscurant, m. *homályfi, sötétkedő, vakosdi*.
 Obscurantisme, m. *sötétkedés*.
 Obscuroir, v. a. *elhomályosítani*.
 Obscurissement, m. *elhomályosítás, homály*.
 Obscurité, f. *homály*.
 Obsécration, f. *esdés*.
 Obséder, v. a. *megszállni, körülábrorolni, ostromolni, körülvenni; ostromolni, kínosni*.
 Obsèques, f. pl. *ünnepélyes temetés, végítéstelet*. [alávető]
 Obséqueux, euse, adj. *hódoló, magát*
 Observable, adj. *észrevehető*.
 Observance, f. *megtartás, figyelet, szabálytartás*.
 Observateur, m. *figyelmező; kém*.
 Observation, f. *megtartás; szemmel-tartás*.
 Observatoire, m. *szemlétele, csillagda*.
 Observer, v. a. *megtartani; szemmel tartani; észlelni, észrevenni; lesni*.
 Obsession, f. *ördöngösség; tolakodó-ság*.
 Obsolète, adj. *elavult*. [fogság]
 Obstacle, m. *akadály; letartoztatás*.
 Obstination, f. *nyakasság, fejesség*.
 Obstiné, ée, adj. — ment, adv. *fejés, makacs, akaratos; makacsul; —, m. makacs, konok, nyakas (ember)*.
 Obstiné, v. a. *makacsosá tenni; által-kodottá tenni; s'—, v. pr. magát megkötni, fejelkedni, makacsosá tenni*.
 Obstratif, ive, adj. (méd.) *hasszorító*.
 Obstruction, f. (méd.) *hasszorulás*.
 Obstruer, v. a. *bedugni; (méd.) has-szorulást okozni*. [ni]
 Obtempérer, v. n. (dr.) *engedelmesked-*
 Obtenir, v. a. *ür. megnyerni*.
 Obtenption, f. (dr.) *megnyerés*.

Obtus, use, adj. *lompá*.
 Obtusangle, adj. *tompaszög*.
 Obus, m. *tarackgránát*.
 Obusier, m. *tarack*.
 Obvention, f. *templomadó*.
 Obvier, v. n. *megelőzni, elejét veni (valaminek)*.
 Occasion, f. *alkalom, alkalmatosság*.
 Occasionnel, elle, adj. — ellement, a *alkalmi; alkalmilag*. [okoz]
 Occasionner, v. a. *alkalmat nyújtani*.
 Occident, m. *nyugat*.
 Occidental, ale, adj. *nyugoti*.
 Occiput, m. *nyakcsirt, teg*.
 Occiseur, m. *vm. gyilkos*.
 Occlusion, f. *elzárás*.
 Occulte, adj. *rejtett, titkos*.
 Occupant, m. *elfoglaló*.
 Occupation, f. *foglalkodás; elfoglalt*.
 Occuper, v. a. *bevenni, elfoglalni*.
 foglalkodtatni; s'—, v. pr. *foglalkodni (...val, ...vel)*.
 Occurrence, f. *alkalom, eset, körülmény*.
 Occurrent, te, adj. *törtéző, előkerülő*.
 Océan, m. *világtenger*.
 Oche, f. *korony, rovátka; kerített me-*
 Ocher, v. a. *rovátkolni, hornyolni*.
 Ochoeratie, f. *pórralom*.
 Ocieux, euse, adj. *vm. heverő, munkatlan, dologtalan*.
 Ocle, m. *szvegypénz*.
 Ocre, f. *porvasárga*.
 Ocreux, euse, adj. *porvasvörös*.
 Octacorde, adj. *nyolczhúrú*.
 Octaèdre, m. *nyolczlap; —, adj. nyolcz-lapú*.
 Octant, m. (astr.) *nyolczadló*.
 Octave, f. *nyolczad*.
 Octavo, in-octavo, m. *nyolczadérfi ma*. [octob]
 Octobre, m. *öszhó, mindszent hó*.
 Octogénaire, adj. *nyolczvanéves*.
 Octogone, adj. *nyolczszögű; —, nyolczszög*.
 Octroi, m. *engedmény; közösségi adó*.
 Octroyer, v. a. *engedmenyeszni, adni*.
 Octuple, adj. *nyolczszoros*.
 Octupler, v. a. *nyolczszorozni*.
 Oculaire, adj. *témoín —, szemtel —, m. (opt.) szemüveg*.
 Oculairement, adv. *sajátszemüveg*.
 Oculation, f. *bimbózás*.
 Oculiste, m. *szemorvos, szemész*.
 Ode, f. *óda*.
 Odelette, f. *kis óda, ódépka*.

Odeon, m. odeon, hangversenyerem.
 Odeur, f. szag; odeurs, pl. illatszerek.
 Odioux, euse, adj. — eusement, adv.
 gyűlöletes; gyűlöletesen.
 Odometre, m. útmérő.
 Odontagre, m. (chir.) fogházó.
 Odontalgie, f. fogfájás, fogfájdalom.
 Odontalgique, adj. reméde —, fogfá-
 jást elleni szer.
 Odontologie, f. fogtan. [gu.
 Odorant, te, adj. szagos, illatos, jószag-
 Odorat, m. szaglás, szaglás érzéke.
 Odeur, v. a. p. u. szagolni, megsza-
 golni.
 Odoriférant, te, adj. illatos, jószagú.
 Odyssée, f. odyssea.
 Occuménique, adj. közs, közönséges.
 Odème, m. (méd.) visdaganat.
 Oeil, m. szem; fig. nyílás.
 Ocellade, f. pillantás.
 Ocellé, ée, adj. szemes; agate —,
 szemkő.
 Ocellère, f. szemfűrdő; szemfedező
 (lovaknál); dent —, szemfog.
 Oceller, m. fűzőlyuk; szegfű.
 Ocellerie, f. szegfűház.
 Ocelleron, m. szegfűbujlás, szegfűbuj-
 lovány.
 Ocelleronner, v. n. bujtóágot levágni.
 Oceller, f. mál.
 Oenanthé, f. haramag, borvirág.
 Oenas, m. mezeigalanib.
 Oenologie, f. borisme, szőlőszet.
 Oenologue, m. szőlőműveléshez értő.
 Oenometre, m. borforrásmérő.
 Oenope, m. gyapjússír.
 Oesophage, m. bázsing.
 Oestre, m. ökörlégy, bögöly.
 Oestromanie, f. nádradűh.
 Oeuf, m. tojás.
 Oeuvé, ée, adj. ikrás.
 Oeuvre, f. munka, mű.
 Offenseur, te, adj. sértő.
 Offense, f. bántalom, sértés; (th.) vé-
 tek, bűn.
 Offenseur, v. a. megsérteni, megbántani;
 . botránkoztatni; a' —, v. pr. ross-
 zéven venni.
 Offenseur, m. sértő, bántó, megbántó.
 Offensif, ive, adj. megtámadó. [dás.
 Offensive, f. (mil.) támadás, megtáma-
 dástevés, adv. támadólag.
 Offert, te, part. v. Offer.
 Offerte, f. áldozás, miséáldozat.
 Offertoire, m. felajánlás, bemutatás.
 Office, m. köteleesség, hivatal, tiszt;

szolgálattétel; isteni tisztelet; mise;
 sziveség; —, f. éléskamra; czu-
 krásbolt.
 Official, m. tiszt, tisztviselő, hivatalnok;
 egyházi tiszt.
 Officialité, f. szentszék.
 Officialant, te, apj. mákódó, misés; —,
 m. misés pap.
 Officialante, f. hites kar-ápáca.
 Official, elle, adj. — ellement, adv.
 tiszt, hivatalos; hivatalosan.
 Officier, v. n. isteni tiszteletet végezni,
 miséni. [tiszt.
 Officier, m. hivatalnok, tiszt; katona-
 Officialre, f. szolgálattelvő apáca.
 Officieux, euse, adj. — eusement, adv.
 készséges, szolgálatra késő; kés-
 ségesen; zele —, szolgálati buzga-
 lom.
 Officiel, ale, adj. gyógyerejű, orvosi.
 Officine, f. máhely; szerkonyha.
 Offrande, f. áldozat.
 Offerant, m. (dr.) ajánló, ígérő; le plus
 —, legtöbbet ígérő.
 Offre, f. ajánlat; ígérlet.
 Offerir, v. a. ír. ajánlani; ígérni;
 odanyújtani; áldozni; mutatni.
 Offusquer, v. a. elhomályosítani; ká-
 prázálni.
 Ogive, f. keresztív (bolthajtásnál).
 Ognon, v. Oignon. [nagyevő.
 Ogre, m. emberévő; fig. nagybélű.
 Ogresse, f. emberévő.
 Oh! int. o! oh! ah! ejnye!
 Oie, f. lúd.
 Oignon, m. hagyma.
 Oignonette, f. hagymácska.
 Oignonnière, f. hagymaágy.
 Oille, f. táplaleves, zöldséves.
 Oindre, v. a. ír. kenni, megkenni,
 kenetelni.
 Oing, m. disznóháj; vieux —, szekér-
 kenő, kukinás.
 Oint, m. fölkenet.
 Oiseau, m. madár; sólyom.
 Oiseler, v. a. madarakat solymászatra
 tanítani; —, v. n. madarászni.
 Oisellerie, f. madarászati.
 Oiselet, m. madárka.
 Oiseler, m. madarász.
 Oiseller, m. madárátos.
 Oisellerie, v. Oisellerie. [talan.
 Oiseux, euse, adj. keverő; fig. haszon-
 Oisif, ive, adj. — ivement, adv. keverő,
 dologtalan; haszontalan; haszná-
 latlan; dologtalanul stb.

Oisillon, *m. madárka.*
 Oisiveté, *f. dologtalanság, henyesség.*
 Oison, *m. liba, libácska; fig. együtt ember.*
 Okigraphe, *f. gyorsírásszat.*
 Oléagineux, *euse, adj. olajos.*
 Oléandre, *m. oleandertorokrojt.*
 Olfactif, *ive, adj. neri —, szagideg.*
 Oligarchie, *f. kevésszámú, rangurasság.* [vésszalmi.
 Oligarohique, *adj. rangurassági, ke-*
 Olim, *adv. hajdan.*
 Olinde, *f. finom kardpenge.*
 Olinder, *v. n. fam. kardot rántani.*
 Olindeur, *m. fam. verekedő.*
 Olivalson, *f. olajbogyószedés.*
 Olivâtre, *adj. olajbogyószinű.*
 Olive, *f. olajbogyó; olajfa; huile d'—, faolaj.*
 Olivet, *m. vad olajfa; olajfaülletmény.*
 Olivier, *m. olajfa.*
 Ollaire, *adj. pierre —, faszékkő.*
 Ollure, *f. (még.) bőrhe, előkötő.*
 Olographe, *adj. sajátkezű.*
 Olympe, *m. olimp.*
 Olympiade, *f. olimpiai, négy év (4 évi időszak).* [olimpiai.
 Olympien, Olympique, *adj. olimpi.*
 Omagre, *f. (méd.) vállköszvény.*
 Omhelle, *f. (bot.) ernyő.*
 Ombellifère, *adj. ernyős.*
 Ombilio, *m. (anat.) köldök; (bot.) csó-* [szinór.
 Ombilical, *ale, adj. eordon —, köldök-*
 Ombrage, *m. árnyék; fig. gyanu.*
 Ombrager, *v. a. beárnyékozni, beár-* [nyazni.
 Ombrageux, *euse, adj. ijedős; fig.*
 Ombre, *f. árny, árnyék; —, m. to-*
 molykó (hal).
 Ombrelle, *f. napernyőcske.*
 Ombrex, *v. a. (pein.) árnyékosni, ár-*
 nyazni.
 Ombreux, *euse, adj. árnyas, árnyékos.*
 Omelette, *f. tojáslepény, rántotta.*
 Omettre, *v. a. ír. elhagyni, elmulasztani; kihagyni, elhagyni.*
 Omlieux, *euse, adj. rossz sejtelmű.*
 Omission, *f. elhagyás, elmulasztás; kihagyás.*
 Omnibus, *m. társas kocs.*
 Omnipotence, *f. mindenhatóság.*
 Omnisience, *f. mindentudás.*
 Omnivore, *adj. mindent evő.*
 Omophage, *adj. nyers húst evő.*
 Omoplate, *f. válllapocsk.*

Omphalocèle, *f. köldöksérv.*
 On, *pron. valaki, az ember.*
 Onagre, *m. vadszamár.*
 Onanisme, *m. önfertőztetés.*
 Once, *f. obon (súly); onka (állat).*
 Onolales, *adj. f. pl. lettes —, nagy kezdő betűk, öreg betűk, hűvelyke.* [betűk
 Onole, *m. nagybátya.*
 Onotion, *f. megkenés; fölkenés; ex-*
 trême —, utolsó kenet.
 Onctueux, *euse, adj. zsíros, olajos; kenetes (besszéd).*
 Onctuosité, *f. zsírosság.*
 Onde, *f. hullám.*
 Ondé, *é, adj. hullámdad; habos.*
 Ondée, *f. zápor.*
 Ondin, *m. vízi szellem.*
 Ondine, *f. habléány.*
 On-dit, *m. közbeszéd, hír.*
 Ondoiement, *m. szükségbeli kereszte-* [lámzó.
 Ondoyant, *te, adj. hullámdad; kul-*
 Ondoyer, *v. a. szükségbeli keresztelest adni; —, v. n. hullámsani.*
 Ondulation, *f. hullámszás.*
 Ondulatoire, *adj. hullámdad.*
 Onduler, *v. n. hullámsani.*
 Onduleux, *euse, adj. hullámdad.*
 Onéraire, *adj. tuteur —, felelős gyám-*
 nok.
 Onéreux, *euse, adj. terhes.*
 Ongle, *m. köröm; pata.*
 Onglet, *m. körömcske; (rel.) könyv-*
 sark; (imp.) táblapapíros; ká-
 hártya; szuróvas, véső; onglete, *pl.*
 (imp.) idészjel.
 Onguent, *m. kenőcs.*
 Ongulé, *é, adj. patás.*
 Onoorotale, *m. gödény.*
 Ontologie, *f. lénytan.*
 Onyx, *m. őnixsz.*
 Onze, *adj. tizenegy; —, m. tizenegye-* [szám.
 Onzième, *adj. tizenegyedik; —, m.*
 Onzièmement, *adv. tizenegyszer.*
 Oolithe, *f. ikracsöpkő, ikrás mészkő.*
 Opacité, *f. állátsatlanság.*
 Opale, *f. opál.*
 Opaque, *adj. állátsatlan.*
 Opéra, *m. dalmá, zenesszín; d-*
 színhas; szindalokok személyzet.
 Opérateur, *m. sebész; kurusszó.*
 Opération, *f. hatás; harszunkáló*
 műtét; működés.
 Opérer, *v. a. et n. hatni; műkö-*
 metsseni, sebész műtétet végezni.

Ophite, *m.* kígyókb.

Ophthalmie, *f.* szemgyulladás.

Ophthalmique, *adj.* eau —, szemviz.

Ophthalmologie, *f.* szemtan.

Opiacé, *éé*, *adj.* médicament —, elatészter.

Opiat, *m.* mákonyszer, mákonyemű.

Opilatif, *ive*, *adj.* (méd.) dugulást okozó.

Opilation, *f.* (méd.) dugulás.

Opiler, *v. a.* (méd.) dugulást okozni.

Opinant, *m.* szavazó; véleményező.

Opiner, *v. n.* szavazni; véleményezni.

Opiniâtre, *adj.* — ment, adv. makacs, nyakas, konok; makacsúl, konokúl; —, *m.* konok ember.

Opiniátrer, *v. a.* makacsúl vitatni; s' —, *v. pr.* makacsul ragaszkodni (...hoz, ...hez).

Opiniátrétó, *f.* makacsság.

Opinion, *f.* vélemény; szavazat.

Opium, *m.* mákony.

Opportun, *une*, *adj.* — unément, adv. alkalmas, kedvező; alkalmilag, jókor, kedvezőleg.

Opportunité, *f.* alkalmas idő, kedvező alkalom.

Opposant, *m.* ellenes, ellensfél, ellensző.

Opposé, *m.* ellenkező (dolog), ellentét.

Opposer, *v. a.* ellenvetni; ellenbe tenni; ellens állítani; s' —, *v. pr.* ellentálatni, ellenszegegni, ellenkezni.

Opposite, *m.* ellentét.

Opposition, *f.* ellenállás; ellentét; ellenzés; ellenszék.

Oppresseur, *v. a.* nyomni, elnyomni.

Oppresseur, *m.* elnyomó.

Oppressif, *ive*, *adj.* elnyomó.

Oppression, *f.* elnyomás, nyomás.

Opprimer, *v. a.* nyomni, elnyomni.

Opprobre, *m.* gyalázat.

Opulatif, *m.* óhajító mód.

Opter, *v. a.* et n. választani (dolgokról).

Opticien, *m.* látászerez, látművész.

Optimacé, *f.* főrendi aralkodás.

Optimisme, *m.* jóthívség, legjobbelviség, optimizmus.

Optimiste, *m.* jóthívó, optimista.

Option, *f.* választás.

Optique, *f.* láttan, fénytán; —, *adj.* látási, fénytani.

Opulément, *adv.* bőven, dúsan.

Opulence, *f.* dúsgazdagság, bőség.

Opulent, *te*, *adj.* dúsgazdag.

Opusculé, *m.* munkácska.

Or, *m.* arany.

Or, *partio.* tehát, hát.

Oracle, *m.* jóslat, oraculum; jósda.

Orage, *m.* sivatár, förgeteg, vihar, égháború; szélsőség.

Orageux, *euse*, *adj.* viharos, szélvész, sivatáros.

Oraison, *f.* nyilvános beszéd; imádság, ima; — dominicale, miatyánk, Ur imádsága.

Oral, *ale*, *adj.* szóbeli.

Orange, *f.* narancs.

Orangé, *éé*, *adj.* narancsszínű.

Orangeade, *f.* narancsital, narancsvíz.

Orangeat, *m.* befozított narancshéj.

Oranger, *m.* narancsfa.

Orangerie, *f.* narancsos, narancsház.

Orangesse, *f.* narancspálinka.

Orangiste, *m.* narancskertész; oranász híve.

Orateur, *m.* szónok.

Oratoire, *adj.* szónoki; —, *m.* imaház.

Orbe, *adj.* coup d' —, súzott seb; horsszó lövés; —, *m.* bolygók pályája.

Orbulaire, *adj.* kerek, kórked.

Orbite, *f.* (astr.) bolygócsillag pályája; szemsződör.

Or-qa, *int.* nosza! rajta!

Orchestique, *f.* táncművészet.

Orohestre, *m.* zenekar.

Orobocèle, *m.* tőksérv, heresérv.

Ordalie, *f.* istenítélet; — du fer chaud, tűspróba.

Ordinalre, *adj.* — ment, adv. szokott, rendes; köszönszerű, köszönséges; rendesen; köszönségesen; —, *m.* szokott; egyszerű élésmód; rendes posta; postanap; szokott ár.

Ordinal, *adj.* *m.* nombre —, rendszám, sorszám. [páspök.]

Ordinant, *m.* fölszentelő, fölszentelt

Ordination, *f.* fölszentelés (papnak).

Ordonnance, *f.* rendelet, parancs; vény; utalvány; (mil.) rendelvényes, parancsór.

Ordonnanceur, *v. a.* utalványozni.

Ordonnateur, *m.* rendelkező, rendelő; utalványozó.

Ordonner, *v. a.* et n. rendelni; rendelkeztetni; parancsolni; utalványozni; fölszentelni.

Ordre, *m.* rend; parancs, rendelet; rendfel. [tyárság.]

Ordure, *f.* piszok, moosok; ág. szá-

Ordurier, *m.* személlapát; szemétkosár; trágyár, szátyár (ember); — ére, *adj.* szátyár, trágyár.

Oréade, *f.* hegyi nympa.
 Oreillard, *de*, *adj.* hosszúfülű.
 Oreille, *f.* fül.
 Oreiller, *m.* fölpárna.
 Oreillette, *f.* fülkarika.
 Oreillons, *m. pl.* fülfekély; esőlék, hulladék, lemeteszett darabkák.
 Orémus, *m.* ima.
 Orer, *v. n. vm.* imádkozni.
 Orfèvre, *m.* aranyműves.
 Orfèvrerie, *f.* ötvösmunka, ötvösmű, aranyműves munka.
 Orfraie, *f.* halászsas.
 Orfroi, *m.* aranyhímsés.
 Organdi, *m.* csalánszöveget neve.
 Organe, *m.* szerv, érzékműszer; hangszer, beszédszer; közlőny.
 Organique, *adj.* szerves; —, *m.* hangszerves zene.
 Organisateur, *m.* szervező.
 Organisation, *f.* szervezés.
 Organisé, *é*, *adj.* szervezett.
 Organiser, *v. a.* szervezni.
 Organisme, *m.* szervezet; szerkezet.
 Organiste, *m.* orgonás.
 Organsin, *m.* sodrott selyem.
 Organsiner, *v. a.* keltősző sodorni (selymet).
 Orge, *f.* árpa; (ap.) szemér.
 Orgeat, *m.* árpalé; mondatlaj.
 Orgelet, *m.* árpa (a szemén).
 Orgies, *f. pl.* tivornya, dőszölés, Bachus ünnepe. [viselek.
 Orgue, *m.* Orgues, *f. pl.* orgona; (mar.)
 Orgueil, *m.* kevélység, büszkeség.
 Orgueilleux, *euse*, *adj.* kevély, büszke; —, *m.* kevély, büszke, gőgös (ember); árpa (a szemén).
 Orient, *m.* kelet.
 Oriental, *ale*, *adj.* keleti.
 Orientaliste, *m.* keleti nyelveket értő.
 Orientaux, *m. pl.* keletiek.
 Orienter, *v. a.* égtájjra illeszteni; s' —, *v. pr.* magát tájékoztatni.
 Orifice, *m.* nyílás, száj, torok, torkolat.
 Origan, *m.* majoranna, murvapikk.
 Originare, *adj.* — ment, *adv.* eredeti; eredetileg.
 Original, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* eredeti; eredetileg; —, *m.* eredeti.
 Originalité, *f.* eredetiség.
 Origine, *f.* eredet; ág, származás.
 Originel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* eredeti; eredetileg.
 Orignac, Orignal, *m.* canadai jávorszarvas.

Orillon, *m.* fülecske; fül (fazékon stb.).
 Orin, *m.* uszánykötél.
 Orme, *m.* szilfa.
 Ormeau, *m.* fiatal szilfa.
 Ormille, *f.* szilfacsemete.
 Ormoie, *f.* szilfaerdő, szilerdő.
 Orne, *m.* vadkőris.
 Ornement, *m.* díszítés, ékesség; ornementa, *pl.* csífrázat; templomi kőszület.
 Orner, *v. a.* ékesíteni, fölékesíteni.
 Ornier, *v.* Orne.
 Ornière, *f.* kerékvágás.
 Ornithologie, *f.* madártan.
 Ornithologiste, Ornithologue, *m.* madártudós, madárismerő.
 Orobe, *m.* abrakbábó, lóborzó.
 Orographie, *f.* hegyleírás, hegyrajz.
 Orographique, *adj.* hegyrajzi.
 Orologie, *f.* hegytan.
 Orpailleur, *m.* aranymosó.
 Orphelin, *m.* — ine, *f.* árva.
 Orphelinage, *m.* árvaság.
 Orphie, *f.* hegyesorrú csuka.
 Orpiment, *m.* sárga mirkénecs.
 Orpin, *m.* sebfü.
 Orse, *f.* (mar.) tatbal azaz tatról vett balrésze a hajónak; —, *int.* megállj!
 Orseille, *f.* festőmoh.
 Orsus, *adv.* jól van.
 Orteil, *m.* nagy lábuj.
 Orthodoxe, *adj.* igazhítlő.
 Orthodoxie, *f.* igazhítlőség.
 Orthogone, *adj.* (geom.) függőleges, függirányos.
 Orthographe, *f.* helyesírás.
 Orthographie, *f.* (aroh.) állórajz, homlokrajz, rajz.
 Orthographier, *v. a.* helyesen írni.
 Orthographique, *adj.* helyesírási.
 Orthographiste, *m.* helyesen író.
 Orthopédie, *f.* testidomítás.
 Orthopédique, *adj.* testidomító.
 Ortie, *f.* csalán.
 Ortolan, *m.* kerti szárny.
 Orvet, *m.* kúszma.
 Oryctognosie, *f.* ásványisme.
 Oryctographie, Oryctologie, *f.* ásványok leírása, ásványtan.
 Oryctologiste, *m.* ásványismerő, ásványász.
 Oryx, *m.* sörgebak.
 Os, *m.* csont.
 Oscabron, *m.* katon.
 Oscheocèle, *f.* (ohir.) heresér.
 Oscillation, *f.* ingás, lengés, rezgés.

Oscillatoire, adj. ingó, lengő, rezgő.
 Osciller, v. n. ingani, lengeni, rezgeni.
 Oscitant, te, adj. ásitó.
 Oscitation, f. ásitás. [pont.
 Osculation, f. point d'—, érintkezési
 Osé, ée, adj. merész.
 Oseille, f. sóska.
 Oser, v. a. et n. merészelni; merni.
 Oserais, f. fűzbokor, fűzcsalít, fűz-
 cserje. [vessző.
 Osier, m. fűz, fűzfá, köldűfűz; fűzfá-
 Osmonde, f. pompás oszmond.
 Ossature, f. csontalkat.
 Osselet, m. csontocska.
 Ossements, m. pl. csontok.
 Osserie, f. csontmü.
 Osseux, euse, adj. csontos.
 Ossification, f. megeszontosodás.
 Ossifier, v. a. csontosítani; s'—, v. pr.
 csonttá válni.
 Ossifique, adj. csonttá levő, csontosító.
 Ossifrague, m. csonttörő.
 Ossu, ue, adj. csontos.
 Ossuaire, m. csontház.
 Ostensible, adj. — ment, adv. elmuta-
 tatható; nyilvános; elmutatható-
 lag; nyilvánosan.
 Ostensoir, Ostensoire, m. szentség-
 tartó, monstrancia.
 Ostentateur, m. kérkedő.
 Ostentation, f. filogálás.
 Ostéographie, f. csontleírás.
 Ostéolithé, m. kővült csont, csont-
 kövület.
 Ostéologie, f. csonttan.
 Ostéologue, m. csonttudós, csontász.
 Ostracé, ée, adj. kőgészéju, kemény-
 pikkelyű. [kelyű (hal).
 Ostracion, m. pánczélos, csontpik-
 Ostracisme, m. cserépitélet, ostracis-
 mus. [gahéj.
 Ostracite, m. osztrigakő, kővült osztri-
 Otage, m. kezes.
 Otalgie, f. fülbaj.
 Oté, prp. kivéven, kívül (...on, ...en).
 Oter, v. a. eltenni; elvenni; letenni;
 kivenni; s'—, v. pr. ellakarodni.
 Ottomane, f. keveret.
 Ou, conj. vagy.
 Ou, adv. hol; hová; miben, mihez, mi
 mellett, min; d'ou, honnan; par ou,
 mi által, mivel.
 Ouasiche, m. (mar.) hajónyom.
 Ouaille, f. ág. juh; gyónó.
 Ouais, int. teringelte!
 Ouato, f. gyap, gyapva.

Ouater, v. a. gyapozni, meggyapozni.
 Ouateux, euse, adj. gyapunemű.
 Oublier, m. sólyom neme.
 Oubli, m. feledés.
 Oubliance, f. vm. feledékenység.
 Oublie, f. ostya, kockakalapény.
 Oublier, v. a. feledni; elfeledni; el-
 mulasztani; megbocsátani; s'—, v.
 pr. magáról elfeledkezni.
 Oubliettes, f. pl. földalatti börtön.
 Oublieur, m. ostyasültő.
 Oublieux, euse, adj. feledékeny.
 Ouest, m. nyugat, napnyugat.
 Ouf, int. ó! jaj!
 Oui, adv. igen; — dà, fam. oh igen
 szívesen; —, m. igenlés, igenszó.
 Oui-dire, m. hallomás.
 Oule, f. hallás; oules, pl. kopolyák;
 hangrések (hegedűn).
 Ouille, v. a. meg-, teletölteni, be-,
 beletölteni.
 Ouir, v. a. irr. hallani; meghallgatni;
 (dr.) vallatni, kihallgatni.
 Ouistiti, m. pénzszamajom.
 Ouragan, m. orkán, szélvész.
 Ourdir, v. a. (tiss.) benyűstőzni; ág.
 kezdeni, indítani.
 Ourler, v. a. szegni, beszegni.
 Ourlet, m. szegély, szegés.
 Ours, m. medve.
 Ourse, f. nőstény medve; (astr.) gőn-
 czől szekere.
 Oursin, m. tülkésfereg, tengerisül.
 Ourson, m. bocsk, medvebocsk.
 Outarde, f. tűzok.
 Outardeau, m. tűzokfi.
 Outil, m. szerszám.
 Outiller, v. a. szerszámmal ellátni.
 Outrage, m. gyalázat.
 Outrageant, te, adj. gyalázatos, meg-
 gyalázó. [megbántani.
 Outrager, v. a. meggyalázni, nagyon
 Outrageux, euse, adj. — eusement, adv.
 gyalázatos, sértő; gyalázatosan.
 Outrance, adj. à —, à toute —, szél-
 séségig, túlságosan; combat à —,
 párvialad élethalálra.
 Outre, f. tömlő.
 Outre, prp. et adv. túl, fölül, kívül,
 tovább; — cela, ezen fölül; en —,
 ezen kívül; — que, azon kívül hogy;
 passer —, tovább menni.
 Outre, ée, part. et adj. (v. Outrer)
 elerőtlenedett; ág. túlsott; bosszús,
 haragos. [gosan.
 Outrément, adv. mértékön túl, túlsá-

Outremér, *m.* egészen.
 Outre-mesure, *adv.* mértéken túl, módfelett.
 Outre-passer, *v. a.* fig. áthágni, túltrágni.
 Outrer, *v. a.* erőltetni; fig. túlozni, szélsőségre vinni, túlfeszíteni.
 Ouvert, *rté, part. et adj.* — rtement, *adv.* nyílt, nyitott (*v. Ouvrir*); fig. őszinte; nyilvános; nyíltan stb.
 Ouverture, *f.* nyitás; fig. kezdet; köztetés; (*mus.*) nyitány; — de cœur, nyíltszívűség.
 Ouvrable, *adj.* jour —, dolgozónap, munkanap, hétköznapi.
 Ouvrage, *m.* dolog; munka.
 Ouvrager, *v. a.* kidolgozni, fűlexizálni, fűlékesíteni.
 Ouvrant, *te, adj.* à jour —, viradatkor; à porte ouverte, kapunyitáskor.
 Ouvré, *ée, part. et adj.* csinosa dolgozott, csifrázott.
 Ouvrer, *v. a.* dolgozni; — de la monnaie, pénzt verni.
 Ouvrière, *f.* pénzüverőhöz.
 Ouvreur, *m.* páholynyitó.
 Ouvrier, *m.* — ère, *f.* munkás, kézműves; dolgozónő; —, *adj.* jour —, dolgozónap, hétköznapi.

Ouvrir, *v. a.* ír. nyitni, meg-, kinyitni; kezdeni; —, *v. n.* nyitni, megnyitni.
 Ouvroir, *m.* műhely.
 Ovaire, *m.* (*anat.*) petefészék, petény.
 Ovalaire, *adj.* tojásdad, monorú, tojáskelek.
 Ovale, *adj.* petéted, tojásdad, monorú; —, *m.* tojásdad alak.
 Ove, *m.* (*arch.*) petealakú csifrázat vagy ékesítmény.
 Oviforme, *adj.* tojásalakú.
 Ovipare, *adj.* tojós.
 Ovivore, *adj.* tojáséved.
 Oxyacanthé, *m.* galagonya, cseregala-gonya.
 Oxydable, *adj.* (*chim.*) élenyíthető; élenyülhető. [*lés.*]
 Oxydation, *f.* (*chim.*) élenyítés; élenyü-
 Oxyde, *m.* (*chim.*) éleg.
 Oxyder, *v. a.* élenyíteni; a'—, *v. pr.* élenyülni.
 Oxydule, *m.* (*chim.*) élecs.
 Oxygène, *m.* éleny.
 Oxymer, *m.* ecsetmés.
 Oyant, *te, adj.* meghallgató, megviss-gáló; —, *m.* (*dr.*) számvevő.
 Ozène, *m.* büdös orrfekély.

P.

Pacage, *m.* legelő.
 Pacager, *v. n.* (*dr.*) legelni.
 Pacant, *m.* pop. goromba ember.
 Pacha, *m.* pasa, basa.
 Pacifère, *adj.* békehozó.
 Pacificateur, *m.* békéltető.
 Pacification, *f.* békéltetés.
 Pacifier, *v. a.* békéltetni.
 Pacifique, *adj.* — ment, *adv.* békés, csendes; békésen.
 Pacotille, *f.* (*mar.*) szabad nyáláb.
 Pacquire, *m.* pézsmadiszónó.
 Pacte, *m.* szerződés, egyezmény.
 Paction, *f. p. u.* (*dr.*) megalkuvás.
 Pactionner, Pactionner, *v. n.* alkudni, megalkudni, szerződést kötni.
 Padelin, *m.* (*verr.*) olvasztótégely.
 Padou, *m.* (*com.*) sütyölselyemszalag.
 Padouane, *adj.* f. médaille —, nem valódi érem, álérem.
 Paan, *m.* diadalének, gőgözelmi dal.
 Paf, *int. puff.*

Paganisme, *m.* pogányság.
 Page, *m.* apród; —, *f.* lap, oldalap.
 Pagination, *f.* lapszámozás, lapozás.
 Pagne, *f.* berhe, előkötő.
 Pagnones, *f. pl.* (*men.*) fergőtengelyfa.
 Pagnote, *m.* gyáva.
 Pagnoterie, *f.* gyávaság; tévedés.
 Pagode, *f.* pagód.
 Pale, *etc.*, *v.* Paye etc.
 Palen, enne, *adj.* pogány; —, *m.* — enne, *f.* pogány; pogányzó.
 Paillard, de, *adj.* pop. elkurválnodott, fajtalan.
 Paillardier, *v. n.* pop. kurválnodni.
 Paillardise, *f.* pop. kurválnodás.
 Paillasse, *f.* szalmaszák; —, *m.* bohócs.
 Paillason, *m.* szalmafonat.
 Paille, *f.* szalma; szalmaszál; folt (drágakőben); — de fer, vasper, vassalak.
 Pailler, *m.* szalmás udvar, ganajud-par.

vin —, *halvánveres bor.*
Pain, f. aranypillangó.
Pain, m. szalmaáros.
Pain, m. aranyfűst.
Pain, m. kenyér; — à cacheter, ostya;
— de sucre, csukorsüveg; — de sa-
von, szappantábla; — de bougie,
viasztekeres.
Pair, m. országnagy (Angol- és Fran-
ciaországban). [hasonló.]
Pair, paire, adj. egyenlő; hason... ,
Paire, f. pár.
Pairie, f. párség, páiri méltóság.
Paisible, adj. — ment, adv. békés,
csendes, jámbor; csendesen.
Paiseau, m. szőlőkaró.
Paiseler, v. a. karóhoz kötni, meg-
karózni.
Paisson, m. (tan.) nyújtóvas; —, f.
makkoldás, makkoltatás.
Paissonner, v. a. (tan.) kinyújtani.
Pastre, v. a. et n. irr. legeltetni, le-
gelni; — l'oiseau, etetni a madarat;
se —, v. pr. táplálkozni (ragadozó
madarakról). [ség.]
Paix, f. béke; békekötés; fig. csendes-
Pal, m. karó.
Palache, f. pallos.
Palade, f. evezőcsapás.
Paladin, m. levante, lovag; kalandor.
Palais, m. palota; törvényszék; iny.
Palan, m. (mar.) csiga, emeltűd.
Palanque, f. (fort.) karózat, csőlőp-
várna.
Palanquer, v. a. (mar.) felhúzni.
Palanquin, m. (mar.) kis felhúzókkötél;
gyaloghintó.
Palastre, m. (serr.) zárlemes.
Palatale, adj. f. lettre —, ínybeteg.
Palatin, ine, adj. palotagróf; iny... ;
comte —, palotagróf.
Palatinat, m. palotagrófság.
Palatine, f. nyakprém (nők számára).
Palâtre, m. vékony vaspléh.
Pale, f. esapóajtó; kehelyfedő; véd-
deszka; (mar.) lapát.
Pâle, adj. sápadt, halvány; pâles cou-
leurs, pl. sápadtság.
Palefrenier, m. lovászszolga.
Palefroi, m. díszlő, pompaló.
Paleron, m. szűg.
Palestre, f. (ant.) küzdő, küzdhely.
Palot, m. hajlítódk.
Palotot, m. öltöny neme.
Palette, f. (imp.) lapocska; (pein.)
festéklap; (boul.) keverőfa; (chir.)

vérmédecze; kanólos gém; — du
genou, térdkalács.
Pâleur, f. halaványság.
Palier, m. lépcsőkanalyarat.
Palification, f. (arch.) karózás.
Palindrome, m. visszzó, visszvers.
Palinodie, f. visszahúzás. [ványodni.]
Pâllir, v. a. halványítani; —, v. n. hal-
Palis, m. sövénykaró.
Palissade, f. karózat; eleven sövény.
Palissader, v. a. karókkal bekeríteni;
kőrülkeríteni.
Palissage, m. lécszet.
Pâlissant, te, adj. elhalványuló.
Palladium, m. őrkép, védalak, véd-
palást; fig. oltalom.
Palliatif, ive, adj. (méd.) leplező, pa-
lástoló, csak enyhítő; —, m. remède
—, leplezőszer, ürügyszer.
Palliation, f. felületes gyógyítás; fig.
palástolás. [palástolni.]
Pallier, v. n. felületesen gyógyítani; fig.
Pallium, m. püspöki palást.
Palme, f. pálma; —, m. arasz.
Palmette, f. (arch.) pálmalevél.
Palmier, m. pálmafa; — dattier, dá-
tolypálma.
Palmité, m. pálmabél.
Palombe, f. őrvés galamb, székács.
Palon, m. keverőlapocska. [sefa.]
Palonneau, Palonnier, m. (charr.) ki-
palot, m. pop. goromba (ember).
Palpable, adj. — ment, adv. tapint-
ható; tapinthatólag; fig. kézzelfog-
ható; kézzelfoghatólag.
Palpe, f. csáp.
Palper, v. a. tapogatni, megtapogatni.
Palpitation, f. szívdobogás.
Palpiter, v. n. dobogni. [kolba!]
Palsambleu, Palsanguienne, int. po-
Paltoquet, m. pop. goromba ember.
Pâmer, v. n. et se —, v. pr. elájulni.
Pâmoison, f. ájulás.
Pampe, f. levél (növényé).
Pampelune, f. aller à —, elillanni,
odább állani.
Pamphlet, m. röpirat.
Pamphlétaire, Pamphlétier, m. röpiró.
Pampro, m. szőlővessző.
Pan, m. lap, oldal, oldaldeszka, da-
rab; arasz; table à pane, szögletes
asztal.
Panacée, f. csodaszor.
Panache, m. forgó, tollbokrét.
Panacher, v. n. et se —, v. pr. csikossá-
lenni.

Panachure, *f.* színvegyület (virágoké).
 Panade, *f.* kenyérleves.
 se Panader, *v. pr.* pöffeszkedni.
 Panage, *m.* makkpénz, hízalási díj.
 Panais, *m.* pásztinák.
 Panaris, *m.* körömméreg.
 Pancallier, *m.* fodorkel.
 Pancarte, *f.* raglap, hirdetmény, falragasz; firka. [la.
 Pances, *f. pl.* (com.) aprószló, mazzo-
 Panchreste, *m.* csodaszor.
 Paneréatite, *f.* gyomorgyuladás.
 Pandaléon, *m.* mellnyalat.
 Pandectes, *f. pl.* törvénygyűjtemény (római), pandecták.
 Pandémique, *adj.* ragályos.
 Pandore, *f.* lániféle hangszer.
 Pandoure, *m.* pandúr.
 Panégyrique, *m.* dicsbesszéd.
 Panégyriste, *m.* dicszónok.
 Paner, *v. a.* reszelt kenyérral behinteni.
 Panerée, *f.* kosárral tele.
 Paneterie, *f.* udvari sültöde.
 Panetière, *f.* kenyértarisznnya.
 Panic, *m.* muhar.
 Panicaut, *m.* (bot.) iringó.
 Panicule, *f.* (bot.) buga.
 Paniculé, *ée, adj.* bugás.
 Panier, *m.* kosár; kosárral tele; kávas szoknya.
 Panique, *adj.* terreur —, vak rémülés, rögtöni ijedség.
 Panne, *f.* félbársony; háj; hát, lap, fok (kalapácsé); (charp.) fődél/feszék.
 Panneau, *m.* táblázat, ajtóablázat; háló; nyeregparna; ág. tör, les.
 Panneauter, *v. n.* hálót vetni.
 Panneton, *m.* kulcstoll; (boul.) szakajtó.
 Pannus, *m.* hályog; naphév.
 Panoplie, *f.* teljes készület.
 Panorama, *m.* környékkép, környékrajz.
 Panage, *f.* lovakrai gondviselés.
 Pansard, *m.* hasók, pohók.
 Panse, *f.* has, poh, potroh.
 Pansement, *m.* (chir.) bekötés; lovakrai gondviselés.
 Panser, *v. a.* (chir.) bekötni, elkötni; — un cheval, lónak gondját viselni.
 Pansu, *ue, adj.* potrohos; —, *m.* hasók. [bohócs.
 Pantalon, *m.* hosszú nadrág, bugyogó;
 Pantalonnade, *f.* alakostáncz; bohócságok.
 Pantanne, *f.* halrekess. [kőhécselni.
 Panteler, *v. n.* vm. lihegni, pühegni,

Panthéisme, *m.* mindistenítés, mindistenítés. [istenlő.
 Panthéiste, *m.* mindenistenlő, mind-
 Panthéon, *m.* égcsarnok; dicstemplom, dicsház.
 Panthère, *f.* párduez.
 Pantière, *f.* (ois.) függő háló.
 Pantime, *v.* Pantine.
 Pantin, *m.* báb, bábu.
 Pantino, *f.* kis csomó selyem.
 Pantiner, *v. a.* selymet kis csomókba összekötni. [(gép).
 Pantographe, *m.* másoló, rajzmásoló
 Pantomètre, *m.* mérnöki szerszám.
 Pantomime, *adj.* néma-besszédi, néma-játéki, jelbesszédi; —, *m.* néma-játékos; —, *f.* jelbesszéd, néma-játék; néma jel.
 Pantoufle, *f.* papucs.
 Pantoufflerie, *f. p. u.* badar beszéd.
 Pantoufflier, *m.* pörölyhal.
 Paon, *m.* páva, hím-páva; pávaszem.
 Paonne, *f.* jérezepáva.
 Paonné, *ée, adj.* pávasarku.
 Paonneau, *m.* pávasfi.
 se Paonner, *v. pr.* duszmadozni, pöffeszkedni.
 Paonnier, *m.* pávaország, pávász.
 Papa, *m.* papa, atyus.
 Papal, *ale, adj.* pápai.
 Papauté, *f.* pápaság.
 Pape, *m.* pápa.
 Papegai, *m.* lelőni való madár.
 Papelard, *m.* képmutató; —, *de, adj.* színmutató, szenteskedő.
 Papelarder, *v. n.* kételnésködni.
 Papelardise, *f.* képmutatás, szenteskedés. [rongypapíros.
 Paperasse, *f.* darabpapiros, írka.
 Paperasser, *v. n.* régi papírok közt kotorászni; írkaírkálni.
 Paperassier, *m.* papíronló.
 Papeterie, *f.* papírmalom, papírgyár; papírkészítés. [kő.
 Papetier, *m.* papírgyártó; papírkész-
 Papetons, *m. pl.* kukoricaszemek.
 Papier, *m.* papíros, papír; válló; utalvány; kötelezvény; napló; papírs, pl. papírok, iratok, okmányok.
 Paille, *f.* (anat.) szemölés.
 Papillon, *m.* pillangó, lepke.
 Papillonner, *v. n.* ide s oda röpködni, csapongni.
 Papillotage, *m.* csillogás; föltekergelt hajzat.
 Papillote, *f.* hajbodor; csillám.

- Papilloter, v. n. csillogni; —, v. a. haját föltekergetni.
- Papillots, m. pl. köleshimlőfoltok.
- Papin, m. lisztép, morzsóka.
- Papisme, m. pápaság.
- Papiste, m. pápista.
- Papistique, adj. pápista... pápistas.
- Papule, f. (méd.) vízhimlő.
- Papyracé, ée, adj. papírnemű.
- Papyrus, m. papírpalka.
- Paquage, m. hordóba rakás.
- Pâque, f. húsvét (szidőknál).
- Pâque, m. Pâques, f. pl. húsvét, húsvét ünnepe; — fleuries, virágvasárnap; — closes, húsvétutáni vasárnap.
- Paquetbot, v. Paquet-bot.
- Paquer, v. a. (com.) rakolni, bengyelni, be-, el-, febrakni.
- Paquerette, f. százsorozép.
- Paquet, m. nyaláb, kötegcse.
- Paquet-bot, m. postahajó.
- Paqueter, v. Empaqueter.
- Par, prp. által, ... ből, ... ből stb.; — droit, joggal; — force, erőszakkal; — eau, vizen; — exemple, példaul; — hasard, történetesen; — fois, néha, némelykor; — an, évenként; — ci, — là, itt ott, néha néha; — où, mi által; — deçà, innen; erre felé; — delà, túl; — dessous, alatt; — dessus, fölött; — devant, előtt, jelenlétben; — dehors, kívülről; — an, évenként; — derrière, hátulról. [dabesséd.]
- Parabole, f. példamese, példázat, példaballique, adj. — ment, adv. példázatos; példázatosan.
- Paraboliser, v. n. példázgatni, példázatokban beszélni.
- Parachever, v. a. bevégezni; kifesteni, kiszínezni.
- Parachronisme, m. kortévesztés, elvélt időszámítás.
- Parachûte, m. szállernyő, hullernyő.
- Paraclet, m. (bib.) vigasztaló.
- Parade, f. dísz; pompa. díszelgés, ünnepély. [minta.]
- Paradigme, m. példamű, példakép.
- Paradis, m. paradicsom.
- Parados, m. (fort.) hátvéd.
- Paradozal, ale, adj. különös, különzetes, különködő.
- Paradoxe, m. különködés, különösség, látszólagos képtelenség; —, adj. különös, különködő.
- Parafe, m. névvonás, tollvonás.
- Parafes, v. a. névvonással megjelölni.
- Parafoudre, f. villámhárító.
- Parage, m. eredet, származás, állapot, rang; (mar.) tengerláj, tengervidek; szőlő megmetszése.
- Paragraphe, m. szak, szakasz, cikkecs; szakjel, csikkel.
- Paragrêle, m. jégvárító.
- Paraguante, f. ajándék, borra való.
- Paraisonnier, m. üvegfuó.
- Paraltre, v. n. irr. megjelenni, látszani; fellünni; megjelenni (könyvekről); fényleni.
- Parallactique, adj. (astr.) látközi.
- Parallaxe, f. (astr.) látköz.
- Parallèle, adj. — ment, adv. egyenközü, páronalos, párhuzamos; egyenközülleg stb.; —, f. párhuzamos vonal; —, m. összehasonlítás.
- Parallélisme, m. párhuzamosság.
- Parallélogramme, m. egyenközény.
- Paralogisme, m. tévészlet.
- Paralyser, v. a. elbénülni, erejéből kiforgatni.
- Paralysie, f. bénulás.
- Paralytique, adj. benuit, szélhüdt.
- Parangon, m. vm. mintá.
- Parant, te, adj. ékesítő.
- Parapet, m. (fort.) mellvéd.
- Paraphe, v. Parafe.
- Paraphernaux, adj. m. pl. biens —, jegyajándék.
- Paraphoniste, m. karénekes.
- Paraphrase, f. körülírás; túlszás.
- Paraphraser, v. a. körülírni; fig. nagyítani, túlozni.
- Paraphraseur, m. túlszó.
- Paraphraste, m. körülíró.
- Paraplegie, f. (méd.) általános benuitás.
- Parapluie, m. esernyő.
- Parasélène, f. holdmáz.
- Parasite, m. élődi, lanyernyaló; —, adj. plante —, élődi növény.
- Parasol, m. napernyő.
- Paratonnerre, m. villámhárító.
- Parâtre, m. p. u. kegyetlen atya.
- Paravent, m. olaszfal.
- Parbleu, int. fam. valóban.
- Parc, m. mulatóerdő, liget, berek; legelőhely; eszteta; — de l'artillerie, ágyútanya, tüzértanya.
- Parage, m. esztetajog; esztenabér.
- Parcelle, f. részecske.
- Parcelier, v. a. részletezni, feldarabolni.
- Parce que, conj. mert.

Parchemin, *m.* kártya, swrony, pergamen.
 Parcheminerie, *f.* pergamengyártás.
 Parcheminier, *m.* pergamencsináló.
 Parcimonie, *f.* takarékoság.
 Parcimonieux, *euse*, adj. takarékos.
 Parcourir, *v. a.* ír. átfutni.
 Parcours, *m.* marhacsapás, baromjárás; legelőjog.
 Pardi, *int.* pop. bizony.
 Pardon, *m.* bocsánat, kegyelem, kegyelmezés; pardons, *pl.* búcsú, bűnbocsánat.
 Pardonnable, *adj.* megbocsátható.
 Pardonner, *v. a.* megbocsátni; megkegyelmezni; megkímélni.
 Paré, *6e*, adj. díszes, ékesített.
 Pareille, *eille*, adj. hasonló; —, *f.* hasonlóság; à la —, hasonló módon; rendre la —, visszaadni a kölcsönt.
 Pareillement, *adv.* hasonlólag.
 Parélie, *m.* melléknap, vaknap, álnap.
 Parelle, *f.* lóróm.
 Parement, *m.* ékesség, dísz; oltárterítő; ékesítvény; hajtóka.
 Paréne, *f.* erkölcsi beszéd.
 Parénétique, *adj.* intő; épületes.
 Parent, *m.* — te, *f.* atyafi; rokon; parents, *pl.* szülők; elődök.
 Parentage, *m.* rokonság, atyafiság.
 Parentales, *f. pl.* gyászbeszéd.
 Parenté, *f.* rokonság, atyafiság.
 Parenthèse, *f.* betoldvány, betoldott mondat; zárjel, rekesz.
 Parer, *v. a.* et *n.* ékesíteni, fölékesíteni, fölexifrásni, földisíteni; elkészíteni; elhárítani; akadályozni; óvni; se —, *v. pr.* magát ékesgetni, piperéskedni; ovakodni.
 Parère, *m.* (com.) művélemény.
 Paresse, *f.* restség, tunyaság.
 Paresser, *v. n.* henyélni.
 Paresseux, *euse*, adj. tunya, rest; —, *m.* henyélő; lajhar.
 Pareur, *m.* (drap.) tisztogató (csomóktól); — de drap, posztókésszítő.
 Parfaire, *v. a.* ír. teljesíteni, elvégezni, foganatosítani; tökéletesíteni, egészíteni. [kételes; tökéletesen].
 Parfait, *ite*, adj. — altement, *adv.* tökéletesen.
 Parfilage, *m.* kitépés, tépés; tépott selyem.
 Parfiler, *v. a.* et *n.* kitépni.
 Parfois, *adv.* néha.
 Parfum, *m.* illat, illatszert.
 Parfumer, *v. a.* illatosítani.

Parfumeur, *m.* illatszertész, illatszertáros.
 Pari, *m.* fogadás.
 Parade, *f.* fogolymadarak párzásidoje; pár fogolymadár.
 Parier, *v. a.* fogadni.
 Pariétaire, *f.* felfű.
 Parieur, *m.* fogadó.
 Parité, *f.* egyenlőség, hasonlóság.
 Parjure, *m.* hamis eskü, hűség; hamisan esküdni, hűség; —, adj. hűség.
 se Parjurer, *v. pr.* hitét megszegni.
 Parlage, *m.* fam. fecsegés.
 Parlement, *m.* parlament.
 Parlementaire, *m.* alkudozó, békekövet; —, adj. parlamentáris, parlamentári.
 Parlementer, *v. n.* alkudozni.
 Parler, *v. a.* et *n.* beszélni; se —, *v. pr.* egymással beszélni; —, *m.* beszéd.
 Parlerie, *f.* fam. fecsegés. [mód].
 Parleur, *m.* — euse, *f.* fecsegő.
 Parloir, *m.* szóterem, beszélőszoba.
 Parmesan, *m.* pármai sajt.
 Parmi, *prp.* közt, között.
 Parnage, *m.* makkpénz.
 Parnasse, *m.* parnasszus.
 Parodie, *f.* paródia, torzsmű.
 Parodier, *v. a.* parodiálni, gúnyolva mimelni. [diatíró].
 Parodiste, *m.* parodiakészítő, parodist.
 Paroi, *f.* fal. [falantó].
 Paroiz, *m.* (maréoh.) körömhántó, parois.
 Paroisse, *f.* plebánia.
 Paroissial, *ale*, adj. plebániához tartozó, plebánia.
 Paroissien, *enne*, adj. plebániához tartozó; —, *m.* — enne, *f.* egyházi közösség tagja.
 Parole, *f.* szó; hang; ígéret; ajánlat; javaslat; jeladó, hadszó, hadjelző.
 Paroli, *m.* (jeu.) paroli.
 Parotide, *f.* fülmirigy.
 Paroxysme, *m.* (méd.) lázroham.
 Parpayer, *v. a.* em. lefizetni.
 Parque, *f.* (myth.) párka.
 Parquer, *v. a.* elzárt helyre tenni.
 Parquet, *m.* különféle; kockás talaj vagy padolat, kockapadolat; (mar.) golyórekess.
 Parquetage, *m.* kockapadlózat.
 Parqueter, *v. a.* kockásan kipadlózni.
 Parqueterie, *f.* padlózat.
 Parrain, *m.* keresztapja; bajsegéd, bajtanú, viadalánú.

Passioide, *m. et f.* atya —, anyaggil-
kos; atyagyilkosság; —, *adj.* atya-
gyilkosi, atyagyilkossági.
Passer, *v. a.* bekinteni.
Passerir, *v. n.* irr. kiszolgálni.
Passimonie, *etc.* *v.* Parcimonie *etc.*
Pass, *m. (dr.)* ujonnan született gyer-
mek.
Pass, *f.* rész; oldal.
Passage, *m.* osztás, osztózás; rész, ju-
talék, osztalék; szavazategyenlőség.
Passageable, *adj.* *fam.* osztható, eloszt-
ható.
Passager, *v. a.* osztani, elosztani, fel-
osztani; közősen bírni; részt venni.
Passance, *f. (mar.)* elindulás; elutazás,
elvonás.
Passant, *adv. (dr.)* következőleg.
Passement, *m.* hajóindulás.
Passenaire, *m.* játéktárs, játszó társ.
Passerrie, *m.* földszin, földszinti hely;
kertágy, veteményes ágy.
Passi, *m.* párt, felekezeti; rész, kimenet;
határokat; ajánlat, föltétel; helyzet,
állapot, házasság.
Partial, *ale, adj.* — *element*, *adv.* rész-
rehajló; részrehajlólag.
Partialiser, *v. p. u.* részrehaj-
lónak lenni.
Partialité, *f.* részrehajlás. [részes.
Participant, *te, part.* *et adj.* részvevő,
Participation, *f.* részvétel.
Participe, *m. (gr.)* részesülő, igendő;
részvevő, részes.
Participer, *v. n.* részt venni, része-
sülni; egyetérteni.
Particulariser, *v. a.* körülményesen
leírni, részletesen alabádni.
Particularité, *f.* különös körülmény,
részlet. [(gr.) részecske.
Particula, *f.* részecske, darabocskó;
Particulier, *être, adj.* — *ément*, *adv.*
sajátlagos, különös; föltűnő; körülmé-
nyes, részletes; magán...; el-
vonult, félrevonult; sajátlagosan
sz.; —, *m.* magánzó; részletes kör-
ülmények.
Partie, *f.* rész; kéjulasás, kirándulás;
párt, felekezeti; tartozási tétel, adós-
ági ősszet; társaság.
Partiel, *elle, adj.* — *ellement*, *adv.*
részenkénti, részletes; részenkénti.
Partir, *v. a. v. n.* osztani, el-, meg-
osztani.
Partir, *v. n. irr.* utazni, elutazni; el-
jutni; eredni; —, *m.* elutazás.

Partisan, *m.* pártos, czinkos.
Partitif, *ive, adj. (gr.)* részlő.
Partition, *f.* osztály, elosztás; hang-
osztadék.
Partout, *adv.* mindenütt, mindenhol.
Parulie, *f.* Parulis, *m.* foghúsdaganat.
Parure, *f.* pipere, ékesítvény; eszlék,
hulladék.
Parvenir, *v. n. irr.* jutni, eljutni; el-
érni; fölvenni magát, emelkedni.
Parvenu, *m.* szerencsefi.
Parvis, *m.* tornács, pilvar, elbudaor.
Pas, *m.* lépés; lábnyom; lépés; eldö-
ség; szorosút, hegyesorulat.
Pas, *adv.* nem.
Pascal, *ale, adj.* húsvéti. [írat.
Pasquin, *m.* mulattató, tréfás; gúny-
Pasquinade, *f.* gúnyolódás, gúnyírat.
Pasquiniser, *v. n.* gúnyíratokat gyár-
tani.
Passable, *adj.* — *ment*, *adv.* tényleg,
meglehető; tényleg, meglehető-
sen. [dús; láppénz.
Passade, *f.* átutazás; rövid tartozko-
Passage, *m.* átmenet, átutazás; kösle-
kedés; út, átjárás; hidvám, rév-
pénz; felhozott hely (könyvben),
(mus.) hangmenet; oiseau de —,
költőmadár.
Passager, *v. a.* szabályok szerint jár-
tatni (lovat).
Passager, *être, adj.* — *ément*, *adv.* át-
mentőleg; fig. mulandó, ideiglenes;
oiseau —, költőmadár; —, *m.*
utazó, utas; effets de —, utaspod-
gyász.
Passant, *te, adj.* járatos; en —, mel-
lesleg; —, *m.* elmenő, járókelő,
átutazó, utas; (oord.) flúdluk.
Passation, *f. (jur.)* kiadás, kiadványo-
zás.
Passavant, *m.* menetlevél, útlevél.
Passé, *f.* pótlék; (eco.) rohanás; bold-
tel (játékban); hajózható víz; être en —,
kilátásának lenni; —, *int.*
legyen, nem bánom; — pour cela,
hagyján.
Passé, *m.* múlt.
Passé-balle, **Passé-boulet**, *m.* tekemérő.
Passé-carreau, *m. (taill.)* vasalódesszka.
Passé-cheval, *m.* komp, dereglye, hidas.
Passé-debout, *m.* útlevel, vámpjegy.
Passé-dix, *m.* koczkajáték.
Passé-droit, *m.* elindzás; elmellőzés;
igaztalanság, jogtalanság.
Passée, *f.* nyom, csapa, csapás.

Passe-fleur, m. kökörcsin.
 Passement, m. passománymunka; passomány; (tan.) esdőzés, esdőlóg.
 Passementer, v. a. passományozni.
 Passementier, m. passományos.
 Passe-méteil, m. kétszeres, abajdócs.
 Passe-mur, m. falörö.
 Passe-muso, m. péssmamaeska.
 Passe-parole, m. (mil.) körrendelet.
 Passe-partout, m. orkules, telvajkules.
 Passe-passe, m. tour de —, személyvesztés.
 Passe-poil, m. szegély, szegélyzsinór.
 Passe-poilier, v. a. szegélyezni.
 Passe-pomme, f. szenijánosalma.
 Passe-port, m. úti levél, útlevél.
 Passer, v. n. et a. menni, átmenni, elmenni (valami mellett); átlövagolni, átkocsizni, átutazni; átlépni; felülmúlni; elmúlni, elenyészni; elégnek lenni; tartatni (. . . nak, . . . nek); átszúrni; szitálni; elkészíteni; kiadványozni; közzéadni; nem játszani; se —, v. pr. elmulni; elhervadni, elvirágozni; történni; magától elvonni; se — à peu, se — de peu, kevéssel beérni.
 Passerage, f. borsfű.
 Passerau, m. veréb.
 Passe-temps, m. időtöltés.
 Passeta, m. pl. árszekrény.
 Passette, f. kis száró.
 Passeur, m. révész.
 Passe-volant, m. becsúsztatott katonai; vak utazó.
 Passibilité, f. érzés tehetsége, érzékettség.
 Passible, adj. érzékeny, érezni képes.
 Passif, ive, adj. szenvedő; —, m. adósság; (gr.) szenvedő igenem.
 Passion, f. szenvedés; szenvedély.
 Passionné, ée, part. et adj. — ment, adv. szenvedélyes; szerelmes; szenvedélyesen.
 Passionner, v. a. szenvedélyesen kifejezni; se —, szenvedélyessé lenni; szenvedélyesen szeretni.
 Passivement, adv. tűrhetőleg.
 Passivité, f. szenvedő állapot.
 Passoire, f. áttörő mész, száró.
 Pastel, m. színekréta, írócs; pasztel-festmény; pasztelkép, szárazfestmény; festőcsilleng, festőfü.
 Pastillage, m. cukros tészta.
 Pastèque, f. görögdiánya.

Pasteur, m. pásztor; ág. lelkipásztor, lelkész.
 Pastiche, m. utánképzés, utánzás.
 Pastillage, m. cukorkák.
 Pastille, f. golyócska; — à brûler, új latgyertya.
 Pastoral, ale, adj. pásztori, pásztoros; fig. papi, lelkésszi; —, m. egyházszerartások könyve.
 Pastorale, f. pásztori költemény; pásztori színjáték.
 Pastorat, m. lelkésség.
 Pastoureaux, m. — elle, f. fiatal pásztor, pásztorleány.
 Pat, adv. (écb.) patt.
 Patache, f. (mar.) őrhajó.
 Pataraffe, f. fam. farka, farkálás.
 Patatras, int. puff.
 Patand, m. parasztuskó, potrochos.
 Patanger, v. n. szapban gázolni.
 Pâte, f. tészta; csiriz, pép.
 Pato, v. Patte.
 Pâté, m. pástétom; tintapecsét.
 Patelet, m. gadócs.
 Patelin, m. alattomoskodó, ravasember, hízogó.
 Patelin, ine, adj. hízogó.
 Patelinage, m. hízogás.
 Pateliner, v. a. et n. szüddörkdödni, hízogolni.
 Patelineur, m. hízogó, farkcsóváló.
 Patène, f. kehelyfedő, kehelytányér.
 Patenôtre, f. miatyánk, Ur imádsága, patenôtres, pl. olvasó.
 Patent, te, adj. nyílt.
 Patente, f. nyílt rendelvény.
 Patenté, ée, adj. szabadékos.
 Pate-pelu, m. fam. csúszó, alattomoskodó. [pinczebogár]
 Patopin, m. pinczeószka, szásláb.
 Pâter, v. a. csirizelni, pépezni, ragasztani.
 Pater, m. miatyánk.
 Paternel, elle, adj. — ellement, adatyai; atyailag.
 Paternité, f. atyaság.
 Pâteux, euse, adj. tészta.
 Pathétique, adj. — ment, adv. szenvedelmes, nyomatékos, ünnepélyes, nyomatékosan.
 Pathologie, f. kórtan.
 Pathologique, adj. kórtani.
 Pathos, m. szenvedelm, szenvedelmnyomadék; dagály, alszenvelem.
 Patibulaire, adj. akasztófaféle, akasztófárávaló; —, m. akasztófa.

Pattemment, *adv. türelmesen.*
 Patience, *f. türelem; (bot.) lórom.*
 Patient, *te, adj. türelmes.*
 Patienter, *v. n. türelmessel lenni.*
 Patin, *m. magas sarku csipe (nőke); korcsolya; (mag.) rostély, rács, rácszat.*
 Patiner, *v. n. korcsolyázni; —, v. a. megtapintani, megtapogatni.*
 Patineur, *m. korcsolyázó; megtapintó.*
 Pâtir, *v. n. szenvedni.*
 Pâtis, *m. legelőhely.*
 Pâtisser, *v. n. sütni (kalácsot stb.).*
 Pâtisserie, *f. sütemény; pástétomsültőde.*
 Pâtissier, *m. pástétomsültő, kalácssültő.*
 Patois, *m. parasztnyelv, pórnyelv.*
 Páton, *m. lúdtömésik.*
 Patouille, *f. lebegő kötéllábító.*
 Patraque, *f. ócska, kopott gép; elvénült személy. (pásztor.*
 Pâtre, *m. csordás, gulyás, barom-*
 patriarcal, *ale, adj. patriárkai, törz-*
 családí.
 patriarcat, *m. patriárkaság.*
 patriarche, *m. patriárka.*
 Patrice, *m. patriczius, főpolgár; —, f. betűbélyeg.*
 patriciat, *m. főpolgári rend.*
 patricien, *m. adj. patriczius.*
 patrie, *f. hazá, hon.*
 patrimoine, *m. örökség, öröklött vagyon, atyai örökség.*
 patrimonial, *ale, adj. atyai örökséghez tartozó, öröklött.*
 patriote, *m. hazafi, honfi, honbarát.*
 patriotique, *adj. hazafiai, honfiai, hazafi.*
 patriotisme, *m. hazafiság, honszeretet.*
 patron, *m. védszent; pártfogó, kegyúr, védúr; hajósmester; minta, rakmetsvény.*
 patronage, *m. kegyúri jog, védúri jog.*
 patronal, *ale, adj. kegyúri.*
 patronimique, *adj. nom —, vezetéknév, családnév.*
 patronne, *f. védszent; pártfogónő.*
 patronner, *v. n. rakmetsvény után festeni; —, v. a. fam. igazgatni, vinni, gondját viselni.*
 patronneur, *m. rakmetsvény után festő.*
 patronillage, *m. fam. poecsolás, moncsolás. [káló, őrszem.*
 trouille, *f. kerülő őr, őrzáró, csirkouiller, v. n. őrszemkedni, őrt jární, csirkální; pocsolni, moncsol-*
 mi; —, *v. a. kotyvasztani.*

Patrouille, *m. moncsolás; issap, pocsek.*
 Patte, *f. köröm, karom, pata; láb; rák oltója, rákláb; fig. kacsó; padkapocs; (taill.) zsebőddel, hajlóka; húshorog, húsгамó. [lábu.*
 Pattu, *ne, adj. borsaslábu, kócsos-*
 Pâturage, *m. legelő; legelőjog.*
 Pâturer, *f. legelő, táplálát, táplálék, takarmány.*
 Pâturer, *v. n. legelni.*
 Pâtuteur, *m. (mil.) abrakoló.*
 Paturin, *m. bugás fű.*
 Paturon, *m. nyüg.*
 Pautoté, *f. csekélység.*
 Paulette, *f. őrsvegyadó. [játék.*
 Paume, *f. tenyer; labdázás, labda-*
 Paumer, *v. a. — la gueule à qn., valakit ököllel arczul csapni.*
 Paumelle, *f. tavaszi árpa,*
 Paumier, *m. labdamester.*
 Paumillon, *m. (agr.) ekézőkérceztartó, eketartó.*
 Paumure, *f. lapátszaro.*
 Paupière, *f. pillá, szempilla; szemszőr, pillaszőr.*
 Pause, *f. pauza, nyugpont, szünet.*
 Pauvre, *adj. — ment, adv. szegény; szegényül.*
 Pauvresse, *f. fam. koldusnő.*
 Pauvret, *m. — ette, f. fam. szegény ördög, szegényke.*
 Pauvreté, *f. szegénység; nyomorúság.*
 Pavage, *m. kikövezés; kövezet.*
 se Pavaner, *v. pr. pöffeszkedni.*
 Pavé, *m. kövezet.*
 Pavement, *m. kövezés, kikövezés; kövezet. [burkolni.*
 Paver, *v. a. et n. kövezni, kikövezni,*
 Pavésade, *f. védfal.*
 Paveur, *m. úlczarakó, kövező, kirakó.*
 Pavie, *f. (jard.) duránczi.*
 Pavillon, *m. mulatóház, kéjház, kert-*
 ház; szárnyépület; oszlopcsarnok;
 menyinyezetes ágy; hajózásló, lo-
 bógó; czimorpalást.
 Pavois, *m. védfal. [vadmak.*
 Pavot, *m. mák; — sauvage, pipacs,*
 Payable, *adj. fizethető, megfizethető.*
 Paye, *f. zsold, bér, fizetés; fizető.*
 Payement, *m. fizetés.*
 Payen, *v. Pálen.*
 Payer, *v. a. fizetni, megfizetni.*
 Payeur, *m. fizető.*
 Pays, *m. ország, hon. [földtér.*
 Pays, *m. — se, f. pop. földi, hazafi;*

Paysage, *m.* tájék, vidék.
 Paysagiste, *m.* tájfestő.
 Payuan, *m.* — anne, *f.* földművelő, szántóvelő, paraszt; parasztnő.
 Paysannerie, *f.* fam. parasztság.
 Péage, *m.* vám; vámház.
 Péager, *m.* vámszedő; *adj.* chemin —, vámt.
 Peau, *f.* bőr.
 Peausserie, *f.* bőráru; bőrkereskedés.
 Peaussier, *m.* bőrgyártó, bőrkészítő.
 Pee, *adj.* hareng —, besózott hering.
 Peccable, *adj.* vétkez, bűnös.
 Peccadille, *f.* kis véték.
 Peccant, *te, adj.* (méd.) ártalmas, rossz.
 Péchoe, *f.* ősi barack; halászat.
 Péché, *m.* bűn, véték.
 Pécher, *n.* vétkezni.
 Pécher, *m.* barackfa.
 Pécher, *v. a. et n.* halászni.
 Pécherie, *f.* halászat.
 Pécheur, *m.* — eresse, *f.* bűnös, vétkező. (lásznő.)
 Pécheur, *m.* — euse, *f.* halász; há-
 Pécore, *f.* marha; ostoba ember.
 Pecque, *f.* kotnyeles személy, tudákos.
 Peeten, *m.* (anat.) fanciesont.
 Pectiné, *é, adj.* fésűalakú; —, *m.* fanciesont.
 Pectoral, *ale, adj.* mell..
 Péculat, *m.* pénztárlopás.
 Pécule, *m.* (jur.) saját vagyon.
 Péculier, *ère, adj.* különös, sajátlagos.
 Pécuniaire, *adj.* pénzbeli.
 Pécunieux, *euse, adj.* fam. pénzes
 Pédagne, *m.* számoly.
 Pédagogie, *f.* nevelés; művelde.
 Pédagogique, *adj.* nevelési, nevelés-
 tani.
 Pédagogue, *m.* nevelő.
 Pédale, *f.* lábió (orgonában).
 Pédané, *é, adj.* jüge —, albíró.
 Pédant, *m.* pedáns, iskolásdi; — te, *adj.* pedáns, iskolásdias, szórásál-
 hasogatós.
 Pédanter, *v. n.* iskolázni, locskézni.
 Pédanterie, *f.* iskolatudósság; isko-
 lásdiság, pedánság.
 Pédantesque, *adj.* — ment, *adv.* pe-
 dáns, iskolásdias; iskolásdiasan,
 pedánsul.
 Pédantiser, *v. n.* pedánsnak lenni.
 Pédantisme, *m.* iskolásdiság, pedáns-
 ság.
 Péderaste, *m.* fűfertiőztető.
 Péderastie, *f.* fűfertiőztetés.

Pédestre, *adj.* gyalog, lábon álló.
 Pédestrement, *adv.* gyalog.
 Pédicelle, *m.* kocsn.
 Pédioulaire, *adj.* maladie —, tetvesség.
 Pédioule, *m.* (bot.) száracsk, ko-
 csánka.
 Pédioure, *m.* tyúkszemorvos.
 Pédiluve, *m.* lábvis.
 Pédon, *m.* gyalog követ.
 Pédoncule, *m.* kocsn.
 Pédophile, *m.* gyermekbarát.
 Pégae, *m.* Pégaüs, szárnyas lé-
 szárnyparipa.
 Peignage, *m.* fésülés.
 Peigne, *m.* fésű; kárt, gereben.
 Peigné, *é, part. et adj.* megfésült.
 Peigner, *v. a.* fésülni.
 Peignette, *f.* fésűcske.
 Peigneur, *m.* fésülő.
 Peignier, *m.* fésű.
 Peignoir, *m.* hajporképzőnyeg.
 Peignon, *m.* kártkőz.
 Peignures, *f. pl.* fésűben maradt haj.
 Peindre, *v. a. irr.* festeni, lefesteni;
 befesteni.
 Peine, *f.* büntetés; bú; fáradtság,
 munka; gond, aggály, baj; à —
 alig; à grand' —, nagynehéz; faire
 qch. sans —, valamit szívesen lenni.
 Peiné, *é, adj.* aggodó; fáradtságos.
 Peiner, *v. a.* bajt, gondot, fáradtságot
 bosszúságot okozni; gondot fordítani
 (...ra, ...re); —, *v. n.* fáradozni;
 erőltetésbe kerülni; se —, *v. pr.* ipar-
 kodni, fáradozni, magát törni (szem-
 kában).
 Pointade, *f.* gyöngytyúk.
 Pointadeau, *m.* gyöngytyúkfi.
 Peintre, *m.* et *f.* festész; festésznő.
 Peinture, *m.* befestés.
 Peinture, *f.* festészet; festvény, kép.
 Peinturer, *v. a.* befesteni.
 Peintureur, *m.* festékező.
 Pelache, *f.* durva félárony.
 Pelade, *f.* hajkihullás.
 Pelage, *m.* szőr színe (lovaknál stb.).
 Pélamide, *f.* tinnahalacska.
 Pelander, *v. a.* pop. pufolni, pufogatni;
 pufogatni.
 Pêle-mêle, *adv.* összevissza.
 Peler, *v. a.* szőrért kitépni, lezavarni;
 megkoppasztani; le —, megnyu-
 lászni a bőré; megkoppasztani; —
 v. n. et se —, *v. pr.* kámlani.
 Pélerin, *m.* — ine, *f.* zarándok; zaránd-
 doknő; ravasz ember.

pendoklat, sarándok-

pendre, *m. pendre*, gödény.
 pendre, *m. pendre*, méssverem, méssgödör.
 pendre, *f. bunda*, prémruha.
 pendre, *f. lapát*.
 pendre, *f. egy lapáttal*.
 pendre, *m. sütőlapát*, bevetőlapát.
 pendre, *v. Pellée*. [szőrme.
 pendre, *f. szécsmesteresség*; szécsáru,
 pendre, *m. szécs*, szőrmekezeskedő.
 pendre, *f. bőröcske*, hártácska.
 pendre, *m. euse*, adj. bőrös, hártás.
 pendre, *f. gombolyag*; varrópárna;
 pendre, *csillag* (lovakon).
 pendre, *v. n. labdázni*; hóval dobálni;
 pendre, *v. a. megverni*; se —, *v. pr. vere-*
kedni.
 pendre, *m. kis gombolyag*; labda,
 játszólabda; varrópárnácska; (mil.)
 szakasz, csoport, csapat.
 pendre, *v. a. felgombolyítani*; se —,
v. pr. szakasszonként felállani.
 pendre, *f. pássz*, gyp.
 pendre, *u. u.*, adj. szőrös; patte pelue,
 képmutató.
 pendre, *f. kenderbársony*, félbársony.
 pendre, *de*, adj. gyapjas; bársony-
 nemű.
 pendre, *f. héj*; — de pomme, almahéj.
 pendre, *f. papgyűldé*.
 pendre, *m. rongy*; szerzetes, barát.
 pendre, *ale*, adj. büntető.
 pendre, *f. p. n. büntelhetőség*.
 pendre, *m. vieux* —, vén bűnös.
 pendre, *m. pl. házi istenek*.
 pendre, *de*, adj. megszegyenült; meg-
 szorodott; ebrémült.
 pendre, *te*, adj. lejtős, meneteles;
 —, *m. lejtőség*, lejt, ereszkedő; fig.
 hajlandóság, hajlam.
 pendre, *m. hajlás*.
 pendre, *v. a. hajlani*, meghajlani,
 lejtessé tenni; —, *v. n. hajlani*; se
 —, *v. p. magát meghajlani*, meghaj-
 lani; fig. hajlandónak lenni.
 pendre, *adj. akasztani való*. [lás.
 pendre, *f. p. n. akasztás*, felakasz-
 tani, *te*, adj. függő; —, *m. füg-*
pék; párdarab, mellékdarab, mel-
 lékép; pendante de clefs, kulcs-
 peng; —, *prp. míg, alatt*, közben,
 keze alatt.
 pendre, *m. akasztófavirág*.
 pendre, *f. függőleg*.
 pendre, *f. pl. harsonyasszónér*.

Pendiller, *v. n. fityegni*, lógni.
 Pendoir, *m. (bou.) szalonnakötél*.
 Pendre, *v. a. akasztani*, felakasztani;
 függesztani; kifüggesztani; se —, *v.*
pr. magát felakasztani.
 Pendu, *ue*, *part. et adj. akasztott*, fel-
 akasztott (*v. Pendre*); —, *m. fel-*
akasztott.
 Pendule, *m. inga*, lógony, függentyű;
 —, *f. ingaóra*, ingás óra.
 Pène, *m. relessz*, sávár, tolózár.
 Pénérabilité, *f. áthathatóság*, átjár-
 hatóság.
 Pénérable, *adj. áthatható*.
 Pénérant, *te*, *adj. átható*; élesbelátásu.
 Pénératif, *ive*, *adj. áthatós*, mélyre-
 ható, átható, beható.
 Pénétration, *f. áthatás*; fig. éles elne.
 Pénérer, *v. a. et n. áthatni*; behatni;
 fig. kilanulni, megérteni (alaposan);
 se —, *v. pr. mélyen benyomódni*;
 maradó benyomást tenni.
 Pénible, *adj. — ment*, *adv. fáradtságos*,
 bajos, kínos; bajosan, nehezen.
 Péninsule, *f. félsziget*.
 Pénitence, *f. bánbanat*, veszekelés, la-
 kolás, büntetés.
 Pénitencier, *m. pénitenciát adó*.
 Pénitent, *te*, *adj. bűnbánó*, —, *m. — te*,
f. gyónó, bűnbánó; bűnbánónő.
 Pénitentiaux, *adj. pl. psaumes* —, bűn-
 bánati szótlások.
 Pennage, *m. (fauc.) tollazat*.
 Penne, *f. (fauc.) evezőtoll*.
 Pennon, *m. vm. zászló*, lobogó.
 Pennonceau, *m. zászlócska*.
 Pensée, *f. gondolás*, gondolkodás;
 gondolat; vélemény.
 Penseur, *v. a. et n. gondolni*, gondol-
 kozni, kigondolni; vélni, vélekedni.
 Penseur, *m. gondolkodó*.
 Pensif, *ive*, *adj. gondolkodó*, merengő.
 Pension, *f. tartási díj*; nevelőház, nő-
 velde; évdíj, nyugdiz.
 Pensionnaire, *m. et f. díbérlő*, kosztos;
 díbérlő, kosztos; nyugdíjas;
 növendék.
 Pensionnat, *m. nevelőintézet*, nővelde.
 Pensionner, *v. a. évdíjjal ellátni*, nyug-
 díjazni.
 Pensum, *m. feladat*, szabmány.
 Pentaglotte, *adj. ötnyelvű*.
 Pentagone, *adj. ötszögű*; —, *m. ötszög*.
 Pentamètre, *m. ötnéretűvers*, ötös.
 Pentateuque, *m. Mózes ötödik köny-*
vé.

Pente, *f.* lejtőség, lejt; ágypárkány-
zat; (hyd.) esés; fig. hajlam.
Pentecostal, *ale*, *adj.* pünkösd...
pünködsdi.
Pentecôte, *f.* pünkösd.
Penture, *f.* (serr.) sarkaszal, vaskötélék.
Pénultième, *adj.* utolsóbólotti, végelötti.
Pénurie, *f.* inség.
Pépie, *f.* pip, pip.
Pépier, *v. n.* pipelni, pipegni.
Pépin, *m.* mag, csontár.
Pépinière, *f.* faiskola, tenyésztő.
Pépinieriste, *m.* gyümölcskertész.
Pépon, *m.* tök.
Peragratió, *f.* bentazás.
Perçage, *m.* fúrás.
Percalle, *f.* szövet neme.
Percant, *te*, *adj.* átható, keresztülható.
Perce, *f.* pipafuró; mettre du vin en —,
bort csapra venni.
Perce, *v.* Percée.
Perce-beurre, *m.* vajszedő.
Perce-bois, *m.* famoly, kopogó ter-
messz, faféreg.
Percée, *f.* átvágás, keresztülvágás (er-
dőben). [törés.
Percement, *m.* átszúrás, átdőfés, át-
Perce-neige, *f.* hóvirág.
Percentage, *m.* száztóli.
Perce-oreille, *m.* fülmaszó, fülbogár,
fülbemászó.
Percepteur, *m.* beszedő.
Perceptibilité, *f.* beszedhetőség; ész-
revezetőség, érzékelőség.
Perceptible, *adj.* — ment, *adv.* beszed-
hető (adóról); beszedhetőleg; fig.
észrevehető; észrevehetőleg.
Perception, *f.* adóbeszedés, bevétel;
fig. fogalom, képzelem, képzelet.
Perceer, *v. a. et n.* átszúrni, átdőfni,
átfúrni, áttörni; áthatni, behatni;
kitanulni; megcsapolni.
Percelette, *f.* csapfuró.
Perce-roche, *f.* kőfuró.
Perceur, *m.* fúró.
Percevoir, *v. a.* irr. kapni, bevenni,
fölvenni (pénzt stb.); érteni, fel-
fogni.
Perchant, *m.* csalmadár. [pózna.
Perche, *f.* mérőrud, mérőpózna; rud,
Percher, *v. n. et se* —, *v. pr.* leülni
(madarakról).
Perchia, *m.* rudkerítés.
Perchoir, *m.* kakasülő, tyúkülő, ru-
dacska (madárkaikában).
Perclus, *use*, *adj.* béna, bénult.

Percoir, *m.* fúró, szádfúró.
Percussion, *f.* lökés, csapás, csappa-
lás; fusil —, csappantvas puska.
Perdable, *adj.* veszthető, elveszthető.
Perdant, *m.* vesztes, veszítő.
Perdition, *f.* romlás, romlottság.
Perdre, *v. a. et n.* veszteni, veszíteni,
elveszteni; el-, megrontani; eljá-
szani; se —, elveszni; ellévedni,
eltűnni.
Perdreau, *m.* porongy.
Perdrigon, *m.* szilva neme.
Perdrireur, *m.* foglyász.
Perdrix, *f.* fogoly, fogolymadár; —
blanche, hófajd, sekérfajd.
Perdu, *ue*, *part. et adj.* (v. Perdre
femme perdue, fesselt nőszemély,
kurva; puits —, feneketlen kút;
coup —, gondolomra, vaktába.
Père, *m.* atya.
Pérégrin, *m.* vm. idegen.
Pérégrination, *f.* vándorlás.
Péremption, *f.* (dr.) elenyészés, ér-
vénytelenülés.
Péremptoire, *adj.* — ment, *adv.* érvény-
telenítő; eldöntő; érvénytelenítőleg,
eldöntőleg. [lés.
Perenne, *adj.* (bot.) élő, tartós, tele-
Perfectibilité, *f.* tökéleyesíthetőség, tö-
kéleyesedhetőség.
Perfectible, *adj.* tökéleyesíthető.
Perfection, *f.* tökély, tökéleyesség.
Perfectionnement, *m.* tökéleyesedés.
Perfectionner, *v. a.* tökéleyesíteni, kiki-
pezni. [lenő.
Péride, *adj.* — ment, *adv.* hálton; hál-
Péridie, *f.* háltszeg; árulás.
Perforation, *f.* átfúrás.
Perforer, *v. a.* átfúrni.
Pergoute, *f.* rükeres.
Péricarde, *m.* szívburok, szívtok.
Péricarpe, *m.* magrejtő.
Périoliter, *v. n.* veszélyben lenni (de-
gokról).
Péridrome, *m.* (ant.) oszlopfolyosó.
Périer, *m.* búbos vagy erdei pacsirta.
Périgée, *m.* (astr.) földközeli.
Périhélie, *m.* (astr.) napközeli.
Péril, *m.* veszély, veszedelem.
Périlleux, *ense*, *adj.* — eusement, az
veszélyes, veszedelmes; veszélyes
Périmer, *v. n.* (dr.) érvénytelené lenni.
Périmètre, *m.* körület.
Période, *f.* időszak, korszak, időke-
kőrmondat; —, *m.* legmagasabb fo-
időköz; ész.

Périodique, *adj.* — *ment*, *adv.* *időszaki*, *rendesen visszakérülő*; *koronként*, *szakonként*.

Péripatéticien, *m.* *peripateticus*.

Péripétie, *f.* *kifejlesztés*, *fordulat*.

Périphérie, *f.* *körület*, *körzet*.

Périphrase, *f.* *körülírás*.

Périphrase, *v. n.* *körülírni*.

Péripneumonie, *f.* *tüdőgyulladás*.

Périr, *v. n.* *elveszni*.

Périsclena, *m. pl.* *kőárnyuak*.

Périsperme, *m.* (bot.) *magtok*, *magbőr*.

Périssable, *adj.* *mulékony*, *vesszendő*.

Périssologie, *f.* *szóár*, *szódagály*.

Péristyle, *m.* (arch.) *oszlopszal*.

Péritoine, *m.* *hashártya*, *belhártya*.

Perle, *f.* *gyöngy*; *gyöngybetű*.

Perlé, *épe*, *adj.* *gyöngyalaku*; *bouillon* —, *lépteleves*; *orge perlée*, *árpadara*.

Perlière, *f.* *kavasi ürm*.

Perlite, *f.* *gyöngyle*, *gyöngyök*.

Perliaux, *m. pl.* *fenyőfáklyák*.

Permanence, *f.* *állandóság*, *tartósság*.

Permanent, *te*, *adj.* *állandó*, *állandós*.

Perméabilité, *f.* *áthathatóság*.

Perméable, *adj.* *áthatható*.

Permettre, *v. a. irr.* *engedni*, *megengedni*. [*engedelmével*].

Permis, *m.* *engedelem*; *engedvény*, *engedelmesség*.

Permutation, *f.* *javadalomcsere*.

Permuter, *v. a. el-*, *felcserélni* (*javadalmat*).

Pernicieux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* *vészélyes*, *nagyon ártalmas*; *vészélyesen*.

Pernisse, *f.* *veres fogoly*.

Pérole, *f.* *búzavirág*.

Péroné, *m.* *szárcsont*, *szárkapocs*.

Péronnelle, *f.* *csacska*, *trécselő*.

Péroraison, *f.* *beszéd vége*.

Pérorer, *v. n.* *sónokolni*.

Perpendiculaire, *adj.* — *ment*, *adv.* *függőleges*, *függirányos*; *függiránylag*; —, *f.* *függirányos vonal*.

Perpendicularité, *f.* *függőleges irány*.

Perpendicule, *m.* *függőleges vonal*; *függély*; *mérőn*.

Perpétrer, *v. a.* *elkövetni*.

Perpétrés, *f. pl.* *kösség jószága*.

Perpétuation, *f.* *megmaradás*, *fenmaradás*, *elterjedés*, *elzaporodás*.

Perpétuel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *folytonos*, *örökké*, *szüntelen*; *folytonosan*, *örökké*, *szakadatlanul*.

Perpétuer, *v. a.* *öröklíteni*, *megöröklíteni*. **Perpétuité**, *f.* *folytonosság*, *örökkévalóság*; —, *állandó*.

Perplexe, *adj.* *megdöbben*, *elhűlt* (*valamibe*), *küledező*, *savarodott*.

Perplexité, *f.* *savarodás*, *küledezés*, *rémülés*.

Perprendre, *v. a. irr.* (dr.) *bítorolni*.

Perquisition, *f.* *nyomozás*, *mozgás*.

Perrique, *f.* *kis papagáj*.

Perron, *m.* *külépcső*, *küszlő*, *lépcső*.

Perroquet, *m.* *papagáj*.

Perrot, *m.* (tias.) *délifonal*.

Perruche, *f.* *nőtényipapagáj*; *kis papagáj*.

Perruque, *f.* *paróka*, *vendéghaj*.

Perruquier, *m.* *parókás*.

Pers, *perse*, *adj.* *zöldes kék*.

Perscrutation, *f.* *nyomozás*.

Perse, *f.* *czicz*.

Persécuteur, *te*, *adj.* *tolakodó*, *nagyon alkalmatlan*. [*kodni*].

Persécution, *v. a.* *üldözni*; *alkalmatlan*.

Persécuteur, *m.* *üldöző*; *tolakodó*.

Persécution, *f.* *üldözés*; *tolakodás*.

Persévramment, *adv.* *álhatatosan*, *állandóan*.

Persévérance, *f.* *álhatatosság*.

Persévérant, *te*, *adj.* *álhatatos*.

Persévérer, *v. a.* *megmaradni*, *álhatatosan maradni*.

Persicaire, *f.* *czikszár*. [*szesz*].

Persicot, *m.* *barackpálinka*, *barack*.

Persiflage, *m.* *finom gúny*, *gúnyolódás*.

Persifier, *v. a.* *gúnyolni*, *kigúnyolni*; —, *v. n.* *összefüggés nélkül beszélni*.

Persifleur, *m.* *gúnyoló*, *kigúnyoló*.

Persil, *m.* *petrezselyem*.

Persillade, *f.* (ouis.) *du bœuf à la —*, *marhahús petrezselyemmel*.

Persillé, *épe*, *adj.* *zöldfoltos*.

Persister, *v. n.* *állandóan megmaradni*.

Personnage, *m.* *személy*.

Personnaliser, *v. a.* *személyesíteni*.

Personnalisme, *m.* *önzés*.

Personnalité, *f.* *személyesség*; *személyiség*; *önzés*.

Personnat, *m.* *egyházi javadalom*.

Personne, *f.* *személy*; *nőszemély*; —, *pron.* *valaki*; (*ne -vel*) *senki*.

Personnel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *személyes*; *személyesen*; —, *m.* *személyiség*, *külső*.

Personnification, *f.* *személyesítés*.

Personnifier, *v. a.* *személyesíteni*.

Perspectif, *ive*, *adj.* *látványos*, *látvány*.

Perspective, *f.* látvány, távlat, távlatmány; kilátás, messzelátvány, távndzet.
 Perspicacité, *f.* éles elme.
 Perspicuité, *f.* világosság, érthetőség.
 Perspiration, *f.* észrevehetlen kigőzöl-gés. [(valakit valamiről).
 Persuader, *v. a.* rábeszélni, meggyőzni
 Persuadable, *adj.* könnyen rábírható, rávehető; bizonyítható.
 Persuasif, *ive, adj.* rábeszélő, meggyőző. [des.
 Persuasion, *f.* rábeszélés; meggyőző.
 Perte, *f.* veszteség; romlás.
 Pertinacité, *f.* makacosság.
 Pertinemment, *adv.* helyesen.
 Pertinent, *te, adj.* illő, kellő; helyes.
 Pertuis, *m.* nyílás; szilip; közszeres; kulcslyuk.
 Pertuisage, *m.* csappénz.
 Pertuisane, *f.* kelevész, lándsa.
 Pertuisanier, *m.* kelevézes, lándzsás.
 Pertuiser, *v. a.* kelevézzel átdőfni.
 Perturbateur, *m.* — trice, *f.* csendze-varó; csendszavarónő.
 Perturbation, *f.* megháborítás; lélek-háborgás, elmenyugtalanúság.
 Pervers, *ree, adj.* — rement, *adv.* fonsk, ferde; gonosz; —, *m.* — ree, *f.* istentelen ember, istentelen nő.
 Perversion, *f.* elrontás; romlottság.
 Perversité, *f.* romlottság.
 Pervertir, *v. a.* elcsavarni, felforgatni, elrontani, elcsábítani; se —, *v. pr.* elromlani.
 Pervertissement, *m.* romlottság.
 Pervertisseur, *m.* rontó, elrontó, csábító.
 Pesamment, *adv.* nehezen, bajosan.
 Pesant, *te, adj.* nehéz, súlyos.
 Pesanteur, *f.* nehézség, súly; baj.
 Pesée, *f.* mérlegelés, megmérés, megmérés; mérlegelt, megmászalt, megmért.
 Pèse-liqueur, *m.* vízmérleg.
 Peser, *v. a.* mérni, mérlegelni, megmérni, mássálni; fig. megfontolni; —, *v. n.* nyomni; nehezéni (... ra, ... re).
 Peseur, *m.* mérő, mássáló.
 Peson, *m.* körtefont, csapófont; pereszen, orsópergettyű.
 Pesse, *f.* szurkos fenék.
 Pestard, *m.* feladó, áruló.
 Peste, *f.* dögvéss; —, *int.* pokolba!
 Pestier, *v. n.* szédeltárazni.

Pestifère, *adj.* dögvésses.
 Pestiféré, *6e, adj.* dögvésses; —, *m.* — 6e, *f.* dögvéssben szülő.
 Pestilence, *f.* dögvéss.
 Pestilent, *te, adj.* dögvésses; dögüsző.
 Pestilential, *elle, adj.* dögletes, dögvésses. [vésses; ragályos.
 Pestilenteux, *euse, adj.* dögüsző, dög-Pet, *m.* fag.
 Pétaucle, *m.* báverektye.
 Pétaile, *m.* szírom.
 Pétarade, *f.* löfés; fig. szélcsapás.
 Pétarasse, *f.* fokosféjsze.
 Pétaud, *m.* petárda, roncsa.
 Pétauder, *v. a.* petárdával betörni.
 Pétaudier, *m.* petárdás, roncsár.
 Pétaise, *m.* — aile, *Merkúr kalapja.*
 Pétaite, *m.* (bot.) kalepos szattyú.
 Pétaud, *m.* la cour du roi —, *hely,* hol mindenki ér akar lenni.
 Pétaudière, *f.* fam. zavarós gyülekezet. [pálcslás.
 Pétaichial, *ale, adj.* fűvőre pétaichiale.
 Pétaichies, *f. pl.* palécs; *m. pl.* tűzes betétség, palécslás.
 Pet-en-l'air, *m.* női pongyola.
 Petenuche, *f.* silány fátylehelyem.
 Péter, *v. n.* fagani; ropogni. [des
 Pétaise, *f.* hamvas szeder, gyalog szep.
 Péteur, *m.* fagó.
 Pétaillant, *te, adj.* ropogó, patlogó, tűzes; vin —, pezsgő bor.
 Pétaillément, *m.* patlogás, recsegés, ropogás; szikrázás, cillámlás.
 Pétailler, *v. n.* recsegni, ropogni, patlogni, sersegni; szikrázni, csillámlani; buborékolni, pezsegni (borról); buzogni, forni (vérről).
 Petit, *ite, adj.* kicsiny, kis, kicsi; esekély, silány; —, *m.* kis, kicsiny; kelyk.
 Petit-argent, *m.* érem, fehérarany.
 Petit-bols, *m.* keresztlécscoskok (ablakon).
 Petite-fille, *f.* unoka (nő).
 Petite-guerre, *f.* előőrsi csata, előőrsök összekötése.
 Petitement, *adv.* kisszerűleg, nyomorúan. [resek
 Petite-mignonne, *f.* koránérő ősziba.
 Petite-niece, *f.* unokahúg leánya.
 Petite-oie, *f.* lúdaprólék; apróságok (ruházathoz).
 Petites-maisons, *f. pl.* téthely.
 Petitesse, *f.* kicsinyesség; esekélyesség.
 Petite-vérole, *f.* hamis.

Petit-fils, *m. unoka.*
 Petit-gris, *m. szürke prém.*
 Pétition, *f. folyamodvány, kérelem, kérvény.*
 Pétitionnaire, *m. folyamodó.*
 Pétitionner, *v. n. folyamodni.*
 Petit-lait, *m. savó.*
 Petit-maltre, *v. Maltre.*
 Petit-métier, *m. kalács neme.*
 Petit-neveu, *m. unokaöcs fia.*
 Pétitoire, *adj. kérő, kérelmező; —, m. igénypanasz.*
 Petit-peuple, *m. köznép.*
 Petits-pieds, *m. pl. (culs.) baromfi.*
 Peton, *m. fam. lábacska.*
 Pétreau, *m. tőhajítás.*
 Pétreil, *m. hojsza, vészmadár.*
 Pétrification, *f. megkövesülés, kővülés, kővület.*
 Pétrifier, *v. a. megkövülni, kővé változtatni; se —, v. pr. megkövülni, kővé válni.*
 Pétrin, *m. sült- vagy dagasztóteknő.*
 Pétrir, *v. a. dagasztani, gyúrni.*
 Pétrissage, *m. dagasztás, gyúrás.*
 Petrisseur, *m. gyuró.*
 Pétrôle, *m. kőolaj.*
 Pétulament, *adv. pajkosan, pajzánul, hevesen.*
 Pétulance, *f. pajzáság, hevesesség.*
 Pétulant, *te, adj. pajzán, heves.*
 Pétun, *m. kapadokány.*
 Pétuner, *v. n. pop. füstölőgni.*
 Peu, *adv. keveset, kevésbé; — à —, lassanként; à — prds, majdnem, körülbelül; —, m. kevés, csekélység.*
 Peuplade, *f. népség, gyarmat, sereg; halivadék.*
 Peuple, *m. nép, népség; köznép; halivadék; haggymaguk.*
 Peuplement, *m. népesítés, benépesítés, telepítés. [pesedni.]*
 Peupler, *v. a. népesíteni; —, v. n. népeplir, m. nyárfá.*
 Peur, *f. félelem.*
 Peureux, *euse, adj. félnék.*
 Peut-être, *adv. talán.*
 Phaséon, *m. könnyű kocsi, hintó.*
 Phalange, *f. (ant.) sárt sor, csatarend.*
 Phalangien, *m. pl. kaszáspókfélék.*
 Phalène, *f. éjpile, éjlepke, bagolyféle.*
 Phantasmagorie, *f. képűvészet.*
 Phantasme, *m. ábrány, képzelmi tünemény, álkép.*
 Phantôme, *m. rém, rémkép, csalkép.*
 Pharaon, *m. farao (kártyajáték).*

Phare, *m. világítótorony.*
 Pharisaïque, *adj. farizeus, képmutató, szineskedő.*
 Pharisaïsme, *m. képmutatás, szineskedés. [szineskedő.]*
 Pharisien, *m. farizeus; képmutató.*
 Pharmaceute, *m. gyógyszerész.*
 Pharmaceutique, *adj. gyógyszerészeti; —, f. gyógyszerészet. [szertár.]*
 Pharmacie, *f. gyógyszerészet; gyógy-Pharmacien, m. gyógyszerész.*
 Pharmacologie, *f. gyógyszerészet.*
 Pharmacologique, *adj. gyógyszerészeti.*
 Pharmacopée, *f. gyógyszerkönyv, gyógytár.*
 Pharmacopole, *m. gyógyszerár.*
 Pharynx, *m. (anat.) garat.*
 Phase, *f. (astr.) változat, fénnyváltozat.*
 Phébus, *m. fig. dagály, szódagály.*
 Phénix, *m. phoenix.*
 Phénomène, *m. tünemény, tünet.*
 Philanthrope, *m. emberszerető, emberbarát.*
 Philanthropie, *f. emberszeretet.*
 Philanthropique, *adj. emberszerető.*
 Philharmonique, *m. zenekedvelő; —, adj. zenekedvelő.*
 Philologie, *f. nyelvészet.*
 Philologique, *adj. nyelvészeti.*
 Philologue, *m. nyelvész.*
 Philomathie, *f. tudomány.*
 Philomèle, *f. csalogány.*
 Philosophale, *adj. f. pierre —, bölcsesség kőve.*
 Philosophâtre, *m. álbölcs.*
 Philosophe, *m. bölcs, bölcselő, bölcsész; —, adj. bölcselmi, bölcsészeti. [mészkedni.]*
 Philosopher, *v. n. bölcselkedni, el-Philosophie, f. bölcsselem, bölcselkedés, bölcsész.*
 Philosophique, *adj. bölcselmi.*
 Philosophisme, *m. álbölcsselem, álbölcsészet.*
 Philosophiste, *m. álbölcs.*
 Philotechnie, *f. műszeret.*
 Philotechnique, *Philotechnique, adj. műszerető. [tal, varázzsal.]*
 Philtre, *m. szerelemital, bájital, bűvi-Phléborrhagie, f. érsérv, érszakadás.*
 Phlébotomie, *m. érvágó.*
 Phlébotomie, *f. érvágás.*
 Phlébotomiser, *v. a. eret vágni.*
 Phlébotomiste, *m. érvágó.*
 Phlégme, *v. Flégme.*
 Phlegmon, *m. kelés, vérkelés.*

Phlogistiqué, m. (chim.) *gyuanyag*; —, adj. *gyuanyagtartalmu*.
 Phlogiston, m. (chim.) *gyuanyag*.
 Phlogose, f. *rőphév*.
 Phocas, m. *tengeri borju*.
 Phœnicure, m. *csipkemaker*.
 Phonographie, f. *hangleírás*.
 Phonomètre, m. *hangmérő*.
 Phoque, m. *tengeri borju*.
 Phosphore, m. *viló, vilany*.
 Phosphoreux, euse, adj. *vilanytartalmu*.
 Phosphorique, adj. *vilós*.
 Photographie, m. *fényképész*; — phie, f. *fényképészet*; *fénykép*.
 Photographier, v. a. *fényképezni*; — phique, adj. *fényképi*.
 Photomètre, m. *fénymérő*.
 Phrase, f. *szólam, szólamód*.
 Phraséologie, f. *szólamír*.
 Phthisie, f. *sorvadás*.
 Phthisique, adj. *sorvado, sorvadási*.
 Phylactère, m. *varázsjel*.
 Physicien, m. *természetbuvár, természettudós*.
 Physiognomie, v. *Physionomie*.
 Physiognomonie, f. *arczulattan, arczettan, arcisme*.
 Physiographie, f. *természetrész*.
 Physiologie, f. *szervelettan, élettan*.
 Physiologique, adj. *életteni*.
 Physiologiste, m. *élettudós*.
 Physionomie, f. *arczulat*.
 Physionomiste, m. *arczértő, arczismerő*.
 Physique, adj. — ment, adv. *természettani*; testi, érzéki; *természettanilag stb.*; —, f. *természettan*. [*leírás*].
 Phytographie, f. *növényrajz, növény*.
 Phytologie, f. *növénytan*.
 Piaffe, f. fam. *magavetiség, magahánytatás, flogatás, pompa*.
 Piaffer, v. n. *fam. kérkedni*.
 Piailler, v. n. *rikácsolni*.
 Piaillerie, f. *rikoltás*.
 Piaillour, m. — euse, f. *kiáltozó, sikoltozó*. [*zsendén*].
 Piano-piano, adv. *csendesen, gyöngén*.
 Pianiste, m. *songorász*.
 Piano, Piano-forte, m. *songora*.
 Piastra, m. *piaster*.
 Piaulard, m. fam. *kiabáló*.
 Piauler, v. n. *pipelni*; *pityegni, nyöszörögni*.
 Pio, m. *csákánykapa*; *magas csúcsos hegy*; *karkály*; *katvanas (pikétben)*; à —, *egyenesen*.

Piciforme, adj. *szaroknemű*.
 Picéa, m. *szurkosfenyő*.
 Pichet, m. *cséskős korsó*.
 Picolet, m. *relesszorog*.
 Picoée, f. *hátramaradozás*; *rajzás (méhekről)*.
 Picoorer, v. n. *hátramaradozni (sereg-től)*; *mézet hordani kasba (méhekről)*.
 Picot, m. *tuskó*; *csákánykalapács*; *fogacska, horgacska (csipkén)*.
 Picote, f. fam. *himlő*.
 Picoté, ée, adj. *himlőhelyes*.
 Picotement, m. *csipés (dörben)*.
 Picoter, v. a. *csipni*; *csipkedni, vagdalni (madarokról)*.
 Pictorie, f. *vadalódszás, költkedés, csipkedés*.
 Picotin, m. *kis mérce szab*.
 Pie, f. *szarka*; *rostélyos, rostélystül*; *fromage à la —, túróajt*; *cheval —, tarka (ló)*. [*alapítvány*].
 Pie, adj. *kegyes*; *œuvre —, kegyes*.
 Pièce, f. *darab*; *rész*; *szoba*; *szindarab, zenedarab*; *pénz, darab pénz*; *ágyú*; *alakocska (sakkjátékban)*; *őreg hordó*; *fig. csíny*; *írat, íromány, okmány*.
 Pied, m. *láb*; à —, *gyalog*; — à —, *lépést, léptetve, lépésenként*.
 Pied-à-terre, m. *szállás, szálloda, szállóhely*. [*lőcslábn*].
 Pied-bot, m. *dongaláb, farkoslábn*.
 Pied-d'alouette, m. (bot.) *sarkvirág, szarkaláb*.
 Pied-de-chèvre, m. *feszítőrud*.
 Piédestal, m. *talap, talapsz*.
 Piédouche, m. *kis talapsz*. [*ber*].
 Pied-plat, m. *egészen közönséges em*.
 Piège, m. *kelepce, tőr*.
 Pie-grièche, f. *hőcsök, hőcsike*.
 Pierraille, f. *kővecs*.
 Pierre, f. *kő*.
 Pierrée, f. *kőcsatorna*.
 Pierreries, f. pl. *drágakövek*.
 Pierrette, f. *kővecske*.
 Pierreux, euse, adj. *köves*; —, m. *hólyagkőbajban szlődd*.
 Pierrot, m. fam. *veréb*; *bohóc*.
 Piété, f. *kegyesség, jámborság, istenféls, kegyelet*; — filiale, *gyermeki szeretet*. [*mire*].
 Piéter, v. a. *előkészíteni (valaki vala*.
 Piétiner, v. a. *döngölni, tapodni*; —, v. n. *doborogni*.
 Piétisme, m. *szenzszkedés*.

Piétiste, *m. szenteskedő.*
 Piéton, *m. gyalog, gyalogló.*
 Piétonner, *v. n. gyalogolni.*
 Piètre, *adj. — ment, adv. silány, rossz, hitvány (dolgozról); silányul.*
 Piétrerie, *f. hitványság.*
 Pieu, *m. karó, csövek; — de garde, jégcsövek.*
 Pieusement, *adv. jámborul, ajtatosan.*
 Pieux, *euse, adj. jámbor, istenfélő.*
 Pifre, *m. hasók, pohók, potrohos.*
 se Pifrer, *v. s'Empifrer.*
 Pigeon, *m. galamb.*
 Pigeonne, *f. jérczegalamb.*
 Pigeonneau, *m. galambocská.*
 Pigeonnier, *m. galambos, galambház.*
 Pignoeher, *v. n. rágódní, babrálni.*
 Pignon, *m. csúcs, ormó, hástető.*
 Pignoratif, *ive, adj. zálogos; contrat —, zálogkötés, zálogszerződés.*
 Pignorer, *v. a. p. u. elszálogosítani.*
 Pilastré, *m. falosszlop, kiálló falosszlop.*
 Pile, *f. rakás, halom; hidosszlop, híd-láb; szúróleknő; háttlap (pénz); korogzsinég.*
 Piler, *v. a. szúni, törni (mozsárban); —, v. n. fig. falni, szabálni.*
 Pileur, *m. törő; fig. faló, szabáló, fa-lékn.* [rekesszúd.
 Piliér, *m. gyámozzlop; szégyensfa;*
 Pillage, *m. szákmányolás.*
 Pillard, *m. szákmányoló, rabló; —, de, adj. lopó, tolvajkodó, rabló.*
 Piller, *v. a. et n. szákmányolni, lopni, rabolni; meglámadni (kutyáról); pillel fogd!* [látás.
 Pillerie, *f. szákmányolás, rablás; sak-*
 Pilleur, *m. szákmányoló, rabló.*
 Pilon, *m. kölyű, mozsártörő.*
 Pilonage, *m. szűs, törés.*
 Pilori, *m. pergőkahit; szégyensfa, bitófa.*
 Pilorier, *v. a. forgatni, pergetni; szé-gyenköre állítani.*
 Piloris, *m. péssmahód.*
 Pilot, *m. karó.*
 Pilotage, *m. karók leverése; karózat; hajókormányzás mestersége; hajó-kalauzi díj.*
 Pilote, *m. hajókalauz; maitre —, fő-kormányos.* [kalauzolni.
 Piloter, *v. a. et n. karókat leverni;*
 Pilotis, *m. alapkaró, karózat.*
 Pillule, *f. labdacsa.*
 Pillulier, *m. labdacskatulya.*
 Pimbèche, *f. csicsós, csicsomázott.*
 Pimélie, *f. szalonnabogár.*

Piment, *m. paprika.*
 Pimpant, *te, adj. felcsinosgatott, fel-csifrázott, csinos.*
 Pimpesonée, *f. csicsós, csicsomázott.*
 Pimpronelle, *f. pümpinella.*
 Pin, *m. fenyő.*
 Pinnacle, *m. orom, ormó.*
 Pinaasse, *f. csillehajó, sajka.*
 Pinastre, *m. erdei fenyő.*
 Pingade, *f. csipés.*
 Pince, *f. csipfogó; emelőbrúd, vas-dorong; pince; pl. rákláb, rák-ollója.*
 Pincé, *ée, adj. (v. Pincer) fesszes, fesszelgő; —, m. (mus.) pengetés.*
 Pinceau, *m. ecset, festő ecset; coup de —, ecsetvonal.*
 Pineé, *f. lábacska, kezecske; esipet.*
 Pince-maille, *m. szugori, fukar.*
 Pincement, *m. lecsipkedés.*
 Pincer, *v. a. csipni, lecsipkedni; fogni, megfogni; fig. szúrni (szóval); — la harpe, hárfázni.*
 Pincette, *f. fogócska; pincettes, pl. tűzfogó, csipővas.*
 Pinche-bee, *m. rézarany, tompak.*
 Pinçon, *m. fogás, fortély.*
 Pincure, *f. (drap.) redő (posztóban).*
 Pingouin, *m. röptelen, mankócs.*
 Pinque, *f. három fogelű sajka.*
 Pinson, *m. pinty; — royal, kupály, magnyű.*
 Pintade, *f. gyöngytyúk.*
 Pintadeau, *m. gyöngytyúkfi.*
 Pinto, *f. pint.*
 Pinter, *v. n. dözsölni.*
 Piochage, *m. kapálás.*
 Pioche, *f. kapa.*
 Piocher, *v. a. kapálni; fig. erősen dol-gozni.*
 Piochon, *m. ácsfejze.*
 Pioler, *v. Piauler.*
 Pion, *m. paraszt, közlegény (sakk-játékban), karika (ostáblajátékban).*
 Pionnier, *m. utász, árkász.*
 Piot, *m. fam. bor.*
 Pipage, *m. boradó.*
 Pipe, *f. pipa; tonna.*
 Pipeau, *m. nádsip; csalsip; pipeux, fig. fogások, csalogatók.*
 Pipée, *f. madárfogás csalsípval.*
 Piper, *v. a. sippal csalogatni; fig. megcsalni.*
 Piperie, *f. pop. család (játékban).*
 Pipette, *f. pipácska.*
 Pipeur, *m. hamis játékos.*

Pipi, *m. pipis, pipiske*; *faire* —, *pi-sálni*.
 Piquant, *te, adj. száró, éles*; *tövises, tűskés; fűszeres*; *fig. csipős; vonzó, ingerlő*; —, *m. tövis, tűske*.
 Pique, *f. dsida*; *fig. neheztelés, gyűlölség; dsidás*; —, *m. tűzőllés; pik, zöld (kártyában)*.
 Piqué, *m. kelme neme*.
 Pique-nique, *m. társas mulatság, társasvigalom*.
 Piquer, *v. a. et n. szúrni; átssúrni, átllyuggatni; esipni, égetni; tűzni, tűzdelni, tűzőgetve kivarrni; meg-tűzni, megjelöltni; fájni, sérteni, bosszantani, bántani, keseríteni; ingerelni*.
 Piquet, *m. sátorfa; jeleldőkaró; őrfő, táborsszem; pikét (játék)*.
 Piquette, *f. lőre*.
 Piqueur, *m. lovas vadász; lovász; följegyző; — de table, tányérnyaló, ebédleső*.
 Piquier, *m. dsidás*.
 Piqûre, *f. szárás, csipés; tűzőllés, tűzőgetés*.
 Piramide, *v. Pyramide*.
 Pirate, *m. tengeri rabló*.
 Pirater, *v. n. tengeri rablást űzni*.
 Piraterie, *f. tengeri rablás*.
 Pire, *adj. rozabb; le —, la —, leg-rozabb*.
 Piriforme, *adj. kőrticalaku*.
 Pirogue, *f. (vált) esónak*.
 Pirole, *f. kőrtike*.
 Pirouette, *f. kőrforga, forgany*.
 Pirouetter, *v. n. forogni*.
 Pis, *m. tölgy; csecs*.
 Pis, *adj. et adv. rozabb; rozabbul; le —, la —, legrozabb*.
 Pis-aller, *m. legrozabb eset*.
 Pisang, *m. paradicsomfige*.
 Pisaine, *f. halastó; öblőgetővistarító (sekretyekben)*.
 Pisé, *m. dőngölt föld, vortföld, tömött föld; földdel építés*.
 Pissasphalte, *m. gyantár, lágy szurok*.
 Pissat, *m. pis, pes, húgy*.
 Pissafroid, *m. hidegvérű ember*.
 Pissement, *m. peselés*.
 Pissenlit, *m. áyyba peselő*.
 Pisser, *v. a. et n. peselni*.
 Pisseur, *m. peselő, húgyos*.
 Pisseux, *euse, adj. húgyssagu*.
 Pissoir, *m. vízelőzug*.
 Pissotière, *v. n. húgyozgatni*.

Pissotière, *f. vízelőzug*.
 Pistache, *f. pisztács; — sauvage, ka-lyogmakk*.
 Pistachier, *m. pisztácsfa*.
 Pisté, *f. nyom, csapa*.
 Pistil, *m. (bot.) terme, anyaszál*.
 Pistole, *f. pisztoly (pénz/aj)*.
 Pistolet, *m. pisztoly*.
 Pistoler, *m. pisztolylovész*.
 Piston, *m. kölyű, szivattyusó; fúzló —, csappantyus puská*.
 Pitance, *f. adag (sárdákban)*.
 Pitancier, *f. pincésrész (sárdákban)*.
 Pitaud, *m. perassítuskó*.
 Piteux, *euse, adj. — enusement, adv. nyomorult, siralmas; siralmasan*.
 Pitié, *f. szánalom, szánakozás*.
 Piton, *m. (serr.) csavar*.
 Pitoyable, *adj. — ment, adv. szánandó, sajnós, nyomorúságos; szánandó-lag, sajnósan*. [festőleg]
 Pittoresque, *adj. — ment, adv. festői*.
 Pituite, *f. nyálka*.
 Pitnieux, *euse, adj. nyálkás*.
 Pivert, *m. szolna, zöld herkály*.
 Pivoine, *f. bassál; —, m. prók, sü-völő*. [gyökér; fig. földolgo]
 Pivot, *m. csap; törzsgyökér, szie*.
 Placage, *m. kirakott asztalosmunka; sátorpénz, helypénz*.
 Placard, *m. raglap, hirdetés; gany-irat, gyalászóirat; bétet (ajtón)*.
 Placarder, *v. n. nyilvánosan kiragasz-tani*. [állomás, hivatal]
 Place, *f. hely, tér; piac; vár; fig.*
 Placement, *m. elhelyezés (pénz); ka-matra kiadott pénz*.
 Placer, *v. a. állítani, helyezni, odatenni, elhelyezni, helyet kijelöltni; alkalmazni; hivatalba tenni, gondoskodni (...ról, ...ról); se —, leltlni, helyet foglalni*.
 Placet, *m. kérvény; szék (hát nélkül)*.
 Placier, *m. vásárbűró; térdőrnök, hely-bérő*.
 Plafond, *m. mennyezet, felső padolat*.
 Plafonner, *v. a. csifra mennyezzel-ellátni*.
 Plafonneur, *m. mennyezzel-festő*.
 Plage, *f. lapos part; égláj*.
 Plagiaire, *m. marialócs, könyvmarta-lócs, orviro; gyermekrabló*.
 Plagiat, *m. orviral, írői orzás, köny-martalek; gyermekrablás*.
 Plaid, *m. vődöszéd; kendő*.
 Plaidable, *adj. jour —, törvényt nap*.

Plaisant, te, adj. perben beszéld.
 Plaisir, v. a. et n. perben beszélni, perben vinni, perlekedni.
 Plaisieur, m. perlekedő; csivakodó.
 Plaidoirie, f. ügyvédi hivatal; törvényszéki gyakorlat; ügyvédség, ügyvédség.
 Plaidoyable, adj. jour —, törvénynap.
 Plaidoyer, m. védőbeszéd, védőszóoklat.
 Plais, f. seb; sebhely; fig. fájdalom.
 Plaignant, te, adj. (ár.) panaszoló, vádoló; —, m. — te, f. vádoló; vádlónő.
 Plain, ine, adj. egyenes, sík, rósa, síma, lapos; —, m. mészgödör.
 Plainage, m. (tan.) meszesítés.
 Plaisandre, v. a. ír. sajnálni, szánni, sajnálni, siratni; se —, v. pr. panaszolni.
 Plaine, f. síkság.
 Plaint, part. v. Plaisandre.
 Plainte, f. panasz, jajpanasz; vádlevél, panasz.
 Plaintif, ive, adj. —ivement, adv. panaszos, siránkozó; panaszoló, siránkozó.
 Plaire, v. n. ír. tetszeni.
 Plaisamment, adv. nyájasan.
 Plaisance, f. kedv, gyönyör; maison de —, mulatóház, kéjház.
 Plaisant, te, adj. kedves, kellemes, nyájas, vig; különös, furcsa; —, m. tréfás.
 Plaisanter, v. a. oszfozni, gúnyolni, tréfát űzni; —, v. n. tréfálózni.
 Plaisanterie, f. tréfa.
 Plaisir, m. gyönyör, öröm, mulatság; tetszés, kény.
 Plaisir, f. (tan.) oszfo.
 Plamer, v. a. (tan.) csaválni.
 Plamuse, f. pop. pof, pofonesapás.
 Plan, m. sík, tőrszél, síkság, laposság; terv, vázlat; —ane, adj. sík, lapos, egyenes.
 Planche, f. deszka; lap; rézmetszőny; hágsó (hintón).
 Plancheur, v. a. kidesszkálni, kipalózni. [deszkázni].
 Plancheur, m. padosát, szobapalló.
 Planchette, f. deszkácska; walesont; mérőasztal, mérőasztal.
 Plançon, m. fűszemete.
 Plane, f. (tonn.) faragókés, metszőkés; simítógyalú.
 Planer, v. a. egyenlítani, egyengetni, simítani; —, v. n. lebegni (madarakról).

Planète, f. bolygó, bujdosó (csillag).
 Planimétrie, f. lapmértan, síkmértan.
 Plant, m. bujtóvány, ültetvényág; ültetmény.
 Plantage, m. ültetmény, ültetvény.
 Plantain, m. útifű.
 Plantard, v. Plançon.
 Plantation, f. ültetés; ültetvény.
 Plante, f. növény, palánta; — du pied, talp, lábtalp.
 Planter, v. a. et n. ültetni; kitűzni; fig. — là qn., valakit magára hagyni; se —, v. pr. letelepedni, oda ülni.
 Planteur, m. ültető.
 Plautoir, m. ültetőfa. [keny].
 Plantureux, euse, adj. bő, igen termé-
 Plauure, f. forgács.
 Plaque, f. lap, lemez; számlap (órán); falgertyatartó. [szelni].
 Plaquer, v. a. bevonni, kirakni, leme-
 Plaque, f. fillér, batka.
 Plaqueur, m. (men.) szelvényező, fal-
 lappal borító.
 Plastique, adj. képi, képes, képelő, képlési, ábrázmányos; —, f. képe-
 les, képlőművészet.
 Plastron, m. mellvédő, mellrevaló; mellbőr; fig. csélszár tárgya.
 Plat, m. lap, terület, terület; tat; donner des coups de — d'épée, megkard-
 lapozni.
 Plat, ate, adj. lapos, sík, egyenes; fig. aljas, közönséges, izellen, sültellen.
 Platane, f. boglárfa, platán.
 Plat-bord, m. (mar.) hajópárkány.
 Plate, f. deregtye, komp.
 Plateau, m. mérlegserpenyő (nagy mérlegeken); kávédeszka, thea-
 deszka; kintál; süteménynekvaló deszka; főnsik; asztaldisz; tűztelep.
 Plate-bande, f. kertágy; ablakbél.
 Platée, f. alapfal; egy nagy tállal.
 Plate-forme, f. lapos föld; erkély; tűztelep; foktér.
 Plate-longue, f. fűzőszij.
 Platement, adv. egyenesen, kerekén; közönségesen.
 Platile, f. gyolcs.
 Platine, m. érem, fehérarany.
 Platitude, f. aljasság, aljas kifejezés.
 Platonique, adj. platói.
 Plâtrage, m. gipszmű, gipszmunka.
 Plâtras, m. gipsztörmelék.
 Plâtre, m. gipsz; gipsznyomat; fejtér arcfesték.
 Plâtre-ciment, m. gipszragaszt.

Plâtrer, v. a. gipszzel bevonni; fig. elpalástolni; se —, v. pr. magát kendőzni, festeni. [nemű.]
 Plâtreux, euse, adj. gipszfelo, gipsz-
 Plâtrier, m. gipszműves, gipszelo.
 Plâtrière, f. gipszfejtes.
 Plausibilité, f. valószínűség.
 Plausible, adj. —ment, adv. elfogadható, valószínű; elfogadhatóság, valószínűség.
 Plébien, enne, adj. közpolgári; póriás; —, m. közpolgár.
 Plébisoite, m. néphatarozat.
 Pléiades, f. pl. fiastyúk, hetevény.
 Plein, eine, adj. tele, telj; teljes; —, adv. tele, telve; —, m. telj.
 Pleinement, adv. teljesen.
 Plénière, adj. f. teljes.
 Plénipotentiaire, adj. teljes hatalmu, megbízott; —, m. meghatalmazott.
 Plénitude, f. teljesség.
 Pléonasmе, m. szöfölkötség.
 Pléthore, f. vérduzzadás, vérbőség.
 Pléthorique, adj. vérbő, duzzadási, duzzadozó.
 Pleurard, de, adj. fam. síró.
 Pleurer, v. n. sirni; —, v. a. siratni.
 Pleures, f. pl. dög gyapja.
 Pleurésie, f. oldalnyílás.
 Pleureur, m. —euse, f. síró; kalott-kisérő; sírónd.
 Pleureuses, f. pl. gyászkezfodor.
 Pleureux, euse, adj. siránczó.
 Pleurnicher, v. n. fam. siránczó arcot csinálni, mutatni.
 Pleurs, m. pl. köny, könnyű.
 Pleutre, m. pop. kamassz.
 Pleuvoir, v. imp. ír. esni (esőből)
 Plèvre, f. mellhártya.
 Pleyon, m. gúsz, süzgúsz.
 Plî, m. ráncz, redő; hajlás, görbület; fig. szokás; levélboríték.
 Pliable, adj. hajlékony.
 Plîage, m. hajlás, görbítés; összehajtogatás, hajtogatás, fázcolás.
 Plîant, te, adj. hajlékony; síége —, táboriszék.
 Plîe, f. tarsony, hatbibircsós felszeguszó.
 Plîer, v. a. redőzni; fázcolni; hajtani, meghajtani, meggörbitni, összehajtogatni; —, v. n. meghajlani; engedni; se —, v. pr. magát meghajtatni, meghajolni; fig. magát alávetni.
 Plînthe, f. et m. (arch.) talpapl, szék-

lap; (mem.) székpárkány, talppárkány.
 Plîoir, m. fázcolócsont, hajtogatósont.
 Plîque, f. lengyelfürt.
 Plissement, m. redőzés.
 Plisser, v. a. redőzni, redőzgetni; —, v. n. et se —, v. pr. ránczot vetni.
 Plisser, f. redőzel. [járól].
 Plöage, m. kártolás, gyaratás (gyap).
 Plomb, m. ólom.
 Plombagine, f. olanyfényle.
 Plombé, m. (rel.) ólomszínű máz; —, ée, adj. ólomszínű.
 Plomber, v. a. mázzal bevonni; kiónozni, ónnal betömni; függélyzővel mérni; — la terre, földet dögölni.
 Plomberie, f. ólomöntés; ólommű.
 Plombeur, m. kiónozó, ónnal betömő; olmozó.
 Plombier, m. ólomműves.
 Plongeant, te, adj. felülről lefele.
 Plongeon, m. bukrucsa; vízi rajgó.
 Plonger, v. a. mártani, bemártani, lemeríteni, elbuktatni; elsüllyeszteni; —, v. n. elmerülni, elbukni; süllyedni, süppedni.
 Plongeur, m. buvár; cloche de —, buvárharang.
 Ploutre, m. henger.
 Ploutrer, v. a. (agr.) hengerezni, meghengerezni. [hajlani].
 Ployer, v. a. et n. meghajlani; meghajlani.
 Pluche, v. Peluche.
 Plûe, f. eső.
 Plumage, m. tollazat.
 Plumail, m. tollseprő.
 Plumasseau, m. tollseprő.
 Plumasserie, f. tollpiperezés.
 Plumassier, m. tollpiperész; tollékáros.
 Plume, f. toll.
 Plumeau, m. tollseprő.
 Plumée, f. bemártott toll (tintába).
 Plumelle, f. tollaszegefű.
 Plumer, v. a. mellestzeni, kopasztani, kitépni. [tollas kalap].
 Plumet, m. dísztoll, kalaptoll, forgó;
 Plumetie, m. vázlat, fogalmazat.
 Plumeux, euse, adj. tollas; tollnemű.
 Plumitif, m. törvényszéki jegyzőkönyv; fig. úrnok; greffier du —, törvényszéki úrnok.
 Plumon, m. tollaság.
 Plupart, f. nagyobb rész.
 Pluralité, f. többesség.
 Pluriel, m. (gr.) többes, többes szám.
 Plus, adv. több; — grand, nagyobb;

le — grand; legnagyobb; de —
 azonfelül; — du tout, semmikép sem,
 egyáltalában nem; —, m. többbet.
 Pluser, v. a. gyapjút tépni.
 Pluseurs, adj. pl. több, különféle.
 Plus-offrant, m. — te, f. leg többbetigérő.
 Plus-que-parfait, m. (gr.) régmúlt (idő).
 Plutôt, adv. előbb; inkább.
 Pluvial, m. miseruha.
 Pluviale, adj. f. eau —, esővíz.
 Pluvier, m. esőszalonka.
 Pluvieux, euse, adj. esős.
 Pluviose, m. esőhónap.
 Pneumatique, adj. machine —, légszi-
 vattyú; —, f. légmozgás.
 Pneumonie, f. tüdőgyulladás.
 Pneumonique, m. tüdőszér.
 Pnigme, m. fojtóhurut.
 Poallier, m. harangtorony.
 Poche, f. zseb; zsák; begy; csifrázat
 (írásban).
 Pocher, v. a. — les yeux à qn., valaki
 szemét kékre verni. [bében.
 Pocheter, v. a. magával hordozni zse-
 pochettier, m. bőrdobos.
 Pochette, f. zsebecske; kis zsákháló.
 Podagre, adj. köszvényes; —, m. kösz-
 vény; köszvényben sínlódó.
 Podure, f. maróka, földibolha.
 Poêle, m. halottlappal; kályha; szoba.
 Poêle, f. serpenyő; sókasan; (pot.)
 kemence, égelőkemence.
 Poêlée, f. egy serpenyővel.
 Poêlerie, f. konyhaedény.
 Poëlier, m. serpenyős.
 Poëlon, m. serpenyőcske.
 Poëlonnée, f. egy serpenyőcskével.
 Poème, m. költemény.
 Poésie, f. költészet; költemény.
 Poète, m. költő, költész.
 Poëtereau, m. versfaragó, fűzfaköltő.
 Poëterie, f. rímelés.
 Poëtasse, f. p. u. költésző.
 Poétique, adj. — mant, adv. költő, köl-
 tészi, költészeti; költőileg; —, f.
 költészettan.
 Poëtiser, v. n. fam. verselni.
 Poids, m. nehézség, súly.
 Poignant, te, adj. szúró, égető.
 Poignard, m. tőr, gyilkos.
 Poignarder, v. a. meggyilkolni.
 Poignée, f. egy marokkal, marokkal
 tele; markolat, nyél, fogó.
 Poignet, m. kézizület, készcsukló; ingujj.
 Poil, m. szőr.
 Poile, v. Poêle.

Poilette, f. vérmedencze.
 Poiloux, m. ringyongy (ember).
 Poilu, ue, adj. szőrős.
 Poignon, m. ár, árvéső; éktű; dom-
 borító (pléhműveseknél); pénzbe-
 lyeg; (mac.) kővéső; betűbélyeg;
 bormérték neme.
 Poindre, v. a. irr. p. u. szúrni; —, v.
 n. kicsirázni; szürkülni, viradni.
 Poing, m. ököl.
 Point, m. szűrés; pont; varrás, him-
 varrás, hímzés; fig. szakasz; kö-
 rülmény; nyílallás.
 Point, adv. nem, ne, sem, semmi,
 nincs; — du tout, épen nem, általá-
 ban nem; il n'a — d'argent, nincs
 pénze.
 Pointe, f. hegye valaminek; tövis,
 tűske; ár; karcstű; csákánykala-
 pács; esztergász acél vagy véső;
 ledény; vég; előhegy, fok; ágas-
 kodás (lóról).
 Pointement, m. ágyúirányzás.
 Pointer, v. a. szúrni; pontoszni; meg-
 hegyezni; be-, összehérezni; —
 un canon, ágyút irányozni; —, v. n.
 előjöni, kijöni, hajtani, kihajtani;
 főlemelkedni.
 Pointeur, m. (art.) ágyúirányzó.
 Pointillage, m. (grav.) pontozás.
 Pointille, f. p. u. csekélység, hajszál-
 hasogatás, elméncskedés.
 Pointillé, m. (grav.) pontozómodor.
 Pointiller, v. n. (grav.) pontozni; apró-
 ságon felakadni; —, v. a. vagda-
 lódzni, szúrni (szóval), csipdesni.
 Pointillerie, f. fam. vagdalódzás, kö-
 tekedés, csipkedés.
 Pointilleux, euse, adj. akadémikus, szőr-
 szálfasogató.
 Pointu, ue, adj. hegyes.
 Poire, f. körte; lóporzacskó.
 Poiré, m. körtemust.
 Poireau, m. hagyma; szömölcs, bi-
 búrsó; petit —, metélőhagyma.
 Poirée, f. — rouge, vörös répa.
 Poirier, m. körtefa.
 Pois, m. borsó.
 Poison, m. mérég.
 Poissard, de, adj. aljas, pórnépi.
 Poissarde, f. halkofa.
 Poissement, m. beszurkolás.
 Poisser, v. a. szurkolni, beszurkolni.
 Poisson, m. hal.
 Poissonaille, f. halivadék.
 Poissonnerie, f. halpiacz, halvásár.

Poissonneux, euse, adj. halas, haldús.
 Poissonnier, m. — ére, f. halárus; hal-
 árusnő.
 Poissonnière, f. halbogrács, halúst.
 Poitrail, m. szűgy (lőé); szűgyelő,
 melledző; melledszka; keresztge-
 rendő; kapuretesz; küszöb.
 Poitrinaire, adj. mellbeteg.
 Poitrinal, m. rövid puská.
 Poitrinatif, m. puskás.
 Poitrine, f. mell.
 Poitrinière, f. melledszka.
 Poitron, m. sárgaszilva.
 Poltrade, f. borsoslé.
 Polvre, m. bors.
 Polvrer, v. a. borsosni, megborsosni.
 Polvriér, m. borscsereje; borszelenező.
 Polvrière, f. fűszermillye, borstartó.
 Poix, f. szurok.
 Polacre, m. lengyel nemes.
 Polaire, adj. sark . . ., sarki, gönczös,
 göncsi.
 Polarité, f. gönczösség, sarkiasság.
 Polatouche, m. repülő mókus.
 Pôle, m. földszark, göncz.
 Polémique, adj. vitászi, vitázó; —, f.
 vitázat; vitáztat. [koszi.
 Polémiser, v. n. p. u. vitásni, vitat-
 Poli, ie, adj. pallérozott, fényes, sima;
 udvarias, finom; —, m. fényesség,
 simaság, sikárlat.
 Poliatre, m. város orvosa.
 Police, f. rendőrhivatal, rendőrség;
 (com.) bízósítékjeggy.
 Policier, v. a. rendezni, rendbehozni;
 rendőrséggel ellátni, rendőrséget
 felállítani.
 Polichinel, Polichinelle, m. bohóc.
 Poliment, m. sikárlás, simítás, kőszö-
 rülés; fényesség, simaság.
 Poliment, adv. udvariasan, finomul.
 Polion, m. csombor.
 Polir, v. a. simítani, csiszolni, pallé-
 rozni, kőszörülni.
 Polisseur, m. simító, csiszoló, sikárló.
 Polissoir, m. sikáraezél, sikárfog, si-
 mitófog; mezei szarló, kannamosó.
 Polissoire, f. fényesítőkefe.
 Polisson, onne, adj. trágár, piszkos;
 —, m. utczagyerek, kőszagyerek;
 trágár.
 Polissonner, v. n. utczagyereki csino-
 kat tenni. [ság.
 Polissonnerie, f. csin, gasság; trágár-
 Polissure, f. csiszolás, pallérozás; si-
 maság.

Politesse, f. udvariasság, módosság.
 Politique, adj. — ment, adv. politikai;
 politikailag; fig. okos, ildomos, ra-
 vass, szemes, ovatos; —, m. állam-
 férfit, politikus; ravasszi; —, f. po-
 litika, országtudomány, kormány-
 tan; fig. ildomoság, ildom.
 Politiquer, v. n. fam. politizálni.
 Polka, f. polkatáncz.
 Pollicitation, f. (dr.) igérs, ígért.
 Polluer, v. a. megzsentségteleníteni,
 megfertőztetni.
 Pollution, f. megzsentségtelenítés;
 magömlés; fertőzés. [sane.
 Polonaise, f. lengyel táncz; lengyel
 Polquer, v. n. polkát tánczolni.
 Polqueur, polkiste, m. polkatánczos.
 Poltron, onne, adj. félénk, gyáva,
 pulya; —, m. gyáva, pulya (ember).
 Poltronnerie, f. félénkség, gyávaság.
 Polyarchie, f. sokuralom.
 Polyèdre, m. soklap.
 Polygame, adj. többtársu, többneji.
 Polygamie, f. többtársaság, többne-
 jűség, soknejiűség.
 Polygarchie, f. sokuralom.
 Polyglotte, adj. soknyelvű, több nyel-
 ven ért. [szög.
 Polygone, adj. sokszögű; —, m. sok-
 Polygraphe, m. sokat író.
 Polygraphie, f. titkos írás.
 Polymathie, f. soktudás.
 Polynôme, m. soktag, soktagzat.
 Polype, m. habarcs; pöfötag.
 Polypeux, euse, adj. habarcsnemű,
 pöfötagnemű.
 Polysyllabe, adj. sokszótagu; —, m.
 soktagu szó.
 Polysyllabique, adj. sokszótagu.
 Polytechnique, adj. műegyetemi; ének
 —, műegyetem.
 Polythéisme, m. sokistenűség.
 Pommade, f. hajkenőcs.
 Pommeader, v. a. hajkenőccsel kenni.
 Pommalle, f. rossz gyümölcs.
 Pomme, f. alma; fig. gomb; — de terre
 burgonya.
 Pommé, m. almamust.
 Pommé, ée, adj. chon —, fejez ké-
 posztá; fou —, fűbolond, nagy bo-
 lond.
 Pommeau, m. kardgomb, merkolat
 gob; kapa, nyeregkapa.
 Pommelé, ée, adj. apró felhaktól el-
 borított; almás (lovakról); cheval —
 almás szürke, almászürke (ló).

se Pommeler, v. pr. bányásfelhőssé, barkássá lenni (égről); almásodni (lovakról). [borulni.]
Pommer, v. n. (jard.) fejesedni, be-
Pommerale, f. almás kert.
Pommette, f. gembocaka, csomócska;
 — de la joue, járomesont.
Pommier, m. almafa.
Pomologie, f. gyümölcsészség, gyümölcs-
 ism.
Pomologue, m. gyümölcsész.
Pompe, f. szivattyú; pompa.
Pomper, v. a. et n. szivattyúzni; ki-
 szivattyúzni.
Pompette, f. (imp.) festéklabda.
Pompeux, euse, adj. — eusement, adv.
 pompás; pompásan.
Pompier, m. szivattyús.
Pompon, m. fejkék, fejdísz; csikornyá
 (beszédben).
Pomponner, v. a. csifrázni (fejeket).
Ponant, m. nyugat, napnyugat.
Ponçage, m. (dess.) lapon keresztül
 lemácsolás.
Ponce, f. (dess.) rakmetzsvény; —
 adj. pierre —, tajtékkő.
Poncé, m. (oom.) fekete festék.
Ponceau, m. pipacs; kiállóveres szín;
 — adj. kiállóveres, királyveres.
Poncer, v. a. lapon keresztül lemá-
 solni, átmasolni; tajtékkővel meg-
 dörzsölni; (oom.) fekete festéssel
 megjelölni.
Ponche, m. pucos, szeszle.
Poncis, m. kimetszett minta lemáso-
 lásos; vonallap.
Ponction, f. (chir.) szúrás, haszsurat.
Ponctualité, f. pontososság.
Ponctuation, f. pontozás.
Ponctuel, elle, adj. — ellement, adv.
 pontos; pontosan.
Ponctuer, v. a. et n. (gr.) pontozni;
 (mus.) pontozni, megpontosítani.
Pondérable, adj. mérlegelhető, meg-
 fontolható, megmászálható.
Pondérer, v. a. mérlegelni, fontolóra
 venni.
Pondeuse, adj. poule —, tojótyúk.
Pondre, v. a. et n. tojni.
Pongo, m. vadembermajom.
Pont, m. hid; hajófüdél, fűdélzet.
Pontac, m. pontaki bor.
Pontanier, m. hidvámos.
Ponte, f. tojás; tojás ideje; —, m.
 hátyarakó. [don].
Ponté, m. kanyarvas, kanyarfa (kar-

Pontée, ée, adj. (mar.) fűdélzettel el-
 látott.
Pontet, m. (arq.) kanyarvas, kanyarfa.
Pontife, m. főpap.
Pontifical, ale, adj. — alement, adv.
 főpapi; pápai; püspöki; főpapilag
 stb. [pápai méltóság.]
Pontificat, m. főpapság; pápaság.
Ponton, m. hajóhid, dereglye-komp.
Pontonage, m. révpenz, hajóbér, komp-
 pénz. [hidász.]
Pontonier, m. hidvámos; révész; (mil.)
 Populace, f. pór nép.
Populacier, ére, adj. pór népi, aljas.
Populaire, adj. — ment, adv. népszerű;
 népszerűleg.
Populariser, v. a. népszerűsíteni, köz-
 hasznúvá tenni. [ség.]
Popularisme, m. népszerűség, népies-
 Popularité, f. népszerűség; népszerűség,
 leereszkedés.
Population, f. népesség.
Populeux, euse, adj. népes.
Poque, m. játék neme.
Pore, m. disznó; disznóhús. [lőr.]
Porcelaine, f. porcellán; babos csül-
Porchaison, f. disznókövérség, ház.
Porche, m. pítvar, előcsarnok (tem-
 plomé). [pásztor.]
Porcher, m. kondás, kanász, disznó-
Porcherie, f. disznóól.
Porc-marin, m. tengerimalac.
Porc-sanglier, m. vad disznó.
Pore, m. likacs, lyukacs, bőrlíkacs,
 izsólik.
Poreux, euse, adj. likacsos.
Porosité, f. likacsosság.
Porphyre, m. porfir; dörzsölőkő.
Porphyriser, v. a. dörzsölőkővön szét-
 dörzsölni.
Porreau, v. Poireau.
Port, m. kikötő.
Port, m. teher; vitél; vitélbér; suvar;
 postapénz; fig. testtartás; — d'une
 plante, növény növése.
Portable, adj. vihető, hordozható.
Portage, m. hordás.
Portail, m. kapuzat, diszkapu.
Portant, m. nyel, fül.
Portant, te, part. et adj. hordó, hor-
 dozó, vihető.
Portatif, ive, adj. hordozható, könnyen
 vihető; dictionnaire —, szeszszótár;
 —, m. írólap.
Porte, f. ajtó, kapu.
Porte-aiguille, m. kötőtök.

Porte-arquebuse, *m.* puskatölvővadász.
 Porte-asiëtte, *m.* tállartókarika.
 Porte-balle, *m.* házaló.
 Porte-bannière, *m.* zászlóvivő.
 Porte-cahier, *m.* könyvtárcsa, íratárcsa.
 Porte-chaise, *m.* gyaloghintós.
 Porte-chausse, *m.* nadrágtartó.
 Porte-cigare, *f.* szivarszopóka; szivartartó.
 Porte-clef, *m.* tömlőcstartó.
 Porte-corps, *m.* nyerges kocsi.
 Porte-crayon, *m.* író, rajzón, rajstoll.
 Porte-croix, *m.* kereszttű.
 Porter-dîner, *m.* éthordó szülkek.
 Porte-drapeau, *m.* zászlótartó.
 Portée, *f.* lövéstáv; távolság, melyig a lőtás, hallás stb. hat; tehetőség; ellet; gerenda hosszúsága.
 Port-enseigne, *m.* zászlótartó.
 Port-épée, *m.* kardszíj.
 Porte-épéron, *m.* sarkantyút hordó.
 Porte-étandard, *m.* zászlótartó; zászlósark.
 Porte-étrier, *m.* kengyelcsíj.
 Porte-faix, *m.* terekhordó, házaló.
 Porte-feu, *m.* gyutacs, gyújtó; gyúcső.
 Portefeuille, *m.* tárcsa.
 Porte-flambeau, *m.* fíktyaívő.
 Porte-lettre, *m.* levéltáska.
 Porte-malheur, *m.* fam. szerencsétlen ember. [fogas, ruhafogas.
 Porte-manteau, *m.* ruhaiszák, batu;
 Porte-monnaie, *m.* pénz tárcsa.
 Porte-montre, *m.* szebbóratartó.
 Porte-more, *m.* zablassíj.
 Porte-mouchettes, *m.* koppantótalp.
 l'orte-musc, *m.* pénzsmány.
 l'orte-paquet, *m.* postainas, gyalogposta; ujdonsz.
 Porte-peigne, *m.* fésűtok.
 Porte-presse, *m.* sajtótalp.
 Porter, *v. a.* vinni, hordani, hordozni; elvinni; hozni; magával vinni; hasznak lenni; előhozni; tartalmazni; tární; bejelenteni; kedveszni, biztatni, serkenteni; rávenni; —, *v. n.* nyugszani; hordani (puskáról), találni; vinni; kormányozni; se —, *v. pr.* menni (valahová); magát érzeni, lenni; hajlandónak lenni, ásni (valamit).
 Porter, *m.* angol ser.
 Porte - respect, *m.* díszjel, becsjel; érnékp.

Porterie, *f.* kapuslak.
 Porte-sel, *m.* sókas, sószelencze.
 Porte-tapisserie, *m.* szőnyegajtó.
 Porteur, *m.* — euse, *f.* vivő, hordozó, átadó; előmutató; váltótulajdonos; vivő stb.; cheval —, nyergeslő.
 Porte-verge, *m.* pálcasívő. [csa.
 Porte-verre, *m.* pohártalap, pohártű.
 Porte-voix, *m.* szócső, szószeszlő.
 Portier, *m.* — ère, *f.* ajtónálló; kapu; kapus.
 Portière, *f.* zárda kapusnéje; kocsiajtó; ajtófüggöny; lenyedszakanca; brebis —, anyajuh, jerke.
 Portion, *f.* rész; részlet, adag.
 Portioncule, *f.* részecske.
 Portique, *m.* osslopcsarnok.
 Portrait, *m.* arszkép; fig. kép, festmény; — en buste, mellkép; — en pied, életnagyságu kép.
 Portraiture, *f.* arszképfestés, arszképfestészet.
 Posage, *m.* fölállítás.
 Pose, *f.* éjféli ór; küldet, letétel, kirakás, felállítás.
 Posé, ée, adj. felállított; odatett; föltett; komoly, nyugott.
 Posément, adv. meggondolva, lassen.
 Poser, *v. a.* állítani, odatenni, letenni; felállítani; megállapítani; trászba foglalni; föltenni (előre); —, *v. n.* feküdni, nyugodni (valamin); se —, *v. pr.* megnyugodni, lecsendesülni.
 Positif, ive, adj. — ivement, adv. bizonyos, állító, tövőleges; tőteles, tőnyleges; igenleges; bizonyosan stb. —, *m.* bizonyosság, tőnylegesség; kézorgana; (gr.) alapfok, első fok.
 Position, *f.* állás, helyzet, fekvés; tövds, állítás, tőtel.
 Posséder, *v. a.* bírni, birtokában lenni (valaminek); fig. jártasnak lenni (valamiben).
 Possesseur, *m.* birtokos.
 Possessif, adj. tulajdonító.
 Possession, *f.* birtok.
 Possessoire, *m.* birtokfog.
 Possessoirement, adv. birtokjogilag.
 Possibilité, *f.* lehetőség, lehetőség.
 Possible, adj. lehető, lehetséges; —, *m.* lehetőség.
 Postdate, *f.* utókeltesz, hátrana-peld.
 későbbi keltesz, későbbi kelte (valaminek). [pofni
 Postdator, *v. a.* utókeltesz, hátrana-

oste, *f.* posta; postaház; postádó-
máz; postalovag; postanap; posta
(golyó); —, *m.* állomás; őrs, őr-
hely; réteg, terület.
oster, *v. a.* felállítani, helyezni, el-
helyezni.
ostère, *m.* írás. alfel.
ostère, *m.* sure, *adj.* — eurement, *adv.*
utóbbi, későbbi; utóbb; —, *m.* alfel.
ostèriorité, *f.* későbbiség, utóbbiság;
— de date, utóbbi, későbbi kelte (va-
laminek).
ostèrité, *f.* utódiság, utókor.
osthume, *adj.* utószülött.
ostiche, *adj.* hamis, ál, nem valódi;
nem illő.
ostillon, *m.* postalegény, postakocsis.
ostposer, *v. a.* p. u. utána lenni.
ostposition, *f.* p. u. utánatétel, háttra-
tétel.
ost-scriptum, *m.* utóírat.
ostulant, *m.* követelő.
ostulat, *m.* követelés.
ostulation, *f.* követelés; kivétel; szor-
falmaszás, sürgelés.
otuler, *v. a.* igényelni, rajtalenni;
kivételni; —, *v. n.* pórt vinni (ör-
vényezéknél).
osture, *f.* állás, testállás, magatar-
tás; helyzet.
ot, *m.* faszék; mérték neve (két pint),
kazna; — de chambre, éjedeny.
otable, *adj.* iható.
otage, *m.* leves.
otager, *m.* levesestál; konyhakert;
—, őre, *adj.* leveses.
otasse, *f.* hamuszír.
ote, *adj.* *f.* main —, dagadt kéz.
otean, *m.* karó; palló; bocska, kád.
otée, *f.* faszékkal tele; mintaföld;
— d'étain, ónhamu.
otélé, *é. o.* *adj.* húsos.
otélot, *m.* olanyfényle.
otence, *f.* mankó; mérték, mérv, mérle,
mérbrud; (sorr.) sárlemesvas.
otentat, *m.* hatalmasság.
oterie, *f.* faszekasmű, faszekasáru;
faszekasmesterség.
otier, *m.* faszekas; — d'étain, csinón-
tű, ónműves.
otin, *m.* sárgaréz; lombik.
otine, *f.* apró ajók.
otion, *f.* orvoslál.
otiron, *m.* tők.
ot-purri, *m.* illatmillye, illatedény;
ig. elegy, egyveleg.

Pou, *m.* tefél; — pulseur, kopogóter-
mez.
Pouacré, *adj.* mocskos, undok, tisztát-
Pouacrerie, *f.* pop. tisztóság, mocskos.
Pouah, *inf.* piha!
Pouce, *m.* hüvelyk, hüvelykujj; nagy-
ujj (lábon), nagy lábujj; hüvelyk
(mérték).
Poucette, *f.* hüvelyktyű.
Pouce-pied, *m.* soklábú (bogár); lábujj.
Poucier, *m.* hüvelyktyű; gyűszű; ki-
lincsfej, kilincsnymó.
Pou-de-soie, *m.* felselyemkelme.
Pouding, *m.* pudding (angol étek).
Poudre, *f.* por; lőpor; hajpor; porzó.
Poudrer, *v. a.* hajporozni.
Poudrete, *f.* trágya neve.
Poudreux, *euse*, *adj.* poros.
Poudrier, *m.* lőporos molnár, lőpor-
gyárnok; porzótartó; finom szila.
Poudrière, *f.* lőporgyár, lőpormalom.
Pouf, *inf.* puff!
Pouffer, *v. n.* — de rire, kacagni.
Pouiller, *v. a.* pop. szidalmazni.
Pouilles, *f. pl.* szidalmak, szükok.
Pouilleux, *euse*, *adj.* tetves.
Pouillier, Pouillis, *m.* koldustanya.
Poul, *m.* ökörszem, királyka.
Poulaille, *f.* baromfi.
Poulailler, *m.* tyúktól, tyúkketrecz;
tyúkárus, tyúkasz; tyúkaszkoci.
Poulain, *m.* csikó; lágyékdob.
Poulaine, *f.* (mar.) hajóorr.
Poularde, *f.* hizott csirke. [pulyka.
Poule, *f.* tyúk; — d'Inde, nőstény
Poulet, *m.* csibe; szerelmes levelke.
Poulette, *f.* csirke, csibe; (vig.) buj-
tóság; ma —! galambom!
Pouliche, *f.* kanczacsikó.
Poulie, *f.* tekerőcsiga, csiga; csiga-
kenger. [kerni.
Poulier, *v. a.* (mar.) fölszigázni, fölte-
Poulin, *v.* Poulain.
Pouline, *f.* kanczacsikó.
Pouliner, *v. n.* csikózni. [kancza.
Poulinière, *adj.* *f.* jument —, tenyész-
Pouliot, *m.* kis tekerőcsiga; (bot.)
csomborménta, csombor.
Poulot, *m.* babácska.
Poulpe, *f.* vastag hús (testen); hús, bél
(gyümölcs).
Poulpeton, *m.* husgombóc.
Poulpetonnière, *f.* fojtó.
Pouls, *m.* érülés, érverés.
Poumon, *m.* tüdő.
Poupard, *m.* pótyás gyermek.

Poupart, *m.* ollótlán rák.
 Pompe, *f.* tat (hajóé).
 Poupée, *f.* báb; sejkötőbáb.
 Poupelin, *m.* íróstészta, írósvajas sütemény.
 Poupelinier, *m.* lábas, serpenyő.
 Poupetier, *m.* bábműves.
 Poupiettes, *f.* pl. töltött borjusszeletké.
 Poupin, *ine.* adj. bábkénti, piperézett;
 —, *m.* — *ine.* *f.* pipere bolondja.
 Poupon, *m.* Pouponne, *f.* babácska, bábocsk.
 Pour, *prp.* ... ért, végett, miatt.
 Pour-boire, *m.* borra való.
 Pourceau, *m.* disznó.
 Pourcent, *m.* száztóli. [vágni.
 Pourfendre, *v. a.* keresztülvágni, ketté
 Pourparler, *m.* beszélgetés.
 Pourpier, *m.* porcsin.
 Pourpoint, *m.* mellény.
 Pourpre, *m.* bíbor, bíborszín; csalán-
 láz; —, *f.* bíborszín; fig. királyság;
 bársonyesiga; —, *adj.* bíborpiros.
 Pourpré, *éé.* *adj.* bíborpiros.
 Pourpris, *m.* kerület.
 Pourquoi, *conj.* miért, miért?
 Pourri, *ie.* *adj.* rothadt, reves, redves;
 —, *m.* rothadás, redvesség, rothadt-
 ság.
 Pourrir, *v. a.* rothasztani, redvessé
 tenni; —, *v. n. et se* —, rothadni,
 revesedni.
 Pourrissage, *m.* rothadás.
 Pourriture, *f.* rothadás.
 Poursuite, *f.* üldözés; utánjárás, sür-
 getés; poursuites, *pl.* törvényszéki
 eljárás.
 Poursuivant, *m.* kereső, utána járó;
 sürgető, gondoskodó.
 Poursuivre, *v. a.* irr. üldözni; keresni,
 kérni (valamit); folytatni; —, *v. n.*
 folytatni.
 Pourtant, *conj.* mégis, mindazáltal.
 Pourtour, *m.* (arch.) körület.
 Pourvoi, *m.* bírói ítélet elleni folya-
 modás.
 Pourvoir, *v. n. irr.* gondoskodni; —,
v. a. ellátni; se —, *v. pr.* magát el-
 látni; övakodni; törvényszékhez
 folyamodni. [tár.
 Pourvoirie, *f.* raktár, szállítmányrak-
 Pourvoyeur, *m.* szállító.
 Pourvu, *ue.* *part.* (v. Pourvoir) — que,
 azon esetre ha ... , ha csakugyan,
 csakhogy.
 Pousse, *f.* hajtás, sarjaded; (vet.) keh.

Pousse-cul, *m.* pop. foglár, fogme-
 poroszló.
 Pousseé, *f.* (arch.) nyomás.
 Pousser, *v. a.* taszítani, tolni, lökni, el-
 lökni, eltaszítani, ellötni, elkergetni,
 elhárni, meglokní, beütni, tovább
 tenni, eltenni; tovább segítni; túl-
 ságig vinni; sérteni, bántani, meg-
 támadni, ingerelni; rávenni (vals-
 mire); —, *v. n.* hajítani, levelezni
 (fákról); megkehesedni (lőről); se —,
v. pr. felemelkedni, felvergődni; u
 — dans le monde, elélni, elboido-
 gulni.
 Poussette, *f.* játék neme.
 Poussier, *m.* szénpor.
 Poussière, *f.* por.
 Poussif, *ive.* *adj.* kehes.
 Poussin, *m.* pisse, apró csirke.
 Poussinière, *f.* tyúkkorlót, tyúkkosár.
 Poussoir, *m.* toló, rugó (ismellő órán).
 Poutre, *f.* gerenda; harmadfü kanca.
 Poutrelle, *f.* kis gerenda.
 Pouvoir, *v. n. irr.* ... hatni, ... hetni,
 tehetni, megtehetni, bírni, bírhatni;
 cela se peut, ez lehetséges; il n'en
 peut mais, nem tehet róla; —, *m.*
 hatalom, lehetőség; meghatalmazás.
 Pouzolane, *f.* puczesolánföld.
 Pragmatique, *adj.* pragmatikai.
 Prairial, *ale.* *adj.* plante prairiale, rét
 növény; —, *m.* hónap neve a vel
 franczia köztársaságban.
 Prairie, *f.* rét, rétség, mezőség; ta-
 karmány.
 Praline, *f.* pörkölt mandola.
 Praliner, *v. a.* (conf.) csukorban pör-
 tani vagy pörkölni.
 Prame, *f.* komp, dereglye.
 Praticable, *adj.* kivihető, megtehető
 alkalmazható; chemin —, járható út.
 Praticien, *m.* tapasztalt ügyvéd,
 gyakorló orvos.
 Pratique, *adj.* gyakorlati; —, *f.* gy-
 akorlat; szokás; iratok; törvény-
 kezelés; ismerős, rendes vevő; pra-
 tiques, fogás, csel, fortély, fondorlat.
 Praticquement, *adv.* gyakorlatilag.
 Pratiquer, *v. a.* gyakorolni, ismerni; tár-
 salogni, bántani; megvesztegetni, alul-
 tomban alkalmazni; se —, *v. pr.*
 szokásban lenni.
 Pré, *m.* rét, gyepek, mező.
 Préachat, *m.* elővételi jog.
 Préable, *adj.* — ment, *adv.* előleges
 előlegesen.

Préambule, *m.* bevezetés; szószőn.

Préau, *m.* rétecske; zárdaudvar.

Prébende, *f.* javadalom, egyházi javadalom.

Prébendé, *m.* adományozott, egyházi

Précaire, *adj.* kétes, bizonytalan; kockyos.

Précaution, *f.* elővigyázás, óvatosság.

Précautionné, *éc.* Précautionnel, *elle*, *adj.* óvatos.

Précautionner, *v. a.* óvni, óvakodóvá tenni; *se* —, *v. pr.* óvakodni.

Précedemment, *adv.* eleve, előbb.

Précedent, *te*, *adj.* megelőző, előbbi; —, *m.* előzmény.

Préceder, *v. a.* megelőzni, előre menni.

Précellence, *f.* elsőség, felsőbbség.

Précenteur, *m.* előénekes.

Précépte, *m.* szabály, rendelet, parancsolat.

Précepteur, *m.* tanító. [hang.

Préceptorai, *ale*, *adj.* *tom* —, iskola-

Préceptorat, *m.* tanítói rend.

Préceptoriale, *adj.* *f.* tanítói.

Préchantre, *v.* Précenteur.

Préchantreite, *f.* kántorság.

Prêche, *m.* prédikáció; protestans-

templom.

Prêcher, *v. a.* et *n.* prédikálni; inteni; földiesérni, magasztalni.

Prêchereuse, *f.* domonkoszi apáca.

Prêcheur, *m.* hitsszónok, egyházi szónok; frère —, domonkos, patyolatos *va. át.*

Prêchouse, *f.* csicsós, csiosomázott.

Prêcleux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* drága; becses; cifra, keresett, mesterkelt; drágán stb.

Prêclonité, *f.* cifra beszéd.

Prêcipice, *m.* örvény, mélység, meredek mélység.

Prêcipitamment, *adv.* legnagyobb sietséggel, elhamarkodva, kirtelenkedve.

Prêcipitation, *f.* sietés, sietség; elhamarkodás; (chim.) lecsapódás, leoldás, lezártás; leülepedés.

Prêcipité, *m.* (chim.) csapadék, leválmány.

Prêcipiter, *v. a.* letaszítani, lelökni, le-

lökteni; földlőre szelni (... val,

i. vel), elviesztetni, elhamarkodni;

(chim.) lecsapni, leüle-

pedni; *se* —, *v. pr.* szakadni, leza-

ladni, leugorni; földlőre szelni, hirtelenkedni; *se* — *sur l'ennemi*, ráro-

hanni az ellenségre.

Prêciput, *m.* (ár.) előleg; *par* —, előlegesen.

Précia, *ise*, *adj.* határozott, szabott; tisztes; világos; —, *m.* tartalom, szeszesség, rövid foglalat.

Précisément, *adv.* határozottan, pontosan, szabatosan; tisztesen, tulajdonképp.

Préciser, *v. a.* pontosan meghatározni.

Précision, *f.* határozottság, pontosság, szabatlanság.

Précieux, *adj.* koránérő, kora, jókori; hamarkodó, kirtelendő; —, *f.* koránérő eszeressze.

Précocité, *f.* koracrelltség.

Précompter, *v. a.* előlegesen leszámítani.

Préconçu, *ue*, *adj.* opinion — *ue*, elővélemény.

Préconisation, *f.* kikirdetés; magasztalás. [magasztalni.

Préconiser, *v. a.* kikirdetni; díesérni,

Précurseur, *m.* előfutó, előposta, hírmondó, előjel. [halni.

Préceder, *v. n.* (jur.) előbb meg-

Précedés, *m.* (Jur.) előbbi meghalás.

Prédecesseur, *m.* előd.

Prédastination, *f.* elővégzet, előrendeltetés; végzetlan.

Prédestiner, *v. a.* (th.) kiválasztani;

Ég. *eleve elrendelni, előre meghatározni.* [elrendelés.

Prédetermination, *f.* (th.) isteni előre-

Prédeterminer, *v. a.* (th.) előre elrendelni. [üllet.

Prédial, *ale*, *adj.* jószágot, birtokot

Prédicament, *m.* (log.) tulajdonimány; être en bon —, jó hírben állani.

Prédicant, *m.* protestans lelkész.

Prédicateur, *m.* hitsszónok, egyházi szónok. [lat, kirdetés.

Prédication, *f.* prédikálás, hitsszónok-

Prédiction, *f.* előre kirdetés, jóslat.

Prédilection, *f.* előszeretlet.

Prédire, *v. a.* irr. előre megmondani, jóslati, jóvendölni.

Prédisposant, *te*, *adj.* előkészítő.

Prédisposer, *v. a.* előkészíteni, fogékonnyá tenni.

Prédisposition, *f.* fogékonyság. [ség.

Prédomination, *f.* uralkodás, elsőbb-

Prédominer, *v. a.* ki-, előtűnni, uralkodni, erőt venni (valakin vagy valamien), elsőbbségnek lenni.

Prééminence, *f.* elsőség; előjog.

Prééminent, *te*, *adj.* kitűnő, magasztos.

Préemption, *f.* ároítás —, elővételi jog

- Préétablir, v. a. előre meghatározni.
 Préexistant, te, adj. azelőtt fűnálló, előbbeni.
 Préexistence, f. előbbeni létezés.
 Préexister, v. n. előbb létezni.
 Préface, f. előbeszéd, előszó, bevezetés.
 Préfecture, f. helytartóság.
 Préférable, adj. — ment, adv. első-
 séget érdemlő; elsőséget érdemi-
 leg, főkép, jelesen.
 Préférence, f. előny, elsőség; par —,
 főkép, jelesen, kiválólág. [adni]
 Préférer, v. a. előbb tenni, elsőséget
 Préfet, m. igazgató, főtitár, főnök,
 helytartó; felügyelő.
 Préférer, v. a. (dr.) határozni (napot),
 kitűzni. [szűt]
 Préfix, ize, adj. meghatározott, kü-
 Préfixion, f. (dr.) meghatározás, ki-
 tűzés.
 Prégnant, te, adj. sürgős, súlyos.
 Préhension, f. elvétel, elfoglalás.
 Préjudice, m. hátrány, kár.
 Préjudiciable, adj. káros, ártalmas.
 Préjudiciaux, m. pl. frals —, pl. elő-
 leges perköltés.
 Préjudiciel, elle, adj. (jur.) előleges.
 Préjudicier, v. n. károsnak, ártalmas-
 nak lenni, ártani.
 Préjugé, m. előleges végsz; előítélet;
 jel, jelenség.
 Préjuger, v. a. előlegesen elhatározni;
 vélni, gyanítani. [kedni]
 se Prélasser, v. pr. pöffeszkedni, kér-
 Prélat, m. főpap, egyháznagy.
 Prélation, f. előjog, elsőégi jog; elő-
 vételi jog.
 Prélature, f. egyháznagyi hivatal, fő-
 papi méltóság.
 Prêle, f. surlófü, kannamosó.
 Prélegs, m. (jur.) előleges hagyom-
 ány. [mágyozni]
 Préléguer, v. a. előlegesen hagyom-
 Préler, v. a. le-, megsikarolni.
 Prélever, v. a. előre levélni.
 Préliminaire, adj. — ment, adv. elő-
 leges; előlegesen; préliminaires, m.
 pl. előzetek, elővények.
 Prélire, v. a. irr. előre olvasni.
 Prélude, m. előjáték; bevezetés.
 Préluder, v. n. bevezetést játszani.
 Prematuré, ée, adj. — ment, adv. jó-
 kor ért, koránért; elhamarkodott,
 időelőtti; idő előtt, korán, kelleltinél
 korábban.
 Prematurité, f. koraérettség.
 Préméditation, f. előre meggondol-
 Préméditer, v. a. előre meggondol-
 Prémices, f. pl. zsenge.
 Premier, ére, adj. első.
 Premièrement, adv. először.
 Prémisses, f. pl. (log.) előtétek.
 Prémontré, m. fehér barát, premontrá
 szerzetes.
 Prémunir, v. a. biztosítani, megóvni.
 Prenable, adj. elfoglalt, meghódít-
 ható; fig. megvesztegethető.
 Prendre, v. a. irr. venni, elvenni; fog-
 ni, megfogni; fölvenni, magára
 venni; elfoglalni; rajtakapni, meg-
 támadni; megérteni; föltenni (vala-
 mely esetet); pour qui me prenez-
 vous? kinek néz engem? Kedgyed? —
 son parti, ellőkelni magát; — garde,
 vigyázni; —, v. n. dicsőíteni, sikerül-
 ni; tetszést nyerni; összeesutni, meg-
 akadni; megfagyni; befagyni; se —,
 v. pr. fogódzani, megakadni (vala-
 miben); megakadni, összeesutni; elle
 se prit à pleurer, elkezdett sírni,
 sírva fakadt.
 Preneur, m. átvéző, vevő, megfogó +
 foglalt; (dr.) bérli, bérnök; — de
 café, kávézó; — de tabac, barná-
 tóló, tobákoló, szipákoló.
 Preneuse, f. vevőnő, átvézőnő, meg-
 fogónő, elfoglalt; — de café,
 kávéház.
 Prénom, m. keresztnév.
 Prémotion, f. előfogalom.
 Préoccupation, f. elfoglaltság, előzet-
 elvőlelmény.
 Preoccuper, v. a. elfoglalni, elfoglalt-
 tenni; se —, v. pr. elfoglalni.
 Préopinant, m. első szavazó.
 Préopiner, v. n. első szavazni, véle-
 ménytől legelől kimondani.
 Préparatif, m. készület.
 Préparation, f. elkészítés; elkészítés;
 készülmény.
 Préparatoire, adj. előkészítő.
 Préparer, v. a. készíteni, előkészíteni, el-
 készíteni; se —, v. pr. készíteni.
 Prépondérance, f. túlsúly.
 Prépondérant, te, adj. túlnyomó.
 Préposé, m. előjáró.
 Préposer, v. a. előjáróvá, felügyelővé
 tenni. [előjáró]
 Préposition, f. (gr.) névelő, előszócska.
 Prépuce, m. előbőr, makktyú.
 Prérogative, f. elsőség, előség, előjog.
 Prés, prp. et adv. közel, mellett; majd

mátlegy; à peu —, majdnem, mintegy, körülbelül.
Présage, m. előjelenség, előjel, előrejelentés; gyanítás, vélekedés.
Présager, v. a. előre megmondani, jóvendőlni, jósolni; gyanítani.
Presbyopie, f. messzélás.
Presbyte, adj. messzéláló.
Presbytéréal, ale, adj. papi.
Presbytère, m. paplak, papház.
Precedence, f. előretudás.
Preceder, v. n. elmenőzni, tekintetbe nem venni. [hető.]
Prescriptible, adj. elévülhető; elévít-
Prescription, f. elévülés.
Prescrire, v. a. irr. meghagyni, rendelni, elébe szabni; elévesíteni; —, v. n. elévülni. [ség.]
Préséance, f. előállítás, elődség, első-
Présence, f. jelenlét.
Présent, ta, adj. jelen, jelenlevő; (méd.) régtől haló; à —, jelenleg, azonnal; —, m. ajándok; jelenlét; (gr.) jelen; pour le —, jelen időre, mostanra; en —, ajándékkal.
Présentable, adj. bemutatható, ajánl-
 ható. [lomra].
Présentateur, m. bemutatkozó (javada-
Présentation, f. bemutatás.
Présentement, adj. jelenleg.
Présenter, v. a. odanyújtani; aján-
 lani; bemutatni; benyújtani; — ses respects à qu., valakinél tisztelkedni; — se —, v. pr. magát bemutatni, tisztelgni, ajánlkozni; szembe öt-
 lenni; előjönni, előfordulni; se — à l'esprit, észébe jutni; se — bien, jól mutatni.
Préservatif, ive, adj. óvó; —, m. óvszer.
Préserver, v. a. óvni, megóvni.
Présidence, f. előállítás, elődség.
Président, m. elnök.
Présidente, f. elnök, elnökné.
Présider, v. a. et n. elnökölni.
Présidial, m. tartományi törvényszék.
Présomptif, ive, adj. kihető, gyanít-
 ható, sejtőleges. [önkíség.]
Présomption, f. gyanítás, sejtés;
Présomptueux, euse, adj. — ensemment, adv. önkís; rátartós; önkíséggel; rátartósan. [nem.]
Présume, adv. majd, majdnem, csak-
Présumé, f. félszige.
Pressant, te, adj. sürgős, sürgető; un homme bien —, nagyon tolatkozó ember.

Pressé, f. tolongás; savorodás, szo-
 rultság, savor; sajító, nyomdasajító;
 matrózfogdosás.
Pressé, ée, adj. szoros, szorult; sür-
 gős; tömött.
Presséance, v. Préséance.
Pressentiment, m. előérzet, sejtés.
Pressentir, v. a. et n. irr. előérezni,
 előre megérezni, sejtetni; kipuha-
 tolni.
Pressé-papier, m. levélnyomass.
Presser, v. a. szorítani, nyomni, sajtolni,
 kisajtolni; összeszorítani; sürgetni;
 szelteni; erőltetni; megvasalni; —,
 v. n. sürgősen lenni; nagyon érdé-
 kenynek lenni; se —, v. pr. nyomulni,
 tolongani, tolatkozni; szelni.
Pressure, m. szorítványomlat.
Pressier, m. könyvnyomlat.
Pression, f. nyomás.
Pressoir, m. növénynedv.
Pressoir, m. sajító.
Pressurage, m. sajtolás; esigér, löre,
 másolás. [kény.]
Pressure, f. körömméreg, körömfé-
Pressurer, v. a. sajtolni, kisajtolni.
Pressureur, m. szőlőtaposó, borsajtoló.
Prestance, f. derék tekintet.
Prestant, m. (org.) fűszes.
Prestation, f. teljesítés, kiszolgáltatás.
Preste, adj. — ment, adv. gyors, friss;
 gyorsan; —, int. szaporán! frisen!
Prestesse, f. sürgőség, gyorsaság, se-
 besség.
Prestige, m. szemfényvesztés.
Prestigiateur, m. p. u. szemfényvesztő,
 bűvész. [ámít.]
Prestigieux, euse, adj. szemfényvesztő,
Prestolet, m. szegény pap.
Présomable, adj. gyanítható, föltehető.
Présumer, v. a. et n. gyanítani, fölténni.
Présumposer, v. a. előföltételezni, föl-
 tenni.
Présupposition, f. előföltétel, föltétel.
Présure, f. tejjel.
Prêt, m. kölcsön; (mil.) szold.
Prêt, prête, adj. késő.
Prétantaine, f. courir la —, barangol-
 ni, kalandozni. [tartó.]
Prétendant, m. követelő, igénylő, jog-
Prétendre, v. a. et n. követelni, ki-
 vánni; igényelni; állítani; akarni,
 szándékozni.
Prétendu, se, part. állítólagos, vélt,
 gondolt; —, m. — se, f. mátká,
 jegyes.

Prête-nom, *m. névkölcsönző*.
 Prétentieux, *euse*, *adj. követelés, igényteljes, önhitt*.
 Prétention, *f. követelés, igény, önhittség; sans —, igénytelen*.
 Prêter, *v. a. kölcsönözni; odanyujtani; —, v. n. tágulni, nyúlni, terjedni; se —, v. pr. részt venni; tűrni; engedni*.
 Prétérít, *m. (gr.) mult (idő); —, ita, adj. elmellőzött*.
 Prétérition, *f. elmellőzés*.
 Prêteur, *m. kölcsönző, kölcsönadó*.
 Prétexte, *m. ürügy*.
 Prétexter, *v. a. ürügyölni, ürügyül vagy menteséggül felhozni; palástolni, elsimítani*.
 Prétintaille, *f. mellékszifrázat, szegély, borítás*.
 Prétintiller, *v. a. beborítani; felcsipkézni, kirakni*.
 Prétorien, *enne, adj. (ant.) praetori*.
 Prétraille, *f. papsepredek*.
 Prêtre, *m. pap; grand —, főpap*.
 Prêtresse, *f. papnő*.
 Prétrise, *f. papság, papi hivatal*.
 Prétüre, *f. praetorság, praetori hivatal*. [próba]
 Preuve, *f. bizonylat, bebizonyítás*.
 Preux, *adj. vm. vitéz, bátor*.
 Prévaloir, *v. a. irr. elsőségének lenni, meghaladni, tiltenni; se —, v. pr. hasznára fordítani; magasra látni*.
 Prévaricateur, *m. kötelességfelelő, tisztfelelő*. [tisztifeledés]
 Prévarication, *f. kötelességmulasztás*.
 Prévariquer, *v. n. tiszte ellen tenni, kötelességét elmulasztani*.
 Prévenance, *f. előzékenységg*.
 Prévenant, *te, adj. előzékeny, szíves*.
 Prévenir, *v. a. irr. megelőzni; elejét venni; tudósítani; megnyerni, magának kedvezővé tenni; se —, v. pr. tudakozni; előteletekbe bonyolodni; elfogúlni*.
 Préventif, *ive, adj. megelőző*.
 Prévention, *f. előítélet, elővélemény; (dr.) megelőzés*.
 Prévenu, *ue, part. et adj. előleg értesített; elfogult; bevádolt, vádolt*.
 Prévision, *f. isteni gondviselés*.
 Prévoir, *v. a. irr. előrelátni*.
 Prévôt, *m. előjáró, főnök; prépost; porkoláb*. [törvényszék]
 Prévôtal, *ale, adj. cour prévôtale, fő- és, f. bíróság; prépostság*.

Prévoyance, *f. előrelátás; gondoskodás; óvatosság*.
 Prévoyant, *te, adj. előrelátó, óvatos*.
 Prie-Dieu, *m. imaszek, imakönyvtár*.
 Prier, *v. a. et n. kérni, könyörögni; meghívni; imádkozni*.
 Prière, *f. imádság, ima; kérés, kérelem*.
 Prieur, *m. perjel, prior*.
 Prieure, *f. priora*.
 Prieuré, *m. perjelség, priorság*.
 Primaire, *adj. kezdő; előrendű; éke —, elemi tanoda*.
 Primat, *m. prímás*.
 Primatie, *f. prímasság*.
 Primaute, *f. elsőség*.
 Prime, *f. jutalom; első; (imp.) első nyomat; —, adj. fam. de — abord, eleinte, első tekintetre*.
 Primer, *v. n. et a. (Jeu) kiadni, kikívni: elsőségnek lenni; megelőzni, felülmúlni*.
 Primeur, *f. érettség első ideje*. [ries]
 Primevère, *f. tavaszi kankalán, kék*.
 Primicier, *m. legőregebb, legidősebb (valamely intézetben)*.
 Primitif, *ive, adj. — ivement, adr. eredeti; első, legrégibb; eredetileg*.
 Primogéniture, *f. elsőszülöttség*.
 Primordial, *ale, adj. — alement, adr. legrégibb (oklevelekről); eredeti; eredetileg*.
 Prince, *m. fejedelem, herczeg; fig. fő; — royal, koronaherczeg*.
 Princesse, *f. herczegnő*.
 Princier, *v. Primicier*.
 Principal, *ale, adj. fő; —, m. fődolgozó; főnök; első bíróság*.
 Principalement, *adv. főleg, főképen*.
 Principauté, *f. főnökség*. [ség]
 Principauté, *f. fejedelemség, herczeg*.
 Principe, *m. eredet, alap, kiűző, elem; őszanyag; elv; principes, pl. első elemek; főalkrészek*.
 Principion, *m. fam. herczegcska*.
 Printanier, *ère, adj. tavaszi*.
 Printemps, *m. tavasz*.
 Priorat, *m. priorság, perjelség*.
 Priorité, *f. előbbvalóság, elsőbbség; előbbiség*. [de vin, ittas, részeg]
 Pris, *ise, part. et adj. (v. Prendre); —*.
 Prise, *f. vétel, elvétel, elfoglalás, elfoglalás, letartóztatás; csipet, szíjpántat; szákmány; nyel, fűt (széken stb.); szövevény; összekapás; összecsapás; en venir aux prises összekapni*.

Prisbe, f. árbeccslés.
Priseur, v. a. megbecsülni, becsélni vagy árárt határozni (...nak, ...nek); fig. nagyra becsülni.
Priseur, m. becslő, becsűs.
Prismatique, adj. hasábos, hasábi, hasáb ....
Prisme, m. hasáb.
Prison, f. fogház, börtön, tömlőcs.
Prisonnier, m. — öre, f. fogoly, rab; fogolyzó, rabzó.
Privation, f. megfosztás, veszteség, nélkülözés.
Privativement, adv. kizárólag.
Privauté, f. meghittség, bizalmasság.
Privé, m. árnyékszék.
Privé, és, part. et adj. megfosztott; titkos; magános; külön; bizalmas, meghitt; szelíd.
Priver, v. a. megfosztani, elvonni, megvonni (valakitől valamit); megszelídíteni; se —, v. pr. magát megfosztani (valamujót); megszelídíteni.
Privilege, m. előjog; kiváltság, szabadság, szabadalk; előny.
Privilegié, és, adj. kiváltságos, szabadalmazott; —, m. kiváltságos, szabadalommal bíró, szabadalmas.
Prix, m. ár, bees; jutalom.
Probabilité, f. valószínűség.
Probable, adj. — ment, adv. valószínű; valószínűleg.
Probant, te, adj. bizonyító, bebizonyító.
Probation, f. próba, kísérlet, próbaidő.
Probatoire, adj. kísérleti, próba ....
Probe, adj. jámbor, becsületes, jó.
Probité, f. jámborság, becsületesség.
Problématique, adj. kétséges, kétes, bizonytalan.
Problème, m. feladat, kérdemény.
Procédé, m. bánds, eljárás; vegy-solyam.
Procéder, v. n. eredni; eljárni; bándni; tovább menni, haladni, folytatni; perlekedni; származni.
Procédure, f. bírói eljárás, törvénykezés, jogfolyam, perrendtartás.
Proche, m. per, pár; periratok.
Processif, ive, adj. perlekedő, perlekedni szerető.
Procession, f. menet, díszmenet, ünne-pélyes menet, bucsujárás.
Processionnellement, adv. menetkép, díszmenetileg.
Processus, m. nyújtvány.
Prochain, ine, adj. közel, közellevő;

közelgő; —, m. felebardt, ember-társ. [sokára.
Prochainement, adv. legközelebb, nem
Proche, adj. közel, közellevő; —, m. közelebről rokon; —, prp. et adv. közel, mellett; de — en —, egy-másután; lassanként.
Proclamation, f. hirdetés, hirdetemény, kikiáltás, kikiáltvány, szózat.
Proclamer, v. a. kikiáltani.
Procommissaire, m. albiztos.
Proconsul, m. proconsul, helytartó.
Proconsulat, m. proconsulság, hely-tartóság.
Procrastiner, v. a. et n. elnapolni.
Procréation, f. nemzés.
Procréer, v. a. nemzeni.
Procurateur, m. ügyvéd, ügyész, helyet-tes, megbízott, meghatalmazott.
Procurator, f. teljes hatalom; (com.) hatalmazás.
Procuratrice, f. meghatalmazott nő.
Procure, f. ügyvivőség, ügyesség, meghatalmazottság.
Procurer, v. a. szerezni, megszerezni, kiesszköszölni; okozni.
Procureur, m. meghatalmazott; ügyész, ügyvéd; sáfár, kulcsár (szárdában).
Prodigalement, adv. pazarul.
Prodigalité, f. tékozlás, pazarlás.
Prodige, m. csoda; remek.
Prodigieux, euse, adj. — eusement, adv. csodálatos; csodálatosan.
Prodigue, adj. pazarló; —, m. tékozló.
Prodiguer, v. a. eltékozolni.
Prodrome, m. előjel; előszó, elő-beszéd.
Producteur, m. természet, szerző, elő-állító; —, trice, adj. természet, elő-állító, előhozó.
Productif, ive, adj. termékeny.
Production, f. előállítás, természet; termény, szülemény; (dr.) előmu-tatás.
Produire, v. a. őr. előállítani, természet-teni; okozni; behozni; előmutatni; se —, v. pr. magát megismertetni, magát mutatni.
Produisant, m. (ar.) szorozó, sokszo-rozó.
Produit, m. termés; termény, termék, természetmenny.
Proéminence, f. kinyúlás, kiállás.
Proéminent, te, adj. kiálló, kinyúló.
Profanateur, m. szentségtelenítő.
Profanation, f. szentségtelenítés.

- Profane**, adj. *avatatlan, szentségtelen; istentelen*; —, *m. istengúnyoló; világi, avatlan.*
- Profaner**, *v. a. szentségteleníteni; fig. visszaadni (... val, ... vel).*
- Proférer**, *v. a. előadni, kimondani, beszélni, kiejteni.* [zolt.]
- Profès**, *esse*, adj. *avatott, fogadalma-*
- Professer**, *v. a. vallani, nyilvánosan tanítani; ásni, gyakorolni.*
- Professeur**, *m. nyilvános tanító, tanár.*
- Profession**, *f. nyilvános vallás; szerzetes fogadalom; mesterség, kereset; életmód, életnem.*
- Professoral**, *ale*, adj. *tanári.* [tal.]
- Professorat**, *m. tanárság, tanári hivatal.*
- Profil**, *m. oldalkép, arcszél; átmetszés, szelvény, átmetszet rajza.*
- Profler**, *v. a. oldalról rajzolni.*
- Profit**, *m. haszon, nyereség.*
- Profitable**, adj. *hasznos, nyereséges.*
- Proflter**, *v. n. nyerni, hasznot húzni (valamiből); hasznot hozni, behozni; hasznát venni (... nak, ... nek), élni (... val, ... vel); sikerülni, díszleni, gyarapodni.*
- Proffrole**, *f. hamu alatt sült pogácsa.*
- Profluer**, *v. n. eredni.*
- Profond**, *de*, adj. — *dément*, adv. *mély; mélyen.*
- Profondeur**, *f. mélység.*
- Profusément**, adv. *pazarul.*
- Profusion**, *f. pazarlás, fecserlés.*
- Progeniture**, *f. fam. maradék, ivadék.*
- Programme**, *m. előrajz.*
- Progrès**, *m. haladás, előmenetel.*
- Progressif**, *ive*, adj. *haladó, előhaladó.*
- Progression**, *f. haladás; haladvány.*
- Progressivement**, adv. *haladólag.*
- Prohiber**, *v. a. tiltani, eltiltani.*
- Prohibitif**, *ive*, adj. *tiltó.* [lom.]
- Prohibition**, *f. tiltás, tilalmazás; tilaprole, f. szákmány, martalék; rablás.*
- Projectile**, *m. hajítófegyver; löveték.*
- Projection**, *f. (méc.) hajítás; vetület.*
- Projecture**, *f. (arch.) kiugrás, nyuladékok, nyulvány.*
- Projet**, *m. javaslat, terv.*
- Projeter**, *v. a. tervezni; se —, v. pr. kinyúlani, kiemelkedni.*
- Prologomènes**, *m. pl. előfigyelmeztetések.* [tarius.]
- Prolétaire**, *m. tengődi, tengőz, prole-*
- Prolifique**, adj. *tenyésző, nemzésre alkalmas.* [terjedelmesen.]
- Prolixe**, adj. — *ment*, adv. *terjedelmes;*
- Prolixité**, *f. terjedelmesség.*
- Prologue**, *m. előbesszéd, előszó.*
- Prolongation**, *f. hosszabbítás.*
- Prolonge**, *f. (art.) alatltság.*
- Prolongement**, *m. meghosszabbítás, meghosszabbodás, toldás, toldat.*
- Prolonger**, *v. a. meghosszabbítani; elhalasztani; se —, v. pr. meghosszabbodni; kinyúlani, terjedni, kiterjedni.*
- Prolusion**, *f. előjáték.*
- Promenade**, *f. séta.*
- Promener**, *v. a. sétálni vinni, sétáltatni; körülvezetni; se —, v. pr. sétálni.*
- Promenoir**, *m. p. u. sétahely.*
- Promesse**, *f. ígérlet.*
- Prometteur**, *m. ígérő.*
- Promettre**, *v. a. írr. ígérni, megígérni; reményt nyújtani.*
- Prominer**, *v. n. kiállani, kinyúlani, kiemelkedni.*
- Promis**, *ise*, part. *v. Promettre.*
- Promiscuité**, *f. vegyület.*
- Promission**, *f. ígérlet.* [fok.]
- Promontoire**, *m. előhegy, fok, hegy.*
- Promoteur**, *m. előmozdító.*
- Promotion**, *f. előmozdítás.*
- Promouvoir**, *v. a. írr. előmozdítani.*
- Prompt**, *pte*, adj. — *ptement*, adv. *gyors, kés; fogékony; hirtelen; gyorsan stb.*
- Promptitude**, *f. gyorsaság, sebesség, készség; hirtelen harag.*
- Promu**, *ue*, part. *et* adj. *előléptetett.*
- Promulgation**, *f. nyilvános kihirdetés, közzététel.* [detni.]
- Promulguer**, *v. a. közzé tenni, kihirdetni.*
- Prône**, *m. prédikáció, lőreelmes-ségre intő beszéd; intés, megintés.*
- Prôner**, *v. a. etn. prédikálni; fig. szerfelett dicsérni.*
- Prôneur**, *m. dicsőzőnok; erkölcsitanító; feleség, szócsaplár.*
- Pronom**, *m. (gr.) névmás.*
- Pronominal**, *ale*, adj. — *alement*, adv. *(gr.) névmási; névmásilag.*
- Prononcé**, *m. határozat, ítélet.*
- Prononcer**, *v. a. kimondani, kifejezni, előadni; ítéletet mondani, elhatározzni, határozni; se —, v. pr. nyilatkozni.*
- Prononciation**, *f. kimondás, kiejtés; előadás; határozat.*
- Pronostic**, *m. előjelenítés, jóslás, jóslat.*
- Pronostiquer**, *v. a. előre megmondani jóslni, jóvendőlni.*
- Pronostiqueur**, *m. jósló, jó.*

'ropagande, *f.* térítőség, térítő társulat.

'ropagandiste, *m.* propagandista.

'ropagateur, *m.* tenyészítő; terjesztő.

'ropagation, *f.* tenyészítés, terjesztés.

'ropager, *v. a.* tenyészteni; *fig.* terjesztetni; se —, *v. pr.* tenyészni, szaporodni, terjedni.

'ropension, *f.* törekvés; hajlam.

'rophète, *m.* próféta, jós.

'rophétasse, *f.* próféta, jósnő.

'rophétie, *f.* jóvondólás; jóslás; jóslat. [*prófétai; látnokilag.*]

'rophétique, *adj.* — ment, *adv.* látnoki,

'rophétiser, *v. a.* jóslni; előrejelni.

'rophylactique, *adj.* (méd.) hátrító, hátrítólagos, oó; —, *f.* éptan, egészségfentartási tan. [*vész.*]

'ropice, *adj.* kegyelmes, kegyes, ked-

'ropitiation, *f.* kiengesztelés.

'ropitiatoire, *adj.* engesztelő.

'ropolls, *f.* tapasztalás.

'roportion, *f.* arány.

'roportionnalité, *f.* arányszerűség.

'roportionné, *éé, part. et adj.* — ment, *adv.* arányszerű, arányos, aránylagos; arányszerűleg stb.

'roportionnellement, *adv.* aránylag, arányszerűleg.

'roportionner, *v. a.* arányosítani.

'ropos, *m.* szándok; beszéd; javaslat, indítvány; à propos, alkalmas időben, jókor; használatos, helyes, tanácsos; épen most jut eszembe; mal à —, alkalmatlan időben, rosszkor; hors de —, alkalmatlan időben, rosszkor; à tout —, minden alkalommal; à — de rien, ok nélkül; parler à —, annak idejében beszélni.

'roposable, *adj.* javasolható.

'roposer, *v. a.* elbánni; javasolni; indítványozni; se —, *v. pr.* föllenni magában; ajánlkozni.

'roposition, *f.* tétel; javaslat, ajánlat, indítvány; feladat.

'ropre, *adj.* — ment, *adv.* tulajdon, saját; sajátlagos, tulajdonképi, valódi; alkalmas, illő (... hoz, ... hez); esinos, takaros, tiszta; tulajdonképen stb.; —, *m.* tulajdonság, sajátlagosság; tulajdon, saját, birtok; propres, *pl.* saját vagyron; — anciena, ősi vagyron.

'ropret, *m.* — ette, *f.* pipere bolondja, piperkőcz.

'ropreté, *f.* tisztaság, csinosság.

Propriétaire, *m. et f.* tulajdonos; tulajdonosnő. [*valódi értelem.*]

Propriété, *f.* tulajdon; tulajdonság;

Propylée, *f.* előcsarnok.

Prorata, *au* —, *adv.* aránylag.

Prorogatif, *ive, adj.* elhalasztó, elnapoló.

Prorogation, *f.* elhalasztás, elnapolás.

Proroger, *v. a.* elhalasztani, elnapolni.

Prosaïque, *adj.* prózai.

Prosauteur, *m.* prózairó.

Proscénium, *m.* előszin.

Proscription, *f.* száműzés, számkivétel.

Proscrire, *v. a.* ír. száműzni, számkivetni.

Prosorir, *m.* száműzött, számkivetett.

Prose, *f.* próza.

Prosecuteur, *m.* bonczoló.

Prosélyte, *m.* térthitű.

Prosélytisme, *m.* térítgetés.

Prosodie, *f.* hangmérés, hangsúlyozás.

Prosodique, *adj.* hangmérteles.

Prospectus, *m.* rajz, előrajz; hirdetmény.

Prospère, *adj.* kedvező.

Prospérer, *v. n.* díszleni, sikerülni.

Prospérité, *f.* szerencse, jólét, boldogság; prospérité, *pl.* szerencsés események.

Prostration, *f.* Prosternement, *m.* leborulás, térdreesés.

se Prosterner, *v. pr.* leborolni.

Prostitué, *éé, part. et adj.* becstelen.

Prostituée, *f.* szajha.

Prostituer, *v. a.* elcsábítani, fertőztetni; *fig.* meggyalázni, becsteleníteni; se —, *v. pr.* magát kitenni, magát meggyalázni; elvetemedni.

Prostitution, *f.* feslett élet; *fig.* meggyalázás.

Prote, *m.* művezető, ügyvezető (nyomdában). [*pártfogónő.*]

Protecteur, *m.* — trice, *f.* pártfogó;

Protection, *f.* pártfogás, védelem, oltalom.

Protectorat, *m.* pártfogóság.

Protégé, *m.* védencez, pártfogolt.

Protéger, *v. a.* pártfogolni, védni.

Protestant, *te, adj.* protestáns; —, *m.* — ante, *f.* protestáns; protestánsnő.

Protestantisme, *m.* protestáns hit. protestantismus.

Protestation, *f.* ünnepélyes állítás, óvás, biztosítás; tiltakozás.

Protester, *v. a. et n.* ünnepélyesen állítani; óvást tenni, tiltakozni.

Protét, *m.* óvás, váltóóvás.
 Protocole, *m.* mintakönyv; jegyző-
 könyv. [tanu.]
 Protomartyr, *m.* első mártír, első vér-
 Protonotaire, *m.* főjegyző.
 Prototype, *m.* eredeti kép, minta, első
 lenyomat.
 Protuteur, *m.* gyámtárs.
 Proue, *f.* hajó eleje, hajóorr.
 Prouesse, *f.* hőstett.
 Prouver, *v. a.* bebizonyítani, megmutatni.
 Provenant, *te, adj.* eredő, keletkező,
 származó.
 Provende, *f.* eledő; kétszeres.
 Provenir, *v. n.* eredni, származni, ke-
 letkezni; hasznát hajtani.
 Provenu, *m.* jövedelem, haszon.
 Proverbe, *m.* példabeszéd, közmondás.
 Proverbial, *ale, adj.* példabeszédi.
 Providence, *f.* isteni gondviselés.
 Provigner, *v. a.* bujtani, homlitni.
 Provin, *m.* bujtóság, bujtóány.
 Province, *f.* tartomány.
 Provincial, *ale, adj.* tartományi; —, *m.*
 tartományi lakos; tartományfőnök,
 provincesális. [provinciáliság.]
 Provincialat, *m.* tartományfőnökség.
 Provincialisme, *m.* tájzso; tájbesszéd.
 Proviseur, *m.* előjáró, főelőjáró.
 Provision, *f.* készlet; (com.) tőzsdei;
 előleges kártalanítás; provisions,
 pl. kinevezőlevél.
 Provisionnel, *elle, adj.* — ellement,
 adv. ideiglenes; ideiglenesen.
 Provisoire, *adj.* — ment, adv. ideig-
 lenes; ideiglenesen.
 Provisoirerie, *f.* függélylőség, főgond-
 viselőség.
 Provocateur, *m.* kihívó.
 Provocation, *f.* kihívás; ingerlés.
 Provoquer, *v. a.* kihívni; ingerleni; elő-
 állítani, előhozni.
 Proxénète, *m.* alkusz. [konság.]
 Proximité, *f.* közelség; közeltől ro-
 Prude, *adj.* magatartó, pezske, rá-
 tartó, begyes; —, *f.* magatartó, rá-
 tartó, begyes (nő).
 Prudemment, *adv.* okosan.
 Prudence, *f.* okosság.
 Prudent, *te, adj.* okos.
 Pruderie, *f.* begyeség, magatartóság.
 Prud'homme, *m.* becsületes, derék
 ember; mértő; halászatfelügyelő.
 Prud'hommie, *f.* vm. igazlelkűség,
 jámborság.
 Prune, *f.* szilva.

Pruneau, *m.* aszalt szilva.
 Prunelaie, *f.* szilvás.
 Prunelle, *f.* szilvapap, szilvaszak.
 Prunet, *m.* kökénymust.
 Prunelle, *f.* kökény; szemfény.
 Prunellier, *m.* kökénybokor.
 Prunier, *m.* szilvafa.
 Prurit, *m.* viszkeles, viszketeg.
 Prussique, *adj.* acide —, könkésem,
 kéksav. [számára.]
 Psallete, *f.* énekiskola (karénekes fiú).
 Psalmiste, *m.* szoltártó, szoltárköltő.
 Psalmodie, *f.* szoltárének.
 Psalmodier, *v. n.* szoltárt énekelni.
 Psalterion, *m.* (muz.) kintorna.
 Psalme, *m.* szoltár.
 Psautier, *m.* szoltárkönyv.
 Psallisme, *m.* hebegés, dadogás, aka-
 dosás (beszédben).
 Pseudonyme, *adj.* álnevű.
 Psychologie, *f.* lélektan.
 Psychologue, *m.* lélektudós.
 Puamment, *adv.* büdösen; fig. fam
 mentir —, szemtelenül hazudni.
 Puant, *te, adj.* büdös.
 Puanteur, *f.* büdösség.
 Pubère, *adj.* főtserdült.
 Public, *ique, adj.* nyilvános, köz; kö-
 hirű, köztudomású. [sen.]
 Public, *m.* közönység; en —, nyilván-
 Publicain, *m.* vámszedő; uzsorászkodó.
 Publication, *f.* kihirdetés; kiadás
 (könyv). [közistat.]
 Publiciste, *m.* álladalmi jogtanár, pa-
 Publicité, *f.* nyilvánosság.
 Publier, *v. a.* kihirdetni, közsé tenni.
 Publiquement, *adv.* nyilvánosan.
 Puce, *f.* bolha.
 Puceau, *m.* (tréfásan) szűzifju.
 Pucelage, *m.* szűzesség.
 Pucelle, *f.* szűz, szűzleány.
 Puceron, *m.* leveless, korpafereg.
 Puchot, *m.* vízforgatag, vízoszlop.
 Pudeur, *f.* szemérem, szemérmesség.
 Pudibond, *de, adj.* szemérmes.
 Pudicité, *f.* szemérmesség.
 Pudique, *adj.* szemérmes.
 Puer, *v. a. et n.* irr. büdösnek lenni.
 büdösleni.
 Puéril, *ile, adj.* gyermekes. [ko:]
 Puérilité, *f.* gyermekség; gyermek
 Pugile, *m.* öklöző, öklész. [talab.]
 Puîné, *ée, adj.* utószülött, ifjabb, fla-
 Puis, *adv.* azután, aztán.
 Puisage, *m.* merítés. [torna.]
 Puisard, *m.* személgödör, pöcs, csa-

Puiselle, *f. merülőkanál.*
 Puiser, *v. a. et n. meríteni.*
 Puisette, *v. Puiselle.*
 Pisque, *conj. mivel, minthogy, mert.*
 Puissamment, *adv. hatalmasan.*
 Puissance, *f. hatalom; hatalmasság; erő; tehetség.*
 Puissant, *te, adj. hatalmas.*
 Puits, *m. kút.*
 Pulluler, *v. n. buján nőni.*
 Pulmonaire, *adj. tüdő...; phthisie —, tüdővész; —, f. (bot.) pettyegetett gátna, tüdőfű.*
 Pulmonie, *f. tüdővész.*
 Pulmonique, *adj. tüdővésztes; —, m. et f. tüdővészben szenvedő. (nyeké).*
 Pulpe, *f. gyümölcs húsa; bál (nővé- Palpeux, euse, adj. (bot.) húsos.*
 Pulsateur, *m. famoly, kopogótermesz.*
 Pulsation, *f. érültetés, érverés, érülés.*
 Pulvérin, *m. gyújtópor, lisszlőpor; löportüldök.*
 Pulvérisation, *f. porrátlörés.*
 Pulvériser, *v. a. porrá lörni.*
 Pumiain, *m. pálmalej.*
 Punaia, aise, *adj. büdösorru; vin —, romlott bor.*
 Punaie, *f. poloska.*
 Punaie, *f. orrbüdösség.*
 Puncch, *v. Ponche.*
 Punir, *v. a. büntetni; megbüntetni.*
 Punissable, *adj. büntethető, büntetésreméltó.*
 Punition, *f. büntetés.*
 Pupillaire, *adj. árva...; árvabeli.*
 Pupillarité, *f. kiskorúság.*
 Pupille, *m. et f. gyámfi, gyámgyermek; árva, gyámleány; —, f. szemgolyó, szemleke, szemfény, láta.*
 Papière, *m. írótam.*
 Pupu, *m. banka, babuka.*
 Pur, pure, *adj. tiszta.*
 Puraque, *f. szibbasztórája.*
 Purée, *f. (cuis.) áttört borsó vagy bab stb.; borsóleves.*
 Purement, *adv. tisztán.*
 Purer, *v. a. tisztítani.*
 Puresé, *f. tisztaság.*
 Purgatif, *ive, adj. hashajtó, tisztító; —, m. hashajtoszer.*
 Purgation, *f. tisztítás; hashajtó, tisztító, tisztítás; purgatione, pl. havi tisztulás, hószám.*
 Purgatoire, *m. tisztítóház, purgatórium.*
 Purge, *f. (com.) tisztítás (ragályos áruk-é).*

Purger, *v. a. tisztítani.*
 Purgerie, *f. (suer.) tisztító- —, lessűrő —, higgasztóház.*
 Purification, *f. tisztulás, tisztázás; gyertyaszentelő.*
 Purificatoire, *m. kehelytakaró.*
 Purifier, *v. a. tisztítani.*
 Purisme, *m. tisztálás, nyelvtisztulás, nyelvtisztasági buzgalom.*
 Puriste, *m. nyelvtisztító.*
 Puritain, *m. — aine, f. puritanus, tisztahű; puritanusnő.*
 Puritanisme, *m. puritanusok tanu.*
 Puron, *m. savó.*
 Purpurin, *ine, adj. biborszínű.*
 Purulence, *f. genyedés, evedés, evésedés.*
 Purulent, *te, adj. genyes.*
 Pus, *m. ev, geny, genyedség.*
 Pusillanime, *adj. csüggeteg, kiselmű.*
 Pusillanimité, *f. csüggettség.*
 Pustule, *f. sakadék, genyedik.*
 Pustuleux, *euse, adj. genyedékes, pat-tanásnemű.*
 Putain, *f. pop. kurva.*
 Putanisme, *m. Putasserie, f. kurvaélet.*
 Putassier, *m. kurafi, kurvás.*
 Putatif, *ive, adj. — ivement, adv. vélt, gondolt; vélve, gondolva.*
 Putine, *f. kurvácska.*
 Putols, *m. görény.*
 Putput, *m. banka.*
 Putréfaction, *f. rothadás.*
 Putréfait, *aito, adj. rothadt.*
 Putréfier, *v. a. rothasztani; se —, v. pr. elrothadni.*
 Putrescible, *adj. rothatag.*
 Putride, *adj. rothat; fièvre —, rothatástól.*
 Pygmée, *m. törpe.*
 Pylone, *m. (anat.) gyomorcsuk.*
 Pyrale, *f. ilonca, sodróbogár.*
 Pyramidal, *ale, adj. lobordad, loborak, guládad, gúlaalak.*
 Pyramide, *f. lobor, gúla, csúcsoszlop, kúposzlop.*
 Pyrétique, *adj. (méd.) lázelleni; remède —, lázsser, lázelleni szer.*
 Pyrite, *f. (min.) kovand; kova, tűzkő.*
 Pyriteux, *euse, adj. kovanemű.*
 Pyroboliste, *m. tűzművész.*
 Pyrologie, *f. tűzművészet.*
 Pyrolâtrie, *f. tűzimádás.*
 Pyrologie, *f. tűzstan.*
 Pyromance, *Pyromancie, f. tűzjósolás.*
 Pyrope, *m. cseh gránát, nuuantiaránát*

Pyrophage, *m. tűzevő.*
 Pyrotechnie, *f. tűzművészet.*
 Pyrotechnique, *adj. tűzművészeti.*
 Pyrrhonien, *m. kételkedő.*
 Pyrrhoniser, *v. n. kétségeskedni.*
 Pyrrhonisme, *m. kétségtan, kételytan; kételkedés.*

Pythagore, *m. table de —, egyszerű egy.*
 Pythagorique, *adj. table —, egyszerű egy.*
 Pythionisse, *f. varázsnő.*
 Pyurie, *f. (méd.) genyugyozás.*

Q.

Quadernes, *m. pl. (jeu) mind négy.*
 Quadragénaire, *adj. negyvenéves; —, m. et f. negyvenéves.*
 Quadragésimal, *ale, adj. nagybőjt.*
 Quadragésime, *f. bőjt, nagybőjt.*
 Quadran, *v. Cadran.*
 Quadrangle, *m. négyszög.*
 Quadrangulaire, *adj. négyszögű.*
 Quadrat, *m. (imp.) négyszög, négyszet.*
 Quadratin, *m. (imp.) úrpót.*
 Quadratique, *adj. négyszöges.*
 Quadrature, *f. négyszetítés, négyszögítés; (astr.) negyedfény.*
 Quadriennal, *ale, adj. négyévi.*
 Quadrifolium, *m. négylevelű csillár, párisfü.*
 Quadrige, *m. négyfogat.*
 Quadrilatère, *adj. négyoldalú, négyszögű; —, m. négyszög.*
 Quadrille, *f. négyes.*
 Quadripartition, *f. négyrészszerosztás.*
 Quadriphyllé, *adj. négylevelű.*
 Quadrisyllabe, *adj. négyszótagu, négyszótagu. [négylábú állat.]*
 Quadrupède, *adj. négylábú; —, m.*
 Quadruple, *adj. négyszeres.*
 Quadrupler, *v. a. négyszereszeni.*
 Quai, *m. köpart, partszegély; maitre du —, partőrmester.*
 Qualage, *m. partvám.*
 Quaker, Quakre, *m. quaker.*
 Qualification, *f. el-, megnevezés, címzés.*
 Qualifié, *éé, part. et adj. el-, megnevezett, címezett; előkelő. [mezni.]*
 Qualifier, *v. a. el-, megnevezni, címezni.*
 Qualité, *f. minőség; tekintély, cím.*
 Quand, *adv. et conj. mikor, midőn; — même, habár.*
 Quanquan, *m. láрма.*
 Quanquanner, *v. a. et n. fam. rosszat beszélni, megszólalni. [ember.]*
 Quanquanier, *m. fam. gonosznyelvű*

Quant, *prop. — à, mi illeti; — à moi, mi engem illet, engem illetőleg; — au reste, egyébránt; il garde son — à soi, seket tart maga felől.*
 Quantième, *adj. hányadik; —, m. hó napja; montre à —, dátumot mutató óra.*
 Quantité, *m. mennyiség.*
 Quarantain, *m. nyaralóibolya.*
 Quarantaine, *f. negyven; negyvennapos bőjt, nagybőjt; veszteglő, vesztegház; vesztegidő, negyvened; une — d'années, negyven év.*
 Quarante, *adj. negyven.*
 Quarantième, *adj. negyvenedik; —, m. negyvenedik rész.*
 Quarré etc. *v. Carré etc.*
 Quart, *m. negyed.*
 Quart, *rte, adj. negyedik; fièvre quarte, negyednapos láz.*
 Quartaine, *adj. f. fièvre —, negyednapos láz.*
 Quartaut, *m. negyedtonna.*
 Quart-d'heure, *m. negyedóra.*
 Quarte, *f. negyed; (esc.) negyedűfés.*
 Quarteron, *m. negyedfont; száznak negyedrésze.*
 Quartier, *m. negyed; negyedév, év-negyed; szállás; vidék, szomszédság; (bl.) mező; (coord.) sarkbőr; (mil.) szállás; kegyelem; par —, évnegyedenként; demander —, kegyelmet kérni.*
 Quartier-maitre, *m. szállásmester.*
 Quartinier, *m. negyedmester, fertálymester.*
 Quarto, *m. in —, negyedréti.*
 Quartz, *m. (min.) bányavirág, kovarcz.*
 Quartzoux, *euse, adj. bányavirágos kovarezos.*
 Quasi, *adv. majd, majdnem, mintegy.*
 Quasimodo, *f. dimanche de —, kedd után első vasárnap.*

Quatre-vingt-neuf, *f. keserfa.*
Quaternaire, *adj. négyes.*
Quaternaire, *m. négygyerő.*
Quatorzaine, *f. (dr.) tizenégy nap.*
Quatorze, *adj. tizenégy; tizenegye-*
dik.
Quatorzième, *adj. tizenegyedik.*
Quatrain, *m. négy soros vers-szak.*
Quatre, *adj. négy.*
Quatre-temps, *m. pl. kántorbdjt.*
Quatre-vingt, *adj. nyolcvan.*
Quatre-vingt-dix, *adj. kilenczven.*
Quatre-vingt-dixième, *adj. kilencz-*
venedik. [dik.]
Quatre-vingtième, *adj. nyolcvana-*
duzième, *adj. negyedik.*
Quatrièmement, *adv. negyedszer.*
Quatriennal, *ale, adj. négyéves.*
Quatuor, *m. (mus.) négyes.*
Quayage, *v. Qualage.*
Que, *pron. et conj. kit, melyet, mit;*
hogy. [milyen.]
Quel, *quelle*, *pron. melyik, mily,*
quelconque, *pron. valamelyik.*
Quellement, *adv. tellement —, megle-*
hetősen, tőrhetőleg.
Quelque, *pron. valamelyik, nemely,*
valamely.
Quelquesfois, *adv. némelykor, néha.*
Quelqu'un, *quelqu'une*, *pron. némelyik,*
valaki. [koldusnő.]
Quémandeur, *m. — euse*, *f. koldus;*
l'en dira-t-on, *m. mendemonda, kös-*
berszéd. [láb.]
Quenouille, *f. gussaly; — du lit*, *ágy-*
quenouillée, *f. gussalylyal tele.*
Quenouillette, *f. kis gussaly.*
Querelle, *f. veszekedés, pörpatvar, vil-*
longás.
Quereller, *v. a. et n. veszekedni, pör-*
lekedni, csivakodni; megssidni, lo-
kordani, szidni; se —, v. pr. csiva-
kodni, veszekedni.
Querelleur, *euse*, *adj. veszekedő; —,*
m. — euse, *f. csivakodó, veszekedő.*
Quérir, *v. a. ér. hozni, elhozni; aller*
—, elhozni; venir —, érte menni,
érte jönni, elvinni; envoyer —, ho-
zatni, elhozatni.
Questeur, *m. számvevő, számtartó.*
Question, *f. kérdés; faggatás, kimpad.*
Questionnaire, *m. kivallató.*
Questionner, *v. a. kérdezni, kikér-*
dezni.
Questionneur, *m. kérdező.*
Questure, *f. számvevőhivatal.*

Quête, *f. keresés, visszgáds, nyomozás;*
alamissnasszedés, pénsszedés.
Quêter, *v. a. et n. nyomozni, keresni,*
kinyomozni; alamissnát gyűjteni,
koldulni.
Quêteur, *m. alamissnasszedő; frère —,*
koldulóbardt.
Queue, *f. fark; nyel, szár; uszdy;*
tekebot; hátulso rész; kísérlet, kísé-
rők; senkő; tonna, hordó.
Qui, *pron. ki, mely, mi.*
Quia, *adv. être à —, felelet folytán*
lenni; mettre qu. à —, valakü elhall-
gattatni.
Quibus, *m. fam. il a du —, van pénse.*
Quiconque, *pron. akárki, bárki.*
Quidam, *m. Quidane*, *f. (dr.) bizonyos*
ember; bizonyos nő; valaki.
Quiescent, *te*, *adj. (gr.) lette quies-*
cente, néma betű.
Quisème, *m. őrsztolenítés.*
Quistude, *f. nyugalom, esend.*
Quignon, *m. nagy darab kenyér, karaj*
kenyér. [kodás.]
Quilboquet, *m. (men.) tanulás, inas.*
Quille, *f. kúp; ék; hajógerincz; (gant.)*
ujjsám.
Quiller, *v. a. (Jeu qu.) hajítani, lökni.*
Quillette, *f. fűszillettvény.*
Quillier, *m. kúphely, kúpoda; faire tout*
le —, valamennyi kúpot lelökni.
Quinaud, *de*, *adj. (tréfásan) savart,*
savarodott, hűledeső.
Quincaille, *f. rövid áru, mértelen áru;*
részpénz.
Quincailerie, *f. finom aczélmű; rövid-*
árkereskedés.
Quincaillier, *m. vasszatócs; rövidáru-*
kereskedő.
Quine, *f. mindőt, mind az öt.*
Quinquagénnaire, *adj. ötvenéves.*
Quinquagésime, *f. huszagyókeddelőtti*
vasárnap.
Quinqué, *m. ötös.*
Quinquennal, *ale, adj. öt éves, öt évi.*
Quinquennium, *m. öt évi időszak, öt év.*
Quinquina, *m. kinahéj.*
Quint, *adj. Charles —, ötödik Károly;*
—, m. ötöd, ötödresz.
Quintal, *m. mássa; nagy kőorsó.*
Quintane, *adj. f. fièvre —, ötödnapos*
láz.
Quinte, *adj. f. fièvre —, ötödnapos*
láz; —, f. ötöd; öreghegedű, mely-
hegedű, karvas; fojtóhurul; fig.
ábránd, szeszély.

Quintessence, *f.* legjava, lelke, veleje (valaminek).
 Quintessencier, *v. a.* kiokoskodni, mes-
 terekdni. [nyakas]
 Quinteux, *euse*, *adj.* szeszélyes, feles,
 Quintuple, *adj.* ötszörös.
 Quinzaine, *f.* tizenöt, tizenöt darabból
 álló (rakás, csomó stb.).
 Quinze, *adj.* tizenöt; Louis —, tizen-
 ötödik Lajos; —, *m.* tizenötödik
 (napja a hónap).
 Quinzième, *adj.* tizenötödik; —, *m.*
 tizenötödik; —, *f.* költés nyolcad.
 Quiosser, *v. a.* (tan.) kiegyenesíteni.
 Quiproquo, *m.* balulértés, tévesztés.
 Quittance, *f.* nyugta, nyugtatvány.
 Quittancer, *v. a.* nyugtatványozni.
 Quitte, *adj.* ment, szabad.
 Quitter, *v. a.* elhagyni, hátrahagyni;
 átengedni; letenni; lemondani (...
 ról, ... ról); feloldozni, fölmenteni;
 nyugtatványozni; — le service, szol-
 gálatból kilépni; — sa charge, ki-

vataláról lemondani; —, *v. n.* írás-
 szani megszűnni, elhagyni a jelleket;
 se —, *v. pr.* egymástól elválni.
 Qui-va-là, qui-vive? ki vagy?
 Quoailleur, *n. n.* farkát csóválni.
 Quoi, *pron.* mi; à —, mire; en —,
 miben; de —, miről; il n'y a pas de
 —, nincs miért; — qu'il en soit, bár
 mikint álljon a dolog, bármi legyen
 a dologban; — qu'on en dise, bár-
 mit mondjanak róla; avoir de —,
 gazdagnak lenni.
 Quoique, *conj.* amibár, noha.
 Quolibet, *m.* isellen élcx, közönséget
 beszéd, közhely; egyveleg.
 Quolibétiste, *m.* elmondcs, élcsvadász.
 Quote-part, *f.* hanyad, hanyadrész,
 jutalék.
 Quotidien, *enne*, *adj.* mindennapi.
 Quotient, *m.* (ar.) hányados, osztal,
 osztmány.
 Quotité, *f.* aránylagos rész.
 Quotter, *v. n.* (horl.) dörszöklödni.

R.

Rabâchage, *m.* felesleges ismétlés.
 Rabâcher, *v. a.* ismételni (a mondottat
 hasztalanul).
 Rabâcheur, *m.* fecsegő, szószaporító.
 Rabais, *m.* lerovat; értékesökkentés,
 becsleszállítás.
 Rabaisement, *m.* lealacsonyítás;
 becsleszállítás.
 Rabaisser, *v. a.* alább tenni, letenni;
 kevesbitni, csökkenteni; lealacso-
 nyítani, megalázni; elnyomni; leszá-
 lítani; — un arbre, fát botolni, meg-
 nyezni; —, *v. n.* alább szállani (va-
 laminek ára); se —, *v. pr.* magát
 megalázni.
 Raban, *m.* (mar.) vitorlarudaló.
 Rabat, *m.* gallér, kajtóra; visszapat-
 tanás; lerovat, levonat; kajtóva-
 dászat.
 Rabat-joie, *m.* örömszavará.
 Rabattre, *v. a.* irt. leverni, leütni, le-
 csapni, lenyomni; letéglázni; ala-
 csonyabbá tenni; lerontani; letenni,
 alább szállítani; engedni, elengedni,
 lehúzni (bérből stb.); megalázni;
 (eset.) elhárítani, hárítani, elcsapni; —,
v. n. fordulni, megfordulni; ugatni,

csakolni; (suo.) lecsapni; se —, *v.*
pr. rögtön fordulni, irányát hirtelen
 megváltoztatni.
 Rabbin, *m.* szidópap.
 Rabbomanco, *f.* jóslás varázsszessz-
 vel. [tulni]
 Rabêtir, *v. a.* elbutítani; —, *v. n.* elbu-
 rable, *m.* hátdarab (nyúl-s); szén-
 vonó; keverőgamó.
 Râblé, *ée*, *adj.* szélesvállú, vállas.
 Râbler, *v. a.* (verr.) szítani, piszkálni.
 Râblu, *ue*, *adj.* vállas.
 Rabonnir, *v. a.* megjavítani; —, *v. n.*
 javulni, megjavulni. [vesz]
 Rabot, *m.* gyalú; keverőrud, mészke-
 Raboter, *v. a.* meggyalítani.
 Raboteux, *euse*, *adj.* bütykös, csomós,
 egyenellen, göröngyös.
 Rabougrir, *ie*, *part. el* *adj.* elnyomoro-
 dott, satnya.
 Rabougrir, *v. n.* et se —, *v. pr.* el-
 megnyomorodni, elölrépülni, elcsa-
 nyulni. [(több darabot)]
 Raboutir, *v. a.* összerakni, összekötni
 Rabrouer, *v. n.* neki esni.
 Racaille, *f.* gízgaszép, ringyrongyos
 hűtőnyáság.

Raccommodage, *m.* kijavítás; foltozott munka, férczmű.
 Racommodement, *m.* kibékiülés.
 Racommoder, *v. a.* kijavítani, megfoltozni; helyrehozni; kibékiíteni; se —, *v. pr.* kibékiíteni.
 Racommodeur, *m.* —euse, *f.* foltozó; foltozónő. [lat.
 Raccordement, *m.* összekötés, kapcsolás.
 Raccorder, *v. a.* (arch.) összekötni; fig. kibékiíteni.
 Raccourci, *m.* rövid kivonat; kurtitvány, megkurtítás.
 Raccourcir, *v. a.* megrovidítani, megkurtítani; fig. kevesbitni; se —, *v. pr.* megrovidítani, összfűgyorodni.
 Raccourcissement, *m.* rövidítés, megrovidülés. [rodás.
 Raccours, *m.* össsementés, összefűgyorodás.
 Raccouter, *v. a.* megfoltozni.
 Raccoutumer, *v. pr.* ismét megszokni.
 Raccrocher, *v. a.* ismét hosszákassítani, ismét felaggatni; se —, *v. pr.* magát ismét behúszegni, ismét betolakodni; ragasszkodni (valamíhes).
 Raccrocheuse, *f.* pop. ringyó.
 Race, *f.* fajta, faj; il chasse de —, atyjára ütött.
 Racer, *v. n.* fájást szaporítani.
 Rachalander, *v. a.* ismét vedőket szerezni. [(th.) megváltás.
 Rachat, *m.* visszavásárlás, kiváltás;
 Rache, *f.* (mar.) kátrány alja.
 Rachetable, *adj.* visszavehető, kiváltható.
 Racheter, *v. a.* visszavásárolni; kiváltani; fig. megtéríteni, kártalanítani.
 Racher, *v. n.* kijavítani, bevégezni.
 Rachis, *m.* hátgerincz.
 Rachitique, *adj.* angolkóros.
 Rachitis, *m.* angolkór, csontsenyv.
 Racinage, *m.* diófassin.
 Racinal, *m.* átalgerenda, fenékgerenda, küszöbgerenda.
 Racine, *f.* gyök, gyökér.
 Raciner, *v. n. p. u.* gyökeresni, gyökereit verni.
 Rack, *v.* Arack.
 Racle, *m.* fűnyűg.
 Racle, *f.* (tuil.) simítódeszka; vakaróvas, vakarószer. [bor.
 Racle-boyau, *m.* ross hegedűs; ross
 Râcle, *v. a.* vakarni, levakarni; — la mesure, mértéket lecsapni.
 Râcleur, *m.* ross hegedűs.

Râcloir, *m.* vakaróvas, kertésslapát.
 Râcloire, *f.* csapófa.
 Râclure, *f.* reszelék, vakarék.
 Racolage, *m.* toborzás.
 Racoler, *v. a.* fogadni (katonát), felszólítani, keresni (társat).
 Râcleur, *m.* toborzó.
 Raconter, *v. a. et n.* elbeszélni, elmesélni. [beszélő.
 Raconteur, *m.* —euse, *f.* elbeszélő; el-
 Racornir, *v. a.* keménynyé tenni; se —, *v. pr.* megkeményedni.
 Racornissement, *m.* összefűgyorodás, megkeményedés.
 Racquit, *m.* kiegyenlítés, visszanyerés.
 Racquitter, *v. a.* veszteséget kipótolni, visszanyerni; se —, *v. pr.* a veszteséget visszanyerni; magát kártalanítani kárát kipótolni.
 Rade, *f.* révpart, révsél.
 Radeau, *m.* tutaj, szál, talp.
 Rader, *v. a.* rév szélére állítani; lecsapni (sómértékről).
 Rader, *m.* sómérő.
 Radial, *ale, adj.* sugáros.
 Radiation, *f.* sugárzás.
 Radical, *m.* (chim.) gyök, eredeti anyag; radicals.
 Radical, *ale, adj.* fig. eredeti, meggyökerezett; cure radicale, gyökéres orvoslás.
 Radicalement, *adv.* gyökerestől, gyökeresen; eredetileg, természetnel fogva.
 Radicule, *f.* gyökérke, gyökérrost.
 Radié, *ée, adj.* sugáros.
 Radieux, *euse, adj.* sugárzó; —, *m.* hal neme. [(műszer).
 Radiomètre, *m.* (mar.) hollandi fokiv
 Radis, *m.* hónapos retek.
 Radius, *m.* könyökorsó.
 Raduire, *f.* csapófa (sómérésnél).
 Radutage, *m.* ostoba fecsegés.
 Radoter, *v. n.* ostobán beszélni.
 Radoterie, *f.* ostoba fecsegés.
 Radoteur, *m.* —euse, *f.* ostoba fecsegő.
 Radoub, *m.* tatározás (hajóról).
 Radouber, *v. a.* tatározni (hajót).
 Radoucir, *v. a.* enyhíteni; engesztelni; se —, enyűlni; fig. lecsendesedni; airs radoucis, pl. szerelmes tekintet.
 Radoucissement, *m.* enyhülés; fig. enyhítés, engesztelés, lecsendesítés.
 Raf, *m.* sebes ár.
 Rafale, *f.* (mar.) rohanószél.

se Raffaisser, v. pr. ismét ereszkedni, sülyedni.

Raffermlr, v. a. ismét megerősíteni.

Rafferissement, m. ismétli megerősítés, helyreállítás, helyreállítás; helybenkagyás, megerősítés.

Raffes, f. pl. hulladék.

Rafinage, m. finomítás, tisztálás; finomított cukor, finom cukor.

Raffinement, m. szőrszálhasogatás; elméskedés, elnésség.

Raffiner, v. a. finomítani, tisztálni; —, v. n. elmélkedni, gondolkodni; meszterkedni; se —, v. pr. finomulni; megokosodni, okosabbá lenni.

Raffinerie, f. finomítás, tisztítás; finomítógyár; — de sucre, cukorészék; cukorészék.

Raffineur, m. finomító, tisztáló; — de sucre, cukorészék.

Raffoler, v. n. belebolondulni.

Raffolir, v. n. p. u. megbolondulni.

Raffûter, v. a. (chap.) teljesen elkészíteni.

Rafle, f. szőlőcsutka; pass, páros (kocza), párvetés (koczkában).

Rafler, v. a. elkapkodni.

Rafrachir, v. a. megfrísíteni, frölesszteni; üdíteni, felüldíteni; —, v. n. megfrísülni, meghűvesedni; se —, v. pr. meghűvesedni; felüldülni.

Rafrachissement, te, adj. frísít, hűsít, hűvös; —, m. hűsít, felüldítősz, frísít.

Rafrachissement, m. frísít; hűvesítés, hűsítés, megfrísítés; fig. üdítés, üdülés.

Ragaillardir, v. a. fam. fölvidíteni; se —, v. pr. fölvidülni.

Rage, f. düh.

Ragot, ote, adj. szörök, közepes, vas-

Ragoter, v. i. pop. mcrogni.

Ragoût, m. vagdalek.

Ragottant, te, adj. étvágygerjesztő; fig. izletes; ingerlő, kínálkozó, kecsgeftő.

Ragoûter, v. a. étvágyat gerjeszteni; fig. ingerelni; se —, v. pr. étvágyat visszakapni.

[kapcsolni.]

Ragrafer, v. a. ismét beakasztani, be-

Ragrandir, v. a. nagyítani, megnagyítani.

Ragrée, v. a. simára vágni; simítani; egészen bevégezni; (pein.) egybeolvasztani; se —, v. pr. se — d'un mât, magát ismét árbocszal ellátni.

Rale, f. vonás, vonal; hosszú s keskeny darab, csík, sujtás, pászta;

barázda; rája; — de plume, tollvonás; à la —, általában, sorra.

Ralfort, m. retek.

Rail, m. vaspályasin.

Raillette, f. rovátk varrótűn.

Railler, v. a. el n. megtréfálni, tréfálni (...ból, ...ból), kötekedni; —, v. n. tréfálni, tréfálózni; se —, v. pr. kötekedni, tréfát üzeni (...ból, ...ból), csúfolódni.

Raillerie, f. tréfa.

Railleur, euse, adj. tréfás; —, m. tréfás ember.

Rainette, f. bőralma; lombász, levélbeka. [szélgyalu.]

Rainoire, f. ajgyalu, horonygyalu.

Rainure, f. horony, rovátka, ereszték, hajték.

Raiponce, f. raponcz.

Raire, v. n. bogni, ordítani, rükdölni; —, v. a. meg —, lenyírni. [garak.]

Rais, m. küllő, kerékküllő; —, pl. sz.

Raisin, m. szőlő; — des bois, afonya.

Raisiné, m. szőlőszak, szőlőpép.

Raison, f. ész; jog, igazság, méltanyosság; igazolás, felelősség, számadás; ok; (math.) arány; (com.) cség, czim, tözsczim; livre de —, főkönyv; faire —, állani valakinek (áldomásnál).

Raisnable, adj. — ment, adv. eszes, okos; méltányos; illendő, mérsékelt; meglehetős nagyságu; eszesen stb. [körülmenyes.]

Raisonné, ée, adj. okadatolt, indokolt.

Raisonnement, m. ítélőtehetség; okoskodás; ellenmondás.

Raisonner, v. n. itélni, következtetni, okoskodni; okosan beszélni; ellenmondani; sokat beszélni.

Raisonneur, m. — euse, f. ítélő, okoskodó; fecsegő.

Rajeunir, v. a. megifjítani; —, v. n. el se —, v. pr. megifjodni; magát ifjabbnak mondani (mintsem való).

Rajeunissement, m. megifjodás.

Rajustement, m. helyrehozás, kijavítás; kibékülés.

Rajuster, v. a. ismét helyrehozni, ismét kijavítani; fig. ismét kibékíteni; se —, v. pr. ismét helyre jönni.

Râle, m. haris, guvat.

Râle, Râlement, m. hörzés.

Ralentir, v. a. lassítani, mérsékelni; gyöngíteni; se —, v. pr. lassítani; csökkenni.

Ralentissement, *m.* lassulás, lassudás; esőkkenés, fogyás.
Râler, *v. n.* hörögni.
Raller, *v. n.* bögni.
Rallier, *v. a.* (mil.) ismét összevonni, sorba gyűjteni (katonaságot); — la terre, parthoz közeledni; se —, *v. pr.* ismét összegyűlni.
Rallonge, *f.* toldat. [toldani.
Rallonger, *v. a.* meghosszabbítani, meg-
Rallumer, *v. a.* ismét meggyújtani; se —, *v. pr.* ismét meggyuladni.
Ramadeau, *v. a.* nyájkodva vagy csirogatva ismét csillapítani.
Ramage, *m.* csiripelés, esicsérgés; lomboslat (kelmén).
Ramager, *v. n.* énekelni (madarakról).
Ramaigrir, *v. a.* ismét soványítani; —, *v. n.* ismét soványodni.
Ramailler, *v. a.* irházni.
Ramas, *m.* rakás, halmas.
Ramasse, *f.* hegyi szán.
Ramassé, *éé*, *adj.* szömk.
Ramasser, *v. a.* összeszedni, gyűjteni; összekapkodni; hegyi szánon menni; fig. rosszul bánni (...val...vel); se —, *v. pr.* összegyűlekezni; összeszedni; fölkelni (hirtelen esésből), összeszedni magát.
Ramasseur, *m.* hegyi szánkázó.
Ramassis, *m.* halmas (hasztalan dolgoké); ágacska, vesszőcske.
Ramassoir, *m.* lapocska.
Rame, *f.* babkaró; evező, evezőlapát; posztófeszítő; — de papier, rizma papiros; mettre un livre à la —, könyvet elkönyvni.
Rameau, *m.* ág; (mine) er; dimanche des rameaux, virágvasárnap.
Ramée, *f.* lomboslat; lugos; levélszín.
Ramender, *v. a.* (dor.) kijáratni; olcsítani, lesszállítani árárt; —, *v. n.* olcsódni, lesszállni (portékának ára).
Ramener, *v. a.* visszahozni, visszavezetni.
Ramequin, *m.* tőrös sütemény.
Ramer, *v. a.* (jard.) karózni, megkarózni; (drap.) kifeszíteni; —, *v. n.* evezni; fig. vessződni.
Ramereau, *m.* őrcs galamb, székács.
Ramette, *f.* (imp.) ramácska.
Rameur, *m.* evező, evezőlegény.
Rameux, *cuse*, *adj.* ágas, ágasbogas.
Ramier, *m.* pigeon —, vadgalamb; (for.) ramiers, pl. ágbog, szőlőrteta, gally.

Ramification, *f.* elágazás, se Ramifier, *v. pr.* elágazni.
Ramille, *f.* mellékgallyacska.
Ramingue, *adj.* csökönds (ló).
Ramoitir, *v. a.* ismét megdeszvesíteni.
Ramollir, *v. a.* ismét meglágyítani; fig. elpuhítani, gyöngíteni; se —, *v. pr.* meglágyulni; fig. elernyedni, elgyengülni.
Ramollissant, *te*, *adj.* (méd.) lágyító, puhító; —, *m.* lágyítósszer.
Ramoner, *v. a.* kéményt söpörni.
Ramoneur, *m.* kéménysöpörő.
Rampant, *te*, *adj.* csúszómászó; (arch.) lejtős, lehajló.
Rampe, *f.* lépcsőnkanyarulat, lépcsőszak; lépcsőkar; kocsihágcsó.
Ramper, *v. n.* csúszni, mászni; (arch.) kissé meghajlani.
Ramure, *f.* ágak, gallyazat; koszoruzat, agancs, ezimer. [szag.
Rance, *adj.* avas; —, *m.* avas íz, avas
Ranche, *f.* egyágu hágcsó foga.
Rancher, *m.* egyágu lábtó.
Rancidité, *f.* avas íz, avasság.
Rancir, *v. n.* megavasodni.
Rancissure, *f.* avas szag, avas íz.
Rançon, *f.* váltságdíj.
Rançonnement, *m.* kiváltás; fig. megdrágítás, meghúzás, pénzcsikarás.
Rançonner, *v. a.* váltságdíjt követelni; fig. megdrágítani, meghúzni, pénzt csikarni. [megdrágító.
Rançonneur, *m.* pénzcsikaró, igen
Rancone, *f.* neheztelés, gyűlölet, bosszankodás.
Rancunier, *ère*, *adj.* neheztelő, bosszankodó; —, *m.* neheztelő, bosszankodó (ember).
Randon, *m.* vm. heveség.
Rang, *m.* sor, rend; rang, hely, helyzet, állás; evezőpad.
Rangée, *f.* sor.
Ranger, *v. a.* rendbehozni, rendezni; sorozni; sorba állítani; félretenni, utból eltenni; sorozni, hozzásorozni; se —, *v. pr.* sorba állani; félre állani.
Ranguillon, *m.* (imp.) ivszögek.
Ranimer, *v. a.* ismét fölélesztetni, serkenteni, felbátorítani, fölleveníteni; se —, *v. pr.* ismét föllevenedni; ujrra föléledni. [fekély.
Ranule, *f.* nyédeganat, békadag; nyelv-
Rans-des-vaches, *m.* csordástáncz.
Rapace, *adj.* ragadozó.

Rapacitás, *f.* ragadozás.
 Rapaiser, *v. a.* ismét lecsendesíteni.
 Rapatelle, *f.* lószőrkebe.
 Rapatrier, *v. a.* ismét megengeszteni;
 se —, *v. pr.* ismét megbékülni.
 Râpe, *f.* reszelő; ráspoly; szőlőszutka.
 Râpé, *m.* dereszaburától.
 Râper, *v. a.* dörzsölni, reszelni; habit
 râpé, kopott ruha.
 Rapetasser, *v. a.* kifoltozni.
 Rapetisser, *v. a.* kisebbre, rövidebbre
 csinálni; —, *v. n. et se —, v. pr.* ki-
 sebbé, rövidobbé lenni, összemenni,
 összezugorodni.
 Raphanie, *f.* hiszskór. [tok.
 Raphaniste, *m.* repcsénretek, durva re-
 Rapide, *adj.* — ment, *adv.* ragadó se-
 bes, hirtelen, ragadó, fölülte gyors;
 sebesen, hirtelen, ragadólag, fölülte
 gyorsan.
 Rapidité, *f.* sebesség, hirtelenség.
 Rapiécer, *v. a.* kifoltozni.
 Rapiécetage, *m.* kifoltozás, foltozás.
 Rapiéceter, *v.* Rapiécer.
 Rapière, *f.* vípengé, vívbízá, gömbös
 pengé. [mány.
 Rapine, *f.* rablás; rablott jószág, zsák-
 Rapiner, *v. a. et n.* rabolni; pénzt el-
 sikkasztani.
 Rapineur, *m.* rabló.
 Raponce, *f.* raponcs.
 Rapontique, *f.* parajlórom.
 Rappel, *m.* visszahívás.
 Rappelér, *v. a.* ismét hinni; visszahinni;
 se —, *v. pr.* egymást visszahinni; em-
 lékezní (...ról, ...ról).
 Rapport, *m.* visszahozás; jövedelem;
 jelentés; köcsönös viszonyulás, ösz-
 szekölletés, hasonlatosság; rapports,
 pl. bőfőgés.
 Rapportér, *v. a.* visszahozni, vissza-
 vinni, magával hozni; odavinni; el-
 vinni; behozni, jövedelmézni; örök-
 ségi tömegre nézve kifogást tenni;
 jelenteni; hírül vinni, fecsegni; tu-
 lajdonitni; visszavonni; meg-, hoz-
 záztatni; —, *v. n.* bőfőgni; vissza-
 hozni; (jur.) kifogást tenni; se —,
 összehangzani, hasonlítani; vonat-
 kozni, (...ra, ...re); s'en — à qn.,
 valakire hivatkozni.
 Rapporteur, *m.* jelentő, tudósító; hír-
 hordó; szögymérő.
 Rapprendre, *v. a.* irr. ismét tanulni.
 Rapproviser, *v. a.* ismét megszokítani.
 Rapprochement, *m.* ismétli közleledés,

összetelődés, hozzá közleledés; öszze-
 vetés, összehasonlítás; kibékülés.
 Rapprocher, *v. a.* ismét közlelteni, ösz-
 zehasonlítani, összetenni; ismét ki-
 békíteni; se —, *v. pr.* ismét közleledni.
 Rapsoder, *v. a.* fig. fam. öszsefoltoz-
 gálni. [ferezmá.
 Rapsodie, *f.* töredék, rapszódia; fig.
 Rapsodiste, *m.* toldozó, bőngésző.
 Rapt, *m.* emberrablás, nőrablás, nő-
 ragadás.
 Râpure, *f.* ráspolyhulladék, reszelék.
 Raquetier, *m.* röppentyűműves, rake-
 tás. [rés.
 Raquette, *f.* labdaverőrecze; ácsfü-
 Rare, *adj.* — ment, *adv.* ritka; ritkán.
 Rarefaction, *f.* (phys.) ritkítás.
 Rarefier, *v. a.* ritkítani, higitni.
 Rareté, *f.* ritkaság.
 Rarissime, *adv.* fam. fölülte ritkán.
 Ras, *m.* rása.
 Ras, rase, *adj.* megnyirt; tar; rövid-
 hajú; csapott (mértékű); sík, lapos.
 Rasade, *f.* színig tele pohár.
 Rase, *f.* hajószurok.
 Rasement, *m.* (mil.) földig lerontás.
 Raser, *v. a.* nyírni, borotválni; leron-
 tani, földig lerontani (várát); közel
 mellette elhenni, érintkezni (vala-
 mivel).
 Rasette, *f.* silány rása; (org.) kan-
 golósodrony.
 Rasoir, *m.* borotva.
 Rasado, *f.* üveggyöngyök.
 Rassaisable, *adj.* fam. ki-, megelégül-
 hető, jóllaktatható.
 Rassasiement, *m.* p. u. megelégítés,
 jóllaktás; jóllakás.
 Rassasier, *v. a.* jóllaktani; fig. kiélé-
 gitni; se —, *v. pr.* jóllakni; fig.
 megenni (valamit).
 Rasse, *f.* szénkas.
 Rasseé, *f.* tele szénkas.
 Rassemblement, *m.* gyűlés, gyülekezés;
 öszse csoportulás, csődülés, talon-
 gás; gyűjtemény; gyűjtés.
 Rassembler, *v. a.* öszsehozni, gyűjteni,
 egybegyűjteni; öszseilleszteni; se —,
v. pr. ismét öszsejönni.
 Rasseoir, *v. a.* irr. ismét leülteni, is-
 mét odalenni; lecsillapítani; —, *v. n.*
 leülpedni; fig. új erőt venni, fel-
 üdülni; se —, *v. pr.* ismét leülni; fig.
 ismét lecsillapodni.
 Rasseréner, *v. a.* ismét ki-, felidézni;
 se —, *v. pr.* ismét ki-, felidézni.

Rassis, m. ismét használatba vett ócska patkó.
 Rassis, iso, part. et adj. (v. Rasseoir); pain —, régen sült, száraz kenyér; de sang —, hideg vérrrel; de sens —, nyugodt lélekkel.
 Rassoté, ée, adj. fam. belébolondult.
 Rassoter, v. a. bolonddá tenni, elbolondítani, elámitni.
 Rassurer, v. a. ismét megerősíteni; fig. ismét lecsillapítani, felbátorítani; se —, v. pr. ismét megnyugodni, lecsillapodni, felbátorodni; kiderülni, tisztulni (időről).
 Rat, m. patkány; fig. szeszély.
 se Ratatiner, v. pr. összezugorodni, megrázósodni, elhervadni, elfonynyadni.
 Rate, f. lép.
 Râteau, m. gereblye; (serr.) őrlemez.
 Râteau, f. egy gereblyével.
 Râteau, v. a. gereblyézni.
 Râteau, m. gereblyélő, gereblyés.
 Ratelier, m. bugagereben; fogas (ruhának); fig. fam. fogsor.
 Rater, v. n. elcselleni, nem sütni el (lőszerekről); —, v. a. elhibázni a lövést, nem találni.
 Ratier, ére, adj. pop. szeszélyes, ábrándos; —, m. merengő, képzelt.
 Ratière, f. patkányfogó, patkánykelepce.
 Ratification, f. megerősítés, helybenlatifier, v. a. megerősíteni, jóváhagyni.
 Ratillon, m. kis patkány.
 Ratine, f. kelme neme.
 Ratiner, a. a. redőzni, fodorítani.
 Ratocination, f. okoskodás.
 Ratociner, v. n. okoskodni.
 Ratocination, f. étadag; takarmányrésztet.
 Ratociner, m. észhián, okhián.
 Ratocination, f. észhián.
 Ratociner, elle, adj. okszerű, észszerű.
 Ratier, v. a. piszkálni, szitni.
 Ratier, v. a. vakarni, karczolni, levakarni.
 Ratioire, f. vakarókés, vakaróvas.
 Ratioire, f. vakarék.
 Raton, m. kis patkány; mosómedve, mosóalpály; sajtsütemény neme.
 Ratier, v. a. ismét odakapcsolni.
 Ratindre, v. a. irr. ismét el-, utólélni.
 Ratindrir, v. a. ismét megindítani, meglágyítani, gyöngyíteni; se —, v. pr. ismét megindulni, ismét meglágyulni.
 Ratindrir, f. mezei egér.

Rattraper, v. a. ismét megkapni; ismét rajtakapni.
 Rature, f. kivakart, kitért hely (írásban stb.); csínreszelék, csínhulladék.
 Raturer, v. a. kitértetni, kivakarni.
 Raucité, f. rekedtség.
 Raunir, v. a. mással bevonni.
 Rauque, adj. rekedt.
 Ravage, m. pusztítás, dúlás.
 Ravager, v. a. elpusztítani.
 Ravageur, m. pusztító.
 Ravablement, m. bevakolás; fig. megalázás.
 Ravaler, v. a. lenyelni; elnyelni; lenni, megalázni, kisebbitni; bevakolni; elvágni, csúpolni, bololni (fát); se —, v. pr. lelégni (harisnyáról); magát megalázni.
 Ravaudage, m. meg-, kifoltozás; foltozott munka, fecsme.
 Ravauder, v. a. et n. meg-, kifoltozni, kijavítani; rakosgatni, babrálni; fecsegni; lehordani, meppöröngatni.
 Ravauderie, f. fam. ostoba fecsegés, üres fecsegés.
 Ravadeur, m. — euse, f. foltozó; üres fecsegő; foltozónő stb.
 Rave, f. répa; — femelle, karórépa.
 Ravenelle, f. sárga viola.
 Ravière, f. repaföld.
 Ravigote, f. mogoróhagymale.
 Ravigoter, v. a. pop. erősíteni, üdíteni, felüdíteni; se —, v. pr. új erőt kapni.
 Ravilir, v. a. gyalázni, meggyalázni, legyalázni. [út, öblös út.
 Ravin, m. hegyszug, hegytorkolat; mély
 Ravine, f. esőpatak.
 Ravis, v. a. rabolni, elrabolni, elragadni, elhurcolni; fig. elbájozni, elragadni. [lozlatni.
 se Raviser, v. pr. véleményről megváltatni, te, adj. ragadozó (állatról); fig. elragadó, elbájozó, igéző.
 Ravissement, m. rablás, elrablás; fig. elragadtatás, elbájozás. [rabló.
 Ravisseur, m. nórabló, hűlgyrabló.
 Ravitaillement, m. ismét élelemzés, élelemmel ellátás. [mel.
 Ravitailleur, v. a. ismét ellátni élelemmel.
 Raviver, v. a. ismét föleleveníteni; fölélesztetni; fölébresszteni, fölszerkenteni.
 avoir, v. a. irr. ismét bírni, ismét megkapni; se —, v. pr. ismét erőre kapni, felüdülni.

Rayage, *m.* barázdák.

Rayer, *v. a.* fel-, megkarcsolni; osi-
kossá tenni, csikolni, megcsikolni;
vondásokkal ellátni, kitörülni.

Rayon, *m.* sugár; kerékküllő; barázdá;
fók; felálmérő; mézlep.

Rayonnement, *m.* sugárzás.

Rayonner, *v. n.* sugározni, ragyogni,
fényleni; fig. kiömleni.

Rayure, *f.* csíkok, vonások; szarufák.

Ré, *m.* (mus.) d.

Réactif, *ive, adj.* visszaható, ellenható.

Réaction, *f.* visszahatás, ellenhatás.

Réactivité, *f.* fölélesztés, újra fölele-
venítés.

Réagir, *v. n.* visszahatni.

Réajourner, *v. a.* másodszor idézni.

Réal, *ale, adj.* királyi; real ...; école
réale, reallanoda, múltlanoda.

Réalgal, Réalgar, *m.* sárga mirkénle,
mireny.

Réalisation, *f.* valósítás, létesítés, va-
lósulás; készpénzzel fizetés.

Réaliser, *v. a.* valósítani, létesíteni, vég-
rehajtani; készpénzért eladni.

Réalté, *f.* valóság.

Réappel, *m.* második fölkhívás.

Réarpenter, *v. a.* újra fölmérni.

Réassigner, *v. a.* (dr.) még egyszer
elidézni; újra utalványozni.

Réassurance, *f.* újrabiztosítás.

Rebander, *v. a.* ismét fessíteni; ismét
egyesíteni, összekötni.

Rebaptiser, *m.* keresztségismétlő, ana-
baptista.

Rebaptisation, *f.* újra vagy másod ke-
resztelés.

Rebaptiser, *v. a.* újra keresztelni.

Rébarbatif, *ive, adj.* visszatartó,
zsémbes. [építeni.]

Rebâtir, *v. a.* ismét fölépíteni, ismét

Rebattre, *v. a.* irr. ismét kopogtatni,
ismét vagy újra verni; fig. még egy-
szer ismételni, elcsépelni; — les
cartes, újra keverni a kártyát; se —,
v. pr. ismét nyomot találni (ku-
tyákról).

Rebaudir, *v. a.* (chass.) — les chiens,
a kutyákat simogatni s uszítani.

Rebelle, *adj.* lázadó, zendülő; ma-
kacs, konok; nehezen olvadó; —,
m. lázító, lázadó, zendülő, pártütő.

se Rebeller, *v. pr.* fölzendülni.

Rebellion, *f.* zendülés.

se Rebéquer, *v. pr.* ellenszegülni.

se Rebiffer, *v. pr.* vonakodni.

Rèble, *m.* ragadógalaj.

Reboire, *v. a.* irr. ismét inni.

Rebondi, *ie, adj.* fam. gömbölyű és
teljes.

Rebondir, *v. n.* visszapattanni.

Rebondir, *v. a.* ismét beszádni,
bedugaszolni.

Rebondissement, *m.* visszapattanás.

Rebord, *m.* szél, vég, karima; nyit-
vány, pártázat; hajtóka, gallér.

Reborder, *v. a.* újra beszegélyezni.

Rebotter, *v. a.* oszmát ismét felkuzni.
se —, *v. pr.* oszmáját ismét fel-
kuzni.

Reboucher, *v. a.* ismét bedugni; se —,
v. pr. ismét bedugulni; meggörbül-
ni.

Rebouillir, *v. n.* irr. újra felforrni.

Rebouisage, *m.* (chap.) fölékesítés.

Rebouiser, *v. a.* (chap.) újra föléke-
síteni; fam. ki-, megszidni.

Reboulanger, *v. a.* újra megsütni.

Rebourgeonner, *v. n.* újra bimbózni,
újra kifakadni.

Rebours, *m.* szörmente elleni irány;
fig. ellentét; à —, au —, szörmenté
ellen, megfordítva; — d'une voiture.
előülés kocsiában; —, rre, *adj.* cső-
kőnds, makacs.

Reboutonner, *v. a.* ismét begombolni.

Rebras, *m.* hajtóka; à double —, min-
den erővel.

Rebrasser, *v. a.* felhajtani, kihajtani,
felkarimázni; megprémézni, be-
szegni; (br.) újra megfőzni (a sert).

Rebrider, *v. a.* újra felkantározni.

Rebroder, *v. a.* újra hímezni, fölbe-
hímezni.

Rebrouiller, *v. a.* újra összeszavarni.

Rebrousse-poll, à —, *adv.* szörmenté
ellen, megfordítva.

Rebrousser, *v. a.* szörmente ellen ke-
félni vagy simogatni, vakarni; —
v. n. rögtön ismét megfordulni.

Rebroussette, *f.* felsimítófésű.

Rebroyer, *v. a.* újra szétlőtni, össze-
lőtni, megtörni.

Rebuffade, *f.* fam. rátámadás.

Rébus, *m.* képes talány.

Rebut, *m.* elutasítás; selejtje valaminek.

Rebutant, *te, adj.* visszatartó, kelte-
mellen, kelletlen.

Rebuter, *v. a.* elutasítani, visszatart-
ni; elijeszteni; meguntatni; se —,
v. pr. magát elijeszteni; makacso-
lenni.

Recacheter, *v. a.* újra lepecsételni.

Récalcitrant, *te, adj.* csökönyös, makacs.

Recaler, *v. a. simádvá gyalulni; ismét megtámasztani, támogatni.*

Recaloir, *m. simítógyalu.*

Recamer, *v. a. virágéküvényt beszöni.*

Récapitulation, *f. rövid ismétel.*

Récapituler, *v. a. röviden ismételni.*

Recarreler, *v. a. ismét lemezekkel beborítani; újra megtalálni.*

Recasser, *v. a. újra felszántani.*

Recassis, *m. felszántott, megforgatott föld.*

Recéder, *v. a. ismét lemondani (...ról, ...ról), átengedni.*

Recel, *m. (jur.) eltitkolás, elrejtés.*

Recélé, *m. (dr.) eltitkolás, elikkasztás.*

Recèlement, *m. eltitkolás, elrejtés.*

Recéler, *v. a. eltitkolni; elrejtetni; elzárni, zár alá tenni.*

Recéleur, *m. — euse, f. orgazda.*

Récemment, *adv. ujjal, közeléb.*

Recensement, *m. számlálás; ismételt szemrevétele, megvizsgálás; tanuvalatás.*

Recenser, *v. a. számlálni; megvizsgálni (árakat).*

Récént, *te, adj. fris, új.*

Recepage, *m. szőlővesszőnek rövidre metszése; levágás (erdőről).*

Recépée, *f. (for.) erdővágás, levágott erdő.*

Receper, *v. a. (vig.) igen rövidre vágni; (for.) ki-, levágni.*

Réceptissé, *m. térlővény, vevény.*

Réceptacle, *m. gyűhely; rakhely, tartály, tartó, láda, tok.*

Réceptibilité, *f. fogékonyság.*

Réception, *f. fogadás, elfogadás, fölvetél; fogadtatás.*

Recès, *v. Reces.*

Recette, *f. bevétel, jövedelem; behajtás, beszedés; beszedőszoba; vény, orvosi rendellet, orvoszer.*

Recevable, *adj. elfogadható, megengedhető.*

Receveur, *m. beszedő; sáfár; — des tailles, adószedő.*

Recevoir, *v. a. őr. kapni, megkapni; fölvenni; elfogadni; befogadni; elvenni.*

Recevoir, *m. (salp.) tisztítókészület.*

Reces, *m. országgyűlési végzés.*

Rechampir, *v. a. (pein.) kiemelni.*

Rechange, *m. visszavált.*

Rechanger, *v. a. et n. újra vagy ismét*

cserélni, visszaváltani, újra megváltoztatni. [polni.]

Rechancer, *v. a. újra énekolni; elpa-*
Rechapper, *v. n. újra ellátni; újra felgyógyulni.*

Recharge, *f. új teher, új rakomány; tülteher; új megtámasztás; ismételt meghagyás.*

Recharger, *v. a. újramegterhelni; újra megtölteni (lőszert); újra megtámasztani; újra meghagyni; se —, v. pr. újra fel-, elvállalni.*

Réchaud, *m. szénlábas, szénmedence, széntűz, melegítőtányér.*

Réchauffement, *m. (jard.) fris trágya.*

Réchauffer, *v. a. ismét melegíteni, fölmelegíteni; se —, ismét föl-, megmelegedni.*

Réchauffoir, *m. fűtőkemenyő, sűtőcső.*

Rechausser, *v. a. harisnyát s cipőt ismét ráadni, ráhuzni; (jard.) földet feltölteni; se —, v. pr. harisnyát s cipőt ismét felhuzni, fölvenni.*

Rechaussoir, *m. pénzüld, pénzkalapács, billpöröly.*

Recherche, *f. kutatás, nyomozás, tudakozás, kérdezősködés; bírói nyomozás; (pein.) szorgalom; túlság, keresettség.*

Recherché, *ée, part. et adj. kiválasztott, kikeresett, kiválogatott; szorgalommal kidolgozott.*

Rechercher, *v. a. újra keresni, nyomozni, vizsgálni, tudakozni, tudomást szerezni; bíróilag megvizsgálni; kérni, folyamodni (valamiért); — une fille, leányt megkérni (nőül).*

Rechigné, *ée, adj. komor, mogorva.*

Rechignement, *m. mogorválkodás.*

Rechigner, *v. n. bosszús, haragos arcot mutatni.*

Rechute, *f. visszaesés.*

Récidive, *f. visszaesés.*

Récidiver, *v. n. visszaesni (ugyanazon hibába).*

Récipé, *m. gyógyrendelet, orvosi rendelmény.*

Récipiangle, *m. szögletmérő.*

Récipiendaire, *m. befogadandó, jelölt, kijelölt.*

Récipient, *m. (chim.) bura.*

Réciprocité, *f. viszonyosság.*

Réciproque, *adj. — ment, adv. viszonyos; viszonyosan.*

Réciproquer, *v. a. fam. viszonyozni.*

Réoit, *m.* elbeszélés, elmondás; *senei* ssavaldás.
 Récitatif, *m.* *senei* ssavaldás, ének-beszéd, *senebeszéd*.
 Récitation, *f.* elmondás.
 Réoiter, *v. a.* *et n.* könyv nélkül elmondani; elbeszélni; előadni.
 Réclamation, *f.* visszakövetelés, igény; ellenmondás, kifogás.
 Réclame, *f.* (ois.) csalsip; lapör; órszó, vegszó.
 Réclamer, *v. a.* *kini* (... úl, ... ül); visszakövetelni; ellenmondani; —, *v. n.* kifogást tenni, ellenmondani, tiltakozni; se —, *v. pr.* hivatkozni.
 Récliner, *v. n.* (astr.) eltérni.
 Reclouer, *v. a.* újra odaszögezni.
 Reclure, *v. a.* irr. beszárni, elzárni; se —, *v. pr.* elzárkozni.
 Reclus, *m.* — use, *f.* remete; remetendő.
 Recluserie, *f.* remeteház, csella.
 Reclusion, *f.* bezárás, elzárás; remeteház, csella, remetelak.
 Recocher, *v. a.* (boul.) — la páta, a téstát tenyérrel veregetni.
 Recognier, *v. a.* durván elutasítani.
 Recognition, *f. p. u.* kipukhatolás, kitanulás.
 Recoin, *m.* rejtkehely, kuszó, szurdok, sulton.
 Récolement, *m.* tanuvallomásnak ismérti felolvasása; (for.) erdőjárás, erdőszemle.
 Récoiler, *v. a.* — des témoins, tanuknak vallomásukat még egyszer felolvasni; összehasonlítani.
 Récollection, *f.* gondolatnak összeszedése, elmecsend.
 Recoller, *v. a.* ismét vagy újra enyvezni.
 se Récolliger, *v. pr.* magát összeszedni, magához térni, gondolatit összeszedni..
 Récolte, *f.* aratás, gyűjtés, szedés; — du vin, szüret, borszüret.
 Récolter, *v. a.* aratni, bearatni, betakarítani, gyűjteni, szedni, begyűjteni.
 Recommandable, *adj.* ajánlható.
 Recommander, *v. a.* dajkasszerző, cselédsszerzőnő, cselédet ajánló nő.
 Recommendation, *f.* ajánlás; tisztelet, becsület.
 Recommender, *v. a.* ajánlani; megparancsolni; letartóztatás meghosszabbításáért folyamodni.
 Recommencement, *m.* újakezdés.
 Recommencer, *v. a.* *et n.* újra kezdeni.

Récompense, *f.* jutalom; kárpótlás.
 Récompenser, *v. a.* megjutalmazni; kármentesíteni, kipótolni, megtéríteni.
 Recompter, *v. a.* újra átszámlálni, újra felszámlálni, újra számolni.
 Réconciliable, *adj.* engesztelhető.
 Réconciliateur, *m.* — trice, *f.* megengesztelő, meg-, összebékítő.
 Réconciliation, *f.* kibékítés, kibékülés, megengesztelés.
 Réconcilier, *v. a.* kiengesztelni, kibékíteni; ismét fölszentelni, újra fölavatni; se —, *v. pr.* megengesztelődni, kibékülni.
 Reconduire, *v. a.* irr. visszakisérni, elkísérni; ajtót mutatni.
 Reconduite, *f.* kíséret; elutasítás; faula —, elkísérni.
 Reconfortatif, *m.* erősítőszer.
 Réconfortation, *f.* (méd.) erősítés.
 Réconforter, *v. a.* ismét erősíteni; vigasztalni.
 Reconnaissable, *adj.* ismerhető, megismerhető.
 Reconnaissance, *f.* megismerés; háladatosság; megjutalmazás; nyomozás; térítvény, kötvény; (jur.) elismerés; (mil.) szemrevétele; — d'une promesse, ígéret elismerése; avoir de la —, háladatosnak lenni.
 Reconnaissant, *te, adj.* háladatos.
 Reconnaître, *v. a.* irr. megismerni, ismért ráismerni; elismerni; bevallani; megtéríteni, kipótolni; kifürkészni; nyomozni, vizsgálni; szemrevétni; se —, *v. pr.* ismét magához jönni, felelismélni; elismerni, bevallani; se — en quelque endroit, ismért ráismerni valamely helyre.
 Reconnu, *ue, part. et adj.* elismert.
 Reconquérir, *v. a.* irr. visszafoglalni, újra elfoglalni.
 Reconstitution, *f.* (dr.) jövedelem vagy járadék átruházása.
 Reconstruire, *v. a.* irr. újra felépíteni.
 Recontrer, *v. a.* ismét elbeszélni.
 Recontracter, *v. a.* *et n.* új szerződést kötni, újra szegődni.
 Reconvenir, *v. a.* irr. (dr.) viszo kérészet indítani, viszonvadás t masszítani. [ellenpimasz]
 Reconvention, *f.* (dr.) viszony megújítás.
 Recopier, *v. a.* még egyszer leírni.
 Recoquillement, *m.* összegöngyölítés; egymásba szövedés.

- Recoquiller**, *v. a.* *összegöngyölgetni, meghajlani, meggörbíteni, felkarimázní; se —, v. pr.* görbedni, görbülni, bodorodni.
- Recorder**, *v. a.* *fam.* *magának elmondani; újra meggondolni; tanukkal bebizonnyaltatni; se —, v. pr.* gondolkozni (valamin).
- Recoorriger**, *v. a.* *ismét meg-, kijavítani, újra átnézni.*
- Recors**, *m.* *törvényszéki szolga tanuja vagy segédje.*
- Recouher**, *v. a.* *ismét ágyba fektetni; se —, v. pr.* *ismét lefeküdni (ágyba).*
- Recoupe**, *f.* *kőhulladék; (boul.) korpatiszt.*
- Recouplement**, *m.* *falfok.*
- Recouper**, *v. a.* *ismét megmetszeni, elvágni, megnyesni; újra emelni (kártyát).*
- Recoupette**, *f.* *fekete korpatiszt.*
- Recourber**, *v. a.* *meggörbíteni, meghajlani.*
- Recourir**, *v. a. et n. irr.* *újra futni, visszaszaladni; fig.* *folyamodni, fordulni (...hoz, ...hez).*
- Recourre**, *v. a. irr.* *ismét visszahozni.*
- Recours**, *m.* *menedék; visszereset.*
- Recouvert**, *to, part. v.* *Recouvrir.*
- Recouvrable**, *adj.* *behajtható, beszedhető.*
- Recouvrement**, *m.* *visszanyerés; beszedés, behajtás; tok, óratok; boríték. [tani, beszédni.]*
- Recouvrer**, *v. a.* *visszanyerni; behaj-*
- Recouvrir**, *v. a. irr.* *újra befedni; újra fedni (házat); fig.* *szépülni, palástolni.*
- Réorance**, *f.* *lettres de —, visszakivétel.*
- Récréatif**, *ive, adj.* *gyönyörködtető.*
- Récréation**, *f.* *gyönyörködés, kedvtelés, megpihenés; megújulás, felüdülés.*
- Recréer**, *v. a.* *újra teremteni, ismét behozni, ismét létesíteni.*
- Récréer**, *v. a.* *gyönyörködtetni, mulatolni; se —, v. pr.* *gyönyörködni; felüdülni.*
- Recreuser**, *v. a.* *újra ásni, mélyebbre ásni; kuszapolni.*
- Récrier**, *v. pr.* *felkiáltani; fenszóval panaszkodni. [vdd.]*
- Récrimination**, *f.* *viszonkodás, viszon-*
- Récrimatoire**, *adj.* *plainte —, viszonvád, ellenvád.*
- Récriminier**, *v. n.* *viszonvádolni, ellenvadásokat felhozni.*
- Récirer**, *v. a. irr.* *visszakírni, újra írni, ismét írni; átírni.*
- Recroître**, *v. n. irr.* *újra nőni.*
- se Récroqueviller**, *v. pr.* *összessugorodni, felgöngyölegni.*
- Reorotter**, *v. a.* *ismét beszározni.*
- Recru**, *m.* (for.) *sarjadék, utánnövés.*
- Recru**, *ue, adj.* *likkadt, fáradt, elerőtlenedett.*
- Reorue**, *f.* *ujoncok; ujoncszás; (for.) növedék; váratlan vendégek.*
- Reorutement**, *m.* *ujoncszás.*
- Reoruter**, *v. a.* *ujoncsozni.*
- Reoruteur**, *m.* *ujoncszóó.*
- Rectangle**, *adj.* *egyenszőgű, derékszűgű; —, m.* *egyenszőg.*
- Rectangulaire**, *adj.* *egyenszőgű.*
- Recteur**, *m.* *rektor; lelkész (Bretagneban). [tisztítás.]*
- Rectification**, *f.* *igazítás, megigazítás.*
- Rectifier**, *v. a.* *igazítani, meg-, kiigazítani; fig.* *javítani; tisztítani, tisztálni.*
- Rectiligne**, *adj.* *egyenesvonalu.*
- Rectitude**, *f.* *egyenesség; nyíltszívűség, becsületesség.*
- Recto**, *m.* *levél első lapja.*
- Rectoral**, *ale, adj.* *rektori.*
- Rectorat**, *m.* *rectorság.*
- Rectrices**, *f. pl.* *farktollak.*
- Requ**, *m.* *nyugtatóvány.*
- Recueil**, *m.* *gyűjtemény.*
- Recueillement**, *m.* *gondolatok összeszedése.*
- Recueillir**, *v. n. irr.* *beszedni, összeszedni, aratni; gyűjteni; befognadni, tartoszkodást megengedni; következ-*
- letni; se —, v. pr. *össze vagy rendbeszedni magát, magához térni.***
- Recueilloir**, *m.* (cor.) *csév, cséve.*
- Require**, *v. a. irr.* *újra főzni, felforralni; újraszüni; megtűzesíteni.*
- Recuite**, *f.* *megtűzesítés.*
- Reoul**, *m.* (art.) *visszalökődés, visszapattanás.*
- Reoulade**, *f.* *visszamenés, visszagördülés; sarolás (kocsiról); fig.* *visszalépés; halogatás, késleltetés.*
- Reoulée**, *f.* *feu de —, hátráltató tűz.*
- Reculément**, *m.* *hátrálás, visszapattanás; korékkötőlánc; furhám, sarazij.*
- Reculer**, *v. a.* *visszatolni, visszahúzni; kitolni, félretolni, kiterjesztetni; elhalasztani; —, v. n.* *visszamenni.*

hátrálni; *fig. visszalépni, kitérni; késedelmesni*; se —, *v. pr. hátrálni.*
 Reoulons, *à —, adv. hátra, hátrafelé.*
 Récupérer, *v. a. visszanyerni*; se —, *v. pr. veszteségét kipótolni.*
 Recusable, *adj. visszavethető.*
 Recusation, *f. (dr.) visszavetés, el nem fogadás.*
 Réouser, *v. a. (dr.) el nem fogadni, el-, visszavetni.*
 Rédacteur, *m. szerkesztő.*
 Rédaction, *f. szerkesztés.*
 Redarguer, *v. a. p. u. korholni, gáncsolni, feddeni.*
 Reddition, *f. átadás (váré); kimondás (ítélet); — de compte, számadás.*
 Redébattre, *v. a. irr. újra megtámadni.*
 Redéfaire, *v. a. irr. ismét kinyitni, felbontani, megnyitni.*
 Redélivrer, *v. a. ismét megszabadítani; még egyszer kiadni.*
 Redemander, *v. a. visszakövetelni; ismét vagy még egyszer kérdezni.*
 Rédempteur, *m. megváltó.*
 Rédemption, *f. megváltás.*
 Redépêcher, *v. a. még egyszer elbocsátni, elküldeni.*
 Redescendre, *v. a. et n. ismét leereszteni; ismét leereszkedni, lelépni, lehágni.*
 Redevable, *adj. adós, tartozó; je vous suis très —, igen le vagyok kötelezve kegyednek; —, m. adós.*
 Redevance, *f. földbér.*
 Redevancier, *m. bérfizető.*
 Redevenir, *v. n. irr. ismét vagy újra lenni.*
 Redevoir, *v. a. irr. még tartozni, adós-nak maradni.*
 Réhibition, *f. (jur.) visszaadás.*
 Rédiger, *v. a. szerkeszteni.*
 se Rédimer, *v. pr. kiváltani magát.*
 Redingote, *f. lovagöltöny, felruha.*
 Redire, *v. a. irr. újra mondani, ismételni; kifecsegni; gáncsolni, kifogást tenni, ellenmondani.*
 Rediseur, *m. fam. ismétlő; fecsegő, kifecseggő.*
 Redite, *f. ismétlés.*
 Redondance, *f. terjedelmesség, hosszadalmasság; bőség, felesleg.*
 Redondant, *te, adj. hosszadalmas, bő (beszéd).* [ban].
 Redonder, *v. n. p. u. bővelkedni (szó).*
 Redonner, *v. a. visszaadni, ismét adni; —, p. n. (mil.) ismét megtá-*

madni; se —, v. pr. ismét odaadni magát.
 Redoublement, *m. megkettőztetés.*
 Redoubler, *v. a. megkettőzni; —, v. n. szaporodni, megerősödni, kettősödni.*
 Redoutable, *adj. rettentő, rettenetes.*
 Redoute, *f. várók, váracs, négysségi kis sáncs; álország bál.*
 Redouter, *v. a. félni.*
 Rêdre, *m. nagy heringháló.*
 Redressement, *m. fölegyenesítés; fig. jóvátevés, helyrehozás.*
 Redresser, *v. a. ismét ki-, fölegyenesíteni; fig. útbírgazítani; ismét jóvá tenni; (mar.) felhúzni; — au jeu, játékban csalni; se —, v. pr. ismét fölegyenesedni, egyenesen tartani magát.*
 Redresseur, *m. hamis játékos.*
 Redrugo, *f. (jard.) újrahajítás.*
 Réductible, *adj. visszavezethető, felosztható.*
 Réduction, *f. visszahozás, visszavétel, visszavezetés; leszállítás, kevesbítés; kisebbre vétel; korlátozás; (ohim.) elpárologatás; meghódítás, legyőzés.*
 Réduire, *v. a. irr. visszahozni; oda-vinni; legyőzni; kevesbitni, korlátozni; leszállítani; feloszlítani; fig. se — à rien, semmivé lenni.*
 Réduit, *m. elkülönített hely; tartózkodás; zug, szobácska.*
 Réduit, *ite, part. et adj. (v. Réduire: vous êtes trop —, nagyon szűk a lakása; le voilà bien —, állapot nagyon megrosszabbult.*
 Réduplication, *f. (gr.) kettőzés, megkettőzés.*
 Réduve, *f. poloska.*
 Réédification, *f. újraépítés, ismétli fölépítés.*
 Réédifier, *v. a. újra fölépíteni.*
 Réel, *elle, adj. — element, adv. valódi, biztos, igazi; valóban, valósággal, igazán; —, m. valóság, valódi, igazi.*
 Réélection, *f. ismétli megválasztás, új-bóli választás.*
 Rééligible, *adj. újra választható.*
 Réélire, *v. a. irr. újra választani.*
 Réer, *v. Baire.*
 Réexportation, *f. ismétli kivitel.*
 Réexporter, *v. a. ismétli kivinni.*
 Réfaçonner, *v. a. átalakítani,*

Réfaction, *f.* laengedés (vámából károsodás tekintetéből), karbatudás.

Réfaire, *v. a. et n. irr.* ismét csinálni, újrazedni; átdolgozni, kijavítani, helyrehozni; ismét erősíteni; (jeu) újra keverni; esalni; se —, *v. pr.* ismét felüdülni.

Réfait, *m.* el nem határozott játék, függő játék; új koszorúzat, új agacs, új csimer.

Réfaucher, *v. a.* újra kaszálni.

Réfection, *f.* kijavítás (épületről); étkezés (zárdákban).

Réfectoire, *m.* étterem (zárdákban).

Réfectoirier, *m.* asztalterítő (zárdákban). [de —, foglalókövek.

Refend, *m.* mur de —, válaszfal; pierres

Refendre, *v. a.* újra hasítani; hosszában ketté fűrészelni; soie à —, deszkafűrész, metszőfűrész.

Refendret, *m.* hasítóék, ékszeg.

Référé, *m.* tett jelentés, előterjesztmény, előadmány.

Référendaire, *m.* előadó (tanácsnok).

Référer, *v. a.* viszonyítani, vonatkoztatni; tulajdonítani; —, *v. n.* jelentést tenni, előadni; se —, *v. pr.* vonatkozni.

Reformer, *v. a.* ismét betenni, ismét beszárni; se —, *v. pr.* behegedni, begyógyulni, beforrni (sebről).

Refouiller, *v. a.* (men.) keűds hajtékot csinálni.

Refeuilleter, *v. a.* újra átlapozni.

Reficher, *v. a.* újra beütni; (maq.) újra bemázolni.

se Refiger, *v. pr.* ismét összemenni, összefutni, megaludni.

Refixer, *v. a.* újra meghatározni.

Réfléchi, *ie*, *part. et adj.* (v. Réfléchir) meggondolt, mefontolt; mouvement —, visszapattanás; verbe —, visszaható ige.

Réfléchir, *v. a.* (phys.) visszaverni, visszavetni, visszasugározni; —, *v. n.* visszapattanni, visszaüldödni, visszaverődni; elnélkedni, gondolkodni (valamin); se —, *v. pr.* visszapattanni, visszaverődni.

Réfléchissant, *te*, *adj.* (phys.) visszasugárzó; fig. meggondoló.

Réfléchissement, *m.* visszapattanás, visszasugárzás; visszhang.

Reflet, *m.* (pein.) visszfény.

Refléter, *v. a.* (pein.) visszaverni, visszavetni, visszasugározni.

Refleurir, *v. n.* újra virágszni, virítani.

Réflexe, *adj.* visszapattanó.

Réflexion, *f.* visszasugárzás, visszfény; fig. meggondolás, elmélkedés; tekintet; észrevétel.

Reflier, *v. n.* visszafolylni.

Reflux, *m.* apály.

Refonder, *v. a.* (dr.) visszatéríteni.

Refondre, *v. a.* újra olvasztani, újra önteni; fig. átalakítani, megváltoztatni.

Refonte, *f.* újra öntés, újra olvasztás.

Reforger, *v. a.* újra kopacsolni.

Réformable, *adj.* javítható.

Réformateur, *m.* javító.

Réformation, *f.* javítás; változtatás, megszüntetés; átalakítás, újra verés (pénzről); reformatio.

Réforme, *f.* javítás, változtatás, átalakítás; reformatio; rendes élet; kimustrálás (lovakról); réformes, pl. kimustrált lovak.

Réformé, *é*, *part. et adj.* (v. Réformer) elbocsátott; —, *m.* református.

Réformer, *v. a.* átalakítani, javítani, megváltoztatni; megszüntetni, eltörölni, kimustrálni; újra verni (pénzt); rendbehozni; korlátozni; — les troupes, a hadsereget kevesbíteni; se —, *v. pr.* javulni; újra alakulni.

Refouiller, *v. a.* újra felásni, újra átvizsgálni.

Refouir, *v. a.* újra felásni.

Refoulement, *m.* ismétli kallózás; tömés; — de la marée, tengerár apadása, lefolyása.

Refouler, *v. a.* újra kallózni; tömni, betömni; le vent refoule la fumée, a szél visszaveri a füstöt; —, *v. n.* ismét lefolylni.

Refouloir, *m.* (art.) töltőrud, ágyútöltő.

Refournir, *v. a.* újra ellátni.

Réfractaire, *adj.* ellenszegülő, engedetlen; nehéz olvadásu, nehezen olvadó.

Réfracter, *v. a.* törni (sugarakat).

Réfraction, *f.* (phys.) törés, sugártörés.

Refrain, *m.* versismétlet, ismétlősor.

Réfrangibilité, *f.* törékenység (fény-sugaraké).

Réfrangible, *adj.* (phys.) törékeny.

Refrapper, *v. a.* még egyszer kopogtatni, újra ütni, verni; újra verni, másképp verni (pénzt).

Refréner, v. a. megfékezni, megsza-
 bolázní, mérsékelni.
 Réfrigérant, te, adj. hűtő, hűsítő; —,
 m. hűtőkád, hűtőedény.
 Réfrigératif, ive, adj. hűsítő, hűtő; —,
 m. hűtőszőr. [meghűlés.
 Réfrigération, f. (chim.) meghűlés;
 Réfrigérateurs, m. hűtőedény.
 Refrire, v. a. úr. újra sütni.
 Refrogné, ée, part. et adj. bossús, ha-
 ragos. [bosszúdése.
 Refrognement, m. homlokknak ráncz-
 se Refrogner, v. pr. ránczba szedni
 homlokát.
 Refroidir, v. a. meghűteni; —, v. n. et
 se —, meghűlni; meghűteni magát;
 fig. megcsökkenni; Je me suis re-
 froidi, meghűlttem magamat.
 Refroidissement, m. meghűlés; meg-
 hűlés.
 Refrotter, v. a. ismét döröglni, újra
 dörzsölni; ismét jól elverni.
 Refuge, m. menedék; ürrügy, szabad-
 kozás, menteközés.
 Réfugié, m. menekült.
 se Réfugier, v. pr. menekülni.
 Refuite, f. (chass.) vadjárás; fig.
 ürrügy, menteközés.
 Refus, m. tagadó válasz, megtagadás,
 megvonás; halivadék.
 Refuser, v. a. et n. megtagadni, meg-
 vonni; el nem fogadni; vonakodni,
 szabódni; se —, v. pr. megtagadni,
 megvonni magától (valamit); se —
 à qoh., magát valamitől elvonni.
 Refusion, f. — de dépens, költség viss-
 zatérítése.
 Réfutation, f. megczáfolás, czáfolat.
 Réfuter, v. a. megczáfolni.
 Regagner, v. a. visszanyerni.
 se Regaillardir, v. pr. (mar.) erőseb-
 ben fúni.
 Regain, m. sarj.
 Régale, m. vendégség, lakoma; fig. ked-
 vencsétel.
 Régalede, f. megvendéglés; boire à la
 —, poharat felhajtani.
 Régale, m. emberhang (orgonában);
 úrjog, királyi jog, felségjog.
 Régale, adj. eau —, választóvíz.
 Régalement, m. (dr.) egyenlő el-, fel-,
 kiosztás; egyenlőzés (földétre).
 Régaler, v. a. megvendégetni; gyönyör-
 ködtetni; (dr.) egyenlően fel-, ki-
 osztani; egyengetni, egyenlőzni;
 se —, v. pr. lakomázni.

Régaleur, m. (arch.) egyenlítő, egyen-
 lítő. [jog, felségjog.
 Régalien, enne, adj. droít —, fejedelmi.
 Régaliste, m. királyi járadék — élvező,
 királyi hivatalos.
 Regard, m. tekintet.
 Regardant, te, adj. megtekintő; tul-
 ságosan gasdálkodó; vous êtes trop
 —, Kegyed nagyon is szigorulas-
 vesi a dolgot; —, m. néző.
 Regarder, v. a. et n. nézni, ránézni,
 megtekinteni; meggondolni, megfon-
 tolni, tekintetbe venni; látni, kilátni
 (valahová), kilátásának lenni; illet-
 ni, tartozni (. . . hoz, . . . hex); ma
 chambre regarde sur la rue, ablakom
 az utcára szolgál; il regarde de
 près, rövidlátású; se —, v. pr. egy-
 másra nézni; magát tükrőben nézni.
 Regarnir, v. a. ismét ellátni, újra föl-
 készíteni; újra bútorozni.
 Regayer, v. a. gerebenezni.
 Regayoir, m. gereben.
 Regayure, f. csepű, kőcz.
 Regeler, v. n. ismét vagy újra fagyni.
 Régence, f. regensség, uralkodás; or-
 száglás, kormány; valamely tanú
 előadásainak ideje.
 Régénérateur, m. helyreállító; —,
 trice, adj. helyreállító.
 Régénération, f. helyreállítás; (th.)
 ujrasszületés.
 Régénérer, v. a. ismét előhozni, ismét
 létesíteni, helyreállítani; újra szülni;
 se —, v. pr. újra lélesülni; újra te-
 remni, nőni.
 Régent, m. uralkodó; nyitvános tanító.
 Régenter, v. a. et n. nyitvánosan tanít-
 ni; uralkodni, parancsolni.
 Regermer, v. n. kihajtani, felsarjadni.
 Régicide, m. királygyilkolás; király-
 gyilkos.
 Régie, f. igazgatás; kezelés.
 Régimbement, m. rúgás, rugdosás,
 rugdalódság (lovakról).
 Régimber, v. n. rúgni, rugdalódszni
 (lovakról); fig. makacskodni.
 Régime, m. életrend, étmérsek, mér-
 léktartás; igazgatás, kormányforma,
 kormányalkat; (gr.) vonzat.
 Régiment, m. eszed.
 Région, f. táj, vidék.
 Régionnaire, adj. kerületi.
 Régir, v. a. kormányozni, igazgatni.
 Régisseur, m. kormányzó, igazgató;
 rendező (színháznál).

Registralre, m. irattárnok, lajstromozó.	Régulariser, v. a. rendezni, szabályozni.
Registre, m. lajstrom, jegyzék, sorjegyzék, mutatókönyv; szelektólyuk (kemenesed).	Régularité, f. szabályosság, szabályszerűség, rendesség.
Registrar, v. a. beíratni.	Régulateur, m. (horl.) órábíllgő; függely; fig. rendező; (vap.) szabályzó, mérseklő.
Registre, v. Registre.	Régule, m. színfém.
Règle, f. vonalazó, vonasz; fig. szabály; törvény; minta; rend; règles, pl. havi tisztulás.	Régulier, ère, adj. — èrement, adv. szabályos, rendes; rendesen, szabályosan; olergő —, szerseles pap-ság; habit —, szerzetruka; —, m. szerseles pap.
Règle, èe, part. et adj. — ment, adv. vonalozott; szabályszerű, pontos, szabályos, rendes; vonalozva; szabályszerűleg stb.	Réhabilitation, f. visszahelyezés (előbbeni állapotba).
Règlement, m. rendelet; szabályzat, rendszabályok.	Réhabilliter, v. a. visszahelyezni az előbbeni állapotba; se —, v. pr. előbbeni jogaiba visszalépni.
Règlementaire, adj. szabályszerű.	Réhabituer, v. a. ujra szoktatni (... hoz, ... hez).
Régler, v. a. vonalozni; fig. rendezni, elrendezni; meghatározni; korlátozni, mérsekelni.	Rehaussement, m. fölemelés, magaslat.
Réglet, m. (imp.) sorok köztí vonal.	Rehausser, v. a. magasbítani; fölemelni, magaslatni; —, v. n. felszállani (valamének ára), becsben növekedni.
Réglette, f. (imp.) szedővonasz.	Réimposition, f. új kivétel (adó stb.)
Régleur, m. vonalzó.	Réimpression, f. új lenyomat, újra-nyomtatás, új kiadás (könyvé).
Régliste, f. hivérítés, édesgyökér.	Réimprimer, v. a. ujra nyomtatni.
Régloir, m. kótavonasz.	Rein, m. vese.
Régliure, f. kótavonalok.	Reine, f. királyné, királynő.
Règne, m. országlás, uralkodás; fig. ország.	Reine-claude, f. királyné.
Régner, v. n. országozni, uralkodni, kormányozni.	Reinette, v. Rainette.
Régnicole, m. országlakos.	Réinstaller, v. a. ujra beíratni (hivatalba).
Regonflement, m. áradás (vizről).	Reinté, èe, adj. vállas.
Regonfler, v. n. áradni (vizről).	Réintégration, f. börtökba visszahelyezés.
Regorge, adv. pop. à — museau, nyakig tele.	Réintégrer, v. a. börtökba visszahelyezni; visszahelyezni. [híni.]
Regorgement, m. kiömlés, kiáradás.	Réinviter, v. a. ujra vagy ismét meg-
Regorger, v. n. kiáradni, kiömleni.	Réitération, f. ismétlés.
Regouler, v. a. pop. rávarkodni, neki esni (szóval).	Réitérer, v. a. ismételni.
Regrat, m. árulás (kufárként); kofa-áru, kofasátor.	Rejallir, v. n. fecsesenni; kiömleni; visszapallanni, visszaverődni.
egratter, v. a. ujra levakarni; —, v. n. kofáskodni, árulni (kufárként), sőt kicsinyben árulni; fig. fukarkodni, állérezni; pénz eldugni vagy félreletenni.	Rejallissement, m. fecsesenés; visszapallanás. [fogadás.]
egratterie, f. kofaáru, kofáskodás; sárulás kicsinyben.	Rejection, f. elvetés, megvetés, el nem
egrattier, m. — ère, f. kufár, sáruló; fukar, zsugori; kofa; zsugorinó.	Rejet, m. el nem fogadás, elvetés; pótlék (adóhoz); áttétel; hajítás, sargadók.
egret, m. sajnálás, szánás, sajnálat, fájdalom, bánat; à —, nem örömet; regrets, pl. panaszok, panasszkodás.	Rejetable, adj. elvetendő.
egrettable, adj. szánandó. [bánni.]	Rejeter, v. a. el n. még egyszer dobni, visszavetni, visszadobni; kihányni; elvetni; állénni; (mar.) kihányni a orsszadt; (jard.) ujra kihajtani;
egretter, v. a. sajnálni, szánni, meg-	

se —, v. pr. egymásnak odavetni, odadobni; se — sur qoh., magát valamivel kártalanítani.

Rejeton, m. hajítás, sarjadék; fig. utód.

Rejettéu, v. a. kilelezni, kacsolni (dohányt).

Rejetteau, m. ereszke (ablak felett).

Rejoindre, v. a. irr. ismét összekötni, összefoglalni; fig. ismét egyesíteni; utólcérni; se —, v. pr. ismét egyesülni, ismét összetalálkozni.

Réjoui, ie, part. et adj. örvendő, vidám, jókedvű.

Réjouir, v. a. örvendeztetni, gyönyörködtetni; se —, v. pr. örvendeni, örülni.

Réjouissance, f. öröm, mulatság, örvendezés; (bou.) nyomatek; ori de —, örömkialtás. [telő.]

Réjouissant, te, adj. vig, gyönyörködő.

Relâche, m. megszűnés, csökkenés, megpihenés, megnyugvás; —, f. (mar.) tanya, nyughely.

Relâché, ée, part. et adj. csökkent, elgyengült, elgyengült; fig. laza, elhanyagolt.

Relâchement, m. csökkenés, engedés, alábbhagyás, elgyengülés; fig. hanyaglás; megpihenés, felüdülés; enyhülés (időről).

Relâcher, v. a. et n. leeresztetni, megeresztetni, megtágítani, tágtíni, engedni; fig. elbocsátni, szabadon bocsátni; kevesbitni, csökkenteni; se —, ernyedni, engedni, tágtíni, eresszkedni; se — l'esperit, szórakozni.

Relais, m. pihent lovak; előfogat; lóváltás; (chass.) pihent kutyák; étre de —, alkalmazás nélkül lenni.

Relaissé, ée, adj. (chass.) kifárasztott, meghajtott.

Relancer, v. a. ismét vagy újra felverni, felhajlani (vadat); fig. fölkergetni; rárvalkodni. [toll.]

Relaps, se, adj. visszahanyatló, elpár.

Rélargir, v. a. szélesbitni, kitégíteni.

Relateur, m. (dr.) jelentő, előadó.

Relatif, ive, adj. viszonyos, viszonylagos, illető.

Relation, f. viszony; arány; jelentés, tudósítás; útrajz. [zásíró.]

Relationnaire, m. jelentő, előadó; utalationement, adv. illetőleg, tekintőleg.

Relaxation, f. (méd.) elgyengülés, petyhüdség, ernyedtség; enyhítés (bűntetésről).

Relaxé, ée, part. et adj. (méd.) elgyült, meg-, elernyed.

Relaxer, v. a. ismét kibocsátani, ságbán levőt).

Relayer, v. a. felvállani, helyet foglalni; —, v. n. lovat váltani; — v. pr. egymást felvállani.

Relégation, f. el-, kiutasítás.

Reléguer, v. a. el-, kiállítani, számbeszéltatni; se —, v. pr. visszavonulni.

Relent, m. dohos szag vagy íz.

Relenvailles, f. pl. gyermekágyasnak beavatása (templomban).

Relève, m. lópatkónak levétele s ismét fölverése; ócska patkóvas; számadási kivonat.

Relevée, f. (dr.) délután; délutáni idő.

Relèvement, f. fellábadás; ismételt lengővétel; — d'un compte, kivonat (számadásból).

Relève-quartier, m. cipőhuzó.

Relever, v. a. ismét vagy újra fölvenni, ismét fölállítani, ismét helyrehozni, ismét vagy újra fölépíteni; ismét fölsegíteni, fölemelni; kiemelni; megöröni; fölmenteni; (mil.) felvállani; ismét lengővé tenni; —, v. n. ismét fölkelni; se —, v. pr. ismét fölkelni, ismét felállni, ismét fölegyenesedni; (mar.) parttól ismét elmozdulni, eltávolozni.

Reliage, m. (tonn.) abroncsosás.

Relief, m. dombormű.

Relier, v. a. ismét kötni, megkötni, ismét bekötni; (rel.) bekötni; megabroncsosni (hordót); se —, v. pr. ismét egyesülni.

Relieur, m. könyvkötő.

Religieuse, f. szerzetesnő, apáca; falfecske.

Religieux, euse, adj. — eusement, adv. vallásos; szerzetes; vallásosan; — m. szerzetes pap.

Religion, f. vallás, egély; szerzet.

Religionnaire, m. református (gúnynév).

Religiosité, f. vallásosság.

Relimer, v. a. újra reszelni; újra mitni, kipallérozni.

Reliquaire, m. ereklyetok.

Reliquat, m. maradék, hátralék, tozási hátralék; maradék, maradvány.

Réliquataire, m. még adós vagy tozó, hátralévő.

Relique, *f.* ereklye, maradvány.
 Relire, *v. a.* újr. újra olvasni.
 Relire, *f.* békülés.
 Relocation, *f.* (ár.) ismétli kibérlés.
 Beloger, *v. n.* újra vagy ismét lakni; ismét költözködni valamely házba.
 Relouage, *m.* ívás (heringekről).
 Relouer, *v. a.* újra vagy ismét bérbe adni, ismét bérbe venni vagy adni.
 Reluire, *v. n.* újr. fényleni, ragyogni, csillámlani. [csillámló.
 Reluisant, *te, adj.* fényes, ragyogó.
 Reliquer, *v. a.* fam. bandzsálni, kanacsálni (. . . ra, . . . re).
 Relustrer, *v. a.* ismét fényt adni, ismét ragyogóvá tenni.
 Relute, *f.* ismétli vagy újra olvasás.
 Remacher, *v. a.* újra megrágni, kérodsni.
 Remander, *v. a.* ismét jelenteni.
 Remanences, *f. pl.* (Tor.) nyesedék; gallyfa.
 Remaniement, *m.* ismételt megdolgozás (kézzel); (imp.) újra hasábolás, hasáb megtörése; — d'un pavé, kövezet átrakása.
 Remanier, *v. a.* újra hozzáfogni, újra kezeln; átdolgozni, javítani; (imp.) újra hasábolni, megtörni a hasábot; — un pavé, kövezetet újra rakni, át-helyezni.
 Remarier, *v. a.* újra megházasítani; se —, *v. pr.* ismét megházasodni.
 Remarquabilité, *f.* nevezetesség.
 Remarquable, *adj.* nevezetes.
 Remarque, *f.* észrevétel; megjegyzés; jegyzet.
 Remarqueur, *v. a.* újra megjelölni, megjegyezni; észrevenni, figyelmeztetni; se faire — par qoh., valami által magát kitüntetni.
 Remarqueur, *m.* észrevételek tevő.
 Remarqueur, *v. a.* újra feláröröszni, beáröröszni, beáröröszni.
 Remater, *v. a.* újra feláröröszni.
 Remballage, *m.* (com.) átrakás, újra rakás, átrakódás.
 Remballer, *v. a.* újra berakni, újra be-, etrakolni.
 Rembarquement, *m.* ismétli hajóraszállás vagy szállítás.
 Rembarquer, *v. a.* ismét hajóra rakni vagy szállítani; se —, ismét hajóra szállítani; fig. ismét beléereszkedni.
 Rembarrier, *v. a.* visszatalálni; fig. — qn., valakit elutasítani.

Remblai, *m.* töltés. [gal].
 Remblaver, *v. a.* újra be-, elvetni (mag-
 Remblayer, *v. a.* omladvánnyal ki-, betölteni.
 Rembolter, *v. a.* visszafesteni; visszafesteni, helyrehozni (kiszáradt ta-
 got). [tölteni.
 Rembonger, *v. a.* ismét meg-, tele-
 Rembourrement, *m.* (tap.) kütömes.
 Rembourrer, *v. a.* (tap.) kütönni; fig. — qn., ráiasztani valakire.
 Rembourrure, *f.* (sell.) tömés.
 Remboursable, *adj.* megtérítés, visszafizethető.
 Remboursement, *m.* megtérítés, visszafizetés; (com.) utánpótlék.
 Rembourser, *v. a.* visszafizetni, megtéríteni; (com.) utólag venni, utánpótlóztatni.
 Rembraser, *v. a.* újra fel-, meggyújtani; se —, *v. pr.* meg-, kigyuladni.
 Rembrasser, *v. a.* ismét meg-, átölelni.
 Rembrunir, *v. a.* (pein.) homályosra festeni; fig. elsötétíteni; se —, *v. pr.* később megbarnulni, meghomályosodni.
 Remède, *m.* gyógyszer, orvosság, szer.
 Remédier, *v. n.* orvosolni, helyrehozni.
 Remèler, *v. a.* újra összekeverni; keverni (kártyát).
 Remémoratif, *ive, adj.* emlékeztető.
 Reménée, *f.* ajtó, ablak.
 Remener, *v. a.* ismét visszavezetni.
 Remercier, *v. a.* köszönni, megköszönni; elbocsátni.
 Remercement, *m.* köszönet
 Réméré, *m.* visszavétel, visszavásárlás. [ni.
 Remesurer, *v. a.* utána vagy újra mér-
 Remetteur, *m.* (com.) küldő, visszaküldő; rendelő, intézkedő.
 Remettre, *v. a.* újr. visszatenni (helyre), ismét odatenni; ismét helyrehozni; ismét kézbesíteni, átadni, elküldeni, rábízni; elhalasztani; engedni; megbocsátni; megnyugtítani, lecsillapítani; visszaemlékezni; — son habit, ruháját ismét felöltönni; se —, *v. pr.* ismét leülni, ismét odafelelni; fig. megújulni, felüdülni, ismét erőre kapni; megemlékezni.
 Remoublé, *v. a.* ismét vagy újra ki-, felbútorozni.
 Rémisses, *f. pl.* evezőtollak.
 Réminiscence, *f.* visszaemlékezés, emlékezőny, utánhangzat.

Remise, f. kocsi, szekéssín; bérletelt kocsi, bérkocsi; halasztás, haladék; átadás; parancs, bocsátvány, vizsgálati díj; küldemény, váltóküldemény; küldemény; carrosse de —, bérkocsi.

Remiser, v. a. felszerbe állítani.

Remisse, adj. (mus.) sans remises, pl. gyöngö hangok.

Rémisable, adj. elengedhető.

Rémision, f. elengedés, megbocsátás; kegyelem, kimélet; (méd.) enyhülés, alábbhagyás.

Rémissonnaire, m. et f. (dr.) megkegyelmezett.

Rémittent, te, adj. (méd.) szűnő, alábbhagyó, csillapodó.

Remmener, v. a. ismét visszavezetni; ismét magával vinni.

Rémolade, f. fűszeres lő; patakenőcs.

Remole, f. tengeri őrvény.

Remollient, te, Remollitif, ive, adj. (méd.) lágyító, ismét lágyító.

Remontage, m. darakorpa; bois de —, bognárfa, kollárfa.

Remonte, f. pótléklő.

Remonter, v. n. et a. ismét fölmenni, felhágni, felkocsizni, fellovagolni; visszajöni, visszamenni, visszafolyani; ismét felvinni, felhozni; újra felkészíteni; ismét lóra ülni; — une montre, órát ismét felhúzni; — des bottes, csizmát megfejezni; se —, v. pr. magát a szükségességekkel ismét ellátni.

Remontrance, f. figyelemztetés, intés, megintés.

Remontrer, v. a. előterjesztést tenni, figyelemztetni, meginteni; nyomol mulatni.

Remonture, f. vállrészek, válldarabok (nőruhán).

Remora, m. Remore, f. haladék, késedelem, akadály.

Remordre, v. a. et n. irr. visszaharapni, ismét marni; újra megtámadni.

Remords, m. lélekmaradosás.

Remorque, f. húzás, vontatás.

Remorquer, v. a. (mar.) húzni, vontatni; (chem.) gőzkocsival húzni, vontatni. [kocsi.]

Remorqueur, m. vontatóhajó; gőz-Remotis, & —, adv. félre.

Remoucher, v. a. ismét koppantani, tisztítani; se —, v. pr. orrát ismét kifűni.

Remouiller, v. a. ismét megnedvesíteni újra vagy ismét beáztatni.

Remous, m. (mar.) hajónyom.

Rempaillage, m. szalmával kitömés.

Rempailler, v. a. ismét vagy újra szalmával bevonni vagy kitömni.

Rempailler, m. székfonó.

Rempaquer, v. a. berakolni (heringe) ket tonnákba).

Rempaqueter, v. a. újra berakolni, rakolni.

Remparement, m. sáncz.

Remparer, v. a. elszáncolni.

Rempart, m. várók; fig. véd, védelem.

Rempiéter, v. a. valamely falnak alja kijavítani; — des bas, huriznyát megfejezni.

Remplacant, m. helyettes.

Remplacement, m. pótlás, helyettesítés; ismétli kamatrakiadás.

Remplacer, v. a. helyetteszeni, helyettesíteni (... nek, ... nek); újra alkalmazni; se —, v. pr. egymást pótolni, helyettesíteni.

Remplage, m. meg-, teletöltés (borról); — de murailles, házagtöltőkövek, kőszagkövek.

Rempli, m. behajtás, szegély (ruhán).

Remplir, v. a. behajtani, szegélyezni.

Remplir, v. a. ismét megtölteni, utáni töltögetni; teletölteni, betölteni; kiegészíteni; helyét pótolni (... nek, ... nek), helyettesíteni; teljesíteni.

Remplissage, m. megtöltés, teletöltés; kijavítás (csipkéről); házagtöltés (mus.) középhang; fig. házagtöltés.

Remplisseuse, f. csipkefoltosító.

Remplir, m. — d'une somme, valamely összegnek ismét kamatrakidása.

Remployer, v. a. ismét alkalmazni; ismét kamatra kiadni.

Remplumer, v. a. újra feltollazni; se —, v. pr. újra tollasodni.

Rempocher, v. a. fam. ismét székíteni. [lám.]

Rempoissonner, v. a. halivadékkal.

Remporter, v. a. ismét elvinni, visszavenni; elvinni, elhordani; elnyer.

Remprisonner, v. a. ismét vagy új letartóztatni, befogni, fogdáztatni.

Remprunter, v. a. újra kölcsönözni, újra kölcsön venni. [gát.]

Remuage, m. meg-, fölkeverés; fa.

Remuant, te, adj. nyugtalan.

Remue-ménage, *m.* költözködés, ki-
költözés (házból); *fig.* rendellenesség.
Remuement, *m.* mozgás, mozdítás, el-
mozdítás; *mozgás, mozgalom*
(népé).

Remuer, *v. a.* mozgatni, mozdítani, el-
mozdítani; *keverni; megforgatni;*
fig. megindítani, felizgatni; —, *v. n.*
mozdítani, mozogni; *fig.* felizgatni,
zenebenát okozni; *se —, v. pr.* mo-
zogni, megmozdulni.

Remueur, *m.* szóró.
Remueuse, *f.* pótyázóasszony.

Remugle, *m.* dohos szag.

Rémunérateur, *m.* megjutalmazó.

Rémunération, *f.* jutalom; jutalmazás.

Rémunérer, *v. a. p. u.* megjutalmazni.

Renâcle, *v. n.* dúlni-fúlni.

Renaissance, *f.* *fig.* újjászületés, fel-
élevedés.

Renaissant, *te, adj.* ismét felleledő,
újra létesülő; újra felvirágzó.

Renâître, *v. n. irr.* újra létesülni, újra
dúlni; *fig.* újra felleledni.

Renai, *ale, adj.* veséhez tartozó, *rese.*

Renard, *m.* róka.

Renarde, *f.* nőstény róka.

Renardeau, *m.* rókácska.

Renardier, *m.* rókász, rókavadász.

Renardière, *f.* rókabarlang, rókahyuk,
rókakal.

Renardin, *ine, adj.* rókás ravasz.

Renardiner, *v. n.* raraszkodni.

Rencaissement, *m.* átrakás vagy újra-
rakolás ládába.

Rencaisser, *v. a.* újra ládába rakni,
rakolni.

Renchainer, *v. a.* ismét láncra kötni,
újra láncolni (... hoz, ... hez).

Renchérir, *ie, part. et adj.* megdrági-
tozni; faire le —, magát keresetlő
tenni; faire la renchérie, begyes-
kedni.

Renchérir, *v. a.* megdrágitni; —, *v. n.*
megdrágulni; — sur qn., másnál
többet igényi.

Renchérissement, *m.* megdrágítás,
megdrágulás.

Renecogner, *v. a.* fam. zugba kergetni
vagy szorítani.

Rencontre, *f.* találkozás, összetalál-
kozás; véletlen párba; *fig.* törté-
net, eset, alkalom; illet; —, *m.*
(*com.*) lapidész, lapmutató; aller à
la — de qn., valakinek elébe menni.

Rencontrer, *v. a.* találni, találkozni

(...val, ...vel); —, *v. n.* találni; *fig.*
jó ötleteinek lenni; *se —, v. pr.* ta-
lálkozni, összetalálkozni; gondola-
taiban találkozni.

Rencorse, *v. a.* új derekat rávarrni
(ruhára).

Rencourager, *v. a.* ismét felbátorítani.

Rendant, *m.* számadó.

se Rendetter, *v. pr.* újra adósságba
keveredni. [*légyott.*]

Rendez-vous, *m.* találka, találkozás.

Rendormir, *v. a. irr.* ismét elaltatni;

se —, v. pr. ismét elaludni.

Rendoubler, *v. a.* behajlani (ruhát stb.).

Rendre, *v. a.* visszaadni; átadni; ki-
adni; visszafigyelni; jövedelmezni,
behozni; kifejezni; ismételni; újra
elmondani; tenni (... vá ... vé);
—, *v. n.* terjedni (... ig); *se —, v.*
pr. megnyugodni (valamiben), en-
gedni; menni (valahová); *se — à*
*son devoir, kötelességéhez vissza-
térni; se — ridicule, magát nevet-
ségessé tenni; se — catholique, ka-
tholikusnak lenni.*

Rendu, *ue, part. et adj.* (*v.* Rendre)
fig. fáradt, ernyedt; — à Berlin, ver-
mentes Berlinig; nous voilà rendus,
íme itt vagyunk; —, *m.* szőkevény.

Renduire, *v. a. irr.* ismét bekenni, be-
tapasztani.

Rendurcir, *v. a.* ismét keményíteni; *se*
—, *v. pr.* ismét megkeményedni.

Rène, *f.* kantárszár.

Renégat, *m.* hitehagyott.

Rénette, *f.* körömhántó, patahántó,
lyukásóvas.

Rénetter, *v. a.* (maréch.) meghántani,
leszaragni (ló körmét).

Renfermé, *m.* sentir le —, dohos vagy
nyrkos szagúnak lenni.

Renfermer, *v. a.* ismét bezárni, el-
zární; *fig.* tartalmazni, magában
foglalni; összefogni, összefoglalni;
se —, v. pr. ismét bezárkozni; magát
összehúzni.

Renflammer, *v. a.* újra fölgerjeszteni,
fölhevíteni, felgyulasztani.

Ronflement, *m.* dagadás, duzzadás.

Renfler, *v. n.* ismét vagy újra dagadni,
megdagadni; földagadni.

Renfoncement, *m.* mélyedés, bemélye-
dés.

Renfoncer, *v. a.* újra beszukkolni, le-
verní; megfenskelni.

Renforcé, *éé, part. et adj.* (*v.* Ren

forcer) erős, vastag; ág. felszvalkodott; taffetas —. safaafota.
 Renforcement, m. megerősítés.
 Renforcer, v. a. megerősíteni; se —, v. pr. megerősödni. [tágitni.
 Renformer, v. a. (gant.) kibővíteni, ki-
 Renformir, v. a. (mag.) megvakolni.
 Renformis, m. új vakolat.
 Renformoir, m. (gant.) kestyőfordító.
 Renfort, m. megerősítés; horgonyssín.
 Renfrogner, v. Refrogner.
 Renfutaller, v. a. átrakni.
 Rengagement, m. ismétli belebocsát-
 kozás (valamibe); szolgálatmegújít-
 ás, ismétli szolgálatbalelés.
 Rengager, v. a. ismét elszálogosítani;
 újra bebonyolítani (valamely ügybe);
 újra szolgálatba fogadni; se —, v. pr.
 pr. újra belebocsátkozni (valamibe),
 újra vállalkozni; újra szolgálatba
 lépni.
 Rengalner, v. a. hüvelybe visszatenni.
 Rengorgement, m. pöffesskedés.
 se Rengorger, v. pr. pöffesskedni.
 Rengraisser, v. a. ismét vagy újra his-
 talni; —, v. n. et se —, v. pr. ismét
 hiszni.
 Reniable, adj. tagadható.
 Renié, ée, adj. tagadott, el-, megta-
 gadott; elszakadt.
 Renier, v. a. el-, megtagadni, elsza-
 kadni (hittől).
 Renifier, v. n. szaglálódni, megszag-
 lálni. [lódás.
 Renifierie, f. tam. szaglálás, szaglá-
 Renne, f. áramszarvas.
 Benoircir, v. a. újra feketíteni, föl-
 feketíteni.
 Benom, m. hír, név, jó hír.
 Renommé, ée, adj. híres.
 Renommée, f. jó hír, jó hírnév, híres
 név; hír.
 Renommer, v. a. újra nevezni, kine-
 vezni; faire —, híressé tenni.
 Renonce, f. hibázó szín (kártyajáték-
 ban).
 Renoncement, m. ellagadás, megta-
 gadás, lemondás, felhagyás; — à
 soi-même, — de soi-même, önmeg-
 tagadás.
 Renoncer, v. n. lemondani (...ról,
 ...ról), felhagyni (...val, ...vel);
 —, v. a. tagadni, el-, megtagadni.
 Renonciation, f. lemondás.
 Renoncule, f. sztronták.
 Renouée, f. csikszár.

Renouement, m. megújítás.
 Renouer, v. a. újra át-, összekötni.
 ág. megújítani.
 Renoueur, m. helyretevő.
 Renouveau, m. kikelet.
 Renouveler, v. a. megújítani; ismételni;
 —, v. n. növekedni; megújult bus-
 galommal hozzáfogni; se —, v. pr.
 megújulni, újra kezdődni.
 Renouvellement, m. megújítás, újulás.
 ismétlés; növekedés.
 Rénovation, f. újítás.
 Renseignement, m. utasítás, utbaigasi-
 tás, kimutatás, értesítés.
 Renseigner, v. a. ismét tanítani, utasítani.
 Rensemeneer, v. a. ismét vagy újra
 bevetni.
 Rentable, adj. jövedelmező, kamatozó.
 Rentamer, v. a. újra megszegni, meg-
 kezdeni.
 Rentassé, ée, adj. szomók, vaskos.
 Rentasser, v. a. újra felhalmozni.
 Rente, f. járadék, jövedelem, kamat.
 Renté, ée, adj. vagyonos, gazdag.
 nagy jövedelemmel bíró.
 Renter, v. a. jövedelemmel ellátni.
 Renterer, v. a. ismét vagy újra elte-
 metni.
 Rentier, m. járadékelvező, évi kamat-
 jaiból élő. [mal.
 Rentillage, m. új szegélyzés (vászonn.
 Rentoller, v. a. újra szegélyezni
 vászonnal.
 Renton, m. ereszték, választék, össze-
 foglalás, illeszték. [stb.)
 Rentonner, v. a. újra lefejtteni (bort.
 Rentou, v. Renton.
 Rentraire, v. a. (taill.) beöltögetni, be-
 varrni.
 Rentrature, f. védovarrat.
 Rentravage, m. (drap.) beöltögetés, be-
 varrás.
 Rentrée, f. visszatérés; behordás, be-
 takarítás; jövedelmezés, beszedés,
 befolyás, behajtás (jövedelem); vált-
 vagy váltott kártya.
 Rentrer, v. n. újra vagy ismét bemenni,
 újra belépni; visszatérni; begyűlni,
 befolyjni (pénzről); visszavérődni
 (izzadságról), visszalépni; (bill.) et-
 venni (tekéről); venni vagy váltani
 (kártyát).
 Benvenimer, v. a. újra megmérgetni;
 fig. még inkább megkeseríteni; meg-
 mérgetni; se —, v. pr. megrozsab-
 bulni (sebről stb.).

Renverser, *adv.* à la —, *hátra, hátrafelé; hanyalt; hátul.*

Renversement, *m.* feldöntés, lerántás, felforgatás, rendellenesség; átrakodás; — de l'esprit, *esszevesselttség.*

Renverser, *v. a.* feldönteni, felfordítani, lerántani, földhöz csapni; szavamba hozni, felforgatni; (mar.) átrakodni; se —, *v. pr.* hanyalt esni; megszarodni.

renvi, *m.* nagyobb ígérlet (játékban).

renvier, *v. a.* (jeu) többet ígérni.

renvoi, *m.* visszaküldés; elbocsátás; elutasítás.

renvoyer, *v. a.* újra küldeni; visszaküldeni; elküldeni, elbocsátni; elutasítani; elhalasztani; utasítani; visszavetni, visszalökni.

réordination, *f.* ismétli fölszentelés.

réordonner, *v. a.* újra fölszentelni.

réorganisation, *f.* újrászervezés.

réorganiser, *v. a.* újrászervezni.

réouvert, *te, part. et adj.* újra kinyitott, nyílt, tart.

repaire, *m.* barlang, fészek.

repaisir, *v. a.* még jobban besüritni; —, *v. n.* még süröbbé lenni.

repâtre, *v. n. irr.* táplálkozni, táplálékot nyújtani; —, *v. a.* táplálni; se —, *v. pr.* táplálkozni; *fig.* gyönyörködni (... ban, ... ben).

repâtrir, *v.* Repétrir.

repâlement, *m.* akólás.

repâller, *v. a.* akólni, megakóznai (hordót). (nat).

repamer, *v. a.* ki-, megmosni (vász-
épendre, *v. a.* kiönteni, olótni; kiterjesszteni; el-, szélesztani; se —, *v. pr.* kiótni; *fig.* elterjedni; sokat járni társaságokba; eloszlatni.

éparable, *adj.* javítható, helyrehozható; megteríthető, kipótolható.

eparâtre, *v. n. irr.* ismét vagy újra megjelenni.

eparateur, *m. p. u.* helyrehozó; kősbénjáró.

eparation, *f.* kijavítás; elégtétel; — d'honneur, *becsületmentes, becsület visszaállítása.*

eparer, *v. a.* kijavítani; helyrehozni, visszaállítani; jóvátenni, megteríteni; se —, *v. pr.* helyreállani; megterülni.

eparier, *v. a.* újra fogadni.

eparler, *v. n.* újra beszélni; se —, *v. pr.* ismét beszélni egymással.

Reparoitre, *v.* Reparâtre.

Repartie, *f.* gyors viszonzás, gyors válasz.

Repartir, *v. n. irr.* visszautazni, ismét elutazni; —, *v. a. et n.* viszonzni.

Répartir, *v. a.* fel-, el-, kiosztani.

Repartiteur, *m.* el-, fel-, kiosztó.

Répartition, *f.* el-, fel-, kiosztás.

Repas, *m.* evés, ebéd.

Repassage, *m.* megvasalás, kitéglázás.

Repasse, *f.* korpás liszt.

Repasser, *v. n. et a.* ismét elmenni, elköcsizni stb. (... on, ... en, ... òn); ismét visszalérni, visszamenni; ismét vagy újra megvasalni, kitéglázni; újra köcsörülni; újra átnézni.

Repasseur, *m.* (ép.) csiszoló, pallérozó.

Repasseuse, *f.* vasalónő, téglázónő.

Repaumer, *v. a.* beavatni (posztót).

Repaver, *v. a.* újra kikövezni, újra kövezni.

Repayer, *v. a.* még egyszer vagy újra megfizetni.

Repeigner, *v. a.* újra fésülni.

Repeindre, *v. a. irr.* ráfesteni, újra festeni, felújítani.

Rependre, *v. a.* ismét felakasztani.

Repenser, *v. a.* újra meggondolni.

Repentailles, *f. pl.* bűnbánat, töredelem.

Repentance, *f.* (th.) bánat, megbánás.

Repentant, *te, adj.* bánatos, bánkodó.

Repentie, *f.* bűnbánónő.

se Repentir, *v. pr. irr.* bánni, megbánni; —, *m.* bánat, bánás, megbánás.

Répercussion, *f.* (méd.) visszalökés.

Repercuter, *v. a.* (méd.) visszalökni; — la lumière, *a világosságot visszaverni.*

Repère, *m.* jel, jegy.

Répertoire, *m.* lajstrom, sormutató; tárgymutató.

Repeser, *v. a.* újra mérni.

Répétaller, *v. a.* untig ismételni.

Répéter, *v. a.* ismételni; kihallgatni; visszakövetelni, igénybe venni; próbálni, megpróbálni (színjátékok stb.); se —, *v. pr.* ismétlődni.

Répétiteur, *m.* ismétlő.

Répétition, *f.* ismétlés; (tht.) próba.

Repétrir, *v. a.* újra dagasztani, gyúrni.

Repeuplement, *m.* ismétli benépesítés, benépesedés.

Repeupler, *v. a.* újra benépesíteni.

Repio, *m.* kilenczvenes (pikéiben).
 Replier, *v. a.* újra törni, finomra törni.
 Repliquer, *v. a.* újra tűzni, tűzőgelve kivarni.
 Répit, *m.* határidő, haladék.
 Replacer, *v. a.* újra odaállítani, visszahelyezni.
 Replanter, *v. a.* ismét vagy újra ültetni, plántálni, átültetni.
 Replâtrage, *m.* újbóli begipszezés; fig. szépités, simítás, palástolás.
 Replâtrer, *v. a.* begipszezni; fig. palástolni.
 Replet, *ête, ette, adj.* kövér, vastag, igen teljes; vérmes.
 Réplétion, *f.* vastagság, teljesség, bőnedvűség, bőség; gyomor megterhelése; teljes, tökéletes ellátás.
 Repli, *m.* felhajtott redő, hajtóká; fig. rejtékhely, suttog; replis, *pl.* görbületek; fig. bonyodalmak.
 Replier, *v. a.* újra redőzni, összehajtani; *se —, v. pr.* újra redősödni; görbülni; tekerogni, tekergőzni.
 Réplique, *f.* viszonfelelet, válasz, szóváltás, felelés; (tbt.) őrszó, végszó.
 Répliquer, *v. a. et n.* válaszolni; kifogást lenni.
 Replonger, *v. a. et n.* újra bemártani, be-, lemeríteni, lebukni.
 Repolir, *v. a.* újra simítani.
 Répondant, *m.* vitató (egyetlemeknél); kezes.
 Répondre, *v. a. et n.* felelni; válaszolni; megcáfolni; vitálni (egyetlemeknél); megfelelni (...nak, ...nek); összehangolni, megegyezni, összeilleni; érni vagy terjedni . . . ig; kezeskedni, jótállani.
 Répons, *m.* felelet, (kar-d, énekkar-d).
 Réponse, *f.* felelet; csáfolat; válasz.
 Reporter, *v. a.* visszavinni, visszahozni; ismét elbeszélni, elmondani.
 Repos, *m.* nyugalom; fig. álom; nyugpont; lépcsőkanyarulat, nyugszak.
 Reposée, *f.* (chass.) fekhely, tanya.
 Reposer, *v. a.* letenni, lefektetni, nyugtatni, nyugodni hagyni; —, *v. n.* nyugodni; fig. aludni; leülepedni; *se —, v. pr.* nyugodni; ugarban heverni; *se — sur qq.* megnyugtatva lenni valaki irányában.
 Reposer, *m.* nyugollár.
 Repouser, *v. a. p. u.* újra házasodni.
 Repposement, *m.* visszatassítás, visszalökés.

Repousser, *v. a.* újra tassítani; újítani; visszatassítani, visszalökni; hátraltassítani; —, *v. n.* újra hajlani újra nőni; rugni (lőszerről).
 Repoussoir, *m.* (charr.) szegvas; (sest.) átvérővas.
 Répréhensible, *adj.* feddendő, megrohható, gáncsolható; büntetést érdemlő.
 Répréhension, *f.* megrovás, dorgálás, feddés.
 Reprendre, *v. a. irr.* visszavenni; újra kezdeni; visszakapni, ismét kapni; bevarrni; kijavítani; megfeddeni, megdorgálni, megróni; viszonzni le rhume lui a repris, újra megkapta a náthát; il trouve à — à tout, mindenütt gancsot talál; — courage, újra felbátorodni; —, *v. n.* újra meggyökerezni; felüdülni, megújulni; *se —, v. pr.* ismét beszáródni, becsukódni. összeformni, begyógyulni; magához jönni, fölésszélni.
 Repreneur, *m.* fam. ócsárló, gáncsoló.
 Représaille, *f.* Représailles, *f. pl.* visszatörítés.
 Représentant, *m.* képviselő; —, *adj.* m. képviselő.
 Représentatif, *ive, adj.* képviselői példázó.
 Représentation, *f.* előterjesztés; előmutatás; előadás, leírás, leírásolat; előadás (színdarab); kifogás, elutasítás, ellenszó; képviselő; gyűzőpad, gyűzőalkotmány.
 Représenter, *v. a.* képviselni; előadni; előtűntetni, előmutatni; leírásolni, leírni; bemutatni; előadni (színdarabot); emlékeztetbe hozni.
 Répressif, *ive, adj.* visszatörő, akadályozó.
 Repression, *f.* visszatörés, akadályozás, gátolás.
 Reptier, *v. a.* újra kölcsönözni.
 Reprier, *v. a.* újra kérni; újra megkérni.
 Réprimable, *adj.* helyrehozható, megfordítható, orvosolható.
 Réprimande, *f.* megrovás, feddés.
 Réprimander, *v. a.* megdorgálni, megpirongatni.
 Réprimer, *v. a.* visszatartani, akadályozni, elnyomni.
 Reprise, *f.* visszavétel; visszafoglalás; újradolgozás, átdolgozás; (tbt.) ismételt előadás; aláíratás; újrafestés; (muz.) ismétlés, ismétlésjel;

játek, róta; (com.)
 ; par —, szünetlenként,
 ; à plusieurs reprises,
 .
 téprobation, *f.* féltrevetés.
 téprochable, *adj.* hibás, feddendő, el-
 féltrevetendő, félrevehető.
 téproche, *m.* szemrehányás.
 téprocher, *v. a.* szemére vetni, háynyi
 vagy lobbantani; — des témoins, ta-
 nukat féltrevetni; se —, *v. pr.* szem-
 rehányásokat tenni magának; ma-
 gától megtagadni, megvonni.
 téproductibilité, *f.* tenyészési erő,
 visszapótló erő.
 téproductible, *adj.* tenyészítható,
 visszapótlható.
 téproductif, *ive, adj.* visszatérítő,
 visszapótló.
 téproduction, *f.* visszapótlás, vissza-
 termelés, visszatermődés, tenyészés.
 téproduire, *v. a.* úrr. újra előhozni,
 felhozni, létesíteni; újra behozni, be-
 vezetni, bemutatni; se —, *v. pr.* újra
 termődni, visszatermődni, tenyész-
 ni, szaporodni; *fig.* újra megje-
 lenni.
 téprouvé, *6e, part. et adj.* félrevetett;
 elvetemült; kárhoztatott.
 téprouver, *v. a.* újra bebizonyítani.
 téprouver, *v. a.* félrevetni; (th.) kár-
 hoztatni.
 tépûle, *adj.* esúszó, mázso; —, *m.*
 csóssómászó, hühhő.
 épu, *ue, part. et adj.* (v. Repaire)
 elefett, megoletett.
 épublicain, *aine, adj.* — aînement,
adv. köztársasági; köztársaságilag;
 —, *m.* — aine, *f.* republikánus; re-
 publikánusnő.
 épublicaniser, *v. a.* köztársaságga
 alakítani; —, *v. n.* republikánus er-
 zelműnek lenni.
 épublicque, *f.* köztársaság.
 éradiation, *f.* elűzés, elűvoztatás
 (nőé).
 éradier, *v. a.* elhajtani, elküldeni;
 elűzíteni, el nem fogadni.
 éragrance, *f.* idegenkedés, ellenkező
 indulat.
 éragnant, *te, adj.* ellenes, ellenkező.
 éragner, *v. n.* undorodni, idegen-
 kedni; ellenkezni.
 éragant, *ive, adj.* (phys.) eltassító,
 elűző.

Réputation, *f.* hírnév; jóhír; becsület,
 tekintély.
 Réputé, *6e, adj.* tekintélyes, tisztelt.
 Réputer, *v. a.* tartani (...nak, ...nek),
 köszésmítni, számítani (...hoz, ...
 hez).
 Requéant, *ante, adj.* kereső, szorgat-
 mazó, kérő, folyamodó; —, *m.*
 — ante, *f.* folyamodó; folyamodónő.
 Requéir, *v. a.* úrr. keresni, kérni, fo-
 lyamodni; kívánni; chose requise,
 kellék.
 Requête, *f.* kérelemlevél, folyamod-
 vány; demandeur en —, kérvényező,
 folyamodó; être de —, ritkának lenni
 (áraról).
 Requem, *m.* halottmise, gyászmise;
 messe de —, gyászmise, halottmise.
 Requin, *m.* csápa, csápahal.
 se Requinquer, *v. pr.* bolondul vagy
 nevetégesen piperéskedni.
 Requent, *m.* ötöd ötöde.
 Réquiper, *v. a.* újra felszerelni.
 Requis, *ise, part. v.* Requéir.
 Requisite, *f.* chose de —, ritka dolog,
 ritkaság.
 Réquisition, *f.* megkeresés, kérelem,
 kérés; letartóztatás; mettre en —,
 igénybe venni, letartóztatni, elfog-
 latni.
 Réquisitoire, *m.* folyamodólevél; üld-
 levél, nyomozólevél.
 Resaluer, *v. a.* viszonzni a köszönetét.
 Rescind, *v. a.* (dr.) eltörölni, meg-
 szüntetni, megsemmisíteni.
 Rescision, *f.* bírói megszüntetés, meg-
 semmisítés.
 Rescontrer, *v. n.* (com.) átróni; ellen-
 róni; árvolatba írni. [utalvány.
 Rescription, *f.* írott utalványozás vagy
 Rescrit, *m.* visszarát, válasz, felelet.
 Réseau, *m.* háló; hálóforma munka.
 Réséda, *m.* rezeda.
 Réservation, *f.* (dr.) kikötés, fentartás.
 Réserve, *f.* fentartás, kivétel; kikö-
 tött, fentartott (dolog); tartózkodás,
 óvatosság; tartalék, tartaléksereg.
 Réserver, *v. a.* fentartani, kikötni; el-
 tenni, félretenni, megtartani; el-
 halasztani.
 Réservoir, *m.* ríztartó, vízfogó; hal-
 tartó, halbárka.
 Résidant, *te, adj.* lakó, lakos.
 Residence, *f.* lak, lakhely, székhely;
 székváros; ügynökség; (chim.) ü-
 dék.

Résident, *m. székelő; ügyviselő, ügy-
nök.*

Résider, *v. n. lakni, székeln.*

Résidu, *m. maradék, hátralék.*

Résignable, *adj. átadható.* [dás.

Résignation, *f. lemondás, letétel; át-*

Résigner, *v. a. lemondani (...ról, ...
ról), letenni; átadni; se —, v. pr.
megnyugodni.*

Résiliation, *f. bírói eltörlés, megszü-
ntetés.*

Résilier, *v. a. bíróság megszüntetni;
—, v. n. visszalépni.*

Résine, *f. gyanta.*

Résineux, *euse, adj. gyantás.*

Résipiscence, *f. megváltozás (gondo-
latokban).*

Résistance, *f. ellenállás.*

Résister, *v. n. ellenállani.*

Résolu, *ue, part. et adj. (v. Résoudre)
elhatározott, meghatározott; elhatá-
rozott, elszánt, eltökélt.*

Résoluble, *adj. feloldható; megfejt-
hető.*

Résolument, *adv. egyáltalában, teljes-
séggel; bátran, elszánnva.*

Résolutif, *ive, adj. osztató, felosztató;
—, m. oldósz.*

Résolution, *f. oldás, feloldás, elosz-
latás, fölelemzés; felosztás; hatá-
rozat; elszántság.*

Résolvant, *te, adj. el-, felosztató; —,
m. oldósz.*

Résonnance, *f. össze-, egybezengetés;
vishangzás; hangszekrény, zöngé-
szekrény.*

Résonnement, *m. visszhang.*

Resonner, *v. a. et n. újra csöngetni,
ismét vagy újra hangzani.*

Resonner, *v. n. visszhangzani.*

Résoudre, *v. a. irr. feloldani, felosz-
latni; elválasztani; fig. megszü-
ntetni, megsemmisíteni; megfejteni;
elhatározni; rábírn; se —, v. pr.
elozslani; fig. elhatározni, eltökélni
magát, megállapodni (valamben).*

Résous, *part. et adj. oldott, feloldott.*

Respect, *m. tisztelet; tekintet.*

Respectable, *adj. tiszteletreméltó, te-
kintélyes.*

Respecter, *v. a. tisztelni; kimélni.*

Respectif, *ive, adj. —ivement, adv.
kölcsonös, viszonyos; illető; köl-
csönösen, viszont; illetőleg.*

Respectueux, *euse, adj. —eusement,
adv. tiszteletteljes; tiszteletteljesen.*

Respiration, *f. lélekzés, lélekze-*

Respirer, *v. n. et a. lélekzeni, lé-*

venni; beszíni, magába szí-

iparkodni, törekedni (vala-

vágn, sovárogni (valami után);

Resplendir, *v. n. csillogni, csillámla-*

ragyogni.

Resplendissement, *m. fény, visszfény.*

Responsabilité, *f. felelősség.*

Responsable, *adj. felelős.*

Ressac, *m. (mar.) vizshullámok.*

Ressaisir, *v. a. et se —, v. pr. újra fo-*

ni, megfogni, nyúl,ni (... hoz, ...

hoz), újra megragadni, újra

foglalni.

Ressaut, *m. (arch.) nyulvány.*

Ressécher, *v. a. újra szárítani, ismét*

szárazítani. [ség

Ressemblance, *f. hasonlat, hasonlatos-*

Ressemblant, *te, adj. hasonló.*

Ressembler, *v. a. hasonlítani; se —, v.*

pr. egymáshoz hasonlítani.

Ressémeler, *v. a. újra megtápnálni.*

Ressentiment, *m. utóérzet, érzés, ér-*

zet; nehezletés; bosszú.

Ressentir, *v. a. irr. érezni; se —, v.*

pr. utóérzetének lenni, a következő-

seket érezni; megboszlúni, megle-

rolni.

Resserrement, *m. összehúzás, össze-*

húzódas.

Resserer, *v. a. et n. szorosabbá össze-*

húzni; betömni; bezárni; megr-

vidíteni; se —, v. pr. szorosabbá

összehúzódni; bedugulni; takar-

koskodni.

Ressort, *m. rugalmasság, rugerő, rugó*

konyság; aczélrugó, aczélrugó;

aczéllóll; fig. indítóok, rugony, in-

dok; röperő, kanyarorő, lendítőerő;

törvényhatósági kerület, bírói illeté-

ség; szak.

Ressortir, *v. a. irr. ismét kijárni; —*

v. n. hatóság alatt állani.

Ressortissant, *te, adj. hatóság al-*

tartoató.

Ressouder, *v. a. újra forrasztani (...*

hoz, ... hoz, ... ra, ... re).

Ressource, *f. segédforrás, segédfor-*

kő, segély, rés.

Ressouvenir, *m. visszaemlékezés.*

se Ressouvenir, *v. pr. irr. visszaem-*

lékezni, emlékezni.

Ressuer, *v. n. et a. izzadni (kőfőből)*

aszalni, csuwtatni.

Ressusciter, *v. a. fellámasztani; új*

főleveszeni; —, v. n. újra főledni, főlevenedni.
restant, to, adj. hátralevő; —, m. hátralek; még adós vagy tartozó, hátralevő.
restaurant, to, adj. erősítő; —, m. erősítő; táplaleves; vendéglő, vendéglőház, vendégház, ét ház.
restauranteur, m. helyreállító; vendéglős.
restauration, f. helyreállítás, megújítás; vendéglő, vendéglőház.
restaurer, v. a. helyreállítani, megújítani; se —, v. pr. újra erősödni, új erőt venni, felfrissülni.
reste, m. maradék, hátralek; an —, du —, egyébiránt.
rester, v. n. maradni, fenmaradni; megmaradni, hátramaradni; csendességben maradni. [térhető].
restituable, adj. helyrehozható; meg
restituer, v. a. helyrehozni; vissza
 állítani; ismét kiegészíteni; megléti
 ni, kipótolni.
restituteur, m. helyreállító.
restitution, f. vissza-, megléti, viss
 zaadás; visszahelyezés; kiegészi
 tes. [jegyezni].
restrainer, v. a. (com.) helytelenül be
 szorít; se —, v. pr. újra összehú
 szni; beugni; megszorítani; fig. kor
 látozni.
restriction, f. korlátozás, megszo
 rítás. [húzó].
restringent, to, adj. (méd.) össze
 szorító, to, adj. (dr.) keletkező.
resultat, m. eredmény.
resulter, v. n. következni; keletkezni,
 eredni.
résumé, m. rövid tartalom, rövidlet,
 tartalomismétlés.
résumer, v. a. röviden ismételni; se
 —, v. pr. kevés szóval a dolog vele
 jét előadni.
résumé, f. hűtővilágító értékesítő.
résumé, f. rövid ismétlés.
résumé, f. ajókháló.
résumé, f. feltámadás.
résumé, m. (arch.) oltárkép.
résumé, v. a. helyreállítani; ismét
 beiglatni; kiegészíteni, kipótolni; se
 —, v. pr. helyreállítani, egészessé
 gett.
établissement, m. helyreállítás; is
 met beiglatás, visszahelyezés.

Retaille, f. eszlék, hulladék.
Retailer, v. a. újra megmetszeni; újra
 vagy másképp szabni.
Retaper, v. a. felkarimásmi, felszedes
 mi, felhajítani; felbodorozni.
Retard, m. haladék. [sető].
Retardataire, m. (fin.) késedelmes fi
 Retardation, f. késés, késleltetés, las
 sítás, lassadás; haladék, halasztás.
Retardement, m. haladék, késedelem.
Retarder, v. a. késleltetni; —, v. n.
 késni.
Reteindre, v. a. irr. újra festeni, meg
 festeni. [rölni].
Réteindre, v. a. irr. ismét el-, lető
Retendre, v. a. ismét kifeszíteni, fel
 húzni.
Retenir, v. a. irr. ismét kapni; vissza
 tartani; el-, fel-, visszatartóztatni;
 megtartani; fentartani, emlékezet
 ben megtartani; bérelni; —, v. n.
 megállani (lovakról); meghasasod
 ni; se —, v. pr. magát fentartani, fo
 gódszani; tartózkodni; magának
 fentartani.
Retenter, v. a. újra megkísérteni.
Retention, f. (dr.) fentartás, kikötés;
 visszatartás.
Retenir, v. n. visszhangsani, zengeni,
 harsogni.
Retentissement, m. visszhang.
Retenu, ue, adj. (v. Retenir) vissza
 tartó, tartózkodó; óvatós; szerény.
Retenue, f. ovakodás; csöndesség, el
 vonultság; levonás, levonat; droit
 de —, vételbeli elsőbbség.
Réticence, f. ellátkozás, elhallgatás,
 elhallgatás.
Réticule, m. recze.
Rétif, ue, adj. állandó; fig. makacs.
Rétiforme, adj. hálódad, reczés.
Rétine, f. (anat.) reczés hártya.
Retirade, f. (fort.) hátrálás, hátrátat,
 visszavonulás, menhely, menedék;
 árnyékszék.
Retirade, f. (imp.) ujranyomtatás.
Retiré, ée, part. et adj. (v. Retirer)
 összehúzóerővel; fig. elvont, fél
 reeső.
Retirement, m. összehúzóerővel.
Retirer, v. a. újra húzni; elbonni;
 visszahúzni; ismét kihúzni; ismét
 magához vonni; elfoglalni; föl
 venni; (imp.) ki-, lenyomtatni; se —
 v. pr. visszavonulni; nyugalom
 menni; menekedni; összehúzóerő

Retoiser, v. a. *ujra ki-, felmérni.*
 Retomber, v. n. *ujra vagy ismét elesni, elesni, esni, leesni; fig. visszaesni.*
 Retordage, Retordement, m. *selyemsodrás.*
 Retordeur, m. *selyemsodró.*
 Retordre, m. *csérnagép, sodrógép.*
 Retordre, v. a. *ujra tekerni, csavarni, kicsavarni; sodorni, csérnázni.*
 Rétorquer, v. a. *visszatorolni.*
 Retors, rse, adj. *sodrott; fig. ravass, álnok.*
 Rétorsion, f. *visszatorlás.*
 Retorte, f. *gőreb.*
 Retouche, f. *átdolgozás; (grav.) újra-vésés.*
 Retoucher, v. a. *ujra tapintani, megta-pintani, megta-pogatni, hosszányulni; fig. újra átnézni; átdolgozni.*
 Retour, m. *visszalérés, visszajövetel, visszamenetel, visszautazás; visszá; visszafuvar; fig. viszonzás, viszon-szolgálat; visszaváltó; tekervény.*
 Retourne, f. *tromf.*
 Retourner, v. a. *fordítani, megfordítani; —, v. n. meg- —, visszafordulni, visszautazni; se —, v. pr. megfor-dulni; fig. magán segíni tudni; —, v. imp. de quoi retourne-t-il? miről van szó?*
 Retracer, v. a. *ujra rajzolni, újra ki-jelölni; se — une chose, valamire visszaemlékezni.*
 Rétraction, f. *visszahúzás.*
 Retracter, v. a. *visszahúzni; se —, v. pr. véleményét megváltoztatni.*
 Rétraction, f. *összehúzás.*
 Retraire, v. a. *írr. visszaváltani, viss-zavásárolni.*
 Retrait, m. *visszavásárlás, vételbeli elsőség.*
 Retraite, f. *hátrálás, visszavonulás, hátrálát; takarodó, nyugvó (dob-jel); magány; menhely, nyughely; kegyelemdíj; visszaváltó; utódó, pótléka-dó; gyepő; (fort.) kilépő, er-kély; hajlás, fordulás; ganajperem.*
 Retraiter, v. a. *ujra tárgyalni.*
 Retranchement, m. *kevesbűtés, esők-entés, korlátozás; eltörlés, meg-szüntetés; deszkarekess; sánczolat.*
 Retrancher, v. a. *el-, levágni, el-, le-metszeni; eltörleni, megszüntetni; elhagyni, kihagyni, elmelőzni; ke-vesbítni, elvonni; korlátozni; el-, besározni; se —, v. pr. magát*

meghúzni, összehúzni; szorítkozni; magát elszáncolni; fig. menteség felhozni, mentekesni, örült felhozni.
 Retravailler, v. a. *átdolgozni, újra-dolgozni.*
 Rétréci, ie, adj. *megszűkült, összemenni, összeszűgödött; fig. megszorult, korlátozott, korlátolt.*
 Rétrécir, v. a. *szűkíteni, megszorítani, fogyasztani (kölésben); fig. gyen-gíteni; —, v. n. et se —, v. pr. meg-szűkíteni, összemenni, összeszűgo-ródni.*
 Rétrécissement, m. *szorulás, kesken-yűlés, összeszűgödés; gyengülés, megszorulás, korlátoztság.*
 Retresser, v. a. *ujra fenni.*
 Rétribution, f. *viszonzás, visszafes-tés; plebaniilletmény.*
 Rétroactif, ive, adj. *visszaható.*
 Rétroaction, f. *visszahatás.*
 Rétroceder, v. a. *ujra át-, odaengedni.*
 Rétrocession, f. *ujra átengedés.*
 Rétrogradation, f. (astr.) *hátrálás.*
 Rétrograde, adj. *hátráló.*
 Rétrograder, v. n. *hátrálni.*
 Rétrogressif, ive, v. *Rétrograde.*
 Retrouvement, m. *felkötés, feltérés, felgyűrés, felhúzás.*
 Retrousser, v. a. *ujra felkötni, feltérni; újra felfenni, kifenni; fölemelni, felfogni.* [rima]
 Retroussis, m. *karima; felhajtott ka-*
 Retrouver, v. a. *ujra föllelni; se —, v. pr. ismét megjelenni.*
 Reta, m. *háló.*
 Réunion, f. *összeegyeztetés, ismét-egyesülés; gyűlde.*
 Réunir, v. a. *ujra egyesíteni; egyesíteni; se —, v. pr. újra egyesülni; egyesülni.*
 Réussir, v. n. *sikerülni, jól útni kö-fizleni.*
 Réussite, f. *siker.*
 Revaloir, v. a. *írr. visszafizetni, is-szonozni.*
 Revanche, f. *elégtétel, viszonzás; bosszú.*
 Revancher, v. a. *elégtételt szerzeni megbosszútni; se —, v. pr. bosszú-állani; viszonozni.*
 Révasser, v. n. *összevisszadlmadni.*
 Révasseries, f. *pl. nyugtalan álmak.*
 Réve, m. *álom.*
 Révéche, adj. *fanyar, savany.*
 Révéche, f. *bölcsőfa-nel.*
 Réveil, m. *fölébredés; keltőóra*

Réveille-matin, *m.* keltőóra; (mil.) riadal.
 Réveiller, *m.* fölkelteni; se —, *v. pr.* fölébredni.
 Réveilleur, *m.* fölkelő, keltő.
 Réveillon, *m.* vacsora ideje.
 Révélation, *f.* feloldozás; nyilatkozás; nyilatkozat.
 Révéler, *v. a.* feloldozni, nyilatkoztatni, kinyilatkoztatni.
 Revenant, *m.* rém, rémkép, kísértet.
 Revenant, *te, adj.* szives, kedves, kellemes, megnyerő.
 Revenant-bon, *m.* melléknyereség; fölösleg, többlet; pénztárállapot; követelés.
 Revendeur, *m.* — euse, *f.* ismét-eladó, kufár; kufárnő.
 Revendication, *f.* (dr.) visszakövetelés.
 Revendiquer, *v. a.* (dr.) visszakövetelni, igényleni.
 Revendre, *v. a.* ismét eladni.
 Revenir, *v. n.* irr. visszajönni; felülmúlni; felbőszülni; újra vagy ismét megjelenni; kerülni (...ba, ...be); jövedelmezni, behozni; tetszeni.
 Revente, *f.* viszeladás.
 Reventier, *m.* sóárus.
 Revenu, *m.* jövedelem.
 Revenue, *f.* (for.) sarjadék, utónővés.
 Réver, *v. n. et a.* álmodni; ábrándozni; elmélkedni, gondolkodni; szórakozottnak lenni.
 Réverbération, *f.* (phys.) visszaverés, visszaverődés.
 Réverbère, *m.* visszasugárzó; utcalámpa.
 Réverbérer, *v. a.* visszasugárzani; —, *v. n.* visszaverődni.
 Réverdir, *f.* sebes ár, szőkő ár.
 Réverdir, *v. a.* újra zöldülni; —, *v. n.* újra zöldülni; fig. megújodni.
 Réveremment, *adv.* tisztelettel.
 Révérence, *f.* tisztelet; Tiszteletendőség, Tiszteletességed (czím); bók, bókolat, meghajlás.
 Révérencielle, *adj. f.* tiszteletteljes.
 Révérencieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* sok bókot csinál, magát sokszor meghajtó; tisztelettel.
 Révérend, *de, adj.* tiszteletes, tiszteletadó, tiszteletreméltó.
 Révérendissime, *adj.* főtiszteletadó, nagytiszteletű (czím).
 Révéler, *v. a.* tiszteletni.
 Réverie, *f.* ábránd, képzeltég, ál-

modozás; eszelősködés, félrebeszélés.
 Reverquier, *m.* pufjáték.
 Revers, *m.* vágás, lökés; hátlap, hát-fél, fonák; kajtőka; ellentét; bal-eset.
 Reversales, *f. pl.* tértitvény.
 Reverser, *v. a.* ismét belé-, belőltetni, belőltetni.
 Reversi, *m.* játék neve.
 Reversible, *adj.* visszazálló, visszaháramló (birtokról).
 Réversion, *f.* visszazállás, visszaháramlás.
 Revertier, *v.* Reverquier.
 Revestiaire, *m.* öltözőszoba (templomban), sekrestye.
 Revêtir, *v. a. irr.* ruházni, felruházni, öltöztetni; — un habit, ruhát fölvenni; se —, *v. pr.* öltöződni, ruházkodni. [ékesített]
 Revêtu, *ne, part. et adj.* (v. Revêtir)
 Réveur, *euse, adj.* gondolkodó, ábrándozó; —, *m.* — euse, *f.* álmodozó, ábrándozó; ábrándozónő.
 Reviquer, *v. a.* (teint.) kiöblíteni, ki-mosni. [fordítás]
 Revirement, *m.* (mar.) fordítás, meg-
 Revirer, *v. a.* (mar.) fordítani, megfordítani.
 Reviser, *v. a.* átnézni.
 Réviseur, *m.* vizsgáló, átnéző.
 Revision, *f.* átnézés, vizsgálat, áttekintés.
 Revisiter, *v. a.* újra átnézni, újra vizsgálni; ismét meglátogatni.
 Revivifier, *v. a.* újra fölleveníteni, fölélesztetni.
 Revivre, *v. n. irr.* újra föléledni.
 Révocable, *adj.* visszahítható; visszavonható. [zás]
 Révocation, *f.* visszahívás; visszahú-
 Révocatloire, *adj.* visszahúzó; visszahívó.
 Revoici, *adv.* megint itt; me —, újra vagy ismét itt vagyok.
 Revoir, *v. a. irr.* ismét látni, viszont látni; átnézni; —, *m.* viszonzlatás; au —, à —, viszonzlatásra.
 Revoler, *v. a. et n.* újra vagy ismét lopni; —, *v. n.* visszaroöpülni.
 Revolin, *m.* rohamszél, lökőszél.
 Révolte, *f.* lázadás, forradalom.
 Révolté, *m.* lázadó, zendülő.
 Révolter, *v. a.* fellázítani; se —, *v. pr.* fellázadni.

Révolution, f. eltelés, lefolyás, elforgás; lázadás, zendülés, forradalom; változás.
Révolutionnaire, adj. forradalmi; —, *m.* forradalmár.
Révolutionner, v. a. fellázítani.
Revenir, v. a. újra hányni, ismét okádni.
Révoquer, v. a. visszahíni; visszahúzni, visszavonni; — *en doute*, kétségbe vonni.
Revu, ue, v. Revoir.
Revue, f. átvizsgálás, kutatás, nyomozás, vizsgálat; szemle.
Rez, prp. rez-pied, rez-terre, földszínnel egyenlő.
Rez-de-chaussée, m. földszin; alsor, földszinti sor.
Rhabillage, m. fam. kijavítás.
Rhabiller, v. a. újra vagy ismét felöltöztetni; ismét kiegyenlítani; helyre lenni (kifizamodott tagot); *se —, v. pr.* újra öltözködni.
Rheingrave, m. rajnamelléki gróf, rajnai gróf.
Rhénan, anne, adj. rajnai.
Rheteur, m. szónok.
Rhétorique, m. szónoklattand, beszédművész, szónok.
Rhétorique, f. szónoklattan, szónokság, szónoki művészet; *fig.* szópompa, szócsikornya.
Rhingrave, v. Rheingrave.
Rhinocéros, m. szarvorrú.
Rhodite, m. rózsakő.
Rhodomel, m. rózsaméz.
Rhombe, m. ferdeny, csürlő, düll négysszeg; kövi felszeguszó.
Rhomboidal, ale, adj. csürlődéd.
Rhomboidé, m. (géom.) düllényded, ferdenyded.
Rhubarbe, f. rabarbara.
Rhum, m. rum.
Rhumatique, adj. csúszos.
Rhumatisme, m. csúszos.
Rhumatisme, m. csúsz.
Rhume, m. nátha.
Rhythme, m. hangidom, hangarány.
Rhythmique, adj. hangidomos, hanglejtemes.
Riant, te, adj. mosolygó, kedves; kellemes. [kaság.
Ribambelle, f. fam. halom, rakás, sor.
Ribaud, de, adj. elkurváltkodott, kurvás; —, *m.* kurafi. [kodás.
Ribauderie, f. pop. kurválet, kurvál-

Ribe, f. kendertilolás; veres ribizske.
Ribette, f. veres ribizske.
Riblette, f. szalonnás lepény.
Ribord, m. második hajódeszkázat.
Ribordage, m. (mar.) két hajónak összeültözközése.
Ribot, m. köpülőfa.
Ribotage, m. (drap.) redőzés; lakmározás.
Ribote, f. pop. lakmározás, salatozás.
Ricoter, v. n. pop. lakmározni, salatozni.
Ricanement, m. fam. vigyorgás, gúnymosoly, gúnykacsaj.
Ricaner, v. n. vigyorgni, gúnykacsajlítani, gúnyosan mosolyogni.
Ricanerie, f. gúnykacsaj.
Ricaneur, m. vigyorgó, gúnykacsagó.
Rio-à-rie, adv. pontosan.
Richard, m. fam. pénzes ember.
Riché, adj. — *ment*, *adv.* gazdag; gazdagon.
Richesse, f. gazdagság; bőség.
Richissime, adj. fam. dúsz, igen gazdag.
Ricin, m. himboly, csodafa.
Ricocher, v. n. (art.) visszaugrani, visszapattanni, rápattanni.
Ricochet, m. golyók visszapattanása, ugrótűz; visszaugró lövés; *par —*, hallomásból, harmadik kézből; *c'est la chanson du —*, ez mindég egy húr pengetése.
Ride, f. redő, ráncz; habocska, kü hullám.
Rideau, m. függöny; (mil.) dombocska.
Ridelle, f. szekéroidal; chariot à ridelle, szekér, parasztkocsi.
Rider, v. a. redőzni, ránczolni; (mar.) összehúzni; *se —, v. pr.* redőzödni, megránczosodni.
Ridicule, adj. — *ment*, *adv.* nevetséges; nevetségesen; —, *m.* nevetséges, nevetségesség; *fig.* recseks, munkaszékény; *se donner un —*, nevetségessé tenni magát.
Ridiculiser, v. a. fam. nevetségessé tenni.
Ridiculité, f. nevetségesség.
Rièble, f. ragadó galaj.
Rien, adv. *et m.* semmi; *semmisség*, csekélység.
Rieur, m. — *euse, f.* nevető, csúfoló; nevető, csúfoló.
Rigide, adj. — *ment*, *adv.* szigorú; szigoruan, szigorún.
Rigidité, f. szigorúság; merevenség.

Rime, f. barádság.
Rime, m. szigor, szigorúság.
Rimiste, m. szigorász, szigorkodó.
Rimeau, m. vályog.
Rimeux, euse, adj. — eusement,
adv. szigorú, kemény; szigoruan,
keményen; csúfolhatlan; csúfol-
hatlanul.
Rigueur, f. szigor, szigorúság.
Rimaille, f. fam. rimelés, rossz versek.
Rimallier, v. n. rossz verseket gyártani.
Rimailleur, m. rimfaragó, rimelő.
Rime, f. rim.
Rimer, v. a. rimelni.
Rimeur, m. rimelő.
Rincé, ée, adj. kiöblített; fig. lehor-
dolt, megszédült.
Rinceau, m. (arch.) lombozat.
Rincée, f. fam. dorgálás, pirongatás.
Rinceur, v. a. kiöblíteni; fig. pop. meg-
szidni, megrakni.
Ringure, f. öblögetővíz.
Ringard, m. emelővas.
Riole, f. fam. barátságos kis lakoma.
Riolé, ée, adj. p. u. csikos.
Rioter, v. n. fam. nyihogni.
Rioteur, m. nyihogó; —, euse, adj.
csivakodó.
Ripaille, f. pop. lakmározás,
Ripailler, v. n. pop. lakmározni, sala-
tozni. [kos, falánk.]
Ripaillieur, m. pop. faló, sabáló, tor-
Ripe, f. (maq.) vakaróvas.
Riper, v. a. (maq.) levakarni.
Ripopé, m. Ripopée, f. keverék, zagy-
valék.
Riposte, f. gyors felelet; (esc.) ellen-
dőfés, visszdőfés.
Riposter, v. a. et n. gyorsan felelni;
(esc.) utána döfni.
Rire, v. n. irr. nevetni; se —, v. pr.
nevetni (valamin), kinevetni (vala-
kül), csúfolni, csúfolódni.
Rire, Ris, m. nevetés, kacagás.
Ris, m. borjúkedessz; — de veau, bor-
jumellnirigy.
Riscontrer, v. a. (com.) rovancsolni.
Risdale, m. németbírdomalmi tallér.
Risée, f. kacaj, gúny. [hetőség.]
Risibilité, f. nevetési lehetőség, nevet-
Risible, adj. nevetséges, nevetnivaló.
Risquable, adj. veszélyes, merészletes,
kockázatos.
Risque, m. veszély, merészlet.
Risquer, v. a. et n. veszélyezni, kock-
ázni.

Risqueux, euse, adj. veszélyes, vessé-
lyeztető.
Rissole, f. húspástétomka; ajókháló.
Rissole, m. pergelt, pörkölt hús.
Rissoler, v. a. pergelni, pörkölni; bar-
nává sütni; —, v. n. et se —, v. pr.
barnulni, megbarnulni.
Rit, Rite, m. szerlatás.
Ritournelle, f. ritornell; fig. ismétlés.
Rituel, m. szerkönyv, egyházi szertar-
tások könyve.
Rivage, m. part, tengerpart.
Rival, ale, adj. vetélkedő; —, m. — ale,
f. vetélytárs; vetélytársod.
Rivaliser, v. n. et a. vetélkedni.
Rivalité, f. vetélkedés, versenykedés.
Rive, f. part.
River, v. a. meg-, összezegezni.
Riverage, m. partvám.
Riverain, m. partlakos.
Rivet, m. szegecske, csövekcszeg; be-
megegecselés; csipőnek belső var-
rása.
Riveter, m. (cord.) vargakés, bicsak.
Rivière, f. folyam, folyó.
Rivoir, m. szegecs-kalapács,
Rivulaire, adj. patakparti, patak . . .
Rivure, f. pecsek, szeg.
Rixdale, m. németbírdomalmi tallér.
Rixe, f. csúvódás, veszekedés.
Riz, m. riz, riskása.
Rizière, f. rizöld.
Rob, m. (ap.) beszózott lé.
Robe, f. felső ruha, felöltő, sekruha;
öltöny; fig. bőr; haj, hüvely; hiva-
latruha; — détrossée, uszályruha.
— de chambre, hálóköntös, pongyo-
la; gens de —, törvénytudósok, jog-
tudósok; robes, pl. (com.) árú, por-
téka. [cséplő.]
Robin, m. törvénytörő öltöny; írat-
Robin-des-bois, m. bávu vadász (dal-
mű).
Robinet, m. csap, hordócsap.
Robinier, m. akácss.
Roboratif, ive, adj. (méd.) erősítő.
Robre, m. tölgy, csupkátlan tölgyfa.
Robuste, adj. — ment, adv. erős, mar-
kos; erősen.
Robustité, f. erő, erősség, izmosság.
Roc, m. szikla; (bl. et éch.) torony.
Rocaille, f. kagylómű.
Rocailleur, v. a. kagylóval kirakni.
Rocailleux, m. odornüves.
Rocailleux, euse, adj. sziklás, f-
rögös, göröngyös.

- Rocambole, *f. spanyol foghagyma*; *fig. java, legjava (valaminek)*.
 Roche, *f. szikla; pöris, bõris; roches, pl. téglá*.
 Rocher, *m. szikla, szirt; tüves csiga*.
 Rochet, *m. oltári felruha szük ajakkal; pár-köpeny (Angliában)*.
 Rocheux, *euse, adj. sziklás*.
 Rochier, *m. kőfali sólyom*.
 Rochoir, *m. pörisszelencze*.
 Rôder, *v. n. kóborolni*.
 Rôdeur, *m. kórholó, csavargó*.
 Rodomont, *m. kérkedő, nagy hányaveti*. [*ség*]
 Rodomontade, *f. kérkedés, hányaveti-*
 Rogations, *f. pl. nyilvános imádságok; semaine des —, keresztjáráshét, ima-*
 Rogat, *m. írka, rongypapíros; kol-*
 duslevél; rogatons, *pl. maradék, fölmelegített*. [*fakosz*]
 Rogue, *f. (méd.) megrögzött rüh*;
 Rogner, *v. a. elvágni, elfűrészelni*;
 fig. megrövidíteni, megkevesbitni.
 Rogneur, *m. pénznyirbáló*.
 Rogneux, *euse, adj. rühös*.
 Rognon, *m. vese, vesedarab, vesesült*.
 Rognure, *f. hulladék, esőlek*.
 Rogomme, *m. fam. papramorgó, korty-*
 pálinka.
 Rogue, *adj. daczos, selfuvalkodott*.
 Roi, *m. király*.
 Roide, *adj. mereven, merő, meredt,*
fesszes; meredek; sebes; —, adv.
nyílsebességgel, hirtelen, hevesen.
 Roideur, *f. fess, fessesség, mereven-*
ség; meredekség; sebeség; fig.
makacsság.
 Roidillon, *m. dombocska, halom*.
 Roidir, *v. a. fesszéssé tenni, merevít;*
megfessziti; —, v. n. et se —, v. pr.
merevülni, megmeredni; fig. meged-
zeni.
 Roitelet, *m. fam. ökörszem*.
 Rôle, *m. szerep; lajstrom, jegyzék;*
tekercs.
 Rôler, *v. a. et n. (dr.) íveket teleírni;*
beszorolni, belajstromozni.
 Rôlet, *m. kis szerep; kis tekercs*.
 Rollier, *m. karicsassalakóta*.
 Romaine, *f. körtesfont, csapófont*.
 Roman, *m. regény*.
 Romance, *f. regedal*.
 Romancier, *m. regényíró*.
 Romanesque, *adj. — ment, adv. re-*
gényesen.
 Romaniser, *v. n. p. u. regényeket írni*.
 Romaniste, *m. regényíró*.
 Romantique, *adj. regényes*.
 Romarin, *m. rozmarin*.
 Rompre, *v. a. irr. törni, összetörni,*
feltörni, betörni; félbeszakasztani;
megsemmíteni, meghiusítani; —, v. n.
törni; félbeszakasztani (besszédet);
sétomlani; se —, v. pr. törni; össze-
törni; feloszlani, felbomlani.
 Rompu, *ue, part. et adj. (v. Rompre);*
fig. igen fáradt; gyakorlott (vala-
miben).
 Ronce, *f. szederjeserje; roncs, pl.*
fig. tövis, tűske; fig. akadályok.
 Roncerale, *f. Roncerol, m. szederső-*
vény.
 Roncin, *m. gebe*.
 Rond, *de, adj. — dement, adv. kerek,*
gömbölyű; nyíltsivű, őszinte; kere-
ken stb.; —, m. kerekesség, kör.
 Ronde, *f. (ml.) örkerülés; kerek, göm-*
bölyű írás; (mus.) egészszütemű hang-
jegy; — de table, körének; à la —,
köröskörül.
 Rondeau, *m. körvers; (mus.) rondó;*
sütőlapát, bevetőlapát.
 Rondelet, *ette, adj. kerekded, göm-*
bölyded; vastagocska.
 Rondelle, *f. kis kerek paiss; (scp.)*
gömbölyvész.
 Rondette, *f. földi borostyán*.
 Rondeur, *f. kerekesség, gömbölyűség*.
 Rondin, *m. sütykő, farkósbót, dorong*.
 Rondine, *f. eszékő*.
 Rondiner, *v. a. pop. jól elverni, meg-*
páholni.
 Rondir, *v. a. kerekíteni, gömbölyíteni;*
—, v. n. (mar.) irányt változtatni.
 Rond-point, *m. kerek tér*.
 Ronfiant, *te, adj. puffeszkedő*.
 Ronflement, *m. hortyogás*.
 Ronfier, *v. n. hortyogni; horkanni,*
tüsszögni (mint a ló).
 Ronfleur, *m. hortyogó*.
 Bonger, *v. a. meg-, szétrágni, össze-*
rágni.
 Bongeur, *adj. m. rágó, mardosó; ron-*
geurs, m. pl. rágesálók.
 Boquelaure, *f. lovagköpeny, utaső-*
öltöny.
 Boquer, *v. n. toronyhúzást tenni (sakk-*
bán). [*neme*]
 Roquet, *m. elegysaju mopsz; köpeny*.
 Roquette, *f. kacs, tnda, reknyó; se-*
lyemoró.

Roquille, *f.* bormérték.
 Rosacé, *é.* adj. rózsaszínű.
 Rosage, *m.* Rosagine, *f.* ragyabura.
 Rosaire, *m.* olvasó.
 Rosat, *m.* rózsából készített; vinaigre —, rózsaeecet; huile —, rózsaoilaj.
 Rosbif, *m.* rostélyos, rostélyosított.
 Rose, *f.* rózsza.
 Rose, *adj.* rózsaszínű; —, *m.* rózsaszín.
 Rosé, *é.* adj. róssapiros.
 Roseau, *m.* nád.
 Rose-croix, *m.* rózsafrigyes.
 Rosée, *f.* harmat.
 Roselière, *f.* nádas, kákás.
 Roselle, *f.* csipegőrigó, borosrigó.
 Roseraie, *f.* rózsakert.
 Rosette, *f.* rózsácska; szalagrózsza; vörös kréta; vörös tinta; (horl.) igazítótárcsa.
 Rosier, *m.* rózsatő, róssabokor.
 Rosière, *f.* rózsaleány.
 Rosse, *f.* gebe; hal neme.
 Rosser, *v.* a. pop. jól elverni, megpáholni.
 Rosignol, *m.* fülemile, csalogány; nádsípocsk; tolvajkules.
 Rosignoler, *v.* a. énekelni mint a csalogány.
 Rosignolet, *m.* fülemilécseke.
 Rostre, *m.* csőr, madárorr, orr.
 Rot, *m.* bőf, felbőfőség, bőfennés.
 Rôt, *m.* sült.
 Rotation, *f.* kerengés, forgás, tengely-körüli forgás.
 Roter, *v.* n. bőfögni, bőfenni.
 Rôteur, *m.* lenáztató.
 Rôti, *m.* sült.
 Rôtie, *f.* pirított kenyér.
 Rôti, *v.* a. sütni, pörkölni, pirítani; *fig.* el-, megperasztani; —, *v.* n. el —, *v.* pr. sütni; ki-, megsülni.
 Rôtissage, *m.* ércspörköltés.
 Rotisserie, *f.* pecsenyészbolt, laczikonyha, piaci konyha.
 Rôtisseur, *m.* ételárus, piaci szakács, pecsenyész.
 Rôtissoire, *f.* pecsenyeforgatógép.
 Rotonde, *f.* körönd, kerek épület; kerek galler.
 Rotondité, *f.* kerekesség, gömbölyűség.
 Rotale, *f.* térdkalás.
 Roture, *f.* polgárrend; polgárság, a polgárok.
 Roturier, *ère*, *adj.* — érement, *adv.* polgári; polgárilag, polgármódra;

közönséges; közönségesen; famille roturière, polgáresalád; —, *m.* — ére, *f.* polgárrendű, polgárrendű.
 Rouage, *m.* kerékmű, kerékzet.
 Rouan, *adj.* *m.* cheval —, pirosszürke (lő); — vineux, szőgsárga, fakőpe; (lő). [szürke].
 Rouanne, *f.* (charp.) hasgatókés; elő-Rouanner, *v.* a. hasgatókéssel megjelölni; kifürni.
 Rouble, *m.* rubel.
 Roue, *m.* grif.
 Rouche, *f.* (mar.) hajógerincz.
 Roucou, *m.* rukusziék, orleán.
 Roucouer, *v.* a. orleánnal befesteni.
 Roucoulement, *m.* turbékolás.
 Roucouler, *v.* n. turbékolni.
 Roudou, *m.* eszettszőmöröse, ecsetfa.
 Roue, *f.* kerék.
 Roué, *m.* keréken tört; *fig.* féslelt ember.
 Rouelle, *f.* tárcsa, karika; abroncs-csomag; — de pomme, almaszelet.
 Rouer, *v.* a. kerekezni, keréken-törni; —, *v.* n. fogni (macskáról).
 Rouerie, *f.* lam. gasság, gasselt.
 Rouet, *m.* kerék, rokka.
 Rouette, *f.* gúsz.
 Rouge, *adj.* veres; —, *m.* veresség, veres szín; pirosító; hal neme.
 Rouge-alle, *f.* csipegőrigó.
 Rougeâtre, *adj.* vöröses.
 Rougeaud, *de*, *adj.* pirosarcu.
 Rouge-gorge, *m.* vörösbegy.
 Rougeole, *f.* vörös himlő, kanyaró.
 Rouge-queue, *m.* esipkénadár.
 Rouget, *m.* pirosszárnnyu keszeg.
 Rougeur, *f.* veresség; hőpör.
 Rougir, *v.* a. vörösré festeni; meg-tüszesíteni; —, *v.* n. pirulni; meglüszesedni; elpirulni; megvöröszödni.
 Rougissure, *f.* róz-szín.
 Rouille, *f.* rozsda; üszög.
 Rouillé, *é.* adj. rozsdás, megrozsdásodott; üszögös (búza stb.).
 Rouiller, *v.* a. rozsdásítani; —, *v.* n. el —, *v.* pr. rozsdásítani, megrozsdásítani; *fig.* megpeshedni.
 Rouillure, *f.* rozsda, megrozsdásodás.
 Rouir, *v.* a. áztatni (lent vagy kenderi).
 Rouissage, *m.* áztatás (kender vagy lenről).
 Rouissoir, *v.* Routoir.
 Roulade, *f.* legördülés; töltött hússzeletek; (mus.) hangfűtés.

Roulage, m. gördülés, gördülés; fuvarbér, szekerbér; raktanya, rakodóudvar.
 Rouleau, m. tekercs; henger, görse; mángorlófa; nyújtófa, sodrófa; hengeresiga.
 Roulement, m. gördülés, forgás; pergő, dobpergés; hangfutás.
 Rouler, v. a. kengeríteni, gördíteni; föltekerni, felgönggyölteni, összegönggyölgetni; forgatni; — les yeux, szemét selforgatni; —, v. n. forogni, gördülteni, elgördülteni; keringeni; kóborolni, barangolni; élelteni; se —, v. pr. hempelyegni, hengeregni.
 Roulette, f. kerekeske, kerekese; görkárka; játék neve; — d'enfant, gyermekek kocsija; lit à —, görágy.
 Rouleur, m. iloneza, sodróbogár; házalókalmar.
 Roulier, m. fuvaros.
 Boulon, m. hágcsó, létrafog; korlátoszlop.
 Rouble, f. takonyesepp; rupia (pénz).
 Roubleux, euse, adj. pop. csepegdőrre.
 Roupiller, v. n. szendereggni.
 Roupilleur, m. fig. álomszuszek.
 Rouquet, m. (chass.) kan, bak, him.
 Roussâtre, adj. vörhenyeges, veresess, rótt.
 Rousseau, m. vereshaju, vörös ember.
 Rousselet, m. csukorkörte.
 Rousseline, f. nádi pacirta.
 Rousserolle, f. nádi rigó.
 Rousette, f. tengerikutya faja; kenderice, kenderike.
 Rousseur, f. veresség; tachas de —, szepő. [szag.
 Roussi, m. bagaria, bagariabőr; pörzs.
 Roussin, m. zömök csődör.
 Roussir, v. a. veressé lenni, pörkölni, pörzsölteni; —, v. n. veressé lenni, barnulni.
 Routailler, v. a. vadat hajítani.
 Route, f. út, országút; fig. pálya.
 Routier, m. útmutató tengeri hajósok számára (könyv); vieux —, tapasztalt öreg ember.
 Routine, f. ügyesség, gyakorlottság; aggszokás.
 Routiner, v. a. ügyesíteni, betanítani, rásszoktatni.
 Routinier, m. szokás embere.
 Routoir, m. kenderasztató.
 Rouvre, m. tölgy.
 'r, v. a. ismét felnyitni, ismét ki-

megnyitni; se —, v. pr. ismét nyitni, meg-, kinyitni.
 Roux, rouasse, adj. veres, veressárga; vereshaju; —, m. veressárga szín; barna vajaslé vagy mártalék.
 Rouzèle, f. pipaacs, vadmák.
 Royal, ale, adj. — alement, adv. királyi; királyilag; —, m. regálpapíros, királpapíros.
 Royale, f. (com.) bélésvászon; szilve neve.
 Royaliser, v. a. királyi érzelművé tenni; —, v. n. királyi érzelműnek lenni.
 Royalisme, m. királpártiság.
 Royaliste, adj. királyi érzelmű, királpárti; —, m. királpárti, királpárti.
 Royaume, m. királyság, ország.
 Royauté, f. királyság.
 Roze, f. barázdá.
 Ru, m. csatorna.
 Ruade, f. rúgás, rugdosás (lód); fig. gorombaság.
 Ruban, m. szalag; szalagszél.
 Rubané, ée, adj. szalagos, csikos.
 Rubaner, v. a. szalagozni.
 Rubanerie, f. szalagszövés; szalagkereskedés.
 Rubanier, m. — ére, f. szalagszövő; szalagárú; szalagárúsnő.
 Rubanté, ée, adj. szalagos; szalag-nemű.
 Rubarbe, v. Rhubarbe.
 Rubasse, f. füstkovag.
 Rubéole, f. tékajak.
 Rubican, adj. m. cheval —, sertesszőrlő. [szinű.
 Rubicond, de, adj. veres, piros, réz.
 Rubis, m. rubin; — de Barbarie, grénát.
 Rubrique, f. vörös cserusa, vörös írásgyűjtemény; cselleg.
 Rucho, f. méhkas, köpű; ékítőmenny, csifrázat (fűkötőn stb.).
 Ruchée, f. p. n. köpűvel tele.
 Ruchoer, m. méhkas, méhkas.
 Rudanier, ére, adj. pop. goromba, durva.
 Rude, adj. darabos, durva; fanyar; rögös; fig. nyers, goromba, durva; kemény, szigorú; fáradságos.
 Rudesse, f. durvaság; keménység, szigorú; fig. gorombaság.
 Rudiment, m. elemek, első elemek.
 Rudoyer, v. a. rátdmadni (valakire), durván bánni (valakivel).

; (bot.) *csürlő*.
 ; *alomszalma*. [gyeké].
 ; *sikátor*; *kálószoba* (höl-
 Buer, v. a. *hajítani*, *lökni*, *szórni*; —
 v. n. *hányni*; *ütni*; *rúgni*; se
 —, v. pr. *rátámadni*, *rohanni* (vala-
 kire).
 Ruffe, f. *serince*, *barna pótlú süllő*.
 Ruffen, m. *pop. kuraft*.
 Rugins, f. *esetsimító*.
 Ruginer, v. a. *esetsimítóval tisztítani*.
 Rugir, v. n. *ordítani*.
 Rugissant, te, adj. *ordító*.
 Rugissement, m. *ordítás*.
 Rugosité, f. (bot.) *ránczosság*.
 Rugeux, euse, adj. (bot.) *ránézes*.
 Ruine, f. *romlás*, *besszakadás*, *össze-
 roskadás*; *pusztulás*; *omladék*, *rom*,
düledék.
 Ruiner, v. a. *feldulni*, *lerontani*, *tönkre
 tenni*, *elpusztítani*; *megsemmisíteni*;
 se —, *romlásnak indulni*, *rozkadoz-
 ni*; *fig. tönkre jutni*.
 Ruineux, euse, adj. *roskátag*, *rosszani*;
romlékony.
 Ruinure, f. (oharp.) *meghornyolás*, *be-
 vágás*, *berovátkolás*.
 Ruisseau, m. *patak*.
 Ruisseler, v. n. *csörgedezni*, *csurogni*,
folyni.
 Rum, m. *rum*; *hajé odva*, *hajóteknő*.
 Rumeur, f. *lárma*, *senebona*, *hír*,
közhír.

Rumination, f. *kérődsés*.
 Ruminer, v. a. et n. *kérődszeni*; *átgon-
 dozni*.
 Rummerie, f. *rumfőzés*.
 Runes, f. pl. *szálkás betűk*, *szálkás
 írat*, *róvírt*.
 Rupestal, ale, adj. *sziklán termő*,
sziklai, *szikla* . . .
 Ruptoire, m. *marósszer*.
 Rupture, f. *törés*, *szakadás*; *felülrés*;
betörés.
 Rural, ale, adj. *mezei*.
 Ruse, f. *csel*, *fortély*, *cselszövény*.
 Rusé, ée, adj. *ravasz*, *fortélyos*; —,
m. ravaszdi.
 Ruser, v. n. *ravaszkodni*, *csellel élni*.
 Rustaud, de, adj. *parasztos*, *paraszt
 . . .*; *fig. goromba*, *durva*; —, m.
parasztuskó; *goromba ember*.
 Rusticité, f. *parasztosság*, *durvaság*,
gorombaság.
 Rustique, adj. — *ment*, *adv. parasztos*,
falusi, *mezei*; *parasztosan*; *falusi-
 lag*, *mezeileg*; *goromba*; *gorom-
 baul*; *vie* —, *falusi*, *mezei élet*.
 Rustiquer, v. a. *vakolni*, *bevakolni*;
 — *une pierre*, *követ nagyjából ki-
 faragni*.
 Rustre, adj. *parasztos*, *goromba*; —,
m. parasztluskó, *goromba ember*.
 Rut, m. *üzekedés ideje*.
 Rutlant, te, adj. *aranyfényű*.
 Rye, f. *tengerpart*.

S.

Sa, v. Son.
 Sabailon, m. *szukorral megédesített
 fehér bor*.
 Sabbat, m. *szombat*; *nagy lárma*.
 Sabéisme, m. *csillaginádás*.
 Sabine, f. *nehézságu boróka*, *ciprus-
 fényő*.
 Sable, m. *füveny*, *homok*; *füvenyóra*;
húgyfüveny.
 Sabler, v. a. *füvennyel bekinteni*;
megfüvenyezni; *füvenyből képelni*,
mintázni.
 Sableux, euse, adj. *füvenyes*, *homokos*.
 Sabliser, m. *füvenyóra*; *homokmillye*,
porzótarló. [külzöb].
 Sablère, f. *füvenybánya*; (oharp.)
 Sable, m. *homok*, *sarlófüveny*, *kőpor*.

Sablonner, v. a. *kőporral surolni*.
 Sablonneux, euse, adj. *homokos*.
 Sablonnier, m. *kőporáros*.
 Sablonnière, f. *homokgödör*, *kőpor-
 bánya*; *mintafüvenyláda*.
 Sabord, m. *ágyulék* (hajókon).
 Sabot, m. *faczipő*; *pata*, *lököröm*;
csapócsiga.
 Saboter, v. n. et a. *forogni*, *csigázni*,
csigát csapni, *forgatni*; *faczipőben
 járkálni*; *fig. ingerkedni*, *ingerleni*.
 Sabotier, m. *csókós*. [pászni].
 Sabouler, v. a. *pop. tépázni*, *megetté*.
 Sabre, m. *kard*.
 Sabrenas, m. *pop. kontár*.
 Sabrenauder, Sabrenasser, v. a. *po-
 tudatlanul készíteni*, *kontárkodni*.

Sabrer, v. a. lekasabolni.
 Sabretache, f. tarsoly.
 Sabreur, m. fam. vasygúró.
 Saburre, f. (mar.) sültéher (homokból); (méd.) tisztálanság, turha, nyálka.
 Sac, m. zsák; zacskó, erszény; szákmánylás; szákháló; vakbél.
 Saccade, f. szabálával rántás; fig. megvárás; egyenlenség írásmódban; avoir une —, megdorgáltatni.
 Saccage, m. gabnaadó; rendellen tömeg.
 Saccagement, m. szákmánylás, rablás.
 Saccager, v. a. megrabolni, megfosztani; összevisszahányolni.
 Saccageur, m. rabló, szákmányoló.
 Saccatier, m. szénárus.
 Sacharifère, adj. cukortartalmu.
 Saccharin, ine, adj. cukornemű.
 Saccharum, m. cukornád.
 Saccophore, m. puszpáng, télizöld.
 Sacerdoce, m. papság.
 Sacerdotal, ale, adj. papi.
 Sachée, f. szákkal tele.
 Sachet, m. szákcocsa, zacskó, erszény.
 Sachettes, f. pl. apácák (a bünbándók szerzetében).
 Sacoche, f. nyeregtáska; szűtyő, tüszű.
 Saculer, m. gabnafelügyelő; sómérő.
 Sacramental, ale, adj. — alement, adv. szentségi; szentségileg.
 Sacramental, elle, v. Sacramental.
 Sacre, m. fölkenés, fölcsentelés; kéklábu vadászólyom.
 Sacrement, m. szentség.
 Sacrer, v. a. fölkenni; szentelni, fölcsentelni; —, v. n. átkozódni.
 Sacrificateur, m. áldozópap; főpap.
 Sacrificature, f. áldozópapság; főpapság. (feláldozás).
 Sacrifice, m. áldozat, áldozás; fig.
 Sacrifier, v. a. et n. áldozni; feláldozni.
 Sacrilège, m. szentségtörés, szentséglenítés; templomrablás; templomrabló, szentségtörő, istenkáromló; —, adj. szentségtörő, istentelen.
 Sacristain, m. sekrestyés, egyházi.
 Sacristie, f. sekrestye, szerhely.
 Sacristine, f. sekrestyénő (apáczaárdákban).
 Safran, m. sáfrány; sáfrányszín.
 Safrané, ée, adj. sáfrányszínű.
 Safraner, v. a. sáfránnyal festeni.
 Safranier, m. pop. gészengúz.

Safranière, f. sáfránytermesztés.
 Safo, m. vadsáfrány; — adj. földi.
 Sagace, adj. éleselméjű.
 Sagacité, f. éles elme, éles elmetség.
 Sage, adj. — ment adv. bölcs; ez: s okos, értelmes; szende, szelíd, jámbor, tisztességes; bölcsen stb.; — m. bölcs ember.
 Sag—femme, f. bába, szülésznő.
 Sagesse, f. bölcsesség; jámborság, hitettség; engedelmeség (gyermekéknél); — prématurée, korasszűség.
 Sagette, f. nyílű.
 Saignaire, m. (astr.) nyílás.
 Sagou, m. szög.
 Saignant, to, adj. vérző.
 Saignée, f. érvágás; lecsapolódó vízáro; — d'un étang, to lecsapolása. (vérfolyás).
 Saignement, m. vérzés; — de nez, orrszágnál; — v. n. vérzeni.
 Saigneux, ense, adj. véres, vérző.
 Saillant, to, adj. kinyúló, kidülő; fig. feltűnő, kitűnő.
 Saillie, f. kibuggyanás, ismételt elkiugrás; kitörés; éleses ötlet; (arch.) nyulvány, kiállás.
 Saillir, v. a. hágni, meghágni; —, v. n. kifacsarni; —, v. n. (arch.) kinyulni, kiállni.
 Sain, saine, adj. saineement, adv. egészséges; egészségesen; essés, helyes; essésen stb.
 Sain-doux, m. diáznószir.
 Sainfoin, m. spanyol lóhere.
 Sainst, to, adj. — tement adv. szentül; jeudi, —, nagycsütörtök; vendredi, —, nagypéntek.
 Sainte-barbe, f. (mar.) lőporkamra.
 Sainteté, f. szentség.
 Saint-office, m. nyomozószék.
 Saisie, f. bírói lefoglalás.
 Saisir, v. a. m-gragadni, megfogni; megkapni; lefoglalni; fig. felfogni; megérteni; megrohanni, meglépni; —, v. pr. hatalmába keríteni, elfogni (valakit); letartóztatni; —, v. se —, ou être saisi, feltűnő, nagyindulni, nagyon megijedni.
 Saisissement, m. rémülés, megijedés, rémület, hirtelen ijedtség — de cœur, szívmorulás.
 Saison, f. évszak; fig. alkalmas, kelendő, ideje (valaminek); vetés ideje, aratás ideje.

Salade, *f.* saláta.
 Saladier, *m.* salátatál, salátakosárka.
 Salage, *m.* besózás; sóvám.
 Salaire, *m.* díj.
 Salaison, *f.* besózás; besózott (valami), besózott hús.
 Salamandre, *f.* szalamandra, göte, tűzgyík.
 Salant, *te, adj.* puits —, sókút; lac —, sós ló.
 Salarier, *v. a.* fizetést adni.
 Salaud, *de, adj.* piszkos.
 Sale, *adj.* — ment, *adv.* piszkos, tisztátalan; tisztátalanul; piszkosan.
 Salé, *m.* besózott hús.
 Salé, *éé, adj.* sós, megsózott; *fig.* csipős, elmes, élczes.
 Salep, *m.* kosbornyák.
 Saler, *v. a.* sózni, megsózni; besózni.
 Saleté, *f.* piszkosság, piszok, tisztátalanság.
 Saleur, *m.* besózó.
 Salicaire, *f.* csöbviries.
 Salière, *f.* sótartó.
 Saligaud, *de, adj.* piszkos.
 Salignon, *m.* sóróg.
 Salin, *m.* lúgsó.
 Salin, *ine, adj.* sós.
 Saline, *f.* besózott hús; sófőzés, sóbánya, sófőzőkúnyhó.
 Salinier, *m.* hamussóirfőző.
 Salir, *v. a.* bepiszkolni.
 Salissant, *te, adj.* piszkító.
 Salisson, *f.* masszalos, piszkos személy.
 Salissure, *f.* piszok, mocok.
 Salivaire, *adj.* nyál...; glande —, nyálmirigy.
 Salivation, *f.* nyálfolyás.
 Salive, *f.* nyál.
 Saliver, *v. n.* sokat pökní.
 Salle, *f.* terem.
 Salmerin, *m.* szemling.
 Salmiac, *m.* szalamia.
 Salmigondis, *m.* vagdalk; *fig.* keverék, zaggyalék.
 Salmis, *m.* vagdalk sült szárnyasvadhúsból.
 Salmons, *m.* lazac.
 Saloir, *m.* sóedény, sózóká.
 Salon, *m.* nagy terem.
 Salope, *adj.* — ment, *adv.* tueskos, csatagos, ronda; lueskosen, rondaúl; —, *f.* ronda nőszemély.
 Saloperie, *f.* tisztátalanság, piszok, mocok, disznóság.
 Salorge, *m.* sórakhely.

Salpêtre, *m.* salitrom.
 Salpêtré, *éé, adj.* salitromtartalmu.
 Salpêtrier, *m.* salitromfőző.
 Salpêtrière, *f.* salitromfőzés; fegyház; Párisban.
 Salsugineux, *euse, adj.* sós.
 Saltimbanque, *m.* kurusszóló, javos; bohóc, ugrócs.
 Salubre, *adj.* egészséges, üdvös.
 Salubrité, *f.* egészség.
 Saluer, *v. a.* köszönteni, üdvözlölni; tisztelogni, tisztelkedni.
 Salure, *f.* sós íz.
 Salut, *m.* jólét, boldogság, üdv, szerenese; szabadság, megmenekvés, menekvés; üdvözlés, köszöntés.
 Salutaire, *adj.* — ment, *adv.* üdvös, hasznos; üdvösen.
 Salutation, *f.* üdvözlés, köszöntés; — angélique, üdvözlés.
 Salve, *f.* köszöntőlövés, sorlövés.
 Samedi, *m.* szombat.
 Sancer, *v. n.* (mar.) el-, lemerülni.
 Sanctificateur, *m.* szentesítő.
 Sanctification, *f.* szentesítés.
 Sanctifier, *v. a.* szentté tenni; szentelni, szentnek tartani.
 Sanction, *f.* szentesítés, megerősítés.
 Sanctionner, *v. a.* szentesíteni, megerősíteni.
 Sanctuaire, *m.* szentség.
 Sandal, *v.* Santal.
 Sandale, *f.* kimes csipő, papucs, talp.
 Sandalle, *f.* (jard.) sárga őssibgracsak.
 Sandalier, *m.* talpesináló; kimes csipőben, papucsban járó.
 Sanderaque, *f.* sárga mirkénecs.
 Sang, *m.* vér.
 Sang-froid, *m.* hidegvérűség.
 Sanglade, *f.* ostorcsapás, csik, sáv (veréstől).
 Sanglant, *te, adj.* vérső, véres.
 Sangle, *f.* heveder; őv; — de cheval, nyeregheveder; lit de —, tábori ág.
 Sangler, *v. a.* övezni, hevederezni; *fig.* jól elverni; *fam.* il a été sanglé, pórral járt. [kan.
 Sanglier, *m.* vaddisznó; — male, vad.
 Sanglot, *m.* sokogás; esuklás; nyereg hevederszija.
 Sanglotement, *m.* sokogás; csuklás.
 Sangloter, *v. n.* sokogni; csuklani.
 Sangsue, *f.* nádty; — volante, vampír.
 Sanguification, *f.* vértermődés.
 Sanguin, *ine, adj.* vérmes; vérszinű.

Sanguinaire, *adj.* vérszomjas; —, *f.* (bot.) csibehúr.
 Sanguine, *f.* vérkő.
 Sanguinelle, *f.* veresgyűrű somfa.
 Sanguinole, *f.* vérbélű ózsi baracsk.
 Sanguinolent, *te, adj.* vérrel vegyített.
 Sanguisuge, *adj.* vérszopó.
 Sanicle, *f.* sebfa.
 Sanie, *f.* genyes gyűlés.
 Sanieux, *euse, adj.* genyes.
 Sanitaire, *adj.* egészségi.
 Sans, *prp.* nélkül.
 Sans-cœur, *m.* gyáva ember.
 Sans-culotte, *m.* nadrágtalan.
 Sans-culotterie, *f.* nadrágtalanok pártja.
 Sans-fleur, *f.* fügealma.
 Sansonnet, *m.* seregély.
 Santal, *m.* szantálfa.
 Santé, *f.* egészség.
 Sanve, *f.* vetési repce.
 Sapa, *m.* szőlőszak, szőlőpép.
 Sapan, *m.* veres szantálfa.
 Sape, *f.* árkászás, alárkolás.
 Saper, *v. a.* árkászni, alárkolni, gátnászni, áldásni.
 Sapeur, *m.* árkász.
 Saphir, *m.* zafír.
 Sapience, *f.* vm. bölcsesség.
 Sapientiaux, *adj. m. pl.* livres —, bölcsesség könyvei.
 Sapin, *m.* fenyőfa, fenyő.
 Sapine, *f.* fenyődeszka; fenyőgerenda.
 Sapinière, *f.* fenyves, fenyőerdő.
 Saponacé, *ée, adj.* szappanos.
 Saponaire, *f.* szappanfű.
 Saponifier, *v. a.* szappanná változtatni.
 Saporifique, *adj.* izló.
 Sapote, *f.* kásaalma.
 Sapotier, *m.* kásaalmafa.
 Sapotille, *v.* Sapote.
 Sapotillier, *v.* Sapotier.
 Saquebute, *f.* púzon neme.
 Sar, *m.* kínár, omboly.
 Sarbacane, Sarbatane, *f.* fuvócső; szőcső.
 Sarbotière, *f.* fagyaltedény.
 Sarcasme, *m.* csipős gúny.
 Sarcastique, *adj. p. u.* mardosó, fulánkos, csipkedő.
 Sarcelle, *f.* telelő- vagy makkrécze.
 Sarclage, *m.* gyomlálás.
 Sarcler, *v. a.* gyomlálni, kigyomlálni.
 Sarcleur, *m.* — *euse, f.* gyomláló; gyomlálónő.
 Sarcloir, *m.* gyomlálókapa.

Sarcure, *f.* gyom.
 Sarcomateux, *euse, adj.* tumor —, kúsdaganat. [növev.]
 Sarcome, *m.* husany, kúskinövény, kús.
 Sarcophage, *m.* kőkoporsó, diszkoporsó, ravatal; marószér.
 Sardinal, Sardinau, *m.* ajókháló.
 Sardine, *f.* ajók.
 Sardinière, *f. v.* Sardinak.
 Sardoine, *f.* drágakő neme.
 Sardonieux, Sardonique, *adj.* ris —, farkas nevetés.
 Sardonyx, *m.* drágakő neme.
 Sarfouer, *v. a.* (jard.) könnyedén felkapálni.
 Sarigue, *m.* erszényes fahordó.
 Sarione, *f.* kis lazac.
 Sarmatique, *adj.* plique —, lengyelfűt.
 Sarment, *m.* szőlővessző, venyige.
 Sarmenteux, *euse, adj.* venyigés; kacsos, indás.
 Sarrasin, *m.* blé-, talárka.
 Sarrasine, *f.* hulló rostély, védraés.
 Sarrau, *m.* ruha neme.
 Sarrette, *f.* állasukulás; zsoltina.
 Sarriette, *f.* szátorja, borsos szátorja, borsfű.
 Sartie, *f.* alattság, kötelek.
 Sartis, *m.* (mar.) húzókötel.
 Sarve, *f.* pürosszárnnyu ponty.
 Sas, *m.* szila, szörszila; szilipesés.
 Sassafras, *m.* szassafras.
 Sasse, *f.* (mar.) vizlapát.
 Sasser, *v. a.* szilálni, átszilálni.
 Sasset, *m.* kis szila.
 Satan, *m.* sátán.
 Satanique, *adj.* sátáni.
 Satellite, *m.* testőr, poroszló; (astr.) csatlós, hold, mellékbolygó.
 Satiété, *f.* jóllakottság, túltelődés; unalom.
 Satin, *m.* allac.
 Satinade, *f.* félallac.
 Satinaire, *m.* allacszővő.
 Satiné, *ée, adj.* allac . . ., allacszerű; ruban, allacszalag.
 Satiner, *v. a.* allacsformára szőni; —, *v. n.* úgy nézni ki mint allac, allac-hoz hasonlítani.
 Satire, *f.* gúnyor.
 Satirique, *adj.* — ment, *adv.* gúnyorosan; gúnyorosan; —, *m.* gúnyor, gúnyoros.
 Satiriser, *v. a.* gúnyorolni, gúnyolni.
 Satisfaction, *f.* elégtét, elégtétel, elégtetés.

Satisfactoire, adj. elegendő.
 Satisfaire, v. a. irr. kielégíteni; elég-
 télt adni; —, v. n. elég lenni;
 se —, v. pr. vágyait kielégíteni.
 Satisfaisant, te, adj. kielégítő.
 Satisfait, ite, part. et adj. kielégített;
 meglegedett.
 Satrape, m. szatrapa.
 Saturation, f. (ohim.) telítés; telülés.
 Saturer, v. a. (ohim.) telíteni.
 Saturnales, f. pl. Saturnusünnepély.
 Saturne, m. Saturnus.
 Satyre, m. szatirus.
 Satyrisme, f. nőszűh.
 Satyrion, m. kesbor.
 Satyrique, adj. szatirusi.
 Sauce, f. mártás, lé.
 Saucé, ée, adj. bemártott; fig. átázott.
 Saucer, v. a. bemártani, lebe mártani;
 fig. — qu., valakit megpöngatni.
 Saucière, f. mártáscsészé.
 Saucisse, f. kolbász; portómló.
 Saucisson, m. hurka; portómló.
 Sauf, sauve, adj. sérületlen, ép; —,
 prp. sérületlenül, kivéve, sentartva,
 sentartván.
 Sauf-conduit, m. védkiséret, szabad
 menet; szabadlevél, védőlevél, véd-
 levél.
 Sauge, f. szálya.
 Saugrenu, ue, adj. izellen, botor.
 Saule, m. fűs, fűsfa.
 Saumache, Saumâtre, adj. sós; eau —,
 rossz italtu édes víz.
 Saumée, f. hold (föld).
 Saumier, m. lasacszigony.
 Saumon, m. lasacz; étain en —, talp-
 ón, darabon.
 Saumoné, ée, adj. lasacszenű; truite
 saumonée, galócsa.
 Saumoneau, m. kis lasacz.
 Saumure, f. sólé.
 Saunage, m. sóarulás.
 Sauner, v. n. sól főzni.
 Saunerie, f. sófűzés; sórákhely.
 Saunier, m. sófőző; sóáros.
 Saunière, f. sókordó.
 Saupiquet, m. fűszeres lé.
 Saupoudrer, v. a. sóval behinteni; be-
 kinteni.
 Saur, adj. hareng —, füstölt hering.
 Saurer, adj. barnasárga; —, m. gálya
 súlyterhe.
 Saurer, v. a. füstölteni.
 Saurer, v. a. Saur.
 Saurisseur, m. heringfűstölő.

Saussaie, f. fűsbokor.
 Saut, m. ugrás.
 Sautant, te, adj. (bl.) fölegyenesedett.
 Saute, f. (mar.) — de vent, szélnek
 megfordulása.
 Sautelle, f. bujtvány.
 Sauter, v. n. ugrani; megfordulni
 (szélről); —, v. a. átugrani.
 Sautereau, m. kis ugró; szökkenés.
 Sauterelle, f. szökcs; szögmerék.
 Sauteur, m. ugró.
 Sauteuse, f. táncs neme.
 Sautillement, m. ugrálás.
 Sautiller, v. n. ugrálni.
 Sautoir, m. (bl.) Andorkereszt; sárkúp.
 Sauvage, m. droit de —, mentőbér.
 Sauvage, adj. vad, szilaj; emberkerü-
 lő; műveletlen.
 Sauvageon, m. (jard.) vadesemete.
 Sauvagerie, f. emberkerülés.
 Sauvagin, ine, adj. vadhúsforma;
 goût —, vadis.
 Sauvagine, f. vízi madarak; vadszag;
 bőr (egészen lenyúzza).
 Sauve-garde, f. oltalom; oltalomlevél;
 védőr; (mar.) vezérkötél.
 Sauvement, v. Sauvage, m.
 Sauver, v. a. menteni, megmenteni;
 megváltani; megszabadítani; igazol-
 ni, mentegetni.
 Sauvetege, m. (mar.) partra vetett
 jószág megmentése.
 Sauveur, m. megmentő; megváltó.
 Sauve-vie, f. kórutabordalap.
 Savamment, adv. tudósan; szakértőleg.
 Savane, f. fenyves; rétség.
 Savant, te, adj. tudós, tapasztalt, jár-
 tas; —, m. tudós.
 Savantasse, m. fam. hánykolódó.
 Savate, f. papucs, csoszogópapucs;
 levélhordó, levélvivő.
 Savater, v. Savater. [áru.
 Savaterie, f. vargatarattyú, vargaszib-
 Savater, v. a. pop. elkontározní.
 Savetier, m. foltozóvarga; fig. kontár.
 Saviour, f. iz; izletesség, jóízűség.
 Savoir, v. a. et n. irr. tudni, érteni;
 tapasztalni; que je sache, tudom-
 mal; —, vagy à —, tudmülk; —,
 m. tudás, tudományosság.
 Savoir-faire, m. ügyesség, jártasság,
 ügyismeret.
 Savoir-vivre, m. élni tudás, életre-
 valóság.
 Savon, m. szappan.
 Savonnage, m. beszappanozás.

Savonner, v. a. *beszappanozni*.
 Savonnerie, f. *szappanfőzés*.
 Savonnette, f. *szappanleke*.
 Savonneux, euse, adj. *szappannemű*.
 Savonnier, m. *szappanos, szappanfőző*.
 Savonnière, f. *szappanfű*.
 Savourer, v. a. *ízélni, izlelni, kóstolni*.
 Savouret, m. *velős csont*.
 Savoureux, euse, adj. — eusement, adv. *ízletes; izletesen*.
 Saxatile, adj. *sziklai, kővek közt termő*.
 Saxifrage, adj. *kőtörő; —, f. kőtör*.
 Sayette, f. *kelme neme*.
 Sbire, m. *poroszló, foglár*.
 Scabellon, m. *talap*.
 Scabieuse, f. *sikkantyú*.
 Scabieux, euse, adj. *rühes*.
 Scabreux, euse, adj. *rögös*.
 Scabrosité, f. (bot.) *érdesség*.
 Scalpel, m. *szike*.
 Scalvine, f. *kobak*.
 Scandale, m. *botrány*.
 Scandaleux, euse, adj. — eusement, adv. *botrányos; botrányosan*.
 Scandaliser, v. a. *botránoztatni; se —, v. pr. botránozni*.
 Seander, v. a. *tagolni (verset)*.
 Seandix, f. *baraboly; — cerfeuil, turbolya baraboly, kerti turbolya*.
 Scape, f. (mar.) *horgonyzsár*.
 Scaphandre, m. *uszóruha*.
 Scapulaire, m. *vállruha; —, adj. válllapoczkához tartozó, válllapocska*.
 Scarabée, m. *bogár; szarvasbogár; — roux, cserebogár; — à trompe, szussok, sziszik; — pulsatour, furdancs, kopogótermesz*.
 Scaramouche, m. *bohóc*.
 Scarificateur, m. *köppölyvas*.
 Scarification, f. *köppölyözés*.
 Scarificateire, m. *köppölyvas*.
 Scarifier, v. a. *köppölyözni*.
 Scarlatine, adj. f. *fièvre —, vörhenylás*.
 Sceau, m. *pecsét*.
 Seel, m. (chan.) *pecsét*.
 Scélérat, ate, adj. *gonosz, istentelen; —, m. gonosztevő*. [ség.
 Scélératesse, f. *gonoszság, istentelen*.
 Scellé, m. *pecsét, bírói pecsét*.
 Scellement, m. (maq.) *erősítés, erősítés*.
 Sceller, v. a. *pecsételni, lepecsételni, bepecsételni; falat kapcsokkal meg erősíteni*.
 Scelleur, m. *pecsétlő*. [jelenet.
 Scène, f. *színpad, szín, színhely;*

Scénique, adj. *színi, színpadi*.
 Scénite, m. *sátorlakos*.
 Scénographie, f. *díszítményfestés*.
 Scepticisme, m. *kétkedőség, kéllbelvőség*.
 Sceptique, adj. *kétkedő; —, m. kétkedő, kéllbelvő*.
 Sceptre, m. *kormánypálcza*.
 Schall, m. *sál*. [tör.
 Schème, m. (géom.) *előrajz, minta*.
 Schénobate, m. *kélltáncos*.
 Schismatique, adj. *szakadási, hitszakadási; —, m. elszakadt, szakadár, hitszakadár*.
 Schisme, m. *szakadás, elszakadás, hitszakadás*.
 Schiste, m. *pala*. [kn.
 Schisteux, euse, adj. *réteges, palaas*.
 Seigne, m. *fűrészelés*.
 Sciagraphie, f. *metsetrajz*.
 Sciaterique, f. *napóramesterség*.
 Sciastique, adj. *goutte —, ágyékfájás*.
 Seie, f. *fűrés; kerdhal*.
 Sciement, adv. *tudva*.
 Science, f. *tudomány*.
 Sciène, f. *fecskehal, feketés árnyékhal*.
 Scientifique, adj. — ment, adv. *tudományos; tudományosan*.
 Seier, v. a. et n. *fűrészelni; (mar.) hátrafelé evetni*.
 Seierie, f. *fűrészalom*.
 Seieur, m. *fűrészlő; arató*.
 Seille, f. *csilla*.
 Scintillation, f. *szikrázás*.
 Scintiller, v. n. *szikrázni*.
 Seion, m. *ág, gally, vessző, hajtás, sarjadék*.
 Sciote, f. *félkészfűrész*.
 Seirpe, m. *szittyó, káka*.
 Seissible, adj. *hasadékonny*.
 Scission, f. *hasadás; meg hasonlítás*.
 Seissure, f. *hasadék*.
 Seiture, f. *fűrészhulladék, fűrészpör*.
 Scolaire, adj. *iskolaszerez, iskolai; année —, iskolaév*.
 Scolastique, adj. — ment, adv. *iskolai, iskolás; iskolailag; —, f. iskolai bölcsészeti; —, m. iskolásztikus*.
 Scoliaate, m. *jegyzetíró, magyarázó*.
 Scolie, f. *jegyzet, magyarázat*.
 Scolopendre, f. *ringa; — fourche, fűlmászó, fűlbogár, fűlbemászó*.
 Soolyte, m. *szű, fenyőszű*.
 Scombre, m. *skomber (hal)*.
 Scorbut, m. *sűly*.
 Scorbutique, adj. *sűlyös*.

Scorie, *f. salak*; — *de fer, vassalak, vaspor.*

Scorification, *f. salakulás.*

Scorifier, *v. a. salakitni.*

Scorpiojelle, *f. skorpióolaj.*

Scorpion, *m. béköl, skorpió, skarapna.*

Scorpionne, *f. nefelejts.*

Scorsonère, *f. pozdor.*

Scribe, *m. írástudó; írnök; írkaás, írkaás*

Scripteur, *m. bullairó.*

Scrobieule, *m. szivgödör.*

Scrofulaire, *f. tákajak.*

Scrofules, *f. pl. gőrvély, futosó mirigy.*

Scrofuleux, *euse, adj. gőrvélyes.*

Scrotocèle, *m. lőkésér, heresér.*

Serotum, *m. borek, lőkésacskó.*

Serupule, *m. terces; fig. kétség, kétely, aggály, lelkiismereti kétség.*

Serupuleux, *euse, adj. — eusement, adv. kétkedő, akadákos, lelkiismeretes; kétkedőleg stb.*

Scrutateur, *m. kitapogató.*

Scruter, *v. a. nyomozni, vizsgálni.*

Scrutin, *m. szavazatszedés.*

Sculpter, *v. a. képzőművészeti, faragni, ki-faragni.*

Sculpteur, *m. szobrász, képfaragó.*

Sculpture, *f. szobrászat; faragott mű.*

Scurrile, *adj. p. u. aljas, bohós.*

Scurrilité, *f. bohóság, durva vagy vastag tréfa.*

Se, *prom. magát.*

Séance, *f. ülés.*

Séant, *m. ágyban ülés, ülő helyzet; —, te, adj. ülő; illedelmes.*

Seau, *m. csöbör, vödör; edény; hűtő-kád, hűtőedény.*

Sèche, *f. kisteknő, téstátekknő, kádacska; csöbör, veder.*

Sec, Sèche, *adj. száraz; —, m. szárazság.*

Séchant, *f. szegő.*

Séchage, *m. szárasztás, száradás.*

Sèche, *f. tintaféreg.*

Séchement, *adv. szárazon.*

Sécher, *v. a. szárasztani, aszalni; szárítani, megfűszerezni; —, v. n. száradni, el-, kiszáradni; elaszni.*

Sécheresse, *f. szárazság.*

Sécherie, *f. szárasztóhely.*

Sécheron, *m. száraz mező.*

Séchoir, *m. szárasztódeszka; szárasztóhely.*

Second, *de, adj. második; seconde intention, mellékezés, mellékszándék;*

vaisseau —, vödörhajó; —, *m. második; segéd; másodosztályos; második emelet; kormányos (kereskedőhajókon); au —, második emeleten; lieutenant en —, alhadnagy.*

Secondaire, *adj. mellék . . . , mellékes; —, m. helyettes.*

Seconde, *f. másodperes; második osztály; (imp.) második levonat; — de change, másodváltó.*

Secondement, *adv. másodszer.*

Seconder, *v. a. segíteni, segítyezni.*

Secouement, *m. rázás.*

Secouer, *v. a. rázni, felrázni.*

Secourable, *adj. segedelmes, segélyes; késs, szolgálatos, készséges.*

Secourir, *v. a. ír. segíteni. [hás.*

Secours, *m. segítség, segély; főkegy-*

Secousse, *f. rázás, rengés, lökés, sők-*

kenés; fig. roham.

Secques, *f. pl. sekély.*

Secret, *ète, (ette) adj. — étement, adv. titkos; titkosan; —, m. titok.*

Secrétaire, *m. titkár, titoknok; írószek-*

rény.

Secrétairerie, *f. titkos iroda.*

Secrétariat, *m. titkárság, titoknokság,*

titkos iroda.

Secréter, *v. a. et n. (méd.) elválasztani, elválni; (chap.) áztatni.*

Secrétion, *f. (méd.) elválasztás; se-*

crétions, *pl. kiürítések.*

Sectaire, *m. felekező.*

Sectateur, *m. pártív, követő.*

Seote, *f. felekezeti, szakadék.*

Section, *f. szak, szakass, osztály,*

metzés, metzés; városnegyed.

Sectionnaire, *m. felekezőtövelő.*

Séculaire, *adj. százéves, százados.*

Sécularisation, *f. világiarítás.*

Séculariser, *v. a. világiarítani, világ-*

rendűvé tenni.

Sécularité, *f. világiág; világi vagy*

polgári törvényhatóság.

Séculer, *ète, adj. — érement, adv.*

világi; világiarítás; —, *m. világi pap.*

Sécurité, *f. biztonság, bíztonság.*

Sédatif, *ive, adj. enyhítő.*

Sédentaire, *adj. ülő.*

Sédiment, *m. üledék, szálladék.*

Séditieux, *euse, adj. — eusement, adv.*

zendülő, lázadó; lázadólag; —, *m. lázító, lázadó.*

Sédition, *f. lázadás, zendülés.*

Sédacteur, *m. — trice, f. osábitó; osá-*

bitónó; —, *adj. osábitó, osábos.*

Sédution, *f.* csábítás, elcsábítás.
 Séduire, *v. a.* irr. elcsábítani; elragadni.
 Séduisant, *te, adj.* csábító.
 Segment, *m.* (geom.) szelét, szegmény.
 Ségrais, *m.* vágás (erdőben).
 Ségrayer, *m.* erdő közbirtokosa.
 Ségrégation, *f. p. u.* elkülönítés.
 Seigle, *m.* rozs; — batar, rozsnok.
 Seigneur, *m.* úr; fejedelem; hűvédúr; — foncier, földesúr.
 Seigneurlage, *m.* bányolódó. [mi.
 Seigneurial, *ale, adj.* urasági, uradal-
 Seigneurie, *f.* uraság, hűvéduraság;
 Nagyságod, Méltóságod (czím).
 Seille, *f.* rocska, veder.
 Seime, *f.* patacsorba.
 Sein, *m.* kebel; őli; fig. belseje (...
 nak, ... nek).
 Seine, *f.* huzóháló.
 Seing, *m.* aláírás.
 Seisaine, *f.* málhakötél.
 Seize, *adj.* tizenhat; —, *m.* tizenhatodik;
 tizenhatodréss, tizenhatod; in-
 seize, tizenhatodréti.
 Seizième, *adj.* tizenhatodik; —, *m.*
 tizenhatodik; tizenhatodréss, tizen-
 hatod.
 Seizièmement, *adv.* tizenhatodszor.
 Séjour, *m.* tartózkodás; lakhely,
 székhely.
 Séjourner, *v. n.* tartózkodni; nyug-
 napot tartani.
 Sel, *m.* só; fig. szinom élcs.
 Sélénite, *f.* holdkő, réteges gipsz; —,
m. holdlakó.
 Sélénographie, *f.* holdleírás, holdrajz.
 Sélène, *f.* körömvirág, fehér folt a
 körmon.
 Selle, *f.* szármoly; ürszék, gyalogár-
 nyékszék; kaszárulás, szék; nyereg;
 vonószék, faragószék.
 Seller, *v. a.* nyergelni, megnyergelni;
 se —, *v. pr.* kiszáradni (földről).
 Sellerie, *f.* szerszámtár; nyerges-
 munka.
 Sellette, *f.* szármolyka, alacsony szék.
 Sellier, *m.* nyeregglyártó, nyerges.
 Selon, *prp.* szerint.
 Semaille, *f.* vetés, magvetés; vetőmag.
 Semaine, *f.* hét; heti munka; heti bér.
 Semainier, *m.* —bre, *f.* hetes; heteszdő
 (szárdákban).
 Semblable, *adj.* hasonló.
 Semblablement, *adv.* hasonlóan, ha-
 sonlólag.

Semblant, *m.* látszat, szín,
 faire — de (ou qu.), színlelni,
 Sembler, *v. n.* et imp. látszani,
 szeni.
 Semelle, *f.* talp; láb, nyom (mérték);
 küszöb; támaszkötés; seconde —,
 középtalp.
 Semence, *f.* mag.
 Semencine, *f.* gilisztamag.
 Semer, *v. a.* vetni, elvetni (magot), be-
 vetni (maggal); fig. elhinteni; ter-
 jesszteni.
 Semestral, *e, adj.* félévi.
 Semestre, *adj.* félévi; —, *m.* félés;
 félévi szabadság.
 Semestrier, *m.* félére szabadsággal
 elerészlett.
 Semour, *m.* vető, magvető.
 Semi, *adj.* fél ...
 Sémillant, *te, adj.* eleven, élénk, nyug-
 talan. [há-
 Séminalre, *m.* papnövelde, növendék-
 Séminal, *ale, adj.* maghoz tartozó;
 mag ... [dek.
 Séminariste, *m.* növendék, papnöven-
 Semi-preuve, *f.* félbizonyíték.
 Semis, *m.* növényeknek magról tenyész-
 tése; magtenyészde.
 Semi-ton, *m.* félhang.
 Semoir, *m.* vetőruha; vetőgép.
 Semonce, *f.* ünnepélyes meghívás;
 megintés, megrovás.
 Semoncer, *v. a.* meginteni, megdorgálni.
 Semotte, *f.* káposzta hajtása.
 Sempternel, *elle, adj.* örök.
 Senage, *m.* hal-adó.
 Senaire, *adj.* hatszoros.
 Sénat, *m.* tanács, senatus, tanács-
 gyűlés.
 Sénateur, *m.* tanácsos, tanácsstag.
 Sénatorerie, *f.* tanácsosi hivatal, ta-
 nácsnokság.
 Sénatorial, *ale, adj.* tanácsosi.
 Sénatorien, *enne, adj.* tanácsos ma-
 ladjához tartozó, tanácsosi.
 Sénatrice, *f.* tanácsos neje.
 Sénatus-consulte, *m.* tanácsvégszés.
 Séné, *m.* szennafa.
 Sénéchal, *m.* udvarmester, (tartomány-
 kormányzó; bírói helyettes).
 Sénéchaussée, *f.* tartományi törvén-
 szék.
 Seneçon, *m.* aggó üszögör, aggófa.
 Sénévé, *m.* mustár.
 Sénieur, *m.* idősb, idősbik, előkora.
 Sénéille, *adj.* öregsegi.

Sens, *m. értelem; ész, elme; érzék; oldal, irány, irányzat.*
 Sensation, *f. érzés; benyomás, hatás.*
 Sensé, *éa, adj. — ment, adv. okos, értelmes; okosan.* [ség.
 Sensibilité, *f. érzékenység, érzelmes-*
 Sensible, *adj. — ment, adv. érzékeny, érzhető; izgékonny, ingerlékeny; érzelmes; érzékenyen stb.*
 Sensiblerie, *f. érzelgés; érzelgőség.*
 Sensitif, *ive, adj. érző, érzéki.*
 Sensitive, *f. érzike.*
 Sensualité, *f. érzékiség.*
 Sensuel, *elle, adj. — ellement, adv. érzéki; érzékileg.*
 Sentence, *f. ítélet, bírói ítélet; jeles mondat, jelmondat.*
 Sentencier, *v. a. elítélni.*
 Sentencieux, *euse, adj. mondatos, gondolatlejtő, tanulságos.*
 Sentène, *f. igefonal, pázsmakötő.*
 Senteur, *f. szag; illat.*
 Sentier, *m. ösvény.*
 Sentiment, *m. érzés, érzet, érzelem; érület.* [gős.
 Sentimental, *ale, adj. érzelő, érzel-*
 Sentine, *f. a hajónak legalsóbb része; moslék, hajóüledék.*
 Sentinelle, *f. őr, őrálló, gyalogőr.*
 Sentir, *v. a. et n. irr. érezni; szagolni; észrevenni; szagának lenni; mutatni, úgy nézni ki mint . . . ; il se sent mal, rosszul érzi magát.*
 Seoir, *v. n. et imp. irr. ülni; illeni.*
 Séparable, *adj. elválasztható; elvál-* [elválás.
 Séparation, *f. elválasztás, elkülönítés;*
 Séparatisme, *m. különválás, elkülönö-* [különcz.
 Séparatiste, *m. különváló, elkülönődő;*
 Séparatoire, *m. (chim.) váledény.*
 Sépérement, *adj. külön.*
 Sépérer, *v. a. elválasztani, elkülöníteni, elkülönöztetni; se —, v. pr. elválni.*
 Sépia, *f. tintaféreg.*
 Sépiola, *f. kis tintaféreg.*
 Seps, *m. kigyógyik.*
 Sept, *adj. hét; —, m. hetedik; hetes.*
 Septane, *adj. hétére —, hetednapos lész.*
 Septante, *adj. hetven.*
 Septantième, *adj. hetvenedik.*
 Septembre, *m. Szeptember.*
 Septénaire, *adj. nombre —, hét, hetes szám; jour —, hetedik nap; —, m. hét év.*
 Septennal, *ale, adj. hétéves.*

Septentrion, *m. éjszak.*
 Septentrional, *ale, adj. éjszaki.*
 Septième, *adj. hetedik; —, m. hetedrész, heted; hetedosztályu tanuló; hetedhang.*
 Septièmeement, *adv. hetedszer.*
 Septimestre, *adj. enfant —, héthónapos gyermek.*
 Septique, *adj. (méd.) álmáró, rothasztó.*
 Septuagénnaire, *adj. hetvenéves; —, m. et f. hetvenes; hetveneső.*
 Septuple, *adj. hétszeres.*
 Septupler, *v. a. hétszeresni.*
 Sépularal, *ale, adj. síri, temetési; inscription sépularale, sírirat.*
 Sépulture, *m. sír, sírhely.*
 Sépulture, *f. temetés; sírhely, temető*
 Séquelle, *f. mép. függelék.*
 Séquence, *f. (jeu.) egyszínű kártyák egymásután következése.*
 Séquestration, *f. lefoglalás, zár alá vétel.*
 Séquestre, *m. zár, zárlat; zárgondnok; lefoglalt, lezárolt jószág.*
 Sequester, *v. a. lefoglalni, lezárolni.*
 Sequin, *m. zechina (pénz).*
 Sérail, *m. szerály.*
 Séran, *m. gereben.*
 Sérancer, *v. a. gerebenesni.*
 Séraphin, *m. szeraf.*
 Séraphique, *adj. szerafi.*
 Serche, *f. szelvény, szindel.*
 Serdeau, *m. asztali szolgál; konyhaszoba.*
 Serein, *m. estharmat.*
 Serein, *eine, adj. tiszta, derült; goutte sereine, beső hályog; —, m. nedves esti levegő.*
 Sérénade, *f. esti zene.*
 Sérénissime, *adj. fenséges.*
 Sérénité, *f. derűltség; fenség.*
 Serenne, *f. köpő, köpülő.*
 Séret, *m. savó, szendicze, saját belőle.*
 Séreux, *euse, adj. savós.*
 Serf, *serve, adj. rabszolgai, személyrabi; —, m. serve, f. személyrab, rabszolga; rabszolganő.*
 Serfouette, *f. kerti kapa.*
 Serfouetter, Serfouir, *v. a. kerti kapával körülkapálni.* [pálás.
 Serfouissage, *m. felkapálás, megka-*
 Sergeant, *m. vadcaao.*
 Sergeant, *m. altiszt; törvényszolga; sinvaszárzó; csaparszorútyú; — major, őrmester, őrnök.*

- Sergenter, v. a. *törvénytisztogató nyakára küldeni* (...nak, ...nek); fig. *alkalmatlankodni*.
- Sergenterie, f. *törvénytisztogató állomás*.
- Série, f. *sor; osztály*.
- Sérieusement, adv. *komolyan; buzgón*.
- Sérieux, euse, adj. *komoly; —, m. komolyság*.
- Serin, m. *csiz; — de Canarie, kanári pinty vagy csiz, kanári madár*.
- Serine, f. *csiz (móslény)*.
- Seringue, f. *fecskendő; — à lavement, — à clystère, allóvó, csőrefecskendő*.
- Seringuer, v. a. *fecskendíteni, fecskendezni, befecskendezni; kifecskesztetni; (mar.) hátulról lödözni*.
- Seris, m. *kaláng*.
- Serment, m. *eskü; átok*.
- Sermenté, ée, adj. *esküdt, hites, meg-hílt*.
- Sermon, m. *szentbeszéd, hitvánoklat; fig. beszéd; sonner le —, beharangozni (templomba)*.
- Sermonnaire, adj. *szentbeszédi, hitvánoklati; —, m. prédikációs könyv; hitvánok*.
- Sermonner, v. a. *fam. papolni vagy prédikálni*. [gáló.]
- Sermonneur, m. *fam. prédikáló, dor-Sérosité, f. (méd.) savósság*.
- Serpe, f. *sarló, kerti kés; kaskótlós; kaczor*.
- Serpent, m. *kigyó; kigyókiért*.
- Serpentaire, m. (astr.) *kigyótartó; —, f. kigyófű*.
- Serpenteau, m. *kis kigyó, kigyócska*.
- Serpentement, m. *kigyóztatás*.
- Serpenter, v. n. *kigyóztatni*.
- Serpentin, ine, adj. *marbre —, kigylamárvány; ligne serpentine, kigyó-vonal; sarkány (rég. löfegyveren)*.
- Serpentine, f. *kigyla, kigyókő; kigyófű*.
- Serper, v. a. *horgonyt fölvezetni, felhúzni (gályákról)*.
- Serpette, f. *kertészkes, kaczor*.
- Serpigine, f. (méd.) *sömör*.
- Serpigineux, euse, adj. *sömörös*.
- Serpiller, v. n. *megmetszeni, megnyesni*.
- Serpillière, f. *szákvásson, daróc; lótetű*.
- Serpillon, m. *kis kertészkes*.
- Serpolet, m. *démutka, kakukfű, vad-csomór*.
- Serpule, f. *csöveg*.
- Serratile, adj. *pouls —, változó érülés*.
- Serre, f. *növényház; sajtolás; karam*.
- Serré, ée, part. et adj. (v. Serrer) —ment, adv. *szoros, sűrű, tömött; fig. fősvény; betakarított; szorosan stb.*
- Serre-à-le, f. et m. (mil.) *utolsó, hátulsó sor, végember, véglegény*.
- Serrement, m. *szorítás; — de main, kézszorítás; — de cœur, szívszorítás*.
- Serre-papiers, m. *írártár*.
- Serre-pouces, m. *hüvelyktyű, hüvelykcsavar*.
- Serrer, v. a. *szorítani, nyomni, sajtolni; összeszorítani, összesűsíteni, összeszavarolni; szorítani (ruháról); elzárni, ellenni, megőrizni; bedugni*.
- Serre-tête, m. *süvegshalag; hálósüveg, hálószejkölő*.
- Serrure, f. *zár, lakat*.
- Serrurerie, f. *lakatosság; lakatosmunka*.
- Serrurier, m. *lakatos*. [kőről.]
- Serte, f. *foglalás, befoglalás (drágák)*.
- Sertir, v. a. *foglalni, befoglalni (drágák)*. [kőről.]
- Sertissage, f. *foglalvány*.
- Servage, m. *rabszolgaság*.
- Servant, adj. *m. szolgáló, szolgálattevő; —, m. misedolga; altüzér*.
- Servante, f. *szolgáló; péc*.
- Serve, f. *haltartó*.
- Serviable, adj. *szolgálatra kész*.
- Service, m. *szolgálat; isteni szolgálat; (cat.) halottmise, gyászmise; hadszolgálat; egy fogás (étel); asztali készület*.
- Serviette, f. *asztalkendő, törülköző; (chir.) pólya*.
- Servile, adj. —ment, adv. *szolgai; szolgailag*.
- Servilité, f. *szolgaiság*.
- Servir, v. a. et n. *ör. szolgálni; föl-szolgálni; felhordani, feladni (ételt); szolgálni (...ra, ...re); se —, v. p. élni (...val, ...vel), használni*.
- Servis, m. *hálérpénz*.
- Serviteur, m. *szolga*.
- Servitude, f. *szolgaság; függés; szolgalom*.
- Sésame, m. *zezamfű*.
- Séséli, m. *gurgulya*.
- Sesse, f. *vizlapát*.
- Session, f. *ülés*.
- Seta, m. *sörte (vaddisznóé)*.
- Sétacé, ée, adj. *sörtés*.

Setier, *m. mérték neme.*
 Sétiforme, *adj. sörteszabásu.* [nöni.
 Sétiolier, *v. n. magasra és vékonyan*
 Séton, *m. szörkötél.*
 Seuil, *m. küszöb; küszöbgerenda, talpgerenda; — d'ancre, horgonydúc.*
 Seul, seule, *adj. egyedüli; egyetlen, egyetlenegy, csak egy.*
 Seulement, *adv. csak.*
 Seulet, ette, *adj. egyedüli, kísértet nélküli, egyesejedüli.*
 Sève, *f. nedv (növényeké).*
 Sévere, *adj. — ment, adv. szigorú, kemény, komoly; szigoruan stb.*
 Sévérité, *f. szigorúság, szigor.*
 Sévéronde, *f. csepegő, eresz.*
 Séveux, euse, *adj. nedves, nedv . . .*
 Sévices, *m. pl. kemény bánás (feleség irányában).*
 Sévir, *v. n. kegyetlenkedni.*
 Sevrage, *m. elválasztás (gyermeké a anyjától).*
 Sevrer, *v. a. elválasztani (gyermeket a anyjától); megvonni (valaküdtől valamit); se —, v. pr. elszakítani, megvonni, megtagadni (magától valamit).*
 Sexagénaire, *adj. hatvanéves; —, m. et f. hatvanas; hatvanasné.*
 Sexangulaire, *adj. hatszegű.*
 Sexe, *m. nem.*
 Sextane, *adj. sève —, hatodnapos hideglelés.*
 Sextant, *m. (astr.) hatodlő.*
 Sexte, *f. hatodhang.*
 Sextuple, *adj. hatszoros; hatréti.*
 Sextupler, *v. a. hatszorozni.*
 Sexuel, elle, *adj. nemi; parties sexuelles, nemzórészek.*
 Seyer, *v. a. aratni.*
 Seyeur, *m. arató.*
 Sgraffé, *m. falstés neme.*
 Shérif, *m. megyebíró (angolhonban).*
 Si, *conj. et partic. ha, ha csak; vajjon; —, m. (mus.) h, hetedik hang a zenei hangsorban.*
 Sialisme, *m. nyálzivár, nyálfolyás.*
 Siam, *m. maladie de —, sárgaláz.*
 Sibarite, *m. kéjencez, elpuhult ember.*
 Sibylle, *f. sibylla.*
 Sibyllin, *adj. m. sibyllai.*
 Sicaire, *m. orgyilkos.*
 Siccité, *f. szárazság.*
 Sicle, *m. pénz és mérték a régi sídóknál.*

Sidéral, ale, *adj. csillagi, csillag . . . csillagzati.*
 Sidération, *f. szélütés, holtfene.*
 Sidérogaphie, *f. aczélmetszészet.*
 Siècle, *m. század, évszázad; időkor; (th.) világ.*
 Sief, *m. szempor.*
 Siége, *m. széki; kocsiülés; bíróséki; törvényszéki; ostromlás, ostrom, várvívás.*
 Siéger, *v. n. kormányozni; székelni.*
 Sien, sienne, *pron. az övé, a magáé.*
 Sieste, *f. déli nyugalom, déli álom.*
 Sieur, *m. (dr.) úr; földesúr, jószág-birtokos.*
 Siffiant, te, *adj. (gr.) sziszegő.*
 Siffiaon, *m. gyepicsirke.*
 Sifflement, *m. fűtyölés, sziszegés, süvöltés.*
 Siffler, *v. n. et a. fűtyölni; sziszegni; szügni; kifűtyölni.*
 Sifflet, *m. sip; torok, gége; kipiszogetés; coup de —, fűtő, fűtőentés.*
 Siffleur, *m. — euse, f. sipoló, fűtyölő, sziszegő; sipoló stb.*
 Sigillé, ée, *adj. terre —, pecsétöld, pecsétlagyag.*
 Sigisbé, *m. mellékférj, férjségéd.*
 Sigisbéisme, *m. mellékférjség.*
 Signal, *m. jel, jeladás, jelszó.*
 Signalé, ée, *adj. jelzett, jegyzett, jeles; fig. kitűnő, híres.*
 Signalement, *m. pontos leírás; üldölés, nyomozólevél.*
 Signaler, *v. a. jelezni, megjelezni; nyomozólevelekkel üldözni; fig. tényleg bebizonyítani; se —, v. pr. magát ki-tüntetni.*
 Signataire, *m. aláíró.*
 Signature, *f. aláírás; jel, jelzet, jelszó.* [jegy.
 Signe, *m. jel, ismejel, jelvény; anya-*
 Signer, *v. a. aláírni; megjelölni; bélyegezni, megbélyegezni; meg-pecsételni; se —, v. pr. kereszttel vetni magára.*
 Signet, *m. levéljegy, könyvjegy.*
 Signifiant, te, *adj. jelentékes, jelentős; értelmes, érthető.*
 Significatif, ive, *adj. jelentékes, jelenlős; értelmes, meghatározott.*
 Signification, *f. értelem; hirdetés, híradás, bírói hirdetés.*
 Signifier, *v. a. jelenteni; hirdetni, tudatolni; jelentékesnek lenni.*
 Silence, *m. hallgatás; (mus.) szünet.*

Silencieux, *m. csendparancsoló.* [*des.*
 Silencieux, *euse, adj. hallgatag, csend-*
 Silex, *m. kova; tűzkő.*
 Silhouette, *f. árnykép, árnyrajz.*
 Silhouetteur, *v. a. árnyképét készíteni*
 (*... nak, ... nek*), *árnyképezni.*
 Silhouetteur, *m. árnyképező.*
 Silice, *f. kovaföld.*
 Siliceux, *euse, adj. kovanemű.*
 Silicule, *f. táska, kis hüvely.*
 Siliqua, *f. hüvely, becző.*
 Siliquieux, *euse, adj. hüvelyes.*
 Sillage, *m. hajónyom.*
 Siller, *v. n. viórlázni, hajózni.*
 Sillet, *m. nyereg (hegedűn).*
 Sillon, *m. barázda.*
 Sillonner, *v. a. barázdálni; fig. átmet-*
szeni, áthajózni, hajóval bejárni;
reddőzni, ránczosítani.
 Silure, *m. haresa.*
 Simagré, *f. álszín, állítaszat; sima-*
grés, pl. fesszelges; faire des —, vo-
nakodni (hajlandósága ellen).
 Simarre, *f. uszályruha; hosszú ruha.*
 Simblot, *m. (tias.) mellékfonal.*
 Similaire, *adj. hasonnemű.*
 Similitude, *f. hasonlatosság; hason-*
lat, példázat.
 Similor, *m. aranymás, szimilor.*
 Simoniaque, *adj. uszolás; —, m. já-*
radékáruló, hivataláruló.
 Simonie, *f. hivatalárulás, simonbűn.*
 Simple, *adj. — ment, adv. egyszerű;*
egyedüli; nyúltszívű, őszinte; silány,
közönséges; egyszerűleg stb.; —,
m. egyszerűség; egyszerű gyógyszer.
 Simplesse, *f. őszinteség, jószívűség.*
 Simplicité, *f. egyszerűség; fig. együ-*
gyűség. [*szerűlés.*
 Simplification, *f. egyszerűsítés, egy-*
 Simplifier, *v. a. egyszerűíteni, egyszerű-*
sítani.
 Simulacre, *m. bálványkép, bálvány-*
szobor; csalkép; fig. árnykép.
 Simulation, *f. (dr.) toltetés, színlés.*
 Simulé, *ée, part. et adj. teltetett, színlett.*
 Simuler, *v. a. (dr.) színlelni, ürügyölni.*
 Simultané, *ée, adj. — ment, adv. együt-*
tes, egyidejű; együttesen, egyide-
jűleg, egyszerre. [*jűség.*
 Simultanéité, *f. együtteség, egyide-*
 Sinapi, *m. mustár.*
 Sinapisme, *m. mustártapasz.*
 Sincere, *adj. — ment, adv. őszinte,*
valódi; őszintén.
 Sincérité, *f. őszinteség.*

Sinciput, *m. fő eleje, hom.* [*pedője.*
 Sindon, *m. tépsodrat; Krisztus sirle-*
 Sinécure, *f. henyehivatal.*
 Singe, *m. majom; (dess.) rájzológó-*
lyaorr; tendresse de —, majomsze-
retet.
 Singer, *v. a. majmolni.*
 Singeresse, *f. majmolónő.*
 Singerie, *f. majomcsíny; majmolás.*
 se Singulariser, *v. pr. különcsködni.*
 Singularité, *f. különösség, sajátosság.*
 Singulier, *ère, adj. különös, saját-*
lagos, rendkívüli, egyedüli; comba
—, párvialat; nombre —, egyes
szám, egyes.
 Singulièrement, *adv. különösen, jelo-*
sen, fölülte; különösen.
 Sinistre, *adj. — ment, adv. szerencsét-*
len, nem kedvező, mostoha, rossz;
rettenetes, rettenlő; szerencsétlenül
stb.; —, m. szerencsétlenség; ten-
gerüti kár, hajókár.
 Sinon, *conj. hacsak nem.*
 Sinueux, *euse, adj. öblös, kigyózó,*
tekervényes, kanyargó.
 Sinuosité, *f. tekervény, öblösség, ka-*
nyarulat.
 Siphon, *m. lopó, szívócső; vízforge-*
tag, vízszázlop, víz-szák.
 Sipoche, *m. főcskendező.*
 Sire, *m. felség, felséges úr.*
 Sirène, *f. tengeri nimfa.*
 Siriais, *f. napszúrás.*
 Sirius, *m. sirius, ércsillag.*
 Siroc, Sirocco, *m. hűvöztel, sirocco.*
 Sirop, *m. szörp.*
 Siropier, *v. a. szörppel édesíteni.*
 Siroter, *v. a. el n. hörpölni, szörpölni.*
szürcsölni.
 Sirtes, *f. pl. nátony.*
 Sirupeux, *euse, adj. szörpnemű.*
 Sis, sise, *part. et adj. fekvő.*
 Sison, *m. szon; — chervi, mézes bo-*
lonyik, édes vagy német murek.
 Sister, *v. a. — en justice, törvényszék*
elibe idézni; se —, v. pr. megjelenni.
kiállani.
 Sistre, *m. csörgőbot.*
 Site, *m. (pein.) fekvés, táj.*
 Sittelle, *f. erdei cizéje.*
 Situation, *f. fekvés; helyzet; fig. álla-*
pot; hangolat.
 Situer, *v. a. helyezni, elhelyezni.*
 Six, *adj. hat; —, m. hat, hatos, hat-*
szem (kocskán, kártyán); hatodik;
hatos.

Sixain, *m.* hatsorn versszak; földmozgat.
Six-douls, *m.* szákháló.
Six-huit, *m.* hatnyolczadütem.
Sixième, *adj.* hatodik; —, *f.* hatodik osztály; hatod (pikétben); —, *m.* hatod, hatodrés; hatodosztályos.
Sixième, *adv.* hatodszor.
Sixte, *f.* (mus.) hatodhang.
Sizerain, **Sizerin**, *m.* kenderike, eszterke.
Sloupe, *m.* sajka, csónak.
Smalt, *m.* kéküveg, kéklenyüveg.
Smaragdin, *ine*, *adj.* smaragd zöld.
Smille, *f.* (mag.) kétágu kalapács.
Smoglage, *m.* csempesz.
Smogleur, *m.* csempész.
Sobre, *adj.* — ment, *adv.* mértékletes, józan; mértékletesen, józanul; ág. szerény; ovalos; szerényen; ovalosan.
Sobriété, *f.* mértékletesség, józanság.
Sobriquet, *m.* csúfnév, gúnynév.
Soc, *m.* ekevas.
Soccolant, *m.* ferencsszerzetes.
Sociabilité, *f.* társaságosság.
Sociable, *adj.* — ment, *adv.* társas, barátságos; barátságosan.
Social, *ale*, *adj.* társas, társi, társadalmi.
Sociétaire, *m.* társ, társasági tag.
Société, *f.* társaság, társulat.
Socien, *m.* szociinhiű.
Socle, *m.* (arch.) falszék; lábaszt.
Socque, *m.* facsipő, fasarú.
Socratique, *adj.* socraticus, socratesi.
Soda, *f.* zaha, gyomorműv; szakasav.
Sodomie, *f.* sodomitáság, sodomitában.
Sodomite, *m.* sodomita.
Sœur, *f.* nővér, nőtestvér; apáca.
Sourette, *f.* fam. kis nőtestvér, húgocsk.
Sofa, *m.* kerevet, pamlag.
Sofiste, *f.* (arch.) kockás padlat, földénytáblázat.
Sol, *pron.* maga, magát; soi-même, maga magát; en —, magában; sur —, magánál, magán; chez —, otthon; haza; il faut être —, önmagának hívének kell maradni; être à —, külön lenni; maga urának lenni; avoir un chez —, saját lakának lenni.
Sol-disant, *te*, *adj.* úgymondott, úgynevezett, diktólagos.
Sole, *f.* selyem; serte, disznóserte.

Solerie, *f.* selyemáru; selyemkoreskedés; selyemműház.
Solf, *f.* szomj.
Soigner, *v. a.* ápolni, gondot viselni; —, *v. n.* gondoskodni.
Soigneux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* gondos, gondoskodó; gondosan.
Soin, *m.* gondosság, gondoskodás; gond; — de . . ., késbesítendő . . . nál, . . . nél; avoir, ou prendre — de qch., gondoskodni valamiről; rendre des soins à qn., valaki irányában nagy figyelmet tanusítani.
Soir, *m.* est, este.
Soirée, *f.* est, estély, estidő, estély.
Soit, *conj.* legyen, isten neki.
Soixantaine, *f.* hatvan darab (valamiből).
Soixante, *adj.* hatvan.
Soixanter, *v. n.* hatvanast csinálni (pikétben).
Soixantième, *adj.* hatvanadik; —, *m.* hatvanad.
Sol, *m.* föld; (bl.) mező; öltödik hang a zenei hangsorban.
Solaire, *adj.* napi, nap . . . ; cadran — napóra; année —, napév.
Solandre, *f.* pl. (vét.) pók, ínpók.
Solanum, *m.* csucor, zolna.
Solbature, *f.* (vét.) a ló hústalpának sérülése.
Soldat, *m.* katona.
Soldatesque, *adj.* katonás; —, *f.* katonaság, hadnép.
Solde, *f.* szold, bér; (com.) egyenleg, kiegyenlítés.
Solder, *v. a.* (com.) kiegyenlítani, kifizetni.
Sole, *f.* faj, fajta; talp; küszöb, alj, aljzat.
Solécisme, *m.* hibás szóköltés, szóköltési vétség. [tartó.]
Soleil, *m.* nap; napvirág; szentség.
Soleille, *és*, *adj.* napos, verőfényes.
Solennel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* ünnepélyes; ünnepélyesen.
Solennisation, *f.* ünneplés.
Solenniser, *v. a.* ünnepelni, megünnepelni.
Solennité, *f.* ünnepély.
Solidaire, *adj.* — ment, *adv.* (dr.) egyetemlegi, egymásérti; egyetemleg, egymásért.
Solidarité, *f.* közös jótállás, egyetemlegi kötelezettség.
Solide, *adj.* — ment, *adv.* szilárd; tö-

mölt; tartós; valódi, alapos; hig-
gadt; biztos; szilárdul stb. —, m.
szilárd test; fig. tartós, valódi.
Solidité, *f.* szilárdság; tartósság; hig-
gadság; alaposág; biztosság;
(dr.) egyetemlegesség.
Solier, *m.* vm. kélemeletes épület; al-
sor, földszinti sor.
Soliloque, *m.* magánbeszéd.
Solipède, *adj.* egypataju, merőkörmű,
egészkörmű.
Solitaire, *adj.* magános, remete, reme-
lés, magányszó; elkülönült; ver —,
galandocz, szalagféreg; —, *m.* re-
mete; magánosan foglalt drágakő,
gyémánt.
Solitude, *f.* magány, magánosság.
Solive, *f.* gerenda.
Soliveau, *m.* kis gerenda.
Solvure, *f.* gerendázat.
Sollicitable, *adj.* p. u. kikerhető.
Sollicitation, *f.* megkeresés, könyör-
gés, kérelem; serkentés, sürgetés;
ügyviselés; valamely ügynek aján-
lása bírónál.
Solliciter, *v. a.* serkenteni, sürgetni;
kérni, folyamodni; ajánlani.
Solliciteur, *m.* folyamodó, sürgető,
ügyvivő.
Sollicitude, *f.* gond, gondosság, gon-
doskodás.
Solo, *m.* egyes (éneklésben, játékban);
magánének, magánjáték; együlésű
hintő.
Solstice, *m.* napfordulat.
Solubilité, *f.* felolvashatóság, fel-
oszlatathatóság, feloldhatóság.
Soluble, *adj.* feloldható, felolvashat-
ható, feloszlatható, ozslékony.
Solution, *f.* elosztatás, fel-, megoldás;
(dr.) fizetés, megfizetés.
Solvabilité, *f.* fizetőképesség.
Solvable, *adj.* fizetni képes.
Sombre, *adj.* homályos; fig. komor,
szomorú.
Sommage, *m.* vám málhalótól; szak-
mány málhalovakkal.
Sommair, *m.* sekély (tengerben).
Sommaire, *adj.* — ment, adv. sommás;
sommásan; —, *m.* rövid foglalat.
Sommaton, *f.* felszólítás, intés, meg-
idézés.
Somme, *f.* összeg, szlet; teher; —,
m. álom.
Sommeil, *m.* álom; álmoság; j'ai —,
álmos vagyok.

Sommeiller, *v. n.* szenderegni, szun-
nyadozni.
Sommelier, *m.* — ére, *f.* sáfár, kulcsár,
pincér; kulcsárnb.
Sommellerie, *f.* kulcsárság.
Sommer, *v. a.* felszólítani; összevzeni,
összeletelni, összeadni (számot).
Sommet, *m.* tető, csúcs; fejtető; tető-
pont.
Sommier, *m.* málhaállat, málhás ló;
nagy utazóbőrönd; (aroh.) gyámkö;
támasz; végabroncs; (org.) szel-
szekrény; (com.) főkönyv; főljaj-
strom.
Sommière, *f.* málhakötél.
Sommité, *f.* (bot.) hegy, vég, tető; fig.
csúcs. [járónd.
Somnambule, *m.* et *f.* alvajáró; alva-
Somnambulisme, *m.* alvajárás, hold-
kórság.
Somnifère, *adj.* altató, álmosító; —,
m. altatószer.
Somnolence, *f.* álmokórság, álmoság.
Somptuaire, *adj.* loi —, fényűzési tör-
vény.
Somptueux, *euse, adj.* — eusement,
adv. pompás, költséges; pompásan,
költségesen.
Somptuosité, *f.* pompa, pompászás.
Son, *sa, pron.* (pl. ses), övé, magáé.
Son, *m.* hang; kora.
Sondage, *m.* (mine) turzás, kutatás,
cserkészés.
Sonate, *f.* hangmű neme.
Sonde, *f.* mélymértő, függélyző; ka-
tasz; földfúró; ligne de —, mértő-
szineg.
Sonder, *v. a.* mérni (mélységet ónnal);
keresni, vizsgálni, kutatni; fig. ki-
puhatolni.
Sondeur, *m.* kutatózó, kipuhatózó;
hajókalausz.
Songe, *m.* álom, álmodás.
Songe-creux, *m.* fam. ábrándozó; ala-
muzsi.
Songe-malice, *m.* fam. kárörvendő,
más kárán örülő.
Songer, *v. n.* et *a.* álmodni; gondolni,
gondolkodni.
Sonneur, *m.* álmodozó.
Songeuse, *f.* álmodozónő.
Sonica, *adv.* épen jókor.
Sonnaile, *f.* kolomp.
Sonnailler, *v. n.* csengelni, csengeni;
—, *m.* kolompos.
Sonnant, *te, adj.* (v. Sonner) espèces

- sonnantes, *pl. pengő pénz*; horloge
sonnante, pendule sonnante, *ütőóra*.
Sonner, *v. n. et a. csengeni, ütni (óráról); hangzani; csengetni; harangozni; hangosztatni*.
Sonnerie, *f. harangozás; ütőmű*.
Sonnet, *m. hangzalka*.
Sonnette, *f. csengetyű; esőlőp, sulyok, kőtis*.
Sonnettier, *m. csengetyűcsináló*.
Sonneur, *m. harangozó; sulykoló; — de cor, vadászkiáltó*.
Sonnes, *m. mind a hat (triktrakban)*.
Sonore, *adj. hangos, hangzatos, esengő; jól, szépen hangzó, jó hangzású*.
Sonorité, *f. csengés*.
Sopeur, *f. álmoság*.
Sopha, *v. Sofa*.
Sophisme, *m. csalészlát, álokoskodás*.
Sophiste, *m. álokoskodó, álboles, sophista*.
Sophistique, *adj. álokoskodási*.
Sophistiquer, *v. n. álokoskodással élni; —, v. a. meghamisítani*.
Sophistiqueur, *m. álokoskodó, sophista; hamisító, csaló, ámuló*.
Soporatif, *ive, Soporifère, Soporifique, adj. alátó; fig. unalmas; —, m. alátószér*.
Soprane, Soprano, *m. fénhang*.
Sorbe, *f. veres berkenye*.
Sorbet, *m. szörb*.
Sorbetière, *f. hűtőedény*.
Sorbier, *m. — sauvage, berkenyefa*.
Sorcellerie, *f. bosszorkányság, bűvölés*.
Sorcier, *m. — ère, f. bűvész, varázsnok; bosszorkány*.
Sordide, *adj. piszkos; zsugori, fukar*.
Sordidité, *f. piszkosság, fősvénység*.
Soret, *v. Sauret*.
Sorie, *f. spanyol báránnyapjú*.
Sorte, *m. láncszézlát, oklánczolat*.
Sorne, *f. vassalak*.
Sornette, *f. bolondság, balyaság, ostobaság*.
Sororial, *ale, adj. nővéri, testvéri*.
Sororiant, *te, adj. p. u. dagadozó, duzzadó (mellről)*.
Sort, *m. sors, végzet; varázslat; tirer au —, sorsot húzni, sorsolni*.
Sortable, *adj. illő, alkalmas, illendő*.
Sorte, *f. nem, faj, fajta, féle; állapot; mód, rend és sora (... nak, ... nek)*.
Sortie, *f. kimenetel; kívül (árukról); kifolyás; kicsapás, kirohandás; a la —, kimenetelkor*.
Sortilège, *m. varázslat, igézet, bűvölés*.
Sortir, *v. n. irr. kimenni; kilépni; kijönni; származni; túllépni, áthágni; kiütni; (tht.) lelépni, eltávozni; fig. kiütni; il vient de —, épen most ment ki; j'ai à —, ki kell mennem; — à cheval, kilovagolni; — en carrosse, kikocsizni; — de table, asztaltól felkelni; —, v. a. kihúzni, kivenni; kisegíteni; (dr.) megkapni, elnyerni*.
Sot, sotte, *adj. ostoba; —, m. oktondi, bonfordi; — flétté, tökkel ütött, tökfejú*.
Sottement, *adv. ostobául*.
Sottise, *f. ostobaság; balgaság; illetlen beszéd; dire des sottises à qn., gorombaságokat mondani valakinek*.
Sottisier, *m. trágárkodó*.
Sou, *m. sou (francia rézpénz)*.
Soubassement, *m. talapszát, ágyapkányzat; alapszát; ablaktalp, ablakönyöklő*.
Soubresaut, *m. ugrás, szökés (lóról); zökkenés; (méd.) rángatózás; fig. akadály*.
Soubrette, *f. szobaleány*.
Soubreveste, *m. derekrevaló, ujjatlan mellény*.
Soubuse, *m. pacsirtavadászó sólyom*.
Souche, *f. tövég, gyökér töve, lögyökér; rovás, roval; fig. ostoba ember; törzsanya*.
Bouchet, *m. morzsalekony termésű; kanálos réce*.
Bouchetage, *m. vágható fa kijelölése*.
Souci, *m. gond; peremér, gyűrűvirág, körmicze*.
Soucie, *f. ökörszem, királyka*.
Soucier, *v. pr. gondoskodni, gondolni (... val, ... vel)*.
Soucieux, *euse, adj. sok gondú, gond dal teljes, bús*.
Soucoupe, *f. kintál; alsó csésze, findza alja*.
Soudain, *aine, adj. — ainement, adv. hirtelen, rögtön, azonnali; hirtelen, rögtön, azonnal*.
Soudan, *m. szultán*.
Soude, *f. széksó, sziksó*.
Souder, *v. a. forrasztani; fer à —, forrasztóvas*.
Soudoir, *m. forrasztó*.

Soudoyer, v. a. *fizetni* (valakit), *fizetést adni* (valakinek); *bérelni*, *fogadni*.
 Soudrille, m. p. u. *korhely katona*.
 Soudure, f. *forrassz*, *forrasztás*.
 Soufflage, m. *üvegfuvás*; *kipohasztás*.
 Souffle, m. *lehelet*, *lélekzet*; *szellő*, *lehel*.
 Souffler, v. n. *fúni*; *lehelni*, *lélekszeni*; *lengeni*; *líhegni*, *pihegni*; *kukkanni*, *pizzenni*; —, v. a. *fúni*, *meg-*, *ráfúni*, *ki-*, *elfúni*; *rálehelni*, *rásuvalni*; *sugni*, *sugdosni*, *besugni*; *sefúni*, *futatni*, *gerjeszteni*; — la chandelle, *elfúni*, *eloltani a gyertyát*; — un emploi à qn., *valakinek orra elől elkapni valamely hivaltalt*.
 Soufflerie, f. *fuvómu*.
 Soufflet, m. *fuvó*; *leereszthető hirtő*; *pos*, *posoncsapás*.
 Souffletade, v. a. *posonverés*.
 Souffleter, v. a. *posonútni*, *posonvágni*.
 Souffletier, m. *fuvocsináló*.
 Souffleur, m. — euse, f. *líhegő*, *fuvó*; *üvegfuvo*; *aranycsináló*; *súgó*; *líhegőnő*; *sugónő*; — d'orgues, *orgonanyomó*.
 Soufflure, f. *hólyag*.
 Souffrable, adj. *tűrhető*, *elviselhető*.
 Souffrance, f. *szenvedés* (dr.) *megengedés*, *haladék*; fig. *laisser en* —, *elhanyagolni*.
 Souffrant, te, adj. *szenvedő*; *tűrelmes*.
 Souffre-douleur, m. fig. *kinrazúletett* (ember).
 Souffrir, v. a. et n. irr. *szenvedni*, *el-szenvedni*, *tűlni*; *elbírn*, *kiállani*; *megengedni*.
 Souffrage, m. *kénezés*, *megkénezés*.
 Soufre, m. *kén*, *kénkő*.
 Soufrer, v. a. *kénezeni*, *kénkővezeni*.
 Souffrière, f. *kénakna*, *kénbánya*.
 Souffroir, m. *kénkamara*.
 Sougarde, f. *kanyarfa* (seggyveren).
 Sougorge, f. *nyakszij*.
 Souhait, m. *kívánság*.
 Souhaitable, adj. *fam. kívánatos*.
 Souhaiter, v. a. *kívánni*.
 Soull, m. v. Souille.
 Souillard, m. *gyámgerenda*.
 Souillarde, f. *mosogatódény*.
 Souille, f. *pocsolya*.
 Souiller, v. a. *bemocskolni*.
 Souillon, m. *tisztátlan*, *mocsos* (ember); *hamupipőke*. [folt].
 Souillure, f. *pizzok*, *mocsok*, *szenny*

Soull, m. *elégség*; il a mangé son —, *jóllakott*; rire son —, *eleget nevetni*.
 Soull, soulle, adj. *töltött*; *részeg*, *iltas*; être — de qch., *teljességgel megenni valamit*.
 Soulagement, m. *könnyebbülés*, *enyhülés*, *könnyebbülés*, *enyhülés*, *könnyebbőség*; fig. *gyámolás*, *gyámítás*, *segély*.
 Soulager, v. a. *könnyebbíteni*, *megkönnyebbíteni*; *enyhíteni*; *segíteni*; *megnyugtatni*, *csilápitni*; *felüditni*.
 Souloiet, m. *szürke pinty*.
 Souler, v. a. *tele tölni*, *megtölni* (eleddel); *leitatni*.
 Soulèvement, m. *bőf*, *bőfőség*; fig. *zendülés*; *bosszúság*, *harag*; — de cœur, *émelygés*, *gyomorémelygés*.
 Soulever, v. a. *emelni*, *fölemelni*, *emliteni*; *fellásítani*, *fölszendíteni*; —, v. n. le cœur me soulève, *émelyeg a gyomrom*; se —, v. pr. *fölemelkedni*; fig. *fölszendülni*.
 Soulgan, m. *törpenyél*.
 Soulier, m. *csipő*, *sarú*, *lábbeli*.
 Soulligner, v. a. *aláhuzni*, *alávonn*.
 Soulligneux, euse, adj. *fás*; *fásle*, *fanemű*.
 Soumettre, v. a. irr. *alávetni*, *meghódítani*; se —, v. pr. *meghódolni*, *magát alávetni*.
 Soumis, ise, part et adj. *alávetett*, *meghódított*, *alattvaló*; *engedelmes*, *sőfogadó*, *alázatos*.
 Soumission, f. *alázatosság*, *alázat*; *engedelmesseg*, *kézség*; *soumissions*, pl. *tisztelet*, *tiszteletadás*.
 Soumissionnaire, m. *magárávállaló*, *vállalkozó*, *szállító*.
 Soumissionner, v. a. *valaminek kiszolgáltatását elvállalni* (meghatározott fizetés mellett). [tyű].
 Soupape, f. *szelep*, *szellentyű*, *bille*.
 Soupon, m. *gyanu*; *gyanítás*; *nyom*; *falatka*, *kortyocska*, *egy kis*, *egy kevés*.
 Soupçonnable, adj. *gyanus*.
 Soupçonner, v. a. *gyanítani*, *gyanakodni*. [nakodó].
 Soupçonneux, euse, adj. *gyanus*, *gyanús*; *leves*; *kenyérselet*; *tailler la* —, *kényeret levesbe aprítani*.
 Soupé, v. Souper. [tábla].
 Soupente, f. *hintósszif*; *súgó*, *szilip*.
 Souper, v. n. *vacsorálni*; —, m. *vacsora*, *estebéd*, *esteli*.

Soupeser, v. a. *kézzel mérni (súlyt)*.
 Soupeur, m. *vacsoráló*.
 Soupière, f. *levesestál*.
 Soupir, m. *fohász, sohaj; negyed-szűzf.* [lyuk.
 Soupirail, m. *szeleldőlyuk, szeleld, lélek-*
 Soupirant, m. *fam. epedő (szeretd).*
 Soupirer, v. n. *fohászkodni, sohaj-*
 tozni. [behizelgő.
 Souple, adj. *hajlékony; fig. hízeglő,*
 Souplesse, f. *hajlékonyság, ügyesség;*
 tours de —, pl. *fondorlat, fortélyok.*
 Souquenille, f. *őlseke.*
 Source, f. *forrás.*
 Sourcier, m. *kutató.*
 Sourcil, m. *szemöldök, szemöld; — de*
 porte, *felső küszöb, homlokfa.*
 Sourciller, v. n. *szemöldjeit mozgatni;*
kibuzogni, kifakadni.
 Sourcilieux, euse, adj. *fenhéjászó,*
önhitt.
 Sourd, rde, adj. *süket; fig. érzéketlen;*
 (Jo.) *habos; — muet, süketnéma.*
 Sourdaud, m. — aude, f. *nagyot halló;*
nagyot hallón.
 Sourdine, f. (mus.) *tompító, hangtom-*
pító; à la —, titokban, alattomban.
 Sourdre, v. n. *kibuzogni, kifakadni;*
fig. eredni, keletkezni.
 Souriceau, f. *egérke.*
 Souricière, f. *egérfogó.*
 Sourire, v. n. *írr. mosolyogni; — à*
qn., mosolyogni valakire.
 Sourire, Souris, m. *mosolygás, mosoly.*
 Souris, f. *egér; —, adj. egérszínű,*
egérfakó.
 Sourive, f. *kivájas, homorúság.*
 Sournois, ise, adj. *alattomos; —, m.*
alattomos (ember).
 Soursommeau, m. *gyümölcskosár.*
 Sous, prp. *alatt; — la main, kéznél;*
— main, kéz alatt.
 Sous-affermier, v. a. *albérlletbe adni*
vagy venni.
 Sous-âge, m. *kiskorúság, kiskor.*
 Sous-amendement, m. *másodjavaslat.*
 Sous-bail, m. *másodbérlés.*
 Sous-bande, f. (lib.) *keresztöltés, ke-*
resztboríték.
 Sous-barbe, f. *ló álla; (mar.) árbocz-*
kötél; ütés áll alá.
 Sous-bibliothécaire, m. *másodkönyv-*
tárnok.
 Sous-bout, m. (cord.) *sark.*
 Souscripteur, m. *alíró; előfizető.*
 Souscription, f. *alírás; előfizetés.*

Souscrire, v. a. *írr. aláírni; —, v. n.*
beleegyezni; előfizetni.
 Sous-diaconat, m. *aldiaconusság.*
 Sous-diacre, m. *aldiaconus.*
 Sous-diviser, v. *Subdiviser.*
 Sous-doyen, m. *esperes.*
 Sous-entendre, v. a. *alatta érteni; se*
—, v. pr. alatta értődni.
 Sous-entendu, m. *titkos fentartás, ki-*
kötés.
 Sous-entente, f. *álnok fentartás.*
 Sous-ferme, f. *másodbérlés.*
 Sous-fermier, v. a. *albérlletbe adni vagy*
venni.
 Sous-fermier, m. — ère, f. *másodbérlő,*
albérlő; másodbérlő. [más.
 Sous-lieutenant, f. *alhadnagy; állo-*
Sous-lieutenant, m. alhadnagy.
 Sous-locataire, m. et f. *albérlő; al-*
bérlő.
 Sous-location, f. *albérllet.*
 Sous-louage, m. *albérllet.*
 Sous-louer, v. a. *ismét bérbe adni vagy*
venni.
 Sous-marin, e, adj. *tengeralatti.*
 Sous-ordre, m. *alarendelt; alarendelt-*
ség.
 Sous-pied, m. *kengyel.*
 Sous-précepteur, m. *altanító, segéd-*
tanító. [megyeispán.
 Sous-préfet, m. *aligazgató, másod-*
Sous-prote, m. (imp.) másodügyvezető.
 Sous-sacristain, m. *segédegyházi.*
 Sous-sacristaire, m. *altárnok.*
 Soussigné, ée, adj. *aláírt; —, m. alá-*
írótt.
 Soussigner, v. a. *aláírni.*
 Soustraction, f. *elsikkasztás; elvonás;*
kivonás, levonás.
 Soustraire, v. a. *írr. elsikkasztani, eli-*
degenütni; elvonni; kivonni; se —, v. pr.
elvonni magát (valamitől).
 Sous-traitant, m. *albérlő, másod-*
bérlő.
 Sous-traité, m. *másodbérlés.*
 Sous-traiter, v. n. *másodbérlésbe venni*
vagy adni.
 Sous-ventrière, f. *hasló, hasheveder.*
 Soutane, f. *papöltöny.*
 Soutanelle, f. *kurtá öltöny.*
 Soute, f. *örökségi részeknek egyenlő*
felosztása; számadás kiegyenlítése,
egyenleg.
 Soutenable, adj. *meg-, fentartható,*
megmutatható, bebizonyítható; el-
viselhető.

Soutenant, *m. vállató (egyetemeknek).*
 Soutènement, *m. támasz; védőírat; számadási bizonyosság.*
 Souteneur, *m. bordélygazda, bordélyos.*
 Soutenir, *v. a. irr. támogatni, támogatni, tartani; fig. fentartani, eltartani; gyámolni; elviselni, elszervezni, tártani, kiállani; vállatni, védni; se —, v. pr. magát fentartani; cette étoffe se soutient, e kelme tartós.*
 Soutenu, *ne, adj. (v. Soutenir); style —, gondos írásmód.*
 Souterrain, *aine, adj. földalatti; —, m. alagsor, földalatti boltozat, földalatti folyosó, bástyaboltozat; souterrains, pl. alutak, titkos utak.*
 Soutien, *m. támasz; támogatás, segély.*
 Soutirage, *m. lefejtés (bor- és más edénybe), lehúzás.*
 Soutirer, *v. a. lehúzni (bort hordóból palacsokba), letöltögetni, lefejteni (bort).*
 Souvenance, *f. fam. emlékezés, megemlékezés.*
 se Souvenir, *v. pr. irr. emlékezni, megemlékezni; —, m. emlék, emlékezet; emlékezőtehetség; kis írólap*
 Souvent, *adv. gyakran.*
 Souverain, *aine, adj. — aînement, adv. legfelsőbb, legfőbb, jeles; független; legfelsőbben stb.; —, m. főúr, fejedelem, uralkodó.*
 Souveraineté, *f. fölség, független uraság, főuraság.*
 Soyeur, *m. selyemgyárnok.*
 Soyeuse, *f. selyemkrepin.*
 Soyeux, *euse, adj. selymes; selyemnemű.*
 Spacieux, *euse, adj. téres, tág, tágas.*
 Spaciment, *m. sétálás (szerzeteseké).*
 Spadassin, *m. radó, verekedő.*
 Spadassinage, *m. vm. verekedés.*
 Spadice, *m. virágsszár.*
 Spalme, *m. hajódeget.*
 Spalmer, *v. a. degetelni, kátrányolni.*
 Spare, *m. tengeri spár.*
 Sparie, *ée, adj. tengerkihányta, tengerből kihányt.*
 Sparies, *f. pl. tenger hányadéka.*
 Sparterie, *f. fonadék.*
 Spartion, *f. rekettye.*
 Spasmatique, *adj. görcsös.*
 Spasme, *m. görcs.*
 Spasmodique, *adj. görcsnemű; görcsenyhű.*
 Spasmodologie, *f. görcstan.*

Spastique, *adj. görcsös, görcsnemű.*
 Spath, *m. pat, kovacs; — fusible, folyókovacs.*
 Spatule, *f. lapoczká; kanálós gém.*
 Spéautre, *m. horgany.*
 Spécial, *ale, adj. külön, különleges.*
 Spécialement, *adv. külön, különleg.*
 Spécialiser, *v. a. különleg kijelölni, elsorolni.* [ség]
 Spécialité, *f. különlegesség, különös.*
 Spécieux, *euse, adj. — eusement, adv. látsszatos; színleges; látszólag, színleg.*
 Spécification, *f. jegyzék, külön följegyzés, sorjegyzék.*
 Spécifier, *v. a. részletezni, részletesen följegyezni.*
 Spécifique, *adj. — ment, adv. sajátos, különleges, sajátlagos; fajlag, különleg, sajátlagosan, különösen; —, m. különyszer.*
 Spectacle, *m. színjáték; látvány.*
 Spectateur, *m. — trice, f. néző; nézőnd.*
 Spectre, *m. kísértet, rém, rémkép.*
 Spéculaire, *adj. pierre —, tükörké; science —, tükörcsinálás.*
 Spéculateur, *m. szemléldő; haszonkémld, szerencsérekereskedő.*
 Spéculatif, *ive, adj. szemléldő, szemléleti; nyeresz, haszonkémld; érzék-földlti; —, m. politikus.*
 Spéculaton, *f. szemléldés, vizsgálódás; haszonkémld, nyereszel; elmélet.*
 Spéculatoire, *adj. observation —, csúlagvizsgálat.*
 Spéculer, *v. a. et n. szemléldni, vizsgálódni; elmében forgatni, törekedni (...ra, ...re).*
 Spenoer, *m. ujjas mellény, kurtka.*
 Spergule, *f. csibehúr.*
 Spermacéti, *m. bálnavelő.*
 Sperme, *m. állati mag; — de baleine, cetvelő.*
 Spermiote, *f. békaporond, békavádék, békafajás, békanyál.*
 Spet, *m. hegyesorrú csuka.*
 Sphacèle, *m. holt vagy hideg fene.*
 Sphacélé, *ée, adj. hidegfenes.*
 Sphère, *f. golyó, gömb, teke; kör; viládgömb; egltan; — d'activité, hatáskör.*
 Sphéroidé, *f. gömbölyű forma.*
 Sphérique, *adj. gömbalakú, gömbölyű.*

Squelette, *m. vész, csontváz.*
Squille, *f. ollótlán rák; osilla.*
Squirrhe, *m. mürigydag.*
Squirtreux, *euse, adj. megkeményedett.*
St, *int. pszt! csit!*
Stabilité, *f. szilárdság; állandóság; állandó tartózkodás.*
Stable, *adj. szilárd, tartós; állandó; temps —, állandó idő.*
Stade, *m. futópálya, versenypálya (görögökknél).*
Stage, *m. költés jelenlét (kanonokoké).*
Stagier, *m. tisztileg jelenlevő kanonok.*
Stagnant, *te, adj. pangó, tespedő.*
Stagnation, *f. tespedés, pangás.*
Stalactite, *f. csepkő.*
Stalagmite, *f. babugkő, szömlöcskő.*
Stalle, *f. kanonokszék.*
Stampe, *f. bélyeg (melylyel a négerek jelölletnek meg); felkez-sulyok.*
Stance, *f. stanza, vers-szak.*
Starie, *f. vesztegnapok.*
Staroste, *m. starosta.*
Starostie, *f. starostia.*
Stase, *f. megakadás, szorulás (nedvek-é). [pézs neme.*
Statère, *f. körtefont, csapófont; —, m.*
Statice, *f. hínár, omboly.*
Station, *f. állomás; bucsújárás.*
Stationnaire, *adj. veszteglő; pangó; álló.*
Stationnale, *f. bucsújárótemplom.*
Stationner, *v. n. állomásozni.*
Statique, *f. nyugtlan, súlyegyentlan; —, adj. nyugtani.*
Statistique, *f. államtan, államisme; —, adj. államtani.*
Statuaire, *m. szobrász; —, f. szobrászat.*
Statue, *f. szobor.*
Statuer, *v. n. et a. rendelni, határozni, megállapítani.*
Statuette, *f. szoborka.*
Statute, *f. termet, testállás.*
Statut, *m. szabály, alapszabály.*
Statutaire, *adj. alapszabályi.*
Stéarine, *f. faggyadék, faggyany.*
Stéatite, *f. szalonnakő.*
Stéatôme, *m. szalonnadag.*
Stéganographe, *m. jegyekkel író, titkos író.*
Stéganographie, *f. titkos írásmód.*
Stélage, *m. provinc. vékabér.*
Stélagier, *m. gabnavámbérnök.*
Stellaire, *f. gerepesin; —, adj. csillagdad, csillagalakú.*

Stellérides, *f. pl. csillagférgék.*

Stellion, *m. csillagos gyík.*

Stellionat, *m. forélyos család.*

Stellites, *f. pl. csillagkövek.*

Stenocore, *m. hőszezőr, cizincsin-bogár.*

Sténographie, *m. gyorsíró. [szat.*

Sténographie, *f. gyorsírás, gyorsíró.*

Sténographien, *v. Sténographie.*

Sténographier, *v. a. jegyek s rövidítésekkel írni, gyorsírásilag írni.*

Sténographique, *adj. gyorsírási, gyorsírással. [lás.*

Sténostomie, *f. szájjörres, szájszuku-*

Sténté, *ée, adj. (pein.) erőtellett.*

Stentor, *m. stentor; voix de —, stentorhang.*

Step, *m. pusztaság, sivatag.*

Stercoraire, *adj. mouche —, ganaj-légy; —, m. galacsár, galacsínhajló cserebűly.*

Stercoral, *ale, adj. ganéj . . .*

Sterculie, *f. bűdös dögfa.*

Stéréographie, *f. testrajz, tömrajz. tömörhajz.*

Stéréométrie, *f. tömörmértan.*

Stéréotype, *m. lemeznyomat, tömnyomat.*

Stéréotype, *adj. tömnyomati, lemeznyomati; —, m. betülemesz.*

Stéréotyper, *v. a. betülemeszeket készíteni; tömnyomatosítani.*

Stéréotypie, *f. tömnyomat; tömbetű-öntőde.*

Stérile, *adj. kopár, meddő, terméketlen; haszontalan, üres. [ség.*

Stérilité, *f. terméketlenség; felületes-*

Sterlet, *m. sőreg.*

Sterling, *m. une livre —, egy font sterling.*

Sterniole, *m. lazacs neme.*

Sternum, *m. mellcsont.*

Sternutatoire, *adj. remède —, tilssz-szentölősz; poudre —, tilssz-szentölőpor.*

Stertoreux, *euse, adj. hörgő.*

Sténie, *f. (méd.) erőteljesség, erőtelj.*

Stibé, *ée, adj. tatre —, hányatóborkő.*

Stigmate, *m. sebhely, forradás; — de la justice, (gonoszlelvőre sültől) bélyeg.*

Stigmatiser, *v. a. megbélyegezni.*

Stil de grain, *m. bengesárga.*

Stillation, *f. átszivárga.*

Stillatoire, *adj. átszivárgó.*

Stimulant, *te, adj. izgató, ingerlő; — m. ingerlősz, izgatósz.*

Stimuler, *v. a. ösztönözni, ingerelni, izgatni, nógatni.*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger, ingerlősz.*

Stipe, *m. torzsa; magár, hajka.*

Stipendiaire, *adj. zsoldért szolgáló, zsoldos; —, m. zsoldos.*

Stipendier, *v. a. zsoldot fizetni, díjjel ellátni.*

Stipité, *ée, adj. nyeles (levél), kocsnal, szárral ellátott, csutkás.*

Stipulation, *f. szerződés, megegyezés; megigérés, fogadás.*

Stipuler, *v. a. kikötni, föltétül tenni, kialakítani, megegyezni (valami iránt).*

Stock-fish, *m. tőkehal.*

Stoïcién, *enne, adj. stoïkus; —, m. stoïkus.*

Stoïcisme, *m. stoicismus.*

Stoïque, *adj. stoïkus, szigorú.*

Stole, *f. öltöny neme.*

Stomacace, *f. süly.*

Stomacal, *ale, Stomachal, ale, adj. gyomorerősítő; poudre —, gyomorpor.*

Stomachique, *adj. gyomor . . . , gyomorerősítő; vin —, gyomorbor; —, m. gyomorsz.*

Storax, *m. stóraksz.*

Store, *m. görfűgöny.*

Strabisme, *m. bandzsalság.*

Strabite, *adj. bandzsál; —, m. bandzsál, sanda.*

Strangulation, *f. megfojtás, megzsintegelés. [nehézvizelés.*

Strangurie, *f. (méd.) húgyerőletti.*

Strapasser, *v. a. ütni verni, összevissza verni; (pein.) felületesen dolgozni.*

Strapasson, *m. (pein.) mázoló.*

Strapontin, *m. kis hátülés (kocsiban); függőágy.*

Strasse, *f. fátyolsejtem; vastag boricékpapiros.*

Stratagème, *m. hadcsel, hadi csel; fig. fogás, fortély, csin.*

Stratège, *m. hadvezér (görögökknél).*

Stratégie, *f. hadtan, hadtudomány, hadászat.*

Stratégique, *adj. hadtani, hadászati.*

Stratifier, *v. a. (chim.) rétegezni.*

Stratocratie, *f. katonauralom, katonauralkodás.*

Stratographie, *f. hadleírás.*

Stribord, *m. kormányfél (hajón).*

Strict, etc, *adj.* — ctement, *adv.* szoros; szorosan; *fig.* szigorú; szigorún.
Strident, *te, adj.* rikkanó, serpegő.
Strié, *éé, adj.* csikos, hornyolt.
Stries, *f. pl.* csikok.
Striures, *f. pl.* csikok, hornyolások.
Strombe, *m.* szárnyas csiga.
Strongle, *m.* belféreg, giliszta.
Strontiane, *f.* pírleveg, pír föld.
Strophe, *f.* versszak.
Structure, *f.* építés, építésmód; alkat, szerkezet.
Strumosité, *f.* nyakdaganat.
Stuc, *m.* művakolat, gipszvakolat.
Stucateur, *m.* művakoló.
Studieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* szorgalmas (tanulásban); szorgalmasan.
Stupéfactif, *ive, adj.* bódító, kábító.
Stupéfaction, *f.* elkábulás, elbódulás.
Stupéfait, *ite, adj.* elkábult, elámult.
Stupéfiant, *te, v.* Stupéfactif.
Stupéfier, *v. a.* elkábítani; *fig.* megrámitni.
Stupeur, *f.* elkábulás; *fig.* rémülés.
Stupide, *adj.* — ment, *adv.* ostoba; ostobán; —, *m.* ostoba, oktondi, bonfordi.
Stupidité, *f.* ostobaság.
Style, *m.* íróvessző (régieké); irány, írásmód, írmodor; időszámítás; *fig.* modor.
Styler, *v. a.* idomítani, szoktatni, gyakorolni.
Stylet, *m.* tör, gyílok; kéntű, kulass.
Styptique, *adj.* (méd.) összehúzó.
Su, *ue, part. et adj.* tudott, tudvalevő; *au vu et au — de tout le monde*, az egész világ láttára s tudtára.
Suave, *m.* völgyelőkialapács; szél, foglálás, karima; (mar.) kenőpénz.
Suaire, *m.* izzadságtörő.
Suant, *te, adj.* izzadó.
Suave, *adj.* kellemes, kedves. [ség.
Suavité, *f.* kedvesség, kellem, kellemes.
Subaction, *f.* meggyúrás, őszegyúrás.
Subalterne, *adj.* alárendelt, al...; officier —, altiszt, alattas tiszt; —, *m.* alárendelt.
Subcutané, *éé, adj.* bőralatti.
Subdélégation, *f.* alküldöttség, alküveltség.
Subdélégue, *m.* alkövet, alküldött.
Subdéléguer, *v. a.* másodkövetül küldeni.

Subdiviser, *v. a.* alosztályozni, alosztályokra felosztani.
Subdivision, *f.* alosztály.
Subhastation, *f.* árverés.
Subhaster, *v. a.* árverezni.
Subir, *v. a.* magát alávetni (...nak, ...nek), elvállalni, magára venni, szenvedni, tűrni.
Subit, *ite, adj.* — itement, *adv.* hirtelen, rögtön.
Subjectif, *ive, adj.* alanyi.
Subjectivité, *f.* alanyiség.
Subjonctif, *m.* kötőszó, fogláló (mód).
Subjuguer, *v. a.* meghódítani, iga alávetni.
Sublet, *m.* madársip, madarászsip.
Sublimation, *f.* föllengítés.
Sublimatoire, *m.* föllengítődény.
Sublime, *adj.* magas, magas; —, *m.* magasztos. [gítmény.
Sublimé, *m.* (ohim.) föllengvény, len-
Sublimier, *v. a.* föllengíteni.
Sublimité, *f.* magasztosság.
Sublingual, *ale, adv.* nyelv alatti.
Sublunaire, *adj.* holdalatti.
Subluxation, *f.* kirántás, megrándulás (tábé).
Submarin, *e, adj.* tengeralatti.
Submerger, *v. a.* eláraztani.
Submersion, *f.* áradás, eláraztatás.
Subdorer, *v. a.* p. u. távolról megszokolni.
Subordination, *f.* alárendelés, alárendeltség; függelem; egyelem.
Subordinément, *adv.* alárendelt módon; (dr.) (...hoz, ...hez) képest.
Subordonné, *m.* — éé, *f.* alárendelt.
Subordonner, *v. a.* alárendelni.
Subornateur, *m.* fellonáló, rozsrá csábító.
Subornation, *f.* rozsrá csábítás.
Suborner, *v. a.* rozsrá csábítani, bujtoztatni.
Suborneur, *m.* — euse, *f.* csábító, bujtozó; csabító, bujtoztató; —, *adj.* csábító.
Subrécoit, *m.* utókövetés; többet kívánás, utókövetelés.
Subreptice, *adj.* — ment, *adv.* kicsalt, kizsinált; kicsalva; édition —, titkos utánnyomat.
Subreption, *f.* (dr.) kicsalás.
Subrogateur, *m.* követelést átengedő.
Subrogation, *f.* (dr.) helyettesítés; másvalaki jogainak megnyerése; becsusztatás, kicserélés.

Subroger, v. a. helyettesíteni.
 Subrogé-tuteur, m. gyámjár.
 Subséquemment, adv. (dr.) továbbad, azután.
 Subséquent, te, adj. következő.
 Subside, m. segédpénz.
 Subsidiaire, adj. segéd, segedelmi, kisegítő.
 Subsidiirement, adv. szükség esetében, kisegítőleg, segedelmileg.
 Subsistance, f. élelem; szállásbér, élelmi pénz (katonák számára); subsistances, pl. életség, szükséglet (hadseregé).
 Subsister, v. n. fenállani, létezni, megállni; el-, megélni.
 Substance, f. lényeg; anyag; állag; vagyon, tehetség.
 Substantiel, elle, adj. — ellement, adv. lényeges; tápláló; lényegesen; táplálólólag, táplásszerűleg.
 Substantif, m. főnév; verbe —, létige.
 Substantivement, adv. főnév gyanánt.
 Substituer, v. a. helyettesíteni.
 Substitut, m. helyettes.
 Substitution, f. helyettesítés; becsusztatás, kicserélés, hamisítás.
 Substruction, f. (arch.) alapépítvény, földmunka (vasutaknál); támaszfal.
 Subterfuge, m. kopasz mentség, ürügy, szabadkozás.
 Subterrané, ée, adj. földalatti.
 Subtil, ile, adj. — ilement, adv. finom, gyöngéd, vékony; finomul stb. fig. éleselméjű; ravasz; ügyes; avoir la vue subtile, éleslátásnak lenni.
 Subtilisation, f. finomítás.
 Subtiliser, v. a. finomítani; fig. finomul megcsalni; —, v. n. okoskodni.
 Subtilité, f. finomság, gyöngédség; ügyesség; éleselműség; ravasság; — de la vue, éleslátás, éles szem.
 Subvenir, v. n. ír. segítségül lenni; segíteni [segítség].
 Subvention, f. segédpénz, pénzbeli.
 Subversif, ive, adj. felforgató.
 Subversion, f. felforgatás.
 Subvertir, v. a. felforgatni.
 Sue, m. nedv, lé; fig. veleje, java (valaminek).
 Succédané, ée, adj. pótló; médicament —, pótszer.
 Succéder, v. n. következni, követni (...ban, ...ben); örökölni, öröködni; sikerülni; se —, v. pr. egymásra következni.

Succès, m. siker, foganat, kimenetel, jó kimenetel, szerencse.
 Successeur, m. utód.
 Successibilité, f. örökölhetőség.
 Successible, adj. örökölhető, örökleni képes.
 Successif, ive, adj. egymásután, egymásután következő; droit —, örökös jog.
 Succession, f. egymásra következő sor; öröklés, örökösödés; örökség, hagyomány.
 Successivement, adv. egymásután, lasként. [gyantár].
 Succin, m. borostyánkő, gyantakő.
 Succinct, ote, adj. — otement, adv. rövid; velős; röviden; velősen.
 Succion, f. szívás, kiszívás, kiszopás, beszívás.
 Succomber, v. n. vesztetni, meggyőzteni.
 Succube, m. lidércs, nyomócs.
 Succulent, te, adj. nedves, leves; tápláló, táplálékony.
 Succursale, adj. église —, fiókegyház.
 Sucement, m. szopás, szívás, kiszívás.
 Sucer, v. a. szopni, színi, kiszíni.
 Sucoet, m. ragadógyárgács.
 Suceur, m. kiszopó, kiszívó.
 Sucoir, m. szip, szívány.
 Sucoier, v. a. szopni, szopogatni.
 Sucre, m. cukor; pain de —, süveg (cukor), cukorsüveg.
 Sucré, ée, adj. cukros, cukorédes; poire sucree, cukorkörte; faire la sucree, begyeskedni.
 Sucrer, v. a. cukrozni, megcukrozni.
 Sucrerie, f. cukorfőzés; suceries, pl. cukorneműek, édességek.
 Sucrier, m. cukorszelenecs; cukorfőző.
 Sucrin, ine, adj. melon —, sárgadinnya.
 Sud, m. dél, délszak; déli szél; faire le —, délnek vitorlázni.
 Sudation, f. izzadás.
 Sudatoire, adj. fièvre —, izzólás.
 Sud-east, m. délkelet; délkeletközi szél.
 Sudorifère, Sudorifique, adj. izzasztó.
 Sud-ouest, m. délnyugat; délnyugati szél.
 Suée, f. fam. hideg veríték.
 Suer, v. n. et a. izzadni; faire — qu., megizzasztani valakit; se faire —, izzasztót bevenni.
 Suerie, f. izzasztóhely, izzasztókamra.
 Suette, f. izzólás.

Sueur, *f.* izzadság; sueurs, *pl.* nehéz, fáradságos munka.

Suffire, *v. n.* irr. elégnek lenni, elegendőnek lenni; megfélelni (...nak, .nek); il suffit, elég.

Suffisamment, *adv.* eléggé.

Suffisance, *f.* elégség; önelégültség; öneltség, önelhítség, önhítség, elbizottság; ügyesség, képesség; a —, a mennyi kell, eléggé.

Suffisant, *te, adj.* elég, elengendő, elégséges; önhítt, öntelt, elbizakodott; —, *m.* önhítt, maga felől sokat tartó ember.

Suffocant, *te, adj.* fojtó.

Suffocation, *f.* megfuladás; meg-, elfojtás.

Suffoquer, *v. a. et n.* megfojtani; megfűlni, megfuladni.

Suffragant, *te, adj.* érseknek alárendelt, érsek alatt álló; —, *m.* fölszentelt püspök.

Suffrage, *m.* szavazat; tetszés; droit de —, szavazati jog; suffrages, *pl.* szentek közbenjárása, szószólása; menues —, perdzjak, bírói járadék.

Suffumigation, *f.* (méd.) füstölés, befüstölés.

Suffusion, *f.* (méd.) ki-, előmlés; — de l'œil, külső hályog.

Suggérer, *v. a.* sugni, sugallani, javasolni, beszúgni.

Suggestion, *f.* fülbesúgás, sugallás; (dr.) kicsalás.

Sugillation, *f.* két folt (lőkéstől stb.)

Suicide, *m.* ongyilkosság; öngyilkos.

Suicider, *v. pr.* magát megölni, életének végét vetni.

Suile, *f.* korom; — de pin, menyőkorom, szőrokkorom.

Suif, *m.* faggyu; — d'oe, csontzsír;

chandelle de —, faggyugyertya.

Suint, *m.* szíros izzadság (állatoké); — de la laine, gyapfzsír.

Suintement, *m.* átszivárgás.

Suintier, *v. n.* átszivárogni, nedvetni.

Suinter, *m.* schweiczi, kapus; —, *adj.* schweiczi; garde —, schweiczi őrsereg.

Suinterie, *f.* fam. kapuslak.

Suite, *f.* kíséret; következős, folytatás, összefüggés; következő, cseleedség, szolgák; en —, aszult; tout de —, azonnal, folyvást; il n'a point de —, nincs esaládja; il faut lire la —, folytatását kell olvasni; être à la —,

kísérethez tartozni; sortir à la — de qn., valakit követni kimenéskor.

Suivant, *prp.* után, folytán, következőben, szerint; — que, ammint; —, te, *adj.* követő, következő.

Suivante, *f.* szobaleány.

Suiver, *v. a.* (mar.) faggyúval bekenni.

Suivi, *te, part. et adj.* összefüggő; szakadatlan; gyakran látogatott, igen látogatott, igen keresett.

Suivre, *v. a.* irr. követni, utána menni; kísérni; nyomában lenni, őzni, üldözni; nyomozni; követni (péld. tanácsot); — un chemin, utat folytatni.

Sujet, *m.* tárgy; alany; személy; ok, indok, alkalom; alattvaló; (jard.) vadcesemete; (mus.) alapeszme; au — de ..., vonatkozólag ...ra, ...re, ...tárgyában; à ce —, erről, e tárgyról; avoir — de ..., oknak lenni ...ra, ...re; donner — de ..., okot nyújtani ...ra, ...re; —, ette, *adj.* alávett; köteles (...ra, ...ve); kiltett (...nak, ...nek); hajlando.

Sujétion, *f.* alávettetés, függés, kényszer, kényszer; szolgálat.

Sulfate, *m.* kénsavas só.

Sulfuré, *éé, adj.* kénköves.

Sulfureux, *ouse, adj.* kénartalmu; kénos, kénköves.

Sulfurique, *adj.* acide —, kénsav.

Sultan, *m.* szultán.

Sultane, *f.* szultánnő, szultán neje.

Sumac, *m.* ecetszőmörce, ecetsfa.

Super, *v. n.* (mar.) bedugulni.

Superbe, *adj.* — ment, *adv.* gögös, kevély; pompás, fenséges; gögösen stb.; —, *f. vm.* kevélység, gög.

Supercherie, *f.* csalás.

Superfétation, *f.* túlterhesítés.

Superficie, *f.* felszín, felület, fölep.

Superficiel, *elle, adj.* — ellement, *adv.* felületes; felületesen.

Superfin, *ine, adj.* igen finom, legfinomabb.

Superflu, *m.* fölösleg; —, ue, *adj.* fölösleges.

Superfluité, *f.* fölöslegesség.

Supérieur, *eure, adj.* — eurement, *adv.* felső, fő, főbb; legfőbb; felülmúló; kitünő; főleg stb.; —, *m.* — eure, *f.* előjáró, főnök; főnöknő.

Supériorité, *f.* felsőség; előny; felsőbbség; főnökség.

Superlatif, *ive, adj.* — ivement, *adv.*

- legfőbb; legmagasb fokon; —, *m.* felsőfok, harmadfok.
- Superposer, *v. a.* egymásra tenni.
- Superposition, *f.* (géom.) fődés.
- Superséder, *v. n.* (dr.) halasztani, elhalasztani.
- Superstitieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* babonás; tulságig pontos; babonásan; tulságig pontosan.
- Superstition, *f.* babona; tulságos pontosság.
- Supin, *m.* hanyattszó, hanyatló.
- Supplanteur, *m.* kiszorító, eltoló.
- Supplantation, *f.* kiszorítás, eltolás.
- Supplanter, *v. a.* kiszorítani, eltolni, kitúrni; megbuklatni.
- Suppléant, *m.* helyettes.
- Suppléer, *v. a.* kiegészíteni; — *qn.*, valakit helyettesíteni; —, *v. n.* helyét pótolni, helyetteskedni.
- Supplément, *m.* kiegészítés, pótlék.
- Supplémentaire, *adj.* kiegészítő, pótlék . . .
- Supplétif, *ive, adj.* kiegészítő, pótló, pótlólagos.
- Suppliant, *te, adj.* folyamodó, könyörgő; —, *m.* — *te, f.* folyamodó; folyamodónő.
- Supplication, *f.* könyörgés.
- Suppliee, *m.* halálos büntetés, büntetés; *fig.* *kin*; *dernier* —, halálos büntetés; *éternel* —, örök kárhozat, pokolkin; *être au* —, halálos gyötrődést szenvedni.
- Supplioier, *v. a.* kivégezni.
- Supplier, *v. a.* esedezni, könyörögni.
- Supplique, *f.* kérvény, folyamodvány.
- Support, *m.* támasz; *fig.* segély; czi-mentartó.
- Supportable, *adj.* — *ment, adv.* tűrhető; tűrhetőleg.
- Supporter, *v. a.* vinni, támasztani; *fig.* tűrni, szenvedni; elbirni; kiállani, elszenvedni.
- Supposable, *adj.* föltehető.
- Supposé, *ée, part. et adj.* (v. Supposer) elfogadott, fölített; becsusztatott, kicserélt; — *que, fölítve* hogy; *cela* —, *est* föllevén.
- Supposer, *v. a.* előre föltenni; költeni, hazudni; becsusztatni, kicserélni.
- Supposition, *f.* fölítétel, előfölítétel, elővétele; becsusztatás, kicserélés.
- Suppositoire, *m.* alcsap.
- Suppôt, *m.* tag, tagtárs (egyetennél); társ, segéd.
- Suppression, *f.* elnyomás; megszüntetés; eltávolítás, elhallgatás, kihagyás; (méd.) dugulás.
- Supprimer, *v. a.* elnyomni; megszüntetni; elhallgatni, kihagyni; kitörlni.
- Suppurant, *te, adj.* genyes, genyedő.
- Suppuratif, *ive, adj.* genyesztő, evésű.
- Suppuration, *f.* genyedés, evedés.
- Suppurer, *v. n.* genyedni, evedni, evésedni.
- Supputation, *f.* beszámítás, kiszámítás, felszámolás, fölvetés.
- Supputer, *v. a.* betudni, beszámítani, kiszámítani, felszámolni, fölvetni.
- Suprématie, *f.* felsőbbség.
- Suprême, *adj.* legfőbb, utolsó, végső; *heure* —, halál órája.
- Sur, *pp.* *fel, . . . ra, . . . re; . . . nál, . . . nél, alatt, miatt, után*; — *le rivage, parton*; — *le midi, dél felé*; — *ma parole, szavamra*; — *toutes choses, leginkább*; — *le champ, legott, azonnal, tüstént*.
- Sûr, *sûre, adj.* biztos, bizonyos; *csalhatlan*; —, *m.* biztos, bizonyos; *le plus* —, *a legbiztosabb, legbizonyosabb*.
- Sur, *sure, adj.* savanyu, fanyar.
- Surabondamment, *adv.* bőségesen, dugasodan.
- Surabondance, *f.* nagy bőség, felesleg.
- Surabondant, *te, adj.* fölösleges, bőséges, bővelkedő; szerfölötti; — *m.* bőség, bővelkedés.
- Surabonder, *v. n.* bőven lenni, bővelkedni.
- Suracheter, *v. a.* drágán vagy értékén felül vásárolni. [*magas.*]
- Suraigu, *ue, adj.* (mus.) szerfölött.
- Sural, *ale, adj.* (anat.) lábikrához tartozó, lábikra . . .
- Surannation, *f.* elévülés.
- Suranné, *ée, adj.* elévült; megazsárvadott.
- Suranner, *v. n.* elévülni, elidőszülni.
- Surbaissé, *ée, adj.* (arch.) tapuló, lapult.
- Surbande, *f.* (chir.) pólya.
- Surcharge, *f.* túlterhel.
- Surcharger, *v. a.* túlterhelni.
- Surhauffer, *v. a.* (forg.) túltűzesíteni.
- Surcomposé, *ée, adj.* kétszeresen összetett.
- Surcouper, *v. a.* megütni (kártya)játé

Surcroît, m. növedék, növelés, pótlék.
Surcroître, v. n. irr. túlnödni, kinödni;
 —, v. a. túlszigázní (valaminek az árát).

Surdemande, f. túlságos követelés.

Surdent, f. felfog.

Surdite, f. legtöbbetígérés, legnagyobb ígérlet (árverésnél).

Surdité, f. siketség; (joa.) homály.

Surdorer, v. a. kétszeresen megara-nyozni.

Surdos, m. (sell.) keresztstíj.

Sureau, m. bodaz.

Surlelle, v. Oseille.

Sûrement, adv. bizonyosan, biztosan.

Suréminent, te, adj. fölötte kitűnő.

Surenchère, f. túligérlet, nagyobb ígérlet. (igérni).

Surenchérir, v. n. többet ígérni, túl-

Surérrogation, f. túlfizetés.

Sûret, ette, adj. savanyú.

Sûreté, f. bizonyosság; biztosság, biztosság; carte de —, menedékirat; en — de conscience, jó lélekkel, igaz lelkiismerettel; mettre en —, bátorságba helyezni.

Surface, f. fölület, fölszín, fölep; laposság, terület.

Surfaire, v. a. et n. irr. túlkövetelni, szerfölött drágán tartani, túligérni, többet ígérni (árverésnél).

Surfaix, m. (sell.) felső heveder.

Surfleurir, v. n. utólagosan virítani.

Surgarde, m. erdőőrsz, erdőkerülő.

Surgeon, m. törzsgally, hajlás, sarjadedék; — d'eau, forrás.

Surhaussement, m. magasodás, magaslat, fölemelés; árfölemelés.

Surhausser, v. a. (arch.) fölemelni, magasbra építeni; fig. árát fölemelni, nevelni (valaminek).

Surhumain, aine, adj. emberfölötti, embererőit haladó.

Surintendance, f. főfelügyelet; superintendence, egyházi főfelügyelőség.

Surintendant, m. főügyelő; főfelügyelő, superintendens.

Surintendante, f. főügyelőnő.

Surion, m. földmogyoró.

Surjet, m. (dr.) nagyobb ígérlet.

Surjeter, v. a. (dr.) többet ígérni.

Surlememain, m. holnaputáni nap.

Surlier, v. a. (mar.) viitorlakkal s kötelekkel fölszerelni.

Surlonge, f. (bou.) vesepecsenye, felsárpecsenye.

Surmener, v. a. megkergetni, kifárasztani (lovat stb.).

Surmesure, f. túlság a mértékben.

Surmontable, adj. áthágható.

Surmonter, v. a. áthágni; felül úszni; fig. felülmúlni, meghaladni, legyőzni.

Surmouler, v. a. átönteni, más alakot adni.

Surmoût, m. előld.

Surmulot, m. vándoregér.

Surnager, v. n. felül úszni.

Surnaturel, elle, adj. természetfölötti; rendkívüli.

Surnom, m. melléknév, vezetéknév.

Surnommer, v. a. melléknevet adni.

Surnuméraire, adj. számszeletti.

Suros, m. (vét.) holttestem.

Surpale, f. (com.) pótlék, pótlékpénz.

Surpasser, v. a. magasabbnak lenni, fölötte kiállni; fig. felülmúlni, felülhaladni; megfoghatatlannak lenni.

Surpayer, v. a. kellestén túl megfizetni.

Surpeau, m. felbőr.

Surplus, m. oltári felruha, miseing.

Surplomb, m. kihajlás.

Surplomber, v. n. kihajlani.

Surplus, m. felesleg; au —, egyébiránt, azonkívül.

Surpoids, m. túlsúly.

Surpoint, m. (tan.) vakarék.

Surporte, f. ajtósfő.

Surposer, v. a. egymásra tenni, rátenni.

Surpousse, f. utóhajlás.

Surprenant, te, adj. meglepő.

Surprendre, v. a. irr. rajta kapni; meglepni; rajtaülni; megütközni (valamin); megijeszteni; csalni, kicsalni; — des lettres, leveleket elfogni.

Surprise, f. rajtaütés, megrohanás; fig. meglepés, meglepet, megdöbbenés, csodálkozás; tévedés; csalás; par —, elhamarkodásból.

Sursaut, m. fölrezenés (álomból); s'éveiller en —, álmából fölrezeneni.

Surséance, f. (dr.) haladék.

Sursemé, ée, adj. pórsevés.

Sursemer, v. a. újra bevetni.

Surseoir, v. a. et n. irr. halasztani, elhalasztani; megszüntetni.

Sursis, m. (dr.) haladék, időhalasztás.

Surtaux, m. túlságos adóztatás, túlságos adó.

Surtaxe, f. utóadó, pótlékadó.

Surtaxer, v. a. túlságosan megadóztatni.

Sur-tiré, *m.* (com.) *tukmált, intéz-*
vényezett, utalványozott, utalt.
 Surtout, Sur-tout, *adv.* *minden fölött,*
főképp, főleg, kivált.
 Sourtout, *m.* *felruha, felsőöltöny; asz-*
talék, asztaldísz. [viselet.
 Surveillance, *f.* *felvigyázat, gond-*
 Surveillant, *te, adj.* *felvigyázó, fel-*
ügyelő, vigyázó; —, m. — ante, f.
felvigyázó, felügyelő; felvigyázónő,
felügyelőnő.
 Surveille, *f.* *elötte való másodnap.*
 Surveiller, *v. n.* *felügyelni, felvigyáz-*
ni, őrködni; —, v. a. — qn., vala-
kút szemmel tartani, valaki fölött
örködni. [vetel.
 Survenance, *f.* (dr.) *véletlen közbejő-*
 Survenant, *te, adj.* *véletlen közbejött.*
 Survendre, *v. a.* *fölötte drágán eladni.*
 Survenir, *v. n. irr.* *véletlen közbejőnni,*
hosszjőnni, történni.
 Survente, *f.* *fölötte drágán eladás.*
 Survider, *v. a.* *letölteni, leházní, ki-*
öltögetni.
 Survie, *f.* (dr.) *túlélés; en cas de —,*
túlélés esete.
 Survivance, *f.* *váromány.*
 Survivancier, *m.* *várományos.*
 Survivant, *m. — ante, f.* *túlélő.*
 Survivre, *v. n. irr.* *túlélni.*
 Sus, *prp.* *rajta; reá; en —, hozzá ad-*
va, hozzá számítva; courir — à qn.,
neki menni, neki futni (valakinek);
—, int. rajta! [zékenység.
 Susceptibilité, *f.* *fogékonyság; fig. ér-*
 Susceptible, *f.* *fogékony; érzékeny,*
ingerlékeny; — d'une charge, vala-
mely hivatalra képes.
 Susception, *f.* *egyházi rendelfogadása.*
 Suscitation, *f.* *ösztönzés, bujlogatás,*
bizgatás.
 Susciter, *v. a.* (bib.) *fölgerjeszteti,*
ébreszteti, fölébreszteti; fig. biz-
gatni, izgatni, bujlogatni.
 Suscription, *f.* *felirat, felülírat.*
 Suspend, ite, *adj.* (dr.) *főnérintett, fön-*
említett.
 Suserain, *v.* *Suzerain.*
 Susin, *m.* *latfödél, latfödőzet.*
 Suspect, *cte, adj.* *gyanús.*
 Suspecter, *v. a.* *gyanakodni (... ra,*
... re), gyanuban tartani; être su-
specté, gyanusnak lenni.
 Suspendre, *v. a.* *fölakasztani; fig.*
megakasztani, elhalasztani, meg-
szüntetni; felüggesztetni.

Suspendu, *ue, part. et adj.* (v. *Sus-*
pendre) *kétséges, ingadozó, habzó,*
el nem tökélt; elhalasztott; être —,
függeni, csüngni; habozni, tétö-
vázni.
 Suspens, *adj. m.* *felüggesztett; en —,*
bizonytalanságban, függőben.
 Suspense, *f.* *felüggesztés.*
 Suspensif, *ive, adj.* (dr.) *halasztó, el-*
halasztó.
 Suspension, *f.* *fölakasztás; elhalasz-*
tás; szünet; felüggesztés; — d'ar-
mes, foggyverszünet; — des palements,
fizetések megszüntetése.
 Suspendoir, *m.* (ohir.) *sérkötő, sér-*
szorító.
 Suspicion, *f.* *gyanú.*
 Sus-pied, *m.* *sarkantyúszij.*
 Susséiement, *m.* *sziszegés.*
 Sustentation, *f.* *tartás, élelem.*
 Sustenter, *v. a.* *tartani, élelmezni,*
táplálni.
 Suture, *f.* (anat.) *varrás.*
 Suzerain, *aine, adj.* *főhábérnöki;*
seigneur —, főhábérnök.
 Suzeraineté, *f.* *főhábérnökség.*
 Svelte, *adj.* (pein.) *könnyű, szabad,*
szeszelen, nem erőltetett.
 Svelteuse, *f.* (pein.) *könnyűség, szesz-*
telenység.
 Sycophante, *m.* *fülbesugó, beáruló.*
 Syllabaire, *m.* *ábéczéskönyv.*
 Syllabe, *f.* *szótag.*
 Syllaber, *v. n.* *szótagolni.*
 Syllogisme, *m.* *észlet, okszerkezet.*
 Syllogistique, *adj.* *észleti, okszer-*
kezeti.
 Sylphe, *m.* *Sylphide, f.* *légtündé.*
 Sylvain, *m.* *erdőisten; közlábmajor.*
 Sylvestre, *adj.* *erdei.*
 Symbole, *m.* *jelvény, jelkép; — de la*
foi, hitvallás. [jelvi.
 Symbolique, *adj.* *jelképi, jelvényi.*
 Symboliser, *v. a.* *jelvényezni, jelképe-*
leg előtűntetni.
 Symétrie, *f.* *össméret, rézarány, pár-*
arány, arányszat, méregegyen.
 Symétrique, *adj.* — *ment, adv.* *rész-*
arányos, összméretes, arányszatos;
részarányosan stb.
 Symétriser, *v. n.* *összmértékben lenni.*
 Sympathie, *f.* *rokonszenz.*
 Sympathique, *adj.* *rokonszenzű; til-*
koserejű.
 Sympathiser, *v. n.* *együtt érezni, meg-*
egyezni.

Symphonie, *f. hangegyen, őszhang, symphonia.*
Symptomatique, *adj. történetes, esetleges; jelenségi.*
Symptome, *m. jelenség; kórjel.*
Synagogue, *f. zsinagóga.*
Synchrone, *adj. egyidei, azonkori, egykerbeli.*
Synchronisme, *m. egyideiség, egykorúság, azonkorúság.*
Synchroniste, *m. korlárs, egykorú.*
Syncope, *f. (méd.) aléltság; hangugratás; tomber en —, elájulni.*
Syndic, *m. szószóló, ügyviselő.*
Syndical, *ale, adj. szószólói, ügyviselői.* [segg.]
Syndicat, *m. szószólóság, ügyviselő.*
Syngraphe, *m. kötelezvény.*
Synodal, *ale, adj. zsinati.*
Synode, *m. zsinat.*
Synodique, *adj. zsinati.*

Synonyme, *adj. hason-, rekonértelmű; —, m. hasonértelmű szó, rokonszó.*
Synonymie, *f. jelentési rokonság, értelmi vagy szórokonság.*
Synonymique, *adj. rekonértelmű.*
Synoptique, *adj. átnézeti, rövidlet.*
Syntaxe, *f. (gr.) szóköltés.*
Synthèse, *f. ösztét.*
Synthétique, *adj. — ment, adv. öszteti, összelevő, összekötő; összelevőleg, összekötőleg.*
Syphilis, *f. bujasenyv, bujakór.*
Syphilitique, *adj. bujasenyves, bujakóros.*
Syrop, *v. Sirop.*
Systématique, *adj. — ment, adv. rendszeres; rendszeresen.*
Systématiser, *v. a. rendszeresíteni.*
Système, *m. rendszer; — du monde, világalkotmány.*
Systole, *f. szívszorulás; ékhagyás, hangszórövidítés.*

T.

Tabac, *m. dohány, burnót; prendre du —, burnótolni.*
Tabagie, *f. dohányzószoba; dohányos társaság; dohánytartó.*
Tabarin, *m. bohóc.*
Tabarinage, *m. bohóskodás.*
Tabatière, *f. burnótszelence.*
Tabellion, *m. törvényeségi írnok.*
Tabellionage, *m. törvényeségi írnokság.*
Tabernacle, *m. szövetség sátora (zsidóknál); levélszín; szentségház, szent szekrény; fête des tabernacles, sátoros ünnep.*
Tabès, *m. (méd.) aszkór; — dorsal, gerinczevelősorvadás.*
Tabide, *adj. aszkóros.*
Tabis, *m. sajátafota.*
Tabiser, *v. a. (fab.) habossá tenni, habozni (kelmél).*
Tablature, *f. betűs hangjelölés; fig. donner à qn. de la —, dolgot, bajt csinálni valakinek.*
Table, *f. asztal, tábla; rovatos tábla, lajstrom; hirtalp; hangfenék; — à jouer, játékasztal; — d'hôte, közasztal; — de verre, üvegtábla; verre en —, táblauveg; — pythagorique, egyszeregy, kétszerkettő; à —, asz-*

talndi, asztalföltő; mettre la —, asztalt teríteni; se mettre à —, asztalhoz ülni.
Tableau, *m. ábrázolat, kép, festmény; fig. leírás, rajz; kimutalás, jegyzék.*
Tablee, *f. asztallal tele.*
Tabletier, *m. műasztalos, műesztergályos.*
Tablette, *f. fők, rekesz; könyvpolcz; párkány, párkányszat; táblácska; tablettes, pl. írótblácska.*
Tabletterie, *f. műasztalosság; műesztergályosság; műasztalosmunka; műesztergályosmunka.*
Tablet, *m. saktábla, ostábla; bőrkezele, bőrkötény; — de cuisine, konyhakötény; — du mineur, ülbőr, farbőr.*
Tabloin, *m. ágyazat, tűztelep.*
Tabouret, *m. karatlan szék, guggony; tarsóka.*
Tac, *m. juhruh.*
Tacet, *m. (mus.) szünetelés; garder le —, hallgatni.*
Tachard, *m. ölyű, egerészókanya.*
Tache, *f. folt; fig. hiba, gáncs; — de rousseur, szeplő; — de mère, anyajegy.*

Täche, *f.* feladat, napi munka, nap-szám; à —, alku szerint; donner un ouvrage à la —, valamely munkát alkudott jutalomért átadni.

Tacher, *v. a. et n.* piszkítani, bemoeskolni; színt ereszteni, fogni.

Tächer, *v. n.* iparkodni, igyekszeni; rajta lenni, szébbá venni.

Tacheter, *v. a.* pettyegetni, foltokkal borítani.

Tachipète, *m.* keselypelikán.

Tachygraphe, *m.* gyorsíró.

Tachygraphie, *f.* gyorsírás.

Tachygraphique, *adj.* gyorsírási.

Tacite, *adj.* — ment, *adv.* hallgató, néma; hallgatva, némán.

Taciturne, *adj.* hallgatag.

Taciturnité, *f.* hallgatagság.

Tacon, *m.* szemláng.

Taconnet, *m.* szattyú.

Tact, *m.* észlelhetőség; tapintat.

Tactée, *adj.* (mus.) note —, előülés.

Tacticien, *m.* taktikus, harcstudós.

Tactile, *adj.* érezhető, tapintható.

Tactique, *f.* taktika, harcstudomány.

Tadorne, *m.* pörökrécs.

Taffetas, *m.* tafola; — cizé, viaszos tafola.

Tafia, *m.* csukorpálinka, csukorlél.

Tagénie, *f.* rejtegy.

Taie, *f.* kéj, lok (dunnára stb.); sejér hályog; — d'oreiller, vánkoshaj.

Tail, *m.* kivágás, kimetszés.

Taillable, *adj.* adóköteles.

Taillade, *f.* vágás, metszés, sebhely; hasilek.

Taillader, *v. a.* bevágni, bemetszeni, felhasítani, széttegni.

Taillage, *m. p. u.* adó.

Taillanderie, *f.* szerkovácás; vasáru.

Taillandier, *m.* szerkovács; — grossier, pörölyös kovács.

Taillandin, *m.* vékony csüromszelvény.

Taillant, *m. él.* élesség.

Taille, *f.* metszet, szabás; metszés, vágás; favágás; rovás, rovat; magas hang, senhang (férfiadl); adó; termet, testállás; — réelle, földadó, telekadó; à la —, kültre.

Taillé, *éa*, *adj.* metszett, vágott, szabott; homme bien —, szép termetű ember.

Taille-douce, *f.* rézmetszés; gravure en —, rézmetszet, rézmetszvény; graveur en —, rézmetsző.

Tailler, *v. a.* metszeni, vágni, szabni;

szót-, összeválni; —, *v. n.* adni.

Tailleur, *m.* szabó; belyegmetsző; bankadó (játékban); — pour homme, férfa ruhászabó; — pour femme, nő ruhakészítő.

Tailleuse, *f.* szabónő.

Taillia, *m.* favágási erdőrezs, vágás, erdővágás.

Tailloir, *m.* bárdolódeszka; tetőlap (oszlopon), oszloplap.

Tailon, *m. vm.* utóadó, pótlékadó.

Tain, *m.* tükörmás, önlelél, lelelczin.

Taire, *v. a. irr.* elhallgatni, titkolni;

—, *v. n.* elhallgattatni; faire —, elhallgattatni; se —, *v. pr.* hallgatni;

se — de qch., valamit elhallgatni.

Taisson, *m.* bors.

Tale, *m.* fagygyag, zsírla, sikkó, talkkó.

Talent, *m.* tehetség, adomány (léleké), észlelhetőség; ügyesség.

Taler, *m.* tallér.

Talion, *m.* visszatörés, forbát.

Talismán, *m.* bűvszer, varázszer, talizmán.

Talle, *f.* hajítás, sarjadék, bujtóág.

Taller, *v. n.* felnőni.

Talmouse, *f.* tűrés lepeny.

Talmud, *m.* talmud.

Talmudique, *adj.* talmudi.

Talmudiste, *m.* talmudmagyarázó.

Taloche, *f. pop.* fejlegyintés.

Talon, *m.* sark; csipősark; fig. alap, senék, talap; karajocska; hornyolat; venni vagy vállalni való kártya;

kamatások, kamatszélet.

Talonner, *v. a.* nyomban követni; fig. sürgetni, sürgőlni.

Talqueux, *euse*, *adj.* fagygyagnemű.

Talus, *m.* (arch.) lejték, gáteress.

Taluter, *v. a.* lejtősitni.

Tamacolin, *m.* golyvás gyík.

Tamanoir, *m.* hangyász neme.

Tamarin, *m.* tamarind.

Tamarinier, *m.* tamarindfa.

Tamaris, *m.* álán, tamarik.

Tambour, *m.* dob; dobos; kárenger; (horl.) rugótok, dob; kímzdráma; lépcsődob; battre du —, dobolni.

Tambourin, *m.* kézidob, csörgődob.

Tambouriner, *v. a.* kidobolni; —, *v. m.* dobolni (gyermekéről).

Tamis, *m.* szila, szörsszila; fig. passer par le —, szigorú vizsgát kiállani.

Tamise, *f.* kolme neme.

Tamiseur, v. a. szítálni.
 Tamiseur, m. szítáló.
 Tamisier, m. szűrés.
 Tampon, m. dugasz, dugó; festéklabda.
 Tamponner, v. a. bedugasztolni.
 Tan, m. cser, cserlé, csáva.
 Tanaissie, f. varádics.
 Tancer, v. a. fam. ki-, megszidni.
 Tanche, f. hal neve.
 Tandis que, conj. míg, meddig.
 Tandrole, f. üveglajt.
 Tangage, m. (mar.) hosszában ingás.
 Tangente, f. érintő.
 Tanger, v. a. — la côte, mart hosszában vilorlázni.
 Tangible, adj. érinthető, tapogatható.
 Tangué, f. tengeri homok.
 Tanguet, v. n. (mar.) hosszában ingani.
 Tanière, f. barlang (állaté), lyuk.
 Tannage, m. cserzés.
 Tanne, f. pörsevés, pör-, bőratka.
 Tanné, ée, adj. csereszínű; —, m. csereszín. [latni].
 Tanner, v. a. (tan.) csereszni; fig. szak-
 Tannerie, f. tímárság.
 Tanneur, m. tímár, csereszvarga.
 Tannin, m. cseranyag, csernye, cserej.
 Tanqueur, m. hajórakodó.
 Tanrouge, m. kötőr.
 Tant, adv. annyi, annyira, annyiszor, addig; annál; en — que, a mennyiben; — y a que . . . , annyi bizonyos hogy; — soit peu, bármily keves legyen; — mieux, annál jobb; — que je vivrai, a míg élek.
 Tante, f. nagynéne; grand' —, ősnéne.
 Tantin, Tantinot, m. fam. egy kevés.
 Tantôt, adv. nem rég, azelőtt, előbb; nem sokára.
 Taon, m. pöcsik, pöcsök, barombogár; — des chevaux, lógóböly, lólégy, lódarás.
 Tapabor, m. utazósapka.
 Tapage, m. lármá, robaj, zaj.
 Tapager, v. n. p. u. lármázni, dörömbölni.
 Tapageur, m. p. u. lármázó, zajgó.
 Tape, f. legyintés, pof; csap, dugasz, dugó.
 Taper, v. a. et n. megcsapni, megcsapkodni; — les chevaux, haját felbodorozni, bodorítani, göndöríteni; fam. — du pied, tombolni.
 Tapette, f. kenczelapda.
 Tapinois, adv. en —, titkon, alattomban.

Tapion, m. (mar.) tengertér, tengertáv.
 Tapir, m. tapír.
 se Tapir, v. pr. leguggolni.
 Tapia, m. szőnyeg; — de pied, talajszőnyeg, lábszőnyeg; mettre qoh. sur le —, valamit előhozni; szőnyegre hozni; amuser le —, a társaságot mulattatni.
 Tapisser, v. a. szőnyegezni, kárpitozni, szőnyeggel bevonni; fig. felruházni.
 Tapisserie, f. kárpitoszat, kárpitosmunka; kárpit, szőnyeg.
 Tapisser, m. szőnyegező; kárpitos, szőnyeges.
 Tapisserie, f. szőnyegvarrónő; kárpitosnő, szőnyegesnő.
 Tapon, m. rakás, csomó (ruha, fehér-ruha stb.).
 Tapoter, v. a. megcsapni.
 Tapure, f. felbodorozott haj.
 Taque, f. ömlött lemez; (bill.) csöggős bot.
 Taquet, m. (mar.) kötélhorog.
 Taquin, ine, adj. — inement, adv. fukar, zsugori; dacos; fukarul stb.; —, m. zsugori, fukar; dacos, macskakodó.
 Taquiner, v. a. et n. morgolódni; se —, v. pr. egymásnak mindig ellenmondani.
 Taquinerie, f. zsugoriság; őnszejlőség.
 Tarabiscot, m. párkánygyalu.
 Tarabuster, v. a. csacsogással, fecsegéssel alkalmatlankodni; fig. megtámadni (szóval).
 Tarare, int. csiricsári!
 Taraud, m. csavarfuró.
 Tarcaire, m. vm. legex.
 Tard, adv. későn; tót ou —, előbb vagy utóbb.
 Tarder, v. n. késni, késedelmezni; —, v. imp. vágyani, vágyakodni.
 Tardif, ive, adj. — ivement, adv. késő, lassu; későn, lassan.
 Tardigrades, m. pl. lajhárok.
 Tardiveté, f. p. u. későség, lassuság.
 Tare, f. (com.) göngysúly; fig. fogyatkozás, hiba. [hírű].
 Taré, ée, adj. romlott, hibás; fig. rossz.
 Tarentisme, m. torontálpókűh.
 Tarentule, f. torontálpók.
 Tarer, v. a. megrongálni; (com.) a göngysúlyt levonni az áru súlyából; fig. — la réputation de qn., valaki jóhírének ártani.

Taret, *m. furdanes.*
 Tarette, *f. földi borostyán.*
 Targette, *f. tolosár, relessz.*
 Targon, *m. tárkony.*
 se Targuer, *v. pr. kérkedni, hetvenkedni.*
 Tari, *m. pálmabor.*
 Tarière, *f. vájfuró, földfűrő.*
 Tarif, *m. jegyzék, árjegyzék.*
 Tarifer, *v. a. összeírni, becsleni, jegyzéke tenni.*
 Tarin, *m. csitromsármány.*
 Tarir, *v. a. et n. szárasztani, száradni, kiszáradni.*
 Tarissable, *adj. kiszáradható.*
 Tarissement, *m. kiszáradás.*
 Taroté, *6e, adj. színezett, kifestett (kártyáról).*
 Tarots, *m. pl. tarokkártya; jouer aux —, tarokozni.*
 Taroupe, *f. két szemöld közt szőr.*
 Tarse, *m. lábtő; pillaporc, szemporc.*
 Tartane, *f. hajó neme.*
 Tartare, *m. tartarus.*
 Tartareux, *euse, adj. borkőnemű.*
 Tartarique, *adj. acide —, borsav.*
 Tarte, *f. torta; — aux pommes, almás-torta.*
 Tartelette, *f. tortácska.*
 Tartre, *m. borkő; — émélique, hánytató borkő.*
 Tartufe, *m. képmutató.*
 Tartuferie, *f. képmutatás.*
 Tartufler, *v. n. színeskedni.*
 Tas, *m. rakás, halmaz; fig. sokaság; kőrömcsevar; gombház, gombminta, gombalak; par —, csoportonként, csoportosan.*
 Tasse, *f. csésze, findssa.*
 Tasseau, *m. készül, készülvas; lécdarab. [findssával.*
 Tassé, *f. p. u. findssával tele, egy*
 Tassement, *m. fölrakás, fölretegetés.*
 Tasser, *v. a. fölhalmozni, fölrelegezni; —, v. n. (jard.) lombosodni.*
 Tâtement, *m. megfapintás.*
 Tâte-poule, *m. katus, katuska.*
 Tâter, *v. a. et n. megfapintani, tapogatni; fig. próbálni, kóstolni; fig. ovatosan bánni; se —, v. pr. önmagát megvizsgálni, magába szállni.*
 Tâteur, *m. tapogató, megfapogató, megfapintó; próbáló, kóstoló, kísérlelő.*
 Tâte-vin, *m. borszivó, lopó.*

Tâtillon, *m. szaglálódó; fecsegő.*
 Tâtillonnage, *m. pop. szaglálódás; fecsegés.*
 Tâtillonneur, *v. n. szaglálódni; fecsegn.*
 Tâtonnement, *m. tapogatás, tapogatózás.*
 Tâtonner, *v. n. tapogatózni.*
 Tâtonneur, *m. tapogatózó.*
 Tâtons, *à —, adv. süléiben tapogatva, vaktában.*
 Taton, *m. övönd, bőczláb, páncszelőállat. [és.*
 Tatouage, *m. pettyegelés, bepettyegés.*
 Tatouer, *v. a. pettyegetni, bepettyegetni.*
 Tau, *m. tékereszt, Antalkereszt.*
 Taudion, Taudis, *m. kunyhó; fészek.*
 Taupe, *f. vakond, vakondok; (vél.) szalonnadag.*
 Taupe-grillon, *m. lötetű.*
 Taupier, *m. vakondász.*
 Taupière, *f. vakondfogó.*
 Taupin, *ine, adj. (tréfásan) fekete-haja.*
 Taupinée, Taupinière, *f. vakondtúrás.*
 Taure, *f. üszőborjú, üdő.*
 Taureau, *m. bika; — sauvages, bölény; — banal, község bikája.*
 Taurelliére, *f. meddő tehén.*
 Tautologie, *f. szószaporítás.*
 Taux, *m. díj, bérsszabás, ársszabás, adókövetés; — au pain, kenyérdíj, kenyérszabás. [nél].*
 Tavaïolle, *f. csipkekendő (keresszelet).*
 Taveler, *v. a. pettyezni, tarkázni.*
 Tavelle, *f. (pass.) selyemzsinór.*
 Tavelure, *f. pettyegelet, tarka follok.*
 Taverne, *f. tívornya, csapszék, kocsm.*
 Tavernier, *m. — ère, f. csapláros, kocsmáros; csaplárosnő.*
 Taxateur, *m. becselő, becsős, díjazó.*
 Taxation, *f. becslés, díjazás, adóztatás, adókövetés.*
 Taxe, *f. díj, ársszabás, adó.*
 Taxer, *v. a. árt szabni, ársszabályozni, becsülni; megadóztatni; okolni.*
 Taxus, *m. tiszafa, ternyőfa.*
 Tayolle, *f. matrósóv.*
 Te, *pron. téged, tégedet, neked (v. Tu).*
 Technique, *adj. műszerű, műtani; terme —, műszó, műtani kifejezés. műkifejezés.*
 Technologie, *f. műtan, kézműtan.*
 Technologique, *adj. műtani, kézműtani.*
 Técon, *m. szemlinc.*
 Tégument, *f. (anat.) lakaró, borítók*

Teigne, *f. moly; ótvár, kossz.*
 Teigneux, euse, *adj. ótváros, kosszos, rühös.*
 Teillage, *m. kendertörés.*
 Teille, *f. posztorja.*
 Teiller, *v. a. kendertörni.*
 Teilleur, *m. kendertörő.*
 Teindre, *v. a. őr. festeni, megfesteni.*
 Teint, *m. festés; arcszín.* [let.
 Teinte, *f. (pein.) festékvagyület, színű.*
 Teinté, *é. adj. gyöngédszínű.*
 Teinture, *f. festés; festvény; fig. festék, máz, szín.*
 Teinturerie, *f. festés, festőmesterség, festőműhely.*
 Teinturier, *m. festő; ecsetszömdörce, ecsetfa.*
 Tel, telle, *adj. ily, ilyen, ilyes, oly, olyan, olyas; ez meg ez.*
 Télégraphe, *m. táviró, távirda.*
 Télégraphie, *f. távirás.*
 Télégraphier, *v. a. táviratolni.*
 Télégraphique, *adj. távirati, távirati.*
 Téléologue, *m. távzőcső.*
 Téléscope, *m. távző.*
 Tellement, *adv. úgy, annyira; — quellement, imígy amígy.*
 Telline, *f. tellina.*
 Téméraire, *adj. — ment, adv. vakmerő; vakmerőn.*
 Témérité, *f. vakmerőség.* [ség.
 Témoignage, *m. bizonyság; jel, jelen.*
 Témoigner, *v. a. eln. bizonyítani, tanusítani; nyilvánítani, mutatni.*
 Témoin, *m. tanu, bizonyság, tanubizonyosság.*
 Tempe, *f. vakszem, halánték.*
 Tempérament, *m. kedület, kedvmérsék, véralkat; fig. mérséklőszér, enyhítőszér, középút.* [ség.
 Tempérance, *f. mértéklet, mérsékelt.*
 Tempérant, *te, adj. mértékletes; (méd.) orvialó, enyhítő.*
 Température, *f. mérsék, hőmérsék.*
 Tempéré, *é. part. et adj. mérsékelt; esendes, szende; —, m. lanyha mérsék.*
 Tempérer, *v. a. mérsékelni, enyhíteni.*
 Tempête, *f. vihar, égiháboru, fűrgeteg, szélvész.* [bolni.
 Tempéter, *v. n. fam. lármázni, toml.*
 Tempétueux, euse, *adj. p. n. viharos, szélvész.*
 Temple, *m. templom.*
 Templier, *m. templomvélő, vörősbavát, templarius.*

Temporaire, *adj. — ment, adv. ideiglenes; ideiglen; —, m. ideigleni hasznóbér.*
 Temporal, *ale, adj. halántéki.*
 Temporalité, *f. világi törvényhatóság (püspöké stb.).*
 Temporel, *elle, adj. — ellement, adv. időleges; ideiglenes, e világi, földi; időlegesen, ideiglen stb.; —, m. egyházi adomány jövedelme; világi hatalom.*
 Temporisation, *f. időzés, késedelmezés.*
 Temporiser, *v. n. időzni, késni.*
 Temporiseur, *m. időző, késedelmező.*
 Temps, Tems, *m. idő; évszak; időjárás; időmérték, ütem, hangulás, tactus, időny; a —, annak idején, bizonyos időre; il fait beau —, szép az idő.*
 Tenable, *adj. tartható, tartós.*
 Tenace, *adj. nyúlós, szívós, ragadós; fig. fővény; makacs; mémoire —, hiv emlékezet.*
 Tenacité, *f. nyúlóság, szívóság; fig. szugorítás; makacsság.* [fogó.
 Tenaillé, *f. fogó, csipővas, harapó.*
 Tenailler, *v. a. tűzes fogóval csipdesni.*
 Tenancier, *m. — ére, f. bérfizető; bérfizető.*
 Tenant, *m. helytartó (lovagjádoknál); fig. védő; (bl.) czumertartó; tenants, pl. mesgyék.*
 Tendance, *f. irány, törekvés.*
 Tendant, *te, adj. (dr.) czélzó.*
 Tender, *m. (loc.) szerkocsi.*
 Tenderie, *f. hálóvadásszat.*
 Tendeur, *m. madarász, madarászó.*
 Tendineux, euse, *adj. inas.*
 Tendoires, *f. pl. szárazstórudak.*
 Tendon, *m. in, rezgőin.*
 Tendre, *adj. — ment, adv. puha, gyöngé (ételekről); gyöngéd; gyöngékedő; lágyzú; érzékeny; kedves, kellemes; puhaszájú; puhán stb.; —, m. gyöngédség.*
 Tendre, *v. a. feszíteni, kihúzni, kinyújtani, felhúzni; föllállítani, összerakni; bevonni, bekárpítozni; odanyújtani; —, v. n. kiterjedni; fig. czélzni, törekedni (...ra, ...re).*
 Tendrelet, *ette, adj. p. n. gyöngéd, elkenyestetelt.*
 Tendresse, *f. gyöngédség.* [haság.
 Tendreté, *f. gyöngédség, finomság, pu.*
 Tendron, *m. hajtás, sarjaded.*
 Ténébres, *f. pl. sötétség.*

Ténébreux, euse, adj. homályos, sötét.
Ténébrion, m. kistrejteny.

Ténement, m. (dr.) major, tanya; el-
dösült birtok.

Ténésme, m. székeröltetés.

Teneur, f. (dr.) tartalom.

Teneur de livres, m. könyvvezető,
könyvvivő.

Ténia, m. galandócs, szalagféreg.

Ténir, v. a. et n. őr. tartani; tartósz-
tatni; visszatartani; bírni, birtokol-
ni; tartani, maradni, megmaradni;
keszkeskedni; megállani; vélni; ha-
lárosnak lenni (... val, ... vel);
tenez, itt van, nesse, fogd! ime!
quel ohemin tiendrez-vous? melyik
uton induland Kegyed? il n'y a rien
qui tienne, ebben nincs akadály;
cela me tient au cœur, ez szívemen
fekszik; je ne tiens à rien, nem
vagyok akadályozva; — à qn., va-
lakihez ragaszkodni; — pour qn.,
valakihez szítni; en —, részesülni;
— les livres, a könyveket vinni; —
le lit, ágyban maradni; — qn. au
travail, valakit munkára szorítani;
— bon, — ferme, állandónak ma-
radni; — une bonne conduite, jól vi-
selni magát; —, v. imp. függeni;
se —, v. pr. magát tartani, fogódz-
kodni, tartózkodni; se — de qch.,
tartózkodni valamitől; tenez- vous
là, maradjon itt; se — droit, magát
egyenesen tartani; se — debout,
függegyenesedve állani; se — bien à
cheval, jól megülni a paripát; se — à
rien, se — à peu, semmiségekkel bi-
belődni.

Tenon, m. csap.

Ténor, m. (mus.) magas hang, ten-
hang, tenor; magashangú (énekész),
tenorista.

Tensif, ive, adj. (méd.) feszítő.

Tension, f. (méd.) feszítés, feszülés;
fig. megerősítés (elmélet).

Tentacule, f. tapogató.

Tenant, te, adj. csábító.

Tentateur, m. — trice, f. csábító, ki-
sértő; kísértő; —, adj. csábító,
csábos.

Tentatif, ive, adj. kísértő.

Tentation, f. kísértés; kísértel.

Tentative, f. kísértel.

Tente, f. sátor.

Tenter, v. a. kísértetni, kísértetbe vinni;

elcsábítani; kedvet ébresztetni; kísér-
leni.

Tenture, f. kárpózat, beaggatás.

Tenu, ue, part. et adj. (v. Tenir) fen-
tartott; köteles.

Ténu, ue, adj. vékony, gyöngy, finom.

Tenne, f. tartás; magartás; (mus.)
nyújtás; — des livres, könyvtétel,
könyvvezetés; tout d'une —, mind
egy darabban; en grande —, diss-
ruhában.

Ténuité, f. vékonyság, finomság.

Tercet, m. háromsoros versszak.

Térébenthine, f. terpenin.

Térébratule, f. fűrókagyló.

Térés, m. orsónya, bélgilizta.

Tergiversation, f. mentekőzés, kifogás,
mentés, vonakodás.

Tergiverser, v. n. vonakodni.

Terin, m. kandikendericse.

Terme, m. határ, határozatlan, csel;
határidő; kifejtés, másszó.

Termès, m. termessz.

Terminaison, f. (gr.) végződés.

Terminer, v. a. határt szabni; végez-
ni, el-, bevégezni; se —, v. pr. vég-
ződni.

Terminologie, f. műnyelv; másszótan.

Termite, v. Termès.

Ternaire, adj. hármas, hármazott.

Terne, adj. fénytelen, homályos.

Terne, m. hármas.

Terni, ie, adj. homályos.

Ternir, v. a. fényteleníteni; tikkasztani;
elhomályosítani; se —, v. pr. elhomá-
lyosodni.

Ternisseur, f. bágyadság, tikkadság.

Terrage, m. földbőr.

Terrager, v. a. földbért beszélni.

Terrain, m. terület, földterület, földlér, hely.

Terral, m. szárazföldi szél.

Terrasse, f. fokter, fokterű, terrász;
erkély; (pein.) előtér; en —, fokterű
log. [munkálatok]

Terrassements, m. pl. (ehem.) töltés

Terrasser, v. a. földet felhányni; le-
hajítani, levetni; se —, v. pr. tölté-
sekkel magát elszélesíteni.

Terrassier, m. szánész.

Terre, f. föld; falusi birtok; földterek;
fig. világ; — à potter, fazekas agyag;
à —, földre, parthoz, szárazon; se
—, földből való, agyag ...; csorép

...; par —, földszint; jeter à —,
földre dobni, földköz vágni.

Terre-à-terre, m. rövid vágta.

Terrass, *m. színföld.*
 Terreauter, *v. a. színfölddel, trágya-földdel behinteni.*
 Terre-mérite, *f. sárga kémgyökr.*
 Terre-noix, *f. földinogyoró.*
 Terror, *v. a. földdel megtölteni, földet ráhányni; —, v. n. et ne —, v. pr. földbe ásni magát.*
 Terrestre, *adj. földi; földnemű; földi, világi.*
 Terreur, *f. ijedés, ijedség, rémülés.*
 Terreux, *ouse, adj. földes; földszinű.*
 Terrible, *adj. — ment, adv. rémítő, rettenlő, rettenetes, iszonyú; rémítőleg stb.*
 Terrien, *m. — enne, f. földbirtokos; földbirtokosb.*
 Terrier, *m. telekkönyv, birtokkönyv; (chasse.) barlang, lyuk, verem; borzseb.*
 Terrifier, *v. a. megijeszteni; elijeszteni.*
 Terrine, *f. szilke, leveses szilke, leveses tal.*
 Terrinée, *f. tállal tele.*
 Terrir, *v. n. (mar.) kikötni, partra szállni.*
 Territoire, *f. terület, kerület.*
 Territorial, *ale, adj. térköri, földterületi; impôt —, földadó, telekadó; produit —, termesztmény.*
 Terroir, *m. föld, telek. [teni.]*
 Terroriser, *v. a. megrettenteni, rémíteni.*
 Terrorisme, *m. rémuralom.*
 Terroriste, *m. rémuralom híve, rémúr, rémenber.*
 Tertre, *m. domb.*
 Tessère, *f. (ant.) kocska, jegy, barosa.*
 Teson, *m. cserép.*
 Test, *m. héjasat.*
 Testace, *é, adj. kérgeshéjú; animal —, puhány, héjas vagy teknős állat.*
 Testament, *m. végrendelet; ancien —, vieux —, ó szövetség; nouveau —, új szövetség.*
 Testamentaire, *adj. végrendeleti.*
 Testateur, *m. — trice, f. végrendeletkész, hagyományozó; végrendeletkészőb.*
 Tester, *v. n. végrendeletkészni, hagyni, hagyományozni.*
 Testicule, *m. here, tők.*
 Testif, *m. levezzőr.*
 Testimonial, *ale, adj. bizonytságot tevő.*
 Testonner, *v. a. vm. fodorítani, fonni (haját); fam. jól elverni, meglesna-kelni.*

Tét, *m. cserép; koponya.*
 Tétanos, *m. inmeredtség, idegrángás, dermenet.*
 Tétard, *m. lexesz vagy jászponty (hal).*
 Tetasses, *f. pop. pelyhűdt csőcs.*
 Tête, *f. fej, fő; fig. tető; földolog; főnök; oszucs; szarvasat; (jard.) gumó; fejesség, őnfesűség; éss; — curio à tue-tête, tele torokkal kiáltozni.*
 Tête-à-tête, *m. négy szem kösti bezzéd; —, adv. négy szem közt.*
 Tête-morte, *f. lecsöpögtetés utáni maradék.*
 Téter, *v. a. szopni.*
 Tétière, *f. gyermekfőköltő.*
 Tétin, *m. csecsbimbó.*
 Tétine, *f. tölgy, tölgy.*
 Téton, *m. emlő, csőcs; maman —, dajka, szoptatódajka.*
 Tétragone, *adj. (géom.) négyszögű; —, m. négyszög.*
 Tétraphylle, *adj. négylevélű.*
 Tétrarchie, *f. tetrarchia, negyedes fejedelemség.*
 Tétrarque, *m. negyedes fejedelem.*
 Tétras, *m. erdősszajd, fajdyúk.*
 Tétrasyllabe, *adj. négyszótagu; —, m. négytagu szó.*
 Tette, *f. csees, csecsbimbó (állatoké).*
 Tétu, *ue, adj. fejcs, makacs, konok, nyakas; —, m. csakánykalapács.*
 Tentonique, *adj. nőmet.*
 Texte, *m. szöveg.*
 Textile, *adj. fonható.*
 Textuaire, *m. szövegeztő.*
 Textuel, *elle, adj. — ellement, adv. szövegyszerinti, szövegszerű, világos, határozott; szöveg szerint.*
 Texture, *f. szövődék.*
 Thaler, *m. tallér.*
 Thaumaturge, *adj. csodatevő; —, m. csodatevő, csodafi.*
 Thé, *m. thea; theafa, theacserje; theatársaság; — dansant, theatársaság táncszal.*
 Théantrope, *m. (th.) istenember.*
 Théâtral, *ale, adj. — alement, adv. játékszíni; színházi, színpadi; színházilag stb.*
 Théâtre, *m. játékszín, színház; fig. színhely, színtér, nézőhely.*
 Théière, *f. theakanna.*
 Théisme, *m. istenhívés.*
 Théiste, *m. istenhívő, istenvalló.*
 Theme, *m. tárgy, alapezme; feladat*

Théoratie, f. istenuralkodás, istenuralom.

Théocratique, adj. istenuralmi.

Théodolite, m. szögmérő.

Théologie, f. hittan, hittudomány.

Théologien, m. hittudós.

Théologique, adj. hittani.

Théophanie, f. istenjelenés.

Théorbe, f. mélylant.

Théorème, m. tétel.

Théoricien, m. elmész.

Théorie, f. elmélet.

Théorique, adj. — ment, adv. elméleti; elméletileg.

Thérapeutique, adj. gyógyászati, gyógytani; vie —, szemlélődő élet; —, f. gyógytan, gyógyászat.

Thériaque, f. terjék.

Thermal, ale, adj. hőforrási.

Thermes, m. pl. hőforrás.

Thermidor, m. évhó.

Thermomètre, m. hőmérő.

Thermoscope, m. hőmutató.

Thésauriser, v. n. kincselni, kincset gyűjteni.

Thésauriseur, m. kincsgyűjtő.

Thèse, f. tét, tétel; vitairat.

Théurgie, f. szellemlátás.

Thlaspi, m. tarsóka.

Thon, m. tinhal.

Thonine, f. besózott tinhal.

Thorax, m. (anat.) mell.

Thrénodie, f. gyászének, gyászdal

Thrombe, Thrombus, m. érdag.

Thuriféraire, m. tömjénedényvivő.

Thym, m. démulka; — sauvage, kakukdémulka.

Thyrse, m. Bacchus botja, lombbot, szőlőlombpálca.

Tiare, f. püspöksüveg.

Tibia, m. lábszár, szárcsont.

Tibial, ale, adj. lábszárhoz tartozó, lábszár . . .

Tic, m. (méd.) rángás; jászolrángás.

Ticqueur, m. jászolrágó.

Tiède, adj. langyos, lágy meleget, lanyha.

Tiédeur, f. langyosság.

Tiédir, v. n. langyosodni, langyulni.

Tien, enne, pron. . . . ad, . . . ed, . . . od, . . . öd, tied, a tied; les tiens, tieid.

Tierce, f. harmad, hangharmad.

Tiercement, m. túligéret egy harmaddal; árselemlés (színházban).

Tiercer, v. n. egy harmaddal többet igérni; (tht.) árát egy harmaddal

selemleni; —, v. a. harmadszor szántani.

Tiers, tierce, adj. harmadik; fièvre tierce, harmadnap hideglelés; tiercé-tat, polgárrend; parler en tierce personne, harmadik személyben szólni; —, m. harmadik; harmad, harmadrész.

Tige, f. szár, csula; nyel; — d'une botte, esismaszár.

Tignasse, f. csacsár, csacsogány.

Tignolle, f. kalászsajka.

Tignon, m. pop. hátulsó haj.

Tignonner, v. a. pop. hátulsó haját ki fordítani.

Tigre, m. tigris.

Tigré, ée, adj. csikos mint a tigris.

Tigresse, f. nősténytigris.

Tilbury, m. kétkerekű könnyű kocsi.

Tillac, m. felső földéset.

Tillaie, f. hársfával beültetett hely.

Tillau, m. sziklai szódokfa, kislevelű szilfa.

Tille, f. hárskéreg, hárshej; kétfejű kalapács.

Tillet, m. (lib.) szállítmánylevél, áruszolgáltatási nyugtatóvány.

Tilleul, m. hárs, hársfa.

Tilleur, m. kenderitörő.

Tillote, f. kenderitörlés, kenderitörés.

Timbale, f. dob, féldob, üstdob; pohár neme.

Timbalier, m. dobos, dobverő.

Timbre, m. harang (ülő nélkül), esengetyű; hang; bélyeg; bélyegdíj, bélyegpénz; (bl.) sisak; baromitaló; il a le — féle, nincs eszen.

Timbré, ée, part. et adj. (v. Timbrer); postabélyeggel ellátott; savartelműjű; (bl.) sisakos; papier —, bélyegpapiros.

Timbrer, v. a. bélyegezni; postabélyegget rányomni; iratokat megjelölni.

Timbreur, m. bélyegező.

Timide, adj. — ment, adv. félénk, csüggeteg, bátoratlan; félénken.

Timidité, f. félénkség, bátoratlanság.

Timon, m. rúd, kocsi rúd; kormány, kormánylapát.

Timonier, m. rudasló, rudas; kormányos (hajón).

Timoré, ée, adj. istenfélő; szorongó, aggályos.

Tinctorial, ale, adj. festésre szolgáló festő.

Tine, f. csőbőr.

Tinette, *f.* kis csőbőr, rocska, bocska; (dist.) bura; — à beurre, köpű, köpűlő; — de beurre, vajas bőrdönke.
Tinguer, *v. a.* (Jeu) tartani.
Tintamarre, *m. saj*, robaj, sörömbölés. [bőlni.]
Tintamarre, *v. n.* lármázni, dörömtintement, *m.* csengés; — d'oreille, fülsengés.
Tinter, *v. a.* csöndíteni, csöngetni, harangozni; —, *v. n.* csendülni; l'oreille me tinte, cseng a fülem.
Tintoin, **Tintouin**, *m.* fűszűgás.
Tipule, *f.* tipoly.
Tique, *f.* kullancs.
Tiquer, *v. n.* jászolt rágni.
Tiquet, *m. v.* Tique.
Tiqueté, *éé*, adj. pettyegetett, pettyes.
Tiqueur, *m.* jászolrágó (ló).
Tir, *m.* lövonal, lövés; löhety, löde, lövölde.
Tirade, *f.* szóár, szódszón; tout d'une —, egyhuzomban.
Tirage, *m.* húzás; (imp.) lenyomtatás; katonaszedés; nyomtatásbér; költés, hajóhúzó.
Tiraillement, *m.* vongálás, rángatás, ránczigálás.
Tirailler, *v. a.* ránczigálni, rángatni; fig. alkalmatlankodni; —, *v. n.* lödözni, csatározni.
Tiraillerie, *f.* esaládrozás.
Tirailleure, *m.* rozs lövész; csatár; váltólóvágoló, váltónyargaló.
Tiran, *v.* Tyran.
Tirant, *m.* színez, húzóssinez; esismafül; feszítőssinez; sögerenda; (mar.) víz mélysége.
Tirasse, *f.* húzóháló, szák.
Tirasser, *v. a.* et *n.* húzóhálóval fogni.
Tire, *f.* húzás; tout d'une —, egy huzomban; à — d'aile, lehetőségig sebesen.
Tiré, *éé*, adj. (v. Tirer); visage —, becselt arc; —, *m.* puskával vadász; faire un —, csak puskával vadászni.
Tire-aux-dents, *m.* mócsing.
Tire-balle, *m.* körömvas, golyóhúzóvas. [csizmaveitő.]
Tire-botte, *m.* csizmafül; csizmahúzó.
Tire-bouchon, *m.* dagaszköröm, dugaszhúzó. [vas.]
Tire-bourre, *m.* puskatizsoltó; körömtire-braise, *m.* szérvonó. [húzó.]
Tire-clou, *m.* (ouv.) szegeszípő, szeg-

Tire-d'aile, *m.* röppülés, szállás, szárnycsatlogás.
Tire-dent, *m.* foghúzó.
Tire-fiente, *m.* ganajvilla.
Tire-foin, *m.* (mar.) golyóhúzóvas.
Tire-laine, *m.* éjjeli utasatolvaj.
Tire-laisse, *m.* hasztalan remény.
Tire-ligne, *m.* rajstoll; vonalzó.
Tire-lire, *m.* persely.
Tirelirer, *v. n.* énekelni mint a pacsirta.
Tire-pied, *m.* lérdszój, lérdeveder.
Tire-plomb, *m.* ablakólomhúzó.
Tirer, *v. a.* et *n.* húzni, rángatni, ránczigálni, kihúzni, behúzni, felhúzni, kinyújtani; lecsapolni, színi, szivogatni, fejni, megfejni; kinyomni, ki-, lenyomtatni; elszűlni, löni; festeni, rajzolni; — l'épée, kardot rántani; — les bottes, csismát lehúzni; — du vin, bort lefejteni; — sur qq., valakire löni; valakire váltót intézvényezni; — au large, eltávozni, neki menni a világnak; — au long, elhúzódni; — vengeance, bosszút állani; — un plan, tervet rajzolni; — en cire, viaszba önteni, kinyomni; — sur le temps, a kellő időpontot eltalálni; — sur le rouge, veresesnek lenni; se —, húzódni, húzkodni, magát kihúzni; s'en —, magát kirántani, kibontakozni; kivergődni.
Tiret, *m.* íratfűzőssinez; kötvonal, választójel.
Tireur, *m.* lövész, vadász; (oom.) intézvényező, tukványszó; sodronyhúzó; — d'armes, vivómaster.
Tiroir, *m.* fiók, kihúzófiók.
Tirot, *m.* kis folyami hajó.
Tisane, *f.* árpalé.
Tiser, *v. n.* (verr.) szítani, piszkálni.
Tison, *m.* tüzes üszök, égés; — éteint, üszök.
Tisonner, *v. n.* tüzet szítani.
Tisonneur, *m.* szító.
Tisonnier, *m.* szítóvas.
Tissage, *m.* szövés.
Tisser, *v. a.* szöni.
Tisserand, *m.* takács, szövő; — en soie, selyemszövő; — en drap, posztós, posztóműves, posztócsináló.
Tisseranderie, *f.* szövés, takácsság.
Tissier, *m.* takács, szövő.
Tissu, *m.* szövet.
Tissu, *ue*, adj. szőtt.
Tissure, *f.* szövet, szövés.

Tissutier, *m. paszományos.*
 Titane, *m. kemeny.*
 Titillation, *f. (méd.) csiklandás.*
 Titiller, *v. a. et n. csiklandani, csiklandozni.*
 Titre, *m. czim; czimlap; felírás; okirat, okmány; jogalap; gyári rajjegy, gyárjegy.*
 Titre-planche, *m. czimrész.*
 Titrer, *v. a. czimezni; feljogosítani.*
 Titrier, *m. levéltárnok; oklevélhamisító.*
 Titulaire, *adj. czimzetes.*
 Toc, *m. jeu de —, toccateghjáték.*
 Tocan, *m. szemláng.*
 Tocane, *f. elölle.*
 Tocsin, *m. vészharang; sonner le —, félre verni a harangot.*
 Toge, *f. (ant.) tóga.*
 Toi, *v. Tu.*
 Toile, *f. vászon; (tht.) függöny; sátor; pókháló; — de coton, gyapotszövet, pamutszövet; — de ménage, házi vászon; — à voile, vitorlavászon; lever la —, a függőnyt felhuzni; baisser la —, leeresztetni a függőnyt.*
 Toilé, *m. csipkeal.*
 Toillerie, *f. vászonárúk; vászonkereskedés.*
 Toilette, *f. pipereasztal; piperetok; öltözködés; faire sa —, felöltözködni.*
 se Toiletter, *v. pr. fölpiperézni magát.*
 Toillier, *m. vászonkereskedő.*
 Toise, *f. ölmérték, öl; bányászöl.*
 Toisé, *m. ki-, föl-, mérték, megmérés; mértudalom, tértan.*
 Tolser, *v. a. ki-, föl-, megmérni, öllelmérni, föl-, megőlezeni.*
 Toiseur, *m. ki-, fel-, megmért.*
 Toison, *f. nyírt gyapju; gyapjas bő, gyapju.*
 Toit, *m. födél, tető; fig. ház; — à cochons, disznóól.*
 Toiture, *f. befödés, födelezés; tető, födél.*
 Tokai, *m. tokaji bor.*
 Tôle, *f. vasplék, vasbádóg.*
 Tolérable, *adj. — ment, adv. tűrhető; tűrhetőleg.*
 Tolérance, *f. türelem.*
 Tolérant, *te, adj. türelmes.*
 Tolérantisme, *m. vallástürelem.*
 Tolérer, *v. a. tűrni.*
 Tolet, *m. evészöszög.* [tani.
 Tollé, *m. faj; orier —, fajgatni, ríkol-*

Tombac, *m. tompak, rézarany.*
 Tombe, *f. sírkő; sír.*
 Tombeau, *m. síremlék; sír, temetőkely; fig. enyészet, végveszély.*
 Tombeller, *m. taligás, targonczás.*
 Tomber, *v. n. esni, elesni, bedőlni; összedőlni; jutni, keveredni (... ba. ... be); le jour tombe, hanyatlík a nap; le vent est tombé, csillapodott a szél; — aux pieds de qn., valaki lábához borulni; — sur qn., ráta-
 madni valakire; fig. valaki ellen ki-
 kelni; — à terre, földre esni; — ma-
 lade, megletegedni; — dans une
 maladie, valamely betegségbe esni.*
 Tombereau, *m. taliga; egy taligával,
 tele taligával.*
 Tome, *m. kötet.*
 Tomique, *m. szű.*
 Ton, *ta, pron. ... d, ... ad, ... ed.
 ... od, ... öd; tied.* [csin.
 Ton, *m. hang; fig. bon —, társalgási*
 Tondaille, *f. nyírt gyapju.*
 Tondaison, *f. juhnyírás.*
 Tondeur, *m. juhnyíró; — de draps,
 posztönyíró.*
 Tondre, *v. a. nyírni, megnyírni; el-
 lenyírni; borotválni.*
 Tonique, *adj. feszítő; spasme —, ideg-
 rángás; note —, alaphang.*
 Tonlieu, *m. helypénz.*
 Tonnage, *m. tonnapénz; tonnaszám.*
 Tonne, *f. tonna.*
 Tonneau, *m. hordó; hajóterek; — à
 bière, sörtonna; — de bière, tonna
 sör.*
 Tonnelage, *m. kádármunka.*
 Tonneler, *v. a. hálóval fogni; fig. ke-
 lepczébe keríteni.*
 Tonnelet, *m. kávas szoknya.*
 Tonneleur, *m. foglyász.*
 Tonnelier, *m. kádár, bodnár.*
 Tonnelle, *f. lugas; fogolyháló; hal-
 rekesz.* [hely.
 Tonnellerie, *f. kádárság; kádármu-*
 Tonner, *v. n. et imp. mennydörögni.*
 Tonnerre, *m. mennydörgés, ésgengés;
 mennykőcsapás, villám, mennykő.*
 Tonomètre, *m. hangmérő.*
 Tonsilles, *f. pl. torokmondola.*
 Tonsure, *f. pilis, környezet, paj-
 koszorú.*
 Tonte, *f. juhnyírás, gyapjunyírás.*
 Tontisse, *f. kárpit nyírt gyapjuból.*
 Torture, *f. halladékok, nyíradék; (mar-
 szelső parkány.*

Topaze, *f.* topáz.
 Tope, *int.* jól van! legyen!
 Toper, *v. n.* (jeu.) a betéltelt tartani; *fig.* beleegyezni.
 Topinampour, *m.* burgonya.
 Topique, *adj.* helyi, helybeli; —, *m.* helyi szer.
 Topographe, *m.* helyíró, tájíró, tájrajzoló. [tájírás.
 Topographie, *f.* helyrajz, helyírás,
 Topographique, *adj.* helyrajzi.
 Toque, *f.* csukóka.
 Toquet, *m.* gyermekfőköltő; asszonyfőköltő.
 Torche, *f.* fáklya; szalmacsutak; (tonn.) vasabroncs.
 Torche-cul, *m.* pop. seggtörő.
 Torche-nez, *m.* (man.) ajazóvas, orrcsipelető.
 Torche-pot, *m.* közönséges fakúsz.
 Torchier, *v. a.* törülni, le-, megtörülni; le-, megtisztítani, súrolni; betapasztani; (van.) süzgúszst fonni; *fig.* odamázolni, kontárkodni; *fig.* — *qn.*, valakit kiverni.
 Torchère, *f.* gyertyaláb.
 Torchis, *m.* tapasztek.
 Torchon, *m.* törődrongy; surlócsutak; piszkos, mocskos ember. [keres.
 Torcol, Torcou, *m.* tekerics, nyakte-
 Tordage, *m.* selyemsodrás.
 Tordeur, *m.* sodró, selyemsodró.
 Tordile, *m.* magtaréj.
 Tordre, *v. a.* tekerni, össztelekerni, elcsavarni, facsarni, sodorni, czérnázni.
 Tore, *m.* (arch.) vánkostag.
 Tormentille, *f.* tűmpó.
 Torminal, *m.* berkenyefa.
 Toron, *m.* (cor.) zsinag, sínór.
 Torpeur, *f.* megmerevedés, elkábulás.
 Torpille, *f.* szőbasztórója.
 Torquer, *v. a.* sodorni, fonni, göngyöltetni (dohányt).
 Torquet, *m.* donner le — à *qn.*, donner un — à *qn.*, valakit elámitni, elhíletni; donner dans le —, elámitatni magát.
 Torquette, *f.* — de tabac, göngyölt dohánylevelek.
 Torqueur, *m.* dohánygöngyöltető.
 Torréfaction, *f.* pirítás, pörkölés.
 Torréfier, *v. a.* pirítani, aszalni.
 Torrent, *m.* záporpatak, hegyi folyam.
 Torride, *adj.* forró; zone —, forró égöv.

Tors, *rae*, *adj.* sodrott, czérnázott; elcsavart, kilekert, kicsavart.
 Torser, *v. a.* tekerni, csavarni.
 Torsion, *f.* tekeredés, tekerület, csavarás.
 Torsoir, *m.* csavaróbot.
 Tort, *m.* kár; bosszúság; jogtalanság; à —, jogtalanul; à — et à travers, gond nélkül, meggondolatlanul; mettre le — sur *qn.*, a hibát valakire tolni; mettre *qn.* dans son —, valakit arról meggyőzni, hogy nincsen igaza.
 Tortelle, *f.* szegecs (növény).
 Torticollis, *m.* merev nyak; *fig.* szenteskedő; —, *adj.* görbényaku.
 Tortillage, *m.* zavaros beszéd.
 Tortillement, *m.* össztekerés, csavarás; tortillements, *pl.* fogás, mentés.
 Tortiller, *v. a.* össztelekerni, csavarni, fonni; (sharp.) sürni; —, *v. n.* vonakodni, kifogásokat tenni.
 Tortillière, *f.* kígyózóút.
 Tortillis, *m.* tekerület csifraság.
 Tortillon, *m.* tekerület; tekerés; salusztólóg.
 Tortionnaire, *adj.* (dr.) erőszakos.
 Tortionner, *v. a.* rosszul banni (... val, ... vel), méltatlankodni (valakin).
 Tortis, *m.* csomó, nyaláb, csomag, motring, báb; virágfűzér; viasztekerés.
 Tortu, *ue*, *adj.* görbe, ferdenívésű; *fig.* fonák.
 Tortue, *f.* tajkoncz, teknősbéka.
 Tortuer, *v. a.* görbitni, elgörbitni.
 Tortueux, *euse*, *adj.* görbe, tekervényes.
 Torture, *f.* kín, gyötrelm; mettre à la —, kintpadra húzni.
 Torturer, *v. a.* kizozni, gyötörni, kintpadra húzni.
 Toste, *m.* el-, ráköszöntés, áldomás; porter un —, áldomásozni, felköszönteni; —, *f.* evezőpad.
 Toster, *v. a.* el *n.* felköszönteni, áldomásozni.
 Tôt, *adv.* majd, nem sokára, rövid időn, jókor; trop —, igen korán; plus —, előbb, korábban; — ou tard, előbb vagy utóbb.
 Total, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* egész, teljes; összes, egyetemes; egészen st.; —, *m.* az egész, végösszet.
 Totalité, *f.* összeség, egész, egészet.

Touchant, *te*, adj. megindító, megható, hathatós, érintő; point —, érintkezési pont; —, prp. illetőleg.

Toucheau, *m.* (or.) próbatű, kémletű.

Touche, *f.* markolatfa vagy deszka; billentyű; íróvessző, nyelecs, palavessző; sudar, suhogó, ostorhegy, ostorcsapó; fig. ütés, vágás, csapás; csúfolás, gúnyolás, gúny; ecsetvonat; modor; egy falka ökör; — d'arbre, lombosát; craindre la —, veréstől félni.

Toucher, *v. a. et n.* érinteni, megérinteni, hozzányúlni, megilletni; hajítani, hozni; simítani; megdörgölni (delejjel); határosnak lenni, egymást érni, érintkezni; lökinteni; fig. megindítani, meghatni, elérzékenyíteni; illelni; megváltoztatni; rákenni (festéket); kikötni, partra szállani; touche, cocher! kocsis, hajts! cela vous touche, ez Kegyedet illeti; — dans la main, kezet ráadni; — qn., valakit megbántani, sérteni; — le clavecin, zongorázni; se —, *v. pr.* egymással érintkezni, egymáshoz érni; se — dans la main, kezet fogni (egymással); —, *m.* érzés, érzéketlenség; (mus.) játék.

Toueux, *m.* vontatóhorgony.

Toufan, *m.* (mar.) forgószél.

Touffe, *f.* csomó; — de cheveux, hajfűt; par touffes, tincsenként, nyálábonként.

Touffer, *v. n.* szárba indulni, bokrosodni.

Touffeur, *m.* meleg gőz.

Touffa, *ue*, adj. bokros, sűrűlevelű; sűrű, tömött.

Toujours, adv. mindig; azonban, mindazáltal, mégis; pour —, mindenkorra.

Toulet, *m.* evezősszőg.

Toupet, *m.* búb, bóbila, üstök, csomó.

Toupie, *f.* bűgőcsiga, sügatytyú; fig. ringyó. [tani.]

Toupiller, *v. n.* forogni; csigát haj-

Toupillon, *m.* csomócska.

Tour, *f.* torony.

Tour, *m.* körforgás, forgás, keringés; séta, sétálás; kis utazás; fordulat, fordulás; kerület; kiterjedés; szél, vég; fig. csíny; sor; tekeres; eszterga, esztergály; korong; gyűrőasztal; forgószék; — de cheveux, vendéghaj, álhaj; — de cou, gallér;

— à —, sorban, rendben; en un — de main, egy pillanatban; à mon —, részemről, ha rám kerül a sor; faire un —, egyet fordulni; faire un — de promenade, sétálni.

Touraille, *f.* malátakemencze.

Tourailon, *m.* szaladsőpredék.

Tourbe, *f.* csoport, sereg (ember); lözeg. [szombolap.]

Tourbier, *m.* lözegászó; marais —, Tourbière, *f.* lözegsőd.

Tourbillon, *m.* forgószél; forgony.

Tourbillonner, *v. n.* forogni.

Tourde, *f.* rigó, húrosmadár.

Tourdelle, *f.* éneklőrigó.

Tourdille, adj. cheval gris —, seregélyszürke (ló).

Tourelle, *f.* tornyocska.

Touret, *m.* kerekecske; rokka.

Tourillon, *m.* csap; ágyúcsap.

Tourmaline, *f.* berzse, söröly.

Tourment, *m.* kín, gyötrelm; fig. aggály, gond, bú.

Tourmente, *f.* tengervész, tengervihar.

Tourmenter, *v. a.* kínozni, gyötörni; szorongatni; terhelni, zaklatni; megrendíteni; ide s tova hányni; se —, *v. pr.* hányakodni; fig. aggódni; megvetemedni (fárad).

Tourmenteux, *euse*, adj. (mar.) viharos, viharzó, szélvész.

Tourmentin, *m.* előárbcztetőfa; vesscsüillő.

Tournailier, *v. n.* keringeni, körben mozogni; fig. kóborolni.

Tournant, *m.* fordulat; görbület; forgatag.

Tournant, *te*, adj. forgó; chaise tournante, forgószék.

Tourne, *f.* tromf; felpénz.

Tourne-à-gauche, *m.* (serr.) csavar-kulcs. [szara.]

Tournebout, *m.* kajla, kajszavagy finla

Tournebride, *m.* inasok tanyája.

Tournebroche, *m.* pecsenyeforgató.

Tournée, *f.* kerület, kör; séta, sétálás; csapórece, recsecsapda.

Tournefeuille, *m.* (rel.) levélfordító.

Tourne-gants, *m.* (gan.) keztyűfordító.

Tournelle, *f.* tornyocska.

Tournemain, *m.* en un —, egy pillanatban.

Tourner, *v. a.* fordítani, megfordítani; forgatni; más felé fordítani; esztergályozni; fig. fordulatot adni; homme bien tourné, jótermetű ember;

— tout en bien, *mindent jól intézni, jó irányba hozni*; — qch. en raille-rie, *valamiből tréfát csinálni*; — qn. en ridicule, *valakit nevetségessé tenni*; —, v. n. et se —, *fordulni, forogni; átváltozni, változni (... vá, ... vé)*; megszavanyodni, *megromlani; összehajadni, megaludni; pirulni, szét kapni*; fig. *fordulatot venni; válni*; la tête me tourne, *szédül a fejem, szédülök, elszédülök*; fig. *rögtön félbesszakasztani (beszédet)*.
 Tourneol, m. *napvirág; lakmusz*.
 Tournette, f. *gombolyító; pergőkalit*.
 Tourneur, m. *esztergályos; forgató*.
 Tournevent, m. *kéményborító*.
 Tournevis, m. *csavarhúzó*.
 Tourniole, f. *körömméreg*.
 Tourniquet, m. *keressziorompó; forgattyú, kallantyú; érnymasz; korong, eszterga, forduló*.
 Tournis, m. *kergeteg, kergesség, kergeség*.
 Tournoi, m. *harcozjáték, lovagjáték*.
 Tournoisement, m. *forgatás, forgás, pergés*; — de tête, *szédülés, szédülés*.
 Tournoir, m. (pot.) *szorítófa*.
 Tournoyer, v. n. *forogni; fig. lekető-rézni*.
 Tourneure, f. *fordulat; esztergályos-munka; fig. ügyesség, jártasság*.
 Tourte, f. *torta; csérnamotóla; (verr.) kőd, kőhő*.
 Tourteau, m. *olajos lepény*.
 Fourterreau, m. *gilyeszecske*.
 Fourterelle, f. *gerlicse*.
 Fourtière, f. *tortaserpenyő*.
 Fourtre, f. (ouis.) *gerlicse, gilyecske*.
 Fouaille, f. *tavasszi búza*.
 Foussaint, f. *mindsszent napja*.
 Fousser, v. n. *köhögni*.
 Fousserie, f. *köhögés*.
 Foussur, m. — euse, f. *köhögő*.
 Fout, toute, adj. *egész; mind*; —, adv. *egészen; teljesen*; — doucement, *egész esendességben*; — au plus, *legfőlebb*; — au moins, *legalább*; — auprès, *épen mellette*; — de bon, *komolyan, igazán, valóban*; — beau, *csak esendesen, csak lassa-n, halkkal!* — autant, *épen annyi*; — à point, — à propos, *épen jókor*; — de même, *épen így*; — ensemble, *együtt, egyszerre*; c'est — un, *es mind egy*; —, m. *az egész, mind,*

minden; on se fait à —, mindenhez szokik az ember; en — et partout, *minden esetben*.
 Tout-à-coup, adv. *hirtelen, rögtön, sebtében*.
 Tout-à-fait, adv. *teljességgel, merőben*.
 Tout-de-suite, adv. *legott, legottan*.
 Tout-d'un-coup, adv. *egyszerre*.
 Toute-épice, f. *kandilla; fekete kö-mény*.
 Toutefois, adj. *mégis; azonban*.
 Toute-épine, f. *mezsei kömény*.
 Toute-présence, f. *mindenüttlétel, mindenüttlenség*.
 Toute-puissance, f. *mindenhatóság*.
 Toute-science, f. *mindentudás*.
 Tout-puissant, toute-puissante, adj. *mindenható*; —, m. *a mindenható*.
 Toux, f. *köhögés, hurut*.
 Toxicodendron, m. *mérges szömörce*.
 Toxicologie, f. *méregtan*.
 Toxique, m. (méd.) *mérget*; — végétal, *nővénymérget*.
 Traban, m. *poroszló, hajdu*.
 Trabéation, f. (arch.) *gerendázat*.
 Tracas, m. *savar, szászavar, láрма, rendtelenség, robaj, zaj*.
 Tracasser, v. n. *ide s tova futni, futosni, kóborolni; savart előidézni, bajt okozni*; —, v. a. *nyugtalanítani, zaklatni*. [baj]
 Tracasserie, f. *ingerkedés, bajoskodás*.
 Tracasser, m. — ère, f. *nyugtalan ember, izgató; izgatónő, pletyka, locsogó*; —, adj. *bajt okozó, alkalmatlan, bajos*.
 Trace, f. *nyom, kerékvágás, csapa; útjelzés; benyomás*.
 Tracé, m. (fort.) *rajz*.
 Tracelet, m. *előrajzoló*.
 Tracement, m. *lerajzolás, előrajzolás; rajz, rajzolat*.
 Tracer, v. a. *rajzolni, előrajzolni, kijelölni, kipécézni, kitűzni*.
 Traceret, v. Tracelet.
 Traceur, m. *kertrajzoló*.
 Trachée-artère, f. *légcső, gége*.
 Traçoir, m. *árvész*.
 Traction, f. (phys.) *húzás, vonás, húzat, vonat*.
 Tradition, f. (dr.) *át-, kiadás; monda, szóhagyomány*.
 Traditionnel, elle, adj. — ellement, adv. *mondasszerűen; monda szerinti*.
 Traducteur, m. *fordító*. [mánu]
 Traduction, f. *fordítás; szóhagy-*

Traduire, *v. a. irr. (dr.) át-, kiszol-*
gáltatni, átadni; fordítani.
Traduisible, *adj. fordítható.*
Trafic, *m. kereskedelem, tőzs.*
Trafiquant, *m. kereskedő, tőzsér.*
Trafiquer, *v. n. kereskedni.*
Tragacanthé, *f. baktövismészga.*
Tragédie, *f. szomorujáték, tragédia.*
Tragédien, *m. szomorműködő, tra-*
gédiaködő; szomorműi, tragikai
színessz.
Tragi-comédie, *f. szomorvigjáték,*
tragikomédia.
Tragi-comique, *adj. gyászfücska,*
tragikomikai.
Tragique, *adj. — ment, adv. tragikai;*
szomorú; tragikailag; szomoruan;
—, *m. tragikai úrmód; tragédia-*
ködő.
Trahir, *v. a. elárulni.*
Trahison, *f. árulás.*
Traille, *f. repülőhid; kötél.*
Trailler, *v. a. (poh.) megrángatni (a*
madzagot).
Train, *m. menet, lépés; szekéral,*
koecial; kíséret; vonat; tutaj; tout
d'un —, *egy húzomban; l'affaire est*
en bon —, *jó irányban halad a dol-*
log; aller son —, *ösvényén halad-*
ni; être en —, *folyamban lenni;*
mettre en —, *megindítani; faire du —,*
lőrmát ütni.
Trainage, *m. szánkázás; italadó.*
Trainant, *te, adj. hurczoló, húzó.*
Trainasse, *f. húzóháló; tekerődzés.*
Trainé, *f. (oor.) szán, szánka; alatt-*
ság.
Trainé-buisson, *m. éjszaki pacstrla.*
Trainéau, *m. szán, szánka; húzóháló.*
Trainée, *f. vonal; futótűz.*
Trainé-malheur, *m. balsors fia.*
Trainé-potence, *f. fig. szerencsétlen*
ember.
Trainer, *v. a. et n. húzni, hurczolni;*
nyújtani; magával vinni; fig. maga
után vonni; vissza-, elmaradni, be-
tegeskedni; heverni; l'affaire trainé,
az ügy húzódik; se —, *v. pr. húzó-*
ni, lomhán ballagni.
Traineur, *m. húzóhálóval vadászó,*
madarászó; maradozó, szakadozó,
sereghajtó; hurczoló.
Traire, *v. a. irr. fejni, megfejni.*
Trait, *ite, part. et adj. fejtett, meg-*
fejett; argent —, *ezüstsodrony.*
Trait, *m. nyíl, lövet, lövedék; vonás;*

arczvonat; húzósszj; tollhúzás,
tollvonás; metszés (fűrészszel); fig.
vonatkozás; tout d'un —, *egy hú-*
zomban; — de pinceau, *ecsetvonat;*
cheval de —, *igás ló; — de fripon,*
csiny, gasztelt; — d'esprit, *éleses*
ötlet. [kony
Traitable, *adj. velebánkaltó; hajlé-*
Traitant, *m. közjövendőlembérlő.*
Trait d'union, *m. kötővonat.*
Traite, *f. környék, darab föld, tér;*
(com.) *kivétel, bevétel- és kivételvám;*
kereskedés; tukvány; — des nègres,
szerecsenkereskedés; — des blés, ga-
bonakereskedés.
Traité, *m. értekezés; szerződés.*
Traitement, *m. bánásmód; megpen-*
dégles; fizetés.
Traiter, *v. a. et n. banni (... val, ...*
vel); megvendégelni, lakomát adni;
kidolgozni, értekezni (... ról, ...
ról); alkudozni; gyógyítani; — de
haut en bas, *lenézőleg, megvetőle-*
banni (... val, ... vel); se —, *v. pr.*
tartgallatni; se — bien, *jó asszai-*
tartani.
Traiteur, *m. vendéglős.*
Traître, *euse, adj. áruló; hamis (álla-*
tokról); —, *m. — tresse, f. áruló;*
árulónő.
Traîtreux, *euse, adj. — eusement, adv.*
árulatos, hiteszeget; hűtellenül.
Trajet, *m. átkelés, átjárás, átmenet;*
utazás.
Trâle, *m. rigó, húrosmadar.*
Trame, *f. (tiss.) belfonal; fig. pártü-*
tés, összehozvetkezés.
Tramer, *v. n. (tiss.) fonalat felkúzni;*
fig. forralni, kezdeni.
Tramontane, *f. éjszaki szél; éjszaki;*
sarkesztillag.
Tranchant, *te, adj. éles, metssző; ig.*
elütő; csáfolhallan; —, *m. H.*
élesség.
Tranche, *f. szeletke, darabka; (rd.)*
metszés; ékszeg, hasítóék.
Tranche-couteau, *m. (rel.) metsszőes.*
Tranchée, *f. árok; futóárok, vírárok;*
tranchées, *f. pl. hasesikarás.*
Tranche-gazon, *m. (jard.) pásszítssző.*
Tranche-lard, *m. csetkés, csetbárd;*
szalonnakés, szalonnaszaló.
Tranche-montagne, *m. kérékdő.*
Trancher, *v. a. metsszeni, vágni, le-*
keresztlmetsszeni vagy vágni; fel-
vágni (ételeket); el-, szelészteni

fig. félbesszakasztani; —, v. n. fog-
ni, elcsúszni lenni; fig. határozni, vé-
gezni; elűzni (...tól, ...tól); —
court, hirtelen felhagyni; — net,
igazat beszélni.

Tranchet, m. bicsak; (serr.) átverő-
műszer.

Tranchoir, m. fatányér, vágódesszka.

Tranquille, adj. — ment, adv. nyugott,
csendes; nyugottan, csendesen.

Tranquilliser, v. a. megnyugtatni, le-
csendesíteni, lecsillapítani; se —, v. pr.
lecsendesülni; megnyugodni.

Tranquillité, f. nyugalom, csendesség,
csend. [kiegyenlítés.]

Transaction, f. meggyezés, egység,
Transalpin, ine, adj. kavasontúli.

Transborder, v. a. átrakni, átrakodni
(egyik hajóról a másikba).

Transcendence, f. túlsúly, felsőbbség.
Transcendant, te, adj. erősebb, hatal-
masabb, kiűnő; érzékfölötti, ér-
zéktűli.

Transcendental, ale, adj. érzékfölötti,
érezetűli.

Transcription, f. leírás; átírás; (com.)
átírt, áttevénny.

Transcrire, v. a. irr. leírni; átírni;
beírni; (com.) áttenni.

Transe, f. aggály, aggodalom, szo-
rongás.

Transférer, v. a. áttenni, áthelyezni;
(dr.) átruházni.

Transfert, m. járadék átruházása, át-
szolgáltatása.

Transfiguration, f. (th.) Urunk szín-
változása.

Transfigurer, v. a. (th.) megdicsőíteni;
se —, v. pr. megdicsőülni.

Transfil, m. (pap.) mintasodrony.

Transformation, f. átalakítás, átvál-
toztatás. [kiüni.]

Transformer, v. a. átváltoztatni, átala-
kítani.

Transfuge, m. szökevény.

Transfuser, v. a. átönteni.

Transfusion, f. átöntés.

Transgresser, v. a. áthágni, átlépni.

Transgresseur, m. áthágó.

Transgression, f. áthágás.

Transiger, v. n. egységre lépni, meg-
egyezni.

Transir, v. a. áthatni, megmerevíteni,
dermesztetni; —, v. n. megmereved-
ni, megdermedni.

Transissement, m. megmerevedés, me-
revülés.

Transit, m. menetlevél; commerce de
—, átviteli kereskedés.

Transitif, ive, adj. (gr.) átható.

Transition, f. (mus.) átmenet.

Transitoire, adj. mulékony, ideiglenes.

Translatif, ive, adj. (dr.) átvitő, átlevő.

Translation, f. átvitel, áttétel.

Transmarchement, m. elszállítás.

Transmarin, ine, adj. tengertúli, ten-
gerentúli.

Transmettre, v. a. irr. áttenni, átadni,
átengedni, ráhagyni, átzállítani, át-
küldeni; terjeszteni, tenyészteni;
se —, v. pr. terjedni, tenyészni.

Transmigration, f. vándorlás.

Transmissible, adj. átengedhető, át-
vihető, átküldhető.

Transmission, f. átengedés, áttétel,
átadás.

Transmutable, adj. átváltoztatható, el-
változható.

Transmuer, v. a. átváltoztatni.

Transmutabilité, f. átváltoztathatóság,
elváltozhatóság.

Transmutation, f. át-, elváltoztatás,
elváltozás.

Transparence, f. átlátszóság.

Transparent, te, adj. átlátszó, átlátssa-
tos; —, m. vonallap; átlátzókép.

Transpercer, v. a. átstúrni, átfúrni,
keresztülűfni.

Transpirable, adj. kigőzölögghető.

Transpiration, f. kigőzölögés.

Transpirer, v. n. kigőzölögni; fig. el-
hűsedni.

Transplantation, f. átültetés.

Transplanter, v. a. átültetni.

Transport, m. elvitel, elszállítás, száll-
ítás, átszállítás; szállítmány; át-
tétel, átvitel; átmenet, átkelés, át-
járás; el-, odaengedés, átszolgál-
tatás; (com.) áttét, áttevénny; elra-
gadtatás, kiűrés, költői ihlettség,
lelkessétség; hirtelenség, hirtelen
harag; (dr.) megszemlélés.

Transportable, adj. szállítható, el-
vihető.

Transporter, v. a. elvinni, elszállítani;
átültetni; átvinni; átengedni; fig.
elragadni; être transporté de fureur,
dühösködni; se —, v. pr. (dr.) hely
szinén megjelenni; fig. magát elra-
gadtatni (valami által); eszmélet-
lenné válni, magán kívül lenni.

Transporteur, m. szögmérő.

Transposer, v. a. áttenni, áthelyezni.

Transpositif, ive, adj. áttevő, át-helyező.

Transposition, f. áttétel.

Transrhenan, ane, adj. rajnatáli.

Transsubstantiation, f. (th.) állénye-gülés, urtesttéváltozás.

Transsudation, f. kiizzadás.

Transsuder, v. n. kiizzadni; átszivá-rogni.

Transvaser, v. a. átöltöteni.

Transversal, ale, adj. — alement, adv. kereszt, haránt; keresztül, keresztbe, keresztben.

Transverse, adj. kereszt . . ., haránt, részletes. [kás.

Trantran, m. fam. slendrián, agg szo-

Trapèze, m. dülény, ferdény.

Trappe, f. csapónjító; függőablak; kelepce; trappistaszerzet.

Trappiste, m. trappistaszerzetes.

Trapu, ne, adj. zömök.

Traque, f. hajtóvadászati.

Traquenard, m. (man.) félporocska, koczogás; görényfogó, görényke-lepese.

Traquer, v. a. (chass.) körülhálózni; körülvenni, körülfogni.

Traquet, m. kelepce, fogóvas; ma-lomzörgés.

Traqueur, m. (chass.) hajtó.

Trasi, m. földi mogyoró.

Trassant, m. (com.) tukványzó, intéz-vényező.

Trasse, m. (pap.) legsúlyosabbféle rongy.

Trasser, v. a. (oom.) tukványozni, in-tésvényezni.

Trau, m. mély út, öblös út.

Traumatique, adj. (méd.) genyesztő.

Travade, f. (mar.) sivatár, főrgeteg.

Travail, m. (pl. travaux) munka, do-log; szénymunka; lókaloda (pl. tra-vaills); számadás (pl. travails); — d'enfant, vajadás, vajudozás.

Travailler, v. n. dolgozni; megve-to-medni (fáról); peszegni, forrni, bu-zogni, kelni; mozogni; ce mur tra-vailla, e fal súlyed; —, v. a. meg-munkálni, kidolgozni; nyugtalanítani, szargatni, zaklatni; se —, v. pr. ve-szódni; se — pour rien, semmiért aggódni; se — l'esprit, fejét törni (valamin).

Travailleur, m. — euse, f. dolgo-s, munkás; szénész; munkásnő, dol-gosnő.

Travaux, (pl. v. Travail) munkálatok, művek, ténnyek, eszlekedetek.

Travée, f. (arch.) kőz, lap.

Traverse, m. keresztben fekvés, haránt, ferdeség; szabálytalanság; fig. so-nákság; à —, an —, keresztül (. . on, . . en, . . òn); en —, kereszt-ben; de —, keresztbe; fondakul; en-tendre tout de —, mindent rosszul vagy fondakul érteni; parler à tort et à —, összevissza beszélni; regarder de —, görbe szemmel nézni; here-gosan ránézni.

Traverse, f. keresztfa, átfá, kereszt-gerenda, keresztvonal, keresztái; fig. baj, viszonytalanság, viszály; rue de —, keresztutca; à la —, kőzbe.

Traverse, f. átkelés, átjárás.

Traverser, v. a. et n. keresztülmenni, jární, lovagolni, áthajózni; áthalni; akadályozni, gátolni; — une rue, valamely utcán keresztülmenni; — un pays, valamely országon kereszt-ülutazni.

Traversier, ère, adj. rue traversière, keresztutca; fűte traversière, ha-rántip; —, m. hidas, komp.

Traversin, m. fejalj, vánkös; kereszt-fa, átfá; fenékfa.

Traverse, f. (ohem.) keresztküszöb.

Travestir, v. a. átlöltöztetni, átruhá-ba öltöztetni; fig. gúnymásolni; se —, v. pr. átruhába öltözködni; fig. let-tetni magát, színeskedni.

Travestissement, m. átlöltöztetés; ál-öltözet; tettetés, színlés.

Travon, m. pócz, póczológerenda.

Travouil, m. fonalgombolyító.

Traye, f. léprigó.

Trayon, m. csécs, lögybimbó.

Trébucher, v. n. bollandi; elesni; tul-súlyunak lenni; fig. hibázni.

Trébuchet, m. madárkelepce, madár-fogó; aranymérleg.

Trécheur, m. (bl.) szegély, szél.

Tréfiler, v. a. sodronyt húzni.

Tréfilerie, f. sodronyhúzás.

Tréfileur, m. sodronyhúzó.

Tréfle, m. lóhere; makk (kártyában).

Tréfler, v. a. (mon.) el-, felbányolni.

Tréfond, m. telek, föld, jószág.

Treillage, m. rácsosát, rostélyzat.

Treillager, v. a. rácsosattal körül-venni.

Treille, f. lugas, szőlőlugas; nyelc-rács; varsa, tapogató.

Treillis, *m. rács, rostély; fényes vászon; ábronygüstös vászon.*
 Treilliser, *v. a. berácsosni, berostélyosni.*
 Treisaine, *f. tizenháromból álló mennyiség.*
 Treise, *adj. tizenhárom; tizenharmadik (napja a hónap); —, m. tizenharmadik.*
 Treisième, *adj. tizenharmadik; —, m. tizenharmad.*
 Treisièmement, *adv. tizenharmadszor.*
 Tréma, *m. (gr.) válpont, választópont.*
 Tremblante, *f. nyárfás, nyárerdő.*
 Tremblant, *m. (org.) rezgőhang; rezgetű, rezgelyű.*
 Tremble, *m. rezgő nyárfa, rezgenyár.*
 Tremblement, *m. rezsketés, rezgés; trilla; — de terre, földrengés.*
 Trembler, *v. n. rezsketni, remegni.*
 Trembleur, *m. — euse, f. félénk ember; quaker; félénknő; quakernő.*
 Trembloter, *v. n. kissé rezsketni, borzadni.*
 Trémie, *f. garatfők, garat; sémérték; füstbolt, füstfogó.*
 Trémois, *m. babótlakarmány.*
 Trémoussement, *m. rázás, rázkodás.*
 Trémousser, *v. n. — des ailes, szárnyaival csattogni; se —, v. pr. ugrálni, szökdecselni; sürgőldödni, mozogni.*
 Trémoussoir, *m. mozgony.*
 Trempe, *f. aczéledzés; edzet, keménység; (imp.) megnedvesítés; ráöntés, rátöltés, öntelek, öntet; fig. faj, fajta; gens de même —, egybordaiban szőlő vagy egyszőrű emberek.*
 Tremper, *v. a. beázlatni, megnedvesíteni; edzeni; — la soupe, a levest lálni; —, v. n. ázni; valamiben részt venni.*
 Tremperie, *f. (imp.) beázlatókamra.*
 Tremplin, *m. szökőpad, ugrópad.*
 Trempoire, *f. áztatókád.*
 Trentaine, *f. harmincz, harmincz darab. (minczadik.)*
 Trente, *adj. harmincz; —, m. har-*
Trentième, adj. harminczadik; —, m.
harminczad, harminczadrész.
 Tréou, *m. vészvitorla, viharvitorla.*
 Trépan, *m. lékesh, agyfuró; földfuró.*
 Trépanation, *f. lékezés, lékelés.*
 Trépaner, *v. a. lékezni, lékelni (koponyát); megfúrni.*
 Trépas, *m. kimulás, halál; (mar.) szoros átjárás.*

Trépasser, *v. n. kimulni, meghalni.*
 Trépitation, *f. remegés, rezsketés.*
 Trépied, *m. három, vasláb.*
 Tréplignement, *m. tombolás, dobogás; tipegés.*
 Trépigner, *v. n. tombolni, dobogni, dörmöbölteni; tipegni.*
 Trépiont, *m. Trépointe, f. (cord.) ráma.*
 Très, *adv. nagyon, igen, fölülte.*
 Tré-sept, *m. játék neme.*
 Trésillon, *m. (oharp.) ellenfa, sárfa.*
 Trésor, *m. kincs; kincstár.*
 Trésorerie, *f. kincstár (angolhonban); pénzügy.*
 Trésorier, *m. számtartó; kincstárnok.*
 Trésorière, *f. gondviselőnő (záradékban).*
 Tressaillement, *m. rezsketés, borzadás, felszökés, fölrezenés.*
 Tressaillir, *v. n. érr. borzadni, felszökni, fölrezenni; — de joie, rezsketni örömben.*
 Tresse, *f. passomány; hajfonadék, hajfonat.*
 Tresser, *v. a. fonni.*
 Tresseur, *m. hajfonó, hajfonász.*
 Trest, *m. vitorlavászon neme.*
 Tréteau, *m. szolgálfa, állás, talap; nyújtópad; — de soieur, sürészláb.*
 Treu, *m. háló neme (ollótilan rákok fogdosására).*
 Treuil, *m. forgótengelyfa.*
 Trève, *f. fegyverszünet; fig. nyugalom; — de compliments, hagyjuk abban a bókokat.*
 Trévier, *m. vitorlakészítő.*
 Trévire, *f. korcsolyakötél.*
 Trévire, *v. a. (mar.) hengeríteni, korcsolyázni.*
 Trézalé, *é, adj. hasadékos, repedékos (porcellánról).*
 se Trézaler, *v. pr. repedezni (porcellánról).*
 Triade, *f. (mus.) hármashang.*
 Triage, *m. kiválogatás, kiválasztás; (for.) vágás.*
 Triangle, *m. háromszög.*
 Triangulaire, *adj. háromszögű.*
 Triangulation, *f. háromszögelés.*
 Triballe, *f. (pell.) tiló.*
 Triballer, *v. a. (pell.) tilólni.*
 Tribord, *m. kormányfél (hajón).*
 Tribu, *f. egyesület, társaság, néposztály, néptörzs.*
 Tribulation, *f. szomorúság.*
 Tribule, *f. sulyom.*

Tribun, *m. tribunus*; — du trésor, *hadi kincstárnok*.

Tribunal, *m. törvényszék*; — de cassation, *semmitlőszék*; — d'appel, *fel-törvényszék*; — de commerce, *kereskedelmi törvényszék*.

Tribunat, *m. tribunatus*.

Tribune, *f. szónokszék*; *kar, templomkar, templomkarzat*; *emelvény*.

Tribut, *m. adó*; *bér*.

Tributaire, *adj. adóköteles, bérköteles*.

Tricénaire, *adj. harmincznapí*.

Tricéphale, *adj. háromfejű*.

Tricher, *v. a. et n. megcsalni (játékban)*.

Tricherie, *f. csalás (játékban)*.

Tricheur, *m. csaló (játékban)*.

Trichome, *m. (méd.) lengyelfűrt*.

Tricoises, *f. pl. harapófogó*.

Tricolor, *m. aranyfácán*.

Tricolore, *adj. háromszínű*.

Tricon, *m. (jeu.) három egyenlő kártya*.

Tricot, *m. kötés*; *kötött, mű, kötőncz*; *dorong*.

Tricotage, *m. kötés*; *kötésdij*; *csipke-kötés*.

Tricotée, *f. kockakalapényszerpenyő*.

Tricoter, *v. a. kötni*; *csipkét verni*.

Tricoteur, *m. — euse, f. kötő*; *csipke-verő*; *kötőnő*; *csipkeverőnő*.

Trietrac, *m. játék neve*.

Tride, *adj. eleven, élénk, sürge*.

Trident, *m. háromágú villa, szigony*.

Triennal, *ale, adj. háromévi, hároméves*.

Trier, *v. a. kiválogatni, kiválasztani*; *szétválogatni*; *kiselejtteni*.

Trieur, *m. ki-, szétválogató*; *érválasztó*.

Trieuse, *f. rongyszétválogatónő*.

Trifide, *adj. háromoszlasú, háromrészű*.

Triflore, *adj. háromvirágú*.

Trigamie, *f. háromnejűség, háromhüvesűség*.

Trigaud, *aude, adj. alattomos*; —, *m. alamuzzi*.

Trigauder, *v. n. fam. ravaszkodni, cselszorgásokkal élni*.

Trigauderie, *f. fam. alattomos ravasz-ság, alamuzziság*.

Trige, *f. hármass fogat*.

Trigémeau, *m. hármass gyermek, hármass*.

Triglyphe, *m. (arch.) háromvölgyű tag, háromvölgy, hármass síp*.

Trigone, *adj. hároméltű*.

Trigonelle, *f. (bot.) bakszarvu lepkeszeg, bakszarvu fű*.

Trigonométrie, *f. háromszögtan, háromszögmérés*.

Trigonométrique, *adj. — ment, adv. háromszögtani; háromszögmérési; háromszögtanilag, háromszögmérésileg*.

Tril, Trille, *m. (mus.) trilla*.

Trilatéral, *ale, adj. háromoldaltű*.

Triller, *v. n. trillázni*.

Trillion, *m. trillió*.

Trilogie, *f. háromzat*.

Trimbaler, *v. a. pop. magával csipelni, huczolni; kicsúfolni*.

Trimer, *v. n. pop. sáradásig futkározni*.

Trimestre, *m. évnegyed*; *par —, évnegyedenként*.

Trin, ine, *adj. (astr.) hármass, háromszög*.

Tringa, *m. libucz, bibicz*.

Tringle, *f. függőnyrúd*; *sorgatyú (ablakon)*; *horgas lécz*; *karimalecz; szineg*.

Tringler, *v. a. (oharp.) szinórra venni*.

Tringlette, *f. (vit.) üvegtábla*.

Trinitaire, *m. keresztess barát*.

Trinité, *f. háromság*.

Trinquart, *m. heringcsónak*.

Trinquer, *v. n. fam. inni, poharakat összekocszintani*.

Trinquet, *m. előárbocz (gályán)*.

Trinquette, *f. háromszegletű vitorla*.

Trio, *m. (mus.) trio, hármass*.

Triplet, *m. hármassnyolcas, hármasskörvers*.

Triumphal, *ale, adj. diadalmi*.

Triumphateur, *m. diadalmaskodó*.

Triomphe, *m. diadal, diadalom*; *győzelem*; —, *f. tromf*.

Triompher, *v. n. diadalmaskodni*.

Tripaille, *f. pacsal, bél*.

Tripartite, *adj. hármass, három részből álló*.

Tripe, *f. bél, pacsal*.

Tripe-madame, *f. borsos szaka, szaka*.

Triperie, *f. pacsalvásár*.

Tripétale, *adj. háromlevelű*.

Triphthongue, *f. hármass hangzó*.

Tripier, *m. — ière, f. pacsalárús; pacsalárusnő*.

Triple, *adj. — ment, adv. hármass; hármassan*; — *croche, háromszög*.

Triplement, *m. hármass, meghármass*.

**Tripler, v. v. hármazni, meghármaz-
tálni.**

Triplieité, f. hármasság.

Triplique, f. (dr.) harmadválász.

**Tripliquer, v. n. (dr.) harmadválaszt
adni.**

Tripoli, m. pallér föld, szimag.

Tripolir, v. a. pallér földdel sikárolni.

Tripot, m. labdaház; játékház.

**Tripotage, m. pocsolás; zagyvalék;
eszefogás.**

**Tripoter, v. a. et n. pocsolni, moncsol-
ni; fig. összezavarni; koholni.**

Tripotier, m. labdamester.

Trigue, f. dorong.

Trigue-balle, m. golyótárszekér.

Triquer, v. a. kiválogatni. [bak.

Triquet, m. (oharp.) kecskeláb, állás-

Trirème, f. hármevezetű hajó.

**Trisaleul, m. — eule, f. ősnagyapa;
ősnagyanya.**

**Trisection, f. három egyenlő részre
osztás.**

Trisme, m. szájjörcs, szájcsukulás.

**Triumylabe, adj. háromszótagu; —, m.
háromtagu szó.**

Triumylabique, adj. háromszótagu.

**Triste, adj. — ment, adv. szomorú;
szomoruan.**

Tristesse, f. szomorúság.

Trisulce, adj. hárompalátu.

Triton, m. kőrtesiga; (mus.) hármashang.

Triturable, adj. dörzsölékény.

Trituration, f. széldörzsölés.

Triturer, v. a. széldörzsölni.

Triumvirat, m. hármasság, uraság.

Trivelin, m. bohócs, ugrócs.

**Trivial, ale, adj. — alement, adv. al-
jas; aljasan.**

Trivialité, f. aljasság.

Troc, m. csere.

**Trocar, m. (ohir.) csaptű, csapkés,
fűresap.**

Trochalque, adj. lejtű, lejtőlábú.

Troche, m. fodorcsiga.

Trocher, v. n. sarjazni.

**Trochet, m. nyáláb (gyümölcs); — de
fleurs, virágbokréta.**

Trochisque, m. orvosgolyócskák.

**Trochomètre, m. (mar.) útmérő, járat-
mérő.**

Troène, m. vesszős fagyal.

**Troglodyte, m. odorlakó, barlang-
lakos.**

Trogne, f. posók arca.

Trognon, m. torzsa; magrejtő, magtok.

Trois, adj. három.

**Troisième, adj. harmadik; —, m. har-
madrés, harmad; harmadosztályos;
—, f. harmadik osztály.**

Troisièmement, adv. harmadszor.

**Trôler, v. a. et n. magával czipelni,
magával huzcsolni; kóborolni, kó-
szálni.**

Troller, v. a. (ohass.) ki-, szétfűzni.

Trombe, m. vizoszlop, vízforgatag.

Tromblon, m. ágyú, bombamozsár.

Trombone, m. púzon, gyásztrombita.

**Trompe, f. vadászkürt; trombita; do-
romb; szíp, szivány, orr, orf, or-
mány; borszivó, lopó; kőrtesiga.**

**Tromper, v. a. csalni, megcsalni, ámit-
ni; meghiusítani; se —, v. pr. csa-
lódni, csalatkozni.**

Tromperie, f. csalás.

**Trompeter, v. a. kűrtrombitálni, kikűr-
tölteni.**

**Trompette, f. trombita; — écoutante,
hallcső; — parlante, szócső; sonner
de la —, trombitát fűni, harsonázni;
—, m. trombitás.**

**Trompeur, m. — euse, f. csaló; csa-
lónő; —, adj. csalárd, csalfa, csa-
lóká.**

**Tronc, m. törzs, törzsök, tő, tőke;
(anat.) derék; fig. fődolog, a dolog
veleje.**

Tronche, f. tuskó.

Tronchet, m. üldőtőke; vágótőke.

Tronchon, m. gyöngyhal.

Tronçon, m. levágott (letört) darab.

Tronçonner, v. a. el-, szétdarabolni.

**Trône, m. királység, trón, trónus; —
épiscopal, püspöki szék.**

Tronière, f. harcsgát lörése.

Tronqué, ée, adj. csonkított, csonka.

Tronquer, v. a. csonkítani.

**Trop, adv. igen, nagyon, kellelén túl;
pas —, nem igen; par —, nagyon is;
o'en est —, ez kellelénél több, e már
nagyon is sok; rien de —, nem kell
túlózni semmit; être de —, feles-
legesnek lenni; —, m. felesleg.**

Trope, m. szókép.

Trophée, m. diadalmi jel; műcsifrázat.

**Tropique, adj. melegdűvű, forródűvű;
—, m. naptérűb, napfordító, viszűb.**

Tropologique, adj. képleges, képlegi.

**Troquer, v. a. cserélni (valakivel), el-,
fűlcserélni. (rűlűb.)**

Troqueur, m. — euse, f. cserélű; cse-

Trot, *m. üg, ügetés; aller au —, ügetni.*
 Trottede, *f. kis lovaglás, kis sétakocsiás.*
 Trotte, *f. út, tér.*
 Trotte-menu, *ue, adj. tipegő.*
 Trotter, *v. n. ügetni; fig. sokat járkálni.*
 Trotteur, *m. ügető.*
 Trottin, *m. járóinas.*
 Trottoir, *m. gyalogút, járda.*
 Tron, *m. lyuk.*
 Troubadour, *m. trubadur, szerelem-dalnok.*
 Trouble, *adj. homályos, sávaros; voir —, homályosan, nem világosan, nem tisztán látni; —, m. nyugtalanság, sávar, vihály, zenebona.*
 Trouble, *f. v. Trouble.*
 Trouble-eau, *m. meretytyű, meregető, zurboló.*
 Trouble-fête, *m. örömsávaró, örömháborító.*
 Troubler, *v. a. sávarni, megsávarni; fig. háborgatni; félbeszakasztani; se —, v. pr. megsávarodni; fig. borulni, homályosodni; fig. aggódni, megsávarodni, bonyolodni; le temps se trouble, borúl (az ég).*
 Trouée, *f. nyílás (cserjében stb.).*
 Trouer, *v. a. átlýkaszteni.*
 Trouille, *f. olajszak, olajörkőly; pain de —, olajos lepény. [tyű.]*
 Trouillotte, *f. kis meregető, kis meret-*
 Trou-madame, *m. játék neme.*
 Troupe, *f. csapat, csoport, legénység; — de voleurs, rablócsapat; par —, en —, csoportonként; troupes, pl. had, hadsereg.*
 Troupeau, *m. nyáj, esorda.*
 Trousse, *f. kis csomó, kötet, nyálábka; tegez; trousses, pl. redőz nadrág; mettre aux —, utána küldeni; être aux — de qn., nyakán lenni valakinek.*
 Trousseau, *m. csomó, köteg; kelengye.*
 Trousse-étrier, *m. kengyelcsíj.*
 Trousse-pète, *f. pop. tudákos, kotnyeles.*
 Trousse-queue, *m. farmatring, farszíj.*
 Trousser, *v. a. fölemelni, felkötöni, fel-törni, felgyűrni, felhúzni; farkát felkötöni (a lónak stb.); fig. hamar elvégezni; elkapkodni; — baggage, sátorfáját fölzedni, odább állani; se —, ruháját fölemelni, felfogni,*

felgyűrkdzni, felkötőzködni; cheval bien troussé, jóltermetű ló.
 Troussis, *m. felgyűr redő, felhajítás.*
 Trouvable, *adj. található, megtalálható. [dolog.]*
 Trouvaille, *f. lelemény, találmány, lelt*
 Trouvé, *éé, part. et adj. (v. Trouver); enfant —, talált gyermek, lelelcsz.*
 Trouver, *v. a. találni, megtalálni, ki-találni; Je lui trouve de l'esprit, én őt éssesnek tartom; aller — qn., va-lakit meglátogatni; se —, v. pr. ta-lálkozni; lenni, érseni magát; je m'en trouve bien, ez kedvemre van; se — en un lieu, valamely helyen megjelenni; se — mal, rosszul érseni magát, rosszul lenni; elájulni.*
 Trouvère, Trouveur, *m. kevényész, szerelemdalnok.*
 Trouveur, *m. jó vizsla.*
 Tru, *m. vm. segédpénz.*
 Truand, *m. pop. csavargó, kőborító.*
 Truandaille, *f. pop. koldusnép, koldusok.*
 Truander, *v. n. pop. kőborolni.*
 Truble, *f. meregető, merettyű.*
 Trubleau, *m. kis meregető.*
 Trucheman, Truchement, *m. magyarázó, tolmács.*
 Trucher, *v. n. pop. koldulni.*
 Trucheur, *m. pop. koldus, kőborító.*
 Truelle, *f. vakolókánál.*
 Truelleé, *f. vakolókánálal tele.*
 Truellette, *f. kis vakolókánál.*
 Truffe, *f. szarvasgomba; — d'eau, szlyom. [m.]*
 Truffer, *v. a. szarvasgombával készü-*
 Trufferie, *f. pop. család, csalárdtság.*
 Truffeur, *m. pop. csaló.*
 Truffière, *f. szarvasgombatermő föld.*
 Truile, *f. magló, maglóserítés, kocsa-díszó.*
 Truite, *f. pisztráng; — saumonée, ge-lőcsa. [foltos.]*
 Truité, *éé, adj. vöröspetytyes, vörös-*
 Truiton, *m. kis pisztráng.*
 Trumeau, *m. ablakköztükör; ablak-közfal.*
 Tu, toi, te, pron. te, téged, tégedel, neked; tais-toi, hallgass!
 Tu, tue, part. v. Taire.
 Tuage, *m. levágás, ölés, leölés; vágó-díj. [ketellen.]*
 Tuant, te, adj. fam. terhes, bajos, tár-
 Tu-autem, *m. fam. földolog.*
 Tube, *m. cső; — acoustique, hallcső.*

Tuberoule, m. (bot.) gumó, gümő; *bütyök, csomó; paltandás, fakadék (a testen).*
Tuberculeux, euse, adj. gumós, gümős; *bütykös, csomós.*
Tubéreuse, f. tubarózsa.
Tubéreux, euse, adj. (bot.) gumós.
Tubérosité, f. (bot.) gumó, gümő; *bütyök.*
Tubulaire, adj. (bot.) csöded, csöves.
Tudesque, adj. ónémet; ószabásu, ószerű.
Tudieu, int. teringettél!
Tue-loup, m. farkasölő sisakvitéz.
Tue-mouche, m. légyölő galócza; *légycsapó.*
Tuer, v. a. ölni, megölni; *leölni, levágni, vágni; tönkre tenni.*
Tuerie, f. öldöklés, mészárlás; *fam. vágószin.*
Tue-tête, adv. à —, minden erejéből.
Tueur, m. disznóölő; — *de gens, vasgyáró.*
Tue-vent, m. szélernyő.
Tuf, m. darázskő.
Tufter, ère, adj. darázskőnemű.
Tuille, f. cserépszindely, fűdcserép, fűdcserép, tégla.
Tuilleau, m. tégladarab.
Tuiler, v. a. (drap.) szímitni.
Tuilerie, f. téglaegető (hely), téglaegetés; *tuilleries, pl. tuileriák, fejedelmi palota (Párisban).*
Tuillier, m. téglaegető.
Tulipe, f. tulipán.
Tulipier, m. tulipános pompafa.
Tulle, m. hálószővet.
Tuméfaction, f. feldagadás, daganat.
Tuméfier, v. a. daganatot okozni; *se —, v. pr. dagadni, fel-, megdagadni.*
Tumeur, f. daganat.
Tumulte, m. zivaj, zaj, zibongás, zendülés, zenebona.
Tumultuaire, adj. — ment, adv. zajgó, zivajgó; *zajogva, zivajjal.*
Tumultueux, euse, adj. — eusement, adv. lármás, zajos; *lármasan, lármaival, zajogva.*
Tunelle, f. alsó öllönyke.
Tunique, f. öllönyke, köntös; *hártya.*
Tunnel, m. alagút.
Turban, m. turbán, csalma.
Turbe, f. csoport.
Turbine, f. karpadozat.
Turbine, ée, adj. csigadad.

Turbot, m. kővi vagy legnagyobb fél-szeguszó.
Turbotière, f. halszerpenyő.
Turbulemment, adv. zajosan, hevesen.
Turbulence, f. zaj, hevesesség.
Turbulent, te, adj. zajos, heves.
Ture, m. török nyelv.
Turcie, f. (hyd.) kögát, kötőlés.
Turcoin, m. levelezőrfonal.
Turelure, f. kördal, körrim.
Turgescence, f. feldagadás, megdagadás.
Turion, m. tőhajlás.
Turlupin, m. aljas tréfaüző.
Turlupinade, f. aljas tréfa.
Turlupiner, v. n. aljas tréfát űzni, elcseszkedni; — *v. a. kötekedni, ingerkedni (... val, ... vel).*
Turlut, m. erdei pacirta.
Turlutaine, f. madárgorgona.
Turluter, v. n. dúdolni, dudálni.
Turneps, m. karórépa.
Turpitude, f. gyalázatosság, gyalázat.
Turquette, f. forrasztófü, sérfü.
Turquin, ine, adj. török.
Turquoise, f. törökle, törökkő.
Turriculé, ée, adj. toronyalakú.
Tussilage, m. szattyú.
Tutélaire, adj. védő; *ange —, őrangyal, védangyal.*
Tutèle, Tutelle, f. gyámság, gyámnokság; *fig. ótalom.*
Tuteur, m. gyám, gyámnok; *védkaró.*
Tutle, f. hűlakorom, horganyvirág.
Tutoiement, Tutoiment, m. tézés, tégetés, tevel szóbitás.
Tutoyer, v. a. tézni, tégetni, tevel szóbitni.
Tutrice, f. gyámnő.
Tuyan, m. cső; szár; tollszár; orgonasíp.
Tuyère, f. fűvőcső.
Tymbale, v. Timbale.
Tympan, m. fildob; *homlokkal síkja; (men.) táblázat, ajtóablázat; (horl.) kerékzet.*
Tympaniser, v. a. rossz hírbe keverni nevetségessé tenni.
Tympanite, f. szélkór.
Tympanon, m. (mus.) csümbalom.
Type, m. előkép, eredeti kép, minta, jelkép; *nyomdabetű.*
Typhus, m. hagymáz.
Typique, adj. képleges, előpéldázatos, jelképes.
Typographe, m. nyomdász.

Typographie, *f.* nyomdászati; nyomda.
 Typographique, *adj.* nyomdai, nyomdászati.
 Tyran, *m.* zsarnok.
 Tyranneau, *m.* kis zsarnok. [nokölő].
 Tyranicide, *m.* zsarnokölés; zar-

Tyrannie, *f.* zsarnokság.
 Tyrannique, *adj.* — ment, *adv.* zsarnoki; zsarnokilag.
 Tyranniser, *v.* a. zsarnokoskodni.
 Tyron, *m.* kezdő, ujoncz.

U.

Uberty, *f.* vm. bőség, bővelkedés.
 Ubiquité, *f.* mindenüttléte, mindenüttesség.
 Uhlán, *m.* uhlános, dsidás.
 Ukase, *m.* ukáz, oroszczári parancs.
 Ulcération, *f.* genyedés, fekélyezés; fig. elkeseredés.
 Ulcère, *m.* fekély.
 Ulcérer, *v.* a. genyesztetni; fig. elkeseríteni; —, *v. n.* el s' —, *v. pr.* meggyülni, megevesedni, meggenyedni.
 Uligineux, *euse*, *adj.* posványos.
 Ulérieur, *eure*, *adj.* — eurement, *adv.* túlsó; további; túl; továbbá.
 Ultimatum, *m.* végnyilatkozat.
 Ultra, *m.* túlsó.
 Ultramondain, *aine*, *adj.* világontúti, földfeletti.
 Ultramontain, *aine*, *adj.* havason túli.
 Ultra-royaliste, *m.* túlsó királyi.
 Un, *une*, *adj.* egy; — a —, egymás után, egyenként; —, *m.* egy, egyes, egyszem (kártyában).
 Unanime, *adj.* — ment, *adv.* egyértelmű; egyértelműleg. [tés].
 Unanimité, *f.* egyértelműség, egyetértés.
 Uni, *ie*, *adj.* sik, sima; egyszerű; egyesült; —, *adv.* simán.
 Unicolore, *adj.* egyszínű.
 Unicorn, *m.* kétfogú (hal).
 Uniforme, *adj.* — mément, *adv.* egyded, egyforma; egyformán; —, *m.* egyenruha.
 Uniformer, *v.* a. egyenruházni; egyenlővé tenni.
 Uniformité, *f.* egyidomuság, egyformaság, egyenlőség.
 Unilatéral, *ale*, *adj.* egyoldalú.
 Uniment, *adv.* egyenlően, egyenesen, egyszerűen; kereken.
 Union, *f.* egyesülés; egység.
 Unique, *adj.* — ment, *adv.* egyetlen, egyetlenegy; kizárólagos; kitűnő; egyedül stb.

Unir, *v.* a. egyengetni, simítani; egyesíteni, összekapcsolni; összeogni; s' —, *v. pr.* egyesülni.
 Unisson, *m.* egyhanguság; fig. összhangzás.
 Unissone, *adj.* egyhangu.
 Unitaire, *m.* egységihívő, unitarius.
 Unité, *f.* egység.
 Univers, *m.* mindenség, világegyetem.
 Universaliser, *v.* a. közönségesíteni, egyetemitni.
 Universalité, *f.* egyetemesség, általánosság.
 Universel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* közönséges, általános; közönségesen, általánosan; —, *m.* általánosság.
 Universitaire, *adj.* egyetemi.
 Université, *f.* egyetem.
 Univoque, *adj.* közértelmű.
 Unzie, *f.* kánforfü.
 Upis, *m.* lisztretjény.
 Urane, *m.* sárgany.
 Uranographie, *f.* égrajz.
 Urbain, *aine*, *adj.* városi, városias.
 Urbanité, *f.* udvariasság, nyájasság.
 Ure, *m.* bölény.
 Urée, *f.* húgyany, húgyanyag.
 Uretère, *m.* hüdvezéd, húgyvezet. [tés].
 Urèthre, Urètre, *m.* húgycső.
 Urgence, *f.* sürgető szükség; il y a —, a dolog sürgős.
 Urgent, *te*, *adj.* sürgős, sürgető.
 Urinaire, *adj.* vessie —, húgyhótyag.
 Urinal, *m.* húgyüveg, húgyedény.
 Urinateur, *m.* buvár, gyöngyhalász.
 Urine, *f.* húgy, vizel. [tés].
 Uriner, *v.* n. húgyozni, vizelni.
 Urineux, *euse*, *adj.* húgyos.
 Urne, *f.* veder.
 Ursuline, *f.* orsolyaszűz.
 Urticaire, *f.* csalánhimlő.
 Us, *m.* (ár.) szokás; (oom.) szokás.
 Usage, *m.* szokás; használat; használat; — rogn, bevett szokás; — en

monde, világismeret; il est d' —, szokásban van; usages, pl. egyhási könyvek, imakönyvek.
 Usance, f. vm. szokás.
 User, v. n. használni, élvezni; — mal, visszaélni (... val, ... vel); en —, bántni (... val, ... vel); kezelni; en — mal avec qn., rosszul bántni valakivel; — bien de qch., jól venni hasznát valaminek; —, v. a. el-, felhasználni, föl-, megemészteni, elköptatni; fig. gyengülni, kicsigázni;rontani; s' —, v. pr. elkopni; elgyengülni; fogyni; —, m. használás, használat.
 Usine, f. kohó, huta.
 Usité, ée, adj. szokott.
 Usné, f. moh.
 Usquebac, m. száfránpálinka.
 Utensile, m. házbútor, házi eszköz; konyhaedény; szállásbér, életmi pénz.
 Ustion, f. égetés.
 Usucapion, f. elidősülés, elévülés.
 Usuel, elle, adj. — ellement, adv. szokott; szokott módon, rendszeren.
 Usufruituaire, adj. droit —, haszonvétejjog.

Usufruit, m. haszonvétele.
 Usufruitier, m. — ère, f. haszonvevő, haszonélvező; haszonélvezőnő.
 Usuraire, adj. — ment, adv. uszorás; uszoráskodva.
 Usure, f. uszora; elhasználás.
 Usurier, m. uszorás.
 Usurpateur, m. bitor, bitorló.
 Usurpation, f. bitorlás.
 Usurper, v. a. bitorolni; —, v. n. — sur les droits de qn., valaki jogaira vágni.
 Utensile, v. Ustensile.
 Utérin, ine, adj. féltestvér; frère —, mostoha bátya vagy öcs (anyai részről). [nosan]
 Utile, adj. — ment, adv. hasznos; hasznosítás, f. hasznosítás, hasznrafordítás.
 Utiliser, v. a. hasznosítani.
 Utilité, f. haszon.
 Utinet, m. (tonn.) súlyok; párnaszármoly.
 Utopie, f. sehonna, Utopia.
 Utricule, f. kis tömlő; sejtzövet.
 Utriforme, adj. tömlőalakú.
 Uve, f. fehérőlomkenőcs.
 Uvule, f. (anat.) nyelvcsap.

V.

Va, int. legyen! nem bánom.
 Vacance, f. üresség (hivatalban); vacances, pl. szünnapok, szünet.
 Vacant, te, adj. üres, lakatlan; megürült.
 Vaccarme, m. láрма, kiabálás.
 Vacation, f. kereset, üzlet; ülés; vacations, pl. törvénytörvény; temps de —, szünet.
 Vaccin, m. tehén himlőanyag; bouton —, védhimlő.
 Vaccinateur, adj. médecin —, himlőoltó orvos.
 Vaccination, f. himlőoltás.
 Vaccine, f. tehénhimlő.
 Vacciner, v. a. himlőt oltani.
 Vache, f. tehén; tehénbőr; kocsiláda; rakás só, sóhalmasz; — à lait, fejős tehén.
 Vacher, m. — ère, f. tehenész, teheneserdős; tehenésző.
 Vacherie, f. tehenistálló, fejtő.

Vachin, m. marhabőr.
 Vacillant, te, adj. ingó, ingadozó.
 Vacillation, f. ingás, ingadozás; fig. elhatározatlanság.
 Vaciller, v. n. ingani, ingadozni, reszketni; habozni.
 Vacos, m. termesz, fehérhangya.
 Vacuité, f. ür, üresség.
 Vade, f. betétel (játékban); osztályrész.
 Vademanque, f. pénztárhány.
 Vade-mecum, m. zsebkönyv.
 Vadrouille, f. hajósöprő.
 Vagabond, de, adj. csavargó, kóborló, kóborló; —, m. csavargó, kóborló.
 Vagabondage, m. csavargás, kóborlás.
 Vagabonder, v. n. kóborolni, csavarni.
 Vagin, m. méhnyelv.
 Vagissement, m. nyafogás (gyermekeké), csecsemősrás.
 Vagistas, m. nézőke.
 Vague, f. hullám; malátakeverő.

Vague, adj. — ment, adv. *bizonytalan, ingatlag, meg nem határozott; bizonytalanul stb.; fig. határtalan; határozatlan.*

Vague-mestre, m. (mil.) *kocsimester.*

Vaguer, v. n. *és a. csavarogni; tévelyegni; (br.) meg-, fölkeverni.*

Vaillamment, adv. *vitéssül, bátran.*

Vaillance, f. *vitézség, bátorság.*

Vaillant, te, adj. *vitéz, bátor.*

Vaillant, m. *vagygon.*

Vaillantise, f. *iron. legőstött.*

Vain, aine, adj. *Vainement*, adv. *haszontalan, hiábavaló; hiú; haszontalanul; hiába; temps —, rekkenő, tikkasztó idő; en —, hiába.*

Vainore, v. a. *et n. irr. győzni, le-, meggyőzni, győzedelmeskedni; felülhaladni, felülmúlni.*

Vainou, m. *meg-, legőstött.*

Vainqueur, m. *et f. győző, győztes, győzedelmes; győzőnő; —, adj. győzedelmes.*

Vair, m. *szürkeprém.*

Vairon, adj. m. *csókaszemű; oöl —, csókaszem.*

Vaisseau, m. *edény; tengeri hajó; fig. templom hajója vagy közlépke; — de guerre, hadi hajó; — de ligne, sorhajó; — marchand, kereskedőhajó, kalmárhajó.*

Vaisselle, f. *asztali edény.*

Val, m. *vm. völgy.*

Valable, adj. — ment, adv. *érvényes; érvényesen.*

Valant, adj. (dr.) *érvényes*

Valériane, f. *gyökönke.*

Valet, m. *inas, szolga; alsó (kártyajátékban); suly az ajtón; (ark.) fojtás, fojtadék; lámasztócskőz; — de chambre, komornok, komornyik; maître —, öregbérés; — à débotté, csizmavető, szolgafu.*

Valetage, m. *szolgamunka, inaskodás.*

Valetaille, f. (mép.) *inascselédség.*

Valeter, v. n. *inaskodni, szolgamunkát végezni.*

Valétudinaire, adj. *beteges.*

Valeur f. *érték, becs; érv; valódi értélem; vitézség.*

Valeureux, euse, adj. — eusement, adv. *vitéz, bátor; vitéssül, bátran.*

Validation, f. (dr.) *érvényesítés; megerősítés, helybenhagyás (számadásról).*

Valide, adj. *erős; érvényes.*

Valider, v. a. *érvényesíteni.*

Validité, f. *érvényesség.*

Valise, f. *bőrtáska; — de lit. párnaszák. (ban).*

Vallée, f. *völgy; tyúkvadász (Páris).*

Vallon, m. *kis völgy.*

Valoir, v. n. *et a. irr. érnei, becsénelenni; alkalmasnak lenni, képesnek lenni; jövedelmezni; szerezni; à —, lerováni; il vaut mieux, jobb, vagy többet ér; il ne vaut pas la peine, meg nem érdemli a fáradságot; faire —, érvényesíteni; se faire —, magát tekintetbe helyezni; faire — une chose, valamit földicsérni.*

Valse, f. *keringő.*

Valser, v. n. *keringőt járni.*

Valuable, adj. *értékes, becses.*

Valve, f. *esigahéj; polyva.*

Valvule, f. *billentyű, csapantyú; szelep, szellentyű.*

Vampire, m. *vampir.*

Van, m. *abrakkosár, abrakrosta.*

Vandale, adj. *vandal.*

Vandalisme, m. *vandalizmus, vadság.*

Vanes, f. *pl. ágyterülő, paplan.*

Vangeur, m. *sárgyuró.*

Vanille, f. *vanília.*

Vanité, f. *hiúság; semmiség, hiábavalóság. [hiú.]*

Vaniteux, euse, adj. *fam. neveltség.*

Vanne, f. (meu.) *súgó, szilipábla; pocsolva, töcsa.*

Vanneau, m. *bibicz, kibucz; — pluvier, tite. [letni.]*

Vanner, v. a. *forgatni, szórni, lebeg-*

Vannerie, f. *kaskótló, kosárfonómerség; kaskótlómunka.*

Vannette, f. *abrakkosár, abrakrosta.*

Vanneur, m. *szóró.*

Vannier, m. *kaskótló, kosárfonó.*

Vantail, m. *ablakszárny, ajtószárny; sisakszem, arczvért.*

Vantard, de, adj. *kérkődő; —, m. kérkedi.*

Vanter, v. a. *dicserni, földicsérni; en —, v. pr. dicsekedni.*

Vanterie, f. *dicsekedés.*

Vanteur, m. *dicsekedő, kérkedi.*

Vapeur, f. *gőz, pára; bain de —, gőzfürdő; machine à —, gőzgép; vais-*

seau à —, bateau à —, gőzhajó, gőzös; voiture à —, gőzkocsi; vapeurs, pl. idegbaj, szélszorulás.

Vaporeux, euse, adj. *gőzös; szelőkésző, puffasztó; szélszorulásra hajlandó.*

Vapourisation, *f.* kigőzölgedés, elpárolgás.
 Vaporiser, *v. a.* elgőzöltetni; se —, *v.* pr. el-, kigőzölni, el-, kipárologni.
 Vaquer, *v. n.* üresnek lenni, megüre-sülni; üresnek állani (szállás-ról, lakról); szünetelni, szünide-jének lenni; — à qch., valamivel fog-talkozni.
 Vaquette, *f.* (oom.) kis marhabőr.
 Varec, Varech, *m.* kinar, omboly; ten-gerkihányás; tőredék, hajótőredék; droit de —, partjog.
 Varenne, *f.* körített hely.
 Variabilité, *f.* változékonyság.
 Variable, *adj.* változékony, változatos.
 Variante, *f.* szövegeltérés.
 Variation, *f.* változtatás, változat; vál-tozás; eltérés.
 Varice, *f.* vérérda, érdűz, ércsomó.
 Varicelle, *f.* álkimlő, vishimlő.
 Varicoele, *f.* ércsomószakadás.
 Varié, ée, *adj.* változtatott; különféle.
 Varier, *v. a.* változtatni, megváltoztat-ni; —, *v. n.* változni, megváltozni; eltérni.
 Variété, *f.* különbözés, változat; va-riétés, *pl.* elegy, mindenféle.
 Variole, *f.* himlő.
 Varioloux, *m.* himlőbeteg.
 Variolique, *adj.* vírus —, himlőmérég;
 pustule —, himlő, esecs.
 Variqueux, euse, *adj.* vérérdaos.
 Varlet, *m.* apród, fegyvernők; sugárfa.
 Varlope, *f.* simítógyalu.
 Varre, *f.* szigony (tekénysbékafogásra).
 Varrer, *v. a.* szigonyozni (tekénysbé-kát).
 Varsart, *adj.* isszapos.
 Vasculaire, Vasculaire, euse, *adj.* sy-stème —, véredényrendszer.
 Vase, *m.* edény.
 Vase, *f.* isszap.
 Vase, ée, *adj.* foín —, isszapos széna.
 Vaseux, euse, *adj.* isszapos.
 Vasière, *f.* sókaszán.
 Vastas, *v.* Vagistas.
 Vaseal, *m.* hüved, hübérnők, alattvaló, vasall.
 Vaseale, *f.* vasallód.
 Vaseage, *m.* vasallság.
 Vaste, *adj.* roppant.
 Vastité, *f.* roppantság.
 Vasteau, *m.* valikan, római udvar.
 Vasteut, *m.* (Jeu) egész betétel.
 Vaste-de-route, *adv.* à —, nyakra főre.
 Vasterville, *m.* utasadal, népdal.

Vau-l'eau, *adv.* à —, vis montében.
 Vaurien, *m.* semmirekellő.
 Vautour, *m.* keselyű, kánya.
 Vautrait, *m.* vaddisznóvadászathoz szükséges holmi.
 Vautrer, *v. a.* vaddisznóra vadászni (kellő szerekkel s kutyákkal).
 Vautroir, *m.* mocsár.
 Vavasseur, *m.* hűbérúr.
 Vavassorie, *f.* hűbérjósátság.
 Vayode, *m.* vajda.
 Vayodie, *f.* vajdaság.
 Veau, *m.* borjú; borjuhús; borjubőr;
 longe de —, vesepecsenye.
 Vecteur, *m.* vonsugár, vezérsugár.
 Védasse, *f.* festőhamu.
 Védette, *f.* táborsszem, lovagbőr; csi-mezés (levél elején).
 Végétal, ale, *adj.* növényi; règne —, növényország; —, *m.* növény; végé-taux, *pl.* növények.
 Végétatif, ive, *adj.* tenyészet; vie végétative, növényélet.
 Végétation, *f.* tenyészet, növényélet, növényzet.
 Végéter, *v. n.* tenyészni; növényéletet élni; tengődni.
 Véhémençe, *f.* hevesesség, indulatoság; fig. elevenség.
 Véhément, te, *adj.* — tement, *adv.* heves, indulatos; igen élénk; he-vesen; nagyon, fölülte.
 Véhicule, *m.* segédesszköz.
 Veille, *f.* virrasztás, őrködés, éjjeli őrség; előeste; előtte való nap; — de Noël, karácsonesti; veilles, *pl.* virrasztás, éjjeli tanulás.
 Veillée, *f.* estidő; esti társaság; vir-rasztás (betegnél).
 Veiller, *v. n.* őrködni, virrasztani; —, *v. a.* őrizni, megőrizni.
 Veilleur, *m.* virrasztó, halottőr.
 Veilleuse, *f.* éjjeli lámpácska.
 Veilloir, *m.* (oord.) munkasztal gyer-tyánál munkándl.
 Veine, *f.* ér.
 Veiné, ée, *adj.* eres, erezett.
 Veiner, *v. a.* erezni, eressé tenni.
 Veineux, euse, *adj.* érdűs, eres; erezeti.
 Veinule, *f.* vérerecske.
 Vélar, *m.* szegecs (növény).
 Vélaüt, *int.* (chass.) hoho!
 Vélelle, *f.* virágfereg.
 Véler, *v. n.* borjazni.
 Vélin, *m.* velin, írőhártya, árbor; papier —, velinpapíros.

Velléíté, *f.* pusztá akarát.
 Véloce, *adj.* gyors.
 Vélocifère, *m.* gyorskocsi.
 Vélocité, *f.* gyorsaság.
 Velours, *m.* bársony.
 Velouté, *ée*, *adj.* bársonynemű; vin —, söltészínűbor; —, *m.* bársonyszalag.
 Velouter, *v. a.* bársonyformán szőni.
 Veltage, *m.* akolás.
 Velte, *f.* akolófa, akóló.
 Velter, *v. a.* akolni, megakolni.
 Velteur, *m.* akoló.
 Vela, *ue*, *adj.* szőrös, bozontos; (bot.) szőszös.
 Velveret, *m.* manchester neme.
 Velvote, *f.* len (növény).
 Vémique, *adj.* tribunal —, titkos bántörvénytörvényszék.
 Venaison, *f.* vadhús; vadszag; szarvasvadászati idő.
 Vénal, *ale*, *adj.* eladó, eladni való; megvásárolható; valeur vénale, eladási ár.
 Vénalité, *f.* kelendőség, eladandóság; fig. megvesztegethetőség.
 Venant, *te*, *adj.* jövő; à tout —, bárkinék, akárkinék, legelőnek.
 Vendable, *adj.* eladó, eladható.
 Vendange, *f.* szüret, borszüret; ősz; faire —, szüretelni.
 Vendanger, *v. a. et n.* szüretelni; fig. elpusztítani. [rigó.
 Vendangette, *f.* csipegő vagy boros
 Vendangeur, *m.* — euse, *f.* szüretelő; szüretelőnő.
 Vendémiaire, *m.* ősz-elő.
 Venderesse, *f.* (dr.) eladónő.
 Vendeur, *m.* (dr.) eladó.
 Vendeur, *m.* — euse, *f.* áros, áruló, szatócs; árosonő, szatócsnő.
 Vendiquer, *v.* Revendiquer.
 Vendition, *f.* (dr.) eladás.
 Vendre, *v. a.* eladni, árulni; fig. elárulni; se —, *v. pr.* eladni, kelni, elkelní; fig. magát önkénytelenül elárulni.
 Vendredi, *m.* péntek; — saint, nagy-péntek.
 Vénéfice, *m.* méregkeverés.
 Venelle, *f.* utacska, sükátor.
 Vénéneux, *euse*, *adj.* mérges (nővényekről).
 Vener, *v. a.* hajtani, kergetni; faire — de la viande, húst páczolni.
 Vénérable, *adj.* tiszteletreméltó, tiszteltes; —, *m.* (cat.) oltári szentség.

Vénération, *f.* tisztelés, tisztelet.
 Vénérer, *v. a.* tisztelni.
 Vénerie, *f.* vadászat, vadászszag; vadászlak.
 Vénérien, *enne*, *adj.* buja, bujasenyves; mal —, bujakór, bujaseny.
 Venette, *f.* fam. aggály, félelem, szépegés.
 Veneur, *m.* vadász; grand —, fővadászmaster.
 Vengeance, *f.* bosszú, bosszúállás; bosszúvág.
 Venger, *v. a.* bosszulni, megbosszulni; se —, *v. pr.* bosszút állani.
 Vengeur, *eresse*, *adj.* bosszuló; —, *m.* — eresse, *f.* bosszuló; bosszulónő.
 Veniat, *m.* idézés (felsőbb törvénysek elöl).
 Véniel, *elle*, *adj.* — ellement, ada (th.) bocsánandó; megbocsáthatólag.
 Vénimeux, *euse*, *adj.* mérges (állatokról); megmérgezett.
 Venin, *m.* mérég (állati); fig. mérgezés, gonoszság.
 Venir, *v. n.* irr. jönni; megérkezni, megjönni; eredni, származni, keletkezni; nőni, tenyészni; il vient de mourir, épen most halt meg; je venais d'apprendre que . . . , épen most értesültem, hogy . . . ; oot habit lui vient bien, e ruha jól áll neki; — voir qn., valakit meglátogatni; faire —, hozatni, rendelni (árakat); en — aux mains, összekapni; en — aux extrémités, szélsőségig juttatni; s'en —, *v. pr.* jönni.
 Vent, *m.* szél; lég; szélszorulás; (chass.) nyom, szag; instrument à —, fuvóhangszer; il fait du —, szél fú; prendre —, lélekezni; retenir son —, lélekzetét visszatartani.
 Ventage, *m.* szórás.
 Vental, *m.* szakrostély.
 Vente, *f.* eladás; vásár, vásártér; v. dölvágás; ventes, *pl.* hábérpénz.
 Venteau, *m.* szilipkapu; szelep (fuvó).
 Venter, *v. n.* funi, lengeni; il vent, fú a szél; —, *v. a.* szórni.
 Venteux, *euse*, *adj.* szeles; szélekező, puffasztó.
 Ventilateur, *m.* szelelő, szellentő, szélfogó.
 Ventilér, *v. a.* (dr.) egyenként megbecsülni; fig. meghányani, megvitatni.
 Ventiller, *v. a.* (aroh. n.) kidesszkálni

Ventőse, *m. szélhó.*
 Ventosité, *f. szélszorulás, felszobódás.*
 Ventouse, *f. köpőly; szelelőlyuk*
 Ventouser, *v. a. megköpőlyözni.*
 Ventral, *ale, adj. has . . .*
 Ventre, *m. has; — dur, haszorulás; — mal au —, hasfájás; aller, ou courir — à terre, sebes vágatva lovagolni vagy hajlani.*
 Ventre-bleu, *int. mi a manó! terengettél!* [szeri].
 Ventrée, *f. fadszás, kölykezés (egy-)*
 Ventricule, *m. gyomor (állatoké), szűz.*
 Ventrière, *f. hasló, hasheveder.*
 Ventriloque, *m. hasbeszélő.*
 Ventrouiller, *v. pr. sárban hőmpőlyögni.*
 Ventru, *ue, adj. pohos, potrohos; —, m. hasók, pohók.*
 Venturon, *m. varsa.*
 Venu, *ue, part. et adj. jött; soyez le bien —, Isten hozta; le premier —, a legelső.*
 Venne, *f. el-, megérkezés, eljövet; — növény, termés.*
 Vénule, *f. erecske.*
 Vénus, *m. alkonycsillag, hajnaleszűlág.*
 Vépre, *m. vm. est, estidő.*
 Vépres, *f. pl. vecsernye.*
 Ver, *m. féreg; — de terre, giliszta; — à soie, selyembogár; — solitaire, — plat, szalagféreg, galandóc.*
 Véraoité, *f. igazságosság; valódiság.*
 Verbal, *ale, adj. — alement, adv. ige- törzű; szóbeli; igekép; élő szóval.*
 Verbaliser, *v. n. jegyzőkönyvbe íkeltatni; jegyzőkönyvet szerkeszteni.*
 Verbe, *m. ige.*
 Verberation, *f. rezgés.*
 Verbeux, *euse, adj. csacska, fecsegő.*
 Verbiage, *m. fecsegés.*
 Verbiager, *v. n. sokat fecsegni.*
 Verbiageur, *m. — euse, f. fecsegő; fecsegőnő.*
 Verboité, *f. csacsakaság.*
 Ver-coquin, *m. esselény, kendermagbogar.*
 Verd, *v. Vert.*
 Verdagon, *m. torokcsipő bor.*
 Verdâtre, *adj. zöldes.*
 Verdaud, *de, adj. p. u. erőtlen.*
 Verdelet, *ette, adj. savanyús, kevéssé fanyar; fig. vitor.*
 Verderie, *f. pagony, erdőjárás; erdőszék.*
 Verdé, *m. rézrossza.*

Verdeur, *f. nedv (növényekben); fanyarság, fanyar íz, savanyúság; fig. fiatal erő, vidorság.*
 Verdier, *m. esküdtszék véleménye.*
 Verdier, *m. erdősz, erdősz; zöldike.*
 Verdir, *v. a. zöldre festeni; —, v. n. zöldülni; rézrosszássá lenni.*
 Verdoyer, *v. n. zöldülni, zöldelleni.*
 Verdure, *f. zöld, zöldség, lomb.*
 Verdurier, *m. udvari konyhakertész.*
 Véreux, *euse, adj. sérges.*
 Vergadelle, *f. igen kemény tőkehal.*
 Vergé, *f. vessző; mérőrud, mérővessző, rőf; akolósfa; rúd; lógga; karika, jeggygyűrű; — d'un fouet, ostornyél; verges, pl. vessző, supra.*
 Vergéage, *m. kimérés; akolás.*
 Verger, *v. a. kimérni; akólni.*
 Verger, *m. gyümölcsös, gyümölcskert.*
 Vergerolle, *f. csikszár.*
 Vergeron, *m. poszáta, barázdabil- legető.*
 Vergeté, *ée, adj. csikos, sávós.*
 Vergeter, *v. a. kefélni, meg-, ki-, lekefélni.*
 Vergetier, *m. keféldő.*
 Vergettes, *f. pl. kefe.*
 Verglas, *m. ónos idő, simajég.*
 Vergne, *m. eger (fa).*
 Vergogne, *f. szemérem; szégyen.*
 Vergue, *f. vitorlarúd.*
 Véricole, *f. ál vagy hamis drágakő, csehhő.*
 Véridicité, *f. igazságosság, igazmondóság.*
 Véridique, *adj. valódi, igazmondó.*
 Vérificateur, *m. (jur.) vizsgáló, nyomozó.*
 Vérification, *f. nyomozás, igazolás.*
 Vérifier, *v. a. igazolni, hitelesíteni, bebizonyítani; se —, v. pr. bebizonyulni.*
 Vérin, *m. emelőcsavar.*
 Vérine, *f. varinadohány.*
 Véritable, *adj. — ment, adv. valóságos, valódi, igazi; valóssággal, igazán, valóban.*
 VÉRITÉ, *f. igazság, valóság.*
 Verjus, *m. erőtlen szőlő; savanyú bor.*
 Verjuté, *ée, adj. savanyús, fanyar (borból).*
 Verle, *f. akolópálcza.*
 Vermeil, *eille, adj. kiáltóveres, királyveres; fig. friss és piros.*
 Vermicelle, *f. vékony metélt.*
 Vermiculaire, *adj. féregforma; —, m. férgő.*

Vermifuge, adj. *gilisztahajtó*; —, m. *séregsszer, gilisztaszor.*
 Vermillon, m. *csinóber*; karmassin-színbogar. [pirosüni.
 Vermillonner, v. a. *vörösrre festeni.*
 Vermine, f. *férges, bogarak*; csöcselék, csürhe nép.
 Vermineux, euse, adj. *férges.*
 Vermisseau, m. *férgeske.*
 se Vermouler, v. pr. *megférgesedni.*
 Vermoulu, ue, adj. *férges.*
 Vermoulure, f. *szúrágás, férgesség.*
 Vermout, m. *ürmös, ürmösbor.*
 Vernal, ale, adj. *tavasszi*; équinoxe —, *tavasszi éjnapegygen.*
 Vernir, v. a. *kencézni, kencsével befesteni*; (pot.) *mázzal bevonni, másiúni.*
 Vernis, m. *fénymáz, kence*; *üveg-máz*; nyomtatófesték; fig. *máz, szín, látsszat.*
 Vernisser, v. a. *kencézni, kencsével befesteni, mázzal bevonni, másiúni.*
 Vernisseur, m. *fénymázoló, lakkozó.*
 Vernissage, f. *kencézés, fénymázolás, lakkozás*; *fénymáz, kence.*
 Vérole, f. *bujakór*; petite —, *gyermekhimlő.*
 Vérolé, ée, adj. *bujasenyves.*
 Vérolique, adj. *bujasenyves.*
 Véron, m. *egriponty, karesuponty.*
 Véronique, f. *szigoráll, diadólfi.*
 Vérotis, m. *csalétek (féreg).*
 Verrat, m. *kandisszó.*
 Verre, m. *pohár, ivópohár*; *üveg*; — à vitres, *ablaküveg*; — en table, *táblaüveg*; — ardent, *gyújtóüveg*; — d'antimoine, *piskolca, dárdany*; — à bière, *söröspohár*; — à vin, *borospohár*; — de bière, *pohár sör*; — d'eau, *pohár víz*; *fiel de —, üveg-tajt.*
 Verrée, f. p. u. *egy pohárral.*
 Verrerie, f. *üvegesség*; *üvegkuta*; *üvegáru.*
 Verrier, m. *üvegműves*; *üvegáros*; *üvegkosár.*
 Verrière, f. *üvegfüddél*; *üvegtok*; *öblikád.* [var.
 Verrine, f. (v. Verrière); *erős facsa-*
 Verroterie, f. *apró üvegáru.*
 Verron, m. *retes, tolószár.*
 Verrouiller, v. a. *beretesszelni*; se —, v. pr. *elszárkózni (retesszel).*
 Verrucatre, f. *kaakaring, vályupikk.*
 Verrue, f. *szömölös.*

Verruqueux, euse, adj. *szömölöske.*
 Vers, m. *vers.*
 Vers, prp. *feld.*
 Versade, f. *selsfordulás (kocsival).*
 Versaine, f. *ugar, ugarföld.*
 Versant, te, adj. *könnyen selsforduló (kocsi).*
 Versatile, adj. *változékony, állhatatlan.*
 Versatilité, f. *változékonyosság, állhatatlanság.*
 Versé, —, adv. il pleut à —, *szokad az eső.*
 Versé, f. *egy kosár kössén.*
 Versé, ée, adj. (v. Verser) *járat, tapasztalt, ügyes (valamiben).*
 Verséau, m. (astr.) *vizlítő.*
 Versément, m. *pénsszállítmány.*
 Verser, v. a. et n. *önteni, töltöni*; *kö-önteni, előnteni*; *küldeni*; *selsfordulni*; *megfordulni*; — des larmes, *könyöket hullatni.*
 Verset, m. *vers (bibliában).*
 Versificateur, m. *verselő.*
 Versification, f. *verselés.*
 Versifier, v. n. *verselni.*
 Version, f. *fordítás*; *elbeszélés.*
 Verso, m. a. *lap másik oldala.*
 Versoir, m. *ekesszaro.*
 Vert, rte, adj. *söld*; *éretlen*; fig. *vidor-fris*; —, m. *söld, söldsőszin*; *söldnövények*; *fanyar íz.*
 Vert-de-cuirre, m. *részag, grisán.*
 Vert-de-gris, m. *részrossza.*
 Vertébral, ale, adj. *gerinczcsont ...*
 Vertébre, f. *gerinczcsont, csigolya.*
 Verte-longue, f. *őssi leves körte.*
 Vertement, adv. *elssántan, halátycom.*
 Verteville, f. *retesszorog.*
 Vertex, m. *telő, fejtő.*
 Vertical, ale, adj. — alement, *telőirányos, függirányos, függőleges*; *telőirányosan, függőlegesen.*
 Verticité, f. — de l'aiguille aimantée, *delejtő hajlása.*
 Vertige, m. *szédülés, szédülés.*
 Vertigineux, euse, adj. *szédülő, szédülő.*
 Vertigo, m. *lőbősz*; fig. *szédülés, ámitás, esztelenség.*
 Vertu, f. *erény*; *erő*; en —, ... nek erejénél fogva.
 Vertubleu, Vertuchoux, int. *ajaj, lánczos lobogós!*
 Vertueux, euse, adj. — eusement, *erényes*; *erényesen.*
 Vertugadin, m. *szoknyatekeres.*

rt...ant. manóba!
 rve...telkesedés; bókó ötlet, bo-
 lond szeszély.
 rveine, *f.* galambócs.
 rvelle, *f.* karika (súlyom lábán);
 vevődkampó.
 rveux, Vervier, *m.* vászonzsák,
 fonalszák; gyümölcskosár (Páris-
 ban).
 isanie, *f.* örültség.
 isce, *f.* babó, abrakbabó.
 isceron, *m.* kaszanyágbabó.
 iscaire, *f.* hólyagbórsó.
 isical, ale, *adj.* hólyag ..., hüd-
 hólyag ...
 isication, *f.* hólyaghúzás.
 isicatoire, *m.* hólyagtápasz.
 isicoule, *f.* hólyagcsa; — biliaire, epe-
 hólyag.
 ispéral, *m.* vecsernyekönyv.
 ispérie, *f.* vilatkozás, vita; *fig.* *fam.*
 megrovás, dorgálás.
 ispériser, *v. a.* *fam.* megpírongatni,
 megszidni.
 ispertilion, *m.* bőregér, denevér.
 isse-de-loup, *m.* poszgomba, pö-
 feteg.
 isio, *f.* kugyhólyag; hólyag (a
 testen).
 isigon, *m.* (vét.) ártalmatlan esz-
 pók, eszshólyag.
 isiale, *f.* vesszasszáz.
 isio, *f.* mellény.
 isialre, *m.* ruhatár; ruhapénz (zár-
 tákból).
 istibule, *m.* előcsarnok, pülvar.
 istige, *m.* nyom, lábnyom, nyomdok.
 isuve, *m.* vesző.
 isement, *m.* öltözet.
 iséran, *m.* hadastyán.
 isérance, *f.* nyugalmapot, nyugalom.
 isérinaire, *adj.* médecine —, állat-
 gyógytudomány; école —, állat-
 gyógytanoda; médecin —, állator-
 pász, baromorvos.
 isllard, *v.* Vétilleur.
 islle, *f.* kicsinység, dőbdabság.
 isller, *v. n.* aprósággal bibelődni.
 isllerie, *f.* apróságonkonkapás.
 islleur, *m.* apróságonkonkapó.
 islleux, euse, *adj.* szörzsálhasogató,
 röpés.
 is, *v. a.* ruházni, felruházni; öltö-
 zni, felöltöztetni; se —, *v. pr.* öltö-
 zkedni.
 is, *m.* veto, tagadási jog.

Véture, *f.* beavatás (szerzetes vagy
 apácza).
 Vétusté, *f.* régiség (épületekről).
 Veuf, *m.* özvegy, özvegyember; —,
 veuve, *adj.* özvegy, megözvegyült.
 Veule, *adj.* kam. gyöngé, petyhüdt,
 ernyedti; terre —, porhanyó föld;
 étoffe —, könnyű kelme.
 Veuve, *m.* özvegyállapot, özvegyesség.
 Veuve, *f.* özvegy (asszony).
 Vexation, *f.* nyomás, sanyargatás,
 bosszantás.
 Vexatoire, *adj.* nyomasztó, terhes, bo-
 szantó.
 Vexer, *v. a.* nyomni, sanyargatni, bo-
 szantani, zaklatni.
 Vexillaire, *adj.* signal —, lobogóval
 jeladás.
 Viabilité, *f.* életrevalóság, életre ké-
 pesség.
 Viable, *adj.* életrevaló, élni képes.
 Viaduc, *m.* (chem.) útvezeték.
 Viager, ère, *adj.* holtiglani; rente
 viagère, életjáradék, holtigi élelem-
 pénz.
 Viande, *f.* hús; étel, étek; — grosse,
 marhahús, borjúhús stb.; menue —,
 baromfi, vadhús; — de carême,
 bőjti étel.
 Viander, *v. n.* (chass.) legelni.
 Viandis, *m.* (chass.) legelés, élelem
 (vadé).
 Viatique, *m.* útravaló, útpénz; (cat.)
 szentvacsora, Úr vacsorája.
 Vibord, *m.* (mar.) hajópárkány.
 Vibration, *f.* rezgés, lengés.
 Vibrer, *v. n.* rezgeni, lengeni; —, *v. n.*
 kilöni (nyilat).
 Vicaire, *m.* helyettes, helytartó.
 Vicairie, *f.* helyetlenség, helytartóság.
 Vicarial, ale, *adj.* helyettesi.
 Vicariat, *m.* helyetlenség, helytartóság.
 Vicarier, *v. n.* helyetteskedni.
 Vice, *m.* hiba, hiány; véték, bűn.
 Vice ..., al ..., helyettes, másod ...
 Vice-chanoine, *m.* alkanczellár.
 Vicennal, ale, *adj.* húszévű, húszéves,
 húszévi. [nők.
 Vice-président, *m.* alelnök, másodel-
 Vice-recteur, *m.* helyettes igazgató,
 igazgatóhelyettes.
 Vice-roi, *m.* alkirály.
 Vice-royauté, *f.* alkirályság.
 Vicier, *v. a.* rontani, el-, megrontani.
 Vicieux, euse, *adj.* hibás, hiányos;
 védkes; érvénytelen.

- Vicinal**, ale, adj. *szomszédi, szomszédos, határos*; chemin —, *ösvény, gypút.*
- Vicissitude**, f. *változás, állhatatlanság, változékonyság; felforgatás; viszonytagtság.*
- Vicomte**, m. *algróf.*
- Vicomté**, f. *algrófság.*
- Vicomtesse**, f. *algrófnő.*
- Vicomtier**, ère, adj. *algrófi*; chemins vicomtiers, pl. *salusi utak.*
- Victime**, f. *véraldozat*; fig. *áldozat.*
- Victimer**, v. a. *véraldozatul kissemlni, feláldozni*; se —, v. pr. *magát feláldozni.*
- Victoire**, f. *győzelem*; *Victoria*, diadalistenő.
- Victorieux**, euse, adj. — eusement, adv. *diadalmas, győzedelmes; diadalmasan, győzedelmesen.*
- Victuaille**, f. *eleség (hajó számára)*; faire des victuailles, *eleséget venni (hajóba).* [élelmező.]
- Victuaillieur**, m. (mar.) *élelmester,*
- Vidame**, m. *helytartó.*
- Vidamé**, m. *Vidamie*, f. *helytartóság.*
- Vidange**, f. *kiürítés, eltisztítás, elhordás, ellakarítás*; vidanges, pl. *szemet, ganaj.*
- Vidangeur**, m. *árnyékszék tisztító; kút-tisztogató.*
- Vide**, adj. *üres*; —, m. *üres tér, hézag.*
- Vide-bouteilles**, m. *kéjházikó.*
- Videlle**, f. *csifravas.*
- Vider**, v. a. *üríteni, kiüríteni; ellakarítani; kizsigerelni, beleket kivenni; elvégezni, elintézni, tisztába hozni*; se —, v. pr. *ki-, megürösülni, kifutni*; fig. *magát kiüríteni; szükségelt végezni; elintéztetni.*
- Vidimer**, v. a. *láttaozni, láttozni, hűlelesíteni.*
- Vidrecome**, m. *serleg, billikom, vendégpohár.*
- Viduité**, f. *özevgyesség.*
- Vidure**, f. *kicsipkés (kelme)*, kicsipkézett mű, ályuggatott munka.
- Vie**, f. *élet; életírás; élelem; láрма, robaj, zaj*; à —, *holtiglan*; être en —, *élni*; mourir tout en —, *ép erőben meghalni*; gagner sa —, *kenyerét keresni*; chercher sa —, *élelmét keresni*; être de petite —, *keveset élni*; faire la —, *életét élvezni*; vigan élni; faire la petite —, *feslett életet élni.*
- Viédase**, m. pop. *oktondi, bor semmirekellő.*
- Vieil**, (vieux), vieille, adj. *öreg, káros, vén; kopott, viselt*; —, m. *önférfi.*
- Vieillard**, m. *öreg férfi.*
- Vieille**, f. *öreg asszony.*
- Vieillerie**, f. *öcska holmi, tarattyú.*
- Vieillesse**, f. *öregség; öreg ember.*
- Vieillir**, v. n. *öregedni; öregedni*; ni; il a bien vieilli, *nagyon megöregedett*; —, v. a. *öregíteni*; se-öregedebnek mondani magát.
- Vieillissement**, m. p. u. *vénkedés, aggulás, öregedés.*
- Vieillot**, öte, adj. *öreges*; —, m. *öregeske*; — öte, f. *anyó, anyóka.*
- Vielle**, f. *lant.*
- Vieller**, v. n. *lantolni.*
- Vielleur**, m. *lantos.*
- Vierge**, f. *szűz; sainte —, szűz Mária*; —, adj. fig. *használatlan, új, tiszta termék, szin...*; miel —, *szinmes réputation —, feddhetetlen hírnév.*
- Vieux**, v. Vieil.
- Vieux-ving**, m. *szekérkenő, kulmász.*
- Vif**, vive, adj. *eleven; fig. élénk*; heves, tüzes; eau vive, *forrásvíz*; a —, *csipős levegő*; —, m. *élet, élvezet*; a testnek, *élőhús*; tiré au-termesztet után *festett*; couper dans le —, *megsérülni*; être touché au-
nagyon *érelékenyülve lenni.*
- Vif-argent**, m. *higany, kénese.*
- Vif-gage**, m. (jur.) *elő zálog.*
- Vigie**, f. *hajóőr (árboczon).*
- Vigier**, v. n. (mar.) *őrt állani.*
- Vigilamment**, adv. *éberen, vigyázva.*
- Vigilance**, f. *éberség, szemesség.*
- Vigilant**, te, adj. *éber, vigyázó; figyelm.*
- Vigile**, f. *ünnep előestéje.*
- Vigiler**, v. a. *éberen lenni, virrasztani, vigyázni.*
- Vignage**, m. *átviteloám.*
- Vigne**, f. *szőlővessző, szőlőtő; szőlőhegy; cep de —, szőlőtőke.*
- Vigneron**, m. *vinczellér.*
- Vignette**, f. *czimkép, czimrész.*
- Vignoble**, m. *szőlőhegy, szőlő, bortőmőföld.*
- Vigogne**, f. *lámateve.*
- Vigorte**, f. (art.) *űrmérő.*
- Vigoureux**, euse, adj. — eusement, adv. *erős; bátor; hatályos; erőstb.*

- Viguerie**, *f.* tartománynagyi méltóság; tartománynagyi lak.
- Vigueur**, *f.* erő; élelenség, élénkség; vitézség; nyomaték, hatály; étre en —, érvényesnek lenni.
- Vil**, *vile*, *adj.* Vilement, *adv.* csekély, silány, rossz, aljas; csekélyül stb.
- Villain**, *aine*, *adj.* rút; piszkos; gyalázatos; fukar; — temps, csunya idő; —, *m.* paraszt, közönséges ember; polgárember; szugori.
- Vilaine**, *f.* ringyó, lotyó.
- Vilebrequin**, *m.* mellfürő.
- Vilenie**, *f.* dancs, szenny, gamat, mocok; piszkosság; aljasság; fukarság.
- Vileté**, *f.* csekély érték; csekélység, kicsinyiség. [málni.]
- Villipender**, *v. a.* kevésbe venni, fly-Villa, *f.* mezei lak.
- Village**, *f.* kongó üres város.
- Village**, *m.* falu.
- Villageois**, *m.* — oise, *f.* földmivelő, falusi ember; paraszt, falusi leány; —, oise, *adj.* falusi, falusias.
- Villanelle**, *f.* parasztlancz.
- Ville**, *f.* város; hôtel de —, városház; en —, itt, e helyen, e helyt; dîner en —, nem otthon ebédelni.
- Villénage**, *m.* polgári háber.
- Villette**, *f.* fam. városka.
- Vimaire**, *f.* szellőrés.
- Vimbe**, *m.* hal neme.
- Vin**, *m.* bor; gros —, nehéz bor; petit —, könnyű bor; tache de —, vörös anyajegy.
- Vinade**, *f.* szőlőrobot.
- Vinage**, *m.* bortized.
- Vinaigre**, *m.* boreczet, ecet; habit de —, szellős ruha.
- Vinaigrer**, *v. a.* oezettel becsinálni.
- Vinaigrerie**, *f.* ecetgyár.
- Vinaigrette**, *f.* savanyú mártás; tar-gonczácska. [üvegese.]
- Vinaigrier**, *m.* ecetgyáros; eczeles
- Vindae**, *m.* (mar.) korgonycsiga.
- Vindémiaire**, *m.* őszhó.
- Vindicatif**, *ive*, *adj.* bosszúvágyó.
- Vindicté**, *f.* — publique, gonosztevők megbüntetése.
- Vinée**, *f.* szűret, borszűret; ősz.
- Vinet**, *m.* középszerű bor.
- Vinétier**, *m.* sóskaforbolya, leánysom.
- Vineux**, *euse*, *adj.* bordús, borral gazdag; bornemű; borveres, veresbor-szinű.
- Vingeon**, *m.* sipos kacsza, sütyölő rucza, süvítő vadréze.
- Vingt**, *adj.* húsz.
- Vingtaine**, *f.* húsz darab.
- Vingtième**, *adj.* huszadik; —, *m.* huszadéssz, huszad.
- Vinification**, *f.* borkészítés.
- Vinule**, *f.* fűzpile.
- Viol**, *m.* erőszak, erőszakitél.
- Violat**, *adj.* sirop —, violaszörp
- Violateur**, *m.* áthágó.
- Violation**, *f.* áthágás, megsértés; megszenstégtelenítés.
- Viole**, *f.* mélyhegedű; basse de —, barabóra, bőgő, gordon; — de jambe, gordonka.
- Violement**, *m.* megsértés, sérelem; erőszak, erőszakitél.
- Violemment**, *adv.* erőszakosan, erősen.
- Violence**, *f.* heveség, hev, erőszak; hatalmaskodás, erőszakoskedés; par —, de —, erővel, erőszakkal; faire — à qn., valakin erőszakot követni el, erőszakolni valakit.
- Violent**, *te*, *adj.* erőszakos heves.
- Violenter**, *v. a.* erőszakolni.
- Violer**, *v. a.* sérteni, megsérteni, megszegni, áthágni; erőszakot tenni (valakin).
- Violet**, *ette*, *adj.* violassín.
- Violette**, *f.* viola, ibolya.
- Violier**, *m.* színes ibolya; — à fleurs jaunes, sárga viola; — d'hiver, hóvirág.
- Violon**, *m.* hegedű; hegedüs; (chap.) tülfa; bőrtön (főbrségen); felhang.
- Violoncelle**, *m.* gordonka.
- Viorne**, *f.* ostormén.
- Vipère**, *f.* vipera, áspis.
- Vipéreau**, *m.* kis vipera.
- Vipérine**, *f.* kigyósziss.
- Virelai**, *m.* kördal.
- Virement**, *m.* átrovás, egyberovás, egybevetés, rovincsolás; (mar.) fordulás; banque à —, forgatóbank.
- Virer**, *v. a.* et n. fordulni, forgatni; forogni, fordulni; tourner et —, forogni s fordulni; — de bord, alkal-maskodni a körülményekhez.
- Vireux**, *euse*, *adj.* (bot.) mérges.
- Vireveau**, *m.* hajócsiga.
- Virevolte**, *f.* (man.) körforga.
- Virginal**, *ale*, *adj.* százi, szüseségi.
- Virginité**, *f.* szüseség.
- Virgouleuse**, *f.* egrikörte.
- Virgule**, *f.* vessző; point et une

vesszős pont, pontvessző, pontos vessző.
Viril, ile, adj. — ilement, adv. férfias; férfiasan.
Virilité, f. férfikor; férfiaság.
Virole, f. szorító (pálcán).
Virte, f. akolófa.
Virter, v. a. akolni, megakolni.
Virtualité, f. hatályerő, hatni-képesség.
Virtuel, elle, adj. — ellement, adv. hatályos, hatni képes; hatály szerint.
Virtuose, m. et f. remekművész; remekművésznő.
Virulence, f. ragályos anyag, ragályosság. [ragadás.
Virulent, te, adj. genyes, ragályos.
Vireur, f. (mar.) mozgás, járás, fordulás, fordulat.
Virus, m. mérég.
Via, f. csavar; szárnyascsiga; — de oulasse, tőzcsavar, farscsavar.
Visa, m. láttamozat, láttazás.
Visage, m. arc, ábrázat; tekintet; fig. személy.
Vis-à-vis, prp. et adv. átellenben, szemközt; — de moi, velem szemközt.
Visceral, ale, adj. belekhez tartozó, bél . . . ; fekvő birtokhoz tartozó.
Viscère, m. belrész, bél.
Viscosité, f. ragadósság; nyálka, nyák. [zat.
Visée, f. irány, cél, célszat, irány.
Viser, v. a. et n. szélni; láttamozni.
Visibilité, f. láthatóság.
Visible, adj. — ment, adv. látható; láthatólag.
Visière, f. sisakszem, arcvért; cél-pont; il a la — courte, ő rövidlátó.
Visif, ive, adj. puissance visive, látóerő, látéhség.
Vision, f. látás; ábránd, tünemény, látvány.
Visionnaire, m. et f. szellemlátó, lélek-látó; ábrándozó; ábrándozónő.
Visir, v. Vizir.
Visitation, f. látogatás.
Visite, f. látogatás; vizsgálat, kutatás.
Visiter, v. a. látogatni, meglátogatni; átvizsgálni, mehozni, megsejmelni; se —, v. pr. egymást meglátogatni.
Visiteur, m. vizsgáló, megvizsgáló, megsejmelő, mehozó.
Visorium, m. (imp.) irattartó.
Visqueux, euse, adj. ragadós, enykes, nyúlós, szivós.

Visser, v. a. rácsavarni.
Visuel, elle, adj. látási, látáshoz tartozó, lát . . . ; angle —, látzóg.
Vital, ale, adj. életi, élet . . .
Vitalité, f. életérő, életrevalóság.
Vitcheoura, m. farkasbunda.
Vite, adj. et adv. hamar, gyors, sebes; gyorsan, hamar, sebesen.
Vitelots, m. pl. pástélopép.
Vitement, adv. tam. hamar, gyorsan, sebesen.
Vitesse, f. sebesség, gyorsaság.
Vitez, m. szűsfa, Ábrahám fája.
Vitillage, f. xuzmó.
Vitrage, m. üvegesmunka; üvegfal.
Vitrail, m. templomablak. [ablak.
Vitre, f. üvegtábla, üvegkarika; üveg.
Vitré, ée, part. et adj. üveglakokkal ellátott; porte vitrée, üvegajtó.
Vitrec, m. hontmadár.
Vitrer, v. a. üveglablakkal ellátni.
Vitrerie, f. üvegeség; üvegkereskedés.
Vitrescibilité, f. üvegülhetőség.
Vitrescible, adj. üvegülhető.
Vitreux, euse, adj. üvegnyű, üvegféle.
Vitrier, m. üveges.
Vitrifiable, adj. üvegilhető, üvegülhető; üvegnyű.
Vitrification, f. megüveglés, megüvegítés.
Vitrifier, v. a. megüvegni; se —, v. pr. megüvegni.
Vitriol, m. gálisz; — bleu, rézgálisz; — vert, szölgálisz, vassgálisz; huile de —, gáliszolaj; esprit de —, gáliszszesz.
Vitriole, f. falfű.
Vitriolé, ée, adj. gálisztartalmu.
Vitriolique, adj. gálisztartalmu; acide —, kénsav.
Vitupérer, v. a. vm. rossalni.
Vivace, adj. sokáig élő.
Vivacité, f. elevenesség, élénkség, tűz, buzgalom; vivacités, pl. felhevülés.
Vivandier, m. — ére, f. markotányos; markotányosnő.
Vivant, te, adj. élő; fig. élénk; langue vivante, élő nyelv; —, m. élő; bon —, dözsdő, dözsdőndi; mal —, korhely; du — de son père, atyja életében; de son —, életében.
Vivat, m. éljen, éljenzés.
Vive, f. sárkánypegáz.
Vivelle, f. (cout.) bevarrás.
Vivement, adv. élénken, indulatosan, hevesen; érzékenyül.

Ver, *m.* halasztó; haltartó.
Vocation, *f.* elevenítés, élesztés, fölélesztés.
Vivifier, *v. a.* föleveníteni, élesztetni, fölélesztetni.
Vivifique, *adj.* elevenítő, élesztő.
Vivipare, *adj.* elenvenészülő.
Vivote, *v. n.* fam. élőködni, nyomorogni.
Vivre, *v. n.* irr. élni; qui vive? ki vagy? — au jour la journée, napról napra élni; savoir —, élni tudni; apprendre à —, emberséget tanulni; —, *m.* élelem, táplálék; vivres, *pl.* eleség, élelemeszer; vivres — pain, kalonakenyér.
Visir, *m.* vesír; grand —, nagyvesír.
Visirat, *m.* vesírség.
Vocabulaire, *m.* szókönyv, szótár.
Vocal, *ale, adj.* — alement, *adv.* szóbeli; *élő szóval*; musique vocale, *szózene*.
Vocatif, *m.* szólító.
Vocation, *f.* hivatal.
Voiférateur, *m.* lármázó, kiáltozó.
Voifération, *f.* kiabálás, lármázás, ssidás. [*szidni*].
Voiférer, *v. n.* kiabálni, lármázni.
Vœu, *m.* fogadás; szavazat; vœux, *pl.* kívánatok; szerzetes fogadalom.
Vogue, *f.* (mar.) hajó futása; fig. tekintet, hír, hűnév; főbérel; être en —, divatban lenni; mettre en —, mozgásba hozni.
Vogue-avant, *m.* elővező (legény).
Voguer, *v. n.* evezni, vitorlázni; vogue la galère, próbáljuk meg; — l'argile, agyagot taposni.
Vogueur, *m.* evező (legény).
Voici, *prp.* itt van, itt vannak; le —, itt van ő, az itt van; — qui vient, átmitt jön.
Voie, *f.* út; kerékvágás; nyom; egy vitel, egy szekér, egy fordulás; fig. alkalom, eszköz, mód, útmód; — d'eau, egy vitel víz.
Voila, *prp.* itt van, ott van, ez az, ezek, azok; me —, itt vagyok; l'homme que —, azon férfit ott; — qui est bien, így jól van; — qui va bien, így megy jól.
Voile, *m.* sátyol, lepel, függöny; fig. palást, szin, ürügy, örv; —, *f.* vitorla; baisser les voiles, a vitorlákat összehúzni; mettre à la —, elvitorlázni.

Voiler, *v. a.* befátyolozni; beplepszni; fig. palástolni, elpalástolni; se —, *v. pr.* magát befátyolozni.
Voilerie, *f.* vitorlagyár.
Voiller, *m.* vitorlakészülő, vitorlagyártó; vitorlász.
Voilière, *f.* (géom.) láncevonal.
Voilure, *f.* vitorlázat, vitorlák; vitorlagyár.
Voir, *v. a.* irr. látni; nézni, megnézni; átlátni; belátni, fölsísmerni; faire —, mutatni; aller — qn., valakit meglátogatni; venir — qn., valakit meglátogatni; valakinek észlászát észrevenni; —, *v. n.* kilátásának lenni; cette maison voit sur le jardin, e háznak a kertre van kilátása; j'y verrai, gondom lesz rá; se —, *v. pr.* magát (tükörben) látni; egymásra nézni; egymást meglátogatni.
Voire, Voirement, *adv.* vm. igazán, valóban. [*gyep*].
Voirie, *f.* úthivatal, úttisztaság; nyüz.
Voisin, *ine, adj.* szomszéd, szomszédos, határos; —, *m.* — ine, *f.* szomszéd; szomszédnő.
Voisinage, *m.* szomszédság; vidék, környék. [*tartani*].
Voisiner, *v. n.* fam. jó szomszédságot
Voiturage, *m.* p. u. fuvar, fuvarbér, vitelbér.
Voiture, *f.* szekér, kocsi, hajtma; fuvar, szállítás, fuvarbér; — par terre, szekér, kocsi; — à vapeur, gőzkocsi; lettre de —, fuvarlevél, szállítólevél; par —, tengelyen; prendre —, kocsit fogadni, kocsit használni.
Voiturier, *v. a.* el-, tovaszállítani.
Voiturier, *m.* szekeres, kocsis, fuvaros.
Voiturin, *m.* bérkocsis. [*lemény*].
Voix, *f.* szózat; hang; szavazat; vé-
Vol, *m.* repülés; szárnyterület; fig. emelkedés; képesség; lopás; lopott jószág.
Volable, *adj.* meglopható.
Volage, *adj.* csélesap, lenge, könnyelmű; feu —, ótvár, tarjag (gyermeknekél).
Volaille, *f.* baromfi, majorság.
Volant, *m.* toll-lapta; szállmalom szárnya; szélfogó; hurok; könnyű felruha; széles szélfodor.
Volatil, *ile, adj.* (chim.) illó, illékony.
Volatile, *m.* szárnyas, madár.
Volatiliser, *v. a.* (chim.) illósítani, elgőszlítani.

- Volatilité, *f.* illóság, szállékonyság; változékonyság, mulékonyság; *fig.* hamarság, sebesség.
- Volatille, *f.* baromfi.
- Vol-au-vent, *m.* levelestésztá-pástétom.
- Volcan, *m.* tűzhányóhegy, vulkán.
- Volcanique, *adj.* vulkáni.
- Volcaniser, *v. a.* *fig.* feltűzselni.
- Vole, *f.* fogás (a kártyavetésben); faire la —, valamennyi üdést megcsinálni.
- Volée, *f.* repülés; ivadék, madárflak; raj, farka, tömeg; fölhérez; rang; — de perdrix, fölt fogoly; — de canons, ágyúsorlövés; ohevaux de —, vontatólovak; à la —, röptében; prendre la —, fölrepülni; sonner à toute —, valamennyi harangot megküzni; parler à la —, meggondolatlanul beszélni.
- Voler, *v. n. et a.* repülni; (fauc.) vadászni (súlyommal); lopni, rabolni, meglopni; (jou) mindent elűlni; étoile volante, csillagesés, futócsillag, csillagszem.
- Volereau, *m.* fam. kis tolvaj.
- Volerie, *f.* tolvajság; solymázasat.
- Volet, *m.* galambdúc; ablaktábla; szárnyasajtó; lapát (vízi keréken); kis iránytű; sisakkötő, sisakszalag.
- Voleter, *v. n.* repkedni, szállongni, lobogni.
- Voleur, *m.* — euse, *f.* tolvaj; tolvajnő; — de grand chemin, utonálló, haramia. [galambdúc.
- Volière, *f.* madárház, madárkaliz;
- Volige, *f.* szindelydeszka.
- Volition, *f.* (phil.) akarás.
- Volontaire, *adj.* — ment, *adv.* önkényti, önkénytes, szabadakaratú; önkényt, késszakarva, önszántából; önszejű; önszejűleg; —, *m.* önkénytes.
- Volonté, *f.* akarat; akarat nyilvání-tása, teltség, kény; à —, teltség szerint.
- Volontiers, *adv.* szívesen; könnyen.
- Volte, *f.* (man.) kanyar. [dulni.
- Volte-face, *f.* fam. faire —, jobbra for-
- Volter, *v. n.* (esc.) kanyarítani.
- Voltige, *f.* meg-, leeresztett kötélt (kötéláncosoknál).
- Voltigement, *m.* repkedés, szállongás, lobogás.
- Voltiger, *v. n.* repkedni, szállongni, lobogni; *fig.* csapongni; lóra ugrálni, kanyarodni.
- Voltigeur, *m.* ugró, ugráló, sz. kanyaronez.
- Volubilité, *f.* mozgékonyság, gördülé-kenység; könnyűség, sebesség.
- Volue, *f.* (tiss.) csöv, csöve.
- Volume, *m.* kiterjedés, terjedelem, ter-jelem, terjedék; kötet.
- Volumineux, euse, *adj.* terjedmes, sok-kötetű, nagy, vastag.
- Volupté, *f.* gyönyör, kéj.
- Voluptueux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* kéjdús, gyönyörteli; kéjdúsan, gyönyörködve; —, *m.* kéjencz.
- Volute, *f.* hengercsiga; (arch.) csiga, csigacsigázat.
- Voluter, *v. a.* csigaformára tekerni; föltekerni, fölcsigázni.
- Volvulus, *m.* bélkőszvény.
- Vomer, *m.* (anat.) orrsont.
- Vomique, *f.* tüdőfekély; —, *adj.* noix —, ebvész. [okádni.
- Vomir, *v. a. et n.* hányni, kikánni, Vomissement, *m.* hányás, okadás.
- Vomitif, *ive, adj.* hánytató; —, *m.* hánytató, hánytatószer.
- Vomitore, *m.* vm. hánytató.
- Vorace, *adj.* falánk; nagyéhes.
- Voracité, *f.* falánkság.
- Votant, *m.* szavazó.
- Votation, *f.* szavazás.
- Vote, *m.* szavazat.
- Voter, *v. n.* szavazni.
- Votif, *ive, adj.* fogadalmi.
- Votre, *pron.* (többesben vos) a ti, — tek, — tek, tietek, öné, öndéké.
- Vôtre (le, la), *pron.* a tied, tietek, öné, öndéké; les vôtres, *pl.* tiéd, öndék, önhöz tartozók. [tőle.
- Voudre, *m.* festőcsüllong, isacs, fer-
- Vouer, *v. a.* szentelni, ajánlani; fo-gadni, fogadalmat tenni; se —, *v. pr.* magát áldozni, magát feláldozni.
- Vouge, *f.* vadászgerely.
- Vouloir, *v. a. et n. irr.* akarni; kívánni, megkívánni; követelni; parancsolni; beleegyezni; Dieu le veuille *adj.* Isten! il est bien voulu par-tout, mindenhol szeretik; à qui en veut-il? ki ellen panaszkodik? — bien, kegyeskedni, méltostatni; en — à qoh., valamire törekedni; en — à qn., valakire rávenni akarni, valakire belekötöni; —, *m.* akarás, akarat; szándék.
- Vous, *pron. ti, tieteket, téged, őnt, őntek, öndöknek.*

Vousseau, *Vousoir*, *m. boltozat; ékkő, boltkő.*
Voussure, *f. bolthajtás, boltozat.*
Voûte, *f. bolthajtás, bolt, boltozat, íveset.*
Vouter, *v. a. boltozni, bolthajtásra venni, ívelni; se —, v. pr. boltozódni; fig. meghajlani, meggömbülni, meghajolva járni.*
Voyage, *m. út, utazás; útrajz, útirat; être en —, utazni.*
Voyager, *v. n. utazni.*
Voyageur, *m. — euse, f. utas, utazó; utazónő; oommis —, tőzselyben utazó.*
Voyant, *te, adj. látó; fam. világos, tiszta, fényes; szemszűrő; —, m. — ante, f. látó, néző, látnok; jósnő.*
Voyelle, *f. magánhangzó, önhangzó.*
Voyer, *m. ügyyelő.*
Voyète, *f. lúgzótál.*
Vrai, *vraie, adj. — ment, adv. igaz, való; igazi, valódi, valóságos; igazán stb.; —, adv. igazán; à dire —, à — dire, igazat mondva; parler —, igazat mondani; —, m. igaz, igazság; au —, igazság, valóság szerint.*
Vraisemblable, *adj. — ment, adv. valószínű, hihető; valószínűleg, hihetőleg; —, m. valószínű, hihető.*
Vraisemblance, *f. valószínűség, hihetőség.* [futni]
Vréder, *v. n. fam. futkosni, ide s tova*
Vrille, *f. csapfűrő; (bot.) kacs, fogódzó.* [kedni]
Vriller, *v. n. (artif.) kerengve fölemel-*
Vrillerie, *f. vasárúk, aczélárúk.*
Vrillette, *f. furdancs.*
Vrillier, *m. szerkovács, segyverkovács, fűrőkovács.*
Vrillon, *m. kis hordófűrő.*
Vu, *prp. tekintvén, (...ra, ...re) nézve,*

a mi illet vagy illeti, (...nak, ...nek) tekintetéből; — que, conj. mert, mint-hogy; —, m. (dr.) — d'un arrêt, indokok felhozása ítélet szerkesztésénél; au — et au su de tout le monde, az egész világ láttára.

Vue, *f. látás, láterő, látlehetség; ráte-kintés; látvány, tekintet, nézet, kinézés; fig. szándék, cél; — courte, rövidlátás; — longue, messzelátás; — de côté, oldalkép, oldalnézet; point de —, szempont, nézpont, látpont; — morte, vakablak; (com.) à —, lát-ra; de —, lát után; à — d'œil, szem-mérték szerint; szemlátomást; à — de pays, vaktába, taláalomra, szeren-csére, véletlenre; felületesen; à porte de —, a meddig szemmel elláthatni; perdre la —, megvakulni; perdre de —, szem elől elveszteni, többé nem látni; donner dans la —, szembe-tűnni; avoir — sur qn., szemmel tar-tani valakit; avoir qch. en —, szán-dékozni valamit; connaître qn. de —, látásból ismerni valakit.*

Vulcaniser, *v. a. nejét elcsábítani (...nak, ...nek).*

Vulgaire, *adj. közönséges, szokott; mindennapi; köznépi, pórnépi, pó-rias; —, m. köznép, pórnép; köz-ember.* [életben]

Vulgairement, *adv. közönségesen, köz-*
Vulgarité, *f. közönséges volta vala-minek, póriasság.*

Vulgate, *f. közkezen forgó.*

Vulnérable, *adj. megsebesíthető.*

Vulnérable, *adj. sebgyógító; eau —, sebvíz; —, m. sebszer; —, f. sebfű.*

Vulpin, *m. (bot.) ecsetpázsli.*

Vultueux, *euse, adj. face vultueuse, piros, dagadt arcz.*

Vulvaire, *f. büdös libatopp.*

W.

Waggon, **Wagon**, *m. (chem.) vasúti kocsi.*

Warnette, *f. huzóháló (Normandiä-ban).*

Whisk, **Whist**, *m. csittjáték, whist-játék.*

Wiski, *m. kocsi neme.*

Wolfram, *m. (min.) seleny.*

X.

Xénie, *f. tiszteletajándék.*

Xénographie, *f. idegen nyelvek írástudása.* [pár.

Xéranthème, *m. vasvirág, sárga gyö-*

Xérophthalmie, *f. száraz szemtob.*

Xiphias, *m. (astr.) hal.*

Xiphoides, *adj. (anat.) kardalaku.*

Xylite, *m. szű, faragó cserebűly.*

Xylographe, *m. fametsző.*

Xylographie, *f. fametszés.*

Xylographique, *adj. fametszési.*

Xylon, *m. gyapotszerje.*

Xylorganon, *m. facsimbalom.*

Xylostéum, *m. ükörkeloncz, kutyacseresnye.*

Y.

Y, *partic. itt, ott, oda, rajta, benne, róla, hozzá stb.; y est-il? ott van (δ)? j'y penserai, majd gondolkozom róla; fiez - vous - y, bízzék benne; il y a, vagyon, vagynak.*

Yacht, *m. sebeshajó.*

Yard, *m. angol rőf.*

Yeuse, *f. tölgy.*

Yeux, *pl. csill-nek többese.*

Yole, *f. csónak, ladik.*

Ypsolophe, *m. táspille, vacsoravesztő.*

Yttria, *f. piksüld.*

Z.

Zacinthe, *m. kacsaring, válu pikk.*

Zain, *adj. m. cheval —, tiszta fekete vagy tiszta pej ló.*

Zani, *m. bohóc.*

Zèbre, *m. zebra ló.*

Zédoaire, *f. csútor.*

Zélateur, *m. — trice, f. buzgolkodó; buzgolkodónő.*

Zèle, *m. buzgalom.*

Zélé, *ée, adj. buzgó.*

Zend, Zend-avesta, *m. zendüvesta.*

Zénith, *m. tetőpont.*

Zéolithe, *f. zeolit.*

Zéphyr, *m. suvalom, szellő, zephyr.*

Zéro, *m. zerus, nulla, semjegy.*

Zest, *m. hajporhintő; entre le zist et le —, sem jó sem rossz; —, int. csekélység! hűbbavalóság!*

Zeste, *m. (bot.) választék, választfal; csitromhéjszeletke.*

Zester, *v. a. csitrom vagy narancs héját vékonyan lemetsseni.*

Zibeline, *f. ezoboly; ezobolybunda.*

Zibet, *m. csibélpetymeg.*

Zig-zag, *m. szígszeg, zeggzug.*

Zil, *m. réztányér (törökzenénél).*

Zinc, *m. horgany.*

Zinzolin, *ine, adj. violasszínű.*

Zist, *v. Zest.*

Zizel, *m. mogorópcle, pölyű.*

Zizanie, *f. gyom, gaz; fig. egyenetlenség, viszátkodás.*

Zizi, *m. gyepűs sármány.*

Zodiaque, *m. állatöv.*

Zolle, *m. fig. bíráló, ítész.*

Zone, *f. öv, égöv.*

Zoographie, *f. állatrajz.*

Zoolátrie, *f. állatimádás.*

Zoolithe, *m. állatkövélet.*

Zoologie, *f. állattan.*

Zoologie, *m. állatismerő, állattanász.*

Zoophage, *adj. húsevő; —, m. húsevő állat.*

Zoophyte, *m. állatnövény.*

Zoophytologie, *f. állatnövényisme.*

Zootypolithe, *m. képelt kő.*

Zostère, *f. sóspörje; — marine, hinár. omboly, mossa.*

Zotique, *adj. faclitő —, életképesseg.*

Zouave, *m. znáv, (gyalogkaton a franczia hadseregben).*

Zygène, *m. pörölykal.*

Table des noms propres d'hommes et de femmes.

Achille, <i>Akhill.</i>	Aurélien, <i>Aurelián.</i>
Adelaïde, <i>Etelka, Etelke.</i>	Babet, Babette, Babiche, Babichon,
Adelgonde, <i>Adelgunda.</i>	<i>Boris, Bora.</i>
Adolphe, <i>Adolf.</i>	Baltasard, Balthasar, <i>Boldissár.</i>
Adrien, <i>Adorján, Odor.</i>	Baptiste, <i>Iván.</i>
Adrienne, <i>Adriána.</i>	Barbe, <i>Borbála, Boris, Bora.</i>
Agathe, <i>Agota.</i>	Barnabé, <i>Barnabás.</i>
Agnès, <i>Agnes.</i>	Barthélémi, <i>Bertalan.</i>
Aimé, <i>Amatus.</i>	Basile, <i>Vazul.</i>
Alario, <i>Alarik.</i>	Baud, <i>Báld.</i>
Albert, <i>Albert, Béla, Berta.</i>	Baudouin, <i>Báld.</i>
Albain, <i>Albanus.</i>	Béatrice, <i>Beatrix, Bolda.</i>
Albin, <i>Albin.</i>	Bénin, <i>Benignus.</i>
Aldegonde, <i>Adelgunda.</i>	Bénoît, <i>Benedek, Bene, Bencse.</i>
Alexandre, <i>Sándor.</i>	Bénoîte, <i>Benedicta.</i>
Alexe, Alexis, <i>Elek.</i>	Bernard, <i>Bernát.</i>
Alison, <i>Örzi, Örszike, Örsze.</i>	Berthe, <i>Berta.</i>
Aloyse, <i>Alajos, Alajz.</i>	Bertrand, <i>Bertrand.</i>
Alphonse, <i>Alfonsz.</i>	Blaise, <i>Balázs.</i>
Amadée, <i>Amadé.</i>	Blaisot, <i>Balázska.</i>
Ambroise, <i>Ambrus.</i>	Boniface, <i>Bonifác.</i>
Amélie, <i>Amália.</i>	Brigitte, <i>Brigita.</i>
Anastase, <i>Anastáz.</i>	Calixte, <i>Calixtus.</i>
André, <i>Andor, András, Endre.</i>	Caroline, <i>Karolina.</i>
Angélique, <i>Angyalka.</i>	Casimir, <i>Kázmér.</i>
Anne, <i>Anna.</i>	Cassandre, <i>Cassandra.</i>
Annette, <i>Anikó, Panna, Panni, Pan-</i>	Cathérine, <i>Katalin.</i>
Ansclme, <i>Enszel.</i>	Cataut, Catin, Caton, <i>Kati, Katicza,</i>
Antoine, <i>Antal.</i>	<i>Kató.</i>
Antoinette, <i>Antónia, Tóni.</i>	Cécile, <i>Csiczelle.</i>
Apolline, <i>Apolya, Póli.</i>	Célestin, <i>Szelestény, Czelestin.</i>
Armand, <i>Hermán.</i>	Césaire, <i>Caesarius.</i>
Arnaud, <i>Arnold, Arnót.</i>	Charles, <i>Károly.</i>
Arnoud, <i>Arnoult, Arnulf.</i>	Charlot, <i>Károlyka, Karus.</i>
Athanase, <i>Athanáz.</i>	Charlotte, <i>Lotti, Karolina.</i>
Aubert, v. Albert.	Chrétien, <i>Keresztély.</i>
Aubin, v. Albin.	Chrétienne, <i>Krisztiana.</i>
Aubri, <i>Alberik.</i>	Christine, <i>Krisztina.</i>
Auguste, <i>Agoston; Augusta, Ágosta.</i>	Christophe, <i>Christophle, Kristóf.</i>
Augustin, <i>Agoston.</i>	Claire, <i>Klára, Klári.</i>
Aurèle, <i>Aurel.</i>	Claude, <i>Kolos; Klaudia.</i>
Aurélie, <i>Réli, Aranka.</i>	Claudine, <i>Klaudia.</i>

Clément, *Kelemen*.
 Clotilde, *Klotilda*.
 Concorde, *Konkordia*.
 Conrade, *Karád*.
 Corneille, *Kornél, Soma*.
 Constance, *Konstánczia*.
 Constant, *Constantius*.
 Constantin, *Szilárd*.
 Crépin, *Krispin*.
 Crescence, *Kereskény*.
 Cunégonde, *Gunda, Kinga*.
 Cyrille, *Czirill*.
 Damien, *Döme, Dömjen, Dümény*.
 Denis, *Dénes, Dienes*.
 Denise, *Dionysia, Nézzi*.
 Désiré, *Didier, Dezsér, Dezső*.
 Didière, *Desideria*.
 Dioclétien, *Diokleczián*.
 Dominique, *Domonkos; Dominika*.
 Dorothée, *Dorottya*.
 Edme, *Edmond, Ödön*.
 Édouard, *Edvard, Ede*.
 Eléonore, *Eleonóra, Lóra*.
 Elie, *Illés*.
 Elisabeth, *Örzsébet, Erzsébet*.
 Elise, *Eliza, Erzsébet*.
 Eloi, *Alajos*.
 Emile, *Emil*.
 Emilie, *Emilia*.
 Erasme, *Rázmán, Ermó*.
 Eric, *Erik*.
 Ernest, *Erneszt, Ernő*.
 Ernestine, *Ernesztina*.
 Etienne, *István*.
 Etiennette, *Stephania*.
 Eudoxie, *Eudoxia*.
 Eugène, *Jenő*.
 Eugénie, *Eugenia*.
 Eulalie, *Láli, Lila*.
 Euloge, *Eulogius*.
 Euphrasie, *Euphrasia*.
 Euphrosine, *Euphrosina*.
 Eusèbe, *Eusebius*.
 Eusébie, *Eusebia*.
 Eustache, *Eustachius*.
 Eustase, *Eustasia*.
 Eve, *Eva*.
 Everard, *Eberhard*.
 Fabien, *Fabian*.
 Fabrice, *Fabrizius*.
 Fanchon, *Fert*.
 Faustin, *Faustinus*.
 Félicie, *Felicia*.
 Félix, *Bódog*.
 Ferdinand, *Nándor*.
 Firmien, *Firmian*.

Flavien, *Flavián*.
 Florent, *Flórent*.
 Florian, *Flórián*.
 Fortuné, *Fortunatus*.
 François, *Ferencz*.
 Françoise, *Francziska*.
 Frédéric, *Frigyes, Fridrik*.
 Frédérique, *Fridesika*.
 Gaétan, *Kajtán*.
 Ganthier, *Gint, Ginter, Gunter*.
 Gaspard, *Gáspár*.
 Gautier, *Valler*.
 Gélais, *Gelasius*.
 Généviève, *Genoveva*.
 Génévion, *Genovévacska*.
 Geoffroi, *Gottfrid*.
 George, *György*.
 Georgette, *Georgina*.
 Gérard, *Gellért*.
 Géraud, *Gerold*.
 Germain, *Hermán*.
 Gertrude, *Gertrúd*.
 Gilbert, *Gilbert*.
 Gille, *Gilles, Egyed*.
 Godard, *Gocsárd*.
 Godéfrroi, *Gottfrid*.
 Gonthier, *v. Ganthier*.
 Gratien, *Gratianus*.
 Grégoire, *Gergely*.
 Guernard, *Verner*.
 Guidon, *Guido*.
 Guillaume, *Vibnos*.
 Guillemette, *Vilma*.
 Guillibaud, *Vilibáld*.
 Gustave, *Gusztáv*.
 Guy, *Vid, Vida*.
 Hedwige, *Adriga*.
 Hélène, *Ilona*.
 Henri, *Henrik*.
 Henriette, *Henrika*.
 Hilaire, *Vidor*.
 Hyppolyte, *Ipoly*.
 Honoré, *Honorius*.
 Hortense, *Hortensia*.
 Hubert, *Hubert*.
 Hugues, *Húgó*.
 Ida, *Idé, Ida*.
 Ignace, *Ignác*.
 Innocent, *Incze*.
 Irénée, *Irenaeus*.
 Irène, *Iren*.
 Isabeau, *Isabelle, Izabella*.
 Isaac, *Izák*.
 Isale, *Ézsaiás*.
 Isidore, *Izidór*.
 Jacob, *Jakab*.

Jacobine, *Jakobina*.
 Jacot, *Jakabka*.
 Jacques, *Jakab*.
 Jean, *János*.
 Jean-Baptiste, *Iván*.
 Jeanne, *Johanna, Janka*.
 Jeanneton, Jeannette, *Janka, Hanka*.
 Jeannot, *Jancsi, Jánoska*.
 Jérémie, *Jeremiás*.
 Jérôme, *Jeromos*.
 Job, *Jób*.
 Jonas, *Jónás*.
 Jonathan, *Jonathán*.
 Joseph, *József*.
 Josephine, *Józsefa*.
 Josué, *Józsue*.
 Jules, *Gyula*.
 Julie, *Julia*.
 Julien, *Julián*.
 Juliette, *Juliánna*.
 Juliette, *Julcsa*.
 Juste, *Justus*.
 Justin, *Jusztinus*.
 Justine, *Jusztina*.
 Justinien, *Jusztiniánus*.
 Killien, *Kilény*.
 Ladislas, *László*.
 Lambert, *Berta, Bertus*.
 Laure, *Laura*.
 Laurence, *Laurenzia*.
 Laurent, *Lőrincz*.
 Lazare, *Lásár*.
 Léandre, *Leander*.
 Léon, *Leó, Arszlán*.
 Léonard, *Lénárt*.
 Léonarde, *Leonarda*.
 Léonor, *Leonór*.
 Léonore, *Eleonóra*.
 Lisette, *Erzsi, Bözse*.
 Lorent, *v. Laurent*.
 Lothaire, *Lothár*.
 Loudolphe, *Ludolf*.
 Louis, *Lajos*.
 Louise, *Ludovika*.
 Louise, *Lujzka*.
 Louison, *Lajoska, Lajcsi*.
 Luc, *Lukács*.
 Lucien, *Luczián*.
 Lucrèce, *Lucretia*.
 Madelaine, *Magdolna*.
 Madelon, *Lenka*.
 Maïon, Manon, Mari, Maris, *Márka, Mariska*.
 Marc, *Márk*.
 Marcel, *Marczal*.
 Marcellin, *Marcellinus*.

Margot, Margoton, *Margitka*.
 Marguerite, *Margit, Margita*.
 Marianne, *Marianna*.
 Marie, *Mária*.
 Marion, *v. Maïon*.
 Marthe, *Mártha*.
 Martial, *Marciál*.
 Martin, *Márton*.
 Martou, *Márthácska*.
 Mathias, *Mátyás*.
 Mathieu, *Máté*.
 Mathilde, *Mathilda*.
 Maure, *Mór, Maurus*.
 Maurice, *Móricz*.
 Maxence, *Maxentius*.
 Maxime, *Maximus*.
 Maximilien, *Miksa*.
 Maximin, *Maximin*.
 Miché, *Miklász*.
 Michel, *Mihály*.
 Michon, *Miska, Misi*.
 Mimi, Minette, *Mina*.
 Moïse, *Mózes*.
 Nannette, Nanon, *Náni, Anikó, Nina*.
 Narcisse, *Narcisz*.
 Nicodème, *Nikodém*.
 Nicolas, *Miklós*.
 Noé, *Noé*.
 Olympe, *Olympia*.
 Othon, *Ottó*.
 Pancrace, *Pongrácz*.
 Paul, *Pál*.
 Paulin, *Paulin*.
 Pauline, *Paulina*.
 Paulot, *Pali*.
 Pétronelle, *Petróna*.
 Philiberte, *Philiberta*.
 Phillipot, *Fülöpke*.
 Philippe, *Fülöp*.
 Philippine, *Philippina*.
 Pie, *Pius*.
 Pierre, *Péter*.
 Pierrot, *Péterke, Peti*.
 Prisque, *Priscus; Piroška*.
 Probe, *Probus*.
 Procope, *Procopius*.
 Rachel, *Rachel*.
 Raimond, *Raimund*.
 Raoul, *Rudolf*.
 Raphaël, *Ráfael*.
 Rebecque, *Rebeka*.
 Régine, *Regina*.
 Regnard, *Rajnárd*.
 Regnauld, *Rajnold*.
 Rémi, *Remeg*.
 Renaud, *v. Regnauld*.

Renée, *Renata*.
 Richard, *Rikárd*.
 Robert, *Robert*.
 Roche, *Rókus*.
 Roderic, v. *Rodrigue*.
 Rodolphe, *Rudolf*.
 Rodrigue, *Rodrik*.
 Romain, *Román*.
 Rosalie, *Rozália*.
 Rose, *Róza*.
 Rosemonde, *Rozamunda*.
 Rosette, *Rózika*.
 Rosine, *Rozina*.
 Rufin, *Rufin*.
 Rupert, *Rupert*.
 Sabine, *Szabina*.
 Samson, *Sámson*.
 Samuel, *Sámuel*, *Samu*.
 Scipion, *Scipio*.
 Sébastien, *Sebestyén*.
 Sébastienne, *Sebastiana*.
 Serge, *Sergius*.
 Séverin, *Szörény*.
 Sidoine, *Sidonius*.
 Sidonie, *Sidonia*.
 Sigéfrid, *Szigfrid*.
 Sigismond, *Zsigmond*.
 Silvain, *Silvanus*.
 Simon, *Simon*.
 Simplicie, *Simplicius*.
 Sophie, *Zsófia*, *Bölcsé*.
 Stanislas, *Szaniszló*.
 Sulpice, *Sulpicius*.
 Susanne, *Zsuzsánna*.
 Suzon, *Zsuzsi*, *Zsussika*, *Zsuzsa*.
 Thadée, *Tadé*.

Théole, *Thecla*.
 Théobald, *Tibold*.
 Théodore, *Tivadar*.
 Théodose, *Theodosius*.
 Théophile, *Tófor*, *Gottlieb*.
 Thérèse, *Terézia*, *Teréz*.
 Thierrí, *Detró*, *Ditrik*.
 Thomas, *Tamás*.
 Tiennette, *Stephania*.
 Tiennon, *f. Pistike*.
 Tiennot, *István*.
 Timothée, *Timóth*, *Timó*.
 Tite, *Titus*.
 Tobie, *Tóbiás*.
 Toinette, *Antónia*.
 Toinon, *Tónika*.
 Trinette, *Kati*.
 Udalrique, *Ulrique*, *Ulrika*.
 Urbain, *Orbán*.
 Ursin, *Ursinus*.
 Ursule, *Orsolya*.
 Valère, *Valér*.
 Valérien, *Valerian*.
 Valérienne, *Valeriana*.
 Vaubourg, *Valburga*.
 Venceslas, *Venczel*.
 Véronique, *Veronika*.
 Victoire, *Victoria*, *Géze*.
 Victorine, *Victorina*.
 Vincent, *Vincze*.
 Virgile, *Virgil*.
 Vit, Voit, *Vid*, *Vida*.
 Xavier, *Xaver*.
 Zacharie, *Zakarids*.
 Zachée, *Zakéus*, *Zákó*.

Table géographique.

Abissinie, v. *Abyssinie*.
 Abyssin, m. — ine, f. *abissziniai* (*férp* vagy *nő*); —, adj. *abissziniai*.
 Abyssinie, f. *Abisszinia*.
 Achaïens, Achéens, pl. *Achaeusok*.
 Açores, pl. *azóri szigetek*.
 Adige, m. *Etsch* (*folyó*).
 Adriatique, adj. *adriai*.
 Aetolie, f. *Aetolia*.
 Afghans, pl. *Afghánok*.

Afrique, f. *Afrika*.
 Africain, m. — aine, f. *áfrikai* (*férp* vagy *nő*); —, adj. *áfrikai*.
 Agrigente, m. *Agrigent*.
 Aix-la-chapelle, *Achen*.
 Albanais, aïse, v. *Albanien*.
 Albanie, f. *Albánia*.
 Albanien, m. — enne, f. *albániai* (*férp* vagy *nő*); —, *albániai*.
 Albe-grecque, f. *Nándorfejérvár*.

Albe-Julie, *f. Gyulafehérvár.*
 Albe-Royale, *f. Székesfehérvár.*
 Albion, *f. Anglia.*
 Alep, *m. Aleppo.*
 Aleutiennes, (îles), *aleuti szigetek.*
 Alexandrie, *f. Alexandria.*
 Algarve, *f. Algarbia.*
 Algèr, *m. Algir.*
 Algérien, *m. — ienne, f. algiri (férfi vagy nő); —, adj. algiri.*
 Allemagne, *f. Németország.*
 Allemande, *m. — ande, f. német; németnő; —, adj. német.*
 Alpes, *pl. havasok.*
 Alsace, *f. Alsácia.*
 Alsation, *m. — ienne, f. alszásiai; alszásiai; —, adj. alszásiai.*
 Amboine, *m. Amboina.*
 Amérique, *f. Amerika.*
 Américain, *m. — aine, f. amerikai; amerikai; —, adj. amerikai.*
 Amsterdam, *m. Amsterdam.*
 Ancone, *f. Ancona.*
 Andalouse, *f. Andalusia.*
 Andes, *f. pl. Andes, Cordillerahegyek.*
 Andrinople, *m. Adrinápol.*
 Angermanie, *f. Ingria.*
 Anglais, *m. — aise, f. angol; angolnő; —, adj. angol.*
 Angleterre, *f. Angolország, Angolhon.*
 Anspach, *m. Anspach.*
 Antilles, *f. pl. Antillák.*
 Antioche, *f. Antiochia.*
 Anvers, *m. Antverpia.*
 Appennins, *m. pl. Apenninuszok.*
 Aquilée, *f. Aquileja.*
 Aquitaine, *f. Aquitania.*
 Arabe, *m. et f. arab; arabnő; —, adj. arab.*
 Arabesque, *adj. arábiai, arab.*
 Arabie, *f. Arabia.*
 Arabique, *adj. arab.*
 Areadie, *f. Arkádia.*
 Areadique, *adj. arkádiai.*
 Archipel, *m. szigetenger.*
 Ardennes, *pl. ardenni erdők.*
 Argovie, *f. Argau.*
 Arménie, *f. Örményország.*
 Arragon, *f. Aragónia.*
 Arragonais, *aise, adj. aragóniai.*
 Asiatique, *m. et f. ázsiai; ázsiai; —, adj. ázsiai.*
 Asie, *f. Ázsia; — mineure, Kisázsia.*
 Asphaltite, *adj. lae —, kőltenger.*
 Asyrie, *f. Assyria.*

Assyrien, *m. — enne, f. assyriai; assyriai; —, adj. assyriai.*
 Asturie, *f. Asturia.*
 Athènes, *f. et m. Athéno.*
 Athénien, *m. — ienne, f. athénéleti, athénei; athéneini; —, adj. athénei.*
 Atlantique, *adj. atlanti; mer —, atlanti tenger.*
 Atlas, *m. Allász (hegy).*
 Attique, *f. Attika; —, adj. attikai.*
 Augsburg, *m. Agosta.*
 Aulide, *f. Aulis.*
 Australie, *f. Ausztrália.*
 Autriche, *f. Austria.*
 Autrichien, *m. — enne, f. osztrák, austriai; —, adj. osztrák, austriai.*
 Averse, *m. avernoi tó.*
 Babylone, *f. Babilon.*
 Babylonien, *m. — enne, f. babiloni (férfi vagy nő); —, adj. babiloni.*
 Bade, *f. Baden.*
 Badois, *oise, adj. bádeni.*
 Bains de Bade, *m. pl. Baden-Baden.*
 Bâle, *f. Bazel.*
 Baléares, *f. pl. baleári szigetek.*
 Baltique, *adj. la mer —, balti tenger.*
 Bamberg, *m. Bamberg.*
 Barbare, *f. Barbária.*
 Barbare, *m. et f. barbáriai; barbáriai; —, adj. barbáriai.*
 Bareith, *m. Baireuth.*
 Bas-Breton, *m. alsó-bretagnei.*
 Bas-Rhin, *m. Alrajnavidek.*
 Basse-Bretagne, *f. alsó Bretagne.*
 Batavie, *f. Batávia.*
 Bavière, *f. Bajorország.*
 Bavaois, *m. — oise, f. bajor; bajor; —, adj. bajor.*
 Belge, *m. et f. belga; belganő; —, adj. belga.*
 Belgique, *f. Belgaország; —, adj. belga.*
 Belgrade, *f. Belgrád.*
 Bengale, *f. Bengália.*
 Bergame, *f. Bergamo.*
 Berlin, *m. Berlin.*
 Berne, *m. Bern.*
 Bessarabie, *f. Bessarabia.*
 Bohème, *f. Csehország.*
 Bohème, *m. et f. cseh; csehnő.*
 Bohémien, *enne, adj. cseh . . .*
 Bois-le-duo, *m. Herexogenbusch.*
 Bologne, *m. Bologna.*
 Bonne, *f. Bonn.*
 Boristhène, *m. Borisztenez, Neper.*
 Bormio, *m. Forma.*

Bosnie, *f. Bosnyákország.*
 Bosphore, *m. Bosporus.*
 Bourgogne, *f. Burgundia.*
 Bourguignon, *m. — onne, f. burgundi.*
 Brabant, *m. Brabant.*
 Brabançon, *m. — onne, f. brabant.*
 Brandebourg, *m. Brandenburg.*
 Brème, *f. Brema.*
 Brésil, *m. Brasilia.*
 Bretagne, *f. Britannia; Grande-Bretagne, Nagybritannia.*
 Breton, *m. — onne, f. bretagnei; bretagnei nő; —, adj. betragnei.*
 Brîges, *f. Brÿgge.*
 Brigance, *f. Brengenz.*
 Brissac, *m. Breisach.*
 Brisgau, *m. Breisgau.*
 Britannique, *adj. brît.*
 Brunavie, *m. Braunschweig.*
 Bruxelles, *f. Brüssel.*
 Bucharest, *m. Bukareszt.*
 Bude, *f. Buda.*
 Budisse, *m. Bautzen.*
 Bulgarie, *f. Bulgárország.*
 Byzance, *m. Byzáncz.*
 Bysantin, *ine, adj. byzáncsi.*
 Cafrerie, *f. Káffertartomány.*
 Cafres, *m. pl. Káfferek.*
 Caïre, *m. Caïro.*
 Calabre, *f. Calabria.*
 Calabrois, *oise, adj. calabrai.*
 Californie, *f. Kalifornia.*
 Canaries, les îles —, *kanári szigetek.*
 Candie, *f. Candia.*
 Candiot, *m. — ote, f. candiai.*
 Cantorbéry, *m. Canterbury.*
 Capoue, *f. Capua.*
 Cappadoce, *f. Capadocia.*
 Caraïbes, *pl. Caráibek.*
 Carinthie, *f. Karinthia, Koront.*
 Carinthien, *m. — ienne, f. karinthiai, koronti.*
 Carniole, *f. Karniolia.*
 Carthage, *f. Karthágo.*
 Carthaginois, *m. — oise, f. karthágói; —, adj. karthágói.*
 Carthagène, *f. Karthagena.*
 Caspienne, Mer —, *káspiomi tenger.*
 Cassovie, *f. Kassa.*
 Castillan, *m. — ane, f. kasztíliai; kasztíliai nő; —, adj. kasztíliai.*
 Castille, *f. Kasztília.*
 Catalan, *m. — ane, f. katalóniai; katalóniai nő.*
 Catalogne, *f. Katalónia.*
 Catane, *m. Catania.*

Caucase, *m. Kaukázus.*
 Céphalonie, *f. Cephálonia.*
 Ceylan, *m. Ceïlon.*
 Chaldaïque, *adj. káldeai.*
 Chaldée, *f. Kaldea.*
 Chanaan, *m. Kánán.*
 Chersonèse, *m. Chersonesus.*
 Chine, *f. Kina.*
 Chinois, *m. — oise, f. kínai ember; kínai nő; —, adj. kínai.*
 Cinq-églises, *f. pl. Pécs.*
 Circassie, *f. Circassia.*
 Coblençe, *f. Koblenz.*
 Cochinchine, *f. Cókincina.*
 Coïmbre, *m. Coimbra.*
 Coïre, *m. Chur.*
 Colchide, *f. Colchis.*
 Cologne, *f. Köln.*
 Colombie, *f. Columbia.*
 Comté, *f. Franche-Comté, burgundi grófság.*
 Constance, *f. Konstáncz; lac de —, bodáni tó.*
 Constantinople, *m. Konstantinápoly.*
 Copenhague, *m. Kopenhága.*
 Cordoue, *m. Cordova.*
 Corinthe, *f. Korint.*
 Cornouaille, *m. Cornwallis.*
 Corse, *m. Korszika; —, m. et f. korszika; —, adj. korsz, korszika.*
 Courlande, *f. Kurlandia.*
 Courtrai, *m. Kortrik.*
 Cracovie, *f. Krakó.*
 Crémone, *m. Cremona.*
 Crète, *f. Creta.*
 Crétois, *m. — oise, f. cretai ember; cretai nő; —, adj. cretai.*
 Crimée, *f. Krímia.*
 Croatie, *f. Horvátország.*
 Croate, *m. et f. horvát; horvát nő.*
 Cypre, *f. Csiprus sziget.*
 Cypriot, *m. — ote, f. csiprusi; —, adj. csiprusi.*
 Dacie, *f. Dákország.*
 Daces, *pl. dákok.*
 Dalmatie, *f. Dalmátország.*
 Damas, *m. Dömszék.*
 Danemarck, *m. Dánia.*
 Danois, *m. — oise, f. dán; dán nő; —, adj. dán.*
 Danube, *m. Duna.*
 Danzick, *m. Daneska.*
 Delphes, *m. Delphi.*
 Deux-ponts, *m. Zweibrücken.*
 Donavert, *m. Donauwerth.*
 Dourlao, *m. Durlach.*

Gzda.
 m. Dublin.
 G. m. Dünkirchen.
 G. m. Ebro (folyó).
 G. f. Skótország.
 G. m. — aise, f. skót; akótnó;
 — adj. skót.
 G. m. Edinburg.
 G. f. Eger.
 G. f. Egyiptom.
 G. m. — ienne, f. egyiptomi;
 — adj. egyiptomi.
 G. f. Elba.
 G. m. Helzingör.
 G. m. Emmerich.
 G. m. Eschweiler.
 G. m. Ephesus.
 G. m. Epirus.
 G. m. Erfurt.
 G. m. Erlangen.
 G. m. Schelde (folyam).
 G. m. — onne, f. tótországi,
 slavoniai (férfi vagy nő); —, adj.
 tótországi, slavonai.
 G. m. tótország, Slavónia.
 G. f. Spanyolország.
 G. m. — ole, f. spanyol; spa-
 nyolnó; —, adj. spanyol.
 G. f. Eszthland.
 G. pl. egyesült államok.
 G. f. Szerecsenország.
 G. f. Európa.
 G. m. — éenne, f. európai; eu-
 rópai nő; —, adj. európai.
 G. m. Ferrára.
 G. f. Finnöld, Finnország.
 G. oise, adj. finn.
 G. f. Flandria.
 G. m. — ande, f. flandriai
 ember, flandriai nő —, adj. flandriai.
 G. m. Florenz.
 G. f. Schwarzwald.
 G. f. Fulda.
 G. m. Frankhegy.
 G. f. Franciaország.
 G. m. — aise, f. francia; fran-
 cziánó; —, adj. francia.
 G. m. Frankfurt.
 G. f. Frankónia.
 G. m. Freiburg.
 G. m. Friöl.
 G. f. Frishon.
 G. m. — onne, f. friz, friziai;
 friznó; —, adj. friz, friziai.
 G. f. Galiczia, Gácsország.

Galilée, f. Galilea.
 Galles, f. Vales.
 Gand, m. Gent.
 Gange, m. Ganges.
 Gant, v. Gand.
 Gantois, m. — oise, f. genti; genti nő.
 Gascogne, f. Gasskonia.
 Gascon, m. — onne, f. gaszkon; gasz-
 konnó; —, adj. gaszkon.
 Gaules, f. Galkia.
 Gaulois, adj. gall.
 Gènes, m. Genua.
 Génols, m. — oise, f. genuai; genuai
 nő; —, adj. genuai.
 Gèneve, m. Genf.
 Germanie, f. Némethon, Németség.
 Gorice, m. Görce.
 Gothe, m. Gótha.
 Gothembourg, m. Gótheburg.
 Gothie, f. Gothland, Góthország.
 Gothique, adj. góth, góthi.
 Gottingue, f. Gótinga.
 Gravelines, m. Grevling.
 Grèce, f. Görögország.
 Grenade, f. Granada.
 Gripswalde, m. Greifswalde.
 Grison, m. — onne, f. graubündeni;
 pays des Grisons, Graubünden.
 Grönlande, f. Grönland, Grönország.
 Gronnigue, m. Gröninga.
 Gueldres, f. Geldern.
 Guiane, f. Guiana.
 Guinée, f. Guinea.
 Hainaut, m. Hennegau.
 Hambourg, m. Hamburg.
 Hanovre, m. Hannovera.
 Hanovrien, adj. hannoverai.
 Hartz, m. harczhegy.
 Haut-Rhin, m. Felsőrajna.
 la Haye, f. Hága.
 Helvétie, f. Helvétia, Schweiz.
 Helvétien, m. — ienne, f. helveta,
 schweizi; helvetanó, schweizi nő;
 —, adj. helvétiai, helvét.
 Helvétique, adj. schweizi.
 Heroynie, f. Schwarzwald.
 Hesse, f. Hasszia.
 Hessols, m. — oise, f. hassziai; —,
 adj. hassziai.
 Hollande, f. Hollandia.
 Hollandais, m. — aise, f. hollandi;
 hollandi nő; —, adj. hollandi.
 Holstein, m. Holstein.
 Hongrie, f. Magyarország.
 Hongrois, m. — oise, f. magyar; ma-
 gyarnó; —, adj. magyar.

Jamaïque, *f. Jamaica.*
 Japon, *m. Japan.*
 Japonais, *m. — aise, f. japáni; japáni*
nő; —, adj. japáni.
 Jène, *f. Jena.*
 Illyrie, *f. Illyria.*
 Illyrien, *m. — ienne, f. illir; illirnő;*
—, adj. illir.
 Inde, *f. Indía.*
 Indien, *m. — enne, f. indus, indiai;*
indiai nő; —, adj. indiai, indus.
 Indostan, *m. Hindosztán.*
 Ingremanie, *Ingrie, f. Ingria.*
 Irlandais, *m. — aise, f. ír földi; ír földi*
nő; —, adj. ír . . .
 Irlande, *f. ír föld, ír hon.*
 Isénac, *m. Eisenach.*
 Islandais, *m. — aise, f. islandi; is-*
landi nő; —, adj. islandi.
 Islande, *f. Island.*
 Istrie, *f. Isztria.*
 Italie, *f. Olaszország.*
 Italien, *m. — enne, f. olasz; olasz nő;*
—, adj. olasz.
 Jadaïque, *adj. zsidó . . ., zsidós.*
 Judée, *f. Judéa.*
 Juliers, *m. Jülich.*
 Lapon, *m. — enne, f. lapp; lappnő;*
—, adj. lapp.
 Laponie, *f. Lappország*
 Leipzig, *m. Lipcse.*
 Léopol, *m. Lemberg.*
 Lettonie, *f. Lettland.*
 Levant, *m. Levante.*
 Leyde, *f. Leyden.*
 Liburnie, *f. Liburnia.*
 Liège, *m. Lüttich.*
 Liégeois, *m. — eolse, f. lüttichi; lüt-*
tichi nő.
 Ligurie, *f. Liguria.* [nő.
 Lipsien, *m. — ienne, f. lipcsei; lipcsei*
 Lisbonne, *f. Lizabon.*
 Lithuanie, *f. Litvánia.*
 Lithuanien, *m. — enne, f. litván; lit-*
ván nő; —, adj. litván.
 Livonie, *f. Lifland.*
 Livonien, *m. — enne, f. liflandi; lif-*
landi nő; —, adj. liflandi.
 Livourne, *f. Livorno.*
 Lombardie, *f. Lombardia.*
 Londres, *m. et f. London.*
 Lorrain, *m. — aine, f. lotharingi; lo-*
tharingi nő; —, adj. lotharingi.
 Lorraine, *f. Lotharingia.*
 Louisbourg, *m. Ludwigsburg.*
 Louvain, *m. Löwen.*

Lucerne, *m. Lucerna.*
 Luques, *m. Lukka.*
 Lunebourg, *m. Lüneburg.*
 Lusace, *f. Luzácia.*
 Luxembourg, *m. Luxemburg.*
 Macédoine, *f. Macedónia.*
 Madère, *f. Madeira.*
 Maestrick, *m. Maastricht.*
 Magdebourg, *m. Magdeburg.*
 Malines, *m. Mecheln.*
 Malte, *f. Malta.*
 Mantoue, *f. Mantua.*
 Marbourg, *m. Marburg.*
 Maroc, *m. Marokko.*
 Mayence, *f. Mainz.*
 Mecklenbourg, *m. Meklenburg*
 Meoque, *f. Mekka.*
 Médie, *f. Média.*
 Mégare, *f. Megara.*
 Mein, *m. Majna (folyam).*
 Messin, *m. — ine, f. metzi; metzi nő.*
 Messine, *f. Messina.*
 Metz, *m. Metz.*
 Mexique, *m. Mexiko.*
 Milan, *m. Milano.*
 Milanais, *m. — aise, f. milanói; mi-*
lanói nő; —, adj. milanói.
 Minorque, *f. Minorca.*
 Misnie, *f. Meissen.*
 Modène, *f. Modena.*
 Moldavie, *f. Moldva.*
 Moluques, *f. pl. molukkai szigetek.*
 Mons, *m. Bergen.*
 Morat, *m. Murten.*
 Moravie, *f. Morvaország.*
 Morée, *f. Morea.*
 Moselle, *f. Mózol (folyam).*
 Moscou, *m. Moszkva (város).*
 Moscovie, *f. Moszkva (tartomány).*
 Munio, *m. München.*
 Naples, *m. Nápoly.*
 Napolitain, *m. — aine, f. nápolyi;*
polyi nő; —, adj. nápolyi.
 Natolie, *f. Kisázsia.*
 Navarre, *f. Navarra.*
 Nèbre, *m. Nekkár (folyam).*
 Nègrepont, *m. Negroponte.*
 Neuf-Brisac, *m. Új-Breisach.*
 Neufchatel, *m. Neuschatel.*
 Nice, *m. Nizza.*
 Nicée, *f. Niczée.*
 Nieper, *m. Borisztónes, Neper.*
 Niester, *m. Dnister (folyam).*
 Nigritie, *f. Nigritia.*
 Nil, *m. Níl (folyam).*
 Norvège, *f. Norvégia*

norvégien, *m.* — *enne, f. norvégi*;
norvégi nő; —, *adj. norvégi*.
 nubie, *f. Nubia*.
 Numades, *pl. numidiaiak*.
 Nuremberg, *m. Norimberga*.
 Oldembourg, *m. Oldenburg*.
 ombrie, *f. Umbria*.
 Oranée, *f. Oránia*.
 Orcaades, *pl. orkádi szigetek*.
 Orénoque, *m. Orinoco*.
 Ostfrise, *f. keleti Frizland*.
 Ostrogot, *m. keleti góth*.
 Padouan, *m.* — *ane, f. páduai*; *páduai nő*; —, *adj. páduai*.
 Padoue, *f. Pádua*.
 Palatin, *m.* — *ino, f. pfalexi*; *pfalczi nő*; —, *adj. pfalczi*.
 Palatinat, *m. Pfalz*.
 Palerme, *f. Palermo*.
 Palestine, *f. Palaestina*.
 Paris, *m. Páris*, *Páris*.
 Parisien, *m.* — *ienne, f. párizsi*; *párizsi nő*; —, *adj. párizsi*.
 Parme, *f. Parma*.
 Patagone, *pl. patagónok*.
 Pavie, *f. Pávia*.
 Pays-bas, *pl. Németalföld*.
 Pérou, *m. Peru*.
 Perouse, *f. Perugia*.
 Persan, *ane, adj. persa, perzsa*.
 Perse, *f. Persia*, *Perzsa*.
 Persique, *adj. perzsa*.
 Pétersbourg, *m. Pétervár*.
 Phénicie, *f. Fenícia*.
 Philadelphie, *f. Philadelphia*.
 Philippines, *pl. Fülöp-szigetek*.
 Philisbourg, *m. Fülöpvár*.
 Phocide, *f. Phocis*.
 Phrygie, *f. Frígia*.
 Piémont, *m. Piemont*.
 Piémontais, *m.* — *aise, f. piemonti*; *piemonti nő*; —, *adj. piemonti*.
 Pise, *f. Píza*.
 Plaisance, *f. Piacenza*.
 Podolie, *f. Podólia*.
 Pologne, *f. Lengyelország*.
 Polonais, *m.* — *aise, f. lengyel*; *lengyel nő*; —, *adj. lengyel*.
 Poméranie, *f. Pomeránia*; — *occidentale, Előpomeránia*.
 Pont-Euxin, *m. Feketetenger*.
 Portugais, *m.* — *aise, f. portugál*; *portugál nő*; —, *adj. portugál*.
 Portugal, *m. Portugália*.
 Posen, *f. Pózen*.
 Prusse, *f. Poroszország*.

Prussien, *m.* — *enne, f. porosz*; *porosz nő*; —, *adj. porosz*.
 Pyrénées, *f. pl. pyrenasi hegyek, pyrenaeusok*.
 Racie, *f. Rácország*.
 Ratisbonne, *f. Regensburg*.
 Ravenne, *m. Ravenna*.
 Reims, *m. Rheims*.
 Rhin, *m. Rajna (folyam)*.
 Ribaupierre, *f. Rappoltstein*.
 Ribauviller, *m. Rappoltweiler*.
 Romain, *m.* — *aine, f. római*; *római nő*; —, *adj. római*.
 Rome, *f. Róma*.
 Russe, *m. et f. orosz, muszka*; *orosz nő*; —, *adj. muszka, orosz*.
 Russie, *f. Oroszország, Muszkaország*.
 Salerne, *m. Salerno*.
 Salsbourg, *m. Szalszburg*.
 Samarie, *f. Szamária*.
 Samaritain, *m.* — *aine, f. szamarita*; *szamaritanő*.
 Sardaigne, *f. Szardínia*. [nő]
 Sarde, *m. et f. szardíniai*; *szardíniai*.
 Sarmatie, *f. Szarmácia*.
 Sarracin, *m. Szaracén*.
 Save, *f. Sáva (folyam)*.
 Savole, *f. Szavója*. [vőjai nő]
 Savoyard, *m.* — *arde, f. szavójai*; *szavója*.
 Saxe, *f. Szászország*.
 Saxon, *m.* — *onne, f. szász*; *szász nő*; —, *adj. szász*.
 Scandinavie, *f. Skandinávia*.
 Schafhouse, *f. Schafhausen*.
 Scythie, *f. Scythia*.
 Servie, *f. Szerbia*.
 Séville, *f. Szevilla*.
 Sibérie, *f. Szibéria*.
 Sicile, *f. Szicília*.
 Sicilien, *m.* — *enne, f. szicíliai*; *szicíliai nő*; —, *adj. szicíliai*.
 Silésie, *f. Szilézia*.
 Soleure, *m. Szolothurn*.
 Souabe, *f. Svábföld*; —, *m. et f. sváb*; *svábnő*; —, *adj. sváb, svábo*.
 Spire, *m. Speier*.
 Stirie, *f. Stájerhon*.
 Strasbourg, *m. Straszburg*.
 Suède, *f. Svédország, Svédia*.
 Suédois, *m.* — *oise, f. svéd*; *svéd nő*; —, *adj. svéd*.
 Suisse, *f. Schweiz*; —, *m. et f. schweizi*; *schweizi nő*; —, *adj. schweizi*.
 Syrie, *f. Syria*.
 Syrien, *m.* — *enne, f. adj. syriai*.

Tage, *m. Tájo (folyam).*
 Tamise, *f. Themse (folyam).*
 Tarente, *m. Tarent.*
 Tarragone, *m. Tarragona.*
 Tartarie, *f. Tatárország.*
 Tauride, *f. Tauria.*
 Tésin, *m. Tessino.*
 Thèbes, *m. Theba.*
 Thessalie, *f. Thessalia.*
 Thessalonie, *f. Thessalonika.*
 Thrace, *f. Thrácia.*
 Thurgovie, *f. Thurgau.*
 Thuringe, *f. Thuringia.*
 Tibre, *m. Tiberis (folyam).*
 Tirol, *m. Tirol.*
 Tolède, *m. Toledo.*
 Tongre, *m. Tongern.*
 Toscane, *f. Toszkána.*
 Transilvanie, *f. Erdély, Erdélyország.*
 Trébisonde, *m. Trapezunt.*
 Trente, *m. Trient.*
 Trèves, *m. Trier.*
 Treviso, *m. Treviso.*
 Tripoli, *m. Tripolis.*
 Troie, *f. Trója.*
 Tubingue, *m. Tübinga.*
 Turo, *m. Turque, f. török; töröknő;*
 —, *adj. török.*

Turquie, *f. Törökország.*
 Umbrie, *f. Umbria.*
 Valaque, *m. oláh.*
 Valachie, Valaquie, *f. Oláhország.*
 Varsovie, *f. Varsó.*
 Venise, *f. Velence.*
 Vénitien, *m. — enne, f. velencei; ve-*
lencei nő; —, adj. velencei.
 Verone, *f. Verona.*
 Vestphalie, *f. Vesztfália.*
 Vestphalien, *m. — enne, f. vesztfáti;*
vesztfáliai nő; —, adj. vesztfáliai.
 Vézuve, *m. Vezuv.*
 Vétéravie, *f. Wetterau.*
 Vienne, *f. Bécs.*
 Virginie, *f. Virginia.*
 Visigot, *m. vizigót.*
 Vistule, *f. Visztula (folyam).*
 Visurge, *f. Weser (folyam).*
 Wallon, *m. vallón.*
 Westmanie, *f. Westermantland.*
 Westphalie, *v. Vestphalie.*
 Wirtsbourg, *m. Würzburg.*
 Wisbade, *m. Wiesbaden.*
 Wurtemberg, *m. Württemberg.*
 Wursbourg, *m. Würzburg.*
 Zélande, *f. Zeland, Zelandia.*
 Zuric, *m. Zürich.*

Table
des verbes irréguliers.

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif.	
Absoudre	j'absous, s, t; nous absolvons, ez, ent.	que j'absolve, es, e; vions, iez, ent.	j'absolvais
Acquérir	j'acquiers, s, t; nous acquérons, ez, ils acquièrent.	que j'acquière, es, e; acquérions, iez, acquièrent.	j'acquerrais
Aller	je vais ou vas, tu vas, il va; nous allons, vous allez, ils vont.	que j'aïlle, que tu ailles, qu'il aille; que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.	j'allais
Assaillir	j'assaille etc., nous assaillons, ez, ent.	que j'assaille, es, e; ions, iez, ent.	j'assaillais
Asseoir	j'assieds, s, d; nous asseyons, vous asseyez, ils asseyent.	que j'assie, es, e; asséyons, ez, assédient, ou que j'asseoie, es, e; asseyions, iez, asseoient.	j'asseyais
Astreindre	Se con-	ju-	gue
Avoir	j'ai, tu as, il a, nous avons, vous avez, ils ont.	que j'aie, aies, ait; que nous ayons, que vous ayez, qu'ils aient ou aient.	j'avais
Boire	je bois, s, t; nous buvons, vous buvez, ils boivent.	que je boive, es, e; buvions, iez, boivent.	je buvais
Bouillir	je bous, s, t; nous bouillons, ez, ent.	que je bouille, es, e; bouillions, iez, ent.	je bouillais
Braire	il braît, ils braient.	—	—
Bruire	—	qu'il bruit, qu'ils bruissent.	il bruyait, ils bruyaient
Ceindre	je ceins, s, t; nous ceignons, ez, ent.	que je ceigne, es, e; ceignons, iez, ent.	je ceignais
Choir	—	—	—
Circoncire	je circoncis, s, t; nous circonçons, ez, ent.	que je circonscise etc.	je circon-
Clorre	je clos, tu clos; il clôt.	—	cisais
Conclure	je conclus, s, t; nous concluons, ez, ent.	que je conclue, es, e; concluions, iez, ent.	je conclusais
Conduire	Se	con-	ju-
Confire	je confis, s, t; nous confisons, ez, ent.	que je confise, es, e; confisions, iez, ent.	je confisais
Connaître	je connais, s, t; nous connaissons, ez, ent.	que je connaisse, es, e, connaissions, iez, ent.	je connaissais
Conquérir	Se	con-	ju-
Construire	Se	con-	ju-
Contredire	je contredis, etc., nous contredisons, ez, ent.	le reste	com-
Coudre	je couds, tu couds, il coud; nous cousons, ez, ent.	que je couse, es, e; cousions, iez, ent.	je cousais
Courir (Courre)	je cours, s, t; nous courons, ez, ent.	que je coure, es, e; courions, iez, ent.	je courais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
—	j'absoudrai	absous, qu'il absolve, etc.	absolvant	absous, oute
j'acquis	j'acquerrai	acquiens, qu'il acquière etc.	acquérant	acquis
j'allai	j'irai	va, qu'il aille; allons, allez, qu'ils aillent	allant	allé.
j'assaillis	j'assaillirai ou assaillerai	assaile etc.	assaillant	assailli.
j'assis	j'asseyerai ou assiérai	assieds, qu'il asseye	asseyant	assis.
com-j'eus	me j'aurai	Ceins-aye ou aie, qu'il ait; ayons, ayez, qu'ils aient ou aient	dre. ayant	eu.
je bus	je boirai	bois, qu'il boive	buvant	bu.
je bouillis	je bouillirai ou bouillera	bous, qu'il bouille	bouillant	bouilli.
—	—	—	—	—
je ceignis	je ceindrai	ceins, qu'il ceigne	ceignant	ceint.
—	—	—	—	chu.
je circoncis	je circoncirai	circoncis, qu'il circoncrive	circoncisant	circon-
—	je clorrai	—	—	cis.
je conclus	je conclurai	conclus, qu'il conclue	concluant	clos.
gue	com-	me	Cuire.	conclu.
je confis	je confirai	confis, qu'il confise	confisant	confit.
je connus	je connaîtrai	connais, qu'il connaisse	connaissant	connu.
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Cui-	re.
me	Dire.	—	—	—
je cousis	je coudrai	couds, qu'il couse	cousant	cousu.
je courus	je courrai	cours, qu'il coure	courant	couru.

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif	
Couvrir	je couvre, s, e; nous couvrons, es, ent.	que je couvre, es, e; couvrons, iez, ent.	je couvrais
Craindre	Se	con-	ju-
Croire	je crois, s, t; nous croyons, es, ils croient.	que je croie, es, e; croyions, iez, croient.	je croyais
Croître	je crois, s, t; nous croisons, es, ent.	que je croisse, es, e; croissions, iez, ent.	je croissais
Cueillir	je cueille, s, t; nous cueillons, es, ent.	que je cueille, es, e; cueillions, iez, ent.	je cueillais
Cuire	je cuis, s, t; nous cuissons, es, ent.	que je cuise, es, e; cuissons, iez, ent.	je cuisais
Déchoir	je déchois, s, t; nous déchoyons, ou déchéons, vous déchoyez, ou déchéez, ils déchoient, ou déchésent.	que je déchois, es, e; déchoyions, iez, déchôient.	—
Dédire	je dédis, etc.; nous dédissons, vous dédisez, etc.	le reste	com-
Défaillir	nous défailions.	que je défaille, es, e; défail lions, iez, ent.	je défailais
Détruire	Se	con-	jugue
Dire	je dis, s, t; nous disons, vous dites, ils disent.	que je dise, es, e; disions, iez, ent.	je disais
Dissoudre	Se	con-	ju-
Dormir	je dors, s, t; nous dormons, es, ent.	que je dorme, es, e; dormions, iez, ent.	je dormais
Echoir	il échoit (échet).	—	—
Eclore	il éclôt; ils éclosent.	qu'il éclore; qu'ils éclosent.	—
Ecrire	j'écris, s, t; nous écrivons, es, ent.	que j'écrive, es, e; écrivions, es, ent.	j'écrivais
Empreindre	Se	con-	ju-
Enduire	Se	con-	ju-
Enfreindre	Se	con-	ju-
s'Enquérir	Se	con-	ju-
Epreindre	Se	con-	ju-
Etre	je suis, tu es, il est; nous sommes, vous êtes; ils sont.	que je sois, s, t; que nous soyons, que vous soyez, qu'ils soient.	j'étais
Exclure	Se	conju-	gue
Faillir	je faux, tu faux, il faut; nous faillons, es, ent.	que je faille etc.	je faillais
Faire	je fais, s, t; nous faisons, vous faites, ils font.	que je fasse, es, e; que nous fassions, iez, ent.	je faisais
Falloir	il faut	qu'il faille	il fallait
Feindre	Se	con-	ju-
Frïre	Je fris, s, t.	—	—

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je couvris	je couvrirai	couvre, qu'il couvre me	couvrant	couvert.
gue je crus	com- je croirai	crois, qu'il croie	Cein- croyant	dre. oru.
je crus	je croîtrai	crois, qu'il croisse	croissant	crû.
je cueillis	je cueillerai	cueille, qu'il cueille	cueillant	cueilli.
je cuisais	je cuirai	cuis, qu'il cuise	cuisant	cuit.
je déchus	je décherrai	—	déchéant	déchu.
me	Dire.			
je défaillis	—	—	—	défailli.
com- je dis	me je dirai	Cuire. dis, qu'il dise	disant	dit.
gue je dormis	com- je dormirai	me dors, qu'il dorme	Absou- dormant	dre. dormi.
j'échus	j'écherrai	—	échéant	échu.
—	il éclorra; ils éclorront	—	—	éclos.
j'écrivis	j'écirai	écris, qu'il écrive	écrivant	écrit.
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Ceindre.	
je fus	je serai	sois, qu'il soit, soyons, soyez, qu'ils soient.	étant.	été.
comme	Con-	clure	excepté	exclu et exclus
je faillis	je faudrai	—	faillant	failli.
je fis	je ferai	fais, qu'il fasse	faisant	fait.
il fallut	il faudra	—	—	fallu.
gue	com-	me	Ceindre.	
—	je frirai	fris	—	fris.

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif	
Fuir	je fuis, s, t; nous fuyons, vous fuyez, ils fuient.	que je fuie, es, e; fuyions, iez, fuient.	je fuyais
Gésir	il gît; nous gisons, ils gisent.	—	il gisait
Haïr	je hais, s, t; nous haïssons, es, ent.	que je haïsse, es, e; haïssions, es, ent.	je haïssais
Induire	Se	con-	ju-
Instruire	Se	con-	ju-
Interdire	j'interdis, s, t; nous interdisons, vous interdisez, etc.	le reste	com-
Introduire	Se	con-	ju-
Joindre	Se	con-	ju-
Lire	je lis, s, t; nous lisons, ez, ent.	que je lise, es, e; lisions, iez, ent.	je lisais
Luire	je luis, s, t; nous luisons, es, ent.	que je luise etc.	je luisais
Maudire	je maudis, s, t; nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.	que je maudisse, es, e; maudissions, iez, ent.	je maudissais
Médire	je médis etc.; nous médisons, vous médisez etc.	le reste	com-
Mentir	je mens, s, t; nous mentons, es, ent.	que je mente, es, e; mentions, iez, ent.	je mentais
Mettre	je mets, s, t; nous mettons, es, ent.	que je mette, es, e; mettions, iez, ent.	je mettais
Moudre	je mouds, s, d; nous moulons, vous moulez, ils moulent.	que je moule, es, e; moulions, iez, ent.	je moulais
Mourir	je meurs, s, t; nous mourons, es, ils meurent.	que je meure etc.	je mourais
Mouvoir	je meus, s, t; nous mouvons, es, ils meuvent.	que je meuve, es, e; nous mouvions, iez, qu'ils meuvent.	je mouvais
Naître	je nais, s, t; nous naissons, es, ent.	que je naisse, es, e; naissons, iez, ent.	je naisssais
Nuir	Se	con-	ju-
Offrir	Se	con-	ju-
Oindre	Se	con-	ju-
Oùir	—	—	—
Ouvrir	Se	con-	ju-
Paître	je pais, s, t; nous paissons, es, ent.	que je paisse, es, e; paissons, iez, ent.	je paisssais
Paraître	je parais, s, t; nous paraissions, es, ent.	que je paraisse etc.	je paraissais
Partir	je pars, s, t; nous partons, es, ent.	que je parte etc.	je partais
Peindre	Se	con-	ju-
Plaindre	Se	con-	ju-

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je fais	je fuirai	fais, qu'il fuie	fuyant	fui.
—	—	—	gisant	—
je hais	je haïrai	hais, qu'il haïsse	haïssant	haï.
gue gue me	com- com- Dire.	me me	Cuire. Cuire.	
gue gue je lus	com- com- je lirai	me me lis, qu'il lise	Cuire. Ceindre. lisant	lu.
je luisie	je luirai	luis, qu'il luisse	luisant	lui.
je maudis	je maudirai	maudis, qu'il maudisse	maudissant	maudit.
me	Dire.			
je mentis	je mentirai	mens, qu'il mente	mentant	menti.
je mis	je mettrai	met, qu'il mette	mettant	mis.
je moulus	je moudrai	mouls, qu'il moule	moulant	moulu.
je mourus	je mourrai	meurs, qu'il meure	mourant	mort.
je mus	je mouvrai	meus, qu'il meuve	mouvant	mû.
je naquis	je naîtrai	nais, qu'il naisse	naissant	né.
gue gue gue j'ouïs gue —	com- com- com- — com- je paîtrai	me me me — me pais, qu'il païsse	Cuire. Couvrir. Ceindre. — Couvrir. paissant	ouï. pu.
je parus	je paraîtrai	parais, qu'il paraïsse	paraissant	paru.
je partis	je partirai	pars, qu'il parte	partant	parti.
gue gue	com- com-	me me	Ceindre, Ceindre	

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif	
Plaire	je plais, s, it; nous plaisons, ez, ent.	que je plaise, es, e; plaisions, iez, ent. qu'il pleuve	je plaisais il pleuvait
Pleuvoir	il pleut	—	—
Poindre	il poind	—	—
Pourvoir	je pourvois, s, t, nous pourvoyons, vous pourvoyez, ils pourvoient.	que je pourvoie, es, e; pourvoyions, iez, voient.	je pourvoyais
Pouvoir	je puis (je peux), tu peux, il peut; nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.	que je puisse, es, e; puissions, iez, ent.	je pouvais
Prédire	je prédis etc.; nous prédisons, vous prédisiez etc.	le reste	com-
Prendre	je prends, s, d; nous prenons, ez, ils prennent.	que je prenne, es, e; prenions, iez, prennent.	je prenais
Prévoir	Se conjugue	comme	Voir.
Puer	je pue, s, e; nous puons, ez, ent.	que je pue etc.	je puais
Réduire	Se	con-	ju-
se Repentir	Se	con-	ju-
Requérir	Se	con-	ju-
Résoudre	je résous, s, t; nous résolvons, ez, ent.	que je résolve, es, e; résolvions, iez, ent.	je résolvais
Restreindre	Se	con-	ju-
Rire	je ris, s, t; nous rions, ez, ent.	que je rie, es, e; rions, iez, ent.	je riais
Saillir	il saille, ils saillent.	qu'il saille, qu'ils saillent.	il saillait, ils saillaient
Savoir	je sais, s, t; nous savons, ez, ent.	que je sache, es, e; sachions, iez, ent.	je savais
Séduire	Se	con-	ju-
Sentir	Se	con-	ju-
Seoir	il sied; ils sièent.	qu'il siée, qu'ils sièent.	il seyait, ils seyaient
Servir	je sers, s, t; nous servons, ez, ent.	que je serve, es, e; servions, iez, ent.	je servais
Sortir	je sors, s, t; nous sortons, ez, ent.	que je sorte etc.	je sortais
Souffrir	Se	con-	ju-
Suffire	je suffis, s, t; nous suffisons, ez, ent.	que je suffise, es, e; suffisions, iez, ent.	je suffisais
Suivre	je suis, s, t; nous suivons, ez, ent.	que je suive, es, e; suivions, iez, ent.	je suivais
Surseoir	je sursois, s, t; nous sursoyons, ez, soient.	que je sursoie, es, e; sursoyions, iez, ent.	je sursoyais
Taire	je tais, s, t; nous taisons, ez, ent.	que je taise etc.	je taisais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je plus	je plairai	plais, qu'il plaise	plaisant	plu.
il plut	il pleuvra	qu'il pleuve	pleuvant	plu.
je pourvus	je pourvoirai	poignes pourvois, qu'il pourvoie	pourvoyant	pourvu.
je pus	je pourrai	qu'il puisse etc.	pouvant	pu.
me	Dire.			
je pris	je prendrai	prends, qu'il prenne	prenant	pria.
excepté	je prévoirai	—	—	—
—	je puerai	qu'il pue	puant	—
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
je résolus	je résoudreai	résous, qu'il résolve	résolvant	résolu et résous (<i>átvállot-</i> <i>sott</i>). ri.
gue	com-	me	Ceindre.	
je ris	je rirai	ris, qu'il rie	riant	ri.
il saillit	il saillera	—	saillant	sailli.
je sus	je saurai	sache, qu'il sache; sachons, sachez, qu'ils sachent.	sachant	su.
gne	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
—	il siéra, ils siéront	—	seyant	—
je servis	je servirai	sers, qu'il serve	servant	servi.
je sortis	je sortirai	sors, qu'il sorte	sortant	sorti.
gue	com-	me	Couvrir.	
je suffis	je suffirai	suffis, qu'il suffise	suffisant	suffi.
je suivis	je suivrai	suis, qu'il suive	suivant	suivi.
je sursis	je sursoierai	qu'il sursoie	surso- yant, ou surseant	sursis.
je tus	je tairai	taïs, qu'il taise	taisant	tu.

ÚJ MAGYAR-FRANCZIA ÉS FRANCZIA-MAGYAR
ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGUJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

MÁSODIK KÖTET. — MAGYAR-FRANCZIA RÉSZ.

NOUVEAU
DICTIONNAIRE

HONGROIS-FRANÇAIS ET FRANÇAIS-HONGROIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME SECOND. — PARTIE HONGROISE-FRANÇAISE.

BUDAPEST.
FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

A RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA.

EXPLICATION DES ABBRÉVIATIONS.

cs.	cselekvő ige	<i>verbe activ</i>
cs. és k.	cselekvő és közép ige	<i>verbe actif et neutre</i>
f.	féminin.	<i>nőnemű</i>
fn.	főnév	<i>substantif</i>
ih.	igehatározó	<i>adverbe</i>
(ik)	ikes ige	<i>verbe, dont la 3e pers. sing. du présent de l'Indicatif se termine en : ik.</i>
isz.	indulatszó	<i>interjection</i>
k.	közép ige	<i>verbe neutre</i>
ksz.	kötőszó	<i>conjonction</i>
l.	lásd	<i>voyez</i>
m.	masculin	<i>hímnemű</i>
mn.	melléknév	<i>adjectif</i>
nh.	névhatározó	<i>préposition</i>
nm.	névmás	<i>pronom</i>
nr.	névrag	<i>suffixe</i>
pers.	personne	<i>személy</i>
pl.	pluriel	<i>többes</i>
prés.	présent	<i>jelenidő</i>
qc.	quelque chose	<i>valami</i>
qn.	quelqu'un	<i>valaki</i>
sing.	singulier	<i>egyes szám</i>
t.	többes	<i>pluriel</i>
v.	vagy	<i>ou</i>
v.	verbe	<i>ige</i>
vh.	visszaható	<i>verbe réfléchi</i>
vhová	valahová	<i>quelque part</i>
vki	valaki	<i>quelqu'un</i>
vmi.	valami	<i>quelque chose</i>

A.

A, Az (nemsz6), *le, la, pl. les.*
 Aba, mn. *belföldi, honi.*
 Abaſt, fn. *compatriote, m.*
 Abaſtnálui, cs. *rosser.*
 Abaj, l. *abajdóc.*
 Abajdóc, fn. *mouture, f.*
 Abajdoczos, mn. *mélé, ée.*
 Abajgás, fn. *cri, m.*
 Abajgatni, cs. *chasser, inquiéter.*
 Abajnacz, fn. *mélange, m.* [suivant.
 Abajogni, abajgani, k. *crier en pour-*
 Abárolui, cs. *échauder.*
 Ábárvilla, fn. *sourcelle de cuisine, f.*
 Ábbanhagyás, fn. *omission, f.*
 Ábbeli, ábbéli, mn. *ce (cet), celle.*
 Abda, fn. *alphabet, m.*
 Ábdálni, cs. *rapiecer, ravander.*
 Ábéczé, fn. *alphabet, m.*
 Ablak, fn. *fenêtre, f.*
 Ablak-elő, fn. *rideau.*
 Ablakfa, fn. *jambage, m.*
 Ablakos, fn. *vitrier, m.*
 Ablaktalp, fn. *accotoir, m.*
 Ablaktok, fn. *jambage, m.*
 Ablakzat, fn. *fenétrage, vitrage, m.*
 Ábra, fn. *figure, f.*
 Ábrak, f. *sourrage, m. aroine, f.*
 Ábrakolni, cs. *donner à manger de*
l'arvine. [rage.
 Ábrakolatlan, mn. — ul, ih. *sans four-*
 Ábrálni, cs. l. *Ábrázni.*
 Ábránd, fn. *réverie, fantaisie, f.*
 Ábrándos, mn. *rêveur, fantastique; —,*
fn. fantasque, m.
 Ábrándozni, k. *rêver.*
 Ábrány, fn. *illusion, f.*
 Ábrázni, cs. *figurer, représenter; for-*
mér, modeler.
 Ábrázat, fn. *visage, m.*
 Ábrásolat, fn. *portrait, m.*

Ábrázolni, cs. l. *Ábrázni.*
 Abrincs, Abroncs, fn. *cercle, cerceau*
de tonneau, m.
 Abroncsfa, fn. *bois à cerceaux.*
 Abroncsolni, cs. l. *Abroncsozni.*
 Abroncsos, mn. *garni de cerceaux.*
 Abroncsosni, cs. *relier un tonneau.*
 Abroncsozat, fn. *cerceaux, m. pl.*
 Abroncsvas, fn. *fer à cerceaux, m.*
 Abrosz, fn. *nappe, f.*
 Abrut, fn. *armoise, f.*
 Abrutüröm, fn. *aurone mûle, f.*
 Ács, fn. *charpentier, m.*
 Ácsa, fn. *demoiselle, f. (insecte).*
 Ácsbárd, fn. *erminette, hache de char-*
pentier, f.
 Ácsfejsze, fn. *besaigué, f.*
 Ácshely, fn. *chantier, m.*
 Ácskő, fn. *crayon rouge de char-*
pentier, m. [m.
 Ácslőszék, fn. *chevalet de charpentier,*
 Ácsmester, fn. *maître charpentier, m.*
 Ácsmesterség, fn. *métier de char-*
pentier, m.
 Ácsmunka, Ácsmű, fn. *charpenterie, f.*
 Ácsolni, cs. *charpenter.*
 Ácsorgó, fn. *bayeur, badaud, m.*
 Ácsori-vicsori, fn. *balourd, m.*
 Ácsorogni, k. *bayer, badauder.*
 Ácsság, l. *Ácsmesterség.*
 Aczél, fn. *acier, m.*
 Aczél, mn. *d'acier.*
 Aczélós, mn. *acéré, aciéré.*
 Aczélózni, cs. *acérer, aciérer.*
 Aczélviz, fn. *eau chalybée, f.*
 Aczogatni, cs. *gronder, tancer.*
 Adag, fn. *dose; prise, portion, f.*
 Adakozás, fn. *libéralité, générosité, f.*
 Adakozat, fn. *subside; contingent, m.*
 Adakozni, k. *contribuer.*

Adakozó, mn. *libéral*; *bienfaisant*.
 Adakozóság, fn. *libéralité*, *bienfaisance*, f.
 Adalék, fn. *supplément*, m.
 Adálmája, fn. *larynx*, m.
 Adány, fn. *présent*, don, m.
 Adás-vevés, fn. *achat et vente*, m. et f.
 Adat, fn. *date*, f.
 Adáz, mn. *furieux*, *enragé*, *sanguinaire*.
 Adázat, fn. *furor*, f.
 Addig, ih. *jusque-là*.
 Admányozni, cs. *faire don*.
 Adni, cs. *donner*.
 Adó, fn. *contribution*, f., *impôt*, m.
 Adóalatti, mn. *contribuable*.
 Adóbeszedés, fn. *perception des impôts*, f.
 Adófelosztás, fn. *répartition des contributions*, f.
 Adófizetés, fn. *acquiescement des contributions*, m.
 Adogálni, Adogatni, cs. *donner à diverses reprises*; *tendre*.
 Adogató, fn. *aide-maçon*, m.
 Adóhivatal, fn. *bureau des contributions*, m.
 Adójövedelem, fn. *rente*, f.
 Adóköteles, mn. *tailable*.
 Adoma, fn. *anecdote*, f.
 Adomány, fn. *présent*, m.; *donation*, f.; *faculté*, f., *talent*, m.
 Adományos, fn. *donataire*, m.
 Adomás, fn. *présent*, m.; *donation*, f.
 Adóment, mn. *exempt d'impôts*.
 Adómentesség, fn. *immunité*, *exemption de tailles*, f.
 Adórovás, fn. *répartition des contributions*, f.
 Adós, fn. *débiteur*, m.
 Adósbörtön, fn. *prison pour les insolubles*, f.
 Adósitni, cs. *charger de dettes*.
 Adósság, fn. *dette*, f. [m].
 Adóstárs, fn. *co-débiteur*; *co-obligé*, m.
 Adószedő, fn. *receveur des tailles*, m.
 Adószedőhivatal, fn. *bureau de recette*, m.
 Adótiszt, fn. *employé à un bureau des contributions*, m.
 Adóvetés, fn. *répartition de l'impôt*, f.
 Adó-vető, fn. *trafiquant*, m.
 Adózás, fn. *acquiescement des contributions*, m.
 Adózni, k. *contribuer*.
 Adózó, f. *contribuable*, m.
 Adóztatni, cs. *charger d'impôt*.

Adtázní, k. *blasphémer*.
 Advent, fn. *avent*, m.
 Affelé, ih. *vers ce côté-là*.
 Afféle, mn. *pareil*; *semblable*; *tel*, *tel*.
 Affelett, ih. *sur cette chose-là*; *sur cela*; *y*; *entre cela*; *en outre*.
 Affélöl, ih. *de cela*; *de là*, *de ce côté-là*; *par là*.
 Afonya, fn. *aïelle*, f.
 Ág, fn. *branche*, f., *rameau*, m.
 Agár, fn. *lévrier*, m.
 Ágarászni, k. *levreller*.
 Ágas, mn. *branchu*, *rameux*, *noueux*.
 Ágaskodni, k. *se cabrer*.
 Ágát, Ágátkü, fn. *agale*, f.
 Ágatlan, mn. *sans branches*.
 Ágazat, fn. *branchage*, m.; *hit ágazatja*, *article de foi*, m.
 Ágazni (ik), k. *se ramifier*.
 Ázbog, fn. *branchage*, m.; *ramilles*, f. pl.
 Ágtüresz, fn. *scie de jardinier*, f.
 Ágg, mn. *dgé*, *vieux*, *décépité*.
 Ággalom, Ággodalom, fn. *angoisse*, *anxiété*, *inquiétude*, f.; *trouble*, *sarrement*, *de cœur*, m.; *peur*, f.
 Ággály, fn. *doule*, f., *scrupule*, m.
 Ággastyán, fn. *vieillard*, m.
 Ággaasztani, cs. *tourmenter*, *inquiéter*.
 Ággatlan, mn. *sans souci*.
 Ággatni, pendre, *suspendre*.
 Ággatózás, fn. *agacerie*, *picoterie*.
 Ággada, fn. *vieille femme*, f.
 Ágghadtanya, fn. *hôtel des invalides*.
 Ággharczos, fn. *invalide*, m.
 Ággitni, cs. *rendre vieux*.
 Ággkor, fn. *vieillesse*, f.
 Ággkör, fn. *défaul de forces*, m. *de bilité*, f.
 Ágglant, fn. *vieille fille*, f.
 Ágglegény, fn. *vieux garçon*, m.
 Ággó, mn. *peiné*, *trop soigneux*.
 Ággodalmas, mn. *plein d'angoisses*.
 Ággodalom, fn. *angoisse*, *anxiété*, f.
 Ággódni, k. *être en peine*, *se soucier*.
 Ággos, mn. *peiné*, *soigneux*.
 Ággott, mn. *vieux*, *vieille*.
 Ággrage, fn. *conte de bonne femme*, m.
 Ággság, fn. *vieillesse*, f.; *soin*, *soin*.
 Ággulni, k. *vieillir*.
 Ággvén, mn. *fort vieux*.
 Ágosta (város), *Augsbouurg*, m.
 Ágút, fn. *chemin détourné*, m.
 Árzani (ik), k. *pousser*.

Agy, fn. *crâne*, m.; *cerveau*, m.; *crosse de fusil*, f.; *moyeu*, m.
 Ágy, fn. *lit*, m.; *melegágy, couche*, f.; *bois (d'un fusil)*, m.
 Agyabugyalni, cs. *bâtonner*.
 Agyafürt, mn. *astucieux*; *entêté*.
 Agyag, fn. *argile, glaise*, f.; —, mn. *d'argile*.
 Agyagföld, fn. *terre argileuse*, f.
 Agyagolni, cs. *bousiller*.
 Agyagos, mn. *argileux, glaiseux*.
 Agyagpala, fn. *argile schisteuse*, f.
 Agyagréteg, fn. *couche argileuse*, f.
 Agyalni, cs. *battre, frapper (sur la tête)*; *crosser, monter un fusil*.
 Agyalni, cs. *faire le lit*.
 Agyar, fn. *défenses, broches*, f. pl.; —, mn. *envieux*.
 Agyargás, fn. *envie surnoise*, f.
 Agyargatni, cs. *grincer les dents*.
 Agyarkodni, k. *envier d'une manière perfide*.
 Agyas, mn. *entêté*.
 Ágyas, fn. *concubine, maîtresse*, f.
 Ágyasház, fn. *harem*, m.
 Ágyaskodás, fn. *enlèvement*, m.
 Ágyaskodás, fn. *concubinage*, m.
 Ágyaskodni, k. *s'entêler*.
 Agyatlan, mn. *écervelé*; *stupide*.
 Agyaz, cs. *monter*.
 Ágybeli, fn. *garniture de lit*, f.
 Ágydűh, fn. *frénésie*, f.
 Ágyék, fn. *lombes, reins*, m. pl.
 Ágyékhártya, fn. *diaphragme*, m.
 Ágyékos, mn. *hernieux*.
 Ágyéksérv, fn. *hernie*, f.
 Ágyfa, fn. *couche*, f.
 Ágyfal, fn. *paravent*, m.
 Ágyfuró, fn. *trépan*, m.
 Ágykarika, fn. *frelle du moyeu de la roue*, f.
 Ágykárpit, fn. *rideau de lit*, m.
 Ágykér, f. *ménage*, f.
 Ágykoholmány, fn. *chûmère*, f.
 Ágyláz, fn. *délire*, m.
 Ágylob, fn. *inflammation de cerveau*, f.
 Ágymedencez, fn. *bassin de chambre*, m.
 Ágymenynyezet, fn. *ciel de lit*, m.
 Ágyon, h. *à mort*.
 Ágyonlőni, cs. *tuer d'un coup de fusil*.
 Ágyrém, fn. *chimère*, f.
 Ágyrátor, fn. *émouquette*, f.
 Ágysek, fn. *lit de repos*, m.
 Ágyn, fn. *canon*, m.
 Ágyuház, fn. *redoute en bois*, f.
 Ágyulövetnyi, fn. *portée du canon*, f.

Ágyupalló, fn. *affût*, m.
 Ágyus, f. *canonnier*, m.
 Ágyutanya, fn. *batterie*, f.
 Ágyutelep, fn. *batterie*, f.
 Ágyuzni, cs. *canonner*.
 Ágyvelő, fn. *cerveau*, m.
 Ágzat, fn. *section*, f.; *partage*, m.
 Áhitat, f. *dévotion*, f.; *désir ardent*, m.
 Áhitatlan, mn. *indévol*.
 Áhitni, cs. *désirer ardemment*.
 Ahogy, ksz. *comme, d'après ou selon ce, que; quand, lorsque*.
 Ahol, isz. *voici, voilà*!
 Ahoz, ih. *à cela*, y.
 Aj, fn. *entaille*, f.
 Ajak, fn. *lèvre*, f.
 Ajakbetű, fn. *lettre labiale*, f.
 Ajakhal, fn. *labre*, m.
 Ajakszakál, fn. *barbe en pointe, barbe de bouc*, f.
 Ájálvány, fn. *adresse, lettre de recommandation*, f.
 Ajándék, fn. *don, présent, cadeau*, m.
 Ajándékozni, cs. *faire don ou présent; gratifier; faire un cadeau*.
 A ánlani, cs. *recommander; offrir*.
 Ajánlás, fn. *recommandation; dédicace, offre*, f.
 Ajánlat, fn. *offre, mise, enchère*, f.
 Ajánlkozni, k. *s'offrir*.
 Ajánlkozó, mn. *qui s'offre*.
 Ajánlólevél, fn. *lettre de recommandation; dédicace*, f.
 Ajazni, cs. *entailler, jabler; brider*.
 Ajazó, fn. *cavesson*, m.
 Ajazóvas, fn. *morailles*, f. pl.; *torche-
nez*, m.
 Ajbaj, fn. *peine, fatigue*, f.
 Ajgyalu, fn. *bouvet*, m.
 Ajók, fn. *sardine*, f., *anchois*, m.
 Ajtani, cs. *ouvrir*.
 Ajtalan, mn. *indévol*.
 Ajtatos, mn. *dévol*.
 Ajtatoskodás, fn. *dévotion*, f.
 Ajtatosság, fn. *dévotion*, f.
 Ajtó, fn. *porte*, f.
 Ajtón-álló, fn. *portier; huissier*, m.
 Ajtó-őr, fn. *portier*, m.
 Ájulás, fn. *évanouissement*, m.
 Ájuldozni, k. *tomber de pâmouison en pâmouison*.
 Ájulni, k. *tomber en pâmouison, s'évanouir, pâmmer, se pâmmer*.
 Ájult, mn. *évanoui, pâmé*.
 Ajvas, fn. l. *Ajazóvas*.
 Ajvésó, fn. *bouvement*, m.

Ajvirág, fn. *hydrophyllum*, m.
 Akác, fn. *acacia*, m.
 Akadály, fn. *empêchement*, obstacle, m.
 Akadályos, mn. *embarrassant*, contraire. [trairier.
 Akadályoskodni, k. *empêcher*, con-
 Akadályozás, fn. *empêchement*, m.
 Akadályozni, cs. *empêcher*, contrarier, contrecarrer.
 Akadálytalan, mn. *libre*.
 Akadás, fn. *cessation*, interruption, f.; arrêl, m.
 Akadé, fn. *scrupule*, m., *difficulté*, f.
 Akadekós, mn. *scrupuleux*; *captieux*.
 Akadekóskodni, k. *faire difficulté*.
 Akadni, k. *rester enfoncé*; *rester accroché* ou *suspendu*; *trouver*, *rencontrer*.
 Akadozás, fn. *balbutiement*, m.; *hésitation*, f.
 Akadozni, k. *rester accroché*, *suspendu*, *enfoncé*; *balbutier*.
 Akadozó, fn. *bégue*, m.
 Akár-akár, ksz. *soit... soit...*
 Akarat, fn. *volonté*, f.
 Akaratlanul, ih. *sans dessein*.
 Akaratos, mn. *capricieux*, *entêté*.
 Akaratoskodni, k. *s'entêter*.
 Akaratosság, fn. *caprice*, *entêtement*, m.
 Akárhogy, ih. *n'importe comment*.
 Akárhol, ih. *n'importe en quel lieu*.
 Akárhonnan, ih. *n'importe de quel lieu*.
 Akárhová, ih. *n'importe pour quel lieu*.
 Akáiki, nm. *qui, que ce soit, qui-conque*.
 Akármely, mn. *quelque-que*.
 Akármelyik, mn. *n'importe lequel*.
 Akármennyi, mn. *combien que ce soit*.
 Akármerre, ih. *à quelque côté que*.
 Akármí, mn. *quoi que*.
 Akármikor, ih. *en quelque temps que*.
 Akármily, mn. *quel... que soit, quelque-que*.
 Akármimemű, mn. *de quelque qualité que*.
 Akármint, ih. l. Akárhogy.
 Akarni, cs. *vouloir*; *faillir*, *elakart esni*, il a failli tomber.
 Akarva, ih. *de son gré*; *à dessein*.
 Akasz, fn. *agrafe*, f.
 Akász, fn. *acacia*, m.
 Akaszkerék, fn. *tympan*, m.
 Akaszkodni, k. *s'accrocher*.
 Akaszkúp, fn. *ariét*, *sautoir*, m.
 Alálni, cs. *pendre*, *suspendre*, *ac-*

Akasztandó, mn. *pendable*.
 Akasztani, cs. *pendre*, *suspendre*, *accrocher*. [chet, m.
 Akaszték, fn. *agrafe*, f., *croc*, *cro-*
 Akasztófa, fn. *potence*, f., *gibet*, m.
 Akasztófa-virága, fn. *pendard*, m.
 Akasztószekrény, fn. *armoire*, f.
 Akként, Akkép, Akképen, ih. *de cette manière*.
 Akkor, ih. *alors*.
 Akkora, mn. *tel grand*.
 Akkorában, ih. *alors*.
 Akkorára, ih. *jusque à ce temps-là*.
 Akkori, mn. *d'alors*.
 Akkorig, ih. *jusque à ce temps-là*.
 Akkoron, ih. *alors*.
 Akla, fn. *fil*, m.
 Aklálni, cs. *attacher*, *coudre*, *brocher*.
 Akna, fn. *puits*, m.; *bure*, *fosse*, f.; *mine*, *minière*, f.
 Aknász, fn. *mineur*, m.
 Akó, fn. *seau*, *muid*, m.
 Akol, fn. *basse-cour*; *étable*, *écurie*, *bergerie*, f.; *berceuil*, m.
 Akolni, Akólni, cs. *jauger*; *viser*, *miser*.
 Akoló, fn. *jaugeur*, m.
 Akolófa, fn. *jauge*, f.
 Akona, fn. *bondon*, m., *bonde*, f.
 Akós, mn. *qui contient un seau*.
 Akózni, cs. *jauger*; *viser*, *miser*.
 Al, fn. *le dessous*; *secule*, f., *dépôt*, *sédiment*, *mare (de café)*, m.
 Al, mn. *bas*, *inférieur*.
 Ál, mn. *faux*, *fausse*; *déguisé*.
 Alá, nh. *sous*; *fel s alájárni*, *se promener*.
 Alabárd, fn. *hallebarde*, f.; — bárdos, fn. *hallebardier*, m.
 Alabastrom, fn. *albâtre*, m.
 Alább, ih. *plus en bas*; *plus dessous*.
 Alábbirt, fn. *soussigne*.
 Alábbszálitni, cs. *rabattre*.
 Alablak, fn. *niche*, *fenêtre feinte*, f.
 Alacsony, mn. *bas*; *vil*, *abject*.
 Alacsonyitni, cs. *décrier*, *déprécier*.
 Alacsonylelkű, mn. *bas*, *vil*, *abject*, *lâche*.
 Alacsonyság, fn. *bassesse*, f.
 Aláfelé, ih. *vers le bas*, *du haut en bas*.
 Alag, fn. *souterrain*, m.
 Alagút, fn. *tunnel*, m.
 Alagya, fn. *élegie*, f.
 Aláírás, fn. *souscription*, *signature*, f., *seing*, m. [signer.
 Aláírni, cs. *souscrire*, *signer*, *sous-*

Álajtó, fn. *porte sainte, f.*
 Alak, fn. *figure, forme; façon, taille, f.; marionnette; masque, f.*
 Alakítás, fn. *formation, f.*
 Alakitni, cs. *former, figurer, façonner.*
 Alakjáték, fn. *marionnettes, f. pl.*
 Alakos, fn. *joueur de marionnettes, m.*
 Alakszerű, mn. *formel.*
 Alakszerűség, fn. *formalité, f.*
 Alaktalan, mn. *sans forme.*
 Alakulni, k. *se former, se constituer.*
 Alakváltozás, fn. *métamorphose, f.*
 Alakzat, fn. *figure, f.*
 Álalak, fn. *masque, m.*
 Álamizsna, fn. *aumône, charité, f.*
 Álamizsnás, fn. *aumônier, m.*
 Álamuszi, mn. *sournois, dissimulé; endormi, lent, lâche.*
 Alant, ih. *en bas.*
 Alany, fn. *sujet, m.; — eset, fn. nominatif, m.*
 Alanyi, mn. *subjectif.*
 Alanyiség, fn. *subjectivité, f.*
 Alap, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
 Alapelv, fn. *principe, m.*
 Alapítmány, fn. *fondation, f.*
 Alapítani, cs. *fonder, baser, établir.*
 Alapítvány, fn. *fondation; lettre de fondation, f.*
 Alapodni, k. *se fonder.*
 Alap-ok, fn. *raison fondamentale, f.*
 Alapos, mn. *profond, approfondi, solide.*
 Alaposan, ih. *solidement, profondément.*
 Alapozni, cs. *dresser la couche, abreuver.*
 Alappénz, fn. *fond, m.*
 Alaprétég, fn. *couche, rangée, f., lü, m.*
 Alapszabály, fn. *règle fondamentale, maxime, f., principe, m., règlement, m.*
 Alapszó, fn. *sujet, m.*
 Alaptalan, mn. *sans fondement.*
 Alaptétel, fn. *principe, axiome, m.*
 Alaptőke, fn. *capital, m.*
 Alapulni, k. *se fonder.*
 Alapzat, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
 Álarec, fn. *masque, m., larve, f.*
 Álárendelni, cs. *subordonner.*
 Álárendeltség, fn. *subordination, f., sousordre, m.*
 Alatt, nh. *sous, dessous, au-dessous, par-dessous, pendant, durant.*
 Alattas, mn. *subalterne.*

Alattlevő, fn. *sujet, m.*
 Alattomban, ih. *secrètement, en secret; en cachette, à la dérobée.*
 Alattomos, mn. *secret; caché; sournois.* [ment.
 Alattomoskodni, k. *faire clandestine.*
 Alattomoság, fn. *malice cachée; tri-gauderie, f.*
 Alattság, fn. *cable, m.*
 Alattvaló, fn. *sujet, m.; —, mn. soumis, assujéti.*
 Alávaló, mn. *bas; vil; abject.*
 Alávetés, fn. *assujettissement; —, m. sujétion, f.; résignation, f.*
 Alázat, fn. *humilité, f.*
 Alázatos, mn. *humble.*
 Alázatosság, fn. *humilité, f.*
 Alázni, cs. *humilier.*
 Álbéke, fn. *paix simulée, f.*
 Albérlet, fn. *sous-louage, m.*
 Albérlő, fn. *sous-locataire, sous-fermier, m.*
 Albíró, fn. *juge inférieur, juge subalterne, m.*
 Álbölcs, fn. *sophiste, m.*
 Álböcselkedés, fn. *sophistiquerie, f.*
 Álbuzgalom, fn. *bigoterie, f.*
 Álbuzgó, fn. *bigot, m.*
 Álcap, fn. *suppositoire, m.*
 Álesók, fn. *baiser de Judas, m.*
 Álcza, fn. l. *Áloreza.*
 Áldani, cs. *bénir; donner la bénédiction.*
 Áldás, fn. *bénédictio, f.*
 Áldogálni, k. *sommeiller.*
 Áldomás, fn. *toste, toast, m.*
 Áldott, mn. *béni.*
 Áldozás, fn. *communion, f.*
 Áldozat, fn. *sacrifice, m.; victime, f.*
 Áldozni, cs. *offrir, immoler, sacrifier; —, k. communier.*
 Áldozócsöbörtök, fn. *ascension, f.*
 Áldozóhét, fn. *semaine sainte, f.*
 Áldozatni, cs. *distribuer la sainte eucharistie.*
 Áldrágakő, fn. *fluor, m.*
 Alélás, fn. l. *Ájulás.*
 Alélni, k. l. *Ájulni.*
 Aléltás, fn. *langueur, faiblesse, f., abattement, étourdissement, m.*
 Áleredetű, mn. *apocryphe.*
 Áleszköz, fn. *remède palliatif, m.*
 Álezredes, fn. *colonel-lieutenant, m.*
 Álfel, fn. *anus, fondement, cul, m.*
 Álfesték, fn. *sard, m.*
 Álfogás, fn. *sophisme, m.*

Alföld, fn. *pays bas, m.*
 Algyám, fn. *protuteur, m.*
 Algyu, l. Ágyu.
 Alhadnagy, fn. *sous-lieutenant, m.*
 Álbaj, fn. *cheveux postiches, m. pl.*
 Alhajó, fn. *bdbord, m.*
 Alhang, fn. *basse, basse-contre, f.*
 Alhas, fn. *bas-ventre, m.*
 Alház, fn. *rez-de-chaussée, m.*
 Álhímlő, fn. *clavelée, f., claveau, m.*
 Álhold, fn. *parasélène, f.*
 Alig, ih. *à peine.*
 Aligazgató, fn. *vice-recteur, m.*
 Alispán, fn. *sous-préfet, m.*
 Alj, fn. *le dessous; sécuie, f., sédiment, marc (de café), m.*
 Aljadék, fn. *sédiment, m.*
 Aljas, mn. *bas, vil, lâche; de peu valeur.*
 Aljasitni, cs. *avilir; deshonor.*
 Aljasodni, k. *dégénérer, s'abâtardir.*
 Aljasság, fn. *basvessse, f.*
 Aljzat, fn. *litière, f.; partie inférieure, f., piédestal, m.*
 Aljegyző, fn. *vice-notaire, m.*
 Aljser, fn. *levure, f.*
 Alkalmas, mn. *bon à qc., propre à, pour, convenable; capable, habile.*
 Alkalmasint, ih. *vraisemblablement, probablement.*
 Alkalmasitni, cs. *faire propre à, pour...*
 Alkalmasság, fn. *habilité, capacité, aptitude, f.*
 Alkalmatlan, fn. *incommode, importun; inepte, incapable.*
 Alkulmatlankodás, fn. *importunité, f.*
 Alkulmatlankodni, k. *importuner, importuner qn.*
 Alkalmas, l. Alkalmas.
 Alkalmazni, cs. *accommoder; appliquer, adapter; placer, employer.*
 Alkalmilag, ih. *occasionnellement.*
 Alkalom, fn. *occasion, f.*
 Alkanczellár, fn. *vice-chancelier, m.*
 Alkapitány, fn. *capitaine en second, m.*
 Alkáplár, fn. *exempt de gardes; caporal honoraire, m.*
 Alkar, fu. *avant-bras, m.*
 Alkár, fn. *négociateur, m.*
 Alkat, fn. *formation, f.*
 Alkezes, fu. *arrière-garant, m.*
 Alkiály, fn. *vice-roi, m.*
 Alkoy, fn. *crépuscule du soir, m.*
 Alkonyat, fn. *soirée, veillée, f.*
 Alkonyodni, k. *la nuit approche.*

Alkonypír, fn. *rouge du ciel après le coucher du soleil, m.*
 Alkotás, fn. *création; construction, structure, f.* [re, f.]
 Alkotmány, fn. *constitution; structure.*
 Alkotmányos, mn. *constitutionnel.*
 Alkotni, cs. *créer; former; fonder, établir.*
 Alkő, fn. *piere fondamentale, f.*
 Alku, fn. *contract, accord, m.; transaction, f.*
 Alkudni, k. *traiter; marchander.*
 Alkudozni, k. *négoier, traiter; marchander.*
 Alkukás, fn. *bourse, f.*
 Álkulcs, fn. *fausse clef, f.*
 Alkulével, fn. *lettre d'achat, f.*
 Alkusz, fn. *négociateur, censal, m.*
 Alkuszdíj, fn. *courtage, m., censerie, provision, f.*
 Alkuszerű, mn. *contractuel.*
 Alkuterem, fn. *bourse, f.*
 Áll, fn. *menton, m.*
 Álladalmi, mn. *d'état.*
 Álladalom, fn. *état, m.*
 Álladék, fn. *essence, substance, f., état (des choses), m.*
 Állag, fn. *substance, f.*
 Állam, fn. *état, m.; — csín, fn. coup d'état, m.*
 Államtan, fn. *statistique, f.* [nent.]
 Állandó, mn. *constant, fixe; permanence, f.*
 Állandóság, fn. *constance, stabilité; permanence, f.*
 Állani, k. *être debout, se tenir debout; se placer, se mettre; se poster; durer; consister, ez (a ruha) jól áll önnek, cela vous sied bien.*
 Állapitni, cs. *sonder; établir.*
 Állapodás, fn. *cessation, f.*
 Állapodni, k. *s'arrêter.*
 Állapodott, mn. *arrêté, posé, composé, grave, rassis.* [lité, f.]
 Állapot, fn. *état, m., condition, qu-*
 Állás, fn. *position; remise, f.; piédestal, m.; poste, m.; place, f.*
 Álláspont, fn. *point de vue, m.*
 Állat, fn. *animal, m.*
 Állati, mn. *animal; bestial, brutal.*
 Állatisme, fn. *zoologie, f.*
 Állattan, fn. *zoologie, f.*
 Állazat, fn. *piédestal, m.*
 Állazó, fu. *gourmette, f.*
 Álléson, fn. *mdchoire, f.*
 Álldogálni, k. *être sur pied sans interruption.*

Állhatatlan, mn. *inconstant, variable*.
 Állhatatos, mn. *constant*.
 Állitani, cs. *placer, mettre, poser; affermer, assurer*.
 Állítás, fn. *mise, position, f., placement, m.; affirmation, assertion, f.*
 Állítvány, fn. *thèse; proposition, f.*
 Állítólag, ib. *affirmativement*.
 Állkapcsa, Állkapocs, l. Állcsont.
 Állócsillag, fn. *étoile fixe, f.*
 Állogatni, cs. *mettre debout; dresser (les quilles etc.), élever, ériger; ranger*.
 Állóhely, fn. *lieu où l'on se place, m.*
 Állók, fn. *sardine, f., anchois, m.*
 Állomány, fn. *substance, f.*
 Állomás, fn. *station, f.*
 Állomásozni, k. *stationner*.
 Állongani, k. l. Álldogálni.
 Állóság, fn. *durée; stabilité, f.*
 Állott, mn. *trop mûr*.
 Állóvet, fn. *clystère, lavement, m.*
 Állóvö, fn. *seringue à lavement, f.*
 Állvány, fn. *tréteau, piédestal, m.*
 Ally, fn. *base, f.*
 Alma, fn. *pomme, f.*
 Almafa, fn. *poonnier, m.*
 Almapép, fn. *marmelade de pommes, f.*
 Almáriom, fn. *armoire, f.*
 Álmatlan, mn. *privé de sommeil*.
 Álmatlanság, fn. *insomnie, f.*
 Álmélkodás, fn. *étonnement, m.*
 Álmélkodni (ik), k. *s'étonner*.
 Álmélui, k. *s'étonner*.
 Álmetség, fn. *faux-fuyant, m.*
 Álmodás, fn. *l'état d'une personne qui rêve*.
 Álmodni (ik), k. *songer, rêver*.
 Álmos, mn. *assoupi, endormi*.
 Álmozni, k. *faire la litière aux chevaux etc.*
 Áluap, fn. *parélie, m.*
 Álnévű, mn. *pseudonyme*.
 Álnok, mn. *insidieux, frauduleux*.
 Álnokság, fn. *ruse, finesse, fraude, f.*
 Álnyomat, fn. *édition contrefaite, contrefaçon (d'un livre), f.*
 Álok, fn. *raison spécieuse, f.*
 Alól, nh. *de dessous*.
 Alom, fn. *litière, f.*
 Álom, fn. *sommeil, somme; songe, rêve, m.*
 Álombolygás, fn. *somnambulisme, m.*
 Álomfejtés, fn. *onirocritie, f.*
 Álomfejtő, fn. *interprète des songes, m. f.*

Álomkór, fn. *léthargie, f., coma, m.*
 Álomszuszék, fn. *dormeur, m.*
 Álorca, fn. *masque, m., larve, f.*
 Álorczás, mn. *masqué, déguisé*.
 Álorczáskodni (ik), k. *se déguiser, feindre*.
 Álorcázni, cs. *masquer*.
 Alosztály, fn. *subdivision, classe inférieure, f.*
 Álozni, cs. *masquer*.
 Alpárkány, fn. *bâbord, m.*
 Alpörös, fn. *défendeur, m.; défenderesse, f.*
 Alrend, fn. *classe inférieure de la population, f.*
 Álsruha, fn. *déguisement, m.*
 Alsó, mn. *bas; inférieur; valet (au jeu de cartes), m.*
 Alsor, fn. *rez-de-chaussée, m.*
 Alsziel, fn. *sud, vent de sud, vent du midi, m.*
 Alszik, prés. ind. 3-e pers. du v. *alunni*.
 Álszin, fn. *prétexzte, m.; apparence, f.*
 Altábornagy, fn. *Altábornok, fn. lieutenant-général, m.*
 Által, nh. *par; à travers; au travers, moyennant, au moyen de; pendant; de là, au-delà, par-delà*.
 Általában, ib. *généralement, en général*.
 Általan, Átalan, ib. *en général; tous ensemble; en bloc; absolument*.
 Általános, mn. *universel, général; absolu*.
 Általánosán, ih. *universellement, généralement, absolument*.
 Általány, fn. *montant moyen, m.*
 Altanoda, fn. *école primaire, f.*
 Áltatás, fn. *duperie, tromperie, illusion, mystification, f.*
 Áltatni, cs. *endormir, assoupir*.
 Áltatni, cs. *mystifier, tromper, duper; faire illusion*.
 Altengernagy, fn. *vice-amiral, m.*
 Altst, fn. *bas-ventre, m.*
 Áltétel, fn. *mineure, f.*
 Áltiszt, fn. *officier subalterne, bas-officier, m.*
 Aludni, l. *Alunni*.
 Aludt-lé, fn. *gelée, f.*
 Aludttej, fn. *lait caillé et écrémé, m.*
 Alul, ib. *en bas; dessous, au-dessous*
 Alulírás, fn. *souscription, f.*
 Alulirt, fn. *soussigné, m.*
 Alunni (ik), k. és cs. *dormir; cailler*.
 Aluszékony, mn. *assoupi*.

Aluszékonytság, fn. *assoupissement*, m.
 Aluszik, l. Alszik.
 Alút, fn. *tunnel*, m.
 Álút, fn. *détour*, m.
 Alvajáró, fn. *somnambule*, m. et f.
 Alvezér, fn. *général en second*, m.
 Alvilág, fn. *les enfers*, mpl.
 Álvivás, fn. *tournoi*, m.
 Álvivó, fn. *élève de gymnastique*, m.
 Alvó, fn. *dormeur*, m.
 Alvóhely, *couche*, f., *gîte*, m.
 Aly, fn. *secule*, f.; *sédiment*, marc, m.
 Am, ksz. *oui*, sans doute.
 Ama, l. Amaz.
 Amarra, ih. *là, de ce côté-là*.
 Amarról, ih. *de delà*.
 Amaz, nm. *celui-là, celle-là; ce... là, celle... là*.
 Amazon, fn. *amazone*, f. [que.
 Ámbár, Ámbátor, ksz. *quoique*, bien
 Ambra, fn. *ambre*, f.
 Ámde, ksz. *mais, cependant*.
 Ameddig, ksz. *jusque, jusques*.
 Amennyiben, ksz. *Amennyire*, ih. *en tant que*.
 Amerre, ih. *où*.
 Amiatt, ih. *pour cela*.
 Amiért, ih. *à cause de quoi*.
 Amilyen, nm. *quel, quelle*.
 Amint, Ammint, ih. *comme*.
 Ámitni, cs. *tromper, duper, éblouir*.
 Amoda, ih. *là, de ce côté-là*.
 Amolyan, nm. *tel, telle, de telle sorte* *là*.
 Ámolyogai, k. *bayer, badauder*.
 Amonnan, ih. *de de delà*.
 Amott, ih. *là*.
 Ampolna, fn. *ampoule*, f.
 Amugy, ih. *d'une autre manière*.
 Ámulás, fn. *étonnement*, m.
 Ámulni, k. *être surpris, étonné, s'étonner*.
 Áncsorogni, k. *sainéanter*.
 Anda, mn. *absorbé (dans la méditation), distrait*.
 Andalgás, fn. *méditation, rêverie*, f.
 Andalodni (ik), k. *s'absorber dans la méditation*.
 Andalogni, k. *rêver; jouer une fantaisie*.
 Angol, fn. *Anglais; —, mn. anglais, d'Angleterre, anglican*.
 Angolna, fn. *anguille*, f.
 Angolország, fn. *Angleterre*, f.
 Angolul, ih. *à l'anglaise*.
 Anygy, fn. *belle-sœur*, f.
 Angyal, fn. *ange*, m.

Angyalilag, ih. *angéliquement*.
 Ánizs, fn. *anis*, m.
 Annakelőtte, ih. *auparavant*.
 Annakokáért, ih. *à cause de cela*.
 Annakután, ih. *après cela*.
 Annál, ksz. *tant*.
 Aunyi, mn. *tant*.
 Annyira, ih. *tellement*.
 Annyiszor, ih. *tant de fois*.
 Annival, ksz. *tant, autant*.
 Anya, fn. *mère*, f.
 Anyabetű, fn. *matrice*, f.
 Anyaegyház, fn. *église mère*, f.
 Anyag, fn. *étosfe, matière*, f.
 Anyagi, mn. *matériel; —lag, ih. matériellement*.
 Anyagiság, fn. *matérialisme*, m.
 Anyagtalan, mn. *immatériel, incorporé*.
 Anyagtalanság, fn. *incorporalité, immatérialité*, f.
 Anyagyülekezet, fn. *église mère*, f.
 Anyailag, ih. *maternellement*.
 Anyaiskola, fn. *école centrale*, f.
 Anyájos, mn. *nubile*.
 Anyajegy, fn. *marque naturelle*, f.
 Anyakönyv, fn. *matricule*, f.
 Anyálkodni (ik), k. *avoir (prendre) soin maternel de...*
 Anyaló, fn. *cavale*, f. [f.
 Anyaméh, fn. *matrice*, f.; *mère abeille*.
 Anyanyelv, fn. *langue maternelle*, f.
 Anyarokon, fn. *cognat*, m.
 Anyarozs, fn. *ergot, blé cornu, seigle ergoté*, m.
 Anyás, mn. *enfant gâté*, m.
 Anyaság, fn. *maternité*, f.
 Anyásodni (ik), k. *se dit des oiseaux à qui viennent les plumes*.
 Anyasrof, fn. *écrou*, m.
 Anyaszentegyház, fn. *l'église*, f.
 Anyaszültmeztelen, mn. *tout nu*.
 Anyátlan, mn. *sans mère*.
 Anyatyúk, fn. *couveuse*, f.
 Anyaváros, fn. *capitale, métropole*, f.
 Anyó, fn. *bonne vieille*, f.
 Anyós, fn. *belle-mère*, f.
 Apa, fn. *père*, m.
 Apácsa, fn. *religieuse*, f.
 Apadás, fn. *abaissement (des eaux), décroissement*, m.
 Apadék, fn. l. Apadás.
 Apadni, k. *refouler, tomber, baisser; devenir maigre*. [m.
 Apály, fn. *basse marée, èbe, f.; reflux*.
 Aparokon, fn. *agnat*, m.

Apasztani, *cs. faire refouler, baisser.*
 Apát, *fn. abbé, m.*
 Apátasszony, *fn. abbesse, f.*
 Apátság, *fn. abbaye, f.*
 Apó, *fn. un petit vieillard, m.; père, papa, m.*
 Ápolás, *fn. soin, m.*
 Ápolgatni, Ápolni, *cs. soigner.*
 Ápoló, *fn. garde, m.*
 Ápolóház, Ápolóintézet, *fn. conservatoire, m.*
 Ápolónő, *fn. garde, f.*
 Ápor, *fn. puanteur, m.*
 Após, *fn. beau-père, m.*
 Apostol, *fn. apôtre, m.*
 Apránként, *ih. petit à petit; par pièces.*
 Aprányi, *mn. fort petit.*
 Aprítani, *cs. mettre en pièces, dépecer.*
 Apró, *mn. petit; exigu; menu; mince.*
 Apróceprő, *fn. bagatelle, minutie, f.*
 Apród, *fn. page, m.*
 Aprógyöngy, *fn. semence de perles, f.*
 Apróka, *mn. fort petit.*
 Aprókása, *fn. orge mondé, m.*
 Aprólék, *fn. bagatelle, minutie, f.; issues, f. pl.*
 Aprómajorás, *fn. volaille, f.*
 Aprópénz, *fn. monnaie, menue monnaie, f.*
 Apróság, *fn. bagatelle, minutie, f.*
 Aprósítani, *cs. réduire en petit.*
 Aprózemű, *mn. qui a des grains fins.*
 Aprózó, *fn. raisin sec, m.*
 Aprótőzs, *fn. commerce en détail, m.*
 Aprózni, *cs. couper, trancher en petits morceaux.*
 Apúl, *ih. paternellement.*
 Apus, *fn. l. Apó.*
 Ár, *fn. prix, m., valeur, f.; flot, flux, m., marée, f.; alêne, broche, f.; poinçon, m.*
 Ara, *fn. fiancée, f.*
 Áradás, *fn. inondation, f., flot, flux, m., marée, f., courant, m.*
 Áradat, *fn. torrent, courant, m.*
 Áradni, *k. enfler, croître, monter.*
 Áradozni, *k. déborder, se déborder, surabonder.*
 Áránt, *l. Iránt.* [d'or.
 Army, *fn. or, m.; ducat, m.; —, mn.*
 Árány, *fn. proportion, f.*
 Áránybánya, *fn. mine d'or, f.*
 Áránydús, *mn. riche en or.*
 Áránygy, *fn. chrysocolle, f.*
 Árányér, *fn. veine d'or; veine hémor-
 roïdale, f.*

Aranyfűst, *fn. feuille d'or battu, f., oripeau, m.*
 Aranygyaplas, *fn. toison d'or, m.*
 Aranygyár, *fn. manufacture d'or, f.*
 Aranykulesos, *fn. chambellan, m.*
 Áránylag, *ih. proportionnellement, proportionnellement, à proportion.*
 Áránylagos, *mn. proportionnel, proportionné.*
 Áránylani (ik), *k. être en proportion avec...*
 Aranylemes, *fn. plaque d'or, lame d'or, f.*
 Aranymalinkó, *fn. loriot, bréant, m.*
 Aranymás, *fn. cire jaune d'or, f.*
 Aranymosás, *fn. lavoir, lavage de l'or, m.* [m.
 Aranymosó, *fn. orpailleur, arpailleur,*
 Áránymutató, *fn. exposit, m.*
 Aranyműves, *fn. orfèvre, m.*
 Aranyos, *mn. d'or, doré.*
 Áranyos, *mn. proportionnel, proportionné.*
 Áranyosítani, *cs. proportionner.*
 Aranyozni, *cs. dorer.*
 Áranyozni, *cs. proportionner.*
 Aranyozó, *fn. doreur, m.*
 Aranypej, *mn. bai châtain, bai doré.*
 Aranyárga, *mn. jaune doré; —, fn. alezan doré, m.*
 Áránytalan, *mn. sans proportion, disproportionné.*
 Aranyvagy, *fn. soif de l'or, f.*
 Árapály, *fn. flux et reflux, flot et jusant, m.*
 Árasz, *fn. empan, palme, m.*
 Árasztani, *cs. inonder.*
 Aratás, *fn. moisson, f.*
 Aratni, *cs. moissonner.*
 Árbecslés, *fn. évaluation, f.*
 Árbocz, *fn. mât, m.*
 Árboczkas, *fn. hune, f.*
 Árboczkótelek, *fn. écoutes du hunier, f. pl.*
 Árboczozni, *cs. mâter.*
 Árboczpót, *fn. mât de hune, m.*
 Árbocztalan, *mn. demâté.*
 Árosökkentés, *fn. rabaissement du prix, m.*
 Árez, *fn. joue, f.; visage, m.*
 Arczalkat, *fn. physiognomie, f., air, m.*
 Arczátlán, *mn. impudent, effronté.*
 Árezél, *fn. profil, m.*
 Árezfintorgatás, *fn. grimace, f.*
 Árezjáték, *fn. jeu muet, m., pantomime, f.*

Arexjel, fn. *physionomie*, *f*.
 Arczkép, fn. *portrait*, *m*.
 Arczkifejezés, fn. *mine*, *f*.
 Arczulat, fn. *visage*, *m*.; *physionomie*, *f*.
 Arczulesapás, fn. *soufflet*, *m*.
 Arczvért, fn. *visière*, *f*.
 Arczvonal, fn. *lineament*, *trait du visage*, *m*.
 Árenda, fn. *bail*, *m*.; *ferme*, *f*.; *fermage*, *m*.
 Árendálni, cs. *prendre à ferme*, *affermer*.
 Árendás, fn. *fermier*, *censier*, *m*.
 Árfolyam, fn. *prix-courant*, *cours*, *m*.
 Ária, fn. *air*, *m*.; *chanson*, *f*.
 Árjegyzék, fn. *compte*, *tarif*, *m*.
 Arkaugyal, fn. *archange*, *m*.
 Árkász, fn. *sapeur*, *m*.
 Árkolás, fn. *creusement*, *m*.
 Árkolni, cs. *creuser*.
 Árlejtés, fn. *licitation diminutive*, *f*.
 Ármány, fn. *intrigue*, *cabale*, *f*.
 Ármány-s, mn. *intrigant*.
 Árműves, fn. *alénier*, *m*.
 Árny, fn. *ombre*, *f*.; *ombrage*, *m*.
 Árnyalni, cs. *ombrer*, *nuancer*.
 Árnyas, mn. *ombragé*, *ombreux*.
 Árnyazat, fn. *nuance*, *f*.
 Árnyazni, cs. *ombrer*, *nuancer*, *ombrager*, *couvrir d'ombre*.
 Árnyék, fn. *ombre*, *f*.; *ombrage*, *m*.
 Árnyékkép, fn. *silhouette*, *f*.; *fantôme*, *m*.
 Árnyéklát, fn. *nuance*, *f*.
 Árnyékóra, fn. *cadran sciatérique*, *m*.
 Árnyékos, mn. *ombragé*.
 Árnyékrajz, fn. *silhouette*, *f*.
 Árnyékszék, fn. *privé*, *retrait*, *m*.; *lieux*, *m*. *pl*.; *aizances*, *f*. *pl*.
 Árnyjáték, fn. *ombres chinoises*, *f*. *pl*.
 Árok, fn. *fossé*, *m*.; *tranchée*, *f*.
 Ároksáncz, fn. *sape*, *f*.
 Áros, mn. *cher*, *précieux*.
 Árositni, cs. *vendre*; *rendre précieux*.
 Árpá, fn. *orge*, *f*. *et m*.; — (szempillán) *orgueilleux*, *m*.
 Árpadara, fn. *orge monde*, *orge égrugée*, *f*.
 Árpalé, fn. *tisane*, *f*.; *orgeat*, *m*.
 Arr, fn. *alène*, *f*.
 Arra, ih. *vers ce côté-là*; *sur cela*.
 Arravaló, mn. *propre à cette chose*.
 Arról, mn. *de cela*.
 Árrvéső, fn. *burin*, *m*.; *poinçon*, *ciselet*, *m*.
 Árszabás, fn. *taxe*, *f*.; *taux*, *m*.
 Áu, fn. *lion*, *m*.

Ártalmas, mn. *nuisible*, *malin*.
 Ártalom, fn. *nuisance*, *f*.; *mal*, *préjudice*, *m*.
 Ártani, cs. *nuire*, *faire du mal*.
 Ártány, fn. *verral*, *m*.
 Ártatlan, mn. *innocent*.
 Ártatlanság, fn. *innocence*, *f*.
 Árticsóka, fn. *artichaut*, *m*.
 Ártó, mn. *nuisible*.
 Áru, fn. *marchandise*, *mercerie*, *f*.
 — ba *bocsátani*, *vendre*.
 Áruház, fn. *douane*, *f*.
 Árujel, fn. *étiquette*, *f*.
 Árulás, fn. *vente*, *f*.; *trahison*, *perfidie*, *f*.
 Árukkodás, fn. *délation*, *f*.
 Árukkodni, (ik), k. *dénoncer*, *accuser*.
 Árulni, cs. *mettre en vente*, *vendre*; *trahir*.
 Áruló, fn. *vendeur*, *m*.; *traître*, *perfid*, *m*.
 Árunéző, fn. *visiteur*, *m*.
 Áruakhely, — *raktár*, fn. *magasin*, *m*.
 Árus, fn. *vendeur*, *m*.
 Áruszállítás, fn. *expédition*, *f*.; *envoi*.
 Áruszámla, fn. *facture*, *f*.
 Áruszerzés, fn. *livraison*, *fourniture*, *f*.
 Áruszerző, fn. *fournisseur*, *m*.
 Árutár, fn. *magasin*, *m*.
 Árutudomány, fn. *connaissance des marchandises*, *f*.
 Árva, fn. *orphelin*, *m*.; *orpheline*, *f*.
 Árvaház, fn. *maison des orphelins*, *f*.
 Árvahivatal, fn. *chambre de curatelle*, *f*.
 Árvapioty, fn. *pinson*, *m*.
 Árvárosnok, fn. *ioraté*, *f*.; *bromos*, *m*.
 Árvaság, fn. *état d'orphelin*, *m*.
 Árvaszék, fn. *chambre de curatelle*, *f*.
 Árvaszülött, mn. *posthume*.
 Árverés, fn. *licitation*, *f*.; *encan*, *m*.
 Árverezni, cs. *liciter*, *vendre à l'encan*.
 Árvéső, l. Árrvéső.
 Árvis, fn. *inondation*, *f*.
 Ásadék, fn. *fossile*, *m*.
 Ásitás, fn. *bâillement*, *m*.
 Ásitni, k. *bâiller*.
 Áskálni, cs. *fouiller*.
 Áskálódás, fn. *intrigue*, *f*.
 Áskálodni, (ik), k. *intriguer*.
 Ásni, cs. *creuser*, *fouir*, *fouiller*.
 Ásó, fn. *bêche*, *f*.; *louchet*, *m*.
 Áspis, fn. *vipère*, *f*.
 Asszony, fn. *femme*; *épouse*; *maîtresse*, *f*.
 Asszonyállat, fn. *femme*, *f*.
 Asszonyférfi, fn. *hermaphrodite*, *m*.

Asszonyi, mn. *féminin, de femme.*
 Asszonkerülés, fn. *aversion pour les femmes, f.*
 Asszonykormány, fn. *domination des femmes, f.*
 Asszonyneve, fn. *genre féminin.*
 Asszonyok, fn. *femmes, pl. f.*
 Asszonyos, mn. *efféminé.*
 Asszonyosság, fn. *dame, madame, f.*
 Ásvány, fn. *minéral, m.*
 Ásványász, fn. *minéralogiste, m.* [f.
 Ásványhegy, fn. *montagne des mines,*
 Ásványolaj, fn. *pétrole, m.*
 Ásványország, fn. *règne minéral, m.*
 Ásványos, mn. *minéral, fossile.*
 Ásványrög, fn. *mine, f.*
 Ásványtan, fn. *minéralogie, f.*
 Ásványvíz, fn. *eaux, f. pl.*
 Asz, fn. *sécheresse, f.*
 Aszalni, cs. *sécher au four, dessécher.*
 Aszáló, fn. *four à sécher, m.*
 Aszalt, mn. *séché, sec.*
 Aszaltvány, fn. *phthisie, f., consomp-
 tion, f.*
 Aszaly, fn. *sécheresse, aridité, f.*
 Aszály, fn. *phthisie, f.*
 Aszályos, mn. *aride, maigre.*
 Aszerint, ih. *selon que.*
 Aszkór, fn. *phthisie, consommation, f.*
 Aszláz, fn. *fièvre étiqne, f.*
 Aszni, (ik), k. *sécher, dessécher.*
 Ászok, fn. *chantier, m.*
 Ászokpénz, fn. *cellerage, m.* [f.
 Ászokser, fn. *bière de garde, de mars,*
 Aszott, mn. *sec, aride; maigre.*
 Asztag, fn. *tas de blés, m.*
 Asztal, fn. *table, f.*
 Asztaláldás, fn. *prière avant ou après
 le repas, f.*
 Asztaldisz, Asztalék, fn. *surtout, m.*
 Asztalfók, fn. *tiroir de table, m.*
 Asztali készület, fn. *service, m.*
 Asztalkendő, fn. *serviette, f.*
 Asztandruhá, fn. *linge de table, m.*
 Asztalos, fn. *menuisier, m.*
 Asztalosvász, fn. *cale, estampe, f.*
 Aszalt teríteni, cs. *mettre la nappe, le
 couvert.*
 Aszu, mn. *sec; —, fn. raisin sec, m.*
 Assubor, fn. *vin de la première
 goutte, m.*
 Át, l. Által.,
 Átbotában, ih. *confusément.*
 Átlás, fn. *remise, traduction, f.*
 Átlai, cs. *remettre, rendre, livrer.*
 Átlában, ih. l. Általában.

Átalakítani, cs. *transformer.*
 Átalakulni, k. *changer; se trans-
 former.*
 Átalánfogva, ih. *en général.*
 Átlános, mn. l. Általános.
 Átláz, fn. l. Átláz.
 Átalkodás, fn. *endurcissement, m.*
 Átalkodott, mn. *endurci, obstiné.*
 Átalkodottság, fn. *endurcissement, m.*
 Átallani, cs. *avoir honte.*
 Átán, fn. *tamaris, tamarisc, m.*
 Átázni (ik), k. *devenir tout trempé.*
 Átellenben, ih. *vis-à-vis.*
 Átengedés, fn. *cession, f.*
 Átengedni, cs. *céder.*
 Átesni, k. *terminer, finir; surmonter.*
 Átforgatni, cs. *feuilleter, parcourir.*
 Átgázolni, cs. *passer à gué.*
 Áthágás, fn. *transgression, f.*
 Áthatatlan, mn. *impénétrable.*
 Áthatni, cs. és k. *pénétrer, percer.*
 Átható, mn. *pénétrant.*
 Átház, fn. *maison qui perce dans deux
 rues, f.*
 Áthűlni, k. *se refroidir.*
 Átirni, cs. *transcrire.*
 Átka, fn. *mite, f.*
 Átkarolni, cs. *embrasser.*
 Átkelés, fn. *passage, trajet, m., tra-
 versée, f.*
 Átkelni, k. *passer.*
 Átkos, mn. *maudit, exécutable.*
 Átkozatos, mn. *exécutable.*
 Átkozni, cs. *maudire, exécuter.*
 Átkozódás, fn. *malédiction, f.*
 Átkozódni, (ik), k. *faire des impré-
 cations contre qn, maudire.*
 Átkozott, mn. *maudit, exécutable.*
 Átla, fn. *diamètre, m.*
 Átlacz, fn. *satén, m.*
 Átlaczos, mn. *satiné.*
 Átlaczszövet, fn. *saténade, f.*
 Átlag, fn. *nombre moyen; terme moyen,
 m; —, ih. l'un portant l'autre.*
 Átlátszani, k. *paraître à travers.*
 Átlépni, cs. *enjamber par-dessus;
 transgresser.*
 Átlépti jegy, fn. *pas-avant, m.*
 Átló, fn. *diagonal.*
 Átmenet, fn. *passage, m.*
 Átmérő, fn. *diamètre, m.*
 Átok, fn. *malédiction, exécution, f.*
 Átölelni, cs. *embrasser, accoler.*
 Átruházás, fn. *transmission, cession, f.*
 Átruházni, cs. *transférer, céder, en-
 dossier (une lettre de change).*

Átsegitni, cs. *aider à passer.*
 Átszegülni, k. *se croiser.*
 Átszenderedni (ik), k. *expirer.*
 Átszivárogtatni, cs. *filtrer.*
 Átszolgáltatni, cs. *délivrer, livrer.*
 Átszólítani, cs. *appeler, faire venir.*
 Átszorongni, k. *franchir avec peine un passage étroit.*
 Átszökni (ik), k. *désertier; passer en sautant.*
 Átszűrni, cs. *filtrer, passer.*
 Áttétel, fn. *transport, déplacement, m., translation, f.*
 Átvágás, fn. *section, intersection, f.*
 Átváltozás, fn. *changement, m.*
 Átverő, fn. *passoire, couloir, f., égouttoir, m.*
 Átvető, fn. *besace, f., bissac, portemanteau, m.*
 Átvitel, fn. *transport, m.*
 Atya, fn. *père, m.*
 Atyabátya, fn. *oncle paternel, m.*
 Atyafi, fn. *parent, m.*
 Atyafiság, fn. *parenté, f.*
 Atyafiságos, mn. *de parent.*
 Atyafisodás, fn. *fraternisation, f.*
 Atyai, mn. *paternel.*
 Atyálkodni, k. *avoir soin paternel.*
 Atyamester, fn. *père des compagnons, m.*
 Atyanév, fn. *nom de père, m.*
 Atyátlán, mn. *sans père.*
 Augusztus, fn. *Août, mois d'Août, m.*
 Ausztria, tn. *Autriche, f.*
 Avagy, ksz. *ou.*
 Avar, fn. *laïche, f., carex, m.*
 Avas, mn. *rance.* [f.
 Avatás, fn. *décatissage, m.; initiation,*
 Avatatlan, mn. *non initié.*
 Avatkozás, fn. *intervention, f.*
 Avatkozni (ik), k. *intervenir.*
 Avatni, cs. *décatir; initier; se mêler, s'ingérer.*
 Avitni, cs. *user un habit.*

Avitt, Avott, mn. *usé, suranné.*
 Avulás, fn. *vieillessement, m.*
 Avulhatlan, mn. *invariable.*
 Avulni, k. *vieillir; s'user.*
 Avult, mn. *vieux; usé.*
 Az, le, la, pl. *les; celui-là, celle-là.*
 Ázalag, fn. *animalcules infusoires, m. pl.*
 Ázalatt, ih. *cependant.*
 Ázalék, fn. *légumes, m. pl.*
 Azaz, ksz. *cela-veut dire que.*
 Ázelőtt, ih. *autrefois, ci-devant.*
 Azért, ih. *pour cela.*
 Azértis, ih. *justement.*
 Az idén, ih. *cette année.*
 Ázni (ik), k. *être mouillé.*
 Azolta, Azóta, ih. *depuis ce-temps-là.*
 Azon, mn. *ce-, cet-, celle-, ces-là.*
 Azonban, ksz. *cependant.*
 Azonagy, mn. *le même.*
 Azonfelül, ih. *outre cela, en outre.*
 Azonítni, cs. *identifier.*
 Azonkép, ih. *de la même manière.*
 Azonkívül, ih. *en outre.*
 Azonközben, ih. *cependant; sur ces entrefaites.*
 Azonnal, ih. *aussitôt, tout de suite.*
 Azonos, mn. *identique.*
 Azonosítai, l. Azonítai.
 Azonosság, fn. *identité, f.*
 Azontúl, ih. *après cela, ensuite; au-dessus de cela; au-delà de cela.*
 Azsag, fn. *rdable, m.*
 Ázott, mn. *mouillé, trempé.*
 Ázsia, tn. *Asie, f.*
 Ázsiai, mn. *asiatique.*
 Aztán, l. Azután.
 Áztatni, cs. *humecter, mouiller, ramollir, tremper; rouir (du chanvre, du lin).*
 Áztató, fn. *routoir, rouissage, m.*
 Azután, ih. *après cela.*
 Ázzal, mn. *avec celui-là ou celle-là.*

B.

Ba, nr. *en; d, au, à l', à la.*
 Báb, fn. *fève, f.*
 Báb, fn. *poupée; marionnette, f., mannequin, m.; écheveau, m.; chrysalide, nymphe, f.*

Baba, fn. *poupée, f.; un petit enfant; poupard, poupon, m.*
 Bába, fn. *sage-femme, accouchense, f.*
 Bábáskodni (ik), k. *accoucher, v. a.*
 Bábászék, fn. *chaise à accoucher, f.*

Babásás, *fn. accouchement, m.*
 Babásni (ik), *k. accoucher, v. n.*
 Babér, *fn. laurier, m.*
 Babéria, *fn. laurier, m.* [f.
 Babékoszoru, *fn. couronne de laurier,*
 Babékos, *mn. lauré, lanréat (poète).*
 Bábjáték, *fn. marionnettes, f. pl.*
 Bábjátékos, *fn. joueur de marion-*
nettes, m.
 Bábkalács, *fn. pain d'épice, m.*
 Bábmut, *fn. poupées, f. pl.*
 Babó, *fn. vesce, f.*
 Babona, *fn. superstition; sorcellerie, f.*
 Babonálni, *k. faire le sorcier.*
 Babonás, *mn. superstitieux.*
 Babonaság, *fn. superstition; sorcel-*
lerie, f.
 Babonásbittű, *mn. superstitieux.*
 Babonásni, *cs. enchanter, ensorceler.*
 Babos, *mn. pointillé, mouchoir, tacheté.*
 Bábos, *fn. épicier, m.*
 Babrálás, *fn. lambinerie, f.; remue-*
ment, m.
 Babrálni, *k. lambiner; remuer.*
 Rábsütő, *fn. l. Bábos.*
 Bábu, *fn. poupée, f.*
 Babug, *fn. mamelon, tétin, bouton de*
mamelle, m.
 Babuk, Babuka, *fn. huppe, f.*
 Bácsí, *fn. frère aîné, m.*
 Bacsó, *fn. maître berger, m.*
 Badar, *mn. absurde, inintelligible.*
 Badarbesséd, *fn. galimatias; bara-*
gouin, m.
 Bádóg, *fn. tôle, f., ser-blanc, m., lame,*
plaque, f.
 Bádogos, *fn. ferblantier, m.*
 Bagaria, *fn. roussi, cuir de roussi, m.*
 Bagázsia, *fn. bagage, m.*
 Bagoly, *fn. hibou, m., chouette, f.*
 Bagolysüveg, *fn. bonnet fourré, m.*
 Bágyadni, *k. se laisser, s'affaiblir.*
 Bágyadozni, *k. l. Bágyadni.*
 Bágyadság, *fn. épuisement, m.; lassit-*
tude, f. [faibli.
 Bágyadt, *mn. languissant, abattu, af-*
Bágyadtaság, fn. langueur, faiblesse, f.;
abattement, m.
 Bágyasztani, *cs. affaiblir.*
 Bagás, *fn. rut, m.*
 Baj, *fn. peine, f.; fatigue, difficulté,*
f., mal, m. Mi baj? qu'est-ce qu'il y
est qu'avez-vous?
 Baj, *fn. attrait, charmes, m. pl.*
 Bajong, *fn. son enchanter, m.; voir*
l'enchanteuse, f.

Bajhely, *fn. lieu du combat, m.*
 Bajjal, *ih. avec peine, difficilement.*
 Bájoló, *mn. enchanteur; charmant.*
 Bajlódás, *fn. tourment, tracas, m., tra-*
casserie, f.
 Bajlódni (ik), *k. se tourmenter.*
 Bajnok, *fn. champion, héros, m.*
 Bajnoki, *mn. héroïque.*
 Bajnokul, *ih. héroïquement, en héros.*
 Bájolni, *cs. enchanter, charmer.*
 Bájoló, *mn. charmant, ravissant; en-*
chanteur.
 Bajos, *mn. pénible.*
 Bájos, *mn. charmant, attrayant.*
 Bajosan, *ih. à peine, difficilement.*
 Bajoskodás, *fn. tracasserie, f.*
 Bajsegéd, *fn. second, assistant, m.*
 Bajsz, *fn. moustache, f.*
 Bajszos, *mn. qui a une moustache.*
 Bajszövé, *fn. auteur d'une querelle, m.*
 Bajtárs, *fn. frère d'armes, cama-*
rade d'armes; compagnon de souf-
france, m.
 Bajusz, *fn. moustache, f.*
 Bajuszos, *mn. qui a une moustache.*
 Bajuszpedrő, *fn. œil de moustaches, f.*
 Bajvívás, *fn. combat; duel, m.*
 Bajvivó, *fn. combattant; duelliste, m.*
 Bak, *fn. bouc; mule; cheval; siège*
du cocher; capricorne, m.
 Bakács, *fn. charron, m.*
 Bakágyu, *fn. pièce de canon montée*
sur un tréteau, f.
 Bakállás, *fn. chantier, tréteau de*
scieur; cheval, chenet, m.
 Bakalló, *fn. houppe, banderole, f.,*
pendant, m.
 Bakancs, *fn. brodequins, m. pl., bot-*
tines, bottes à lacer, f. pl.
 Bakancsos, *fn. fantassin hongrois, m.*
 Bakácsolás, *fn. saut de lièvre, m.*
 Bakácsolni, *k. sauter.*
 Bakfencz, *l. Bukfencz.*
 Bakgedő, *fn. petit ou jeune bouc,*
cabri, m.
 Bakkecske, *fn. bouc, m.*
 Baklatni, *k. être en amour; s'ac-*
coupler.
 Bakmacska, *fn. chat mule, matou, m.*
 Bakó, *fn. bourreau, m.*
 Bakóbárd, *fn. hache du bourreau, f.*
 Baköz, *fn. chevreuil, m.*
 Bakszakál, *fn. barbe de chèvre, f.*
 Bakszökés, *fn. saut de bouc, m.; gam-*
bade, cabriole, f.
 Baktatni, *k. marcher lentement.*

- Bakzani (ik), k. *bouquiner* (des lièvres et des boucs); être en amour, en chaleur (des chats etc.), s'accoupler, s'apparer.
- Bakzás, fn. *accouplement*, m., *chaleur*, f.
- Bakzó, mn. *chaud*, en *chaleur*.
- Bal, mn. *gauche*; *fatal*, *contraire*, *adverse*, *sinistre*.
- Bál, fn. *bal*, m.
- Balcsillag, fn. *désastre*, m.
- Balértelein, fn. *fausse interprétation*, f.
- Baleset, fn. *accident fâcheux*, m.
- Balfelé, ih. *à gauche*.
- Balfelől, ih. *du côté gauche*.
- Balga, mn. *simple*, *niais*, *sot*.
- Balgaság, fn. *simplicité*, *niaiserie*, f.
- Balgatag, mn. *sot*, *insensé*.
- Balgatagui, ih. *follement*, *soltement*.
- Bálházasság, fn. *mésalliance*, f.
- Bálhiedelem, fn. *erreur*, f.
- Balhit, fn. *hétérodoxie*, f.
- Balítólet, fn. *préjugé*, m.
- Baljóslatu, mn. *de mauvais augure*, ou *présage*.
- Balkéz, fn. *la main gauche*.
- Bálköntös, fn. *costume de bal*, m.
- Ballagni, k. *marcher à pas lents*.
- Balmagyarázat, fn. *fausse interprétation*, f.
- Bálna, fn. *baleine*, f.
- Balog, mn. *gauche*; —, fn. *gaucher*, m.
- Bálöltözet, fn. *parure de bal*, f.
- Balom, fn. *ballon*, m.
- Balra, ih. *à gauche*.
- Balról, ih. *du côté gauche*.
- Balság, fn. *malheur*, m.; *fatalité*, f.
- Balsors, fn. *infortune*, *fatalité*, f.
- Balszerencse, fn. *malheur*, m.
- Balszokás, fn. *mauvaise habitude*, f.
- Balta, fn. *hachelle*, f.
- Bálttenger, tn. *Baltique*, f.
- Balul, ih. *à l'envers*; *mal*.
- Balút, fn. *faux chemin*, m.
- Bálvány, fn. *idole*, f.
- Bálványimádás, fn. *idolâtrie*, f.
- Bálványimádó, fn. *idolâtre*, m.
- Bálványisten, fn. *idole*, f.
- Bálványkép, fn. *simulacre*, m., *image*, *idole*, f.
- Bálványos, mn. *idolâtre*, *idolâtrique*.
- Bálványozás, fn. *idolâtrie*, f.
- Bálványozni, cs. *idolâtrer*.
- Bálványozó, mn. *idolâtre*.
- Bálványpap, fn. *prêtre des idoles*, m.
- Balvég, fn. *mauvaise fin*, f.
- Balvélemény, fn. *erreur*, f.
- Balzsam, fn. *baume*, m.
- Balzsamfű, fn. *baume des jardins*, m.
- Balszamos, mn. *balsamique*.
- Bamba, fn. *niais*, *nigaud*, m.
- Bambusz, fn. *bambou*, m.
- Bámész, fn. *badaud*, m.
- Báméskodni (ik), k. *bayer*, *badauder*.
- Bámítani, cs. *étonner*. [namment]
- Bámító, mn. *étonnant*; — lag, ih. *éton*.
- Bammogni, k. *grommeler*.
- Bámulat, fn. *étonnement*, m.
- Bámulatos, mn. *étonnant*.
- Bámulni, k. *bayer*; s'*étonner*.
- Ban, nr. *dans*, en, à, au, à l', à la.
- Bánadalom, fn. *regret*, m.
- Bánakodni (ik), k. *regretter*, se *repentir*; s'*affliger*, s'*attrister*.
- Bánás, fn. *procédé*, m.
- Bánásmód, fn. *procédé*, *traitement*, m.
- Báuat, fn. *chagrin*, m.; *affliction*, f.; *repentir*, *regret*, m.
- Bánatbér, fn. *dédu*, m.; *arrhes*, f. pl.
- Bánatos, mn. *affligé*; *repentant*.
- Bancsókos, mn. *vairon*.
- Banda, fn. *bande*, *troupe*, f.
- Bandaa, mn. *louche*, *bigle*.
- Bandsalítani, cs. *loucher*, *bigler*.
- Bandsalogui, k. *loucher*, *bigler*.
- Banga, mn. *niais*, *nigaud*.
- Bangó, mn. *niais*, *nigaud*.
- Báuhatós, mn. *trailable*.
- Bank, fn. *banque*, f.
- Bauka, fn. *huppe*, f.
- Bankár, fn. *banquier*, m.
- Bankjegy, fn. *billet de banque*, m.
- Bankó, fn. *billet de banque*, m.
- Bánkódás, fn. *affliction*, f.
- Bánni (ik), k. *manier*, *manipuler*; *pro-céder*; *trailer*; —, cs. *regretter*.
- Bántalmas, mn. *offensant*, *injurieux*.
- Bántalom, fn. *offense*, *injure*, *insulte*, f.
- Bántani, cs. *offenser*, *choquer*; *toucher*.
- Bántás, fn. l. Bántalom.
- Bántatlan, mn. *qui n'est pas attaqué* ou *troubé*; *tranquille*, en *paix*.
- Bántódás, fn. *affliction*, f.
- Bántódni, k. *s'offenser*, se *trouver offensé*.
- Bántogatni, cs. *chagriner*.
- Bántólag, ih. *offensivement*.
- Banya, fn. *une vieille*, f.
- Bánya, fn. *mine*, *minière*, f.
- Bányahivatal, fn. *tribunal des mines*, m.
- Bányaog, fn. *droit des mines*, m.

Bányajövedelem, fn. *revenu des mines*, m.
 Bányakisértet, fn. *esprit follet dans les mines*, m.
 Bányalegény, fn. *mineur, ouvrier aux mines*, m.
 Bányalegénység, fn. *corps des mineurs*, m.
 Bányamánó, l. Bányakisértet.
 Bányamécs, fn. *chandelle de mineur*, m.
 Bányamérés, fn. *géométrie souterraine*, f.
 Bányamester, fn. *maître directeur des mines*, m.
 Bányamivelés, fn. *exploitation des mines; minéralogie*, f.
 Bányamives, fn. *mineur*, m. [m.
 Bányamunka, k. *travail des mineurs*,
 Bányarész, fn. *portion aux mines*, f.
 Bányász, fn. *mineur*, m.
 Bányászati, fn. *minéralogie*, f.
 Bányászáék, fn. *tribunal des mines*, m.
 Bányászöl, fn. *toise des mineurs*, f.
 Bányásztudomány, fn. *minéralogie, science des mines*, f.
 Bányatanácsnok, fn. *conseiller des mines*, m.
 Bányatörvény, fn. *loi qui regarde les mines*, f.
 Bányaváros, fn. *ville situé sur des montagnes ou près des mines*, f.
 Bányavirág, fn. *quartz*, m.
 Bányazöld, fn. *vert de montagne*, m.
 Bár, ksz. *quoique, bien que; —, isz. plút à Dieu!*
 Barabara, fn. *basse de viole*, f.
 Baraczk, fn. *abricot, m., pêche*, f.
 Baracszpálinka, fn. *persicot*, m.
 Barangolni, k. *errer, aller errant; vagabonder*.
 Bárány, fn. *agneau*, m.
 Báránybőr, fn. *peau d'agneau*, f.
 Bárányellés, fn. *temps auquel les brebis agnèlent*, m.
 Bárányfellhő, fn. *moutons*, m. pl.
 Bárányhus, fn. *de l'agneau*.
 Báránka, fn. *petit agneau, agnelet*, m.
 Bárányozni (ik), k. *agnealer*.
 Barát, fn. *ami; moine, religieux*, m.;
 leher —, *prémontré*, m.; irgalmas —,
frère de la charité, m.; szűke —,
franciscain, m.
 Barabotü, fn. *lettre Gotique*, f.
 Barabotlet, fn. *vie monacale*, f.
 Barabot, mn. *amical; monacal*.
 Barabotlag, ih. *amicalement, en ami*.

Barátkámza, fn. *capuchon*, m.
 Barátkozni (ik), k. *faire amitié*.
 Barátkoztatni, cs. *lier d'amitié*.
 Barátlan, mn. *sans ami*.
 Barátné, — nő, fn. *amie*, f.
 Barátparéj, fn. *épinards*, m. pl.
 Barátiend, fn. *monachisme; ordre monacal*, m.
 Barátság, fn. *amitié*, f.
 Barátságos, mn. *amical; affable*.
 Barátságosan, ih. *amicalement*.
 Barátságatlan, mn. *peu amiable; insociable*.
 Barátszin, fn. *couleur brune*, f.
 Barátul, ih. *en ami*.
 Barázda, fn. *sillon*, m.
 Barázdbillegény, fn. *hochequeue*, m.
 Barázdaköz, fn. *dérayure*, f.
 Barázdalni, cs. *sillonner*.
 Barázdánként, ih. *par sillons*.
 Barázdas, mn. *sillonné*.
 Barbora, fn. *violoncelle*, m.
 Barbár, fn. *barbare*, m.
 Bárcsak, isz. *plút à Dieu!*
 Barcza, fn. *marque; estampille*, f.
 Barczagás, fn. *baret*, m.
 Bárd, fn. *hache*, f., *cognée*, f.
 Bárdfok, fn. *manche de cognée, de hache*, m.
 Bárdkés, fn. *hachoir*, m.
 Bárdolatlan, mn. *brut, impoli*.
 Bárdolatlanság, fn. *rudesse*, f.
 Bárdolni, cs. *charpenter*.
 Bárgyu, mn. *faible, débile, imbecille*.
 Bárla, ksz. *quand même, quoique*.
 Barka, fn. *chaton, m., branche de palmier*, f.
 Báka, fn. *arche, barque*, f.; *réervoir*, m.
 Barkácsolni, cs. *châtrer les ruches; errer, aller errant; vagabonder; s'occuper des petites affaires du ménage*.
 Barkaszentelés, fn. *bénédiction des rameaux*, f.
 Bárkí, mn. l. Akárki.
 Barkó, fn. *poil des joues*, m.
 Barkócsa, fn. *alisse, alise*, f.
 Barkócsafa, fn. *alissier*, m.
 Barlang, fn. *creux, m., cavité, grotte*, f., *antre*, m.
 Barlangos, mn. *creux*.
 Bármely, l. Akármely.
 Bámi, l. Akármí.
 Barna, mn. *brun*.
 Barnapej, mn. *bai obscur; bai foncé*.

Barnaréz, fn. *bronze, m.*
 Barnás, mn. *brunet.*
 Barnaság, fn. *couleur brune, f.*
 Barnasárga, mn. *saure; roux.*
 Barnitni, cs. *brunir.* [hdler.
 Barnulni, k. *se brunir, se rissoler, se*
 Báró, fn. *baron, m.*
 Barom, fn. *bête, brute, f., bétail, m.,*
bestiaux, m. pl.
 Baromfi, fn. *volaille, f.*
 Baromi, mn. *bestial, brutal.*
 Baromilag, ih. *brutalemeut.*
 Baromiság, fn. *brutalité, f.*
 Baromitató, fn. *abreuvoir, m.*
 Baromjárás, fn. *droit de pacage; che-*
min du bétail, m.
 Baromkodni, k. *brutaliser.*
 Baromlégy, fn. *taon, m.*
 Baromtartás, fn. *nourriture du bétail, f.*
 Baromvásár, fn. *vente du bétail, f.*
 Báróné, fn. *baronne, f.*
 Báróság, fn. *baronnie, f.*
 Bársony, fn. *velours, m.; — mn. de*
velours.
 Bársonymű, mn. *velouté.*
 Bársonymszalag, fn. *ruban velouté, m.*
 Basa, fn. *bacha, pacha, m.*
 Bazaróssa, fn. *pivoine, f.*
 Bástya, fn. *bastion, m.*
 Bástyabolt, fn. *casemate, f.*
 Bástyafok, fn. *bastion, m.*
 Bástyavéd, fn. *contre-garde, f.*
 Bászli, mn. *simple; niais, sot, nigaud.*
 Batár, fn. *bdlarde, f.*
 Batiz, fn. *batiste, f.*
 Batka, fn. *denier, m., obole, f.*
 Bátor, mn. *courageux; —, kaz. quoique,*
bien que.
 Bátorgatni, cs. *encourager.*
 Bátoritni, cs. *encourager; animer.*
 Bátorító, mn. *encourageant.*
 Bátorkodni, k. *oser; prendre la liberté.*
 Bátorodni, k. *prendre courage.*
 Bátorság, fn. *courage, m.*
 Bátorságos, mn. *sûr, assuré.*
 Bátorságosan, ih. *sûrement.*
 Bátorságtalan, mn. *découragé; qui*
n'est pas sûr.
 Bátoraszivű, mn. *courageux.*
 Bátoraszivűség, fn. *courage, m.*
 Bátortalan, mn. *découragé, intimidé;*
timide.
 Bátortalanitni, cs. *décourager.*
 Bátortalankodni, k. *se défier de . . .*
 Bátortalanság, fn. *découragement, m.;*
timidité, f.; défaut de sûreté, m.

Bátortalanul, ih. *sans courage, timi-*
dement.
 Bátoran, ih. *courageusement, sûrement;*
—, iss. courage!
 Batu, fn. *paquet, ballot, m.*
 Bátya, fn. *frère aîné, m.*
 Báva, mn. *stupide.*
 Bávászkodni, k. *bayer, badander.*
 Bazzal, fn. *pivoine, f.*
 Bazaróssa, fn. *pivoine, f.*
 Be, ih. *dedans, dans, en dedans; —,*
nh. en, à, au, à l', à la.
 Beadni, cs. *présenter; donner.*
 Beállani, k. *entrer; se présenter.*
 Beavatkozás, fn. *intervention, f.*
 Beavatkozni (ik), k. *intervenir.*
 Bebillentni, cs. *fermer le clapet.*
 Bebisonyítás, fn. *preuve, démonstre-*
tion, f.
 Bebisonyitni, cs. *prouver, démontrer.*
 Behisonyodni (ik), k. *se montrer comme*
vrai, se confirmer.
 Bebocsátni, cs. *laisser entrer, admettre.*
 Bebonyolítani, cs. *entortiller; impliquer;*
complicquer.
 Bebonyolodni (ik), k. *s'entortiller.*
 Bebordázni, cs. *monter la chaîne,*
ourdir.
 Beborítani, cs. *couvrir; garnir; of-*
fusquer.
 Beborulás, fn. *obscurcissement, m.*
 Behorulni, k. *se couvrir de nuages;*
s'obscurcir.
 Bebürtöndözni, cs. *emprisonner.*
 Becs, fn. *valeur, f.*
 Bécs, tn. *Vienne, f.*
 Becsalni, cs. *attirer.*
 Becsapni, cs. *fermer avec force; faire*
une irruption.
 Becsár, fn. *valeur estimative, f.*
 Becselni, cs. *taxer, apprécier.*
 Becsempészni, cs. *importer clandestinement,*
introduire par contre-
bande.
 Becsérték, fn. *valeur estimative, f.*
 Becserzeni, cs. *tanner.*
 Becses, mn. *ce qui a de la valeur; esti-*
mable.
 Becsetlen, mn. *sans valeur.*
 Becsinálni, cs. *confire (des fruits);*
boucher, fermer, barrer; empa-
queter, emballer; envelopper.
 Becsinált, fn. *confitures, f. pl.*
 Becslés, fn. *taxation, évaluation, ap-*
préciation, f.
 Becslő, fn. *taxateur, m.*

...ni, cs. dépriser ; blâmer.
 ...mn. enclin à blâmer.
 Becsomós, fn. emballage, m.
 Becsomóni, cs. emballer.
 Becsöditi, cs. faire entrer par bandes.
 Becsödül, k. entrer par bandes.
 Becsszabás, fn. taxation, f.
 Becstelen, mn. sans valeur ; sans honneur, infame ; mal-honnête.
 Becstelenít, cs. calomnier, déshonorer, prostituer ; abuser d'une fille.
 Becstelenség, fn. infamie, f.
 Becstelenti, ih. ignominieusement.
 Becsnikkanni, k. se fermer.
 Becsukkantani, cs. fermer. [rer.
 Becsukni, cs. enfermer ; reclore ; ser-
 Becsukott, mn. fermé, serré.
 Becsúnyit, cs. souiller de merde.
 Becsúzni (ik), k. se glisser.
 Becsúztatni, cs. faire entrer en pous-
 sant ; interpoler.
 Becsü, fn. appréciation, estimation, f.
 Becsüár, fn. valeur estimative, f.
 Becsület, fn. honneur, m., réputation,
 f. ; — emre ! sur mon honneur !
 Becsületadás, fn. respect, honneur, m.
 Becsületadó, mn. respectueux.
 Becsületérzés, mn. sentiment d'hon-
 neur, m.
 Becsületes, mn. honnête ; — ember,
 homme d'honneur, m.
 Becsületesség, fn. honnêteté, f.
 Becsületlen, mn. qui n'est point honoré.
 Becsületmentés, fn. apologie, f.
 Becsületrontás, fn. calomnie, f.
 Becsületszó, fn. parole d'honneur, f.
 Becsülni, cs. taxer, apprécier ; estimer,
 honorer, respecter.
 Becsültetni, cs. laisser évaluer.
 Becsüs, fn. taxateur, m.
 Becsvágy, fn. ambition, f.
 Becérni, cs. suffire, se contenter.
 Befalni, cs. manger goulument, dévorer.
 Befátyolozni, cs. voiler.
 Befedni, cs. couvrir, envelopper, cha-
 peronner. [clusion, f.
 Befejéz, fn. achèvement, m., con-
 Befejezni, cs. finir, achever.
 Befejezésleg, ih. finalement, enfin, pour
 conclusion.
 Befelé, ih. vers le dedans.
 Befelenni, k. donner à qn. son paquet.
 Befelöcsödni (ik), k. se couvrir de
 sauges.
 Befelni, k. pouvoir entrer.
 Befizetni, cs. payer.

Befogadni, cs. recevoir, accueillir (un
 étranger), donner asile ; admettre ;
 prendre à son service.
 Befogatni, cs. faire arrêter ; faire
 atteler.
 Befoglalni, cs. border, monter (un dia-
 mant), encadrer.
 Befogni, cs. arrêter, emprisonner ; at-
 teler ; tenir formé, couvrir avec la
 main.
 Befolyás, fn. influence, f.
 Befőzött, fn. compote, f.
 Befuttatni, cs. laisser partir ; arany-
 nyal —, dorer.
 Befüstöl, cs. enfumer.
 Befűtni, cs. faire du feu dans ... ,
 chauffer.
 Begárgyázni, cs. border un puits.
 Begátolni, cs. entourer par une digue.
 Begenyedni, k. suppurer.
 Bégetni, Bégni, k. bêler.
 Begombolni, cs. boutonner.
 Begy, fn. jabot, gossier, m., poche, f.
 Begyes, mn. fier, altier, haultain ; prude.
 Begyeskedés, fn. braverie, f.
 Begyeskedni (ik), k. piaffer ; se pa-
 nader.
 Begyeség, fn. pruderie, f.
 Begyűlni, k. rentrer, être reçu ; s'as-
 sembler.
 Beh ! iz. ah !
 Behajtani, cs. faire rentrer, ramener
 (le bétail), exiger, recouvrer (des
 fonds) ; encaisser ; faire un pli d ... ;
 entrer en voiture.
 Behány, cs. jeter dans, lancer ; rem-
 plir, encombrer (un fossé etc.).
 Behatni, cs. pénétrer.
 Beható, mn. pénétrant ; — lag, ih. en
 produisant une vive sensation.
 Behegedni, k. se cicatriser.
 Behegeszteni, cs. cicatriser.
 Behidorni, cs. ramasser.
 Behíni, cs. prier qn. d'entrer.
 Behinteni, cs. parsemer.
 Behízelegni, vh. captiver les bonnes
 grâces de qn.
 Behordani, cs. apporter ; engranger
 ses blés.
 Behordozkodni (ik), k. aller loger.
 Behuzni, cs. entraîner dans ; couvrir,
 garnir ; fermer (les rideaux).
 Beiktatás, fn. insertion ; installation,
 f. ; enregistrement, m.
 Beiktatni, cs. installer ; insérer ; en-
 registrer.

Reiszapolni, cs. *couvrir de limon*.
 Bejárás, fn. *entrée, f.; accès, m.; porte-cochère, f.*
 Bejáratos, mn. *qui a de l'accès auprès de qn.*
 Bejárni, k. *avoir accès auprès de qn.; —, cs. parcourir en voyageant.*
 Bejegyezni, cs. *enregistrer; insérer.*
 Bejegyzés, fn. *insertion, f.*
 Bejelenteni cs. *annoncer.*
 Bejelentés, fn. *annonce, f.*
 Bejöni, k. *venir, entrer.*
 Bejutni, k. *pouvoir entrer.*
 Béka, fn. *grenouille, f., crapaud, m.; leveli —, rainette, f.*
 Békafi, fn. *têlard, m.*
 Békalvadék, fn. *frais des grenouilles, m.*
 Bekapcsolni, cs. *agrafer.*
 Bekapni, cs. *happer; recevoir; —, k. s'enivrer.*
 Békaporond, fn. l. Békafi.
 Bekárpitozni, cs. *tapisser.*
 Békateknő, fn. *écaille, f.*
 Béke, fn. *paix, f.*
 Békealku, fn. *negociation de la paix, f.*
 Békebíró, fn. *juge de paix, m.*
 Bekeblezni, cs. *incorporer.*
 Békeeszközölő, fn. *pacificateur, m.*
 Békekötés, fn. *conclusion de la paix, f.*
 Béke-övet, fn. *messenger de paix, m.*
 Békélni, k. *se réconcilier avec qn.*
 Békéltetni, cs. *réconcilier, pacifier*
 Békéltető, fn. *pacificateur, m.*
 Békén, ih. *en paix.*
 Bekenni, cs. *oindre, enduire; huiler.*
 Békepont, fn. *article de paix, m.*
 Békerontó, fn. *perturbateur de la paix, m.*
 Bekes, fn. *habit fourré, m.*
 Békes, mn. *pacifique.*
 Békeség, fn. *paix, f.*
 Bekesgallér, fn. *collet de fourrure, m.; palatine, f.*
 Békeszerető, mn. *paisible, pacifique.*
 Békétlen, mn. *mécontent, malcontent.*
 Békétlenkedni (ik), k. *s'inquiéter; être mécontent.*
 Békétlenség, fn. *mécontentement, m.; inquiétude, impatience, f.*
 Békétülés, fn. *patience, f.*
 Békétülő, mn. *patient.*
 Békével, ih. *tranquillement; paisiblement.*
 Békitni, cs. *concilier, réconcilier.*
 Békítő, Békő, fn. *fers aux pieds, m. pl.*
 Bekőborolni, cs. *parcourir en vaguant.*

Beköszönni, Beköszönteni, k. *entrer en saluant; saluer qn. (par la sénétre); entrer, commencer.*
 Beköszöntő beszéd, fn. *discours d'ouverture, d'entrée, m.*
 Békőzni, cs. *mettre aux fers.*
 Békülés, fn. *réconciliation, f.*
 Békülni, k. *se réconcilier.*
 Bel, fn. *intérieur, m. —, mn. intérieur, interne; indigène.*
 Bél, fn. *boyau, m.*
 Belátás, fn. *vue, pénétration; intelligence, f.*
 Bele, Belé, ih. *vers le dedans, là-dans; y.*
 Belehalni, k. *se noyer, être submergé; succomber; mourir au milieu d'un travail.*
 Bélelni, l. Bélleni.
 Beleölni, cs. *dépenser; noyer, se noyer; se tuer à force de travailler.*
 Beleöszölni, k. *blanchir au service.*
 Belépés, fn. *entrée, f.*
 Belepni, cs. *courir entièrement.*
 Belépni, k. *entrer.*
 Beléptijegy, fn. *billet d'entrée, m.*
 Beles, mn. *moelleux, medulleux.*
 Belesleg, ih. *intérieurement.*
 Belészeretni, k. *devenir amoureux de qn.*
 Beleszólni, k. *se mêler de la conversation; interrompre le discours de qn.*
 Beletanulni, k. *apprendre.*
 Beletelni (ik), k. *s'écouler (se dit du temps).*
 Beleűni, k. *se laisser, se dégoûter.*
 Beleveszni, k. *périr.*
 Belevesszeni, cs. *noyer; perdre.*
 Bél-tájás, fn. *entérotomie, f.*
 Bélfőtor, fn. *mésentère, m.*
 Belforgalom, fn. *commerce de l'intérieur, m.*
 Belföld, fn. *pays, m.*
 Belföldi, mn. *du pays; indigène; —, fn. indigène; natif du pays, régnicole, m. [Belgique, f.]*
 Belga, tn. *Belge, m.; — ország, tn. la Belgique, f.*
 Belgát, fn. *bâtardeau, m., digne intérieurement, f.*
 Bélgiliszta, fn. *vers intestinaux, k. minthes, m. pl.*
 Belgiom, tn. *la Belgique, f.*
 Bélgörcs, fn. *colique, f.*
 Bélgyladás, fn. *entérite, f.*
 Belháboru, fn. *guerre civile, f.*
 Bélhányás, fn. *miséréré, m.*

Békhartya, fn. *périloteine*, m.
 Békhúr, fn. *corde de boyau*, f.
 Beligazgatás, fn. *administration*, f.
 Belisztezni, cs. *ensufler*.
 Beljebb, ih. *plus en dedans*.
 Bélkorgás, fn. *gargouillement*, m.
 Bélkő, fn. *entérolithe*, m.
 Belkör, fn. *cercles annuels*, m. pl.
 Belleg, fn. *intension, intensité*, f.
 Bélleni, cs. *doubler, garnir; lasser*.
 Béllés, fn. *doublure, garniture*, f.
 Béllét, fn. *doublure; plate-bande*, f.
 Bélléta, fn. *bois de revêtement*, m.
 Bélatlen, mn. *sans doublure*.
 Belocsolni, cs. *asperger, arroser (d'eau)*.
 Belopni, cs. *faire la contrebande de ...*
 Belopódzani (ik), k. *s'introduire à l'in-
 sa. de gn., entrer furtivement*.
 Belől, ih. *à l'intérieur, en dedans*.
 Belőlről, ih. *de dedans*.
 Belőni, cs. *tirer dans la chambre ou
 par la fenêtre etc.*
 Belpoklos, mn. *lépreux*.
 Belpoklosság, fn. *lèpre, élephantiasis*, f.
 Belrés, fn. *intestins*, m. pl., *entrailles*,
 f. pl.
 Bélsér, fn. *interocèle, hernie, des-
 cente*, f.
 Bélső, mn. *intérieur, interne*.
 Bélsőleg, ih. *intérieurement*.
 Bélsőtanácsos, fn. *conseiller privé ou
 intime*, m.
 Belsszakás, fn. *cuisinier de la bouche*, m.
 Belszél, fn. *bois de fond*, m.
 Belszózat, fn. *voix de conscience*, f.
 Belterj, fn. *intension*, f.
 Belterjes, mn. *intense*, f.
 Belügyminisztérium, fn. *ministère de
 l'intérieur*, m.
 Bélyeg, fn. *signe, m., marque; em-
 prente, f., timbre, coin, m., stigmata
 (de l'insanie), m.; poignon, m., estam-
 pille, bouille, f., fer (rougi au feu)*, m.
 Bélyegadó, fn. *timbre*, m.
 Bélyeges, mn. *marqué; timbré; stig-
 matisé*.
 Bélyegtő, fn. *matrice*, f.
 Bélyegző, fn. mn. *marquant*.
 Beműltetni, cs. *emballer*.
 Bemenni magát, vh. *s'introduire en
 rougeant*.
 Bemenet, Bemenetel, fn. *entrée, f., ac-
 cès, abord*, m.
 Bemutatni, cs. *présenter*.
 Bemenni, dans, en, à, au, à l', à la.

Béna, mn. *bouleux; estropié, para-
 lytique*.
 Beucze, fn. *bénédictin*, m.
 Bendő, fn. *panse*, f.
 Benedek szerzete, fn. *ordre de St.
 Benoît*, m.
 Benézni, k. *regarder dans (une
 chambre) ou par la fenêtre*.
 Bengyelni, cs. *envelopper*.
 Bénitni, cs. *paralyser, estropier*.
 Benn, ih. *là-dedans*, y.
 Bennsülni, k. *ne pas réussir*.
 Bennszülött, mn. *indigène; natif du
 pays*.
 Bennülő, fn. *casanier, sédentaire*, m.
 Benső, mn. *intérieur; intime*.
 Bensőleg, ih. *intérieurement; intime-
 ment*.
 Bensőség, fn. *sentiment vif, m., ten-
 dresse, ferveur*, f.
 Bent, ih. *là-dedans*, y.
 Bentőzs, fn. *commerce à l'intérieur*, m.
 Bénulás, fn. *paralyse*, f.
 Bénulni, k. *être atteint de paralysie*.
 Bénult, mn. *paralysé*.
 Bengyelni, cs. *avalier*.
 Benyiló, fn. *chambre à côté, f., ca-
 binet*, m.
 Benyújtvány, fn. *chose qu'on présente,
 f., mémoire, m., pétition, supplique*, f.
 Benzoe, fn. *benjoin*, m.
 Benzoefestvény, fn. *lait virginal*, m.
 Beosonni, Beosontani, k. *se glisser, ou
 entrer furtivement dans ...*
 Beöltögetni, cs. *ravauder*.
 Beötenni, cs. *verser ou couler dans;
 fermer, oblitérer (avec du métal
 fondu etc.)*, soulder.
 Bepáczolni, cs. *macérer, mortifier*.
 Bér, fn. *gages, m. pl., salaire, m., paye,
 f.; cens, m., redevance, f., loyer,
 louage, m.; récompense, f.*
 Bérbe adni, cs. *louer; affermer*.
 Bérbe venni, cs. *affermer, prendre à
 ferme; louer, prendre à louage;
 affréter un vaisseau*.
 Béralku, fn. *contrat de louage*, m.
 Berbe, fn. *moulon*, m.
 Bérbeadás, fn. *louage, m., amodiation,
 location, f., bail, arrentement*, m.
 Bérbeadó, fn. *loueur*, m.
 Bérbefogadó, fn. l. Bérő.
 Borbitélni, k. és cs. *marmotter, mur-
 murer*.
 Bércz, fn. *hautes montagnes, f. pl.,
 sommet d'une montagne*, m.

Bérczes, mn. *montagneux*.
 Bérczi, mn. *de montagne*.
 Beregni, k. *bouquiner*.
 Berek, fn. *bosquet, m.*
 Berekedni, k. *s'engorger*.
 Berekeszteni, cs. *finir, terminer, conclusion*.
 Berekesztés, fn. *conclusion, f*
 Berekesztésül, ih. *enfin*.
 Bérelni, cs. *louer; s'abonner*.
 Bérencz, fn. *mercenaire, m.*
 Bé-es, fn. *valet de laboureur, valet de charrie, m.*
 Berétra, fn. *barrette, f.*
 Beretva, l. Borotva.
 Bér föld, fn. *terre censuelle, f.*
 Bérhintó, fn. *carrosse de louage, f., fiacre, m.*
 Bérhiv, fn. *vassal, m.*
 Bér idő, fn. *durée d'un bail, f.*
 Bérinas, fn. *valet de louage, m.*
 Bérjóság, fn. *ferme, f.*
 Berkes, mn. *couvert d'arbustes*.
 Bérkocsi, l. Bérhintó.
 Bérkocsis, fn. *fiacre, m.*
 Bérköteles, mn. *censuel*.
 Bér lakó, fn. *locataire, m.*
 Bérlekezés, fn. *abonnement, m.*
 Bérlekezni (ik), k. *s'abonner*.
 Bérlekező, fn. *abonné, m.*
 Bérlegény, fn. *valet de louage, m.*
 Bérlemény, fn. *louage, m.; ferme, f.*
 Bér lés, fn. *louage, m.; location, f.*
 Bérlet, fn. *abonnement, m.*
 Bérletszűnet, fn. *abonnement suspendu, m.*
 Bérlett, mn. *loué, abonné*.
 Bér lő, fn. *loueur, locataire; preneur, affréteur, fermier, m.*
 Bérnálás, fn. *confirmation, f.*
 Bér málni, cs. *confirmer*.
 Bérment, Bérmentes, mn. *franc de port, affranchi; exempt du cens*.
 Bérmentesíteni, cs. *affranchir*.
 Bérnök, fn. l. Bér lő.
 Berohanás, fn. *irruption, f.*
 Berontás, fn. *entrée violente, irruption; effraction, f.*
 Bérpénz, fn. *prix de location, loyer; fret; cens; fermage, m.*
 Berregni, k. *gronder, murmurer; bouquiner*.
 Bér szabás, fn. *taxe, f.*
 Berugni, cs. *pousser en dedans d'un coup de pied*.
 Beruházi, cs. *dépenser qc. en qc.*

Bervén, fn. *pervenche, f.*
 Berz, fn. *électricité, f., fluide électrique, m.*
 Berzengetni, cs. *irriter qn., allumer la colère de qn., courroucer*.
 Berzengni, k. *se hérissier, se dresser; être irrité, courroucé*.
 Berzenkedés, fn. *gronderie, f.*
 Berzenkedni (ik), k. *se hérissier, se dresser; résister, s'opposer en se hérissant*.
 Berzvezető, fn. *conducteur d'électricité, m.* [la saumure]
 Besenyvesztani, cs. *saler, mettre dans*
 Bestelék, fn. *bête, brute, f.*
 Besugó, fn. *délateur, rapporteur, m.*
 Beszállani, k. *descendre, aller loger; prendre logement*.
 Beszámitani, cs. *faire entrer ou compter dans un compte; imputer*.
 Beszámitás, fn. *mise en compte, f.; imputation, f.*
 Beszámitható, mn. *imputable*.
 Beszámitolat, fn. *escompte, m.*
 Besze, fn. *nouvelle, f.*
 Beszéd, fn. *parole, paroles, f. pl., discours, propos, m.; oraison, f.*
 Beszéddagály, fn. *style emphatique, m.*
 Beszédejtés, fn. *dialecte, m.*
 Beszédes, mn. *parleur, verbeux; qui aime à converser*.
 Beszédfolyamat, fn. *fil du discours, m.*
 Beszédmód, fn. *phrase, expression, locution, f.; mode, m.*
 Beszedő, fn. *receveur, percepteur, m.*
 Beszélni, k. *és cs. parler, discourir*.
 Beszélőterem, fn. *parloir, m.*
 Beszély, fn. *narration, f., conte, m.*
 Beszerzés, fn. *acquisition, f., achat, m.*
 Beszinezni, cs. *mettre en couleur; colorier, enluminer*.
 Beszínlés, fn. *insinuation, f.*
 Beszólítani, cs. *appeler qn. pour le faire entrer*.
 Beszórni, cs. *répandre, jeter qc. ou par-dessus*.
 Beszőni, cs. *mêler en tissant*.
 Beszőrpölni, cs. *humier*.
 Beszűrődni (ik), k. *se filtrer à travers*
 Betáblázni, cs. *cadastre, intabuler*
 Betakargatni, cs. *couvrir de qc., velopper*.
 Betakarítani, cs. *engranger*.
 Betakarodni (ik), k. *entrer*.
 Betakaródzani (ik), k. *se couvrir*.
 Betanítani, cs. *apprendre qc. à qn.*

Betartani, *cs. fermer avec la main.*
 Beteg, *mn. malade; —, fn. malade, m. et f.*
 Betegágy, *fn. maladie, f., couches, f. pl.; lit de malade, m.*
 Betegágyas, *fn. femme en couches, jeune mère, f.*
 Betegápoló, *fn. garde-malade, m. et f.*
 Beteges, *mn. malade, indisposé.*
 Betegeskedés, *fn. mauvaise santé, indisposition, f.*
 Betegeskedni (ik), *k. être d'une mauvaise santé.*
 Betegesség, *fn. santé délicate, chancelante, frêle, f.*
 Betegház, *fn. hôpital, m.*
 Betegitni, *cs. causer une maladie.*
 Betegség, *fn. maladie, f.*
 Betegszék, *fn. chaise percée, f.*
 Betegzeni (ik), *k. tomber malade.*
 Betegülni, *k. tomber malade.*
 Betelés, *fn. accomplissement, m., réalisation, f.*
 Beteljesülés, *fn. accomplissement, m., réalisation, f.* [complir.
 Beteljesedni (ik), *k. se réaliser, s'accomplir.*
 Beteljesíteni, *cs. remplir, accomplir.*
 Betelni (ik), *k. se remplir; s'accomplir, se réaliser.*
 Betenni, *cs. mettre, poser dans; déposer dans; fermer; porter (un article en compte).*
 Beterelni, *cs. faire rentrer le bétail.*
 Betérés, *fn. entrée, f.*
 Betérni, *k. descendre (dans une auberge etc.); trouver place dans.*
 Betét, Betétel, *fn. mise; f., enjeu, m.*
 Betéve, *ih. par cœur.*
 Betevődni (ik), *k. se fermer.*
 Betiltani, *cs. faire arrêt sur qc.; prohiber, défendre.*
 Betudni, *cs. imputer; mettre qc. sur le compte de qn.*
 Betű, *fn. lettre, f., caractère, m.*
 Betűanya, *fn. matrice, f.*
 Betűcsere, *fn. transposition des lettres, mélatèse, f.*
 Betűfoglalás, *fn. épellation, f.*
 Betűöntés, *fn. fonderie de caractères, f.*
 Betűrend, *fn. ordre alphabétique, m.*
 Betűrendben, *ih. dans l'ordre alphabétique.*
 Betűszedő, *fn. compositeur, m.*
 Betűszerint, *ih. littéralement.*
 Betűvetés, *fn. algèbre, f.*
 Betűzni, *k. épeler.*

Betyár, *fn. un jeune paysan pompeux et insolent, m.*
 Betyáros, *mn. pompeux et insolent.*
 Beutazni, *cs. parcourir en voyageant.*
 Beütés, *fn. irruption, f.*
 Beütni, *cs. rompre, casser; —, k. faire une irruption; frapper (se dit du tonnerre).*
 Bevádolás, *fn. poursuite, f.*
 Bevádolni, *cs. poursuivre, accuser, dénoncer.*
 Bevágni, *cs. faire une incision, entamer; fermer brusquement et avec bruit (la porte); —, k. charger le sabre de la main; être du ressort de, appartenir à.*
 Bevakolni, *cs. ravalier, crépir un mur.*
 Bevallani, *cs. avouer; déclarer, estimer (sa fortune).*
 Bevallás, *fn. confession, f.; aveu, m.; estimation, déclaration, f.*
 Beváltani, *cs. changer; dégager, racheter.*
 Bevárni, *cs. attendre.*
 Bevásárolni, *cs. acheter.*
 Bevégezeten, *mn. inachevé.*
 Bevégezni, *cs. finir, achever.*
 Bevégzés, *fn. achèvement, m.*
 Bevégzett, *mn. achevé.*
 Bevehető, *mn. acceptable.*
 Bevenni, *cs. s'emparer, se saisir de; occuper; prendre (des remèdes); recevoir; admettre* [effort.
 Beverekedni (ik), *k. s'introduire avec*
 Beverni, *cs. casser, briser; faire apprendre à coups de bâton.*
 Bevét, Bevetel, *fn. recette, f.; revenu, m., prise d'une ville, f.*
 Bevetni, *cs. jeter dans; ensourner; ensemenner; emblaver.*
 Bevetődni (ik), *k. entrer à l'improviste.*
 Bevezetés, *fn. introduction; préface, f.*
 Bevezetni, *cs. introduire; installer.*
 Bevinni, *cs. porter dans l'intérieur de..., importer.*
 Bevitel, *fn. importation, f.*
 Beviteli vám, *fn. droit d'importation, m.*
 Bevizezni, *cs. mouiller.*
 Bevonni, *cs. attirer, entraîner dans; couvrir, revêtir, garnir; tirer et fermer (les rideaux).*
 Bevonulni, *k. entrer avec un train; faire son entrée.*
 Bezárkozni (ik), *k. s'enfermer.*
 Bezárni, *cs. enfermer; fermer (à clef), clore.*

Bezáródni (ik), k. *se fermer*.
 Bezárólag, ih. *y compris, inclusivement*.
 Bezárólni, cs. *enfermer au verrou, verrouiller*.
 Bezeg, isz. *hélas!*
 Bezuhanai, k. *tomber dans*.
 Bezindelyezni, cs. *couvrir de bardeaux*.
 Bezsirozni, cs. *engraisser*.
 Bibasz, fn. *lourdaut, balourd, m.*
 Bibe, fn. *plaie, f.*
 Bibelődés, fn. *badinage, m.*
 Bibelődni (ik), k. *badiner*.
 Bibicz, fn. *vanneau, m.*
 Bircsók, fn. *verru, f.*
 Biblia, fn. *bible, f.*
 Bibor, fn. *pourpre, m.*
 Bibornok, fn. *cardinal, m.*
 Biberos, mn. *pourpré, purpurin*.
 Biczczenni, k. *vaciller; se renverser*.
 Biczegni, k. *boîter; vaciller*.
 Bicsak, fn. *couteau pliant, m.*
 Bicsaklani (ik), k. *se détordre le pied, le bras*.
 Bicskás, fn. *coupeur de bourse, m.*
 Biga, fn. *hélice, f.*
 Bige, fn. *arbuste, arbrisseau, m.*
 Biggyeszteti, cs. *attacher, agraffer*.
 Bika, fn. *taureau, m.*
 Bikacsék, fn. *nerf de bœuf, m.*
 Bikacsolni (magát), k. *s'enlêler; s'opposer*.
 Bikaölő, fn. *matador, m.*
 Bikaviadal, fn. *combat de taureaux, m.*
 Bikk, fn. *hêtre, m.*
 Biliárd, fn. *billard, m.*
 Biliárdozni, k. *billarder*.
 Bilincs, fn. *fers, m. pl.*
 Bilincselni, cs. *enchaîner*.
 Biling, fn. *grappe, f.*
 Bilinges, mn. *en forme de grappes*.
 Billegény, fn. *merle aquatique, m.*
 Billegni, k. *branler; vaciller; vibrer*.
 Billegő, fn. *soupape, f.*
 Billenni, k. *faire la bascule; trébucher; pencher en avant (se dit d'une balance)*.
 Billenteni, cs. *imprimer un mouvement de bascule à; détendre un ressort*.
 Billentyű, fn. *soupape, f., clapet, m.; touche (d'un piano), f.*
 Billikom, fn. *bocal, m.*
 Bimbó, fn. *bouton; mamelon, m.*
 Bimbós, mn. *qui bourgeoine*.
 Bimbózni (ik), k. *boutonner*.
 Birák, fn. *juges, m. pl.*

Birálás, fn. *jugement, m.*
 Birálat, fn. *critique, censure, f.*
 Birálgatni, cs. *critiquer, censurer*.
 Birákodni (ik), k. *faire le juge*.
 Birálni, cs. *critiquer, censurer; juger de qc.*
 Biráló, fn. *juge, critique, censeur, m.*
 Birás, fn. *possession, f.*
 Biráskodni (ik), k. *juger de qc.*
 Birásvágy, fn. *avidité, cupidité, f.*
 Birdogálni, cs. *posséder sans interruption*.
 Birétom, fn. *barrelle, f.*
 Birka, fn. *mouton, m., brebis, f.*
 Birkaalom, fn. *étable à moutons, bergerie, f., bercail, m.*
 Birkanyáj, fn. *troupeau de moutons, m.*
 Birkás, fn. *berger, m.*
 Birkozás, fn. *lulle, f.*
 Birkozni (ik), k. *lutter*.
 Birni, cs. *és k. posséder; pouvoir*.
 Biró, fn. *possesseur; juge, maire, m.*
 Biróadalom, fn. *empire, m., monarchie, f.*
 Birói, mn. *de juge; judiciaire*.
 Biróság, fn. *charge de juge; juris-diction, f.; tribunal, m., instance, f.*
 Birósági, mn. *judiciaire*.
 Biráskodni, l. Biráskodni.
 Birótárs, fn. *cojusticier, m.*
 Birs, fn. *coin, m.*
 Birság, fn. *amende, f.*
 Birsalma, fn. *pomme de coin, f.*
 Birekörte, fn. *coin piriforme, m.*
 Birtok, fn. *possession, f.; propriété, fortune, f., biens, m. pl.; domaine d'un particulier, m.*
 Birtokolni, cs. *avoir en sa possession*.
 Birtokos, fn. *possesseur, propriétaire, m.*
 Birtokész, fn. *parcelle, f.*
 Birvág, fn. *avidité, f.*
 Bitang, mn. *égaré; vagabond*.
 Bitangolni, cs. *usurper*.
 Bitó, fn. *bourreau, m.*
 Bitófa, fn. *poteau, carcan, m.*
 Bitor, fn. *usurpateur, m.*
 Bitorlás, fn. *usurpation, f.*
 Bitorolni, cs. *usurper*.
 Bival, fn. *buffle, m.*
 B.z., isz. Bizisten! *Bizigazi ma foit vraiment! assurément!*
 Bizakodás, fn. *confiance en soi-même, assurance, f.*
 Bizakodni (ik), k. *avoir confiance en soi-même*.
 Bizakodó, mn. *plein de confiance*.

Bizalmas, mn. *confidentiel, intime, familier.*
Bizalmasan, ih. *confidentiellement.*
Bizalmatlan, mn. *méfiant.*
Bizalmatlanság, fn. *méfiance, f.*
Bizalom, fn. *confiance; confidence, f.*
Bizás, fn. *commission, f., ordre, m.; confiance, f.*
Bizgatni, cs. *remuer.*
Bizni, cs. *confier; — (ik), k. se fier.*
Bizodalmas stb. l. **Bizalmas** stb.
Lizomány, fn. *commission, f., bien confié, m.*
Bizományos, fn. *commissionnaire; mandataire, m.*
Bizony, ih. *vraiment.*
Bizonyára, ih. *assurément.*
Bizonyíték, fn. *preuve, f.*
Bizonyíthatlan, mn. *dont on ne peut fournir la preuve.*
Bizonyítmány, fn. *attestation, f., certificat, m.*
Bizonyítani, cs. *prouver, démontrer; attester; certifier.*
Bizonyító ok, fn. *argument, m.*
Bizonyító okmány, fn. *document, m.*
Bizonyítvány, l. **Bizonyítmány.
Bizonylat, fn. *preuve, f.*
Bizonyodni (ik), k. *se montrer comme vrai.*
Bizonyos, mn. *sûr, certain.*
Bizonyosan, ih. l. **Bizonyára.
Bizonyosság, fn. *certitude, f.*
Bizonytalan, mn. *incertain.*
Bizonytalanság, fn. *incertitude, f.*
Bizonytalanul, ih. *dans l'incertitude.*
Bizonyulni, k. *se confirmer.*
Bizottmány, fn. *comité, m.*
Biztatás, fn. *encouragement, m.*
Biztatni, cs. *encourager.*
Bizton, ih. *assurément.*
Biztos, fn. *commissaire; confident; commissionnaire; —, mn. sûr; de confiance; éprouvé.*
Biztosíték, fn. *assurance, f.*
Biztosíték, fn. *garantie; caution, f.*
Biztosítani, cs. *assurer; garantir; cautionner.*
Biztosság, fn. *sûreté, assurance; caution, garantie; sécurité, f.; commissariat; comité, m.*
Bizvást, ih. *sûrement; sans crainte.*
Bizsogni, k. *fourniller.*
Böblölni, k. *branler la tête en sommeillant.*
Bocsánandó, mn. *rémissible.*****

Bocsánat, fn. *rémission, f.; pardon, m.*
Bocsánatkérés, fn. *déprecation, f.*
Bocsátkozni (ik), k. *s'engager dans qc.*
Bocsátmány, fn. *ordonnance, f., édit, m.*
Bocsátni, cs. *laisser, permettre; pardonner.*
Bocska, fn. *poteau, m.*
Bocskor, fn. *sandale, f.*
Bocskorbőr, **Bocskoraszij**, fn. *courroie; lamère, f.*
Bódé, fn. *boutique, échoppe, baraque, f.*
Bóditni, cs. *étourdir, assoupir.*
Bóditó, mn. *assoupissant.*
Bodnár, fn. *tonnelier, m.*
Bodnárkés, fn. *fendoir, m.*
Bodnárság, fn. *profession du tonnelier, tonnellerie, f.*
Bodor, fn. *jabot, m., maille, f.; —, mn. crépu, crépé, frisé, plissé.*
Bodorítani, cs. *friser, plisser.*
Bodorodni (ik), k. *se friser, se crispier.*
Bodorogni, k. *errer, vaguer.*
Bodri, mn. *aux cheveux crépus; —, fn. tête crépue.*
Bodros, mn. l. **Bodor.
Bodrosítani, cs. **Bodorítani.
Bodrozat, fn. *coiffure, f.; jabot, m.*
Bodrozni, cs. l. **Bodorítani.
Bódulás, fn. *étourdissement, assoupissement, m.*
Bódulni, k. *être étourdi, assoupi.*
Bódult, mn. *étourdi, assoupi; insensé.*
Bódultság, fn. l. **Bódulás; folie, f.
Bodza, fn. *sureau, m.*
Bodzafa, fn. *sureau, m.*
Bodzavirág, fn. *fleur de sureau, f.*
Bog, fn. *nœud, renflement, m.*
Bogáncskóró, fn. *bruyère, f.*
Bogár, fn. *scarabée, escarbot, insecte, m.*
Bogarász, fn. *entomologiste, m.*
Bogárszemű, mn. *aux yeux noirs.*
Bogásziu, fn. *couleur noire, f.*
Bogas, mn. *noueux; branchu; rameux.*
Bogártan, fn. *entomologie, f.*
Boglár, fn. *ardillons d'un boucle, m. pl.; agrafe, f.*
Boglárfa, fn. *platane, f.*
Boglya, fn. *meule de foin, f.*
Boglyas, mn. *houspillé.*
Boglázni, cs. *mettre en meules.*
Bogni, fn. *charron, m.*
Bogozni, cs. *faire des nœuds; nouer; —, k. (ik), boutonner.*
Bogrács, fn. *chaudron, m.; — hús, fn. mets de viande, m.*********

Bogaszvas, fn. *huire*, m.
 Bogyó, fn. *baie*, f.
 Bogyós, mn. *baccifère*.
 Bogyózni, cs. *égrenier, égrapper*.
 Bogzani (ik), k. *pousser les bosses*.
 Bohó, mn. *drôle*.
 Bohóc, fn. *bouffon*, m.
 Bohókás, mn. *drôle*.
 Bohóság, mn. *drôlerie*, f.
 Bohóskodni (ik), k. *bouffonner*.
 Bohózat, fn. *farce*, f.
 Bojt, fn. *houppes; greffe, ente*, f.
 Bojtani, cs. *pousser, exciter; pro-
 vigner; marcotter*.
 Bojtár, fn. *jeune pâtre ou berger*, m.
 Bojtogatni, l. Bojtani.
 Bojtoján, fn. *glouteron*, m.
 Bojtos, mn. *houppé*.
 Bojtozni, cs. *houpper*.
 Bók, fn. *courbette, révérence*, f.;
compliment, m.
 Boka, fn. *cheville du pied*, f.
 Bókolás, fn. *inclination, révérence*, f.
 Bókolat, fn. *compliment*, m.
 Bókolgatni, k. *faire plusieurs cour-
 bettes*.
 Bókolgató, fn. *complimenteur*, m.
 Bókolni, k. *faire compliment; s'incli-
 ner devant qn.; complimenter*.
 Bokor, fn. *buisson*, m.; *souche*, f.,
caudex, m.; *rózsa* —, *rosier*, m.;
maille, f.; *nœud coulant*; *bouquet de
 fleurs*, m.
 Bokorfa, fn. *broussailles*, f. pl.
 Bo' orfenyű, fn. *genévrier*, m.
 Bokornemű, mn. *frutiqueux*.
 Bokréta, fn. *bouquet de fleurs*, m.
 Bokrétázní, cs. *orner d'un bouquet*.
 Bokros, mn. *épais, lousse; couvert de
 buissons; à mailles, maille; nom-
 breux, copieux; ombrageux (se dit
 d'un cheval)*.
 Bokrosodni (ik), Bokrosulni, k. *venir
 en buisson; s'accumuler; s'effarou-
 cher, s'emporter (se dit d'un cheval)*.
 Bokrosság, fn. *caractère farouche*, m.
 Ból, nr. *de, de la, du*.
 Boldog, mn. *heureux; bienheureux;
 fortuné*.
 Boldogasszony, fn. *la sainte Vierge*, f.
 Boldogasszony hava, fn. *Janvier*, m.
 Boldogitni, cs. *rendre heureux*.
 Boldogító, mn. *qui rend heureux*.
 Boldogság, fn. *bonheur*, m., *béati-
 tude*, f.
 Boldogságos, mn. *saint; bien-heureux*.

Boldogtalan, mn. *mal-heureux, in-
 fortuné*. [reux.
 Boldogtalanitni, cs. *rendre malheu-
 Boldogtalanság, fn. malheur*, m.
 Boldogul, ih. *heureusement*.
 Boldogulni, k. *réussir*.
 Boldogult, mn. *feu, défunt*.
 Bolgárország, tn. *Bulgarie*, f.
 Bolha, fn. *puce*, f.
 Bolhacsípás, fn. *piqûre de puce*, f.
 Bolházní, k. és cs. *chercher les puces;
 épucer*.
 Bólintani, cs. *branler la tête*.
 Bólogatás, fn. *abaissement répété de
 la tête*, m.
 Bólogatni, k. *branler la tête*.
 Bolond, mn. *fou*; —, fn. *fou; sot; in-
 sensé*. [de qn.
 Bolondá tenni valakit, cs. *se moquer*
 Bolondgomba, fn. *champignon vené-
 neux*, m.
 Bolondhagymáz, fn. *manie*, f.
 Bolondház, fn. *maison des aliénés,
 f.; maisons des fous, petites mai-
 sons*, f. pl.
 Bolonditni, cs. *se moquer de qn.; mener
 qn. par le nez*.
 Bolondjában, ih. *follement; sans ré-
 flexion*. [plaisant.
 Bolondos, mn. *fou, fol; bouffon, drôle;*
 Bolondoskodás, fn. *bouffonnerie, ba-
 dinerie, drôlerie*, f.
 Bolondoskodni (ik), k. *bouffonner;
 badiner*.
 Bolondozás, fn. *folie*, f.
 Bolondozni (ik), k. *folâtrer, badiner*.
 Bolondság, fn. *folie; sottise*, f.
 Bolondulni, k. *devenir fou*.
 Bolt, fn. *voûte*, f.; *magasin, dépôt*, m.;
boutique, f.
 Bolthajtás, f. *voûte*, f.
 Bolthajtásos, mn. *voûté*.
 Boltos, mn. *voûté*; —, fn. *petit com-
 merçant, marchand, mercier*, m.
 Boltoslegény, fn. *commis*, m.
 Boltoszt, fn. *voûte*, f.
 Boltozatos, mn. *voûté*.
 Boltozni, cs. *vouter*.
 Boltör, fn. *garde-boutique*, m.
 Boltöv, fn. *ceinture*, f.
 Bolygani, k. *errer (partout)*.
 Bolygatag, mn. *errant*.
 Bolygatni, cs. *inquiéter, troubler*.
 Bolygó, mn. *errant*.
 Bolygócsillag, fn. *planète*, f.
 Bolygótűz, fn. *feu follet*, m.

Bolyongni, l. Bolygani.
 Bomba, fn. *bombe*, f.
 Bombamentes, mn. *à l'épreuve de la bombe*.
 Bombász, fn. *bombardier*, m.
 Bombázás, fn. *bombardement*, m.
 Bombázni, cs. *bombarder*.
 Bomfordi, fn. *stupide*, m.
 Bomladozás, fn. *dissolution*, f.
 Bomladozni (ik), k. *se dissoudre*.
 Bomlani (ik), k. *être bouleversé*.
 Bomlás, fn. *bouleversement*, m.
 Bomlasztani, cs. *délabrer, bouleverser*.
 Bomlatag, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc*.
 Bomló, l. Bomlatag.
 Bomlott, mn. *délabré, désorganisé*.
 Bomlottság, fn. *désordre, bouleversement*, m.
 Bomolhatlan, mn. *indissoluble*.
 Boncsók, fn. *queue de cheval*, f.
 Bonczkés, fn. *scalpel*, m.
 Bonczolás, fn. *démembrement, m., anatomie, dissection; analyse*, f.
 Bonczolni, cs. *anatomiser; analyser*.
 Bonczolóterem, fn. *amphithéâtre d'anatomie*, m.
 Bonczatlan, fn. *art anatomique, m., anatomie*, f.
 Boncztani, mn. *anatomique*.
 Boncztudós, fn. *anatomiste*, m.
 Bongani, k. *bourdonner*.
 Bongás, fn. *bourdonnement*, m.
 Bontakozni (ik), k. *se déplier*.
 Bontani, cs. *déplier, déployer; délier; détacher; ágyat —, faire le lit; démolir (une maison); rompre (un pont)*.
 Bontatlan, mn. — ul, ih. *qui n'a pas été ouvert, déplié, dénoué etc.; sans ouvrir*. [luble.
 Bonthatlan, mn. *inséparable, indissoluble*.
 Bontó, mn. *qui sépare*.
 Bontogatni, cs. *déplier, démolir successivement*.
 Bonyolítani, cs. *compliquer; impliquer*.
 Bonyolódni (ik), k. *se compliquer*.
 Bonyolódott, mn. *compliqué*.
 Bor, fn. *vin*, m.
 Borág, fn. *vigne*, f. [f.
 Borárulás, fn. *vente du vin en détail*,
 Borbély, fn. *barbier*, m.
 Borbélylegény, fn. *garçon barbier*, m.
 Borzégér, fn. *bonchon*, m.
 Borda, fn. *côte; lame*, f.
 Bordal, fn. *chanson bachique*, f.

Bordély, fn. *bordel*, m.
 Bordézma, fn. *dîme du vin*, f.
 Bordósip, fn. *cornemuse, musette*, f.
 Bordósípos, fn. *cornemuseur*, m.
 Bordús, mn. *riche en vins; très-productif en vins*.
 Boreczet, fn. *vinaigre*, m.
 Borégető, fn. *distillateur*, m.
 Borféreg, fn. *mouche des celliers*, f.
 Borforrás, fn. *fermentation*, f.
 Borék, fn. *bourses*, f. pl., *scrotum*, m.
 Borhimlős, mn. *couperosé*.
 Borhamisító, fn. *falsificateur de vin*, m.
 Borhimlő, fn. *bourgeon*, m.
 Borillat, fn. *bouquet*, m.
 Borismerő, fn. *connaisseur de vins*, m.
 Boristen, fn. *Bacchus*, m.
 Borítás, fn. *couverture, garniture, bordure*, f., *galon*, m.
 Borítani, cs. *mettre un couvercle sur qc.; couvrir qc. de qc.; border de qc.; garnir de menuiserie, latter; lángba —, incendier*.
 Boríték, fn. *couvercle, couvert; bordure; plate-bande*, f.
 Borítékpapiros, fn. *papier d'emballage*, m.
 Borítgatni, cs. *couvrir successivement*.
 Borító, fn. *couvercle, m., chape*, f.
 Borítóka, fn. *nasse*, f.
 Borittas, mn. *enivré*.
 Borivó, fn. *buveur de vin*, m.
 Boríz, fn. *goût vineux*, m.
 Borizú, mn. *de goût vineux*.
 Borju, fn. *veau*, m.
 Borjuczomb, fn. *longe de veau*, f.
 Borjufodor, fn. *fraise de veau*, f.
 Borjufőka, fn. *veau marin*, m.
 Borjuhus, fn. *chair de veau*, f., *du veau*, m.
 Borjusült, fn. *rôti de veau, veau rôti*, m.
 Borjuzni (ik), k. *mettre bas un veau, vêler*.
 Borkereskedés, fn. *commerce de vin*, m.
 Borkereskedő, fn. *marchand de vin*, m.
 Borkő, fn. *tartre*, m.
 Borkősav, fn. *acide tartareux*, m.
 Borkút, fn. *eaux minérales*, f. pl.
 Borlél, fn. *esprit de vin, alcool*, m.
 Borleves, fn. *soupe au vin*, f.
 Bormérés, fn. *vente du vin en détail*, f.
 Bormérő, fn. *aréomètre, œnomètre*, m.
 Bormérték, fn. *mesure pour le vin*, f.
 Bornemisza, fn. *buveur d'eau, abstémie*, m.
 Bornyu, l. Borju.

Borogatás, *fn. fomentation, f.*
 Borogatni, *cs. chauffer doucement, fomentier, appliquer autour de qc.*
 Boróka, *fn. genévrier, m.*
 Borona, *fn. herse, f.*
 Boronálni, *cs. herser.*
 Borongani, *k. s'assombrir.*
 Borongatni, *l. Borogatni.*
 Borongó, Borongós, *mn. assombri, nuageux, chargé (se dit du ciel).*
 Boros, *mn. pris de vin; vinaire.*
 Borosság, *fn. ivresse, f.*
 Borosta, *fn. brosse, f.*
 Borostálni, *cs. brosser.*
 Borostaseprű, *fn. houssoir, m.*
 Borostyán, *fn. lierre, m.; laurier, m.*
 Borostyánkő, *fn. ambre jaune, suc-cin, m.*
 Borotva, *fn. rasoir, m. [rasoir, f.]*
 Borotfakő, *fn. pierre à aiguiser le*
 Borotvátalan, *mn. non rasé.*
 Borotváltkozni (ik), *k. se raser.*
 Borotválni, *cs. raser.*
 Borotvaszlj, *fn. cuir à rasoir, m.*
 Borozda, *l. Barázda.*
 Borozni, *k. boire, prendre du vin.*
 Borravaló, *fn. pour-boire, m.*
 Bors, *fn. poivre, m.*
 Borsajtó, *fn. presseoir à vin, m.*
 Borsajtoló, *fn. pressureur, m.*
 Borseprű, *fn. lie de vin, f.*
 Boisó, *fn. pois, m.*
 Borsóka, *fn. bourgeon, m.*
 Borsókás, *mn. bourgeonné.*
 Borsolni, *cs. poivrer.*
 Borsos, *mn. poirré.*
 Borsós, *mn. aux pois.*
 Borsós bőr, *fn. chair de poule, f.*
 Borsotu, *fn. presseoir, m.*
 Borsozni, *cs. pouver.*
 Borszem, *fn. grain de pouvre, m.*
 Borstartó, *fn. poivrière, f.*
 Borszeplős, *mn. couperosé.*
 Borszesz, *fn. esprit du vin, alcool, m.*
 Borszivó, *fn. siphon, larron, m.*
 Bortermesztés, *fn. culture de la vigne, f.*
 Boru, *fn. aspect trouble; nuage, m.; tristesse, f.*
 Borulat, *fn. nuée, f.*
 Borulni, *k. se troubler.*
 Borult, Borus, *mn. l. Borongó.*
 Borválu, *fn. entonnoir, m.*
 Borvirág, *fn. fleurs, f. pl.*
 Borviz, *fn. eaux minérales, f. pl.*
 Borz, *fn. blaireau, m.*
 Borzadalom, *fn. horreur, f.*

Borzadály, *fn. frémissement, m.*
 Borzadás, *fn. horreur, f.*
 Borzadni, *k. frissonner; frémir.*
 Borzadozni, *k. frissonner.*
 Borzalmas, *mn. horrible.*
 Borzalom, *fn. horreur, f.*
 Borzas, *mn. herissé; dressé; écheveld houspillé.*
 Borzasitni, *cs. houspiller.*
 Borzaakodni (ik), *k. se hérissier.*
 Borzasztani, *cs. faire frissonner.*
 Borzasztó, *mn. horrible.*
 Borzasztólag, *ih. horriblement.*
 Borzlak, *fn. terrier de blaireau, m.*
 Borzongani, *k. frissonner.*
 Boszonkodás, *fn. dépit, chagrin, m.*
 Boszonkodni (ik), *k. se fâcher.*
 Boszontani, *cs. fâcher.*
 Boszontás, *fn. vexation, f.*
 Boszontó, *mn. fâcheux.*
 Boszorkány, *fn. sorcière, f.*
 Boszorkánykodni (ik), *k. opérer des malefices, user de sortilège.*
 Boszorkánynyomás, *fn. cauchemar, m.*
 Boszorkányozni, *cs. ensorceler.*
 Boszorkányság, *fn. sortilège, m.*
 Boszú, *fn. vengeance, f.; — t állani, prendre vengeance; chagrin, m.*
 Boszúállás, *fn. vengeance, f.*
 Boszúálló, *fn. vengeur; —, mn. vindicatif. [m.]*
 Boszúkívánság, *fn. esprit de vengeance,*
 Boszúkívánó, *mn. vindicatif.*
 Boszulás, *fn. vengeance, f.*
 Boszúlatlan, *mn. impuni; — ul, ih. impunément.*
 Boszúlni, *cs. venger,*
 Boszuló, *fn. vengeur, m. [fâché.]*
 Boszús, *mn. de mauvaise humeur;*
 Boszúság, *fn. dépit, chagrin, m.*
 Boszúságos, *mn. fâcheux.*
 Boszúvágy, *fn. esprit de vengeance, m*
 Boszúvágyas, *mn. vindicatif.*
 Bot, *fn. bâton, m.*
 Botlani (ik), *k. faire un faux pas.*
 Botlás, *fn. faux pas, bronchement, m.*
 Botlékony, *mn. qui bronche.*
 Botolni, *cs. ébrancher.*
 Botor, *mn. ignorant.*
 Botorkálni, *k. trébucher; chanceler.*
 Botorméréz, *mn. hardi ou impertinent par manque d'esprit.*
 Botorság, *fn. ignorance, simplicité, f.*
 Botorúl, *ih. sottement.*
 Botos, *fn. bottes de feutre, f. pl., chaussons, m. pl.*

Botos, mn. *celui qui porte un bâton*.
 Botozni, cs. *bâtonner*.
 Botráncokzás, fn. *scandale, m.*
 Botráncokzatos, mn. *inconvenant, scandaleux*.
 Botráncokzatosság, fn. *chose inconvenante; indécence, f.*
 Botráncokzni (ik), k. *se scandaliser*.
 Botráncokztatni, cs. *scandaliser, choquer*.
 Botrány, fn. *scandale, m.*
 Botrányos, mn. *scandaleux*.
 Botránytalan, mn. *irréprochable*.
 Bosontos, mn. *velu*. [m.]
 Bosót, fn. *halier marécageux, breuil*.
 Bosótos, mn. *couvert de roseaux*.
 Bő, mn. *large, ample; abundant*.
 Bőbeszedő, mn. *disert, verbeux*.
 Bőbő, Bőbőny, fn. *baril, m.*
 Bődülni, k. *commencer à rugir*.
 Bőffenés, fn. *éructation, f.* [vois.]
 Bőffenni, k. *revenir, causer des ren-*
 Bőfixető, mn. *qui rend beaucoup*.
 Bőfőgés, fn. *éructation, f.*
 Bőfőgni, k. *revenir, causer des renvois*.
 Bög, fn. *nœud, m.*
 Bőgni, k. *rugir (se dit du lion etc.); mugir*.
 Bögő, fn. *basse de viole, f.*
 Bögőly, fn. *taon, m.*
 Bögős, mn. *noeux*.
 Bögős, fn. *violon, m.*
 Bögőzni, cs. *faire un nœud*.
 Bögre, fn. *petit pot de terre, m.*
 Bőjt, fn. *jeûne; carême, m.*
 Bőjtelőhő, fn. *février, m.*
 Bőjtmás hava, fn. *Mars, m.*
 Bőjtnap, fn. *jour de jeûne, m.*
 Bőjtölni, cs. *jeûner*.
 Bőkezű, mn. *généreux, libéral*.
 Bőkezűség, fn. *libéralité, générosité, f.*
 Bőkenő, fn. *difficulté, f., obstacle, m.*
 Bőkös, mn. *piquant, poignant*.
 Bő, nh. *de, de la, du*.
 Bőcs, mn. *sage*.
 Bőcselem, Bőcselet, fn. *philosophie, f.*
 Bőcselkedés, f. *philosophie, f.*
 Bőcselkedni (ik), k. *philosopher*.
 Bőcselkedő, fn. *philosophe, m.*
 Bőcselő, fn. *philosophe, m.*
 Bőcsen, ih. *sagement*.
 Bőcsesség, fn. *sagesse, f.*
 Bőcségtan, fn. *philosophie, f.*
 Bőcsész, fn. *philosophe, m.*
 Bőcsészet, fn. *philosophie, f.*
 Bőcső, fn. *berceau, m.*

Bölcsőde, fn. *crèche, f.*
 Bölény, fn. *ure, laureau sauvage, m.*
 Bölömbika, fn. *bulor, m.*
 Bömbölni, k. *rugir, mugir*.
 Böndő, fn. *bougette, f.*
 Bönedvű, mn. *succulent*.
 Bönge, fn. *glanage, m.*
 Böngeni, k. *bourdonner*.
 Böngés, fn. *bourdonnement, m.* [m.]
 Böngész, fn. *glaneur, m.; grappilleur*,
 Böngészet, fn. *glanage, m.*
 Böngészni, k. *és cs. glaner; gruppiller*.
 Bör, fu. *peau, f.*
 Böralma, fn. *reinette, f.*
 Böráru, fn. *cuirs, m. pl., peaux, f. pl.*
 Börböncze, fn. *boîte, f.*
 Bördösip, fn. *chalumeau, m.*
 Böregér, fn. *chauve-souris, f.*
 Börhámás, fn. *mue, f.*
 Börhártya, fn. *corion, m.*
 Böriszák, fn. *valise, malle, f.*
 Börke, fn. *couenne, f.*
 Börkezele, fn. *tablier (de cuir), m.*
 Börkereskedés, fn. *commerce de cuir, de peaux, m.; — kedő, fn. marchand de peaux, m.*
 Börkés, mn. *couenneux*.
 Börkésztés, fn. *préparation de cuir, f.*
 Börkésztő, fn. *corroyeur; peaussier; tanneur, m.*
 Börkitűtés, fn. *exanthème, m.*
 Börkötény, fn. *tablier de cuir, m.*
 Börláda, fn. *coffre, m.*
 Börmoh, fn. *dartre, f.*
 Börönd, fn. *coffre, m.*
 Böröndös, fn. *coffretier, m.*
 Börös, mn. *qui est pourvu ou couvert d'une peau*.
 Börözni, cs. *couvrir d'une peau*.
 Börpállás, fn. *endroit, point blessé ou excorié, m.*
 Börpoklos, mn. *lepreux*.
 Börpoklosság, fn. *lèpre, f.*
 Börtön, fn. *prison, f.*
 Börtönös, fn. *geôlier, m.*
 Börtönözni, cs. *emprisonner*.
 Börvizsketeg, fn. *prurit, m.*
 Börzsák, fn. *valise, malle, f.*
 Bőség, fn. *abondance; largeur, f.*
 Bőséges, mn. *surabondant; — en, ih. surabondamment*.
 Bőségszaru, fn. *corne d'abondance, f.*
 Bősz, mn. *enragé, furieux*.
 Bőszitni, cs. *irriter*.
 Bőszülés, fn. *rage, fureur, f.*
 Bőszülni, k. *enrager*.

Böszült, mn. *enragé*.
 Bőstarmu, mn. *abondant*.
 Bőtermő, mn. *fertile*.
 Bővelkedés, fn. *abondance*, f.
 Bővelkedni (ik), k. *avoir abondance*.
 Bővelkedő, mn. *abondant en* . . .
 Bőven, ih. *en abondance*.
 Bővérű, mn. *sanguin, pléthorique*.
 Bővérűség, fn. *pléthore*, f.
 Bőves, mn. *abondant en* . . .
 Bővitni, cs. *élargir; augmenter*.
 Bővülni, k. *s'élargir; s'augmenter*.
 Brácsa, fn. *basse de violon*, f.
 Brekegés, fn. *coassement*, m.
 Brekegni, k. *coasser*.
 Brillant, fn. *brillant*, m.
 Bronsz, fn. *bronze*, m.
 Brugó, fn. *basse de viole*, f.
 Bú, fn. *tristesse profonde*, f., *affliction profonde*, f.
 Búb, fn. *touffe de cheveux; huppe*, f.; *sommet de la tête ou du crâne*, m.; *chevelure*, f.
 Búbánat, fn. l. Bú.
 Búhos, mn. *chevelu, huppé*. [m.]
 Búbos galamb, fn. *pigeon à capuchon*,
 Buborék, fn. *bulle (d'eau, de savon)*, f.
 Buborékolni, k. *pétiller; jeter des gros bouillons en dégageant des vapeurs*.
 Buborékos, mn. *bullé, bulleux*.
 Buczka, fn. *colline, dune*, f. [m.]
 Buczkó, fn. *tronchet, tronçon; næud*,
 Buszkós, mn. *nouveux*.
 Bucsú, fn. *congé, adieu*, m.; *fête d'église*, f., *indulgence*, f., *pèlerinage*, m.
 Bucsúév, fn. *année du jubilé*, f.
 Bucsuhely, fn. *lieu de pèlerinage*, m.
 Bucsuhirdetmény, fn. *bulle*, f., *bref d'indulgence*, m.
 Bucsujárás, fn. *procession*, f., *pèlerinage*, m.
 Bucsulevél, fn. *lettre de congé; bulle*, f.
 Bucsuleveles, mn. *congédié*.
 Bucsunap, fn. *fête d'église*, f.
 Bucsus, fn. *pèlerin*, m.
 Bucsuvétel, fn. *congé, adieu*, m.
 Bucsuzni (ik), k. *dire adieu, prendre congé*.
 Bucsuztatni, cs. *dire le dernier adieu au nom d'un défunt*. [m.]
 Bucsuztató ének, fn. *chant sepulcral*,
 Budár, fn. *privé*, m.
 Búfelejtő, mn. l. Búüző.
 Bufti, mn. *joufflu; maflé*.
 Buga, fn. *panicule*, m.

Búgatni, cs. *bourdonner*.
 Búgató, Búgatyu, fn. *toupie bourdonnante*, f.
 Buggyanni, k. *jailir*.
 Búgni, k. *bourdonner; roucouler*.
 Búgósiga, fn. l. Búgató.
 Búgósip, fn. *basson*, m.
 Bugyborék, fn. *bouillon*, m.
 Bugyborékolni, k. *bouillonner*.
 Bugyogás, fn. *bouillonnement; jaillissement; glouglou (de la bouteille)*, m.
 Bugyogni, k. *bouillonner, jaillir; être en ébullition; faire entendre un bruit de glouglou*.
 Bugyogó, fn. *pantalon*, m.
 Bugyogós, mn. *bouillonnant, bouillant; qui porte un pantalon*.
 Bugyor, fn. *bagages*, m. pl., *hardes*, f. pl., *effets*, m. pl.
 Bugyorogni, k. *jailir*.
 Buja, mn. *voluptueux, lascif; libidineux; exubérant, luxuriant*.
 Bujakór, fn. *maladie vénérienne*, f.
 Bujálkodás, fn. *libertinage, m., luxure, libidinosité; exubérance*, f.
 Bujálkodni (ik), k. *mener une vie libidineuse*.
 Bujálkodó, mn. *voluptueux, libidineux; fertile, fécond*.
 Bujálkodólag, Buján, ih. *voluptueusement; avec exubérance; avec luxure*.
 Bujaság, fn. *lasciveté, luxure*, f.
 Bujasenyv, fn. *maladie vénérienne*, f.
 Bujasenyves, mn. *vénérien*.
 Bujavágy, fn. *concupiscence*, f.
 Bujdokolni, Bujdosni (ik), k. *vaguer d'une manière occulte; se réfugier*.
 Bujdosó, fn. *fugitif; réfugié*, m.
 Bujkálni, k. *ramper ça et là; se cacher*.
 Bujni (ik), k. *se cacher*.
 Bujósdi, fn. *cachette*, f.
 Bujtani, l. Bojtani.
 Bujtás, fn. *provignement, m., marcotte; instigation*, f.
 Bujtás, fn. *provin, m.; marcotte*, f.
 Bujtogatni, cs. *pousser, exciter*.
 Bujtogató, fn. *instigateur*, m.
 Bujtótőke, fn. *cep à provins*, m.
 Bujtovány, Bujtvány, fn. *plant, plantacon, plantard*, m.
 Bukás, fn. *chute, ruine; faillite, banqueroute; perte; immersion*, f.
 Bukdácsolni, k. *se plonger itérativement*.
 Bukfencz, fn. *culbute*, f.

Bukfenczelni, Bukfenczet vetni, k. és
ca. culbuter.
 Bukkanni, k. (ra, re), trouver, ren-
 contrer par hasard.
 Bukni (ik), k. tomber; se plonger;
dire en perte; faire faillite.
 Bükör, fn. mélancolie, f.
 Bukott, fn. failli, m.
 Buksi, fn. grosse tête, f.
 Buktatni, cs. ruiner; plonger.
 Bunda, fn. pelisse, fourrure, f.
 Bundás, fn. revêtu d'une fourrure;
velu; colonneux.
 Bunkó, fn. nœud, m.
 Bunkós bot, fn. baton noueux, m.
 Burány, fn. corail, m.
 Burgonya, fn. pomme de terre, f.
 Burján, fn. mauvaise herbe, vraie, f.
 Burkolni, cs. envelopper.
 Burkolat, fn. pavé, m.
 Burkolatkő, fn. pavé, m.
 Burkolódni (ik), k. s'envelopper.
 Burkony, fn. enveloppe, mantille, f.
 Burkus, fn. Prussien, m.
 Barnót, fn. tabac à priser, m. [priser.
 Barnótolni, cs. prendre du tabac;
 Burnószelencze, fn. tabatière, f.
 Barok, fn. enveloppe, f.; arrière-faix,
m.; spathe, gaine (d'une fleur), f.
 Bús, mn. affligé, triste.
 Busa, fn. grosse tête, f.
 Busásan, ih. richement.
 Búsús, fn. saule pleureur, m.
 Búsitni, cs. attrister, affliger.
 Búskomoly, mn. mélancolique.
 Búskomolyság, fn. mélancolie, f.
 Búskomor, mn. mélancolique, morne,
triste.
 Búskomorság, fn. mélancolie, humeur
sombre, hypocondrie, f.
 Búsakodás, fn. tristesse, f.
 Búsakodni (ik), k. s'affliger, s'at-
 trister.
 Búsogni, l. Buslakodni.
 Búsulás, fn. tristesse, f.
 Búsulni, k. s'affliger, s'attrister.
 Búvig, mn. tragi-comique.
 Búza, mn. stupide, hébété.
 Búzan, mn. — ul. ih. sans affliction.
 Búza, ih. stupidement.
 Búzás, fn. stupidité, f.
 Búzatni, cs. cacher.
 Búteljes, mn. plein de chagrin.
 Búti, cs. hébéter l'esprit; rendre
stupid.
 Búti, fn. mobilier, m., meubles, m. pl.

Bátoros, mn. meublé.
 Bátorozat, fn. ameublement, m.
 Bátorozni, cs. meubler.
 Butulni, k. s'abrutir.
 Butykos, fn. cruche d'un col étroit, f.
 Butyor, fn. sac de voyage, m., valise, f.
 Búzó, mn. qui fait cesser la douleur.
 Buvár, fn. plongeur; scrutateur, m.
 Buvárharang, fn. cloche de plongeur, f.
 Buváikodni (ik), k. faire des recher-
 ches scientifiques; scruter les se-
 crets de la nature.
 Buvárlás, fn. recherche scientifique, f.
 Buvárlud, fn. cormoran, m.
 Buvni (ik), k. se cacher.
 Buvóhely, fn. cachette, f. [m.
 Buza, fn. froment, m.; török —, mais,
 Buzaféreg, fn. charançon, m.
 Buzakenyér, fn. pain de froment, m.
 Buzalaszt, fn. farine de froment, f.
 Buzavirág, fn. bluet, m.
 Buzdítás, fn. encouragement, m.
 Buzdítani, cs. encourager, animer.
 Buzdulni, k. s'emporter, s'animer.
 Buzér, fn. gérance, f.
 Buzgalmas, mn. zélé.
 Buzgalom, fn. zèle, m.
 Buzgár, fn. zélateur, m.
 Buzgás, fn. bouillonnement, m.; agi-
 tation, f.
 Buzgó, mn. dévot; zélé.
 Buzgólkodás, fn. dévotion, f.; dévoue-
 ment, zèle, m.
 Buzgólkodni (ik), k. faire ses dévo-
 tions; témoigner du zèle.
 Buzgón, ih. avec zèle; avec ferveur.
 Buzgóság, fn. ferveur; dévotion, f.
 Buzma, mn. enflé.
 Buzogány, fn. massue, f.
 Buzogni, k. bouillonner; bouillir;
jaillir; témoigner du zèle.
 Búbáj, fn. charme, m.
 Búbájolni, cs. enchanter.
 Búbájos, fn. enchanteur, m.; —, mn.
magique.
 Bűdös, mn. puant.
 Bűdösbanka, fn. huppe, f.
 Bűdösféreg, fn. punaise, f.
 Bűdösitni, cs. empuantir.
 Bűdöske, fn. punaise, f.
 Bűdöskő, fn. soufre, m.
 Bűdösleni (ik), k. puer.
 Bűdösödni (ik), k. s'empuantir.
 Bűdösség, fn. puanteur, f.
 Bűk, fn. hêtre, m. [de hêtre
 Bűkfa, fn. bois de hêtre, m.; —, m

Bükkölés, *fn. engraissement par la pâture des faïnes, m.*
 Büköny, *fn. vesce ordinaire, f.*
 Bükkös, *fn. forêt de hêtres, f.*
 Bükma, *fn. faïne, f.*
 Bükör, *fn. cercle magique, m.*
 Bün, *fn. péché, m.; — t tenni, pécher.*
 Bünbánás, *fn. repentance; pénitence, f.*
 Bünbánat, *fn. pénitence, f.*
 Bünbánó, *mn. repentant; contrit.*
 Bünbocsánat, *fn. absolution des péchés; indulgence, f.*
 Bündj, *fn. peine, punition, f.*
 Bünfeledés, *fn. amnistie, f.*
 Bünhódás, *fn. expiation, f.*
 Bünhódni (ik), *k. expier.*
 Bünhódtni, *cs. punir.*
 Bünjel, *fn. corps du délit, m.*
 Bünoldozat, *fn. absolution, f.*
 Bünös, *fn. pécheur, m.; pécheresse, f.; coupable, m.; —, mn. peccable; chargé de péchés.*
 Bünösség, *fn. culpabilité, f.*
 Bünpör, *fn. procès criminel, m.*
 Bünrészes, *fn. complice, m. et f.*
 Bünrészség, *fn. complicité, f. [f.*
 Bünrovás, *fn. liste des péchés commis,*
 Bünuly, *fn. poids des péchés, m.*
 Büntárs, *fn. complice, m. et f.*
 Büntelen, *mn. innocent.*
 Büntelenség, *fn. innocence, f.*
 Büntelenül, *ih. innocemment.*
 Büntény, Büntett, *fn. crime, délit, m.*
 Büntetés, *fn. peine, punition, f.; châtiement, m.*
 Büntetlen, *mn. impuni.*

Büntetlenség, *fn. impunité, f.*
 Büntetni, *cs. punir.*
 Büntetőtörvény, *fn. loi pénale, f.*
 Büntetőtörvénykönyv, *fn. code pénal, m.*
 Büntettes, *fn. criminel, coupable; délinquant, m. [f.*
 Büntöröds, *fn. repentance, pénitence,*
 Büntörvény, *fn. loi pénale, f.*
 Büntörvényszék, *fn. chambre, justice criminelle, f.; assises, f. pl.*
 Büntögy, *fn. cause criminelle, f.*
 Bünvád, *fn. plainte en justice criminelle; accusation, f.*
 Bükke, *fn. pomme de pin, f.*
 Bűrök, *fn. ciguë, f.*
 Bűrű, *fn. petit pont, m.*
 Búszke, *mn. fier.*
 Búszkodikni (ik), *k. être fier.*
 Búszkeség, *fn. fierté, f.*
 Bútyók, *fn. condyle, m.; tubérosité; malléole, cheville, f.*
 Búvegytan, *fn. alchimie, f.*
 Búvereklye, *fn. amulette, f.*
 Búverő, *fn. vertu magique, f.*
 Búvész, *fn. magicien, m.*
 Búvkör, *fn. cercle magique, m.*
 Búvöltni, *cs. chanter; ensorceler.*
 Búvölő, *fn. enchanteur, m.; magicien, m. [fascinateur.*
 Búvös, *mn. magique, enchanteur;*
 Búvszer, *fn. talisman, m.*
 Búz, *fn. planteur, f.*
 Búzhódni (ik), *k. s'empuantir.*
 Búzhód, *mn. puant.*

Cs.

Csáb, *fn. séduction, f.; charme, m.*
 Csábitni, *cs. séduire.*
 Csábitó, *fn. séducteur, m.; —, mn. séduisant.*
 Csabrág, *fn. housse, f.*
 Csacsi, *fn. âne, m.*
 Csacska, *mn. babillard.*
 Csacskálkodni (ik), *k. babiller. [f.*
 Csacskaság, *fn. loquacité; indiscretion,*
 Csacsogás, *fn. causerie, f.; bavardage, m.*
 Csacsogni, *k. és cs. causer; bavarder.*
 Csacsogó, *mn. causeur; loquace; bavard.*

Csaholás, *fn. jappement, clabaudage, m. [bauder.*
 Csaholni, *k. aboyer; japper, clabauder, m.*
 Csaholó, *fn. chien turbulent; clabauder, m.*
 Csahos, *mn. clabodeur; bavard.*
 Csajka, *fn. nacelle, f.*
 Csajkász, *fn. bosselman, m.*
 Csajkó, *fn. perce-oreille, m.*
 Csajva, *fn. hannelton, m.*
 Csajvadék, *fn. canaille, racaille, f.*
 Csak, *ih. ne...que; seulement; donc.*
 Csákány, *fn. marteau d'armes, maillostin, m.*

Csákánykapa, fn. *pic, m., pioche, f.*
 Csákánykapacs, fn. *crampou, m.*
 Csakhogy, ih. *seulement.*
 Csáklya, fn. *croc à feu, m.; crémaillère, f.; croc pour attirer les bateaux, m.; harpon, m.*
 Csáklyázni, cs. *grappiner.*
 Csakmost, ih. *tout récemment.*
 Csaknein, ih. *presque, à peu près.*
 Csákó, fn. *tschako, schako, m.*
 Csakugyan, ksz. *pourtant.*
 Csálád, fn. *famille, f.*
 Csáládapa, fn. *père de famille, m.*
 Csáládfentartó, fn. *soutien de la famille, m.*
 Csáládfő, fn. *chef de la famille, m.*
 Csáládnév, fn. *nom de famille, nom de demoiselle (d'une femme mariée), m.*
 Csálán, fn. *ortie, f.*
 Csáláncsipés, fn. *brûlure, que produit le contact de l'ortie, f.*
 Csálánküteg, fn. *fièvre pourprée, f.*
 Csálánszövet, fn. *mousseline, f.*
 Csálárd, mn. *faux, perfide; fallacieux; illusoire.*
 Csálárdság, fn. *tromperie, f.*
 Csálárdul, ih. *faussetment.*
 Csálás, fn. *tromperie, f., imposture, f.*
 Csálatkozás, fn. *illusion, f., mécompte, m.; erreur, f.*
 Csálatkozni (ik), k. *se tromper.*
 Csálákony, mn. l. *Csálóka.*
 Csálétek, fn. *appât, m.*
 Csálfa, mn. *rusé.*
 Csálálkodni (ik), k. *ruser.*
 Csálfaság, fn. *rusé, espiègerie, f.*
 Csálhatatlan, mn. *infaillible.*
 Csálhatatlanul, ih. *infailliblement.*
 Csálhatatlanság, fn. *infaillibilité, f.*
 Csálit, fn. *buisson, m.*
 Csálitos, mn. *buissonneux.*
 Csálkép, fn. *santôme, m.*
 Csálkert, fn. *labyrinthe, m.*
 Csálma, fn. *turban, m.*
 Csálmadár, fn. *appeau, appelant, m.*
 Csálni, cs. *tromper, abuser, duper qn.; en imposer à qn.; tricher (játékban).*
 Csáló, fn. *trompeur, imposteur, m.*
 Csálódás, fn. *illusion, f.*
 Csálódni (ik), k. *se tromper.*
 Csalogány, fn. *rossignol, m.*
 Csalogatni, cs. *appeler; appâter; attirer, allécher; affriander.*
 Csálóka, mn. *fallacieux, illusoire.*
 Csálólag, ih. *frauduleusement.*

Csálósvény, fn. *détour; faux chemin, m., écart, m.*
 Csalsip, fn. *appeau, m.*
 Csalszin, fn. *fausse apparence, f.*
 Csálút, l. *Csálósvény.*
 Csámpás, mn. *qui a les pieds lourds, la démarche lourde.*
 Csánk, fn. *astragale, m.*
 Csap, fn. *broche, f.*
 Csáp, fn. *antenne, f.*
 Csapa, fn. *trace, f., vestiges, m. pl.; voie d'une voiture, d'une bête; passée, f.*
 Csapantuspuska, fn. *fusil à piston, à percussion, m.*
 Csapás, fn. *coup, m.; fléau; malheur.*
 Csapat, fn. *troupe; bande, f.; groupe, m.; colonne de soldats, f.*
 Csapatonként, Csapatosan, ih. *par bandes, en soule, en masse; en troupe, par troupes; par colonnes.*
 Csapda, fn. *piège, m.*
 Csapdi, mn. *inconstant, volage.*
 Csapdiság, fn. *inconstance, f.*
 Csapdosni, cs. *frapper ça et là.*
 Csapintani, cs. *toucher; frapper légèrement.*
 Csapkodni, k. és cs. *fluctuer; frapper ça et là; s'élancer en bas.*
 Csaplár, Csapláros, fn. *cabaretier, tavernier, m.*
 Csaplárság, fn. *vente du vin en détail, f.*
 Csaplyuk, fn. *bonde, f.*
 Csapni, cs. *frapper; pofon —, souffleter; lármát —, faire du bruit; jeter; lancer.*
 Csapó, fn. *foulon, m.*
 Csapóajtó, fn. *trappe, f.*
 Csapócsiga, fn. *sabot, m.*
 Csapodár, mn. *léger, volage, inconstant; —, fn. esprit volage, papillon, m.*
 Csapodárkodni (ik), k. *faire la cour à, faire le galant auprès de plusieurs femmes.*
 Csapodárság, fn. *légèreté, inconstance, f.*
 Csapódni (ik), k. *salaiser (tengerhullámról).*
 Csapófa, fn. *garrot, m.*
 Csapó föld, fn. *marne, f.*
 Csapófont, fn. *romaine, f.*
 Csapóhid, fn. *pont levé, m.*
 Csapolni, cs. *tirer (du vin etc.).*
 Csapongani, k. *faire des digressions; mener une vie dissolue; errer, vaguer.*

Csapószinór, fn. *cordeau, m.*
 Csappanni, k. *maigrir.*
 Csappantó, fn. *flamme, f.*
 Csapazék, fn. *cabaret, m.*
 Csapta, fn. *piège, m.*
 Csaptár, fn. *souricière, f.*
 Csaptató, fn. *étrésillon, m.*
 Csárda, fn. *cabaret, m.*
 Csárdás, fn. *cabaretier, m.; danse hongroise, f.*
 Csarnok, fn. *halle, f.*
 Császár, fn. *empereur, m.*
 Császári, mn. *de l'empereur, impérial.*
 Császármadár, fn. *poule du coudrier, gelinotte des bois, f.*
 Csát, fn. *boucle, f.*
 Csata, fn. *combat, m., bataille, f.*
 Csatafal, fn. *chanson guerrière, f.*
 Csatahely, fn. *champ de bataille, m.*
 Csataj, fn. *bruit, m.*
 Csatak, fn. *crotte, f.*
 Csatakos, mn. *crotté.*
 Csatangolni, k. *errer, vaguer; vagabonder.*
 Csatangoló, fn. *vagabond, m.*
 Csátár, fn. *tirailleur, m.*
 Csátárharcz, fn. *escarmouche, f.*
 Csátározás, fn. *tirailleurie, f.*
 Csátározni, k. *tirailleur.*
 Csátatér, fn. *champ de bataille, m.*
 Csatazaj, fn. *cri de guerre, m.*
 Csátázni, k. *combattre.*
 Csatlakozni (ik), k. *s'associer.*
 Csatlék, fn. *pièce ajoutée, f.*
 Csatlós, fn. *soldat du train, goujat, m.*
 Csatlósizj, fn. *couple, harde, f.*
 Csatolmány, fn. *pièce ajoutée, f.*
 Csatolni, cs. *boucler; attacher avec une boucle; joindre, annexer.*
 Csatolvány, fn. *pièce ajoutée, f.*
 Csatorna, fn. *canal, m.*
 Csatornakút, fn. *fontaine, f.*
 Csatpeczek, fn. *ardillon, m.*
 Csattanás, fn. *explosion, f.; fracas, m.*
 Csattanni, k. *éclater, faire explosion; claquer (de la langue).*
 Csattanós, mn. *éclatant.*
 Csattantani, cs. *faire claquer; décharger (le fusil), tirer un coup de fusil.*
 Csattogatni, k. *claquer.*
 Csattogni, k. *éclater avec fracas, craquer; chanter (se dit du rossignol).*
 Csáva, fn. *tan, m.*
 Csáválni, cs. *tanner.*
 Csávált, mn. *tanné.*
 Csavar, fn. *vis, f.*

Csavargás, fn. *vagabondage, m.*
 Csavargatni, cs. *tourner.*
 Csavargó, fn. *vagabond, m.*
 Csavargós, mn. *curviligne.*
 Csavarház, fn. *écrou, m.*
 Csavarintani, cs. *tourner.*
 Csavarni, cs. *tourner; visser.*
 Csavarodni (ik), k. *tourner; se retourner; se détourner.*
 Csavarogni, k. *vaguer, vagabonder.*
 Csavarolni, cs. *visser.*
 Csavart, mn. *tordu.*
 Csavartok, fn. *écrou, m.*
 Csávás, fn. *mégissier, m.*
 Csávázni, cs. *tanner.*
 Cséber, fn. *cune, f.*
 Csécs, fn. *mamelle, f.*
 Csécs, fn. *grain de petite vérole, m.*
 Csécsbimbó, fn. *mamelon, m.*
 Csécsbecse, fn. *joujou, m.*
 Csécssemő, fn. *enfant à la mamelle, m.*
 Csécsfog, fn. *dent de lait, f.*
 Csécsheyles, mn. *grélé.*
 Csécsizsákos, fn. *didelphe, f.*
 Cséh, fn. *Bohème, m. et f.; — ország, tn. Bohème, f.*
 Csékély, mn. *petit; vil.*
 Csékélység, fn. *petitesse; bagatelle, minutie, f.*
 Csékélytartalmu, mn. *qui contient ou qui ne peut contenir que de faibles quantités; d'une capacité restreinte.*
 Csel, fn. *ruse, f.; — t szöni, intriguer.*
 Csélesap, l. *Csapodár.*
 Cseléd, fn. *domestique, m. et f.*
 Cselédség, fn. *domestiques, m. pl.*
 Cselekedot, fn. *action, f.; fait, m.*
 Cselekedni (ik), k. *faire.*
 Cselekedő, mn. *agissant; actif.*
 Cselekvény, fn. *action, f., acte, m.*
 Cselekvés, fn. *action, f.*
 Cselekvésmód, fn. *manière de faire, f.*
 Cselekvő, mn. *agissant; actif.*
 Cselekvőleg, ih. *par voie de fait.*
 Cselekvőség, fn. *activité, f.*
 Cseles, mn. *rusé; astucieux.*
 Cseleskedni (ik), k. *intriguer.*
 Cselelgés, fn. *ruse, finesse, f.*
 Cselhányás, fn. *embûches, f. pl.*
 Cselmozgás, fn. *démonstration, f.*
 Cselszövény, fn. *cabale, intrigue, f.*
 Cselszövényes, mn. *intrigant.*
 Cselözvő, fn. *cabaleur, intrigant, m.*
 Cselvetés, fn. *embûches, f. pl.*
 Csemsegni, k. *claquer de la langue; mameant.*

Csemege, fn. *confitures, f. pl., dessert, m.*
 Csemegeáros, fn. *confiturier, m.*
 Csemegetár, fn. *crédence, f.*
 Csemegezni, cs. és k. *goûter par friandise.* [provin, m.]
 Csemete, fn. *plant, plançon, plantard,*
 Csempész, fn. *contrebandier, m.*
 Csempészáru, fn. *marchandise de contrebande, f.*
 Csempészet, fn. *contrebande, f.*
 Csempészkedés, fn. *contrebande, f.*
 Csempészkedni (ik), k. *faire la contrebande.*
 Csempészni, cs. *faire la contrebande.*
 Csempészág, fn. *contrebande; malversation, f.*
 Csempüző, fn. *contrebandier, m.*
 Csend, fn. *calme, silence, m., tranquillité, f.* [m.]
 Csendbiztos, fn. *commissaire de police,*
 Csendes, mn. *tranquille, pacifique; silencieux.*
 Csendesedni (ik), k. *se calmer.*
 Csendesesen, ih. *tranquillement; doucement.*
 Csendesitni, cs. *calmer, apaiser.*
 Csendesítő, mn. *calmant, sédatif.*
 Csendesség, fn. *calme, silence, repos, m.; tranquillité, paix, f.*
 Csendítni, cs. *sonner la clochette.*
 Csendítő, fn. *glas, m.*
 Csendőr, fn. *gendarmerie, m.*
 Csendőrség, fn. *gendarmerie, f.*
 Csendszerető, mn. *paisible, pacifique.*
 Csendszavaró, fn. *perturbateur du repos public, m.*
 Csendülni, k. *sonner, tinter; résonner, retentir.*
 Csenés, fn. *volerie, f.*
 Csengeni, k. *sonner, tinter; retentir.*
 Csengés, fn. *son; tintement, m.*
 Csengetni, cs. *tirer la sonnette; faire sonner.*
 Csengetyű, fn. *sonnette, clochette, f.*
 Csengetyűke, fn. *campanule, gantelée, f.*
 Csegő, mn. *retentissant; sonore; résonnant; —, fn. grelot, m., sonnaile, clarine, f.*
 Csenni, cs. *escamoter, dérober, voler.*
 Csenső, fn. *voleur, m.*
 Csep, fn. *goutte, f.; un peu; petit, peu.*
 Csep, fn. *fléau (à battre en grange), m.*
 Csepegés, fn. *dégouttement, m.*
 Csepgni, k. *dégoutter.*

Csepegő, mn. *qui dégoutte; —, fn. noulet, m., gouttière, f.*
 Csepegőkő, fn. *stalactite, f.*
 Csepegősemtű, mn. *chasseux.*
 Csépelni, cs. *battre en grange; battre du blé.*
 Csepenként, ih. *goutte à goutte.*
 Cséphadaró, fn. *fléau, m.*
 Cséplés, fn. *battage, m.*
 Csepleszsér, fn. *épiplocèle, f.*
 Cséplett, mn. *égrené.*
 Cséplő, fn. *batteur en grange; fléau, m.*
 Cséplőbér, fn. *battage, m.*
 Cséplőgép, fn. *machine à battre le blé, m.*
 Cséplőpajta, fn. *grange, f.*
 Csepőte, fn. *buisson, haldier, m.*
 Csepp, l. Csep.
 Cseppedék, fn. *gouttelette, f.*
 Cseppedékes, mn. *tacheté.*
 Cseppenni, k. *dégoutter.*
 Cseppenteni, cs. *verser goutte à goutte.*
 Csepredék, fn. *bagatelle, nanutie, f.*
 Csepű, fn. *étoupe, f.*
 Cser, fn. *tan, m.; chène de galles, m.*
 Cserdugasz, fn. *bouchon de liège, m.*
 Csere, fn. *échange, change, m.*
 Cserében, ih. *en ou par échange.*
 Cserebere, fn. *trafic, m.*
 Csereberélni, k. *trafiquer.*
 Cserebogár, fn. *hannelon, m.*
 Cserélni, cs. *changer, échanger; donner ou recevoir en échange.*
 Cserény, fn. *clayon, m.; claie, clisse, f.*
 Cserép, fn. *pot; tét, tesson, m.*
 Cserépedény, fn. *poterie, f.*
 Cserépfazék, fn. *pot, m.*
 Cserepár, fn. *fantassin allemand, m.*
 Cserepes, fn. *couvreur en tuiles, m.; —, mn. calleux; ébréché; couvert de tuiles.*
 Cserepesedni (ik), k. *se crevasser; se gercer.*
 Cserepezni, cs. *couvrir de tuiles, m.*
 Cserepzeni (ik), k. l. Cserepesedni.
 Cserepező, fn. *couvreur en tuiles, m.*
 Cserépkályha, fn. *poêle de poterie, m.*
 Cserépkő, fn. *schiste, m.*
 Cseréptál, fn. *plat de terre, m.*
 Cserépszindel, fn. *tuile, f.*
 Cserepejtvény, fn. *anagramme, f.*
 Cseres, fn. *forêt de chênes, chénaie, f.*
 Cseresznye, fn. *cerise, f.*
 Cseresznyeafa, fn. *cerisier, m.*
 Cseresznyés, fn. *cerisaie, f.*
 Cseresznyeszín, mn. *cerise, de couleur de cerise.*

Cseresni, *cs. tanner.*
 Cserfa, *fn. chêne à galle, m.*
 Cserfatapló, *fn. agaric de chêne, m.*
 Csergedezés, *fn. murmure (d'un ruisseau), m.*
 Csergedezni, *k. ruisseler.*
 Csergedező, *mn. ruisselant.*
 Csergeteg, *fn. ruisseau, m.*
 Csergetyű, *fn. hochet, m.*
 Cserháj, *fn. écorce de chêne, f.*
 Cseribarád, *fn. franciscain, m.*
 Cserje, *fn. buisson, m.; petits arbres; arbustes, m. pl.*
 Cserkesz, *fn. circassien, m.*
 Cserlőperlő, *mn. grognard, grognon.*
 Csermakk, *fn. gland, m.*
 Csermely, *fn. ruisseau, m.*
 Cserzövarga, *fn. tanneur, m.*
 Csésze, *fn. coupe, tasse, f.*
 Csétepató, *fn. escarmouche, f.*
 Csétegni, *k. claquer, craquer.*
 Csétenni, *k. se débâter.*
 Cséve, *fn. bobine, f., époulin, m.; tube, canon, m. [rouiller.]*
 Csévegni, *k. babiller, causer; ga-*
 Csévelni, *cs. bobiner.*
 Cséza, *fn. chaise, f.*
 Csibe, *fn. poulet, m., poulette, f.*
 Csibebecsinált, *fn. bouillon de poulet, m.*
 Csibesült, *fn. poulet rôti, m.*
 Csicserborsó, *fn. gesse, f.*
 Csicseregni, *k. piper (se dit de jeunes oiseaux), gazouiller.*
 Csiscerkélni, *k. grésillonner.*
 Csicrőka, *fn. pomme de terre, f.*
 Csicsós, *mn. orné.*
 Csicsózni, *cs. orner.*
 Csiga, *fn. limace, f.; escargot, m.; guindal, m.; sabot, m.*
 Csigabiga, *fn. limace, f.*
 Csigádád, *mn. spirale.*
 Csigafészek, *fn. salunière, f.*
 Csigafogás, *fn. pêche des moules, f.*
 Csigaháj, *fn. coquille d'escargot, f.*
 Csigakerék, *fn. roue de jûséc, f.*
 Csigalépcső, *fn. escalier en limacon, m.*
 Csigamész, *fn. chaux qu'on retire de coquilles, f.*
 Csigaposta, *fn. poste aux escargots, f.*
 Csigatanitmány, *fn. conchyliologie, f.*
 Csigatár, *fn. collection de coquilles, f., coquillier, m.*
 Csigázni, *cs. rouler en spirale; guinder; tourmenter.*
 Csigér, *fn. pressurage, m.*
 Csigolya, *fn. vertèbre, f.*

Csikolni, *cs. battre le fusil, le briquet*
 Csik, *fn. loche d'étang, f.; nouille, raie, ligne, f.*
 Csikarni, *cs. pincer; forcer, extorquer.*
 Csiklandani, *cs. chatouiller; picoter, titiller; —, k. sentir un chatouillement ou un prurit.*
 Csiklandás, *fn. chatouillement, m., titillation, f.*
 Csiklandós, *mn. chatouilleux; fort délicat; périlleux.*
 Csiklandozni, *cs. l. Csiklandani.*
 Csiklandoztatni, *cs. causer une sensation agréable; chatouiller.*
 Csiklevés, *fn. potage en vermicelle, m.*
 Csikó, *fn. poulain, m.*
 Csikófog, *fn. dent de lait, f.*
 Csikolni, *cs. rayer, strier, canneler.*
 Csikorgás, *fn. craquement; grincement (des dents), m. [dents].*
 Csikorgatni, *cs. craquer; grincer (des Csikorogni, k. craquer; crier (se dit d'une porte).]*
 Csikos, *mn. rayé; strié; cannelé.*
 Csikós, *fn. gardeur des chevaux, m.*
 Csikózni (ik), *k. mettre bas un poulain, poulîner.*
 Csilár, *fn. lustre, m.*
 Csillag, *fn. étoile, f.*
 Csillagalaku, *mn. en forme d'étoile.*
 Csillagász, *fn. astronome, m.*
 Csillagászat, *fn. astronomie, f.*
 Csillagásztorony, Csillagda, *fn. observatoire, m.*
 Csillagdad, *mn. en forme d'étoile.*
 Csillagfény, *fn. lueur des étoiles, f.*
 Csillagfutás, Csillaghullás, *fn. étoile tombante, f.*
 Csillagjós, *fn. astrologue, m.*
 Csillagjóstás, *fn. astrologie, f.*
 Csillagkép, *fn. constellation, f.*
 Csillaglani (ik), *k. reluire, briller; scintiller.*
 Csillagos, *mn. éclairé par les étoiles; étoilé.*
 Csillangsáncz, *fn. fort à étoile, m.*
 Csillagtan, *fn. astronomie, f.*
 Csillagvár, *fn. fort à étoile, m.*
 Csillagvizsgálás, *fn. astronomie, f.*
 Csillagzat, *fn. constellation, f., astérisme, m.*
 Csillagzati, *mn. sidéral.*
 Csillagzott, *mn. brillanté*
 Csillahagyma, *fn. scille, f.*
 Csillám, *fn. lueur, f.*
 Csillámlani (ik), *k. briller.*

Csillámlás, *fn. lueur, f.; coruscation, f.*
 Csillámló, *mn. scintillant; resplendissant.*
 Csillámos, *mn. brillant; pompeux.*
 Csillap, *fn. tranquillité, f., repos, m., calme, silence, m.*
 Csillapitni, *cs. calmer, apaiser; éteindre, étancher (la soif), adoucir.*
 Csillapodni (ik), Csillapulni, *k. se tranquilliser, s'apaiser, se calmer.*
 Csillár, *fn. lustre, m.*
 Csillógás, *fn. lueur, f.; pompe, f.*
 Csillogni, *k. reluire; briller; étinceler; faire parade.*
 Csillogó, *mn. brillant; pompeux.*
 Csímaz, *fn. punaise, f.*
 Csímazos, *mn. rempli de punaises.*
 Csímba, *fn. escarpolette, f.*
 Csimbákolni, *k. balancer.*
 Csimbázni, *cs. brandiller.*
 Csímbelkedni (ik), *k. s'attacher, s'accrocher.*
 Csímók, *fn. nœud, m.*
 Csímókös, *mn. noueux.*
 Csín, *fn. propreté; élégance, f.; mauvais tour, coup, trait, m., méchanceté, f.*
 Csínálható, *mn. praticable, faisable.*
 Csínálmány, *fn. ouvrage, m.*
 Csínálni, *cs. faire; opérer.*
 Csínáló, *fn. fabricant; facteur; faiseur, m.*
 Csínált, *mn. artificiel.*
 Csínáltút, *fn. chaussée, f.*
 Csínján, *ih. doucement.*
 Csínos, *mn. charmant; joli; élégant; propre, net.*
 Csínosan, *ih. joliment; élégamment; proprement.*
 Csínosbitni, *cs. embellir.*
 Csínosbulni, *k. s'embellir. [toyer.*
 Csínosgatni, *cs. parer, embellir; net-*
 Csínositni, *cs. l. Csínosgatni.*
 Csínosság, *fn. netteté, propreté; élégance, f.*
 Csínosulni, *k. s'embellir.*
 Csínalán, *mn. pétulant; — ul, ih. pétulantment.*
 Csínalankodni (ik) *k. être pétulant.*
 Csínalanság, *fn. pétulance, f.*
 Csínvat, *fn. couil, m.*
 Csipa, *fn. chassie, f.*
 Csipás, *mn. chassieux.*
 Csipesont, *fn. os iliaque, m.*
 Csipdelni, Csipdesni, Csipdezni, *cs. pincer à diverses reprises; persifler.*

Csípdezés, *fn. pincement; persiflage, m.*
 Csipe, *fn. hanche, f.*
 Csipetájás, *fn. douleur sciatique; coxalgie f.*
 Csipér, *fn. tenaille, f.*
 Csiperke, *fn. champignon, m.*
 Csipertes, *mn. déhanché.*
 Csipés, *fn. pincement, m.; sugillation, f.; piqure, f.*
 Csipesz, *fn. petite tenaille, pincette, f.*
 Csipeszke, *fn. pince, f.*
 Csipeszkesdni (ik), *k. s'acerocher.*
 Csipet, *fn. prise, f.*
 Csipke, *fn. dentelle, f.; entoilage, m.*
 Csipkebokor, *fn. épine, f., haitier ou buisson d'épines, m.*
 Csipkemustra, *fn. patron à dentelle, m.*
 Csipkerózsa, *fn. rose sauvage, églantine, f. [m.*
 Csipkerózsabokor, *fn. rosier sauvage,*
 Csipkés, *mn. dentelé.*
 Csipkeszölő, *fn. groseille verte ou blanche, f.*
 Csipkeverő, *fn. faiseuse de dentelles, f.*
 Csipkészet, *fn. ouvrage, m., garniture de dentelles, f.*
 Csipui, *cs. pincer; mordre, blesser.*
 Csipő, *fn. hanche, f.*
 Csipőcsont, *fn. os iliaque, m.*
 Csipőizom, *fn. muscle iliaque, m.*
 Csipős, *mn. mordant, piquant.*
 Csipősdni (ik), *k. s'aigrir.*
 Csipőség, *fn. aigreur; acidité, f.*
 Csipővas, *fn. pincettes, f. pl.*
 Csiptetni, *cs. serrer.*
 Csira, *fn. germe, m.*
 Csira, *fn. hermaphrodite, m.*
 Csirázás, *fn. germination, f.*
 Csirázni (ik), *k. germer.*
 Csiripelés, *fn. gazouillement, m.*
 Csiripelni, *k. gazouiller.*
 Csiríz, *fn. colle de farine, f.*
 Csirízeln, *cs. coller.*
 Csirke, *fn. poulet, m.*
 Csizakő, *fn. pierre à aiguiser, f.*
 Csizamlani (ik), *k. l. Csuszamlani.*
 Csizamlós, *mn. glissant.*
 Csizár, *fn. fourbisseur, m.*
 Csizárolni, *cs. polir, frotter.*
 Csizolás, *fn. frottement, poliment, m.*
 Csizolni, *cs. frotter, polir.*
 Csizolódni (ik), *k. se frotter.*
 Csititni, *cs. calmer, apaiser un enfant qui pleure, faire taire.*
 Csitt, *isz. silence!*
 Csíz, *fn. serin, m.*

Csizma, fn. *botte, f.*
 Csizmadia, fn. *bottier, m.*
 Csizmafű, fn. *tire-botte, m.*
 Csizmahusó, fn. *tire-botte, m.*
 Csizmakenőcs, fn. *cirage, m.*
 Csizmasark, fn. *talon, m.*
 Csizmatasztító, fn. *décrotteur, m.*
 Csizmavető, fn. *tire-botte, m.*
 Csizsöld, mn. *vert serin.*
 Csoda, fn. *merveille, f., miracle, m.*
 Csodaállat, fn. *monstre, m.*
 Csodagyermek, fn. *prodige d'enfant, m.*
 Csodálat, fn. *admiration, f. [veilleux.*
 Csodálatos, mn. *prodigieux; mer-*
 Csodálkosni (ik), k. *s'étonner.*
 Csodálni, cs. *admirer.*
 Csodáló, fn. *admirateur, m.*
 Csodamű, fn. *miracle, m.*
 Csodás, mn. l. Csodálatos.
 Csodásan, ih. *miraculeusement.*
 Csodaszép, mn. *d'une beauté admi-*
 Csodaszép, mn. *vable; magnifique.*
 Csodatevő, mn. *miraculeux; —, fn.*
 Csodatevő, mn. *thumaturge, m.*
 Csók, fn. *baiser, m.*
 Csóka, fn. *choucas, m.*
 Csókasszem, fn. *œil d'un aspect vif, m.*
 Csokolád, fn. *chocolat, m.*
 Csókolgatni, cs. *baiser.*
 Csókolkodni (ik), k. *baiser; toucher,*
 Csókolkodni (ik), k. *caresser avec le bec, se baisotter.*
 Csókolni, cs. *baiser.* [f.
 Csokor, fn. *nœud de ruban, m.; maille,*
 Csolnak, fn. *nacelle, f.* [bateau.
 Csolnakásni (ik), k. *se promener en*
 Csomag, fn. *paquet, m.*
 Csombók, fn. *nœud, m.*
 Csombókos, mn. *nouveaux.*
 Csombolék, fn. *paquet, m.*
 Csombolgatni, Csombolitni, cs. *faire*
 Csombolitni, cs. *un paquet.*
 Csombolni, cs. *nouer.* [nœud.
 Csombolyodni (ik), k. *se former en*
 Csomizás, fn. *pilon, m.*
 Csomó, fn. *nœud, paquet, m.*
 Csomósani (ik), k. *se former en nœud.*
 Csomók, fn. *colli, m.*
 Csomólék, fn. *paquet, m.*
 Csomós, mn. *nouveaux; tubéreux; gru-*
 Csomós, mn. *meleux.* [se grumeler.
 Csomósodni (ik), k. *se former en nœud;*
 Csomózás, fn. *emballage, m.; noue-*
 Csomózás, fn. *ment, m.*
 Csomózni, cs. *nouer; emballer.*
 Csónak, fn. l. Csolnak.
 Csónakos, fn. *batelier, m.*

Csönka, mn. *mutilé, tronqué; in-*
 Csönka, mn. *complet.*
 Csönkaság, fn. *manque, défaut, m.*
 Csönkítás, fn. *mutilation, f.*
 Csönkitni, cs. *mutiler; amputer.*
 Csönkitott, mn. *mutilé, tronqué.*
 Csönkülás, fn. *mutilation, f.*
 Csont, fn. os, m.; —, mn. *d'os, osseux.*
 Csontár, fn. *noyau (des fruits), m.*
 Csontárgyfűmölcs, fn. *fruit d'noyau, m.*
 Csontbőr, mn. *décharné.*
 Csontdaganat, fn. *tumeur osseuse, f.*
 Csontesztergáros, fn. *tourneur en os, m.*
 Csontfene, fn. *gangrène osseuse, f;*
 Csontfene, fn. *carie, f.*
 Csontfűrő, fn. *tarière, f.*
 Csontgumó, fn. *exostose, f.*
 Csonthártya, fn. *périoste, m.*
 Csontház, fn. *ossuaire, charnier, m.*
 Csontizülés, fn. *joint des os, m.*
 Csontkinövés, fn. *exostose, f.*
 Csontműves, fn. *ouvrier en os, m.*
 Csontnemű, mn. *osseux.*
 Csontos, mn. *ossu; osseux.*
 Csontosodás, fn. *ossification, f.*
 Csontosodni (ik), k. *s'ossifier.*
 Csontosulni, k. *s'ossifier.*
 Csontpók, fn. *éparvin, m.*
 Csonttrák, fn. *cancer, m.*
 Csontszű, fn. *carie, f.*
 Csonttan, fn. *ostéologie, f.*
 Csonttörés, fn. *rupture d'un os, f.*
 Csontváz, fn. *squelette, m.*
 Csontvelő, fn. *moëlle, f.*
 Csoport, fn. *groupe, m.*
 Csoportonként, ih. *par groupes.*
 Csoportos, mn. *accumulé.*
 Csoportosan, ih. *par groupes.*
 Csoportositni, cs. *grouper.*
 Csoportosodni (ik), k. *s'accumuler.*
 Csoportozás, fn. *attroupement, ras-*
 Csoportozás, fn. *semblement tumultueux, m.; accu-*
 Csoportozat, fn. *mulation, f.*
 Csoportozni, cs. *grouper, m.*
 Csoportozni (ik), k. *s'attrouper; ac-*
 Csoportozni (ik), k. *courir en foule; se rassembler.*
 Csoportozva, ih. *en groupes, par*
 Csoportozva, ih. *groupes.*
 Csórálni, cs. *tourner.*
 Csorba, mn. *ébréché; crénelé; brèche-*
 Csorba, mn. *dent; —, fn. brèche, crénelure, f.*
 Csorbás, mn. *ébréché, lacuneux.*
 Csorbaság, fn. *défectuosité, f.*
 Csorbitni, cs. *ébrécher.*
 Csorbulás, fn. *brèche, crénelure, f.*

Csorbulni, k. *s'ébrécher*.
 Csorbult, mn. *ébréché, crénelé*.
 Csorda, fn. *troupeau, m.*
 Csordanép, fn. *horde, f.*
 Csordánként, ih. *par troupeau, r.*
 Csordapásztor, fn. *bouvier; vacher, m.*
 Csordás, fn. l. Csordapásztor.
 Csordázók, fn. *peuples nomades, m. pl.*
 Csordoga, fn. *gouttière, f.*
 Csordogálni, k. *ruisseler*.
 Csordulni, k. *s'écouler*.
 Csordultig, ih. *trop plein*.
 Csorga, fn. *rigole; gouttière, f.*
 Csorgó, fn. *égout, m.*
 Csórni, l. Csórálni.
 Csorogni, k. *ruisseler*.
 Csoroszlva, fn. *coudre, m.*
 Csörtök, fn. *écrou, m.*
 Csoszogni, k. *marcher en traînant les pieds*.
 Csótán, fn. *blatte, f.*
 Csótár, fn. *housse, f.*
 Csótáros, mn. *couvert d'une housse*.
 Csóválni, cs. *branler (la tête); agiter (la queue)*.
 Cső, fn. *tube; tuyau; canon (d'un fusil), m.; tête de mâts, f.*
 Csőbőr, fn. *cave, tine; hotte, f.*
 Csőbrös, fn. *hottier, m.*
 Csőcselék, fn. *vulgaire, m., plèbe, tourbe, f.*
 Csőd, fn. *concours des créanciers, m., faillite; banqueroute, f.*
 Csődítés, fn. *réunion en bande, f.*
 Csődíteni, cs. *réunir en bandes*.
 Csődör, fn. *cheval mâle, étalon, m.; cheval entier, m.*
 Csődörceikó, fn. *poulain mâle, m.*
 Csődülés, fn. *attroupement, m.*
 Csődület, fn. *concours des créanciers, m.*
 Csődülni, k. *s'attrouper*.
 Csőg, fn. *nœud, m.*
 Csőgös, mn. *nouveaux, m.*
 Csőgőzni, cs. *quiller*.
 Csőkkenés, fn. *baisse, f.; affaiblissement, m.* [faiblir.
 Csökkenni, k. *baisser de prix; s'affaiblir*.
 Csőkönös, mn. *rétif (se dit d'un cheval); récalcitrant*.
 Csőkönösség, fn. *opiniâtreté, f.*
 Csömör, fn. *nausée, f., dégoût, m.*
 Csömörfőző, fn. *gargotier, m.*
 Csömörteni (ik), k. *éprouver du dégoût pour qc.; prendre qc. en dégoût*.
 Csömörletes, mn. *dégoûtant*.

Csömörös, mn. *qui éprouve du dégoût, qui se dégoûte facilement*.
 Csőnd, l. Csend.
 Csőng, l. Cseng.
 Csőp, l. Csép.
 Csőpörödni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crispier; se grésiller; se racroqueviller*.
 Csőr, fn. *bee, m.*
 Csőralma, fn. *calville, f.*
 Csőrcse, fn. *pendant d'oreille, m.*
 Csördíteni, cs. *faire claquer son fouet*.
 Csördülni, k. *résonner*.
 Csőre, fn. *clystère, m.; —, mn. nu*.
 Csőrej, fn. *cliquetis, bruit, m.*
 Csőrge, fn. *creton de lard, m.*
 Csörgedezés, fn. *murmure (d'un ruisseau), m.*
 Csörgedezni, k. *ruisseler*.
 Csörgedező, mn. *ruisselant*.
 Csörgékigyó, fn. *serpent à sonnettes, m.*
 Csörgés, mn. *préparé avec du creton de lard*.
 Csörgés, fn. *cliquetis, bruit, m.*
 Csörgeteg, mn. *ruisselant*.
 Csörgetni, cs. *cliqueter, faire un bruit de chaînes; faire retentir les armes*.
 Csörgető, Csörgettyű, fn. *grelot, m.*
 Csörgő, fn. *grelot, m., sonnailler, f., hochet, m.*
 Csörgődőb, fn. *tambourin, m.*
 Csörgőkigyó, l. Csörgekigyó.
 Csörgős, mn. *d'grelots, d' sonnettes*.
 Csörgősapka, fn. *marotte, f.*
 Csörgőszán, fn. *traîneau d'grelots, m.*
 Csörögni, k. *cliqueter; retentir*. [m.
 Csörömpölés, fn. *tintement des verres*.
 Csörömpölés, k. *faire tinter les verres*.
 Csörrenni, k. *résonner, retentir; faire du bruit*.
 Csörtetni, cs. l. Csörgetni.
 Csősz, fn. *garde champêtre, m.*
 Csőszgunyhó, fn. *baraque, f.*
 Csőtörtök, fn. *jeudi, m.; nagy —, jeudi saint, m.*
 Csúcs, fn. *cime, f., sommet, m.; saillie, protubérance pointue, f.; comble, pignon (d'un édifice), m.*
 Csúcsfal, fn. *mur de pignon, m.*
 Csúcsfödél, fn. *comble à pignon; fronton, m.*
 Csúcsorodás, fn. *saillie, protubérance, f.; partie saillante, f., encorbellement, m.*
 Csúcsorodni (ik), k. *être proéminent, s'élever au-dessus de; faire saillie;*

- s'éffiler, se terminer en pointe; s'appointir.*
 Csúcsos, mn. *qui a des cimes, des sommûtes; pointu; saillant.*
 Csúcsosíttni, cs. *rendre pointu.*
 Csúcsodni (ik), k. *se terminer en pointe, s'appointir.*
 Csúcsosni, cs. *rendre pointu; appointir.*
 Csúcsopot, fn. *point vertical; zénith, m.*
 Csúda, l. Csoda.
 Csúf, mn. *laid, difforme, vilain, méchant; immoral, obscène; —, fn. moquerie, f., persiflage, m.; csúfot üzni, se moquer.*
 Csúftani, cs. *défigurer, déparer.*
 Csúftás, fn. *défiguration, f.*
 Csúfnév, fn. *sobriquet, m.*
 Csúfólás, fn. *moquerie, f., persiflage, m.*
 Csúfolni, cs. *se moquer; persifler.*
 Csúfolódás, l. Csúfolás.
 Csúfolódni (ik) k. l. Csúfolni.
 Csúfolódó, fn. *moqueur, railleur; ricaner; persifleur, m. [ricanant.*
 Csúfolódva, ih. *d'un air moqueur, en*
 Csúfondáros, fn. *moqueur, railleur, m.*
 Csúfos, mn. *honteux; ignominieux.*
 Csúfosan, ih. *honteusement, ignominieusement; lâchement.*
 Csúfság, fn. *affront, m., honte, ignominie, f.*
 Csúfságból, ih. *par moquerie.*
 Csúfszó, fn. *mot injurieux, m.*
 Csúful, l. Csúfosan.
 Csúfulni, k. *enlaidir.*
 Csúha, fn. *froce, m.*
 Csúka, fn. *brochet, m.*
 Csúkakakó, mn. *gris bleudtre.*
 Csúkás, fn. *fermeture, clôture, f.*
 Csúkaszinú, l. Csúkakakó.
 Csúkaszkodni (ik), k. *se fermer.*
 Csúkanni, k. *se fermer en se débendant.*
 Csúklani (ik), k. *sangloter; se luxer (le bras), se démettre (le pied etc.).*
 Csúklás, fn. *sanglots, m. pl.*
 Csúkló, fn. *article, m., jointure, articulation, f., jarret, m.*
 Csúkllya, fn. *capuchon, m.*
 Csúklyázní, cs. *chaperonner.*
 Csúkni, cs. *fermer, clore.*
 Csúkódni (ik), k. *se fermer.* [f.
 Csúkor, fn. *nœud de ruban, m., maille,*
 Csúkva, ih. *fermé, clos.*
 Csúnya, mn. *laid; difforme; méchant; sale; obscène; vilain; — idő, temps sale ou vilain.*
 Csúnyaság, fn. *laidur, difformité; méchancelé, f.; mauvais état du temps, m.; saleté, obscénité, f.*
 Csúnyál, ih. *vilainement.*
 Csúnyázní, cs. *salir; souiller.*
 Csúnyíttni, cs. *salir; chier.*
 Csúnyulni, k. *se salir; enlaidir.*
 Csupa, mn. *sans mélange, pur.*
 Csúpán, ih. *seulement, purement, uniquement, ne... que.*
 Csúpáncsak, ih. *exclusivement.*
 Csúpassz, mn. *nu, dénudé; dépilé, décalvé; chauve.*
 Csúpasszon, ih. *nu.*
 Csúpasztani, cs. *dépouiller de...; dépiler.*
 Csúpor, fn. *petit pot, m.*
 Csúporíttni, cs. *contracter (les lèvres).*
 Csúporodni (ik), k. *se contracter.*
 Csúrás-csúvárás, fn. *interprétation fautive, f.*
 Csúrgó, fn. *égout; ruisseau, m., source vive, f.*
 Csúrogni, k. *ruisseler.*
 Csúrviz, mn. *tout mouillé.*
 Csússzanni, k. *glisser.*
 Csússzamlás, fn. *glissement, m.*
 Csússzamlós, mn. *glissant.*
 Csússzámék, fn. *lubricité d'une surface, f.*
 Csússzamos, mn. *glissant.*
 Csússzamlani (ik), ik. *glisser.*
 Csússzanós, mn. *glissant.*
 Csúszka, fn. *glissoire, glissade, f.*
 Csúszkálás, fn. *glissade, f.*
 Csúszkálni, k. *ramper, se glisser en rampant; glisser; patiner.*
 Csúszni, k. l. Csúszkálni.
 Csúszómászó, fn. *vers, m. pl., vermine, f., reptiles, m. pl.*
 Csúszós, mn. *glissant.*
 Csúsztatófa, fn. *poulain, m.*
 Csúsztogni, k. *marcher en traînant les pieds.*
 Csúszva, ih. *en rampant.*
 Csúta, fn. *tige, f.*
 Csútak, fn. *bouchon, torchon de paille; brandon, m.; tige, f.*
 Csútka, fn. *tige, f., axe, rasle (d'une grappe de raisin, m.*
 Csútor, fn. *utensile de bois creux et enduit de cuir destiné à contenir du vin, m.*
 Csútorodni (ik), k. l. Csúcsorodni.
 Csúz, fn. *rhumatisme, m.*
 Csúzláz, fn. *fièvre rhumatismale, f.*

Csúzos, mn. *rhumatique*.
 Csúcs, fn. *bout, m., extrémité, queue; gueule (d'une cruche), f.*
 Csúcsbimlő, fn. *petite vérole volante, f.*
 Csúcsulni, k. *s'asseoir (se dit d'un enfant).*
 Csüggedelem, fn. *découragement, m.*
 Csüggedetlen, mn. *sans crainte; sans repos.*
 Csüggedkesni, k. *hésiter (par défaut de courage), douter du succès (d'une entreprise); se décourager; être découragé.*
 Csüggedni, k. *perdre courage, se décourager.*
 Csüggedség, fn. *découragement, m.*
 Csüggedt, mn. *découragé.*
 Csüggedten, ih. *sans courage.*
 Csüggesten, cs. *décourager.*
 Csüggesztő, mn. *décourageant.*

Csüggeteg, mn. *découragé.*
 Csügni, k. *pendre, être suspendu.*
 Csüggő, mn. *flottant, suspendu; pendant.*
 Csülleng, fn. *pastel, m.; festő —, pastel des teinturiers, m.*
 Csüngen, k. l. Csügni.
 Csűr, fn. *grange, f.*
 Csürhe, fn. *cochon de lait, m.*
 Csürhenép, fn. *gens de mauvaise vie, vagabonds, m. pl., canaille, f.*
 Csürlő, fn. *fuseau, m., bobine, sépoule, f.*
 Csürlődés, mn. *en rhombe.*
 Csürlőni, cs. *bobiner.*
 Csűrni, cs. *tourner, tordre.*
 Csürni-csavarni, cs. *altérer le sens de qc.; fausser (ex la loi).*
 Csütörtök, fn. l. Csütörtök.

Cz.

Czaf, fn. *tresse de cheveux, queue, f.*
 Czáf, fn. *réfutation, f.*
 Czafat, fn. *chiffon, haillon, lambeau, torchon, m.*
 Czafatolni, cs. *mettre en lambeaux.*
 Czafatos, mn. *en lambeaux, chiffonné; déguenillé.*
 Czafogni, k. *marcher dans la boue.*
 Czáfolat, fn. *réfutation, f.*
 Czáfolhatlan, mn. *irréfutable.*
 Czáfolhatlanul, ih. *irréfutablement.*
 Czáfolni, cs. *réfuter.*
 Czafra, fn. *prostituée, f.*
 Czáfra, fn. *lambeau, haillon, chiffon, m.*
 Czafrang, fn. *frange, f.*
 Czafrangos, mn. *frangé.*
 Czakó, fn. *cicogne, f.*
 Czammogni, k. *trotter.*
 Czápa, fn. *requin, squal, m.*
 Czár, fn. *czar, m.; — né, fn. czarine, f.*
 Czebra, fn. *zèbre, m.*
 Czéda, mn. *pétulant.*
 Czédálkodni (ik), k. *se conduire d'une manière pétulante.*
 Czédás, mn. *pétulant.*
 Czédáság, fn. *pétulance, f.*
 Czédrus, fn. *cèdre, m.*
 Czédula, fn. *cédule, f.*
 Czég, fn. *raison (de commerce), f.*
 Czégér, fn. *enseigne (d'une auberge), f.*

Czégéres, mn. *diffame, malfamé; no- toire.* [poration, f.
 Czéh, fn. *corps de métier, m.; cor- poration.*
 Czéhbelli, mn. *qui fait partie d'une cor- poration.*
 Czéhenként, ih. *par corporation.*
 Czéhes, mn. *constitué en corps.*
 Czéhlevél, fn. *privileges d'un corps, m. pl.*
 Czéhlemester, fn. *juré d'un corps, m.*
 Czéhlestereg, fn. *jurande, f.*
 Czéhazabály, fn. *statuts d'un corps, m. pl.*
 Czéhazellem, fn. *esprit de corps, de caste, de coterie, m.*
 Czéhtárs, fn. *membre d'un corps; con- frère, m.*
 Czékla, fn. *betterave, f.*
 Czél, fn. *but, m.; dessein, projet, m.*
 Czéltelenes, mn. *contraire au but.*
 Czélgömb, fn. *mire, visière, f.*
 Czéliányos, mn. *conforme au but.*
 Czélirányosság, fn. *convenance; op- portunité, f.*
 Czélkarika, fn. *cible, f., but, blanc, m.*
 Czella, fn. *cellule, f.*
 Czéllövész, fn. *celui qui s'exerce au tir à la cible; habile tireur, m.*
 Czélox, k. *viser, mirer; —, cs. avoir qc. en vue; faire allusion à . . .*

Czélpont, fn. l. Czelgomb.
 Czélaserű, l. Czelirányos.
 Czésserűtlen, mn. l. Czelellenes.
 Czétalan, mn. sans but.
 (Czétalanság, fn. absence de but, f.
 Czétárgy, fn. cible, f., but, blanc, m.
 Czétvészett, mn. manqué, mal choisi.
 Czélvesszett, l. Czétalan.
 Czélzás, fn. visée, f.; tendance;
 allusion, f.
 Czélzat, fn. tendance, f.
 Czément, fn. ciment, m.
 Czepelni, cs. porter qc. péniblement.
 Czerkóf, fn. marmot, m.
 Czérna, fn. fil, m.
 Czérnamolna, fn. machine à retordre
 le fil, f.
 Czérnasodró, fn. guindre, m.
 Czérnaszál, fn. aiguillée de fil, f.
 Czérnaviszáló, fn. l. Czérnasodró.
 Czerusa, fn. crayon, m.
 Czet, Czethal, fn. baleine, f.
 Czetagyfaggyu, fn. blanc de baleine, m.
 Czetfogás, fn. pêche de la baleine, f.
 Czethalás, fn. pêcheur de baleines, m.
 Czetlő, fn. morse, cheval marin, m.
 Czetvelő, fn. spermaceti, m.
 Czetzsir, fn. huile de baleine, f.
 Czibak, fn. tresse de cheveux, queue, f.
 Czibakolni, cs. tirer par les cheveux.
 Czibálni, l. Czibakolni.
 Czibere, fn. birambrot, m.
 Czibertes, mn. boiteux.
 Czibet. Czibetpetymeg, fn. civette, f.
 Cziós, fn. toile de coton des Indes,
 indienne, f.
 Czicza, fn. chat, m.
 Cziczamacza, fn. chaton, m.
 Cziczakány, fn. musaraigne, f.
 Cziczakóró, fn. achillée, millefeuille, f.
 Cziczoma, fn. parure, f.
 Cziczomázni, cs. parer.
 Czifra, mn. paré, orné.
 Czifrázkodni (ik), k. se parer avec
 recherche.
 Czifrán, ih. en parure.
 Czifras, mn. un peu orné.
 Czifraság, fn. décoration, f., orne-
 ment, m.
 Czifrásni, cs. parer, décorer.
 Czigány, fn. Bohémien, Égyptien;
 menteur, m.
 Czigánybanda, fn. bande de Bohé-
 miens, f.
 Czigánykodni (ik), k. tromper; user
 de fraude.

Czigányos, mn. à la manière des Bo-
 hémiens. [f.
 Czigányrajkó, fn. race des Bohémiens,
 Czigányság, fn. tromperie, fraude, f.
 Czikásni (ik), k. sillonner l'air (se dit
 de la foudre).
 Czikk, Czikkel, fn. article, m.
 Czikkelyenként, ih. par articles.
 Czikória, fn. endive, chicorée endive, f.
 Czikornya, fn. ornement, m.
 Czikornyás, mn. orné.
 Czikornyátlan, mn. sans ornement.
 Czikornyásni, cs. orner.
 Czim, fn. titre, m.; adresse; raison
 (de commerce), f.
 Czimbalmos, fn. cymbalier, m.
 Czimbalmazni, cs. jouer de la cymbale.
 Czimbalom, fn. cymbale, f. [m.
 Czimbora, fn. compagnon; complice,
 Czimborálni, k. faire compagnie à qn.
 Czimboraság, fn. camaraderie, f.
 Czímer, fn. armes, armoiries, f. pl.,
 blason; écu, écusson; ornement, m.
 Czimeres, mn. signalé. [f. pl.
 Czimeres-levél, fn. lettres de noblesse,
 Czimérismeret, fn. blason, m.
 Czimernök, fn. roi d'armes, m.
 Czimertan, fn. science héraldique, f.
 Czimes, mn. intitulé, titré; titulaire.
 Czimezés, fn. intitution, f.
 Czimezet, fn. titre, m.
 Czimezni, cs. intituler; adresser.
 Czimkép, fn. vignette, f.
 Czímlap, fn. titre, m.
 Czimzet, fn. titre, m., intitution, f.
 Czimzetes, mn. titulaire.
 Czimzett, mn. titré.
 Czin, fn. étain, m.; —, mn. d'étain.
 Czinczi-finozi, mn. mignard.
 Czinczogni, k. siffler; râcler; écor-
 cher; gringotter.
 Czinege, fn. mésange, f.
 Czines, mn. étamé; blanchi.
 Czinezés, fn. étamure, f.
 Czinezni, cs. étamer.
 Czink, fn. zinc, m.
 Czínke, fn. mésange, f.
 Czinkos, fn. malfaiteur, m.
 Czinkostárs, fn. complice, m.
 Czinműves, fn. potier d'étain, m.
 Czinóber, fn. cinabre, m.
 Czinöntő, fn. l. Czinműves.
 Cziinterem, fn. cimetière, m.
 Czipelni, cs. traîner, entraîner.
 Czipés, fn. cordonnier, m.
 Czipó, fn. un petit pain blanc.

Czipő, fn. *soulier, m.*
 Czipőfej, fn. *empeigne de soulier, f.*
 Czipőhuzó, fn. *chausse-pied, m.;*
corne, f.
 Cziprus, fn. *cyprés, m.*
 Cziprusfenyő, fn. *sabine, f.*
 Czirkalmasni, cs. *compasser.*
 Czirkálni, k. *patrouiller; faire la*
ronde.
 Czirkálódni (ik), k. *faire la patrouille.*
 Czirkalom, fn. *compas, m.*
 Czirkolni, cs. *salir; tacher.*
 Czirnos, mn. *sale.*
 Czirógatás, fn. *caresses, f. pl.*
 Czirógatni, Czirkálni, cs. *caresser;*
flatter (de la main).
 Cziroma, fn. *saleté, f.*
 Czirpelni, k. *pépier.*
 Czitara, fn. *guitare, f.*
 Csitrom, fn. *citron, limon, m.*
 Csitromfa, fn. *limonier, m.*
 Csitromfű, fn. *mélisse citronelle, f.*
 Csitromhéj, fn. *écorce de citron, f.*
 Csitromlé, fn. *jus de citron, m.*
 Csitromléél, fn. *essence de citron, f.*
 Csitromsárga, mn. *de couleur de citron;*
citrin.
 Czitromsármány, fn. *bréant, m.*
 Czitromszélet, fn. *tranche de citron, f.*
 Csitromszörp, fn. *sirop de citron, m.*
 Csitromviz, fn. *limonade, f.*
 Csitromvirkészítő, fn. *limonadier, m.*
 Czitvor, fn. *sédoaire, f.*
 Czivakodás, fn. *dispute animée; que-*
relle, rixe; discord, f.
 Czivakodni (ik), k. *se disputer.*
 Czivakodó, mn. *querelleur.*
 Czivódás, fn. l. Czivakodás.
 Czivódni (ik), k. Czivakodni.
 Czobol, fn. *zibeline, f.*
 Czocsa, fn. *cochon, m.*
 Czők, fn. *réjouissance, f.*
 Czőkmók, fn. *bagage, m.*
 Czőkő, fn. *sabot, m.*
 Czomb, fn. *cuisse; jambe, f.*
 Czombér, fn. *veine crurale, f.*
 Czombos, mn. *qui a des grosses jambes.*

Czombvas, fn. *cuisseard, m.*
 Czompó, fn. *tanche, f.*
 Czondra, fn. *prostituée, f.*
 Czondrás, mn. *déguenillé.*
 Czopákás, mn. *pâteux; glutineux;*
visqueux.
 Czölönk, fn. *tranchet; tronçon, m.,*
souche, bûche, f.
 Czölöp, fn. *pieu, poteau; pilotis;*
palis; délie, mouton, m.
 Czölöpösni, cs. *piloter.*
 Czölöpvármű, fn. *palissade, f.*
 Czövek, fn. *piquet, m.; cheville, f.*
 Czövekelni, cs. *attacher avec des che-*
villes; piloter; palissader.
 Czövekverő kos, fn. *pilou, m.*
 Czudar, mn. *infâme.*
 Czudarkodni (ik), k. *se conduire d'une*
manière infâme.
 Czudarság, fn. *infamie, f.*
 Czudarul, ih. *d'une manière infâme.*
 Czukor, fn. *sucré, m.*
 Czukoralj, fn. *résidu du sucre, m.*
 Czukoranyag, fn. *matière sucrée, f.*
 Czukorborsó, fn. *pois goulu, m.*
 Czukorczipő, fn. *pincettes à sucre,*
f. pl. [rie, f.
 Czukorfőzés, fn. *raffinage, m., raffine-*
 Czukoröntet, fn. *enduit de sucre, m.,*
glace, f.
 Czukorrépa, fn. *bette-rave, f.*
 Czukorsalak, fn. l. Czukoralj.
 Czukorsütemény, fn. *confitures; su-*
creries, f. pl.
 Czukorsüveg, fn. *pain de sucre, m.*
 Czukorszelence, fn. *sucrier, m.*
 Czukrász, fn. *confiseur, m.*
 Czukrászat, fn. *confiserie, f.*
 Czukrászság, fn. *art, état de con-*
fiseur, m.
 Czukros, mn. *sucré.*
 Czukrosni, cs. *sucrer.*
 Czupogni, Czupogatni, Czuppanni, k.
claquer des lèvres ou de la langue.
 Czupp, fn. *baiser, m.*
 Czuppantani, l. Czupogni.

D.

- Dacz, fn. *bouderie, mutinerie, f., opinidtré, f.;* Daczára, *en dépit de... , malgré, au mépris de...*
- Daczolni, k. *faire tête a qn., affronter, braver, défier qc. ou qn.*
- Daczos, mn. *opiniâtre, obstiné; mutin.*
- Daczosan, ih. *opiniâtrément, obstinément.*
- Daczoskodni (ik), k. *s'opiniâtrer; s'obstiner.* [f.]
- Daczosság, fn. *opiniâtré, obstination.*
- Dacz-és védszövetség, fn. *alliance offensive et défensive, f.*
- Dada, fn. *vieille femme, f.*
- Dádé, fn. *un vieux bohémien, m.*
- Dadogás, fn. *balbutiement, m.*
- Dadogni, cs. és k. *balbutier, bégayer.*
- Dag, fn. *enflure, tumeur, f.*
- Dagadás, fn. *gonflement, m., tuméfaction; distension, f.*
- Dagadék, fn. *tumeur, f.*
- Dagadni, k. *s'enfler; grossir, monter.*
- Dagadó, mn. *qui se gonfle, turgescent.*
- Dagadozni, k. *se gonfler petit à petit.*
- Dagadt, mn. *gonflé; enflé; tuméfié; grossi (par la pluie).*
- Dagály, fn. *enflure; bouffissure (du style), f., pathos, m.; haute marée, f., flux; orgueil, m.*
- Dagályos, mn. *enflé; guindé; orgueilleux.*
- Dagályoskodni (ik), k. *se démenier d'une manière haulaine.*
- Dagályosság, fn. *enflure; bouffissure, f.; orgueil, m.*
- Daganat, fn. *enflure, tumeur, f.*
- Daganatos, mn. *gonflé; enflé; tuméfié.*
- Dagasztani, cs. *pétrir.*
- Dagasztófa, f. *palette, f.*
- Dagasztóteknő, fn. *huche, f., pétrin, m.*
- Dajka, fn. *nourrice, f.;* száraz —, *bonne, f.*
- Dajkálkodni (ik), k. Dajkálni, cs. *soigner, garder qn. ou qc; avoir soin de...*
- Dajkálódni (ik), k. l. Dajkálkodni.
- Dajkarege, fn. *conte de nourrice, m., conte bleu, m.*
- Dák, tn. *Dace, m.*
- Dákó, fn. *queue de billard; masse, f.*
- Dákos, fn. *poignard, stylet, m.*
- Dal, fn. *chant; air, m., chanson, f.*
- Dalár, fn. *chanteur, m.*
- Dalárda, fn. *société de chanteurs, f.*
- Daljáték, fn. *opéra, m.*
- Dalia, fn. *héros, champion, m.*
- Daliás, mn. *heroïque.*
- Dallam, fn. *mélodie, f., air, m.*
- Dallani, k. és cs. *chanter.*
- Dalmátország, tn. *Dalmatie, f.*
- Dalmű, fn. *opéra, m.*
- Dalnok, fn. *chanteur, m.*
- Dalolni, k. *chanter.*
- Dalos, mn. *chanteur.*
- Dáma, fn. *dame, f.*
- Damaskusipenge, fn. *lame de Damas, lame damasquinée, f.*
- Damasz, fn. *damas, m.;* —, mn. *de damas, damassé.*
- Dámvad, fn. *daim, m.;* *daine, f.;* *gros gibier, m.*
- Dán, tn. *Danois, m.;* —, mn. *Danais.*
- Dana, fn. *chanson rustique, f.; le mauvais (ennemi).*
- Dancs, fn. *saleté, f.*
- Dancsos, mn. *sale.*
- Dancsosság, fn. *saleté, f.*
- Dandár, fn. *brigade, f.*
- Dandárnok, fn. *brigadier, m.*
- Dánia, Dánország, tn. *Danemarck, m.*
- Danolni, l. Dallani.
- Dánpehely, fn. *édredon, m.*
- Dara, fn. *blé égrugé; gruau, m., se-moule, f.;* *petite grêle, f., grésil, m.*
- Darab, fn. *morceau; fragment, m., pièce, f.;* *peu de temps.*
- Darabolás, fn. *morcellement, m.*
- Darabolni, cs. *morceler, mettre en pièces.*
- Darabonként, ih. *pièce par pièces.*
- Darabos, mn. *raboteux; inégal; rude; impoli; âpre.*
- Darabosság, fn. *inégalité; rudesse, f., défaut de politesse, m.; aspérité du style, f.* [sille.]
- Dara esik, *il tombe du grésil, il gré-*
- Darabos, fn. *grésillement, m.*
- Darakása, fn. *bouillie de gruau; se-moule au lait, f.*
- Darálni, cs. *égruger; bavarder.*

aráló, fn. moulin à égruger, m.
 arált, mn. égrugé.
 aramalom, l. Daráló.
 arapép, fn. semoule au lait, f.
 arás, mn. graveleux, calculeux.
 arázs, fn. guêpe, f.
 arázsbold, fn. guépier, m.
 arászfészek, fn. guépier, m.
 árda, fn. lance; pique, f.
 árdany, fn. antimoine, m.
 árdás, fn. lancier, m.
 áridó, fn. festin; repas joyeux, m.
 árócz, fn. gros drap, m.; grosse
 toile, f.
 áru, fn. grue, f. [joie.
 ávirikolni, k. pousser des cris de
 de, ksz. mais, cependant, toute fois,
 pourtant, néanmoins.
 deák, l. Diák.
 december, fn. Décembre, m.
 déd, fn. aïeul, m.; aïeule, f.
 dédanya, fn. bis-aïeule, f.
 dédapa, fn. bis-aïeul, f.
 dedős, fn. bis-aïeul, m.
 dedük, fn. bis-aïeule, f.
 degenet, Deget, fn. goudron, m.
 degetelni, cs. goudronner.
 dehogy, isz. ah non! ah oui!
 dejszen, isz. certes! mais-hélas!
 dékán, fn. doyen, m.
 dékáság, fn. doyené, m.
 déli, fn. midi; sud, m. [insoumis.
 délezeg, mn. courageux; orgueilleux;
 delej, fn. aimant, m.
 Deles, mn. magnétique; aimanté.
 Delejezni, cs. aimer (le fer); magné-
 tiser (un malade).
 Delejesség, fn. magnétisme, m.
 Delejtű, fn. aiguille aimantée, f.
 Delejzö, fn. magnétiseur, m.
 Delelni, k. se reposer à midi.
 Délelött, fn. matin, m.; matinée, f.
 Délelött, ih. avant midi, dans la mati-
 née. [midi.
 Delenként, ih. de midi; qui a lieu à
 Délest, fn. après-midi; après-dînée,
 f.; sud-ouest, m.
 Délestkor, ih. après-midi.
 Délfény, fn. soleil de midi, m.; lumière
 ou aurore australe, f.
 Délgöncz, fn. pôle sud, m.
 Deli, mn. d'une figure, d'une attitude
 imposante; brillant, beau. [m.
 Déli, fn. habitant d'un pays méridional,
 Déli, mn. de midi; méridional; austral;
 du sud, du midi.

Délibáb, fn. fée morgana, f.
 Delicze, fn. colibri, m.
 Dellség, fn. dehors imposants, m. pl.
 Deliternettü, mn. bien fait.
 Délkör, fn. méridien, m.
 Délő, fn. lieu de repos; méridienne, f.
 Délnapóra, fn. cadran méridional, m.
 Délnek, ih. vers le sud, au sud, au
 midi.
 Delnő, fn. dame, f.
 Délsark, fn. pôle sud, m.
 Délszak, fn. sud, midi, m.
 Délszaki, mn. l. Déli, mn.
 Délután, fn. région du midi; région mé-
 ridionale, f.; heure de midi; heure
 du dîner, f.
 Délutánban, ih. à midi.
 Délután, fn. après-midi, après-dînée, f.
 Délvidéki, fn. l. Déli, fn.
 Délvonal, fn. méridienne, f.
 Démutka, fn. thym, m.
 Denéver, fn. chauve-souris, f.
 Dér, fn. gelée blanche, f.; frimas, m.
 Deröze, fn. gruau, m.; fécule, f.
 Derözeburnót, fn. tabac râpé, m.
 Deröglye, fn. bac, m., traille, f., pon-
 ton, m.
 Derék, fn. tronc; corps, m., taille, f.;
 pied (d'arbre), m.; milieu, m.
 Derék, mn. excellent; brave, honnête.
 Derékaj, fn. matelas, m.
 Derékasan, ih. bien; comme il faut.
 Derékfájás, fn. douleurs lombaires,
 f. pl.
 Derékhad, fn. troupes d'élite, f. pl.
 Deréknyár, fn. milieu de l'été, m.
 Derékség, fn. excellence, f.
 Derékszeg, fn. cheville ouvrière (d'un
 carrosse), f.
 Derékszíj, fn. sangle; ceinture, f.
 Derékszög, fn. rectangle, m.
 Derékszögű, mn. rectangle.
 Derékszorító, fn. bandage de corps, m.
 Derékvas, fn. cou de cygne, m.
 Derelye, fn. mets de farine, m.
 Derengeni, k. devenir serein; s'éclair-
 cir; se rasséréner.
 Deres, mn. couvert de frimas.
 Deres, fn. billot, m.
 Deritni, cs. rasséréner.
 Dermedés, fn. engourdissement, m.,
 raideur, f.
 Dermedni, k. devenir raide; raidir, se
 raidir; s'engourdir; être glacé de
 froid; crever.
 Dermetet, fn. spasme tonique, m.

Dermengés, *fn. catalepsie, f.*
 Dermeszteti, *cs. engourdir.*
 Derű, *fn. soleil, beau temps, m.*
 Derűlni, *k. s'éclaircir.*
 Derűlt, *mn. serein; gai.*
 Derűltség, *fn. sérénité; gaieté, f.*
 Deszka, *fn. ais, m., planche, f.*
 Deszkasátor, *fn. baraque, f.* [m.
 Deszkázat, *fn. revêtement de boiserie,*
 Deszkázni, *cs. planchéier; boiser;*
parqueter.
 Deszkázott, *mn. lambrissé, parqué.*
 Dévaj, *mn. pétulant; espiègle.*
 Dévajkodni (ik), *k. badiner, foldtr.*
 Dévajság, *fn. gaieté foldtre; espiègle-*
rie, f.
 Dézsa, *fn. boisseau, m.*
 Dézsma, *fn. dîme, f.*
 Dézsmaadó, *mn. sujet à la dîme; déci-*
mable.
 Dézsmálni, *cs. dimer; décimer.*
 Dézsmaentes, *mn. exempt de la dîme.*
 Dézsmás, *mn. sujet à la dîme; déci-*
mable.
 Dézsmazedő, *fn. dîmeur, m.*
 Diadal, *fn. triomphe, m.*
 Diadalív, *fn. arc triomphal, m.*
 Diadaljel, *fn. trophée, m.*
 Diadalmas, *mn. victorieux; triomphant.*
 Diadalmasan, *ih. en triomphant.*
 Diadalmaskodni (ik), *k. triompher;*
être victorieux.
 Diadalmenet, *fn. marche victorieuse,*
pompe triomphale, f.
 Diadalmi, *mn. triomphal.*
 Diadalom, *fn. triomphe, m.*
 Diák, *fn. latin; étudiant, m.*
 Diákos, *mn. qui a fait ses études.*
 Diákság, *fn. étudiants, m. pl.; latinité, f.*
 Diáktárs, *fn. condisciple, m.*
 Diákul, *ih. latin.*
 Dibdáb, *mn. inutile.*
 Dibdábtság, *fn. inutilité, vètille, f.*
 Dics, *fn. gloire, f.*
 Dicsbeszéd, *fn. panegyrique, m.*
 Dicselkedni (ik), *k. se vanter.*
 Dicselkedő, *mn. sanfaron; —, fn. san-*
faron, m.
 Dicselkedve, *ih. avec ostentation.*
 Dicsekszeni (ik), *k. l. Dicselkedni.*
 Dicsének, *fn. hymne, cantique, m.*
 Dicsérendő, *mn. louable.*
 Dicséret, *fn. éloge, m.*
 Dicséretes, *mn. digne d'éloges, louable.*
 Dicséretesen, *ih. honorablement.*
 Dicsérni, *cs. louer; faire l'éloge de...*

Dicsfény, *fn. auréole, f., nimbus, m.*
 Dicső, *mn. glorieux; magnifique*
charmant.
 Dicsőitni, *cs. glorifier; célébrer*
exalter.
 Dicsőn, *ih. glorieusement.*
 Dicsőség, *fn. gloire, f.*
 Dicsőséges, *mn. l. Dicső.*
 Dicsőt, *ih. i. Dicsőn.*
 Dicsőtlni, *k. glorifier.*
 Dicsőtlt, *mn. glorifié.*
 Dicszomj, *fn. l. Dicsvágy.*
 Dicszomjas, *mn. ambitieux.*
 Dicszőnok, *fn. panégyriste, m.*
 Dicstelen, *mn. — tlt, ih. sans gloire.*
 Dicsteli, *mn. glorieux.*
 Dicsvágy, *fn. ambition, soif de gloire.*
 Dicsvágó, *mn. ambitieux.*
 Dideregni, *k. trembler de froid.*
 Díj, *fn. prix, m., récompense, f.; taxe,*
f. pl.
 Díjas, *mn. stipendiaire.*
 Díjatlan, *mn. sans salaire; sans ré-*
compense.
 Díjazni, *cs. taxer; gager.*
 Díjnok, *fn. mercenaire, m.* [raire.
 Díjtan, *mn. sans salaire, sans hon-*
 Dinnye, *fn. melon, m.; görög —, melon*
d'eau, m.; sarga —, melon sucré, m.
 Dinnyeág, *fn. melonnière, f.*
 Dinom-dánom, *fn. débauche de tabl,*
orgie, f.
 Dió, *fn. noix, f.*
 Diófa, *fn. noyer, m.*
 Dióbél, *fn. coque; coquille de noix, f.*
 Diólaaj, *fn. huile de noix, f.*
 Diós, *fn. verger de noyers, m.*
 Diótörő, *fn. casse-noix, m.*
 Diribdarab, *fn. fragments, m. pl.*
 Dísz, *fn. pompe, parade, f., orne-*
ment, m.
 Díszág, *fn. lit de parade, m.*
 Dízáru, *fn. article de modes, m., bijou-*
jouerie, f.
 Dízárus, *fn. bijoutier, m.*
 Dízék, *fn. parures, f. pl.*
 Díszelni, *k. faire parade.*
 Dízes, *mn. élégant, charmant.*
 Dízesen, *cs. élégamment.*
 Dízesíteni, *cs. orner; décorer.*
 Díszekedni (ik), *k. faire parade;*
briller.
 Dízsesség, *fn. élégance, f.*
 Díszítés, Díszítmény, *fn. décoration, f.*
 Díszíteni, *cs. décorer.*
 Díszjel, *fn. décoration, f.*

aszkard, fn. *sabre d'honneur, m.*
 aszkadás, fn. *édition de luxe, f.*
 aszkocsi, fn. *carrosse de parade, m.*
 aszkosoru, fn. *couronne d'honneur, f.*
 aszlakoma, fn. *banquet, m.*
 aszleni (ik), k. *prosperer.*
 aszmű, fn. *bijouterie, f.*
 asznó, fn. *cochon; as, m.; tache, f.,*
pté (d'encre), m.
 asznóakol, fn. *étable à cochons;*
porcherie, f.
 asznóhajtó, fn. *porcher, m.*
 asznóhizlalás, fn. *engraissement des*
pores, m.; glandée, f.
 asznóhus, fn. *viande de porc, f.*
 asznókodás, fn. *cochonnerie, f.*
 asznókodni (ik), k. *faire des cochon-*
neries.
 asznóláb, fn. *cuisse de cochon, f.*
 asznóól, fn. *porcherie, f.*
 asznópásztor, fn. *gardeur de cochons,*
porcher, m.
 asznópécse nye, fn. *porc rôti, m.*
 asznós, mn. *sale, mal-propre, salope.*
 asznóság, fn. *cochonnerie, saloperie, f.*
 asznóserte, fn. *soie de cochon, f.*
 asznóélt, fn. *porc rôti, m.* [f.
 asznóvadászat, fn. *chasse de sanglier,*
asznózni, cs. salir, souiller.
 asznózsir, fn. *graisse de porc, f.*
 aszörset, fn. *garde d'honneur, f.*
 aszpiacz, fn. *place d'armes, f.*
 aszpolgár, fn. *citoyen honoraire, m.*
 aszruha, fn. *habit de fête, de gala, m.*
 aszruházat, fn. *vêtements sacerdo-*
taux, m. pl.
 asztan, fn. *esthétique, f.*
 asztelen, mn. *indécent.*
 aszteleníteni, cs. *déparer.*
 asztelenség, fn. *indécence, f.*
 asztelenül, ih. *indécemment.*
 asztér, fn. *place d'armes, f.*
 aszterem, fn. *chambre de parade, f.*
 asztoll, fn. *plumet, panache, m.*
 diván, fn. *divan, m.*
 divát, fn. *mode; façon, manière, f.;*
usage, m.; coutume, f.
 divátarusné, fn. *marchande de modes,*
modiste, f.
 divatlan, mn. *qui n'est plus à la mode.*
 divatlap, fn. *journal des modes, m.*
 divatos, mn. *à la mode; moderne.*
 divatosni, k. *être à la mode, être en*
vogue.
 divatozó, mn. *moderne.*
 Dob, fn. *tambour, m., caisse, f.*

Dobálgatni, cs. *jeter à diverses re-*
prises.
 Dobálni, cs. l. Dobálgatni.
 Dobálódni (ik), k. l. Dobálni.
 Dobbanni, k. *resonner.*
 Dobbantani, cs. *frapper la terre du*
pied.
 Dobogás, fn. *coups de pied frappés*
contre terre, m. pl.; piétinement;
trépignement, m; sziv —, battements
du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.
 Dobogni, k. l. Dobbantani; *battre, pal-*
piter (se dit du cœur).
 Dobogó, fn. *pont-levis, m.*
 Dobolás, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobolni, cs. és k. *battre le tambour.*
 Dobos, fn. *tambour, m.*
 Dobosgém, fn. *butor, m.*
 Dobosnagy, fn. *tambour-major, m.*
 Dobosz, fn. *boîte, f.*
 Dobpálca, fn. *baguette, f.*
 Dobpergés, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobszó, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobverés, fn. *coup de baguette, m.*
 Dobvessző, fn. *baguette, f.*
 Dobzódás, fn. *débauche, f.*
 Dobzódni (ik), k. *faire bonne chère,*
faire débauche.
 Dobzódó, fn. *débauché, m.*
 Doh, fn. *odeur de moisi, f.*
 Dohány, fn. *tabac, m., nicotiane, f.*
 Dohányos, fn. *fumeur, m.; —, mn. de*
tabac, à tabac.
 Dohányozni (ik), k. *fumer du tabac.*
 Dohodni, k. *se moisir.*
 Dohos, mn. *moisi.*
 Dohosodni (ik), k. *se moisir.*
 Dohosság, fn. *moiteur, f.*
 Dohosulni, k. *se moisir.*
 Dolgos, mn. *laborieux.*
 Dolgozás, fn. *travail, m.*
 Dolgozat, fn. *œuvre, f.*
 Dolgoztatni, k. és cs. *poursuivre son*
travail.
 Dolgozni (ik), k. és cs. *travailler.*
 Dolgoztatni, cs. *faire travailler.*
 Dolgoztatni, fn. *chaland, m.*
 Dolmány, fn. *dolman, m.*
 Dolog, fn. *travail, labeur, ouvrage,*
m.; affaire; chose, f.
 Dologbeli, mn. *réel.*
 Dologértő, fn. *connaisseur, homme*
spécial, expert, m.
 Dologház, fn. *maison de correction, f*
 Dologi, mn. *réel.*
 Dologkerülő, mn. *qui craint le travail.*

Dolgozzeretű, mn. *laborieux*.
 Dologtalan, mn. *sans travail; oisif*.
 Dologtalanság, fn. *paresse, oisiveté, f.*
 Dologtalanul, ih. *dans l'oisiveté*.
 Dologtárs, fn. *collaborateur, m.*
 Dologtevőnap, fn. *jour de travail, jour ordinaire, m.*
 Domb, fn. *colline, f.*
 Dombérozni, k. *faire la débauche*.
 Dombérozó, fn. *débauche, m.*
 Dombor, fn. *convexité, f.*
 Domboritni, cs. *gironner; emboutir*.
 Domboritó, fn. *poinçon à emboutir, emboutissoir, m.*
 Dombormű, fn. *relief, m.*
 Domborodni (ik), k. *se gonfler*.
 Domború, mn. *convexe*.
 Domboruság, fn. *convexité, f.*
 Dombos, mn. *couvert de collines*.
 Dombtér, fn. *terrasse, f.*
 Donga, fn. *douve, f.*
 Dongafa, fn. *bois de douve, m.*
 Dongani, k. *bourdonner*.
 Dongatni, cs. *frapper*.
 Dongó, fn. *mouche-bourdon, f.; bourdon, m.*
 Dorbész, fn. *débauché, m.*
 Dorbézolni, k. *débaucher*.
 Dorgálás, fn. *réprimande, f.*
 Dorgálni, cs. *réprimander*.
 Daromb, fn. *guimbarde, trompe, f.*
 Dorombolni, k. és cs. *filer (se dit du chal)*.
 Dorong, fn. *rondin, m.*
 Doroszló, fn. *sarcloir, m.*
 Doroszulni, cs. *sarcler*.
 Döbbenni, k. *se frapper de qc.*
 Döbbenteni, cs. *frapper d'épouvante*.
 Döbörög, l. Dübörög.
 Döccenni, k. *cahoter*.
 Döczenteni, cs. *pousser qc.*
 Döcözgni, k. *cahoter; avoir la démarche vacillante*.
 Döcözgös, mn. *raboteux*.
 Döfés, fn. *coup (d'épée etc.), m.*
 Döfni, cs. *frapper de la pointe*.
 Dög, fn. *charogne, f; méchant cheval, m.; maladie contagieuse, f.*
 Döghely, fn. *voirie, f.*
 Döghalál, fn. *peste, f.*
 Döghus, fn. *carogne, f.*
 Dögkánya, fn. *vautour percnoptère, m.*
 Dögmör, fn. *peste, f.*
 Döglég, fn. *mouche carnaire, f.*
 Döglet, fn. *pestilence, f.*
 Dögletek, mn. *pestilentiel*.

Dögléni (ik), k. *crever*.
 Dögmörig, fn. *bubon de la peste, m.*
 Dögnyzó, fn. *écorcheur, m.*
 Dögnyzóhely, fn. *voirie, écorcherie*.
 Dögöny, fn. *stylet, m.*
 Dögönyözni, cs. *battre, rosser*.
 Dögös, mn. *cadavéreux; pestilentiel*.
 Dögösíteni, cs. *empester*.
 Dögvész, fn. *peste, f.*
 Döledék, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
 Döledékeny, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc*.
 Döledezett, mn. *ruiné*.
 Döledezni, k. *menacer ruine, se délabrer*.
 Döleszkedni (ik), k. *s'appuyer, s'appuyer*.
 Dölni, k. *tomber*.
 Dölt félben levő, mn. *menaçant ruine*.
 Dölt, mn. *renversé; étendu sur le sol*.
 Dölt betű, fn. *lettres italiques, f. pl. écriture coulée ou cursive, f.*
 Dölyf, fn. *orgueil, m.; arrogance, f.*
 Dölyfös, mn. *orgueilleux; arrogant*.
 Dölyfösen, ih. *d'une manière hautaine*.
 Dölyfösködni (ik), k. *s'enfler; se vaner*.
 Dölyfösség, fn. l. Dölyf.
 Dömmögni, k. és cs. *marmotter, murmurer, gronder*.
 Dömcöskölni, cs. *piler, égruger*.
 Dömcözki penge, fn. *damas, m.*
 Dömcözkmunka, fn. *damasquinure, f.*
 Dömcözközni, cs. *damasquiner*.
 Dömcözköző, fn. *damasquineur, m.*
 Döngéscelni, k. *bourdonner*.
 Döngeni, k. *relentir (de sons graves); bourdonner*.
 Döngetni, cs. *heurter, frapper*.
 Dönteni, cs. *précipiter, jeter; verser*.
 Döntvény, fn. *arrêt de la haute justice, m.*
 Dördögni, cs. *faire relentir*.
 Dördülés, fn. *relentissement, fracas*.
 Dördülni, k. *relentir*.
 Döre, mn. *sol, mais*.
 Dörékedni (ik), k. *se conduire comme un niais*.
 Döreség, fn. *sottise, niaiserie, f.*
 Dörög, fn. *tonnerre, grand bruit; bruit du canon, m.*
 Dörögés, fn. *tonnerre, m.*
 Dörögteni, cs. *faire du bruit, du fracas (en frappant)*.
 Dörög, mn. *tonnant*.
 Dörögni, cs. *frotter*.
 Dörögöldni (ik), k. *se frotter contre*.

Dörgölőzni (ik), *k. se frotter, se gratter.*
 Dörmögni, *k. és cs. gronder (se dit de l'ours), bourdonner (des mouches), murmurer, grommeler (de la voix humaine).*

Dörögni, *k. tonner.*

Dörömb, *fn. trompe, guimbarde, f.*

Dörömbölés, *fn. bruit, fracas, m.*

Dörömbölni, *k. faire du bruit.*

Dörrenni, *k. relentir.*

Dörzsölékony, *mn. friable.*

Dörzsölni, *cs. frotter; frictionner.*

Döss, *fn. débauché, m.*

Dözsnapok, *fn. orgies, f. pl.*

Dözsölés, *fn. débauche, f.*

Dözsölni, *cs. faire débauche; [m.] bonne chère.*

Drága, *mn. cher, chéri; précieux.*

Drágakő, *fn. bijou, brillant, m.*

Drágakőáros, *fn. joaillier, bijoutier, m. [m.]*

Drágakömvés, *fn. joaillier, bijoutier,*

Drágalátos, *mn. bien-aimé.*

Drágállani, *cs. trouver trop cher.*

Drágán, *ih. chèrement, cher.*

Drágaság, *fn. cherté, f.; bijou, m.*

Drágaságok, *fn. bijoux, joyaux, m. pl.*

Drágáskodni (ik), *k. vendre cher.*

Drágaszer, *fn. bijou, m.*

Drágaszerész, *fn. joaillier, bijoutier, m.*

Drágaszerészet, *fn. joaillerie, bijouterie, f.*

Drágítani, *cs. faire enchérir.*

Dragonys, *fn. dragon, m.*

Drágulni, *k. enchérir.*

Drót, *fn. fil métallique (de fer, de cuivre etc.), m.*

Drótnyujtó, *fn. filière, f.*

Drusza, *fn. qui porte le même nom.*

Dsida, *fn. lance, f.*

Dsidás, *fn. lancier, m.*

Dúc, *fn. étançon; pigeonier, m.*

Dúczolni, *fn. étançonner.*

Duda, *fn. cornemuse, musette, f.*

Dudálni, *cs. jouer de la cornemuse.*

Dudás, *fn. joueur de cornemuse, m.*

Dudolni, *k. chanter sans goût.*

Dudorodni (ik), *k. saillir, être prominent.*

Dudva, *fn. mauvaise herbe, ivraie, f.*

Duga, *fn. douve, f.; dugába dölni, ne pas réussir.*

Dugázkodás, *fn. contrebande, f.*

Dugázkodni (ik), *k. introduire par contrebande.*

Dugáros, *fn. contrebandier, m.*

Dugáru, *fn. contrebande, f.*

Dugárusság, *fn. contrebande, f.*

Dugasz, *fn. bouchon, tampon, m.*

Dugasza, *fn. liège, m.*

Dugaszhozó, *fn. tire-bouchon, m.*

Dugaszködöm, *fn. tire-bouchon, m.*

Dugaszolni, *cs. boucher.*

Dugdálni, Dugdosni, Dugdozni, Duggatni, *cs. cacher; fixer en enfonçant; etc., attacher avec des épingles etc.*

Dugni, *cs. boucher; tamponner; fixer en enfonçant; cacher.*

Dugó, *fn. bouchon, tampon, m.*

Dugulás, *fn. obstruction, f.*

Dugulni, *k. cesser de couler; s'engorger.*

Dugult, *mn. obstrué.*

Dugultság, *fn. obstruction, f.*

Dugva, *ih. caché; en secret.*

Duhogni, *k. murmurer.*

Dukálni, *k. compéter.*

Dulakodni (ik), *k. désoler, détruire.*

Dúlás, *fn. dévastation, f.*

Dúlni, *cs. dévaster; déranger.*

Dúlni-fúlni, *k. être transporté de fureur.*

Dúló, *fn. dévastateur, m.*

Dúlongani, *k. dévaster.*

Dúlongás, *fn. émeute, f.*

Dumogogni, *k. gronder (se dit de l'ours); murmurer.*

Duna, *fn. Danube, m. [mes], f.*

Dunna, *fn. couverture de lit (en plu-*

Dunnahéj, *fn. housse de lit, f.*

Dunnyogni, *k. nasiller; l. Dörmögni.*

Dupla, *mn. double.*

Duplázni, *cs. doubler.*

Duránczi, *mn. — baraczk, pêche, f.; — szilva, reine-claude, f.*

Durczálkodni (ik), *k. se refroger; faire la moue; boudier qn.*

Durczás, *mn. refrogné; morose.*

Durczálkodni (ik), *k. l. Durczálkodni.*

Durczásság, *fn. bouderie, f.*

Durraús, *fn. détonation, f.*

Durranni, *k. éclater, faire explosion.*

Durrantani, *cs. faire claquer son feu et; faire une décharge.*

Durrlég, *fn. air inflammable, m.*

Durrogatni, *cs. l. Durrantani.*

Durrogni, *k. l. Durranni.*

Durung, *l. Dorong.*

Durva, *mn. gros, épais; grossier; rude; impoli.*

Durválkodni (ik), *k. se conduire grossièrement.*

Durván, *ih. grossièrement.*
 Durvás, *mn. impoli.*
 Durvaság, *fn. grossièreté, f.*
 Durvitni, *cs. rendre rude ou âpre au toucher.*
 Dús, *mn. très-riche.*
 Dúsabbítai, *cs. enrichir.*
 Dúsabbodni (ik), *k. s'enrichir.*
 Dúsgazdag, *mn. très-riche, opulent.*
 Dúsgazdagítani, *cs. enrichir.*
 Duskálkodni (ik), *k. vivre dans l'abondance.*
 Duzma, *fn. écume; mousse; flatuosité, ventosité, f., vent, m.*
 Duzma, *mn. enflé; réfractaire.*
 Duzmadni, Duzmadozni, *k. opposer de la résistance.*
 Duzmadt, *mn. l. Duzma.*
 Duzmadtság, *fn. enflure; résistance, f.*
 Duzmogni, *k. murmurer.*
 Duzzadni, *k. s'enfler, se gonfler; être distendu (par l'abondance du contenu); opposer de la résistance.*
 Duzzanni, *k. jó kedve duzzant, il lui a pris envie.*
 Duzzaszkodni (ik), *k. l. Duzzadni.*
 Duzasztani, *cs. remplir de vent, distendre.*
 Duzzogni, *k. murmurer, grommeler.*
 Duzzogó, *fn. grondeur, m.*
 Dübörögni, *k. retentir (de sons graves).*
 Düh, *fn. rage, fureur; hydrophobie, f.*

Dühasztani, *l. Dühítai.*
 Dühítai, *cs. mettre en fureur.*
 Dühödés, *fn. emportements furieux, m. pl. [rage.]*
 Dühödni (ik), *k. être en fureur; faire*
 Dühöncz, *fn. tyran, homme cruel, m.*
 Dühöngeni, *k. être dans un accès de fureur.*
 Dühöngés, *fn. rage, fureur, f.*
 Dühöngő, *mn. furieux, furibond; en rage. [rage.]*
 Dühös, *mn. hydrophobe; furieux, en*
 Dühösen, *ih. en furie, furieusement.*
 Dühösítai, *l. Dühítai.*
 Dühösködni (ik), *l. Dühöngeni.*
 Dühösödni (ik), *k. être atteint de rage ou de hydrophobie.*
 Dühösség, *fn., l. Düh.*
 Dühösülni, *k. Dühülni, l. Dühösödni.*
 Dűledék, *fn. ruine, f., débris, m. pl.*
 Dűledékény, *mn. qui est près de tomber en ruine.*
 Dűledékes, Dűledézett, *mn. ruiné.*
 Dűledezni, *k. menacer ruine.*
 Dűledni, *k. saillir.*
 Dűlesszedni (ik), *k. s'appuyer, s'adosser. [verser.]*
 Dűleszteni, *cs. appuyer, adosser; ren-*
 Dűlni, *k. tomber; l. Dűlni stb.*
 Dűnnyögni, *k. nasiller; murmurer.*
 Dzsida, *fn. lance, f.*
 Dzsidas, *fn. lancier, m.*

E.

E, *lettre d'interrogation; ugy-e? n'est-ce pas? igaz-e? est-il vrai?*
 E', *pronom démonstratif; ce, cet, celle.*
 Eb, *fn. chien, m.*
 Ebadtázni, *k. blasphémer.*
 Ebbeli, *mn. ce, cet, celle.*
 Ebdűh, *fn. hydrophobie, f.*
 Ebéd, *f. dîner, m.*
 Ebédelni, *cs. és k. dîner. [m.]*
 Ébedkor, *ih. à l'heure du dîner.*
 Ebédleső, *fn. parasite, pique-assiettes,*
 Ebédlés, *fn. dîner, m.*
 Ebédlő, *fn. salle à manger, f.*
 Ebédárs, *fn. compagnon de table, m.*
 Ebelkedni (ik), *k. se conduire indécemment. [ébène, f.]*
 Ebenfa, *fn. ébénier; bois d'ébène. m..*

Ébenműves, *fn. ébéniste, m.*
 Éber, *mn. éveillé; frais; vif.*
 Éberlét, *fn. état de veille, m., vigi-*
 lance, *f.*
 Éberség, *fn. vigilance; vivacité, f.*
 Ebfaj, Ebfajta, *fn. espèce de chien, f.*
 Ebfog, *fn. dent canine, f.*
 Ebbáj, *fn. aronge de chien, f.*
 Ebbendi, *fn. fripon, m.*
 Ebbő, *fn. canicule, f. [pl.]*
 Ebbőnapok, *fn. jours caniculaires, m.*
 Ebi, *mn. de chien.*
 Ebbőlyök, *fn. petit chien, m.*
 Ébredés, *fn. réveil, m.*
 Ébredezni, *k. s'éveiller peu à peu.*
 Ébredni, *k. s'éveiller.*
 Ébredt, *mn. éveillé.*
 Ébredtség, *fn. état de veille, m.*

Ébredgetni, *cs. exciter ; animer.*
 Ébrékény, *mn. vigilant.*
 Ébrékénység, *fn. vigilance, f.*
 Ébren, *ih. d l'état de veille.*
 Ébrengei, *l. Ébredezni.*
 Ébrenlét, *fn. l. Éberlét.*
 Ébrenség, *fn. l. Éberség.*
 Ébreszténi, *cs. éveiller ; exciter ; sus-
 citer.*
 Ébresztgetni, *cs. exciter, animer.*
 Ébresztő, *fn. réveilleur, m.*
 Ebül, *ih. d'une manière cynique, basse,
 vile, abjecte.*
 Ecset, *fn. pinceau, m. ; brosse, f.*
 Ecsetelni, *cs. peindre, barbouiller.*
 Ecsetvált, *fn. pincelier, m.*
 Eczet, *fn. vinaigre, m.*
 Eczetes, *mn. acétique.*
 Eczetesedni (ik), *k. s'aigrir.*
 Eczetesetni, *cs. vinaigrer.*
 Eczetezni, *cs. vinaigrer.*
 Eczetfőzés, *fn. vinaigrerie, f.*
 Eczetfőző, *fn. vinaigrier, m.*
 Eczetmés, *fn. ozymel, m.*
 Eczetnemű, *mn. acéteux.*
 Eczetsav, *fn. acide acétique, m.*
 Éd, *fn. douceur, f.*
 Eddégelni, *k. manger.*
 Eddig, — élé, *ih. jusqu'ici, jusqu'à
 présent.*
 Eddigi, *mn. ce qui s'est passé, ce qui
 a été jusqu'à présent ; — időjárás, le
 temps qu'il a fait jusqu'ici.*
 Édelegni, *k. faire l'amoureux ; avoir
 des amourettes.*
 Éden, *fn. paradis, m.*
 Édeni, *mn. du paradis ; délicieux.*
 Édény, *fn. vase, vaisseau, pot, m.*
 Édes, *mn. doux ; dulcifié ; sucré.*
 Édesded, *mn. doucedâtre ; douxereux.*
 Édesedni (ik), *k. s'adoucir.*
 Édeselleni, *cs. trouver trop doux.*
 Édesen, *ih. avec douceur.*
 Édeses, *mn. l. Édesded.*
 Édesgetni, *cs. appâter ; allécher.*
 Édesgyökér, *fn. réglisse, f.*
 Édesitni, *cs. adoucir ; sucrer ; dulcifier.*
 Édeske, *l. Édesded.*
 Édeskedés, *fn. douceur, f.*
 Édeskedni (ik), *k. faire le douxereux.*
 Édes-örömet, *ih. très-volontiers ; de
 grand cœur.*
 Édesség, *fn. douceur ; substance su-
 crée ; dragée, f.*
 Édesülni, *k. s'adoucir.* [m.
 Édfalat, *fn. friandise, f., bon morceau,*

Édítai, *cs. l. Édesitni.*
 Edzeni, *cs. acierér ; acérer ; tremper ;
 endurcir.*
 Edzés, *fn. trempé ; corroboration, f.*
 Edzet, *fn. endurcissement, m.*
 Edzett, *mn. acéré ; aciéré ; endurci ;
 aguerré.*
 Edződni (ik), *k. s'endurcir ; s'aguerrir.*
 Efféle, *mn. pareil, tel, semblable.*
 Effelöl, *ih. de ce côté-ci.*
 Eg, *fn. ciel, m. ; ind. prés. 3. pers. du
 verbe égni.*
 Égabroz, *fn. carte, f., ou planisphère
 céleste, m.*
 Égalj, *fn. zone, f., climat, m.*
 Égaljulti, *k. s'acclimater.*
 Egbeálto, *mn. criant ; revoltant ; qui
 crie vengeance.*
 Égbolt, *fn. voûte du ciel, f., firma-
 ment, m.*
 Égosattanás, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Egékény, *mn. combustible, inflam-
 mable.* [mabilité, f.
 Egékénység, *fn. combustibilité, inflam-
 mable.*
 Egély, *fn. religion, f. ; — es, mn. reli-
 gieux.*
 Egény, *fn. éther, m.*
 Egerfa, *fn. aune ; bois d'aune, m.*
 Egér, *fn. souris, f.*
 Egeres, *fn. aunaie, f.*
 Egerészakánya, *fn. busard, m.*
 Egerészni, *k. prendre les souris.*
 Egérfakó, *mn. gris de souris.*
 Egérfogó, *fn. souricière, f.*
 Egérkelepce, *fn. souricière, f.*
 Egérkő, *fn. arsenic, m.*
 Egérszintű, *mn. gris de souris.*
 Egés, *fn. combustion, f. ; embrasement,
 incendie ; brûlement (d l'estomac), m.*
 Egésfolt, *fn. brûlure, f.*
 Egéshely, *fn. lieu d'un incendie, m.*
 Egésjel, *fn. encaume, m.*
 Egésség, *fn. brûlure, f.*
 Egész, *mn. entier ; tout ; complet ; total.*
 Egészben véve, *tout compris, en tout,
 en général ; l'un dans l'autre.*
 Egészedni (ik), *k. compléter.*
 Egészen, *ih. entièrement, totalement ;
 complètement.*
 Egészitni, *cs. compléter.*
 Egészítő, *mn. supplémentaire, complé-
 mentaire.*
 Egészlen, *ih. tout-d-fait.* [v
 Egézség, *fn. santé ; intégrité, totalité*
 Egézséges, *mn. sain ; salubre.*
 Egézségesen, *ih. sainement.*

- Egősségi, mn. *de santé, sanitaire.*
 Egősségtelen, mn. *malsain; insalubre.*
 Egősségtelenkedni (ik), k. *être malade.*
 Egősségtelenség, fn. *mauvaise santé.*
 Egőszülni, k. l. Egőszedni.
 Egőthető, mn. *combustible.*
 Egőtni, cs. *brûler.*
 Egőtő, mn. *brûlant; chaud; ardent; cuisant.*
 Egőthor, fn. *eau-de-vie, f.*
 Egőmb, fn. *globe céleste, m.*
 Egőhajlat, fn. *climat, m.*
 Egőhető, mn. *combustible.*
 Egőthőség, fn. *combustibilité, f.*
 Egő, mn. *céleste.*
 Egőháboru, fn. *orage, m.*
 Egő, ih. *jusqu'au ciel.*
 Egő, k. *brûler; flamber (se dit du feu).*
 Egő, mn. *brûlant; embrasé, enflammé.*
 Egőv, fn. *zone, f.*
 Egőrajz, fn. *uranographie, uranologie.*
 Egőre, fn. *groseille verte, f.*
 Egőre, fn. *groseillier épineux, m.*
 Egőzak, fn. *région du ciel, f.*
 Egőzakadás, fn. *lavasse, ondée, f.*
 Egőreesség, fn. *latitude, hauteur du pôle, f.*
 Egőzin, fn. *azur, m.; — ű, mn. azuré.*
 Egőáj, Egőájék, fn. *région du ciel, f.*
 Egőtan, fn. *uranologie, f.*
 Egőteko, fn. *globe céleste, m.*
 Egővillanás, fn. *coruscation, f.*
 Egőzeugés, fn. *coup de tonnerre, m.*
 Egő, mn. *un, m., une, f.*
 Egőakarat, fn. *unanimité, f.*
 Egőakarattal, ih. *unaniment.*
 Egőakaratu, mn. *unanime.*
 Egőalaku, mn. *uniforme.*
 Egőáltalában, ih. *absolument.*
 Egőaránt, ih. *de même; pareillement.*
 Egőarányos, mn. *proportionné.*
 Egőarányosság, fn. *justes proportions, f. pl., proportionnalité, proportion, f.*
 Egőaránytalan, mn. *disproportionné.*
 Egőaránytalanság, fn. *disproportion, f.*
 Egőarányu, mn. *de la même proportion.*
 Egőbe, ih. *ensemble.*
 Egőbegyűjteni, cs. *réunir; assembler; accumuler.*
 Egőbehangzás, fn. *conformité, consonance, f.*
 Egőbehíni, cs. *convoquer.*
 Egyben, ih. *aussilôt.*
 Egybevetni, cs. *combinaer.*
 Egyéb, mn. *autre.*
 Egyébha, ih. *sinon.*
 Egyébíránt, ih. *d'ailleurs; au reste.*
 Egyébként, Egyébkép, ih. *autrement.*
 Egyébkor, ih. *d'autrefois.*
 Egyébünnen, ih. *d'ailleurs; de quelque autre part.*
 Egyébütt, ih. *ailleurs.*
 Egyébűve, ih. *ailleurs, autre-part.*
 Egyed, fn. *individu, m.; l. Egyén.*
 Egyedáros, fn. *monopoleur, m.*
 Egyedárosság, Egyedáruslás, fn. *monopole, m.*
 Egyelőre, ih. *par avance.*
 Egyedországlás, fn. *autocratie, f.*
 Egyedországló, fn. *autocrate, m.*
 Egyedül, ih. *seulement; séparé; isolé.*
 Egyesegyedül, ih. *tout seul.*
 Egyedüli, mn. *seul; unique.*
 Egyedültség, fn. *solitude, f., isolement.*
 Egyedüluralkodó, fn. *autocrate; monarque, m.*
 Egyedülvalóság, fn. *solitude, f.*
 Egyedur, fn. *autocrate, m.*
 Egyelmű, mn. *unanime.*
 Egyelműség, fn. *unanimité, f.*
 Egyén, fn. *individu, m.*
 Egyen, fn. *plaine, égalité, f.*
 Egyenérték, fn. *équivalence, f.*
 Egyenértékű, mn. *équivalent.*
 Egyenes, mn. *plat, égal, plaine; droit, direct; franc, sincère.*
 Egyenesedni (ik), k. *s'aplanir; se tenir droit.*
 Egyenesen, ih. *directement; droitement; franchement.*
 Egyenesíteni, cs. *aplanir; planer.*
 Egyenesség, fn. *rectitude; droiture (d cœur), franchise, sincérité, f.*
 Egyenesszívű, mn. *franc, sincère.*
 Egyenesszívűség, fn. *franchise, sincérité, f.*
 Egyenest, ih. *directement.*
 Egyenesvonalu, mn. *rectiligne.*
 Egyenetlen, mn. *inégal; courbé; discordé.*
 Egyenetlenség, fn. *inégalité; discord.*
 Egyenetlenül, ih. *inégalement.*
 Egyengetni, cs. *Egyeníteni, l. Egyenesíteni.*
 Egyéni, mn. *individuel.*
 Egyénileg, ih. *individuellement.*
 Egyéniség, fn. *individualité, f.*
 Egyéníteni, cs. *individualiser.*

Egyenjogu, mn. *qui a les mêmes droits*.
 Egyenként, ih. *un à un*.
 Egyenköz, fn. *parallélogramme, m.*
 Egyenközű, mn. *parallèle*; — leg, ih. *parallèlement*.
 Egyenlő (ik), k. *être égal*.
 Egyenlet, fn. *équation, f.*
 Egyenletlen, mn. *inégal*.
 Egyenletlenség, fn. *inégalité, f.*
 Egyenlítő, cs. *égaliser, aplanir*.
 Egyenlítő, fn. *équateur, m.*
 Egyenlő, mn. *uniforme*; *égal*.
 Egyenlőkép, ih. *également, pareillement, uniformément*.
 Egyenlőleg, ih. l. Egyenlőkép.
 Egyenlőn, ih. l. Egyenlőkép.
 Egyenlőoldalú, mn. *équilatéral*.
 Egyenlőség, fn. *égalité, f.*
 Egyenoldalu, mn. *équilatéral*.
 Egyenruha, fn. *uniforme, m.*
 Egyensúly, fn. *équilibre, m.*
 Egyenszög, fn. *rectangle, m.*
 Egyenszögű, mn. *rectangulaire*; *rectangle*.
 Egyértékű, mn. *équivalent*.
 Egyértelmű, mn. *unanime*; *identique, synonyme*.
 Egyértelműleg, ih. *unaniment*.
 Egyértelműség, fn. *unanimité, f.*; *synonymie, f.*
 Egyes, fn. *le nombre un, m.*
 Egyes, mn. *seul*; *simple*; *uni*.
 Egyes-egyedül, ih. *tout seul*.
 Egyesíteni, cs. *unir, joindre*; *allier*.
 Egyesítés, fn. *union, réunion, f.*
 Egyesített, mn. *uni, réuni, joint*.
 Egyesíthető, mn. *compatible*; *alliable*.
 Egyesítőpont, fn. *point de ralliement, m.*
 Egyesleg, ih. *séparément*.
 Egyesség, fn. *unité*; *union, concorde, f.*, *accord, m.*; *harmonie*; *trans-action, f.*, *accord, m.*, *convention, f.*, *arrangement*; *concordat, m.*
 Egyesszám, fn. *singulier, m.* [f.
 Egyesülés, fn. *union, réunion, jonction*,
 Egyesület, fn. *société, f.*
 Egyesülni, k. *s'unir, se joindre*.
 Egyesült, mn. *uni*; *allié*; *fédéré*; *coalisé*. [f.
 Egyesváltó, fn. *seule lettre de change*,
 Egyetem, fn. *universalité, totalité*; *université, f.*; *communauté, f.*
 Egyetemben, ih. *tous ensemble*.
 Egyetemes, mn. *universel*.
 Egyetemesség, fn. *universalité, f.*

Egyetemi, mn. *universel*; — leg, ih. *universellement*.
 Egyetemitűz, fn. *décharge, f.*
 Egyetemitűni, cs. *universaliser*.
 Egyetemleg, ih. *solidairement*.
 Egyetemleges, mn. *solidaire*.
 Egyetérő, mn. *équivalent*.
 Egyetérteni, k. *être d'accord*.
 Egyetértés, fn. *harmonie, f.*, *accord, m.*
 Egyetértőleg, ih. *en bonne intelligence*; *dans un accord parfait*.
 Egyetlen, mn. *seul, unique, un*.
 Egyetlenegy, mn. *un seul*.
 Egyezés, fn. *accord, m.*, *harmonie, concordance*; *convention, f.*, *arrangement*; *concordat, m.*
 Egyezet, fn. *accord, arrangement, m.*
 Egyezhetlen, mn. *incompatible*.
 Egyezhetlenség, fn. *incompatibilité, f.*
 Egyezkedni (ik), k. *négocier*; *parlamentar*; *capituler*.
 Egyezmény, fn. *harmonie, f.*
 Egyezni, k. *s'accorder*.
 Egyezni (ik), k. *être conforme à qc.*; *s'accorder, être d'accord*.
 Egyező, mn. *conforme à qc.*; *correspondant*; *concordant*; *unanime*.
 Egyezőleg, ih. *conformément*; *unaniment*.
 Egyeztetni, cs. *concilier*.
 Egyfajú, mn. *de même espèce*.
 Egyféle, mn. *de la même façon*.
 Egyfélekép, ih. *uniformément*.
 Egyfélésg, fn. *uniformité, f.*
 Egyfogatu, mn. *attelé d'un seul cheval*.
 Egyfolytában, ih. *continuellement*.
 Egyforma, mn. *uniforme*; *monotone*.
 Egyformán, ih. *uniformément*.
 Egyformaság, fn. *uniformité, f.*
 Egyformátlanság, fn. *défaul d'uniformité, m.*
 Egyhamar, ih. *aussitôt*; *dès que*.
 Egyhangu, mn. *monotone*.
 Egyhanguság, fn. *monotonie, f.*
 Egyháromság, fn. *trinité, f.*
 Egyháromság, mn. *trois en un*.
 Egyhasi, mn. *utérin*.
 Egyház, fn. *église, f.*
 Egyházi, fn. *sacristain, m.* [f.
 Egyházigyűlés, fn. *concile, m.*, *synode*,
 Egyházi, mn. *ecclésiastique, canonique*.
 Egyháziatok, fn. *bande de l'église, interdit*; *anathème, m.*, *excommunication, f.*
 Egyházibeszéd, fn. *sermon, prédiche, m.*, *prédication, f.*

Egyházilag, *ih. ecclésiastiquement.*
 Egyházirend, *fn. clergé, m.*
 Egyháziúrság, *fn. hiérarchie, f.*
 Egyházlátogatás, *fn. visite d'une église, f.*
 Egyházmegye, *fn. diocèse, m.*
 Egyháznagy, *fn. prelat, m.*
 Egyháznap, *fn. fête de la dédicace d'une église, f., fête de l'église, f.*
 Egyháztanács, *fn. consistoire, m.*
 Egyhetes, *mn. de huit jours.*
 Egyhetű, *mn. de huit jours.*
 Egyhittű, *mn. de la même religion.*
 Egyhuzomban, *ih. d'un seul trait ou coup.*
 Egyidőig, *ih. pendant quelque temps.*
 Egyidejű, *mn. simultané; contemporain; de même âge.*
 Egyidejűség, *fn. coïncidence; simultanéité, f.*
 Egyidőbeli, *fn. contemporain, m.*
 Egyidőbeli, *mn. simultané; contemporain.*
 Egyidőben, *ih. dans le même temps; une fois, un jour.*
 Egyidős, *mn. de même âge.*
 Egyik, *mn. un de, un des, un de ceux.*
 Egyik sem, *aucun de...; ni l'un ni l'autre.*
 Egyiránt, *ih. de même, pareillement.*
 Egyirányu, *mn. parallèle.*
 Egyítui, *l. Egyesítui.*
 Egyizben, *ih. une fois.*
 Egyjelentésű, *mn. synonyme.*
 Egykaru, *mn. manchot.*
 Egykedvű, *mn. indifférent; — leg, ih. avec indifférence.*
 Egykedvűség, *fn. indifférence, f.*
 Egykét, *mn. une couple (d'heures etc.), quelques; peu de...*
 Egykevéssé, *ih. un peu, pendant un peu de temps.*
 Egykezü, *mn. manchot.*
 Egykor, *ih. à une certaine époque; un jour, jadis, autrefois.*
 Egykori, *mn. ci-devant.*
 Egykoron, *ih. un jour; jadis, autrefois.*
 Egykorú, *fn. contemporain, m. [âge.]*
 Egykorú, *mn. contemporain; de même*
 Egykorúság, *fn. contemporanéité, f.*
 Egyközü, *mn. parallèle.*
 Egy lábú, *mn. qui n'a qu'un pied.*
 Egylet, *fn. société, réunion, f.*
 Egymás, *nm. l'un l'autre.*
 Egynap, Egynapos, *mn. d'un jour; éphémère.*

Egynapi járó föld, *voyage d'une journée, m. [plusieurs.]*
 Egynehány, *mn. quelque, quelques-uns,*
 Egynehányszor, *ih. plusieurs fois.*
 Egynejű, *mn. monogame.*
 Egynejűség, *fn. monogamie, f.*
 Egynemű, *mn. homogène.*
 Egynevű, *mn. homonyme.*
 Egyoldalú, *mn. unilatéral.*
 Egyoldalulag, *ih. séparément; d'un seul point de vue.*
 Egyoldalúság, *fn. partialité; tendance exclusive (portée sur un seul point), f.*
 Egyórai, *mn. d'une heure.*
 Egyre, *ih. continuellement.*
 Egyre-másra, *ih. l'un portant l'autre, l'un dans l'autre.*
 Egyről-egyig, *tous.*
 Egyről-másról, *ih. de diverses choses.*
 Egység, *fn. unité, f.*
 Egység, *nm. ne... pas un. [m.]*
 Egyszarvu, *fn. licorne, f., monocéros,*
 Egyszarvu, *mn. monocère.*
 Egyszem, *fn. as (de carle), m.*
 Egyszemű, *mn. monoculaire.*
 Egyszer, *ih. une fois; un jour; jadis.*
 Egyszeregy, *fn. livret, m.*
 Egyszeres, *mn. simple.*
 Egyszeresítui, Egyszerítui, *cs. simplifier. [de suite.]*
 Egyszeriben, *ih. sur-le-champ; tout*
 Egyszer-mászor, *ih. quelques fois.*
 Egyszerre, *ih. tout à coup.*
 Egyszermind, *ih. en même temps.*
 Egyszerű, *mn. simple.*
 Egyszerűen, *ih. simplement.*
 Egyszerűleg, *ih. simplement.*
 Egyszerűség, *fn. simplicité, f.*
 Egyszerűsítui, *cs. simplifier.*
 Egyszínű, *mn. d'une seule couleur.*
 Egyszótagú, *mn. monosyllabe.*
 Egyszülött, *mn. (fils, fille) unique.*
 Egytagu, *mn. monosyllabe. [pl.]*
 Egytestvérek, *fn. frères germains, m.*
 Együgyű, *mn. niais, sot.*
 Együgyűség, *fn. niaiserie, f.; simplicité, f.*
 Egyúr, *fn. monarque, m.*
 Egyúri, *mn. monarchique.*
 Egyúriság, *fn. monarchie, f.*
 Egyuttal, *ih. en même temps.*
 Együlész, *mn. à une seule place.*
 Együtt, *ih. ensemble, l'un avec l'autre; à la fois; avec. [pathie, f.]*
 Együttérzés, *fn. compassion, sym-*
 Együttműködés, *fn. coopération, f.*

Együttlakás, *fn. cohabitation, f.*
 Együttlét, Együttlétézés, *fn. coexistence, f.*
 Együttországgló, *fn. corrégent, m.*
 Együtturalkodás, *fn. corrégence, f.*
 Együtt utazni, *k. voyager avec qn., accompagner.*
 Együvé, *ih. ensemble.*
 Egyvalaki, *nm. quelqu'un.*
 Egyvalami, *nm. quelque chose.*
 Egyveledni (ik), *k. se mêler de . . .*
 Egyveleg, *fn. mélange; quolibet, m.*
 Egzeugés, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Egzörrenet, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Eh, *isz. hé!*
 Eh, *fn. faim, f.*
 Ehe, *isz. ah! eh! hé! tiens!*
 Ehen, *ih. affamé.* [f.
 Ehenhalás, *fn. mort causée par la faim,*
 Ehenhalni, *k. mourir de faim.*
 Ehen-ni! voicit! void!
 Ehes, *mn. affamé, famélique.*
 Ehesedni (ik), *k. prendre faim.*
 Eheség, *fn. faim, f.*
 Ehetetlen, *mn. qui n'est pas esculent.*
 Ehető, *mn. mangeable; esculent, comestible.*
 Ehezni, *k. avoir faim.*
 Eheztenni, *cs. laisser ou faire jeûner.*
 Ehygomor, *fn. estomac vide, m.*
 Ehhelhalás, *fn. l. Ehenhalás.*
 Ehkór, *fn. boulimie, fn.*
 Ehség, *fn. faim, f.; famine, f.*
 Ehülni, *k. prendre faim.*
 Ehültetni, *cs. l. Eheztenni.*
 Ehol-ni, *isz. void!*
 Ejl *isz. eh!*
 Ej, *fn. nuit, f.*
 Ejbogár, *fn. ver-luisant, m.*
 Ejedény, *fn. vase de nuit, pot de chambre, m.*
 Ejegyen, *fn. équinoxe, m.*
 Ejelezni, *k. veiller, passer la nuit à veiller.*
 Ejelező, *fn. coureur de nuit; promeneur nocturne, m.*
 Ejelleni (ik), *k. il se fait nuit.*
 Ejenként, *ih. pendant la nuit; nuitamment.*
 Ejenkénti, *mn. nocturne.*
 Ejent, *ih. nuitamment.*
 Ejféi, *fn. minuit, m.*
 Ejféli, *mn. de minuit.*
 Ejfélkor, *ih. à minuit.*
 Ejfélmise, *fn. messe de nuit, f.*
 Ejha, *isz. parbleu!*

Ejhajh, *isz. hé! ça! ça!*
 Éji, *mn. nocturne.*
 Éjjel, *fn. la nuit; —, ih. de nuit, nuitamment.*
 Éjjel-nappal, *ih. jour et nuit.*
 Éjjeledni (ik), *k. l. Ejelleni.*
 Éjjelenként, *ih. nuitamment.*
 Éjjelezés, *fn. veille, f.*
 Éjjelezni, *k. l. Éjelezni.*
 Éjjelező, *fn. l. Éjelező.*
 Éjjeli, *mn. nocturne.*
 Éjkóbor, *fn. coureur de nuit, m.*
 Éjnapegyen, *fn. équinoxe, m.*
 Ejnye, *isz. parbleu!*
 Éjör, *fn. garde de nuit, m.*
 Éjsark, *fn. pôle boréal, m.*
 Éjszak, *fn. nord, m.*
 Éjszaka, *fn. nuit, f.*
 Éjszakamerika, *tn. Amérique septentrionale, f.*
 Éjszakánként, *ih. pendant les nuits.*
 Éjszakázni, *k. passer la nuit à veiller.*
 Éjszakkény, *fn. aurore boréale, f.*
 Éjszakszöldi, *fn. habitant du nord, m.*
 Éjszaki, *mn. du nord; septentrional; boréal.*
 Éjszaki aszél, *fn. nord, m., bise, f., borée, aquilon, m.*
 Éjszakmutató, *fn. compas, m.*
 Éj-zakra, *ih. vers le nord.*
 Éjszaktű, *fn. boussole, f., compas, m.*
 Ejtegetés, *fn. déclinaison, f.*
 Ejtegetni, *cs. décliner; laisser tomber l'un après l'autre.*
 Ejteni, *cs. laisser tomber; prononeer; couler au travers d'un tamis.*
 Ejtés, *fn. terminaison, f., cas, m.*
 Ék, *fn. coin, m.; accent, m.; ornement, m.*
 Ékalaku, *mn. cunéiforme.*
 Ékáros, *fn. bijoutier, m.*
 Ékárú, *fn. bijouterie, f.*
 Ékasztal, *fn. toilette, f.*
 Ékdéd, *mn. cunéiforme.*
 Eke, *fn. charrue, f.*
 Ékelni, *cs. enfoncer un coin, cogner.*
 Ékes, *mn. orné.*
 Ékes beszéd, *fn. éloquence, f.*
 Ékesen, *ih. élégamment; éloquentement.*
 Ékesen szóló, *mn. éloquent.*
 Ékesgetni, *cs. orner, parer, décorer.*
 Ékesíteni, *cs. orner, servir d'ornement.*
 Ékeskedni (ik), *k. brüler; faire parade.* [pl.
 Ékesség, *fn. ornement, m.; bijoux, m.*
 Ékesszólás, *fn. éloquence, f.*

Ékesszóló, mn. *éloquent.*

Ékesszav, fn. *manche, m., ou queue, f., de la charrue.* [soc, m.]

Ékevas, fn. *fer de charrue, contre,*

Ékezet, fn. *accent, m.*

Ékezni, cs. l. Ékelni; *accentuer.*

Ékítmeny, fn. *ornement, m.*

Ékíteni, cs. *orner.*

Éként, Ékkép, ih. *après cela.*

Ékkor, ih. *cette fois-ci.*

Ékkoráig, ih. *jusqu'à présent.*

Ékmű, fn. *bijouterie, f.*

Ékszekrényke, fn. *écrin, baguier, m.*

Ékezer, fn. *bijoux, joyaux m. pl.*

Ékeszeréss, fn. *bijoutier; joaillier, m.*

Éktelen, mn. *difforme, déformé; indécent.*

Éktelenít, cs. *défigurer, déparer.*

Éktelenség, fn. *difformité, f., indécence, f.*

Éktelenül, ih. *indécemment.*

Éktartó, fn. *écrin, baguier, m.*

Éktű, fn. *broche, f.*

El! el innen! *allez vous-en! va-t'en!*

El, fn. *tranchant, taillant, fil (ex. d'une épée), m.; pénétration (de la vue, de l'esprit); tête (ex. d'une armée etc.), f.*

Eladás, fn. *vente, f., débit, m.*

Eladdig, ih. *pendant si long temps; si loin.*

Eladni, cs. *vendre.*

Eladó, fn. *vendeur, m.; —, mn. à vendre; vénal; nubil.*

Eladogálni, cs. *vendre successivement.*

Eladósodni (ik), k. Eladósulni, k. *s'endetter.*

Eladósodott, Eladósult, mn. *chargé de dettes, endetté, obéré.*

Elágazás, fn. *ramification, f., embranchement, m.*

Elágazni (ik), ik. *se ramifier; se diviser, se séparer.*

Elaggott, mn. *très-vieux; décrépit.*

Elajándékozni, cs. *faire présent de...*

Elajáulkozni (ik), k. *s'engager.*

Elájulni, k. *s'évanouir.*

Elájult, mn. *évanoui.*

Elakadni, k. *rester enfoncé; s'arrêter; perdre le fil de son discours.*

Elakasztani, cs. *arrêter.*

Elalélni, k. *s'évanouir.*

Elalélt, mn. *évanoui.*

Elaléltás, fn. *évanouissement, m.*

Elaljasodni (ik), Elaljasulni, k. *s'avilir; dégénérer.*

Elállani, k. *s'arrêter; cesser; désalter (son parti); se conserver (des fruits); se désister de qc.*

Elállani, cs. *barrer (le chemin à qn.).*

Elállítani, cs. *étancher (le sang etc.).*

Elálmódozni (ik), k. *passer le temps dans la rêverie.*

Elaleszik, l. Elalunni, k.

Elaladni, cs. *endormir, assoupir, faire dormir.*

Elaludt, mn. *éteint.*

Elalunni(ik), k. *s'endormir; s'éteindre; —, cs. négliger qc. par suite de son sommeil.*

Elalvás, fn. *extinction, f.*

Elámítani, cs. *aveugler; frapper d'étonnement.*

Elámulás, fn. *étonnement, m.*

Elámulni, k. *s'étonner.*

Elannyira, ih. *de telle façon; à tel point, si, si bien; en sorte que...*

Elapadhatlan, mn. *intarissable.*

Elapadni, k. *tarir.*

Elapasztani, cs. *dessécher, tarir.*

Elapritni, cs. *réduire en petites pièces.*

Elapírozni, cs. *dépecer.*

Eláradni, k. *se propager.*

Elárasztani, cs. *comblér de...*

Elákolni, k. *barrer par un fossé.*

Elárolni, cs. *trahir; révéler.*

Elárverezni, cs. *vendre à l'encan ou à l'enchère; liciter.*

Elárvulni, k. *devenir orphelin.*

Elásni, cs. *enfouir, enterrer.*

Elaszonyosítani, cs. *amollir, efféminer.*

Elaszonyosodni (ik), k. *s'amollir, s'efféminer.*

Elátkozni, cs. *maudire; exécrer.*

Elavítani, cs. *user.*

Elavulni, k. *vieillir, s'user; devenir obsolète.*

Elavult, mn. *vieux; obsolète; suranné.*

Elázni (ik), k. *tremper; s'enivrer.*

Eláztatni, cs. *tremper; rouir (du chanvre); noyer.*

Elbágyadni, k. *s'affaiblir.*

Elbágyadt, mn. *languissant, affaibli.*

Elbágyasztani, cs. *affaiblir.*

Elbájolni, cs. *enchanter, charmer.*

Elbámulni, k. *s'étonner.*

Elbeszélés, fn. *narration, f., récit, conte, m.*

Elbeszélni, cs. *conter, raconter; narrer, réciter.*

Elbetegesedni (ik), k. *être toujours souffrant.*

Elbiczegni, k. *s'en aller en boitant.*
 Elbilleni, k. *se renverser.*
 Elbirni, cs. *pouvoir supporter.*
 Elbitangolni, cs. *dissiper, prodiguer.*
 Elbizakodás, fn. *présomption; arrogance, f.* [gant.
 Elbizakodott, mn. *présomptueux; arrogant.*
 Elbizni (magát), vh. *se prévaloir, être présomptueux.*
 Elbizott, l. Elbizakodott.
 Elbizottság, fn. *présomption, f.*
 Elboesátás, fn. *licencement, renvoi, m., relaxation (d'un prisonnier), f.*
 Elboesátni, cs. *congédier; licencier; relâcher; élargir, libérer.*
 Elboesátvány, fn. *lettre de congé, f.*
 Elbódítai, cs. *étourdir; induire en erreur.* [séduire.
 Elbolonástni, cs. *éblouir qn.; tromper.*
 Elbomolni, k. *se dissoudre.*
 Elborítai, cs. *couvrir; inonder.*
 Elborulni, k. *se couvrir; se charger de nuages.*
 Elborzadni, k. *s'effrayer, s'épouvanter.*
 Elbődülai, k. *commencer à rugir.*
 Elbucszni (ik), k. *prendre congé.*
 Elbujdosás, fn. *expatriation, f.*
 Elbujdosni (ik), k. *quitter son pays; s'expatrier.*
 Elbujni (ik), k. *se cacher.*
 Elbukni (ik), k. *tomber; plonger, submerger.*
 Elbuvni (ik), k. l. Elbujni.
 Elcsábitni, cs. *séduire.*
 Elcsalni, cs. (vkit vová) *induire qn. à passer chez...; (vkitöl vmit) arracher qc. à qn., surprendre (ex. le secret).*
 Elcsapni, cs. *jeter, rejeter; chasser qn.*
 Elcsattanni, k. *se débander, se débander; éclater.* [à feu.
 Elcsattantani, cs. *décharger une arme.*
 Elcsavarítai, cs. *tordre.*
 Elcsavarni, cs. *tordre; altérer le sens de qc.* [flâner.
 Elcsavargogni, k. *se promener çà et là.*
 Elcsereélni, cs. *changer; permuter; prendre l'un pour l'autre.*
 Elcserepesedni (ik), k. *se gercer.*
 Elcsattenteni, cs. *décharger.*
 Elcsigázni, cs. *épuiser, harasser.*
 Elcsinálai, cs. *empaqueter; emballer; arranger (une affaire).*
 Elcsipni, cs. *ôter en pinçant; enlever qc. à la barbe de qn.; attraper, prendre.*

Elcsuástni, cs. *défigurer.*
 Elcsüggedni, k. *se décourager.*
 Elcz, fn. *bon-mot.*
 Elczes, mn. *ingénieux; bien trouvé.*
 Elczeseni, ih. *ingénieusement.*
 Elczeskedni (ik), k. *équivoquer sur qc., se moquer agréablement de qc.*
 Eldacsolai, cs. *extorquer par des bravades.*
 Eldégélni, k. *subsister avec peine; vivre péniblement au jour la journée.*
 Eldelet, fn. *agrément, plaisir, m.*
 Eldelni, cs. *jouir de...*
 Eldermedni, k. *s'engourdir.*
 Eldöd, fn. *aïeul, m., aïeux; ancêtres, pères, m. pl.*
 Eldölni, k. *tomber à la renverse; être décidé.*
 Eldönteni, cs. *renverser; décider.*
 Eldöntö, mn. *qui décide, décisif; péremptoire.*
 Eldugdosni, Eldugni, cs. *cacher; celer, receler.*
 Elé, nh. *devant; —, ih. en avant.*
 Elébb, ih. *plus en avant.*
 Elébbállai, k. *s'en aller.*
 Elébbi, stb. l. Elöbbi stb. [etc.).
 Elébeadni, cs. *exposer (ses raisons).*
 Elébeszabni, cs. *prescrire, ordonner.*
 Elébeszátai, cs. *laisser entrer.*
 Eledel, fn. *aliment, m., nourriture, f.*
 Elédig, ih. *jusqu'à présent.*
 Éledni, k. *revivre.*
 Elédesgetni, cs. *éloigner qn. de qc. en l'attirant avec finesse.*
 Elefánt, fn. *éléphant, m.*
 Elefántosont, fn. *ivoire, m.; —, mn. d'ivoire.*
 Elefántosontpor, fn. *noir d'ivoire, m.*
 Elég, mn. *assez, autant qu'il en faut, suffisant.*
 Elégedetlen, mn. *mécontent, malcontent.* [m
 Elégedetlenség, fn. *mécontentement.*
 Elégedett, mn. *content.*
 Elégedettség, fn. *contentement, m.*
 Elégedni (ik), k. *être content.*
 Elégelni, cs. *avoir assez de...*
 Elégendő, mn. *suffisant.*
 Elégendőleg, ih. *suffisamment, assez.*
 Elégendőség, fn. *suffisance, f.*
 Eléggé, ih. *suffisamment.*
 Elégíteni, cs. *contenter.*
 Elégkép, Elégképen, ih. *suffisamment, assez.*
 Elégűg, fn. *suffisance, f.*

Elégséges, mn. *suffisant*.
 Elégsser, ih. *assez souvent*.
 Elégssik, l. Elégedni.
 Elégtelen, mn. *insuffisant*.
 Elégtelenség, fn. *insuffisance, f.*
 Elégtét, Elégtétel, fn. *satisfaction, f.*
 Elégülni, k. *être content*.
 Elégületlen, l. Elégedetlen.
 Elégületlenség, fn. *mécontentement, m.*
 Elégült, mn. *content*.
 Elégültség, fn. *contentement, m.*
 Elegy, mn. *mêlé; mixte; —, fn. mélange, m.*
 Elegyedni (ik), k. *s'immiscer dans ...*
 Elegyes, mn. *mixtionné, mixte*.
 Elegyítai, cs. *mêler; mixtionner*.
 Elegyülni, k. *s mêler*.
 Eleibe, ih. *à la rencontre, au devant de ...*
 Eleinte, Eleintén, ih. *au commencement, d'abord*.
 Eleitől fogva, ih. *depuis le commencement*. [bête].
 Elejteni, cs. *laisser tomber; tuer (une)*
 Élélai, k. *continuer de vivre, prolonger sa vie ou son existence; avoir de quoi vivre*.
 Élelem, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
 Élelemedni (ik), k. *vieillir*.
 Élelemgond, fn. *soucis causés par le besoin, m. pl.*
 Élelemmód, fn. *branche d'industrie, f.*
 Élelempénz, fn. *pension, f.*
 Élelemasz, fn. *aliments, vivres, m. pl.*
 Élelemtár, fn. *magasin de vivres, m.*
 Élelmes, mn. *lucratif; qui sait vivre*.
 Élelmetlen, mn. *pauvre*.
 Élelmezni, cs. *alimenter, entretenir; fournir des vivres à une armée*.
 Élelmezőtiszt, fn. *commissaire des vivres, m.*
 Élelmi, mn. *alimentaire*.
 Éléttesedni (ik), k. *vieillir*.
 Elem, fn. *élément, m.*
 Élem, fn. *temps de la vie, m.*
 Élemedett, mn. *décrépit*.
 Élemedni (ik), k. *vieillir*.
 Élemény, fn. *jouissance; expérience, f.*
 Élemes, mn. *vieux, âge, décrépît*.
 Elemezni, cs. *analyser*.
 Elemi, mn. *élémentaire*.
 Élengeni, k. *vivre péniblement*.
 Elengedni, cs. *remettre; pardonner*.
 Élénk, mn. *vis*.
 Élénkitni, cs. *rendre vis, animé*.
 Élénkség, fn. *vivacité, f.*

Éleny, fn. *oxigène, m.*
 Elenyészni (ik), k. *disparaître; s'écouler*.
 Elenyészteni, cs. *effacer; anéantir; faire cesser*.
 Elepedni, cs. *défaillir, languir*.
 Elereszteni, cs. *laisser partir, faire échapper; relâcher*.
 Elérkezés, fn. *arrivée, venue, f.*
 Elérkezni (ik), k. *arriver*.
 Elérni, cs. *atteindre; y arriver, y parvenir; obtenir*.
 Elérni (ik), k. *être trop mûr; dépasser le terme de sa maturité*.
 Elerőtleníteni, cs. *débilitier*.
 Elért, mn. *trop mûr*.
 Elérzékenyedni (ik), k. *s'attendrir*.
 Elérzékenülai, k. *s'attendrir, s'émouvoir*. [dri]
 Elérzékenyült, mn. *ému, touché, attent*.
 Élés, mn. *tranchant; aigu*. [f. pl.
 Élés, fn. *vie, f.; provisions de bouche*.
 Éleség, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
 Éleselmű, mn. *ingénieux, sagace*.
 Élesés, fn. *chute, f.*
 Élésbajó, fn. *vaisseau aviateur, m.*
 Élésbáz, fn. *magasin de vivres; garde-manger, m.*
 Élésbivatal, fn. *commissariat des vivres, m.*
 Élésítai, cs. *aiguiser*.
 Éléskamra, fn. *dépense, f., garde-manger, m.*
 Élésmester, fn. *munitionnaire, m.*
 Élésmód, fn. *manière de vivre, f.*
 Élesni (ik), k. *tomber par terre*.
 Élesség, fn. *tranchant, taillant, fil, m.; acéré, f.*
 Élesszög, mn. *acutangle; acutangulé*.
 Élestveledni (ik), k. *la nuit approche*.
 Éleszólítai, cs. *appeler*.
 Éleszteti, cs. *vimifier, animer*.
 Élesztő, fn. *ferment, m.; —, mn. vivifiant; rafraîchissant*.
 Élet, fn. *vie, f.*
 Életbér, fn. *rente viagère, f.*
 Életbölcsesség, fn. *connaissance du monde, f., savoir-vivre, m.*
 Életér, fn. *artère, f.*
 Életerő, fn. *force vitale, f.*
 Életfolyam, fn. *cours de la vie, m., carrière, f.*
 Életház, fn. *grenier, m.*
 Élethű, mn. *naturel*.
 Életidő, fn. *durée de la vie, f.*
 Életrás, fn. *biographie, f.*

Életíró, fn. *biographe, m.*
 Életjáradék, fn. *rente viagère, f.*
 Életjelenség, fn. *signe de vie, m.*
 Életképeség, fn. *vitalité, f.*
 Életkor, fn. *âge, m.*
 Életlen, mn. *émoussé; usé.*
 Életlenedni (ik), k. *s'émousser; perdre son fil, son tranchant; s'user.*
 Életmód, fn. *manière de vivre, f.*
 Életmű, fn. *organe, m.*
 Életműves, mn. *organique.*
 Életnagyság, fn. *grandeur naturelle, f.*
 Életnedv, fn. *suc vital, m.; humeur vitale, f.*
 Életnem, fn. *profession, f.*
 Életösvény, fn. *carrière, f.*
 Életrajz, fn. *biographie, f.*
 Életrend, fn. *ordre, règlement de la vie, m.; diète, f.*
 Éltrevaló, mn. *plein de vie; qui sait vivre.*
 Éltrevalóság, fn. *force vitale, f., savoir-vivre, m.*
 Életszabály, fn. *règle de conduite, f.*
 Életszer, fn. *moyen de vivre, m.*
 Életszessz, fn. *esprit vivifiant, m.*
 Élettan, fn. *physiologie, f.*
 Élettelen, mn. *sans vie; impassible.*
 Életteleniség, fn. *absence de la vie, de vivacité; impassibilité, f., flegme, m.*
 Élettudós, fn. *physiologiste, m.*
 Életunottság, fn. *dégoût de la vie, m.*
 Életunt, mn. *las de vivre; blasé.*
 Életveszély, fn. *danger de mort, m.*
 Életvesztés, fn. *peine capitale, f., supplice, m.; mort, f.*
 Eleve, ih. *d'avance.*
 Eleven, mn. *vivant; vif; frais.*
 Elevenedni (ik), k. *renaître à la vie; revivre; se réveiller.*
 Eleveníteni, cs. *vivifier, animer; rafraîchir; récréer.*
 Elevenkék, mn. *d'un bleu vif, azuré.*
 Elevenség, fn. *vie; vivacité; agilité; fraîcheur, f.*
 Elévülni, k. *se prescrire.*
 Elévült, mn. *prescrit.*
 Elfajulás, fn. *dégénération, f.*
 Elfajulni, k. *dégénérer.*
 Elfajzani (ik), k. *dégénérer.*
 Elfáradni, k. *se lasser, devenir las.*
 Elfárasztani, cs. *lasser, fatiguer.*
 Elfeledni, cs. *ouvenir.*
 Elfeledkezni (ik), k. *s'oublier.*
 Elfeledni, cs. *oublier.*
 Elfelejtani, cs. l. Elfeledni.

Elferdíteni, cs. *intervenir; défigurer.*
 Elférni, k. *avoir place.*
 Elfogadható, mn. *acceptable.*
 Elfogadni, cs. *accepter.*
 Elfogadó, fn. *accepteur, m.*
 Elfoglalás, fn. *prise (d'une ville); prise de possession, f.*
 Elfoglalni, cs. *s'emparer; occuper; confisquer; prendre possession de...*
 Elfoglalt, mn. *occupé.*
 Elfogni, cs. *intercepter (des lettres); prendre qn.; faire qn. prisonnier; arrêter; occuper, tenir, remplir (une place).*
 Elfogódás, fn. *serrement, saisissement de cœur, m.*
 Elfogódni (ik), k. *être saisi.*
 Elfogulás, fn. *timidité; prévention, f.*
 Elfogulatlan, mn. *sans préventions; impartial.*
 Elfogulatlanság, fn. *absence de préventions; impartialité, f.*
 Elfogúlni, k. *se prévenir.*
 Elfogúlt, mn. *prévenu.*
 Elfogultság, fn. *engouement, m.; prévention, f.*
 Elfogyasztani, cs. *consumer; dépenser; consommer.*
 Elfogyatkozni (ik), k. *maigrir.*
 Elfogyhatatlan, mn. *inépuisable.*
 Elfogygni, k. *être consommé, dépensé; s'en aller (se dit de l'argent); diminuer, décroître (se dit de la lune); elfogy az ereje, ses forces baissent; maigrir, se consumer.*
 Elfogytani, cs. *supprimer; étouffer.*
 Elfogytódni (ik), k. *être supprimé, étouffé. [passer]*
 Elfolygni, k. *découler; écouler; se*
 Elfordítani, cs. *détourner; faire tourner; tourner (une feuille).*
 Elfordulni, k. *se détourner.*
 Elforgás, fn. *écoulement, cours, m.*
 Elforgatni, cs. *tordre; rouler, tourner (les yeux); tourner (une feuille).*
 Elforogni, k. *s'écouler, se passer.*
 Elfúgni, cs. *emporter en soufflant; esfacer (soufflant).*
 Elgátolni, cs. *entourer par une digue; retrancher.*
 Elgázolni, cs. *écraser du pied; écraser avec sa voiture ou avec son cheval.*
 Elgondolkozni (ik), k. *méditer.*
 Elgondolni, cs. *penser; considérer.*
 Elgőzölni, k. *s'évaporer.*
 Elgyalázni, cs. *outrager, diffamer.*

Elgyalogolni, k. se transporter ailleurs à pied.

Elgyengítlni, cs. affaiblir, énerver.

Elgyepüzni, cs. enfermer d'une haie, enclore. [racines.

Elgyökereznedni (ik), k. pousser des

Elgyöngitni, cs. énerver, affaiblir; débilité.

Elgyöngülés, fn. débilité, f., épuisement, m. [forces.

Elgyöngülni, k. s'affaiblir, perdre ses

Elgyötörni, cs. tourmenter beaucoup.

Elhabarni, cs. fouetter avec le moulinet; parler avec une extrême volubilité. [volubilité.

Elhadarni, cs. parler avec une extrême

Elhagytott, mn. quillé; abandonné.

Elhagyni, cs. quitter, abandonner.

Elhagyott, l. Elhagytott.

Elhagyottság, fn. délaissement, abandon, m.

Elhajítlni, cs. rejeter.

Elhajlani (ik), k. incliner, pencher d'un autre côté; décliner (se dit de l'aiguille).

Elhajlás, fn. éloignement, m., déclinaison de l'aiguille, f.

Elhajtani, cs. partir au grand galop; partir en voiture.

Elhálás, fn. cohabitation, f., coît, m.

Elhalasztani, cs. différer; ajourner.

Elhalasztás, fn. ajournement, m.

Elhallani (ik), k. être accessible à l'oreille.

Elhallgatni, cs. passer sous silence; —, k. se taire.

Elhallgatattni, cs. faire taire.

Elhalmozni, cs. combler.

Elhamarkodni, cs. mettre trop de précipitation à faire, à dire qc.

Elhamvadni, k. se réduire en cendres; s'éteindre.

Elhamvad, mn. réduit en cendres; éteint.

Elhamvasztani, cs. réduire en cendres.

Elhangolni, cs. désaccorder.

Elhangolt, mn. désaccordé; mal disposé.

Elhangulni, k. perdre l'accord; s'altérer, se troubler (se dit de l'humeur).

Elhangzani (ik), k. se taire, expirer, mourir (se dit de sons); cesser de retentir, se perdre (se dit d'un bruit).

Elhanyaglás, fn. négligence, f.

Elhanyagolni, cs. négliger.

Elhanyatlani (ik), k. tomber en décadence.

Elhanyatlott, mn. ruiné; déchu.

Elhánylni, cs. rejeter.

Elhányódni (ik), k. se perdre, être égaré, être perdu.

Elharácsolni, cs. dilapider.

Elharapni, cs. détacher avec les dents; dissimuler (son dépit); avaler (un mot).

Elharapózni (ik), k. s'étendre.

Elhárítlni, cs. détourner, éloigner.

Elhasználni, cs. consommer, user.

Elhatalmasodni (ik), k. gagner du terrain; acquérir plus de force.

Elhatárolni, cs. fixer la limite.

Elhatározni, cs. décider; arranger, fixer.

Elhatározott, mn. résolu, déterminé.

Elhatni, k. pénétrer jusqu'à..., s'étendre.

Elhazudni, cs. nier mensongèrement.

Elhelyezni, cs. ranger, arranger, placer.

Élhetetlen, mn. maladroit; misérable.

Élhetetlenség, fn. manque de savoir faire, m.

Élhetetlenül, ih. maladroitement; misérablement.

Elhibázni, cs. manquer (complètement), se tromper (de chemin etc.).

Elhíni, cs. appeler qn. pour le faire partir. [qc.

Elhinni, cs. tenir pour vraie; croire.

Elhiresedni (ik), k. se rendre célèbre.

Elhiresíteni, cs. rendre célèbre; dif-famer.

Elhiresülni, l. Elhiresedni.

Elhiresztelni, cs. publier, notifier.

Elhitetni, cs. faire croire.

Elhitt, mn. imaginaire.

Elhittség, fn. témérité, f.

Elhordani, cs. emporter; démolir, abattre un édifice.

Elhozni, cs. emporter, emmener; apporter.

Elhullani, k. tomber; périr sur le champ de bataille.

Elhullatni, Elhullasztani, cs. éparpiller; perdre (les poils ou les cheveux).

Elhunyni, k. s'endormir; expirer.

Elhurezolkodni (ik), k. changer de demeure.

Elhurogatni, cs. chasser qn. avec impétuosité.

Elhuzni, cs. *entraîner* (une personne); *écarter* (les rideaux); *exécuter* (un air sur le violon); *soustraire*.
 Elhűlni, k. *se refroidir*, *perdre sa chaleur*; *être frappé de qc.*
 Elhűtlni, cs. *rafrâchir*, *refroidir*.
 Elidegenedni (ik), k. (töl, töl), *s'éloigner de...*
 Elidegenteni, cs. *détourner*, *aliéner*; *faire perdre la bienveillance à...*; *voler*; *vendre*.
 Elidegeníthetlen, mn. *inaliénable*. [f.
 Elidegeníthetlenség, fn *inaliénabilité*,
 Elidegeníthetős, mn. *aliénable*.
 Elidőszólni, k. *se prescrire*.
 Eligazítani, cs. *aplanir*, *arranger*; *renvoyer*; *refuser*.
 Eligazodni (ik), k. *s'orienter*, *se reconnaître dans...*
 Eljlesztteni, cs. *intimider*.
 Elillanni, k. *s'échapper*.
 Elinalni, k. *s'en aller*.
 Elindítati, cs. *mettre en mouvement*.
 Elindulás, fn. *départ*, m.
 Elindulni, k. *partir*; *se mettre en voyage* ou *en marche*.
 Elintézni, cs. *terminer*, *décider*.
 Elismerni, cs. *reconnaître*; *avouer*.
 Eliszonyodni (ik), k. *être saisi d'horreur*. [damner à...
 Elítelni, cs. *décider par sentence*; *condamner*.
 Eljajdulni, k. *s'écrier*.
 Eljárás, fn. *procédure*, f.
 Eljárni, k. *accomplir* (ses devoirs); *vaquer* (à ses affaires); *s'écouler* (se dit du temps).
 Eljátszani (ik), k. *perdre au jeu*; *passer le temps à jouer*; *exécuter un air sur un instrument*.
 Eljegyezni, cs. *fiancer*.
 Eljegyzés, fn. *fiançailles*, pl. f.
 Eljenni sz. *vive* (le)!
 Eljenezni, cs. *crier des vivats*.
 Eljöni, k. *venir*, *arriver*.
 Eljövet, Eljövétel, fn. *venue*, *arrivée*, f.
 Eljutni, k. *parvenir*, *s'étendre jusqu'à*.
 Elkapni, cs. *enlever d'un mouvement rapide*; *prendre*, *saisir*, *happer*.
 Elkarózní, cs. *palissader*; *entourer de pieux*.
 Elkártyázni, cs. *perdre au jeu de cartes*; *passer le temps à jouer*.
 Elkedvetlenedni (ik), k. *être de mauvaise humeur* ou *maldisposé*.
 Elkedvetlenítai, cs. *mettre qn. de mauvaise humeur*, *indisposer*.

Elkelni, k. *se vendre*; *être consommé*.
 Elkényesedni (ik), k. *contracter des habitudes de mollesse*; *se gâter*.
 Elkényeztetni, cs. *gâter*, *dorlôter*.
 Elkéredzeni (ik), k. *demandar la permission de s'éloigner*.
 Elkergetni, cs. *chasser*; *expulser*.
 Elkérni, cs. *demandar* (qc. à qn.).
 Elkerülhetlen, mn. *inévitabile*.
 Elkerülhetlenül, ih. *inévitablement*.
 Elkerülni, cs. *éviter*. [f.
 Elkeseredés, fn. *aigreur*; *exaspération*,
 Elkeserítai, cs. *exaspérer*.
 Elkésni (ik), k. *s'attarder*.
 Elkészítai, cs. *préparer*; *faire*; *construire*. [parer.
 Elkészülni, k. *être fini* ou *fait*; *se préparer*.
 Elkeverni, cs. *mêler*, *entremêler*; *remuer*.
 Elkezdni, cs. *commencer*.
 Elkezdődni (ik), k. *commencer*.
 Elkiáltai (magát), vh. *s'écrier*.
 Elk sértai, cs. *accompagner*.
 Elkívánczozni (ik), k. *désirer de s'en aller*.
 Elkobozni, cs. *confisquer*.
 Elkopás, fn. *détérioration*, f.
 Elkopni (ik), k. *se détériorer par l'usage*; *s'user*.
 Elkoztatni, cs. *user*.
 Elkorcosodás, fn. *dégénération*, f.
 Elkorcosodni (ik), k. *dégénérer*.
 Elkorhadni, k. *pourrir*, *se pourrir*.
 Elkölteni, cs. *dépenser* (de l'argent); *manger*, *boire tout*.
 Elköltőzkodni, Elköltözni (ik), k. *déménager*, *départir*; *émigrer*.
 Elkötni, cs. *panser*, *bander*.
 Elkövetkezni (ik), k. *résulter*; *s'ensuivre*.
 Elkövetni, cs. *commettre*, *faire*.
 Elküldeni, cs. *envoyer*, *expédier*; *renvoyer* (ex. un domestique).
 Elküldő, fn. *expéditeur*, m.
 Elküldötenai, cs. *séparer*.
 Elküldőznai, cs. *séparer*.
 Ellágyítani, cs. *amollir*; *attendrir*, *fléchir*.
 Ellágyulni, k. *s'amollir*; *s'attendrir*.
 Ellakmározni, cs. *dépenser pour des plaisirs de table*.
 Ellankadni, k. *se lasser*.
 Ellankasztai, cs. *lasser*.
 Elláthatlan, mn. *à perte de vue*.
 Ellátai, cs. *pourvoir*, *munir*, *garnir de...*; *fournir qc. à qn.*; *assortir*;

remplir (les fonctions de...); pourvoir à qc.; se charger de qc., ou de qn.; entretenir; —, k. voir.

Ellátásani (ik), k. être visible.

Ellehetni, k. pouvoir rester.

Ellen, nh. contre; sur; à l'encontre de...; —, fn. ennemi; adversaire, antagoniste, m.

Ellenállani, k. résister; s'opposer.

Ellenállhatatlan, mn. irrésistible.

Ellenállhatatlanul, ih. irrésistiblement.

Ellenben, ksz. au contraire, par contre.

Ellenbírálát, fn. anticritique, f.

Ellenes, mn. contraire, opposé; —, fn. adversaire, antagoniste, ennemi, m.

Ellenezni, cs. être contre (une chose), s'y opposer; déconseiller; désapprouver.

Ellenfa, fn. barrière, f.

Ellenfél, fn. adversaire, m., partie opposée ou adverse. [m.]

Ellenhatás, fn. mouvement de réaction,

Ellenható, mn. réactif.

Ellenjegy, fn. contre-marque, f.

Ellenjegyezni, cs. contresigner.

Ellenjegyzés, fn. contre-seing, m. [f.]

Ellenkedés, fn. résistance; taquinerie,

Ellenkedni (ik), k. agacer; contrarier qc., contredire.

Ellenkép, fn. antitype, m. [f.]

Ellenkezés, fn. opposition, dissension,

Ellenkezet, fn. contraste, m.

Ellenkezni (ik), k. s'opposer; repugner à qc.

Ellenkező, mn. opposé; contraire.

Ellenláb, fn. antipode, m.

Ellenlázadás, fn. contre-révolution, f.

Ellenmars, fn. contre-marche, f.

Ellenmérég, fn. antidote, m., contre-poison, m.

Ellenmondani, cs. contredire; protester. [testation, f.]

Ellenmondás, fn. contradiction, pro-

Ellenmondó, fn. contradictoire, m.; —, mn. contradictoire.

Ellenyilatkozat, fn. déclaration réciproque, f.

Ellenyugta, fn. quittance réciproque, f.

Ellenok, fn. raison contraire, f.; argument opposé, m.

Ellenőr, fn. contrôleur, m.

Ellenőrködni (ik), k. contrôler.

Ellenőrség, fn. contrôle, m.

Ellenpárt, fn. parti opposant, m.

Ellenség, fn. ennemi, m. [mitié.]

Ellenséges, mn. hostile; enclin à l'ini-

Ellenségeskedés, fn. hostilité; inimitié, f.

Ellenségeskedni, (ik), k. avoir des dispositions hostiles.

Ellensúly, fn. contre-poids, m.

Ellenszegülni, k. résister.

Ellenszenv, fn. antipathie, f.

Ellenszer, fn. antidote, m.

Ellenszó, fn. objection, exception, f.

Ellentállani, k. résister; s'opposer.

Ellentállás, fn. résistance, f.

Ellentét, fn. antithèse, f.; contraste, m.

Ellentőrekedni, Ellentörni, k. chercher à vaincre la force, les efforts ou les tendances de qc.

Ellenvélemény, fn. opinion contraire, f.

Ellenvetés, fn. objection, f.

Ellenzék, fn. opposition, f.

Ellenezni, l. Ellenezni.

Ellenzés, fn. dissuasion; opposition, f.

Ellenzet, fn. contraste, m.

Ellenző, fn. adversaire, antagoniste, m.; qui sert à empêcher la vue.

Ellenzőbőr, fn. œillère, f.

Ellenződeszka, fn. vanne, pale, f.

Elleni (ik), k. mettre bas, faire des petits; agneler.

Ellépni, cs. couvrir entièrement.

Ellépní, k. passer à pied (devant, auprès de, à côté de...); défilér.

Elléptetni, k. passer à cheval devant qc.; défilér.

Ellesni, cs. apprendre en épiant.

Ellobbanni, Ellobogni, k. cesser de flamber; s'éteindre après une déflagration; brûler ou se consumer rapidement.

Ellódulni, k. s'en aller.

Ellődözni, cs. consommer, épuiser ses munitions en tirant.

Ellős, mn. pleine.

Elmagyarázni, cs. interpréter à faux.

Elmállani (ik), k. se décomposer sous l'influence de l'air.

Elmaradhatlan, mn. — nul, ih. inmanquable (ment).

Elmaradni, k. ne pas venir; ne pas comparaître; manquer; faire attendre; rester en arrière de qn.; ne pas se faire, n'avoir pas lieu; cesser.

Elmarasztalni, cs. convaincre (qn. de qc.).

Elme, fn. raison, f., esprit, sens, m.

Elmebeteg, mn. atteint de manie.

Elmeél, fn. sagacité; subtilité (d'esprit), f.

Elmefuttatás, fn. *jeu d'esprit, m.*
 Elmélni, k. *méditer.*
 Elmélet, fn. *théorie; contemplation, f.*
 Elméleti, mn. *théorique; contemplatif.*
 Elmélkedés, fn. *méditation, f.*
 Elmélkedni (ik), k. *méditer.*
 Elmellőzni, cs. *mettre de côté, à l'écart; passer qc. sous silence, ne pas faire attention à qc.; négliger (qc. ou qn.).*
 Elmélyedni, k. *s'enfoncer.*
 Elméncz, fn. *faiseur d'esprit; bel esprit; mauvais plaisant, m.*
 Elménczkedés, fn. *raillerie, plaisanterie, f.*
 Elménczkedni (ik), k. *dire des bon-mots.*
 Elménczés, fn. *bon-mot, m.*
 Elmenet, fn. *départ, m.*
 Elmenni, k. *s'en aller; partir; passer (devant, auprès de..., à côté de...).*
 Elmerítni, cs. *submerger, noyer.*
 Elmerülni, cs. *k. couler bas; être submergé; être plongé ou absorbé dans ses méditations.*
 Elmés, mn. *plein d'esprit, spirituel; ingénieux.*
 Elméskedni (ik), k. *dire des bon-mots.*
 Elmésség, fn. *esprit; bon-mot, m.*
 Elmesztilemény, fn. *œuvre de l'esprit, production littéraire, f.*
 Elmethetség, fn. *faculté intellectuelle, f., talent, m.*
 Elmetompaság, fn. *hébétéude intellectuelle, f.*
 Elmondani, cs. *raconter, réciter.*
 Elmondhatatlan, mn. *inexprimable.*
 Elmozdítás, fn. *déplacement, m.; disposition, f.*
 Elmozdítani, cs. *déplacer; déposer, destituer; débouter (qn. de sa demande).*
 Elmulás, fn. *disparition, f., écoulement (du temps), m.*
 Elmulasztani, cs. *manquer; négliger, laisser échapper.*
 Elmulasztás, fn. *négligence; perte de temps, f.; manque, abandon, m.*
 Elmulhatlan, mn. *inmanquable, infailible, nécessaire, inévitable.*
 Elmulni (ik), k. *se passer; s'écouler; disparaître; expirer.*
 Elmult, mn. *passé.*
 Elnapolni, cs. *ajourner.*
 Elnémitni, cs. *faire taire.*
 Elnémulni, k. *être frappé de mutisme; se taire subitement.*

Elnevetni (magát), vh. *éclater de rire.*
 Elnézés, fn. *indulgence; rémission; inadvertance, f.*
 Elnézni, cs. *passer, pardonner; saillir (en qc.); —, k. détourner des regards.*
 Élni, k. *vivre; se servir (de qc.); utiliser.*
 Elnök, fn. *président, m.*
 Elnöklet, fn. *préséance, présidence, f.*
 Elnökség, fn. *présidence, f.*
 Elnyerni, cs. *obtenir, impétrer; gagner (qc. à qn.).*
 Elnyesni, cs. *étiéler, écimier (les arbres); découper.*
 Elnyirni, cs. *tondre.*
 Elnyomni, cs. *supprimer; opprimer.*
 Elnyüni, cs. *user (un habit).*
 Eloltani, cs. *éteindre; élancher (la soif).*
 Elolthatlan, mn. *inextinguible.*
 Elolvasni, cs. *finir une lecture.*
 Elomlani (ik), k. *tomber en poussière.*
 Elorozni, cs. *voler.*
 Elosonni, Elusontani, k. *se dérober.*
 Eloszlani (ik), k. *se diviser, se partager; se disperser, se dissoudre.*
 Eloszlatás, fn. *dissolution, f.*
 Eloszlatni, cs. *dissoudre.*
 Elosztani, cs. *diviser, partager; distribuer; répartir.*
 Elosztályozni, cs. *classer.*
 Elosztás, fn. *répartition, division, f.*
 Elosztogatni, cs. *distribuer.*
 Elő, fn. *commencement, m., partie antérieure, f., devant, m.; devancier, m.*
 Elő, ih. *déhors, en avant.*
 Elő, mn. *qui vit; vivant; en vie.*
 Előadni, cs. *exposer; résérer; exécuter.*
 Előállani, k. *paraître; passer devant; se présenter.*
 Előállítani, cs. *faire sortir; produire; procurer; amener; faire comparaître.*
 Előarboez, fu. *mât d'avant, m.*
 Előbb, ih. *avant; plutôt.*
 Előbb utóbb, ih. *tôt ou tard.*
 Előbbeni, mn. *d'autrefois, ci-devant; ancien; précédent.*
 Előbbi, l. Előbbeni.
 Előbbvaló, mn. *préférable, supérieur.*
 Előbérlet, fn. *abonnement, m.*
 Előbérlet, fu. *abonné, m.*
 Előbeszed, fn. *préface, f., avant-propos, m.*
 Előbőr, fn. *mantelet (d'une voiture), m.; prépuce, m.; tablier (de cuir), m.*

Előcsapat, fn. *avant-garde, f.*
 Előcsarnok, fn. *porche, m.*
 Előczikkelyek, fn. t. *les préliminaires, m. pl.* [ancêtres, m. pl.]
 Előd, fn. *prédécesseur, devancier, m.*
 Elődandár, fn. *avant-garde, f.*
 Elődi, fn. *parasite, m.*
 Elődiség, fn. *métier d'un parasite, m.*
 Elődni (ik), k. *vivre aux dépens des autres, vivre en parasite; vivre péniblement.*
 Előénekes, fn. *celui qui entonne un chant; précenteur, m.*
 Előézés, fn. *pressentiment, m.*
 Előfa, fn. *arbre, m.*
 Előfél, fn. *côté de l'effigie, f.*
 Előfelé, ih. *en avant.*
 Előfi, fn. *l'aîné de la famille, à qui appartient le majorat, m.*
 Előfiség, fn. *majorat, m.*
 Előfizetés, fn. *abonnement, m.*
 Előfizetni, cs. *s'abonner; payer d'avance; souscrire.* [m.]
 Előfizető, fn. *abonné, m., souscripteur,*
 Előfogat, fn. *chevaux de relais, m. pl.*
 Előfordulni, k. *être mis en discussion; se trouver, arriver, se faire; être employé (se dit d'un mot).*
 Előgát, fn. *digue, f.*
 Előgyakorlat, fn. *exercice préliminaire, m.*
 Előhad, fn. *avant-garde, f.*
 Előhajtani, cs. *faire avancer la voiture.* [m.]
 Előhaladás, fn. *avancement; progrès,*
 Előhaladni, k. *marcher en avant; faire des progrès, avancer.*
 Előhám, fn. *poitrail, m.*
 Előharczos, fn. *premier combattant; tireur, m.*
 Előhozni, cs. *mentionner; alléguer; produire.*
 Előidőzni, cs. *attirer; engendrer; citer.*
 Elődő, fn. *temps passé, m., antiquité, f.*
 Előítélet, fn. *préjugé, m.*
 Előjáték, fn. *prélude, m.*
 Előjel, fn. *présage, indice, pronostic, m.; auspices, m. pl.*
 Előjog, fn. *prérogative, f.*
 Előjöni, k. *se passer, arriver; sortir, paraître.*
 Előkelő, mn. *notable, distingué, de qualité, d'un rang élevé.*
 Előkép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
 Előkerelkedni (ik), k. *se trouver.*
 Előkoresni, cs. *chercher.*

Előkeríteni, cs. *fournir; procurer.*
 Előkérni, cs. *faire produire, faire montrer.*
 Előkerülni, k. *se trouver.*
 Előkészíteni, cs. *préparer; disposer.*
 Előkészület, fn. *préparation, f., préparatif, m.*
 Előkönyv, fn. *brouillon, m.* [f.]
 Előkor, fn. *temps passé, m.; antiquité,*
 Előkövet, fn. *messenger, avant-coure, m.* [la tête.]
 Előli, nh. *de devant; —, ih. devant; à*
 Előlap, l. *Előfél.*
 Előleg, fn. *d'avance; par anticipation; —, ih. avance, f.*
 Előleges, mn. — *legesen, ih. précédent; préalable (ment), préliminaire (ment).*
 Előlegezés, fn. *avance, f.*
 Előlegezni, cs. *avancer de l'argent (à qn); faire des avances.*
 Előlegezvény, fn. *avance, f.*
 Előlépés, fn. *avancement, m.*
 Előlépni, k. *avancer.*
 Előléptetés, fn. *promotion, f., avancement, m.*
 Előléptetni, cs. *faire avancer.*
 Előlerő, mn. *précoce.*
 Előljáró, fn. *chef; proposé; supérieur.*
 Előljárói, mn. *du magistrat.* [m.]
 Előljáróság, fn. *autorité, f., magistrat,*
 Előlülni, k. *présider.*
 Előmenetel, fn. *avancement, progrès, succès, m.*
 Előmenetes, mn. *profitable, utile.*
 Előmennni, k. *marcher en avant; avancer; faire des progrès.*
 Előmozdítás, fn. *avancement; expédition (d'une affaire).*
 Előmozdítani, cs. *faire avancer; expédier, hâter (une affaire); protéger.*
 Előmozdító, fn. *promoteur, m.*
 Előmutató, fn. *porteur, m.*
 Előny, fn. *avantage, m.*
 Előnyömlni, k. *gagner du terrain; avancer; s'avancer avec force.*
 Előpost, fn. *avant-poste, m.*
 Előpénz, fn. *arrhes, f. pl., avance, f.*
 Előrag, fn. *prothèse, f.*
 Előrajz, fn. *dessin; croquis; programme, m.*
 Előrántani, cs. *arracher et faire sortir ou approcher.*
 Előre, ih. *en avant; d'avance, par avance.*
 Előrelátás, fn. *circospection, f.*

Előrelátó, mn. *prévoyant*; *circonspect*.
 Elősegélni, cs. *aider, secourir, appuyer* qn. (de son influence); *aider* qn. à (avancer); *faciliter* (l'évasion de qn.).
 Elősegíteni, l. Elősegélni.
 Elősielni, k. *arriver, venir à la hâte*.
 Elősködés, fn. *écorniflerie, f.*
 Elősködni (ik), k. *écornifler*.
 Előszeretet, fn. *prédilection, f.*
 Előszin, fn. *avant-scène, f.*
 Előszó, fn. *avant-propos, préambule, m., préface, f.*
 Előszoba, fn. *antichambre, f.*
 Előszócska, fn. *article, m.*
 Először, ih. *premièrement*; *la première fois*.
 Előszóval, ih. *verbalement*.
 Előtáj, fn. *devant, m.*
 Előtálálkozni (ik), k. *se trouver*.
 Előtálálni, cs. *trouver*.
 Előte, fn. *bouchoir, m.*
 Előtér, fn. *devant, m.*
 Előterem, fn. *salle d'attente, f.*
 Előteremni, k. *paraître à l'improviste*.
 Előteremteni, cs. *procurer*.
 Előterjeszteni, cs. *proposer*; *rapporter, référer*.
 Előterjesztés, fn. *proposition, f., récit, rapport, référé, m.*
 Előtétel, fn. *hypothèse, f.*
 Előtt, nb. *avant*; *devant*.
 Előttemezni, cs. *vidimer*.
 Előtünni (ik), k. *paraître, se faire voir*.
 Előugrani (ik), k. *sauter dehors*; *sauter vers qn.*
 Előugratni, cs. *accourir au grand galop*.
 Elővéd, fn. *avant-garde, f.*
 Elővezet, fn. *prédestination, f.*
 Elővenni, cs. *ôter, prendre, tirer, retirer (qc. d'un lieu)*; *avoir recours (à un moyen)*; *réprimander (qn.)*.
 Elővigyázat, fn. *prévoyance*; *précaution, f.*
 Elővinni, cs. *promouvoir*.
 Elővitorla, fn. *ciradière, f.*
 Elővonni, cs. *tirer dehors*.
 Előzékeny, mn. *prévenant, obligeant*.
 Előzetek, fn. *préliminaires*; *antécédents, m. pl.*
 Előzetes, mn. *préliminaire*.
 Előzmény, fn. *prémisse, f.*
 Előzni, cs. *prévenir*; *aller au devant de . . .* [précéder, m.
 Előző, mn. *préventif*; —, fn. *endosseur*
 Előzőleg, ih. *préventivement*; *d'avance*.
 Előzőleui (ik), k. *couvrir de ses flots*.

Előzőnöl, cs. *se repandre en torrents sur . . .*; *inonder, submerger*.
 Elpakolni, cs. *empaqueter*.
 Elpalánkolni, cs. *palissader*.
 Elparancsolni, cs. *faire partir*.
 Elparasztosodni (ik), k. *contracter des manières rustiques*.
 Elpárolgatni, cs. *faire évaporer*.
 Elpárologni, k. *s'évaporer*.
 Elpároltatni, cs. *évaporer*.
 Elpártítani, cs. *déboucher*.
 Elpártolni, k. *désertir, abandonner son parti, apostasier*.
 Elpattanni, k. *se crever*.
 Elpattantani, cs. *crever*.
 Elpazarolni, Elpazérolni, cs. *dissiper, prodiguer*.
 Elperdülni, k. *s'en aller en tournoyant*.
 Elperegni, k. *s'égrener*; *continuer de rouler*.
 Elpergetteti, Elpergetni, cs. *faire tourner en rond*.
 Elpirulni, k. *rougir de honte, de pudeur*; *avoir honte*.
 Elpiszkitni, cs. *salir*.
 Elpiszkulni, k. *se salir*.
 Elporlani (k), k. *se réduire en poussière*.
 Elpuhulás, fn. *amollissement, m.*; *effémination, f.*
 Elpuhulni, k. *s'amollir*; *s'efféminer*.
 Elpuhult, mn. *efféminé*.
 Elpuhultság, fn. *effémation, f.*
 Elpukkadni, Elpukkanni, k. *se crever*.
 Elragadás, fn. *enlèvement, rapt, m.*
 Elragadni, k. *être contagieux*; —, cs. *arracher, enlever, ravir*; *entraîner*; *transporter, extasier*.
 Elragadtatás, fn. *extase, f.*
 Elragadtatni (ik), k. *s'extasier*.
 Elraggni, cs. *détruire en rongant*; *corroder*. [ordre.
 Elrakni, cs. *ôter, enlever*; *mettre en*
 Elrakodás, fn. *emballage, m.*
 Elrakodni (ik), k. *empaqueter, emballer*.
 Elrándulni, k. *aller, partir en voiture*.
 Elrántani, cs. *emporter violemment*.
 Elrejténi, cs. *cacher, céler, receler*.
 El ejtőzni (ik), k. *se cacher*; *se dérober*.
 Elrekedni, k. *s'enrouer*; *s'arrêter*.
 Elrekeszteni, cs. *fermer, barricader*; *encombrer*; *embarrasser*.
 Elrémíténi, cs. *intimider*.
 Elrémüléni, k. *s'effrayer*.
 Elrendelni, cs. *ordonner*; *instituer*.

Elrendezni, *cs. mettre en ordre; ranger.*
 Elrezzenteni, *cs. chasser.*
 Elriasztani, *cs. chasser.*
 Elrikkantani (magát), *vh. s'écrier.*
 Elromlani (ik), *k. se gâter; se déteriorer.*
 Elrontani, *cs. gâter; corrompre; ruiner.*
 Elrugaskodni (ik), *k. s'enfuir.* [m.
 Elsajátítás, *fn. appropriation, f.; vol.*
 Elsajátítani, *cs. s'approprier; voler.*
 Elsarkalni, *k. s'enfuir.* [dépérir;
 Elsatnyulni, *k. se flétrir, se faner.*
 Elsietni, *k. s'en aller à la hâte.*
 Elsikkasztani, *cs. soustraire; supprimer frauduleusement.*
 Elsikoltani (magát), *vh. s'écrier.*
 Elsilányodni (ik), *k. dépérir.*
 Elsimítani, *cs. cacher, supprimer, pallier; aplanir (une affaire); accommoder (un différend).*
 Elsompolyogni, *k. s'en aller.*
 Elsovárogni, *k. désirer ardemment de s'en aller.*
 Elsózni, *cs. saler trop.*
 Első, *mn. premier.*
 Elsőbbség, *fn. préférence; priorité, f.*
 Elsőszülött, *mn. premierné, aîné.*
 Elsőszülöttség, *fn. primogéniture, f.*
 Elsudamlani (ik), *k. partir comme un éclair.*
 Elsuranni, *k. passer avec bruit.*
 Elsuranni, *k. passer comme un trait.*
 Elsusolni, *cs. céler, cacher, supprimer.*
 Elstülni, *k. brunir, se hâler; rôtir trop; se rôtir; frère, cuire trop; se décharger; réussir.*
 Elstülyedni, *k. s'affaisser (d'un édifice), s'enfoncer; aller au fond; couler bas, se perdre (se dit d'un navire); s'abaisser.*
 Elstütni, *cs. décharger (une arme à feu); brunir, hâler la peau (se dit du soleil); rôtir, frire, cuire trop. [user.*
 Elszagatni, *cs. déchirer par l'usage.*
 Elszakadás, *fn. déchirement, m.; défection, apostasie, f.*
 Elszakadni, *k. se déchirer par l'usage, s'user; se séparer; se rompre (se dit d'un fil); abandonner son parti; apostasier.*
 Elszakasztani, *cs. déchirer; rompre (un fil); séparer.* [fil].
 Elszakítani, *cs. déchirer, rompre (un fil).*
 Elszaladni, *k. s'enfuir.*
 Elszalasztani, *cs. laisser s'échapper; négliger, laisser échapper.*

Elszállani, *k. s'envoler.*
 Elszállítani, *cs. transporter (en voiture); expédier, envoyer.*
 Elszámlálni, *cs. énumérer.*
 Elszándékozni (ik), *k. vouloir s'en aller, vouloir partir.*
 Elszánni (magát), *vh. se résoudre.*
 Elszánt, *mn. résolu.*
 Elszántság, *fn. résolution, f.*
 Elszaporázni, *cs. reculer avec une grande volubilité.*
 Elszármazni (ik), *k. établir son domicile en un autre lieu.*
 Elszédíteni, *cs. donner des vertiges; étourdir; séduire, tromper.*
 Elszedni, *cs. enlever; ôter; desservir (la table).*
 Elszédülni, *k. être pris d'un vertige.*
 Elszegődni (ik), *k. s'engager; entrer en service.* [siper.
 Elszéledni, *k. se disperser; se dissiper.*
 Elszélesíteni, *cs. disperser.*
 Elszenderedni (ik), *k. s'assoupir; s'endormir.*
 Elszenderegni, *k. s'assoupir.*
 Elszenderíteni, *cs. endormir, assoupir.*
 Elszenvedni, *k. souffrir.*
 Elszerezni, *cs. réussir à mettre, à placer; aider à placer; procurer une place; amener des acheteurs.*
 Elszigetelés, *fn. isolation, f.*
 Elszigetelni, *cs. isoler.*
 Elszigeteltség, *fn. isolement.*
 Elszivelni, *cs. supporter, tolérer.*
 Elszokni (ik), *k. se désaccoutumer.*
 Elszoktatni, *cs. désaccoutumer; sevrer (un enfant).*
 Elszorítani, *cs. serrer (le cœur); causer de l'angoisse; déplacer.*
 Elszórni, *cs. disperser; éparpiller.*
 Elszorulni, *k. être serré.* [f.
 Elszökés, *fn. évasion, suite; désertion.*
 Elszökni (ik), *k. s'échapper; désertir.*
 Elszöktetni, *cs. aider qn. à s'enfuir.*
 Elszörnyedni, *k. être saisi d'horreur.*
 Elszunnyadni, *k. s'assoupir.*
 Elszuszakolni, *cs. cacher.*
 Elszüretelni, *k. achever la vendange.*
 Eltagolni, *cs. démembrer; bétonner.*
 Eltakarítani, *cs. ôter, enlever; celer; ruser.*
 Eltakarni, *cs. couvrir.*
 Eltakarodni (ik), *k. s'en aller.*
 Eltalálni, *cs. atteindre; toucher le but; trouver; faire un portrait ressemblant; deviner (une chose).*

Eltántorodni (ik), k. *chanceler; trébucher.*
 [celants.
 Eltántorogni, k. *s'en aller à pas chan-*
 Eltanulni, ca. *apprendre (qc. de qn.).*
 Eltapodni, ca. *écraser du pied.*
 Eltartani, ca. *soutenir; nourrir, sus-*
tenir, alimenter.
 Eltartani, k. *durer, tenir; persister.*
 Eltavolitni, ca. *éloigner.*
 Eltávozni (ik), k. *s'en aller, partir;*
s'éloigner.
 Eltávosztatni, ca. *éloigner; détourner.*
 Eltelni (ik), k. *se remplir; s'écouler.*
 Eltenni, ca. *mettre de côté; déplacer;*
ôter, éloigner; conserver (pour un
usage futur); mettre (dans...);
empocher.
 Eltépdelni, ca. l. Eltépni.
 Eltépni, ca. *déchirer, lacérer, dilacérer.*
 Eltéritni, ca. *détourner, éloigner.*
 Eltérni, k. *se détourner; décliner, s'é-*
carter de la règle; avoir place de-
dans.
 Eltérülni, k. *s'étendre.*
 Eltes, mn. *âgé, avancé en âge, vieux.*
 Eltesedni (ik), k. *vieillir.*
 Eltesség, fn. *âge avancé, m.*
 Eltetni, ca. *vivifier; nourrir; porter*
un toast (à qn.).
 Eltető, mn. *vivifiant.*
 Eltévedni, k. *s'égarer.*
 Eltéveszteti, ca. *manquer; se tromper*
(de chemin); confondre.
 Eltiltani, ca. *défendre, prohiber; sup-*
primer.
 Eltiporni, ca. *écraser du pied.*
 Eltisztalni, k. *s'en aller.*
 Eltolni, ca. *déplacer en poussant.*
 Eltökélés, fn. *résolution, f.*
 Eltökélni, ca. *résoudre, décider.*
 Eltökélt, mn. *résolu.*
 Eltökéltség, fn. *résolution, f.* [à qc.
 Eltölteni, ca. *remplir; passer le temps*
 Eltörleszteti, ca. *abolir, abroger.*
 Eltörni, ca. *casser, briser.*
 Eltörni (ik), k. *se briser.*
 Eltörődni (ik), k. *perdre ses forces,*
s'affaiblir.
 Eltörődött, mn. *qui a perdu ses forces.*
 Eltörőlni, ca. *effacer; faire cesser.*
 Eltukumálni, ca. *supprimer.*
 Eltulajdonítani, ca. *dérober, voler.*
 Eltűnni (ik), k. *disparaître.*
 Eltűrni, ca. *tolérer.*
 Elűnni, ca. *se dégouter de qc.; —, vl.*
s'ennuyer.

Elutalni, ca. *refuser.*
 Elutasitni, ca. *renvoyer, refuser.*
 Elutazni (ik), k. *partir pour faire un*
voyage; aller faire un voyage; —,
ca. dépenser en voyage.
 Elül, ih. *devant; à la tête; par le*
devant.
 Elülről, ih. *par le devant.*
 Elűtni, ca. *servir (la balle); parer, dé-*
tourner (un coup); couper, emporter
(une carte); sonner; enlever (qc. à
la barbe de qn.); —, k. ne pas res-
sembler à...
 Elv, fn. *principe, m.*
 Elv, fn. *jouissance, f., agrément, m.*
 Elvadítai, ca. *effaroucher.*
 Elvadítai, k. *s'effaroucher.*
 Elvágatni, k. *partir au grand galop.*
 Elválás, fn. *séparation, f.; divorce, m.*
 Elválasztani, ca. *séparer; rompre le*
mariage; choisir, élire; sevrer (un
enfant, un veau).
 Elvállalni, ca. *accepter, se charger de...*
 Elválai (ik), k. *se séparer; divorcer;*
majd elválai, cela se verra; on
verra.
 Elvégre, ih. *à la fin, enfin.*
 Elvéghedni (ik), k. *vieillir.*
 Elvenni, ca. *enlever, ôter; prendre;*
saisir; prendre (une femme), se
marié.
 Elverni, ca. *chasser qn.; donner à qn.*
une volée de coups de bâton; jouer
un morceau de musique (sur le clave-
cin); sonner (se dit d'horloge).
 Elveszni, k. *se perdre; périr.*
 Elvesztegetni, ca. *prodiguer, dissiper.*
 Elveszteni, ca. *perdre; mettre à mort;*
tuer; empoisonner.
 Elvetelés, fn. *avortement, m.*
 Elvetélni, k. *avorter.*
 Elvetemedett, mn. *impie, scélérat, per-*
vers, infâme.
 Elvetemedettség, fn. *impiété, pervers-*
sité, f.
 Elvetemedni (ik), k. *s'abaisser.*
 Elvetni, ca. *rejeter; semer; avorter.*
 Elvétni, ca. *se méprendre; manquer.*
 Elvétni, ih. *par mégarde; parfois.*
 Elvezés, fn. *jouissance, f., usage, m.*
 Elvezet, fn. *agrément, plaisir.*
 Elvezni, ca. *jouir de...*
 Elviharanni (ik), k. *s'apaiser, se co-*
mer (se dit de la tempête).
 Elvileg, ih. *en principe.*
 Elvinni, ca. *emporter.*

Elviríttni, Elvirúlni, k. *déflourir*; *se faner*.
 Elviselhetetlen, mn. *insupportable*.
 Elviselni, cs. *supporter*; *user en portant (un habit)*.
 Elviselt, mn. *usé*. [qn.]
 Elvitatni, cs. *disputer, contester qc. à*
 Elvitorláznai, k. *faire voile*.
 Elvonni, cs. *ôter, tirer; retenir, empêcher; abstraire*.
 Elvont, mn. *abstrait*.
 Elvonulni, k. *se retirer; s'en aller*.
 Elvonultság, fn. *vie retirée, solitude, f.*
 Elvonva, ih. *abstraitement*.
 Elvrokon, mn. *qui a les mêmes principes; du même parti*.
 Elzálogolni, Elzálogosítani, cs. *engager, mettre en gage; hypothéquer*.
 Elzárkozni (ik), k. *s'enfermer*.
 Elzárni, cs. *fermer, barrer; enfermer; arrêter (par une digue)*.
 Elzavarni, cs. *troubler; chasser*.
 Elzugni, k. *s'apaiser, se calmer (se dit de la tempête)*.
 Elzsibbadni, k. *s'engourdir; elzsibbadt a lábam, j'ai la jambe engourdie*.
 Ember, fn. *homme, m.*
 Emberbarát, fn. *philanthrope, m.*
 Embereküni (ik), k. *entrer dans l'âge viril*.
 Emberekölötti, mn. *surhumain*.
 Embergyűlölő, fn. *misanthrope, m.*
 Emberi, mn. *humain*; — leg, ih. *avec humanité*.
 Embériség, fn. *humanité, f.*
 Emberke, fn. *petit homme, m.*
 Emberkerülés, fn. *crainte des hommes; anthropophobie; sauvagerie, f.*
 Embékor, fn. *âge d'homme; âge viril, m.*
 Embékorú, mn. *pubère; nubile*.
 Embémagasságu, mn. *de la hauteur d'un homme*.
 Embérmódra, ih. *virilement*.
 Embérmem, fn. *genre humain, m.*
 Embérnyi ember, un *homme adulte*.
 Embérség, fn. *humanité; réputation; urbanité, f.*
 Embérségés, mn. *humain; honnête*.
 Embérségtelen, mn. *sans complaisance*.
 Embérszerető, fn. *philanthrope, m.*
 Embérszerű, mn. *humain*
 Embérszólás, fn. *médiosance, f.*
 Embérszóló, fn. *mauvaise langue, f.*
 Embértan, fn. *anthropologie*.
 Embértárs, fn. *prochain, m.*

Embertelen, mn. *inhumain, brutal*.
 Embértelenség, fn. *inhumanité, brutalité, f.*
 Embértelentűl, ih. *avec barbarie*.
 Embértűl, ih. *virilement; avec courage*
 Embértülés, fn. *incarnation, f.*
 Éme, fn. *femelle, f.*
 Émediszno, fn. *truie; laie, f.*
 Émelet, fn. *étage (d'une maison), m.*
 Émelgetni, cs. *lever une chose pesante, soulever*.
 Émelkedés, fn. *élévation, ascension; progression, f.*
 Émelkedett, mn. *élevé*.
 Émelkedettség, fn. *proéminence; saillie; hauteur, f.; élan, essor (de la pensée), m.*
 Émelkedni (ik), k. *s'élever; hausser*.
 Émelkedő, mn. *progressif; montant; ascendant*.
 Émellett, ih. *outre cela; de plus*.
 Émeli, cs. *lever; couper (les cartes); relever (la beauté); élever*.
 Émelőcsiga, fn. *cric, engin, m.*
 Émelt, mn. *élevé*.
 Émeltmű, fn. *relief, m.*
 Émeltség, fn. *saillie, éminence (de terre); emphase, f.*
 Émelyű, fn. *levier, m*
 Émelvény, fn. *ce qu'on ôte de dessus, m.; échafaudage, échafaud, tréteau, m.* [goût.]
 Émelyedni (ik), k. *éprouver un de-*
 Émelyegni, k. *avoir mal au cœur; avoir envie de vomir*.
 Émelygés, fn. *nausée, f., dégoût, m.; envie de vomir, f.*
 Émelygős, mn. *nauséux*.
 Émelyíteni, cs. *faire mal au cœur; dégoûter*. [en deg.]
 Émerie, ih. *vers moi; de ce côté-ci*;
 Émészteti, cs. *digérer; consommer*.
 Émésztés, fn. *digestion; consommation*.
 Émésztetlen, mn. *mal digéré*.
 Émésztethetetlen, mn. *indigeste*.
 Émésztethetlenség, fn. *indigestion, f.*
 Émésztő, fn. *consommateur, m.*
 Émésztő, mn. *consomptif*.
 Émésztőszér, fn. *moyen, agent qui aide la digestion, m.* [chagrin.]
 Émésztődni (ik), k. *se consumer*.
 Émez, nm. *ce, cet, celle, celui-ci, celle-ci, ceci*.
 Émide, ih. *ici, de ce côté*.
 Éminnen, ih. *d'ici*.
 Émitt, ih. *ici, en ce lieu; voici*.

Emlegetni, *cs. mentionner.*
 Emlék, *fn. souvenir, m.; monument, m.*
 Emlékezés, *fn. souvenir, m., réminiscence, f.* [f.
 Emlékezet, *fn. souvenir, m.; mémoire,*
 Emlékezetes, *mn. mémorable, remarquable.* [f.
 Emlékezetesség, *fn. chose remarquable,*
 Emlékeztelen, *mn. immémorial.*
 Emlékezni (ik), *k. se souvenir de . . .*
 Emlékestetni, *cs. faire souvenir qn. de . . . ; remettre en mémoire.*
 Emlékirat, *fn. mémoire, m.*
 Emlékljel, *fn. monument, m.*
 Emlékkő, *fn. monument, m.*
 Emlékkönyv, *fn. album, m.*
 Emlékmondat, *fn. devise, f.*
 Emlékpénz, *fn. médaille, f.*
 Emlény, *fn. souvenir, m.*
 Említeni, *cs. mentionner, faire mention.*
 Említés, *fn. mention, f.*
 Említett, *mn. mentionné, sxdit.*
 Emlő, *fn. mamelle, f., sein, m.*
 Emlőbütykő, *fn. mamelon, télin, bout de sein, m.*
 Emlők, *mn. mamelu.*
 Emlős, *mn. mammière.*
 Emlősallat, *fn. mammifère, m.*
 Emse, *fn. true, f.*
 Emtestvér, *fn. frère ou sœur de lait.*
 Emtetni, *cs. allaiter.*
 En, *nm. je, moi; én magam, moi-même.*
 Enek, *fn. chanson, f.; air; cha t, m.*
 Enekdarab, *fn. pièce de musique vocale, f.*
 Enekelhető, *mn. qui peut être chanté.*
 Enekelni, *cs. és k. chanter.*
 Enekes, *fn. chanteur, m.; — nő, fn. chanteuse; cantatrice, f.*
 Enekkar, *fn. chœur, m.*
 Eneklezke, *fn. leçon de chant, f.*
 Enklés, *fn. chant, m.*
 Enkszó, *fn. chant, m.*
 Enkszene, *fn. musique vocale, f.*
 Enkzet, *fn. mélodie, f.*
 Engedékeny, *mn. flexible; indulgent.*
 Engedékeny-és, *fn. indulgence, f.*
 Engedékenyül, *ih. avec indulgence.*
 Engedelem, *fn. permission, f.; par-*
don, m.
 Engedelmes, *mn. obéissant.*
 Engedelmeskedés, *fn. obéissance, f.*
 Engedelmeskedni (ik), *k. obéir.*
 Engedelmeség, *fn. obéissance, f.*
 Engedély, *fn. concession; permission, f.; autorisation, f.*

Engedetlen, *mn. désobéissant.*
 Engedetlenség, *fn. désobéissance, f.*
 Engedmény, *fn. concession; cession, f.*
 Engedményes, *fn. cessionnaire, m.*
 Engedményezni, *cs. concéder; octroyer; céder.*
 Engedni, *k. se défaire; se relâcher; céder; se dégeler; —, cs. laisser faire, permettre; rabattre qc. sur le prix.*
 Engedő, *mn. flexible.*
 Engedvény, *fn. cession écrite, f.*
 Engedvényezni, *cs. céder.*
 Engem, *nm. me, moi.*
 Engesztetlén, *mn. qui n'est pas reconcilié.*
 Engesztelhetlen, *mn. irréconciliable.*
 Engesztelhetlenség, *fn. opiniâtreté implacable, f.*
 Engesztelhető, *mn. réconciliable.*
 Engesztelni, *cs. réconcilier; apaiser.*
 Engesztelő, *mn. conciliant; conciliateur.*
 Engesztelődés, *fn. réconciliation, f.*
 Ennélfogva, *ih. en conséquence.*
 Enni (eszik), *k. és cs. manger; ehetném, j'ai faim.*
 Ennivaló, *mn. comestible.*
 Ennyi, *mu. tant.*
 Ennyire, *ih. si loin.*
 Ennyiszor, *ih. tant de fois.*
 Enyeg, *fn. mucosité, f.*
 Enyeges, *mn. muqueux.*
 Enyegetni, *cs. cacher, céler.*
 Enyelegni, *k. soldátr.*
 Enyeltés, *fn. soldátrerie, f., caresses, f. pl.*
 Enyeltő, *mn. soldátr.*
 Enyeltős, *mn. badin.*
 Enyém, *nm. mien, mienne.*
 Enyészet, *fn. déperissement, m.; putréfaction, f.*
 Enyésztes, *mn. putrescible; passager; périssable.*
 Enyészni (ik), *k. disparaître.*
 Enyészteni, *cs. annuler.*
 Enyezni, *cs. pallier.*
 Enyh, *fn. indulgence, douceur, f.; calme, m.*
 Enyhe, *mn. doux, bénin.*
 Enyheszteti, *cs. adoucir; mitiger.*
 Enyhely, *fn. lieu de repos, m.* [f.
 Enyhital, *fn. boisson rafraîchissante.*
 Enyhítni, *cs. adoucir, mitiger, calmer.*
 Enyhítoz, *fn. calmant, sédatif, an-*
din, m.

Enyháló, *fn.* soulagement, *m.*
 Enyhülni, *k.* s'adoucir, s'apaiser, se calmer.
 Enyim, *nm.* mien, mienne.
 Enyv, *fn.* colle, *f.*
 Enyves, *mn.* enduit de colle.
 Enyvezni, *cs.* coller.
 Enyvőző, *fn.* fabricant de colle, *m.*
 Ép, *mn.* qui est dans un état d'intégrité parfaite; sain et sauf.
 Epe, *fn.* bile, *f.*, fiel, *m.*
 Epedező, *mn.* languissant.
 Epedni, *k.* languir; éprouver un désir ardent.
 Epekedés, *fn.* affliction profonde, *f.*
 Epekedni (ik), *k.* s'affliger.
 Epekórság, *fn.* jaunisse, *f.*
 Epekórságos, *mn.* bilieux.
 Epeláz, *fn.* fièvre bilieuse, *f.*
 Epemirigy, *fn.* choléra-morbus, *m.*
 Épen, *ih.* sain et sauf, intact; justement, précisément; exactement, même.
 Épen-nem, *ih.* point du tout.
 Éppenséggel, *ih.* absolument.
 Eper, *fn.* fraise, *f.*; mûre, *f.*
 Eperfa, *fn.* mûrier, *m.*
 Épés, *mn.* bilieux; cholérique.
 Épésítni, *cs.* pénétrer de fiel. [*m.*
 Épesség, *fn.* tempérament atrabilaire,
 Épeszteni, *cs.* affliger.
 Építeni, *cs.* construire, bâtir, édifier.
 Építés, *fn.* construction, *f.*
 Építésmód, *fn.* façon de bâtir, *f.*
 Építész, *fn.* architect, *m.*
 Építészeti, *fn.* architecture, *f.*
 Építgetni, *cs.* bâtir, édifier (toujours ou successivement).
 Építkezés, *fn.* bâtisse, *f.*
 Építmény, *fn.* bâtiment, *m.*
 Építeni, *cs.* construire, bâtir, édifier.
 Építő, *fn.* architecte; propriétaire qui fait bâtir, *m.*
 Építőmester, *fn.* architect, *m.*
 Építőmesterség, *fn.* architecture, *f.*
 Építető, *fn.* propriétaire qui fait bâtir.
 Épség, *fn.* intégrité, *f.* [*m.*
 Épséges, *fn.* entier, sain et sauf, intact.
 Éprészni, *k.* recueillir des fraises.
 Éprezni, *k.* manger des fraises.
 Épület, *fn.* édifice, *m.*
 Épületes, *mn.* édifiant.
 Épületfa, *fn.* bois de construction, *m.*
 Épületrajz, *fn.* plan d'un bâtiment, *m.*
 Épületszer, *fn.* matériaux de construction, *m.* pl.

Épülni, *k.* être construit, bâti; se re-bâtir, se refaire; reprendre ses forces, se remettre; être édifié; être fondé.
 Ér, *fn.* veine, artère, *f.*; source, fontaine, *f.*, ruisseau, *m.*
 Érdaganat, *fn.* tumeur vasculaire, *f.*
 Érez, *fn.* métal; —, *mn.* de métal, métallique.
 Érezelni, *cs.* métalliser.
 Érezér, *fn.* veine métallique, *f.*
 Érezes, *mn.* métallique.
 Érezéle, *mn.* minéral; métallique.
 Érezonál, *fn.* fil métallique, *m.*
 Érezmosás, *fn.* lavage des mines, *m.*
 Éreznemű, *mn.* minéral; métallique.
 Érczolvasztás, *fn.* fusion des métaux, *f.*
 Érczolvasztó, *fn.* fonderie (de métaux), *f.*
 Érczsodrony, *fn.* fil métallique, *m.*
 Érczzsin, *fn.* couteur métallique, *f.*
 Ércztan, *fn.* métallurgie, *f.*
 Ércztörő, *fn.* bocardeur; bocard, *m.*
 Ércztudomány, *l.* Ércztan.
 Ércztudós, *fn.* métallurgiste, *m.*
 Érczválasztó, *fn.* trieur, *m.* [*tée, f.*
 Érczvirág, *fn.* spath, *m.*, pierre feuille
 Erdei, *mn.* sibestre.
 Erdeibika, *fn.* ure, laureau sauvage, *m.*
 Erdeikakas, *fn.* coq de bruyère, *m.*
 Érdek, *fn.* intérêt, *m.*
 Érdekelni, *cs.* intéresser; concerner.
 Érdekes, *mn.* intéressant.
 Érdektárs, *fn.* co-intéressé, *m.*
 Érdektelen, *mn.* désintéressé; indifférent. [*intéressément, m.*
 Érdektelenség, *fn.* indifférence; dés-
 Erdély, *tn.* Transylvanie, *f.*
 Erdélyi, *mn.* transilvain; —, *fn.* Transilvain, *m.*
 Érdem, *fn.* mérite, *m.*
 Érdemdús, *mn.* plein de mérite.
 Érdemelni, *cs.* mériter.
 Érdemes, *mn.* méritoire; plein de mérite.
 Érdemesítni, *cs.* juger digne de . . .
 Érdemesülni, *k.* se rendre digne de . . .
 Érdemetlen, *mn.* indigne de . . .; — *il.*
 ih. sans l'avoir mérité.
 Érdemi, *mn.* — illog, *ih.* méritoire; méritoirement.
 Érdemleges, *mn.* méritoire.
 Érdemlős, *fn.* mérite, *m.*; gain, *m.*
 Érdemletlen, *mn.* immérite.
 Érdemletlenül, *ih.* sans l'avoir mérité.
 Érdemlett, *mn.* mérite.

- Erdempénz, fn. *médaille d'honneur, f.*
 Erdemtelen, mn. *indigne (de . . .)*.
 Erdemteljes, mn. *plein de mérite.*
 Erdemült, mn. *émérité.*
 Erdes, mn. *rude, scabre, âpre.*
 Erdesség, fn. *rudesse, âpreté, f.*
 Erdész, fn. *forestier, m.*
 Erdésszet, fn. *département des forêts, m.; ce qui concerne les forêts.*
 Erdészeti, mn. *forestier; de forêt.*
 Erdészetiileg, ih. *d'après les principes forestiers.*
 Erdő, fn. *forêt, f.*
 Erdőcsősz, fn. *garde forestier; garde-bois, m.*
 Erdőfelügyező, fn. *inspecteur d'une forêt, m.*
 Erdőhivatal, fn. *administration, f., ou département des forêts, m.*
 Erdőigazgató, fn. *inspecteur d'une forêt, m.*
 Erdőkerülő, fn. *garde-forestier, m.*
 Erdőmester, fn. *inspecteur des forêts, m. [boisé.]*
 Erdős, mn. *couvert, garni de bois.*
 Erdősség, fn. *forêt, f.; bois, m.*
 Erdőszél, fn. *lisière d'un champ couverte d'arbres, f.*
 Erdőszemle, fn. *inspection d'une forêt, f.; récolement, m.*
 Erdőtán, fn. *science forestière, f.*
 Erdőügylet, fn. l. Erdőfelügyező.
 Erdővadász, fn. *forestier, m.*
 Erdővágás, fn. *abatage, m.; vente, assiette, coupe, f.*
 Eredendő, mn. — bűn, *péché héréditaire, originel, f.*
 Eredet, fn. *origine, f.*
 Eredeti, fn. *originel, m.; —, mn. originnaire; originel; primitif; original.*
 Eredetiség, fn. *originalité, f.*
 Eredmény, fn. *résultat, m.*
 Eredni, k. *provenir; prendre origine; résulter.*
 Eregetni, cs. *laisser échapper (l'un après l'autre).*
 Ereklýe, fn. *relique, f.*
 Érelem, fn. *maturité, f.*
 Erély, fn. *énergie, f.; — es, mn. énergique.*
 Erélyesen, ih. *énergiquement.*
 Erélyesség, fn. *énergie, f.*
 Érem, fn. *monnaie; médaille, f.*
 Éremtan, fn. *numismatique, f.*
 Erény, fn. *vertu, f.*
 Erény, fn. *platine, f. (métal).*
 Erényes, mn. *vertueux.*
 Erényteli, mn. *vertueux.*
 Erényszet, fn. *moralité, f.*
 Eres, mn. *veineux, veiné.*
 Eressz, fn. *avant-toit, m.; égout (d'un toit), m.*
 Eresszal, fn. *gouttière, f.*
 Eresszcsatorna, fn. *égout, m.*
 Eresszkedni (ik), k. *descendre; s'enfoncer.*
 Eresszkedő, fn. *pente, descente, f.*
 Eresszték, fn. *joint; coin, m.*
 Eressteni, cs. *laisser aller, laisser partir.*
 Eresztgetni, l. Eregetni.
 Ereszvíz, fn. *eaux pluviales (qui descendent des gouttières), f.*
 Éretlen, mn. *qui n'est pas mûr, vert.*
 Éretlenség, fn. *défaut de maturité, m.; verdure, f.*
 Éretnek, fn. *hétérodoxe, hérétique, m.*
 Éretneki, mn. *hérétique.*
 Éretnekség, fn. *hétérodoxie, hérésie, f.*
 Érett, mn. *mûr; pubère.*
 Éretten, ih. *mûrement; mûr.*
 Érettség, fn. *maturité, f. [sible.]*
 Érezhetlen, mn. *imperceptible, insensible.*
 Érezhető, mn. *perceptible, sensible.*
 Érezhetőség, fn. *sensibilité, f.*
 Érezni, cs. *sentir.*
 Érinteni, cs. *toucher; faire mention de . . .*
 Érintés, fn. *atouchement, contact, m.*
 Érintetlen, mn. *intact.*
 Érintkezés, fn. *contact, m.*
 Érintkezni (ik), k. *se toucher, être en contact (l'un avec l'autre).*
 Erjedni, k. *fermenter.*
 Erkély, fn. *balcon, m.*
 Érkezés, fn. *arrivée, venue, f.; temps de loisir, m.*
 Érkezni (ik), k. *arriver, venir; avoir des loisirs. [vertu, f.]*
 Erkölc, fn. *mœurs, f. pl.; moralité;*
 Erkölc, mn. *moral.*
 Erkölciség, fn. *moralité, f.*
 Erkölcös, mn. *moral.*
 Erkölcösség, fn. *moralité, f.*
 Erkölcstan, fn. *morale, éthique, f.*
 Erkölcstan, fn. *moraliste, m.*
 Erkölcstelen, mn. *immoral.*
 Erkölcstelenedni (ik), k. *se démoraliser.*
 Erkölcstelensítni, cs. *démoraliser.*
 Erkölcstelenség, fn. *immoralité, f.*
 Erkölcstudomány, fn. *morale, f.*

Érkötő, fn. *bande, ligature, f.*
 Értelni, cs. *rendre mûr; mûrir.*
 Érme, fn. *monnaie, médaille, f.*
 Érmetség, fn. *numismatique, f.*
 Érmetszés, fn. *saignée, f.*
 Érni, k. *aller (jusqu'à); attendre d. . .; toucher; arriver; valoir; —, cs. attraper.*
 Érni (ik), k. *mûrir.*
 Érnyedetlen, mn. *infatigable.*
 Érnyedni, k. *se laisser.*
 Érnyedt, mn. *re.dûché; las, fatigué.*
 Érnyő, fn. *abri, m.; tente, f., écran, m.*
 Erő, fn. *force, f.*
 Erőd, fn. *fort, m., citadelle, f.*
 Erődíteni, cs. *fortifier.*
 Erődös, mn. *plein de forces.*
 Erőhatalom, fn. *force, f.*
 Erőhatás, fn. *énergie, f.*
 Erőhiány, fn. *asthénie, f.*
 Erőjog, fn. *droit du plus fort, m.*
 Erőlködés, fn. *effort, m.*
 Erőlködni (ik), k. *s'efforcer.*
 Erőltetés, fn. *contrainte, f.*
 Erőltetett, mn. *contraint ou forcé; affecté.*
 Erőltetni, cs. *forcer, contraindre.*
 Erőmű, fn. *machine; mécanique, f.*
 Erőműtan, Erőműtudomány, fn. *mécanique, f.*
 Erőművész, fn. *mécanicien, m.*
 Erőművezet, fn. *mécanisme, m.*
 Erőművi, mn. *mécanique.* [f.
 Erőnyilatkozás, fn. *expression de force,*
 Erős, mn. *fort, robuste.*
 Erősen, ih. *fortement; beaucoup; avec force.*
 Erősíteni, cs. *fortifier (une ville etc.); corroborer; affermir; affirmer.*
 Erősítés, fn. *fortification, f., affermissement; renforts, m. pl.; assurance, f.*
 Erősítgetni, cs. *affirmer.*
 Erősíteni, l. Erősíteni.
 Erősítő, mn. *fortifiant.*
 Erősítőszert, fn. *fortifiant, m.*
 Erősödni (ik), k. *se fortifier; devenir fort.*
 Erőszak, fn. *violence, f.; viol, m.*
 Erőszakolni, cs. *forcer.*
 Erőszakos, mn. *violent; brutal.*
 Erőszakosan, ih. *violamment; par force.* [m.
 Erőszakoskodás, fn. *acte de violence,*
 Erőszakítélet, fn. *acte de violence; viol,*
 Erőszegett, fn. *castrat, m.* [m.

Erőtan, fn. *mécanique, f.*
 Erőteljes, mn. *plein de forces.* [ment.
 Erőtlen, mn. *faible; —ül, ih. faible.*
 Erőtlenedni (ik), k. *s'affaiblir.*
 Erőtleníteni, cs. *affaiblir; débilitier; invalider.*
 Erőtlenítő, mn. *affaiblissant.*
 Erőtlenkedni (ik), k. *être malade.*
 Erőtlenesség, fn. *faiblesse, débilité, f.*
 Erőpólya, fn. *bande, ligature, f.*
 Erre, ih. *ici, de ce côté-ci.*
 Errefelé, ih. *de ce côté-ci.*
 Errenézve, ih. *d l'égard de ce.*
 Ersek, fn. *archevêque, m.*
 Erseki, mn. *archiepiscopal.*
 Ersekség, fn. *archevêché; archiepiscopal, m.*
 Erszény, fn. *bourse, f.*
 Erszénygyártó, fn. *boursier, m.*
 Ért, nh. *pour; par.* [pl.
 Érték, fn. *valeur, f.; bien, moyens, m.*
 Értékes, mn. *valable, valide; courant.*
 Értékesíteni, cs. *réaliser; convertir en argent (qc.).*
 Értékesség, fn. *validité, f.*
 Értéktelen, mn. *sans valeur.*
 Értekezés, fn. *information; recherche, f., pourparler, m.; conférence, f.; traité, m., dissertation, f.*
 Értekezlet, fn. *conférence, f.*
 Értekezmény, fn. *traité, m., dissertation, f.*
 Értekezni (ik), k. *demande (après qc.); s'informer; trailer, discuter, discuter.*
 Értekeződé, fn. *demande, recherche, f.; explication pour s'entendre, f.*
 Értekeződni (ik), k. *chercher à savoir (de qn.).* [tund.
 Értéktelen, mn. *sans valeur; sans force.*
 Értelem, fn. *entendement; intelligence, f., intellect, m.; signification, f., sens (d'un mot etc.), m.*
 Értelmes, mn. *intelligible, intelligent.*
 Értelmesség, fn. *intelligence, f.; intelligibilité, f.*
 Értelmetlen, mn. *inintelligible.*
 Értelmtenség, fn. *obscurité, f.*
 Értelmezni, cs. *expliquer, exposer, interpréter.*
 Értelmező, fn. *interprète, exégète, m.*
 Értelmi, mn. *intellectuel; —ség, fn. intelligence, f.*
 Értemény, fn. *sens (d'un mot), m.*
 Értetni, cs. *entendre, comprendre; connaître.*

Értés, *fn. connaissance, f.*
 Értésítés, *fn. avis, avertissement, m.; information, f.*
 Értésíteni, *cs. donner avis; informer.*
 Értésítőlap, *fn. feuilles d'avis, f. pl.*
 Értésítvény, *fn. programme, m.*
 Értésülni, *k. être instruit de qc.*
 Értetlen, *mn. déraisonnable.*
 Értetlenség, *fn. déraison, f.*
 Értethetlen, Értethlen, *mn. inintelligible.*
 Értethetlenség, *fn. obscurité, inintelligibilité, f.*
 Értethető, *mn. intelligible.*
 Értethetőleg, *ih. intelligiblement.*
 Értethetőség, *fn. lucidité; clarté, intelligibilité, f.*
 Értő, *fn. connaisseur, m.*
 Értődni (ik), *k. s'entendre.*
 Értő-ítés, *fn. pouls, m.*
 Érvágás, *fn. saignée, f.*
 Érvágó, *fn. lancette, f.*
 Érvágószerek, *fn. étui à lancettes, m.*
 Érv, *fn. argument, m.; valeur, f.*
 Érvény, *fn. validité, f.*
 Érvényes, *mn. valide; authentique; valable.*
 Érvényesíteni, *cs. faire valoir; valider.*
 Érvényesség, *fn. validité, f.*
 Érvénytelen, *mn. non valable; sans valeur; invalide.* [*f.*]
 Érvénytelenség, *fn. invalidité; nullité,*
 Érverés, *fn. pouls, m.*
 Érvíz, *fn. eau de source, f.*
 Érzék, *fn. sens, m.*
 Érzékeny, *mn. sensible.*
 Érzékenyíteni, *cs. émouvoir, toucher.*
 Érzékenykedés, *fn. sensiblerie, f.*
 Érzékenykedni (ik), *k. affecter une grande sensibilité, être sentimental.*
 Érzékenység, *fn. sensibilité, f.*
 Érzékenytelen, *mn. insensible.*
 Érzékenytelenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzéketlen, *mn. insensible.*
 Érzéketleníteni, *cs. rendre insensible.*
 Érzéketlenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzékszökött, *mn. transcendant.*
 Érzékszököttiség, *fn. transcendence, f.*
 Érzéki, *mn. sensuel; — leg. ih. sensuellement.*
 Érzékiség, *fn. sensualité, f.*
 Érzéksíteni, *cs. rendre sensible, rendre accessible aux sens.*
 Érseleg, *k. être sentimental.*
 Érselem, *fn. sentiment, m.*
 Érzelgés, *fn. sensiblerie, f.*

Érzelmes, *mn. sensible.*
 Érzelmesség, *fn. sensibilité, f.*
 Érzelmetlenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzelő, *mn. sentimental.*
 Érzelősködni (ik), *k. être sentimental.*
 Érzelősség, *fn. sensiblerie, f.*
 Érzemény, *fn. sentiment, m.*
 Érzeni (ik), *k. sentir.*
 Érzés, *fn. sensation, f.; sentiment, m.*
 Érzéstelen, *mn. insensible; — ség fn. insensibilité, f.*
 Érzet, *fn. sentiment, m.*
 Érzetes, *mn. sensible.*
 Érzetlen, *mn. insensible; — ség, fn. insensibilité, f.*
 Érzik, *l. Érzni.*
 Érzike, Érzőke, *fn. plante mimeuse, f., mimosa, f.*
 Érzőszarv, *fn. antenne, f.*
 Érzőstettség, *fn. faculté sensitive, f.*
 Érzület, *fn. sentiment, m.*
 És, *kaz. et; és pedig, notamment; és a többi, et cætera (etc.).*
 Esdeglőni, *k. tomber (plus d'une fois); pleuvöir.*
 Esdekelni, Esdekleni (ik), *k. prier avec soumission ou avec instance; supplier.*
 Esdeni, *l. Esdekelni.*
 Esdeklöny, *mn. qui tombe facilement.*
 Esdekezés, *mn. caduc.*
 Esdedzés, *fn. supplication, f.*
 Esdedzeni (ik), *k. supplier, implorer.*
 Esdedző, *fn. supplicant, m.*
 Esemény, *fn. événement, m.*
 Esendőség, *fn. caducité, f.*
 Esengen, *k. prier instantment; désirer ardemment.*
 Esengve, *ih. avec instance; avec ferveur; ardemment, avec impatience.*
 Esenkedés, *fn. prière instante, f.; vif désir, m.*
 Esenkedni (ik), *k. prier instantment.*
 Esernyő, *fn. parapluie, m.*
 Esés, *fn. chute; descente, f.; abaissement, m.; pente (de la rivière), f.*
 Esét, *fn. accident, cas, m.*
 Esetleg, *ih. accidentellement; —, mn. accidentel.*
 Esetleges, *mn. éventuel.*
 Esetlegesség, *fn. éventualité, f.*
 Esetlen, *mu. informe, difforme; lourd, pesant.*
 Esetlenség, *fn. difformité; lourdeur, f.*
 Esetlenül, *ih. lourdement.*
 Esk, *l. Eskü.*

Esketés, *fn. action de faire prêter serment, f.; acte, m., cérémonie du mariage, f.*
Esketni, *cs. assermenter (une personne); donner la bénédiction nuptiale.*
Eskü, *fn. serment, m.*
Esküdni, *l. Eskünni.*
Esküdt, *fn. juré, m.; —, mn. juré, assermenté.*
Esküdtazék, *fn. juri ou jury, m.*
Esküforma, *fn. formule de ou du serment, f. [jurer.]*
Eskünni (szik), *k. faire, prêter serment;*
Esküszegés, *fn. violation du serment, f.; parjure, m.*
Esküszegő, *mn. parjure.*
Esküszik, *l. Eskünni.*
Eskütétel, *fn. prestation de serment, f.*
Eskütlen, *mn. non assermenté.*
Esküvés, *l. Eskütétel.*
Esküvési, *mn. juré. [pl.]*
Esküvő, *fn. jureur, m.; épousailles, f.*
Esélet, *mn. usé.*
Esni (ik), *k. tomber; pleuvoir.*
Eső, *fn. pluie, f.*
Esőfélben lenni, *être près de tomber; menacer la pluie.*
Esőlék, *fn. copeau, m., rognure, f.*
Esős, *mn. pluvieux.*
Esőszakadás, *fn. averse, ondée, f.*
Esőzés, *fn. temps pluvieux, m.*
Esőzni (ik), *k. pleuvoir sans interruption.*
Esperes, *fn. doyen, m.*
Esperesség, *fn. doyenné, m.*
Est, *fn. soir, m.*
Estalkony, *fn. crépuscule du soir, m.*
Estecsillag, *fn. étoile du soir, f.*
Este, *fn. soir, m.*
Estebéd, *fn. souper, m.*
Esteledik, *k. le jour tombe.*
Esteli, *mn. du soir; —, fn. souper, m.*
Estelizni, *k. és cs. souper.*
Estellik, *k. la nuit approche.*
Estély, *fn. soirée, f.*
Esténként, *ih. tous les soirs; dans les heures du soir.*
Estennen, *ih. au soir.*
Est-étek, *fn. souper, soupé, m.*
Esthajnal, *fn. crépuscule, m.*
Esthajnalcsillag, *fn. étoile du soir, f.*
Esi, *mn. du soir.*
Estike, *fn. géranium triste, m.*
Estve, *fn. soir, m. —, ih. au soir.*
Esteledik, *k. la nuit approche.*

Estvelli, *mn. du soir; —, fn. souper, m.*
Estvély, *fn. soirée, f.; soir, m.*
Estvélyi, *mn. du soir.*
Estvényen, *ih. au soir.*
Ész, *fn. raison, f.; bon sens, m.*
Észak, *l. Éjszak.*
Észből, *ih. par cœur.*
Eszefogyott, *mn. irraisonnable.*
Eszefordult, *mn. fou.*
Eszefárt, *mn. rusé.*
Esz-ellenes, *mn. contraire à la raison.*
Eszelős, *mn. maniaque; extravagant.*
Eszelösködni (ik), *k. extravaguer.*
Eszelőség, *fn. extravagance, f.*
Eszély, *fn. prudence, f.*
Eszélyes, *mn. prudent.*
Eszement, *mn. fou.*
Eszem-izsom, *fn. gourmand, m.*
Eszénlét, *fn. connaissance, f.*
Eszenyák, *fn. goulus, m.*
Eserint, *ih. en conséquence.*
Eszes, *mn. raisonnable; sensé; judicieux. [rmissa]*
Eszesedni (ik), *k. atteindre l'âge de k.*
Eszeskedni (ik), *k. subtiliser.*
Eszeskedő, *fn. raisonneur subtil, s- phiste, m.*
Eszesség, *fn. bon sens, m.*
Eszetlen, *mn. irraisonnable.*
Eszesezett, *mn. insensé, fou.*
Eszesezettség, *fn. démence, folie, f.*
Eszesavart, *mn. confus.*
Eszfogat, *fn. idée, notion, f.*
Eszik, *l. Enni.*
Észirányos, *mn. raisonnable.*
Eszjog, *fn. droit naturel, m.*
Eszkába, *fn. crampon, m.*
Eszkábálni, *cs. cramponner.*
Eszkép, *fn. idée, f.*
Eszköz, *fn. instrument; outil, m; moyen, m.*
Eszközetlen, *mn. immédiat; —ül, ik immédiatement.*
Eszközlés, *fn. médiation, entremise, f; réalisation, f.*
Eszközöleg, *ih. indirectement; —a mn. médiat, indirect.*
Eszközölni, *cs. arranger, procurer; réaliser, effectuer.*
Eszlelet, *fn. contemplation; méditation; réflexion, f.*
Eszlelni, *cs. contempler, méditer.*
Eszlet, *fn. syllogisme, m.*
Esme, *fn. idée, f.*
Eszmélendni (ik), *k. reprendre connaissance.*

Esemélés, fn. *connaissance, f.*
 Esemélet, fn. *connaissance; présence d'esprit, f.*
 Eseméletlen, mn. —ül, ih. *sans connaissance.*
 Esemélkedni (ik), k. *réfléchir.*
 Esemélni, k. *avoir connaissance; fel —, reprendre ses sens.*
 Esemény, fn. *idéal, m.*
 Eseményiség, fn. *idéalisme, m.*
 És-ok, fn. *argument, m., motif puisé dans la raison.*
 Észréim, fn. *chindre, f.*
 Észrevehetlen, mn. *insensible; —ül, ih. insensiblement.*
 Észrevehető, mn. *apercevable.*
 Észrevehetőleg, ih. *sensiblement.*
 Észrevenni, cs. *remarquer, observer, apercevoir.* [f.
 Észrevétel, fn. *remarque, observation.*
 Észszerinti, Észszerű, mn. *raisonnable.*
 Éstán, fn. *logique, f.*
 Estani, mn. *logique.*
 Estelen, mn. —ül, ih. *dérisonnable (ment); irraisonnable.*
 Estelenedni (ik), k. *foldtrér.*
 Estelenség, fn. *dérison, f., non-sens, m.*
 Estena, fn. *parc, m.*
 Estenálni, cs. *faire parquer.*
 Estendei, mn. *annuel.*
 Estendő, fn. *an, m.; année, f.*
 Esterág, fn. *cigogne, f.*
 Esterga, fn. *tour, m.*
 Estergályos, fn. *tourneur, m.*
 Estergályosság, fn. *métier de tourneur, m.*
 Estergályosni, cs. *tourner.*
 Estergavas, fn. *tournoir, biseau, m.*
 Estergázni, cs. *tourner.*
 Esterha, fn. *avant-toit, m.*
 Esterű, fn. *jelée, f.*
 Estrenga, fn. *parc, m.*
 Estrengálni, cs. *traire.*
 Eszváta, fn. *métier (de tisserand), m.*
 Ét, fn. *mets, m.*
 Étdélő, fn. *pensionnaire, m.*
 Étek, Étel, fn. *mets, m.*
 Étetés, fn. *affouragement, m.*
 Étetni, cs. *donner à manger; nourrir; empoisonner.*
 Étegyzék, fn. *carte, liste des mets, f.*
 Étlap, fn. l. *Étegyzék.*
 Étka, fn. *de jeun.*
 Étkesség, fn. *vacuité de l'estomac, f.*
 Étkesem, fn. *salle à manger, f.*

Étvágy, fn. *appétit, m.*
 Europa, tn. *Europe, f.*
 Europai, fn. *Européen; —lag, ih. à l'Européenne.*
 Ev, fn. *pus, m.*
 Év, fn. *an, m., année, f.*
 Evangéliom, fn. *évangile, m.; —i, mn. évangélique.*
 Evangelista, fn. *évangéliste, m.*
 Évdi, fn. *salaire annuel, m.*
 Evetni, k. *suppurer.*
 Evetség, fn. *suppuration, f.* [m.
 Évés, fn. *action de manger, f.; manger.*
 Éves, mn. *d'un an; harmincz —, il a trente ans.*
 Evés, mn. *suppurant; purulent.*
 Evésedni (ik), Evésülni, k. *suppurer.*
 Evet, fn. *écureuil, m.*
 Evetni, k. *ramer.*
 Evéz, fn. *rame, f.*
 Evézlapát, fn. *rame, f.*
 Evézörud, fn. *aviron, m.*
 Evézős, fn. *rameur, m.*
 Evézőtoll, fn. *penné, grosse plume de l'aile, f.*
 Evézred, fn. *millénaire, m.*
 Évfolym, fn. *cours de l'année, m., année, f.*
 Évfordulat, fn. *renouvellement de l'année, m., nouvelle année, f.; anniversaire, m.*
 Évi, mn. *annuel.*
 Eviczélni, k. *frétiller.*
 Évkönyv, fn. *chronique, f.*
 Évnap, fn. *anniversaire, m.*
 Évnyegyed, fn. *trimestre, m.*
 Évnyegyedes, mn. *de trois mois, trimestriel.*
 Évő, fn. *mangeur, m.*
 Évődni (ik), k. *s'affliger.* [f.
 Évőkanál, fn. *cuiller de table, cuillère,*
 Évőszerek, fn. *couvert; service, m.*
 Évőtárs, fn. *compagnon de table, m.*
 Évpenés, fn. *pension, f.; apanage, m.*
 Évrend, fn. *ère, f.*
 Évsszak, fn. *saison, f.*
 Évzám, fn. *année, f.*
 Évzázad, fn. *siècle, m.*
 Évtized, fn. *disaine d'années, f.*
 Évülhetlen, mn. *imprescriptible.*
 Evvel, l. *Ezzel.*
 Ez, nm. *ce, cet, celle, celui-ci, celle-ci, ceci.*
 Ezalatt, ih. *sur ces entrefaites.*
 Ezelőtt, ih. *auparavant.*
 Ezen, nm. *ce, cet, celle.*

Ezenfölül, *ih. outre cela.*
 Ezenkivül, *ih. outre cela.*
 Ezenközben, *ih. sur ces entrefaites, en attendant.*
 Ezennel, *ih. par là, par ceci; par la présente.*
 Ezentúl, *ih. d l'avenir.*
 Ezer, *szn. mille; —, fn. millier, m.*
 Ezeredik, *mn. millième.*
 Ezerféle, *mn. de mille façons, mille.*
 Ezerszer, *ih. mille fois.*
 Ezért, *ih. pour cela.*
 Ezidei, *mn. de cette année.*
 Ezidén, *ih. cette année.*
 Ez kért, *ih. pour cela, à cause de cela.*
 Ezóta, *ih. depuis ce temps-là.*
 Ezred, *fn. régiment, m.*
 Ezredes, *fn. colonel, m.*
 Ezután, *ih. d l'avenir; désormais, dorénavant.*

Ezüst, *fn. argent, m.; —, mn. d'argent.*
 Ezüstfűst, *fn. feuille argentée, f.*
 Ezüstlemez, *fn. lame d'argent, f.*
 Ezüstmű, *fn. ouvrage d'argent, m.; argenterie, f. [m.]*
 Ezüstműves, *fn. ouvrier en argenterie,*
 Ezüstölni, *cs. argenter.*
 Ezüstös, *mn. argenté.*
 Ezüstösni, *cs. argenter.*
 Ezüstöző, *fn. argenteur, m.*
 Ezüströg, *fn. mine d'argent, f.*
 Ezüstsodrony, *fn. fil d'argent, m.*
 Ezüstszer, *fn. vaiselle d'argent, argenterie, f.*
 Ezüstszin, *fn. couleur de l'argent, f.*
 Ezüstszínű, *mn. de couleur argentée.*
 Ezüstszövet, *fn. brocart d'argent, m.*
 Ezüstverő, *fn. lamineur d'argent, m.*
 Ezzel, *ih. avec ceci, par là, par ceci.*

F.

Fa, *fn. arbre; bois, m.; —, mn. de bois.*
 Faáros, *fn. marchand de bois, m.*
 Facsargatni, *cs. tordre (de linge).*
 Facsarni, *l. Facsargatni.*
 Fácán, *fn. faisán, m.*
 Fácántenyésztés, *fn. faisanderie, f.*
 Faderék, *fn. tronc d'arbre, m.*
 Faeper, *fn. mûre, f.*
 Faggatás, *fn. tracasserie, taquinerie, f.*
 Faggatni, *cs. tourmenter; taquiner; examiner.*
 Faggatódzani (ik), *k. agacer, harceler; taquiner; railler.*
 Faggyag, *fn. suif, m.*
 Fa gyaug, *fn. stéarine, f.*
 Faguy, *s. mn. qui contient du suif; couvert de suif; graissé avec du suif.*
 Faggyazni, *cs. graisser avec du suif.*
 Faggyu, *fn. suif, m. [f.]*
 Faggyugyertya, *fn. chandelle du suif,*
 Faggyukátrány, *fn. suif fossile, m.*
 Faggyus, *l. Faggyas.*
 Faggyuzni, *l. Faggyazni.*
 Fagót, *fn. basson, m.*
 Fagy, *fn. gelée, f., temps de gelée, m.*
 Fagyás, *fn. congélation, f.*
 Fagyasztani, *cs. transformer en glace.*
 Fagydaganat, *fn. engelure, f.*
 Fagyengedés, *fn. dégel, m.*
 Fagylalni, *l. Fagyasztani.*

Fagylalda, *fn. kiosque, m.*
 Fagylalt, *fn. glaces, f. pl.*
 Fagyni, *k. se geler, se congeler.*
 Fagyos, *mn. froid, glacé, glacial; frileux. [du froid.]*
 Fagyoskodni (ik), *k. souffrir, endurer.*
 Fagyöngy, *fn. gui, m.*
 Fagypont, *fn. terme de la congélation, zéro, m.*
 Fahaj, *l. Fahéj.*
 Fahártya, *fn. écorce d'arbre, f.*
 Fahéj, *fn. cannelle, écorce du cannellier, f.*
 Fahéjbabér, *fn. cannellier, m.*
 Faizás, *fn. abatage, m.*
 Faizni, *k. couper du bois; faire provision de bois.*
 Faj, *fn. classe, f.; genre, m.; espèce, race, sorte, catégorie, f.*
 Fajankó, *fn. balourd, m.; tire-botte, m.*
 Fájás, *fn. douleur, f.; mal, m.*
 Fajd, *fn. poule du coudrier, gelinotte, f.*
 Fajdalmas, *mn. — an, ih. douloureux (ensement); pénible (ment).*
 Fajdalmatlan, *mn. sans douleur.*
 Fajdalmatlanság, *fn. absence de douleurs, f.*
 Fajdalom, *fn. douleur, f.; mal, m.*
 Fajdalom! *iss. hélas! [f.]*
 Fajdjércse, *fn. poule du coq du bruyère,*

Fájékony, mn. *sensible (aux douleurs); endolori; souffreteux.*

Fajhal, fn. *poisson œuvé, m.*

Fájlalás, fn. *regret, m.*

Fájlalatos, mn. *regrettable.*

Fájlalni, cs. *regretter; souffrir de . . .*

Fajnév, fn. *nom ou terme générique, m.*

Fájni, k. *causer de la douleur, faire mal, faire de la peine.*

Fájós, mn. *endolori; souffreteux.*

Fajrokon, mn. *de la même souche; de la même race.*

Fajta, fn. *race, sorte, f.*

Fajtalan, mn. *impudique; dissolu; lascif; luxurieux.*

Fajtalankodni (ik), k. *mener une vie lascive.* [luxure, f.]

Fajtalanság, fu. *impudicité, lasciveté,*

Fajulni, k. *dégénérer.*

Fajvesztett, mn. *dégénéré.*

Fájvirág, fn. *balsamine, f.*

Fajzani (ik), k. *s'apparier; s'accoupler; faire des petits, mettre bas; faire naître, engendrer; tirer son origine; descendre.*

Fajzat, fn. *race, f.; descendance, f.; descendant, rejeton, m.*

Fakadás, fn. *jaillissement (d'une source); boudons de chaleur, m. pl.*

Fakadék, fn. *pustule, f.*

Fakadni, k. *sourdre; sortir, jaillir; bourgeonner (se dit des arbres), s'ouvrir (se dit de boutons); eclater . . .; sirva v. könnyekre —, fondre en larmes.*

Fakasztani, cs. *sírásra —, faire pleurer.*

Fáklya, fn. *flambeau, m.*

Fáklyászene, fn. *sérénade à la lueur des flambeaux, f.*

Fakó, mn. *gris pâle, cendré; terneux; blême, pâle, terne; fauve, livide; —, fn. cheval aubère, m.*

Fakós, mn. *tenant sur le fauve.*

Fakósárga, mn. *alezan clair, m.*

Fakósürke, mn. *gris tanné.*

Fakóonyeg, fn. *guérite, f.*

Fakúlni, k. *commencer à pâlir, se faner, se décolorer.*

Fakusz, fn. *grimpereau, m.*

Fal, fn. *mur, m.; muraille, f.; olasz —, paravent, m.*

Faláb, fn. *échasse; jambe de bois, f.*

Falánk, mn. *vorace; gourmand; goulu.* [f.]

Falánkság, fn. *voracité; gloutonnerie,*

Falánkúl, ih. *avec voracité.*

Falat, fn. *morceau, m.; bouchée, f.*

Falatozni (ik), k. *manger.*

Falazat, fn. *murailles, f. pl., mur, m.*

Falazni, cs. *maçonner.*

Falbéllés, fn. *revêtement du mur; lambris, m.; tapisserie, f.*

Faldogálni, Faldosni, cs. *avaler, engloutir, dévorer.* [f.]

Falfecske, fn. *hirondelle des murailles,*

Falfestézet, fn. *fresque, f.*

Falfestő, fn. *peintre à fresque, m.*

Falka, fn. *bande, troupe, f.; troupeau, m.; compagnie (de perdrix), f.*

Falkáként, ih. *par bandes, par troupes, par troupeaux.*

Falkötővas, fn. *ancre de tirant, m.*

Falmű, fn. *ouvrage de maçonnerie, m.*

Falni, cs. *manger avec voracité, dévorer.*

Falóra, fn. *pendule, f.*

Falragasz, fn. *placard, m.*

Falrepedék, fn. *fente d'une muraille, lézarde, f.*

Faltámaszték, fn. *colonne adossée ou engagée, f.*

Faltetű, fn. *punaie, f.*

Faltörő, fn. *qui perce un mur; —, mn. (ember), homme impétueux, violent.*

Faltörőkos, fu. *bélier, m.*

Falu, fn. *village, m.*

Falunép, fn. *gens de village, villageois, m. pl.* [pêtre.]

Falusi, mn. *villageois, rustique; cham-*

Falusias, mn. *champêtre; rustique.*

Falusilag, ih. *rustiquement.*

Faluzni, k. *passer le temps à la campagne.*

Fametszés, fn. *xylographie, f.*

Fametszet, fn. *gravure en bois, xylographie, f.*

Fametsző, fn. *xylographe, m.*

Faméza, fu. *gomme, f.*

Famoly, fn. *pou pulsateur, m.* [m.]

Famunka, Famű, fu. *ouvrage de bois,*

Faműve, fn. *ouvrier en bois, m.*

Fancsalogni, l. *Fanyalogni.*

Fáncz, fu. *coche, entaille, f.*

Fánczolni, cs. *entailler.*

Fanemű, fn. *ligneux, boisieux.*

Fánk, fn. *beignet, m.*

Fánktozó, fn. *seringue, f.*

Fanyalogni, k. *vivre péniblement; gémir, se plaindre lamentablement.*

Fanyar, mn. *aigre, acerbe; âpre; amer.*

Fanyarodni (ik), k. *s'aigrir.*

Fanyarogni, k. *gémir*.
 Fanyarság, fn. *aigreur, amertume, acerbité, âpreté, f.*
 Fanyard, l. Fanyar.
 Fanyirő, fn. *ciseaux de jardinier, m. pl.*
 Fanyomat, fn. *impression xylographique, f.*
 Faolaj, fn. *huile d'olives, f.*
 Fapiasz, fn. *marché au bois, m.*
 Far, fn. *derrière, cul, m., fosse, f.*
 Fára, fn. *paroisse, f.*
 Fáradalom, fn. *peine, f.; travail pénible; labeur, m.; fatigue, f.*
 Fáradatlan, mn. — ul, ih. *infatigable (ment), sans relâche.*
 Fáradékony, mn. *qui se fatigue aisément. (ment).*
 Fáradhatlan, mn. — ul, ih. *infatigable*
 Fáradhatlanság, fn. *zèle, m., ardeur infatigable, f. [peine.*
 Fáradni, k. *se fatiguer; prendre la*
 Fáradozás, fn. *peine, f.*
 Fáradozni, k. *se donner la peine.*
 Fáradság, fn. *peine, f.; fatigue; lassitude, f.*
 Fáradságos, fn. *pénible.*
 Fáradt, mn. *fatigué; las.*
 Faragatlan, mn. *non taillé; grossier, rustique, mal élevé. [m.*
 Faragatlanság, fn. *manque d'éducation,*
 Faragsálni, cs. *couper, tailler, découper.*
 Faragmány, fn. *sculpture, f.*
 Faragni, cs. *tailler, couper, sculpter; travailler (comme charpentier).*
 Faragó, fn. *cisoleur, sculpteur, charpentier, m.*
 Faragókés, fn. *plane, f.*
 Faragókő, fn. *pierre de taille, f.*
 Faragószék, fn. *banc à couper, m.; selle à tailler, f.*
 Faragott, mn. *taillé, sculpté; — kép, fn. idole, f., simulacre, m.*
 Faragzat, fn. *sculpture, f.*
 Fárasztani, cs. *fatiguer.*
 Farcavar, fn. *culasse, f.*
 Farcsik, fn. *croupion, m.; derrière, m.*
 Farcson, fn. *coccyx, m.*
 Faredvesedés, fn. *pourriture ou carie du bois, f.*
 Farhám, fn. *croupière, avaloïre, f.*
 Fark, fn. *queue (d'un animal), f., balai (d'un oiseau rapace), bat (d'un poisson), m.*
 Farkas, fn. *loup, m.; —, mn. muni d'une queue.*

Farkasbunda, fn. *pelisse de peau de loup, f.*
 Farkascsapta, fn. *trappe, f.*
 Farkas-éh, fn. *saim canine, boulimie, f.*
 Farkasfek, fn. *lileau, m.*
 Farkasfi, fn. *jeune loup, louveteau, m.*
 Farkasfogó, fn. *chausse-trappe, f.*
 Farkashályog, fn. *goutte sereine, f.*
 Farkaskelpece, fn. *chausse-trappe, f.*
 Farkaszemét nézni, *regarder fixement.*
 Farkasverem, fn. *fosse, trappe pour les loups, f.*
 Farkatlan, mn. *sans queue.*
 Farkosóválás, fn. *frétilllement, m., flagornerie, f.*
 Farkosóváló, fn. *flagorneur, m.*
 Farmatring, fn. *croupière, avaloïre, f.*
 Farolni, k. *glisser vers le côté (se dit d'une voiture, ou d'un traîneau).*
 Farsang, fn. *carnaval, m.*
 Farsutó, fn. *culasse, f.*
 Farszj, fn. l. Farmatring.
 Fartatni, cs. *questionner; reculer.*
 Fartgy, fn. *bourgeon, m.*
 Farszába, fn. *sciatique, f.*
 Fás, mn. *ligneux, boiseux; plants d'arbres, boisé.*
 Fasikátor, fn. *allée, f.*
 Fásitni, cs. *émousser les sens; rendre insensible.*
 Fási, fn. *maillot; tour de linge; bandage de corps, m.; bande à saigner, f.*
 Fásizni, cs. *emmailloter (un enfant).*
 Fasor, fn. *allée, f.*
 Fásulni, k. *s'émousser.*
 Faszén, fn. *charbon de bois, m.*
 Faszín, fn. *bûcher, m.*
 Faszurok, fn. *résine, f.*
 Fatapasz, fn. *mastic d'enter, m.*
 Fatenyésztes, fn. *culture des arbres, f.*
 Fatető, fn. *sommet d'un arbre, m.*
 Fatetű, fn. *puceron, m.*
 Fatő, fn. *pied d'arbre, m.*
 Fatőke, fn. *billot; bloc, m.*
 Fatörzsök, fn. *trone, m.*
 Fattyu, fn. *enfant illégitime, naturel; bédard, m.; —, mn. faux, d'une mauvaise espèce.*
 Fattyuág, fn. *branche gourmande, f.*
 Fattyuhajtás, fn. l. Fattyuág.
 Fattyuhang, fn. *fausset, m.*
 Fátýol, fn. *gaze, f., crêpe; deuil, voile, m.*
 Fátýolon, mn. *voilé.*
 Fátýolozni, cs. *voiler.*

Fátyolselyem, *fn. filoselle, f., fleur-*
rel, m.
 Fátyolszövet, *fn. gaze, f.; linon, m.*
 Fausztatás, *fn. flottage du bois, m.*
 Favágás, *fn. coupe du bois, f., abat-*
tage, m.
 Favágitó, *fn. bûche sur laquelle on*
send le bois, f., billot, m.
 Favágó, *fn. fendeur de bois; bûcheron;*
endroit où l'on send le bois, m.
 Favásár, *fn. vente du bois, f.*
 Favirica, *fn. sève, f.*
 Fázás, *fn. froid, m.*
 Fazék, *fn. vase, pot de terre, m.*
 Fazekas, *fn. potier, m.*
 Fazekaság, *fn. argile figuline, f.*
 Fazekasság, *fn. métier de potier, m.*
 Fazékmáz, *fn. vernis, m.*
 Fázékony, *mn. fort sensible au froid.*
 Fázni (ik), *k. avoir froid.*
 Februarius, *fn. février, m.*
 Fecsegni, *k. causer, jaser; bavarder.*
 Fecsegő, *fn. babillard, m.; —, mn.*
babillard.
 Fecscsenni, *k. jaillir, saillir, rejaillir.*
 Fecscsenteni, *cs. faire rejaillir; se-*
ringuer.
 Fecserékelni, *k. gazouiller.*
 Fecserelni, *cs. prodiguer.*
 Fecserlés, *fn. prodigalité, f.*
 Fecske, *fn. hirondelle, f.*
 Fecske-locska, *fn. jaseur, m.*
 Fecskendeni, *cs. lancer de l'eau; se-*
ringuer.
 Fecskendezni, *cs. l. Fecskendeni.*
 Fecskendező, *fn. seringue, f.*
 Fecskendi, *fn. jaseur, m.; —, mn. ba-*
billard.
 Fecskendő, *fn. pompe, f.; seringue, f.*
 Fecskendőtoló, *fn. piston, m.*
 Fecskesség, *fn. loquacité, f.*
 Feddeni, *cs. blâmer; réprimander.*
 Feddhetlen, *mn. irréprochable.*
 Feddhetlenség, *fn. probité, f.*
 Fedél, *fn. toit, m.; couverture, f.; cou-*
vercle, m.
 Fedélcserép, *fn. tuile, f.*
 Fedeles, *mn. couvert d'un toit.*
 Fedeles ágy, *fn. lit à dais ou à balda-*
quin, m.
 Fedeles kocsi, *fn. coche, carrosse, m.*
 Fedeletlen, *mn. sans toit; sans cou-*
vercle.
 Fedelezni, *cs. couvrir d'un toit.*
 Fedélfa, *fn. chevron, m.* / *ferme, f.*
 Fedélfélek, *fn. comble, faîtage, m.,*

Fedélórom, *fn. sommet du toit, faîte, m.*
 Fedélzet, *fn. toiture, f.*
 Fedés, *fn. action de couvrir, f.*
 Fedetlen, *mn. découvert; ouvert; nu;*
—ül, ih. à découvert; —füvel, la
tête découverte, tête nue.
 Fedett, *mn. couvert.*
 Fedezet, *fn. couverture; escorte, f.*
 Fedezgetni, *cs. couvrir; voiler, dé-*
guiser.
 Fedezni, *cs. couvrir; voiler; mettre*
à l'abri; escorter, garder (un con-
voi).
 Fedni, *cs. couvrir; protéger, défendre;*
préservier, mettre à l'abri.
 Fedő, *fn. couvercle, m.*
 Fegy, Fegyelem, *fn. discipline, f.*
 Fegyelmes, *mn. discipliné.*
 Fegymetlen, *mn. sans discipline, in-*
discipliné.
 Fegyencz, *fn. détenu (dans une maison*
de correction), m.
 Fegyetlen, *mn. indiscipliné.*
 Fegytelenség, *fn. absence de discipline,*
indiscipline, f.
 Fegyház, Fegyintézet, *fn. maison de*
correction, f.
 Fegytelen, *mn. indiscipliné.*
 Fegytelenség, *fn. l. Fegytelenség.*
 Fegyver, *fn. arme, f.*
 Fegyverbiró, *mn. capable de porter*
les armes.
 Fegyvercsattogás, *fn. cliquetis d'ar-*
mes; bruit des armes, m.
 Fegyvercsináló, Fegyvercsiszár, *fn. ar-*
murier, m. [m.
 Fegyverde, *fn. dépôt d'armes, arsenal,*
 Fegyveres, *mn. armé.*
 Fegyverezni, *cs. armer.*
 Fegyverfogható, *m. capable de porter*
les armes.
 Fegyvergyár, *fn. fabrique d'armes, f.*
 Fegyverház, *l. Fegyverde.*
 Fegyverkezés, *fn. armement, m.*
 Fegyverkezni (ik), *k. s'armer.*
 Fegyvernök, *fn. écuyer, m.*
 Fegyvernyugvás, *fn. armistice, m.*
 Fegyverőr, *fn. veille des armes, f.*
 Fegyverszerház, *fn. arsenal, m.*
 Fegyverszünet, *fn. l. Fegyvernyugvás.*
 Fegyvertár, *fn. dépôt d'armes, arse-*
nal, m.
 Fegyvertárs, *fn. frère d'armes, m.*
 Fegyvertelen, *mn. —ül, ih. sans armes,*
désarmé; sans défense.
 Fegyvertet, *fn. armement; armes, f. pl.*

Fehér, mn. *blanc*; — babos, mn. *tacheté de blanc*.
 Fehércseléd, fn. *servante, f.* [chir.
 Fehéredni (ik), k. *devenir blanc, blanchir*.
 Fehéres, mn. *blanchâtre*.
 Fehérfajd, fn. *gélinoche blanche, f.*
 Fehérfolyás, fn. *fleurs blanches, f. pl.*
 Fehéritetlen, mn. — ül, ih. *non blanchi, écu* (se dit de la toile etc.).
 Fehéritni, cs. *blanchir*.
 Fehéritő, fn. *blanchisseur, m.*; — euse, f.; *blanchisserie, blancherie, f.*
 Fehérkőr, fn. *pdles couleurs, f. pl., chlorose, f.*
 Fehérleti (ik), k. *avoir la couleur blanche; paraître (à cause de sa blancheur)*.
 Fehérnemű, fn. *linge, m.*; *lingerie, f.*
 Fehérnép, fn. *sexe féminin, m.* [f.
 Fehérnye, fn. *blanc d'œuf, m.*; *glairé, f.*
 Fehérőn, fn. *étain, m.*
 Fehérpettyes, mn. *tacheté de blanc*.
 Fehérruha, fn. *linge, m.*, *lingerie, toilerie, f.*
 Fehérség, fn. *blancheur, f.*
 Fehérsenyv, fn. *chlorose, f.*
 Fehérszemély, fn. *jeune, fille, f.*
 Fehérszürke, mn. *gris argentin*.
 Fehértisztulás, fn. *fleurs blanches, f. pl.*
 Fehérút, fn. *voie lactée, f.*
 Fej, fn. *tête, f.*
 Fej-alj, fn. *oreiller, m.*
 Fejből, ih. *par cœur*. [de *soulier, m.*
 Fejbőr, fn. *peau de la tête, f.*; *empeigne*
 Fejbűb, fn. *touffe, f.*
 Fejdisz, fn. *coiffure, f.*; *diadème, m.*
 Fejecs, fn. *chapitre, m.*
 Fejedelem, fn. *souverain; prince régnant, m.* [hesse, f.
 Fejedelemasszony, fn. *princesse; ab-*
 Fejedelemlak, fn. *résidence, f.*
 Fejedelemű, fn. *princesse, f.*
 Fejedelemség, fn. *principauté, f.*
 Fejedelmi, mn. *d'un prince, du prince*.
 Fejedelmi lak, fn. *résidence d'un prince, f.*
 Fjedelmileg ih. *en prince*.
 Fejedeni (ik), k. *épier, monter en épi*.
 Fejelés, fn. *empeigne, f.*
 Fejelni, cs. *remonter des bottes*.
 Fejeként, ih. *d'un après l'autre; par personne*.
 Fejér, l. Fehér.
 Fekes, mn. *entêté*.
 Fekesedni (ik), k. *se pommer* (se dit des choux, des salades).

Fekesedés, fn. *entêtement, m.*
 Fekesedni (ik), k. *s'obstiner*.
 Fekesesztyű, fn. *mitaine, f.* [m.
 Fekesség, fn. *opiniâtreté, f.*, *entêtement*.
 Fekés, fn. *action de traire, f.*
 Feketlen, mn. *sans tête*.
 Feketlenség, fn. *absence de la tête; anarchie, f.*
 Fekesz, fn. *chapitre, m.*
 Fekezni, cs. *décapiter*.
 Fekfá, fn. *monument de bois, m.*
 Fekfájás, fn. *mal de tête, m.*
 Fekfájdalom, fn. *mal de tête, m.*
 Fekköszvény, fn. *migraine, f.*
 Fekköti, fn. *bonnet, m.*; *coiffe, f.*
 Fekkötió, fn. *tête de bois, poupée, f.*
 Fejledezni, k. *se développer*.
 Fejlemény, fn. *dénouement, m.*
 Fejleni (ik), k. *se développer*.
 Fejlés, fn. *développement, m.*
 Fejlesztani, cs. *développer*.
 Fejletlen, mn. *qui ne s'est pas développé*.
 Fejlődni (ik), k. *se développer*.
 Fejni, cs. *traire*.
 Fejmentő, fn. *bouquet d'enfant, m.*
 Fejő, fn. *celui ou celle qui traite les vaches*.
 Fejőke, fn. *baquet à traire, m.*
 Fejős, mn. *qui donne du lait, à lait*.
 Fejőte, fn. *vacherie, f.*
 Fejszo, fn. *hache, f.*
 Fejszefok, fn. *manche de hache, m.*
 Fejszorító, fn. *serre-tête, m.*
 Fejtegetni, cs. *expliquer, analyser; commenter*.
 Fejtemény, fn. *problème, m.*
 Fejteményes, mn. *problématique*.
 Fejteni, cs. *décauder (un habit); écosser (un bœuf); dépouiller (un lièvre); tirer des pierres de la carrière; résoudre (un problème); trouver la solution d'une énigme; tirer (du vin)*.
 Fejtető, fn. *sommet de la tête, m.*
 Fejtetetlen, mn. — ül, ih. *indissoluble (ment), inexplicable, indéchiffable*.
 Fejtörés, fn. *casse-tête, m.*
 Fejtörő, mn. *fatigant*.
 Fejtőzni (ik), k. *se dégager*.
 Fejvas, fn. *casque, armet; cabasset, m.*
 Fejvesztés, fn. *peine capitale, f.*
 Fejvétel, fn. *décapitation, f.*
 Fek, fn. *coucher, lit, m.*
 Fék, fn. *licou; sein, m.*; *bride, f.*
 Fekély, fn. *abcès; ulcère, m.*
 Fekete, mn. *noir*.

Feketebonta, fn. *pie noire*, f. [noir.
 Feketedni (ik), k. *se noircir*, devenir
 Feketefagy, fn. *froid sec*, m.
 Feketés, fn. *noirdtre*.
 Feketeség, fn. *noir*, m.; *noirceur*, f.
 Feketeszög, mn. *basané* (se dit du
 teint), *noiraud*; *brunet*.
 Fekettetni, cs. *rendre noir*, *noircir*.
 Fekettülni, k. *devenir noir*, *se noircir*.
 Fekezetlen, mn. *indompté*; *effréné*.
 Fekézni, cs. *refrénér*; *dompter*; *brider*;
maîtriser (ses passions).
 Fekhely, fn. *gîte*; *lit*, m.
 Fekirányos, Fekmentes, mn. *hori-*
zontal. [frein.
 Fékteleen, mn. —ül, ih. *effréné*; *sans*
 Fékcsár, fn. *lienou*, m.
 Fekszik, k. l. Feküdni.
 Fékteleenkedni (ik), k. *se livrer à des*
excès. [lit.
 Fektetni, cs. *mettre*, *placer*; *mettre au*
 Feküdni, Fekünni, k. *être couché*;
coucher; *être placé ou situé*; itt
 fekszik. ci-gît.
 Fekvés, fn. *le coucher*; *gîte*, m.; *si-*
tuation, f.
 Fekvőbeteg, mn. *alité*. [m. pl.
 Fekvőség, fn. *biens-fonds*; *immeubles*,
 Fel, ih. *vers le haut*; *en haut*; *en mon-*
tant; *au haut*; y.
 Fél, mn. *moitié de . . .*; *demi*; *semi*;
mi; *à moitié*; *à demi*; —, fn. *moitié*;
partie, f.; *le prochain*; *côte*, m.
 Feladás, fn. *remise* (ex. d'une lettre à
 la poste); *tâche*, f.; *thème*; *problème*,
 m.; *capitulation*; *dénonciation*, f.
 Feladat, fn. *tâche*, f.; *problème*, m.
 Felidni, cs. *servir*, *mettre sur la table*;
mettre (une lettre à la poste); *donner*
une tâche à qn.; *poser une question*;
capituler; *livrer*; *accuser*, *dénoncer*.
 Felidó, fn. *dénonciateur*, *délateur*, m.
 Felidogatni, cs. *tendre*, *faire passer*
qq. à qn. (qui est placé au dessus).
 Felidgaskodni (ik), k. *se cabrer*.
 Felidánlani, cs. *vouer*; *dévouer*; *dédier*
(un ouvrage à qn.).
 Felidadni, k. *s'arrêter*; *rester attaché*
à . . .; *rester enfoncé*.
 Felidasztani, cs. *suspendre*, *pendre*.
 Felidozni, cs. *sacrifier*, *immoler*.
 Felidáni, k. *se lever*, *se dresser sur*
ses pieds.
 Felidási, cs. *gourmer*.
 Feliditni, cs. *mettre debout*; *ériger*;
instaurer (une école).

Felaprítani, cs. *couper en morceaux*.
 Félbárony, fn. *panne*, f.
 Félbátorítani, cs. *encourager*.
 Félbehagyás, fn. *remise*; *cessation*;
intermittence, f.
 Félbehagyni, cs. *cesser*; *suspendre*;
laisser, *interrompre*. [f.
 Félbehagyólás, fn. *fièvre intermittente*,
 Félbemaradni, k. *n'avoir pas lieu*.
 Félbeszakadni, k. *être interrompu*.
 Félbeszakasztani, cs. *interrompre*.
 Felbillenteni, cs. *renverser*.
 Felbizgatni, cs. *agiler*, *pousser à la ré-*
volte; *révolter*.
 Felbomlani (ik), k. *se dissoudre*; *se*
dénouer.
 Felbontani, cs. *délier*; *dénouer*, *dé-*
tacher; *rompre* (un contrat); *dis-*
soudre (un mariage); *décacheter*
(une lettre).
 Felborzadni, cs. *se dresser*, *se hérissier*.
 Felborzazni, cs. *hérissier*, *dresser*.
 Felboszkodni (ik), k. *s'emporter*.
 Felbőr, fn. *épiderme*; *cuir à la jusée*,
 m. [en fureur
 Felbőszíteni, cs. *fâcher*, *irriter*; *mettre*
 Felbőszülni, k. *devenir furieux*.
 Felbujtani, cs. *révolter*; *exciter*,
pousser au mal; *aigrir* (contre qn.).
 Febuzdítani, cs. *animer*.
 Felcsapkodni, k. *frapper*, *chasser en*
haut ou en l'air; *jaillir* (se dit de la
 flamme).
 Felcsapni, cs. l. Felcsapkodni; *tourner*
(une carte); *mettre* (le chapeau etc.);
retrousser; *felcsapni katonának*, *se*
faire soldat, *s'enrôler*.
 Felcsattanni, k. *s'emporter*, *s'ouvrir*
brusquement.
 Felcsérelni, cs. *changer*, *troquer*
contre; *permuter*. (un bénéfice);
prendre l'un pour l'autre, *confon-*
dre.
 Felczipő, fn. *galoche*, *claque*, f.
 Feldarabolni, cs. *mettre en pièces*;
morceler; *parceller*.
 Felderíteni, cs. *égayer*; *élucider*.
 Felderülni, k. *s'éclaircir*; *se remettre*
au beau; *s'égayer*.
 Féllob, fn. *timbale*, f.
 Feldolgozni, cs. *employer en entier*;
consommer; *travailler en entier*;
ouvrer; *convertir*.
 Félidombor, fn. *bas-relief*, m.
 Félidomborodni (ik), k. *former de bour-*
souflures.

Feldorbézolni, *cs. dépenser en repas ou en débauches.*

Feldönteni, *cs. renverser.*

Feldőzölni, *cs. l. Feldorbézolni.*

Feldúlni, *cs. dévaster, désoler; démolir.* [verser.]

Feldúlni, *k. tomber par terre; se ren-*

Felduzzadni, *k. être gonflé, être distendu (par l'abondance du contenu); regorger de qc.*

Felduzzasztani, *cs. enfler; faire gonfler (ex. les voiles); tuméfier (ex. le ventre).*

Felé, *nh. vers, du côté de . . .; sur; à.*

Felebarát, *fn. prochain, m.*

Felebb, *ih. plus en haut; plus haut.*

Felebbezés, *fn. appellation, f.*

Felebbezni, *cs. appeler, interjeter appel.* [dit.]

Felebbi, *mn. ci-dessus mentionné, sus-*

Felebbvinni, *l. Felebbezni.*

Felebbvitel, *fn. appellation, f.*

Felében, *ih. mi-partie, à moitié.*

Feledék, *fn. oubli, m.*

Feledékeny, *mn. oublieux.*

Feledékenység, *fn. oubli; manque de mémoire, m.*

Feledhetlen, *mn. qui ne s'oublie pas.*

Feledkezni (ik) *k. s'oublier.*

Feledni, *cs. oublier.*

Feledség, *fn. oubli, m.*

Felégetni, *cs. incinérer.*

Felegyenesedni (ik), *k. se dresser sur ses pieds; se redresser.* [ériger.]

Felegyenesíteni, *cs. tourner en haut;*

Felejtteni, *cs. oublier.*

Felejtkezni, *k. s'oublier.*

Felejtthetetlen, *mn. qui ne s'oublie pas.*

Felékesíteni, *cs. orner, parer.*

Felekezés, *fn. partialité, f.*

Felekezeti, *fn. parti, m.; faction; secte, f.*

Felekezetes, *mn. partial.*

Felekezetesség, *fn. esprit de parti, m.*

Felekezni (ik), *k. s'attrouper, s'associer.*

Felekező, *mn. partial.*

Félélni, *k. revivre; consommer.*

Féléledni, *k. revivre.*

Félelem, *fn. peur, f.*

Félelemzeni (ik), *k. se décomposer.*

Féleleszteti, *cs. ranimer; — (a tüzet), allumer.*

Felelet, *fn. réponse, f.*

Feleletlen, *mn. — ül, ih. sans réponse.*

Féleleven, *mn. demi-mort.*

Felelevenedni (ik), *k. revivre.*

Feleleveníteni, *cs. ranimer.*

Felélgetni, *k. répondre, répliquer.*

Félelmes, *mn. formidable; peureux; timide.*

Félelmeség, *fn. timidité, f.*

Félelmetlen, *mn. sans peur; intrépide.*

Felélmi, *cs. répondre.*

Felélős, *mn. responsable.*

Felélőség, *fn. responsabilité, f.*

Felemás, *mn. différent, dissemblable.*

Félemedni (ik), *k. s'épouvanter.*

Félemelet, *fn. entresol, m.* [l.]

Felemelkedés, *fn. essor, m.; élévation.*

Felemelkedni (ik), *k. s'élever; se lever; hausser.* [blime.]

Felemelkedett, *mn. haut, élevé; su-*

Felemelni, *cs. élever, lever; hausser; lever en haut.*

Félemlteni, *cs. épouvanter.* [vanter.]

Félemni (ik), Félemleni (ik), *k. s'épou-*

Félen, *ih. à côté; utoz utfélen, partout, en tout lieu.*

Felengedni, *k. dégeler, se dégeler.*

Felengeszteti, *cs. rompre la glace.*

Félenk, *mn. timide; — ség, fn. timidité, f.*

Félenkes, *mn. timide, craintif.*

Félenkesség, *fn. timidité, f.*

Félenköl, *ih. timidement; — ni, k. s'effaroucher.* [de moitié.]

Felényi, *mn. plus de moitié; moindre*

Felényig, Felényire, *ih. à moitié.*

Felnyivel, *ih. de la moitié.*

Felépíteni, *cs. bâtir, construire, élever.*

Felépülés, *fn. rétablissement de la santé, m.*

Felépülni, *k. se relever, se remettre (se dit d'un malade); être achevé (se dit d'un bâtiment).*

Felereszkedni (ik), *k. dégeler, se dé-*

geler. [lénuer.]

Felereszteti, *cs. laisser monter; att-*

Felérni, *cs. atteindre en élevant le bras; saisir, pénétrer le sens; com-*

prendre, entendre; —, k. avoir assez de longueur, de hauteur, de taille

pour atteindre à la hauteur de . . . ou pour toucher une chose élevée.

être l'égal de . . .; atteindre au même chiffre. [nombreux.]

Feles, *fn. copartageant, m.; — m.*

Feleség, *fn. épouse, f.*

Feleséges, *mn. marié.*

Feleségessedni (ik), *k. se marier.*

Feleségféléts, *fn. jalousie, f.*

Felcségtelen, mn. *qui n'est pas marié, non marié, célibataire.*
 Felcselés, fn. *dispute, contradiction, f.*
 Felcselni, k. *disputer; répliquer.*
 Felcsen, ih. *en grand nombre.*
 Felcsketni, cs. *assermenter (qn.).*
 Felcskúdni (ik), k. *faire, prêter serment.*
 Felcsleg, mn. *abondant; superflu; — ih. abondamment; en abondance; à l'excès; — fn. abondance, f.; superflu, m.; surplus, m.*
 Felcsleges, mn. l. Felcsleg, mn.
 Felcslegesség, fn. *superfluité, f.*
 Felcsméledni (ik), k. *revenir (à soi même); reprendre connaissance.*
 Felcsmélni, k. *reprendre ses sens.*
 Felcsstendő, fn. *demi-année, f.; semestre, m.*
 Felcsstendős, mn. *de six mois.*
 Felcsves, mn. *de six mois.*
 Felcsvi, mn. *semestral.*
 Felcszi, cs. *partager en deux (moitiés égales).* [sortir.]
 Felcskadni, k. *percer; sourdre, jaillir;*
 Felcskastani, cs. *percer (un abcès).*
 Felcsalni, cs. *manger tout.*
 Felcsátolozni, cs. *couvrir d'un voile; dévoiler.*
 Felcsdelék, fn. *demi-pont, m.*
 Felcsderni, cs. *découvrir, révéler; inventer; dévoiler.*
 Felcsdni, cs. *découvrir.*
 Felcsgyverezni, cs. *armer.*
 Felcsjteni, cs. *découdre.*
 Felcslé, ih. *en haut; à mont.*
 Felcslé, ih. *à l'écart, à part, à côté.*
 Felcslni, k. *avoir place (dans...).*
 Felcsstíni, cs. *ouvrir par force; mettre en croix, crucifier.*
 Felcsstírtíni, cs. *friser, boucler.*
 Felcsstrozni, cs. *créper; fraiser, plisser des manchettes.*
 Felcsstáni, cs. *prendre à son service; faire valoir de...; louer; — k. faire un pari.*
 Felcsstia, fn. *entendement, m.; idée, f.; compréhension, f.*
 Felcsstni, cs. *prendre, saisir au passage; intercepter (ex. des lettres); comprendre, concevoir, entendre.*
 Felcsstmodni (ik), k. *appeler.*
 Felcsstíni, cs. *renverser.*
 Felcsstlni, k. *verser.*
 Felcsstalt, mn. *renversé; interverti.*
 Felcsstaltság, fn. *perversité, f.*

Felforgatni, cs. *renverser, bouleverser.*
 Felforrti, k. *monter, s'élever en bouillonnant, bouillonner.*
 Felfortyanni, k. *s'emporter.*
 Felfoszlani (ik), k. *s'effiler.*
 Felfödözés, fn. *découverte, f.*
 Felfödözni, cs. *découvrir; révéler.*
 Felföld, fn. *haut-pays, m.*
 Felfuvalkodás, fn. *orgueil, m.*
 Felfuvalkodni (ik), k. *s'enorgueillir.*
 Felfuvalkodott, mn. *orgueilleux; — ság, fn. orgueil, m.*
 Felfuvódni (ik), k. *s'enfler.*
 Felfüggeszteni, cs. *suspendre, accrocher; différer, suspendre.*
 Felfüggesztés, fn. *suspension, f.*
 Felgerjedés, fn. *emportement, m.; colère, f.*
 Felgerjedni, k. *s'emporter; s'éveiller.*
 Felgerjeszteni, cs. *exciter.*
 Félgömb, fn. *hémisphère, m.*
 Félgyuladni, k. *s'enflammer.*
 Félgyulasztani, cs. *enflammer; échauffer (le sang).*
 Félgyúlni, k. *s'enflammer.*
 Felhabarni, cs. *remuer, fouetter avec un moulinet.*
 Felháborítíni, cs. *réveiller; irriter.*
 Felháborodás, fn. *irritation, f.*
 Felháborodni (ik), k. *s'importer; s'élever avec tumulte (comme la mer).*
 Felhadazni, cs. *équiper.* [m.]
 Felhadnagy, fn. *lieutenant (en premier).*
 Felhagyni, k. *renoncer à qc.; cesser; abandonner; —, cs. donner une tâche à qn.*
 Felhajítani, cs. *faire monter; retrousser; vider; gagner (en voiture) le sommet (d'une montagne).*
 Felhalmozni, cs. *accumuler, entasser.*
 Felhang, fn. *dessus, m.*
 Félhang, fn. *demi-ton, m.*
 Felhányni, cs. *jeter, pousser en haut; fouiller.*
 Felharagítíni, cs. *irriter; courroucer.*
 Felharapni, cs. *ouvrir, casser en mordant.* [ployer.]
 Felhasználni, cs. *consommer, em-*
 Felhatalmazni, cs. *autoriser.*
 Felhatalmazó, fn. *constituant, mandant, m.*
 Felhatalmazott, fn. *procureur, mandataire, agent, représentant, m.; — ság, fn. autorisation, f.*
 Felhelyezni, cs. *mettre, placer, poser sur qc.*

Félhető, mn. *qui est à craindre.*
 Felhevíteni, cs. *échauffer.*
 Felhevülni, k. *s'échauffer.*
 Felhíni, cs. *appeler; inviter.*
 Felhívás, fn. *appel, m.; nue; nuée, f.*
 Félhold, fn. *demi-lune, f.*
 Felhozni, cs. *porter en haut; citer, alléguer; produire (des preuves).*
 Félhő, fn. *nuage, m.; nue; nuée, f.*
 Felbős, mn. *nuageux.*
 Felhőszakadás, fn. *lavasse, f.*
 Felhőtlen, mn. *sans nuages.*
 Felhőzet, fn. *nuages, m. pl.*
 Felhőzni (ik), k. *se couvrir, se charger de nuages.*
 Felhározni, cs. *mettre des cordes à (un instrument), (le) monter.*
 Felhuzni, cs. *tirer en haut; tirer sur soi; mettre (un habit); hisser (les voiles); monter (une montre, le chien d'un fusil).*
 Felibe, ih. *au dessus de cela.*
 Félig, ih. *à moitié.*
 Féligás, fn. *voiture attelée d'un seul cheval, f.*
 Féligás, mn. *attelé d'un seul cheval.*
 Feligazítani, cs. *ériger.*
 Felijedni, k. *se lever avec frayeur.*
 Felijeszténi, cs. *épouvanter.*
 Felindítni, cs. *exciter, animer; irriter.*
 Felindulni, k. *s'émouvoir; se fâcher.*
 Felirás, fn. *inscription; adresse, f.*
 Felirat, fn. *adresse, représentation, f.*
 Felírni, cs. *écrire sur . . .; noter.*
 Felizgatni, cs. *irriter.*
 Feljogosítani, cs. *autoriser.*
 Felkapni, cs. *prendre, saisir; mettre en vogue; —, k. réussir; faire fortune.*
 Felkarolni, cs. *embrasser.*
 Felkarózni, cs. *empaler.*
 Felkaszabolni, cs. *massacrer.*
 Felkelés, fn. *lever (du soleil), soulèvement, m.; émeute, révolte, f.; levée de bouchers, f.; levée en masse; insurrection, f.*
 Felkelni, k. *se lever; s'élever.*
 Felkelteni, cs. *veiller.*
 Felkenni, cs. (nak, nek), *sacrer (ex. un évêque); ordonner, conférer les ordres à . . .*
 Felkérni, cs. *engager, inviter.*
 Félkéz, fn. *(une des) main (s), f.; — fűrés, fn. scie à main, petite scie, f.; — malom, fn. moulin à bras. ezü, mn. manchot.*

Felkiáltani, cs. *crier; s'écrier.*
 Felkiáltás, fn. *exclamation, f. [m.]*
 Felkiáltójel, fn. *point d'exclamation.*
 Felkoncolni, cs. *massacrer.*
 Felkötös, fn. *habit, m., ou robe de dessus, f.; surtout, m.*
 Félkör, fn. *demi-cercle, m.*
 Félkörded, mn. *demi-circulaire.*
 Fellábád, Fellábadozni, k. *se remettre (d'une maladie).*
 Fellábbelizni, cs. *chausser.*
 Fellábu, mn. *qui n'a qu'un pied.*
 Fellátni, k. *voir qc. qui est situé au dessus.*
 Fellázadni, k. *se révolter.*
 Fellázastani, cs. *exciter, pousser à la révolte. [f.]*
 Fellázítás, fn. *excitation à la révolte.*
 Fellég, fn. *nuage, m.*
 Felleges, mn. *chargé de nuages.*
 Fellegvár, fn. *citadelle, f.*
 Fellegzet, fn. *nuage, m.*
 Fellendi, mn. *superficiel; — n, lb. superficiellement. [m.]*
 Fellendiég, fn. *manque de profondeur.*
 Fellengeni, k. *s'élever d'un vol léger; voler haut.*
 Fellengezni, k. *voler haut.*
 Fellengös, mn. *élevé, sublime.*
 Fellenni, k. *être levé, être debout.*
 Fellépni, k. *se présenter; először —, débiter.*
 Felléptetés, fn. *avancement, m.; promotion, f. [comp.]*
 Fellobbanni, k. *s'enflammer tout à*
 Fellobbantani, cs. *mettre en flammes.*
 Felloválni, cs. *inciter, instiguer.*
 Felmagasztalni, cs. *exalter.*
 Felmaradni, k. *veiller, demeurer debout; rester.*
 Felmenés, fn. *montée; ascension, f.*
 Felmennni, k. *monter; hausser, augmenter (de prix); être consommé.*
 Felmenteni, cs. *libérer; dispenser acquiescer, absoudre.*
 Felmeredni, k. *s'élever, monter en haut.*
 Felmérés, fn. *mesurage, m.*
 Felmérni, cs. *mesurer.*
 Felmélülni, k. *se montrer à la surface.*
 Felmondani, cs. *réciter (la leçon); donner congé; donner avis (pour le remboursement d'un capital); refuser (l'obéissance à qn.).*
 Felmutatni, cs. *montrer; présenter, produire.*
 Felnevelni, cs. *élever.*

Félai, *k. avoir peur; craindre, redouter;*

—, *cs. craindre (ex. Dieu).*

Felnőtt, *mn. adulte.*

Felnyitni (ik), *k. s'ouvrir. [lettre].*

Felnyitni, *cs. ouvrir; décaeler (une*

Felnyitódni (ik), *k. s'ouvrir. [haut.*

Felnyújtani, *cs. tendre, faire passer en*

Felnyúl, *k. étendre les mains pour*

saisir ou toucher qc.

Felnyúl, *k. s'étendre vers le ciel.*

Felocsódni (ik), *k. reprendre connais-*

sance.

Feloldani, *cs. délier; détacher; dé-*

nouer; dissoudre.

Feloldhatatlan, *mn. indissoluble; in-*

soluble; —ság, fn. indissolubilité;

insolubilité, f.

Feloldható, *mn. dissoluble, soluble.*

Feloldóztatni (ik), *k. se détacher.*

Feloldozni, *cs. délier, détacher; dis-*

persner.

Felolvadni, *k. se dégeler; se fondre.*

Felolvasztani, *cs. liquéfier; dissoudre;*

fondre. [soluble.

Felolvasható, *mn. fusible, dissoluble,*

Félő, *mn. qui est à craindre.*

Felől, *nh. de, du, de la.*

Felölteti, *cs. prendre, mettre (un habit).*

Felöltő, *fn. robe à manches, f.*

Felöltözés, *fn. prise d'habit, toilette, f.*

Felöltözni (ik), *k. s'habiller, faire sa*

toilette.

Felöltöztetni, *cs. habiller, vêtir; donner*

l'habit (à un religieux).

Felozlatni (ik), *k. se dissoudre; se*

résoudre.

Felosztatni, *cs. dissoudre. [partir.*

Felosztani, *cs. diviser, partager; ré-*

Felosztályozni, *cs. classer.*

Felötleni (ik), *k. paraître, apparaître;*

frapper, étonner.

Felpattanni, *k. se lever en sautant, se*

lever brusquement; s'ouvrir en sau-

tant, s'ouvrir brusquement.

Felpatyolat, *fn. bouracan, m.*

Felpénz, *fn. arrhes, f. pl., avance, f.*

Felpiszakálni, *cs. faire lever en souli-*

lant, en troublant.

Felpörös, *fn. demandeur, plaignant,*

accusateur, m.

Felragadni, *cs. entraîner; emporter.*

Felragasztani, *cs. coller (sur qc.).*

Felrakásolni, *cs. empiler (du bois);*

entasser (des marchandises).

Felrakni, *cs. charger, mettre sur . . .,*

imposer.

Felrakodni (ik), *k. charger.*

Felrázni, *cs. remuer, secouer.*

Félre, *ih. à part, de côté; à côté, vers*

le côté; latéralement; —, izs. loin

de moi! diez-vous de là! —beszélni,

k. divaguer, délirer, tenir des pro-

pos incohérents; être en deire;

—érteni, cs. mal entendre, mal com-

prendre; —értés, fn. malentendu,

m.; —ismerni, cs. méconnaître;

—magyarázni, cs. interpréter mal;

—tenni, cs. mettre qc. de côté, à

l'écart.

Felrendelni, *cs. faire monter.*

Féltétel, Féltetés, *fn. écartement;*

état ou l'on est négligé, m.; humiliat-

ion, f.

Félreugrás, *fn. écart; soubresaut, m.*

Felrezeenni, *k. se lever avec frayeur.*

Felrezeteni, *cs. faire lever qn. en*

l'effrayant.

Felriadás, *fn. alarme, f.*

Felriasztani, *cs. alarmer.*

Felroni, *cs. noter, marquer; imputer;*

mettre sur le compte de qn.

Felrugaskodni (ik), *k. courir en haut.*

Felrugui, *cs. renverser d'un coup de*

piéd; se monter.

Felrugtatni, *cs. hausser, élever plus*

haut.

Felruha, *fn. habit, m.; ou robe de*

dessus, f.

Felruházni, *cs. vêtir, revêtir, habiller.*

Felsárpescenye, *fn. aloyau de bœuf, m.*

Felsaru, *fn. galoche, clique, f.*

Felség, *fn. majesté, f.; —áulás, fn.*

crime de lèse-majesté, m.

Felséges, *mn. majestueux; imposant.*

Felsorolni, *cs. énumérer.*

Felső, *mn. situé plus haut; supérieur;*

de dessus, d'en haut; plus élevé, —

fn. supérieur, m.

Felsőbbség, *fn. autorité, f.; magistrat,*

m.; supériorité, préférence, f.

Felsőház, *fn. chambre haute, chambre*

des pairs, f.

Felsőség, *fn. magistrat, m.; autorité, f.*

Felsőni, *k. ne pas réussir.*

Felszabadítani, *cs. délivrer; affran-*

chir; libérer; dégager.

Felszabadítás, *fn. délivrance, f.; af-*

franchissement; dégagement, m.

Felszabadulni, *k. s'affranchir, se dé-*

livrer. [m.

Félszak, *fn. obliquité, f.; plan incliné,*

Félszakos, *fn. oblique.*

Felszállni, k. *prendre sa volée; s'élever; se lever subitement.*
 Félzalonna, fn. *flèche de lard, f.*
 Félzszeg, mn. *oblique, incliné.*
 Félzsel, fn. *nord, m.; bise, f.; bordé, aquilon, m.*
 Félzemű, mn. *borgne.*
 Félzser, fn. *abri, apprentis, hangar, m., échoppe; remise, f.*
 Félziget, fn. *péninsule, f.*
 Félzin, fn. *surface, superficie, f.*
 Félzólalni, k. *élever la voix.*
 Félzólítás, fn. *appel, m., sommation; invitation, f.* [peller.
 Félzólítani, cs. *inviter; appeler; inter-*
 Feltaglalni, cs. *démembrer; trancher.*
 Feltakarodni (ik), k. *se rendre ou aller en haut.*
 Feltalálni, cs. *inventer; retrouver.*
 Feltalalni, cs. *servir, mettre sur la table.*
 Feltaláló, fn. *inventeur, m.*
 Feltámadás, fn. *résurrection, f.*
 Feltámadni, k. *ressusciter; — valaki ellen, se soulever, se révolter contre quelqu'un.*
 Feltanoda, fn. *école haute, f.*
 Feltartani, cs. *tenir en haut.*
 Feltartóztatni, cs. *arrêter; retenir.*
 Feltárolni, k. *s'ouvrir.*
 Feltaszítani, cs. *pousser en haut; renverser.*
 Feltátni, cs. *tenir (la bouche ouverte).*
 Félteke, fn. *hémisphère, m.*
 Féltekeny, mn. *jalous; — kedni (ik), k. être jaloux; — ség, fn. jalousie; rivalité, f.*
 Feltekinteni, k. *lever les yeux (en regardant qq.).*
 Féltetni, cs. *être en peine de...; être jaloux de...*
 Feltenni, cs. *mettre sur...; rédiger; se proposer; supposer.*
 Felterjeszteti, cs. *représenter.*
 Felterjesztés, fn. *représentation, f.*
 Féltség, fn. *jalousie; crainte, f.*
 Féltestvér, mn. *de différents lits.*
 Feltétel, fn. *condition, f.; dessein, m.; intention; supposition, f.*
 Feltételes, mn. *conditionnel, hypothétique.* [dition.
 Feltételetlen, mn. — ül, ih. *sans con-*
 Feltételezni, cs. *stipuler, réserver.*
 Feltetszeni, l. Feltűni.
 Feltett, mn. *préconçu.*
 Feltiszt, fn. *haut-officier, m.*

Féltő, mn. *qui est à craindre; jaloux.*
 Feltörni, cs. *ouvrir en brisant, briser; forcer (une porte etc.); décacheter (une lettre); blesser; se blesser.*
 Feltörődni (ik), k. *se gercer.* [m.
 Feltörvényszék, fn. *tribunal supérieur.*
 Feltudni, cs. *mettre sur le compte de...*
 Feltűnni (ik), k. *paraître, apparaître; frapper les sens, étonner.*
 Feltűnő, mn. *frappant; qui fait sensation.*
 Feltűrni, cs. *retrousser.*
 Feltűzesedni (ik), k. *s'échauffer.*
 Feltűzesetni, cs. *chauffer; échauffer.*
 Felugrani (ik), ik. *se lever en sautant, se lever brusquement; sauter, bondir.*
 Felújítani, cs. *rafrâchir; renouveler.*
 Felújulni, k. *revivre, renaître d'une nouvelle existence; prendre ses forces.*
 Felüdülni, k. *se remettre, reprendre ses forces, se rétablir, se refaire.*
 Felügyekezni, Felügyekszeni (ik), k. *tendre en haut.*
 Felügyelés, fn. *inspection; surveillance, f.*
 Felügyelni, k. *surveiller.* [m.
 Felügyelő, fn. *inspecteur; surveillant.*
 Felül, nh. *de, du, de la; au-dessus de...; au-delà; plus de..., outre.*
 Felülcsapó, mn. *à auge.*
 Felület, fn. *surface, superficie, f.*
 Felületes, mn. — en, ih. *superficiel (lement).*
 Felülhaladni, cs. *surpasser.*
 Felülhaladhatlan, mn. *insupérable.*
 Felülírás, Felülirat, fn. *suscription, adresse (d'une lettre); inscription, f.*
 Felülmúlhatatlan, mn. *insupérable.*
 Felülmúlni, cs. *surpasser.*
 Felülről, ih. *de haut en bas; d'en haut.*
 Felütüni, cs. *frapper en l'air (une balle); monter, dresser (une tente); établir (sa demeure en qq. lieu); ouvrir (un livre); tourner (une carte); — katonának, se faire soldat; — (val, vel), faire un pari.*
 Felvágás, fn. *taillade, coupure, entaille, coupe, f.*
 Felvagdalni, cs. *couper (en morceaux), tailler (en pièces); trancher.*
 Felvágni, cs. *couper; tailler, enlamer; découper (ex. du pain); trencher; fendre.*
 Felvágatni, k. *monter au grand galop.*

Felvállalni, cs. *se charger de . . . ; accepter ; entreprendre.*
 Felvállaló, fn. *entrepreneur, m.*
 Felváltani, cs. *échanger, changer ; relever (les sentinelles), prendre la place de . . .*
 Felváltás, fn. *échange ; changement, m.*
 Felvászorogni, Felvászorogni, k. *se recueillir péniblement ; monter péniblement.*
 Félve, ih. *timidement.*
 Felvenni, cs. *lever ; relever ; prendre sur . . . ; toucher (une somme) ; emprunter (de l'argent) ; mettre (un habit) ; supposer ; —, vh. reprendre ses forces.*
 Felvergődni (ik), k. *faire des efforts pour monter ; s'élever par ses propres efforts.*
 Felverni, cs. *ouvrir à force de coups, enfoncer ; forcer (ex. une porte) ; mettre (un fer à un cheval) ; faire hausser (le prix) ; réveiller (qn.).*
 Felvételi, fn. *accueil, m. ; admission, réception (dans une société), f. ; emprunt (d'une somme d'argent), m.*
 Felvetni, cs. *jeter en haut ; étaler (les cartes) ; compter ; calculer.*
 Felvettetni, cs. *faire sauter ; crever.*
 Felvezetni, cs. *conduire, mener en haut.*
 Felvigyázás, — zat, fn. *surveillance, f.*
 Felvigyázni, k. *surveiller.* [m.]
 Felvigyázó, fn. *inspecteur ; gardien,*
 Felvilág, fn. *(surface de la) terre, f.*
 Felvilágosítás, fn. *éclaircissement, m.*
 Felvilágosítani, cs. *éclairer, illuminer ; éclaircir.* [s'éclaircir.]
 Felvilágosodni (ik), k. *s'éclaircir ;*
 Felvilágosodott, mn. *éclairé, instruit ;*
 —, ság, fn. *clarté d'esprit, f.*
 Felvinni, cs. *porter en haut ; appeler.*
 Felvonás, fn. *acte (d'un drame), m.*
 Felvonni, cs. *tirer en haut ; bander (un fusil).*
 Felzet, fn. *rubrique, f.*
 Fém, fn. *métal, m.*
 Fémezni, cs. *métalliser.*
 Fene, fn. *cancer, chancre ; —, mn. cruel, féroce.*
 Fenek, fn. *fond (ex. d'un verre, d'un tonneau, de la mer), m.*
 Fenekedés, fn. *rancune, haine, f.*
 Fenekedni (ik), k. *garder rancune à qn. ; en vouloir à qn.*
 Fenekelni, cs. *foncer (un tonneau).*

Feneketlen, mn. *sans fond ; vaste, immense.*
 Feneketlenség, fn. *immensité (d'une profondeur, d'un abîme) ; profondeur immense, f. ; abîme, m.*
 Fenektojás, fn. *niche, m.*
 Fenés, mn. *frappé de gangrène, gangrené ; cancéreux.*
 Fenevad, fn. *animal rapace, m.*
 Fenkö, fn. *Pierre à aiguiser, f.*
 Fenn, ih. *en haut, au haut ; dessus, au-dessus.*
 Fennakadni, k. *rester attaché ou suspendu à . . . , rester enfoncé, s'enfoncer ; perdre le fil (de son discours) ; hésiter ; cesser de couler, s'arrêter ; stagner.*
 Fennállani, k. *exister ; se soutenir.*
 Fennálló, mn. *existant.*
 Fennálva, ih. *debout ; étant debout ;* [sur pied.] [suscit.]
 Fennemlétt, mn. *ci-dessus mentionné,*
 Fennen, ih. *d'une manière hautaine.*
 Fennérített, l. *Fennemlétt.*
 Fennforgó, mn. *actuel, existant.*
 Fennforogni, k. *exister.*
 Fennhang, fn. *ténor, m.*
 Fennhéjázni, k. *avoir de hautes prétentions ; trancher du grand seigneur.*
 Fennhéjázó, mn. *hautain ; superbe ; altier ; fastueux.*
 Fennhordani, — dozni, cs. *porter haut.*
 Fenni, cs. *émoudre, aiguiser.*
 Fennjárni, k. *être debout ; avoir le vol élevé.*
 Fennkölt, mn. *hautain ; superbe ; altier ; élevé ; noble, sublime ; majestueux.*
 Fennkürt, fn. *hautbois, m.*
 Fennlátó, mn. *orgueilleux, hautain.*
 Fennlebegni, k. *flotter dans l'air.*
 Fennlenni, k. *être debout ; être levé, veiller.*
 Fennmaradni, k. *être de reste, rester ; demeurer debout, veiller.*
 Fennrepülni, k. *voler haut.*
 Fennség, fn. *élévation, hauteur, sublimité ; noblesse, dignité ; majesté ;*
 —, Altesse, *Hautesse, f.* [véritable.]
 Fennséges, mn. *élevé, noble, etc. ;*
 Fennszóval, ih. *à haute voix.*
 Fennt, l. *Fenn.*
 Fenntartani, cs. *tenir haut ; maintenir, soutenir ; nourrir, entretenir ; stipuler ; réserver.*
 Fenső, mn. *haut ; élevé ; supérieur.*

Fent, l. Fenn.

Fenteregni, k. *se rouler dans la boue.*

Fentő, fn. *rais, m.*

Fenülni, k. *devenir sauvage.*

Fény, fn. *éclat (du soleil, de l'acier), m.; splendeur (du soleil), f.; lustre (d'une étoffe), m.; magnificence, pompe, splendeur, f.; luxe, m.*

Fénybogar, fn. *ver luisant, m.*

Fenyegetni, cs. *menacer.*

Fenyegetőzni (ik), k. *faire des menaces, menacer.* [m.]

Fényellensék, fn. *garde-vue, écran.*
Fényes, mn. *brillant, éclatant; luisant; — nappal, en plein jour.*

Fényesíteni, cs. *faire briller, faire reluire, polir (ex. une lame de métal); lustrer (ex. une étoffe).*

Fényesítővas, fn. *polissoir, m.*

Fényeskedni (ik), k. *briller; faire parade.* [Porte Ottomane.]

Fényes porta, fn. *la sublime Porte, la Porte Ottomane.*

Fényesség, fn. l. Fény.

Fényesudvar, fn. *la sublime Porte, la Porte Ottomane.*

Fénygolyó, fn. *balle, pelote à feu, f., balle luisante, f.*

Fényiszony, fn. *photophobie, f.*

Fenyiték, fn. *discipline, f.*

Fenyíteni, cs. *châtier, punir, corriger.*

Fenyítő, mn. *pénal, criminel.* [f.]

Fenyítőház, fn. *maison de correction,*

Fénykép, fn. *photographie, f.*

Fényképész, fn. *photographe, m.*

Fénykelető, mn. *qui craint ou qui fuit*

la lumière ou le jour; photophobe; lucifuge.

Fénykör, fn. *nimbe: cercle radié, m.*

Fényleni (ik), k. *briller; luire, reluire.*

Fénylő, mn. *luisant; brillant; reluisant.*

Fénymáz, fn. *vernis, laque, m.*

Fénymázolni, cs. *vernir; vernisser.*

Fénymázos, mn. *verni; vernissé.*

Fényrajz, l. Fénykép.

Fénysugár, fn. *rayon de lumière, m.*

Fénytorony, fn. *phare, m.*

Fenyű, fn. *pin, sapin, m.; —, mn. de pin, de sapin.*

Fenyűkorom, fn. *noir de fumée, m.*

Fenyűmadár, fn. *grive, f.*

Fenyűmag, fn. *baie de genièvre, f.*

Fenyűmézga, fn. *résine de pin, f.*

Fenyűmondola, fn. *pignon, m.*

Fenyűolaj, fn. *huile de pin, f.*

Fenyűpiut, fn. *bouvreuil ordinaire, m.*

Fenyűrigó, fn. *grive, f.*

Fenyűtoboz, fn. *strobile, m.*

Fényüzés, fn. *luxe, m.*

Fenyves, fn. *sapinière, f., forêt de pins, ou de sapins, f.*

Fenyvesmadár, fn. *grive, f.*

Fércselni, os. *fausiler, bâtir.*

Férczmű, fn. *rapicélagage, ravaudage, m.; mauvaise complution, f.*

Férde, mn. *oblique; gauche, mal tourné; faux.*

Ferdény, fn. *trapèze, m.*

Ferdeség, fn. *obliquité; fausseté, f.*

Féreg, fn. *ver, m.*

Férfi, fn. *homme, m.; —, mn. mâle; masculin; viril; d'homme.*

Férfiág, fn. *descendance mâle, f.*

Férfias, mn. *mâle, viril; — an, ih. virilement; en homme.*

Férfikor, fn. *âge d'homme, âge viril, m.*

Férfiu, l. Férfi, fn.

Férfiúi, mn. *viril; mâle; d'homme.*

Férge, mn. *rempli de vers; ver. u.x; piqué par les vers.*

Férgeedni (ik), k. *se vermouler.*

Férgesség, fn. *vermoulure, f.*

Fergeteg, fn. *orage, m., tempête, f.*

Fergeteges, mn. *orageux.*

Fergetű, fn. *roue à dents, f.*

Ferhész, fn. *volée (de carrosse), f.*

Férj, fn. *mari, époux; homme, m.; —hez adni, marier; —hez menni, se marier.*

Férjhezadás, fn. *mariage, m.*

Férjhezmehető, mn. *nubile, mariable.*

Férjhezmenés, fn. *mariage, m.*

Férkezni (ik), k. *aborder; parvenir à . . .; pouvoir approcher de . . .*

Férni, k. *trouver place dans . . .; pouvoir entrer; pouvoir y aller.*

Festály, l. Negyed.

Fertelmes, l. Förtelmes.

Fertezetlen, mn. *sans tache.*

Fertezni (ik), k. *se rouler dans un marais; se polluer.*

Fertő, fn. *flaque, f., bourbier, m.*

Fertőztetés, fn. *souillure, contamination; infection, f.; viol, m.; prostitution, f.*

Fertőztetni, cs. *souiller; polluer, contaminer; profaner; prostituer.*

Feselni, k. *se déplier, se déployer, s'épanouir; se découder.*

Fesleni (ik), k. *se découder.*

Feslett, mn. *décomposé; dissolu; débauché.*

Filmer, H., /Gruhl, G., & Heller, M.

Filléresni, k. *lésiner*.
 Fillérező, fn. *pince-maille, ladre, m.*
 Finczálni, Finczárosni, k. *sautiller*.
 Findsa, fn. *tasse, f.*
 Finév, fn. *nom d'homme, m.*
 Fing, fn. *pet, vent, m.*
 Fingani (ik), k. *péter, lâcher un pet*.
 Finnyás, mn. *délicat; — kodni (ik), k. être délicat*.
 Finnyásság, fn. *délicatesse*.
 Finom, mn. *fin, délicat*.
 Finomítani, cs. *raffiner, améliorer; affiner*.
 Finomodni (ik), k. *se raffiner*.
 Finomság, fn. *finesse, subtilité, délicatesse, f.*
 Finomul, ih. *finement; subtilement; délicatement*.
 Finomulni, k. *se raffiner*.
 Finta, mn. *oblique*.
 Fintor, mn. *lordu; contourné; grimacé; — arcz, fn. visage grimaçant, m.; caricature, f.*
 Fintorgás, fn. *contorsion; grimace, f.*
 Fintorgatni, Fintortitni, cs. *tordre; contourner; grimacer; arczot —, faire des grimaces; orrát —, faire la moue*.
 Fintorkép, fn. *grimace; caricature, f.*
 Fintorkodni (ik), k. *faire des grimaces, f.* [fille, f.]
 Fiók, fn. *tiroir, m.; — egyház, église*
 Fiókos, mn. *à tiroirs*.
 Fiókvégrendelet, fn. *codicille, m.*
 Firka, fn. *griffonnage, m.*
 Firkálás, fn. *griffonnage, m.*
 Firkálni, cs. *griffonner*.
 Firkáló, fn. *écrivain, m.*
 Firokon, fn. *agnat, m.*
 Fitestvér, fn. *frère, m.* [montrer.]
 Fititni, cs. *laisser voir, faire voir*.
 Fitogatás, fn. *ostentation, f.*
 Fitogatni, cs. *montrer, mettre q. en vue; faire étalage de...; faire parade de...*
 Fitos, mn. *retroussé*.
 Fitty, fn. *claquement des doigts, m.; — et hányni, claquer des doigts; se moquer de qn.*
 Fittyegetni, cs. *claquer des doigts*.
 Fittyegni, k. *pendre en bas; manquer de consistance*.
 Fityegős, mn. *branlant*.
 Fityelék, fn. *pendeloque, f.*
 Fitymálgatni, Fitymálni, cs. *dédaigner, mépriser*.

Fidú, fn. *enfant mûle; fils, m.*
 Fidág, fn. *ligne mûle, f.*
 Fidí, fn. *filial*.
 Fidéitni, cs. *investir une fille des droits d'un fils*.
 Fivér, fn. *frère, m.*
 Fizetés, fn. *payement; salaire, m., gages, m. pl.*
 Fizetések, mn. *salaire, gagé, stipendie*.
 Fizetésnap, fn. *jour de ou du payement, m.*
 Fizetett, mn. *payé; salarié*.
 Fizethetős, fn. *solvabilité, f.*
 Fizethetlen, mn. *insolvable; impayable*
 Fizethetlenség, fn. *insolvabilité, f.*
 Fizethető, mn. *payable; solvable*.
 Fizethetőség, fn. *solvabilité, f.*
 Fizetmény, fn. *payement, m.*
 Fizetni, cs. *payer; gager, salarier, stipendier*.
 Fizető, fn. *payeur, m.*
 Fizetőhét, fn. *semaine de payement, f.*
 Fizetőhivatal, fn. *caisse, trésorerie, f.*
 Fizetőmester, fn. *payeur; trésorier, m.*
 Fizetésnap, fn. *jour de ou du payement, m.*
 Flanel, fn. *flanelle, f.*
 Flastrom, fn. *emplâtre, m.*
 Fodor, fn. *frisure, f.; jabot (de chemise etc.), m.; manchette, boucle, f.*
 Fodorgálló, fn. *fraise, cravate, collette, f.*
 Fodorhab, fn. *madrure, f.*
 Fodorhabos, mn. *(bois) madré*.
 Fodorháj, fn. *mésentère, m.; fraise (ex. de veau), f.*
 Fodorítni, cs. *friser, créper; crispier; plisser (des manchettes)*.
 Fodorítóvas, fn. *ser à friser, m.*
 Fodorkáposzta, fn. *chou frisé ou crepu, m.* [frisée, f.]
 Fodormenta, fn. *menthe crépue ou Fodorodni (ik), k. se friser; se plisser*.
 Fodrász, fn. *coiffeur, friseur, m.*
 Fodros, mn. *crepu; frisé; moutonné*.
 Fodrosodni (ik), k. *se plisser; se créper*.
 Fodorzat, fn. *coiffure, f.; salbala, m.*
 Fodorzni, cs. *friser, créper*.
 Fog, fn. *dent, f.; échelon (d'une échelle), m.*
 Fogadalom, fn. *vœu, m.*
 Fogadás, fn. *accueil; vœu, m.; promesse, f.; pari, m.*
 Fogadtalan, mn. *qui n'est pas engagé*.
 Fogadni, cs. *accueillir (une personne);*

louer; engager; promettre solennellement; parier; faire un pari; szót fogadni, obéir.

Fogadó, fn. *hôtel, m.; hôtellerie, auberge, f.*

Fogadós, fn. *hôtelier, hôte; traiteur, restaurateur, m.*

Fogadott gyermek, *enfant adoptif, m.*

Fogadott munka, *ouvrage de commande, m.*

Fogadzani (ik), k. *faire des dents.*

Fogalaku, mn. *dentiforme.* [f.

Fogalmazat, fn. *brouillon, m.; minute,*

Fogalmazni, cs. *concevoir; minuter.*

Fogalmazó, fn. *rédacteur de la minute,*

secrétaire, écrivain, m. [f.

Fogalom, fn. *idée, notion, conception,*

Fogamzani (ik), k. *concevoir, devenir*

enceinte.

Foganás, fn. *conception, f.*

Foganat, fn. *résultat; succès; effet, m.*

Foganatlan, mn. *inefficace; — ság, fn.*

inefficacité, f.; — nul, ih. en vain,

vainement.

Foganatos, mn. *efficace.*

Foganatosítani, cs. *effectuer; réaliser.*

Foganatosság, fn. *efficacité, f.*

Foganítani, cs. *effectuer.*

Foganni (ik), k. *pousser des racines;*

prendre racine.

Foganós, mn. *second.*

Fogautani, cs. *concevoir.*

Fogantás, Fogantatás, fn. *conception, f.*

Fogantatni (ik), k. *être conçu.*

Fogantyú, fn. *moulinet, m., manivelle,*

anse, f.

Foganzás, fn. *conception, f.*

Fogárd, mn. *captieux.*

Fogas, fn. *porte-manteau, m.; herse, f.*

Fogas, mn. *denté; dentelé; à dents.*

Fogás, fn. *prise, saisie, capture, f.;*

finesse; nombre de plats qu'on sert

à la fois, m..

Fogasolni, cs. *herser.*

Fogásos, mn. *captieux.*

Fogász, fn. *dentiste, m.; — at, fn.*

odontologie, f.

Fogat, fn. *attelage (de bœufs, de che-*

vaux), m.

Fogaszat, fn. *denture, endenture (d'une*

machine etc.), f.

Fogazni, cs. *faire des dents; endenter,*

denteler. [m.

Fogcsikorgás, fn. *grincement de dents,*

Fogcsorba, fn. *dent ébréchée, f.*

Fogdad, mn. *dentiforme.*

Fogdosni, cs. *prendre, saisir, attraper;*

toucher; lever des recrues; presser.

Fogékony, mn. *susceptible.*

Fogékonyság, fn. *susceptibilité, f.*

Foghagyma, fn. *ail, m.*

Foghagymás, mn. *préparé à l'ail.*

Foghasadás, fn. *dentition, f.*

Foghátó, mn. (hoz, hex) *comparable,*

égal à; kézzel —, palpable, évident.

Fogház, fn. *prison, f.*

Foghias, mn. *édenié.*

Foghus, fn. *gencive, f.*

Foghuzó, fn. *arracheur de dents, m.*

Foglatat, fn. *contenu; sujet (d'un écrit),*

m., teneur (d'une lettre), f.

Foglatatos, mn. *occupé.*

Foglatatoskodni (ik), k. *s'occuper de ...*

Foglatatosság, fn. *occupation, f.*

Foglalék, fn. *pièce incluse, f.*

Foglakodni, Foglakozni (ik), k. *s'oc-*

cuper de ...; s'abonner; s'engager.

Foglakozó, fn. *abonné, m.*

Fogalmány, fn. *conquête, f.*

Foglalni, cs. *s'enfermer; comprendre;*

contenir; enclôsser; se saisir; oc-

cuper.

Foglaló, fn. *occupant, m.; avance, f.;*

— mód, fn. mode subjonctif, m.

Foglatató, fn. *exécuteur, m.* [f.

Foglatvány, fn. *enchâssure, monture,*

Foglár, fn. *agent de police ou de la*

justice; sergent, m.

Foglyászeb, fn. *chien couchant, m.*

Foglyászni, k. *chasser aux perdrix.*

Fogni, cs. *prendre, saisir, attraper;*

empoigner; empaumer; atteler (les

chevaux); —, k. (hoz, hex), com-

mencer.

Fogó, fn. *pinces; tenailles; pincettes,*

f. pl.; piège, m., embûche, f.; anse, f.

Fogódzani (ik), k. (ba, be), *se cram-*

ponner, s'accrocher, se tenir, s'at-

tacher.

Fogódzó, fn. *parapet (ex. d'un pont),*

m.; rampe (ex. d'un escalier); bar-

rière; balustrade, f., garde-fou, m.

Fogoly, fn. *prisonnier, m.; perdrix, f*

Fogolyőr, fn. *geôlier; concierge, m.*

Fogolytárs, fn. *compagnon de capti-*

rité, m.

Fogómű, fn. *ouvrage à tenailles, m.*

Fogorvos, fn. *dentiste, m.*

Fogparancs, fn. *mandat d'arrêt, m.*

Fogpiszkáló, fn. *cure-dent, m.*

Fogpor, fn. *poudre pour les dents, f.*

Fogság, fn. *captivité, détention, f.*

Fogúlatlan, mn. *non préoccupé; impartial.*

Fogúlatlanság, fn. *esprit non prévenu, m.; ingénuité, f.*

Fogultság, fn. *décontenance; partialité, préoccupation, f.*

Fogva, nh. (tól, től), *depuis; dès; (nál, nél), moyennant, au moyen de...; par.* [m.]

Fogvaczogás, fn. *claquement de dents, Fogvájó, fn. cure-dent, m.*

Fogvást, l. Fogva.

Fogyasztani, cs. *consommer.*

Fogyasztás, fn. *consomption; diminution, f.*

Fogyasztási adó, fn. *accise, f.*

Fogyatéka, fn. *défaut, m.; restes, m. pl.*

Fogyatkozás, fn. *décroissement, m.; défaut, m.; éclipse (du soleil, de la lune), f.*

Fogyatkozni (ik), k. *décroître.*

Fogygni, k. *décroître; baisser, maigrir; s'amoinir.*

Fogytig, Fogytiglan, ih. *jusqu'à la fin.*

Fogzani (ik), k. *faire ses dents.*

Fogzás, fn. *dentition, f.*

Fobász, fn. *soupir, m.*

Fobászkodni (ik), k. *soupirer.*

Fojtani, cs. *étouffer; braiser.*

Fojtás, fn. *étranglement, m.; strangulation; bourre (de la charge d'une arme à feu), f.; étoupin, m.*

Fojtáshuzó, fn. *tire-bouchon, m.*

Fojtogatni, cs. *étrangler.*

Fojtós, mn. *astringent.*

Fojtott, mn. *étranglé; étouffé, suffoqué; braisé.*

Fok, fn. *dos (d'une lame de couteau); bastion; cap, promontoire; échelon (d'une échelle); degré; grade; trou (d'une aiguille), m.*

Fóka, fn. *phoque, m.; troupeau, m.*

Fokhagyma, fn. *ail, m.*

Fokhely, fn. *lieu de commerce, m.*

Fokonként, ih. *graduellement.* [m.]

Fokos, fn. *marteau d'armes, mailloin,*

Fokozat, fn. *gradation; échelle, f.*

Fokozni, cs. *diviser en degrés, grader; élever, hausser; enfler.*

Fokpolcz, fn. *cheval, m.*

Fokvár, fn. *place frontière, f.*

Foldani, Foldozni, cs. *raplécer, refaire.*

Folt, fn. *pièce (d'étoffe); marque, tache, macule; souillure, f.*

Foltos, mn. *tacheté; taché, maculé.*

Foltozni, l. Foldani,

Folttisztító, fn. *dégraissseur, m.* [f.]

Folyadék, fn. *fluide, m.; conséquence,*

Folyam, fn. *fleuve, m., rivière, f.; cours, m.*

Folyamat, fn. *cours; courant; progrès n n interrompu, m., suite, f.; histoire, f.*

Folyamodás, fn. *recours, m.*

Folyamodni (ik), k. *demander, prier.*

Folyamodó, fn. *suppliant, pétitionnaire, m.*

Folyás, fn. *écoulement, flux; cours, m.*

Folyasztani, Folyatni, cs. *faire couler.*

Folydogálni, k. *couler lentement; ruisseler.* [style]

Folyékony, mn. *fluide; coulant (du*

Folyékonyaság, fn. *fluidité, f.*

Folyni, k. *couler, fluier.*

Folyó, mn. *coulant; fluide; courant; — év, cette année; —, fn. fleuve, m.*

Folyóár, fn. *prix courant, cours, m.*

Folyóbeszéd, fn. *prose, f.*

Folyóhomok, fn. *sable mouvant, m.*

Folyóírás, fn. *écriture cursive, f.*

Folyóirat, fn. *feuille périodique, f.*

Folyomány, fn. *corollaire, m.*

Folyópénz, fn. *monnaie courante, f.*

Folyós, mn. *liquide, fluide.*

Folyóság, fn. *liquidité, fluidité, f.*

Folyóseb, fn. *caulère, fonticule, m.*

Folyosó, fn. *corridor, m.*

Folyóvíz, fn. *rivière, f., fleuve, m.*

Folytán, ih. *en conséquence.*

Folytatás, fn. *continuation, f.; exercice (ex. d'une profession), m.*

Folytatmány, fn. *continuation, suite, f.*

Folytatni, cs. *continuer; exercer.*

Polyton, ih. *continuellement.*

Polytonos, mn. *continuel; — ság, fn. continué, f.*

Polyvást, ih. *continuellement.*

Polyvásti, mn. *continuel.*

Fonadék, fn. *chose tressée, tresse, f.; clayonnage, m.*

Fonák, mn. *absurde; — ul, ih. absurdement.*

Fonákság, fn. *absurdité, f.*

Fonál, fn. *fil, m.*

Fonálcséve, fn. *fusée, sépoule, f.*

Fonáldad, mn. *en forme de fil.*

Fonálfereg, fn. *filaire, dragonneau, m.*

Fonálperecz, fn. *échecreux, m.*

Fonás, fn. *filage, m., filature, f.*

Fonat, fn. *tresse, nulle (de cheveux) chose filée, f.*

Fonaték, fn. *oadenette, f.*

Fonatos, mn. *entrelacé*.
 Foncsik, fn. *cadennelle, f.*
 Fondor, mn. *intrigant; — kodás, fn. intrigue, f.*
 Fondorkodni (ik), k. *intriguer*.
 Fondorlat, fn. *cabale, intrigue, f.*
 Fondorság, fn. l. Fondorlat.
 Fondorul, ih. *d'une manière perfide*.
 Fonni, cs. *filer; dresser, natter*.
 Fonnyadni, k. *se saner, se flétrir*.
 Fonnyadozni, k. *se saner*.
 Fonnyadság, fn. *flétrissure, f.*
 Fonnyadt, mn. *sané; — ság, fn. flétrissure, f.*
 Fonnyasztani, cs. *saner; flétrir*.
 Fonó, fn. *fleur, m.; fileuse, f.*
 Fonóda, fn. *filerie, f.*
 Fonógép, fn. *machine qui file, f.*
 Font, fn. *livre, f.*
 Fontmérték, fn. *poids de livre, m.*
 Fontnyi, mn. *d'une livre*.
 Fontolatlan, mn. *qui n'a pas été pesé; indélébé; irréfléchi*.
 Fontolni, cs. *peser, balancer; examiner attentivement*.
 Fontos, mn. *d'une livre; important*.
 Fontosság, fn. *importance, f.*
 Fontserpenyő, fn. *bassin, plat de balance, m.*
 Fordítani, cs. *tourner; (ra, re) employer; traduire (un ouvrage), rendre (un mot)*.
 Fordítás, fn. *action de tourner; traduction, f.*
 Forditmány, fn. *ouvrage traduit, m.*
 Fordító, fn. *celui qui tourne ou qui fait tourner qc.; traducteur, m.*
 Fordulás. *un tour, tournant, retour; chang. me il, m., tournure, f.*
 Fordulat, m. *tour; tournant, m., tournure, f.*
 Fordulni, k. *se tourner, tourner*.
 Forduló, fn. *tour; tournant, détour (ex. d'une rue), m.*
 Forgács, fn. *éclat, chicot, copeau, m., planure, f.* [tion, f.]
 Forgalom, fn. *commerce, m., circulation, f.*
 Forgandó, mn. *muable, inconstant*.
 Forgandóság, fn. *instabilité, mutabilité, f.*
 Forgás, fn. *tournoiement, m; rotation; circulation, f.*
 Forgatag, mn. *qui tourne; tournoyant*.
 Forgatmány, fn. *endossement, m.*
 Forgatni, cs. *tourner, faire tourner; rouler (les yeux); manier; rigoler;*

endosser (une lettre de change); feuilletter (un livre).
 Forgató, fn. *celui qui tourne; endosseur, m.; tourne-broche, m.*
 Forgó, mn. *tournant; courant; —, fn. article, m., jointure, f.; touffe de plumes, f., plumet, m.*
 Forgolódni (ik), k. *être occupé autour de...*
 Forgószél, fn. *tourbillon, m.*
 Forgott, mn. *exercé, versé, expert*.
 Forgottság, fn. *adresse, dextérité, f.*
 Forint, fn. *florin, m.*
 Forma, fn. *forme; façon; figure, f.; modèle, m., format, m.*
 Formálható, mn. *flexible, docile; facile à former*.
 Formálni, cs. *former, façonner*.
 Formálódni (ik), k. *se former, se faire*.
 Formaruha, fn. *uniforme, m.*
 Formás, mn. *qui a les dehors agréables; joli*.
 Formaság, fn. *formalité; cérémonie, f.*
 Formátlan, mn. *informe, difforme; — ság, fn. difformité, f.; — ul, ih. sans forme*.
 Forogni, k. *se tourner; circuler*.
 Forradalmi, mn. *révolutionnaire*.
 Forradalom, fn. *révolution, f.* [f.]
 Forradás, fn. *cicatrisation; soudure*.
 Forradni, k. *se cicatrifier; être soudé*.
 Forralni, cs. *faire bouillir; méditer qc. (ex. une vengeance)*.
 Forrás, fn. *source, fontaine, f.; bouillonnement, m.; fermentation, f.*
 Forrásos, mn. *plein de sources*.
 Forrásvíz, fn. *eau de source, f.*
 Forrasz, fn. *soudure, f.*
 Forraszcső, fn. *tuyau à souder, m.*
 Forrasztani, cs. *souder*.
 Forrázni, cs. *laver avec de l'eau bouillante, tremper dans l'eau bouillante, échauder*.
 Forrni, k. *bouillonner; fermenter; bouillir*.
 Forró, mn. *bouillonnant; bouillant, tout chaud; brûlant; fervent*.
 Forróház, fn. *fièvre chaude; fièvre inflammatoire; fièvre délirante, f.*
 Forrómeleg, mn. *tout bouillant; brûlant*. [tation.]
 Forrongani, k. *être dans une vive agitation*.
 Forrongás, fn. *agitation, f.*
 Forróöv, fn. *zone torride, f.*
 Forróság, fn. *chaleur brûlante, f.; paroxysme, transport, m.*

Forrpont, *fn. terme de l'ébullition, m.*
 Fortély, *fn. tour adroit, m., ruse, finesse, f.*
 Fortélyos, *mn. rusé; fn. artificieux.*
 Fortélyoskodni (ik), *k. user de ruse.*
 Fortélyosság, *fn. ruse, f.*
 Fortyanni, *k. bouillonner; s'emporter.*
 Fosás, *fn. diarrhée, f.*
 Fosni (ik), *k. avoir le dévoiement.*
 Foszkő, *fn. asbeste, m.*
 Foszlani (ik), *k. s'effiler.*
 Foszlánk, *mn. qui se laisse enlever par fils; schisteux.*
 Foszlatni, *cs. effiler.*
 Foszlott, *mn. effilé.*
 Foszteni, Fosztogatni, *cs. ébarber (des plumes); priver, dépouiller qc. de son enveloppe; piller, saccager; dévaliser (un voyageur).*
 Fosztó, Fosztogató, *fn. pilleur, déprédateur, m.*
 Fosztor, *mn. tout nu.*
 Fő, *fn. tête, f.; chef, m.*
 Fő, *mn. principal, premier, le plus considérable.* [chant, m.]
 Főasztalnok, *fn. grand écuyer tran-*
 Főbányahivatal, *fn. administration supérieure des mines, f.*
 Főbenjáró, *mn. criminel.*
 Főbetű, *fn. lettre initiale, f.*
 Főbiró, *fn. juge supérieur, m.*
 Főcanczellár, *fn. archi-chancelier, m.*
 Főczinkos, *fn. principal auteur (d'un crime); chef (ex. d'un complot), m.*
 Fődolog, *fn. chose principale, f.*
 Főhadiszállás, *fn. quartier général, m.*
 Főhaditármester, *fn. grand-maître de l'artillerie, m.* [m.]
 Főhadnagy, *fn. lieutenant (en premier),*
 Főhadvezér, *fn. commandant d'armée, général en chef, m.*
 Főhajtás, *fn. révérence, inclination, f.*
 Főhatalom, *fn. autorité souveraine, souveraineté, f.; pouvoir suprême, m.*
 Főhely, *fn. chef-lieu, m.*
 Főherceg, *fn. archiduc, m.*
 Főhercezségasszony, *fn. archiduchesse, f.*
 Főhercegség, *fn. archiduché, m.*
 Főiskola, *fn. académie, université, f.*
 Főispán, *fn. intendant royal d'un comitat, m.*
 Főítélőszék, *fn. tribunal supérieur, m.*
 Főkáptalan, *fn. chapitre, m.*
 Főkép, Főképen, *ih. principalement.*
 Föl, l. Fel.
 Fold, *fn. terre, f.; champ; terrain, m.*

Földabross, *fn. carte géographique,*
 Földadó, *fn. contribution foncière, f.*
 Földalatti, *mn. souterrain.*
 Földbér, *fn. cens, m.*
 Földbirtok, *fn. propriété foncière, f.*
 Földbirtokos, *fn. propriétaire d'une terre, m.*
 Földes, *mn. terreux; mêlé de terre.*
 Földesúr, *fn. seigneur foncier, m.*
 Földészet, *fn. agronomie, f.*
 Földfeletti, *mn. supérieur aux choses terrestres, céleste.*
 Földfok, *fn. pointe de terre, f., cap, m.*
 Földi, *mn. terrestre; —, fn. compatriote, m. et f.* [a]
 Földindulás, *fn. tremblement de terre.*
 Földirányos, *mn. horizontal.*
 Földisme, *fn. géognosie, m.*
 Földismerő, *fn. géognoste, m.*
 Földkép, *fn. l. Földabross.*
 Földközi, *mn. méditerrané.*
 Földleírás, *fn. géographie, f.*
 Földleíró, *fn. géographe, m.*
 Földlen, *fn. amiante, m.*
 Földmanó, *fn. gnome, m.*
 Földmérés, *fn. géométrie, f.*
 Földmérő, *fn. géomètre, m.*
 Földművelés, *fn. agriculture, f.* [m.]
 Földművelő, Földműves, *fn. agriculteur, m.*
 Földnem, *fn. espèce de terre, f.*
 Földnemű, *mn. terreux.*
 Földolaj, *fn. pétrole, m.*
 Földönfutó, *mn. fugitif.*
 Földöv, *fn. zone, f.*
 Földpálya, *fn. orbite de la terre, f.*
 Földrengés, *fn. tremblement de terre, m.*
 Földszark, *fn. pôle de la terre, m.*
 Földszakadás, *fn. affaissement de la terre, m.*
 Földszin, *fn. couleur de terre; superficie de la terre, f.; rez-de-chaussée par terre, m.*
 Földszinsor, *fn. rez-de-chaussée, m.*
 Földszint, *ih. — i, mn. au rez-de-chaussée.*
 Földszoros, *fn. isthme, m.*
 Földtan, *fn. géologie, f.; — i, mn. géologique.*
 Földteke, *fn. globe terrestre, m.*
 Földtér, *fn. terrain, m.*
 Fölé, *nh. sur; au dessus de . . . , pa dessus.*
 Főlebb, *sat. l. Felebb, sat.*
 Főlebbvaló, *fn. supérieur, m.*
 Főleg, *ih. principalement; — es, m. principal.*

Főlegény, *fn. maître-garçon, m.*
 Főlény, *fn. supériorité, f.; ascendant, m.; prépondérance, f.*
 Főlovászmester, *fn. grand-écuyer, m.*
 Főlös, *mn. nombreux; superflu.*
 Főlöleg, *fn. superflu, m., superfluité, f.*
 Főlöseges, *mn. superflu; — en, ih. d'excès.*
 Főlösdni (ik), *k. érimer.*
 Főlött, *ih. sur; au-dessus de...; pardessus.*
 Főlötte, Főlöttébb, *ih. très; trop.*
 Főlözet, *fn. partie supérieure, f.*
 Főlözni, *cs. écrémer (le lait).*
 Föltét, *fn. l. Feltétel.*
 Föltétes, *mn. l. Feltételes.*
 Fölzet, *fn. rubrique, f.*
 Fömlődságu, *mn. Très-Gracieux.*
 Fönemes, *mn. très-noble.*
 Fönemesség, *fn. haute noblesse, f.*
 Fönév, *fn. substantif, m.*
 Föni, *k. cuire, bouillir.*
 Fönn, *sat. l. Fenn, sat.*
 Fönök, *fn. chef, m.*
 Fönég, *fn. hauteur, sublimité; noblesse, dignité; majesté; Altesse, Hautesse, f.*
 Fönéges, *mn. l. Fennséges.*
 Föök, *fn. raison fondamentale, f.*
 Föoltár, *fn. grand autel, m.*
 Föörös, *fn. médecin supérieur, ou en chef, m.*
 Föpap, *fn. prélat, m.*
 Föpapság, *fn. haut clergé, m.* [m]
 Förend, *fn. ordre de la haute noblesse,*
 Förendek, *fn. t. les magnats, m. pl.*
 Föorgeteg, *l. Fergegeteg.*
 Förgetyű, *fn. touriquet, m.*
 Föroham, *fn. grand assaut, assaut général, m.*
 Förtellem, *fn. horreur; abomination, aversion, f.*
 Förtelmes, *mn. horrible; abominable.*
 Förtelmesség, *fn. horreur; laideur repoussante, f.*
 Fösvény, *mn. avare; —, fn. avare, m.*
 Fösvénykedés, *fn. avarice, f.*
 Fösvénykedni (ik), *k. être avare.*
 Fösvénység, *fn. avarice, f.* [ment]
 Fösvényül, *ih. avec avarice, mesquine-*
 Fösám, *fn. nombre cardinal, m.*
 Fösentszék, *fn. grand consistoire, m.*
 Fötelen, *mn. qui n'a pas été cuit, cru.*
 Fötiszt, *fn. officier supérieur, m.*
 Fötisztelendő, *mn. très-révérénd.*
 Fötiszteltű, *mn. très-honoré.*

Fötisztikar, *fn. état-major, m.* [m]
 Fötörvényszék, *fn. tribunal supérieur.*
 Fött, *mn. cuit.* [m]
 Főur, *fn. grand seigneur; souverain.*
 Főuri, *mn. souverain.* [f]
 Főváros, *fn. ville principale, capitale.*
 Főveg, *fn. coiffure; calotte, casquette, f.*
 Fővény, Fővény, *fn. sable, m.*
 Fővénybaj, *fn. affection calculuse, f.*
 Fővénybánya, *fn. sablière, f.*
 Fővényes, *mn. sableux.*
 Fővényezni, *cs. sabler.*
 Fővénytorlat, *fn. banc de sable, m.*
 Fővés, *fn. cuisson, coction, f.*
 Fővétel, *fn. décapitation, f.*
 Fövetlen, *l. Fötelen.*
 Fővezér, *fn. général en chef, m.*
 Fővezerség, *fn. commandement en chef, m.*
 Fözde, *fn. lieu où l'on fait cuire, m.*
 Fözélék, *fn. légumes, m. pl.*
 Fözés, *fn. préparation au feu, f.; art de faire la cuisine, m.*
 Fözet, *fn. cuite, f.*
 Fözni, *cs. cuire; faire la cuisine.*
 Fözönő, *fn. cuisinière, f.*
 Fözsinat, *fn. concile, m.*
 Francia, *fn. français; — ország, tn. la France.*
 Francziául, *ih. français.*
 Frank, *fn. franc; franconien, m.*
 Fricska, *fn. chiquenaude, f.*
 Frigy, *fn. association; alliance, f.* [f]
 Frigybomlás, *fn. rupture de l'alliance,*
 Frigybontó, *mn. qui rompt l'alliance.*
 Frigyes, *fn. allié, m.; —, mn. allié.*
 Frigyesülni, *k. s'allier.*
 Frigyszakadás, *fn. rupture d'alliance, f.*
 Frigyeszekrény, *fn. arche d'alliance, f.*
 Frigytárs, *fn. allié, confédéré, m.*
 Fris, *mn. frais; vif; agile, alerte.*
 Frisen, *ih. vite; vivement.*
 Friseség, *fn. vivacité, f.*
 Frisítés, *fn. rafraîchissement, m.*
 Frisítani, *cs. rafraîchir.*
 Frisülni, *k. se rafraîchir.*
 Friz, *fn. Frison; —, mn. de la Frise; frison.*
 Frizföld, *tn. la Frise.*
 Fú, *fn. poule d'eau, foulque, f.*
 Fúhangszer, *fn. instrument à vent, m.*
 Fukar, *mn. avare, mesquin.*
 Fukarkodni (ik), *k. être avare, lésiner.*
 Fukaros, *mn. parcimonieux, un peu mesquin.*

Fukarság, fn. *lésine, mesquinerie, avarece, f.*

Fukarul, ih. *mesquinement.*

Fuladni, k. *étouffer, être suffoqué; perdre la respiration; mourir d'asphyxie; vizbe —, se noyer, être submergé*

Fuladózás, fn. *étouffement, m., respiration courte, f.; asthme, m.*

Fuladozni, k. *perdre la respiration.*

Fuladozó, mn. *qui a la respiration courte, f.; asthmatique.*

Fulánk, fn. *aiguillon, m.*

Fulánkolni, cs. *piquer.*

Fulánk s, mn. *piquant; armé d'aiguillons.*

Fulasztani, cs. *étouffer, suffoquer.*

Fuldoklani (ik), k. *perdre la respiration. —, se noyer.*

Fulni, k. *étouffer, être suffoqué; vizbe*

Fúni, cs. *souffler; —, k. souffler (se dit du vent); faire du vent; ronfler; (se dit du cheval).*

Fura, mn. *drôle.*

Furadék, fn. *forure, f.*

Furakodni (ik), k. *pénétrer, s'introduire avec impunité.*

Furakodó, mn. *importun.*

Furat, fn. *trou percé avec le foret, m.*

Furcsa, mn. *étrange; bizarre; drôle.*

Furcsán, ih. *étrangement; drôlement.*

Furcsaság, fn. *bizarrie, étrangement; drôlerie, f.*

Furdalni, cs. *forer, percer, trouer.*

Furdacs, fn. *perce-bois, m.*

Fursang, fn. *ruse, f.*

Fursangos, mn. *rusé; — ság, fn. ruse, finesse, f.*

Furkálni, cs. *forer.*

Furkósbót, fn. *gros bâton, bâton noueux, m.*

Fúrni, cs. *forer.*

Fűrő, fn. *foret; perçoir, m.*

Fürömenyét, fn. *suret, m.*

Füröműszer, fn. *machine pour forer, f.*

Furtagyú, mn. *entêté.*

Furteszü, mn. *ruse, espiègle.*

Furtejű, mn. *entêté.*

Furulya, fn. *flûte champêtre, f.*

Futam, fn. *suile, f.*

Futamítani, cs. *mettre en suile.*

Futamlani (ik), k. *prendre la suile; s'enfuir.*

Futamlás, fn. *suile, f.*

Futamló, mn. *fugitif; en suile; fuyard.*

Futamodni (ik), l. *Futamlani.*

Futamtatni, cs. *mettre en suile.*

Futár, fn. *courreur; courrier, m.; estufllette, f.*

Futás, fn. *course; suile, f.*

Fútatni, cs. *attiser (le feu); souffler.*

Futékony, mn. *fugace; rapide; volak*

Futkározni, Futkozni, k. *courir ça et là*

Futni, k. *courir; être en suile; suiv.*

Futnok, fn. l. *Futár.*

Futó, mn. *qui suit, fugitif, en suile.*

Futó, fn. *fou (aux échecs), m.*

Futóárok, fn. *tranchée, f.*

Futóeső, fn. *ondée, giboulée, f.*

Futóhomok, fn. *sable mouvant, m.*

Futólag, ih. *légerement; avec vitesse*

Futólagos, mn. *léger.*

Futópálya, fn. *carrière, f.*

Futópaszuly, fn. *faséole, f.*

Futós, mn. *fugitif; fugace.*

Futótüz, fn. *tranchée de poudre, f.; sa courant, m.*

Futtaban, ih. *à la hâte; en sa suile.*

Futtalás, fn. *course, f.*

Futatni, cs. *faire courir; ezüsttel —, argenter; aranynyal —, dorer.*

Fuvacs, fn. *soufflet, m.*

Fuvalkodni (ik), k. *s'enfler.*

Fuwallani, k. *souffler.*

Fuwallat, fn. *souffle, m.*

Fuvar, fn. *charge; voiture, f.; port, m.*

Fuvarbér, fn. *frais de transport, m.*

Fuvarcs, fn. *voiturier, m.*

Fuvarzás, fn. *transport par terre, m.*

Fuvarozni, k. *transporter au moyen d'une voiture, voiturier, charrier.*

Fuvarozó, fn. l. *Fuvaros.*

Fuvarszekér, fn. *voiture chargée de marchandises, f.*

Fuvás, fn. *souffle, m.*

Fuvat, Fuvatag, fn. *amas de neige accumulée par le vent, m.*

Fuvelyú, fn. *soufflet, m.*

Fuvó, fn. *soufflet, m.*

Fuvóhangszer, fn. *instrument à vent, m.*

Fuvóka, fn. *embouchure, f.*

Fuvola, fn. *flûte, f.; — mü, fn. jeu de flûtes, m.*

Fuvolás, fn. *joueur de flûte, m.*

Fuvolásni, k. *jouer de la flûte.*

Fü, fn. *herbe, f.; —, mü, d'année harmadfű, de trois ans (se dit des chevaux, et du gros bétail).*

Fübé, fn. *droit d'herbage, m.*

Füge, fn. *figue, f.*

Fügédés, mn. *ficiforme.*

Fügékert, fn. *figuerie, f.*

Fűgés, *fn. figuerie, f.*
 Fűgglék, *fn. appendice, f.*
 Fűgglelem, *fn. subordination, f.* [m.
 Fűggély, *fn. dépendance, f.; pendule,*
 Fűggélyes, *mn. perpendiculaire, verti-*
cal, à plomb.
 Fűggyű, *fn. pendule, m.*
 Fűggyűs, *mn. penchant.*
 Fűggés, *fn. dépendance, f.*
 Fűggeszték, *fn. pendeloque, f.*
 Fűggeszteni, *cs. suspendre; fixer (ses*
regards sur . . .).
 Fűggetlen, *mn. indépendant; — ég,*
fn. indépendance, f.; — ül, ih. indé-
pendamment.
 Fűggrányos, *mn. perpendiculaire.*
 Fűggni, *k. pendre; dépendre.*
 Fűggőn, *fn. chas, plomb, m.*
 Fűggő, *fn. pendant (d'oreilles), m. pl.*
 Fűggő, *mn. pendant; dépendant.*
 Fűggőggy, *fn. lit suspendu; hamac;*
strapontin, m.
 Fűggőleg, *ih. dépendamment.*
 Fűggőleges, *mn. perpendiculaire.*
 Fűggőny, *fn. rideau, m.; toile, f.*
 Fűggőnyözni, *cs. draper.*
 Fűggőnyzet, *fn. draperie, f.*
 Fűggőség, *fn. dépendance, f.*
 Fűgőly, *fn. fic; condylome, m.*
 Fűl, *fn. oreille, f.; trou (d'une aiguille),*
chas, m.; anse, f.
 Fűlbevaló, *fn. pendant d'oreille, m.*
 Fűlcsengés, *fn. tintement (d'oreilles),*
m. [pan, f.
 Fűldobhártya, *fn. membrane du tym-*
pâne, k. dresser les oreilles.
 Fűlemle, *fn. rossignol, m.*
 Fűles, *mn. qui a des oreilles; qui a les*
oreilles longues; muni d'une anse,
à anse; —, fn. dne, m.
 Fűlesbagoly, *fn. hibou, m.*
 Fűlesedény, *fn. pot à anse, m.*
 Fűleskorsó, *fn. cruche à anses, f.*
 Fűleskosár, *fn. panier à anses, m.*
 Fűletlen, *mn. sans oreilles.*
 Fűletni, *cs. munir d'oreilles.*
 Fűletérj, *fn. oreille (externe), f.*
 Fűke, *fn. niche, f.*
 Fűkeng, *fn. pendeloque, f., pendant;*
boupe, f.
 Fűkengő, *fn. pendant d'oreille, m.*
 Fűkenti, *k. mentir.*
 Fűmle, *fn. rossignol, m.*
 Fűni (ik), *k. se chauffer; être chauffé*
 Fűnau, *fn. témoin auriculaire, m.*
 Fűntető, *fn. écurette, f.*

Fűtő, *fn. région au-dessous de l'oreil-*
le, f.
 Fűtőcsér, *fn. cornet acoustique, m.*
 Fűtőjő, *fn. écurette, f.* [m.
 Fűtőgás, *fn. bourdonnement d'oreilles,*
 Fűtőz, *fn. cire des oreilles, f.*
 Fűmag, *fn. semence de foin, f.*
 Fűnemű, *mn. herbacé.*
 Fűpárna, *fn. sachet, m.*
 Fűrdeni (ik), *k. se baigner, prendre*
un bain.
 Fűrdés, *fn. bain, m.*
 Fűrdő, *fn. bain, m.; baigneur, m.*
 Fűrdőidény, *fn. saison des bains, f.*
 Fűrdőkád, *fn. baignoire, cuve, f.*
 Fűrdőorvos, *fn. médecin des bains, m.*
 Fűrdős, *fn. maître-baigneur, m.; — lo-*
gény, fn. garçon baigneur, m.
 Fűrdőszerek, *fn. ustensiles, habits et*
linge pour les bains, m. pl.
 Fűrdőszoba, *fn. chambre de bain, f.*
 Fűrdővendég, *fn. baigneur, m.*
 Fűrés, *fn. scie, f.*
 Fűrészelni, *cs. scier.*
 Fűrészfa, *fn. monture, f., manche*
d'une scie, m.
 Fűrészláb, *fn. tréteau, chevalet de*
scieur, m.
 Fűrészyel, *l. Fűrészfa.*
 Fűrészpor, *fn. sciure, f.*
 Fűrészvas, *fn. lame d'une scie, f.*
 Fűrge, *mn. prompt, vif; — gén, ih.*
promptement.
 Fűrgesség, *fn. promptitude, agilité, f.*
 Fűrgetyű, *fn. tourniquet, m.*
 Fűrj, *fn. caille, f.*
 Fűrjészeb, *fn. chien couchant, m.*
 Fűrjészet, *fn. chasse des cailles, f.*
 Fűrjészni, *k. és cs. chasser aux cailles.*
 Fűrjháló, *fn. tirasse, f.*
 Fűrjköltözés, *fn. passage des cailles, m.*
 Fűrkész, *fn. scrutateur, m.*
 Fűrkészeb, *fn. chien de quête, m.*
 Fűrkészni, *cs. faire des recherches;*
quêter.
 Fűrszteni, *cs. baigner. —*
 Fűrt, *fn. boucle, f.; touffe (de cheveux*
de lain ou de poil); grappe, f.
 Fűrtfodorító, *fn. ser à friser, m.*
 Fűrtös, *mn. bouclé; disposé par*
touffes; en forme de grappes.
 Fűrtözni, *cs. mettre en boucles;*
boucler.
 Fűst, *fn. fumée, f.*
 Fűstarany, *fn. feuille d'or battu, f.*

Fűstfaragó, fn. ramoneur, m.
 Fűstölni, k. laisser échapper de la fumée, fumer; parfumer; fumer (ex. de la viande).
 Fűstölő, fn. fumigateur; encensoir, m.
 Fűstölögvi, k. fumer.
 Fűstös, mn. enfumé.
 Fűstösítvi, cs. enfumer.
 Fűstösödni (ik), k. être enfumé.
 Fűszál, fn. tige ou feuille d'une graminée, f., brin d'herbe, m., pousse, f.
 Fűszedő, fn. herboriseur, m.
 Fűszer, fn. épice, épicerie, f.; aromate, m.
 Fűszeráros, fn. épicier; droguiste, m.
 Fűszerárú, fn. épice, épicerie, drogue, f.; aromate, m.
 Fűszeres, mn. aromatique.
 Fűszerészet, Fűszertőzs, fn. épicerie, droguerie, f.
 Fűszerezni, cs. assaisonner; aromatiser; épicer.
 Fűszerekerekedés, fn. commerce d'épicerie, m.
 Fűszernemű, mn. aromatique.
 Fűszerszám, fn. épices, épicerie, f. pl.
 Fűszertár, fn. boutique d'épicerie, f.
 Fűszinű, mn. vert d'herbe.
 Fűteni, cs. chauffer.
 Fűtés, fn. chauffage, m.
 Fűtő, fn. chauffeur, m.
 Fűtőfa, fn. bois de chauffage, m.
 Fűtő, fn. coup de sifflet, m.
 Fűtőyenteni, cs. siffler.
 Fűtőyentés, fn. sifflement, m.
 Fűtőös, mn. qui aime à siffler; qui chant, chanteur (se dit des oiseaux).
 Fűtykös, fn. gros-bâton, m.
 Fűtyölés, fn. sifflement, m.
 Fűtyölvi, Fűtyörészvi, k. siffler, fredonner (ex. un air).
 Fűveske, fn. petite herbe, herbette, f.

Fűvelni, cs. donner à manger de l'herbe; —, k. manger l'herbe.
 Fűvelőhely, fn. pâturage; pacage; pâti, m.
 Fűves, mn. couvert d'herbe; herbeux.
 Fűvesedni (ik), k. se couvrir d'herbes.
 Fűvész, fn. botaniste; herboriste, m.
 Fűvészeti, fn. botanique, f.
 Fűvész, mn. botanique.
 Fűvészkedni (ik), k. herboriser.
 Fűvész kert, fn. jardin des plantes, m.
 Fűvésztan, Fűvész tudomány, fn. botanique, f.
 Fűs, fn. saule, m.; szomorú —, saule pleureur, m.
 Fűsbarka, fn. chalon de saule, m.
 Fűsdögélni, cs. lacer (ex. un corset); serrer, lier, attacher (avec un cordon); enfler (ex. des perles).
 Fűsény, fn. saicaire (plante), f.
 Fűsér, fn. fil (de perles etc.); collier; chapelet, m.; bouquet (de fleurs), m., guirlande; couronne, f.
 Fűsérás, fn. couple, harde, f.
 Fűsértános, fn. cotillon, m.
 Fűses, fn. saussaie; oseraie, f.
 Fűzet, fn. brochure, f.; cahier, m.
 Fűzfa, fn. saule (arbre); bois de saule, m.
 Fűzfakötlő, fn. poêlerau, m.
 Fűzguzs, fn. lien d'osier; pleyon, m.
 Fűzni, cs. serrer, lier, attacher (avec un cordon); lacer (ex. un corset); enfler (ex. des perles); faire (ex. des guirlandes); brocher (un livre).
 Fűző, fn. corset; aiguillette, f.; lacet, m.
 Fűzőhegy, fn. ferret d'aiguillette, m.
 Fűzőld, mn. vert d'herbe.
 Fűzős, fn. lacet, m. [f.
 Fűzőtű, fn. aiguille à lacer; aiguillette,
 Fűzőváll, fn. corset, m.
 Fűzvesző, fn. verge de saule, f.

G.

Gab, fn. merle doré, m.
 Gabona, fn. blé, m.; céréales, f. pl.
 Gabonaáros, fn. marchand de blé, m.
 Gabonafej, fn. épi de blé, m.
 Gabonaforgatás, fn. remuage, m.
 Gabonás, mn. fromentueux.
 Gabonaszál, fn. tige, f., tuyau; brin; chaume, m.

Gabonaszem, fn. grain, m.
 Gabonátár, fn. magasin à blé, m. [f.
 Gabonatermesztés, fn. culture des blés,
 Gabonatized, fn. dîme des blés, f.
 Gabonavásár, fn. marché aux grains, m.
 Gáborka, fn. merle doré, m.
 Gabos, fn. embérise (oiseau), f.
 Gacsaly, fn. pampre, m.

Gácsér, fn. *canard, m.*
 Gacsiba, mn. *cagneau, m.*
 Gacsor, fn. *pied-bot, m.*
 Gácsország, tn. *la Galicie.*
 Gádor, fn. *abat-vent, m.*
 Gagátkő, fn. *agate, f.*
 Gágogni, k. *barboter.*
 Gagyogni, k. *balbutier; bégayer.*
 Gagyos, mn. *gris.*
 Gagyosodni (ik). k. *se griser.*
 Gajdászni, k. *crier, s'écrier.*
 Gajdolni, k. *pousser des cris de joie.*
 Gála, fn. *habit de gala, habit de fête, m.*
 Galád, mn. *sordide; obscène; impudent; abject; —ul, ih. sordidement, sat.*
 Galádság, fn. *sordidité; indignité, f.*
 Galogonya, fn. *néflier, m.*
 Galamb, fn. *pigeon, m., colombe, f.*
 Galambbegy, fn. *jabot de pigeon, m.*
 Galambdúc, fn. *volet, m.; volière, f., pigeonnier, m.*
 Galambház, fn. *colombier, m.*
 Galambszinü, mn. *colombin.*
 Galánd, fn. *ruban; lacet, m., bande, f.*
 Galandféreg, fn. *ver solitaire, m.*
 Galandműves, fn. *rubanier, m.*
 Gáládlőzet, Gálaruha, fn. *habit de gala, m.*
 Galiba, fn. *tourment, tracas, m.; contrariété, f.*
 Galibás, mn. *tracassier.*
 Galibáskodni (ik), k. *tracasser.*
 Gálicz, fn. *vitriol, m.*
 Gálicznemű, mn. *vitriolique.*
 Gáliczola, fn. *huile de vitriol, f.*
 Gáliczos, mn. *vitriolique.*
 Gáliczsav, fn. *acide vitriolique, m.*
 Gallér, fn. *collet, m.; collerette, f.*
 Gallóka, fn. *balance, f.*
 Gallókázi, k. *balancer.*
 Gally, fn. *branche, f., rameau, m.*
 Gallyas, mn. *rameux; feuillu.*
 Gallyasodni (ik), Gallyasolni, k. *se couvrir de feuillage.*
 Gallyazat, fn. *ramée, f., feuillage, m.*
 Gallyazni, cs. *ébrancher; —, (ik), k. se couvrir de feuillage.*
 Gallyfa, fn. *rondins, m. pl.*
 Gallyfedél, fn. *feuillée, f.*
 Galóca, fn. *truite saumonée, f.*
 Galuska, fn. *une espèce de mets de farine, f.*
 Galvánérő, fn. *galvanisme, m.*
 Galvános, mn. *galvanique.*
 Galvánosság, fn. *galvanisme, m.*

Galvánozni, cs. *galvaniser.*
 Gálya, fn. *galère, f.; —rab, fn. galérian, forçat, m.*
 Gamba, fn. *luppe, f.*
 Gambás, mn. *lippu.*
 Ganaj, fn. *excréments, m. pl., fiente, f.; fumier, engrais, m.*
 Ganajlomb, fn. *fumier, m.*
 Ganajföld, fn. *terre d'engrais, f.*
 Ganajlani (ik), k. *fienter.*
 Ganajlat, fn. *fiente, f.*
 Ganajos, mn. *ensumé, engraisé.*
 Ganajosni, cs. *ensumer, engraisser.*
 Gáncs, fn. *obstacle; blâme, défaut, m.*
 Gáncsolni, cs. *trouver mauvais; opposer un obstacle; chicaner.*
 Gáncsolódó, mn. *chicaneur. [m.]*
 Gáncsoskodás, fn. *penchant à blâmer,*
 Gáncsoskodni (ik), k. *chicaner.*
 Ganéj, l. Ganaj.
 Gantár, fn. *chantier de cave, m.*
 Garaboncza, fn. *néeromancie, f.*
 Garabonzás-diák, fn. *un étudiant vagabond.*
 Garas, fn. *gros (monnaie de la valeur de 3 kreutzer), m.*
 Garat, fn. *trémie, f.; pharynx, m.*
 Garattyolni, k. *jaser.*
 Garázda, mn. *querelleur.*
 Garázdálkodni (ik), k. *quereller.*
 Gargarizálni, k. *gargariser.*
 Garmada, fn. *tas de blé, m.*
 Gát, fn. *rempart, m.; digue, f.; obstacle, m.*
 Gáteress, fn. *talus, m.*
 Gátkosár, fn. *gabion, m.*
 Gátló, mn. *qui empêche.*
 Gátolni, cs. *faire une digue; empêcher.*
 Gátor, fn. *échappée, f.; treillis; grillage, m., grille, f.*
 Gátrekesz, fn. *barrière, f.*
 Gátsarkantyú, fn. *jetée, f. [f.]*
 Gátszakadás, fn. *rupture d'une digue,*
 Gatyá, fn. *caleçons, m. pl.*
 Gatyásfajd, fn. *gelinotte blanche, f.*
 Gavallér, fn. *cavalier, gentilhomme, m.*
 Gaz, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.; —, mn. infâme.*
 Gáz, fn. *gaz, m.*
 Gazda, fn. *chef de famille; propriétaire (d'un établissement rural); hôte; économe; ménager; maître.*
 Gazdag, mn. *riche, opulent; abondant.*
 Gazdagítani, cs. *enrichir.*
 Gazdagodás, fn. *enrichissement, m.*

Gazdagodni (ik), k. s'enrichir, devenir riche. [ment.]

Gazdagon, ih. richement; abondamment.

Gazdagság, fn. richesse, f.

Gazdagszani (ik), k. Gazdagodni.

Gazdagul, ih. richement.

Gazdagulni, k. devenir riche.

Gazdálkodás, fn. économie, f.

Gazdálkodni (ik), k. avoir d'économie; conduire un ménage; économiser; épargner.

Gazdálkodó, mn. ménager, économe; parcimonieux.

Gazdálkodólag, ih. économiquement; avec parcimonie.

Gazdáság, fn. économie, f.; — i, mn. économique.

Gazdaságos, mn. économique.

Gazdálkodás, fn. conduite d'un ménage; économie, f.

Gazdáskodni (ik), k. économiser; faire ménage.

Gazdáskodó, mn. ménager, économe.

Gazdasszony, fn. maîtresse de la maison; mère de famille; femme ménagère; femme de ménage, f.

Gazdasszonykodni (ik), k. avoir les soins de ménage; conduire, gouverner un ménage.

Gazdász, fn. économie, f.; — i, mn. économique.

Gazdátlan, mn. qui a perdu son maître, délaissé, abandonné; épave.

Gazember, fn. fripon, infame, m.

Gazemberség, fn. fourberie, f. — onne-rie, f.

Gazfi, fn. fripon, m.

Gazfű, fn. mauvaise herbe, f.

Gazkölýök, fn. coquin, m.

Gázlat, fn. passage à gué, m. [m.]

Gázló, fn. gué, m.; oiseau de marécage,

Gaznép, fn. canaille, f.

Gazolni, cs. nommer qn. un fripon.

Gázolni, k. és cs. guéer; fouler aux pieds; valaki becsületében —, flétrir l'honneur de qn.

Gazság, fn. fourberie; infamie, f.

Gaztét, Gaztett, fn. tour de fripon, m., infamie, f. [fame.]

Gazul, ih. en fripon, d'une manière in-Gebe, fn. méchant cheval, m., rose, f.

Gebedni, k. crever. [gueil.]

Gebeszkedni (ik), k. être bouffi d'or-

Gedő, fn. chevreau, m.

Gége, fn. goster, m., gorge, f.

Gégelob, fn. esquinancie, f.

Gégesip, fn. trachée-artère, f.

Gém, fn. héron, m.; barrière, f.; bas-cule (d'un puits), f.

Gémberedni (ik), k. être glacé de froid

Gémész, fn. chasseur du héron, m.

Gémfa, fn. barrière, f.

Gémnyaku, mn. longicolle.

Gémvadászat, fn. chasse du héron, f.

Göny, fn. pus, m.

Genyedék, fn. pustule, f.

Genyedékes, mn. pustuleux.

Genyedés, fn. suppuration, f.

Genyedni, k. suppurer.

Genyedség, fn. pus, m.

Genygunya, fn. effets de toutes sortes,

m. pl. [de pus.]

Genyes, mn. purulent, suppurant; mêlé

Genyeszteni, cs. exciter la suppuration.

Genyesztő, mn. suppuratif.

Genykatacs, fn. cautère, fonticule, m.

Gép, fn. machine, f.

Gépész, fn. mécanicien, m.

Gépészet, fn. mécanique, f.

Gépezet, fn. mécanisme, m.

Gépies, mn. machinal; mécanique;

— en, ih. machinalement.

Gépszér, mn. — leg, ih. l. Gépies és

Gépiesen.

Géptan, fn. mécanique, f.

Gerebelni, cs. carder; faire passer

par le sérán, sérancer; affiner (le

lin); ébaucher, regayer (le chanvre).

Gerebelő, fn. cardeur (de laine), m.

Gereben, fn. peigne de cardeur; carde,

drosselle, f., carrelet, m.; sérán;

regayoir; ébauchoir; affinoir, m.

Gerebenezni, l. Gerebelni.

Gereblye, fn. râcleau, m.

Gereblyézni, cs. râcler.

Gereblyező, fn. râcleur, m.

Gerely, fn. lance, f.

Gerencsér, fn. potier, m.

Gerenda, fn. poutre, solive, f.

Gerendázat, fn. solives, f. pl., entable-ment, m.

Gerendely, fn. arbre de la charrue, m.,

flèche de charrue, f.

Gerendháj, fn. radeau, m.

Gerény, fn. putois, m.

Gerezd, fn. gousse (d'ail); quartier, m.,

tranche (de pomme), f.; egy — szőlő,

grappe de raisin, f.

Gerezdelni, cs. entailler.

Gerezdelt, mn. rayé.

Gerincz, fn. épine du dos, f.; do- (d'une montagne), m.

Gerinczsont, *fn. vertèbre dorsale, f.*
 Gerinczfájdalom, *fn. douleur spinale, f.*
 Gerinczvelő, *fn. moëlle épinière, f.*
 Gerinczvelőssorvadás, *fn. consommation dorsale, f.*
 Gerjedékeny, *mn. fort sensible, irritable; — ség, fn. sensibilité, irritabilité, f.*
 Gerjedelem, *fn. émotion, affection, f.*
 Gerjedelmes, *l. Gerjedékeny.*
 Gerjedet, *fn. mouvement, m.*
 Gerjedezni, *k. être ému.*
 Gerjedni, *k. s'émouvoir.*
 Gerjeszteni, *cs. exciter; attiser.*
 Gerle, Gerlicze, *fn. tourterelle, f.*
 Gesztenye, *fn. châtaigne, f.; marron, m.*
 Gesztenyefa, *fn. châtaignier, marron-*
Ge ztenyés, fn. châtaigneraie, f.
 Gesztenyeszínű, *mn. châtain.*
 Gézengúz, *fn. vaurien, m.*
 Giberedni (ik), *k. être glacé de froid.*
 Gida, *fn. petit d'une chèvre, m.*
 Gili, Gilicze, *l. Gerlicze.*
 Gilisztá, *fn. vers (intestinaux), m. pl.; lombric, m.*
 Gilisztahajtószer, *fn. vermifuge, m.*
 Gilisztapor, *fn. poudre à vers, f.*
 Gilisztás, *mn. plein de vers.*
 Gím, Gímvad, *fn. bêtes sauvages, f. pl.*
 Gip-z, *fn. plâtre, gypse, m.*
 Gipszelni, *cs. plâtrer.*
 Gipszfejtés, *fn. plâtrière, f.*
 Gipszféle, *mn. gypseux.*
 Gira, *fn. marc, m.*
 Giraffa, *fn. girafe, f.*
 Gizgaz, *fn. mauvaise herbe, f., ordures, f. pl.*
 Gócz, *fn. foyer, être, m.*
 Gódircz, *fn. chélidoine, f.*
 Góliát, *fn. géant, m.*
 Góliátkigyó, *fn. boa constrictor, m.*
 Gólya, *fn. cigogne, f.*
 Golyó, *fn. homme maladroit, m.*
 Golyóság, *fn. maladresse, f.*
 Golyó, Golyóbis, *fn. globe, m., boule; balle (de fusil, de pistolet), f., boulet (de canon), m.*
 Golyózás, *fn. ballottage, m.*
 Golyózni, *k. balloter.*
 Golyva, *fn. goître, m.*
 Golyvás, *mn. goitreux.*
 Gomb, *fn. bouton, m.; tête (d'une épingle), f.*
 Gomba, *fn. champignon, m.; bolond —, champignon vénéneux.*

Gombás, *mn. couvert, préparé de champignons.*
 Gombász-eb, *fn. chien dressé à la quête des truffes, m.*
 Gombászó, *fn. chercheur de truffes, m.*
 Gombcsináló, *fn. boutonnier, m.*
 Gombalak, *fn. forme d'un boulon, f.*
 Gombkötő, *fn. tissutier - rubanier, passementier, m.*
 Gombműves, *fn. ceinturier, passementier; fondeur de boutons, m.*
 Gombóc, *fn. boulette, f.*
 Gombolni, *cs. boulonner.*
 Gomboltyú, *fn. guêtre, f.*
 Gombolyag, *fn. pelote, f., peloton, m.; ballot, m.*
 Gombolyítani, *cs. pelotonner.*
 Gombolyító, *fn. tournette au pelotes, f.*
 Gombolyodni (ik), *k. se pelotonner.*
 Gombos, *mn. boulonné; —, fn. boutonnier, m.*
 Gombostű, *fn. épingle, f.*
 Gomoly, *fn. pelote (ex. de neige), f., globe; peloton; ballot, m.*
 Gomolyítani, *cs. rouler; pelotonner.*
 Gomolyodni (ik), Gomolyogni, *k. se pelotonner.*
 Gond, *fn. soin, m.; attention, f.; souci, Gondatlan, mn. insouciant; inattentif; négligent.*
 Gondatlanság, *fn. manque d'attention, m.; négligence; incurie, insouciance, f.*
 Gondatlanul, *ih. sans souci; négligemment.*
 Gondnok, *fn. curateur, m.*
 Gondnokság, *fn. curatelle, f.*
 Gondolat, *fn. pensée; idée; vue, f.*
 Gondolatjel, *fn. barre, f., trait de plume, m.*
 Gondolatlan, *mn. irréfléchi; étourdi.*
 Gondolatlanság, *fn. manque de réflexion, m.; étourderie, f.*
 Gondolatlanul, *ih. étourdissement; sans y réfléchir.*
 Gondolható, *mn. imaginable.*
 Gondolkodás, *fn. action de penser; réflexion; méditation, f.*
 Gondolkodásmód, *fn. manière de penser, f.*
 Gondolkodástan, *fn. logique, f.*
 Gondolkodni (ik), *k. penser; réfléchir; méditer.*
 Gondolkodó, *mn. pensif, pensant.*
 Gondolkodótehetség, *fn. faculté de penser, f.*
 Gondolkozás, *l. Gondolkodás.*

Gondolní, *cs. penser*; —, *k. gondolní*
valamivel, se soucier de qc.
 Gondoló, *mn. pensant*; —*ra venni,*
prendre en considération.
 Gondulomra, *ih. au hasard, à la légère;*
sans calculer le succès. {*cieux.*
 Gondos, *mn. soigneux, vigilant, sou-*
Gondoskodás, fn. soin, m.
 Gondoskodni (ik), *k. avoir soin.*
 Gondoskodó, *mn. soigneux, soucieux.*
 Gondosság, *fn. attention, exactitude, f.*
 Gondteljes, *mn. plein de soucis.*
 Gondviselés, *fn. soins, m. pl., garde;*
curatelle; providence, f.
 Gondviselet, *fn. soins, m. pl.*
 Gondviseletlen, *mn. abandonné; dé-*
laissé de qn.; insouciant.
 Gondviselő, *fn. celui qui a soin de qn.*
 Gondviseléség, *fn. administration, f.*
 Gonosz, *mn. mauvais; méchant.*
 Gonoszán, *ih. malicieusement.*
 Gonoszindulat, *mn. malveillant.*
 Gonoszkodni (ik), *k. se conduire mé-*
chamment.
 Gonosznyelvű, *mn. médisant, calom-*
niateur. {*vice.*
 Gonoszodni (ik), *k. s'abandonner au*
Gonoszság, fn. malice, méchanceté, f.
Gonoszszerű, mn. malveillant; mali-
cieux.
 Gonosztett, *fn. méfait, crime, délit, m.*
 Gonosztévő, *fn. malfauteur, m.*
 Gonoszul, *ih. malicieusement, maligne-*
ment.
 Görcső, *fn. microscope, m.*
 Gordon, *fn. basse de viole, f.*
 Gordonhegedű, *fn. violoncelle, m.*
 Gordonhegedűs, *fn. violoncelliste, m.*
 Gordonka, *fn. violoncelle, m.*
 Gordonsíp, *fn. bourdon, m., bombarde*
(d'orgue), f.
 Göré, *fn. baraque; grange aux maïs,*
f.; pavillon (de jardin), m.
 Görgyöngy, *fn. perle de compte, f.*
 Górlábú, *mn. longipède.*
 Goromba, *mn. gros; épais; grossier;*
rude; loud; impoli, incivil.
 Gorombán, *l. Gorombául.*
 Gorombás, *mn. un peu grossier.*
 Gorombaság, *fn. grossièreté; impoli-*
tesse, f.
 Gorombáskodni (ik), *k. se conduire*
grossièrement.
 Gorombául, *ih. d'une manière indé-*
cente, ou grossière; rudement.
 Göbe, *fn. truie, f.*

Göbecs, *fn. dragée, f.*
 Göbécés, *fn. gros sable, gravier, m.*
 Göbőly, *fn. bétail d'engrais; bétail*
gras, m.
 Göbőlyjárás, *fn. pâturage pour en-*
graisser le bétail, m.
 Göbőlyökör, *fn. bœuf gras ou en-*
graisse, m.
 Göbőlyös, *fn. bouvier; marchand de*
bétail, m.
 Göcs, *fn. nœud, m.; —ös, mn. nouveau.*
 Göcsört, *fn. inégalité, bosse, f.; —ös,*
mn. raboteux, inégal.
 Göde, *l. Gödölye.*
 Gödény, *fn. pélican, m.*
 Gödölye, *fn. petit d'une chèvre,*
chevreau, cabri, m.
 Gödör, *fn. creux, m., fosse; fossette*
(à la joue, au menton), f.
 Gödrös, *mn. qui est marqué de fosset-*
tes, inégal.
 Gög, *fn. orgueil, m.; arrogance, f.;*
nœud de la gorge, m.
 Gögs, *mn. orgueilleux; arrogant.*
 Gögsködni (ik), *k. se donner des airs,*
se pavaner.
 Gögösség, *fn. orgueil, m.*
 Gögsíp, *fn. trachée-artère, f.; —aszály,*
fn. phthisie trachéale ou bronchiale,
f.; —gyuladás, fn. trachéite, f.
 Gögvész, *fn. phthisie trachéale, f.*
 Gögyögni, *k. begayer.*
 Göldény, *fn. boulette, f.*
 Gölye, *fn. truie, f.*
 Gömb, *fn. globe, m., boule, f.*
 Gömbkőrön, *fn. tire-balle, m.*
 Gömböcz, *fn. fromage de cochon, m.,*
andouille à la couenne, f.
 Gömböly, *fn. sphère, f.*
 Gömbölyded, *mn. rondelet; sphérique.*
 Gömbölyeg, *mn. rond; —ség, fn.*
rond, m.
 Gömbölygetni, *cs. plier en rouleau;*
rouler, enrouler.
 Gömbölyíteni, *cs. rouler; arrondir;*
pelotonner.
 Gömbölyödni (ik), *k. se rouler; s'ar-*
rondir; se pelotonner.
 Gömbölyű, *mn. rond; sphérique, glo-*
buleux. {*f.*
 Gömbölyűség, *fn. rondeur; rotondité,*
 Göncz, *fn. pôle, m.; —csillag, fn.*
étoile polaire, f.; —kör, fn. cercle
polaire, m.
 Gönczölszekér, *fn. chariot, m., ourse, f.*
 Göndör, *mn. crépu; frisé, moutonné.*

Göndörítai, *cs. friser, créper; frisotter.*
 Göndörödni (ik), *k. se friser, se crisp-
 per; se moulonner.*
 Göngy, *fn. ballot, m.*
 Göngyöleg, *fn. ballot; rouleau, m.*
 Göngyölet, *fn. emballage, m.*
 Göngyölgetni, *cs. emballer.*
 Göngyölítai, *cs. former en balle, en
 pelote.* [emballer.
 Göngyölíni, *cs. envelopper; enrourer;*
 Göngyölödni (ik), *k. se pelotonner.*
 Göngyölt, *mn. enveloppé; enroulé.*
 Göngysúly, *fn. tare, f.*
 Gör, *fn. molle, f.*
 Görágy, *fn. lit à roulettes, m.*
 Görbe, *mn. courbe; recourbé; tortu.*
 Görbedezni, *k. se courber.*
 Görbedni, *k. se courber, s'infléchir.*
 Görbedt, *mn. courbé, infléchi, re-
 courbé.*
 Görbehátú, *mn. bossu, gibbeux.*
 Görbelábu, *mn. cagneux.*
 Görbén, *ih. de travers.*
 Görbenyaku, *mn. qui a le col courbé.*
 Görbés, *mn. un peu courbé.*
 Görbeség, *fn. courbure, f.*
 Görbeszáju, *mn. qui a la bouche torse.*
 Görbeszteni, *cs. courber.*
 Görbicze, *fn. bossu, m.*
 Görbitni, *cs. courber.*
 Görbület, *fn. courbure, f.*
 Görbülíni, *k. se courber.*
 Görcs, *fn. crampe, f., spasme, m.;
 convulsion, f.; nœud, m.*
 Görcscsillapító, *mn. antispasmodique;
 calmant, sédatif.*
 Görcselleues, *mn. antispasmodique.*
 Görcsenybió, *mn. antispasmodique.*
 Görcshal, *fn. torpille, f.*
 Görcsmirigy, *fn. choléra-morbus, m.*
 Görcsnemű, *mn. convulsif; spas-
 modique.* [noueux.
 Görcsös, *mn. convulsif; spasmodique;*
 Görcsösbot, *fn. bâton noueux, m.*
 Gördítai, *cs. rouler.*
 Gördülíni, *k. rouler.*
 Göreb, *fn. retorte, f.*
 Görény, *fn. putois, m.*
 Görfűgöny, *fn. store, m.*
 Görgei, *k. rouler; étre en rut (se dit
 des cochons).*
 Görgeteg, *mn. cylindrique.*
 Görgetni, *cs. rouler; étre en rut (se dit
 des cochons).*
 Görhes, *mn. décharné, maigre.*
 Görhesedni (ik), *k. maigrir.*

Görhesülíni, *k. maigrir.*
 Görkarika, *fn. roulette, f.*
 Görkoci, *fn. chaise roulante; roulette
 d'enfant, f.*
 Görnyedni, *k. se courber.*
 Görnyeszteti, *cs. courber.*
 Görög, *mn. grec, grecque.*
 Görögdinnye, *fn. melon d'eau, m.*
 Göröngy, *fn. motte (de terre), f.*
 Göröngyös, *mn. raboteux; mégat.*
 Göröszék, *fn. sauteuil à roulettes, m.*
 Görvély, *fn. scrofules, f. pl.*
 Görvélyes, *mn. scrofuleux; strumeux.*
 Görvélykór, *fn. maladie, affection
 scrofuleuse ou strumeuse.*
 Göthös, *mn. maladif.*
 Göthösködni (ik), *k. traîner une exis-
 tence maladive.*
 Göz, *fn. vapeur (humide), f.; exha-
 laisons, f. pl.*
 Gözerőmű, *fn. machine à vapeur, f.*
 Gözfürdő, *fn. bain de vapeur, m.*
 Gözhajó, *fn. bateau à vapeur, m.*
 Gözkocsi, *fn. locomotive, machine lo-
 comotive, f.*
 Gözkör, *fn. cercle vaporeux, m., at-
 mosphère, f.*
 Gözmalom, *fn. moulin à vapeur, m.*
 Gözmosdony, *fn. locomotive, f.*
 Gözölgés, *fn. évaporation, f.*
 Gözölíni, Gözölögni, *k. s'évaporer.*
 Gözölögtetni, *cs. produire de la vapeur.*
 Gözös, *mn. vaporeux; —, fn. bateau
 à vapeur, m.*
 Göztartó, *fn. gazomètre, m.*
 Gözü, *fn. musaraigne, f.*
 Grádics, *fn. escalier; degré, m.*
 Granát, *fn. grenat, m.*
 Granátos, *fn. grenadier, m.; — süveg,
 fn. bonnet de grenadier, m.*
 Gránit, Gránitkő, *fn. granit, m.*
 Gránitos, *mn. granitique.*
 Gránitszikla, *fn. roche granitique, f.*
 Grif, Grifkeselyű, *fn. gryphe, griffon;
 condor, m.*
 Gróf, *fn. comte, m.*
 Gróf, *mn. du comte; — lag, ih. d'une
 manière digne d'un comte.*
 Grófné, Grófnő, *fn. comtesse, f.*
 Grófság, *fn. comté, m.*
 Guba, *fn. manteau d'une étoffe de laine
 forte et grossière, m.* [f.
 Gubacs, *fn. noix de galle ou de chêne.*
 Gubancs, *fn. touffe (de poils, de che-
 veux embrouillés), f.*
 Gubanczos, *mn. velu.*

Gubó, fn. *noix de galle*, f.; selyem —, *cocon*, m.
 Guga, fn. *goître*, m.
 Gugás, mn. *goîtreux*.
 Gugganni, k. *se blottir*, s'accroupir.
 Guggodni, Guggolni, k. *se blottir*, s'accroupir.
 Guggonuló, mn. *nain*.
 Guggos, mn. *nain*.
 Guggosbab, fn. *sève naine*, f.
 Gugarodni (ik), k. *se blottir*.
 Gagyarodni (ik), k. *se blottir*.
 Gúla, fn. *pyramide*, f., *obélisque*, m.
 Gúlaalakú, mn. *pyramidal*; en pyramide.
 Gulya, fn. *troupeau de vaches*, m.
 Gulyás, fn. *vacher*, m.
 Gumó, fn. *tubercule*, m.
 Gumós, mn. *tuberculeux*.
 Gunár, fn. *mâle de l'oie*, jars, m.
 Gúny, fn. *ironie*, f.
 Gúnybeszéd, fn. *discours satirique*, m.
 Gunyhó, fn. *hutte*, cabane, baraque; *chaumière*, f.
 Súnnyirat, fn. *libelle*; *placard*, m.; *pasquinade*, f.
 Gúnyiró, fn. *libelliste*, m.
 Gúnykaczaj, fn. *ris moqueur*, m.
 Gúnykép, fn. *caricature*, f.
 Gúnyköltő, fn. *libelliste*, m., *satirique*, m.
 Gúnymosoly, fn. *rire ironique*, ris sa-

Gúnyolni, cs. *railler*; *se moquer*, se railler, *se rire de qn.*; *persifler*.
 Gúnyolódás, fn. *raillerie*, f., *persiflage*, m.
 Gúnyolódni (ik), k. *persifler*; *satiriser*.
 Gúnynev, fn. *sobriquet*, m.
 Gúnyor, fn. *ironie*, f.
 Gúnyos, mn. *satirique*, *ironique*.
 Gúnyoskodni (ik), k. *satiriser*.
 Gúnyzó, fn. *parole outrageante*, f.
 Gúnyúl, ih. *satiriquement*.
 Gúnyvers, fn. *satire*, f.
 Gurdulni, k. *rouler*.
 Gurgadosni, k. *ruisseler*; *couler avec murmur*.
 Gurgatni, cs. *faire rouler*.
 Gurgulázni, cs. *gargariser*; *rouler*, *faire rouler*.
 Gurgulya, fn. *rouleau*, m.
 Guríni, cs. *rouler*, *faire rouler*.
 Gurogni, Gurulni, k. *rouler*.
 Guta, fn. *apoplexie*, f.
 Gutaütés, fn. *apoplexie*, f.
 Gutaütött, mn. *frappé d'apoplexie*.
 Guttmésga, fn. *gomme-goutte*, f.
 Gúzs, fn. *lien d'osier*; *pleyon*, m., *kart*, f.
 Guzsal, fn. *quenouille*, f.
 Gümő, fn. *tubercule*, m.
 Güzű, fn. *musaraigne*, f.
 Gárdián, fn. *père gardien*, m.

Gy.

Gyakor, Gyakorl, mn. *souvent répété*, fréquent.
 Gyakorlás, fn. *fréquence*, f.
 Gyakorlat, fn. *exercice*, m.; *pratique*, f.
 Gyakorlati, mn. *pratique*; —lag, ih. *pratiquement*.
 Gyakorlatlan, mn. *inexercé*; *peu exercé*; *inexpérimenté*.
 Gyakorlatlanság, fn. *défaul d'exercice*, m.; *inexpérience*, f.
 Gyakorlatlanul, ih. *sans être exercé*.
 Gyakorlatosság, fn. *routine*; *pratique*, f.
 Gyakorló, mn. *pratique*; —lag, ih. *pratiquement*.
 Gyakorlott, mn. *exercé*; *versé*.
 Gyakorlottság, fn. *pratique*; *expérience*; *routine*, f. [cer]; *pratiquer*.
 Gyakorolgatni, Gyakorolni, cs. *exer-*

Gyakorlás, fn. *fréquence*, f.
 Gyakorta, ih. *souvent*.
 Gyakortább, ih. *plus souvent*.
 Gyakrabban, ih. *souvent*, *fréquemment*; *bien des fois*.
 Gyakran, ih. *souvent*.
 Gyalázás, fn. *action d'injurier*, f.
 Gyalázat, fn. *honte*, *ignominie*, *turpitude*, *infamie*, f.
 Gyalázatos, mn. *honteux*; *déshonorant*; *infame*; *ignominieux*.
 Gyalázatosság, fn. *infamie*; *turpitude*.
 Gyalázni, cs. *outrager*, *injurier qn.* (par des paroles); *diffamer*; *parler mal de qn.*, *médire de qn.*
 Gyalázó, mn. *outrageant*, *injuriant*, *médisant*.
 Gyalog, mn. *à pied*.

Gyalogember, fn. *piéton, marcheur; messenger à pied, m.*
 Gyalogfenyű, fn. *genévrier, m.*
 Gyaloghad, fn. *infanterie, f.* [m.
 Gyaloghíd, fn. *planche, f.; petit pont,*
 Gyaloghintó, fn. *chaise à porteurs; litière, f., brancard, m.*
 Gyalogkapitány, fn. *capitaine, m.*
 Gyalogkatoná, fn. *fantassin, m.*
 Gyalogolni, k. *aller à pied.*
 Gyalogposta, fn. *messenger à pied, m.*
 Gyalogság, fn. *infanterie, f.*
 Gyalogszeder, fn. *baie de ronce, f.*
 Gyalogút, fn. *chemin pour les piétons, m.*
 Gyalom, fn. *flet, m.*
 Gyalu, fn. *rabot, m.*
 Gyaluforgács, Gyaluhulladék, fn. *copeau, m.; planure, f.*
 Gyalulatlan, mn. *non raboté; inculte.*
 Gyalulni, cs. *raboter.*
 Gyalupad, fn. *établi, m.*
 Gyaluszek, fn. *établi, m.*
 Gyalutok, fn. *fût de rabot, m.*
 Gyám, fn. *appui; soutien; tuteur, m.*
 Gyámnya, fn. *tutrice, f.* [tutelle, f.
 Gyámatya, fn. *tuteur, m.; —ság, fn.*
 Gyámbírótság, fn. *chambre des tutelles, f.; conseil pupillaire, m.*
 Gyámfiu, fn. *pupille, m.*
 Gyámgyermek, fn. *pupille, m.*
 Gyámhatóság, Gyámhivatal, l. Gyámbírótság.
 Gyámintézet, fn. *charité, f.*
 Gyámjog, fn. *patronat, m.*
 Gyámkodás, fn. *tutelle, f.*
 Gyámleány, fn. *pupille, f.*
 Gyámnevelék, fn. *nourrisson, m.*
 Gyámnok, fn. *tuteur, m.*
 Gyámok, fn. *motif, m.*
 Gyámol, fn. *soutien; appui, m.*
 Gyámolatlan, mn. *sans appui, m.*
 Gyámolatlanság, fn. *manque de secours, m.*
 Gyámolgatni, l. Gyámolni.
 Gyámolítani, l. Gyámolni.
 Gyámolni, cs. *appuyer; soutenir; aider; donner des soins à qc.; soigner (ex. un malade).*
 Gyámolpénz, fn. *bourse, f.*
 Gyámolt, fn. *pupille, m. et f.*
 Gyámoltalan, fn. *maladroit; privé de secours.*
 Gyámoltalanság, fn. *manque de secours; manque de savoir-faire, m.; maladresse, f.*

Gyámoszlop, fn. *contreboulant; contre-fort; arc-boulant; éperon, m.*
 Gyámpont, fn. *point d'appui, m.*
 Gyámság, fn. *tutelle, f.*
 Gyámszülők, fn. *parents nourriciers, m. pl.*
 Gyámtalan, mn. *sans appui.*
 Gyámtárs, fn. *co-tuteur, m.*
 Gyámúr, fn. *patron, m.*
 Gyámuraság, fn. *patronat, m.*
 Gyanakodni (ik), k. *soupçonner; se méfier, se défier de qq.*
 Gyanakodó, mn. *soupçonneux; défiant.*
 Gyanakozni (ik), k. l. Gyanakodni.
 Gyanánk, cs. *surrogat, m.*
 Gyanánt, nh. *en place de, à la place de, pour.*
 Gyanítás, fn. *conjecture; présomption, f.* [tif.
 Gyanitható, mn. *présunable; présomp-*
 Gyanithatólag, ih. *probablement.*
 Gyanitmány, fn. *présomption, f.*
 Gyanítani, cs. *conjecturer, présumer.*
 Gyánta, fn. *résine, f.*
 Gyántakő, fn. *ambre jaune, succin, m.*
 Gyántáros, mn. *enduit de résine.*
 Gyántás, mn. *résineux.*
 Gyántázni, cs. *enduire de résine.*
 Gyanu, fn. *soupçon, m.; suspicion, f.*
 Gyanus, mn. *suspect.*
 Gyanuper, fn. *soupçon, m.*
 Gyanusítani, cs. *rendre suspect.*
 Gyanuskodni (ik), k. *soupçonner.*
 Gyanutalan, fn. *qui n'est pas suspect, ou soupçonneux.* [neux.
 Gyapjas, mn. *lanifère, lanigère; lui-*
 Gyapju, fn. *laine; toison, f.*
 Gyapjúár, fn. *marchandise de laine, f., lainage, m.*
 Gyapjufésű, fn. *peigne de cardeur, m.*
 Gyapjufésülés, fn. *cardage, m.*
 Gyapjufésülő, fn. *cardeur, m.*
 Gyapjufonás, fn. *filage, m., filature de laine f.*
 Gyapjufonó, fn. *fleur de laine, m.* [f.
 Gyapjугereben, fn. *carde, droussette,*
 Gyapjугyár, fn. *manufacture de laine, f.*
 Gyapjугyarató, fn. *carde, f.*
 Gyapjunemű, mn. *laineux.*
 Gyapjunyírás, fn. *tonte, f.*
 Gyapjuolló, fn. *forces (à laine), f. pl.*
 Gyapjurokka, fn. *rouet à filer de la laine, m.* [neux.
 Gyapjus, mn. *lanifère, lanigère; lui-*
 Gyaporodni (ik), k. *se multiplier.*
 Gyapot, fn. *coton, m.; —, mn. de coton.*

Gyapotszerje, Gyapotfa, *fn. cotonnier, m.*
 Gyapotszövet, *fn. étoffe de coton, f.; colonnade, colonnade, f.*
 Gyár, *fn. fabrique; manufacture, f.*
 Gyarápítai, *ca. multiplier; accroître.*
 Gyarápódás, *fn. accroissement; progrès, m.*
 Gyarápodni (ik), *k. être en voie de progrès; s'accroître; se multiplier; avancer, réussir.*
 Gyarápulni, *k. l. Gyarápodni.*
 Gyarárás, *fn. cardage, m.*
 Gyarárni, *ca. peigner avec la carde, carder; faucher.*
 Gyaráró, *fn. cardeur, m.; carde, f.*
 Gyári, *mn. de fabrique; — ár, fn. prix de fabrique, m.*
 Gyárló, *mn. infirme; malade, caduc.*
 Gyárlóság, *fn. infirmité, fragilité, faiblesse, f.*
 Gyármát, *fn. colonie, f.*
 Gyármati, *mn. colonial.*
 Gyármatos, *fn. colon; planteur, m.*
 Gyármatosítani, *ca. coloniser.*
 Gyármatváros, *fn. ville coloniale, f.*
 Gyármű, *fn. article de fabrique; objet fabriqué, manufacturé.*
 Gyárműves, *fn. ouvrier (d'une manufacture, d'une fabrique), m.*
 Gyárnok, Gyáros, *fn. fabricant, fabricant, m.*
 Gyártani, *ca. fabriquer, faire, produire.*
 Gyártás, *fn. fabrication, f.*
 Gyártmány, *fn. l. Gyármű.*
 Gyász, *fn. profonde tristesse, affliction, f., deuil, m.*
 Gyászkörmény, *fn. catafalque, m.*
 Gyászbeszéd, *fn. oraison funèbre, f.*
 Gyászdal, *fn. chant lugubre, m.*
 Gyászelelet, *fn. catafalque, m.*
 Gyászenek, *fn. chant lugubre; cantique funèbre, m.*
 Gyászev, *fn. année de deuil, f.*
 Gyászfűz, *fn. saule pleureur, m.*
 Gyászhír, *fn. nouvelle funeste, f.*
 Gyászkíséret, *fn. convoi funèbre, m.*
 Gyászkocsi, *fn. char funèbre; corbillard, m.*
 Gyászlakoma, *fn. repas funèbre, m.*
 Gyászmise, *fn. messe de requiem, f.*
 Gyásznép, *fn. convoi funèbre, m.*
 Gyászolai, *ca. être en deuil.*
 Gyászoló, *mn. attristé; plongé dans le deuil; vêtu de deuil.*
 Gyászos, *mn. triste.*

Gyászöltözés, *fn. habit, m., robe de deuil, f.*
 Gyászpad, *fn. bière, f.*
 Gyáspalást, *fn. manteau de deuil, m.*
 Gyászruhás, *fn. vêtu de deuil, m.*
 Gyászszevén, *fn. flambeau funèbre, m. [f. pl.]*
 Gyásztisztelet, *fn. obsèques, funérailles.*
 Gyásztör, *fn. repas funèbre, m.*
 Gyászzene, *fn. musique funèbre, f.*
 Gyáva, *mn. lâche, poltron.*
 Gyáván, *ih. lâchement, d'une manière poltronne, sans courage.*
 Gyávasság, *fn. lâcheté, poltronnerie, f.*
 Gyávasszívű, *mn. timide, peureux.*
 Gyávául, *ih. l. Gyáván.*
 Gyékény, *fn. natte de jonc, f.; jonc, m.*
 Gyékényes, *fn. natter, m.*
 Gyémánt, *fn. diamant, m.; —, mn. de diamant.*
 Gyémántház, *fn. matrice du diamant, f.*
 Gyémántos, *mn. de diamant.*
 Gyémántozni, *ca. diamanter.*
 Gyenge, *l. Gyöngye.*
 Gyep, *fn. gazon, m.; rais; pelouse; listère (d'un champ), f., pacage, m.*
 Gyepágy, *fn. banc de gazon, siège de gazon, m.*
 Gyepes, *mn. couvert de gazon; gazonné.*
 Gyepesedni (ik), *k. Gyepesülni, k. se couvrir. [m.]*
 Gyepföld, *fn. terrain gazonné, gazon.*
 Gyepölő, *fn. réne, f.*
 Gyepölő, *fn. cheval de volée, cheval de devant, m.*
 Gyepmester, *fn. écorcheur, m.*
 Gyeppad, *fn. banc de gazon, m. [f.]*
 Gyepség, *fn. pré; herbage, m., pelouse.*
 Gyepsziget, *fn. oasis, f.*
 Gyepút, *fn. chemin de traverse, m.*
 Gyepű, *fn. haie vive; listère d'arbustes, f.*
 Gyepűni, Gyepűzni, *ca. clore de haies.*
 Gyér, *mn. rare, peu fréquent; — en, ih. rarement.*
 Gyér! Gyér! viens! Gyertek! venez!
 Gyérünk! allons-nous en!
 Gyerek, *fn. enfant, m.; l. Gyermek.*
 Gyéres, *mn. un peu rare.*
 Gyéríteni, *ca. rarefier; éclaircir.*
 Gyérköz, *fn. garçonnet, m.*
 Gyermek, *fn. enfant; au —, enfa- m. m. m.; leány —, fille; —, m. d'enfant. [f. m.]*
 Gyermekágy, *fn. couche, f., couche.*
 Gyermekágyas, *fn. accouchée, f.*

Gyermekded, mn. *enfantin*; *naïf*; *d'enfant*; — *ség*, fn. *naïveté*, *ingénuité*, *f*.
 Gyermekes, mn. *enfantin*; *puéril*.
 Gyermekeskedés, fn. *enfantillage*, *m*.
 Gyermekeskedni (ik), k. *faire l'enfant*.
 Gyermekesség, fn. *enfantillage*, *m*.
 Gyermekezni (ik), k. *accoucher*.
 Gyermekgyilkosság, fn. *infanticide*, *m*.
 Gyermekgyilkos, fn. *infanticide*, *m. et f*.
 Gyermeki, mn. *filial*, *enfantin*, *en fils*; — *leg*, ih. *filialement*, *d'une manière enfantine*.
 Gyermekidő, fn. *enfance*, *f*.
 Gyermekjáték, fn. *jeu d'enfants*, *m*.
 Gyermekkor, fn. *enfance*, *f*, *premier âge*, *m*.
 Gyermekkoru, mn. *mineur*.
 Gyermekölés, fn. *infanticide*, *m*.
 Gyermekölő, fn. *infanticide*, *m. et f*.
 Gyermekség, fn. *enfance*, *f*; *enfantillage*, *m*.
 Gyermekszék, fn. *chaise pour les enfants*, *roulette*, *f*.
 Gyermektelen, mn. *sans enfants*.
 Gyermekülfogadás, fn. *adoption*, *f*.
 Gyermekvesztés, fn. *avortement*, *m*.
 Gyertya, fn. *chandelle* (*de suif*), *bougie* (*de cire*), *f*, *cierge* (*de l'église*), *m*.
 Gyertyaalutó, fn. *éteignoir*, *m*.
 Gyertyabél, fn. *mèche*, *f*.
 Gyertyahamv, fn. *mouchure*, *f*.
 Gyertyamártó, fn. *fondeur de chandelles*, *m*.
 Gyertyamentő, fn. *binet*, *m*.
 Gyertyánfa, fn. *charme*, *m*.
 Gyertyaoltó, fn. *éteignoir*, *m*.
 Gyertyaszentelő, fn. *chandelier*, *f*.
 Gyertyatartó, fn. *chandelier*; *candélabre*, *m*. [m].
 Gyertyavég, fn. *bout*, *reste de chandelle*,
 Gyertyázás, fn. *travail nocturne*, *m*.
 Gyertyázni (ik), k. *travailler pendant la nuit*.
 Gyérülni, k. *devenir plus rare*.
 Gyík, fn. *lézard*, *m*.
 Gyil, fn. *crocodile*, *m*.
 Gyilkolni, cs. *tuer*.
 Gyilkos, fn. *meurtrier*; *homicide*; *assassin*, *m*.
 Gyilkos, mn. *d'assassin*; *meurtrier*.
 Gyilkosság, fn. *meurtre*; *assassinat*, *m*. [m].
 Gyilkostárs, fn. *complice d'un meurtre*,
 Gyilkosul, ih. *en assassin*; *d'une façon meurtrière*.
 Gyilok, fn. *poignard*, *m*.

Gyimgyom, fn. *mauvaise herbe*, *ivraie*, *f*; —, mn. *inutile*; — *ember*, *vaurien*, *m*.
 Gyógy, fn. *cure*, *f*.
 Gyógyász, fn. *médecin*, *m*.
 Gyógyászat, fn. *art de guérir*, *art médical*, *m*.
 Gyógyászkodni (ik), k. *pratiquer l'art de guérir*.
 Gyógygerő, fn. *vertu curative*, *f*.
 Gyógyfürdő, fn. *bain d'eaux minérales*, *m*.
 Gyógyírat, fn. *recette*, *f*, *résumé*, *m*.
 Gyógyítás, fn. *guérison*; *cure*, *f*; *traitement* (*curatif*), *m*.
 Gyógyíthatlan, mn. *incurable*; — *ség*, fn. *incurabilité*, *f*.
 Gyógyítható, mn. *guérissable*; — *ség*, fn. *possibilité de la guérison*, *f*.
 Gyógyítani, cs. *guérir*. [f. pl.
 Gyógykút, fn. *eaux*, *eaux minérales*,
 Gyógymód, fn. *méthode de guérir*, *f*.
 Gyógysser, fn. *remède*; *médicament*, *m*, *médecine*, *f*.
 Gyógysszeráros, fn. *apothicaire*, *pharmacien*, *m*. [gues, *f*.
 Gyógysszerászás, fn. *taxe des dro-*
 Gyógysszerész, fn. *apothicaire*, *m*.
 Gyógysszerészet, fn. *pharmacie*, *f*; *art pharmaceutique*, *m*.
 Gyógysszerkönyv, fn. *pharmacopée*, *f*; *dispensaire*, *m*.
 Gyógyszertan, fn. *pharmacologie*, *f*.
 Gyógyszertár, fn. *pharmacie*, *f*.
 Gyógysszerűveg, fn. *bouteille à médecine*, *f*.
 Gyógytan, Gyógytudomány, fn. *science médicale*, *thérapeutique*, *f*.
 Gyógytani, Gyogytanos, mn. *thérapeutique*. [m].
 Gyógytudor, fn. *docteur en médecine*,
 Gyógyulás, fn. *guérison*, *f*.
 Gyógyulatlan, mn. *qui n'est pas guéri*.
 Gyógyulgatni, k. *parvenir par degrés à la guérison*.
 Gyógyulhatlan, mn. *incurable*; — *ség*, fn. *incurabilité*, *f*.
 Gyógyulható, mn. *guérissable*.
 Gyógyulni, k. *guérir*; *se cicatriser* (*se dit d'une plaie*).
 Gyógyvendég, fn. *personne qui prend les eaux*; *baigneur*, *m*.
 Gyógyviz, fn. *eau minérale*, *f*.
 Gyógyvizorvoslás, fn. *usage des eaux minérales*, *m*.
 Gyoles, fn. *toile fine*, *f*; —, mn. *de lin*.

Gyolosáros, *fn. marchand de toiles, toilier, linger, m.*

Gyolosáru, *fn. toile, f.; linge, m.*

Gyoloskereskedés, *fn. commerce de toile, m.*

Goloskereskedő, *fn. marchand de toiles*

Gyolosnemű, *fn. toile, f.; linge, m.*

Gyolosos, *fn. toilier, linger, m.*

Gyolosos bolt, *fn. boutique de linge, f.*

Gyom, *fn. mauvaise herbe, vraise, f.*

Gyomaszolni, *cs. chiffonner.*

Gyomálás, *fn. sarclage, m.*

Gyomlálni, *cs. sarcler.*

Gyomláló, *fn. sarcleur, m.*

Gyomor, *fn. estomac, m.*

Gyomorbaj, *fn. dérangement de l'estomac, m.*

Gyomorcsappek, *fn. élixir stomachique,*

Gyomorégés, *fn. pyrosie, soda, f.*

Gyomorerősítő, *fn. stomachique, m.*

Gyomorfájás, *fn. mal à l'estomac, m.*

Gyomorfej, *fn. creux de l'estomac, m.*

Gyomorgöres, *fn. spasme d'estomac, m.*

Gyomorhév, *fn. soda, f.*

Gyomorköhögés, *fn. toux stomacale, f.*

Gyomorrágás, *fn. colique, f., tranchées, f. pl.*

Gyomos, *mn. couvert de mauvaise herbe.*

Gyomosodni (ik), *k. se couvrir de mauvaise herbe.*

Gyomvas, *fn. sarcloir, m.*

Gyónás, *fn. confession, confesse, f.*

Gyónni, *cs. confesser; —, (ik), k. se confesser, dire sa confession.*

Gyónó, *fn. pénitent, m.*

Gyónszék, *fn. confessionnal, m.*

Gyóntatni, *cs. ouïr la confession, confesser.*

Gyóntató, *fn. confesseur, m.*

Gyóntatóatya, *fn. confesseur, m.*

Gyóntatójegy, *fn. billet, certificat de confession, m.*

Gyóntatószék, *fn. confessionnal, m.*

Gyopár, *fn. immortelle, f.*

Gyors, *mn. rapide; vif, agil; subit; véloce.*

Gyorsan, *ih. vite, rapidement; sur-le-champ; sans délai; promptement.*

Gyorsaság, *fn. vitesse, vélocité, célérité, rapidité; promptitude, f.*

Gyórhajó, *fn. vaisseau bon voilier, m., corvette, f.*

Gyorsírás, *fn. sténographie; tachygraphie, f.*

Gyorsíró, *fn. sténographe; tachygraphe, m.*

Gyorsítai, *cs. accélérer, diligenter, hâter.*

Gyorskocsi, *fn. vélocifère, m.; diligence, f.*

Gyorslovész, *fn. chasseur au vol ou à la course; tireur excellent, m.*

Gyorsogatni, *cs. accélérer, hâter.*

Gyök, Gyöker, *fn. racine, f.*

Gyökeréd, *mn. semblable à une racine, en forme de racine.*

Gyökeredzeni (ik), *k. pousser des racines; prendre racine; s'enraciner; être fondé sur qc.*

Gyökeres, *mn. pourvu de racines; radical.*

Gyökeresedni (ik), Gyökeresülni, *k. pousser des racines.*

Gyökeresen, *ih. radicalement.*

Gyökerestül, *ih. avec la racine.*

Gyökeretlen, *mn. sans racine.*

Gyökerezni (ik), *k. l. Gyökeredzeni.*

Gyökszám, *fn. racine d'un nombre, f.*

Gyökszó, *fn. mot radical, m., racine, f.*

Gyömbér, *fn. gingembre, m.*

Gyömböszölni, *cs. retrousser, replier.*

Gyöngé, *mn. faible; délicat; doux; léger.*

Gyöngéd, *mn. tendre; — en, ih. avec*

Gyöngédség, *fn. tendresse, f.*

Gyöngédtelen, *mn. indélicat; — ül, ih. peu délicatement; avec un manque de délicatesse; — ség, fn. indécatesse, f.*

Gyöngéeszű, *mn. imbécile; hébété; niatis.*

Gyöngékedés, *fn. fragilité, f., état*

Gyöngékedni (ik), *k. être valétudinaire.*

Gyöngékedő, *mn. valétudinaire.*

Gyöngélleni, *cs. juger qc. faible.*

Gyöngéltetni, *cs. délicate.*

Gyöngeség, *fn. faiblesse, débilité, f.*

Gyöngesemű, *mn. qui a la vue faible.*

Gyöngíteni, *cs. affaiblir; débilité.*

Gyöngülni, *k. s'affaiblir.*

Gyöngy, *fn. perle, f.; —, mn. de perle.*

Gyöngyded, *mn. perle.*

Gyöngyelleni (ik), *k. pétiller; mousser.*

Gyöngyfűzér, *fn. collier de perles, m.*

Gyöngyhalász, *fn. pêcheur de perles, m.*

Gyöngyhalászat, *fn. pêche de perles, f.*

Gyöngyház, *fn. nacre, f.*

Gyöngyödzeni (ik), *k. pétiller; mousser.*

Gyöngyös, *mn. orné ou garni de perles.*

Gyöngyözni (ik), *k. l. Gyöngyelleni.*

Gyöngyszínű, *mn. gris de perle*

Gyöngyteknő, fn. moule perlière, f.
 Gyöngytyúk, fn. pintade, f.
 Gyöngyvirág, fn. muguet, m.
 Gyönyör, fn. délices, f. pl., charmes, m. pl., volupté, f., plaisir, m.
 Gyönyörködés, fn. réjouissance, f., plaisir, m., délectation, f.
 Gyönyörködni (ik), k. se délecter; se réjouir.
 Gyönyörkődtenni, cs. recréer, délecter, réjouir; amuser; faire plaisir à.
 Gyönyörtelen, mn. —ül, ih. sans plaisir.
 Gyönyörű, mn. —en, ih. magnifique (ment), splendide (ment); charmant; très-beau; agréable (ment).
 Gyönyörűség, fn. réjouissance, f., plaisir, m.; délices, m. pl.; beauté, f.
 Gyönyörűséges, mn. magnifique; charmant; délicieux.
 Gyöp stb. l. Gyep stb.
 Győztes! viens!
 Győztörni, cs. tourmenter.
 Győztölem, fn. peines, souffrances, f. pl.; tourments, m. pl.
 Győztörmes, mn. pénible; douloureux.
 Győztrődés, fn. anxiété, inquiétude, f.
 Győztrődni (ik), k. se tourmenter.
 Győzelem, fn. victoire, f.; triomphe, m.
 Győzelmek, mn. victorieux; triomphant.
 Győzelmi, mn. de triomphe, triomphal.
 Győzetlen, mn. invaincu.
 Győzhetetlen, mn. invincible.
 Győzni, cs. vaincre; être victorieux; triompher de, remporter une victoire sur; l'emporter sur...; être en état (de faire qc.), pouvoir.
 Győző, fn. victorieux; triomphant; vainqueur.
 Győző, fn. vainqueur; triomphateur, m.
 Győződelem, fn. victoire, f.; triomphe, m.
 Győződelmes, mn. victorieux; triomphant; —en, ih. victorieusement.
 Győződelmeskedni (ik), k. remporter la victoire; triompher; être triomphant. [phal.]
 Győződelmi, mn. de triomphe, triomphant.
 Győztes, l. Győző.
 Gyűanyag, fn. combustible, m.
 Gyűfa, fn. allumette, f.
 Gyűgolyó, fn. carcasse, bombe flamboyante, f.
 Gyűhajó, fn. brûlot, m.
 Gyűjtacs, fn. amorce, f., pulvérin, m.

Gyűjtalék, fn. combustible, m.
 Gyűjtani, cs. allumer, enflammer; embraser; mettre le feu (ex. à une maison).
 Gyűjtő, fn. allumeur; attiseur, m.
 Gyűjtogatás, fn. crime d'incendiaire; embrasement, m.
 Gyűjtogatni, cs. mettre en feu, incendier, mettre le feu à qc.
 Gyűjtogató, fn. incendiaire, m.
 Gyűjtóka, fn. mèche, f.
 Gyűjtőkanóc, fn. étoupille, f.
 Gyűjtőluk, fn. lumière (d'une arme à feu), f.
 Gyulacs, fn. capsule, f. [tion, f.]
 Gyuladás, fn. incendie, m.; inflammation.
 Gyuladék, fn. matière inflammable, f.
 Gyuladékony, mn. inflammable, combustible.
 Gyuladékonyosság, fn. inflammabilité, f.
 Gyuladni, k. s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'allumer, commencer à brûler.
 Gyulasztani, cs. allumer, enflammer.
 Gyulasztólég, fn. gaz inflammable, m.
 Gyulékony, mn. inflammable, combustible.
 Gyúlni, k. l. Gyuladni.
 Gyúpont, fn. foyer, m.
 Gyurma, fn. pâte, étouffe, matière, f.
 Gyúrni, cs. pétrir; marcher (l'argile).
 Gyúró, fn. pétrisseur, m.
 Gyúróasztal, fn. tour, m.
 Gyúróteknő, fn. huche, f., pétrin, m.
 Gyúszér, fn. matière inflammable, combustible; fusil, briquet, m.
 Gyntacs, fn. capsule (fulminante), f.
 Gyűhely, fn. rendez-vous; quartier d'assemblée, m.; place d'armes, f.; réceptacle, m.
 Gyűjt lék, fn. collecte; provision, f.
 Gyűjtemény, fn. collection; recueil, m.; compilation, f.
 Gyűjteni, cs. recueillir (des fruits etc.); faire une collection de...; rassembler; s'occuper (les soins).
 Gyűjtő, fn. collecteur; faneur, m.
 Gyűjtőgetni, cs. recueillir etc.
 Gyűjtőnév, fn. terme collectif, m.
 Gyűjtővilla, fn. fourche à faneur, f.
 Gyűlde, fn. réunion, f., club, m.
 Gyűledék, fn. agrégat, m.
 Gyűlekezet, fn. assemblée, réunion, f.; congrès, m. [réunir.]
 Gyűlekezni (ik), k. s'assembler; se
 Gyűlekező, fn. appel, m.

Gyűlem, *fn. agrégat, m.*
 Gyűmleni (ik), *k. l. Gyűlni.*
 Gyűlés, *fn. assemblée, réunion; congregation, f.*
 Gyűlevény, *fn. abcès, m.*
 Gyűlevész, *fn. canaille, f.; micmac, m.*
 Gyűlevészhad, *fn. troupe ramassée, f.*
 Gyűlevésznép, *fn. canaille, f.*
 Gyűhely, *fn. lieu ou local de réunion; point de ralliement, m.*
 Gyűlni, *k. s'assembler, se réunir; s'accumuler.*
 Gyűlni (ik), *k. suppurer.*
 Gyűlöls, *fn. rancune, haine, f.*
 Gyűlölet, *fn. rancune, haine, f.; resentment, m.; — es, mn. haïssable, odieux.*
 Gyűlölködni (ik), *k. avoir de la haine.*
 Gyűlölni, *es. haïr, détester.*
 Gyűlölség, *fn. haine, rancune, f.; — es, mn. haineux, hostile. [muler.*
 Gyűlögni, *k. s'assembler; s'accumuler.*
 Gyűlény, *fn. agrégat, m.*
 Gyűmölcs, *fn. fruit, m.*

Gyűmölcsáros, *fn. fruitier, m.; — nód, fn. fruitière, f.*
 Gyűmölcsfa, *fn. arbre fruitier, m.*
 Gyűmölcsoltó-Boldogasszony, *fn. Annunciation, f.*
 Gyűmölcsös, *mn. riche, fertile, abondant en fruits; —, fn. jardin fruitier.*
 Gyűmölcsözni (ik), *k. fructifier. [a.*
 Gyűmölcstelen, *mn. infructueux.*
 Gyűmölcsstermő, *mn. fructifère. [a.*
 Gyűmölcsvásár, *fn. marché aux fruits.*
 Gyűret, *fn. rouleau, m.*
 Gyűrke, *fn. grignon, m., croûte, h. chançale (de pain), m.*
 Gyürkőzni (ik), *k. se retrousser, retrousser (sa robe etc.).*
 Gyűrni, *cs. retrousser, replier.*
 Gyűrű, *fn. anneau, m.; bague, f.*
 Gyűrűded, *mn. annulaire.*
 Gyűrűs, *mn. bouclé, annelé, annulaire.*
 Gyűrűváltás, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Gyűrűzni (ik), *ik. se boucler; se rouler en spirale; s'enrouler. [f.*
 Gyűrső, *fn. dé, m.; — virág, fn. digitale,*

H.

Ha! *ksz. quand, lorsque; en cas que; si. [onde, f.*
 Hab, *fn. écume; mousse; flot, m.*
 Habagyag, *fn. argile à pipe, argile blanche, f.*
 Habahurgya, *l. Hebehurgya.*
 Habakolni, *cs. remuer, remuer avec le moulinet. [bien que.*
 Habár, *ksz. quand même; quoique;*
 Habár, *fn. écumoire, f.*
 Habarcz, *fn. polype, m.; — nemű, mn. polypeux.*
 Habaré, *fn. micmac, m.*
 Habargatni, *cs. remuer avec le moulinet.*
 Habari, *mn. qui parle rapidement.*
 Habartni, *cs. remuer avec le moulinet.*
 Habarni, *cs. remuer; parler avec une extrême volubilité.*
 Habaró, *Habaróvessző, fn. moulinet, m.*
 Habkő, *fn. pierre-ponce, f. [f.*
 Hableány, *fn. néréide, sirène; ondine,*
 Habnemű, *in. écumeux.*
 Hábor, *fn. emportement, m.; perturbation, f.; dérangement, m.*
 Háborgás, *fn. inquiétude; agitation, f., troubles, m. pl.; émeutes, f. pl.*

Háborgatás, *fn. importunité; perturbation, f.*
 Háborgatni, *cs. incommoder; alarmer; distraire (qn. de son travail).*
 Háborgó, *fn. tumultueux; orageux.*
 Háborítás, *fn. perturbation, f.*
 Háborítatlan, *mn. — ul, ih. qui n'est pas troublé; tranquille (ment); sans être troublé.*
 Háborítani, *cs. troubler; inquiéter.*
 Háborkodni (ik), *k. s'inquiéter; être agité, troublé. [m.*
 Háborodás, *fn. inquiétude, f.; trouble.*
 Háborodni (ik), *k. se troubler.*
 Háborodott, *mn. troublé; dérangé, égaré.*
 Háborodottság, *fn. trouble, m.*
 Háborogni, *k. s'agiter.*
 Háboru, *fn. guerre, f.; égi —, orage, m.*
 Háborus, *mn. belliqueux.*
 Háboruság, *fn. discorde, f.; — os, mn. agité.*
 Háboruskodni (ik), *k. faire la guerre.*
 Hábos, *mn. écumeux; spumeux; onduiné.*
 Hábosacél, *fn. acier de Damas, m.*

labosra edzeni, *cs. damasquiner*.
 labosra szőni, *cs. saponner en ondes; moirer.* [f.
 labozás, *fn. despumation; irrésolution*.
 abozni, *cs. écumer, despumer; damasquiner; moirer*.
 abozni (ik), *k. chanceler, hésiter; fluctuer*.
 abszedő, *fn. écumoire, f.*
 abtej, *fn. crème à la neige, f.*
 abtorlás, *fn. agitation des flots, houle, f.*
 abzani (ik), *k. écumer, mousser; élever ses flots*.
 abzsi, *mn. vorace*.
 abzsolni, *cs. manger avec voracité*.
 aceak, *ksz. pourvu que, si toute fois*.
 aczér, *fn. archer, huissier, m.*
 aczuka, *fn. habit de dessus, surtout, m.* [pl. m.
 ad, *fn. guerre, f.; gens de guerre*.
 adakozni (ik), *k. faire la guerre*.
 adakozó, *mn. belligérant; belliqueux; guerroyant*.
 adalku, *fn. capitulation, f.* [f.
 adállás, *fn. position (d'une armée)*,
 adanozni, *l. Hadarászni*.
 adapród, *fn. cadet, m.*
 adarászni, *k. se chamailler, ferrailler; parler avec une extrême vélocité*.
 adarni, *cs. l. Hadarászni; fouiller (dans le feu)*. [m.
 adaró, *fn. fléau (à battre en grange)*,
 adastyán, *fn. vétéran, m.*
 adász, *fn. stratégiste, m.*
 adbiró, *fn. auditeur, m.*
 adbiztos, *fn. commissaire des guerres, m.*
 adesaplár, *fn. vivandier, m.*
 adcsel, *fn. stratagème, m.*
 adcsiny, *fn. coup de main, m.*
 adcsoport, *fn. troupe, f.*
 add! *isz. laissez!* [m.
 adfi, *mn. guerrier, militaire, soldat*,
 adfogadás, *fn. enrôlement, m.*
 adfő, Hadfőnök, *fn. commandant d'armée, m.*
 adfogás, *fn. captivité, f.*
 adgyakorlat, *fn. exercice militaire, manœuvre, f.* [pague, f.
 adgyógytár, *fn. pharmacie de campagne*,
 adgyűjtés, *fn. levée des troupes, f.*
 adi, *mn. guerrier, militaire, martial*.
 adige, *fn. mot d'ordre, m.*
 adiőv, *fn. écharpe, f.*
 adisten, *fn. Mars, m.*

Hadisenet, *fn. déclaration de guerre, f.*
 Hadjárat, *fn. campagne, expédition militaire, f.*
 Hadjelszó, *fn. mot d'ordre, m.*
 Hadjutalék, *fn. contingent, m.*
 Hadköteles, *mn. sujet à la conscription*.
 Hadláb, *fn. pied de guerre, m.*
 Hadmező, *fn. champ de bataille, m.*
 Hadmivelet, *fn. opérations (militaires), f. pl.* [tactique, f.
 Hadművész, *fn. tacticien, m.; — et, fn.*
 Hadnagy, *fn. lieutenant, m.; — ság, fn. lieutenantance, f.*
 Hadnép, *fn. gens de guerre, m. pl., troupes, f. pl.*
 Hadoszlop, *fn. colonne, f.*
 Hadosztály, *fn. division (d'un corps d'armée), f.* [méc, m.
 Hadparancsnok, *fn. commandant d'armée*,
 Hadpénztárnok, *fn. trésorier de l'armée, m.; payeur général de l'armée, m.*
 Hadsegéd, *fn. adjudant; aide-major; aide-de-camp; officier d'ordonnance, m.*
 Hadsereg, *fn. armée, f.* [m.
 Hadszállítás, *fn. transport des troupes*,
 Hadszárny, *fn. aile (d'une armée), f.*
 Hadszék, *fn. conseil de guerre, m.*
 Hadszemle, *fn. revue; inspection, f.*
 Hadszer, *fn. matériel, m., provisions, munitions de guerre, f. pl.*
 Hadszerhivatal, *fn. direction du matériel d'artillerie, f.; comité d'artillerie, m.*
 Hadszertár, *fn. arsenal, m.*
 Hadszó, *fn. mot d'ordre, m.*
 Hadszünet, *fn. armistice, m.*
 Hadtanoda, *fn. école militaire, f.*
 Hadtest, *fn. corps d'armée, m.*
 Hadtörvény, *fn. loi militaire ou martiale, f.* [m.
 Hadtörvényszék, *fn. tribunal de guerre*,
 Hadtudomány, *fn. science militaire, f.*
 Hadtudós, *fn. stratégiste, tacticien, m.*
 Hadúr, *fn. Mars, m.*
 Hadügy, *fn. affaires militaires, f. pl.*
 Hadügyész, Hadügyvéd, *fn. auditeur, m.*
 Hadügyminiszter, *fn. ministre de la guerre, m.; — ium, fn. ministère de la guerre, m.* [f.
 Hadüzenet, *fn. déclaration de guerre*,
 Hadverő, *mn. victorieux*.
 Hadvezér, *fn. commandant d'armée, général en chef, m.; — ség, fn*

- dignité de général en chef, f.; commandement; corps des généraux, m.*
Hadviselés, fn. guerre, f.
Hadviselő, mn. belligerant.
Hadvizsgálat, fn. revue, f.
Hágatni, os. courrir (la jument).
Hágcsálni, Hágdogálni, k. monter, escalader, marcher à pas lents.
Hágcsó, fn. montée, f.
Hágni, k. monter; faire un pas; enjamber; couvrir.
Hágó, mn. montant; —, fn. sentier escarpé; étalon, m.
Hagyatéka, fn. reste, m.; succession, f.
Hagygyán, Hagyján, isz. passons-là-dessus! soit!
Hagyma, fn. plante alliée, f.; ail, m.; fog —, ail cultivé, m.; veres —, ail oignon, m.; bulbe, m. et f., oignon, m.; — gerezd, fn. gousse (d'ail), f.; — gyökér, fn. bulbe, f.; — gyökertű, mn. bulbeux; — nemű, mn. bulbeux.
Hagymás, mn. préparé d'oignon; d'oignon; bulbeux.
Hagymáz, fn. typhus, m.
Hagymászni, os. froter avec des oignons, ajouter de l'oignon (à un mets).
Hagyni, os. laisser; permettre, accorder; léguer (qc. à qn.); faire un legs.
Hagyomány, fn. legs, m.; tradition, f.
Hagyományos, fn. légataire, m.; —, mn. traditionnel.
Hagyományozni, cs. léguer.
Hagyományozó, fn. testateur, m.
Hah! isz. ah!
Hahj! isz. hélas!
Hahota, fn. grands éclats de rire, m. pl.
Hahotálni, Hahotázni (ik), k. rire aux éclats; éclater de rire, rire à gorge déployée.
Haj, fn. cheveu, m.; l. Héj, fn.
Háj, fn. graisse (abdominale), panne, f.
Hajadon, fn. fille, f.; —, mn. non mariée.
Hajadonság, fn. état de demoiselle, m.
Hajah, isz. hé! ça! ça!
Hajas, mn. chevelu; velu; poilu; garni de cheveux.
Hajatlan, mn. privé de cheveux; chauve.
Hajatlanodni (ik), k. devenir chauve, perdre les cheveux.
Hajázat, fn. chevelure, f.
Hájazni, cs. graisser.
Hajborzasztó, mn. horrible.
Hajcsár, fn. pique-bœuf; porcher, m.
Hajdan, ih. autrefois, ci-devant; jadis —, fn. temps passés, m. pl., ant. quité, f.
Hajdani, mn. ancien; ci-devant.
Hajdaniság, fn. antiquité; ancienneté, vétusté, f.
Hajdankor, fn. temps passés, m. pl., antiquité, f.
Hajdina, fn. blé sarrasin, blé noir, m.
Hajdu, fn. traban, garde (du corps), m.
Hajfodor, fn. boucle de cheveux, f.
Hajfodorító, fn. coiffeur; perruquier, ser à friser, m.
Hajfodrász, fn. friseur, m.
Hajfodrozat, fn. frisure, f.
Hajfonadék, fn. queue, tresse, natte, f.
Hajfonat, fn. tresse de cheveux, f.
Hajfür, fn. boucle, f.; — űs, m. bouclé.
Hajh! isz. hélas!
Hajhász, fn. courtier (de marchandises), entremetteur; censal, m.
Hajhászdíj, fn. courtage, m.
Hajhászkodás, fn. courtage, m.
Hajhászkodni (ik), k. faire le courtier.
Hajhászni, cs. chercher.
Hajhullás, fn. chute des cheveux, f.
Hajigálni, cs. jeter ça et là.
Hajítás, fn. jet, m., projection, f.
Hajítani, cs. jeter, projeter.
Hajitódárda, fn. javelot; dard, m.
Hajítóhorog, fn. grappin d'abordage, m.
Hajkenőcs, fn. pommade, f.
Hajkészület, fn. frisure, f.
Hajkolni, cs. marquer.
Hajkötő, fn. ruban à tresse, m.
Hajladék, fn. fléchissement, m.
Hajladni, k. se plier; fléchir.
Hajladozni (ik), k. fléchir; s'incliner.
Hajlag, fn. climat, m.
Hajlak, fn. abri, m.
Hajlam, fn. penchant, m.
Hajlandó, mn. affectionné; prêt, d. posé à...
Hajlandóság, fn. penchant, m.; disposition, f.; affection; faveur, bonnes grâces, f. pl.
Hajlani (ik), k. se plier; fléchir; courber; pencher, incliner; afflatter (qn.).
Hajlás, fn. courbure, inflexion; chissure, f.
Hajlat, fn. courbure, flexion; pente, descente; déclivité (d'un terrain)

hajlatlan, mn. inflexible; — ság, fn. inflexibilité, f. [chant.
hajlatos, mn. flexible; incliné, pen-
hajlék, fn. demeure; habitation, f.;
domicile; habitacle, m.
hajlékony, fn. flexible, pliable, trait-
table; — ság, fn. flexibilité; sou-
plesse, f.
hajlítás, fn. fléchissement, m.; flexion,
inflexion, f.; déclinaison; conju-
gaison, f.
hajlítható, mn. déclinable.
hajlítani, os. plier, courber; fléchir;
décliner; conjuguer.
hajló, mn. flexible; incliné, penchant;
affectionné; prêt, disposé à . . .
hajlogni, l. Hajlongni.
ajlok, l. Hajlék.
ajlomás, fn. penchant, m.
ajlongni, k. fléchir, s'humilier (devant
qn.); faire des révérences.
ajlós, mn. flexible; pliable; pen-
chant, incliné; — ág, fn. flexibilité,
f.; — ság, fn. flexibilité; pente, dé-
clivité, f.
ajlott, mn. plié, courbé; — kora, — ide-
jű, mn. âgé.
ajma, l. Hagyma.
ajmenés, l. Hajhullás.
ajnal, fn. aurore, f.; — ban, — kor,
ib. de bon matin.
ajnalesillag, fn. étoile du matin, f.
ajnalhasadás, fn. crépuscule du ma-
tin, m.
ajnali, mn. du matin, matinal.
ajnalani (ik), Hajnalodni (ik), k. le
jour commence à poindre.
ajnalpir, fn. aurore, f.
ajadvés, fn. crue ou pousse des che-
veux, f.
ajayrés, fn. coupe des cheveux, f.
a ó, fn. vaisseau, m.
ajóllás, fn. dock, m. [m.
ajórk, fn. chantier (de construction),
ajórk, fn. fond de cale, m.
ajórk, fn. nautage, m.
ajórkó, mn. navigable.
ajórkos, fn. propriétaire, patron
(d'un vaisseau), m.
ajórkot, fn. escadre, flottille, f.
ajórkók, fn. charpente d'un vais-
seau, f.
ajórkázat, fn. bordages, m. pl.
ajórk, k. se courber; fléchir; in-
cliner.
ajórkos, fn. patron; fréteur, m.

Hajógyár, fn. chantier de construction
navale, m.
Hajóhad, fn. flotte, armée navale, f
Hajóhadvezér, fn. amiral, m.
Hajókalausz, fn. pilote, m.
Hajókamra, fn. cabine, f.
Hajókapitány, fn. capitaine de vaisseau;
patron, m.
Hajókár, fn. avarie, f.
Hajókázhatatlan, mn. innavigable.
Hajókázható, mn. navigable.
Hajókázni (ik), k. naviguer.
Hajókázó, fn. navigateur, m.
Hajókészítőhely, fn. dock, m.
Hajókészület, fn. équipement, m.; ap-
paraux, agrès (d'un navire), m. pl.
Hajókötel, fn. câble, cordage, m.;
amarre, f. [m.
Hajósláb, fn. chantier (de construction),
Hajóslábatlan, mn. inflexible; intrai-
table.
Hajolni, l. Hajlani.
Hajómester, fn. fréteur, m.
Hajónyom, fn. sillon, sillage, m.
Hajóoldal, fn. hauban, m.
Hajóodu, fn. fond de cale, m.
Hajóorr, fn. proue, f.
Hajópadlat, fn. fond d'un vaisseau, m.
Hajópárkány, fn. ribord, m.
Hajórabló, fn. pirate, m.
Hajóraj, fn. flotte, f.
Hajóraszállás, fn. embarquement, m.
Hajórév, fn. port, m.
Hajórom, fn. débris (d'un navire), m.
pl., carcasse, f. [lier, m.
Hajós, fn. navigateur; marinier; bate-
Hajósereg, fn. flotte, f.
Hajósgazda, fn. patron d'un vaisseau,
m. [lot, m.
Hajóselegény, fn. garçon batelier; mate-
Hajószoba, fn. cabine, f.
Hajóterhelő, fn. lest, m.
Hajótüredék, fn. l. Hajórom.
Hajóvontatás, fn. remorque, f.
Hajózás, fn. navigation, f.
Hajózhatlan, mn. innavigable.
Hajózható, mn. navigable.
Hajózni (ik), k. naviguer.
Hajózó, fn. navigateur, m.
Hajpipere, fn. coiffure, f.
Hajpor, fn. poudre à poudrer les che-
veux, f.
Hajporos, mn. poudreux.
Hajporozni, os. poudrer.
Hajsz l. isz. hurhaut l (à droite)
Hajszál, fn. cheveu, m.

Hajszálhasogatás, *fn. subtilité, f. pl.*
 Hajszálhasogató, *fn. esprit subtil, m.*
 Hajszálnyi, *mn. mince comme un cheveu.*
 Hajszinü, *mn. chétif.*
 Hajszolni, *cs. faire courir; donner la chasse à . . ., chasser, poursuivre; pousser, presser (qn. à qc.).*
 Hajtani, *cs. pousser (ex. un navire, l'ennemi); chasser; presser; plier, courber; purger; —, k. pousser (se dit de l'herbe); aller en voiture.*
 Hajtás, *fn. action de pousser, etc.; flexion, f., fléchissement; pliage, m.; pousse, f.; rejeton, m.; action de mener en voiture, f.*
 Hajtekeres, *fn. bourlet de cheveux; tortillon; chignon, m.*
 Hajthatatlan, *mn. — ul, ih. inflexible, opiniâtre (ment); sans fléchir; — ság, fn. inflexibilité, f.*
 Hajtható, *mn. flexible, pliable, traitable, souple.*
 Hajthatóság, *fn. flexibilité, souplesse, f.*
 Hajtó, *fn. balleur, traqueur, m.; —, mn. laxatif.*
 Hajtósíga, *fn. toupie, f., sabot, m.*
 Hajtós, *fn. chassoir, maillet, m.; manivelle, f.*
 Hajtogatni, *cs. plier (ex. une serviette); décliner, conjuguer; magát —, faire des compliments.*
 Hajtóra, *fn. rebord, revers (d'un habit), parement (des manches); retroussis (d'un chapeau), m.*
 Hajtókerék, *fn. roue motrice, f.*
 Hajtómű, *fn. roue principale, f., pignon; rouage, engrenage, m.*
 Hajtószer, *fn. un remède évacuant, m.*
 Hajtott, *mn. plié; plissé; infléchi.*
 Hajtódáaszat, *fn. battue, traque, chasse au rabat, f.*
 Hajtó, *fn. racine d'un cheveu, f.*
 Hajtű, *fn. aiguille de tête; épingle à cheveux, f.; poinçon, m.*
 Hajulni, *l. Hajlani (ik), és Hajolni.*
 Hajváaszték, *fn. raie, f.*
 Hajvas, *fn. fer à friser, m.*
 Hákogni, *k. faire des efforts pour ex- pectorer. [m.]*
 Hákom-bákom, *fn. tour de passe-passe, Hal, fn. poisson, m.*
 Hála, *fn. gratitude, reconnaissance, f., remerciement, m.; hálát adni, re- mercier, rendre grâces de . . .*
 Haladás, *fn. progrès, m.; progres- sion, f.*

Háladás, *fn. action de grâces, f.; re- mercement, m. [sance,]*
 Háladat, *fn. gratitude, reconnais- Háladatlan, mn. ingrat; — ság, fn. in gratitude, f.*
 Háladatos, *mn. reconnaissant.*
 Háladatoskodni (ik), *k. faire voir sa gratitude.*
 Háladatosság, *fn. gratitude, recon- naissance, f.*
 Haladék, *fn. délai, m.*
 Haladéktalanul, *ih. sans délai.*
 Haladni, *k. faire des progrès, avancer; s'en aller, s'écouler (se dit du temps).*
 Háládó, *mn. reconnaissant.*
 Halál, *fn. mort, f.*
 Halálágy, *fn. lit de mort, m.*
 Halálba, *ih. à la mort; à mourir; mortellement. [tuair, m.]*
 Halálbizonyítvány, *fn. extrait mor- Halálbüntetés, fn. peine de mort, peine capitale, f.*
 Halálfej, Halálfej, *fn. tête de mort, f.; crâne (d'un squelette), m. [fère.]*
 Halálhozó, *mn. mortel; léthal, mori- Halálkodni (ik), k. exprimer sa grati- tude d'une manière flatteuse.*
 Halálküzdes, *fn. agonie, f.*
 Halálmadár, *fn. effraie, f.*
 Hálálui, *k. remercier, rendre grâces (de qc.).*
 Halálos, *mn. mortel; léthal; de mort — an, ih. à mort.*
 Halálosbeteg, *mn. malade à la mort.*
 Halálosbűn, *fn. péché mortel, m.*
 Haláloszás, *fn. mort, f., décès, m.*
 Haláloszi (ik), *k. mourir.*
 Halál-zín, *fn. pâleur mortelle, f.*
 Halálszinü, *mn. pâle comme la mort.*
 Halandó, *mn. mortel; — ság, fn. mor- talité, f.*
 Halánték, *fn. tempe, f.*
 Halas, *mn. poissonneur.*
 Hál is, *fn. couche, retraite pour la nuit; gîte, m.; couchée, f.*
 Hálás, *mn. reconnaissant.*
 Haláspénz, *fn. gîte, m., prix du*
 Halasztás, *fn. étang peuplé de pois- sion, m.*
 Halász, *fn. pêcheur, m.*
 Halászat, *fn. pêche, f.; métier pêcheur, m.*
 Halászatjog, *fn. droit de pêcher, m.*
 Halászható, *mn. où l'on peut pêcher.*
 Halászlé, *fn. sauce au poisson, f.*
 Halászmadar, *fn. hirondelle de mer.*

Halászmedve, *fn. ours pêcheur, m.*
 Hulászni, *cs. pêcher.*
 Halasztani, *cs. différer; proroger.*
 Halaszthatatlan, *mn. qui ne souffre point de retard; pressant; urgent.*
 Halasztható, *mn. qu'on peut différer.*
 Hálátlan, *mn. ingrat; non reconnaissant; — ság, fn. ingratitude, f.*
 Hálálul, *ih. en reconnaissance.*
 Halavány, *mn. blême, pâle; mat (se dit de la couleur).*
 Halaványitni, *cs. pâlir.*
 Halbárka, *fn. réservoir, m.*
 Halborító, *fn. mannequin de marée, m.*
 Halcsont, *fn. baleine, f.*
 Haldoklani (ik), *k. être à l'agonie.*
 Haldoklás, *fn. agonie, f.*
 Haldokolva, *ih. mourant; agonisant.*
 Halenyv, *fn. colle de poisson, f.*
 Halhatatlan, *mn. immortel; — itni, cs. rendre immortel; — ság, fn. immortalité, f.; — ul, ih. immortellement.*
 Halháj, *fn. baleine, f.; —, mn. de baleine.*
 Halcsország, *tn. la Galicie.*
 Halikra, Haliv, *fn. frai; caviar, m.*
 Halivadék, *fn. alevin, nourrain, fretin, m.*
 Halivás, *fn. (saison du) frai, m.*
 Halk, *mn. bas; doux; silencieux; sourd; — kal, — kan, ih. bas; à voix basse; doucement; en silence.*
 Halkufár, *fn. poissonnier, m.*
 Haláni, *cs. entendre; ouïr; nagyot —, avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
 Hallás, *fn. ouïe, f.*
 Hallástalan, *mn. privé de la faculté d'entendre ou de l'ouïe.*
 Hallástan, *fn. acoustique, f.*
 Hallatlan, *mn. inouï.*
 Hallatos, *mn. perceptible.*
 Hallasó, *fn. cornet acoustique, m.*
 Hallé, *fn. sauce au poisson, f.*
 Hallga, *mn. taciturne; discret; —, isz. silence!*
 Hallgatag, *mn. taciturne; silencieux; discret.*
 Hallgatagság, *fn. taciturnité; discrétion; réserve, f.*
 Hallgatás, *fn. action d'écouter; attention, f.; silence, m.*
 Hallgatkozni (ik), *l. Hallgatózni.*
 Hallgatni, *k. se taire, écouter; faire attention à . . .*
 Hallgató, *fn. auditeur, m.; —, mn. qui écoute, silencieux.*

Hallgatódzni (ik), *k. l. Hallgatózni.*
 Hallgatólag, *ih. tacitement.*
 Hallgatóság, *fn. auditoire, m.*
 Hallgatózás, *fn. curiosité indiscrette, f.*
 Hallgatózni (ik), *k. être aux écoutes; épier; espionner; écouter (ex. à la porte).*
 Hallható, *mn. perceptible; intelligible.*
 Hallidég, *fn. nerf acoustique, m.*
 Hallik, *k. on dit, le bruit court.*
 Hallmenet, *fn. conduit auditif, m.*
 Halló, *fn. celui qui entend ou qui écoute.*
 Hallomás, *fn. ouï-dire, on dit, m.*
 Hallóterem, *fn. salle (pour écouter), f.*
 Halltölcsér, *fn. cornet acoustique, m.*
 Halmaz, *fn. amas, tas, m.*
 Halmazat, *fn. entassement, m.; accumulation, f.*
 Halmos, *mn. couvert de collines.*
 Halmazás, *fn. entassement, m.*
 Halmazat, *l. Halmazat.*
 Halmazgatni, *cs. mettre en petits tas, amonceler.*
 Halmazni, *cs. mettre en tas; accumuler, amonceler, entasser; combler (qn. ex. de bienfaits).*
 Halni, *k. mourir. [qn.].*
 Hálai, *k. passer la nuit; coucher (avec*
 Háló, *fn. réseau; rets; filet; panneau; piège, m.; filets, m. pl.*
 Háló, *mn. — vendég, fn. passager, m.*
 Háló-félben, *ih. mourant.*
 Hálódad, *mn. rétriforme, réticulaire.*
 Hálódzni (ik), *k. s'engager dans des cordages, des filets; se troubler (se dit de l'œil).*
 Hálófekőtő, *fn. bonnet de nuit, m.; dormeuse, f.*
 Halogatni, *cs. temporiser; différer.*
 Hálóhely, *fn. gîte, m.; couche; retraite, f.*
 Hálódig, *fn. chemise de nuit, f.*
 Hálóköntös, *fn. robe de chambre, f.*
 Halom, *fn. colline, côte, f.; amas, tas m. [négligé, m]*
 Hálóruba, *fn. vêlement ou habit de nuit;*
 Hálósipka, *fn. bonnet de nuit, m.*
 Hálósuly, *fn. poids, m. pl.*
 Hálószoza, *fn. chambre à coucher, f.*
 Hálótanya, *fn. couche, retraite, f.; gîte, m.*
 Hálótárs, *fn. compagnon de lit, m.*
 Hálóterem, *fn. dortoir, m.*
 Halott, *fn. mort, défunt, m.; — nak napja, fn. fête des trépassés, f.*

- Halottasmenet, *fn. cortège ou convoi funèbre, m.*
 Halottdal, *fn. cantique, chant funèbre, m.*
 Halottház, *fn. maison de deuil, f.; mort, f.*
 Halottibeszéd, *fn. oraison funèbre, f.*
 Halottbizonyítvány, *fn. certificat, acte qui constate le décès de qn.; extrait mortuaire, m.*
 Halotting, *fn. chemise qu'on met à un*
 Halottjelentő, *fn. celui qui invile aux funérailles.*
 Halottkiséret, *fn. cortège ou convoi, m.*
 Halottkocsi, *fn. char funèbre; corbillard, m.*
 Halottlajstrom, *fn. registre mortuaire, m.*
 Halottmise, *fn. office pour les morts, m., messe des morts, messe de réquiem, f.*
 Halottnézés, *fn. inspection d'un corps*
 Halottszag, *fn. odeur cadavéreuse, f.*
 Halottszín, *fn. pôle mortelle, f.*
 Halottszínű, *mn. pâle comme la mort.*
 Halott-tetem, *fn. cadavre, m.*
 Halott-tor, *fn. repas d'enterrement; repas funèbre, m.*
 Halóvadászat, *fn. tenderie; traque, f.*
 Halovány, *l. Halvány.*
 Halóvetés, *fn. coup de filet, m.; pêche au filet, f.*
 Halózat, *fn. filets, m. pl.*
 Halózni, *cs. entourer de cordes, cor-der; entourer de ses filets, enlacer, captiver.*
 Halózott, *mn. percé à jour; — munka, fn. ouvrage à jour, m.*
 Halrekesz, *fn. écrible, f.; gord, m.*
 Halszárny, *fn. nageoire, f.*
 Halt, *l. Holt.*
 Haluska, *fn. une espèce de mets de farine; boulette (de farine), f.*
 Halva, *ih. mort; — szűlött, mn. mort-*
 Halvány, *fn. chlore, m.*
 Halvány, *mn. blême, pâle; mat (se dit de la couleur).*
 Halványitni, *cs. pâlir.*
 Halványodni, *(ik), k. devenir pâle,*
 Halványóság, *fn. pâlleur, f.*
 Halyag, *fn. pistache sauvage, f.*
 Halyagmakk, *fn. pistache sauvage, f.*
 Hályog, *fn. fekete —, amaurose, goutte sercine, f.; szürke —, cataracte, f.; zöld —, glaucome, m.*
 Hályogos, *mn. cataracté.*
 Hályogszúrás, *fn. opération de la cata-racte, f.*
 Halzsír, *fn. huile de poisson, ou de baleine, f.*
 Hám, *fn. pelure (ex. d'une pomme), f.; harnais, m.*
 Hamag, *fn. potasse, f.*
 Hamar, *ih. vite, avec vitesse, promptement; avec volubilité.*
 Hamargatni, *cs. hâter.*
 Hamarítani, *cs. accélérer, hâter, presser.*
 Hamarjában, *ih. à la hâte.*
 Hamarkodás, *fn. précipitation; étour-derie, f.*
 Hamarkodni, *(ik), k. trop hâter, n presser trop.*
 Hamarkodó, *mn. inconsideré; étourdi.*
 Hamarság, *fn. vitesse, f.*
 Hambár, *fn. grenier à blé, m.*
 Haméleg, *fn. kali, m.*
 Hámfa, *fn. palonnier, m.*
 Hamis, *mn. faux; trompeur; apo-cryphe.*
 Hamisan, *ih. faussement; contrairement à la vérité.*
 Hamiskü, *fn. parjure, m.*
 Hamisítani, *cs. falsifier; frelater (k vin etc.), fausser.*
 Hamiskodni, *(ik), k. se conduire avec duplicité; faire des plaisanteries dissimuler, feindre.*
 Hamislelkű, *mn. qui manque de bonne*
 Hamislelkűség, *fn. mauvaise foi, f.*
 Hamisság, *fn. fausseté, f.*
 Hámkötél, *fn. trait, mn.*
 Hámlelti, *(ik), k. se peler; s'écaler, muer (se dit d'un serpent etc.); s'en-lever par écailles (se dit de la peau etc.).*
 Hámor, *fn. forge, f.; martinet, m.*
 Hámorkovás, *fn. maître-garçon; forgeron, m.*
 Hámormester, *fn. maître ou directeur d'une forge, m.*
 Hámosló, *fn. cheval de trait, m.*
 Hámogatlan, *mn. qui n'est pas pelé; avec l'écorce; avec la peau, avec la robe.*
 Hámozni, *cs. peler (ex. une pomme); enharnacher.*
 Hamu, *fn. cendre, f.; mouchure (k)*
 Hamupipők, *fn. cendrillon, m.; souille de cuisine, m. et f.*
 Hamus, *mn. plein de cendres, ce-dreux.*
 Hamusó, *fn. sous-carbonate de soude*
 Hamuszuszék, *fn. cendrier, m.*
 Hamuszír, *fn. potasse, f.*

adék, fn. *cedre, f.; pourriture, f.*
 adni, k. *se putréfier; se réduire*
oussière
 as, mn. *cenure, f. ou de cen-*
es fleur (se dit des
es etc.); — szürke, gris cendré;
 eder, fn. *baie de ronce, f.*
 asztani, cs. *réduire en cendres.*
 tag, mn. *qui peut être réduit en*
sière.
 zás, fn. *incinération, f.*
 zni, cs. *recouvrir de cendres.*
 zószorda, fn. *mercredi des*
es, m.
 eder, fn. *urne cinéraire, f.*
 évő, fn. *mouchettes, f. pl.*
 é, fn. *décortication, f.*
 t, mn. *pelé; écalé; décortiqué.*
 t, fn. *colline qui marque la*
ère; motte (de terre), f.; tau-
re, f.
 tolni, k. *entasser de la terre.*
 anda, fn. *gasconnade, f.*
 andáznai, k. *faire des gascon-*
es, f. poignard, m.
 ksz. *mais; — ha, ksz. excepté,*
ception de, sauf, à la réserve
on, à moins que, hors, hormis.
 n. *son; relentissement, m.;*
son, f.
 t, fn. *celui qui donne le ton*
ne société.
 , fn. *musicien, m.* [f.
 t, fn. *art musical, m., musique,*
 ti, mn. *musical.*
 kar, fn. *orchestre, m.*
 s, fn. *accent, m.*
 zés, fn. *accentuation, f.*
 k, fn. *table, f.*
 nad, fn. *tierce, f.*
 lni, k. *chanter (se dit du ros-*
etc.).
 a, fn. *rhythme, m.*
 , fn. *note, f.*
 fn. *accent, m.*
 ni, cs. *accentuer.*
 , fn. *accentuation, f.*
 em, fn. *euphonie, f.*
 rét, fn. *accompagnement, m.*
 s, fn. *cadence, f.*
 , fn. *échelle acoustique ou*
ue, f.
 ö, fn. *gamme, f.*
 n. *ouïe, f.*
 tel, fn. *gumme, échelle, f.*

Hangmérték, fn. *mesure, f.*
 Hangmű, fn. *morceau de musique, m.*
 Hangművész, fn. *artiste; virtuose, m.*
 Hangművészet, fn. *art musical, m.*
 Hangnem, fn. *mode, ton, m.*
 Hangnyomat, fn. *accentuation, f.*
 Hangolat, fn. *disposition, f.; humeur*
f. [cora
 Hangolni, cs. *accorder, mettre d'ac-*
 Hangoló, fn. *accordeur; accorder, m.*
 Hangora, fn. *harmonica, m.*
 Hang-óra, fn. *horloge à carillon, f.*
 Hangos, mn. *sonnant; qui résonne;*
retentissant; sonore.
 Hangosan, ih. *hautement; haut; à*
haute voix; aux éclats.
 Hangozni, cs. l. *Hangolni.*
 Hangoztatás, fn. *intonation, f.*
 Hangoztatni, cs. *entonner; donner le*
ton; appuyer (sur une syllabe).
 Hangregzés, fn. *ballement de gosier,*
trille; tremblement, m.
 Hangsúly, fn. *accent, m.*
 Hangsúlyozni, cs. *faire peser le son*
sur . . . , accentuer; appuyer sur . . .
 Hangsúlytan, fn. *prosodie, f.*
 Hangsúlyzás, fn. *accentuation, f.*
 Hangszer, fn. *instrument de musique, m.*
 Hangszeremény, fn. *composition, f.*
 Hangszerző, fn. *compositeur, m.*
 Haugtan, fn. *acoustique, f.*
 Hangtompító, fn. *sourdine, f.*
 Hangverseny, fn. *concert, m.*
 Hangvilla, fn. *fourchette tonique, f.*
 Hangzani (ik), k. *sonner; résonner;*
retentir. [ment, m.
 Hangzás, fn. *résonnement; relentisse-*
 Hangzat, fn. *relentissement; accord, m.,*
résonnance, f.
 Hangzatka, fn. *sonnet, m.*
 Hangzatos, mn. *sonore; résonnant;*
retentissant.
 Hangzavar, fn. *dissonnance; discor-*
dance, f. [f.
 Hangzó, mn. *sonnant; —, fn. voyelle,*
 Hangya, fn. *fourmi, f.*
 Hangyaboly, fn. *fourmilière, f.*
 Hangyászmedve, fn. *fourmilier, m.*
 Hangyatozás, fn. *fourmi en chrysa-*
liue, f.
 Hangyazsombik, fn., l. *Hangyaboly.*
 Hant, fn. *motte (de terre), motte (de*
gazon), f.
 Hantani, cs. *écaler (ex. des noix);*
décortiquer; écorcer (ex. un arbre);
écosser, peler.

Hántatlan, mn. *qui n'est pas pelé; non mondé; avec l'écorce, avec la peau, avec la robe.*
 Hantföld, fn. *terreau, m.*
 Hány? mn. *combien?*
 Hányad, fn. *cote, f.*
 Hányadán, ih. *comment.*
 Hányadék, fn. *excrément, m.*
 Hányadik, mn. *quantième?*
 Hányadjutalék, fn. *cote, cote-part, f.*
 Hányados, fn. *quotient, m.*
 Hanyag, mn. *négligent; — on, ih. négligemment; — aág, fn. négligence, f.*
 Hányakodni (ik), k. *se rengorger, se Hányan? ih. de quelle quantité, de quel nombre?*
 Hányás, fn. *jet, m., jetée, f.; vomissement*
 Hanyatlani (ik), k. *descendre, s'abaisser (vers l'horizon), décliner (se dit du soleil etc.); pencher vers sa fin; tomber en décadence; déchoir (de sa grandeur); décliner; dépérir.*
 Hanyatlás, fn. *décadence, f.; dépérissement; délabrement, m.*
 Hanyatt, ih. *à la renverse; sur le dos; — homlok, ih. en grande hâte, précipitamment.*
 Hányógálni, cs. *jeter ça et là; reprocher (qc. à qn.).*
 Hányivettség, fn. *ostentation, jactance, f.*
 Hánykódás, fn. *fluctuation; agitation.*
 Hánykódni (ik), k. *rouler des vagues; être dans une vive agitation; s'agiter.*
 Hánykolódni (ik), k. *s'agiter.*
 Hánykő, fn. *tartre émétique, m.*
 Hányni, cs. *jeter; vomir.*
 Hányódni (ik), k. *être dispersé ça et là.*
 Hányogatni, cs. *jeter ça et là.*
 Hányólás, fn. *fièvre accompagnée de vomissements, f.*
 Hányzékélés, fn. *choléra-morbus, m.*
 Hányzor, ih. *combien de fois.*
 Hánytatni, cs. *faire vomir.*
 Hánytató, fn. *vomitif, émétique, m.*
 Hánytorgatni, cs. *reprocher (qc. à qn.).*
 Hányvetni, cs. *jeter ça et là.*
 Hanzaváros, fn. *ville anséatique, f.*
 Hápogni, k. *barboter (se dit des oies, etc.).*
 Hara, fn. *étamine, haire, f.*
 Harács, fn. *contribution, f.; —, mn. prodigue, dépensier; —olni, cs. mettre à contribution; dissiper, prodiguer.*

Harácsoló, fn. *prodigue, dissipateur, m.*
 Haradék, fn. *accumulation, f., entassement, m.; tas, m.*
 Haragítani, cs. *mettre en colère; fâcher, irriter.*
 Haragos, mn. *en colère, transporté de colère, irrité; courroucé; emporté; irritable, colérique.*
 Haragoskodás, fn. *passion colérique, f.*
 Haragoskodni (ik), k. *être en colère, être fâché, irrité; se fâcher contre qn.*
 Haragoszöld, mn. *vert foncé.*
 Haragasik, l. Haragunni.
 Haragtartó, mn. *irréconciliable, implacable.*
 Haragudik, l. Haragunni.
 Haragunni (asik, udik), k. *être en colère.*
 Haragvás, fn. *colère, f.*
 Haragvó, fn. *en colère; irrité; courroucé.*
 Harambanda, fn. *troupe de brigands.*
 Harambasa, fn. *capitaine de brigands, m.*
 Haramia, fn. *larron, brigand, m.*
 Haramiás, mn. *de brigand, en brigand.*
 Haramiaság, fn. *brigandage, f.*
 Haramiáskodni (ik), k. *brigander.*
 Haramja, l. Haramia.
 Haramlandó, mn. *qui doit retourner (au propriétaire qui en a disposé), réversible; tombé en déshérence, en dévolu; — aág, fn. échute, f.*
 Haramlani (ik), k. *retourner (à celui qui a donné, vendu ou conféré la chose); tomber en dévolu, en déshérence ou en partage, échoir (à qn.).*
 Haramolni, l. Haramlani.
 Harang, fn. *cloche, f.*
 Harangdad, mn. *qui a la forme d'une cloche, campaniforme.*
 Harangérez, fn. *minéral ou alliage métallique dont on fait les cloches, m., bronze, m.*
 Harangfűl, fn. *anneau, m.; bélière, f.*
 Harangkötis, fn. l. Haranguyelv.
 Harangláb, fn. *bestiole, m.*
 Haranguyelv, fn. *battant, m.*
 Harangozás, fn. *action de sonner, f.; son des cloches, m.*
 Harangozni, cs. *sonner, mettre en branle (les cloches).*
 Harangozó, fn. *sonneur; sacristain, m.*
 Harangöntő, fn. *fondeur de cloches, m.*
 Harangszív, fn. *battant, m.*
 Harangszó, fn. *son des cloches, m.*
 Harangvegy, fn. *bronze, airain, m.*

angvirág, fn. *campanule, f.*
 ánt, Háránt, ih. *de travers, d*
ivers.
 ánték, fn. *travers, m.*
 ántékos, mn. *transversal; — an,*
de travers, d travers, transver-
lement.
 ántsíp, fn. *ásre, m.*
 ántul, ih. *de travers.*
 apás, fn. *morsure, f.; morceau, m.*
 apdálui, l. Harapni.
 apni, cs. *mordre.*
 apódzani (ik), k. *s'étendre; se*
ropager.
 rapófog, fn. *dent incisive, f.*
 rapófogó, fn. *tenaille d deux biseaux;*
vince, pincette d mors; mordache, f.
 rapós, mn. *mordant.*
 rapósság, fn. *mordacité, f.*
 rapózni (ik), k. l. Harapódzani.
 raszt, fn. *bois, bocage, parc, m.,*
buissons, m. pl., broussailles, f. pl.;
feuillage sec, m.
 rasztfa, fn. *aune m.*
 rasztos, mn. *touffu, feuillu.*
 arcsa, fn. *silure, m.*
 arcz, fn. *guerre, f.; combat, m.*
 arczállapot, fn. *pied de guerre, m.*
 arczi, fn. *guerrier, m.*
 arczhely, fn. *lieu du combat; champ*
de bataille, m. [queux.
 [arczias, mn. *guerrier, martial, belli-*
 [arczjáték, fn. *jeu d'armes, carrousel;*
jeu chevaleresque, m.; tournoi, m.
 [arczmén, fn. *cheval de bataille, m.*
 [arczmező, fn. *champ de bataille, m.*
 [arczolás, fn. *lutte, f., combat, m.*
 [arczolni, k. *combattre.*
 [arczos, fn. *guerrier, m.*
 [arczrend, fn. *ordre de bataille, m.*
 [arcztárs, fn. *compagnon d'armes, m.*
 [arczvág, fn. *ardeur (au combat), f.*
 Hárem, fn. *harem, m.*
 Hárfá, fn. *harpe, f.*
 Hárfás, fn. *joueur de harpe, m.*
 Hárfázni, k. *jouer de la harpe, pincer*
la harpe.
 Háris, fn. *roi des cailles, rôle des*
genêts, m.
 Harianya, fn. *bas, m.; chaussette, f.,*
chausson, m.
 Harianyaasövé, fn. *faiseur de bas, m.*
 Hárítani, cs. (ról) *détourner, écarter,*
éloigner; (re) rejeter (ex. la faute
sur un autre).
 Háríthatlan, mn. *inévitabile.*

Hárítható, mn. *qui peut être détourné,*
empêché.
 Harkály, fn. *pie, m. (oiseau).* [m.
 Harmad, mn. *troisième; —, fn. tiers,*
 Harmadfél, mn. *deux et demi.*
 Harmadfü, mn. *de trois ans (se dit du*
bétail).
 Harmadik, mn. *le, la troisième.*
 Harmadikszor, ih. *la troisième fois.*
 Harmadolni, cs. *partager en trois*
parts; labourer la terre la troisième
fois.
 Harmadrész, fn. *tiers, m.*
 Harmadszor, ih. *troisièmement, en*
troisième lieu.
 Háman, ih. *trois.*
 Hármanként, ih. *trois, d trois.*
 Hármás, mn. *triple; terne; —, fn. le*
nombre: trois, m.; chose composée
de trois unités, f.
 Hármastni, cs. *tripler.*
 Hármasodni (ik), k. *se tripler.*
 Harmat, fn. *rosée, f.*
 Harmatos, mn. *humide de rosée.*
 Harmatosodni (ik), k. *se couvrir de*
rosée.
 Harmatosulni, k. l. Harmatosodni.
 Harmatosni (ik), k. *se déposer sous*
forme de rosée, se condenser en
rosée; harmatozik, il tombe de la
rosée.
 Hármazni, Hármaztatni, cs. *tripler.*
 Harmincz, mn. *trente.*
 Harminczadik, mn. *le, la trentième.*
 Hármocz, fn. *trigémeau, m.*
 Hármól, ih. *trois d trois.*
 Hárogatni, l. Hárítani.
 Három, mn. *trois.*
 Háromágu, mn. *d trois pointes; tri-*
cuspidé; d trois fourchons, trifur-
qué.
 Háromb, fn. *trépied, m.*
 Háromféle, fn. *de trois sortes.*
 Háromláb, fn. *trépied, m.*
 Háromlábú, mn. *d trois pieds.*
 Háromlani, l. Háramlani.
 Háromnyüstös, mn. *d trois fils; d trois*
poils; d trois brins.
 Háromrétű, mn. *trinaire.*
 Háromság, fn. *trinité, f.*
 Háromsodrásu, Háromszálu, mn. l.
 Háromnyüstös.
 Háromszeg, fn. *triangle, m.*
 Háromszínű, mn. *tricolore, m.*
 Háromszor, ih. *trois fois.*
 Háromszoros, mn. *triple.*

Háromszorta, *ih. trois fois.*
 Háromszög, *fn. triangle, m.*
 Háromszögtan, *fn. trigonométrie, f.*
 Háromszögű, *mn. triangulaire.*
 Hárs, *fn. tilleul, m.*
 Harsanás, *fn. bruit, m.*
 Harsanni, *k. éclater (se dit d'un bruit violent), résonner (se dit de la trompette).* [*résonne.*]
 Harsány, *mn. éclatant, bruyant; qui*
 Hársfa, *fn. tilleul, m.*
 Harsogni, *k. éclater, retentir, résonner.*
 Harsona, *fn. trompette, f.*
 Harsonás, *fn. trompette, m.*
 Harsónázní, *cs. sonner de la trompette.*
 Hársvirág, *fn. fleur de tilleul, f.*
 Hártya, *fn. pellicule, cuticule, membrane, f.*
 Hártyabőr, *fn. parchemin; vélin, m.*
 Hártyás, *mn. qui est enveloppé d'une membrane.*
 Hártyásodni (ik), *k. couvrir d'une membrane.*
 Hártyázat, *fn. membrane, f.*
 Has, *fn. ventre, m.*
 Hasáb, *fn. bûche; colonne, f.*
 Hasábfá, *fn. bois de quartier, m.*
 Hasábkáposzta, *fn. choucabus confit, m.*
 Hasábolni, *cs. fendre; composer par colonnes.* [*f.*]
 Hasadás, *fn. déchirure; fente; sêlure,*
 Hasadék, *fn. l. Hasadás.*
 Hasadékonny, *mn. fissile; scissile.*
 Hasadékos, *mn. fendillé.*
 Hasadui, *k. se fendre, se sêler.*
 Hasadozni (ik), *k. se fendre.*
 Hasadt, *mn. fendu; sêlé.*
 Hasalj, *fn. bas-ventre, m.*
 Hasalni, *k. être couché sur le ventre.*
 Hasas, *mn. ventru; pleine, grosse, qui porte (se dit des animaux).*
 Hasasodni (ik), *k. engraisser; devenir enceinte.*
 Hasasztani, *l. Hasítani.* [*f. pl.*]
 Hascsikarás, *fn. colique, f., tranchées,*
 Hasdugulás, *fn. constipation, f.*
 Hasfájás, *fn. mal au ventre, m.*
 Hasfolyás, *fn. diarrhée, f.*
 Hashajás, *fn. purgation, évacuation, f.*
 Hashajtó, *fn. remède laxatif, m.; —, mn. laxatif.*
 Hasítani, *cs. fendre (du bois, une plume, etc.); déchirer (de la toile, etc.).*
 Hasiték, *fn. fente, f.*
 Hasitékos, *mn. qui a une fente.*
 Hasító, *mn. déchirant.*

Haskér, Haskéreg, *fn. périloiné,*
 Hasló, *fn. ventrière, f.*
 Hasmenés, *fn. diarrhée, f.*
 Hasogató, *cs. fendre; causer des douleurs déchirantes.*
 Hasók, *fn. gros-ventre, m.*
 Hason, *mn. uniforme, même, analogue; égal; pareil.*
 Hasonalaku, *mn. qui est d'une forme analogue.*
 Hasonbecs, *fn. équivalent, m.*
 Hasoneredetű, *mn. égal à qn. par la naissance, né dans la même condition.*
 Hasonérték, *fn. équivalence, f.*
 Hasonértelmű, *mn. identique (pour le sens), synonyme.*
 Hasonérzet, *fn. sympathie, f.*
 Hasonfajú, *mn. de même espèce.*
 Hasonítás, *fn. assimilation, f.*
 Hasonítai, *cs. assimiler.*
 Hasonlag, *ih. pareillement, de même.*
 Hasonlagos, *mn. analogue.*
 Hasonlani (ik), *k. (hoz, hez), avoir la même forme, être de même nature, être analogue, ressembler à . . .*
 Hasonlat, *fn. ressemblance; analogie; parabole, allégorie, comparaison, similitude, f.*
 Hasonlatlan, *mn. dissemblable.*
 Hasonlatlanság, *fn. dissemblance, f.*
 Hasonlatos, *fn. ressemblant, semblable, pareil; analogue.*
 Hasonlatosság, *fn. ressemblance, f.*
 Hasonlítás, *fn. comparaison, f., conférence (des textes etc.).*
 Hasonlithatatlan, *mn. — ul, ih. incomparable (ment), sans pareil.* [*latos.*]
 Hasonlítai, *k. (hoz, hez), ressembler à . . . l. Hasonlani; —, cs. comparer; mettre en parallèle; conférer, collationner (des écrits).*
 Hasonló, *mn. ressemblant, l. Hason-*
 Hasonlóan, *— lókép, — lólag, ih. de même façon, également, pareillement.*
 Hasonlóság, *fn. ressemblance, f.*
 Hasonmás, *fn. image, f.; fac-similé, m.; copie, f.*
 Hasonmérték, *fn. proportion, symétrie uniformilé, f.*
 Hasonmértékű, *mn. proportionné, égal; — kúleg, ih. pareillement.*
 Hasonnemű, *mn. du même genre, homogène.*
 Hasonnevű, *mn. correspondant par nom; homologues.*

iszegű, mn. *équiangle, isogone*.
 iszev, fn. *homéopathie, f.*
 iszevi, mn. *homéopathique*.
 iszerű, mn. *de même nature; ho-*
ène.
 italan, mn. *dissemblable*.
 iy, fn. *analogie, f.*
 ylag, ih. *analogiquement; — os,*
analogique.
 k, fn. *gros pansu, m.*
 gás, l. *Hascsikálás*.
 cedés, fn. *constipation, f.*
 tilés, Hassárv, fn. *hernie ven-*
é, f.
 ulás, fn. *diarrhée, f.*
 rny, fn. *nageoire abdominale, f.*
 ritó, fn. *ventrière, sangle, f.;*
 in. *obstrusif*.
 rulás, Hasszorulat, fn. *con-*
tion, f.
 tulás, fn. *purgation, f.*
 lés, fn. *évacuation, f.*
 te, ksz. *quand même, quand;*
ne; bien que.
 lat, fn. *utilisation, f.; usage,*
ni, m.
 latlan, mn. — ul, ih. *dont on*
as profité; sans en tirer profit;
a pas servi, tout neuf.
 latos, mn. *utile, profitable; en*
usuel; — ság, fn. utilité, f.
 hatatlan, mn. *inutile; qui ne*
errir; hors d'état de servir.
 ható, mn. *qui peut servir,*
e à qc.; apte; utile; — ság, fn.
de; utilité, f.
 ni, k. *servir, être bon à . . . ;*
effet, opérer; —, cs. faire usage
e . . . ; utiliser, employer.
 ehettelen, mn. *inutile; impro-*
service.
 ehető, mn. *utile, propre à qc.*
 ni, cs. l. *Haszúalni, cs.*
, mn. — an, ih. utile (ment);
ble, avantageux.
 tni, cs. *utiliser*.
 ág, fn. *utilité, f., avantages.*
 [m.
 fn. *utilité, f.; avantage, profit,*
 ér, fn. *bail, m., ferme, f.;*
er, m.
 érelni, cs. *prendre à ferme,*
er, amodier.
 rökötés, fn. *bail, m.* [m.
 rülés, fn. *amodiation, f., bail,*

Haszonbérlet, fn. bail, m., ferme, f.
Haszonbérő, fn. fermier, m.
Haszonbajó, mn. profitable, lucratif.
Haszonkeresés, fn. avidité du gain, f.;
intérêt, m.
Haszonkeresetlen, mn. désintéressé.
Haszonkereső, mn. avide de gain, in-
teressé.
Haszonles, fn. intérêt, m.
Haszonlesés, fn. intérêt, m.
Haszonleső, mn. intéressé.
Haszontalan, mn. — ul, ih. inutile
(ment), vain (ement), oiseux; qui ne
vaut rien; — kodni (ik), k. foldárer;
extravaguer; — ság, fn. inutilité;
vanité, f.
Haszonvágy, fn. avidité du gain, f.
Haszonvehetlen, — vehető, l. Haszna-
vehetetlen, Hasznavehető.
Haszonvét, — vétel, fn. utilisation, f.,
usage, emploi, m., exploitation, f.;
usufruit, m., jouissance, f.
Haszonvő, fn. usufruitier, m.
Hasztalan, l. Haszontalan.
 Hat, mn. *six*.
 Hát, fn. *dos, m.; surface, superficie*
(de la terre), f.; revers, m.; panne
(d'un marleau); appui, dos, dossier
(ex. d'une chaise), m.
 Hát, ksz. *ainsi donc; par conséquent.*
 Hatalmas, mn. *puissant, fort; excel-*
lent; — an, ih. puissamment, ex-
cessivement; — kodás, fn. action
violente, f.; — ság, fn. puissance, f.,
potentiel, m.; — ul, ih. arbitraire-
ment; puissamment.
 Hatalmazás, fn. *autorisation, procu-*
ration, f.; mandat, m.
 Hatalmazni, cs. *autoriser, donner*
pouvoir à qn. [m.
 Hatalmazó, fn. *mandant, constituant,*
 Hatalmazott, fn. *mandataire, procu-*
reur, agent, m.
 Hatalmazvány, fn. *pouvoirs, m. pl.;*
lettres de créance, f. pl.
 Hatalmi, mn. *de puissance; — tény, fn.*
acte d'autorité, m.
 Hatalom, fn. *pouvoir, m., puissance;*
force, autorité; domination, f., em-
pire, m.
 Hatalomkar, fn. *force militaire (em-*
ployée pour exécuter une sentence
du juge civil), f.
 Hatalomszó, fn. *acte d'autorité, m.;*
décision souveraine, f. [cité, f.
 Hatály, fn. *effet, m.; activité, effica-*

Hatályos, mn. efficace, actif, agissant;

— ság, fn. activité, efficacité, f.

Hatálytalan, mn. inefficace.

Hatan, ih. six.

Határ, fn. borne, limite; lisière; frontière, f., confins, m. pl.; territoire, m.

Határrok, fn. fosse qui sert de borne, de limite d'un territoire, m.

Határhányás, fn. délimitation; démarcation, f.

Határidő, fn. terme, m.

Határjárás, fn. visite ou inspection des limites d'un champ ou d'un territoire, f.

Határkő, fn. borne, f.

Határmérő, fn. cerquemaneur, m.

Határnap, fn. terme, m.

Határozlop, fn. colonne qui marque une frontière; borne, f., terme, m.

Határos, mn. adjacent, contigu, limitrophe.

Határozás, fn. détermination; délimitation; démarcation, f.

Határozat, fn. résolution, décision, f.

Határozatlan, mn. indéterminé, indéfini; vague; incertain; indéci; —ul, ih. indéfiniment; vaguement.

Határozatlanság, fn. manque de précision, vague, m., incertitude, indécision, f.

Határozhatatlan, mn. indéterminable.

Határozni, cs. fixer, régler les frontières; visiter les limites d'un territoire; déterminer, définir, préciser (une chose), fixer (un terme); décider. [m.]

Határozó, fn. cerquemaneur; adjectif,

Határozott, mn. déterminé, précis; fixe; —an, ih. certainement; assurément; avec précision. [f.]

Határozottság, fn. précision, certitude,

Határozvány, fn. décision, f.

Határőr, fn. soldat de frontière, m.

Határszél, fn. frontière, f.

Határtalan, mn. illimité, infini, immense; énorme; —ul, ih. énormément.

Határvám, fn. entrée, f. [f.]

Határvonal, fn. ligne de démarcation,

Határvonás, fn. démarcation, f.

Határozat, fn. définition, f.

Hatás, fn. effet, m., impression, f.

Hatáskör, fn. sphère d'activité, f.

Hátasló, fn. cheval de selle, m.

Hátassék, fn. sautoir, m.

Hátasos, mn. efficace.

Hatástalan, mn. sans effet; inefficace;

— ság, fn. inefficacité, f.

Hatásteljes, mn. efficace; qui produit une impression profonde

Hátcsapat, fn. arrière-garde, f.

Hatékony, mn. efficace; pénétrant.

Hatékonyaság, fn. efficacité, f.

Hatféle, mn. de six sortes.

Hatfogatu, mn. à six chevaux.

Hátgerincez, fn. épine du dos, échine, f.

Hátha? ksz. mais si.

Hathatatlan, mn. impénétrable, imperméable.

Hatható, mn. pénétrable; — ság, fn. pénétrabilité, f.

Hathatos, mn. efficace; énergique;

— an, ih. énergiquement, avec force.

Hathatóság, fn. force, vigueur, énergie, f.

Hátirás, fn. endossement, m.

Hátirni, cs. endosser.

Hátkosár, fn. banne, bannette, f.

Hátlap, fn. côté postérieur, m.; face postérieure, f.; dos, verso (d'une feuille de papier); revers (ex. d'une médaille), m.

Hatlovas, mn. à six chevaux.

Hatni, cs. pénétrer; opérer, agir; produire l'effet; faire de l'impression.

Ható, mn. pénétrant. [m.]

Hatod, fn. sixième partie, f., sixième.

Hatodfél, mn. cinq et demi.

Hatodik, mn. le, la sixième; le six (de mois). [lieu]

Hatodszor, ih. sixièmement, en sixième.

Hatolni, k. pénétrer.

Hátoldal, fn. l. Hátlap.

Hatos, fn. pièce de six kreutzers, f. le nombre ou le chiffre six; le six.

Hatós, mn. l. Hathatos.

Hatóság, fn. autorité publique, f., tribunal compétent, m., juridiction, f.

Hatóság, fn. énergie, f.

Hátpúp, fn. bosse, f.

Hátra, ih. en arrière; à reculons, en reculant.

Hátrálás, fn. retraite, f.

Hátrálat, fn. retraite, f.

Hátralevő, mn. de reste, restant; arrière

Hátralevőség, fn. arrière; restant reste, m.

Hátrálni, k. reculer; céder; se retirer

Hátráltatni, cs. empêcher.

Hátráltató, mn. qui empêche.

Hátramaradás, fn. reste, m.; retardement, délai, m.

maradni, k. *rester en arrière de survivre; être de reste, rester.*
 tétel, fn. *négligence, f., mépris; l'ement injuste, m.*
 verni, cs. *repousser, refouler (enemi etc.).*
 vonulás, fn. *retirade, f.*
 vonulni, k. *se retirer.*
 sz, fn. *pièce du dos, f., filet, m.; tier, fond (d'un carrosse, etc.), m.*
 sz, mn. *sexuple.*
 l, ih. *de derrière, par derrière.*
 z, fn. *pays haut, m.*
 teg, fn. *arrière-garde, f.*
 mn. *placé en arrière, de der-
 rière; postérieur, du fond.*
 eg, fn. *hexagone, m.*
 egű, mn. *hexagone.*
 m, fn. *six (au jeu des cartes), m.*
 n, Hátzsinpecsenye, fn. *filet, m.*
 or, ih. *six fois.*
 oros, mn. *sexuple.*
 , fn. *fond, m.; enfoncement, m.*
 t, fn. *cygne, m.*
 ih. *derrière, en derrière; —röl,
 par derrière.*
 ó, mn. *postérieur; dernier.*
 ó, mn. *soixante.*
 radik, mn. *soixantième.*
 szor, ih. *soixante fois.*
 y, fn. *puissance, f.*
 yitni, cs. *élever un nombre (ex.
 seconde puissance).*
 l, fn. *arrière-garde, f.*
 mn. *couvert de neige, neigeux.*
 fn. *montagne couverte de neiges
 velles, f.*
 alföld, tn. *la Valaquis.*
 , mn. *des Alpes.*
 ok, fn. *l. les Alpes, f. pl.*
 ai, cs. *couvrir de neige.*
 ai (ik), k. *neiger; —zik, il neige,
 nbe de la neige, la neige tombe.*
 mn. *mensuel.* [ment.
 ként, ih. *par mois; mensuelle-
 kénti, mn. mensuel.*
 n. *maison, f.*
 fn. *patrie, f.; —, ih. à ou dans
 domicile, dans son pays, chez
 à la maison.*
 rulás, fn. *trahison envers la
 ie, f.*
 ruló, fn. *traître à son pays, m.*
 eli, mn. *qui est né dans le, ou qui
 te le, ou qui est originaire du*

Hazaérkezés, fn. *arrivée chez soi
 dans ses foyers, f.*
 Hazafelé, ih. *vers son pays; (en se di-
 rigeant) du côté de, (chemin faisant)
 pour regagner son domicile ou sa
 patrie.*
 Hazañ, fn. *patriote, m.*
 Hazafiság, fn. *patriotisme, m.*
 Hazafitárs, fn. *compatriote, m.*
 Hazafui, mn. *patriotique.*
 Házagláni, k. *colporter.*
 Házagló, fn. *colporteur, m.*
 Hazai, mn. *du pays de qn.; natal; de
 la ou de sa patrie.*
 Házáig, ih. *jusque à son domicile,
 jusque à la maison.*
 Házajövetel, fn. *arrivée chez soi, f.*
 Házalás, fn. *colportage, m.*
 Házalni, k. *colporter.*
 Házaló, fn. *colporteur, m.*
 Hazamenés, fn. *retour chez soi, m.*
 Hazamenet, fn. *chemin faisant pour
 regagner son domicile.*
 Hazamenetel, fn. *l. Hazamenés.*
 Hazanyelv, fn. *langue du pays, f.*
 Házas, mn. *marié; propriétaire d'une
 maison.* [mariage, m.
 Házasélet, fn. *état de personne mariée,*
 Házasítni, cs. *marier.*
 Házasodás, fn. *mariage, m.*
 Házasodni (ik), k. *se marier.*
 Házasság, fn. *mariage, m.*
 Házassági, mn. *conjugal, marital.*
 Házassági bizonyítvány, fn. *certificat
 de mariage, m.* [mn. *adultère.*
 Házasságrontó, fn. *adultère, m.; —,*
 Házaspár, fn. *couple (de mariés), m.*
 Házastárs, fn. *époux, mari, m., épouse,
 compagne, f.*
 Házastársak, fn. *pl. les époux, m. pl.*
 Házasulandó, mn. *nubile; pubère; —,
 fn. épouseur, m.*
 Házasulni, l. *Házasodni.*
 Hazatérés, fn. *arrivée chez soi, f.*
 Hazátlan, mn. *sans patrie.*
 Házatlan, mn. *sans maison.*
 Hazavágyás, — vágyódás, fn. *mal du
 pays, m., nostalgie, f.*
 Házbelli, mn. *qui appartient à la maison,
 à la famille.* [m.
 Házbér, fn. *loyer ou prix de location,*
 Házbérlés, fn. *location, f.*
 Házbirtokos, fn. *propriétaire d'une
 maison, m.*
 Házcsatorna, fn. *noulet, chéneau, m.;
 gouttière, f.; égout, m.*

Házaló, fn. *avant-cour, f.*
 Házfelügyelő, fn. *intendant, inspecteur d'une maison.*
 Házgúnya, fn. *habit de maison, habit ordinaire, m.*
 Házhely, fn. *emplacement; terrain, m.*
 Hási, mn. *qui appartient à la maison, à la famille; domestique, d'intérieur, privé, de famille.*
 Házias, mn. *simple, de famille; ménager; retiré; — ság, fn. simplicité, f., esprit de famille, goût pour la vie domestique, m.*
 Házigazda, fn. *maître de la maison, père de famille, hôte, m.*
 Házikenyér, fn. *pain de ménage, m.*
 Házikó, fn. *petite maison, maisonnette, f.*
 Háziorvoság, fn. *remède domestique; remède de bonne femme, m.*
 Háziság, fn. l. Háziaság.
 Házkutatás, fn. *recherche ou perquisition domiciliaire, f.*
 Házmester, fn. *concierge, m.*
 Házmozgás, fn. l. Házkutatás.
 Háznemű, fn. *meubles, m. pl.*
 Háznép, fn. *gens de la maison, m. pl.*
 Házorom, Házorom, fn. *comble d'un pignon, m.* [m.
 Házpárkány, fn. *avant-toit, appentis,*
 Háztartás, fn. *ménage, m.*
 Hazudni (ik), k. *mentir.*
 Hazudni, cs. *inventer.*
 Hazudozás, fn. *menterie, f.*
 Hazudozni, k. *avoir l'habitude de mentir.*
 Hazudság, fn. *mensonge, m.*
 Hazudtolni, cs. *démentir, donner un démenti à qn.*
 Hazug, mn. *menteur; mensonger.*
 Hazugság, fn. *mensonge, m.*
 Hazul, Hazulól, ih. *du logis, de chez moi, de sa famille, de sa patrie, de chez lui.*
 Házártos, mn. *querelleur; — kodni (ik), k. se quereller.*
 Házvitorla, fn. *girouette, f.*
 Hé! Hé! *hé!*
 Hebegés, fn. *balbutiement, m.*
 Hebegni, cs. és k. *balbutier.*
 Hébehóba, Hébekorba, ih. *de temps à autre, parfois.*
 Hebehurgya, mn. *étourdi.*
 Hebehurgyán, fn. *étourdissement, m.*
 Hebehurgyaság, fn. *étourderie, f.*
 Héber, fn. *Hébreu, m.; —, mn. —ül, ih. Hébraïque.*

Hecz, fn. *chasse à courre; meute (de chiens), f.*
 Hecselni, cs. *persécuter, tourmenter qn.; exciter à la poursuite, haler (les chiens après qn.); exciter, animer deux personnes l'une contre l'autre.*
 Heg, fn. *cicatrice, f.*
 Hegedés, fn. *cicatrisation, f.*
 Hegedni, k. *se cicatriser, se fermer.*
 Hegedű, fn. *violon, m.*
 Hegedűltni, k. és cs. *jouer au violon, m.*
 Hegedűnyak, fn. *manche de violon, m.*
 Hegedűs, fn. *violoniste, violon, m.*
 Hegedűszeg, fn. *cheville, f.*
 Hegedűszó, fn. *son du violon, m.*
 Hegedűvonó, fn. *archet de violon, m.*
 Hegeszteti, cs. *cicatriser.*
 Hegy, fn. *montagne, f., mont, m.; pointe, f., sommet pointu, m.*
 Hegyalja, fn. *pied d'une montagne, m.*
 Hegyes, mn. *montueux, montagneux; muni d'une pointe; cuspidé.*
 Hegyesítni, cs. *rendre pointu, affiner, affûter (un crayon); empoigner (les aiguilles, les épingles).*
 Hegyesorru, mn. *au nez pointu.*
 Hegyeség, fn. *acuté, f.; pointe, f.*
 Hegyesszögletű, mn. *acutangle.*
 Hegyetlen, mn. *dépouillé de montagnes; épointé, sans pointe.*
 Hegyett, ih. *au-dessus.*
 Hegyfok, fn. *cap, promontoire, m.* [m.
 Hegygerince, fn. *dos d'une montagne.*
 Hegyhát, fn. *pays haut; dos, plateau d'une montagne, m.*
 Hegyi, mn. *de montagne.* [tain.
 Hegyke, mn. *orgueilleux, altier, ha-*
 Hegykékedni (ik), k. *se pavaner; faire parade de...* [ment
 Hegykén, ih. *avec orgueil; insolent.*
 Hegykeség, fn. *insolence, f.*
 Hegnyílás, fn. *précipice, gouffre (d'une montagne), m.*
 Hegyoldal, fn. *côteau, penchant, m., pente d'une montagne, f.*
 Hegység, fn. *montagnes, f. pl., monts, m. pl.*
 Hegysor, fn. *chaîne de montagnes, f.*
 Hegyszoros, Hegyszorulat, fn. *détroit de montagnes, m., gorge, f., défilé, m.*
 Hegyszurok, fn. *asphalte, m.* [m.
 Hegyetű, fn. *sommet d'une montagne.*
 Hegytű, fn. *pied de montagne, m.*
 Hegyvidék, fn. *contrée, région montagneuse, f.*
 Hé! *hé!*

és, *fn. aspiration, f.*
z. hélas!
 peau, *écorce; pelure (ex. d'une*
pe); écale (ex. de pois, de noix),
ou (ex. de noix), m.; couver-
te, enduit, dessu, m.
1. autour, m.
nn. croûteux; couqueux. cru-
stacés, m. pl.
 temény, *fn. légume, m.*
ca. enlever l'écorce.
 a, *fn. cris de joie, m. pl.*
z. hélas!
 et, *fn. biambonées, f. pl.*
).
), fn. folle avoine, f.
 n. lieu, *endroit; place, f.*
 z, *m., localité; poste, emploi,*
arge, f.
 -helylyel, *ih. çà et là, par-ci,*
là.
 -közzel, *ih. parfois.*
 s, *mn. local.*
 ég, *fn. localité, f.*
 hagyás, *fn. approbation, f.*
 hagyható, *mn. acceptable.*
 hagyai, *ca. approuver.*
 mn. *juste; convenable; pro-*
prai; charmant; —, isz. très-
bravo!
 ni, *ca. approuver.*
 i, *ih. bien. juste.*
 ás, *fn. orthographe, f.*
 ási, *mn. orthographique.*
 s, *fn. approbation, f.*
 g, *fn. justesse; convenance, f.*
 nh. *au lieu de . . .*
 s, *fn. lieutenant; remplaçant,*
enfant; substitut; vicaire;
sseur, juge) suppléant, m.
 sítés, *fn. substitution, f.*
 sítai, *ca. substituer.*
 sség, *fn. représentation, f.*
 , *fn. position; situation, f.*
 dni (ik), *k. se placer.*
 , *ca. placer; poser; poster.*
 ság, *fn. municipalité; juri-*
locale, f.; —i, mn. municipal.
 n. *local.*
 Helyleírás, *fn. topographie,*
), fn. localité, f.
 s, *fn. étalage; hallage; ton-*
ne.
 , *fn. topographie, f.*
 lant, *k. se rétablir, être rétabli.*

Helyreállítai, *ca. remettre dans l'an-*
cien état ou en bon état, rétablir.
 Helyrehozhatlan, *mn. irréparable.*
 Helyrehozható, *mn. réparable.*
 Helyrehozni, *ca. réparer une faute ou*
une perte; regagner (le temps perdu).
 Helyreütni, *ca. 1. Helyrehozni.*
 Helység, *fn. lieu; village, m.*
 Helyszin, *fn. lieux, m. pl.*
 Helytartó, *fn. lieutenant; vicaire;*
gouverneur, m.
 Helytartóság, *fn. lieutenance, f.; gou-*
vernement, m.
 Helytelen, *mn. mal fondé; inconvenant.*
 Helytelenítai, *ca. désapprouver.*
 Helytenkedni (ik), *k. se conduire in-*
 dûment.
 Helytelenség, *fn. inconvenance, incon-*
gruité, f. [ment.
 Helytelenül, *ih. indûment; injuste-*
ment.
 Helyzet, *fn. situation; position, f.*
 Hempelyegni, *k. se rouler, rouler.*
 Hempelygetni, *ca. rouler, faire rouler.*
 Hemperegni, *k. se rouler, rouler.*
 Hempergetni, *ca. rouler, faire rouler.*
 Hemzsegni, *k. fourmiller.*
 Henger, *fn. cylindre; rouleau, m.*
 Hengerbóc, *fn. culbute, f.*
 Hengerbócsozni, *k. culbute.*
 Hengerded, *mn. cylindrique.*
 Hengeredni (ik), *k. se rouler, rouler.*
 Hengergés, *fn. roulement, m.*
 Hengergetni, *ca. rouler, faire rouler.*
 Hengeridomu, *mn. cylindrique.*
 Henteregni, *k. rouler, se rouler.*
 Hentergetni, *ca. faire rouler.*
 Hentes, *fn. charcutier, m.*
 Henye, *mn. oisif.*
 Hanyehival, *fn. sinécure, f.*
 Hanyélés, *fn. paresse, oisiveté, f.*
 Hanyékedni (ik), *k. être oisif.*
 Hanyélai, *k. être oisif.*
 Hanyén, *ih. dans l'oisiveté.*
 Hanyeség, *fn. paresse, f.*
 Hépalaczk, *fn. bassinoire, f.*
 Herbaté, *fn. thé, m.*
 Herczeg, *fn. duc, prince, m.*
 Herczegaszonny, *fn. duchesse, prin-*
cesse, f.
 Herczegi, *mn. ducal, princier; du*
prince, de prince; —leg, ih. en prince.
 Hercegitett, *mn. érigé en principauté,*
élevé à la dignité de prince.
 Hercegnő, *fn. princesse, duchesse, f.*
 Herczogség, *fn. duché, m., principauté;*
dignité de prince, f.

Hercegséged, *Votre Altesse.*

Here, *fn. sans bourdon, m., abeille mûle, f.; sainéant, m.; testicule, m.*

Herélni, *cs. châtre.*

Herélt, *fn. châtre, castrat, m.*

Heresérv, *fn. hernie, f.*

Hering, *fn. hareng, m.*

Heringhalászat, *fn. pêche du hareng, f.*

Herjó, *fn. perdrix, f.*

Hernyászni, *cs. écheniller.*

Hernyó, *fn. chenille, f.*

Hernyóholy, *fn. paquet de chenilles, m.*

Hernyóirtó, *fn. échenilloir, m.*

Hernyózní, *l. Hernyászni.*

Hersegni, *k. craqueler.*

Hervadatlan, *mn. qui n'est pas flétri ou sané.*

Hervadhatlan, *mn. qui ne se sane ou ne se flétrit jamais, impérissable.*

Hervadni, *k. se saner, se flétrir.*

Hervadozni (ik), *k. se saner, se passer.*

Hervadás, *fn. flétrissure, flaccidité, f.*

Hervadt, *mn. sané, flétri.*

Hervasztani, *cs. saner, flétrir.*

Hervasztó, *mn. qui consume.*

Hervatag, *mn. qui se sane ou se flétrit; marcescent, périssable.*

Hét, *fn. semaine, f.*

Hét, *mn. sept.*

Heted, *fn. septième, m.*

Hetedfél, *mn. six et demi.*

Hetedik, *mn. septième; sept (du mois).*

Hetedrés, *fn. septième, m.*

Hetedszaka, *ih. durant la semaine entière. [ième lieu.]*

Hetedszer, *ih. septièmement, en sep-*

Hetelni, *k. être de semaine.*

Hetelő, *fn. semainier, m.*

Heten, *ih. sept.*

Hetenként, *ih. par semaine.*

Hetes, *fn. le chiffre sept; âgé de sept jours; semainier, m.*

Hetevény, *fn. pléiades, f. pl.*

Hétféle, *mn. de sept sortes ou espèces ou façons.*

Hétfo, *fn. lundi, m.*

Heti, *mn. hebdomadaire.*

Hetivásár, *fn. marché, m.*

Hétköznap, *fn. jour de travail, jour ouvrable, jour ordinaire, m.*

Hétazámra, *ih. par semaines.*

Hétaszemélyestábla, *fn. tribunal supérieure en Hongrie, m.*

Hétaszemélyes-törvényszék, *fn. tribunal supérieure en Hongrie, m.*

Her, *ih. sept fois.*

Hétaszerez, *mn. septuple; sept fois autant.*

Hétaszerto, *ih. sept fois.*

Hétaszög, Hétaszöglet, *fn. heptagone, m.*

Hétaszögletű, *mn. heptagone, septennangulé. [gulé.]*

Hétaszögű, *mn. heptagone, septennangulé.*

Hetven, *mn. soixante-dix.*

Hetvenedik, *mn. soixante-dixième.*

Hetvenes, *fn. septuagénnaire, m.*

Hetvenesztendő, Hetvenéves, *mn. âgé de 70 ans, septuagénnaire.*

Hetvenféle, *mn. de 70 sortes.*

Hetvenszer, *ih. 70 fois.*

Hetvenkedés, *fn. hablerie, f.*

Hetvenkedni (ik), *k. habler.*

Hetvenkedő, *fn. hableur, m.*

Hév, *fn. chaleur; ardeur, f., fougue, f., élan, m.; —, mn. chaud; chauffé; ardent.*

Hévanyag, *fn. calorique, m.*

Heveder, *fn. sangle, ventrière, f. bandelette; tringle, f., listel, m.*

Hevederezni, *cs. ceindre, sangler.*

Hevederlő, *fn. palefrenier, m.*

Hevederőv, *fn. ceinture, f.*

Hevederszíj, *fn. ventrière, f.*

Heveny, *fn. chaleur, ardeur, f., élan.*

Hevenyében, *ih. dans la première chaleur; à l'improviste.*

Hevenyész, *fn. improvisateur, m.*

Hevenyészet, *fn. improvisation, f.*

Hevenyészni, *k. improviser.*

Hevenyészve, *ih. à l'improviste.*

Hevenyezni, *k. improviser. [m.]*

Hevér, *fn. ouvrier aux mines, mineur.*

Heveredni (ik), *k. s'étendre.*

Heverés, *fn. paresse, fainéantise, f.*

Heverészni, *k. s'abandonner à la paresse; reposer (dans l'oisiveté).*

Heverkező, *mn. oisif, fainéant; —, fn. paresseux, fainéant, m.*

Heverni, *k. se reposer; fainéanter.*

Hevertetni, *cs. laisser qc. en repos: ou intact; abandonner qc. (ex. ses affaires); ne pas toucher à qc.*

Heves, *mn. chaud, chauffe; ardent impétueux; brusque; emporté.*

Hevesen, *ih. impétueusement; brusquement; vivement; ardemment.*

Heveskedés, *fn. brusquerie, impetuosité, f.*

Heveskedni (ik), *k. s'emporter.*

Heveskedő, *mn. emporté, fougueux.*

Heveség, *fn. véhémence, brusquerie.*

Heveteg, *fn. chaleur étouffante, f.*

Hoveteges, mn. étouffant.
 Hovétesni (ik), k. brûler.
 Hévítni, cs. rendre chaud, chauffer; échauffer.
 Hévis, fn. eaux thermales, f. pl.
 Hévizálni, k. faiblement.
 Hévmérő, fn. thermomètre, m.
 Hévíz, fn. la zone torride.
 Hévség, fn. chaleur, f., hâte, m.
 Hervéles, fn. échauffement, m.
 Hévülni, k. s'échauffer.
 Hévíz, l. Hévis.
 Hézag, fn. vide, m.; lacune, f.; inter-
 valle, m.
 Hézagos, mn. lacuneux.
 Hézagoltó, fn. remplaçant, m.
 Hi, fn. manque, défaut, m.
 Hiába, ih. en vain, vainement.
 Hiábavaló, mn. inutile, vain; frivole.
 Hiábavalóság, fn. inutilité; vanité, fri-
 volité, f.
 Hián, ih. moins de . . .
 Hiány, fn. manque, défaut, déficit, m.;
 imperfection, f., vice, m.
 Hiányjel, fn. apostrophe, f.
 Hiányos, mn. defectueux, imparfait,
 incomplet.
 Hiányosság, fn. imperfection, defectuo-
 sité, f.
 Hiánytöltő, fn. remplaçant, m.
 Hiányzani (ik), k. manquer, faillir.
 Hiba, fn. faute, f.; défaut, m.; coulpe, f.
 Hibás, mn. defectueux, incorrect.
 Hibáság, fn. état defectueux, m.
 Hibátlan, mn. sans fautes, correct;
 —ul, ih. correctement.
 Hibázás, fn. faute, f., manquement, m.
 Hibáztalan, mn. —ul, ih. infaillible
 (ment); inmanquable (ment); —ság,
 fn. infaillibilité, f.
 Hibáztató, mn. faillible.
 Hibáztatóság, fn. faillibilité, f.
 Hibázni, k. faillir; errer; se mé-
 prendre.
 Hibázni (ik), k. manquer.
 Hibáztatni, cs. imputer à qn. la faute
 de qn., donner tort à qn. [m.
 Hibéni, cs. manquer.
 Hibéves, fn. coup manqué, faux coup,
 Hiá, fn. pont, m.
 Hibéni, cs. faire, bâtir, jeter un pont.
 Hibáló, fn. pontonnier, m.
 Hiba, fn. bac, m., traille, f.; étable à
 cochons, porcherie, f.
 Hiba, fn. pontonnier, m.
 Hiba, mn. froid.

Hideg, fn. froid, m.; a — leli, la fièvre
 l'a pris.
 Hidegedni (ik), k. se refroidir.
 Hidegen, ih. à froid; froidement.
 Hidegenyv, fn. colle à bouche, f.
 Hideges, mn. un peu froid, frais.
 Hidegítni, cs. refroidir, réfrigérer.
 Hideglelés, fn. fièvre, f.
 Hideglelés, mn. fébrile; —, fn. fébri-
 citant, m.
 Hidegség, fn. froid, m.; indifférence,
 f., froideur, f. [chaleur.
 Hidegtülni, k. se refroidir, perdre sa
 Hidegtalpu, mn. insensible.
 Hidegveriték, fn. sueur froide, f.
 Hidegvérő, mn. flegmatique, froid.
 Hidegvérűség, fn. sang-froid, fleg-
 me, m.
 Hidegvett, mn. gelé, transi.
 Hidfő, fn. tête de pont, f.
 Hidgerenda, fn. travon, m.
 Hidív, fn. arche, f.
 Hidláb, fn. palée, f.
 Hidlalni, cs. plancheier.
 Hidlás, fn. planche, f.
 Hidlásolni, cs. plancheier.
 Hidverő, fn. pontonnier, m.
 Hiedékeny, mn. crédule; —ség, fn.
 crédulité, f.
 Hiedelem, fn. conviction, persuasion,
 confiance, f., ferme espoir, m.
 Hiéna, fn. hiène, f.
 Híg, mn. liquide, fluide.
 Hígany, fn. vis-argent, mercure, m.
 Híganykénét, fn. cinabre, m.
 Híganymalom, fn. moulin à amal-
 gamer, m.
 Híganyos, mn. mercuriel.
 Híganyozni, cs. amalgamer. [vole.
 Hígészű, mn. inconsidéré, léger, fri-
 gaggadás, fn. diminution de l'épais-
 seur, f., délayement, m.
 Híggadni, k. s'éclaircir, se clarifier.
 Híggadt, mn. (qui a le caractère) posé;
 sensé; grave; mûr; rassis.
 Híggasztani, cs. clarifier; atténuer (un
 fluide); rarefier; délayer.
 Hígtás, fn. rarefaction, clarification, f.
 Hígtíni, cs. rarefier; délayer.
 Hígság, fn. liquidité, fluidité, f.
 Hígulni, k. se liquéfier.
 Hígvircz, fn. réglisse, f.
 Hígvircznedv, fn. jus de réglisse, m.
 Híhetetlen, mn. —ul, ih. incroyable
 (ment). [semblance, f.
 Híhetetlenség, fn. incréduité; invrai

Hihető, mn. *vraisemblable, croyable.*
 Hihetőleg, ih. *vraisemblablement.*
 Hihetőség, fn. *vraisemblance, f.*
 Hím, fn. *mdle (des diverses espèces d'animaux), m.; broderie, f.; —, mn. mdle, masculin.*
 Himba, fn. *balançoire, f.*
 Himbálódni, Himbálódzau (ik) k. *se balancer.*
 Himboly, fn. *ricin, m.; — olaj, fu huile de ricin, f.*
 Himelni-hámolni, k. *faire des excuses insuffisantes.* [fleurs.
 Hímes, mn. *fleuri; orné de fleurs; à*
 Hímetlen, mn. *qui n'est pas orné; sans broderie; sans détour.*
 Hímezés, fn. *broderie, f.; — nélkül, sans détour.* [détour.
 Hímezetlen, mn. *franc; ouvert, sans*
 Hímegetni, cs. *broder; orner.*
 Hímezni, cs. *broder; orner.*
 Hímezni-hámozni, cs. *faire des excuses insuffisantes.*
 Hímgalamb, fn. *pigeon mdle, m.*
 Hímfi, fn. *mdle, m.*
 Hími, mn. *mdle, masculin.*
 Himlő, fn. *petite vérole, f.* [f.
 Himlőhely, fn. *marque de petite vérole,*
 Himlőhelyes, mn. *marqué de petite vérole, gréle.*
 Hímmunka, fn. *broderie, f.*
 Hímnő, fn. *hermaphrodite, m.*
 Himpellér, fn. *homme inepte, m.*
 Himpók, fn. *tumeur molle aux genoux des chevaux, f.*
 Hímpor, fu. *poussière des fleurs, f.*
 Hímportok, fn. *anthère, f.*
 Hímség, fu. *masculinité, f.*
 Hímszál, fn. *étamines, f. pl.*
 Hímszarvas, fn. *cerf mdle, m.*
 Hímtű, fn. *aiguille à broder, f.*
 Hímváriás, fn. *broderie, f.*
 Hímvarró, fn. *brodeur, m.; — nő, fn. brodeuse, f.*
 Hímzet, fn. *broderie, f.*
 Hímző, fn. *brodeur, m.; — nő, fn. brodeuse, f.*
 Hímző, mn. *à broder.*
 Hímzőráma, fn. *métier; tambour, m.*
 Hímzőtű, fn. *aiguille à broder, f.*
 Hínár, fn. *varech, m.*
 Híni, cs. *appeler qn.; invoquer (le témoignage de qc.); inviter qn. (à passer chez soi, à dîner, à prendre le thé etc.); provoquer qn. (en duel); être appelé (par tel ou tel nom), avoir*

ou porter tel ou tel nom; hogy híják őnt? comment vous appelez-vous? signifier; minék híják ezt magyarul? qu'est-ce que ce mot signifie en hongrois?
 Hinni, cs. és k. *croire.*
 Hinta, fn. *balançoire, f.*
 Hintálni, cs. *balancer.*
 Hintálódni (ik) k. *se balancer*
 Hinteni, cs. *épandre, jeter, répandre*
 Hintezni, cs. *asperger.*
 Hintező, fn. *aspersoir, m.*
 Hintó, fn. *carrosse, m., calèche, f.*
 Hintószi, fn. *soupeule, f.*
 Hír, fn. *réputation, renommée, f.; avis, avertissement, m.; nouvelle, f.; rumeur, f., bruit, m.; az a híre, le bruit court, on dit que . . .* [ment, m.
 Híradás, fn. *annonce, f., avertissement,*
 Híradó, fn. *celui qui annonce.*
 Hírdetmény, fn. *annonce, f.; édit, m.*
 Hírdetni, cs. *annoncer, publier.*
 Hírdetvény, fn. *affiche, f.*
 Hírelni, cs. *répandre, propager (un bruit); azt hírlik, on répand le bruit; on dit que . . .*
 Híres, mn. *célèbre.*
 Híresedni (ik) k. *se rendre célèbre.*
 Híresítni, cs. *rendre célèbre.*
 Híresség, fn. *célébrité, f.*
 Híresültni, k. l. *Híresedni.*
 Híresztelni, Híreszteni, cs. *publier, répandre, divulguer.*
 Híreveszett, mn. *mal-famé; discrédité.*
 Hírhajó, fn. *barque d'avis, f.*
 Hírharang, fn. *bavard, rapporteur, m.*
 Hírharangolni, cs. *divulguer, publier partout.*
 Hírhedni (ik) k. l. *Híresedni.*
 Hírhedt, mn. *fameux.*
 Hírhorzó, Hírhordozó, fn. *rapporteur, m.; sycophante, m.*
 Hírlap, fn. *journal, m., gazette, f.*
 Hírleni, cs. l. *Hírelni.*
 Hírlemény, fn. *programme, m.*
 Hírmény, fn. *rumeur, f.*
 Hírmondó, fn. *messenger, m.*
 Hírnév, fn. *réputation, renommée, f.*
 Hírnök, fn. *messenger; héraut; envoyé; parlementaire, m.*
 Hírnökpáloza, fn. *caducée, m.*
 Hírságó, fn. *rapporteur, m.*
 Hírszomj, fn. *ambition, f.*
 Hírszomjas, mn. *ambitieux.*
 Hirtelen, mn. *rapide; précipité; brusque; subit.*

nkedés, fn. *précipitation; étour-*
f.
 nkedni (ik), k. *mettre trop de*
nitiation à faire, à dire qc.
 nség, fn. *brusquerie; précipi-*
; rapidité, f.
 nül, ih. *inopinément; brusque-*
soudain. [f.]
 , fn. *avidité de gloire, ambition,*
fn. messenger, m.
 iszen, ih. *sans doute, bien,*
int.
 egy, fn. *crédo, m.*
 ny, mn. *crédule.*
 nység, fn. *crédulité, f.*
foi; croyance, f.; l. Kskü.
 at, fn. *article de foi, m.*
 ok, fn. *défenseur de la foi, m.*
 fn. *augment de dot; présent*
es, m.
 nány, fn. *fidéi-commis, m.*
 óság, fn. *zèle pour la foi, m.*
 fn. *fanatisme, m.*
 i, cs. *faire de fausses pro-*
; payer qn. de belles pro-
t.
 rott, fn. *apostat, m.*
 . *crédit, m.; foi, f.*
 mn. *digne de foi; authentique;*
ité.
 és, fn. *légalisation, f.*
 ni, cs. *viser; accréditer; lé-*
g, fn. authenticité, f.
 ény, fn. *dette active, f.*
 , cs. *créditer.*
 fn. *créancier, m.*
 y, fn. *discrédit, m.*
 yv, fn. *livre de compte, m.*
 l, fn. *lettre de crédit, f.*
 i, cs. *assermenter.*
 , fn. *lettres de créance, f. pl.*
 g, fn. *hypothèque, f.*
 . *juré, assermenté. [f.]*
 , fn. *époux, mari, m.; épouse,*
 tt, mn. *parjure.*
 mn. *sansfoi; perfide; incré-*
fidèle. [f.]
 ég, fn. *infidélité; incrédulité,*
 l, ih. *perfidement.*
 s. *faire croire.*
 m. *persuasif; trompeur, il-*

Hithagyó, fn. *apostat, m.*
 Hitkényszerítés, fn. *contrainte en ma-*
tière de foi, f.
 Hitkövet, fn. *apôtre, m.*
 Hitlen, mn. *sans foi.*
 Hitlenség, fn. *incrédulité, f. [f.]*
 Hitletétel, fn. *prestation de serment,*
 Hitrege, fn. *mythe, m.*
 Hitregetan, fn. *mythologie, f.*
 Hitregészet, fn. *mythologie, f.*
 Hitsorsos, fn. *coreligionnaire, m. [m.]*
 Hitszakadás, fn. *apostasie, f.; schisme,*
 Hitszegés, fn. *violation de la foi (jurée,*
conjugale etc.); félonie; trahison,
f., perjure, m.
 Hitszegő, mn. *félon, parjure; traître;*
perfidé. [m.]
 Hitszónok, fn. *prédicateur, prêcheur,*
 Hittan, fn. *théologie, f.*
 Hittanu, fn. *martyr (de la foi), m.*
 Hittudor, fn. *docteur en théologie, m.*
 Hittudós, fn. *théologien, m.*
 Hivallás, fn. *profession de foi, f.*
 Hivány, mn. *bas, vil; qui ne vaut rien.*
 Hiványság, fn. *chose vile, f.*
 Hiványul, ih. *mal; chétivement.*
 Hivestárs, l. *Hitestárs.*
 Hivizagálat, fn. *inquisition, f.*
 Hiú, mn. *inutile, vain; frivole.*
 Hiúság, fn. *vanité, f.*
 Hiúsítani, cs. *rendre vain ou inutile,*
faire échouer; renverser.
 Hiúz, fn. *loup-cervier, lynx, m.*
 Hiúzmacska, fn. *chat-cervier, m.*
 Hív, mn. *fidèle; —, fn. croyant,*
fidèle, m.
 Hivalkodás, fn. *paresse, oisiveté, f.*
 Hivalkodni (ik), ik. *être oisif; ne pas*
travailler.
 Hívás, fn. *appel, m., invitation, f.*
 Hivatal, fn. *office, m.*
 Hivatalbeli, mn. *officiel, d'office.*
 Hivatalbeli, fn. *fonctionnaire, m.*
 Hivatalnok, fn. *fonctionnaire, offi-*
cier, m.
 Hivatalos, mn. *officiel; invité.*
 Hivatalos, fn. *employé, fonctionnaire,*
officier public, m.
 Hivatalosztály, fn. *département, m.*
 Hivatalszoba, fn. *bureau, m.*
 Hivatás, fn. *vocation, mission, f.*
 Hivatkozás, fn. *citation, f.*
 Hivatkozni (ik), k. *se rapporter, se*
référer à . . .; en appeler, s'en rap-
porter, s'en remettre au jugement, à
la décision de qn.

Hivatlan, mn. — ul, ih. *sans y avoir été invité; de son propre mouvement.*

Hivatni, cs. *mander qn. chez soi.*

Híven, ih. *fidèlement.*

Híves, mn. *frais, rafraîchissant.*

Hívesedni (ik), k. *refroidir, rafraîchir.*

Hívesítai, cs. *rafraîchir.*

Hívesítő, mn. *rafraîchissant; rafraîchissant; frais.*

Híveség, fn. *fraîcheur, f.; frais, m.*

Hívesülai, l. *Hívesedni.*

Hívti, l. *Híni.* [noces, m.]

Hívogató, fn. *celui qui convie aux noces.*

Hívő, mn. *croyant, fidèle; —, fn. croyant, fidèle, m.*

Hívőleges, mn. *croyable.*

Hívság, fn. *vanité, f.*

Hívség, fn. *fidélité, f.*

Hívséges, mn. *fidèle, loyal.* [fide.]

Hívtelen, mn. *infidèle; déloyal, perfide.*

Hívtelenség, fn. *infidélité; perfidie, f.*

Hívtelenül, ih. *infidèlement; perfidement.*

Hízakodni (ik), k. *s'engraisser.*

Hízalmas, mn. *nourrissant.*

Hízelegni, Hízalgeni, k. *flatter, cajoler.*

Hízalgás, fn. *flatterie, adulation, f.*

Hízalgő, mn. *flatteur; —, fn. flatteur, m.*

Hízalkező, fn. *flatterie, f.*

Hízalkezői (ik), k. *flatter.*

Hízalkező, mn. *flatteur.*

Hízalkező, ih. *d'une manière flatteuse.*

Hízalás, fn. *engraissement, m.*

Hízalmai, cs. *engraisser.*

Hízalt, mn. *engraissé.*

Hízni (ik), k. *s'engraisser.*

Hízó, mn. *destiné à être engraisné, d'engrais.*

Hízó, fn. *cochon gras ou engraisné, m.*

Hízómarha, fn. *bétail gras ou engraisné, m.* [graisné, m.]

Hízósertés, fn. *cochon gras ou engraisné, m.*

Hízott, mn. *gras, engraisné.*

Hő, fn. *neige, f.; mois, m.*

Hő! ísz. *hold! hé!*

Hőbortos, mn. *capricieux.*

Hőbortoskodni (ik), k. *faire du bruit.*

Hőbortosság, fn. *caprice, m.*

Hőd, fn. *castor, bievre, m.*

Hőda, fn. *soulque, f.*

Hódítai, cs. *conquérir; faire la conquête de . . ., subjuguier, assujettir.*

Hódító, fn. *conquérant, m.*

Hódlak, fn. *habitation du castor, f.*

Hódolás, fn. *soumission, f.; hommage, m.*

Hódolat, mn. *hommage; dévouement, m.*

Hódolni, k. *rendre hommage; se soumettre.*

Hódoltatni, l. *Hódítani.*

Hódony, fn. *castoréum, m.*

Hódulni, l. *Hódolni.*

Hódúreg, l. *Hódlak.*

Hófajd, fn. *perdre de neige, f.*

Hófuvat, fn. *neige menue (poussée par le vent), f.*

Hófuvatag, fn. *amas de neige accumulée par le vent, m.*

Hógörgeteg, fn. *avalanche, f.*

Hogy? ih. *comment; à quel prix; comment; —, kaz. que, afin que, afin pour, pour que.*

Hogyan? ih. *comment?*

Hogyanlét, fn. *état de la santé, manière d'être, circonstance, f.*

Hogylét, l. *Hogyanlét.*

Hogysem, ih. *pour, pour que, de quel.*

Hóharmat, fn. *gelée blanche, f., mas, m.*

Hóhér, fn. *bourreau, m.*

Hóhépallos, fn. *glave du bourreau.*

Hóhó! ísz. *oho!*

Hójsza, fn. *poirel, m.*

Hójszogatni, cs. *chasser, pousser.*

Hóka, fn. *pelote, étoile, f., cheval blanc; cheval qui a la pelote, m.*

Hókádáni (ik), k. *s'assoupir.*

Hol? ih. *où? hol . . . hol, tantôt . tantôt.*

Hold, fn. *lune, f.; arpent (de terre) juchant, m.; pelote, étoile, f., char frein blanc, m.*

Holdas, mn. *lunatique; somnambule qui a la pelote.*

Holdasság, fn. *mal de lune, m.*

Holdfogyatkozás, fn. *éclipse de lune, f.*

Holdfogyta, fn. *déclin de la lune, m.*

Holdforgás, fn. *cours de la lune, m.*

Holdkép, fn. *carte sélénographique, m.*

Holdkór, fn. *somnambulisme, m.*

Holdkörös, mn. *somnambule, lunatique.*

Holdleírás, fn. *déscription de la lune sélénographie, f.*

Holdnegyed, fn. *quartier de la lune, m.*

Holdtányér, fn. *disque de la lune, m.*

Holdtölte, fn. *pleine lune, f.*

Holdujulás, fn. *nouvelle lune, f.*

Holdváltás, fn. *phase, f.*

Holdvilág, fn. *lumière de la lune, f.*

Holdvilágos, mn. *éclairé par la lune, m.*

Hollét, fn. *lieu de séjour, m.*

Holló, fn. *corbeau, m.*

[ol]lékete, mn. noir comme un cor-
 beau. [beaux, m.
 [ol]lékárógás, fn. crassement des cor-
 [ol]lévárju, fn. corneille noire, f.
 [ol]mi, fn. quelque; —, mn. bagage,
 m., hardes, f. pl., effets, m. pl.
 [ol]nap, fn. le lendemain; —, ih. de-
 main; —i, mn. de demain.
 [ol]napozni, cs. différer.
 [ol]napután, ih. après-demain.
 [ol]naputáni, mn. d'après-demain.
 [ol]ott, ksz. bien-que, quoique.
 [ol]t, mn. mort; —an, ih. mort.
 [ol]talag, fn. crypte, f.
 [ol]taszat, fn. momie, f.
 [ol]enyv, fn. asphalte, m.
 [ol]tense, fn. sphacèle, m.
 [ol]törés, fn. spasme tonique, m.
 [ol]tig, fn. jusqu'à la mort.
 [ol]tiglian, ih. durant vie.
 [ol]tigliani, mn. à vie, viager.
 [ol]tásén, fn. charbon éleut, m.
 [ol]tásín, fn. pôleur mortelle, f.
 [ol]tenger, tn. mer Morte, f.
 [ol]test, fn. corps mort, m.
 [ol]tetem, fn. ganglion; suros, m.
 [ol]tyag, fn. vésicule; cloche, f.
 [ol]tyagkő, fn. pierre dans la vessie, f.
 [ol]tyagos, fn. couvert de vésicules etc.;
 vésiculaire.
 [ol]tyagosítni, cs. faire élever des clo-
 ches. [urinaire, f.
 [ol]tyagsérv, fn. hernie de la vessie
 [ol]tyagtapasz, fn. emplâtre vésicant,
 vésicatoire, m.
 [ol]mály, fn. obscurité, f.
 [ol]mályogni, k. s'obscurcir.
 [ol]mályos, mn. obscur.
 [ol]mályosítni, cs. rendre obscur, ob-
 scureir.
 [ol]mályosodni (ik), k. s'obscurcir.
 [ol]mályosság, fn. obscurité, f.
 [ol]mályosulni, l. Homályosodni.
 [ol]már, l. Hambár.
 [ol]mítni, cs. marcotter.
 [ol]mívány, fn. marcotte, f.
 [ol]mlok, fn. front, m.; frontispice
 (d'un temple etc.), m. [tion, f.
 [ol]mlektás, Homlopirat, fn. inscrip-
 [ol]mlekkötő, fn. bandeau qui ceint
 le front, frontal; diadème, m.; fron-
 tem, m.
 [ol]mlekkzorító, fn. frontal, fronteau, m.
 [ol]mlekrat, fn. façade, f.; frontispice,
 [ol]mlok, fn. sable, m., arène, f. [m.
 [ol]mlekköld, fn. terrain sablonneux, m.

Homokóra, fn. sable, sablier, m.
 Homokos, mn. sablonneux; sableux.
 Homoktorlász, Homloktorlász, fn. bane
 de sable, banc, m.; amas, monceau
 de sable; ensablement, m.
 Homor, fn. concavité, f.
 Homortükör, fn. miroir concave, m.
 Homort, mn. concave; —ság, fn. con-
 cavité, f.
 Homp, fn. motte de terre, motte de
 gazon, f.; colline limitrophe, f.
 Hon, fn. patrie, f., pays natal, m.
 Hón, fn. aisselle, f. [m.
 Hónal, Hónalj, fn. creux de l'aisselle,
 Hónap, fn. mois, m.
 Hónapi, fn. mensuel.
 Hónapos, mn. d'un mois; mensuel.
 Hónapozni, cs. différer.
 Honárulász, fn. trahison envers la
 patrie, f.
 Honáruló, fn. traître à son pays, m.
 Honbárat, fn. ami de la patrie, m. [f.
 Honcsoktúrász, fn. taupinée, taupinière,
 Honfi, fn. patriote, m.
 Honfiás, mn. patriotique.
 Honfjog, fn. indigénat; droit de ci-
 toyen; droit de bourgeoisie, m.
 Honfiás, l. Honfiuszág.
 Honfiui, mn. patriotique.
 Honfiuszág, fn. patriotisme, m.
 Honfiusítás, fn. naturalisation, f.
 Honfiusítni, cs. conférer à qn. les
 droits de bourgeoisie, naturaliser qn.
 Honföldi, mn. originaire du pays; in-
 digène. [patrie.
 Honi, mn. national, de la ou de sa
 Honjog, fn. droit de naturalité; in-
 digénat, m. [soi.
 Honn, ih. au logis, à la maison, chez
 Honnan, Honat, Honnét, ih. d'où;
 de quel côté. [pays.
 Honolni, k. être chez soi, habiter le
 Honos, mn. qui est chez soi, qui est né
 dans le ou qui habite le pays.
 Honosítás, fn. naturalisation, f.
 Honosítni, cs. naturaliser qn.; accli-
 mater. [climatement, m.
 Honosodász, fn. naturalisation, f.; ac-
 Honosodni (ik), k. se faire naturaliser;
 s'acclimater.
 Honosulni, l. Honosodni.
 Honpolgár, fn. citoyen, m.
 Honzeretet, fn. amour de la patrie, m.
 Hontalan, mn. sans patrie; expatrié.
 Hontárs, fn. concitoyen, m. [gie, f.
 Honvág, fn. mal du pays, m., nostal-

Honvéd, *fn. milice du pays, f.; défenseur de la patrie, m.*
 Honvédelem, *fn. défense de la patrie, f.*
 Honvédelmi, *mn. de la défense de patrie.*
 Hóomlás, *fn. avalanche, f.*
 Hóomleteg, *fn. lavange, avalanche, f.*
 Hópénz, *fn. salaire mensuel; mois, m.*
 Hópihe, *fn. flocon de neige, m.*
 Hoporos, *fn. bosse, inégalité, f.*
 Hoporcso, *mn. rabouleurs, inégal.*
 Hoporj, *fn. — as, mn. l. Hoporos, Hoporcso.*
 Hopp! *isz. hop!*
 Hoppanni, *k. tomber en bas.*
 Hoprongyos, *mn. déguenillé.*
 Hordani, *cs. porter.* [m.
 Hordár, *fn. homme de service, porteur,*
 Hord-erő, *fn. portée, f.*
 Hordó, *fn. tonneau; porteur, m.*
 Hordószagu, *mn. qui sent le fût.*
 Hordozgatni, *cs. porter en divers lieux.*
 Hordozkodás, *fn. délogement, m.*
 Hordozkodni (ik), *k. déménager.*
 Hordozni, *cs. porter autour.*
 Horgacs, *fn. petit crochet, lacet, m.; agrafe, f.*
 Horgacsolni, *cs. agraser; accrocher; broder ou travailler à l'aiguille; faire du filet.*
 Horgadni, *k. se courber, s'infléchir.*
 Horgany, *fn. zinc, m.*
 Horgas, *mn. muni de crochets, crochu; courbé, infléchi.*
 Horgasítani, *cs. courber, infléchir.*
 Horgaslábu, *mn. cagneux.*
 Horgasodni (ik), *k. se courber, s'infléchir.*
 Horgasság, *fn. courbure, f.*
 Horgász, *fn. pêcheur à la ligne, m.*
 Horgászás, Horgászat, *fn. pêche à la ligne, f.*
 Horgászni, *cs. pêcher à la ligne.*
 Horgásztani, *cs. courber.*
 Horgászvessző, *fn. perche, gaule, f.*
 Horgolni, *cs. saisir, attirer ou fixer à l'aide d'un crac; travailler ou broder à l'aiguille; faire du filet.*
 Horgony, *fn. ancre, f.; — ekeszteni, jeter l'ancre; — on állani, être à l'ancre; — t szedni, lever l'ancre.*
 Horgonyág, *fn. bras d'ancre, m.*
 Horgonyciga, *fn. cabestan, m.*
 Horgonydúc, *fn. jas m.*
 Horgonyjegy, *fn. amarque, touée, f.*
 Horgonylyuk, *fn. willet ou trou d'ancre, m.*

Horgonyozni, *k. mouiller. ancrer.*
 Horgonypénz, *fn. droit d'ancrage m.*
 Horgonyszár, *fn. scape, f.*
 Horgonytalan, *mn. qui a perdu ses ancres.*
 Horgonyvám, *fn. droit d'ancrage, m.*
 Horgonyvesztett, *l. Horgonytalan.*
 Horgonyvetés, *fn. amarrage, m.*
 Horgonyzóhely, *fn. rade, f.*
 Horgos, *mn. muni d'un crochet; crochu.*
 Horgozni, *l. Horgolni.*
 Horgulni, *k. se courber.*
 Horgyika, *fn. baril, m.*
 Horhos, *fn. passage étroit (dans les montagnes), défilé, m.*
 Hórhorgas, *mn. haut enjambe, haut monté.*
 Horkanni, Horkantani, Horkolni, *k. ronfler.*
 Hornj, *fn. entaille, f.*
 Hornyolni, *cs. entailler.*
 Hornyoló, *fn. entailloir, m.*
 Hornyozni, *cs. entailler.*
 Horog, *fn. croc, crochet; hameçon, m.; agrafe, f.*
 Horogszeg, *fn. clou à crochet, m.*
 Horogzsineg, *fn. ligne, f.*
 Horogtű, *fn. aiguille à tambour, f., crochet, m.*
 Horony, *fn. entaille, f.*
 Horonygyalu, *fn. feuilleret, m.*
 Horpadás, Horpadék, *fn. enfoncement, aplatissement, m.*
 Horpadni, *k. s'enfoncer, s'aplatir.*
 Horpadozni, *k. peu à peu s'enfoncer.*
 Horpasztani, *cs. enfoncer, aplatir.*
 Horthyogás, *fn. ronflement, m.*
 Horthyogni, *k. ronfler.*
 Hossz, *fn. longueur, f.*
 Hosszában, *ih. en longueur; le long de...*
 Hosszabb, *mn. plus long.*
 Hosszabbítani, *cs. allonger; prolonger.*
 Hosszabbítás, *fn. allongement, prolongement, m.; prolongation, f.*
 Hosszabbodni (ik), — ulni, *k. s'allonger; se prolonger.*
 Hosszacska, *mn. un peu long.*
 Hosszadalmas, *mn. diffus, prolixe.*
 Hosszadalmasság, *fn. prolixité, f.*
 Hosszadalom, *fn. longue durée, f.*
 Hosszallani, *cs. trouver qc. longue.*
 Hosszan, *ih. longuement.*
 Hosszas, *mn. de longue durée; prolixe.*
 Hosszaság, *fn. longueur, f.*
 Hosszasítani, *cs. allonger.*

asodni (ik), — asulni, k. *s'al-*
er; se prolonger.
 att, ih. *le long de . . .*
 tni, cs. *allonger; prolonger.*
 nérés, fn. *longimétrie, f.* [f.
 nérték, fn. *mesure de longueur,*
 i, mn. *long.*
 dad, mn. *oblong.*
 farkú, mn. *d longue queue.*
 kás, mn. *un peu long, allongé.*
 karu, mn. *qui a les bras longs,*
s longs.
 lábú, mn. *haut enjambé; longi-*
; qui a les jambes longues.
 ság, fn. *longueur, f.*
 száru, mn. l. *Hosszúlábú; longi-*
é.
 , fn. *règles, f. pl.*
 i, mn. *blanc comme la neige.*
 h. *où; de quel côté.*
 marább, ih. *au plus tôt.*
 , fn. *campane blanche, f.,*
neige, m.
 . *à; chez; vers.*
 , fn. *transport, m.*
 ar, fn. *neige fine (poussée par*
l), f.
 cs. *porter, mener, conduire;*
 t —, *juger (de qc.); kérdéské*
entre en question; zavarba —
dans l'embarras; mettre en
tre. [pl.
 ny, fn. *dot, f.; les apports, m.*
 ag, fn. *avalanche, f., éboule-*
le neiges, m.
 ni, cs. *ajouter; allier.*
 hetlen, mn. *inaccessible;*
 fn. *inaccessibilité, f.*
 zhatatlan, mn. *incomparable.*
 zható, fn. *comparable.*
 zni, cs. *mettre la main à*
2.
 ulás, fn. *accès, m.*
 ulni, k. *se joindre à qc.; se*
de la partie; y accéder.
 ni, cs. *y être, s'en occuper*
ment.
 lni, k. *adresser la parole à*
mêler de la conversation, se
cer dans une cause.
 el, fn. *addition, adjonction, f.*
 ó, mn. *appartenant; con-*
; —, fn. appartenance, f.
 és, fn. *conjecture, f.*
 ni, k. *conjecturer; présu-*

Hozzávetőleg, ih. probablement; d'une
manière hypothétique.
 Hozzávonás, fn. *attraction, f.*
 Hő, fn. *chaleur, f.; —, mn. très-chaud.*
 Hőanyag, fn. *calorique, m.*
 Hőkhurut, fn. *coqueluche, quinte, f.*
 Hőkenni, k. *être frappé, s'étonner.*
 Hökkenteni, cs. *étonner.*
 Hölgy, fn. *jeune femme, jeune fille,*
dame, demoiselle, f.
 Hőlgymenyét, fn. *hermine, f.*
 Hőmérséklet, fn. *temperature, f.*
 Hőmutató, fn. *thermoscope, m.*
 Hőpölygetni, l. *Hempelygetni.*
 Hőpersenet, fn. *échauboulure, échauf-*
sure, f., boulon, m.
 Hőporcs, fn. *verrue, f., poireau, m.;*
—ös, mn. verruqueux.
 Hőrcsök, fn. *hamster, m.; —ös, mn.*
enclin à la colère, irritable, colé-
rique.
 Hőrcsökösködni (ik), k. *être enflamme*
de colère.
 Hörgeni, k. *rdler.*
 Hörgés, fn. *rdlement, rde, m.*
 Hörögni, k. *rdler.*
 Hörp, fn. *gorgée, f., coup, trait, m.*
 Hörpenteni, k. *boire un coup.*
 Hörpögetni, Hörpölgetni, Hörpölni. cs.
boire lentement ou avec délices,
humer. [épique.
 Hős, fn. *héros, m.; —, mn. héro.que;*
 Hősdal, fn. *ode héro.que, f.*
 Hősi, mn. *héroïque; —leg, ih. hé-*
roïquement; en héros.
 Hőskötemény, fn. *poème épique, m.,*
épopée, f.
 Hősnő, fn. *héroïne; amazone, f.*
 Hősség, fn. *héroïsme, m.*
 Hősszellem, fn. *esprit héroïque, hé-*
roïsme, m.
 Hősszivű, mn. *héro.que.*
 Hőstét, Hőstett, fn. *exploit, m., action*
héroïque; prouesse, f.
 Hudcsap, fn. *cathéter, m.*
 Hudcső, fn. *urètre, f.*
 Hudhólyag, fn. *vessie urinaire, f.*
 Hudvezéd, fn. *urètre, m.*
 Hug, fn. *sœur (qui est plus jeune que*
moi); sœur cadette, f.
 Hugu, fn. *urine, f.*
 Huguár, fn. *flux d'urine, m.*
 Hugyedény, fn. *urinal, m.*
 Huguéröltetés, fn. *dysurie, f.* [seux.
 Huguos, fn. *pisseur, m.; —, mn. pis-*
 Huguozni (ik), k. *uriner.*

Hugyrekedés, *fn. rétention d'urines, f.*
 Huguýteté, *fn. sédiment urinaire, m.*
 Huhogás, *fn. hurlement, m.*
 Huhogni, *k. hurler.*
 Huhogóbagoly, *fn. huhule, f.*
 Hujja! *isz. hé! ça! ça!*
 Hujjogatni, *k. pousser des cris de joie.*
 Hujjogtani, *cs. pousser; chasser; presser.*
 Hujjongatni, Hujjákolni, *k. pousser des cris de joie.*
 Hulla, *fn. corps mort, m.*
 Hulladék, *fn. déchet, m., rognures, f. pl., retaille, f., copeau, m., décom- bres, m. pl.*
 Hulladéka, *fn. obatis, m.*
 Hullám, *fn. vague, f., flot, m., onde, f.*
 Hullámos, *fn. flux, m.*
 Hullámos, *mn. qui forme des vagues; ondoyant; soulevé, agité; houleux.*
 Hullámozni, *k. rouler des vagues; on- doyer; être agité ou houleux, flotter, voguer.* [m.]
 Hullámtorlás, *fn. salaise, f.; brisant,*
 Hullámzat, *fn. brisant, m.*
 Hullámsani (ik), *k. l. Hullámozni.*
 Hullámsás, *fn. ondolement, m., fluc- tuation, f.*
 Hullani, *k. tomber en bas.*
 Hulasztani, *cs. laisser tomber succes- sivement.*
 Hullatag, *mn. qui tombe aisément, fra- gile, caduc; —ság, fn. caducité, f.*
 Hullatni, *cs. laisser tomber.*
 Hullékony, *mn. caduc.*
 Hullernyő, *fn. parachute, m.*
 Hullogatni, *cs. laisser tomber.*
 Hullórostély, *fn. herse, f.*
 Humor, *fn. humeur, f.; —os, mn. facétieux, plaisant.*
 Hunnyász, *mn. sournois; silencieux; soumis.*
 Hunnyászkodni (ik), *k. se renfermer dans un silence; se soumettre.*
 Hunyni, *k. és cs. fermer les yeux.*
 Hunyogatni, *k. cligner.*
 Hunyor, *fn. racine sternutatoire, f., hellebore, m.* [ment, m.]
 Hunyorgás, Hunyorgatás, *fn. cligne-*
 Hunyorgatni, *k. clignoter.*
 Hunyorítás, *fn. clignement, m.*
 Honyorítani, *cs. cligner l'œil, faire signe du con de l'œil.*
 Hunyorogni, *k. clignoter.*
 Huppanni, *k. tomber en bas.*
 Húr, *fn. corde, f.*

Hurákolni, *k. faire des efforts pour expectorer.*
 Hureszolkodás, *fn. déménagement, m.*
 Hureszolkodni (ik), *k. déménager changer de demeure.*
 Hureszolni, *cs. trainer, entraîner*
 Hurgya, *mn. précipité.*
 Hurgyálkodni (ik), *k. précipiter.*
 Hurgyaság, *fn. précipitation, f.* [m.]
 Hurka, *fn. saucisse, f.; véres—, boudin*
 Hurkabél, *fn. boyau à boudins, à sau- cisses, m.*
 Hurkolat, *fn. nœud, m.*
 Hurkolni, *cs. nouer, former un nœud.*
 Hurnyagypju, *fn. avalies, f.*
 Hurnyáznai, *cs. écharner.*
 Hurogatni, *cs. réprimander.*
 Hurok, *fn. piège, lacs, lacet, m.; en- bûches, f. pl.; nœud, m.*
 Háros, *mn. qui a des cordes, à cordes.*
 Hárosmadár, *fn. grive, f.*
 Hárosrigó, *fn. merle commune, m.*
 Húrozni, *cs. mettre des cordes à un instrument, monter.*
 Húrokka, *fn. rouet, m.*
 Hurokolni, *k. glouglouter (se dit d'un dindon).*
 Hurut, *fn. catarrhe, m., toux, f.*
 Hurutláz, *fn. fièvre catarrhale, f.*
 Hurutolni, *k. tousser.*
 Hurutos, *mn. catarrhal.*
 Hús, *fn. chair; viande, f.*
 Húsáng, *fn. rondin, m.*
 Húsángolni, *cs. rondiner.*
 Húsáros, *fn. boucher, m.*
 Húsárszabás, *fn. taxe de la viande, f.*
 Húsétel, *fn. viande, f., mets ou plat de viande, m.*
 Hústüdő, *fn. charnage, m.*
 Húsevő, *mn. carnassier, carnivore.*
 Húsevőnap, *fn. jour gras, charnage, m.*
 Húshagyókedd, *fn. mardi gras, m.*
 Húsle, *fn. bouillon, m.*
 Húsleves, *fn. potage gras, m.; soup. grasse, f.*
 Húsolni, *cs. écharner.*
 Húsoló, *fn. écharnoir, m.*
 Húsos, *fn. charnu.*
 Húsvét, *fn. Pâques, f. pl.*
 Húsvéthét, *fn. semaine de Pâques, f.*
 Húsvéthétű, *fn. lundi de Pâques, f.*
 Húsvéti, *mn. pascal; de Pâques.*
 Húsvéti bárány, *fn. agneau pascal, m.*
 Húsz, *mn. vingt.*
 Huszad, *fn. vingtième, m.* [mois]
 Hussadik, *mn. vingtième; vingt (cf.*

n, ih. *vingt*.
 r, fn. *houssard, m.*; — os, mn. *d'ussarde*.
 rdiákság, fn. *latin de cuisine, m.*
 s, fn. (*chiffre de*) *vingt, m.*; pièce
 0 *kreutzers, f.*
 ves, Huzsévű, mn. *qui a vingt de vingt ans, d'une vingtaine nées*.
 ni, cs. *lâcher, animer (les chiens)*.
 fn. *sonderie, forge, f.* {m.
 ester, fn. *inspecteur de sonderie*,
 odni (ik) k. s'élendre, s'allonger;
fuser à qc.; opposer un refus.
 , fn. *trait; coup, m., cours, cou-*
de l'air; tirant d'eau, m.
 os, mn. *de longue durée*.
 osság, fn. *longue durée, f.*
 fn. *action de tirer f., tirage*
e lotterie etc.), m., traction, f.,
coup; passage (des oiseaux), m.
 fn. *passage, m., mouvement,*
courant de l'air; tirant d'eau,
 na, fn. *tracasserie, f.*
 álni, cs. l. *Huzgálni*.
 ii, cs. *tirailler; traîner çà et là*.
 cs. *tirer; attirer; traîner; en-*
r; remorquer; allonger, pro-
(la durée de qc.); mettre (en
lles); faire le tirage (d'une
e); tracer (une ligne); jouer
pièce); harangot —, sonner,
en branle les cloches.
 lasztani, cs. *traîner en lon-*
; retarder, différer.
 nni, cs. *tracasser; traîner çà*
tirailler.
 , fn. *allongement, m.*
 (ik), k. *s'étendre, s'allonger;*
en longueur; se prolonger.
 ni, l. *Huzgálni*.
 5, fn. *chalon, traîneau, m.*
 l. *Huzam*.
 , fn. *bielle, f.*
fidèle; loyal; dévoué; exact.
 a. *sief, m., féodalité, f.*
 5, fn. *cens dû pour un sief, m.*
 fn. *vassal, hommager; seu-*
m.
 nn. *féodal*.
 , fn. *droit féodal, m.*
 k, fn. l. *Hübères, fn.*
 ikös, fn. *héritier féodal, m.*
 kség, fn. *succession féodale, f.*
 kúlés, fn. *succession féo-*

Hübérur, fn. seigneur féodal, suze-
rain, m.
 Hübér-utód, fn. *successeur féodal, m.*
 Haledék, fn. *gelée, f.; corps mort, m.*
 Haledézés, fn. *consternation; per-*
plexité, f.
 Hüledezni, k. *demeurer tout interdit*.
 Hüledező, mn. *déconcerté; perplexe*.
 Hülemedni (ik), k. *s'étonner*.
 Hülepodni (ik), k. *se rafraîchir; se*
refroidir.
 Hülés, fn. *refroidissement; rafraî-*
chissement, m.
 Hülni, k. *se rafraîchir; se refroidir*.
 Hüllő, fn. *amphibie, reptile, m.*
 Hulye, mn. *stupide; imbécile; —, fn.*
balourd, m.
 Hüm! *iez. hem!*
 Hüs, mn. *frais; rafraîchissant*.
 Hüség, fn. *fidélité; loyauté, f.*
 Hüséges, mn. *fidèle, loyal, dévoué;*
exact.
 Hüsítai, cs. *rafraîchir*.
 Hüsítő, mn. *rafraîchissant; réfrigé-*
rant; frais.
 Hütelen, mn. *perside; infidèle*.
 Hütelenség, fn. *infidélité; perfidie, f.*
 Hütelenül, ih. *infidèlement*.
 Hüténi, cs. *rafraîchir; refroidir*.
 Hütés, fn. *rafraîchissement, refroi-*
dissement, m.; réfrigération, f.
 Hütő, mn. *rafraîchissant; réfrigérant*.
 Hütődény, fn. *réfrigérant, m., pipe,*
cuve guilloire, f.
 Hütőgetni, cs. *rafraîchir*.
 Hütőkád, fn. *cuve guilloire, f.*
 Hütőzni (ik) k. *se rafraîchir*.
 Hűvely, fn. *sourreau (d'épée), m.; étui,*
m., capsule, f.; gousse, cosse, f.
 Hűvelyes, mn. *légumineux; — vete-*
mény, fn. légume, m.
 Hűvelyezni, cs. *ôter la gousse*.
 Hűvelyk, fn. *pouce; doigt le plus gros*
du pied, m.
 Hűvelykmérték, fn. *mesure d'un pouce*
ou par pouces, f.
 Hűvelyknyi, mn. *large d'un pouce, de*
la largeur d'un pouce, un pouce de
large; de l'épaisseur d'un pouce.
 Hűvelyktyű, fn. *poucier, m.*
 Hűves, mn. *frais*.
 Hűvesedni (ik), k. *se refroidir, se ra-*
fraîchir.
 Hűvesítai, cs. *refroidir, rafraîchir*.
 Hűvesítő, mn. *rafraîchissant; réfri-*
gérant; —, fn. rafraîchissant, m.

Hűvesség, fn. *fraîcheur*, f., *frais*, m.
 Hűvesülni, l. Hűvesedni.
 Hűvitni, l. Hűteni.
 Hűvitő, mn. *rafraîchissant*. [sonner.
 Hűvös, mn. *frais*; — re tenni, empri-

Hűvösíteni, l. Hűvesíteni.
 Hűvösség, l. Hűvesség.
 Hűvülni, k. *se refroidir*, *se rafraîchir*.

I.

Iblany, fn. *iode*, m., *iodine*, f.
 Ibolya, fn. *violette*, f.; *giroflée*, f.
 Ibolyakék, mn. *violet*.
 Ibolyaszín, fn. *couleur violette*, f.
 Ibrik, m., *buire*, f.
 Iccze, fn. *mesure d'un litre*, f.
 Iczegni, k. *vaciller*, *branler*, *chanceler*.
 Idább, ih. *plus proche*; *plus près*.
 Idáig, ih. *jusqu'ici*.
 Iddogálni, k. és cs. *boire*.
 Ide, ih. *ici*, *de ce côté*; *auprès*; — oda, — stova, *çà et là*; — baza van, *il est chez lui*.
 Idébb, ih. l. Idább.
 Ideg, fn. *nerf*, m.
 Idegbaj, fn. *affection nerveuse*, f.
 Idegen, mn. *étranger*; *d'autrui*; *inconnu*; *mal affectionné*; —, fn. *étranger*, m.
 Idegenedni (ik), k. *s'aliéner de . . .*
 Idegeníteni, cs. *aliéner*.
 Idegenkedni (ik), k. (től, től), *avoir de l'antipathie pour . . .*
 Idegenség, fn. *aversion*, f.
 Idegentülni, l. Idegenedni.
 Idegerősítő, mn. *tonique*.
 Ideges, mn. *nerveux*; — ség, fn. *nervosité*, f.
 Idegláz, fn. *fièvre nerveuse*, f.
 Idegrendszer, fn. *système nerveux*, m.
 Idegzet, fn. *système nerveux*, m.
 Idei, mn. *de cette année*.
 Ideig, ih. *provisoirement*; egy —, *quelque temps*; sok —, *pendant assez longtemps*; — órái, *pour peu de temps*. [interim, m.
 Ideiglen, ih. *provisoirement*; — eg, fn.
 Ideiglenes, mn. *interimaire*; *provisoire*.
 Ideigleni, mn. *passager*; *éphémère*.
 Ideiglenség, fn. *interim*, m.
 Ideigtartó, mn. *temporaire*, *éphémère*, *passager*.
 Idején, ih. *à temps*; *de bonne heure*.
 Idejénérő, mn. *prématuré*, *précoce*.
 Idejénvaló, mn. *qui arrive de bonne heure*.

Idétlen, mn. *peu mûr*; *vert*; *prématuré*; *cru*; *intempestif*; *mal placé*; *hors de saison*; *avorté*; —, fn. *enfant ou part difforme*, m.
 Idétlenség, fn. *inopportunité*; *maledresse*, f.
 Idétlenszülés, fn. *fausse couche*, f., *avortement*, m. [avorton, m.
 Idétlenszülött, fn. *part prématuré*.
 Idevaló, mn. *d'ici*, *de ce lieu*.
 Idezárt, mn. *ci-joint*.
 Idézés, fn. *citation*, f., *mandat de comparition*, m.
 Idézet, fn. *citation (d'auteur)*, *allégation (d'un passage)*, f.
 Idézmény, fn. *citation*, *allégation*, f.
 Idézni, cs. *mander*, *citer*; *alléguer*.
 Idéző-jel, fn. *guillemets*, m. pl., or glets, m. pl. [a
 Idézvény, fn. *mandat de comparition*.
 Idom, fn. *forme extérieure*, *configuration*, *figure*, *façon*, f.
 Idomár, fn. *dresser*, m.
 Idomiaság, fn. *formalité*, f.
 Idomítani, cs. *former*, *façonner*; *dresser*.
 Idomos, mn. *bien-fait*.
 Idomtalan, mn. *informe*, *difforme*.
 Idomtalan-ág, fn. *difformité*, f.
 Idomulás, fn. *formation*, f.
 Idomulni, k. *se former*.
 Idomzat, fn. *configuration*, *symétrie*, f.
 Idő, fn. *temps*, m.
 Időelőtti, mn. *prématuré*.
 Időfolyás, fn. *cours du temps*, m.
 Időjárás, fn. *temps*, m., *température*, f.
 Időjárástól, ih. *avec le temps*.
 Időjós, fn. *prophète du temps*, m.
 Időkor, fn. *âge*, m., *époque*, f.
 Időköz, fn. *espace de temps*; *intervalle*, m.
 Időközben, ih. *en attendant*.
 Időleges, l. Ideigleni.
 Időmérő, fn. *chronomètre*, m.
 Időmérték, fn. *mesure du temps*; *cadence*, f.; *temps*, *rhythme*, m.

ultával, ih. avec le temps. [fois.
tént, ih. de temps en temps; par-
, fn. temps, m. [f.
ont, fn. moment, terme, m.; époque,
nd, fn. ordre chronologique, m.
mn. âgé.
fi, Idősbik, fn. sénieur, doyen, m.
dni (ik), k. vieillir.
g, fn. âge avancé, m.
ik, fn. époque; période, f.
ki, mn. périodique.
k nként, ih. périodiquement.
kmitás, fn. chronologie, f.
kímoló, fn. chronologiste, m.
i, fn. chronologie, f. [m.
tés, fn. amusement, passe-temps,
tő, mn. amusant.
lomány, fn. chronologie, f.
lós, fn. chronologiste, m.
tozás, fn. changement du temps,
variation atmosphérique, f.
, ih. avec le temps.
ztegető, fn. saineant, m.
ztés, fn. perte de temps, f.
és, fn. chronologie, f.
ő, fn. chronologiste, m.
, k. tarder, être longtemps à
, s'arrêter.
mn. chronique.
b. l. Űdv, stb.
mn. plus jeune; moins âgé,
; puiné.
mn. jeune, juvenile, de jeune
ve; de jeune femme.
ony, fn. madame, f.
ni, Ifjúi, cs. rajeunir.
(ik), k. se rajeunir.
, fn. jeune homme, m.
i, mn. juvénile; de jeune homme.
ság, fn. adolescence, f.
, ih. dans la jeunesse, étant
.
i. jeune, juvénile; —, fn. jeune
e, adolescent, m.
ih. étant jeune.
mn. jeune, juvénile.
(ik), k. se rajeunir.
n. juvénile, de jeune homme.
fn. jeunesse, f.
usque, jusques, jusqu'à.
jong, m.
i. de trait.
fn. cheval de trait, m.
ir, fn. bœuf de labour, m.
n. vrai, véritable; réel; sin-
fidèle; nem igaz? n'est-ce pas

vrai? igaz-e? n'est-ce pas?; juste,
légitime; —, fn. vérité, f., vrai, m.;
raison, f., droit, m.
Igazán, ih. vraiment, en vérité; sin-
cèrement, franchement.
Igazelmű, mn. loyal.
Igazelműség, fn. loyauté, f.
Igazgatás, fn. direction; administra-
tion, f.; — i, mn. administratif.
Igazgatásmód, fn. gouvernement, m.
Igazgatni, cs. diriger; gouverner; ad-
ministrer
Igazgató, fn. directeur; administrateur,
m.; —, mn. dirigeant, gouvernant;
— i, mn. directorial. [m.
Igazgatóság, fn. direction, f., directorat,
Igazhitű, mn. orthodoxe; — ság, fn.
orthodoxie, f.
Igazi, mn. vrai, véritable.
Igazitani, cs. dresser; régler; diriger;
mettre en ordre; améliorer; corriger;
rectifier; amender.
Igazlás, fn. justification; défense;
vérification, f.
Igazlelkű, mn. loyal; intègre, brave.
Igazlelkűleg, in. loyalement; honnête-
ment. [droiture, f.
Igazlelkűség, fn. loyauté; intégrité,
Igazmondás, fn. vérité, f.
Igazmondó, mn. véridique; — ság, fn.
véridicité, f.
Igazni, cs. mettre au joug; subjuguier.
Igazodni (ik), k. s'orienter; s'accom-
moder.
Igazolás, l. Igazlás.
Igazolhatlan, mn. inexcusable.
Igazolható, mn. excusable.
Igazolni, cs. justifier, disculper, véri-
fier; — magát, se justifier, se dis-
culper; se légitimer.
Igazolvány, fn. certificat, m., légiti-
mation, f.
Igazság, fn. vérité, réalité; justice,
légitimité (ex. d'une prétention);
équité, impartialité, f.
Igazságos, mn. juste, légitime, équi-
table.
Igazságosan, ih. avec justice, légitime-
ment, équitablement, conformément
à la justice.
Igazságszeretet, fn. amour de la vérité;
amour de la justice, m., équité,
loyauté, f.
Igazságszerető, mn. véridique; juste,
impartial.
Igazságtalan, mn. injuste, inique.

Igazságtalanság, fn. *injustice*, *iniquité*, f. [f. pl.
 Igazságügy, fn. *affaires de justice*,
 Igazságügyminiszter, fn. *ministre de la justice*; *garde des sceaux*, m.
 Igazszíni, mn. *vraisemblable*; — ság, fn. *vraisemblance*, f.
 Igazszívű, mn. *probe*, *loyal*, *intègre*, *honnête*, *droit*; — ság, fn. *droiture*, *probité*, *loyauté*, *intégrité*, f.
 Igaztalan, mn. *contraire à la vérité*; *injuste*; — ság, fn. *fausseté*; *injustice*, f., *tori*, m.
 Igazvallásu, mn. *orthodoxe*.
 Ige, fn. *verbe*, m.
 Igehajlítás, — hajtogatás, fn. *conjugaison*, f.
 Igehatározó, fn. *adverbe*, m.
 Igen, ih. *oui*; *très*.
 Igenelni, cs. *dire oui*, *affirmer*.
 Igenia, ih. *oui*, *sans doute*.
 Igenleges, mn. *affirmant*, *affirmatif*.
 Igenlés, fn. *affirmation*, f.
 Igenlő, mn. *affirmatif*.
 Igenszó, fn. *consentement*, m.
 Igény, fn. *prétention*, f.
 Igényelni, cs. *prétendre*; *réclamer qc.*
 Igénytelen, mn. *sans prétention*; *modeste*; — ság, fn. *modestie*, f.
 Igényteljes, mn. *prétentieux*.
 Igérés, Igéret, fn. *promesse*; *première offre*, f.
 Igérkezni (ik), k. *s'engager*.
 Igérni, cs. *promettre*; *s'engager à*; *offrir*, *faire une offre*.
 Igérő, fn. *offrant*, m.
 Igérvény, fn. *promesse*, f.
 Igézés, fn. *ensorcellement*, *enchantement*, m. [mer.
 Igézni, cs. *ensorceler*, *enchanter*, *char-*
 Igéző, mn. *charmant*, *enchanteur*.
 Igtatni, cs. *enregistrer*; *insérer*; *installer*.
 Igtató, fn. *greffier*, m.
 Igy, ih. *ainsi*, *de cette manière*.
 Igyekezés, Igyekezet, fn. *efforts*, m. pl., *assiduité*, f.
 Igyekezni (ik), k. *s'efforcer*, *lâcher*; *s'appliquer*; *faire des efforts*.
 Igyekező, mn. *assidu*, *appliqué*.
 Igyekseni, l. Igyekezni.
 Igyekvő, l. Igyekező.
 Igyen, ih. *ainsi*, *de cette manière*.
 Ih, l. Juh.
 Ihar, fn. *érable*, m.
 Ihász, l. Juhász.

Ihatatlan, mn. *qui n'est pas buvable* ou *potable*.
 Ihatnám, — nál, — nék, j'ai soif, tu as soif il a soif.
 Iható, mn. *potable*.
 Ihlelés, fn. *inspiration*, f.
 Ihlelni, cs. *inspirer*.
 Ihlet, fn. *inspiration*, f.
 Ihletés, fn. *inspiration*, f.
 Ihletni, cs. *inspirer*.
 Ihogni, k. *rire*.
 Ihol, Ihon, ih. *voici! voilà!*
 Ij, fn. *arc*; *flèche*, f.
 Ijász, fn. *archer*, m.
 Ijedékeny, mn. *timide*, *peureux*; — ság, fn. *timidité*, f.
 Ijedelem, fn. *frayeur*, *alarme*, f.
 Ijedelmesség, fn. *timidité*, f.
 Ijedés, fn. *frayeur*, f., *effroi*, m., *terreur*, f.
 Ijedni, k. *s'effrayer*.
 Ijedős, mn. *timide*; *ombrageux* (se dit d'un cheval).
 Ijedösség, fn. *timidité*, f.
 Ijedság, fn. *frayeur*, f., *effroi*, m., *terreur*, f.
 Ijeszténi, cs. *frapper de terreur*; *effrayer*; *intimider*.
 Ijesztgetni, cs. *effrayer continuellement*. [bourru, m.
 Ijesztő, mn. *effrayant*; —, fn. *moine*.
 Iker, fn. *jumeau*, m., *jumelle*, f.
 Ikertestvér, fn. *frère jumeau*, m., *sœur jumelle*, f. [jr.
 Ikra, fn. *œufs de poisson*, m. pl.; *mullet*.
 Ikrás hal, fn. *poisson œuvé* ou *ovifère*, *poisson semelle*, m.
 Ikrok, fn. t. *jumeaux*, m. pl.
 Iktatás, fn. *enregistrement*, m., *insertion*; *installation*, f.
 Iktatni, cs. *enregistrer*; *insérer*; *installer*.
 Ildom, fn. *prudence*, f.
 Ildomatlan, mn. *imprudent*.
 Ildomos, mn. *prudent*; — ság, fn. *prudence*, f.
 Illa, fn. *refuge*, *asile*, m., *retraite*, f.
 Illanni, Illantani, k. *échapper*.
 Illat, fn. *odeur suave*, *embaumée*, f., *parfum*, m.; — árus, fn. *parfumeur*, m.
 Illatlan, mn. *sans odeur*, *inodore*.
 Illatos, mn. *odorant*; *parfumé*; *de senteur*.
 Illatozni, cs. *exhaler* (des particules odorantes); —, k. (ik), *émaner*, *se répandre en odeurs*, *embaumer l'air*.

Illatser, fn. *parfum, m.*
 Illatserész, fn. *parfumeur, m.*
 Illédék, fn. *convenance, décence, f.*
 Illédékény, mn. *accommodant; obligeant, complaisant.*
 Illédékenség, fn. *complaisance; humeur accommodante, f.*
 Illedelem, fn. *décence, f.*
 Illedelemes, mn. *convenable, décent.*
 Illegelni, cs. *adapter à . . ., ajuster.*
 Illem, fn. *convenance, décence, f.; décorum, m.*
 Illemes, mn. *convenable, décent.*
 Illendő, mn. *bienséant, convenable, décent; dû, mérité; compétent.*
 Illendően, Illendőleg, ih. *convenablement, décemment; dûment; comme il faut.*
 Illendőség, fn. *bienséance, convenance, décence, f., bon ton, m.; chose qui est due à qn., f.*
 Illeni (ik), k. *convenir, être convenable, être séant; s'accorder, cadrer avec . . .*
 Illés, fn. *bien-séance, f.*
 Illéskedni (ik), k. *s'accommoder à . . .*
 Illeszteni, cs. *adapter; ajuster; conformer.*
 Illesztgetni, l. *Illeszteni.*
 Illeték, fn. *droit, m., taxe, contribution, f., salaire, honoraire, contingent, m., compétence, f.*
 Illetékes, mn. *compétent.*
 Illetéktelen, mn. —ül, ih. *indû (ment); incongru; incompetent, incompetentement.*
 Illetés, fn. *attouchement, m.*
 Illetetlen, mn. *intact; sans y toucher.*
 Illetlen, mn. *inconvenant, mal-séant, indécent.*
 Illetlenkedni (ik), k. *se conduire indécemment.* [cence, f.
 Illetlenség, fn. *inconvenance; indé-*
 Illetlenül, ih. *indécemment.*
 Illetmény, fn. *compétence, f.; contingent, m.* [dû à qn.
 Illetni, cs. *toucher; concerner; être*
 Illető, mn. *compétent; touchant, concernant; dû.*
 Illetőleg, ih. *relativement à . . .; quant à . . ., pour; respectivement.*
 Illetőség, fn. *compétence, f.; chose qui est due à qn., f.*
 Illetés, fn. *émotion, f., attendrissement, m.*
 Illetni (ik), k. *s'émouvoir.*

Illó, mn. *volatil.*
 Illó, mn. *juste; convenable, séant; adapté.*
 Illően, Illőleg, ih. *convenablement, décemment; comme il faut.*
 Illőség, fn. *décence, f., bon ton, m., convenance, f.*
 Ily, Ilyen, mn. *tel, telle; pareil, pareille.* [espèce.
 Ilyenféle, mn. *de tels, d'une pareille*
 Ilyenfélékép, — en, ih. *tellement.*
 Ilyenkor, ih. *à ce temps.*
 Ilyes, mn. *d'une pareille espèce.*
 Ilyetén, l. Ily, Ilyen.
 Ilyképen, ih. *tellement.*
 Ilykor, l. Ilyenkor.
 Ily módon, ih. *tellement, de telle manière.*
 Im! iss. *voici! voilà!*
 Ima, fn. *prière, oraison, f.; —könyv, fn. livre de prières, m.*
 Imádandó, mn. *adorable.*
 Imádás, fn. *adoration, f.*
 Imádkozás, fn. *prière, f.*
 Imádkozni (ik), k. *faire sa prière.*
 Imádni, cs. *adorer.*
 Imádó, fn. *adulateur, m.*
 Imádság, fn. *prière, oraison, f.* [m.
 Imádságoskönyv, fn. *livre de prières,*
 Imaház, fn. *église, f.*
 Imáncs, fn. *rosaire, m.*
 Imaterem, fn. *oratoire, m.*
 Ime! iss. *voici! voilà!*
 Imént, ih. *tout récemment.*
 Imhol! iss. *voici! voilà!*
 Imide, ih. *ici; —amoda, çà et là.*
 Imigy, ih. *tellement; —amugy, super-*
 [ficiellement.
 Imilyen, l. Ilyen.
 Iminnen, ih. *d'ici.*
 Imitt, ih. *en ce lieu; ici; ci; voici; voilà; —amott, par-ci, par-là; çà et là; ici et là.*
 Immár, ih. *déjà; enfin.*
 Immel-ámmal, ih. *nonchalamment; superficiellement.*
 Immost, ih. *d'instinct.*
 In, fn. *tendon, nerf, m.*
 Inas, mn. *tendineux; nerveux (se dit d'un bras etc.); tenace, coriace (se dit de la viande).*
 Inas, fn. *serviteur, domestique, valet, laquais; apprenti, m.*
 Inasév, fn. *année d'apprentissage, f.*
 Inaskodni (ik), k. *servir comme valet; être en apprentissage.*

Inaszakadt, mn. *perclus, paralytique*;
— ság, fn. *paralyisie, f.*
Inaszat, fn. *musculature, f.*
Incselkedés, fn. *tour malin, mauvais tour, m.; taquinerie; agacerie; provocation, f.*
Incselkedni (ik), k. *agacer, harceler; taquiner; intriguer.*
Incenbincoz, mn. *mignard.*
Inda, fn. *branche, main (de vigne), vrille, f.; tige sarmenteuse, f.*
Indás, mn. *branchu; grim pant; sarmenteux; rampant.*
Indázni, cs. *épamprer.*
Indigo, fn. *indigo, m.*
Indítani, cs. *mettre en mouvement; é mouvoir; exciter (ex. l'admiration).*
Indító, mn. *mouvant, excitant.*
Indító, fn. *auteur, m.*
Indítvány, fn. *motion, f.*
Indóház, fn. *debarcadère, m., station, gare, f.* [tíver.
Indok, fn. *motif, m.; — olni, cs. mo-*
Indulás, fn. *départ, m.*
Indulat, fn. *émotion; passion, f.; emportement, m.; inclination; disposition, f.*
Indulatlan, mn. — ul, ih. *sans éprouver la moindre émotion; froid (ement).*
Indulatos, mn. — an, ih. *passionné (ment); emporté, avec emportement.*
Indulatoskodni (ik), k. *s'emporter.*
Indulatosság, fn. *violence, impétuosité, f.*
Indulatszó, fn. *interjection, f.*
Indulékony, mn. *sensible; incitable; irritable; — ság, fn. sensibilité, irritabilité, f.*
Indulni, k. *se mettre en chemin, s'en aller, partir; se mettre en marche.*
Induló, mn. *partant; —, fn. marche, f.*
Ing, fn. *chemise, f.*
Inga, fn. *pendule, m.*
Ingadozás, fn. *balancement, m., vacillation, f.; fluctuation; oscillations, f. pl.*
Ingadozatlan, mn. — ul, ih. *sans mouvement, immobile, inébranlable (ment).* [fluctuer.
Ingadozni, k. *vaciller; chanceler;*
Ingadozó, mn. *vacillant, chancelant; incertain; changeant.*
Ingali, fn. *chemise de dessous, f.*
Ingani, k. *vaciller; chanceler; branler; osciller.* [f. pl.
Ingás, fn. *vacillation, f., oscillations,*

Ingás óra, fn. pendule, f.
Ingatag, mn. *vacillant, chancelant; inconstant; — ság, fn. inconstance; versatilité, f.*
Ingatlan, mn. *immobile; immobilier.*
Ingatlanság, fn. *biens-fonds, immeubles, m. pl.; immobilité, f.*
Ingatlanul, ih. *sans mouvoir.*
Ingatni, cs. *agiler; mettre en mouvement; ébranler.*
Ingbodor, l. Ingfodor.
Ingelő, fn. *chemisette, f.*
Inger, fn. *excitation, stimulation; irritation, f.; charme, m.*
Ingerelhető, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingerelni, cs. *stimuler; irriter.*
Ingerkedés, fn. *taquinerie; agacerie, f.*
Ingerkedni (ik), k. *agacer, taquiner.*
Ingerkedő, mn. *taquin.*
Ingerlékeny, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingerlés, fn. *irritation; excitation, f.*
Ingerlő, mn. *stimulant, excitant; at-trayant; séduisant.*
Ingerlős, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingertelen, mn. *exempt d'irritation; sans charmes, sans attraits.*
Ingerülni, k. *s'irriter.*
Ingerült, mn. *irrité; — ség, fn. exaspération, f.*
Ingfodor, fn. *jabot, m.; manchette, f.*
Ingmása, fn. *caleçons, m. pl.*
Ingó, mn. *vacillant, chancelant; mobile.*
Ingóság, fn. *biens mobiliers, m. pl.*
Ingósítani, cs. *mobiliser.*
Ingovány, fn. *pré marécageux, m.*
Ingoványos, mn. *marécageux.*
Inguj, fn. *manche de chemise, f.*
Ingufodor, fn. *manchette, f.*
Ingváll, fn. *corset, m.*
Ingyen, mn. és ih. *gratuit (ement); gratis, pour rien.*
Ingyenétkezés, fn. *table gratuite, f.*
Ingyenvaló, mn. *gratuit.*
Inkább, ih. *plus volontiers, mieux; plutôt; —, de plus en plus.*
Innemű, mn. *tendineux.*
Innen, ih. *d'ici, en; de là; par là; c'est pourquoi; voilà pourquoi; —, nh. de ce côté-ci, en-deçà, par-deçà.*
Innenső, mn. *qui est de ce côté-ci, intérieur, qui est en deçà.*

Innentál, *ih.* à l'avenir, désormais.
 Innenvaló, *mn.* de ce lieu; d'ici.
 Innep, *sth.* l. Ünnepe.
 Innét, l. Iunen.
 Ioni, *k.* és *cs.* boire; prendre (un verre de vin etc.).
 Innivaló, *mn.* potable.
 Inogni, *k.* l. Ingani.
 Inpók, *fn.* vessigon, ergot, *m.*
 Inrágás, *fn.* soubresauts des tendons, *m. pl.* [f].
 Inség, *fn.* calamité, misère, détresse,
 Inséges, *mn.* calamiteux, pénible.
 Inségeskedni (*ik*), *k.* souffrir des privations.
 Inszagatás, *fn.* douleurs rhumatismales; douleurs arthritiques, *f. pl.*
 Inszakadás, *fn.* paralysie, *f.*
 Inszökelés, *fn.* l. Inrágás.
 Integetni, *k.* cligner des yeux; faire des signes (à qn. de la main etc.); —, *cs.* exhorter.
 Inteni, *k.* cligner les yeux; —, *cs.* faire signe (à qn. de la main); exhorter; avertir.
 Intés, *fn.* clin d'œil; signe, geste, avis, avertissement, *m.*; admonition, *f.*
 Intető, *fn.* admoniteur, *m.*
 Intézés, *fn.* direction; gestion; conduite, *f.*; traite, *f.*
 Intézet, *fn.* institut, établissement, *m.*, fondation, *f.*
 Intézett, *fn.* celui sur qui l'on a tiré une lettre de change. [position, *f.*
 Intézkedés, *fn.* arrangement, *m.*; dis-
 Intézkedni (*ik*), *k.* prendre des mesures, faire des préparatifs, les dispositions pour qc.
 Intézmény, *fn.* institution, *f.*
 Intézni, *cs.* diriger (le mouvement de qc.); adresser (la parole, une lettre à qn.); régler (ses affaires); tirer (une lettre de change sur qn.).
 Intéző, *fn.* tireur, *m.* [f].
 Intésvény, *fn.* lettre circulaire; traite,
 Intésvényes, *fn.* remetteur, *m.*
 Intésvényezés, *fn.* traite, *f.*
 Intésvényezni, *cs.* tirer (une lettre de change sur qn.).
 Intő, *mn.* qui avertit; monitoire; —, *fn.* moniteur, admoniteur, *m.*
 Iz, *fn.* gencive, *f.*; palais, goût, *m.*
 Izbeth, *fn.* lettre palatale, *f.*
 Izdaganat, *fn.* lampas, *m.*
 Izgathadás, *fn.* stomatite ulcéreuse, gangréneuse, scorbutique.

Insipoly, *fn.* fistule dentaire, *f.*
 Ip, *Ipa*, *fn.* beau-père, *m.*
 Ipallani, *cs.* pallier, déguiser, celer.
 Ipar, *fn.* industrie, *f.*
 Iparadó, *fn.* impôt sur les patentes, *m.*
 Ipariskola, *fn.* école d'industrie; école des arts et métiers, *f.*
 Iparkodni (*ik*), *k.* s'appliquer à . . . ; avoir soin.
 Iparkodó, *mn.* industrieux; assidu, appliqué; diligent; laborieux.
 Iparlovag, *fn.* aventurier, *m.*
 Iparmű, *fn.* produit de l'industrie, *m.*
 Iparos, *mn.* industriel; —, *fn.* industriel, *m.* [f].
 Iparezabadság, *fn.* liberté de l'industrie,
 Ipartanoda, *fn.* école des arts et métiers, école polytechnique, *f.*
 Ipartűző, *mn.* industriel.
 Ir, *fn.* Irlandais, *m.*
 Ir, *fn.* onguent, *m.*; pommade, *f.*; baume, *m.*
 Iracs, *fn.* pastel, *m.*
 Iralmi, *mn.* littéraire.
 Iralom, *fn.* littérature, *f.*
 Irály, *fn.* style, *m.*
 Irálytan, *fn.* art d'écrire, *f.*
 Iram, *fn.* renne, *f.*; suite, *f.*
 Iramhajó, *fn.* corvette, *f.*
 Iramlani (*ik*), *k.* courir.
 Iramlós, *mn.* glissant.
 Iramodás, *fn.* course précipitée, *f.*; saccade, *f.*
 Iramodni (*ik*), *k.* courir avec une grande célérité.
 Iramos, *mn.* rapide.
 Iramszán, *fn.* traîneau de course, *m.*
 Iramszarvas, *fn.* renne, *f.*
 Iránt, *nh.* envers, pour; à l'égard de . . . , par rapport à . . . , concernant.
 Irány, *fn.* direction; tendance, *f.*
 Irányában, *ih.* vis-à-vis, en face de . . . , d l'opposé de . . .
 Irányozni, *cs.* és *k.* diriger; viser; orienter.
 Iránytű, *fn.* aiguille aimantée, boussole, *f.*, compas, *m.*
 Irányzás, *fn.* direction, visée, *f.*
 Irányzat, l. Irány.
 Irás, *fn.* action, *f.*, ou art d'écrire, *m.*; écriture, *f.*
 Irásban, *ih.* — beli, *mn.* par écrit.
 Irádsíj, *fn.* droit de copiste, d'expédition ou d'enregistrement, *m.*
 Iráshiba, *fn.* faute d'écriture, *f.*

Írásmesterség, fn. *art d'écrire, m.*
 Írásmód, fn. *style, m.*
 Írástudó, fn. *scribe, m.*
 Írász, fn. *écrivain, m.*
 Írat, fn. *écrit, m., écriture, f.*
 Írattár, fn. *archives, f. pl.*
 Írattárnok, fn. *archiviste, m.*
 Írdogálni, cs. *écrire, m.*
 Iregni-forogni, k. *se donner de la besogne.*
 Irgalmas, mn. *miséricordieux.*
 Irgalmasbarátok, — szüzek, fn. t. *frères miséricordieux, de la charité, m. pl., sœurs de la charité, filles de la f. pl., miséricorde.*
 Irgalmaság, fn. *miséricorde, pitié, charité, f.*
 Irgalmatlan, mn. — ul, ih. *cruel (lement); impitoyable (ment); sans commisération, sans pitié.*
 Irgalmatlanság, fn. *dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, f.*
 Irgalmazni, k. (nak, nek), *avoir pitié ou compassion de qn.*
 Irgalom, fn. *miséricorde, pitié, compassion, f.*
 Irha, fn. *corion, choriion, m.; cuir hongroyé, m.*
 Irhagyártás, fn. *hongroyage, m.* [m.
 Irhatimár, fn. *hongroyeur, hongrieur,*
 Irhon, tn. (l') *Irlande; — i, mn. d'Irlande.*
 Iridom, fn. *style, m.*
 Irigy, mn. *envieux, jaloux.*
 Irigyelni, cs. (vkit v. vmit vkinek v. vkitől), *envier qd. à qn.; être envieux ou jaloux (ex. du bonheur de qn.).*
 Irigyen, ih. *avec ou par envie; d'un œil jaloux.*
 Irigykedés, fn. *envie, f.*
 Irigykedni (ik), k. *avoir ou ressentir de l'envie.*
 Irigykedő, mn. *envieux.*
 Irigylendő, mn. *digne d'envie.*
 Irigylés, Irigylet, fn. *envie, f.*
 Irigyletes, mn. *digne d'envie.*
 Irigylő, fn. *envieux, m.* [f.
 Irigyság, fn. *envie; jalousie; rivalité.*
 Irigytelen, mn. — ul, ih. *sans être envié.*
 Irigyül, ih. *avec envie.*
 Irka, fn. *cahier, m.*
 Irkafirka, fn. *griffonnage, m., écriture illisible, f.*
 Irkálni, cs. *écrire, m.*
 Irlap, fn. *papier, m.*

Írmag, fn. *rareté, f.* [f.
 Írmód, Irmodor, fn. *manière d'écrire,*
 Irnok, fn. *copiste; greffier, m.*
 Iró, mn. *celui qui écrit; —, fn. écrivain; auteur, m.*
 Iró, fn. *lait de beurre, babeurre, m.*
 Iróasztal, fn. *table d'écrire, f., bureau, secrétaire, comptoir, m.*
 Iroda, fn. *chancellerie, f., bureau, m.; comptoir, m.*
 Irodalmi, mn. *littéraire.*
 Irodalom, fn. *littérature, f.*
 Irogatni, cs. *écrire, m.*
 Iróasztal, fn. *écritoire, f.*
 Irói, mn. *littéraire; d'auteur.*
 Iromány, fn. *écrit, m.*
 Irón, fn. *crayon, m.*
 Ironga, fn. *glissoire, f.*
 Irongálni, k. *glisser.*
 Irovaj, fn. *beurre, m.*
 Irószér, fn. l. Iróasztal.
 Irószoba, l. Iroda.
 Irótoll, fn. *plume d'écrire, f.*
 Irtani, cs. *arracher qd. du sol; déraciner, extirper; éherber.*
 Irtás, fn. *extirpation, f., défrichement, m.; champ défriché, m., terre défrichée, f.*
 Irtó, fn. *extirpateur, défricheur, m.*
 Irtogatni, cs. *extirper, éclaircir (petit à petit).* [f.
 Irtóháboru, fn. *guerre exterminatrice,*
 Irtókapa, fn. *houe, f.; hoyau, sarceloir, m.*
 Irtoll, fn. *plume d'écrire, f.*
 Irtovány, fn. *terre défrichée, f.*
 Irtózás, Irtózat, fn. *horreur, abomination, exécution, f.*
 Irtózatós, mn. *horrible; — ság, fn. horreur, atrocité, f.*
 Irtózkodni (ik), k. l. Irtózni.
 Irtózni (ik), k. (től, től), *frissonner, frémir d'horreur, avoir des frissons; avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte.*
 Irtóztató, mn. — lag, ih. *horrible (ment).*
 Irtóztatóság, fn. *horreur; chose horrible, f.* [rougir.
 Irulni-pirulni, k. *changer de couleur,*
 Irva, ih. *par écrit; écrit.*
 Is, ksz. *aussi; én —, ő —, moi aussi bien que lui.*
 Iskátula, fn. *boîte, f.*
 Iskola, fn. *école, f.*
 Iskolai, mn. *d'école, de l'école, scolastique; — lag, ih. scolastiquement.*

ás, mn. *scolastique*; *d'écolier*; *olier*; — an, ih. *scolastiquement*.
 aszeres, Iskolaszertü, mn. *scolastique*.
 aszfűnet, fn. *vacances*, f. pl.
 aügy, fn. *affaires de l'école*, des *les*, f. pl.
 ázni, cs. *aller à l'école*.
 íztatni, cs. *envoyer (les enfants) école*.
 i, fn. *tremblant*, m.
 i, fn. *connaissance, science*, f.
 i, l. Ismét.
 és, Ismeret, fn. *connaissance, nce*, f.
 is, mn. *connu*; *sameux*, *remé, célèbre*; *familier*.
 isesség, fn. *notoriété*; *célébrité*; *naissance*, f.
 isetlen, mn. *inconnu*; — ég, fn. *ignoré*; *incognito*, m.
 isetlenül, ih. *sans être connu*; *into*.
 iség, fn. *connaissance, liaison*.
 isetni, cs. *faire la connaissance*.
 isedni, Ismerkezni (ik), k. *faire r connaissance avec* . . .
 i, cs. *connaître*.
 i, mn. *connu*; —, fn. *personne nnaissance, connaissance*, f.; n.
 iseni (ik), k. *être reconnaissable*.
 is, mn. *connu*.
 isni, cs. *faire connaître*.
 íjel, fn. *marque distinctive*, f., *ère, indice, critérium*, m.
 ny, fn. *certificat*, m.
 h. *derechef*, de nouveau, en-
 s, fn. *répétition*; *reprise*, f.; f, m.; *récapitulation*, f.
 i, cs. *répéter, réitérer*; *ré-récapituler*.
 i, ih. *itérativement*.
 l. Ismétlés.
 i, *économe*, m.
 l. Kórház.
 i, *étable*, f.
 i, fn. *loyer pour une étable*, m.
 z, fn. *étable, droit d'at-*
 i.
 i, fn. *nourriture du bétail dans*
es, f.
 k. *établer*.
 yámol.

Isten, fn. *Dieu*, m.; — *neki! soit!*
 — *hozzád! adieu!*
 Istenasszony, fn. *déesse*, f.
 Istenelni, cs. *désifier*; *idolâtrer*.
 Istene, mn. *craignant Dieu, pieux*; *religieux*.
 Istenesíttni, cs. *désifier*.
 Istenesség, fn. *crainte de Dieu, piété, dévotion*, f.
 Istenesültni, k. *désifier*.
 Istenezni, cs. *désifier*.
 Istenfeledés, fn. *impiété*, f.
 Istenfeledő, mn. *impie*.
 Istenfélés, fn. *cainte de Dieu*, f.
 Istenfélő, mn. *pieux*; *religieux*.
 Istenhivő, fn. *déiste*, m.
 Isteni, mn. *de Dieu, divin*; — *leg, ih-*
en Dieu; *divinement*.
 Istenimádás, fn. *adoration de Dieu*, f.
 Isteniség, fn. *divinité*, f.
 Isteni szolgálát, fn. *service ou culte*
divin; *culte*; *office*, m.
 Istenteni, cs. *désifier*; *faire l'apothéose*
ou le panégyrique de . . .
 Istentítés, fn. *déification, apothéose*, f.
 Isteni tisztelet, fn. *culte*, m.
 Istenkáromlás, fn. *blasphème*, m.
 Istenkáromló, mn. *blasphématoire*;
 —, fn. *blasphémateur*, m.
 Istentlés, fn. *apothéose*, f.; *idolâtrie*, f.
 Istennő, fn. *déesse*, f.
 Isten-nyila, fn. *éclair*, m., *foudre*, f.
 Istenség, fn. *Divinité, déité*, f.
 Istentagadás, fn. *athéisme*, m.
 Istentagadó, fn. *athée*, m.
 Istentelen, mn. *impie*; *scélérat*.
 Istentelenség, fn. *impiété*; *perversité*,
 Istentudomány, fn. *théologie*, f.
 Istentudós, fn. *théologien*, m.
 Istentülés, fn. *déification, apothéose*, f.
 Isza, fn. *buveur, biberon, ivrogne*, m.
 Iszaság, fn. *ivrognerie*, f.
 Iszak, fn. *besace*, f., *bissac*, porte-
manteau, m.; *valise, sacoche*, f.;
ivrogne, m.
 Iszákos, mn. *ivrogne*.
 Iszákoskodni (ik), k. *ivrogner*.
 Iszamlani, Iszamadni (ik), k. *glisser*.
 Iszap, fn. *limon*, m., *bourbe, vase,*
fange, f.
 Iszapodni (ik), k. *déposer du limon*.
 Iszapos, mn. *limoneux*; *vaseux*;
boueux.
 Iszaposodni (ik), k. *être obstrué par de*
 Iszkába, fn. *crampon*; *harpon*, m.
 Iszkábóltni, cs. *cramponner*.

Iszkódni (ik), k. *s'en aller*.
 Iszogatni cs. *boire copieusement*.
 Iszomkórász, fn. *ivrogne, m.*
 Iszony, fn. *aversion; horreur, f.*
 Iszonyat, fn. *horreur, f.*
 Iszonyatos, mn. *horrible, épouvantable; affreux; — ság, fn. atrocité, f.*
 Iszonytlni, cs. *effrayer, épouvanter*.
 Iszonykodni (ik), k. *avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte*.
 Iszonyodás, fn. *horreur; abomination, aversion, f.*
 Iszonyodni (ik), k. (től, től) *avoir qc. en horreur, en aversion*.
 Iszonyu, mn. *horrible; — an, ih. horriblement*.
 Iszonyulag, ih. *horriblement*.
 Iszonyuság, fn. *chose horrible, f.*
 Iszos, mn. *ivrogne; — ság, fn. ivrognerie, f.*
 Ital, fn. *boisson, f.; beuvage, m.*
 Italka, fn. *potion, f.* [m.
 Italpénz, fn. *impôt sur les boissons*.
 Itatás, fn. *abreuvement, m.*
 Itatni, cs. *donner à boire, faire boire; abreuver (des animaux); percer (se dit du papier)*.
 Itató, fn. *abreuvoir, m.; —, mn. — hely, fn. abreuvoir, m.; — papiros, fn. papier gris, m.; — válu, fn. auge, f.*
 Itatós, mn. *qui absorbe l'humidité*.
 Itozse, fn. *mesure d'un litre, f.*
 Itélet, fn. *jugement, m.; sentence, f.*
 Itélesterő, fn. *force, puissance de ou du jugement, f.* [f.
 Itélethozás, Itélethozatal, fn. *décision*.
 Itéletnap, — napja, fn. *le dernier jugement, m.*
 Itéltni, k. *juger de qc.; porter ou asseoir un jugement sur qc.; critiquer; censurer; oda —, adjuger*.
 Itélőbíró, fn. *juge, m.*
 Itélőerő, fn. *jugement, m.*
 Itélőszék, fn. *tribunal, m.*
 Itélőtehetség, fn. *jugement, m.*
 Itész, fn. *critique; censeur, m.*
 Itészet, fn. *critique; censure, f.*
 Itészeti, mn. *critique, de critique*.
 Itlan, mn. *sans avoir bu*.
 Itt, ih. *en ce lieu; ici, ci; voici, voild.*
 Ittas, mn. *ivre; enivré, aviné; pris de vin; gris*.
 Ittasodni (ik), k. *s'enivrer; se griser*.
 Ittasság, fn. *ivresse, f., enivrement, m.*

Ittasulni, l. *Ittasodni*.
 Ittaska, mn. *gris*.
 Itten, ih. *ici*.
 Itteni, mn. *d'ici; de ce lieu*.
 Itthon, ih. *à la maison, au logis, chez soi, y*.
 Ittilet, fn. *présence, f.*
 Ív, fn. *arc, m.; arche (d'un pont); feuille (de papier), f.*
 Ivadék, fn. *frai; fretin; alevin, nourrain, m.; descendance; postérité, f.*
 Ivar, fn. *organ sexuel, m.*
 Ivás, fn. *action de boire; déglutition des liquides, f.; boisson; ivrognerie, f.*
 Ívás, fn. *frai, m.*
 Ívbolt, fn. *voûte en plein cintre, f.*
 Ívesarnok, fn. *arcade, f.; berceau, m.*
 Ívdéd, mn. *en arc, en arcade*.
 Ívenként, ih. *en arc; par feuilles*.
 Íves, mn. *courbé en arc; arqué*.
 Ívezet, fn. *arcade, voûte de plein cintre, f.* [folio.
 Ívnagyság, fn. *folio, m.; — u, mn. in-*
 Ívnegyed, fn. *feuille in-quarto, f.*
 Ívni (ik), k. *frayer*.
 Ivnyi, mn. *folio*.
 Ivó, fn. *buveur, m.*
 Ivoda, fn. *chambre de cabaret, f.*
 Ivogatni, l. *Iszogatni*.
 Ivópohár, fn. *verre à boire, m.*
 Ivós, mn. *bovable*.
 Ivótárs, fn. *bibéron, compagnon bouteille, m.*
 Ivré, fn. *folio, infolio, m.*
 Ívszelet, fn. *tierceret, tierceron, m.*
 Ívszőkés, fn. *courbette, f.*
 Ívülés, fn. *jarret d'une voûte, m.*
 Ívülni, k. *s'arquer*.
 Íz, fn. *saveur, f., goût, m.; articulation, f., article, m., jointure; phalange, f.; degré (de parenté), m.; génération, f.; particule; molécule, f.; soi reprise, f.*
 Izacs, fn. *guède, f., pastel, m.*
 Izé, fn. *chose, f., objet*.
 Izegni-mozogni, k. *aller çà et là aller et venir*.
 Izeledni (ik), (ba, be), *avoir du go pour ...*
 Izelgetni, cs. *savourer*.
 Izelni, cs. *goûter, déguster; éprouver*.
 Izélui, cs. *faire*.
 Izenet, fn. *message, m.*

zengetni, Izennui, *cs. faire dire*;
 badat —, *déclarer la guerre*.
 zenként, *ih. par articles, par jointures*; *pièce par pièce*.
 zes, *mn. qui a bon goût, savoureux, sapide*.
 zesítui, *cs. assaisonner*.
 zesség, *fn. bonne saveur, sapidité, f.*
 zetlen, *mn. qui manque de saveur, insipide, fade*.
 zetlenedni (ik), *k. perdre sa saveur*.
 zetlenítui, *cs. priver de saveur; rendre insipide*.
 zetlenkedés, *fn. saïaise; fadeur; querelle, f.*
 zetlenkedni (ik), *k. se quereller*.
 zetlenség, *fn. insipidité, fadeur, f.*
 zetlenül, *ih. sans goût*.
 zeszett, *mn. privé de saveur; insipide*.
 gága, *mn. litigieux: contrariant; —, fn. contrariété, f.*
 gágáskodni (ik), *k. susciter des troubles; créer des embarras*.
 galom, *fn. mouvement, m., agitation, émotion, f.*
 gár, *fn. agitateur, instigateur, m.*
 gás, *fn. mouvement, m.*
 gátás, *fn. excitation, instigation, agitation, f.* [agiter.
 gatni, *cs. inciter, exciter; irriter*;
 gátó, *fn. agitateur, m.; —, mn. excitant, stimulant; irritant*.
 gatott, *mn. irrité; —ság, fn. irritation, f.*
 gékony, *mn. irritable*.
 hajlás, *fn. jointure, f.*
 iben, *ih. sur-le-champ, vite*.
 land, *tn. Islande, f.*
 lelui, *cs. goûter, déguster, éprouver*.
 leni (ik), *k. être au goût de . . .*
 lés, *fn. goût; sentiment esthétique, m.; dégustation, f.; savourement, m.*
 léstelen, *mn. sans goût; insipide; disgracieux*; —ül, *ih. sans goût*.
 léstudomány, Izlettan, *fn. science du beau, esthétique, f.*

Izlet, *fn. saveur, f., goût, m.*
 Izletes, *mn. savoureux, sapide; plein de goût, gracieux, élégant*.
 Izletesen, *ih. savoureusement; avec goût*.
 Izletesség, *fn. goût agréable, sapidité, f.*
 Izmos, *mn. musculaire; musculeux; robuste*.
 Izmosítui, *cs. corroborer*.
 Izmosodni (ik), *k. devenir robuste, acquérir de l'embonpoint*.
 Izmoság, *fn. robusticité, f.*
 Izogni, *k. vaciller, branler; chanceler; se mouvoir, se remuer*.
 Izom, *fn. muscle, m.*
 Izraelita, *fn. Israélite, Juif, m.*
 Iztelen, *mn. insipide, fade*.
 Iztelenség, *fn. insipidité, fadeur, f.; absence de goût, f.*
 Izülés, Izület, *fn. articulation, f.*
 Izülni, *k. se joindre, s'articuler*.
 Izadás, *fn. sueur, f.; action per spirante (de la peau), f.*
 Izadék, *fn. sueur, f.*
 Izadni, *k. suer*.
 Izadozni, *k. suer continuellement*.
 Izadáság, *fn. sueur, f.*
 Izadáságtörölő, *fn. suaire, m.*
 Izadt, *mn. couvert de sueur*.
 Izadtságajtó, *mn. sudorifique*.
 Izanni (ik), *k. être rougi au feu, être incandescent*.
 Izasztani, *cs. provoquer la sueur; faire rougir au feu*.
 Izasztó, *fn. sudorifique, m.; —, mn. qui provoque la sueur, sudorifique*.
 Izasztópor, *fn. poudre sudorifique, f.*
 Izasztószoba, *fn. étuve, f.*
 Izz-fürdő, *fn. bain d'étuve, m.*
 Izzó, *mn. chauffé, rougi au feu, incandescent*.
 Izzódnai, *l. Izzanni*.
 Izzólás, *fn. suette militaire, f.*
 Izzómeleg, *fn. extrêmement chaud, brûlant*.
 Izzótűz, *fn. braise, f.*

J.

- Jácint, *fn. jacinthe, hyacinthe, f.*
 Jácintkő, *fn. hyacinthe, f.*
 Jáhor, *fn. érable, m.*
 Jaj! iax. *ah! ah! hélas!*
 Jajdítai, *vh. (magát), Jajdulni, k. s'écrier, jeter les hauts cris.*
 Jajgatás, *fn. cris lamentables, cris de douleur, m. pl.*
 Jajgatni, *k. se plaindre, se lamenter.*
 Jajkiáltás, *fn. cri de douleur, m.*
 Jajongani, *l. Jajgatni.*
 Jajos, *mn. lamentable; plaintif.*
 Jajpanasz, *fn. lamentation, f.*
 Jajszó, *fn. cri de douleur, m.*
 Jajveszékelni, *k. se répandre en lamentations.*
 Jajveszéklés, *fn. cris lamentables, m. pl.*
 Jalap, *fn. jalap, m.*
 Jámor, *mn. probe; pieux, dévot; calme, tranquille; doux.*
 Jámorság, *fn. piété, f.; calme, m.; modération; patience, f.*
 Jancsár, *fn. janissaire, m.*
 Januarius, *fn. janvier, m.*
 Járadék, *fn. rente, f.; quote-part, f.; accessoire, m.; pari, f., contingent, m.*
 Járándó-rész, Járándóság, *fn. part, f., contingent, m.*
 Járás, *fn. marche (à pied), f.; district, arrondissement, canton, tour, m.*
 Járát, *fn. marche, excursion, f., voyage, m.*
 Járatlan, *mn. impracticable; peu fréquenté, désert; peu versé; étranger à qc.; inexpérimenté.*
 Járatlanság, *fn. inexpérience; impéritie, f.* [qc.]
 Járatni, *cs. faire venir qc.; commander*
 Járatos, *mn. où l'on peut marcher; practicable; fréquenté; — nak lenni valahová, fréquenter, hanter (une personne ou une maison); versé, exercé, expérimenté.*
 Járatosság, *fn. expérience, f.*
 Járda, *fn. trottoir, m.*
 Járdalet, *fn. tour, m.; procession, f.*
 Járdalni, *k. se promener, cheminer.*
 Járdogálni, *k. aller partout; se promener.*
 Járhatatlan, *mn. impracticable.*
 Járható, *mn. practicable.*
 Járkálás, *fn. marche, promenade, f.*
 Járkálni, *k. aller partout, se promener.*
 Jármos, *mn. — ökör, fn. bœuf de labour, m.*
 Jámű, *fn. voiture, f., chariot, m.*
 Járni, *k. marcher; aller à pied; être entraîné, se mouvoir; courir; táncszót járni, danser; őrt járni, patrouiller; jól vagy rosszul —, rencontrer bien ou mal; az nem járja, cela ne va pas.*
 Járni-kelni, *k. aller et venir; se promener.*
 Járó, *mn. celui qui marche; — kelő, passant; — k-kelők, les allants et les venants.*
 Járóhid, *fn. pont volant, m.*
 Járom, *fn. joug, m.*
 Járomány, *fn. salaire, honoraire, m.*
 Járőr, *fn. patrouille, f.*
 Járszalag, *fn. lisière, f.*
 Járt, *mn. — ut, un chemin très-battu, très-fréquenté, m.*
 Jártas, *mn. versé, exercé, expérimenté.*
 Jártasság, *fn. expérience; habilité, facilité, f., savoir-faire, m.*
 Jártatni, *cs. conduire par la lisière (un enfant); promener qn.*
 Jártató, *fn. lisière, f.*
 Járulék, *fn. accessoire, m.*
 Járulni, *k. (hoz, hez), s'approcher de...; survenir; se joindre, s'ajouter (à cela); s'y joindre; accéder.*
 Járulnok, *fn. surnuméraire (dans un bureau), m.*
 Járvány, *fn. épidémie, f.*
 Járványos, *mn. épidémique.*
 Jászol, *fn. mangeoire, f.*
 Jászolrás, *fn. râtelier, m.*
 Jászolrágó, *fn. cheval qui a le tic, tiqueur, m.*
 Jászpis, *fn. jaspé, m.*
 Játék, *fn. jeu, m.*
 Játékdűh, *fn. sureur, manie du jeu, f.*
 Játékos, *fn. joueur, m.* [le jeu, m.]
 Játékpénz, *fn. argent de jeu ou pour*
 Játékszer, *fn. joujou; enfantillage, m.*
 Játékszín, *fn. théâtre, m.; — i, mn. théâtral.*

éktárs, *fn. compagnon de jeu, partenaire, m.*
 szadozni (ik), *k. jouer.*
 szani (ik), *k. és cs. jouer; toucher du piano; exécuter un morceau (sur un instrument).*
 szás, *fn. jeu, m.* [jouant.
 szí, *mn. — szian, ih. qui joue, en*
 szó, *mn. qui joue; —, fn. joueur, m.*
 szodosni (ik), *k. jouer.*
 szószín, *fn. éclat chatoyant, m., re-*
lets variés, m. pl.
 szószínt, *mn. chatoyant; miroitant;*
hangeant.
 szótárs, *fn. compagnon de jeu, m.*
 szva, *ih. en jouant.*
 szalmas, *fn. bénéficié, prébendé,*
 —, *mn. avantageux, profitable.*
 szalmazás, *fn. dotation, f.*
 szalmazni, *cs. doter.* [f.
 szalom, *fn. bénéfice, m., prébende,*
 szak, *fn. t. biens, m. pl.*
 szalás, *Javalat, fn. approbation; pro-*
position, motion, f.
 szalni, *cs. approuver; faire une*
notion, une proposition; conseiller,
recommander.
 szaslás, *fn. conseil, m.*
 szaslat, *fn. proposition, motion, f.*
 szasolni, *cs. conseiller; faire une*
notion. [parer.
 szítani, *cs. améliorer; corriger; ré-*
titani, fn. amélioration, correction;
réformation, f., amendement, f.
 szíték, *fn. correction des épreuves, f.*
 szítékív, *fn. épreuve, f.*
 szítgatni, *cs. l. Javítani.*
 szor, *fn. érable; élan, m.*
 szorfa, *fn. érable, m.*
 szorszarvas, *fn. élan, m.*
 szos, *fn. charlatan, m.*
 szolás, *fn. charlatanerie, f.*
 szosolni, *k. faire le charlatan.*
 szulás, *fn. amélioration, f., rétablisse-*
ment (ex. de la santé), m.; conversion
(ex. d'un pécheur), f.
 szulni, *k. se corriger, devenir meil-*
leur, s'amender; se porter mieux, se
rétablir (se dit d'un malade).
 szmin, *fn. jasmin, m.*
 sz, *fn. glace, f.; grêle, f.; — esik, il*
grêle, il tombe de la grêle.
 szcsap, *fn. chandelle de glace, f.*
 szcsapás, *fn. dommage causé par la*
grêle, m.
 szgdara, *l. grélon, m.*

Jégdarab, *fn. glaçon, m.*
 Jegecz, *fn. cristal, m.*
 Jegecsedés, *fn. cristallisation, f.*
 Jegecsedni, — esedni (ik), *k. cristal-*
liser.
 Jegecsestent, *cs. faire cristalliser.*
 Jegeczisme, *fn. cristallonomie, f.*
 Jegedés, *fn. cristallisation, f.*
 Jegedni, *k. cristalliser; se glacer.*
 Jegély, *fn. alcyon, m.*
 Jegenye, *fn. peuplier, m.; — fa, fn.*
peuplier, m.
 Jeges, *mn. de glace, glacial, glacé.*
 Jegesedni (ik), *k. se glacer.*
 Jegesíteni, *cs. convertir en glace.*
 Jégész, *fn. temps de grêle, m., tem-*
pête, f. ou orage accompagné (e)
de grêle, m.
 Jegestenger, *fn. mer glaciale, f.*
 Jegesülni, *k. se glacer.*
 Jegeszteti, *cs. convertir en glace;*
faire cristalliser.
 Jéghegy, *fn. montagne de glace, f.,*
glacier, m. [glace.
 Jéghideg, *mn. froid comme de la*
 Jégkár, *fn. l. Jégcsapás.*
 Jégmedve, *fn. ours blanc, m.*
 Jégnyílás, *fn. gelivure, f.*
 Jégpince, *fn. glacière, f.*
 Jégszakadás, *fn. débâcle, f., débâcle-*
ment, m. [m.
 Jégzem, *fn. grain de grêle, grélon,*
 Jégzivő, *mn. glacé.*
 Jégtenger, *fn. mer glaciale, f.* [m.
 Jégtorlás, Jégtorlat, *fn. banc de glace,*
 Jégtörés, *fn. brise-glace, m.*
 Jégverem, *fn. glacière, f.*
 Jegy, *fn. signe, m., marque, f.; billet;*
présent de fiançailles; présent de
noce, m.; état de fiancés, m.
 Jegyájdék, *fn. présent de noce, m.*
 Jegybenjáró, *mn. fiancé.*
 Jegyes, *mn. signé, marqué; —, fn.*
fiancé (e), m. et f.
 Jegyetlen, *mn. qui n'est pas marqué.*
 Jegyezni, *cs. marquer, signer.*
 Jegygyűrű, *fn. anneau nuptial, m.*
 Jegypénz, *fn. présent de noce, m.*
 Jegyruha, *fn. habil de noce ou nuptial,*
m., robe nuptiale, f.
 Jegyrtővas, *fn. ser rouge, m.*
 Jegytelen, *mn. qui n'est pas marqué.*
 Jegyváltás, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Jegyzék, *fn. note, remarque; liste, f.;*
régle, m.; catalogue, m.; spécification
f.; tarif, m.

Jegyzemények, fn. t. annotations, f. pl.
 Jegyzés, fn. action de marquer; note, remarque, f.

Jegyzet, fn. note, remarque, f.

Jegyzetjel, fn. signature, f.

Jegyző, fn. notaire, greffier, m.

Jegyzőkönyv, fn. registre; procès-verbal, m.

Jegyzőség, fn. notariat, m.

Jégzaj, fn. glace mouvant, f.

Jégzátó, fn. banc de glace, m.

Jégzuzó, fn. brise-glace, m.

Jel, fn. signe, signal, m., marque, f.; symptôme, m.

Jeladás, fn. signal, m.

Jelbeszéd, fn. langage mimique, langage par signes, m.; pantomime, f.

Jelelni, cs. marquer, signer.

Jelelő, fn. marqueur, m.

Jelölőkaró, fn. piquet, jalon, m.

Jelölt, fn. candidat, m.; —, mn. marqué.

Jelen, mn. présent; actuel; —, fn. temps actuel, présent, m.; — ben, ih. à présent.

Jelenés, fn. apparition, comparution, f.; phénomène, m., vision, f.; fantôme, m.; scène, f.

Jelenet, fn. phénomène, m.; scène, f.

Jelengetni, cs. annoncer successive-ment; —, vh. se manifester; se révéler.

Jelenidő, fn. (temps) présent, m.

Jelenkezni (ik), k. se manifester.

Jelenkor, fn. époque actuelle, f.

Jelenleg, ih. à présent; —i, mn. actuel, présent.

Jelenlét, fn. présence, f.

Jelenlévő, mn. présent, actuel; existant.

Jelen nem levő, mn. absent.

Jelennen, ih. à présent.

Jelenni (ik), k. paraître, apparaître.

Jelenség, fn. indice; présage, augure; symptôme; phénomène, m. [f.]

Jelenték, fn. signification; importance,

Jelentékeny, mn. significatif, important, considérable; —ség, fn. importance, f.

Jelentéktelen, mn. insignifiant, de nulle importance.

Jelenténi, cs. annoncer; rapporter; indiquer; signifier.

Jelentés, fn. annonce; déclaration, f.; rapport, m.; relation, f.; signification, f., sens (d'un mot), m. [f.]

Jelentéstétel, fn. rapport, m., relation,

Jelentetien, mn. —lentül, ih. sans avoir été annoncé, sans se faire annoncer.

Jelentgetni, cs. annoncer successive-

Jelentkezni (ik), k. s'annoncer.

Jelentő, fn. indicateur, rapporteur, m.; —, mn. indicatif; qui annonce; significatif; signifiant; important, considérable.

Jelentőmód, fn. indicatif, m.

Jelentős, mn. important, considérable.

Jelentőség, fn. importance, conséquence, f.

Jelenváló, mn. présent; assistant.

Jelenválóság, fn. présence, f.

Jeles, mn. insigne; excellent; éminent.

Jelesen, ih. préférentiellement; particulièrement, principalement.

Jelesség, fn. excellence, f.

Jelesül, ih. l. Jelesen.

Jelfejtés, fn. interprétation des signes; astrologie, f.

Jelfejtő, fn. interprète des signes; augure, devin, m.

Jelige, fn. devise, f.

Jelirás, fn. hiéroglyphe, m.

Jelkép, fn. symbole, emblème, m.; allégorie, f.

Jelképes, mn. symbolique, emblématique; allégorique.

Jelképíleg, ih. par allégorie.

Jelleg, fn. empreinte, f., coin, m., marque, f., caractère, m.

Jellem, fn. caractère, m.

Jellemes, mn. caractéristique.

Jellemezni, cs. caractériser.

Jellemraja, fn. description du caractère; caractéristique, f.

Jellemtelen, mn. qui manque de caractère, sans caractère.

Jellemvonás, fn. trait de caractère, m.

Jellemzet, fn. caractéristique, f.

Jellemzetes, mn. caractéristique.

Jellemző, mn. caractéristique.

Jelmez, fn. costume, m.; —es, mn. costumé; —ni, cs. costumer.

Jelmondat, fn. devise, f.

Jelnév, fn. raison; mot d'ordre, m.

Jelzavó, fn. mot de ralliement; mot d'ordre, m.

Jeltűz, fn. janal, m. [m.]

Jelv, fn. marque, f.; indice; caractère,

Jelvény, fn. symbole, m.

Jelvények, fn. t. insignes, m. pl., décorations, f. pl., symboles, m. pl.

Jelves, mn. symbolique.

vilég, *ih. symboliquement.*
 zenl, *ca. noter, marquer.*
 zés, *fn. signal, m.*
 zet, *fn. signature, f.*
 r l venez!
 rceze, *fn. femelle (de diverses espèces d'oiseaux); poulette, f.*
 rke, *fn. agneau femelle, m.*
 zus, *tn. Jésus, m.*
 , *mn. bon; —, fn. bien, m.*
 akarát, *fn. bienveillance, f.*
 akaratu, *mn. bienveillant; affectueux.*
 akaró, *mn. bienveillant; —, fn. patron, protecteur, m.*
 bb, *mn. meilleur; droit.*
 bbacska, *mn. un peu meilleur.*
 bbacsán, *ih. un peu mieux.*
 bbádán, *fn. pour la plupart.*
 bbágy, *fn. sujet; vassal; colon, m.*
 bbágyaság, *fn. les colons, m. pl.*
 bbán, *ih. mieux; plus; plus fortement.*
 bbára, *ih. pour la plupart.*
 bbfélé, *ih. à droite; sur la droite.*
 bbféle, *mn. d'une meilleure qualité.*
 bbfélül, *Jobbfélül, ih. à droite, sur la droite.*
 bbik, *mn. meilleur.*
 bbítás, *fn. amélioration, correction, réparation, f.; amendement, m.*
 bbítgatni, *ca. améliorer successivement.*
 bbítmány, *fn. amendement, m.*
 bbítai, *ca. rendre meilleur, améliorer (ex. les mœurs), amender, améliorer (ex. un terrain); réparer; rajuster (ex. un habit).*
 bbkéz, *fn. main droite, f.*
 bbra, *ih. à droite.*
 bbról, *ih. du côté droit.*
 bbulás, *fn. amélioration; conversion (ex. d'un pécheur), f.; rétablissement (ex. de la santé), m.*
 bbulni, *k. devenir meilleur; s'améliorer, s'amender, se corriger; se porter mieux (se dit d'un malade); se radoucir (du temps).*
 cska, *mn. passable; — kán, ih. passablement.*
 ierkölciú, *mn. qui a des bonnes mœurs, décent; vertueux.*
 iérzelmiú, *mn. bien intentionné; loyal; — ság, fn. loyauté, f.*
 ifajta, *mn. de bonne espèce.*
 iféle, *mn. de bonne qualité.*

Jóformán, *ih. passablement.*
 Jog, *fn. droit, titre, m.; raison, f.*
 Jogász, *fn. jurisconsulte, légiste, juriste, m.; étudiant en droit, m.*
 Jogászat, *fn. science du droit ou des lois, jurisprudence, f.*
 Jogezim, *fn. titre, m.*
 Jogos, *mn. conforme au droit, légitime; — an, ih. légitimement.*
 Jogosítai, *ca. autoriser.*
 Jogosítatlan, *mn. qui n'est pas autorisé à qc., incompetent.*
 Jogosított, *mn. autorisé, ayant droit.*
 Jogosság, *fn. légitimité, f.*
 Jogosult, *mn. autorisé; — ság, fn. autorisation, f.; droit, pouvoir, m.*
 Jogzerű, *mn. légitime; — leg, ih. légitimement; — ság, fn. légitimité, f.*
 Jогtalan, *mn. illégitime; — ság, fn. illégitimité, f.; — ul, ih. illégalement, f.*
 Jогtan, *fn. traité de jurisprudence, m.*
 Jогtanár, *fn. professeur en droit, m.*
 Jогtanuló, *fn. étudiant en droit, m.*
 Jогtudomány, *fn. jurisprudence, f.*
 Jогtudor, *fn. docteur de la loi, m.*
 Jогtudós, *fn. jurisconsulte; juriste, m.*
 Jóhírű, *mn. de bonne réputation.*
 Jóhiszemű, *mn. de bonne foi.*
 Jóhiszeműség, *fn. bonne foi, f.*
 Jóillatu, *mn. d'une odeur agréable.*
 Jóindulatu, *mn. bienveillant, affectueux.*
 Jóízlelű, Jóízleltű, *mn. de bon goût.*
 Jóízű, *mn. savoureux, sapide.*
 Jóízűen, *ih. savoureusement.*
 Jókedvű, *mn. de bonne humeur.*
 Jókedvűség, *fn. gaieté, hilarité, f.*
 Jókor, *ih. à temps, en temps opportun; au moment voulu; à propos.*
 Jókora, *mn. assez grand.*
 Jókori, *mn. de bon ne heure.*
 Jókorra, *ih. à temps.*
 Jól, *ih. bien; correctement; justement, juste; comme il faut.*
 Jóléltű, *mn. consciencieux; de bonne foi; de conscience.*
 Jóléltűen, — küleg, *ih. consciencieusement; de bonne foi.*
 Jóléltűség, *fn. bonne foi, f.*
 Jólét, *fn. salut, bien, bien-être, m., prospérité, f.*
 Jólakás, *fn. rassasiement, m.*
 Jólakni (ik), *k. satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.*
 Jólakott, *mn. rassasié; — ság, fn. rassasiement, m.; satiété, f.*

Jóllehet, *kaz. quoyque, bien que.* [f.]
 Jóllet, *fn. santé, f., bien-être, m., aise,*
 Jónemű, *mn. de bonne qualité.*
 Jóny, *fn. bon, m.*
 Jóravaló, *mn. honnête, brave.*
 Jöreményű, *mn. qui donne ou sur quoi l'on fonde de grandes espérances.*
 Jós, *fn. devin; prophète; diseur de bonne aventure, m.; —, mn. prophétique.*
 Jóság, *fn. bonté, f.*
 Jóságos, *mn. rempli de bonté.*
 Jóságosság, *fn. bonté, f.*
 Jósda, Jóshely, *fn. oracle, m.*
 Jóslán, *fn. divination; prophétie, f.*
 Jóslat, *fn. prophétie, prédiction, f.*
 Jósló, *fn. devin; prophète, m.*
 Jósolmány, *fn. prediction, prophétie, f.*
 Jósolni, *cs. deviner; prédire; présager; prophétiser.*
 Jósvessző, *fn. baguette divinatoire, f.*
 Jószág, *fn. bien, m., propriété; possession, fortune (immobilière); fekvő —, biens-fonds, m. pl., terre; ferme, f.*
 Jószágbirtokos, *fn. propriétaire d'une terre, m.*
 Jószagu, *mn. d'une odeur agréable.*
 Jószántából, *ih. volontairement, de bon gré.*
 Jószerivel, *ih. à l'amiable.*
 Jóserű, *mn. de bonne qualité.*
 Jósivű, *mn. bon; charitable.*
 Jószivűség, *fn. bonté; bonhomie, f.*
 Jótállani, *k. se constituer garant, donner caution, répondre pour qn.; garantir la vérité ou le succès de qc.*
 Jótállás, *fn. garantie, f.*
 Jótálló, *fn. garant, m.*
 Jótékony, *mn. bienfaisant, charitable; salulaire.* [f.]
 Jótékonyág, *fn. bienfaisance; charité,*
 Jótérszetű, *mn. d'un bon naturel.*
 Jótermetű, *mn. bien-fait.*
 Jótét, Jótétel, Jótétemeny, Jótett, *fn. bonne action, bonne œuvre, f., bien-fait, m.*
 Jótevő, *mn. bienfaisant, charitable; salulaire; —, fn. bienfaiteur, m.*
 Jótevőség, *fn. bienfaisance; charité, f.*
 Jóthivő, *fn. optimiste, m.*
 Jóváhagyás, *fn. approbation, f.*
 Jóváhagyni, *cs. approuver.*
 Jóval, *ih. beaucoup; — nagyobb, beaucoup plus grand.*
 Jóviséletű, *mn. de bonne conduite.*

Jóvalta, *fn. bonté, f.*
 Józán, *mn. sobre; qui n'est pas ivre; qui a la tête à lui, dégrisé; sensé.*
 Józánész, *fn. bon sens, m.*
 Józánítani, *cs. dégriser; mettre, amener qn. à la raison.*
 Józánodni (ik), *k. se dégriser.*
 Józanol, *ih. l. Jozanol.*
 Józanság, *fn. sobriété, f., bon sens, m.*
 Józanol, *ih. sobrement; sensément; raisonnablement.*
 Józanolni, l. Józánodni.
 Jődögélni, *k. venir, arriver successivement; aller et revenir.*
 Jőni, *k. venir, arriver; haza —, rentrer à la maison; méregbe —, entrer en colère; sokba —, coûter cher.*
 Jőnni, l. Jőni.
 Jőszte! *viens!*
 Jőtment, *fn. aventurier, vagabond, m.*
 Jővedék, *fn. contributions, taxes, prestations, f. pl.*
 Jővedelem, *fn. revenu, m., rentes, f. pl., rentrée, f.*
 Jővedelmes, *mn. profitable.*
 Jővedelmetlen, *mn. qui n'est pas profitable.*
 Jővedelmesni, *cs. rapporter, produire.*
 Jővedelmeső, *mn. profitable; d'un bon rapport.* [avenir, m.]
 Jővendő, *mn. futur, à venir; —, fn.*
 Jővendőben, *ih. à l'avenir, désormais; dorénavant.*
 Jővendőlés, *fn. divination, prédiction, prophétie, f.*
 Jővendőlni, *cs. deviner; prédire, présager, prophétiser.*
 Jővendőlö, *mn. prophétique; —, fn. diseur de bonne aventure; devin; prophète, m.* [m.]
 Jővendőség, *fn. postérité, f.; avenir,*
 Jővés, *fn. venue, arrivée, f.*
 Jővés-menés, *fn. l'aller et le venir.*
 Jövet, *fn. venir; retour, m.*
 Jövet, *ih. en venant; en retournant.*
 Jövetel, *fn. arrivée, venue, f.; avènement (du Messie), m.* [m.]
 Jővévény, *fn. nouveau venu; étranger,*
 Jővő, *mn. qui vient; à venir, futur.*
 Jővő-menő, *fn. les allants et les venants, m. pl.*
 Jővőség, *fn. postérité, f.*
 Juh, *fn. mouton, m., brebis, f.*
 Juhakol, *fn. étable à moutons, bergerie, f., bercail, m.*
 Juhar, *fn. érable, m.*

Juhász, *fn. berger, m.* [*m.*
 Juhászbojtár, *fn. jeune pâtre ou berger,*
 Juhászbunda, *fn. fourrure de peau de*
mouton, f.
 Juhászgazda, *fn. maître berger, m.*
 Juhászkodni (*ik*), *k. servir comme*
berger. [*se calmer.*
 Juhászkodni (*ik*), *k. s'adoucir, s'apaiser,*
 Juhbárány, *fn. agneau femelle, m.*
 Juhfejőte, *fn. bergerie, f.*
 Juhnyáj, *fn. troupeau de moutons ou*
de brebis, m.
 Juhnyírás, *fn. tonte, f.*
 Juhnyíróolló, *fn. forces, f. pl.*
 Juhrekesz, *fn. parc de moutons, m.*
 Juhrajt, *fn. fromage de lait de brebis, m.*
 Juhszám, *fn. total des moutons, m.*
 Juhanya, *fn. bergerie, f.*
 Juhartás, *fn. entretien des moutons*
ou des brebis, m.
 Juhtej, *fn. lait de brebis, m.*
 Juhnyéztés, *fn. éducation des mou-*
tons, f.
 Juhvaj, *fn. beurre de lait de brebis, m.*
 Juhj! ouf!
 Julius, *fn. juillet, m.*
 Junius, *fn. juin, m.*
 us, *fn. l. Jog.*
 Jutalék, *fn. part; quote-part; quotité,*
f., contingent, m.

Jutalmas, *mn. d'un prix raisonnable*
ou modéré; avantageux.
 Jutalmatlan, *mn. — ul, ih. sans ré-*
compense.
 Jutalmazás, *fn. récompense, rémuné-*
ration, f.
 Jutalmazatlan, *mn. — ul, ih. sans ré-*
compense. [*néer.*
 Jutalmazni, *cs. récompenser, rému-*
 Jutalom, *fn. récompense, f., prix, m.*
 Jutalomdíj, *fn. prix, m.*
 Jutalomfelelet, *fn. pièce qui a remporté*
le prix, f.
 Jutalomjáték, *fn. bénéfice de représen-*
tation, m.
 Jutalomkérdés, *fn. question proposée*
pour le prix, f. [*f.*
 Jutalomosztás, *fn. distribution des prix,*
 Jutányos, *m. l. Jutalmas.*
 Jutni, *k. arriver, parvenir (à qq. en-*
droit ou à qq. but); atteindre (ex. le
but); nem jut eszembe, je ne trouve
pas le mot, il ne me revient pas à
l'esprit; tomber en partage; avoir,
recevoir; obtenir sa part; échoir
à qn.
 Juttatni, *cs. faire parvenir qc. à qn.;*
faire part de qc. à qn.; eszébe —,
faire souvenir qn. de qc.; rappeler
qc. à qn.

K.

Kába, *mn. imbécile, stupide.*
 Kábaság, *fn. imbécillité, stupidité, f.*
 Kábat, *fn. redingote, f.; surtout, m.*
 Kábitás, *fn. étourdissement, m., stupé-*
faction, f.
 Kábitni, *cs. étourdir, stupefier; éblouir*
qn.; séduire. [*peur, f.*
 Kábulás, *fn. étourdissement, m., stu-*
 Kábulni, *k. être étourdi.*
 Kábultság, *fn. étourdissement, m.,*
stupéfaction, f.
 Kaca, *fn. branche, main (de vigne),*
 Kacsa, *fn. canard, m.*
 Kacsani, *cs. chasser aux canards*
aux pages.
 Kász, *fn. canard, m.*
 Kászgatni, *k. faire les yeux; jeter*
des millades; regarder amoureuse-
ment; cliquer.

Kacsintani, *k. cligner l'œil; regarder*
amoureusement.
 Kacskaingó, *fn. crochet; ornement,*
m.; — s, mn. qui à la forme d'une
recherche affectée; — zni, cs. faire
des crochets; faire des ornements
de mauvais goût.
 Kacsó, *fn. main; menotte; palle, f.*
 Kácsogni, *k. barboter.*
 Kacsos, *mn. branchu.*
 Kaczagány, *fn. peau de tigre ou de*
léopard, f.
 Kaczagás, *fn. rires prolongés, m. pl.,*
grands éclats de rire, m. pl.
 Kaczagni, *k. és cs. éclater de rire; rire*
à gorge déployée.
 Kaczaj, *fn. rire, ris, m.; — ütni, rire*
aux éclats.
 Kaczér, *mn. coquet, minaudier.*
 Kaczérkodni (*ik*), *k. coqueter.*

Kaczérság, *fn. coquetterie, f.*
 Kád, *fn. cuve, f.; fürdő —, baignoire, f.*
 Kádár, *fn. tonnelier, m.*
 Kádárfa, *fn. mairain, merrain, m.*
 Ká'árság, *fn. métier de tonnelier, m., tonnellerie, f.*
 Kaffogatni, Kaffogni, *k. clamer des dents; parler de grosses dents à qn.*
 Kagyoló, *fn. mollusque testacé, coquillage, m.; coquille, conque, f.*
 Kagyólómű, *fn. coquillage, m.*
 Kagyólóteknő, *fn. coquille, conque, f.*
 Kaján, *mn. envieux, jaloux; rancuneux.*
 Kajánkodni (ik), *k. chercher à nuire secrètement.*
 Kajánság, *fn. envie, jalousie rancuneuse, f.*
 Kajánul, *ih. avec ou par envie.*
 Kajdacs, *fn. perroquet, m.*
 Kajdálni, *k. crier.*
 Kajdászat, *fn. cri, m., clameur, f.*
 Kajfos, *mn. arrogant.*
 Kajla, *mn. d. cornes recourbées.*
 Kajsa, *mn. l. Kajla.*
 Kajszi, *mn. — baraczk, fn. abricot, m.*
 Káka, *fn. jone, m.*
 Kakálni, *k. faire caca.*
 Kakas, *fn. coq, m.; — harez, fn. combat de coqs, m.*
 Kakaska, *fn. petit coq, cochet, m.*
 Kakassarkantyú, *fn. éperon ou ergot de coq, m.*
 Kakasszó, *fn. chant du coq, m.*
 Kakastaréj, *fn. crête de coq, f.*
 Kakastűlő, *fn. tirant; juchoir, perchoir, m.*
 Kakasviadal, *fn. combat de coqs, m.*
 Kakasvitorla, *fn. girouette, f.*
 Kákogni, *k. croasser.*
 Kákombák, *fn. griffonage, m.*
 Kákombákom, *fn. bouffonnerie, f.; griffonnage, m.*
 Kakuk, *fn. coucou, m.*
 Kakukfű, *fn. serpolet, m.; kerti kakukfű, thym, m.* [f.
 Kakukvirág, *fn. cardamine des prés,*
 Kalabálni, *cs. écorcher une langue.*
 Kalács, *fn. pain au lait, pain mollet; gâteaux, m.*
 Kaláctészta, *fn. pâte de gâteau, m.*
 Kalamáris, *fn. encrier, m.*
 Kalamász, *fn. graisse à graisser les roues, f., vieux-oing, m.*
 Kalán, *l. Kanál.*
 Kaland, *fn. aventure, f.*

Kalandor, *fn. aventurier, m.*
 Kalandori, *mn. aventureux.*
 Kalandorkodni (ik), *k. chercher les aventures, courir les aventures.*
 Kalandos, *mn. aventureux.*
 Kalandoskodni, *l. Kalandorkodni.*
 Kalandosság, *fn. singularité, extravagance, bizarrerie, f.*
 Kalandozni (ik), *k. errer, vaguer; parcourir en aventurier.*
 Kalangya, *fn. reillotte, f.*
 Kalap, *fn. chapeau, m.*
 Kalapács, *fn. marteau, m.*
 Kalapácsolni, *cs. battre à coups de marteau; marteler.*
 Kalapácsütés, *fn. coup de marteau, m.*
 Kalapálni, *l. Kalapácsolni.*
 Kalapos, *fn. chapelier, m.*
 Kalapszorító, *fn. ruban de chapeau, m.*
 Kalaráb, *fn. chou-rave, chou de Siam, m.*
 Kalász, *fn. épi, m.*
 Kalászat, *fn. glanage, m.*
 Kalászfaj, *fn. épi, m.*
 Kalászkoszorú, *fn. guirlande d'épis, f.*
 Kalászkodni (ik), *k. monter en épi.*
 Kalászolni, *cs. glaner.*
 Kalászos, *mn. épié.*
 Kalászosodni (ik), *k. monter en épi.*
 Kalászszálla, *fn. barbe des épis; chenevotte, f.*
 Kalászszedés, *fn. glanage, m.*
 Kalászszedő, *fn. glaneur, m.*
 Kalauz, *fn. guide, conducteur; pilote, lamineur, m.*
 Kalauzkodni (ik), *k. servir comme guide etc.*
 Kalauzság, *fn. pilotage, m.* [m.
 Kalendárium, *fn. almanach, calendrier,*
 Kaliba, *fn. cabane; chaumière, f.*
 Kalimpázni, *k. balancer les pieds.*
 Kalit, Kalitka, *fn. cage, f.*
 Kallani, *cs. fouler.*
 Kallantyú, *fn. tourniquet, m.*
 Kallás, *fn. foulure, f., foulage, m.*
 Kallatlan, *mn. qui n'est pas foulé.*
 Kalló, *fn. moulin à fouler, m., foulerie, f.; foulon, m.*
 Kalló föld, *fn. terre à foulon, f.*
 Kallós, *fn. foulon, m.*
 Kalmár, *fn. marchand, commerçant, m.*
 Kalmárbajó, *fn. vaisseau marchand, m.*
 Kalmárház, *fn. maison de commerce, f.*
 Kalmári, *mn. marchand, mercantile.*
 Kalmárkodni (ik), *k. tenir un magasin, une boutique.*

Kalmárlegény, fn. *commis, m.*
 Kalmárság, fn. *classe commerçante, f.; commerce, m.*
 Kálmos, fn. *acore, m.*
 Kaloda, fn. *billot, m.; — dába zárni, garrotter qn.*
 Kalodázni, cs. *garrotter.*
 Kalóz, fn. *flibustier; pirate, corsaire, capre; écumeur de mer, forban, m.*
 Kalózhajó, fn. *vaisseau armé en course, corsaire, capre, m.*
 Kalózkodás, fn. *piraterie; course (de corsaire), f.*
 Kalózkodni (ik), k. *faire la course.*
 Kalózlás, fn. *course, f.*
 Kálpag, fn. *bonnet fourré, m.*
 Kályha, fn. *poêle, m.*
 Kályhacszerép, fn. *carreau, m.*
 Kályhalyuk, fn. *bouche du poêle, f.*
 Kályharács, fn. *garde-feu, m.*
 Kályhaszáj, l. *Kályhalyuk.*
 Kalyiba, l. *Kaliba.*
 Kamara, fn. *chambre, f.; garde-manger, m.; trésor, m., administration du trésor, f.*
 Kamarai, mn. *caméral.*
 Kamarás, fn. *chambellan, m.*
 Kamaratiszt, fn. *officier de la chambre (des domaines des finances), m.*
 Kamassz, fn. *lourdaut, rustre, m.; —, mn. rustre, grossier.*
 Kamat, fn. *intérêt, m., rente, f.*
 Kamatláb, fn. *taux; denier, m.*
 Kamatolni, k. *rapporter des intérêts.*
 Kamatos, mn. *qui rapporte des intérêts, à intérêt.*
 Kamatosni, l. *Kamatolni.*
 Kamatszelyvény, fn. *coupon d'intérêt, m.*
 Kámför, fn. *camphre, m.*
 Kámförös, mn. *camphré.*
 Kámförözni, cs. *camphrer.*
 Kámförseesz, fn. *alcool camphré, m., eau-de-vie camphrée, f.*
 Kamogni, k. *troller.*
 Kámpó, fn. *eroc, crochet, hameçon, m.*
 Kámpós, mn. *crochu; en forme de roc etc.; recourbé à la manière d'un crochet.*
 Káma, fn. l. *Kamara.*
 Kámuka, fn. *camelot, m.*
 Káva, l. *Káva.*
 Kávsa, fn. *capuchon, capuce, m.; — zás barát, fn. capucin, m.*
 Ká, fn. *mâle (des diverses espèces d'oiseaux), m.*
 Kál, fn. *cuillère, f.*

Kanalasgém, fn. *souchet, m.; spatule, f.*
 Kanáldad, mn. *en forme de cuillère.*
 Kanálfej, fn. *cuilleron, m.*
 Kanáltartó, fn. *passe-cuiller, m.*
 Kanári madár, fn. *serin de Canarie, canari, m.*
 Kanász, fn. *porcher, m.*
 Kanavász, fn. *canevas, m.*
 Kancsal, mn. *louche.*
 Kancsaltni, k. *converger (se dit des deux yeux); loucher; être atteint de strabisme.*
 Kancsalság, fn. *convergence des globes oculaires, f., strabisme, m.*
 Kancsó, fn. *cruche de vin, f.*
 Kancsuka, fn. *knout, m.*
 Kancsukázni, cs. *donner le knout.*
 Kancza, fn. *cavale, jument, f., cheval femelle, m.*
 Kanczacsikó, fn. *poulin femelle, m., pouliche, f.*
 Kanczaöszvér, fn. *mule, f.*
 Kanczaszamár, fn. *dnesse, bourrique, f.*
 Kandalló, fn. *cheminée, f.*
 Kandi, mn. *curieux.*
 Kandicsálni, Kandikálni, k. *regarder.*
 Kandiság, fn. *avidité de voir, f.*
 Kandiszekrény, fn. *chambre obscure portative, optique, f.*
 Kandisznó, fn. *sanglier, m.*
 Kandur, fn. *chat (mâle), matou, m.*
 Kaneb, fn. *chien mâle, m.*
 Kanikula, fn. *canicule, f.*
 Kankalék, fn. *bascule (d'un puits), f.*
 Kankarik, l. *Kankalék.*
 Kankó, fn. *gonorrhée, chaude-pisse, f.*
 Kankus, fn. *moine bourru, m.*
 Konkutya, fn. *chien mâle, m.*
 Kanmacska, l. *Kandur.*
 Kanna, fn. *pot, m., boire, f.*
 Kannagyártó, fn. *potier d'étain, m.*
 Kaunamosó, fn. *prêle, f.*
 Kanócz, fn. *mèche, f.*
 Kanóczbot, fn. *boute-feu, m.*
 Kanonok, fn. *chanoine, m.*
 Kanonokság, fn. *canonical, m.*
 Kanót, l. *Kanócz.*
 Kanpulyka, fn. *cog d'Inde, dindon, m.*
 Kanta, fn. *cruche, f.*
 Kantár, fn. *bride, f.*
 Kantározni, cs. *mettre la bride à un cheval; brider.*
 Kantárszár, fn. *rènes, f. pl.*
 Kantárszűj, fn. *rènes, f. pl.*
 Kántor, fn. *chantre, précenteur, m.; quatre-temps, m. pl.*

Kántorbőjt, *fn. jeûne des quatre-temps, m.*
 Kánya, *fn. milan, m.*
 Kanyargatni, *cs. tourner en rond, en cercle.*
 Kanyargató, *fn. disque, m.*
 Kanyargó, *mn. sinueux.*
 Kanyarítni, *cs. donner une forme sinueuse à qc.*
 Kanyaró, *fn. vérole, f.*
 Kanyarodás, *fn. sinuosité, f., tournant, détour (ex. d'une rue), m.*
 Kanyarodni (ik), *k. se tourner.*
 Kanyarogni, *k. serpenter.*
 Kanyarulat, *l. Kanyarodás.*
 Kanyarulni, *k. se tourner.*
 Kanyarvas, *fn. branche (d'épée); sous-garde (de fusil), m.*
 Kanyulni, *l. Konyulni.* [f.
 Kapa, *fn. houe, f.; houe, m.; pioche,*
 Kápa, *fn. pommeau de la selle, m.*
 Kapacs, *fn. houe à deux fourchons, f.*
 Kapadohány, *fn. nicotiane rustique, f.*
 Kapálás, *fn. labour (ex. de la vigne), m.*
 Kapálni, *cs. houer (ex. la vigne); serfouir (les plantes, les choux); labourer la terre avec la houe; déchausser (ex. un arbre).*
 Kaparászni, *k. gratter, remuer la terre avec les pieds ou avec les pattes.*
 Kapargatni, *cs. amasser (en grattant, ou avec rapacité).*
 Kaparítni, *cs. attraper, prendre, escamoter.*
 Kaparni, *cs. gratter, remuer la terre avec les pieds ou avec les pattes; fouir, creuser; amasser en grattant; ramasser (ex. de l'argent).*
 Kapás, *fn. laboureur; journalier, m.*
 Kapásbér, *fn. journée, f.*
 Kapaszkodni (ik), *k. grimper, gravir; monter (en s'aidant des mains et des pieds).*
 Kapaszkodó, *fn. chemin escarpé, m.*
 Kapatos, *mn. gris.*
 Kapes, *l. Kapocs.*
 Kapesolás, *fn. jonction; action d'agrafer, f.*
 Kapesolat, *fn. union; jonction, f.*
 Kapesolék, *fn. incluse, f.*
 Kapesolkodni (ik), *k. s'unir.*
 Kapesolmany, *fn. incluse, f.*
 Kapesolni, *cs. joindre ensemble; réunir; annexer, attacher; cramponner; agraser.*
 Kapcsa, *fn. chaussette, f., chausson, m.*

Kapezásokodni (ik), *k. entreprendre.*
 Kapdosni, *k. porter la main de côté d'autre pour saisir qc.*
 Kapható, *mn. à avoir.*
 Kapitány, *fn. capitaine, m.*
 Kapitányság, *fn. charge, f. ou grade de capitaine, m.* [trape
 Kapkodni, *k. chercher à saisir, à*
 Káplán, *fn. chapelain, m.*
 Káplár, *fn. caporal, m.*
 Kapni, *cs. é. k. recevoir, avoir, toucher (de l'argent); recevoir (un coup de feu), être atteint, frappé par un coup de feu; obtenir (la permission); prendre, attraper, gagner (une maladie); trouver, attraper, prendre; saisir.*
 Kapocs, *fn. agrafe, f. petit crochet, m., petite agrafe, f.; crampon, m.*
 Kápolna, *fn. chapelle, f.*
 Kaponya, *l. Koponya.*
 Kapor, *fn. anet fétide, m.*
 Kapós, *mn. recherché; couru.*
 Káposzta, *fn. chou, m.*
 Káposztafej, *fn. pomme de chou, f.*
 Káposztakert, *fn. jardin potager, m.*
 Káposztatorzsa, *fn. caudez, trognon, m.*
 Kappan, *fn. chapon, m.*
 Káprázat, *fn. fantasmagorie, fascination, illusion, fausse apparence, f.*
 Káprázni (ik), *k. briller; étinceler; papilloter; káprázik a szemem, les yeux me papillotent.*
 Káprázolat, *fn. Káprázat.*
 Káprázolni, *cs. aveugler, éblouir; fasciner; tromper.*
 Kápráztatni, *cs. aveugler, éblouir.*
 Kápri, *fn. cèdre, f.*
 Kapros, *mn. préparé d'anet.*
 Kapta, *fn. forme, f.*
 Kaptafa, *fn. forme (de soulier), f.*
 Káptalan, *fn. chapitre, m.*
 Káptalanbéli, *fn. capitulant, capitulaire, m.*
 Kaptár, *fn. ruche, f.*
 Kapu, *fn. porte, f., portail (d'un palais), m., porte cochère (d'une maison), f.; sényes v. magas —, la sublime Porte, la Porte Ottomane.*
 Kapuhálvány, Kapufa, Kapufél, Kapufélfa, *fn. jambage d'une porte, m.*
 Kapukulcs, *fn. clef de porte, f.*
 Kapuőr, *fn. garde de la porte, f.*
 Kapupénz, *fn. droit d'entrée, m.*
 Kapus, *fn. portier; concierge, m.*
 Kapusikátor, *fn. porte-cochère, f.*

Kapusárvy, fn. *ballant, vantail, m.*
 Kapussin, fn. *porte-cochère, f.*
 Kaput, fn. *redingote, f., surtout, capot, m.* [f.
 Kapusárás, fn. *fermeture de la porte,*
 Kapusát, fn. *portail, m.*
 Kapusi, mn. *avide de bien.*
 Kapusiág, fn. *avidité, f.*
 Kar, fn. *bras, m.; état (d'une chose), m.; les états (d'un pays), m. pl.; corps, m.; faculté (ex. de médecine, de droit), f.; cœur, m.*
 Kár, fn. *dommage, détriment, préjudice, tort, m.*
 Karabély, fn. *carabine, f.*
 Karabélyos, fn. *carabinier, m.*
 Karácson, fn. *noël, m.*
 Karácsonéj, fn. *vielle de Noël, f.*
 Karácsoneste, fn. *nuit de Noël, f.*
 Karácsonhava, Karácsonhó, fn. *décembre, m.*
 Karácsonhét, fn. *semaine de Noël, f.*
 Karácsonnap, fn. *jour de Noël, m.*
 Karácson ünnepe, fn. *fête de Noël, f.*
 Karafina, fn. *carafe, f.*
 Karj, fn. *l. Karéj.* [m.
 Karalábi, fn. *chou-rave, chou de Siam,*
 Karám, fn. *l. Karima.*
 Karán, fn. *cabane, f.*
 Árász, fn. *carassin, m.*
 Karát, fn. *carat, m.*
 Karatlan, mn. *sans perte; indemnisé; indemne.*
 Karatlanítás, fn. *indemnité, f.; dédommagement, m.* [niser.
 Karatlanítani, cs. *dédommager, indemniser.*
 Karattyolni, k. *bavarder, caqueter.*
 Karátyni, k. *crier, crételeur (se dit des poules).*
 Karaván, fn. *caravane, f.*
 Karboncs, fn. *bracelet, m.*
 Karca, mn. *svelte, élancé.*
 Karcsúság, fn. *formes sveltes, f. pl., élégance de la taille, f.*
 Karcs, fn. *érasure, f.; droits du pasteur, pl. m.*
 Karcsogni, k. *griffonner.*
 Karcsolás, fn. *égratignure; érasure; petite incision, scarification; légère entaille, f.; griffonnage, m.*
 Karcsolni, cs. *faire une égratignure à, égratigner; scarifier; griffonner.*
 Karcsú, fn. *pointe, échoppe, f.*
 Kar, fn. *sabre, m., épée, f., glaive, m.*
 Karcsapás, fn. *coup d'épée, m.*
 Karcsászár, fn. *sourbisser, m.*

Kardlaposni, cs. *administrer des coups de plat d'épée.*
 Kardos, mn. *armé d'un sabre; querelleur.*
 Kardoskodás, fn. *dispute animée, f.*
 Kardoskodni (ik), k. *se disputer, se quereller.*
 Kardpenge, fn. *lame d'épée, f.*
 Kardvágás, fn. *coup de sabre, m.*
 Kardvas, fn. *lame d'épée, f.*
 Karéj, fn. *château (de pain); arc circulaire, m.*
 Karéjos, mn. *courbé en arc.*
 Karékesség, fn. *bracelet, m.* [m.
 Karének, fn. *chant en chœur; chœur,*
 Karénekes, Karéneklő, fn. *choriste, m.*
 Karfa, fn. *parapet (d'un pont), m., rampe (d'un escalier); barrière (d'un fossé); balustrade, f., garde-fou; appui (ex. d'une chaise), m.*
 Karfal, fn. *appui de fenêtre; accouder, m., balustrade, f., barre d'appui (d'un escalier), f.*
 Karfelkötő, fn. *écharpe, f., bandage, m.*
 Karfiol, fn. *chou-fleur, m.*
 Karhatalom, fn. *l. Hatalomkar.*
 Kárhozat, fn. *damnation, f.*
 Kárhozatós, mn. *condamnabile; damnable, fort blâmable.*
 Kárhozni (ik), k. *être condamné.*
 Kárhozott, mn. *condamné; damné.*
 Kárhoztatni, cs. *condamner; damner.*
 Karicsáltni, k. *crételer (se dit des poules).*
 Karika, fn. *cercle, rond; disque, m.*
 Karikagyűrű, fn. *anneau, m., bague, f.*
 Karikáni, k. *tourner en cercle.*
 Karikás ostor, fn. *fouet de chasseur, m.*
 Karima, fn. *bord; rebord (d'une table etc.), m., tranche, f., cordon, grènetis (d'une monnaie); tour (d'un puits); limbe (du soleil), m.*
 Karimázni, cs. *faire un bord.*
 Karmantyu, fn. *manchon, m.*
 Karmassin, mn. *eramoisi.*
 Karmelita, fn. *carme, m.*
 Kármentes, mn. *sans perte; indemne.*
 Kármentesítés, fn. *indemnité, f.; dédommagement, m.*
 Kármentesíteni, cs. *dédommager, indemniser.*
 Kármentő, fn. *baquet sous la broche d'un tonneau, m.; lèche-frêle, f.*
 Karmester, fn. *maître de chapelle, de musique, m.*
 Karmolni, cs. *griffer, égratigner.*

Karniol, *fn. cornaline, f.*
 Karó, *fn. pieu, poteau, pilotis; palis; piquet, échelas (ex. d'une vigne), m.*
 Karófej, *fn. couronne du pieu, f.*
 Károgás, *fn. cris rauques (du corbeau). m. pl., croassement, m.*
 Károgni, *k. croasser.*
 Karöltve, *ih. bras dessus, bras dessous.*
 Karoly, *fn. épervier, m.*
 Karom, *fn. griffe, serre, f.*
 Káromkodás, *fn. blasphème, m.*
 Káromkodni (ik), *k. blasphémer.*
 Káromlás, *fn. blasphème, m.*
 Káromolni, *k. blasphémer.*
 Karónya, *fn. caravane, f.*
 Karórépa, *fn. navet, m.*
 Káros, *mn. nuisible, préjudiciable; dommageable.*
 Károsítui, *cs. nuire, faire du tort, causer du dommage à qu.*
 Károsodni (ik), *k. recevoir du dommage; perdre, être en souffrance dans une affaire.*
 Károsulni, *k. l. Károsodni.*
 Karózás, *fn. pilotage, m.*
 Karózat, *fn. pilotage, m., palée, palissade, palanque, f.*
 Karózni, *cs. garnir de pieux, piloter, palisser; échasser (ex. une vigne).*
 Káröröm, *fn. joie maligne, f.*
 Kárörvendő, *mn. qui se réjouit du mal d'autrui; malin; malicieux.*
 Karperecz, *fn. bracelet, m.*
 Kárpit, *fn. rideau, m., toile (du théâtre); tapisserie, f.*
 Kárpitolni, *cs. tapisser.*
 Kárpitos, *fn. tapissier, m.*
 Kárpitozat, *fn. tenture, f.*
 Kárpitozni, *cs. tapisser.*
 Kárpólya, *fn. écharpe, f., bandage, m.*
 Kárpótlás, *fn. réparation du dommage, f., dédommagement, m., indemnité, f.*
 Kárpótlék, *fn. dédommagement, m., indemnité, f.*
 Karszék, *fn. fauteuil, m.*
 Kartács, *fn. cartouche chargée de mitraille, f.*
 Kartalan, *mn. sans bras.*
 Kártalanítás, Kártalanítai, *l. Kártalanítás, Kártalanítai. [m.]*
 Kártám, Kártámasz, *fn. bras de chaise,*
 Kártékony, *mn. nuisible.*
 Kártérítés, *fn. l. Kárpótlás.*
 Kártevő, *mn. nuisible.*
 Kártifol, *fn. chou-fleur, m.*

Kártolni, *cs. carder.*
 Karton, Kárton, *fn. (toile de) coton, m.*
 Kártya, *fn. carte (de jeu), f.; kártyát osztani, donner les cartes; kártyát vetni, tirer les cartes, dire la bonne aventure d'après l'inspection des cartes.*
 Kártyás, *fn. joueur aux cartes, m.*
 Kártyavár, *fn. chûnière, f., château d'Espagne, m.*
 Kártyavető, *fn. tireuse de cartes, f.*
 Kártyázni, *k. jouer aux cartes.*
 Kárvallás, *fn. perte, f.*
 Kárvallott, *mn. qui a fait une perte.*
 Karvaly, *fn. épervier, m.*
 Karvas, *fn. brassard (d'une armure), m.; crin-crin, m.*
 Karvezér, *fn. chorège, choryphée, m.*
 Karvitorla, *fn. voile carrée, grande voile, f.*
 Karzat, *fn. galerie, f.*
 Karzene, *fn. plein-chant, m.*
 Kas, *fn. kocsikas, bannette, f.; méhkas, ruche, f.*
 Kása, *fn. bouillie, f.; gyümölcs-, marmelade, f.*
 Kásahimlő, *fn. pourpre, m.*
 Kásaküteg, *fn. pourpre, m.*
 Kastély, *fn. châtelet, m.*
 Kastélynag, *fn. châteletain, m.*
 Kasza, *fn. faux, f.*
 Kaszab, *fn. sabre, m.*
 Kaszabolás, *fn. massacre, m.*
 Kaszabolni, *cs. massacrer, sabrer.*
 Kaszállás, *fn. fauchage, m.*
 Kaszálni, *cs. faucher. [pré, m.]*
 Kaszálló, *fn. faucheur, m.; prairie, f.*
 Kaszaműves, *fn. taillandier, m.*
 Kaszanyel, *fn. manche de faux, m.*
 Kaszárnya, *fn. caserne, f.*
 Kaszás, *fn. faucheur, m.*
 Kaszásbér, *fn. fauchage, m.*
 Kasznár, *fn. maître des greniers, m.*
 Kaszt, *fn. caste, f.*
 Kasztadió, *fn. noix angleuse, f.*
 Katakolni, *k. faire du bruit.*
 Katáng, *fn. chicorée, f.*
 Katángkóró, *fn. chicorée sauvage, f.*
 Katangolai, *k. se promener (sans être arrêté).*
 Katapila, *fn. homme efféminé; tête-poule; gouverné par sa femme, m.*
 Káté, *fn. catéchisme, m.*
 Katholikus, *fn. catholique.*
 Katlan, *fn. chaudron, m.; cratère (d'un volcan), m.*

Katona, fn. *soldat, militaire, m.*; köz
—, *simple soldier, m.*

Katonaállitás, fn. *recrutement, m.*

Katonaélet, fn. *vie de soldat, vie mili-
taire, f.*

Katonai, mn. *militaire.*

Katonarend, fn. *état militaire, m.*

Katonás, mn. *soldatesque.*

Katonaság, fn. *soldats, m. pl., milice,
armée, f.* [parade, f.]

Katonásdi, fn. *exercice (militaire), m.*

Katonáskodás, fn. *service militaire, m.*

— *vie de soldat, f.* [méc.]

Katonáskodni (ik), k. *servir dans l'ar-*

Katonaszedés, fn. l. Katonaállitás.

Katonaszegődés, fn. *engagement d'un
soldat, m.*

Katonaszokás, fn. *habitudes, mœurs
militaires, f. pl.* [m.]

Katonaszolgálat, fn. *service militaire,*

Katonatanyázás, fn. *cantonnement, m.*

Katonatárs, fn. *frère d'armes, m.*

Katonatiszt, fn. *officier, m.*

Katonatörvény, fn. *loi militaire, f.*

Katonautgy, fn. *affaires militaires, f. pl.*

Kátrány, fn. *goudron, m.*

Kátrányolni, cs. *goudronner.*

Katróc, fn. *cage, f.*

Katulya, fn. *boîte, f.*

Katulyafedél, fn. *couvercle de boîte, m.*

Katus, Katuska, fn. l. Katapilla.

Katyangolni, k. *se promener sans but
arrêté.*

Kátyu, fn. *mare, f.*; *bourbier, m.*

Káva, fn. *balustrade d'un puits, f.,
bord, m.*

Kavarás, fn. *remuage, m.*

Kavarék, fn. *mélange, m.*

Kavargatni, cs. *remuer.*

Kavarni, cs. *remuer.*

Kavarodni (ik), k. *se mêler de qc.*

Kavarogni, k. *tourbillonner.* [line, f.]

Kávás, mn. *borderé*; —szoknya, fn. *crino-*

Kávási, cs. *border*; *garnir*; *fermer.*

Kivé, fn. *café, m.*

Ki éház, fn. *café, m.*

Kivérlő, fn. *moulin à café, m.*

Kivérs, fn. *cafetier, m.*; —, mn. *de café,
à café.*

Kivérsni, k. *prendre du café, m.*

Köves, fn. *gravier, m.*

Kövesolni, cs. *sabler.*

Kövesos, mn. *graveleux.*

Köml, fn. *meule (de soie); tas, m.*

Köml, fn. *chaudière, f.*

Köml, fn. *casoar, m.*

Kebel, fn. *sein, m.*; *poitrine, f.*

Kebelezni, cs. *incorporer.*

Kecs, fn. *charmes, m. pl., grâces, f. pl.,
amabilité, f.* [munt.]

Kecsdús, mn. *plein de charmes*; *char-*

Kecsege, fn. *esturgeon, m.*

Kecsegtetés, fn. *promesse fallacieuse,
f.* [qn.]

Kecsegtetni, cs. *faire espérer qc. à
Kecses, l. Kecsdús.*

Kecske, fn. *chèvre, f.*; —láb, fn. *pied
de chèvre*; *chevalet, m.*

Kecskebak, fn. *bouc, m.*

Kecskebőr, fn. *peau de chèvre, f.,
chevrotin, m.* [f.]

Kecskefaj, fn. *espèce, race de chèvres,*

Kecskefi, fn. *chevreau, cabri, m.*

Kecskefűz, fn. *marabout, m.*

Kecskepásztor, fn. *chevrier, m.*

Kecskerágó, fn. *fusain, m.*

Kecstelen, mn. *sans charmes.*

Kecsteli, mn. l. Kecsdús.

Keczele, fn. *tablier, m.*

Keczmeregni, k. *s'entraîner pénible-
ment.*

Kedd, fn. *mardi, m.*

Kedély, fn. *qualités du cœur, f. pl.,*

[sensibilité de cœur, f., âme, f., senti-
ment, m.] [humeur, f.]

Kedélyállapot, fn. *disposition d'esprit,*

Kedélyes, mn. *bon, doux, suave.*

Kedélyesség, fn. *douceur (des senti-
ments, du caractère), f.*

Kedűlet, fn. *tempérament, m.*

Kedv, fn. *joie, gaîté, f., humeur*; *dis-
position d'esprit, envie, f., goût,
plaisir, m.*

Kedvderítő, mn. *divertissant*; *plai-
sant, égayant.*

Kedvelés, fn. *prédilection, f., goût,
m., passion, f.*

Kedvelni, cs. *aimer, chérir*; *trouver
plaisir à qc.*

Kedvelő, fn. *amant*; *ami*; *amateur, m.*

Kedvelt, mn. *aimé, chéri*; *recherché,
demandé.*

Kedveltetni, cs. *faire aimer.*

Kedveltető, mn. *aimable.*

Kedvencz, fn. *favori, m., favorite, f.*; *enfant chéri ou gâté, m.*

Kedves, mn. *aimé, chéri, agréable,
aimable, charmant*; *favori, favorite.*

Kedves, fn. *amant, m., amante, mai-
tresse*; *inclination, f.*

Kedvesen, ih. *agréablement*; *avec
plaisir.*

Kedveskedés, *fn. complaisance, f.; bon office, service, m.*

Kedveskedni (ik), *k. rendre service à qn.; avoir de la complaisance pour qn.; se rendre agréable à qn.*

Kedveskedő, *mn. obligé, complaisant.*

Kedvesség, *fn. grâces, f. pl., charmes, m. pl.; amabilité, f.*

Kedvetlen, *mn. de mauvaise humeur; chagrin; abattu; mal disposé; morose.*

[courage.

Kedvetlenedni (ik), *k. s'altérer; perdre*

Kedvetlenitni, *cs. indisposer; troubler la sérénité de...; abattre le courage de qn.*

Kedvetlenkedni (ik), *k. se mélancolier.*

Kedvetlenség, *fn. mauvaise humeur, f., chagrin; découragement; désagrément, m.*

Kedvetlenül, *ih. avec humeur, à contre-cœur; désagréablement.*

Kedvezés, *fn. complaisance, f.*

Kedvezet, *fn. faveur, f.*

Kedvezmény, *fn. faveur, grâce, f.*

Kedvezni, *cs. (vkinek), favoriser, avantager qn.; épargner, ménager.*

Kedvező, *mn. favorable, propice.*

Kedvezőleg, *ih. favorablement.*

Kedvhiány, *fn. apathie, indolence, f.*

Kedvmutatás, *fn. démonstration de joie, f.*

Kedvtelés, *fn. amusement, plaisir, m.*

Kedvtöltés, *fn. réjouissance, f., divertissement, m.*

Kedvtöltő, *mn. amusant.*

Kedvtűlség, *fn. insolence, f.*

Kedvű, *mn. dispos, en humeur; jó, rose —, de bonne, de mauvaise humeur; vig —, gai, joyeux; jovial, gaillard.*

Kefe, *fn. brosse, f., vergettes, f. pl.*

Kefekötő, *fn. brosse, vergetier; fabricant de brosses, m.*

Kefélni, *cs. brosse, vergeter; décroter.*

Kefesepő, *fn. houssoir, m.*

Kegy, *fn. grâce; clémence; miséricorde; charité, f.; bonnes grâces, f. pl., faveur, f.*

Kegyadomány, *fn. gratification, f.*

Kegyűj, *fn. pension, f.*

Kegyed, *nm. vous.*

Kegyelem, *fn. grâce, f., pardon, m.; — díj, — pénz, fn. pension, f.*

Kegyelet, *fn. piété, f.*

Kegyelméd, *nm. vous.*

Kegyelmes, *mn. clément; gracieux; bénin; — uram! votre Excellence! — en, ih. gracieusement.*

Kegyelmesség, *fn. grâce, clémence, f.; ő kegyelmessége! son Excellence!*

Kegyelmezés, *fn. pardon, m., grâce, amnistie, f.*

Kegyelmezni, *k. accorder sa grâce à qn.; pardonner à qn.; faire grâce (à un criminel), gracier, amnistier; avoir pitié de qn.*

Kegyelni, *cs. favoriser qn.*

Kegyelő, *fn. sauteur, m.*

Kegyencz, *fn. favori, m.*

Kegyés, *mn. charitable, clément; propice, gracieux; bénin; indulgent; bienveillant, humain, doux; pieux.*

Kegyés alapítvány, *fn. fondation pieuse, f.*

Kegyeskodni (ik), *k. daigner, bien vouloir; faire le dévot.*

Kegyeskodó, *fn. faux dévot, m.*

Kegyesség, *fn. grâce, clémence, charité, bonté; indulgence, bienveillance; piété, dévotion, f.*

Kegyeszívű, *mn. bénin, charitable.*

Kegyetlen, *mn. cruel, inhumain.*

Kegyetlenkedés, *fn. conduite barbare.*

Kegyetlenkedni (ik), *k. sévir (contre qn.), se conduire avec cruauté, être barbare.*

Kegyetlenség, *fn. cruauté, barbarie; férocité; sauvagerie, f., procédé sauvage, m.*

Kegyetlenül, *ih. cruellement, sans pitié.*

Kegyistennő, *fn. Grâce, f.*

Kegymutatás, *fn. faveur, f.*

Kegypénz, *fn. pension, f.*

Kegyszűrés, *fn. coup de grâce, m.*

Kegyszűz, *fn. Grâce, f.*

Kegytelen, *mn. disgracieux.*

Kegyetlenül, *ih. disgracieusement.*

Kegyeli, Kegyetljes, *mn. plein de grâce; gracieux, clément.*

Kegyűr, *fn. patron, m.*

Kegyűri, *mn. patronal.*

Kegyűri jog, *fn. patronage, m.*

Kegyűrság, *fn. patronage, m.*

Kegyadászat, *fn. captation de bienveillance, f.*

Keh, *fn. toux; pousse (des chevaux), f.*

Kehécselni, Kehegni, *k. toussoter, tousser.*

Kehely, *fn. coupe, f., calice, m.*

Kehes, *mn. poussif; — ég, fn. pousse,*

Kéj, *fn. plaisir, agrément, m.; délice, m., volupté, f.*
 Kéjde, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Kéjdús, *mn. plein de délices, délicieux.*
 Kéjelegni, *k. prendre plaisir à qc.; s'enivrer de plaisirs.*
 Kéjélet, *fn. vie passée dans les plaisirs, vie joyeuse, f.*
 Kéjencz, *fn. homme voluptueux, libertin, débauché, m.*
 Kéjérzet, *fn. sentiment délicieux, m.; sensation enivrante, f.*
 Kéjes, *mn. délicieux.*
 Kéjgyönyör, *fn. volupté, f.*
 Kéjhajó, *fn. barque, gondole, f.; yacht, m.*
 Kéjház, *fn. maison de plaisance, f.*
 Kéjhely, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Kéjkastély, *fn. château de plaisance, m.*
 Kéjkert, *fn. jardin de plaisance; parc, m. [ment, f.]*
 Kéjkocsizás, *fn. excursion d'agrément, f.*
 Kéjlak, *fn. pavillon, m.*
 Kéjleány, *fn. fille de joie, femme publique, f.*
 Kéjmámoros, *mn. ivre de joie.*
 Kéjözön, *fn. transport, élan de joie, m., extase, f. [stirs.]*
 Kéjtelen, *mn. sans joie, vide de plaisir.*
 Kéjteljes, *mn. plein de délices, délicieux.*
 Kéjtűz, *fn. feu de réjouissance, m.*
 Kéjutazás, *fn. voyage d'agrément, m.*
 Kéjvadászó, *mn. voluptueux.*
 Kék, *mn. bleu; azur.*
 Kékalomás, *mn. gris pommelé.*
 Kékelleni (ik), *k. se colorer en bleu.*
 Kékellő, *mn. bleudtre; azurin, tirant sur le bleu.*
 Kékeny, *fn. cobalt, m.*
 Kékes, *mn. l. Kékellő.*
 Kékesezni (ik), *k. devenir bleudtre.*
 Kékfestő, *fn. teinturier en bleu, m.*
 Kékfoltos, *mn. tacheté de bleu.*
 Kékíteni, *cs. bleuir, mettre au bleu; passer au bleu (le linge).*
 Kékítő, *fn. couleur bleue (tirée du cobalt, du saphir), f.*
 Kékkór, *fn. maladie bleue; cyanose, f.*
 Kékkő, *fn. lapis lazuli, m.*
 Kékite, *fn. cyanite, f.*
 Kékleny, *fn. cyane, f.*
 Kékő, *mn. l. Kékellő.*
 Kékav, *fn. acide prussique, m.*
 Kékég, *fn. bleu, m.*
 Kékélni, *k. devenir bleu.*

Kelebolálni, *k. rôder; errer, vaguer.*
 Kelendő, *mn. en usage, en circulation; courant; en vogue, de bon débit.*
 Kelendőség, *fn. cours; débit (ex. d'une marchandise), m.*
 Kelengye, *fn. dot, f.*
 Kelentyű, *fn. anse; oreille, f.*
 Kelep, *fn. cliquette, f.*
 Kelepcze, *fn. piège, m., trappe, f., traquet, m.*
 Kelepczélni, *k. tendre, dresser un piège, une trappe. [queler.]*
 Kelepelni, *k. cliqueter; craquer, cra-*
 Kelepelő, *fn. claquet, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; claquebois, m.*
 Kelés, *fn. lever (du soleil etc.), m.; abcès; ulcère, m.*
 Kelésez, *mn. ulcéré.*
 Keleszteti, *cs. faire lever la pâte.*
 Kelesztő, *fn. levain, ferment, m.*
 Kelet, *fn. début (d'une marchandise); cours (d'une monnaie), m., date, f.; levant, orient, est, m. [d'est.]*
 Keleti, *mn. d'est; oriental; de l'est;*
 Keletindia, *tn. les Indes orientales, les grandes Indes, f. pl.*
 Keleti tenger, *tn. la mer baltique.*
 Keletkezni (ik), *k. naître, prendre naissance, prendre origine; se former; venir, provenir; résulter.*
 Keletlen, *mn. qui ne se vend pas; sans levain; sans être levée (de la pâte).*
 Keletnek, *ih. vers l'est.*
 Keletre, *ih. d'est; vers l'est.*
 Kelevény, *fn. abcès; ulcère, m.*
 Kelevész, *fn. lance, f.; épieu, m.*
 Kelfej, *fn. pomme de chou, f.*
 Kelkáposzta, *fn. chou, m. [quis, m.]*
 Kellék, *fn. chose nécessaire, f., re-*
 Kellem, *fn. grâce, f., charme, m.; douceur, aménité, suavité; amabilité, f. [charmes.]*
 Kellemdús, *mn. plein de grâces, de*
 Kellemes, *mn. gracieux, charmant, agréable.*
 Kellemesítni, *cs. rendre agréable.*
 Kellemesség, *fn. aménité, suavité; amabilité, f.*
 Kellemetlen, *mn. — ül, ih. désagréable (ment); fâcheux; disgracieux; déplaisant.*
 Kellemetlenség, *fn. désagrement, m., chose désagréable, adversité, f.*
 Kellemő, *mn. gracieux.*
 Kellemtele, *mn. plein de grâces.*

Kell ni, k. *devoir, falloir; être nécessaire; plaire (à qn.).*
 Kellet, fn. *nécessité; chose qui est due à qn., f.*
 Kelleténtül, ih. *au delà de ce qui est dû, outre mesure.*
 Kelletlen, mn. *qu'on n'aime pas; désagréable; fâcheux, contrariant; importun; odieux, onéreux; superflu; inutile.*
 Kelletlenül, ih. *de mauvaise humeur, à contre-cœur.*
 Kellő, mn. *propre, approprié, convenable; dû; requis; opportun.*
 Kellően, Kellőkép, Kellőleg, ih. *dûment; convenablement; en règle; bien.*
 Kelme, fn. *matière; étoffe, f.*
 Kelmed, l. Kegyelmed.
 Kelni, k. *se lever; lever; se vendre, se débiter; être daté.*
 Kelő, mn. *levant; qui se lève; l. Kelendő.*
 Kelteni, cs. *éveiller; couvrir (des œufs).*
 Keltezni, cs. *dater; később —, post-dater.*
 Kelő, fn. *réveilleur, m.; —óra, fn. horloge à réveil, f.*
 Kelyh, l. Kehely.
 Kén, fn. *espion; observateur attentif; scrutateur, m.*
 Kémlui, cs. *espionner; épier; guetter; explorer qc.; s'enquérir de qc.*
 Kémélni, l. Kimélni.
 Kemencze, fn. *four; fourneau, m.; —fiók, fn. carreau de poterie, m.; —száj, fn. bouche, gueule de fourneau, f.*
 Kemény, mn. *dur; pénible, rude; cruel; rigoureux; rigide; austère; endurci, sévère.*
 Kémény, fn. *tuyau, m., hotte de cheminée; cheminée, f.*
 Keményded, mn. *un peu dur.*
 Keményedés, fn. *endurcissement, m.*
 Keményedni (ik), k. *durcir, se durcir; endurcir.*
 Keményen, ih. *durement; sévèrement; avec rigueur.*
 Keményes, mn. *duriuscule.*
 Keményhéjú, mn. *qui a la croûte, l'écorce dur.*
 Keményíteni, cs. *durcir; tramper (ex. l'acier); empeser le linge.*
 Keményítetlen, mn. *qui n'est pas empesé.*

Keményítő, fn. *amidon, m.*
 Keménykedni (ik), k. *se durcir; endurcir; être dur envers qn.*
 Keménynyaku, mn. *opiniâtre, obstiné, entêté.*
 Keménység, fn. *dureté, f.; rigueur, f.*
 Kéményseprő, fn. *ramoneur, m.*
 Kéménysékű, mn. *qui a le ventre dur ou ressermé, constipé.*
 Keménysékűség, fn. *constipation, f.*
 Keményszeni (ik), l. Keményedni.
 Keményszívű, mn. *dur, impitoyable, insensible; —ség, fn. dureté de cœur, f.*
 Kéménytisztító, l. Kéményseprő.
 Kéményűlni, k. l. Keményedni.
 Keményvászson, fn. *toile gommée, f.*
 Kémeskedni (ik), k. *espionner.*
 Kémkedés, fn. *espionnage, m.*
 Kémkedni (ik), k. *espionner.*
 Kémle, fn. *épreuve, f.*
 Kémlelni, cs. *épier, guetter, explorer qc.; s'enquérir de qc.; faire une reconnaissance; aller à la découverte (de l'ennemi).*
 Kémlelődni (ik), k. *espionner.*
 Kémles, fn. *espionnage, m.; recherche; exploration; observation, f.*
 Kémelő, fn. *observateur, scrutateur, m.*
 Kén, fn. *soufre, m. [frère, f.]*
 Kénakna, fn. *minière de soufre, soufrenbánya, l. Kénakna.*
 Kéncsap, fn. *soufre pour soufrer les tonneaux, m.*
 Kend, nm. *vous.*
 Kendelice, fn. *linotte, f.*
 Kendepír, fn. *carmin, m.*
 Kender, fn. *chanvre, m.; —, mn. de chanvre.*
 Kenderáztatás, fn. *rouissage, m.*
 Kenderáztató, fn. *routoir, m.*
 Kenderbárszony, fn. *peluche, f.*
 Kenderföld, fn. *champ semé de chanvre, m., chenevière, f.*
 Kendericze, fn. *linot, m.*
 Kendermag, fn. *chenevis, m.*
 Kendermagos, mn. *pointillé; monché; tacheté.*
 Kendertermesztés, fn. *culture du chanvre, f.*
 Kendertilő, fn. *brisoir, m.*
 Kendertiloló, fn. *briseur, teilleur, m.*
 Kendertő, fn. *routoir, m.*
 Kendertőés, fn. *teillage, m.*
 Kendertörő, fn. *brisoir, m.*
 Kendő, fn. *pièce de toile, f.; asstal —,*

iette, *f.*; törölköző —, *essuie-*
u, m.
 iszer, *fn. cosmétique, m.*
 izni, *cs. farder.*
 izkedni (*ik*), *k. mettre du fard.*
 lék, *fn. graisse, f., onguent, m.*
 lékes, *mn. onctueux.*
 retni, *cs. graisser, huiler; oindre*
(excessivement).
 geny, *fn. éther sulfurique, m.*
 s, *mn. sulfureux.*
 s, *fn. graissage, m., onction hui-*
se, f.
 ső, *fn. vif-argent, mercure, m.*
 t, *fn. onguent, m.; utolsó —, ex-*
ne onction, f.
 tes, *mn. onctueux; plein d'onction.*
 tlen, *mn. qui n'a pas été enduit*
graisse ou d'huile.
 tolatj, *fn. saintes huiles, f. pl.*
 zni, *cs. soufrer, ensoufrer;*
cher (un tonneau).
 zet, *fn. soufre pour soufrer les*
neaux), m.
 zjel, *fn. étrier, m.*
 zselfutó, *fn. coureur, m.*
 zselftartó, *fn. porte-étriers, m.*
 zselftelen, *mn. sans étriers.*
 zselfvas, *fn. étrier, m.*
 zoh, *fn. fonderie de soufre, f.*
 ző, *fn. soufre, m.*
 zőves, *mn. sulfureux.*
 zővezni, *cs. soufrer, ensoufrer.*
 ap, *fn. soufre pour soufrer les*
neaux, m.
 máj, *fn. sulfate de potasse, m.*
 ai, *cs. graisser; oindre, huiler.*
 ő, *fn. celui qui graisse, qui applique*
s onguents.
 őcs, *fn. graisse, onguent, m.;*
mmade, f.
 őcsös, *mn. onctueux; visqueux.*
 őfendő, *fn. charlatan, m.*
 őkés, *fn. couteau à étendre q^{re}, m.*
 sav, *fn. acide sulfurique, m.*
 savas, *mn. sulfaté.*
 szeritni, *l. Kényszeritni.*
 t, *nr. comme; par.*
 y, *fn. volonté illimitée, f., arbitraire,*
on plaisir, m.
 yelem, *fn. commodité; aise, f.*
 yelemes, *mn. commode, aisé.*
 yelemesen, *ih. commodément, aisé-*
ment; avec commodité, à l'aise.
 yelemesség, *fn. commodité; aise, f.*
 yelemetlen, *mn. incommode, in-*

commodité; — aég, fn. incommo-
dité, f.
 Kényén, *ih. d l'aise.*
 Kenyér, *fn. pain, m*
 Kenyérbél, *fn. mie de pain, f.*
 Kényére, *ih. d'après son bon plaisir.*
 Kenyeres, *mn. d pain.*
 Kenyerezni, *k. manger du pain.*
 Kenyérkereset, *fn. gagne-pain, m.*
 Kenyermorzsá, *fn. miette, f.*
 Kenyértűtő, *fn. boulanger, m.*
 Kenyértelen, *mn. sans pain.* [*m.*]
 Kenyérvesztegető, *fn. voleur de pain,*
 Kényes, *mn. délicat, périlleux; fier,*
orqueilleux.
 Kényesedni (*ik*), *k. contracter des*
habitudes de mollesse ou des goûts
difficiles à satisfaire; se gâter.
 Kényeskedni (*ik*), *k. affecter.*
 Kényesség, *fn. affectation; fierté, f.*
 Kényeztetni, *cs. amolhr; gâter.*
 Kénykegy, *fn. discrétion, f.*
 Kényitélet, *fn. arbitrage, m.*
 Kényszeredni (*ik*), *k. être forcé ou*
contraint.
 Kényszergetni, *cs. forcer.* [*f.*]
 Kényszerítés, *fn. contrainte; coaction.*
 Kényszerítlen, *mn. és ih. sans con-*
trainte; à volonté; libre (ment).
 Kényszeritni, *cs. forcer; conjurer, ad-*
jurer qn.
 Kényszerű, *mn. contraint, forcé.*
 Kényszerülve, *ih. forcément.*
 Kényszerűség, *fn. nécessité urgente*
contrainte, f.
 Kénytelen, *mn. involontaire; con-*
traint, forcé.
 Kénytelenítés, *fn. contrainte, f.*
 Kénytelenítni, *cs. forcer.*
 Kénytelenség, *fn. contrainte; néces-*
sité, f.
 Kénytetni, *cs. forcer.*
 Kényúr, *fn. despote, usurpateur, ty-*
ran, m. [*rannie, f.*]
 Kényuralom, *fn. despotisme, m., ty-*
 Kényúri, *mn. — urilag, ih. despotique*
(ment).
 Kép, *fn. image, f.; tableau, m.; figure;*
effigie, f.; portrait, m.; peinture, f.;
visage, m., face, f.
 Képaros, *fn. marchand d'images, m.*
 Képbeszéd, *fn. langage symbolique, m.*
 Képbetű, *fn. hiéroglyphe, m.*
 Képcsarnok, *fn. galerie, f., salon de*
tableaux, m. [*m.*]
 Képdúlás, *fn. assaut livré aux images,*

Képdúló, fn. *briseur d'images, iconoclaste, m.*
 Képe, fn. *tas de gerbes, m.*
 Képelni, cs. *former.*
 Képes, mn. *de tableaux; figuré, métaphorique; symbolique; capable, apte.*
 Képesint, ih. *passablement; avec mesure, avec modération.*
 Képesítai, cs. *rendre apte à qc.; habilité, f.*
 Képeség, fn. *capacité, f., talent, m.;*
 Képeségtelen, mn. *incapable; inhabile.*
 Képest, nh. (hoz, bez), *d'après; selon, suivant, conformément à; sous le rapport de; en égard à; en comparaison de.*
 Képezde, fn. *établissement pour l'éducation ou pour l'enseignement de la jeunesse, m.*
 Képezni, cs. *former; cultiver (l'esprit).*
 Képfaragás, fn. *sculpture, f.*
 Képfaragó, fn. *sculpteur, m.*
 Képgyűjtemény, fn. *collection de tableaux, f.*
 Képizékelni, k. (a hóban), *se faire un chemin à travers la neige.*
 Képimádás, fn. *culte des images, m., iconolâtrie, f.*
 Képimádó, fn. *iconolâtre, m. [m. pl.]*
 Képirás, fn. *peinture, f.; hiéroglyphes,*
 Képiró, fn. *peintre, m.*
 Képiróság, fn. *peinture, f.*
 Képiróskodni (ik), k. *se livrer à la peinture.*
 Képjelirat, fn. *hiéroglyphes, m. pl.*
 Képleg, ih. *au figuré, figurément.*
 Képleges, mn. *figuré, métaphorique.*
 Képlet, fn. *formule, f., signe ou symbole qui représente une chose, m.*
 Képmás, fn. *image, ressemblance; copie, f.*
 Képmásolás, fn. *copie, f.*
 Képmásolni, cs. *copier.*
 Képmetsző, fn. *sculpteur, m.*
 Képmutatás, fn. *hypocrisie, f.*
 Képmutató, mn. *hypocrite, feint; —, fn. hypocrite, m.*
 Képnymat, fn. *empreinte, f.*
 Képnymó, fn. *ouvrier en ouvrage de bosse, de relief, m. [images, m.]*
 Képrombolás, fn. *assaut livré aux*
 Képtalány, fn. *rébus, m.*
 Képtan, fn. *iconologie, f.*
 Képtár, fn. *galerie de tableaux, f.*
 Képtelen, mn. *informe, difforme, monstrueux; absurde, insensé; extra-*

vagant; incapable de . . . , inhabile à; inepte.
 Képtelenség, fn. *difformité; absurdité; incapacité; inhabilité; ineptie, f.*
 Képtelentül, ih. *sans raison, follement.*
 Képterem, fn. *salle de tableaux, f.*
 Képviselés, fn. *représentation, f.*
 Képviselő, fn. *assemblée représentative, représentation, f.*
 Képviselői, mn. *de représentation; représentatif.*
 Képviselni, cs. *représenter qn.; tire lieu de qn.; défendre qn.*
 Képviselő, fn. *représentant; défenseur, m.*
 Képvonás, fn. *trait du visage, m.*
 Képzékeny, mn. *facile à forme, flexible, docile.*
 Képzegelni, k. *vivre dans le monde idéal; se repaître de chimères et d'illusions; rêver, extravaguer.*
 Képzelem, Képzelet, fn. *idée, fantaisie, chimère, imagination, f.*
 Képzelés, fn. *saintaisie, f.*
 Képzelő, fn. *celui qui se crée des chimères; rêveur; hypocondriaque, m.*
 Képzeltetetlen, mn. *inimaginable; inconcevable; dont on ne peut pas faire une idée.*
 Képzeltető, fn. *imaginaire.*
 Képzelmess, fn. *homme bizarre, farlasque, m.*
 Képzelmi, mn. *imaginaire.*
 Képzelni, k. *s'imaginer qc.; se faire une idée de . . . ; se persuader. [f.]*
 Képzelődés, fn. *fantaisie, imagination,*
 Képzelődni (ik), k. *s'imaginer toutes sortes de choses; se faire des illusions.*
 Képzelőerő, fn. *faculté d'imaginer, imagination, f.*
 Képzelősködni (ik), k. l. Képzelődni.
 Képzelőbetség, fn. l. Képzelőerő.
 Képzelt, mn. *imaginaire.*
 Képzemény, fn. Képzelem.
 Képzeményes, mn. *imaginaire; farlasque. [fure, f.]*
 Képzés, fn. *formation; éducation, cult.*
 Képzet, fn. *idée, notion, image, f.*
 Képzetes, mn. *imaginaire.*
 Képzett, mn. *instruit; qui a cultivé son esprit et façonné ses mœurs.*
 Képzettség, fn. *éducation, culture, f.*
 Képző, mn. *de formation, d'éducation plastique.*

képzés, *fn. formation; f.*
 képzés (ik), *k. se former.*
 képző, *fn. puissance formatrice, f.*
 kérdésgéni, *cs. prier à diverses reprises.*
 kérdeni, *cs. demander à qn., interroger qn., questionner qn.*
 kérdés, *fn. interrogation, demande, question, f.*
 kérdéses, *mn. douteux, problématique.*
 kérdéslen, *mn. —ül, ih. sans être demande; sans demander.*
 kérdésés, *fn. question, demande, interrogation, f.*
 kérdéskedni (ik), *ik. demander après qn. ou qc.; informer ou s'enquérir de qc.*
 kérdésni, *cs. demander à qn., interroger, questionner qn.*
 kérdéső, *fn. questionneur, m.*
 kérdésőleg, *ih. en manière de question, en questionnant.*
 kérdésősködés, *fn. recherche, f.; renseignement, m.*
 kérdésősködni (ik), *k. prendre des informations; s'informer.*
 kérdésőttni, *cs. faire demander.*
 kérdő, *mn. interrogatif, —tive.*
 kérdőjel, *fn. point d'interrogation, m.*
 kérdőleg, *ih. l. Kérdésőleg.*
 kérdőpont, *fn. interrogatoire; point, article de l'interrogatoire, m.*
 kérdve, *l. Kérdésőleg.*
 kéredzeni, kéredzkedni (ik), *k. demander, prier d'accorder.*
 kéreg, *fn. écorce, f.*
 kéregetés, *fn. collecte, quête, f.*
 kéregetni, *cs. quêter (des aumônes); aller mendier, demander l'aumône; faire une collecte (en faveur de qn.).*
 regető, *fn. mendiant, gueux, m.*
 regfa, *fn. liège, m.*
 rék, *mn. rond, circulaire, orbiculaire.*
 rék, *fn. roue, f., rouet (à filer), m.; rouelle (d'une charrue), f.*
 rékabroncs, *fn. bande de roue, f.*
 rékács, *fn. charron, m.*
 rékagy, *fn. moyeu, m.*
 rékded, *mn. arrondi, rondet.*
 rékdedség, *fn. rondeur; rotundité, f.*
 rékdedni (ik), *k. naître, prendre naissance; venir, provenir, arriver; s'élever; se former.*
 réken, *ih. rondement; franchement; net.*

Kerekes, *mn. rond, circulaire, sphérique; —, fn. charron, m.*
 Kerekezní, *cs. rouer.*
 Kerékfal, *fn. jante, f.*
 Kerékforgás, *fn. tour d'une roue, m.*
 Kerékgyártó, *fn. charron, m.* [m.
 Kerékgyártómunka, *fn. charonnage,*
 Kerékheveder, *fn. bande de roue, f.*
 Kerekíteni, *cs. arrondir; gironner.*
 Kerekítés, *fn. arrondissement, m.*
 Kérékkötés, *fn. enrayure, f.*
 Kérékkötő, *fn. chien, m.*
 Keréklánc, *fn. chaîne d'enrayeur, f.*
 Kereklevélű, *mn. rotundifolius.*
 Kerekmondát, *fn. période, f.*
 Kérékmotóla, *fn. rouet à bobiner; guindre, m.*
 Kérékmozgony, *fn. rouage, m.*
 Kérékmű, *fn. rouage, m.*
 Kéréknyom, *fn. ornière, f.*
 Kérékrokka, *fn. rouet à filer, m.*
 Kerektség, *fn. rondeur, rotundité, f.*
 Kéréksín, *fn. bande de roue, f.*
 Kérékszeg, *fn. clou à bande, m.*
 Kéréktalp, *fn. jante, f.*
 Kéréktalpas, *fn. bande de roue, f.*
 Kéréktengely, *fn. essieu; arbre, m.*
 Kérékvágás, *fn. ornière, f.*
 Kérékvas, *fn. bande de roue, f.*
 Kérékzet, *fn. rouage, m.*
 Kérelem, *fn. prière, demande; supplique, pétition, f.*
 Kérelemírás, *fn. supplique, f.*
 Kérelemkép, *ih. en forme de prière.*
 Kérelemlevél, *fn. supplique, f.*
 Kérelmes, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kérelmezni, *k. pétitionner.*
 Kérelmező, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kerengeni, *k. l. Kerügni.*
 Kerep, *fn. claquet, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; castagnette des Espagnols, f.*
 Kerepelní, *k. cliqueter, claqueter.*
 Kereplő, *fn. l. Kerep.*
 Kereplye, *fn. crécelle, f.*
 Kereplyézni, *k. sonner la crécelle.*
 Kérés, *fn. prière, f.*
 Keresdegélni, *cs. chercher partout.*
 Kereset, *fn. demande, requête; plainte (en justice); action; cause, f., procès, m.; gain, profit, m.; acquisition, f.; métier, m.; profession, f.*
 Keresetforrás, *fn. ressource, f.*
 Keresetlevél, *fn. plainte, demande judiciaire, f.*
 Keresetmód, *fn. occupation, profession,*

Keresztelni, *cs. baptiser; marquer d'une croix.*
Keresztelő, *fn. celui qui baptise; — azen János, saint Jean Baptiste.*
Keresztelőkü, *fn. bassin des fonts de baptême, m.; fonts de baptême, font baptismaux, m. pl.*
Keresztelőkönyv, *fn. baptisair, m.*
Keresztelőkut, *fn. fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.*
Keresztelőlevél, *fn. extrait baptisair.*
Keresztény, *fn. chrétien, m.*
Keresztényi, *mn. chrétien.*
Kereszténység, *fn. chrétienté, f. christianisme, m. [Christ, m.]*
Kereszténytárs, *fn. frère en Jésus.*
Keresztes, *mn. croisé.*
Keresztesbarát, *fn. trinitaire, m.*
Keresztesháboru, — had, *fn. croisade, f.*
Keresztospók, *fn. araignée porte-croix, f.*
Keresztesvitéz, *fn. croisé, m.*
Keresztezni, *cs. marquer d'une croix.*
Keresztfa, *fn. bois en forme de croix, bois croisé, m.; bois de la croix, croix; arbre de la croix, m.; crou de bois, f.*
Keresztfal, *fn. mur de traverse, m.*
Keresztfiu, *fn. filleul, m.*
Kereszthártya, *fn. diaphragme, m.*
Kereszthúzás, *fn. ligne transversale, f.*
Keresztiga, *fn. fléau (d'une balance), m.*
Keresztjárás, *fn. croisade, f.*
Keresztjáromhét, *fn. semaine des rogations, f.*
Keresztkoma, *fn. compère, m.*
Keresztkomaasszony, *fn. commère, f.*
Keresztkötés, *fn. bande croisée, f. contrevent, m.*
Keresztkötő, *fn. traverser, f.*
Keresztleány, *fn. filleule, f.*
Keresztlevél, *fn. extrait de baptême, m.*
Keresztnev, *fn. nom de baptême, m.*
Keresztorru, *fn. oiseau crucirostre, bec-croisé, m.*
Keresztpók, *fn. araignée porte-croix.*
Keresztrefeszítés, *fn. crucifiement, m.*
Keresztég, *fn. baptême, m.*
Keresztégismételő, *fn. anabaptiste, m.*
Keresztzelemen, *fn. traverse, f.*
Keresztút, *fn. chemin croisé, m., traverse, f.*
Keresztutca, *fn. rue en croix, f.*
Keresztül, *ih. à travers (le, la), à travers de; — esni valamin, venir bout de ac.; anoir surmonté ac.*

eresztül-kasul, *ih. en tous sens.*
 eresztvarrás, *fn. couture en croix, f.*
 eresztvitéz, *fn. croisé, m.*
 eresztviz, *fn. eau baptismale, f.*
 eresztvonál, *fn. ligne transversale, f.*
 eresztvény, *l. Keresztvény.*
 eret, *fn. bordure, f., cadre, m.*
 éret, *fn. l. Kérelem.*
 éretlen, *mn. sans avoir été prié.*
 éretni, *cs. faire prier, faire de-*
mander.
 erevet, *fn. canapé, divan, m.*
 erge, *mn. qui a le tournoiement.*
 erge-juh, *ih. brebis sujette au tour-*
noiement, f.
 ergekór, *Kergesség, fn. tournoiement,*
tournis, m.
 érges, *mn. revêtu d'une écorce;*
corriqueux; couvert de durillons;
calloux.
 érgeesdni (ik), *k. se couvrir d'une*
écorce ou de durillons.
 érgeesség, *l. Kergekór.*
 érgeesség, *fn. callosité, f.*
 ergeteg, *fn. l. Kergekór.*
 ergetni, *cs. chasser, poursuivre.*
 eringeni, *k. tourner; circuler;*
danser une valse, val. er.
 eringő, *fn. valse, f.; —tjánni, danser*
une valse.
 eringör, *fn. ronde, f.*
 eriték, *fn. clôture, haie, f.; palis, m.*
 eríteni, *cs. enclore; procurer; faire*
le maquereau ou la maquerelle.
 erités, *fn. clôture, haie, f., palis, m.;*
maquerillage, m.
 eritő, *fn. maquereau, m.*
 eritőné, *fn. maquerelle, f.*
 érkedékeny, *mn. fanfaron, m.; —ség,*
fn. vanterie, jactance, f.
 érkedni, *fn. habler, faux brave, m.*
 érkedni (ik), *k. se vanter.*
 érkedő, *mn. fanfaron; —, fn. fan-*
faron, m.
 érlelhetlen, *mn. —ül, ih. inexorable*
(ment); inflexible (ment).
 érlelhetlenség, *fn. inflexibilité, f.*
 érlelni, *cs. adoucir, apaiser, calmer.*
 ermes, *fn. kermés, m.*
 érnei, *cs. prier qn. de qc., demander*
qc. à qn. [m.]
 értő, *fn. qui recherche en mariage,*
 érőleg, *ih. par prière, en priant.*
 érőlevél, *fn. demande écrite, suppli-*
que, f.
 érődzni (ik), *k. remâcher; ruminer.*

Kérődzés, *fn. rumination, f.*
 Kérődző, *mn. ruminant.*
 Kérőtárs, *fn. concurrent, compétiteur,*
rival, m.
 Kérőzködni (ik), *k. prier qn. de donner*
la permission de . . .
 Kert, *fn. jardin, m.*
 Kertágy, *fn. planche, couche, f.*
 Kertelés, *fn. clôture, haie, f., palis,*
enclos, m.
 Kertelni, *cs. clore de haies, de pallis-*
sades; enclore.
 Kertész, *fn. jardinier; horticulteur;*
fleuriste, m. [ture, f.]
 Kertészeti, *fn. jardinage, m.; horticul-*
 Kertészkap, *fn. sarcloir, m.*
 Kertészkedni (ik), *k. servir comme*
jardinier; faire métier de l'horti-
culture.
 Kertészesség, *l. Kertészeti.*
 Kertház, *fn. pavillon, m.*
 Kerülés, *fn. détour; chemin détourné,*
m., voie indirecte; digression, diva-
gation, f.
 Kerület, *fn. l. Kerülés; rondeur; éten-*
due, conférence, périphérie, f.,
tour, circuit (d'une ville); rayon, m.,
enceinte, f.; cercle, département,
district, m.
 Kerületi, *mn. de district.*
 Kerülgetni, *cs. aller tout autour de . . ,*
faire le tour de . . .
 Kerülni, *k. faire un détour; parvenir*
à qc.; tomber (ex. entre les mains de
l'ennemi); donner (ex. dans un
piège); (ba, be), couler; faire le tour
de; éviter; —, cs. fuir (ex. la mau-
vaise société).
 Kerülő, *fn. détour, m.; garde de*
champs, garde-bois, garde-forêt;
garde-chasse; tour, m.
 Kérvény, *fn. supplique; pétition, f.*
 Kérvényezés, *fn. pétition, f.*
 Kérvényezni, *cs. pétitionner.*
 Kérvényező, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kés, *fn. couteau, m.*
 Kése, *mn. bariole.*
 Késedelem, *fn. retard, délai, m.*
 Késedelmes, *mn. lent.*
 Késedelmesség, *fn. lenteur, f.*
 Késedelmezés, *fn. temporisation, len-*
teur, f.
 Késedelmezni (ik), *k. temporiser, tar-*
der. [m pl.]
 Késedelmi-kamat, *fn. frais de retard,*
 Késedezni (ik), *k. temporiser, tarder.*

Késedező, fn. *temporisateur, cunctateur; retardataire, m.*
 Kesedni, Keshedni, Kessedni, k. *s'user.*
 Késefa, fn. *palonnier, m.*
 Kesely, mn. *bariolé.*
 Keselyű, fn. *vautour, m.*
 Késengeni, k. *temporiser, tarder.*
 Keser, fn. *amertume, f.*
 Keseredés, fn. *aigreur, irritation, f.*
 Keserédés, mn. *doux nuancé d'amer;*
 —, fn. *douce-amère, f.*
 Keseredni (ik), k. *devenir amer; s'aigrir, s'irriter.*
 Keseregni, k. *s'affliger, s'altrister de qc.; regretter vivement, pleurer qn. ou la perte de qn.*
 Kesergés, fn. *affliction profonde, f.*
 Kesergetni, cs. *affliger, altrister.*
 Kesergő, mn. *attristé, plongé dans le deuil.*
 Keseríteni, cs. *rendre amer; altrister; troubler; aigrir, exaspérer; irriter.*
 Keserkedni (ik), k. l. Keseregni.
 Késérni, l. Kisérni.
 Kesernye, mn. *amer.*
 Kesernyés, mn. *un peu amer.*
 Kesernyesség, fn. *amertume, f.*
 Keserű, mn. *amer; — en, ih. amèrement.*
 Keserűlni, k. *se repentir de qc.*
 Keserűs, mn. *un peu amer.*
 Keserűség, fn. *amertume, f.* [f.
 Keserv, fn. *peine, affliction, douleur,*
 Keserves, mn. *affligeant, désolant; triste; pénible; — en, ih. amèrement.* [sation, f.
 Késés, fn. *séjour; retard, m., tempori-*
 Késfok, fn. *dos d'un couteau, m.*
 Késél, fn. *tranchant de couteau, m.*
 Keskeny, mn. *étroit.*
 Keskeny dni (ik), k. *devenir étroit, se resserrer; se rétrécir; perdre de sa largeur, de son ampleur.*
 Keskenyen, ih. *étroitement.*
 Keskenység, fn. *étroitesse, f.*
 Keskenyűlni, l. Keskenyedni.
 Késlelni, Késletetni, cs. *retarder, re-*
 —, *tenir; arrêter, empêcher.*
 Késműves, fn. *coutelier, m.*
 Késművesség, fn. *coutellerie, f.*
 Késni (ik), k. *s'arrêter; séjourner; tarder; az órára késik, ma montre retarde.*
 Késő, mn. *tardif; retardé; (saison) avancé.* [tard.
 Későn, ih. *tard; tardivement; en re-*

Késletni, cs. *retarder, retenir; arrêter.*
 Késtok, fn. *étui à couteaux, m.*
 Késtokmány, fn. *couteillère, f.*
 Késvágás, fn. *coup de couteau, m.*
 Késvas, fn. *lame de couteau, f.*
 Kész, mn. *prêt ou préparé (à faire qc.), prompt, disposé (à rendre service); achevé, fini, prêt; comptant, effectif (se dit de l'argent).*
 Készakarát, fn. *bonne volonté, promptitude, f.*
 Készakaratos, mn. *fait à dessein.*
 Készakarattal, ih. *à dessein; de gaité de cœur; exprès.*
 Készakaratu, mn. *prêt, empressé, disposé à; officieux, obligeant.*
 Készakarva, ih. *avec intention, à dessein, avec préméditation, exprès.*
 Keszeg, fn. *able, m., ablette, f.*
 Készen, ih. *prêt.*
 Készenlétel, fn. *disposition, f.*
 Készfizetés, fn. *payement en valeurs effectives, m.*
 Készítés, fn. *préparation, f.*
 Készítetlen, mn. *qui n'est point préparé; brut.*
 Készítgetni, cs. *préparer.*
 Készítmény, fn. *produit, m.*
 Készíteni, cs. *préparer, apprêter; fabriquer; composer.*
 Készítő, fn. *auteur; fabricant, m.*
 Készlet, fn. *provision, f.* [tant, m.
 Kézpénz, fn. *argent comptant, comp.*
 Készség, fn. *état de ce qui est prêt, m.: promptitude; bonne volonté, f.*
 Készséges, mn. *empressé, disposé à; officieux; obligeant, serviable.*
 Készszolgálatu, mn. l. Készséges.
 Késztetés, fn. *contrainte, f.*
 Késztetni, cs. *contraindre; forcer; engager.*
 Készülés, fn. *préparation, f.*
 Készület, fn. *appareil, m.; instruments, m. pl.; préparatif, m.*
 Készületlen, mn. *qui n'est pas préparé; sans préparation.*
 Készülgetni, k. *se préparer successivement; faire les préparatifs successivement.*
 Készülni, k. *être préparé, confectionné etc. l. Készíteni; se préparer, s'apprêter; prendre des mesures, faire les préparatifs, les dispositions pour qc.*
 Készülő, mn. —lőben v. készülő félben lenni, *être sur le point de (partir etc.)*

Két, mn. *deux*.

Kétannyi, mn. *deux fois autant, le double*.

Kételni, cs. *douter de qq.*

Kétéletű, mn. *amphibie*.

Kételgeni, k. *douter; hésiter*.

Kételgés, fn. *doute, m.; hésitation, incertitude, f.*

Kételkedni (ik), k. *douter de qq.; être dans le doute*. [sceptique.

Kételkedő, mn. *qui doute; dubitatif*.

Kétéltű, mn. *amphibie*.

Kétéltű, mn. *à deux tranchants, à double tranchant*.

Kételviség, fn. *dualisme, m.*

Kétely, fn. *doute; scrupule, m.*

Kétértelmű, mn. *à double entente, équivoque, ambigu; louche*.

Kétértelműség, fn. *ambiguïté, amphibologie; équivoque, f.*

Kétes, mn. *douteux, incertain; problématique*.

Kéteskedni (ik), k. *douter; hésiter*.

Kéteség, fn. *incertitude, f., état incertain, m.*

Kétfelé, ih. *en deux*.

Kétféle, mn. *de deux sortes, espèces ou façons; (enfants) de deux lits*.

Kétfelől, ih. *de deux côtés*.

Kétfogatú, mn. *attelé de deux chevaux*.

Kétfogu, mn. *bidenté*.

Kétfonalú, mn. *à deux fils*.

Kétfontos, mn. *de deux livres*.

Kétförintos, fn. *pièce de deux florins, f.*

Kétfülű, mn. *à deux anses; à deux oreilles*.

Kétfüvű, mn. *qu'on fauche deux fois par an*.

Kétgarasos, fn. *pièce de deux gros, f.*

Kétharabú, mn. *à deux colonnes*.

Kéthímes, mn. *qui a deux étamines; diandre, diandrique*.

Kétigás, mn. *à deux chevaux*.

Kétkedés, fn. *doute, m., dubitation, hésitation, f.*

Kétkedni (ik), k. *douter, hésiter*.

Kétkedő, mn. *qui doute; dubitatif, sceptique; scrupuleux*.

Kétképen, ih. *de deux manières*.

Kétlaku, mn. *amphibie*.

Kétlen, mn. *hors de doute, indubitable*.

Kétleni (ik), k. *douter que, douter si; mettre en doute qq.*

Kétlés, fn. *action de révoquer en doute*.

Kétlovu, mn. *à deux chevaux*.

Kétneju, mn. *bigame*.

Kétnejség, fn. *bigamie, f.*

Kétnyelvű, mn. *à double langue*.

Kétnyüstös, mn. *à deux fils, à deux poils*.

Kétpont, fn. *deux points, m. pl.*

Kétröcz, fn. *cage, f.*

Kétrét, ih. *au ou en double*.

Kétrétégű, mn. *de deux couches, lits ou bancs*.

Kétrétű, mn. *plié deux fois*.

Kétröpu, mn. *diptère*.

Kétség, fn. *doute; scrupule, m.; — be hozni, révoquer en doute; — be esni, se désespérer*.

Kétségbeesés, fn. *désespoir, m.*

Kétséges, mn. *douteux; incertain*.

Késégekedés, fn. *doute; scrupule; scepticisme, m.*

Kétségekedni (ik), k. *être en doute ou en suspens*.

Kétségtelen, mn. *hors de doute; indubitable, sans doute*.

Kétsodrú, Kétsodru, mn. *à deux fils*.

Kétzakos, mn. *partagé en deux*.

Kétzálu, mn. *à deux fils ou poils*.

Kétszem, fn. *as, m.*

Kétszer, ih. *deux fois*. [m.

Kétszeres, mn. *double; — báza, méteil, kétszeresni, cs. doubler, redoubler*.

Kétszeri, mn. *répété, réitéré*.

Kétszerült, fn. *biscuit, m.*

Kétszerte, ih. *du double*.

Kétszerű, mn. *double*.

Kétszinkedni (ik), k. *simuler*.

Kétszínű, mn. *de deux couleurs, hypocrite, simulé*.

Kétszínűleg, ih. *d'une manière hypocrite*. [feinte, f.

Kétszínűség, fn. *hypocrisie; fausseté*;

Kétszínűsködni (ik), k. *simuler*.

Kettő, ih. *en deux; l'un de l'autre, l'un loin de l'autre*.

Kettedrét, fn. *folio, m.*

Ketten, ih. *deux*.

Kettenként, ih. *deux à deux; par paires*.

Kettes, mn. *double*. [deux.

Kettesével, ih. *par paires; deux à deux*. [paires.

Kettőnként, ih. *deux à deux; par deux*.

Kettős, mn. *double; —, fn. duo; nombre deux; jumeau, m.*

Kettősen, ih. *doublement; en double*.

Kettőshangzó, fn. *diphthongue, f.*

Kettősíteni, cs. *doubler*.

Kettőspont, fn. *deux points, m. pl.*

Kettősviadal, *fn. duel, m.*
 Kettőzni, *cs. doubler.*
 Kettőzet, *fn. doublement, m.*
 Kettőzött, *mn. double.*
 Kettőztetni, *cs. redoubler*
 Kettyenni, *k. faire tic tac; donner des coups de bec ou de pic.*
 Kettyenteni, *cs. faire claquer.*
 Kétujjnyi, *mn. de deux pouces.*
 Kétülésű, *mn. à deux sièges.*
 Ketyegni, *k. faire tic tac.*
 Kéve, *fn. gerbe, f.*
 Kevély, *mn. orgueilleux; hautain, arrogant; altier; fier.*
 Kevélyedni (ik), *k. s'enorgueillir.*
 Kevélykedni (ik), *k. être fier, se conduire fièrement.*
 Kevélység, *fn. fierté, f., orgueil, m.; arrogance, f.*
 Keveredni (ik), *k. se mêler; s'immiscer dans qc.; s'engager; s'embarquer (dans une mauvaise affaire).*
 Keveregni, *k. kevereg a gyomrom, j'éprouve un dégoût; j'ai mal au cœur.* [mixture, f.]
 Keverék, *fn. mélange; composé, m.;*
 Keverés, *fn. mixture, f., mélange, m.*
 Kevergetni, *cs. mêler; remuer.*
 Keverni, *cs. remuer; mêler, mélanger; mixer.*
 Keverő, *mn. Keverőre szántani, biner.*
 Keverődzeni (ik), *k. se mêler.*
 Keverőfa, *fn. bouloir, m.*
 Keverőkanál, *fn. cuiller (à remuer), f.*
 Keverő, *mn. mêlé, mélangé, mixte.*
 Kevés, *mn. peu de . . . ; en petit nombre; rare; une petite quantité de . . .*
 Kevésbitni, *cs. diminuer; réduire.*
 Kevésbülni, *k. diminuer; s'amoinrir.*
 Kevesebb, *mn. moindre; moins.*
 Kevesebbedni (ik), *k. s'amoinrir.*
 Kevesebbbitni, *cs. diminuer.*
 Kevesebbség, *fn. minorité, f.*
 Kevésedni (ik), *k. se restreindre; diminuer; s'amoinrir.*
 Kevéselni, *cs. faire peu de cas de qc.; croire que qc. est peu.*
 Kevésen, *ih. peu d'hommes, un petit nombre de personnes.*
 Kevésíteni, *cs. diminuer, réduire.*
 Kevéssé, *ih. peu, un peu.*
 Kevésség, *fn. petitesse, f., petit nombre, peu, m.*
 Kevésszavu, *mn. avaro de paroles; laconique.*
 Kévézni, *cs. engerber.*

Kéz, *fn. main, f.*
 Kézadás, *fn. coup de main, m.*
 Kézbesíteni, *cs. remettre, rendre, délivrer en mains propres.*
 Kézbesítés, *fn. remise, délivrance livraison, f.*
 Kezdegetni, *cs. commencer à diverses reprises.*
 Kezdemény, *fn. commencement, m.; initiative, f.* [entame.]
 Kezdeni, *cs. commencer, entreprendre.*
 Kezdet, *fn. commencement; début, m.*
 Kezdetben, *ih. au commencement, d'abord.*
 Kezdő, *fn. commençant, débutant; auteur (d'une querelle); entrepreneur, m.*
 Kezdőbetű, *fn. lettre initiale, f.*
 Kezdődni (ik), *k. commencer.*
 Kezebeli, *mn. ce qui est en main.*
 Kezelés, *fn. manipulation; manœuvre (ex. des armes); gestion, administration, f.*
 Kezelésmód, *fn. procédé, m.*
 Kezelni, *cs. manipuler; manier; administrer; exercer (ex. des fonctions).* [a.]
 Kezes, *fn. répondant, garant; otage.*
 Kezeskedni (ik), *k. garantir qc., répondre de . . .*
 Kezeség, *fn. caution; garantie, f.*
 Kezestárs, *fn. co-obligé; garant, m. ou caution solidaire, f.*
 Kézfej, *fn. carpe, m.*
 Kézfodor, *fn. manchette, f.*
 Kézfogas, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Kézfogó, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Kézhezadó, *fn. porteur, m.*
 Kézhezszolgálat, *fn. l. Kézbesítés.*
 Kézi, *mn. de main, manuel.*
 Kézij, *fn. arbalète, f.*
 Kézijas, *fn. archer, m.* [plume, f.]
 Kézírás, *fn. écriture de la main de qu.*
 Kézirat, *fn. manuscrit, m.*
 Kézizület, *fn. poignet, m.*
 Kézjós, *fn. chiromancien, m.*
 Kézjóslat, *fn. chiromancie, f.*
 Kezkenő, *fn. mouchoir, m.*
 Kézmás, *fn. facsimilé, m.*
 Kézmunka, *Kézmű, fn. travail de mains; ouvrage de main; travail ou ouvrage manuel, m.*
 Kézműgyár, *fn. manufacture, f.*
 Kézműiskola, *fn. école d'industrie école des arts et métiers, f.*
 Kézintés, *fn. technologie, f.*

lives, fn. artisan; ouvrier, m.
 , fn. carpe, poignet, m.
 rið, fn. essuie-main, m.
 sa, fn. mêlée, f.
 ù, fn. gant, m.
 ùs, fn. fabricant de gants, gantier,
 —, mn. qui porte des gants, qui
 s gants aux mains.
 tisség, fn. ganterie, f.
 s, fn. fers, m. pl., menottes,
 nicles, f. pl.
 mäs, fn. paraphe, m.
 ðfogható, mn. palpable, évident,
 ifeste.
 m. qui? qui, que, lequel, la-
 le; —, isz. hors d'ici! —, ih.
 ors.
 lni, k. és cs. crier.
 ðndulni, k. se détromper.
 s, fn. dépense, f.; frais, m. pl.;
 ion, publication (d'un livre);
 ution (des lettres à la poste);
 ution, extradition; expedition;
 sion (des papiers-monnaie), f.
 ány, fn. expedition; dépêche, f.
 i, cs. dépenser, déboursier (de
 rent); donner (un ordre), distri-
 (les lettres arrivées au bureau
 postes); jouer (une carte); faire
 tradition; émettre (des papiers-
 naie); rendre (l'âme).
 , fn. distributeur; dépensier;
 reur; libraire-éditeur; em-
 é, m.
 ui, k. vouloir sortir.
 ni, cs. rebuter, rejeter.
 dni, cs. convenir du prix de qc.;
 rder.
 ni, k. s'avancer. sortir (ex. des
 s); faire saillie, être proéminent;
 mber; —, cs. souffrir, endurer
 une peine); supporter (ex. des
 nes); passer (ex. un examen).
 s, fn. saillie, proéminence; pro-
 rance, f.
 atatlan, mn. insupportable.
 ani, cs. exposer; mettre en vue;
 rer, donner (ex. une lettre de
 ge); produire.
 ás, fn. exposition; production, f.
 ni, cs. és k. crier; appeler.
 s, fn. cris, m. pl.
 t, fn. crieur, criard, m.; —, mn.
 nt; tranchant, dur. [f. pl.
 ás, fn. criailerie, f., clameurs,

Kiáltozni, k. jeter, pousser des cris.
 Kiáltvány, fn. proclamation, f.
 Kialunni, k. s'éteindre; cesser de
 brûler; cs. oublier ou faire passer
 en dormant; magát —, dormir assez.
 Kiapadni, k. tarir.
 Kiapasztani, cs. dessécher, tarir.
 Kiáradni, k. se déborder; s'épancher.
 Kiárkolni, cs. creuser un fossé.
 Kiaszni (ik), k. se dessécher, devenir
 aride; se consumer, dépérir lente-
 ment.
 Kiaszott, mn. desséché, sec, aride;
 maigre, décharné.
 Kiátkozás, fn. excommunication, f.
 Kiátkozni, cs. excommunier, anathé-
 matiser.
 Kiavulni, k. vieillir, s'user; devenir
 obsolète; passer de mode. [sant.
 Kiázni (ik), k. se détacher en s'amollis-
 sissant.
 Kiáztatni, cs. amollir et tirer; tremper
 pour détacher; détrempier; dessaler
 (les harengs).
 Kibécsézni, cs. tracer, marquer par
 des jalons; jalonner.
 Kibéközni, cs. déchaîner; ôter les fers.
 Kibeszelhetlen, mn. ineffable, inex-
 primable.
 Kibeszélni, cs. divulguer; achever de
 parler, finir son discours.
 Kibicczenni, k. sortir en trébuchant.
 Kibilincselni, cs. déchaîner, ôter les
 fers.
 Kibillenni, k. sortir en trébuchant.
 Kibocsátani, cs. laisser sortir; émettre
 (un ordre); donner (ex. une lettre de
 change). [de change.
 Kibocsátó, fn. celui qui tire une lettre
 Kibogozni, cs. dénouer, détacher.
 Kiboltozni, cs. vouter.
 Kibontakozni (ik), k. se tirer d'embar-
 ras; se dégager.
 Kibontani, cs. ôter l'enveloppe, déve-
 lopper, démêler.
 Kibontogatni, cs. développer succes-
 sivement. [ton.
 Kibotogni, cs. chasser à coups de bâ-
 ton.
 Kiböfönteni, cs. dire sottement qc.
 Kiböfönteni, k. sortir en jaillissant,
 Kiböfönteni (ik), k. émigrer; quitter
 son pays, s'expatrier.
 Kibujdosó, fn. émigrant, m.
 Kibukkanni, k. revenir à la surface;
 se montrer à la surface; poindre.
 Kibukkanni, k. naître, sortir (ex. du brouillard).

Kibukni (ik), *k. tomber dehors.*
 Kibáni, *k. se glisser dehors; s'échapper.* [dévoiler.
 Kiburkózní (ik), *k. se développer, se*
 Kibutorozni, *cs. ameubler.*
 Kibávni (ik), *k. l. Kibáni.*
 Kicsalni, *cs. faire sortir par qq. appât;*
engager qn. à sortir; obtenir, escro-
quer par finesse.
 Kicsapni, *cs. expulser, exclure qn.*
(d'une société); —, k. faire une sor-
tie; déborder, se déborder (se dit
d'une rivière); s'élaner en flammes;
extravaguer, se livrer à des excès,
à des débauches.
 Kicsapó, *mn. extravagant; débordé,*
dissolu, débauché.
 Kicsapongás, *fn. dissolution, débauche,*
f.; excès, m., extravagance, f.
 Kicsapongni, *k. extravaguer; se livrer*
à des excès.
 Kicsapongó, *l. Kicsapó.*
 Kicsavarni, *cs. arracher une chose de*
force en la tournant ou en la tor-
dant; tirer dehors avec un treuil;
tordre (pour faire sortir l'eau), ex-
primer, presser, pressurer.
 Kicsavarolni, *cs. dévisser, desserrer*
la vis.
 Kicserélni, *cs. donner en échange;*
échanger, changer, troquer.
 Kicserepesedni (ik), *k. se gercer.*
 Kicserepezni, *cs. couvrir de tuiles.*
 Kicsvegni, *cs. ébruiter, divulguer en*
bavardant.
 Kicsi, *mn. petit.*
 Kicsid, *mn. petit; mesquin.*
 Kicsigázni, *cs. retirer à l'aide d'un*
guindal.
 Kicsike, *mn. très-petit.*
 Kicsin, *l. Kicsiny.*
 Kicsinálni, *cs. finir, achever; déler-*
miner, convenir de qc.
 Kicsinált, *mn. ez — dolog, c'est une*
affaire arrêtée, finie, achevée, dé-
cidée; c'est chose certaine.
 Kicsiny, *mn. petit, mince, menu;*
exigu; de petite taille; peu élevé;
court.
 Kicsinyded, *mn. très-petit.*
 Kicsinyedni (ik), *k. se rapetisser, s'a-*
moindrir, diminuer. [petite.
 Kicsinyelleni, *cs. oïre que qc. est*
 Kicsinyítai, *cs. rapetisser; diminuer;*
amoindrir, amincir.
 Kicsinyító szó, *fn. diminutif, m.*

Kicsinyke, *mn. très-petit.*
 Kicsinyaság, *fn. petitesse; bagatelle,*
minutie, f.
 Kicsinyszívű, *mn. pusillanime.*
 Kicsinyszívtűség, *fn. pusillanimité, f.*
 Kicsinyülés, *fn. rapetissement; amoïn-*
drissement, m.; diminution, f.
 Kicsinyülni, *k. se rapetisser; s'amir-*
cir; diminuer.
 Kicsipdelni, *cs. arracher (avec le bec*
des doigts).
 Kicsipkézni, *cs. denteler.*
 Kicsipni, *cs. l. Kicsipdelni.*
 Kicsirázni (ik), *k. commencer à ge-*
mer, pousser le premier germe.
 Kicsoda, *nm. qui?*
 Kicsorbulni, *k. s'ébrécher.*
 Kicsordulni, *k. se déborder.*
 Kicsorogni, *k. dégouller.*
 Kicsödülni, *k. sortir par torrents.*
 Kicsucsorodni (ik), *k. être proéminent;*
se projeter.
 Kicsúfolni, *cs. se moquer, se rire à*
qn.; persiffler qn.
 Kicsukni, *cs. fermer la porte à qn.,*
ne pas laisser entrer qn.; mettre qn.
dehors.
 Kicsusszanni, *k. s'échapper (en glis-*
sant), glisser (ex. de la main).
 Kicsuszamodni (ik), *k. sortir (du che-*
min) en glissant; glisser.
 Kicsúszni, *k. sortir en rampant; se*
glisser dehors, échapper.
 Kicségérezni, *cs. étaler.* [vades.
 Kidacolni, *cs. obtenir par des bra-*
 Kideríteni, *cs. rasséréner (en parl. de*
ciel); égayer; éclaircir; expliquer.
 Kiderülni, *k. s'éclaircir; se remettre*
au beau (se dit du ciel).
 Kideszkázni, *cs. revêtir de planches;*
plancheier. [f.
 Kidolgozás, *fn. travail, m.; élaboration.*
 Kidolgozni, *cs. travailler à qc.; mettre*
par écrit; rédiger.
 Kidölni, *k. tomber dehors; s'abattre;*
succomber, périr.
 Kidönteni, *cs. renverser.*
 Kidúcsolni, *cs. revêtir de planches (ex.*
un puits).
 Kié? *nm. de qui?*
 Kiegészedni (ik), *k. être complété.*
 Kiegészítés, *fn. complément; supplé-*
ment, m.
 Kiegészíteni, *cs. compléter; suppléer.*
 Kiegészítő, *mn. complémentaire, sup-*
plémentaire.

Kiegészítörész, fn. *partie constituante, intégrante, f.*

Klégetni, cs. *faire consumer par le feu l'intérieur de qc. (pour creuser ou pour nettoier); brûler; purger, vider, dessécher par le feu; cautériser (une plaie, une dent).*

Kiegyenesítai, cs. *redresser; rectifier; aligner.*

Kiegyengetni, cs. *rendre plan ou égal, aplanir, égaliser.*

Kiegyenítai, cs. *dresser, mettre droit.*

Kiegyenliteni, cs. *égaliser, égaliser; aplanir (une affaire); accommoder (un différent).*

Kiegyenlítés, fn. *accommodement (d'un différend), m.; égalisation (des parties); compensation (des frais), f.*

Kiegyezkedni (ik), k. *s'arranger; transiger; s'accorder (avec qn. sur qc.); convenir de qc.*

Kiehlalni, k. *prendre faim, prendre appétit.*

Kiejteni, cs. *laisser tomber ou échapper (de sa main); articuler (les lettres, les syllabes), prononcer; proférer.*

Kiejtés, fn. *prononciation; énonciation, f., accent, m.*

Kielégítés, fn. *payement; assouvissement, m.; satisfaction, f.; contentement, m.*

Kielégíteni, cs. *contenter, satisfaire; assouvir (une passion); payer tout.*

Kiemelkedni (ik), k. *s'élever, se dresser (au-dessus de); être proéminent.*

Kiemelni, cs. *faire sortir (en soulevant), tirer, retirer (ex. une voiture enfoncée dans un creux); relever; aider qn. à sortir (ex. d'un trou); appuyer (ex. sur un argument).*

Kiengedni, k. *dégeler, se dégeler.*

Kiengesztetni, cs. *dégeler.*

Kiengesztelni, cs. *réconcilier.*

Kiengesztelődni (ik), k. *se réconcilier (avec qn.).*

Kiereszkegni (ik), k. *se répandre.*

Kieresztetni, cs. *laisser sortir, laisser s'écouler; livrer passage à; laisser passer; faire sortir; relâcher, élargir, délester les chevaux.* [d.]

Kierni, k. *s'étendre au dehors; aboutir*

Kierzeni (ik), k. *avoir un goût prédominant.*

Kies, mn. *agréable, doux, plaisant, beau; bel.*

Kiesedni (ik), k. *s'embellir.*

Kiesetni, cs. *embellir.*

Kiesni (ik), k. *tomber dehors (de la fenêtre, hors de la voiture); échapper (de la mémoire); perdre (le souvenir de ...)*

Kiesség, fn. *aménité, f.*

Kieszközlés, fn. *entremise, médiation; intercession, intervention, f.*

Kieszközölhető, mn. *qui peut être effectué.*

Kieszközölni, cs. *arranger, procurer, amener (par son entremise, par sa médiation); obtenir à force de sollicitations.*

Kietlen, mn. *désert; inculte.*

Kietlenség, fn. *désert, m.*

Kifakadni, k. *percer (se dit de l'abcès); s'épanouir (se dit des boutons); bourgeonner (se dit des arbres); faire explosion; s'ouvrir, jaillir.*

Kifakadozni, l. Kifakadni.

Kifakasztani, cs. *soulever qn., exciter la colère de qn.*

Kifáradni, k. *se fatiguer.*

Kifárasztani, cs. *fatiguer.*

Kifecegni, cs. *divulguer, ébruiter en jasant, en bavardant.*

Kifejezés, fn. *expression, f.; terme, m.*

Kifejezősteli, mn. *plein d'expression; expressif; énergique.*

Kifejezhetlen, mn. *inexprimable.*

Kifejezni, cs. *exprimer.*

Kifejlteni (ik), k. *se développer, se déplier, se déployer; s'étaler, s'épanouir.*

Kifejlés, fn. *développement; dénouement (d'un drame), m.*

Kifejlesztetni, cs. *développer.*

Kifejlődés, fn. l. Kifejlés.

Kifejlődni (ik), k. l. Kifejlteni.

Kifejletegetni, cs. *débrouiller, éclaircir (ex. une question compliquée); exposer, faire voir, développer (ex. un système).*

Kifejtekezni (ik), k. *se dégager; se tirer (ex. d'embarras).*

Kifejteti, cs. *découdre, défaire; détortiller, débrouiller; (hüvelyből) écosser, décaler; magát —, se tirer (d'embarras); éclaircir (une question compliquée); exposer; développer (un système, les facultés, les forces).*

Kifejtés, fn. *déploiement (de forces militaires), développement, m., exposition détaillée, f.*

Kifejtőzni (ik), l. Kifejtekezni.

Kifelé, *ih. vers le dehors.*

Kifeledni, *cs. omettre, passer par oubli.*

Kiferdítai, *cs. écarter (les souliers).*

Kiférni, *k. pouvoir sortir; — egy sorban, entrer dans une ligne.*

Kifeselni, *k. se découder; s'épanouir.*

Kifesleni (ik), *k. se découder.*

Kifeszténi *cs. étendre; écarquiller (les jambes); déployer en tendant; ouvrir par force.*

Kifeszamitás, *fn. lutation, f.*

Kifeszamitni, *cs. luxer.*

Kifeszamodás, *fn. lutation, f.*

Kifeszamodni (ik), *k. se luxer (le bras etc.), se démettre (le pied etc.).*

Kifizetni, *cs. payer à . . ., payer tout; satisfaire, acquitter; solder, régler (un compte).*

Kifogás, *fn. objection; exception; réplique, f., prétexte, m.*

Kifogni, *cs. tirer dehors; déceler, ôter le joug aux bœufs; soustraire d'une somme; —, k. (on, en), se rendre maître de qd.; l'emporter sur qn.*

Kifogyasztani, *cs. priver, dépuiller (ex. de moyens d'existence); épuiser, vider.*

Kifogyhatatlan, *mn. inépuisable.*

Kifogyni, *k. s'épuiser, finir (en parl. d'argent); commencer à manquer; — (ból, böl), se dépourvoir, être dépourvu, dénué (ex. d'argent).*

Kifolyás, *fn. écoulement, m., émanation, f.; décharge, f., égout, m., embouchure, ouverture, f.*

Kifolyai, *k. s'écouler; s'échapper; se déborder; sortir en coulant; émaner.*

Kifordítai, *cs. tourner (un habit); renverser.*

Kifordulni *k. se tourner vers le dehors; sortir; tomber (ex. de voiture).*

Kiforgatni, *cs. tourner (au dehors); faire sortir en tournant; déplacer; déconcerter qn.*

Kiforrni, *k. cesser de fermenter; déborder en fermentant.*

Kifosztani, *cs. (ból, böl), priver, dépouiller; écarter; peler; écosser (des pois), cerner (des noix).*

Kifosztogatni, *cs. dépouiller successivement.*

Kifürkészni, *cs. se livrer à une recherche approfondie; scruter; sonder qn.; découvrir par des recherches*

laborieuses; chercher à pénétrer les secrets de qn.

Kifütyölai, *cs. siffler qn. en public; accueillir qn. par des coups de sifflet.*

Kifüzni, *cs. délayer, desserrer.*

Kigázolai, *k. traverser, passer à gué; se tirer d'embarras.*

Kigyala, *fn. serpentine, f.*

Kigyó, *fn. serpent, m.; — alaku, — dad, mn. serpentiforme.*

Kigyódzai (ik), *k. serpent.*

Kigyódzás, *fn. serpentement, m.*

Kigyógyulás, *fn. guérison radicale, f.*

Kigyógyulai, *k. guérir à fond.*

Kigyóznai (ik), *k. serpenter.*

Kigyóladni, Kigyólni, *k. s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'échauffer.* [f.]

Kihágás, *fn. excès, m., transgression.*

Kihágni, *k. descendre (ex. de carrosse), mettre pied à terres; débarquer; outrepasser, transgresser; se livrer à des excès.*

Kihagyni, *cs. laisser dehors; omettre, passer (ex. un mot), élider (ex. une voyelle).*

Kihajtatni, *cs. expulser; plier en dehors; —, k. bourgeonner (se dit des arbres).* [hors.]

Kihallai (ik), *ik. être entendu au de-*

Kihallgatás, fn. audition (des témoins), f., examen, m.

Kihallgatni, *cs. écouter jusqu'à la fin; écouter avec attention; prêter l'oreille; interroger, ouir (des témoins); examiner.*

Kihatni, *k. sortir en perçant; pénétrer au dehors; opérer, agir, produire de l'effet; se répandre.*

Kiható, *mn. effréné, actif; agissant; extensif.*

Kihatolai, *k. se payer un passage, sortir avec effort; se tirer d'affaire, d'embarras.*

Kiházastai, *cs. marier; aller; équiper; établir (un fils).*

Kihegyezni, *cs. rendre point; effiler, aiguiser; affiner, affûter (un rayon).*

Kihérélai, *cs. châtier.*

Kihíni, *cs. faire sortir (à force d'appeler qn.); appeler qn.; dire à qn. ou prier qn. de sortir; provoquer à combat, appeler en duel; jouer (une carte).*

Kihirdetés, *fn. publication; promulgation, proclamation de mariage, f.*

rdetni, *cs. faire connaître, publier sans de mariage, notifier; annoncer, promulguer; proclamer.*
 rdető, *fn. crieur, m.*
 resztelni, *cs. ébruiter, divulguer; sséminer, propager (un bruit).*
 irtelni, *cs. divulguer.*
 ivás, *fn. appel, m., provocation, f., ifi, m.*
 ivó, *fn. provocateur, m.*
 ivólevél, *fn. cartel, m.*
 ozni, *cs. apporter, amener; porter chors; conclure, inférer.*
 úzni, *cs. tirer dehors; faire sortir à force de tirer; extraire, arracher ex. une dent; traîner, différer.*
 uzó, *fn. armoire à tiroirs, f.*
 uzófiók, *fn. tiroir, m.*
 üvelyezni, *cs. écosser, écaler.*
 gazitni, *cs. corriger; donner ordre le sortir; montrer le chemin qui conduit dehors.*
 gazodni (ik), *Kiigazulni, k. s'y reconnaître; trouver la sortie, l'issue; retrouver le chemin.*
 indulni, *k. sortir; se mettre en marche, se mettre en mouvement.*
 ismerni, *cs. trouver, reconnaître entre plusieurs; apprendre à connaître.*
 járás, *fn. sortie, f.; issue, f.*
 jární, *k. aller dehors, sortir; —, cs. élargir (les souliers) en marchant; creuser (des ornières) avec une voiture en charriant; —, vh. se promener.*
 jebbi, *ib. plus en dehors.*
 jegyezni, *cs. marquer, désigner; transcrire.*
 jelelni, *cs. marquer une chose élue; jalonner; présenter qn. pour une charge; mettre en avant.*
 jelelt, *fn. candidat, m.*
 jelelteni, *cs. déclarer (ex. sa volonté); révéler. [f.]*
 jeleltés, *fn. déclaration; révélation,*
 kijózanodni (ik), *Kijózanulni, k. se désigner.*
 jutni, *k. aboutir à; en avoir sa part.*
 kágyarítani, *cs. échancrer; lancer dehors.*
 kikapni, *cs. arracher; emporter; —, k. faire des excès.*
 kikapó, *mn. dissolu.*
 kikelet, *fn. printemps, m.*
 kikelni, *k. sortir (de son lit), déborder*

(se dit d'un fleuve); sortir de la terre. pousser, lever; — valaki ellen, se déchaîner contre qn.
 Kiképezés, *fn. développement, m., instruction, culture, f.*
 Kiképezni, *cs. développer; former l'esprit.*
 Kikérdezni, *cs. questionner, examiner.*
 Kikerésés, *fn. recherche, fouille, visite, perquisition, f.*
 Kikeresett, *mn. choisi; exquis.*
 Kikeresni, *cs. chercher une chose entre plusieurs et l'en retirer; chercher partout; fouiller, sureter, faire une perquisition.*
 Kikergetni, *cs. faire sortir, chasser; expulser; débaser, déloger (ex. l'ennemi).*
 Kikerics, *fn. colchique, m.*
 Kikeríteni, *cs. arroier; trouver.*
 Kikerülni, *cs. tourner, écluder (une difficulté); dépasser (une voiture); éviter la rencontre de qn.; éviter qn. ou qc.; —, k. (böl, bül), suffire.*
 Kikésedni, *k. se décroûdre.*
 Kikészülni, *k. se préparer de sortir.*
 Kiki, *un. chacun, tout le monde.*
 Kikiáltani, *k. crier (par la fenêtre); annoncer publiquement par des cris; proclamer.*
 Kikiáltvány, *fn. proclamation, f.*
 Kikopni (ik), *k. être troué par l'usage; (böl, bül), être dépourvu, dénué (ex. d'argent).*
 Kikotorni, *cs. tirer de la terre en grattant; déterrer.*
 Kikotródni (ik), *k. sortir; décamper.*
 Kikottyantani, *cs. ébruiter, divulguer en bavardant.*
 Kiköltöni, *cs. couvrir.*
 Kiköltözködni (ik), *k. déménager, changer de demeure.*
 Kiköltözni (ik), *k. émigrer, quitter son pays; s'épatrier.*
 Kiköltözé, *fn. émigrant, m.*
 Kiköpedni (ik), *k. s'écaler, se peler.*
 Kikötés, *fn. abord, m; réserve, f.*
 Kikötni, *cs. stipuler, réserver; —, k. aborder, prendre terre.*
 Kikötő, *fn. port, havre, m.*
 Kikurkászni, *cs. traîner avec peine, sureter. [sourgou.]*
 Kikuruglyázni, *cs. tirer dehors avec un*
 Kikutatni, *cs. fouiller; sureter; visiter; faire une perquisition (domiciliaire); trouver avec peine.*

Kiküldeni, cs. ordonner de sortir; députer; déléguer.

Kiküldöttség, fn. députation, f.

Kikürtölni, cs. divulguer.

Kiküszöbölni, cs. expulser, exclure qn. (d'une société); éliminer.

Kiküzdeni, cs. gagner avec peine, obtenir par ses efforts; emporter de haute lutte.

Kilábolni, k. se tirer d'affaire.

Kilapítani, cs. aplatir, étendre les plaques de cuivre.

Kilapulni, k. s'aplatir.

Kilátás, fn. vue, perspective, chance, f.; aspect, m.

Kilátni, k. voir.

Kilátszani (ik), k. être visible; sortir (de la poche).

Kilelni, cs. trouver la sortie, l'issue; kilelte őt a hideg, la fièvre l'a pris.

Kilencz, mn. neuf.

Kilenczed, fn. neuvième, m.

Kilenczedfél, mn. huit et demi.

Kilenczedik, mn. neuvième; neuf (du mois).

Kilenczedszer, ih. neuvièmement.

Kilenczen, ih. neuf.

Kilinczes, fn. neuf, m.

Kilenczféle, mn. de neuf sortes.

Kilincznapos, mn. de neuf jours.

Kilenczszer, ih. neuf fois.

Kilenczszeres, mn. neuf fois autant, nonuple.

Kilenczven, mn. quatre-vingt-dix.

Kilenczvenedik, mn. quatre-vingt-dixième.

Kilenczvenes, fn. nonagénaire, m.

Kilélni, k. sortir.

Kilincs, fn. loquet, m., cadole, f.

Kilincsféj, fn. poignée, coquille (de loquet), f.

Kilincsnyomó, fn. l. Kilincsféj.

Kilocsasanni, k. être épanché.

Kilocsasantani, cs. repandre, épancher (inutilement).

Kilocsogatni, l. Kilocsasantani.

Kilocsogni, cs. redire, rapporter qc.

Kilövelni, k. sortir avec impétuosité; s'élancer; sortir en jaillissant; jaillir.

Kimagyarázni, cs. s'expliquer au sujet de qc., déclarer nettement sa pensée.

Kimaradni, k. rester dehors; ne pas venir, tarder à venir, à revenir; ne pas comparaître, faire défaut.

Kimarulni, k. se luxer.

Kimélés, **Kimélet**, fn. ménagements; égards, m. pl., douceur, modération, f.

Kiméletes, mn. doux, modéré.

Kiméletlen, mn. —ül, ih. sans ménagement, sans pitié, impitoyable (ment).

Kiméltni, cs. ménager, épargner; ne pas prodiguer; laisser intact; avoir des ménagements pour qn.; garder des ménagements avec qn.

Kimenet, **Kimenetel**, fn. issue, f., débouché (d'un défilé), m.; fin (ex. d'un mois); terminaison (ex. d'un mot), f.; dénouement, succès, événement, m.

Kimenitni, cs. luxer.

Kimenni, k. sortir (à pied).

Kimenteni, cs. sauver qn. de . . .; disculper, excuser qn. (auprès de qn.).

Kimentültni, k. se luxer.

Kimerithetetlen, mn. inépuisable.

Kimeritni, cs. épuiser; pousser à bout (la patience de qn.).

Kimerítő, mn. explicite, détaillé.

Kimérni, cs. mesurer; toiser; vendre en détail.

Kimért, mn. mesuré; précis.

Kimerültni, k. s'épuiser.

Kimivelni, cs. former, perfectionner, cultiver.

Kimondani, cs. prononcer; exprimer (les sentiments etc.); énoncer; ne pas dissimuler.

Kimondás, fn. prononciation, énonciation, f.; accent, m.

Kimondhatlan, mn. —ül, ih. inexprimable, ineffable, indicible; infini (ment).

Kimozdítani, cs. déplacer; mettre en mouvement.

Kimozdulni, k. quitter sa position, se mettre en mouvement.

Kimulás, fn. mort, f., décès, m.

Kimulni (k), k. s'évanouir; décéder, mourir.

Kimult, mn. décédé, défunt.

Kimutatás, fn. renseignement (qu'on donne); renvoi, m.

Kimutatni, cs. fournir à qn. des renseignements sur qc.; convaincre qn. de qc.; démontrer qc.; fournir les preuves de qc.

Kiművelni, cs. perfectionner, cultiver.

Kín, fn. torture, f., peines, f. pl., tourments, m. pl. [m.]

Kína, tn. Chine, f.; —, fn. quinquina,

Kinadék, fn. *quinine, f.*
 Kinai, tn. *Chinois; —, mn. chinois.*
 Kinálás, fn. *offre, f.*
 Kinálkosni (ik), k. *s'offrir à faire qq., se présenter, se montrer.*
 Kinálni, cs. *offrir.*
 Kinos, fn. *trésor, m.*
 Kincshás, Kincstár, fn. *trésor, m., trésorerie, chambre du trésor, f., échiquier, m.* [l'échiquier, m.
 Kincstárjeggy, fn. *billet du trésor ou de*
 Kincstárnok, fn. *trésorier, m.*
 Kinevetni, cs. *se rire, se moquer de qq.; couvrir qq. de ridicule.*
 Kinevésés, fn. *nomination, promotion (d'une charge), f.*
 Kinevésni, cs. *conférer une dignité à qq.; nommer qq. d'une charge.*
 Kinézés, fn. *air, m.; vue, f.*
 Kinésni, k. *regarder dehors de ou par; —, cs. choisir en regardant.*
 Kinlódni (ik), k. *se tourmenter, se torturer l'esprit.*
 Kinn, ih. *dehors, en dehors, au dehors; dans les pays étrangers.*
 Kinnlevő, mn. *qui est dehors; qui est déjà, arriéré; — követelés, une dette active, une créance.*
 Kinos, mn. *pénible; douloureux.*
 Kinosni, cs. *tourmenter; martyriser.*
 Kinőni, k. *se contrefaire, devenir bossu; achever sa croissance; grandir de manière à ne pouvoir plus mettre ses habits; sortir (en croissant); croître, pousser.*
 Kinővés, fn. *excroissance, exostose; bosse, difformité, déviation, f.*
 Kínpad, fn. *chevalet, m.*
 Kínasvedés, fn. *souffrances, peines ou douleurs, f. pl.; passion, f.*
 Kintorna, fn. *vielle, f.*
 Kintornálni, k. *vieller.*
 Kinvallatás, fn. *torture, f.*
 Kinzás, fn. *tourment, m., torture, f.*
 Kínzó, mn. *pénible, douloureux, accablant; —, fn. bourreau; fléau, m.*
 Kínzóser, fn. *appareil de torture, m.*
 Kinyerni, cs. *obtenir à force de sollicitations; procurer, obtenir qq. à qq.*
 Kinyilatkozni (ik), k. *se manifester; se révéler.*
 Kinyilatkoztatás, fn. *déclaration, manifestation; révélation, f.*
 Kinyilatkoztatni, cs. *déclarer, manifester; révéler.*
 Kinyitni (ik), k. *s'ouvrir.*

Kinyomás, fn. *pressurage, m.*
 Kinyomatni, cs. *faire imprimer.*
 Kinyomni, cs. *exprimer (le suc); imprimer (des livres etc.); empreindre.*
 Kinyomulni, k. *se frayer un passage, sortir en pénétrant à travers.*
 Kinyugodni (ik), k. *se reposer, se délasser; reposer suffisamment.*
 Kinyújtani, cs. *tendre dehors, étendre, allonger; étirer (ex. le fer); tendre, faire passer qq. par qq. ouverture.*
 Kinyújtózni (ik), k. *s'étendre, s'allonger.*
 Kinyújtóztatni, cs. *étendre.*
 Kinyűgőzni, cs. *débander (les chevaux).* [sarcles.
 Kinyűni, cs. *arracher (des herbes);*
 Kiokni (ik), k. (ból, ből), *désapprendre, oublier.*
 Kioldani, cs. *délier; denouer, détacher.*
 Kioltani, cs. *éteindre.*
 Kiomlani (ik), Kiomolni, k. *sortir, s'écouler à flots ou par torrents, s'élaner au dehors avec l'impétuosité d'un torrent.*
 Kiosonni, Kiosontani, k. *échapper.*
 Kiöblíteni, cs. *nettoyer en lavant; guérir, aiguayer (le linge).*
 Kiölteni, cs. *étendre, alonger.*
 Kiömleni (ik), k. *se déborder.*
 Kiönteni, cs. *épancher; —, k. se déborder.*
 Kiöröklteni, cs. *déshériter, exhériter.*
 Kiösönleni (ik), k. l. *Kiomlani.*
 Kipányvászni, cs. *mettre les chevaux au piquet.* [tir.
 Kiparancsolni, cs. *donner ordre de sortir.*
 Kipárlani (ik), k. *sortir en pourrissant.* [pirer.
 Kipárologni, k. *s'évaporer; trans-*
 Kipattogni, k. *sauter dehors.*
 Kipázsitogni, cs. *gazonner.*
 Kipécézni, cs. *jalonner, tracer.*
 Kipederni, Kipederíteni, cs. *relever en tirant, redresser, retrousser (la moustache).*
 Kiperegni, k. *sauter dehors.*
 Kipersenni, k. *se couvrir des efflorescences.*
 Kipihegni, vh. — magát, *cesser de souffler; reprendre haleine; s'ébrouer (se dit du cheval).*
 Kipisszegetni, cs. *siffler, huer qq.*
 Kipólyázni, cs. *ôter l'enveloppe; démailloter (un enfant).*
 Kiporozni, cs. *épousseter (un habit).*

Kipótlás, *fn. compensation, f.*
 Kipótolhatlan, *mn. irréparable; qu'on ne peut remplacer.*
 Kipótolni, *cs. remplacer qc. par qc.; compenser.*
 Kipuhatólni, *cs. découvrir par des recherches laborieuses.*
 Kipusztítani, *cs. extirper.*
 Kipusztulni, *k. être détruit, être anéanti.*
 Kiragadni, *cs. arracher.*
 Kiragasztani, *cs. afficher.*
 Kirakás, *fn. exposition, f.*
 Kirakat, *fn. table d'étalage, f.*
 Kirakni, *cs. étaler, exposer en vente, mettre dehors; décharger, débarquer; plaquer; kövel —, paver.*
 Kirakodni (ik), *k. dépaqueter, déballer; décharger, débarquer, dés-embarker.*
 Király, *fn. roi, m.*
 Királyfeli, *mn. royaliste.*
 Királyi, *mn. de roi, du roi, royal.*
 Királyilag, *ih. en roi, comme un roi, royalement.*
 Királylak, *fn. résidence royale, f.*
 Királyné, *fn. reine, f.*
 Királpárti, *fn. royaliste, m.*
 Királyság, *fn. royaume, m.*
 Kirándítani, *cs. luxer.*
 Kirándulás, *fn. excursion; luxation, f.*
 Kirándulni, *k. faire une excursion; se luxer.*
 Kirángatni, *cs. arracher.*
 Kirántani, *cs. arracher; tirer dehors; frirer, faire frirer.*
 Kirekeszténi, *cs. mettre dehors et fermer la porte; exclure, bannir d'une société; fermer la porte sur qn. ou à qn.*
 Kirekesztő, *mn. exclusif; — leg, ih. exclusivement.*
 Kiríni, *k. contraster; se faire remarquer; dominer les autres couleurs.*
 Kirohanás, *fn. sortie (dans un siège), f.*
 Kirohanni, *k. sortir brusquement.*
 Kírontani, *k. sortir en rompant (son enveloppe, ses digues etc.); sortir avec impétuosité.*
 Kirúgni, *cs. ruer, regimber (se dit des chevaux).*
 Kis, *mn. petit.*
 Kisafa, *fn. palonnier, m.*
 Kisajátítás, *fn. expropriation, f.*
 Kisajátítui, *cs. exproprier.*
 Kisajtolni, *cs. pressurer; exprimer tout le suc.*

Kisámfázni, *cs. mettre sur la forme.*
 Kisáros, *fn. détaillant, petit commerçant; mercier, m.*
 Kisasszony, *fn. demoiselle, mademoiselle, f.; — hava, — hó, fn. Août.*
 Kisded, *mn. petit; —, fn. petit enfant.*
 Kisdedóvó-intézet, *fn. salles d'asile pour la première enfance, f. pl.*
 Kisebb, *rn. plus petit; plus mince, moindre.*
 Kisebbedés, *fn. rapetissement, m.*
 Kisebbedni (ik), *k. se rapetisser.*
 Kisebbités, *fn. rapetissement, amoindrissement, m.; diminution (de volume); détraction, atténuation, f.*
 Kisebbitni, *cs. rapetisser; diminuer; atténuer; déprécier.*
 Kisebbitőüveg, *fn. microscope renversé; miroir concave, m.*
 Kisebbség, *fn. minorité, f.*
 Kisebbülés, *l. Kisebbedés.*
 Kisebbülni, *l. Kisebbedni.*
 Kisebesedni (ik), *k. se blesser, s'écorcher, s'excorier (les pieds etc.) à force de marcher ou à force de coucher.*
 Kisebesíteni, *cs. blesser, écorcher.*
 Kisebesülni, *k. l. Kisebesedni.*
 Kisefa, *fn. palonnier, m.*
 Kisefás, *fn. cheval de volée, m.*
 Kiselejtetni, Kiselejtetni, *cs. rebuler, rejeter.*
 Kiseletű, *mn. pusillanime.*
 Kiseletűség, *fn. pusillanimité, f.*
 Kiséletni, *cs. expérimenter.*
 Kisélet, *fn. accompagnement, m.; conduite; suite, f., cortège, m., escorte, f., convoi, m.*
 Kisélet, *fn. expérience; épreuve, f.; — i, mn. expérimental.*
 Kisérni, *cs. accompagner, conduire, reconduire; assister; escorter, convoier; suivre qn.*
 Kisérő, *fn. celui qui accompagne qn., compagnon; guide, conducteur; assistant, m.*
 Kisérteni, *cs. tenter.*
 Kisértet, *fn. tentation, f.; revenant, m.*
 Kishas, *fn. bas-ventre, m.*
 Kishitű, *mn. qui manque de confiance; timide.*
 Kisirt, *mu. rouge de pleurs.*
 Kiskalmár, *fn. l. Kisáros.*
 Kiskereskedés, *fn. commerce en détail, petit commerce, m., mercerie, f.*

tereskedő, fn. *détailleur, m.*
 toru, mn. *mineur.*
 oruság, fn. *minorité, f.*
 alkú, mn. *pusillanimité.*
 alkuság, fn. *pusillanimité, f.*
 ap, fn. *clergeot, m.*
 énz, fn. *dénare, m.*
 ercz, fn. *seconde, f.*
 ertű, mn. *petit, mesquin.*
 j, fn. *petit doigt, m.*
 lni, k. *cuire assez, bien cuire;*
ir, se rôtir suffisamment; être dé-
vert.
 irosi, mn. *petit, mesquin, provin-*
l, qui sent le petit bourgeois.
 baditni, cs. *délivrer; sauver;*
dre à la liberté.
 badulni, k. *se délivrer, se sauver.*
 bni, cs. *couper, tailler; fixer.*
 llani, k. *sortir en volant; des-*
dre (ex. de carrosse); débarquer;
ir (d'un bateau), mettre pied à
es.
 ltni, cs. *débarquer.*
 ntni, cs. *calculer; constater par*
alcu; compter.
 niáltni, cs. l. *Kiszámíttni.*
 asztani, Kiszáritni, cs. *dessécher,*
; consumer, épuiser.
 ni, cs. *prendre, tirer hors d'un*
tirer, ôter, prendre, retirer de
choisir, élire; égrener.
 ezni, cs. *attacher, afficher;*
ter, arborer (un drapeau); dres-
les canons).
 öztetni, cs. *aérer, renouveler*
; exposer à l'air, éventer.
 elni, cs. *choisir parmi un grand*
re.
 vedni, k. *cesser de souffrir.*
 ltni, cs. *embellir.*
 ni, cs. *reprimander, gronder*
coup.
 adni, k. *tarir, devenir sec.*
 loi, cs. *colorier, enluminer.*
 áltni, k. *achever son service;*
plus capable de servir; être
valide.
 ált, mn. *émérité; usé.*
 áltatni, cs. *faire l'extradition.*
 ter; *administrer (des sacre-*
); se dessaisir, livrer (ex. à
nn). [de sortir
 ni, cs. *appeler qn.; dire à qn.*
 ni, cs. *déplacer (en poussant);*
ir (d'une position).

Kiszorulni, k. *être déplacé ou délogé.*
 Kiszökni (ik), k. *s'esquiver (furtive-*
ment), s'éclipser; disparaître; s'é-
chapper.
 Kiszteni, Kisztetni, cs. *contraindre;*
forcer; engager.
 Kitagadni, cs. *excommunier; déshé-*
riler; exhéréder.
 Kitakarni, cs. *découvrir.*
 Kitakarítani, cs. *vider.*
 Kitakarodni (ik), k. *s'en aller, décamp-*
per. [couvert.
 Kitakarodzani (ik), k. *se mettre à dé-*
 Kitalálni, cs. *déviner; trouver la sortie,*
retrouver le chemin.
 Kitalálni, cs. *servir la table.*
 Kitanulni, cs. *terminer ses études;*
étudier qn. à fond; finir son appren-
tissage; scruter; —, k. désappren-
dre, oublier.
 Kitapogatni, cs. *sonder.*
 Kitárni, cs. *ouvrir.*
 Kitartani, cs. *supporter jusqu'au bout;*
souffrir; entretenir; tendre, pré-
senter par qq. ouverture. [lien, m.
 Kitartás, fn. *persévérance, f.; entre-*
 Kitárolni, k. *s'ouvrir.*
 Kitáttni, cs. *tenir (la bouche) ouverte;*
bayer.
 Kitelhetökép, Kitelhetőleg, ih. *de (mon,*
son, leur) mieux.
 Kitelni, (ik), k. *être fini; être passé;*
(belőle, — ből, —ből) suffire; (tőle)
être capable de . . .
 Kiteríttni, cs. *étendre; sécouer (le linge*
moillé).
 Kitéríttni, cs. *détourner (les chevaux)*
pour faire place.
 Kiterjedni, Kiterjeszkedni (ik), k.
s'étendre.
 Kiterjeszteni, cs. *étendre.*
 Kiterjesztés, fn. *extension, f.*
 Kitérni, k. *se détourner; faire place;*
éviter, éluder (une question).
 Kitétel, fn. *exposition; destitution;*
expression, f.
 Kitétszeni (ik), k. *être clair, évident;*
ressortir, résulter évidemment de qq.
 Kitiltani, cs. *expulser, bannir, exiler,*
proscrire.
 Kitódulni, k. *sortir à flots.*
 Kitolni, cs. *pousser dehors; crever*
(ex. les yeux).
 Kitöltetni, cs. *verser (dehors); répandre,*
épancher; remplir un vide; déchar-
ger (so. milère sur qn.).

Kitömlni, *cs.* rembourrer, seutrer, remplir; szalmával —, empuiller; gyapjuval —, ouater, matelasser.
 Kitörés, *fn.* rupture; sortie; évasion; éruption, *f.*
 Kitörni, *cs.* faire sortir en rompant, en brisant; détacher avec effort; casser (ex. les dents); ébrécher (un couteau); édentier (un peigne, une scie); —, *k.* sortir par éruption; percer (se dit d'une dent); éclater.
 Kitörölni, *cs.* torcher, essuyer, effacer (ex. une écriture); s'essuyer (les yeux).
 Kitudni, *cs.* apprendre, savoir; découvrir, venir à savoir; déshériter.
 Kitudólni (ik), *k.* être découvert ou divulgué; percer au jour.
 Kitárni, *cs.* dégraver; déterrer; déchausser.
 Kitünni (ik), *k.* ressortir, résulter évidemment de qc.; se manifester; éclater dans; briller au-dessus de... en rayonnant, en brillant d'un vif éclat.
 Kitünő, *mn.* éminent, haut, supérieur; rare; singulier; marquant; — *leg*, *ih.* éminemment.
 Kitüntetni, *cs.* traiter avec distinction, distinguer; magát —, se distinguer.
 Kitűrés, *fn.* persévérance, *f.*
 Kitüzni, *cs.* arborer (un drapeau); tracer, marquer (un champ) par des jalons; jalonner (une allée), fixer; piquer, contre-pointer.
 Kitülő, *mn.* prééminent.
 Kitűrni, *cs.* vider.
 Kitűtés, *fn.* exanthème, *m.*, efflorescences (sur la peau).
 Kiütni, *cs.* faire sortir, emporter, faire sauter en frappant ou par un coup; —, *k.* éclater.
 Kivallani, *cs.* avouer, confesser.
 Kivallás, *fn.* aveu, *m.*, confession, *f.*
 Kivallatni, *cs.* amener qn. à faire l'aveu de qc.; faire avouer qc. à qn.
 Kiválni (ik), *k.* se séparer des autres; se distinguer; contraster.
 Kiváló, *mn.* peu commun; rare; singulier.
 Kiválogatni, *cs.* choisir parmi un grand nombre; trier (ex. des lentilles).
 Kiváldog, *ih.* singulièrement.
 Kivált, *ih.* surtout, principalement.
 Kiváltani, *cs.* délivrer en rachetant; racheter, dégager, retirer (un objet

engagé; rançonner (un prisonnier); libérer (un oncle, un débiteur).
 Kiváltkép, — *en*, *ih.* principalement; avant toutes choses.
 Kiváltképenvaló, *mn.* principal.
 Kiváltság, *fn.* privilège, *m.*
 Kiváltságlevél, *fn.* privilège, *m.*
 Kiváltságolni, *cs.* accorder des privilèges.
 Kiváltságolt, — *gos*, *mn.* privilégié.
 Kiváns, Kivánsat, *fn.* désir; souhait; vœu, *m.*, prétention, demande, *f.*
 Kivánsatos, *mn.* désirable.
 Kiváncsi, *mn.* curieux, indiscret.
 Kiváncsiság, *fn.* curiosité (indiscret); indiscrétion, *f.*
 Kivándorolni, *k.* émigrer. [*gc.*]
 Kivánsogni (ik), *k.* désirer vivement
 Kivánni, *cs.* désirer, souhaiter; exiger
 Kivánság, *fn.* désir, *m.*
 Kivánságos, *l.* Kivánsatos.
 Kivánszorogni, *k.* se traîner dehors.
 Kivánt, *mn.* désiré.
 Kivántató *mn.* requis, nécessaire.
 Kivántatóság, *fn.* chose nécessaire, *f.*
 Kivánsi (ik), *k.* être troué.
 Kivégezni, *cs.* mettre à mort; exécuter; tuer. [*m.*]
 Kivégzés, *fn.* exécution, *f.*, supplice,
 Kivenni, *cs.* excepter; entendre, distinguer.
 Kiverekedni (ik), Kivergődni (ik), *k.* sortir avec effort; se tirer d'affaire, d'embarras.
 Kivérni, *cs.* chasser à coups de bâton; convertir en monnaies, monnayer.
 Kiveszni, *k.* dépérir.
 Kiveszteni, *cs.* exterminer, extirper.
 Kivétel, *fn.* exception; exempt, *m.*, *f.*
 Kivételes, *mn.* ce qui fait exception à la règle; rare; singulier; — *en*, *ih.* par exception.
 Kivetés, *fn.* répartition (des impôts), *f.*
 Kivetkezés, *fn.* déshabillement, *m.*
 Kivetközni (ik), *ik.* se déshabiller.
 Kivetkőztetni, *cs.* déshabiller; dépouiller.
 Kivetni, *cs.* jeter dehors; répartir, faire la répartition (des impôts).
 Kivető, *mn.* superflu, inutile; re et bi
 Kivéve, Kivéven, *ih.* excepté, hormis, sauf, à la réserve. [*ad.*]
 Kivételni, *cs.* conduire dehors; évacuer.
 Kivételten, *mn.* inexécutable, *m.*, praticable; — *ség*, *fn.* impossibilité d'exécuter qc. ou d'exécution, *f.*

Kivihető, mn. *exécutable; faisable, practicable.*
 Kivilágítás, fn. *illumination, f.*
 Kivilágítani, cs. *illuminer; —, k. repandre au dehors son éclat; éconduire qn.*
 Kiviláglani (ik), k. *être clair, évident; ressortir, résulter évidemment de qc.; l. Kivilágítani, k.*
 Kivilágosítani, cs. *éclaircir; illuminer.*
 Kivilágosodni (ik), k. *devenir clair, s'éclaircir; se débrouiller; percer à jour.*
 Kivíni, cs. *venir à bout de qc.; l'emporter de haute lutte.*
 Kivinni, cs. *porter dehors; exporter; exécuter, effectuer.*
 Kivitel, fn. *exécution; exportation, traite, sortie, f.*
 Kivitelvám, fn. *droit de sortie, m.*
 Kivonás, fn. *extraction, soustraction, f.*
 Kivonat, fn. *extrait, m.*
 Kivonni, cs. *extraire; soustraire.*
 Kivölgyelni, cs. *excaver; creuser; canneler.*
 Kivül, ih. *dehors (on, en), hors de, au dehors de; outre; kétség —, sans doute; —ről, ih. de dehors, par dehors; extérieurement; —tudni, savoir par cœur.*
 Kizablázni, cs. *débrider.*
 Kizárás, fn. *exclusion; expulsion; excommunication, f.*
 Kizárni, cs. *exclure; excommunier; fermer la porte sur qn. ou à qn.*
 Kizáró, mn. *exclusif; —lag, ih. exclusivement.*
 Kizárólagos, mn. *exclusif.*
 Kizöldelleni (ik), Kizöldülni, k. *verdir.*
 Kizsákmányolni, cs. *vider la bourse à ou de qn.*
 Kizsebelni, cs. *vider la bourse à qn.*
 Kizsír, fn. *corail, m.*
 Klastrom, fn. *couvent; monastère; cloître, m.; —l, mn. claustrale; —ilag, ih. d'une manière claustrale.*
 Kobak, fn. *gourde, f.*
 Kóbor, mn. *errant, vagabond; —, fn. vagabond, m.*
 Kóborgó, mn. *errant, vagabond.*
 Kóborlás, fn. *vagabondage, m.*
 Kóborogni, Kóborolni, k. *errer, vaguer, vagabonder.*
 Koboz, fn. *lyre, f.*
 Koczanás, fn. *choe, collision, contestation, f., conflit, m.*

Kocozanni, k. *se heurter.*
 Kocozantani, cs. *frapper à la porte; choquer, heurter (l'un contre l'autre).*
 Kócsag, fn. *héron, m.*
 Kócsagforgó, fn. *bouquet de plumes de la queue du héron, m.*
 Kócsagos, mn. *enivré.*
 Kócsagosodik, k. *s'enivrer.*
 Kócsagtoll, fn. *plume de héron, f.*
 Kocsán, fn. *tige, f.*
 Kocsi, fn. *voiture, f., chariot; char; carrosse, m.*
 Kocsiajtó, fn. *portière, f.*
 Kocsial, fn. *train de carrosse, m.*
 Kocsiderék, fn. *corps de carrosse, m.*
 Kocsihágó, fn. *botte du carrosse, f.*
 Kocsikas, fn. *banne, f.*
 Kocsikázni, k. *mener un carrosse; aller en voiture.*
 Kocsiodal, fn. *ridelle, f.*
 Kocsis, fn. *cocher, m.*
 Kocsiszin, fn. *hangar, m.; remise, f.*
 Kocsút, fn. *grande route, f., grand chemin, m.*
 Kocsizás, fn. *voiture, f.*
 Kocsizni, k. *aller en voiture.*
 Kocsma, fn. *taverne, f., cabaret, m.*
 Kocsmajog, fn. *droit de vendre à pot et à pinte; droit de tenir cabaret, m.*
 Kocsmáros, fn. *cabaretier, m.*
 Kocsmároskodni stb. l. *Korcsmároskodni stb.*
 Kocsouy, fn. *trognon, m.*
 Kocsonya, fn. *gelée, f.* [m.
 Kőc, fn. *étoupe, f.; calfat, calfatage.*
 Kocza, fn. *cochon semelle, truie, f.; —, mn. privé de mère.*
 Koczintani, cs. *és k. heurter, choquer.*
 Kőcipor, mn. *misérable.*
 Koczka, fn. *dé (à jouer); cube, hexaèdre, dé, m.; chance, f., sort, m.*
 Kockajáték, fn. *jeu de dés, m.*
 Kockaláb, fn. *ped cube, m.*
 Kockalepény, fn. *gaufre, f.*
 Kockás, mn. *en ou à petits carreaux; échiqueté.*
 Kockázni (ik), k. *jouer aux dés; —, cs. couper, disposer qc. par petits carrés.*
 Kockázthatni, cs. *risquer.*
 Kockódás, fn. *querelle, dispute, f.*
 Kockódni (ik), k. *quereller, gronder.*
 Koczogni, k. *frapper, heurter; trotter, aller au trot.*
 Koczogtatni, cs. *frapper à la porte.*
 Kőcsos, mn. *velu; mesquin.*

Kodácsolni, *cs. créleler.*
 Kódorgó, *mn. errant, vagabond.*
 Kódorogni, *k. errer, vaguer, vagabonder.* [*sarde, f.*]
 Kofa, *fn. revendeuse; fruitière; pois-*
 Kóficz, *fn. bouillie à l'eau, f.*
 Koh, *fn. fonderie; fournaise, f.*
 Koha, *fn. pierre à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.*
 Kohász, *fn. forger; fondeur, m.*
 Koház, *fn. fonderie, f.* [*f.*]
 Koholás, *fn. forge; invention, fiction,*
 Koholmány, *fn. invention, fiction; fable, f.*
 Koholni, *cs. forger; inventer; savi-*
quer, forger (ex. des mots, un men-
songe), controuver. [*qué.*]
 Koholt, *mn. inventé, controuvé, fabri-*
 Kóka, *fn. fourchon; toupet, m.*
 Kókálni, *cs. bâlonner, rosser.*
 Kókárda, *fn. cocarde, f.*
 Kókázní, *cs. houspiller.*
 Kókusdió, *fn. coco, m.*
 Kókusfa, *fn. cocolier, m.*
 Kókusolaj, *fn. huile de coco, f.*
 Kolbász, *fn. saucisse, andouille, f.*
 Kolbásztöltő, *fn. boudinière, f.*
 Kolcsag, *fn. héron, m.*
 Koldulás, *fn. action de mendier; de-*
mande importune; gueuserie, f.
 Koldulgatni, Koldulni, *cs. mendier,*
gueuser, demander l'aumône.
 Koldus, *fn. mendiant, gueux, m.* [*f.*]
 Koldusasszony, *fn. mendiante, gueuse,*
 Koldusbot, *fn. bâton de mendiant, m.;*
— ra jutni, être réduit à la mendicité.
 Koldusság, *fn. mendicité, gueuserie, f.*
 Koleda, *fn. collecte, f.*
 Koledálni, *k. quêter des aumônes, faire*
une collecte.
 Kolibri, *fn. colibri, m.*
 Kólíka, *fn. colique, f.*
 Kollár, *fn. charron, m.*
 Kolomp, *fn. grelot, m., sonnaile, f.*
 Kolompár, *fn. serblantier, m.*
 Kolompér, Kolompír, *fn. pomme de*
terre, f.
 Kolompolni, *k. sonnailler.*
 Kolompos, *fn. sonnailler, chocheman;*
chef d'émeute, m.
 Koloncs, *fn. pendeloque, f., pendant, m.*
 Kolosma, *fn. présent de baptême, m.*
 Kolostor, *fn. couvent; monastère;*
cloître, m.
 Kólya, *fn. litère, f.*
 Koma, *fn. parrain; compère, m.*

Komaság, *fn. compérage; commé-*
rage, m. [*f.*]
 Komasszony, *fn. marraine; commère.*
 Komázni (ik), *k. (val, vel), faire un*
peu trop le familier.
 Komló, *fn. houblon, m.*
 Komlókert, *fn. houblonnière, f.*
 Komlótermesztés, *fn. culture du hou-*
blon, f.
 Komoly, *mn. grave; sérieux; impor-*
tant; — an, ih. sérieusement.
 Komolyttni, *cs. rendre sérieux.*
 Komolyság, *fn. gravité, f., sérieux, m.*
 Komondor, *fn. chien de berger, m.*
 Komor, *mn. obscur, ténébreux; som-*
bre; triste, morne; morose.
 Komoríttni, *cs. assombrir.*
 Komorkedvű, *mn. mélancolique.*
 Komorkedvűség, *fn. mélancolie, f.*
 Komorkodni (ik), *k. se mélancolier.*
 Komorkór, — ság, *fn. hypochondrie, f.*
 Komorkóros, *mn. hyponcondriaque.*
 Komorna, *fn. fille de chambre, f.*
 Komornok, Komornyik, *fn. valet de*
chambre, m.
 Komorodni (ik), *k. s'assombrir.*
 Komorogni, *k. se mélancolier.*
 Komorság, *fn. humeur sombre, mélan-*
colique; froideur, sécheresse, f.
 Komorúl, *ih. d'une manière fort peu*
aimable; sèchement.
 Komp, *fn. bac, m., traile, f.*
 Komppénz, *fn. bachotage, m.*
 Konez, *fn. os à moëlle; morceau;*
assemblage de 24 feuilles de papier,
m., main, f.
 Konezolás, *fn. massacre, m., morcelle-*
ment, m. [*morceler.*]
 Kanezolni, *fn. massacrer, sabrer;*
 Kondás, *fn. porcher, m.*
 Kondér, *fn. casserolle, f.*
 Kondíttni, *cs. sonner, mettre en branle*
(les cloches).
 Kondor, *mn. crepa, frisé, bouclé,*
moutonné.
 Kondorhaj, *mn. au cheveux bouclés,*
crépus etc.
 Kondoríttni, *cs. friser, créper.*
 Kondorodni (ik), *k. se friser, se crisp-*
er, se moutonner.
 Kondulni, *k. sonner, rendre un son.*
 Kongani, *k. rendre des sons; sonner,*
résonner.
 Kongás, *fn. résonnement, m.*
 Kongatni, *cs. faire résonner.*
 Konkoly, *fn. ivraie, f.*

Konok, mn. *obstiné, entêté.*
 Konokság, fn. *obstination, f.; entêtement, m.*
 Konokul, ih. *obstinément.*
 Constantinápoly, tn. *Constantinople, m.; — i, mn. constantinopolitain.*
 Kontár, fn. *bousilleur; charlatan, m.*
 Kontárkodás, fn. *bousillage, m.*
 Kontárkodni (ik), k. *bousiller, faire de mauvais ouvrage.* [m.]
 Kontármű, Kontárság, fn. *bousillage,*
 Kontatás, fn. *instigation, f.*
 Kontatni, cs. *révolter.*
 Kontató, fn. *agitateur, instigateur, m.*
 Kontogatni, cs. *révolter.*
 Konty, fn. *bonnet, m.; toupet, m.*
 Konyha, fn. *cuisine, f.*
 Konyhadiákság, fn. *latin barbare, m.*
 Konyhaló, fn. *cheval de trait, m.*
 Konyhapeszér, fn. *garçon de cuisine, marmaiton, m.*
 Konyhasó, fn. *sel de cuisine, m.*
 Konybatartás, fn. *ménage, m.*
 Konyitni, cs. *baisser (ex. la tête); plier, courber; fléchir.*
 Konyulni, k. *se baisser, se courber.*
 Konyult, mn. *courbé.*
 Kopács, fn. *brou (de noix), m.*
 Kopály, fn. *tête chauve, f.*
 Kopáncs, fn. *brou, m.*
 Kopár, mn. *dégarni, dénué (d'arbres, de verdure), nu; stérile.*
 Kopár vidék, fn. *contrée, campagne plate ou rase, pays stérile, uniforme, triste, mort.* [f.]
 Kopárság, fn. l. 1. *Kopár vidék; stérilité,*
 Kopás, fn. *usure, détérioration, f.*
 Kopasz, mn. *chauvre, glabre, dépilé, décalvé.*
 Kopaszítni, cs. *rendre chauve.*
 Kopaszmentség, fn. *excuse vaine, f.*
 Kopaszodni (ik), k. *devenir chauve; se peler.*
 Kopaszság, fn. *calvitie; absence de poils, nudité; chauvete, f.*
 Kopasztani, l. 1. *Kopaszítui; plumer (ex. un oiseau).*
 Kopaszulni, l. 1. *Kopaszodni.*
 Kópé, fn. *gaillard, di ôle, m.*
 Kópékodni (ik), k. *plaisanter.* [f.]
 Kópéság, fn. *petite malice, espièglerie,*
 Kóptatni, cs. *frapper légèrement; donner sur les doigts à qn.*
 Kópja, fn. *pique, f.*
 Kópjás, fn. *piquier, m.*
 Kóplálás, fn. *abstinence, f.*

Kóplalni, k. *souffrir, endurer la faim; jeûner.* [ner qn.]
 Kóplaltatni, cs. *laisser ou faire jeûner.*
 Kópni (ik), k. *s'user.* [rant, m.]
 Kópó, fn. *chien de chasse, chien cou-*
 Kópogás, fn. *ballement, m.*
 Kópogatni, Kópogni, k. *frapper (ex. la porte); faire du bruit, du fracas.*
 Kópogótermesz, fn. *perce-bois, m.*
 Kópogatni, k. és cs. *frapper, heurter.*
 Kópolyu, fn. *branchie, ouïe, f.*
 Kópolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
 Kóponya, fn. *crâne, m.*
 Kóporsó, fn. *cercueil, m., bière, f.*
 Kóporsókö, fn. *pierre tumulaire, tombe, f., sarcophage, m.*
 Kópott, mn. *usé.*
 Kóppadni, k. *se peler, s'user.*
 Kóppanni, k. *rendre un son, faire du bruit (en tombant).*
 Kóppantani, cs. *frapper légèrement; donner sur les doigts à qn.; moucher.*
 Kóppantó, fn. *mouchettes, f. pl.*
 Kóppasztani, cs. *plumer (ex. un oiseau); dépouiller.*
 Kóptatni, cs. *user, gâter, ruiner (une chose en s'en servant).*
 Kor, fn. *âge; temps, m.; époque, f.; —, nh. d; nyolcz órákor, à huit heures.*
 Kór, mn. *malade; —, fn. maladie, f.*
 Kora, mn. *prématuré.*
 Korábban, mn. *plus tôt.*
 Koracszi, mn. *prudent comme un vieillard.* [f.]
 Kórággy, fn. *lit de malade, m.; maladie,*
 Korall, fn. *corail, m.; — fogó, fn. pêche du corail, f.; — fogó, fn. corailleur, m.*
 Korán, ih. *de bonne heure, tôt, avant le temps, avant l'âge, prématurément.*
 Koránérő, mn. *hâtif.*
 Korántsem, ih. *point du tout; aucunement; rien moins que; il s'en faut beaucoup.*
 Koránvaló, mn. *prématuré, hâtif; — ság, fn. prématurité, hâtivité, f.*
 Korány, fn. *matinée, f.; matin, m.; pointe du jour, f.*
 Kóranyag, fn. *matière morbifique, f.*
 Kóraság, fn. *prématurité, hâtivité, f.*
 Kórász, fn. *glaneur; grapilleur, m.*
 Kórászni, cs. és k. *glaner; grapiller; errer, vaguer.*
 Kóraszülés, fn. *accouchement précoc*

ou prématuré; avortement, m., fausse couche, f.
 Koratelt, mn. échu.
 Korbács, fn. fouet, m., cravache, f.
 Korbácsolni, fn. fouetter; flageller.
 Koros, fn. bâtard; métis; hybride, m.; —, mn. dégénéré; bâtardi; — fa), fn. espèce bâtarde, f.; monstre, m.
 Korcsma, l. Kocsma.
 Korcsmároskodni (ik), k. tenir cabaret. [lesse, f.
 Korcsmárosné, fn. cabaretière, f.; hű-
 korcsmázní (ik), k. fréquenter les cabarets.
 Korcsolya, fn. patin, m.; poulain, m.
 Korcsolyás, fn. patineur; encaveur, m.
 Korcsolyázni, fn. patiner; descendre qd. de la cave.
 Korcsolyázó, fn. patineur; encaveur, m.
 Korcsosodni (ik), — osolni, k. dégénérer, s'abâtardir.
 Korcsogni, k. mâcher; ronger.
 Korda, fn. cordelière, f.
 Kordé, fn. charrette, voiture à limons, f., fourgon, m.
 Kordovány, fn. maroquin, m.
 Korfonyáini, k. cuire avec malpropreté; être mauvais cuisinier.
 Kórgerj, fn. miasme, m.
 Korhadni, k. se putréfier, pourrir; se carier; être rongé par le temps.
 Korhadt, mn. putréfié, pourri; carié; friable; qui menace ruine.
 Korhasztani, cs. rendre friable par la putréfaction.
 Korhatag, mn. friable, cassant; fragile; pourri; carié; qui menace ruine.
 Kórhatározat, fn. diagnose, f.
 Kórház, fn. maison de santé, f., hôpital, m.
 Korhely, mn. négligent; paresseux; débauché; libertin. [déréglée.
 Korhelykedni (ik), k. mener une vie
 Korhelység, fn. négligence, paresse; débauche; dissolution, f.; libertinage, m.
 Korhelyül, ih. d'une manière déréglée, dissolue, dans la débauche.
 Korholni, cs. reprendre, relever; réprimander, censurer.
 Koriándrom, fn. coriandre, m.
 Kórisme, fn. diagnose, f.
 Kórjárvány, fn. épidémie, fn.
 Kórjel, fn. symptôme, m.
 Koriát, fn. enceinte; barrière; barre,

f., bornes, limites, f. pl. frein, m.; parapet (ex. d'un pont), m.; ballustrade, f.
 Koriátlan, mn. sans bornes, illimité; effréné; absolu.
 Koriátlanság, fn. absence de barrières ou de bornes; licence; étendue illimitée, f.
 Koriátlanul, ih. d'une manière absolue.
 Koriátnok, fn. chancelier, m.
 Koriátolni, cs. barricader; border, limiter, restreindre, modifier.
 Koriátolt, mn. limité, borné, modifié; — ság, fn. restriction, f.
 Koriátosni, l. Koriátolni.
 Koriátosás, fn. restriction, f.
 Koriátosó, mn. restrictif, limitatif.
 Koriátosott, mn. limité, borné.
 Koriátosva, ih. d'une manière restrictive, avec restriction, avec réserve.
 Kormány, fn. gouvernail, timon, m.; gouvernement (d'un état); règne; régime, m. [ment, f.
 Kormányalkat, fn. forme de gouverner.
 Kormánycsin, fn. coup d'état, m.
 Kormányférfi, fn. homme d'état, m.
 Kormánylapát, fn. gouvernail, timon, m.
 Kormányos, fn. pilote, m.
 Kormányozás, fn. conduite (d'un vaisseau), f., maniement du gouvernail; gouvernement, m.
 Kormányozni, cs. gouverner, conduire (un vaisseau); manier (ex. un cheval); gouverner.
 Kormányozó l. Kormányzó.
 Kormánypálcza, fn. sceptre, m.
 Kormányszék, fn. gouvernement, dicastère, m.
 Kormánytan, fn. politique, f.
 Kormánytárs, fn. corrégent, m.
 Kormánytudomány, fn. politique, f.
 Kormányzó, fn. gouverneur, m.
 Kormos, mn. enduit, noirci de suie.
 Kormosítani, cs. noircir de suie.
 Kormozni, cs. noircir de suie.
 Kornyadi, Kornyadosni, k. être malade.
 Kóró, fn. arbrisseau, m.
 Kóróda, fn. l. Kórház.
 Korogni, k. gronder, murmurer.
 Korom, fn. suie, f., noir de fumée, m.
 Koromnemű, mn. fuligineux.
 Korona, fn. couronne, f.
 Koronaherczeg, fn. prince royal, m.
 Koronajavak, fn. domaine de la couronne, m.

Koronaöröklés, *fn. succession au trône, f.*

Koronás, *fn. couronné.*

Koronázás, *fn. couronnement, m.*

Koronázni, *cs. couronner.*

Korong, *fn. tour (des potiers), m.*

Koronként, *ih. de temps en temps; périodiquement; — i, mn. périodique.*

Koros, *mn. âgé; vieux.*

Kóros, *mn. malade.*

Korosodni (ik), *k. vieillir.*

Korosság, *fn. âge avancé, m.*

Korpa, *fn. son, m.*

Korpacejű, *fn. homme stupide, m.*

Korpakenyér, *fn. pain de recoupe, m.*

Korpás, *mn. qui contient du son.*

Kórás, *fn. mal caduc, m.; — os, mn. épileptique.*

Koró, *fn. cruche, f.*

Koraszak, *fn. époque, période, f.*

Korazellem, *fn. esprit d'une époque, du siècle, m.*

Korazerő, *mn. — en, — leg, ih. selon l'esprit de l'époque; opportun.*

Körtan, *fn. pathologie; nosologie, f.*

Kortárs, *fn. contemporain, m.*

Kortévesztés, *fn. anachronisme, m.*

Kortudomány, *fn. chronologie, f.*

Kortudós, *fn. chronologue, m.*

Korty, *fn. gorgée, f.*

Kortyándí, *fn. ivrogne, m.*

Kortyantani, *cs. avaler.*

Kortyogni, *k. avaler; glouglouter.*

Kortyonként, *ih. par gorgées.*

Kortyozni i. Kortyogni.

Kos, *fn. bétier; dédic, mouton, m.*

Kosár, *fn. panier, m.*

Kosárbölcső, *fn. manne d'enfant, f.*

Kosárfonó, *fn. vannier, m.*

Kosajel, *fn. bétier, aries, m.*

Koslatni, *k. s'accoupler; être en rut.*

Koslató, *mn. en rut, en chaleur.*

Kóstolás, *fn. dégustation, f.*

Kóstolni, *cs. goûter, déguster.*

Kosz, *fn. escarre, teigne de la tête, ou du cuir chevelu, f.*

Kóza, *mn. errant, vagabond.*

Közálás, *fn. vagabondage, m.*

Közálmi, *k. errer, vaguer.*

Koszoru, *fn. anneau, cercle, m., couronne, f.*

Koszorus, *mn. couronné (de fleurs).*

Koszorusat, *fn. entablement, m.; corniche architravée, f.*

Koszorusni, *cs. couronner (de fleurs); enlourer, ceindre de guirlandes.*

Koszorusott, *mn. couronné (de fleurs).*

Koszos, *mn. qui est affecté de teigne, teigneux; couvert d'ecarres.*

Koszosodni (ik), *k. être affecté de teigne, se couvrir d'ecarres.*

Koszperő, *fn. estoc, m.*

Koszt, *fn. alimentation; table, nourriture, pension, f.*

Kosztos, *fn. pensionnaire, m.*

Kóta, *fn. note, f.*

Kótis, *fn. balloir, maillet, m.*

Kotkodácsolni, *k. érêler.*

Kotlani (ik), *k. couvrir (des œufs).*

Kotlás, *fn. incubation, f.*

Kotlás ideje, *couvaison, f.*

Kotló, Kotlós tyúk, *fn. couveuse, f.*

Kotnyeles, *mn. trop curieux.*

Kotnyelekedni (ik), *k. se mêler de toutes choses.*

Kotnyeleség, *fn. indiscretion, f.*

Kotonozni, *k. i. Kotorászni.*

Kotorászni *k. taper de la main; fouiller dans ou parmi qe.*

Kotorni, *cs. gratter, remuer la terre (avec les pieds ou avec les pattes); faire sortir la bourbe; débourber (un port de mer).*

Kotródni (ik), *k. s'en aller au plus vite; décamper.*

Kottyanni, *k. glousser.*

Kótyagos, *mn. pris de vin.*

Kótyavetye, *fn. vente à l'enchère; licitation; subhastation, f.*

Kótyavetyélni, *cs. vendre à l'encan ou à l'enchère; liciter.*

Kotyfity, *fn. nasarde, ehiquenaude, f.*

Kotyogni, *k. glouglouter; cliqueter, claqueter; babiller; caqueter, juser, bavarder.*

Kotyogó, *mn. — malom, fn. moulin à claquets, m.*

Kótyomfity, *mn. inutile.*

Kotyvasztani, *cs. cuire mal, être mauvais cuisinier.*

Kova, *fn. caillou (à feu), m.*

Kovács, *fn. forgeron, m.*

Kovácsműhely, *fn. forge, f.*

Kovácsolható, *mn. forgeable.*

Kovácsolni, *cs. forger; faire, fabriquer en forgeant, façonner au marteau. [m.]*

Kovácsság, *fn. métier de forgeron, Kovaföld, fn. terre siliceuse ou siliceuse, f. [ceuse.]*

Kovakő, *fn. pierre siliceuse ou sili-*
Kovályogni, *k. errer, vaguer.*

Kovanemű, mn. *siliceux*.
 Kovász, fn. *levain, m.*
 Kovászolni, cs. *ajouter du levain à la pâte*.
 Kovászos, mn. *préparé avec du levain*.
 Kovásztalan, mn. *sans levain, azyme*.
 Kozma, fn. *(goût ou odeur de) brûlé, roussi, m.*
 Kozmás, mn. *qui sent le brûlé, le roussi, qui a un goût de brûlé*.
 Kő, fn. *pierre, f.*
 Kőb, fn. *cube, m.*; —, mn. *cubique*.
 Kőbaj, fn. *affection calculieuse, f.*
 Kőbalzam, fn. *naphte, f.*
 Kőbánya, fn. *carrière, f.*
 Kőből, fn. *baquet; cuvier, m.*
 Kőbős, mn. *cubique*.
 Kőcsatorna, fn. *évier, m.*
 Kőcsög, fn. *pot au lait, m.*
 Kőcsőle, fn. *tablier; devantier, m.*
 Kőd, fn. *brouillard, m.*; *brume, f.*
 Kődmen, Kődmön, fn. *casquin de fourrure, m.*
 Kődös, mn. *nébuleux; brumeux*.
 Kődösödni (ik), Kődösülni, k. *faire du brouillard ou de la brume*.
 Kőedény, fn. *vases, m. pl.*, ou *vaisselle de grès, gresserie; faïence, f.*
 Kőfaragó, fn. *tailleur de pierres, m.*
 Kőfejtés, fn. *carrière, f.*
 Kőfejtő, fn. *carrier, m.*
 Kőgyanta, fn. *bitume, m.*
 Kőh, Kőhécselni stb., l. *Keh, Kehécselni stb.*
 Kőhajítás, fn. *jet ou coup de pierre, m.*
 Kőhentesi, k. *tousser*.
 Kőhögni, k. *tousser*.
 Kőhögés, fn. *toux, f.*
 Kőírás, fn. *inscription sur pierre, inscription lapidaire, f.*
 Kőirat, fn. *lithographie, f.*
 Kőíró, fn. *lithographe, m.*
 Kőkény, fn. *nerprun, m.*; *prune sauvage, f.*
 Kőkénybokor, fn. *prunellier, prunier sauvage, m.*
 Kőkényszem, fn. *œil bleu foncé, m.*
 Kőkeletés, fn. *mur de clôture, m.*
 Kölcsön, fn. *emprunt, prêt, m.*; —adni, *prêter*; —venni, *emprunter*.
 Kölcsönadás, fn. *prêt, m.*
 Kölcsönadó, fn. *prêteur, m.*
 Kölcsönképen, ih. *à crédit*.
 Kölcsönkérő, fn. *emprunteur, m.*
 Kölcsönkönyvtár, fn. *cabinet de lecture, m.*

Kölcsönös, mn. *réci-proque; mutuel*.
 Kölcsönösség, fn. *réciprocité, f.*
 Kölcsönözés, fn. *emprunt, prêt, m.*
 Kölcsönözni, cs. *(vmit vkitől), emprunter; (vmit vkinek), prêter*.
 Kölcsönvétel, fn. *emprunt, m.*
 Kölcsönvevő, fn. *emprunteur, m.*
 Kölcsönző, fn. *prêteur, m.*
 Köldök, fn. *ombilic, nombril, m.*
 Köldökkötő, fn. *bandage ombilical, m.*
 Köldöksérv, fn. *hernie ombilicale, f.*
 Köldökszínór, fn. *cordon ombilical, m.*
 Kölen, fn. *asbeste, m.*
 Köles, fn. *millet, m.*
 Köleshimlő, fn. *pourpre, m.*
 Köleskása, fn. *bouillie de millet, f.*
 Kölesmag, Kölesszem, fn. *grain de mil, m.* [m.
 Kölöncz, fn. *billot; tronchet, tronçon*.
 Költ, mn. *donné ou fait (ex. à Paris)*.
 Költekezni (ik), k. *dépenser, déboursier (de l'argent); démenager*.
 Költelelem, fn. *poésie, f.*
 Költemény, fn. *poème, m.*; *poésie, fiction, f.*
 Költeni, cs. *éveiller; couvrir (les œufs); imaginer; inventer; dépenser, déboursier (de l'argent)*.
 Költés, fn. *fiction; dépense, f.*
 Költész, fn. *poète, m.*
 Költészet, fn. *poésie, f.*; —i, mn. *poétique*.
 Költészettan, fn. *science de la poésie, f.* *art poétique, m.*
 Költő, fn. *poète; dépensier, m.*
 Költői, mn. *poétique; —log, ih. poétiquement, d'une manière poétique*.
 Költőiség, fn. *poésie, f.*
 Költőncz, fn. *poëtereau, m.*
 Költött, mn. *inventé, controuvé, feint; fictif; imaginé, supposé*.
 Költözés, fn. *déménagement, m.*, *migration, f.*
 Költözködés, fn. l. *Költözés*.
 Költözködni (ik), k. *déménager; s'en aller, partir; quitter le pays, émigrer*.
 Költözni (ik), k. l. *Költözködni*.
 Költözőhal, fn. *poisson de passage, émigrant ou erratique, m.*
 Költözőmadár, fn. *oiseau de passage, émigrant ou erratique, m.* [pl.
 Költés, fn. *frais, m. pl.*, *dépenses, f.*
 Költéséges, mn. *couteux, dispendieux*.
 Költésgmentes, mn. —en, ih. *exempt de frais, sans frais*.
 Költésgvetés, fn. *évaluation, estimation*

des frais ou des dépenses, *f.*; *budget*, *m.*
 Kölykes, *mn.* qui a fait des petits.
 Kölykesni (ik), *k.* faire des petits, mettre bas.
 Kölyök, *fn.* jeune animal, petit, *m.*
 Kölyü, *fn.* pilon, *m.*
 Kölyüzní, *cs.* piler.
 Kömény, *fn.* carvi; cumin, *m.*
 Kömetaszt, *fn.* gravure sur pierre, *f.*
 Kömetasztó, *fn.* lapidaire; graveur en pierres fines, *m.*
 Köműves, *fn.* maçon, *m.*
 Köművesmunka, *fn.* maçonnerie, *f.*
 Köművesség, *fn.* maçonnerie, *f.*
 Könem, *fn.* espèce de pierre, *f.*
 Könemű, *mn.* pierreux.
 Köneny, *fn.* hydrogène, *m.*
 Köny I. Köny.
 Könyebbedés, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyebbedni (ik), *k.* aller mieux, se porter mieux (se dit d'un malade); se sentir (le cœur léger ou) soulagé, respirer.
 Könyebbedni, *cs.* rendre moins pesant, alléger, soulager; faciliter; décharger.
 Könyebbég, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyebbélni I. Könyebbedni.
 Könyed, *mn.* léger; — *en*, *ih.* légèrement.
 Könyedkén, *ih.* légèrement.
 Könyelmű, *mn.* léger, étourdi.
 Könyelműség, *fn.* légèreté, étourderie; inconsidération, *f.*
 Könyen, *ih.* légèrement; facilement, aisément, sans peine.
 Könyenhivő, *mn.* crédule; — *ség*, *fn.* crédulité, *f.*
 Könyenvenés, *fn.* indolence, *f.*
 Könyitni, *cs.* alléger; soulager; faciliter; décharger; rendre léger.
 Könyű, *mn.* léger, prompt, agile; expéditif; aisé; facile; soulagé, exempt de soucis.
 Könyűség, *fn.* légèreté; facilité; aisance; agilité, *f.*
 Könyűlés, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyűlni I. Könyebbedni.
 Könyűlovas, *fn.* cheval-léger, *m.*
 Könyűség, *fn.* légèreté, facilité, aisance, agilité, *f.*
 Köntös, *fn.* habit, *m.*, robe, *f.*
 Köntödj, *fn.* droit d'étole, *m.*
 Köny, *fn.* larme, *f.*
 Könyesepp, *fn.* larme, *f.*

Könyes, *mn.* mouillé de larmes.
 Könyezni (ik), *k.* verser des larmes.
 Könyhullatás, *fn.* larmoiement, *m.*; pleurs, *m. pl.*
 Könyomat, *fn.* lithographie, *f.*
 Könyomda, *fn.* imprimerie lithographique, *f.*
 Könyomdász, *fn.* lithographe, *m.*
 Könyök, *fn.* coude, *m.*
 Könyökbüttyök, *fn.* olécrane, *m.*
 Könyöklő, *fn.* accouder, *m.*
 Könyöklőni, *k.* s'accouder; —, *cs.* (könyökkel megtaasztani), coudoyer *qn.*
 Könyör, *fn.* compassion; pitié, *f.*
 Könyörgés, *fn.* prière fervente, supplication, *f.*
 Könyörögni, *k.* prier avec soumission, supplier, implorer.
 Könyörtelen, *mn.* — *ül*, *ih.* impitoyable (ment); dur (ement); cruel (lement); sans commisération, sans pitié.
 Könyörülés, *fn.* pitié, *f.*
 Könyörület, *fn.* compassion, pitié, miséricorde, *f.*
 Könyörületes, *mn.* compatissant; miséricordieux; — *ség*, *fn.* pitié, *f.*
 Könyörületlen, *mn.* — *ül*, *ih.* I. Könyörtelen, *mn.* — *ül*, *ih.*
 Könyörületlenség, *fn.* dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, *f.*
 Könyörülni, *k.* (on, en), avoir pitié, compassion de *qn.* (mes, *m. pl.*
 Könyözön, *fn.* flots, torrents de larmes, *f.*
 Könyű, *fn.* larme, *f.*
 Könyv, *fn.* livre, *m.*; — nékül tudni, savoir par cœur.
 Könyváros, *fn.* libraire, *m.*
 Könyvárosbolt, *fn.* magasin de livres, *m.*, boutique de libraire, librairie, *f.*
 Könyvelés, *fn.* tenue des livres, *f.*
 Könyvelő, *fn.* teneur de livres, *m.*
 Könyves, *mn.* qui a des livres, qui aime les livres.
 Könyvész, *fn.* bibliographe, *m.*
 Könyvészeti, *fn.* bibliographie, *f.*
 Könyvfőcselező, *fn.* compilateur, *m.*
 Könyvisme, *fn.* bibliographie, *f.*
 Könyvismerő, *fn.* bibliographe, *m.*
 Könyvkereskedés, *fn.* commerce de livres, *m.*; librairie, *f.*
 Könyvkereskedő, *fn.* libraire, *m.*
 Könyvkötő, *fn.* relieur, *m.*
 Könyvrajstrom, *fn.* liste de livres, *f.*, catalogue, *m.*
 Könyvnyelv, *fn.* langage écrit, *m.*

Könyvnyomda, *fn. imprimerie, f.*
 Könyvnyomdász, *fn. imprimeur, typographe, m.*
 Könyvpolcz, *fn. tablettes, f. pl.*
 Könyvsajtó, *fn. presse d'imprimerie, f.*
 Könyvtám, *fn. pupitre, m.*
 Könyvtár, *fn. bibliothèque, f.*
 Könyvtárnok, *fn. bibliothécaire, m.*
 Könyvtartó, *fn. tablettes, f. pl.*
 Könyvvezető, *fn. teneur de livres, comptoriste, m.*
 Könyvitel, *fn. tenue des livres, f.*
 Könyvvivő, *l. Könyvvezető.*
 Könyvvizsgálat, *fn. censure, f.*
 Könyvvizsgáló, *fn. censeur, m.*
 Köp, *fn. crachat, m.*
 Köpczés, *mn. ramassé, trapu.*
 Köpdögni, *k. és cs. crachoter.*
 Köpedék, *fn. crachat, m.* [*f.*]
 Köpedelem, *fn. chose digne de mépris,*
 Köpeny, Köpenyeg, *fn. manteau, m.*
 Köpés, *fn. spulation, f., crachotement, m.*
 Köpezteni, *cs. écaler, écosser; dépouiller qc. de . . .*
 Köpködni, *k. és cs. crachoter.*
 Köpni, *cs. cracher.*
 Köpláda, Köpláda, *fn. crachoir, m.*
 Köpor, *fn. sablon, m.*
 Köporond, *fn. gravier, m.*
 Köpöly, *fn. ventouse, f.*
 Köpölyözni, *cs. appliquer des ventouses; ventouser.*
 Köpölyvas, *fn. scarificateur, m.*
 Köpönyeg, *fn. manteau, m.*
 Köpü, *fn. baril pour battre le beurre, m.; baratte, f.; ruche, f.*
 Köpülni, *cs. battre du beurre, baratter.*
 Köpülő, *fn. baratte, f.*
 Köpülőfa, *fn. ribot, m.*
 Kör, *fn. cercle; rond, m.; sphère (ex. d'activité), f.; sein (ex. de la famille), m.*
 Kör-gasz, *fn. lithocolle, f.*
 Körakás, *fn. tas, monceau de pierres ou de décombres, m.*
 Köralaku, *mn. circulaire; cerclé.*
 Körbeszéd, *fn. chrie, f.*
 Körded, *mn. circulaire; cerclé.*
 Körély, *fn. rotonde, f.*
 Körének, *fn. ronde, f., rondeau, m., chanson à la ronde, f.*
 Köréteg, *fn. assise, f.* [*f.*]
 Körfal, *fn. mur de clôture, m.; enceinte,*
 Körforgás, *fn. circulation; rotation; volte, f.*
 Körfuttatás, *fn. volte, f.*

Körirat, *fn. inscription (autour d'une médaille etc.); légende (d'une monnaie); devise (d'un ordre); circulaire, f.*
 Köris, *fn. frêne, m.*
 Körishogár, *fn. cantharide, f.*
 Köríteni, *cs. enceindre; compasser.*
 Körítő, *fn. compas, m.*
 Korkerek, *mn. orbiculaire.*
 Korkör, *fn. ellipse, f.*
 Korkörös, *mn. elliptique.*
 Körlap, *fn. plan circulaire, m.*
 Körmenet, *fn. procession, f.*
 Körmetlen, *mn. sans ongles.*
 Körmondát, *fn. période, f.*
 Körmölni, *cs. blesser avec la griffe, griffer, égratigner.*
 Körmönfont, *mn. concis.*
 Körmö, *mn. onguiclé.*
 Körmözni *l. Körmölni.*
 Körnegyed, *fn. quart de cercle, m.*
 Környék, *fn. environs, alentours (ex. d'une ville), m. pl.; site, m.*
 Környezet, *fn. enceinte, f.; entour, m. pl., suite, f., entourage, m.*
 Környezni, *cs. entourer.*
 Környíteni, *cs. entourer.*
 Környül, *ih. autour de.*
 Környülállás, *fn. circonstance, f.*
 Környülállásos, *mn. circonstanciel.*
 Környülmény, *fn. circonstance, f.*
 Környülmételés, *fn. circoncession, f.*
 Környülmételni, *cs. circoncrire.*
 Köröm, *fn. ongle, m.; griffe; serre, f., sabot, m., corne (du pied), f.*
 Körömmereg, *fn. panaris, m.*
 Körömszakadásig, *ih. jusqu'au dernier point.* [*aisé.*]
 Körömszakasztó, *mn. difficile, mal-*
 Körömvás, *fn. tire-balle, m.*
 Körömszélni, Körömszölni, *cs. griffer; égratigner.*
 Körös, *mn. circulaire.*
 Köröskörül, *ih. à l'entour, tout autour.*
 Körött, *nh. autour de.*
 Körözni, *cs. entourer.*
 Köröztetni, *cs. faire circuler.*
 Körrajz, *fn. contour, m.*
 Körrendelet, *fn. circulaire, f.*
 Körszak, *fn. période, f.; —i, mn. périodique.*
 Körszél, *fn. périphérie, f.*
 Körszin, *fn. amphithéâtre, m.*
 Körtáncz, *fn. ronde, f., branle, m.*
 Körte, *fn. poire, f.*
 Körtefa, *fn. poirier, m.*

Körtfont, *fn. romaine, f.*
 Körtve, Körtvély, *fn. poire, f.*
 Körül, *nh. autour de; à peu près; près de; vers; sur.*
 Körülállani, *cs. entourer, cerner; —, k. être placé tout autour de.*
 Körülárkolni, *cs. entourer d'un fossé.*
 Körül-belül, *ih. environ, à peu près; vers; sur.*
 Körület, *fn. périphérie; enceinte, f.*
 Körülfekvő, *mn. situé autour de ou dans les environs; environnant.*
 Körülfoglalni, *cs. entourer d'un bord, d'un cadre, d'une clôture.*
 Körülfogni, *cs. entourer, encadrer; enlacer de ses bras, embrasser; entourer de filets, de pièges.*
 Körülfolyani, *cs. couler autour de, tourner, entourer, cerner (en coulant); embrasser, étreindre de ses flots.*
 Körülrás, *fn. périphrase, circonlocution, f.*
 Körülrát, *fn. inscription (à la marge d'une médaille); légende (d'une monnaie), f.*
 Körülríni, *cs. écrire, inscrire qc. autour ou à la circonférence de; exprimer qc. par une circonlocution; circonscrire.*
 Körüljárni, *cs. faire le tour de, tourner en marchant.*
 Körüllevő, *mn. qui entoure, présent; assistant.*
 Körülmény, *fn. circonstance, f.*
 Körülményes, *mn. circonstanciel.*
 Körülményesség, *fn. ampleur, longueur, prolixité, f.*
 Körülmételés, *fn. circoncision, f.*
 Körülmételni, *cs. circoncire.*
 Körülnézés, *fn. vue (sur ce qui entoure); circonspection, f.*
 Körülnézni, *k. regarder autour ou derrière soi. [de.]*
 Körülbáborozni, *cs. camper tout autour*
 Körülvenni, *cs. environner, entourer, cerner; encadrer; circonvenir.*
 Körvonal, *fn. ligne circulaire, f., rayon, m.*
 Körvonalozni, *cs. contourner qc.*
 Körzet, *fn. entours, m. pl.*
 Kő, *fn. sel fossile, ou rupestre, sel gemme, m.*
 Kőszál, *fn. roche, f.*
 Kőszén, *fn. charbon de terre, m., houille, f.*
 Kőszikla, *fn. rocher, m.*

Kősziklás, *mn. plein de rochers.*
 Kőszirt, *fn. rocher abrupte, écueil, roc, m. [m.]*
 Kőszív, *fn. cœur de roche ou de bronze.*
 Kőszívű, *mn. dur; impitoyable, insensible; —ség, fn. dureté de cœur, f.*
 Kőszméte, *fn. groseille verte ou blanche, f. [station, f.]*
 Köszönés, *fn. remerciement, m.; salu-*
 Köszönet, *fn. gratitude, f., gré, m.; remerciement, m.*
 Köszönetni, *k. saluer qn. à diverses reprises. [qn.]*
 Köszönni, *cs. remercier; —, k. saluer*
 Köszönteni, *k. saluer qn.; féliciter.*
 Köszöntés, *fn. salutation, f.; son souhait, m.; félicitation, f.*
 Köszöntetni, *cs. Köszöntetem (vki által egy harmadikat), faites-lui mes compliments.*
 Köszöntő, *mn. de félicitation ou de congratulation.*
 Köszörűkő, *fn. pierre à aiguiser, f.*
 Köszörületlen, *mn. non affilé; non poli; non taillé; brut.*
 Köszörülni, *cs. polir (ex. du marbre); tailler (ex. des pierres, des verres de lunettes); émoudre, aiguiser, affiler.*
 Köszörűs, *fn. polisseur; tailleur (sur cristaux etc.); émouleur, m.*
 Köszvény, *fn. douleurs rhumatismales, f. pl., arthrite gouteuse, goutte, f.; kéz —, chirographie, f.; láb —, podagrie, f.*
 Köszvényes, *mn. gouteux, arthritique.*
 Kötég, *fn. ballot, m.*
 Kötelkedni (ik), *k. taquiner, railler; chercher des querelles.*
 Kötelkedő, *fn. querelleur, taquin, railleur, m.*
 Kötél, *fn. corde, f., cordage; câble, m.*
 Kötélék, *fn. bande, f., lien; ligament; bandage, m., échurpe, f.; bandeau (pour couvrir les yeux), m.*
 Kötélem, *fn. devoir, m., obligation, f.*
 Kötetes, *mn. obligé (à tel service etc.); sujet à . . .*
 Kötetesség, *fn. devoir, m., obligation, f.; —i, mn. conforme à son devoir.*
 Kötetességmulasztás, *fn. oubli des devoirs, m.; —szó, mn. prévaricateur.*
 Kötetességszegés, *fn. violation du devoir, f.; —szegő, mn. contre le devoir.*
 Kötetezés, *fn. obligation, f.*
 Kötetezett, *mn. obligé; —ség, fn.*

- obligance; obligation, f., engagement, m.*
 Kötélezmény, fn. *obligation, f.*
 Kötélesni, cs. *obliger.*
 Kötélezz, mn. *obligant; obligatoire; —, fn. obligation, f.*
 Kötélezzvény, fn. *obligation, f.*
 Kötélgyártó, fn. *cordier, m.*
 Kötélgyártóhely, fn. *corderie, f.*
 Kötélháló, fn. *rets, filet, panneau, m.*
 Kötéljáró, fn. *funambule, acrobate, saltimbanque, m.*
 Kötélzőködni (ik), k. l. *Kötekedni.*
 Kötéltánczos, fn. *danseur de corde, m.; l. Kötéljáró.*
 Kötélverő, fn. *cordier, m.*
 Kötély, fn. *obligation, f., devoir, m.*
 Kötélzet, fn. *cordages, m. pl.*
 Kötény, fn. *tablier; devantier, m.*
 Kötés, fn. *ligature, f., bottelage, m., reliure (d'un livre), f.; contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.; tricorage, m.*
 Kötet, fn. *volume, tome, m.; trousse (de linge, de cordages etc.), f.; botte (de foin, d'allumettes, de soie), f.; paquet, m.*
 Kötetlen, mn. *qui n'est pas lié ou relié; — beszéd, fn. prose, f.*
 Kőthely, fn. *port, havre, m.*
 Kőtige, fn. *copule, f.*
 Kőtjel, fn. *trait d'union, tiret, m.*
 Kötlevél, fn. *obligation, f.*
 Köt mód, fn. *mode subjonctif, m.*
 Köt ni, cs. *lier, nouer; relier (un livre); faire, contracter (ex. une alliance); tricoter.*
 Kötő, mn. *qui sert à lier etc.; —, fn. l. Kötélék.*
 Kötőczérna, fn. *fil à tricoter, m.*
 Kötődés, fn. *taquinerie; raillerie, f.*
 Kötődni (ik), k. (val, vel), *railler, plaisanter qn.*
 Kötőfék, fn. *bridon, filet, m.*
 Kötőgerenda, fn. *architrave, f., bandeau, m., traversine, f.*
 Kötőgetni, cs. *tricoter.*
 Kötőhely, fn. *port, havre, m.*
 Kötőlék, fn. l. *Kötélék.*
 Kötőláncz, fn. *chaîne à enlayer, enrayure, f.*
 Kötött, mn. *lié etc.; — beszéd, mètre, m.*
 Kötőtű, fn. *aiguille, broche à tricoter.*
 Kötővas, fn. *crampon, m.*
 Kötőzgetni, cs. *panser, bander.*
 Kötőzködni (ik), k. *se trourser.*
- Kötőzni, cs. *panser, bander.*
 Kötőzer, fn. *appareil de pansement, m.*
 Kötőző, ih. *copulative, f.*
 Kötve, ih. *lié, relié; avec peine, difficilement.*
 Kötvény, fn. *contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
 Kötővágás, fn. *carrière, f.*
 Kötővágó, fn. *carrier, m.*
 Kötvecs, fn. *gravier, m.*
 Kötvecses, mn. *graveleux.*
 Kötvecsezni, cs. *sabler.*
 Kötér, mn. *gras; graisseux, adipeux.*
 Kötérecake, mn. *grasset.*
 Kötéredni (ik), k. *s'engraisser.*
 Kötéres, mn. *grasset.*
 Kötéríteni, cs. *engraisser.*
 Kötérség, fn. *graisse, f., gras, m., matière grasse, f.*
 Kötés, mn. *pierreux.*
 Kötésedni (ik), k. *se pétrifier.*
 Kötét, fn. *député; envoyé, ambassadeur, m.*
 Kötetelés, fn. *demande, prétention; créance, valeur due, f.*
 Kötetelmény, fn. *dette active, f.*
 Kötetelni, cs. *exiger qc.; prétendre à qc.; commander.*
 Kötetelő, fn. *prétendant, m.; —, mn. prétentieux.*
 Kötetelt, mn. *prétendu.*
 Kötetendő, mn. *digne d'imitation.*
 Kötetés, fn. *imitation; observation, exécution; succession, suite; dépréciation, excuse, f.*
 Kötetkezendő, mn. *suivant.*
 Kötetkezés, fn. *suite; conséquence, f., effet, résultat, m.*
 Kötetkezésképp, ih. *par conséquent.*
 Kötetkezés, fn. *conséquence, conclusion, f.*
 Kötetkesetes, mn. *conséquent, logique; riche en conséquences; — en, ih. conséquemment; — ség, fn. conséquence, f.*
 Kötetkezeties, mn. *successif; — en, ih. successivement.*
 Kötetkezetlen, mn. *inconséquent; — ség, fn. inconséquence, f.; — ul, ih. d'une manière inconséquente.*
 Kötetkezmény, fn. *suite, f., effet, résultat, m., conséquence, f.*
 Kötetkezni (ik), k. *suivre qn., succéder à qn.; être l'effet ou le résultat de s'ensuivre.* [conséquent.
 Kötetkező, mn. *suivant; — leg, ih. par*

övetkeztetés, *fn. conclusion, f.; procédé logique, m., induction, f.*
 övetkeztesni, *cs. conclure, inférer, induire.*
 övetlen, *mn. dépourvu de pierres.*
 övetni, *cs. suivre qn.; succéder à qn.; obéir à...; se conformer à...; imiter qn.; faire ses excuses; demander pardon.*
 övető, *fn. imitateur; partisan; adhérent; sectateur; confessionniste; disciple; successeur, m.*
 övetség, *fn. ambassade, légation, f.*
 övéválás, *fn. pétrification, f.*
 övéválni, *k. se convertir en pierre, se pétrifier.*
 övévált, *mn. pétrifié; fossile.*
 övezés, *fn. lapidation, f.; parage, carrelage, m.*
 övezet, *fn. pavé, m.; — len, mn. non pavé, m.*
 övezett, *mn. pavé, carrelé.*
 övezetvám, *fn. pavage, m.*
 övezni, *cs. lapider; paver, car. eler.*
 övező, *fn. paveur, carreleur, m.*
 övihal, *fn. goujon, m. (poisson).*
 övítai, *cs. convertir en pierre, pétrifier.*
 övület, *fn. corps pétrifié, m., pétrifié.*
 övülni, *k. se convertir en pierre, se pétrifier.*
 övült, *mn. pétrifié; fossile.*
 öz, *fn. intervalle; entre-deux, m.; petite rue; ruelle, f.; semmi — ön vele, je n'ai aucun rapport avec lui; — re bocsátani, faire connaître au public, divulguer; — zé tenni, publier.*
 öz, *mn. commun; ordinaire; journalier, vulgaire; familier; public; généralement reçu.*
 özakarat, *fn. unanimité, f.*
 özakarattal, *ih. d'une seule voix.*
 özakaratu, *mn. unanime.*
 özbe, *ih. au milieu; — szólni, — vágni, interrompre le discours de qn.*
 özbejönni, *k. intervenir.*
 özhözvet, *Közbejövétel, fn. intervention, interposition, f.; arrivée (ex. du mauvais temps), f.*
 özben, *ih. au milieu; durant, pendant.*
 Közbenjárás, *fn. intervention, intercession; médiation, entremise, f.*
 Közbenjárni, *k. servir de médiateur; intercéder, solliciter.*

Közbenjáró, *fn. médiateur; entremetteur, m.*
 Közben-közben, *ih. de temps en temps.*
 Közbenő, *mn. intermédiaire, moyen.*
 Közbeszéd, *fn. langage de la vie commune, m.; locution familière, f.*
 Közbevetés, *Közbevetni l. Közbenjárás, Közbenjárni.*
 Közbirthok, *fn. possession commune, f.*
 Közbirthokos, *fn. co-possesseur, m.*
 Közbecsánat, *fn. amnistie générale, f.*
 Közé, *nh. parmi, au milieu de, dans.*
 Közegyen, *fn. parallèle, f.*
 Közegyenese, *mn. parallèle.*
 Közel, *mn. és ih. rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant; —, fn. proximité, f.; voisinage, m., environs, m. pl.*
 Közeledés, *fn. approche, f., rapprochement, m.*
 Közel-dni (ik), *k. approcher, s'approcher, se rapprocher de qn. ou qc.*
 Közelegni, Közelgetni, Közelgeni l. Közeledni. *[f.]*
 Közélet, *fn. vie commune, vie ordinaire.*
 Közélsé, *mn. accessible, abordable.*
 Közélsé, *cs. approcher, avancer; —, k. s'approcher, se rapprocher de qn. ou de qc.*
 Közélsé, *mn. approchant, approximatif; — leg, ih. approximativement.*
 Közellátás, *fn. myopie, vue courte, f.*
 Közel látó, *mn. qui a la vue courte, myope.*
 Közellét, *fn. proximité, f.*
 Közellevő, *mn. qui se trouve à peu de distance; rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant.*
 Közelről, *ih. de près.*
 Közelség, *fn. proximité, f.*
 Közember, *fn. simple soldat, m.*
 Közép, *fn. milieu; centre, m.; —, mn. moyen, central.*
 Középpár, *fn. prix moyen, m.*
 Középen, *ih. dans le milieu; au milieu.*
 Közepett, *ih. au milieu de...*
 Középfal, *fn. mur mitoyen, m.*
 Középföldi, *mn. méditerrané.*
 Középpige, *fn. verbe neutre, m.*
 Középkereszt, *fn. croix de commandeur, f.*
 Középkor, *fn. moyen âge (hist.); âge moyen, m.*
 Középpont, *fn. point central, centre m.; — i, mn. central.*

- Középrend, *fn. classe moyenne ou moyenne, f.*
 Középső, *mn. moyen.*
 Középszerű, *mn. médiocre, moyen.*
 Középszerűleg, — szerűn, *ih. médiocrement.*
 Középszerűség, *fn. médiocrité, f.*
 Középtenger, *fn. (la mer) Méditerranée.*
 Középtermű, *mn. d'une taille, d'une grandeur moyenne.*
 Középuj, *fn. doigt du milieu, m.*
 Középut, *fn. milieu, juste milieu, m.*
 Középvonal, *fn. ligne intermédiaire, f.*
 Közértelem, *fn. unanimité, f.*
 Közértelmiség, *fn. civilisation d'un pays, f.* [unanimement.
 Közértelmű, *mn. unanime; — leg, ih.*
 Közér, *fn. mur milieu, m.*
 Közhasznu, *mn. d'une utilité générale ou publique; —ság, fn. utilité publique, f.*
 Közhaszon, *fn. utilité publique, f.*
 Közhatalom, *fn. pouvoir de l'état, m.; autorité publique, f.*
 Közhely, *fn. lieu commun ou public, m.*
 Közhir, *fn. bruit, m.; — hírt tenni, publier.*
 Közibe, *ih. parmi, au milieu, dans.*
 Közjó, *fn. bien public; salut public, m.*
 Közjog, *fn. droit public, m.*
 Közjövedelem, *fn. finances, f. pl.*
 Közkatona, *fn. simple soldat, m.*
 Közkonyha, *fn. gargote, f.*
 Közle, *fn. petit rue; ruelle, f.*
 Közlegelő, *fn. pâturage de la commune; pâturage commun ou communal, m.*
 Közlegény, *fn. simple soldat, m.*
 Közlekedés, *fn. communication, f.*
 Közlekedni (ik), *k. aller et venir; avoir des rapports (avec qn.); commercer avec commerce.*
 Közlékeny, *mn. communicatif.*
 Közlemény, *fn. communication, f.*
 Közlés, *fn. communication, f.*
 Közlöny, *fn. organs, m.*
 Közmondás, *fn. proverbe, adage, m.*
 Közmunka, *fn. travaux publics, m. pl.*
 Köznap, *fn. jour de la semaine, jour ordinaire, m.* [multitude, f.
 Köz nép, *fn. bas peuple, m.; foule,*
 Köznev, *fn. nom commun, m.*
 Közölni, *cs. communiquer; faire part à qn. de qe.* [ce, f.
 Közömb, *fn. indifférence, insouciance,*
 Közömbös, *mn. indifférent.*
 Közömböség, *fn. indifférence, f.*
 Közönös, *fn. commun; —, ih. e commun; —ság, fn. communauté,*
 Közönség, *fn. public, m.*
 Közönséges, *mn. commun; ordinaire généralement reçu; vulgaire, trivial, familier; public.*
 Közönségesen, *ih. communément, ordinairement, le plus souvent.*
 Közönségesít, *cs. généraliser.*
 Közöny, *fn. indifférence, f.*
 Közönyös, *mn. indifférent, égal; —u ih. avec indifférence; —ság, fn. L.*
 Közömböség.
 Közös, *mn. commun.*
 Közösen, *ih. en commun, en société.*
 Közösködni (ik), *k. avoir de relations avec qn.*
 Közösség, *fn. communauté, f.*
 Közösülés, *fn. commerce intime, m; relations familières, f. pl.; communication, f.* [qn.
 Közösülni, *k. avoir de relations avec*
 Között, *nh. parmi; au milieu de; dans le ou au nombre de; entre.*
 Közpapír, *fn. papiers publics, eff's publics, m. pl.*
 Közparancs, *fn. édit, m.*
 Közpénzügytan, *fn. finances, f. pl.*
 Központ, *fn. point central, centre, m.*
 Központ, *mn. central.* [trahiser.
 Központosítani, *cs. concentrer; cern.*
 Közrend, *fn. ordre public, m.*
 Közrendbeli, — rendű, *fn. homme du peuple, m.*
 Közriadal, *fn. générale, f.*
 Község, *fn. commune; municipalité, f.; —i, mn. communal, de la commune.*
 Közzellem, *fn. esprit public, m.*
 Közt, *nh. l. Között.*
 Köztalp, *fn. seconde semelle, f.*
 Köztárs, *fn. concitoyen, m.*
 Köztársaság, *fn. république, —i, mn. républicain.* [valle, m.
 Köztér, *fn. place publique, f.; inter-*
 Köztudomás, *fn. notoriété, publicité, f.; —u, mn. public, notoire.*
 Közügy, *fn. chose publique, f., intérêt général, m.*
 Közül, *nh. de; (d')entre.*
 Közvélemény, *fn. opinion publique, f.*
 Közvetlen, *mn. —ül, ih. immédiat (ement); direct (ement); —ság, fn. immédiation, f.*
 Közvetett, *mn. médial, indirect.*

Közvetítés, *fn. médiation, f.*
 Közvetíteni, *cs. médialiser.*
 Közvetítő, *fn. médiateur, m.*
 Közvetlen, *l. Közvetetlen.*
 Közvetőleg, Közvetve, *ih. indirectement, médialement.*
 Közvetenni, *cs. publier.*
 Krajcsár, *fn. kreutzer, m.*
 Kréta, *fn. craie, f.; crayon, m.*
 Krétanemű, *mn. crayonneux; crayeux; crélaod.* [quis, m.
 Krétaraj, *fn. dessin crayonné; cro-*
 Krétás, *mn. crayeux, crélaod; couvert de craie.* [de la craie.
 Krétázní, *cs. blanchir ou marquer avec*
 Kristály, *fn. cristal, m.; —, mn. de cristal; cristallin.*
 Kristályodás, *fn. cristallisation, f.*
 Kristályodni (ik), *k. prendre une forme de cristal, cristalliser.*
 Kristályos, *mn. cristallin.*
 Kristályozni, *cs. cristalliser.*
 Kristély, *fn. olysère, lavement, m.*
 Krisztus, *tn. Christ, Jésus-Christ, m.*
 Kritika, *fn. critique, f.*
 Kritikus, *fn. critique, m.*
 Kritizálni, *cs. critiquer; censurer; blâmer.*
 Lábó, *fn. farceur, bouffon, m.*
 Lúcsma, *fn. bonnet fourré, m.*
 Lúczkó, *fn. lieu caché, réduit (obscur, caché); repli (secret); coin, m.*
 Lúczor, *fn. serpette, f.* [croupir.
 Lúczorodni (ik), *k. se blottir, s'acc-*
 Lúczorogni, *k. se blottir; vivre péniblement; être dans la misère.*
 Lúdaroz, *fn. honte, f., échec, m.*
 Lúfár, *fn. courtier (de marchandises); entremetteur; censal; revendeur; fruitier, m.*
 Lúfárkodás, *fn. courtage, m.; petit commerce, m.*
 Lúfárkodni (ik), *k. faire le revendeur, la revendeuse; rendre à petite mesure, à petit poids.*
 Lúgli, *fn. quille, f.*
 Lúglizni, *cs. jouer aux quilles.*
 Lúkacs, *fn. ver, m.*
 Lúkacos, *mn. rempli, qui fourmille de vers; véreux.*
 Lúkacosodni (ik), *k. se remplir de vers.* [Her.
 Lúkk, *fn. son faible, m.; —anni, k. souff-*
 Lúkorékolás, *fn. chant du coq, coque-*
 rice, *m.* [coq], coqueriquer.
 Lúkorékolni, *k. chanter (comme le*

Kukorleza, *fn. maïs cultivé; blé de Turquie, m.*
 Kukorítani, *cs. courber; —, k. chanter comme le coq.*
 Kukorodni (ik), *k. se courber; se tordre (se dit d'un ver etc.); se blottir, s'accroupir.*
 Kukorogni, *k. se tapir.*
 Kuksolni, *k. se blottir, s'accroupir; se cacher.*
 Kukta, *fn. garçon de cuisine, marmite, m.*
 Kukucsálni, Kukucsálni, *k. regarder; voir; guigner qc.*
 Kulacs, *fn. l. Csutora.*
 Kulcs, *fn. clef, f.*
 Kulcsár, *fn. portier; geôlier, m.; sommelier, m.*
 Kulcsárkodni (ik), *k. servir comme portier, geôlier ou sommelier.*
 Kulcsárság, *fn. sommelierie, f.*
 Kulcsfej, *fn. anneau de clef, m.*
 Kulcslik, Kulcslyuk, *fn. trou, pertuis de la clef; trou de la serrure, m.*
 Kulcsolni, *cs. serrer.*
 Kulcsolódni (ik), *k. se resserrer.*
 Kulcsszár, *fn. canon de la clef, m.*
 Kulcostaraj, Kulcostoll, *fn. panneton, m.*
 Kulimás, *fn. vieux-ving; cambouis, m.*
 Kullanes, *fn. mite; tique, f.*
 Kullogni, *k. troller; marcher furtivement.*
 Kunkogni, *k. caqueter.*
 Kunkor, *fn. tournesol, m.*
 Kunkorék, *fn. (tour de) spire, f.*
 Kunkorítani, *cs. tordre, rouler en spirale.*
 Kunkorodni (ik), *k. se tortiller (autour de la perche); se filer (autour de la rame); ramper, grimper, monter en spirale; se tordre.*
 Kúnyhó, *fn. cabane, cahute, hutte, maisonnette, bicoque; chaumière, f.*
 Kúnyorálni, *k. prier instamment; mendier.*
 Kúp, *fn. cône, cornet, m.; dôme, m., coupole, f.*
 Kupa, *fn. bocal, m., coupe, f.*
 Kudacz, *fn. amas, tas, monceau (ex. de pierres), m.*
 Kupak, *fn. couvercle, m.*
 Kúpesiga, *fn. escargot conoïde, m.*
 Kúpdad, *mn. conoïde.*
 Kupecz, *fn. entremetteur, censal, m.*
 Kúpfödél, *fn. dôme, m., coupole, f.*
 Kúphely, *fn. quillier, m.*

Kúpjáték, fn. *jeu de quilles*, m.
 Kuporgatni, Kuporítai, Kuporni, cs. *ramasser*. [pir.
 Kuporodni (ik), k. *se blottir*; *s'accrou-*
 Kúpos, mn. *conique*.
 Kúpozni, cs. *jouer aux quilles*.
 Kúpszelet, fn. *section conique*, f.
 Kúptető, fn. *dôme*, m., *coupole*, f.
 Kúpvonal, fn. *parabole*, f.
 Kúpvonalas, mn. *parabolique*.
 Kurañ, fn. *paillard*, *fornicateur*, *put-*
tassier, m.
 Kurjantani, cs. *s'écrier*.
 Kurjongani, Kurjongatni, k. *pousser*
des cris de joie.
 Kurkálai, Kurkázai, cs. *fureter*,
fouiller.
 Kurranni, Kurrantani, Kurrogni, k.
gronder, *murmurer*.
 Kurrogókolt, fn. *colle*, m.
 Kurta, mn. *court*; *bref*; *raccourci*.
 Kurtacsó, fn. *carabine (courte)*, f.
 Kurtakigó, fn. *trait*, m.
 Kurtakocsma, fn. *cabaret*, m.; *gar-*
gole; *taverne*, f.
 Kurtály, fn. *carabine*, f.
 Kurtályos, fn. *carabinier*, m.
 Kurtán, ih. *court*.
 Kurtaság, fn. *brève*, f.
 Kurtítás, fn. *raccourcissement*, m.;
abréviation, f.
 Kurtítai, cs. *raccourcir*; *abrégé*;
couper; *rogné* (ex. les ailes d'un
oiseau).
 Kurika, fn. *jaque*, f.
 Kurtulni, k. *devenir plus court*, *perdre*
de sa longueur.
 Kurucz, fn. *nom qu'on a donné à des*
insurgents sous Rákóczy; —, mn.
comploté, *intriqué*.
 Kuruglya, fn. *rdble*, m.
 Kurukuru, fn. *grimpeur*, m.
 Kuruttyolai, k. *coasser*.
 Kurussolai, fn. *charlatanerie*, f.
 Kurussolai, cs. *faire le charlatan*.
 Kurussoló, fn. *charlatan*, m.
 Kurva, fn. *putaine*, f.
 Kurvalak, fn. *bordel*, m.
 Kurválkodás, fn. *fornication*, *pal-*
lardise, f.
 Kurválkodni (ik), k. *paillarder*.
 Kurvás, mn. *paillard*.
 Kushadni, Kusadni, k. *se blottir*,
s'accroupir.
 Kusadák, fn. *brouillement*, *entor-*
tissement, m.

Kuszálai, cs. *mettre en désordre* (se dit
de fils etc.); *brouiller*, *confondre*,
mêler; *entortiller*.
 Kuszálódni (ik), k. *s'entortiller*; *se*
confondre, *se compliquer*.
 Kuszi, fn. *petit chien*, m.
 Kúszakocs, fn. *croc*, *crampon* (at-
taché aux souliers), m.
 Kuszó, fn. l. Kuczkó.
 Kúszni (ik), k. *grimper*.
 Kúszó, mn. *grimpeur*.
 Kúszpóza, fn. *mité de cognac*, m.
 Kusztora, fn. *couteau de poche*, m.
 Kút, fn. *puits*, m.; *szökő* —, *fontaine*,
f., *jet d'eau*, m.
 Kutacs, fn. *caulère*, *fonticule*, m.
 Kutasz, fn. *sonde*, f.
 Kutaszolai, cs. *sonder*.
 Kutatás, fn. *recherche*; *fouille*, f.
 Kutatni, cs. *fureter*, *fouiller*; *creuser*
(pour découvrir un filon); *faire des*
fouilles.
 Kútforrás, fn. Kútő, fn. *source*, f.
 Kútforó, fn. *drague*, f.
 Kútgem, fn. *bascule d'un puits*, f.
 Kútkáva, fn. *balustrade d'un puits*, f.
 Kútpárkány, fn. *tour*, m.
 Kútsó, fn. *sel de fontaine*, m.
 Kuttogni, k. *marcher doucement*, *se*
glisser.
 Kútya, fn. *chien*, m.
 Kútyabőr, fn. *peau de chien*; *lettres de*
noblesse, f.
 Kútyahév, Kútyahő, fn. *canicule*, f.
 Kútyálkodni (ik), k. *se conduire d'une*
manière basse.
 Kútyapezér, fn. *valet de chien*, m.
 Kútyaság, fn. *tour de fripon*, m., *in-*
famie, f.
 Kútyó, fn. *petit chien*, m.
 Kútyorék, fn. *ligne recourbée*, f.,
paraphe, f.
 Kuvarcz, fn. l. Kudarcz.
 Kuvass, fn. *chien-loup*, m.
 Kuvik, fn. *effraie*, f.
 Kúb, fn. l. Kőb.
 Kúcsőg, fn. *fronteau*, *frontail*, m.
 Kükleni (ik), k. *muer*.
 Küklés, fn. *mue*, f.
 Kül, mn. *extérieur*; *étranger*, *exotique*
(plante); *du dehors*.
 Külárok, fn. *fossé extérieur*; *avant-*
fossé, m.
 Külbástya, fn. *ouvrage avancé*, m.
 Kúldemény, fn. *expédition*, f.
 Kúldeni, cs. *envoyer*; *expédier*.

üldés, fn. envoi, m., expédition; mission, f.
 üldetés, fn. mission, f.
 üldime, fn. remise, f.
 üldő, fn. expéditeur; commettant, m.
 üldött, fn. député; envoyé; délégué; commissaire; messenger; exprès, m.
 üldöttség, fn. députation, f.
 üldözgetni, Küldözni, cs. envoyer à diverses reprises. [sultér.
 ülekedni (ik), Külekezni (ik), k. ület, fn. extérieur, m.
 ülfal, fn. rempart extérieur, m.
 ülföld, fn. pays étranger, m.
 ülföldi, mn. étranger, exotique (plante); forain; du dehors; —, fn. étranger, m.
 ülföldiesen, ih. à la manière des étrangers.
 ülhon, fn. l. Külföld.
 üljebb, ih. plus en dehors.
 ülleges, mn. extensif.
 üllépcső, fn. perron, m.
 üllő, fn. rais, rayon, m.; pic, m.
 ülme, fn. extérieur, m.
 ülőmb, Külömbözni (ik) l. Külnb, Külnbözni (ik).
 ülön, mn. séparé, particulier, singulier, spécial; à part.
 ülön, ih. séparément.
 ülönb, mn. meilleur, préférable; supérieur; — en, ih. au reste; du reste; d'ailleurs, autrement, sinon; sans cela; sans quoi.
 ülönbféle, mn. divers; différent.
 ülönbféleség, fn. variété, diversité, f.
 ülönbözés, fn. différence; diversité; variété, f.
 ülönbözni (ik), k. (től, től), être distinct, différer de qc.; se distinguer.
 ülönböző, mn. différent; divers; distinct, hétérogène; — leg, ih. différemment, diversement.
 ülönbözöség, fn. différence, f.
 ülönböztetés, fn. distinction, f.
 ülönböztetni, cs. distinguer, discerner, différencier; démêler.
 ülönbség, fn. différence, f. [m.
 ülönöz, fn. original; esprit bizarre,
 ülönözködés, fn. bizarrerie, f.
 ülönöztség, fn. bizarrerie, idiosyncrasie, f.
 ülönfaju, mn. hétérogène, étranger.
 ülönféle, mn. divers, différent.
 ülönfélekép, — képen, ih. diversement; d'une manière variable.

Külnféleség, fn. variété, diversité, f.
 Külnitni, cs. séparer; démêler.
 Külnöködni (ik), k. chercher à se singulariser par des caprices bizarres; avoir des vues singulières relativement à qc. [m.
 Külnöködő, fn. original; esprit bizarre,
 Külnökölő, ih. un à un; séparément; isolément.
 Külnöleg, ih. séparément.
 Külnöleges, mn. séparé, spécial.
 Külnönmű, mn. hétérogène.
 Külnödni (ik), k. se séparer.
 Külnös, mn. séparé, particulier, singulier, spécial; à part; extraordinaire, étrange, bizarre.
 Külnösen, ih. séparément, particulièrement, en particulier, à part; singulièrement, principalement, spécialement, surtout.
 Külnösség, fn. singularité; bizarrerie; particularité; étrangeté; originalité, f.
 Külnözni, cs. séparer.
 Külnség, fn. différence, f.
 Külnszenv, fn. allopathie, f.
 Külnszer, fn. (remède) spécifique, m.
 Külnválni, k. se séparer.
 Külnvált, mn. séparé.
 Külny, fn. individu, m.
 Külnzöni (ik), k. différer de qc.; se distinguer.
 Külnzet, fn. différence, f. [rieur, m.
 Külrész, fn. face extérieure, f.; exté.
 Külsáncz, fn. rempart extérieur, m.
 Külség, fn. extérieur, m.
 Külső, mn. l. Kül.
 Külsőkép, Külsőleg, ih. extérieurement, à l'extérieur, au dehors.
 Külsőség, fn. extérieur, dehors, m.
 Külszerű, mn. externe; formel; —ség fn. formalité, f.
 Külszin, fn. apparences, f. pl.
 Kültérj, fn. extension, f.
 Kültérjes, mn. extensif.
 Külváros, fn. faubourg, m.
 Külzelés, fn. différentiation, f.
 Külzelni, cs. différencier.
 Künn, ih. l. Kinn.
 Kürt, fn. cor, m.
 Kürtang, fn. son d'un cor.
 Kürtő, fn. cheminée, f.
 Kürtölni, cs. sonner du cor.
 Kürtész, fn. son d'un cor.
 Küszöb, fn. seuil, m.

Küteg, fn. *exanthème, m.*
 Kúdelem, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúzeni, k. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
 Kúdes, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúdhely, fn. *lieu du combat, m., arène, lice; barrière, f.*
 Kúzdó, mn. *combattant, militant.*
 Kúzdóhely, fn. l. Kúdhely.

Kúzdőkestyű, fn. *ceste, m.*
 Kúzdőter, fn. l. Kúdhely.
 Kúzkódás, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúzködni (ik), k. *lutter, se débattre (contre la misère).* [m.]
 Kvártély, fn. *quartier, logement, logis.*
 Kvártélyozni, cs. *loger, mettre en quartier ou en logement.*

L.

La, *isz. voici! voilà!*
 Láb, fn. *pied, m.*
 Lábadás, fn. *rétablissement, recouvrement de la santé, m.*
 Lábadni, k. *se relever, se remettre (se dit d'un malade).*
 Lábadozni, k. *se relever, se remettre.*
 Lábadozó, mn. *convalescent.*
 Lábálhatatlan, mn. *non guéable.*
 Lábálható, mn. *guéable.*
 Lábálj, fn. *marcchepied, escabeau, m.*
 Lábálló, fn. *escabeau, m.*
 Lábalni, k. *aller à pied; guérir.*
 Labancs, fn. *nom donné à des fantassins allemands à l'époque de la guerre civile au XVIII. siècle en Hongrie.*
 Labancsnép, fn. *soldatesque, f.*
 Lábás, mn. *qui a des pieds; —, fn. poêle, f.; lábás jószág, lábás marha, bestiaux, m. pl.*
 Lábatlan, mn. *sans pieds.*
 Lábazat, fn. *piédestal, m.*
 Lábbeli, fn. *chaussure, f.*
 Lábesont, fn. *os de la jambe, m.*
 Labda, fn. *balle, f.*
 Labdacs, fn. *pillule, f.*
 Labdarecze, fn. *raquette, f.*
 Labdaverő, fn. *palette, f.*
 Labdázás, fn. *jeu de paume, m.*
 Labdázni (ik), k. *jouer à la balle ou à la paume.*
 Lábfej, fn. *coude-pied, tarse, m.*
 Lábfejhát, fn. *coude-pied, m.*
 Lábhegy, fn. *tarse, m.; pointe des pieds, f.*
 Lábikra, fn. *mollet, m.*
 Lábító, fn. *pédale, f.*
 Lábköszvény, fn. *podagre, f.*
 Lábmosókő, fn. *pierre-ponce, f.*

Lábnyom, fn. *trace (d'un pied), f., vestige, m.*
 Laboda, fn. *épinard, m.*
 Labodázni, k. *louvoyer.*
 Lábolni, k. *aller à pied; guérir.*
 Lábpont, fn. *nadir, m.*
 Lábravaló, fn. *caleçons, m. pl.*
 Lábszár, fn. *jambe, f.; — csont, fn. os de la jambe, m.; — törés, fn. fracture de la jambe, f.*
 Lábszék, fn. *escabeau, m.*
 Lábszűj, fn. *tire-pied, m.*
 Lábtő, fn. *échelle, f.*
 Lábtő, fn. *tarse, m.*
 Lábu, fn. *doigt du pied, m.*
 Lábvíz, fn. *bain de pieds, m.*
 Lábszák, fn. *chausson, m.*
 Lacsak, fn. *boue, f.*
 Lacsakos, mn. *boueux.*
 Laczikonyha, fn. *gargote, f.*
 Laczikonyhás, fn. *chercheur de franchises lippées, m.*
 Láda, fn. *caisse, f., coffre, bahut, m.*
 Ládd! Láddszal *isz. vois! voyez!*
 Ladik, fn. *macelle, barque, f., canot, m.*
 Ládika, fn. *cassette, f.*
 Ladikászni, k. *se promener en bateau.*
 Lafancs, mn. *déguenillé; —, fn. chiffon, haillon, m.*
 Lafatolni, cs. *manger avec voracité ou d'une manière indécente.*
 Lafolni, l. Lafatolni.
 Lagzi, fn. l. Lakzi.
 Lágy, mn. *mou, mol; tendre; mollet doux; flexible; indulgent.*
 Lágyan, ih. *mollement; avec douceur tendrement; avec indulgence.*
 Lágyék, fn. *hypocondre, flanc, m.*
 Lágyékvén, fn. *région inguinale, aine, f.*
 Lágyéksér, fn. *hernie inguinale, f.*

ágýhéju, mn. *recouvert d'une enveloppe molle ou flexible.*
 ágýitani, os. *amollir; mitiger; atténuer.* [piéd mou.
 ágýkormá, mn. *qui a le sabot ou le*
 ágýmeleg, mn. *un peu chaude, tempéré; tiède, atédi; — en, ih. tiède-ment; avec tièdeur.*
 ágýmelegség, fn. *tièdeur, f.*
 ágýság, fn. *mollesse; souplesse; douceur; indulgence, f.*
 ágýssivü, mn. *tendre, sensible; compatissant; — ség, fn. sensibilité, tendresse, f.*
 ágýulni, k. *s'amollir, s'attendrir; céder, diminuer, s'adoucir; dégeler.*
 ajha, mn. *inerte, paresseux, indolent; nonchalant; lâche; fainéant.*
 ajhálkodni (ik), k. *fainéanter.*
 ajhár, fn. *paresseux, m.* [tise, f.
 ajhaság, fn. *inertie, paresse, fainéant.*
 ajhulni, k. *devenir paresseux; tomber dans l'inertie.*
 ajstrom, fn. *liste, f., catalogue, index, registre, m.*
 ajstromozni, os. *enregistrer.*
 ajstromozó, fn. *registreur; greffier; archiviste, m.*
 ajstromozóhivatal, fn. *greffe, m.*
 ajt, fn. *tonneau d'eau, m.*
 ajtorja, fn. *échelle, f.*
 ak, fn. *séjour, m., demeure, résidence, f.; domicile, m.*
 akadalom, fn. *noce, f.*
 akás, fn. *demeure, habitation, résidence, f.; domicile, séjour; logement, m.*
 akat, fn. *serrure, f.*
 akatlan, mn. *inhabité.*
 akatos, fn. *serrurier, m.*
 akatosság, fn. *serrurerie, f.*
 akbér, fn. *loyer ou prix de location; ustensile, m.*
 akhatatlan, mn. *inhabitable.*
 akható, mn. *habitable.*
 akház, fn. *maison; habitation, f.; manoir, m.*
 akhely, fn. *demeure, habitation, résidence, f., domicile, séjour, manoir, m.*
 akka, fn. *vernis, m.*
 akkozni, os. *vernir.*
 akmarozni (ik), k. *faire un bon repas, faire bonne chère, banqueter.*
 akmatave, fn. *chèvre d'Angora, f.*
 akmataga, fn. *gomme-laque en tablettes, f.*

Lakni (ik), k. *demeurer (en, dans, d); loger; être domicilié, avoir son domicile, résider; —, os. habiter (qqe. lieu, une ville); jól —, satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.*
 Lakó, mn. *habitant, demeurant, résident; —, fn. habitant, m.*
 Lakodalmas, mn. *nuptial, de nocés.*
 Lakodalmaskodni (ik), k. *faire une nocé.*
 Lakodalmi, mn. *nuptial, de nocés.*
 Lakodalom, fn. *noce, f.*
 Lakóhely, fn. l. *Lakhely.*
 Lakolni, k. (vmiért), *expier.*
 Lakoma, fn. *repas splendide, solennel; banquet, grand dîner; régal, m.*
 Lakomázás, fn. *banquet, régal, grand repas, m., gogaille, f.*
 Lakomázni, k. *faire un bon repas, bien dîner, faire bonne chère, banqueter.*
 Lakos, mn. *demeurant, habitant; logé, domicilié, établi.*
 Lakos, fn. *habitant, m.*
 Lakosság, fn. *incolat, m.; totalité des habitants, f.* [queter.
 Lakozni (ik), k. *demeurer, loger; ban-*
 Lakszoba, fn. *chambre, pièce, f., appartement, m.*
 Laktanya, fn. *caserne, f.*
 Laktárs, fn. *co-localaire, m.*
 Lakzi, fn. *festin de nocés, m.*
 Lámi! iss. *voici! voilà!*
 Láma, fn. *lama, m.*
 Lámpa, fn. *lampe; lanterne, f.*
 Lámpás l. Lámpa.
 Lámpértos, mn. *qui a l'oreille dure.*
 Láncsa l. Lánczsa. [m.
 Láncs, fn. *chaîne, f.; arpent (de terre),*
 Lánczgyűrű, fn. *anneau, chaînon, m.*
 Lánczkészítő, fn. *chaînetier, m.*
 Lánczolat, fn. *chaîne, f.*
 Lánczolni, os. *attacher (avec une chaîne); enchaîner.*
 Lánczos, mn. *chaîné; — lobogós! parbleu! dame!*
 Láncsozni, os. l. Lánczolni.
 Láncsszabály, fn. *règle de chaînette, f.*
 Láncszem, fn. *chaînon, anneau, m.*
 Láncsa, fn. *lance, f.*
 Lánczás, fn. *lancier, m.*
 Lang, fn. *alcool, m.*
 Láng, fn. *flamme, f.; —ot vetni, jeter des flammes; —ba borulni, s'enflammer.*
 Lángadozni, k. *flamber.* [mer.
 Lángelme, fn. *génie, m.*

Lángelnű, mn. *de génie*.
 Lángelnűség, fn. *génie, m.*
 Lángész, fn. *génie, m.*
 Lángesztű, mn. *de génie*.
 Lángesztűség, fn. *génie, m.*
 Lángitni, cs. *flamber*.
 Lángmadár, fn. *flamant, bécharu, m.*
 Lángolni, k. *jeter des flammes. flamber*.
 Lángos, fn. *galette, f.*; —, mn. *ondé*.
 Lángozni (ik), k. *flamber*.
 Lángvirág, fn. *phlox, m.*
 Langy, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré*; —, fn. *tièdeur, f.*
 Langyasítai, Langyistai l. Langyosítai.
 Langyos, mn. *tiède, tempéré*.
 Langyosítai, cs. *rendre tiède, attiédir*.
 Langyosodni (ik), k. *devenir tiède, s'attiédir*.
 Langyosság, fn. *tièdeur, f.*
 Langyulni, k. *s'attiédir*.
 Lángzat, fn. *flamme, f.*
 Lank, mn. *lâche, las*.
 Lankadni, k. *s'affaiblir*.
 Lankadság, fn. *lassitude, f.*
 Lankadt, mn. *fatigué, las, languissant*.
 Lankasztani, cs. *lasser, fatiguer*.
 Lánna, fn. *lame, f.*
 Lant, fn. *luth, m., lyre, f.*
 Lantolni, cs. *jouer du luth*.
 Lantos, mn. *lyrique*; —, fn. *joueur de luth, m.*
 Lautsám, fn. *barre, f.*
 Lautverő, fn. *joueur de luth, m.*
 Lány, fn. *fille, f.*
 Lányha, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré*; — eső, *pluie fine, f.*
 Lányhaság, fn. *tièdeur, f.*
 Lányhán, ih. *tièdement*.
 Lányka, fn. *petite fille, f.*
 Lap, fn. *plaque, lame, f., plat, m.; page, f.; biseau (ex. d'une cognée), m.*
 Láp, fn. *marais; pré marécageux, m.*
 Lapadni, k. *s'affaiblir (se dit d'une tumeur)*.
 Lápály, fn. *plaine, plate campagne, grande étendue d'un terrain uni, f.*
 Lápályos, mn. *plat, égal, uni, aplani, plain*.
 Lápány l. Lápály.
 Lápát, fn. *pelle; pale, f., plat (de rame etc.), m.; palette, aube, f., aileron, alicon (d'une roue), m.*
 Lápátolni, cs. *travailler, enlever, nettoyer, amasser avec la pelle*.
 Lápoczka, fn. *spatul. ; batte, f.*

Lápítai, cs. *aplátir; lamner; carreler cadetter; battre (de l'or)*.
 Lápoczka l. Lápiczka.
 Lápoczkázni, cs. *frapper avec la batte*.
 Lapos, mn. *plat; aplati*.
 Lapos, mn. *marécageux*.
 Laposgliszta, fn. *ver solitaire, téma, m.*
 Laposítai, cs. *aplátir*.
 Laposodni (ik), k. *s'aplátir*.
 Laposor, fn. *nez plat; camard, m.*
 Laposorru, mn. *camu, à nez plat*.
 Laposág, fn. *plat, m., platitude, f.*
 Laposetű, fn. *morpion, m.*
 Laposvas, fn. *soc, m.*
 Laposz, fn. *pagination, f.*
 Laposzai, cs. *feuilleter (ex. un livre); numérotter les pages (d'un livre)*.
 Lápör, fn. *réclame, f.*
 Lappadni, k. *s'affaiblir (se dit d'une tumeur)*.
 Lappagni l. Lappangani.
 Lappagó l. Lappantyu.
 Lappancs, fn. *trappe, f.*
 Lappangani, k. *se tenir secret, être caché*.
 Lappangás, fn. *recèlement, m.*
 Lappangó, mn. *lent, furtif; caché, clandestin*.
 Lappangór, fn. *patrouille, f.*
 Lappangva, ih. *clandestinement, à la dérobée; d'une manière occulte*.
 Lappanni, k. *se tenir secret, être caché*.
 Lappantyu, fn. *tête-chèvre, crapaud volant, m.*
 Lapszám, fn. *nombre de la page, m.*
 Lapszámozni, cs. *numérotter les pages d'un livre*.
 Lapu, fn. *glouteron, m., bardane, f.*
 Lapulni, k. *s'aplátir*.
 Lárma, fn. *alarme; alerte, f.; tumulte, bruit; fracas, m.*
 Lármas, mn. *bruyant, tumultueux*.
 Lármazni, k. *és cs. faire du bruit, crier*.
 Lármazó, fn. *crieur, criard; crieul*.
 Lárva, fn. *masque, m., larve, f.*
 Lasnakolni, cs. *rosser*.
 Lasponya, fn. *néfle, f.*
 Lassacskán, ih. *lentement; peu à peu*.
 Lassar, ih. *bas; doucement; à rot basse*.
 Lassanként, ih. *peu à peu*.
 Lassanlassan, ih. *successivement, peu à peu; par degrés, petit à petit*.
 Lassítai, cs. *retarder, ralentir*.
 Lassú, mn. *lent; tardif*.

assúcska, mn. *un peu lent*.
 assúd, Lassúdád, mn. *léger, doux*.
 assúdni (ik), k. Lassúdni, k. *se ralentir*.
 assúság, fn. *lenteur, f.*
 at, fn. *demi-once, f.*
 át, fn. *vue, f.*; — ra, *à vue*; — után
 30 napra, *à 30 jours de vue*.
 átás, fn. *vue, vision, f.*
 átásítni, cs. *vidimer*.
 átat, fn. *apparence, f.*; *résultat, m.*
 átatlan, mn. — ul, ih. *sans être vue*;
inaperçu.
 átazni, cs. *vidimer*.
 iteső, fn. *lunette, f.*, *télescope, m.*
 áterő, fn. *facultés visuelles, f. pl.*,
vision, f.
 áthatar, fn. *horizon, m.*
 áthatatlan, mn. — ul, ih. *invisible*
(ment); — ság, fn. *invisibilité, f.*
 átható, fn. *visible*; *apparent*.
 áthatóság, fn. *visibilité*; *apparence, f.*
 átideg, fn. *nerf visuel, m.*
 atin, fn. és mn. *latin (m)*.
 átinság, fn. *latinité, f.*
 átkör, fn. *horizon, m.*
 átlelet, fn. *parère, m.*; *expertise, f.*,
rapport (ex. de médecine légale), m.
 átmány, fn. *aspect*; *spectacle, m.*,
apparition, vision, f.
 átmányos mű, fn. *pièce d'effet, f.*
 átművész, fn. *opticien, m.*
 átui, cs. *voir*; (hoz, hez), *avoir soin*
de qc.
 átnok, fn. *voyant*; *clairvoyant*; *vi-*
sionnaire; *prophète, m.* [(ment).
 átnoki, mn. — lag, ih. *prophétique*
 átó, mn. *voyant*.
 átogetás, fn. *visite, fréquentation*;
épreuve, f.
 átogetatni, cs. *aller voir qn.*, *rendre*
visite à qn., *faire une visite à qn.*;
visiter (ex. ses chefs, les malades
etc.); éprouver.
 átolgatni, cs. *peser à diverses re-*
prises; *examiner attentivement*.
 átolni, cs. *peser*.
 átomány l. Látmány.
 átomás, fn. *vue, vision, f.*
 átomásosni, cs. *vidimer*.
 ator, fn. *coquin*; *larron, m.*
 atorkodni (ik), k. *brigander*.
 atos, mn. *qui pèse une demi-once*.
 látpont, fn. *point visuel*; *point de*
vue, m.
 Látsugár, fn. *rayon visuel, m.*

Látszani (ik), k. *être visible*; (nak,
 nek) —, *avoir tel ou tel aspect*; *avoir*
l'air de . . ., paraître, sembler.
 Látszat, fn. *apparence, f.*; *résultat, m.*
 Látszatos, mn. *apparent, visible*.
 Látszatra, ih. *à vue*.
 Látszog, Látszeglet, n. *angle visuel, m.*
 Látszer, fn. *instrument d'optique, m.*
 Látszertan, fn. *optique, f.*
 Látszó, mn — lag, ih. *apparent, vi-*
sible; *apparemment, visiblement*.
 Láttamozni, cs. *vidimer*.
 Láttan, fn. *optique, f.*; — i, mn. *optique*.
 Láttat, fn. *résultat, m.*
 Láttatni, cs. *laisser voir, faire voir*.
 Láttáv, fn. *distance visuelle, portée de*
la vue, f.
 Láttér, fn. *champ de vision, objectif*
(ex. d'un télescope), m.
 Látváltó, fn. *lettre de change à vue, f.*
 Látvány, fn. *vision, f.*; *aspect, spec-*
tacle, m.
 Látvonal, fn. *ligne visuelle, f.*
 Latyak, fn. *fluque, f.*, *bourbier, m.*
 Latyakos, mn. *marécageux*; *sangeur.*
 Láva, fn. *lave, f.*
 Láz, fn. *fièvre, f.*, *mouvement fébrile,*
m., *réaction fébrile*; *affection fé-*
brile, f.
 Laza, mn. *peu cohérent, peu serré,*
lâche; *(terrain) léger, meuble*; *bran-*
lant, vacillant.
 Lazacsz, fn. *saumon, m.*
 Lázadás, fn. *sédition, révolte, rebellion,*
insurrection; *mutinerie, f.*
 Lázadni, k. *se révolter*. [m.
 Lázadó, fn. *rebelle, insurgé, factieux*,
 Lázás, mn. *fébrile*.
 Lázasztani, cs. *soulever, révolter,*
ameuter, exciter, pousser à la ré-
volte.
 Lázasztó, mn. *révoltant*.
 Lázbeteg, mn. *malade de la fièvre,*
atteint de fièvre, fiévreux, fébricitant.
 Lázítás, fn. *agitation, f.*
 Lázítani, cs. l. Lázasztani.
 Lázító, mn. *révoltant*; —, fn. *agitateur,*
instigateur, m.
 Lázongani, k. *être séditieux, être en*
état d'insurrection; *fermenter*.
 Lázongás, fn. *sédition, révolte, rebel-*
lion, insurrection; *fermentation, f.*
 Lázos l. Lázás.
 Lázroham, fn. *accès du fièvre, m.*
 Láztan, fn. *pyréologie, f.*
 Lazurkék, mn. *azuré*.

Lasurkő, fn. *azur, lapis lazuli, m.*
 Le, ih. *vers le bas, en bas; à bas; plus bas; de haut en bas, d'en haut; du haut (ex. de la tour).*
 Lé, fn. *bouillon, m.; sauce; soupe, f.; suc, m.*
 Leadni, cs. *tendre, faire passer qc. à qn. qui est en bas.*
 Leágazni, cs. *effeuiller.*
 Leágazni, (ik), k. *tirer son origine de, provenir, descendre (ex. de telle ou telle race).*
 Lealacsonyítai, cs. *dégrader; ravalier; avilir, ravilir, rabaisser; déprécier.*
 Lealacsonyodni (ik), k. *se dégrader, s'avilir, s'abaisser.*
 Lealázni, cs. *humilier, abaisser; dégrader.*
 Leáldozni (ik), k. *s'abaisser, descendre, disparaître sous l'horizon, se coucher.*
 Lealjasítai, cs. l. Lealacsonyítai.
 Lealkonyodni (ik), k. l. Leáldozni.
 Leállazni, k. *dégourmer.*
 Leálorcászni, cs. *démasquer.*
 Leány, fn. *filie, f.*
 Leányasszony, fn. *demoiselle, f.*
 Leányág, fn. *ligne féminine, f.*
 Leánybéka, fn. *graisset, m.*
 Leányi, mn. *d'une jeune fille; virginal.*
 Leányka, fn. *petite fille, f.*
 Leánykérés, fn. *recherche en mariage par l'entremise d'un tiers, f.*
 Leánykérő, fn. *celui qui demande une personne en mariage pour un autre.*
 Leánykor, fn. *état de demoiselle ou de vierge, m.*
 Leánynéző, fn. *épouseur, m.*
 Leányos, mn. *virginal.*
 Leányzó, fn. *filie, f.*
 Leapadni, k. *baisser (se dit des eaux); perdre son embonpoint.*
 Leárbocozni, cs. *démêler.*
 Leásni, cs. *enfourer, enterrer.*
 Lebbeni, k. *s'élever.*
 Lebbsenteni, cs. *soulever légèrement, soulever le coin de, lever un peu.*
 Lebegni, k. *planer, flotter (dans l'air); se balancer (dans l'air); être suspendu en l'air; voltiger; passer d'un pas léger.*
 Lebegő, fn. *anapeste, m.*
 Lebegtetni, cs. *agiter (ex. le drapeau dans sa main); balancer (qn. sur une corde).*
 Lebényő, fn. *fanon (du bœuf), m.*

Leberetválni, cs. *ôter, enlever avec le rasoir.*
 Lebernyeg l. Lebényő.
 Lebeszedni (rói, rôl), cs. *dissuader qn. de qc.*
 Lebetedés, fn. *accouchement, m.*
 Lebetedgni (ik), k. *tomber malade; accoucher.*
 Lebetegetni (ik), Lebetegetni, k. l. Lebetedgni.
 Lebke, mn. *léger, volage; flottant.*
 Lebcsátani, cs. *laisser ou faire descendre.*
 Lebcsátkozni (ik), k. *se laisser descendre (ex. dans un puits); s'abattre (se dit d'oiseaux).*
 Lebontani, cs. *abattre, démolir.*
 Leboritni, cs. *renverser; couvrir qc. de qc.*
 Leborotválni, cs. *ôter ou enlever en rasant.*
 Leborulni, k. *se prosterner devant qn.*
 Lebotozás, fn. *élagage, ébranchement.*
 Lebotozni, cs. *ébrancher.* [m.]
 Lebukni (ik), k. *tomber en bas ou du haut de; se baisser (pour éviter un coup de feu etc.); plonger.*
 Lebuktatni, cs. *jeter en bas; renverser (qn. d'une position élevée); plonger, submerger.*
 Lebzselni, k. *sainéanter.*
 Lebzi, mn. *sainéant.*
 Leccapni, cs. *abattre; assommer; —, k. tomber ou descendre sur, frapper une maison ou un arbre (se dit du tonnerre).*
 Leccapódni (ik), k. *se fermer.*
 Leccapolni, cs. *suivre la ponction à un hydrotique; saigner un élang.*
 Leccatolni, cs. *déboucler.*
 Leccavarolni, cs. *dévisser; ôter en dévissant.*
 Leccsenedni (ik), k. *s'apaiser, se calmer; céder, diminuer.*
 Leccsenedsítai, cs. *apaiser, calmer.*
 Leccsenedsülni, l. Leccsenedsedi.
 Leccsillapítani, cs. *calmer, apaiser, assouvir.*
 Leccsillapodni (ik), Leccsillapulni, k. *s'apaiser; se calmer.*
 Leccsipni, cs. *ôter en pinçant; emporter à coups de bec.*
 Leccsorogni, k. *découler.*
 Leccsunyítani, cs. *salir, souiller.*
 Leccsúzni (ik), k. *glisser en bus.*
 Léc, fn. *latte, f.*

lécséni, *cs. lasser.*
 lécseszet, *fn. lassis, m.*
 lécseszi l. Lécseszi.
 lecke, *fn. legon, f.*
 leckekezi, *cs. critiquer d'un ton préceptoral, régenter; morigéner.*
 lede, *mn. léger, volage, inconstant.*
 ledecség, *fn. légèreté, inconstance, f., esprit volage, m.*
 ledél, *ih. à la légère.*
 lednek, *fn. orobe, m.*
 ledőfai, *cs. abattre en piquant; tuer (ex. d'un coup de poignard); poignarder; renverser (d'un coup d'épée). [se coucher.*
 ledőlni, *k. s'écrouler, tomber en ruine; renverser.*
 ledönteni, *cs. abattre, démolir; renverser.*
 ledegetni, *cs. réduire en cendres, brûler de fond en comble.*
 ledegett, *mn. brûlé, consumé par le feu.*
 ledégni, *k. être dévoré par l'incendie, être ruiné par un incendie.*
 ledéni, *cs. passer (en vivant); s'user.*
 leendő, *mn. à venir, futur.*
 leengedés, *fn. rabais, m.*
 leereszkedés, *fn. condescendance, f.; descente, f.*
 leereszkedni (ik), *k. descendre.*
 leereszkedő, *mn. condescendant; affable.*
 leereszteni, *cs. laisser ou faire descendre; baisser; détrousser; descendre dans la fosse (ex. un corps mort).*
 leérni, *k. s'étendre jusqu'en bas; descendre jusqu'en bas; atteindre le sol, etc.*
 leéradni, *k. se donner ou prendre la peine de descendre.*
 leérolni, *k. glisser en arrière.*
 lefátyolozni, *cs. dévoiler.*
 lefegni, *k. pendiller.*
 lefegyverezni, *Lefegyverkeztetni, cs. désarmer.*
 lefegyverzés, *fn. désarmement, m.*
 lefejés, *fn. décapitation, f.*
 lefejzeni, *cs. décapiter, décoller.*
 lefejteni, *cs. découdre; tirer, faire sortir, faire écouler; distiller.*
 lefelé, *ih. en bas, en descendant; vers le bas, de haut en bas.*
 lefelezi l. Lefölözni.
 lefesteni, *cs. peindre; décrire.*
 lefetyű, *fn. pendeloque.*
 lefetyegni, *k. pendiller.*

Lefizetés, *fn. paiement définitif, acquit, m.*
 Lefizetni, *cs. payer peu à peu; payer entièrement.*
 Lefoglalás, *fn. saisie, f., arrêt; séquestre (d'un bien); embargo, m.*
 Lefoglalni, *cs. faire arrêt sur qc.; saisir qc.; mettre un embargo sur les navires.*
 Lefogni, *cs. jeter à bas ou à terre, terrasser; abattre, renverser; déprimer; béréből —, retenir sur les gages.*
 Lefolyás, *fn. découlement, écoulement, m., descente, f.; progrès, m., suite (d'une histoire etc.), f.*
 Lefolyani, *k. découler; s'écouler (se dit d'un liquide et du temps).*
 Lefordítani, *cs. renverser; traduire.*
 Lefordulni, *k. tomber en bas; descendre.*
 Leforgás, *fn. écoulement, cours, m., marche (du temps), f.*
 Leforgatni, *cs. renverser l'un après l'autre.*
 Leforogni, *k. s'écouler, passer (se dit du temps); rouler du haut en bas; rouler jusqu'au bout.*
 Lefölözni, *cs. écrimer.*
 Lefőzni, *cs. faire une décoction.*
 Lefúni, *cs. souffler, ôter en soufflant.*
 Lég, *fn. air; gaz, m.*
 Legalább, *ih. au moins, du moins.*
 Legalsó, *mn. inférieur, infime, dernier; le plus bas.*
 Legalul, *ih. au plus bas; tout en bas.*
 Legazemberezni, *cs. donner à qn. le nom de fripon.*
 Legázolni, *cs. renverser, écraser (avec son cheval), fouler (aux pieds).*
 Légcső, *fn. tuyau par lequel passe l'air; conduit de l'air ou aérien, m.; trachée-artère, trachée, f.*
 Legelés, *fn. pacage, m.*
 Legelészni, *Legelni, k. paître; brouter l'herbe; pâture.*
 Legező, *fn. pâturage, pacage, pâtis, m.*
 Legelő, *fn. depuis le ou du commencement; par les premières parties, par les premiers éléments.*
 Legelőször, *ih. premièrement.*
 Legelső, *mn. premier; — ben, ih. premièrement, d'abord.*
 Legeltetni, *cs. faire paître; repaître (ex. ses regards de qc.).*
 Legenda, *fn. légende, f.*

Legény, *fn. jeune homme, garçon, m.*
 Legényes, *mn. à la manière d'un garçon.*
 Legényke, *fn. petit garçon, m.*
 Legénykor, *fn. état de garçon, m.*
 Legénység, *fn. troupes, f. pl.; équipage, m.*
 Legénytárs, *fn. compagnon, camarade,*
 Légfolyam, *fn. courant d'air, m.*
 Légforagatyú, *fn. ventilateur, m.*
 Legfőbb, *mn. le plus haut; suprême; principal.*
 Legfő'ebb, *ib. tout au plus.*
 Léghajó, *fn. ballon aérostatique, m.*
 Léghajós, *fn. aéronaute, m.*
 Léghatlan, *mn. hermétique.*
 Léghusam, *fn. vent coulis, m.*
 Leginkább, *ih. pour la plupart; principalement.*
 Légiszonyos, *mn. aérophobe.*
 Légjárás, *fn. courant d'air, m.*
 Légerülő, *mn. aérophobe.*
 Legkevesebbé, *ih. point du tout.*
 Lé'kör, *fn. atmosphère, f.*
 Légmentes, *mn. hermétique.*
 Légmérő, *fn. aëromètre; gazomètre; baromètre, m.*
 Légnedmérő, *fn. hygromètre, m.*
 Légnemtű, *fn. sylphe, m., sylphide, f.*
 Légnemtű, *mn. aërienne.*
 Legott, Legottan, *in. sur le champ.*
 Legörnyedni, *k. se courber.*
 Légsulymérő, *fn. baromètre, m.*
 Légszesz, *fn. gaz, m.*
 Légszeszmérő, *fn. gazomètre, m.*
 Légszivattyu, *fn. machine pneumatique, f.*
 Legtöbbször, *ih. le plus souvent.*
 Légtükrözet, *fn. mirage, m.*
 Légtünde, *fn. sylphide, f.*
 Légtünemény, *fn. phénomène, météore,*
 Légutazás, *fn. aérostatique, f.*
 Legutolsó, *mn. dernier de tous.*
 Legutolszor, *ih. à la fin, enfin, finalement; le dernier; en dernier lieu.*
 Légvár, *fn. château en Espagne, m.*
 Legvégső, *mn. dernier.*
 Légy, *fn. mouche, f.*
 Légyosapó, *fn. tue-mouches, m.*
 Legyesgetni, *cs. palier.*
 Legyesni, *cs. faire du vent avec un éventail, éventer.*
 Legyeső, *fn. éventail; éventoir; émouchoir, m.*
 Légyfogó, *fn. lézard muscicape; gobe-mouches, m.*

Legyinteni, *cs. toucher; frapper légèrement.*
 Légykapó, *fn. gobe-mouches, m.*
 Légyott, *fn. rendez-vous, m.*
 Legyőzni, *cs. vaincre; l'emporter sur surmonter (un obstacle).*
 Légyvesztő, *fn. poudre aux mouches,*
 Léha, *mn. négligent, indolent.*
 Lehámozni, *cs. peler, écorcer; déhacher.*
 Lehangolni, *cs. baisser (un instrument de musique, une corde); indisposer.*
 Lehányolni, *cs. jeter en bas; vom*
 Léhaság, *fn. négligence; indolence,*
 Lehelés, *fn. respiration, f.*
 Lehelet, *fn. haleine, f., souffle, m.*
 Lehelni, *k. respirer, souffler.*
 Lehetetlen, *mn. impossible.*
 Lehetetlenség, *fn. impossibilité, f.*
 Lehetetlenül, *cs. rendre impossible.*
 Lehetni, *k. être possible; se pouvoir.*
 lehet, *c'est possible, cela se peut, c'est praticable.*
 Lehető, *mn. possible; —leg, ih. autant qu'il est possible.*
 Lehetőség, Lehetőség, *fn. possibilité, f.*
 Lehetséges, *mn. possible.*
 Leheveredni (ik), Leheverni, *k. s'étendre sur . . .*
 Lého, *fn. enl'noir, m.*
 Lehóznai, *cs. rejeter.*
 Leholdani, *cs. porter en bas; démolir, reprimander, q. sévèrement.*
 L' hütő, *fn. vaurien, m.*
 Leírás, *fn. copie; description, f. signalement (d'un voleur etc.), m.*
 Leirat, *fn. rescrit; mandat, m.*
 Leihatatlan, *mn. qu'on ne peut d'erre, indéfinissable.*
 Leirni, *cs. copier, rendre par l'écriture; décrire.*
 Leirő, *mn. descriptif; —, fn. copie.*
 Lejárati, *fn. échéance, f.*
 Lejárni, *k. descendre à pied; passer en aller; s'écouler (se dit du temps) échoir.*
 Lejárt, *mn. échu, expiré.*
 Lejebb, *mn. plus bas; —i, mn. inférieur.*
 Lejebbités, *fn. dégradation, f.*
 Lejebbitni, *cs. dégrader.*
 Lejó l. Lého.
 Lejőni, *k. venir en bas; descendre, venir d'en haut.*

ni, k. pencher, incliner; danser
à pas léger, sautiller.

1. Lejtős.

, fn. pente, descente; déclivité
(en terrain); danse, f.

s, mn. penchant, qui va en pente;

ég, fn. déclivité, f.

fn. trou fait dans la glace, m.

szozni, cs. rejelonner.

szagni, cs. se rire, se jouer de...

átár sui, cs. débrider.

szabolni, cs. abattre (d'un coup
à coups de sabre); sabrer, mas-
sacrer.

szálni, cs. faucher.

ni, k. descendre.

nyerezni, cs. gagner qq. pour soi;
rompre qq.

vezni, cs. mouler, modeler.

z, fn. trépan, m.

ltani, k. orier de haut en bas.

nyulni, k. s'incliner, se baisser.

ni (ik), k. s'user.

padni, k. perdre les poils ou les
veux; se peler, s'user; se dé-
ner.

pasztani, cs. déplumer.

nyökölni, k. s'appuyer sur le
de, s'accouder.

ni, cs. cracher sur...

elezés, fn. obligation, f., engage-
ment, m.

elezett, mn. obligé.

elezni, cs. obliger, engager à qc.

elezve, ih. obligé.

és, fn. engagement par écrit, m.

ni, cs. assurer qc. à qq. par écrit,
ager, hypothéquer qc.; panser;
der (ex. les yeux à qq.); faire la
ture (d'une artère); achever en
otant. [croupir.

korodni (ik), k. se blottir, s'ac-
n. alcool, alcoolat, m.

czolui, cs. enchaîner à qc.;
tre aux fers.

padni, k. s'affaisser (se dit d'une
cur).

ulni, k. se blottir, s'accroupir.

i, fn. récompense, f.

elni, cs. brouler, paître entière-
ment.

, fn. âme, f., esprit, m.; courage,
ur, m.; conscience, f.; revenant,
[f.

ébrenség, fn. présence d'esprit,
eü, fn. joie de l'esprit, m.

Lélekfurdalás, fn. trouble de la con-
science, m., remords, m. pl.

Lélekháborgás, fn. inquiétude de l'es-
prit, agitation, f.

Lélekharang, fn. cloche, f., glas (su-
nèbre), m.

Lélekköltözés, fn. migration de l'âme
ou des âmes, f.

Léleklátó, fn. visionnaire, m. [f.

Léleklyuk, fn. soupirail, m., ventouse,

Lélekmardosás, fn. remords, m. pl.

Léleknyugalom, fn. tranquillité de
l'âme, f.

Lélekszakadva, ih. essoufflé, hors
d'haleine.

Lélektan, fn. psychologie, f.; —i, mn.
psychologique. [celle, f.

Lélekvesztő, mn. pénible; —, fn. na-

Lélekzeni (ik), k. respirer, souffler,
prendre haleine.

Lélekezés, fn. respiration, f.

Lélekzet, fn. haleine; respiration, f.,
souffle, m.

Lelemény, fn. invention; découverte;
trouvaille, f.

Leleményes, mn. inventif.

Leleményesség, fn. esprit inventif, m.

Lelencz, fn. enfant trouvé, m.

Lelenczház, fn. maison des enfants
trouvés, f.

Leleplezni, cs. dépouiller une chose de
son enveloppe; dévoiler, développer.

Leleplezés, fn. dévoilement; développe-
ment, m.

Lelerő, fn. faculté d'inventer, f.

Lelkes, mn. plein d'esprit, spirituel
ingénieux.

Lelkesedés, fn. enthousiasme, m.

Lelkesedett, mn. exalté.

Lelkesen, ih. avec esprit; d'une
manière spirituelle.

Lelkesíteni, cs. animer; ranimer, en-
courager; enthousiasmer, exalter.

Lelkesülni, k. s'animer, s'enthousiasmer.

Lelkesültség, fn. 1. Lelkesedés.

Lelkés, fn. pasteur des âmes, père
spirituel; prêtre; curé (catholique);
ministre (protestant), m.

Lelkészség, fn. charge d'âmes, charge
de pasteur, f.

Lelketlen, mn. inanimé; sans âme,
froid; privé ou dépourvu d'esprit;
sans conscience; de mauvaise foi.

Lelketlenség, fn. manque de con-
science, m.; mauvaise foi, f.

Lelki, mn. *immatériel, spirituel; de l'âme; moral.*

Lelkibarát, fn. *ami intime, m.*

Lelkiismeret, fn. *conscience, f.*

Lelkiismeretes, mn. *conscientieux; de bonne foi.*

Lelkiismeretesség, fn. *délicatesse de conscience, probité, f.*

Lelkiismeretlen, mn. *sans conscience.*

Lelkiismeretlenség, fn. *manque de conscience, m.*

Lelkikép, Lelkilog, ih. *spirituellement, moralement.*

Lelkipásztor, fn. *pasteur des âmes, père spirituel, m.*

Lelkülöl, fn. *caractère, m.*

Lelni, cs. *trouver; arriver.*

Lelohadni, k. *s'affaisser (se dit d'uneumeur); s'éteindre graduellement.*

Lelombozni, cs. *effeuiller.*

Leltár, fn. *inventaire, m.*

Leltározás, fn. *rédaction d'un inventaire, f.*

Leltározni, cs. *dresser, faire l'inventaire (des biens de qn.); inventorier.*

Leltgyermek, fn. *enfant trouvé, m.*

Lemaradni, k. *rester en bas; tomber en bas.*

Lemarasztalni, Lemarasztani, cs. *condamner à...*

Lemásolni, cs. *copier.*

Lemászni, k. *descendre en rampant.*

Lemenni, k. *descendre.*

Lemeríteni, cs. *tremper; faire descendre, plonger dans; ôter de dessus (en parl. d'un liquide).*

Lemetazeni, cs. *couper, emputer.*

Lemez, fn. *plaque, lame, f.*

Lemezeln, cs. *pluquer.*

Lemezíteni, cs. *aplatir; laminer.*

Lemezkalapács, fn. *flatoir, rechaussoir, m.*

Lemondani (ról,ről), k. *contremander; refuser, renoncer à...; abdiquer.*

Len, fn. *lin, m.*

Lenáztatás, fn. *rouissage, m.*

Lencse, fn. *lentille, f.*

Lencsédéd, mn. *lenticulaire.*

Lendíteni, cs. *mettre en mouvement, ébranler; pousser légèrement.*

Lendület, fn. *mouvement vibratoire, m.*

Lenézni, k. *regarder en bas; —, cs. regarder qn. avec dédain.*

Lenöld, fn. *linière, f.*

Lenge, mn. *pliant; flexible; volage.*

Lengedezni, k. *souffler (se dit du*

vent); venter; flotter (se dit d'un drapeau).

Lengedi, fn. *dactyle, m. (pros.).*

Lengeni, k. *souffler (se dit du vent) flotter (dans l'air); être balancé ou ballotté (ex. par les flots).*

Lengeség, fn. *inconstance; humeur volage, f.*

Lengeteg l. Lenge.

Lengetni, cs. *balancer doucement.*

Lengő, mn. *flottant.*

Langyelfűrt, fn. *plique polonaise, f.*

Lenmag, fn. *graine de lin, f.*

Lenmagolaj, fn. *huile de lin, f.*

Lenn, ih. *dessous; en bas, par le bas; au fond de.*

Lenni, k. *être, exister; se faire, devenir.*

Lenolaj, fn. *huile de lin, f.*

Lent l. Lenn.

Lentermesztés, fn. *culture du lin, f.*

Lentetni, k. *marcher lentement.*

Lentilő, fn. *échanvroi, m.*

Lény, ih. *être, m.*

Lenyakadni, cs. *décapiter, décoller.*

Lényeg, fn. *essence; substance, f.; fond, m.*

Lényeges, mn. — en, ih. *essentiel (lement); réel; constitutif; fondamental; capital; intégrant.*

Lenyomat, fn. *empreinte; copie, f.; tirage, m.; épreuve de tirage, f.; exemplaire, m.*

Lenyomni, cs. *déprimer; imprimer, empreindre; tirer copie, tirer, caquer.*

Lénytan, fn. *ontologie, f.*

Lenyugodni (ik), k. *aller se coucher.*

Leokádni, cs. *vomir sur qc.*

Leoldani, cs. *détier; détacher; ôter.*

Leopárd, fn. *léopard, m.*

Leöldögni, cs. *tuer l'un après l'autre.*

Leölni, cs. *tuer, égorger, abattre (du bétail).*

Lép, fn. *rate, f.; rayon de miel, m.*

Lépárolni, cs. *distiller.*

Lépcső, fn. *escalier; degré, marche, pied, m.*

Lépcsőforduló, fn. *palier, repos, m.*

Lépcsőnként, ih. *par degrés, par gradation; graduellement.*

Lépcsőzet, fn. *gradation, f., degrés, m.*

Lépdegélni, Lépdelni, k. *marcher pas mesurés.*

Lépedő, fn. *drap de lit, linceul, m.*

Lépegetni l. Lépdégélni.

Lepel, fn. *couverture, f.; voile, m.*

Lepény, fn. gâleau (d'une forme aplatie), m.
 Lepénysütő, fn. pâtissier, m.
 Lépes, mn. enduit de glu, glué.
 Lépés, fn. pas, m.; démarche, f.; — t, ih. au pas, pas à pas.
 Lépesmél, fn. miel en rayon, m.
 Lépesni, os. gluer.
 Lepirongatni, os. réprimander.
 Lepiaszkolni, os. outrager, injurier, couvrir d'opprobres.
 Lepke, fn. papillon, m.
 Lépkór, fn. maladie hypocondriaque, f.; — os, mn. hypocondriaque.
 Lepleg, fn. couvrirure, f.; voile, m.
 Leplezet, fn. voile, m.
 Leplezetlen, mn. —ül, ih. ouvert (ement); à découvert.
 Lepézní, os. voiler, couvrir.
 Lépmél, fn. miel en rayon, m.
 Lepni, os. couvrir; surprendre.
 Lépní, k. faire un pas; faire des pas, marcher à pas mesurés; monter.
 Leporozni, os. époudrer, épousseter, hâusser. [bus.
 Lepottyanni, Lepotyogni, k. tomber en Lepökni, os. cracher sur.
 Léptetni, os. aller au pas; faire aller, conduire ou mettre un cheval au pas.
 Lerakodás, fn. déchargement, m.
 Lerakodni (ik), k. décharger, dépaqueter.
 Lerakodó, fn. déchargeur, m.; lieu de décharge, m.
 Lerombolni, cs. démolir.
 Lépaajt, fn. alvéole, cellule, f.
 Lépaérv, fn. hernie de la rate; splénocèle, f.
 Lépaszer, fn. médicament splénique, m.
 Lepuskázni, os. tuer d'un coup de fusil.
 Lépvessző, fn. glau, m.
 Lépvész, fn. hypocondrie, f., mal de rate, m. [nétiq.
 Lépvészes, mn. hypocondriaque, splé-
 Leragadni, k. s'attacher, se coller, tenir à...; adhérer; être collé; —, cs. arracher de dessus.
 Lerszolni, cs. dépeindre; copier.
 Lerakni, os. décharger; mettre bas; mettre à terre; déposer; réprimander qn.
 Lerogyni, k. tomber; succomber.
 Leróni, cs. payer, acquitter, rembourser une dette.
 Lerontani, cs. démolir.
 Lerokadni, k. tomber (subitement en

ruine), tomber (de faiblesse); crouler, s'écrouler, s'abattre; succomber.
 Lerovás, fn. déduction, f.; — ul, ih. à compte de... [m.
 Les, fn. embuscade, embûche, f., affût.
 Lesdekleni (ik), k. se tenir en embuscade. [cendre.
 Lesegítni, os. aider quelqu'un à des-
 Lesekedés, Leselkedés, fn. embûches, f. pl.
 Lesekedni, Leselkedni (ik), k. guetter, épier qn. ou qc., se tenir aux aguets.
 Lesháló, fn. rels, filet, panneau, m.
 Leshely, fn. affût, m.
 Lesimulni, k. s'aplatir; se coucher sur le ventre (se dit du chien).
 Lesekedni (ik), l. Lesekedni. [kedni.
 Leskélíni, Leskelődni (ik), l. Lese-
 Lesni, os. se tenir caché pour surprendre qn.; se tenir aux aguets; guetter, épier qn.
 Lesponya, fn. nésle, f. [abîmer.
 Lesüllyeszténi, cs. enfoncer; plonger;
 Lesüppedni, k. s'enfoncer.
 Lésürü, fn. suc épaissi; rob, m.
 Lesütni, k. envoyer des ou ses rayons en bas; —, cs. baisser (les yeux, la tête).
 Leszakadni, k. se déchirer, se séparer avec déchirure; s'enfoncer (en rom-pant); se rompre, se casser; s'écrouler, s'abîmer, fondre (en parl. de la terre, d'une maison etc.); tomber en ruines.
 Leszállani, k. descendre (ex. de che-val); mettre pied à terre; voler en bas; se percher (se dit des oiseaux); baisser de prix; se coucher (se dit du soleil).
 Leszállítai, cs. diminuer le prix de; réduire (ex. les contributions); trans-porter en bas.
 Leszámlítai, cs. décompter, déduire.
 Leszámlítás, fn. escompte, m.
 Leszámlítai, cs. escompter.
 Leszámlálni, cs. décompter, déduire; défactuer (les frais).
 Leszámlolni, cs. déduire; escompter.
 Leszármazás, fn. descendance; ori-gine; dérivation, f. [cendre.
 Leszármazni, k. tirer son origine, des-
 Leszavazni, cs. l'emporter sur qn. à la pluralité des voix.
 Leszedni, cs. ôter, prendre, lever; dé-pendre, détacher; gyümölcsöt —, cueillir des fruits.

Lesserszámolni, *cs. déharnacher.*
 Lesszívógatni, *cs. distiller; filtrer.*
 Lesszokni (ik), *k. (ról,ről), se désaccoutumer.*
 Lesszoktatni, *cs. deshabituer qn. de qc.*
 Lesszólni, *cs. déprécier qn., parler mal de qn., déblatérer contre qn.*
 Lét, *fn. existence, f.*
 Letagolni, *cs. abattre; assommer.*
 Letakarodni (ik), *k. descendre.*
 Létalap, *fn. essence; substance, f.*
 Létalapos, *mn. l. Lényeges.*
 Letartani, *k. se diriger en bas.*
 Letartóztatni, *cs. retenir, empêcher; saisir qc., faire arrêt sur qc.; arrêter, appréhender qn. au corps.*
 Létel, *fn. existence, f.*
 Letelepíteni (ik), *k. s'établir, se fixer, se domicilier; s'asseoir.*
 Letenni, *cs. mettre bas, mettre à terre; déposer; quilter (le deuil); prêter (serment); destituer qn.*
 Letenye, *fn. litanyes, f. pl.*
 Létészni, *cs. effectuer, réaliser; venir à bout de...*
 Létészni, *k. se réaliser.*
 Letét, *fn. dépôt, m., garde, f.*
 Letétel, *fn. dépôt; déposition, destitution, f.*
 Letétemény, *fn. dépôt, m.*
 Letéteményes, *fn. dépositaire, m.*
 Letétőr, *fn. garde; gardien, dépositaire, m.*
 Letétár, *fn. caisse de dépôt, f.*
 Letevő, *fn. celui qui met en dépôt; déposant, m.*
 Létézés, *fn. existence, f.*
 Létézni (ik), *k. exister, être.*
 Létéző, *mn. existant.*
 Letiltani, *cs. inhiber; défendre, interdire; prohiber.*
 Letiltás, *fn. inhibition; défense, prohibition, interdiction, f., interdit, m.*
 Letipratni, *cs. renverser qn. en allant à cheval.*
 Letiszáznai, *cs. copier; payer entièrement une dette.*
 Letisztítani, *cs. essuyer, nettoyer.*
 Létmű, *fn. organe, m.*
 Letorkolni, *cs. rabattre le ton de qn.*
 Letörölni, *cs. ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer.*
 Létér, *fn. échelle, f.*
 Létérlóg, *fn. échelon, m.*

Létrész, *fn. partie constituante, intégrant, f.; élément, m.*
 Létészám, *fn. état; personnel, m.; totalité des animaux qui sont sur pied (dans un domaine), f.*
 Létész, *fn. organe, m.*
 Létészeres, *mn. organique.*
 Létészerezni, *cs. organiser.*
 Lett-dolog, *fn. fait, m.*
 Letürni, *cs. détrousser, rabattre (les bords de).*
 Letűzni, *cs. attacher avec l'aiguille.*
 Letűtetni, *cs. faire asseoir.*
 Letűtni, *cs. abattre; assommer; baisser (la tête); —, k. tomber ou descendre sur, frapper une maison ou un arbre (se dit du tonnerre).*
 Levágni, *cs. ôter en coupant; abattre d'un coup de sabre; abattre à coups de hache, emporter, enlever avec la hache.*
 Leválni (ik), *k. se détacher de qc.*
 Levégő, *fn. air, m.*
 Levél, *fn. feuille; feuille (de papier), f., feuillet (d'un livre), m.; lettre, épître, f.*
 Levélárvány, *fn. or en feuilles; or en paillettes, m.*
 Levélbeka, *fn. grenouille verte, rainette, f.*
 Levélbélyeg, *fn. timbre de lettre, timbre de la poste, m.*
 Levélbőr, *fn. port de lettre, m.*
 Levélbűj, *fn. port de lettre, m.*
 Levélűs, *mn. riche en feuilles; feuillu, touffu.*
 Leveledzeni (ik), *k. pousser des feuilles.*
 Leveles, *mn. garni de feuilles.*
 Levelesedni (ik), *k. pousser des feuilles.*
 Levelész, *fn. puceron, m.*
 Levelésés, *fn. correspondance, f.*
 Levelenni, *cs. échanger des lettres, entretenir correspondance avec qn., correspondre.*
 Levelező, *mn. correspondant.*
 Levelezőkönyv, *fn. recueil de lettres (pour servir de modèles); épistolaire, m.*
 Levélhordó, *fn. porteur, distributeur de lettres, facteur (de poste), m.*
 Levélíró, *fn. auteur d'une lettre, m.*
 Levelke, Levélke, *fn. petite feuille; petite lettre, f., billet, m.*
 Levélposta, *fn. poste aux lettres, f.*
 Levélzár, *fn. feuillée, f.*
 Levéltár, *fn. archives, f. pl.*

véltárnok, fn. archiviste, garde des archives, m.
 véltáska, fn. porte-feuille, m.
 véltető, fn. puceron, m.
 vélváltás, fn. port de lettres, m.
 vélvivő, fn. porteur de lettres, m.
 vendula, fn. lavande, f.
 venni, cs. ôter; détacher; enlever, amputer; faire le portrait de qn.
 ventés, mn. chevaleresque.
 vente, fn. champion, chevalier, m.
 verni, cs. abattre; enfoncer; piloter; battre la terre; jeter à bas ou à terre; renverser.
 vertség, fn. abatement, accablement, découragement, m., tristesse, f.
 verve, ih. abattu; découragé; triste.
 ves, mn. plein de suc ou de sève, succulent; juleux; fondant; —, fn. soupe, f., potage, m.
 vesseskanál, fn. cuillère à soupe, f.
 vesség, fn. abondance de suc, de sève ou de jus, f.
 évétetni, cs. —magát, se faire peindre, faire fuir son portrait.
 evetkezni (ik), k. se déshabiller; ôter ses habits.
 evetkeztetni, cs. déshabiller qn., ôter les habits.
 evetni, cs. jeter à bas ou par terre; abattre; ôter (ses habits).
 evinni, cs. porter en bas.
 evonás, fn. soustraction, déduction, f., rabais, décompte, m., retenue, f.
 evonni, cs. déduire, rabattre, soustraire d'une somme; retenir sur les gages.
 evő, mn. étant, existant.
 ezárolás, fn. séquestration, f.
 ezárolni, cs. séquestrer.
 ézengeti, k. vivre péniblement; traîner une vie languissante.
 éba, fn. oison, m.; personne niaise, f.
 ébatop, fn. anserine, f.
 ébazöld, mn. jeune verdâtre.
 éberia, fn. livrée, f.
 éberias, mn. qui porte la livrée.
 ébuc, fn. vanneau, m.
 éberez, fn. feu follet, feu volage, ardent, m.; cauchemar, m.
 éget, fn. bocage, bosquet, parc, m.
 éhogni, k. haleter, souffler; être essoufflé.
 ék, fn. trou, m.; ouverture; cavité; forure (d'une clef), f.
 ékacs, fn. pore; perluis, m.

Likacsos, mn. percé de trous, troué; poreux; spongieux; foraminé; foramineux.
 Likas, mn. troué.
 Likasodni (ik), k. être troué.
 Likasztani, cs. trouer.
 Lila, fn. lilas, m.
 Lilaszín, mn. lilas, bleu clair.
 Lilliom, fn. lis, m.
 Limba, fn. balançoire, escurpolette, f.
 Limbálni, Limbázni, k. és cs. se balancer; balancer.
 Limlom, fn. choses inutiles, f. pl.
 Lineázni, cs. tracer des lignes sur; rayer; régler.
 Lipe, fn. papillon, m.
 Liszt, fn. farine, f.
 Lisztenyv, fn. colle de farine, f.
 Lisztes, mn. farineux; fariné.
 Lisztes-zsák, fn. sac à farine ou plein de farine, m.
 Lisztezni, cs. ensariner.
 Lisztféreg, fn. ver de farine, m.
 Lisztgombóc, fn. boulette de farine, f.
 Lisztláng, fn. fleur de farine, f.
 Litania, fn. litanie f.
 Lity-loty, mn. inutile; —, fn. lavure, f.
 Lityeg-lotyogni, k. branler.
 Liu, Liúv, fn. entonnoir, m.
 Ló, fn. cheval, m.; lóas —, cheval de selle, m.; igás —, cheval de trait, m.
 Lob, fn. inflammation, déflagration, f.
 Lóbálni, cs. balancer; branler.
 Lobbauékony, mn. inflammable.
 Lobbanni, k. s'enflammer tout à coup.
 Lobbantani, cs. enflammer; szemére lobbantani vkinek vmit, reprocher qc. à qn.
 Lobbantyú, fn. mousquet; dard, m.
 Lobicskolni, k. battre ou remuer l'eau; garyoviller, barboter (des canards).
 Lobláz, fn. fièvre inflammatoire, f.
 Lobogni, k. flamber; flamboyer; flotter (se dit d'un drapeau etc.).
 Lóbogár, fn. taon (des chevaux), m.
 Lóbogó, fn. drapeau, pavillon, étendard, m., enseigne, bannière, f.
 Lóbor, fn. pyramide, f.
 Lóborsó, fn. vesce, f.
 Loccsanni, k. se remuer.
 Loccsantani, cs. verser, répandre.
 Locsadék, fn. ringle, f.
 Locsacs, fn. caquet, babill, jargon, m., causerie, f.
 Lócsiszár, fn. marchand de chevaux; maquignon, m.

- Loeskálkodni (ik), **k. parler mal de** *qn.; redire.* [f]
- Loeskaság, fn. **loquacité, indiscretion,**
- Loeskolni, **k. remuer l'eau.**
- Loeskos, mn. **sale.**
- Loesogni, **k. babiller, jaser, caqueter.**
- Loesolni, cs. **asperger, arroser d'eau.**
- Loespocs, fn. **flaque, f., boubier, m.**
- Loespolni, **k. remuer l'eau.**
- Lóca, fn. **banc, m.**
- Lódítai, cs. **pousser, donner l'impulsion.**
- Lódulni, **k. s'en aller.**
- Lófej, fn. **tête de cheval, f.**
- Lófuttatás, fn. **course de chevaux; steeple-chase, m.**
- Lóga, fn. **pendule, m.**
- Lógatni, cs. **brandiller.**
- Lógázni, cs. **brandiller; —, k. pendiller.**
- Lógga, fn. **balance, f.**
- Lógni, **k. pendre.**
- Lógony, fn. **pendule, m.**
- Lógonyóra, fn. **pendule, f.**
- Lógós, fn. **personnage accessoire, secondaire ou subalterne, m.** [f]
- Lógószáj, fn. **soupeinte (d'une voiture),**
- Lohadni, **k. s'affaisser (se dit d'une tumeur).**
- Lóhátas, mn. **(homme) à cheval.**
- Lóhátan, ih. **à cheval.**
- Lóher, fn. **trêfle, m.**
- Lóherelő, fn. **châtelier, m.**
- Lóka, fn. **petit cheval, m.; banc, m.**
- Lókereskedő, fn. **marchand de chevaux, m.**
- Lókötdő, fn. **voleur de chevaux, m.**
- Lom, fn. **vétille, guenille, bagatelle, f.**
- Lomb, fn. **feuillage, m.**
- Lombos, mn. **couvert de feuillage.**
- Lombosodni (ik), **k. pousser des feuilles.**
- Lombozat, fn. **feuillage, m.**
- Lombozni, cs. **couvrir de feuillage.**
- Lombtalan, mn. **sans feuilles, défeuillé.**
- Lomha, mn. **paresseux, indolent; lâche, fainéant; lent.**
- Lomhaság, fn. **paresse, lenteur, f.**
- Lomhulni, **k. devenir paresseux, perdre son ressort ou son activité.**
- Lompos, mn. **vêtu avec une extrême négligence.**
- Lomszekér, fn. **chariot de bagage, m.**
- Lomtár, fn. **décharge, f.**
- Lónyom, fn. **coup de pied de cheval, m.**
- Lojás, fn. **vol, m.**
- Lópatkó, fn. **fer de cheval, m.**
- Lopni, cs. **voler.**
- Lopó, fn. **voleur, m.; siphon, larron, m.**
- Lopódzani (ik), **k. s'introduire furtivement, se glisser, s'insinuer dans qc.**
- Lopogatni, cs. **voler à diverses reprises.**
- Lopótök, fn. **calebasse, f.; siphon, larron, m.**
- Loppal, ih. **clandestinement, à la dérobée; d'une manière occulte, f.**
- Lopva, ih. **furtivement.**
- Loránt, fn. **collation, f.**
- Lórom, fn. **patience, f. .**
- Lostolni, **k. écornifler.**
- Lószemesilva, fn. **brunelle, f.**
- Lószerszám, fn. **harnais, m.**
- Lószőr, fn. **crin, m.**
- Lótakarmány, fn. **fourrage, m.**
- Lótáp, fn. **fourrage, m.**
- Lótásfutás, fn. **l'aller et le venir, m.**
- Lóteth, fn. **taupe-grillon, m.**
- Lótni-futni, **k. courir çà et là, courir partout.**
- Lottyanni, **k. faire du bruit (se dit d'un corps mou, quand il tombe).**
- Lotyó, fn. **putain, f.**
- Lotyogni, **k. babiller, jaser, caqueter.**
- Lovaeska, fn. **petit cheval, m.**
- Lovag, fn. **cavalier; chevalier, m.**
- Lovageszköz, fn. **équipement d'un cheval de selle, harnais, m.**
- Lovagi, Lovagias, mn. **chevaleresque.**
- Lovagiasan, ih. **avec une courtoisie chevaleresque, courtoisement.**
- Lovagiasság, fn. **courtoisie chevaleresque, f.**
- Lovagilag, l. **Lovagiasan.**
- Lovagjáték, fn. **tournoi; carrousel, m.**
- Lovaglás, fn. **équitation, f., exercice à cheval, m.**
- Lovaglóhely, fn. **manège, m.**
- Lovagolható, mn. **propre à être monté.**
- Lovagolni, **k. aller à cheval; être monté sur un cheval.**
- Lovagrend, fn. **ordre équestre; ordre de chevalerie, m.**
- Lovagság, fn. **chevalerie, f.**
- Lovagzerszám, fn. **harnais, m.**
- Lovagterem, fn. **salle de cérémonie, f.**
- Lovagút, ih. **vaillamment; courtoisement.** [f]
- Lovagvessző, fn. **houssine; cravache.**
- Lóvakaró, fn. **étrille, f.**
- Lovarda, fn. **école d'équitation, f., manège, m.**

Lovas, mn. (*qui est monté*) à cheval;
—, fn. cavalier, m.
Lovasscata, fn. combat de cavalerie, m.
Lovaskapitány, fn. capitaine de cavalerie; chef d'escadron, m.
Lovasórs, fn. garde de cavalerie; vedette, f.
Lovasság, fn. cavalerie, f.
Lovasszásad, fn. escadron, m.
Lovász, fn. palefrenier; piqueur; jockey; groom, m.
Lovászinás, fn. palefrenier, m.
Lovászmester, fn. écuyer, m.
Lovatlan, mn. sans cheval; démonté.
Lóverseny fn. course de chevaux, f.
Lős, fn. ranche, f.
Lőcsaláb, fn. jambe courbe, incurvée, f.
Lőcsalábu, mn. cygneux.
Lőddörögni, k. rôder, errer, vaguer, vagabonder.
Lődözés, fn. tirailleurie, f.
Lődözni, k. tirer.
Lőfegyver, fn. arme à feu, f.
Löhely, fn. tir, m.
Lökdőeni, cs. pousser (ex. avec la main, du coude).
Lökés, fn. coup, choc, m.; percussion; secousse, poussée, f.
Lökni, cs. pousser, donner l'impulsion à qc., chasser (une balle etc.); frapper (ex. avec la main, du coude); jeter, projeter, lancer.
Lökőpak, fn. capsule, f.
Lőmentes, mn. —en, ih. couvert, à l'abri des balles; hors de la portée du fusil.
Lőni, cs. tirer.
Lőpor, fn. poudre, f.
Lőre, fn. (vin de) pressurage, m.
Lörös, fn. meurtrière; embrasure, f.
Lőszér, fn. munitions, f. pl.
Lőszerszekér, fn. caisson, m.
Lőtetni, cs. bombarder.
Lőtűseb, fn. coup de feu, m., plaie d'arme à feu, f.
Lőtyögni, k. vaciller.
Lővedék, fn. projectile, trait, m.
Löveg, fn. arme à feu (d'un gros calibre), bouche à feu, pièce (d'artillerie), f., canon, m.
Lőveleni (ik), k. jaillir; saillir; s'élancer.
Lövés, fn. tir; coup de fusil, m., charge (d'une arme à feu); portée (d'une arme à feu), f., coup (de feu),

m., impression, trace d'une balle, f.; trou creusé par un boulet, m.
Lövésnyire, ih. à portée du fusil, du canon.
Lövéstáv, fn. portée d'une arme à feu.
Lövész, fn. tireur, m.
Lövet, fn. charge, f.
Lövönal, fn. direction d'un projectile, ligne de projection, f.
Lövő, fn. tireur, m.
Lövőcs l. Löveg.
Lövöldé, fn. tir, m.
Lövöldözni, cs. tirer.
Lövöldöztetni, cs. bombarder.
Lucskos, mn. boueux; bourbeux; sale.
Luczerna, fn. luzerne, f.
Lud, fn. oie, f.
Ludacska, fn. petite oie, f.
Ludláb, fn. patte d'oie, f.
Ludól, fn. étable aux oies, mue, f.
Lág, fn. lessive, f.
Lugas, fn. berceau, m.
Lúgnemű, mn. alcalin.
Lágony, fn. sel lixiviel ou alcalin, m.
Lágorni, cs. mettre à la lessive; lessiver.
Lúgól. Lúgony.
Luk, fn. l. Lik.
Lukacsolni, cs. percer de trous, trouer.
Lukacsos, mn. troué, percé; poreux.
Lukas, mn. troué.
Lukasztani, cs. trouer, percer.
Lusta, mn. paresseux.
Lustálkodni (ik), k. s'abandonner à la paresse.
Lustán, ih. d'une manière paresseuse.
Lustaság, fn. paresse, inertie, f.
Lustos, mn. boueux; bourbeux; sale; obscène.
Lustulni, k. se livrer à la paresse, mener une vie paresseuse ou oisive.
Luteránus, fn. luthérien, m.; —ság, fn. luthéranisme, m.
Lüteteni, k. ballre, palper (se dit du cœur, etc.).
Lyánka, l. Leányka.
Lyány, l. Leány.
Lyuggatni, cs. trouer, percer.
Lyuk, fn. trou, m.; ouverture; cavité; forure (d'une clef), f.
Lyukacs, fn. pore, m.
Lyukacsolni, cs. trouer, percer.
Lyukacsos, mn. troué, percé; poreux; —ság, fn. porosité, f.

Lyukalni, *cs. percer le chas (d'une aiguille).*
 Lyukas, *mn. troué.*
 Lyukasztani, *cs. trouer, percer.*

Lyukasztó, *fn. emporte-pièce, perçoir, poinçon, m.*
 Lyukgatni, *cs. trouer.*
 Lyukvágó, *fn. besaigué, f.*

M.

Ma, *ih. aujourd'hui.*
 Mácsik, *fn. vermicelle, m.*
 Mecska, *fn. chat, m, chatte, f.*
 Macskamajom, *fn. marmot, m.*
 Macskazene, *fn. charivari, m.*
 Madár, *fn. oiseau, m.*
 Madárárus, *fn. oiselier, m.*
 Madarász, *fn. oïseleur, m.*
 Madarászás, — szat, *fn. oisellerie, f.*
 Madárfi, *fn. petit oiseau, oisillon, m.*
 Madárhúsú, *mn. maigre.*
 Madárijesztő, *fn. épouvantail, m.*
 Madárismerő, *fn. ornithologiste, m.*
 Madárjós, *fn. augure, m.*
 Madárjósolat, *fn. divination par le vol etc. des oiseaux, f.*
 Madárka, *fn. petit oiseau, oisillon, m.*
 Madárköltözés, *fn. passage des oiseaux, m.*
 Madárlép, *fn. glu, f.* [m.
 Madárorr, *fn. bec, m.*
 Madársip, *fn. appeau, m.*
 Madársrét, *fn. cendrée, dragée, cendre de plomb, f.*
 Madárszó, *fn. voix, f., cri, chant d'un oiseau, m.; pipée, f.*
 Madártan, *fn. ornithologie, f.*
 Madártenyésztés, *fn. nichoir, m.*
 Madiácz, *fn. maitre, m.*
 Madzag, *fn. ficelle, f.*
 Mag, *fn. graine, semence, f.; grain, sperme; blé de semence, m., noyau (ex. de prune, de cerise), m.; élite (ex. de l'armée); substance, quintessence, f.*
 Maga, *mn. même; seul; vous. [l'âge.*
 Magahír, *mn. qui est dans la force de*
 Magafitogatás, *fn. jactance, f.*
 Magahányaveti, Magahányó, *fn. san-faron, m.*
 Magahittaság, *fn. présomption, f.*
 Magajószántából, *ih. volontairement, spontanément.*
 Magakényén, *ih. d'après son bon plaisir; — nevelt gyermek, enfant gdté.*
 Magán, *ih. séparément; —, mn. séparé, isolé; privé; particulier.*

Magánálló, *mn. qui subsiste par soi-même; indépendant; isolé; — sig. fn. indépendance, f.*
 Magánbeszéd, *fn. monologue; soliloque, m.*
 Magándal, *fn. solo, m.*
 Magánhangzó, *fn. voyelle, f.*
 Magánjáték, *fn. solo, m.*
 Magánjog, *fn. droit particulier, m.*
 Magánkodni (ik), *k. vivre en particulier; mener une vie privée.*
 Magánlag, *ih. en particulier.*
 Magánlét, *fn. solitude, f., isolément, m.*
 Magános, *mn. séparé, solitaire, seul, isolé; retiré; privé, particulier; solo*
 Magánosan, *ih. en particulier.*
 Magánoskodni, *l. Magánkodni.*
 Magántáncz, *fn. solo, m.*
 Magány, *fn. solitude, retraite, f.; lieu solitaire, désert, retiré, m.*
 Magányélet, *fn. vie retirée, vie solitaire, f.*
 Magányos, *mn. solitaire, seul, retiré.*
 Magányoskodni (ik), *l. Magánkodni.*
 Magányosság, *fn. l. Magány.*
 Magányzó, *fn. personne privée, f., particulier, m.* [éminent.
 Magas, *mn. haut; élevé; éminent, prominent.*
 Magasan, *ih. haut.*
 Magasbítani, *cs. élever.*
 Magasdad, *mn. un peu haut.*
 Magasítani, *cs. élever.*
 Magaslat, *fn. saillie, éminence (de terre); hauteur, f., plateau, m.*
 Magasság, *fn. élévation, hauteur, f.; Altesse, Hautesse, f.*
 Magasulni, *k. s'élever.*
 Magasztalás, *fn. éloge, m.; louange, f.; panegyrique, m.*
 Magasztalni, *cs. exalter, glorifier; vanter.*
 Magasztaltság, *fn. gloire, f.*
 Magasztos, *mn. élevé, sublime.*
 Magatartás, *fn. tenue, habitude, f., port, maintien (du corps), m.*

Magaveti, fn. *sanfaron*, m.; —ég, *sanfaronnade*, f.
Magaviselet, fn. *conduite*, f.
Magló, fn. *truie*, f.
Máglya, fn. *bûcher*, m.
Mágnis, fn. *magnat*, m.
Mágnés, fn. *aimant*, m.
Mágnestű, fn. *aiguille aimantée*, f.
Magos, l. *Magvas*.
Magömlés, fn. *pollution*, f.
Magömlesztés, fn. *onanisme*, m.
Magrejtő, fn. *péricarpe*, m.; *capsule*, f.
Magszakadás, fn. *extinction*, f.
Magszem, fn. *graine isolée*, f., *grain*, m.
Magtár, fn. *grenier* (à blé), m.
Magtalan, mn. *dépourvu d'enfants*, sans enfants; *dépourvu de graines* ou *de noyau*, sans noyau.
Magvas, mn. *qui a du noyau*; *qui porte des graines*.
Magvaskender, fn. *chanvre femelle*, f.
Magvasodni (ik), k. *produire*, *rendre de la graine*, *grener*, *grainer*.
Magvatlan, mn. *dépourvu de graines* ou *de noyau*.
Magvaváló, mn. *qui peut être séparé du noyau*.
Magvazni (ik), k. *monter en graine*.
Magzani (ik), k. *produire de la graine*; *monter en graine*.
Magzat, fn. *fruit*, m.
Magzatelhajtás, fn. *avortement* (provoqué par des moyens artificiels), m.
Magyal, fn. *houx*, m. [gros]
Magyar, tn. *Hongrois*; —, mn. *hongrois*.
Magyarán, ih. *franchement*; *avec droiture*; *laconiquement*.
Magyarázás, fn. *exposition*, *explication*, *interprétation*, f.
Magyarázat, fn. *explication*, f.
Magyaráztatni, cs. *expliquer*; *commenter*.
Magyarítható, mn. *explicable*.
Magyarázni, cs. *expliquer*; *interpréter*, *commenter*.
Magyarország, tn. (la) *Hongrie*.
Magyaros, mn. *hongrois*; —an, ih. *à la manière hongroise*.
Maholnap, ih. *d'aujourd'hui à demain*; *dans quelque temps*, *prochainement*, *sous peu*.
Mahomedán, mn. *mahométan*.
Mahomedhitű, fn. *mahométan*, m.
Mahóni, fn. *bois d'acajou*, m.
Mai, mn. *d'aujourd'hui*; —időben, *de nos jours*; —napon, *aujourd'hui*.

Máig, ih. *jusqu'à ce jour-ci*.
Máj, fn. *foie*, m.
Majd, ih. *presque, à peu près, peu s'en faut* ou *peu s'en est fallu que . . .*; *dans peu de temps, bientôt*.
Majdan, l. *Majd*.
Majdnem, ih. *presque, près de*; *à peu près, environ, peu s'en faut, ou peu s'en est fallu que . . .*
Májkór, fn. *maladie du foie*, f.
Májkóros, mn. *malade du foie*.
Majmolás, fn. *manie d'imiter, de copier servilement*; *singerie*, f.
Majmolni, cs. *singer*, *contresfaire*.
Majmoló, fn. *imitateur*, m.
Majmozni, l. *Majmolni*.
Majom, fn. *singe*, m.; —, mn. *de singe*.
Major, fn. *métairie*, f.; l. *Órnagy*.
Majoránna, fn. *marjolaine*, f.
Majoros, fn. *métayer*, m.
Majorság, fn. *métairie*, f.; *bien allodial*, m.; *volaille*, f.
Majorsági, mn. *allodial*.
Májos, mn. *de foie*.
Májsárga, fn. *cheval bai clair*, m.
Májsorvadály, l. *Májvész*.
Májszin, fn. *couleur du foie*; *couleur hépatique*, f.; —ű, mn. *couleur de foie*.
Majszolni, cs. *mâcher*.
Május, fn. (mois de) *Mai*, m.
Májvész, fn. *maladie du foie*, f.
Májvésztes, mn. *malade du foie*.
Majszolni, cs. *mâcher*.
Mák, fn. *pavot*, m.
Makacs, mn. *entêté*.
Makacsodni (ik), k. *insister opiniâtrément sur qc.*, *s'obstiner*.
Makacsság, fn. *opiniâtreté inflexible*; *contumace*, f.
Makacsúl, ih. *opiniâtrément*.
Mákfej, fn. *tête* ou *capsule de pavot*, f.
Makk, fn. *gland*, m.; *trèfle*, m.
Makkalakú, mn. *en forme de gland*; *glandiforme*.
Makkolász, fn. *glandée*; *paisson*; *panage*, m.
Makkoltatni, cs. *envoyer à la glandée*.
Makkpénz, fn. *panage*, m.
Makktermő, mn. *glandifère*.
Makkyú, fn. *prépuce*, m.
Mákmag, fn. *graine de pavot*, f.
Máknyi, mn. *fort petit*.
Makogni, k. *glapir*; *souffler*.
Mákony, fn. *opium*, m.
Mákonyyszer, fn. *opiat*, m.

- Mákos, mn. saupoudré de graine de pavot; — szürke, mn. mélé.
 Mákozni, cs. saupoudrer de graine de pavot.
 Makranczos, mn. capricieux; entêté.
 Makranczokodni (ik), k. être capricieux, avoir des caprices.
 Makranczoság, fn. humeur capricieuse, f., caprices, f. pl.
 Mákszem, fn. semence de pavot, f.
 Mákvirág, fn. coquelicot, m.
 Malacz, fn. cochon de lait, m.
 Malaczozni (ik), k. faire des petits, cochonner.
 Malaczság, fn. cochonnerie, f.
 Malaszt, fn. grâce, f.
 Maláta, fn. malt, m., drêche, f.
 Málátázní, cs. faire du malt.
 Málészájú, fn. badaud, m.
 Málha, fn. bagage, m., hardes, f. pl., effets, m. pl.
 Málhásló, fn. cheval de bât, m.
 Málhaszekér, fn. chariot de bagage; fourgon, m.
 Málházní, cs. emballer, emballer.
 Mállani (ik), k. se putréfier; se décomposer; pourrir; tomber en dissolution; être rongé par le temps.
 Malmosdi, fn. double moulinet, m.
 Málna, fn. framboise, f.
 Málnabokor, fn. framboisier, m.
 Málnaeczet, fn. vinaigre framboisé, m.
 Málnalé, fn. jus de framboises, m.
 Malom, fn. moulin (ex. à eau, à vent, à vapeur); moulinet, m.
 Malomgát, fn. batardeau, m.
 Malomjáték, fn. moulinet, m.
 Malomkerék, fn. roue de moulin, f.
 Malomkő, fn. meule, f.
 Malomkőbánya, fn. meulière, f.
 Malompénz, fn. mouture, f.
 Malomrész, fn. mouture, f.
 Malomvám, fn. mouture, f.
 Malozsa, fn. raisin sec, raisin passé, m.
 Málva, fn. mauve, f.
 Málvárózsa, fn. alcée-rose, guimauve-rose, f.
 Mama, fn. maman, f.
 Mamlasz, fn. badaud, m.
 Mammogni, k. mâcher.
 Mámor, fn. ivresse, f., enivrement, m.
 Mámoritó, mn. enivrant.
 Mámoros, mn. ivre, gris.
 Mámorosodni (ik), k. s'enivrer, se griser.
 Mandola, fn. amande, f.
 Mángolni, cs. calandrer (le linge).
 Mángoló, Mángorló, fn. rouleau, m., calandre, f.
 Mángorolni, l. Mángolni.
 Mankó, fn. béquille, f.; — n járni, marcher avec des ou à l'aide de béquilles.
 Manna, fn. manne, f.
 Manó, fn. démon, m.; mi a—, que diantre!
 Már, ih. déjà.
 Mara, fn. givre, m.
 Mára, ih. pour aujourd'hui.
 Maradandó, mn. durable, fixe; permanent, constant; — ság, fn. durée, stabilité; constance, f.
 Maradás, fn. demeure, f., séjour, m.
 Maradék, fn. reste; restant; résidu, m.; débris (d'un dîner), m. pl.; successeur, m., descendance; postérité, f.
 Maradhatatlan, mn. inquiet.
 Maradni, k. rester.
 Maradozni, k. marauder.
 Maradozó, fn. maraudeur, m.
 Maradvány, l. Maradék.
 Marakodás, fn. querelle; rixe, f.
 Marakodni (ik), k. se chamailler; se quereller.
 Marakodó, mn. querelleur; hargneux.
 Marás, fn. morsure, f.
 Marasztalni, Marasztani, cs. retenir; prier qn. de rester; condamner à.
 Marató, mn. caustique, corrosif.
 Marczangolni, cs. déchirer, dilacérer (les chairs de . . .).
 Marczipán, fn. massepain, m.
 Márczius, tn. (mois de) Mars, m.
 Marczona, mn. sauvage; féroce, martial.
 Marczongani, Marczongatni, Marczongolni, cs. déchirer.
 Mardosás, fn. corrosion, f.; a lelkiismeret — a, remords, m.
 Mardosni, cs. ronger.
 Mardosó, mn. qui ronge, rongeur.
 Marék, fn. poignée, f.; le creux de la main.
 Márka, fn. marne, f.
 Márganemű, Márgás, mn. marneux.
 Márgázní, cs. engraisser de mure, marnier.
 Marha, fn. gros bétail, m. [m.
 Marhacsapás, fn. chemin pour le bétail,
 Marhadög, fn. épizootic, f.
 Marhalus, fn. bœuf, du bœuf.

marhajárás, l. Marhacsapás.
 Marhatenyésztés, fn. *éducation des bestiaux*, f. [vente du bétail, f.
 marhavásár, fn. *marché au bétail*, m.,
 marhavás, fn. *épizootie*, f.
 máriakép, fn. *image de Notre-Dame*, f.
 márianap, fn. *jour de fête de la Ste. Vierge*, m.
 marj, fn. *collet de bœuf*, m.
 marjítani, cs. *luxer, disloquer, demettre*.
 marjúlni, k. *se luxer*.
 marjulás, fn. *luxation*, f.
 márká, fn. *marc*, m.
 márkászni, Markolászni, cs. *porter la main sur qc., toucher qc.*
 markolat, fn. *poignée d'épée*, f.
 markolni, cs. *saisir qc.*
 markos, mn. *fort, robuste*.
 markotányos, fn. *vivandier*, m.
 markotányoskodni (ik), k. *faire le métier de vivandier ou de vivandière*.
 markotányosné, fn. *vivandière*, f.
 markotányosság, fn. *métier de vivandier; quartier des vivandiers*, m.
 marmota, fn. *marmotte*, f., loir, m.
 márna, fn. *barbeau*, m.
 mární, cs. *mordre; piquer (la langue)*.
 máró, mn. *mordant, piquant*.
 márok, fn. *le creux de la main; une poignée*.
 máróka, fn. *mordelle*, f.
 máraknyi, mn. *une poignée*.
 márós, mn. *mordant; piquant; har-gneux*. [sif, m.
 márószér, fn. *moyen caustique, corro-ars*, fn. *marche*, f.
 marsolni, k. *marcher*.
 art, fn. *côte*, f.
 artalék, fn. *proie; prise*, f.
 artalék, fn. *sauce*, f.
 artalékhaló, fn. *prise*, f.
 artalócs, fn. *pirate; corsaire, flibustier*, m.
 ártani, cs. *plonger, immerger; trem-per; gyergyát —, fondre des chan-delles*. [sauce, f.
 ártás, fn. *immersion; trempe*, f.;
 ártír, fn. *martyr*, m.; — ómság, fn. *martyre*, m.
 artius, tn. (mois de) *Mars*, m.
 ártogatni, cs. *plonger à diverses re-prises*.
 ártulás, fn. *luxation*, f.
 ártúlni, k. *se luxer (le bras etc.); se dé-mettre (le pied)*. [marbre.
 márvány, fn. *marbre*, m.; —, mn. de

Márványfejtés, fn. *extraction du mar-*
 Márványos, mn. *marbré*. [bre, f.
 Márványozás, fn. *marbrure*, f.
 Márványozat, fn. *ouvrage de marbre*, m.
 Márványozni, cs. *marbrer*.
 Márványozó, fn. *marbreur*, m.
 Márványozott, mn. *marbré*.
 Márványsímitó, fn. *marbrier*, m.
 Más, mn. *autre; —, fn. autrui*, m.,
autre chose, f.; *copie*, f.; *nincs mása*,
il n'a pas son rival; c'est chose
inouïe.
 Másfél, mn. *un et demi*.
 Másfelé, ih. *ailleurs, d'un autre côté*.
 Másféle, mn. *autre, hétérogène*.
 Másfelől, ih. *d'un autre côté, de l'autre*
côté, d'autre part.
 Máshol, ih. *ailleurs, quelque autre part*
 Máshonnan, ih. *d'ailleurs, de quelque*
autre part. [part.
 Máshová, ih. *ailleurs, quelque autre*
 Másik, mn. *autre; second, deuxième*.
 Másítás, fn. *changement*, m.
 Másíthatatlan, mn. — ul, ih. *invariable*
(ment).
 Másítható, mn. *qui peut être changé*.
 Másítani, cs. *changer; altérer; varier*.
 Másként, Máskép, Másképen, ih. *autre-*
ment; différemment.
 Maskara, fn. *masque*, m.
 Máskor, ih. *jadis, autrefois*.
 Másnemű, l. Másféle.
 Másod, mn. *second, deuxième*.
 Másodfő, mn. *de deux ans*.
 Második, mn. *deuxième, second*.
 Másodkezes, fn. *arrière-garant*, m.
 Másodlat, fn. *duplicate, double*, m.
 Másodperc, fn. *seconde*, f.
 Másodsor, fn. *deuxièmement, seconde-*
ment; en deuxième lieu.
 Másodunoka, fn. *arrière-petit-fils*, m.;
arrière-petite-fille, f.
 Másolás, Másolat, fn. *copie*, f.
 Másolni, cs. *copier*.
 Másoló, fn. *copiste*, m.
 Másosnán, ih. l. Máshonnan.
 Másalhangzó, fn. *consonne*, f.
 Mászor, ih. *autrefois*.
 Másutt, ih. l. Máshol.
 Maszat, fn. *immondices, saletés, or-*
dures, f. pl.
 Maszatolni, cs. *salir*.
 Maszatos, mn. *sale, souillé, boueux*.
 Mászkálni, k. *ramper çà et là*.
 Maszlag, fn. *mature*, f.; *morceau em-*
poisonné, m.

Mászni (ik), k. *ramper*.
 Mátka, fn. *fiancée, f.*
 Mátka, fn. *fiancé, m.*
 Mátkaulni, k. *être fiancé*
 Mátkázni, cs. *se promettre à qn.*
 Mától, ih. *de ce jour.*
 Matóla, fn. *dévidoir, m.*
 Matólalni, cs. *dévider.*
 Matrácz, fn. *matelas, m.*
 Matring, fn. *écheveau, m.*
 Matróz, fn. *matelot, m.*
 Máz, fn. *vernis, m.; couverte, f.; émail, m.; glace, f.; glaci, m.*
 Mázolás, fn. *barbouillage; ouvrage malpropre, mal fait, incorrect, m.*
 Mázolni, cs. *barbouiller, bousiller; griffonner; enduire d'un vernis etc.; vernir.* [m.]
 Mázoló, fn. *barbouilleur; bousilleur, m.*
 Mázos, mn. *vernissé.* [m.]
 Mázsa, fn. *poids de cent livres, quintal, m.*
 Mázsabér, fn. *droit de pesage, m.*
 Mázsbivatal, fn. *douane, f.*
 Mázsalni, cs. *peser.* [m.]
 Mázsamester, fn. *inspecteur des poids, m.*
 Mázányi, mn. *lourd de cent livres.*
 Mázás, mn. *de cent livres.*
 Mázsatartó, fn. *soutien, pivot de la balance, f.*
 Mécs, fn. *veilleuse, f.*
 Mécsbél, fn. *mèche, f.*
 Mecset, fn. *mosquée, f.*
 Mecsevész, mn. *faible.*
 Meddig, ih. *combien de temps, quelle est la durée de...; combien de chemin, à quelle distance, jusqu'où.*
 Meddő, mn. *stérile; infructueux.*
 Meddőség, fn. *stérilité, f.*
 Medencze, fn. *cuvette, f., bassin, m.*
 Meder, fn. *lit d'un torrent ou d'un fleuve, m.*
 Meggy, l. *Meggy.*
 Medve, fn. *ours, m.*
 Medvesi, fn. *ourson, m.*
 Medvesőka, fn. *ours marin, m.*
 Medvész, fn. *meneur d'ours, m.*
 Medveszelindek, fn. *boule-dogue, m.*
 Medvetalp, fn. *patte d'ours, f.*
 Medvevadászat, fn. *chasse à l'ours, f.*
 Medvevezető, fn. *meneur d'ours, m.*
 Meg, ksz. *et; én — ő, moi et lui.*
 Még, ih. *encore.*
 Megabrakolni, cs. *donner à manger aux chevaux; donner à qn. une volée de coups de bâton.*
 Megacézlozni, cs. *acérer.*

Megadni, cs. *rendre; restituer; faire la restitution de...; payer; serend (ex. à l'ennemi); se soumettre, capituler; admettre qc.; rendre justice à qn.*
 Megadózni, k. — *valamiért, porter la peine de qc.; payer les frais ou la folle enchère.*
 Megadóztatni, cs. *charger d'impôts, imposer qn.*
 Megágyazni, cs. *munir d'un fût; —, l. faire, accommoder le lit.*
 Megajándékozni, cs. *faire présent à qn.*
 Megakadni, k. *rester enfoncé; s'enrêler (dans la boue), s'embourber; perdre le fil de son discours, hésiter, demeurer interdit; rester attaché et suspendu à; s'attacher à.*
 Megakasztani, cs. *empêcher (le mouvement); arrêter qc.*
 Megalázni, cs. *humilier; abaisser.*
 Megalkudni (ik), k. *tomber d'accord.*
 Megállani, k. *s'arrêter; ne plus avancer; —, cs. tenir ferme, rester maître (ex. du champ de bataille); szavát —, tenir sa parole; meg nem állhatja a nevetést, il ne peut s'empêcher de rire.*
 Megállapítani, cs. *déterminer; constater.*
 Megállapodás, fn. *arrêt, immobilité, f.; détermination, résolution, f.; accord, m.*
 Megállapodni (ik), k. *s'arrêter; être stationnaire, fixe ou immobile; s'apaiser, se calmer; se résoudre, s'déterminer; tomber d'accord; convenir de qc.*
 Megállás, fn. *halte, f.*
 Megállítani, cs. *arrêter, empêcher.*
 Megaludt, mn. *coagulé; caillé; caillé boté; qui a tourné.*
 Megalunni (ik), k. *se prendre (à masse), se coaguler; se cailler (s'agit du lait, du sang); se cailleboter (se dit du lait).*
 Megalutni, cs. *coaguler, faire cailler, faire tourner.*
 Megaratni, cs. *finir la récolte.*
 Megbabáznai (ik), k. *accoucher (d'un fils, d'une fille).*
 Megbabonázni, cs. *ensorceler, chanter.*
 Megbánni, fn. *repentir, regret, m.*
 Megbánni, cs. *se repentir de qc.; regretter qc.*

Megbántani, *cs.* offenser, choquer, blesser.

Megbántás, *fn.* offense, *f.*

Megbénulni, *k.* être atteint de paralysie.

Megbetegedni (ik), *k.* tomber malade.

Megbicsaklani (ik), *k.* se donner une entorse à . . .

Megbicsakolni magát, *s'*opiniâtrer à soutenir ou à faire *qc.*

Megbírálni, *cs.* critiquer, censurer.

Megbírní, *cs.* pouvoir supporter.

Megbíztás, *fn.* délégation, commission, *f.*; ordre, *m.*

Megbizható, *mn.* sûr, qui mérite toute confiance.

Megbízní, *cs.* charger *qn.* de *qc.*; donner une commission à *qn.*

Megbizni (ik), *k.* (ban, ben), se fier entièrement à *qn.*

Megbizó, *fn.* commettant, déléguant, mandant, *m.*

Megbizott, *fn.* commis, agent; mandataire; commissaire, *m.*

Megbocsátani, *cs.* remettre (un péché); pardonner *qc.* à *qn.* [*m.*]

Megbocsátás, *fn.* remission, *f.*, pardon.

Megbocsáthatatlan, *mn.* impardonnable.

Megbocsátható, *mn.* pardonnable, rémissible.

Megboldogulni, *k.* mourir.

Megboldogult, *mn.* feu, défunt.

Megboszulni, *cs.* venger.

Megbukni (ik), *k.* se ruiner; tomber, faire faillite; être renversé; tomber en disgrâce, déchoir; passer mal son examen.

Megbuktatni, *cs.* renverser, ruiner.

Megbűvölni, *cs.* ensorceler, enchanter, charmer.

Megcsalatkosni (ik), *k.* se tromper, se faire illusion.

Megcsalni, *cs.* tromper; duper.

Megcsalódni (ik), *k.* se tromper, se faire illusion.

Megcsapni, *cs.* frapper, battre, percuter; donner ou administrer des coups de bâton à *qn.*

Megcsélekedni (ik), *cs.* faire.

Megcsipni, *cs.* pincer; piquer; mordre; attraper.

Megcsodálni, *cs.* admirer.

Megcsúfítani, *cs.* maltraiter.

Megé, *nh.* derrière.

Megégni, *k.* brûler.

Megegyezni, *k.* tomber d'accord; s'ac-

corder avec *qn.* sur *qc.*; convenir de *qc.*

Megegyezni (ik), *k.* s'accorder; être d'accord; sympathiser.

Megegyezőleg, *ih.* d'accord.

Megegyeztetni, *cs.* mettre d'accord; concilier.

Megéhezni (ik), *k.* Megéhülni, *k.* prendre faim, prendre appétit.

Megejteni, *cs.* déshonorer (une fille); rendre enceinte.

Megélni, *k.* demeurer en vie; —, *cs.* atteindre (ex. sa cinquantième année); voir, assister (ex. à la réalisation d'un projet).

Megelégedés, *fn.* contentement, *m.*

Megelégedetlen, *mn.* mécontent, mal-content. [*de qc.*]

Megelégedett, *mn.* content; satisfait

Megelégetni, *cs.* avoir assez de *qc.*

Megelégtíni, *cs.* contenter, satisfaire.

Megelégzés, Megelégedni (ik), Megelégtülni, *k.* être content ou satisfait de *qn.* ou de *qc.*; se contenter de *qc.*; avoir assez de *qc.*

Megélni, *l.* feljebb Megejteni után.

Megelőzni, *cs.* devancer *qn.*; gagner les devants sur *qn.*; l'emporter sur *qn.* à la course; prévenir les désirs de *qn.*; prévenir *qc.*

Megelőző, *mn.* prévenant, obligeant; préventif. [*qn.*]

Megemberesdni (ik), *k.* entrer dans l'âge viril.

Megengedni, *cs.* permettre; admettre, concéder, accorder (une assertion); pardonner.

Megént, *l.* Megint.

Megérni, *cs.* *l.* Megélni, *cs.*; valoir son prix; —, *k.* avoir assez de *qc.*; — (ik), *k.* mûrir.

Megeredni, *k.* commencer à couler; pousser des racines, prendre racine.

Megereszteni, *cs.* relâcher; détendre (une corde); desserrer (une vis).

Megérezni, *cs.* sentir *qc.*; pressentir; s'apercevoir de *qc.*

Megérkezés, *fn.* arrivée, venue, *f.*; arrivage (des marchandises), *m.*

Megérkezni (ik), *k.* arriver.

Megérni, *l.* feljebb Megént után.

Megerőltetés, *fn.* effort, *m.*; tension d'esprit, *f.*

Megerőltetni, *cs.* forcer; outrer; tourmenter.

Megérténi, *cs. entendre, comprendre.*
 Megérzékíteni, *cs. rendre sensible.*
 Megesett, *mn. (fille) rendue enceinte.*
 Megeshető, *mn. possible.*
 Megeskettui, *cs. assermenter une personne, lui faire prêter serment; donner la bénédiction nuptiale, marier.*
 Megeskünni (ik), *k. jurer; prêter serment; se marier (à l'église).*
 Megesleg, *ih. l. Megint.*
 Megesni (ik), *k. arriver.*
 Megest, *l. Megint.*
 Megetetni, *cs. donner à manger à; empoisonner.*
 Megett, *nh. derrière.* [rouvrir.
 Megfakadni, *k. s'épanouir, percer, se*
 Megfakasztani, *cs. percer un abcès.*
 Megfejteni, *cs. rendre intelligible, expliquer, éclaircir; déchiffrer; résoudre un problème.*
 Megfekszni (ik), *k. être juste (se dit d'un habit); chausser bien; joindre; peser sur (l'estomac).*
 Megfeledkezni, Megfelejtkezni (ik), *k. (rôl, rôl), s'oublier.*
 Megfelelni, *k. répondre à . . .*
 Megfenekleni (ik), *k. échouer.*
 Megférti, *k. (val, vel), s'accorder avec qn.; (ban, ben), avoir assez d'espace.*
 Megfeszíteni, *cs. forcer; tendre fortement (ex. une corde).*
 Megfeszkelni magát, *vh. se fixer; s'établir.*
 Megfizetni, *cs. payer.*
 Megfoghatatlan, *mn. — ul, ih. inconcevable (ment).* [préhensible.
 Megfogható, *mn. concevable, con-*
 Megfogni, *cs. prendre, saisir; appréhender (ex. un malfaiteur); concevoir, comprendre; leindre.*
 Megfordítani, *cs. tourner, faire tourner.*
 Megfosztani, *cs. priver, dépouiller qn. de qc.; plumer.*
 Megfuladni, *k. étouffer, être suffoqué; perdre la respiration.*
 Meggondolás, *fn. délibération, réflexion, considération, f.*
 Meggondolatlan, *mn. irréfléchi, inconsideré; étourdi; — ság, fn. étourderie; légèreté, f.*
 Meggondolatlanul, *ih. étourdimment.*
 Meggondolni, *cs. réfléchir sur qc.; prendre en considération.*
 Meggondolt, *mn. réfléchi, circonspect;*

prudent; bien délibéré; — ság, fn. circonspection, f.
 Meggy, *fn. grêle, f.*
 Meggyalázni, *cs. injurier, outrager, couvrir d'opprobres, de honte.*
 Meggyökerezett, *mn. enraciné.*
 Meggyökerezni (ik), *k. pousser des racines, prendre racine, s'enraciner; s'invétérer.*
 Meggyőzni, *cs. vaincre; surmonter, triompher de . . .; supporter (ex. des fatigues); convaincre, persuader.*
 Meggyőződni (ik), *k. être convaincu, persuadé; s'assurer (de la vérité de qc.).*
 Meggyurni, *cs. bien pétrir.*
 Megháborodni (ik), *k. se troubler; (elméjében), perdre la raison.*
 Megháborodott, *mn. qui a l'esprit dérangé.* [m.
 Meghagyás, *fn. commission, f., ordre.*
 Meghagyni, *cs. laisser (de reste); charger qn. de qc.; commander, ordonner.*
 Meghajolni, *k. se prier; s'incliner, faire une révérence.*
 Meghajtani, *cs. plier; courber; (maggát), s'incliner; outrer, surmener. forcer (un cheval); purger, évacuer.*
 Meghaladni, *cs. surpasser; accomplir, dépasser (ex. sa 20e année, etc.).*
 Meghallani, *cs. entendre; ouïr; — (ik), k. être entendu ou ouï.*
 Meghallatlan, *mn. — ul, ih. sans avoir été entendu; sans entendre qn.*
 Meghallgatni, *cs. donner audience à qn.; écouter qn.; prêter l'oreille; entendre, exaucer.*
 Meghalni, *k. mourir.*
 Meghálni, *k. passer la nuit.*
 Meghányni, *cs. jeter çà et là; — vetni, examiner attentivement.*
 Meghasonlani (ik), *k. se diriger; se désunir; se brouiller avec qn.*
 Meghasonlás, *fn. dissidence, division, f.; dissentiment, m., discorde; brouille, f.*
 Meghatalmazás, *fn. délégation de pouvoir, autorisation, procuration, f., mandat, m.*
 Meghatalmazni, *cs. donner plein pouvoir à qn.; donner procuration, autoriser.*
 Meghatalmazó, *fn. constituant, m.*
 Meghatalmazott, *fn. procureur, mandataire, agent, représentant, m.*

rhatarozás, fn. *détermination* (ex. *un lieu*); *fixation* (du *prix*); *dénition* (du *sens d'un mot*); *indication*; *précision*, f.

rhatarozni, cs. *déterminer*, *préciser* *une chose*.

rhadni, cs. *faire impression sur*; *toucher*, *émouvoir*; *affecter*.

rható, mn. *touchant*; *qui produit une impression profonde*.

rházásíttni, cs. *marier*.

rházásodni (ik), k. *se marier*.

rhíni, cs. *inviter*.

rhinni, cs. *ajouter foi à qc.*; *croire*.

rhinteni, cs. *répandre* (de la *poudre*) *sur*, *jeter sur*...; *couvrir de*, *parmer*; *sauupoudrer* (avec de la *farine*, *sec du poivre*, etc.).

rhitelesíttni, cs. *légaliser*.

rhitellettni, cs. *assermenter*.

rhitt, mn. *intime*, *de confiance*.

rhittség, fn. *intimité*, *familiarité*; *présomption*, *suffisance*, f.

rhúszodni (ik), k. *échouer*.

rhívás, fn. *invitation*, f.

rhódíttni, cs. *conquérir*, *faire la conquête de*; *subjuguier*, *assujettir*, *servir*, *soumettre*.

rhódolni, k. *se soumettre*; *rendre hommage à qn.*

rholt, mn. *mort*, *défunt*.

rhozni, cs. *ramener*; *rapporter*.

rhökkenés, fn. *mouvement de surprise*, m.

rhökkenni, k. *être frappé*, *s'élonner* *qc.*; *hésiter*; *s'arrêter*; *dresser* *les oreilles*; *ouvrir de grands yeux*.

rhuzni, cs. *tendre* (ex. *une corde*); *être en branle* (ex. *les cloches*); *ser* (les *cheveux à qn.*); *fatiguer*, *user*; *duper qn.*; *magát meghuzni*, *mener une vie retirée*.

rhülés, fn. *refroidissement*, m.

rhültni, k. *se refroidir*.

rhütés, fn. *rafraîchissement*; *refroidissement*, m.

rhüttni, cs. *rafraîchir*, *refroidir*; *agát* —, *se refroidir*.

rházátni, cs. *soujuger*.

rhégni, cs. *promettre*.

rhégétni, cs. *ensorceler*, *enchanter*.

rhilettni, cs. *souffler à*, *sur*...; *insérer*.

rhilletés, fn. *émotion*, f., *attendrissement*, m.

rhilletés, fn. *émotion*, f., *attendrissement*, m.

rhületés, fn. *émotion*, f., *attendrissement*, m.

rhületés, fn. *émotion*, f., *attendrissement*, m.

Megindulni, k. *se mettre en mouvement*; *se mettre en voyage*; *se mettre en marche*; *s'émouvoir*, *s'attendrir*.

Megingatni, cs. *ébranler*.

Meginni (ik), cs. *boire tout*; (*magát*), *s'enivrer*.

Megint, ih. *de nouveau*, *encore* (*une fois*), *derechef*.

Mégis, kaz. *pourtant*, *cependant*, *toute fois*, *néanmoins*; *donc*, *non obstant cela*, *malgré cela*.

Megismerés, fn. *reconnaissance* (ex. *d'une écriture*); *connaissance* (ex. *d'un délit*), f.; *aveu*, m., *confession*, f.

Megismerni, cs. *reconnaître*; *avouer*.

Megjárni, cs. *parcourir* (en *voyageant* ex. *un pays*); *pénétrer dans l'intérieur*; —, k. *être faisable*, *practicable*, *possible*, *permis*; *aller*, *réussir*, *être passable*, *supportable*, *passer*.

Megjászani, cs. *railler*, *plaisanter qn.*

Megjegyezni, cs. *retenir*, *garder qc. en mémoire*; *noter*; *marquer*.

Megjegyzés, fn. *remarque*; *désignation*, f.

Megjelenés, fn. *apparition*; *présentation*; *comparution*, f.

Megjeleni (ik), k. *apparaître*, *paraître*; *se présenter*; *comparaître*.

Megjelenteni, cs. *annoncer*; *rapporter*.

Megjöni, k. *arriver*, *venir*.

Megkaparítani, cs. *amasser*; *ramasser*; *attraper*; *obtenir*.

Megkapatni, cs. *donner à manger aux bêtes*.

Megkapni, cs. *saisir*, *prendre*; *attraper*; *recevoir*, *obtenir*.

Megkárátlanítani, cs. *indemniser qn. de qc.*

Megkarczolni, cs. *égratigner*.

Megkárosítani, cs. *causer du dommage à qn.*

Megkárosodni (ik), Megkarosulni, k. *recevoir du dommage*; *être endommagé*; *perdre*.

Megkedvelni, cs. *prendre qn. en amitié*, *concevoir de l'affection pour qn.*, *s'attacher à qn.*

Megkedveltetni, cs. *magát* —, *se faire aimer*.

Megkegyelmezés, fn. *pardon*, m., *grâce*, *amnistie*, f.

Megkegyelmezni, k. *accorder sa grâce à qn.*, *pardoner à qn.*; *faire grâce* (*à un criminel*); *gracier*, *amnistier*.

Megkenni, *cs. enduire qc. de graisse; graisser; huiler; oindre. [mander.*
 Megkérdeni, Megkérdezni, *cs. de- qc. à qn.; consulter qn. sur qc*
 Megkeresni, *cs. chercher à trouver; requérir; gagner (de l'argent, sa vie). [tiser.*
 Megkeresztelkedni (ik), *k. se faire bap-*
 Megkeresztelni, *cs. baptiser.*
 Megkéretni, *cs. demander en mariage.*
 Megkergetni, *cs. mettre en fuite, chasser.*
 Megkeríteni, *cs. trouver; découvrir qc. (après une recherche pénible); procurer; séduire.*
 Megkérlelni, *cs. adoucir, apaiser, calmer.*
 Megkérlelődni (ik), *k. s'adoucir, s'apaiser, se calmer; céder aux prières.*
 Megkérni, *cs. prier qn. d'accorder qc.; engager, inviter; rechercher une fille en mariage; faire la recherche d'une fille.*
 Megkerülni, *cs. faire le tour de; tourner; se mouvoir autour de; —, k. être retrouvé.*
 Megkísérteni, *cs. essayer; tenter (ex. la fortune); induire en tentation; éprouver, expérimenter.*
 Megkívánni, *cs. désirer vivement par instinct, convoiter qc.; souhaiter; demander, prétendre, exiger.*
 Megkívántató, *mn. nécessaire, requis; —ság, fn. chose nécessaire, f.*
 Megköpődni, Megköpni, *cs. cracher sur.*
 Megköszönés, *fn. remerciement, m.*
 Megköszönni, *cs. remercier; refuser à ec politesse.*
 Megköszönteni, *cs. féliciter; souhaiter (ex. la bonne année à qn.).*
 Megköszöntés, *fn. congratulation, félicitation, f., compliment, m.*
 Megkötni, *cs. lier, nouer; enrayer (une roue).*
 Megkövetés, *fn. dépréciation, excuse, f.*
 Megkövetni, *cs. demander pardon.*
 Megkövítai, *cs. pétrifier.*
 Megkövülni, *k. se pétrifier.*
 Megküldeni, *cs. envoyer, adresser qc. à qn.; expédier; faire passer, trans-*
 Megkülönböztetés, *fn. distinction, f.*
 Megkülönböztetni, *cs. distinguer, discerner; différencier. [lutter.*
 Megküzdni, *k. lutter, soutenir une*

Meglábolni, *cs. passer à gué; marcher par.*
 Meglakolni, *k. (vmiért), faire pénitence de qc., porter la peine de qc.*
 Meglátás, *fn. vue, f.*
 Meglátni, *cs. voir; apercevoir, découvrir.*
 Meglátogatás, *fn. visite, f.*
 Meglátogatni, *cs. rendre visite à qn., visiter; fréquenter.*
 Meglátazani (ik), *k. être visible; devenir visible.*
 Meglehetni, *k. pouvoir être, pouvoir se faire, être possible.*
 Meglehetős, *mn. —en, ih. supportable, tolérable; passable (ment).*
 Meglelni, *cs. trouver (après des recherches); retrouver.*
 Meglenni, *k. être là, y être; être présent; exister; y avoir; se faire, avoir lieu, se réaliser; être trouvé; être achevé, fini, prêt.*
 Meglepés, *fn. surprise, f.; coup de main, m.*
 Meglepetés, *fn. surprise, f.; embarras, m.; confusion, perplexité, f.*
 Meglepni, *cs. surprendre; attaquer à l'improviste; tenter un coup de main.*
 Meglepő, *fn. surprenant; frappant.*
 Meglett, *mn. adulte; fait, fini, achevé.*
 Meglevő, *mn. présent; existant; dont on dispose; en provision; en réserve.*
 Meglőni, *cs. atteindre qn. d'un coup de fusil; blesser, tuer qn.*
 Megmagyarázás, *fn. explication, f.*
 Megmagyarázhatatlan, *mn. inexplicable.*
 Megmagyarázni, *cs. expliquer.*
 Megmaradni, *k. demeurer (jusqu'à la fin); rester, persister; être de reste.*
 Megmáshatatlan, *mn. invariable, fixé, irrévocable.*
 Megmászni, *cs. changer; altérer.*
 Megmászni, *cs. grimper au haut de...; gravir.*
 Megmenekedni (ik), Megmenekülni, *k. (től, től), se délivrer; se sauver, s'évader, s'échapper.*
 Megmenteni, *cs. sauver, délivrer.*
 Megmentés, *fn. délivrance, f.*
 Megmeríteni, *cs. remplir (en puisant).*
 Megmerülni, *k. devenir plein.*
 Megmondani, *cs. dire.*
 Megmotázni, *k. bouger.*

mustrálni, *cs. passer (des troupes) revue, faire la revue de.*
 mutatás, *fn. démonstration, f.*
 mutatni, *cs. prouver, démontrer; intrer.*
 némítai, *cs. frapper de mutisme.*
 némulni, *k. devenir muet; être typé de mutisme; se taire subitement, demeurer interdit.*
 nevezés, *fn. dénomination; dénomination, f.*
 nevezní, *cs. désigner, indiquer, terminer; faire connaître, publier nom de qn. [miner.]*
 nézni, *cs. regarder, voir; exanóni, k. grandir, s'accroître, grossir; achever sa croissance; parvenir à l'âge adulte; atteindre toute grandeur.*
 nött, *mn. adulte.*
 nyílni (ik), *k. s'ouvrir.*
 nyírni, *cs. tondre (ex. des moutons); couper, tailler (ex. les cheveux); rogner (les ailes d'un oiseau).*
 nyitás, *fn. ouverture, f.*
 nyitni, *cs. ouvrir.*
 nyitóbészéd, *fn. discours d'ouverture, d'entrée, d'inauguration, m.*
 nyomni, *cs. presser (ex. un éponge, citron).*
 nyomorodni (ik), *k. se rabougrir; tomber en pauvreté.*
 nyugodni (ik), *k. se reposer; reposer suffisamment; (ban, ben), se tranquilliser; se rassurer; se consoler; (on, en), en rester là, y acquiescer, s'en tenir là.*
 nyugtatás, *fn. action de tranquilliser, etc., de quillancer, f.*
 nyugtatni, *cs. tranquilliser, calmer, paiser, rassurer; quillancer.*
 nyugvás, *fn. repos; acquiescement, m.*
 nyújtani, *cs. étendre, allonger; étirer (un métal). [ment, m.]*
 nyújtás, *fn. extension, f.; allongement.*
 oldani, *cs. délayer; délier; décoller; dénouer; résoudre.*
 oldhatatlan, *mn. insoluble.*
 oldódzani (ik), *k. se détacher.*
 oldozni, *l. Megoldani.*
 olvasni, *cs. lire; compter.*
 olyán, *mn. encore une fois plus.*
 olózni, *cs. étamer; blanchir (le fer etc.).*
 orrolni, *cs. prendre mal.*

Megóvni, *cs. préserver qn. de qc., mettre en garde contre qc.*
 Megölai, *cs. tuer; égorger.*
 Megöntözni, *cs. verser, jeter de l'eau sur...; arroser, inonder.*
 Megörizés, *fn. protection, défense; garde, conservation, f.*
 Megörizni, *cs. veiller sur, garder; conserver; préserver de qc.; protéger, défendre.*
 Megörülni, *k. (nak, neki), prendre plaisir, avoir plaisir à qc.; être fort aise, être charmé.*
 Megörülni, *k. tomber en démeace, perdre la raison.*
 Megörzés, *l. Megörizés.*
 Megösztüni, *k. blanchir.*
 Megpanaszolni, *cs. envier qc. à qn.; accuser.*
 Megparancsolni, *cs. enjoindre, donner un ordre formel à qn., commander, ordonner.*
 Mégpedig, *kaz. encore, de plus, par-dessus; même; et qui plus est.*
 Megpendíni, *cs. sonner, faire sonner; soulever une question.*
 Megpendülni, *k. sonner; résonner, retentir.*
 Megpénzelni magát, *vh. s'enrichir.*
 Megperelni, *cs. intenter un procès contre qn.*
 Megpergetni, *cs. faire tourner en rond; — a dobot, battre la caisse.*
 Megperkelni, *cs. griller, rôtir, brûler (ex. du café).*
 Megperzselni, *cs. flamber, brûler (ex. les cheveux).*
 Megpeselni, *cs. pisser, uriner sur...*
 Megpillantani, *cs. apercevoir.*
 Megpillantás, *fn. vue, f., aspect, m.*
 Megpirítni, *cs. rôtir (du pain), brûler (ex. du café); faire rougir qn. (de honte ou de pudeur).*
 Megpirongatás, *fn. réprimande, f.*
 Megpirongatni, *cs. faire la leçon à qn.; réprimander.*
 Megpirulni, *k. roussir.*
 Megpukkanni, *k. crever (de dépit); étouffer (de rire).*
 Megragadni, *cs. empoigner; saisir; profiter (ex. d'une occasion); —, k. se coller, adhérer, être collé.*
 Megrágni, *cs. ronger.*
 Megrakni, *cs. charger; étriller, rosser.*
 Megrakodni (ik), *k. charger (une voiture).*

Megrándítlni, *cs. commencer à tirer; mettre en branle.*

Megrándulni, *k. se luxer.*

Megrántani, *cs. tirer à.*

Megrekedni, *k. s'arrêter; ne plus circuler; s'enrouer.*

Megrémítlni, *cs. épouvanter, effrayer.*

Megrémülni, *k. s'épouvanter, s'effrayer.*

Megrendelés, *fn. ordonnance; commande, commission, f.; ordre, m.*

Megrendelni, *cs. commander; commander; ordonner.*

Megrendítlni, *cs. ébranler.*

Megrendülni, *k. s'ébranler.*

Megrettenés, *fn. effroi, m., épouvante, terreur, f.*

Megrettenni, *k. s'épouvanter.*

Megretteneni, *cs. épouvanter, effrayer.*

Megrezzenni, *k. tressaillir, être saisi (de frayeur); s'effrayer.*

Megrezzenteni, *cs. faire peur à; intimider.*

Megríkatni, *cs. faire pleurer.*

Megrohanás, *fn. attaque, f., choc, assaut, m.*

Megrohanni, *cs. attaquer, livrer un assaut; envahir (un pays).*

Megromlani (ik), *k. se gâter; se corrompre; se détériorer, s'altérer.*

Megromlotság, *fn. corruption; dépravation, f.*

Megróni, *cs. blâmer; réprimander, censurer; dénoncer à la sévérité de la critique.*

Megrontani, *cs. gâter, détériorer; vicier; endommager; corrompre, ruiner, dépraver; troubler (la joie de qn.).*

Megrovás, *fn. réprimande; réprimandation, f., blâme, m.*

Megrögzeni (ik), *k. s'enraciner; s'invétérer.*

Megrövidítés, *fn. abréviation, réduction, f.*

Megrövidítlni, *cs. accourir, raccourcir; abréger, réduire.*

Megrövidülni, *k. se raccourcir, s'abréger.*

Megrugdalni, *cs. donner, porter un coup ou des coups de pied à qn.*

Megrugdosni, *cs. l. Megrugdalni.*

Megrugni, *cs. l. Megrugdalni.*

Megrutítlni, *cs. défigurer, déparer; souiller, salir.*

Megrutulni, *k. enlaidir.*

Megsajnálni, *cs. plaindre qn.; avoir pitié, compassion de qn.; s'apitoyer.*

Megsántítlni, *cs. estropier.*

Megsántulni, *k. être atteint de claudication.*

Megsegítlni, *cs. aider.*

Megsérténi, *cs. pressentir; se ressentir d'une chose.*

Mégsem, *kaz. ne... pas... pourtant; ne... pas encore.*

Megsértani, *cs. blesser; léser; offenser; injurier, outrager.*

Megsértés, *fn. lésion, violation; blessure; offense; insulte, injure, f.; outrage, affront, m.*

Megsikamlani (ik), *k. glisser; sortir (du chemin) en glissant.*

Megsiketedni (ik), *Megsiketülni, k. s'assourdir.*

Megsiketítlni, *cs. assourdir.*

Megsiklani (ik), *k. glisser.*

Megsínleni, *cs. se repentir de qc., regretter qc.*

Megsírati, *cs. pleurer, déplorer qc.*

Megsokallani, *cs. tenir pour beaucoup, pour excessif.*

Megsózás, *fn. salaison, f.*

Megsózni, *cs. saler.*

Megsúgni, *cs. chuchoter.*

Megsúhintani, *cs. donner un coup de fouet, d'étrivières etc. à qn.*

Megsújtani, *cs. toucher, frapper.*

Megsúlykolni, *cs. battre avec le battoir; aplanir.*

Megsüketitni, *cs. assourdir.*

Megsüketülni, *k. s'assourdir.*

Megsültni, *k. rôtir, se rôtir suffisamment; cuire.*

Megsűrűdni (ik), *Megsűrűlni, k. s'épaissir.*

Megsűtlni, *cs. rôtir, cuire; hâler la peau (se dit du soleil).*

Megsűvegelni, *cs. saluer qn. (en blâmant le chapeau).*

Megszabni, *cs. découper; couper; tailler; déterminer; fixer, assigner.*

Megszabadítás, *fn. délivrance, f.; affranchissement; dégagement, m.; exemption, dispense (d'une obligation), f.*

Megszabadítlni, *cs. délivrer; affranchir, rendre à la liberté; dispenser; libérer; dégager.*

Megszabadulás, *fn. délivrance etc. libération, décharge (d'une dette).*

Megszabadulni, *k. se délivrer; s'affranchir; se sauver; se dégager.*

Megszabni, l. feljebb Megszabadítás előtt.

Megszagolni, cs. *flairer*; *s'apercevoir du stratagème*.

Megszakadni, k. *se déchirer*, *se rompre*, *se briser*; *crever*; *être interrompu*. [suite.]

Megszaladni, k. *s'enfuir*, *prendre la* Megszalasztani, cs. *mettre en suite*; *chasser*.

Megszállani, k. *descendre*, *se coucher*; —, cs. *investir*, *cerner* (ex. *une place*); *porter le siège* (ex. *devant une ville*); *assaillir*, *fondre sur*, *envahir* (un pays, etc.); *s'abattre* (se dit d'oiseaux); *s'établir*.

Megszalonnázni, cs. *larder*; *entrelarder*; *piquer*.

Megszámolni, cs. *compter un à un*.

Megszámozni, cs. *marquer de chiffres*; *numéroter* (les pages d'un livre).

Megszánás, fn. *pitié*, *compassion*, *misericorde*, f.

Megszánni, cs. *avoir pitié ou compassion de qn.*; *s'apitoyer*.

Megszedni, cs. *cueillir*, *achever de cueillir*; —, vh. *s'enrichir*, *s'engraisser*, *s'emplumer*.

Megszegni, cs. *entamer* (avec le couteau); *outré-passer*; *transgresser* (un précepte etc.); *enfreindre* (ex. *sa parole*, *la loi* etc.).

Megszégyenítés, fn. *action de confondre qn.*, f.

Megszégyeníteni, cs. *rendre qn. honteux*, *confus*, *confondre qn.*; *humilier qn.* (en le surpassant); *couvrir de honte*.

Megszégyentülni, k. *être confondu*, *être humilié*.

Megszelidítés, fn. *apprivoisement*, m.

Megszelidíteni, cs. *dompter*, *apprivoiser*.

Megszelidülni, k. *s'apprivoiser*.

Megszemlélés, fn. *nue*; *visite*, *inspection*, f.; *examen*, m.

Megszemlélni, cs. *examiner attentivement*, *visiter*, *faire inspection de*.

Megszentelés, fn. *bénédiction*, f.; *sacre*, m.; *consécration*, f.

Megszentelni, cs. *bénir*; *sacrer* (ex. *un évêque*; *consacrer*; *sanctifier*).

Megszenvedni, cs. *tolérer*; *souffrir*; —, k. *porter la peine de qc.*

Megszepenni, k. *reculer* (brusquement, ex. *de frayeur*).

Megszeretni, cs. *prendre qn. en amitié*, *s'attacher à qn.*

Megszerezni, cs. *procurer*; *faire acquisition de...*; *acheter*.

Megszidni, cs. *gourmander*.

Megszólalni, k. *faire entendre sa voix*; *élever sa voix*.

Megszólás, fn. *propos malveillant*; *jugement fâcheux*, m., *médiance*, f.

Megszólni, cs. *parler mal de qn.*, *médire de qn.*

Megszolgálni, cs. *mériler*; *rendre un service en échange d'un autre*.

Megszólitás, fn. *allocution*, f.

Megszólitni, cs. *adresser la parole à qn.*; *aborder*, *haranguer qn.*

Megszorítani, cs. *comprimer*; *serrer* (avec force); *restreindre*.

Megszorulni, k. *être dans l'embarras*; *être en peine*.

Megszökés, fn. *évasion*, *suite*, f.

Megszökni (ik), k. *s'enfuir*, *échapper*; *désert*.

Megszóktetni, cs. *aider qn. à s'enfuir*.

Megszórósódni (ik), k. *se couvrir de poils*.

Megszurás, fn. *piqûre*, f., *coup* (d'aiguille, d'épée, etc.), m., *ponction*, f.

Megszúrni, cs. *enfoncer*, *faire pénétrer*, *plonger* (un corps pointu dans qc.); *piquer qn.*; *percer de part en part*; *ponctionner*.

Megszülni, cs. *mettre au monde*, *donner le jour à...*; *accoucher* (d'un enfant).

Megszüntetés, fn. *cessation*; *suspension*; *suppression*; *abolition*, *abrogation*; *cassation*, f.

Megszüntetni, cs. *suspendre*; *faire cesser*, *abolir*; *casser* (une sentence).

Megszüretelni, cs. (achever de) *cueillir du raisin*, *vendanger*.

Megszürkülni, k. *se déteindre*, *prendre une couleur équivoque* (se dit d'une étoffe, etc.); *grisonner* (se dit des cheveux, etc.). [ment, m.]

Megtagadás, fn. *refus*; *déni*; *renie*.

Magtagadni, cs. *refuser*, *dénier*; *renier* (ex. *sa foi*); *démentir*.

Megtagadó válasz, fn. *refus*, m.

Megtakargatni, Megtakarítani, Megtakarni, cs. *épargner*, *économiser*, *mettre à part*.

Megtámadás, fn. *attaque*, f., *choc*, *assaut*, m., *charge*, f.

Megtámadható, mn. *attaquable*.
 Megtámadni, cs. *attaquer; assaillir, fondre sur* ...
 Megtámasztani, cs. *appuyer, étayer, élançonner*.
 Megtanítani, cs. *apprendre*.
 Megtanulás, fn. *étude, f.*
 Megtanulni, cs. *apprendre*.
 Megtartani, cs. *retenir, conserver, garder; maintenir; sauver (la vie à qn.); —, k. durer.* [qc.]
 Megtartózkodni (ik), k. *s'accrocher à*
 Megtartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher de ...; magát — vmitől, s'abstenir, s'empêcher de ...*
 Megtébolyodni (ik), k. *tomber en démenée; perdre la raison*.
 Megtekinteni, cs. *regarder, voir, envisager; examiner, visiter, inspecter*.
 Megtekintés, fn. *regard, m., vue; visite, inspection, f., examen, m.*
 Megtekerni, cs. *tourner, faire tourner; tordre*.
 Megtenni, cs. *faire; effectuer*.
 Megtépni, cs. *kouspiller; plumer*.
 Megteremni, k. *croître; végéter, pousser; —, cs. produire*.
 Megtérés, fn. *conversion, f.* [m.]
 Megterhelés, fn. *chargement excessif*,
 Megterhelni, cs. *surcharger; accabler (d'affaires)*.
 Megtérítés, fn. *conversion; bonification; compensation, f.; remboursement, m.*
 Megtéríteni, cs. *convertir; bonifier; rembourser; compenser*.
 Mgtérni, k. *se convertir; se corriger; avoir place; vivre en bonne intelligence avec qn.*
 Megtért, fn. *converti; prosélyte, m.*
 Megtérülni, k. *être bonifié ou restitué; être retrouvé*.
 Megtettesedni (ik), k. *prendre de l'enbonpoint*.
 Megtettesítés, fn. *corporification, incarnation; personification, f.*
 Megtettesíteni, cs. *corporifier; incarner, personnifier*.
 Megtettesülés, fn. *incarnation, f.*
 Megtettesülni, k. *s'incarner*.
 Megtettesült, mn. *incarné; en personne, lui-même, elle-même*.
 Megtetézni, cs. *mettre en tas, entasser; combler*.
 Megtetszeni (ik), k. *être clair, évident; ressortir de ...; (nak, nek), plaire à qn.*

Megtisztelés, fn. *hommage, respect, honneur rendu à qn., m.*
 Megtisztelni, cs. *honorer qn. de qc., témoigner du respect, faire honneur à qn.*
 Megtoldani, cs. *ajouter une pièce à qc.; rapiécer; rallonger; augmenter*.
 Megtolulni, k. *s'attrouper; se serrer; se presser*.
 Megtorlasztani, cs. *barricader*.
 Megtorlasztás, fn. *barricade, f.*
 Megtorolni, cs. *user de représailles*.
 Megtöppedni, k. *se dessécher*.
 Megtörpülni, k. *se rabougrir; s'étioler*.
 Megtréfálni, cs. *plaisanter, railler qn.; s'amuser de qn.*
 Megtudni, cs. *apprendre, savoir*.
 Megugatni, cs. *aboyer contre ou après*.
 Megugrani (ik), k. *s'évader (d'une prison), se sauver, échapper*.
 Megugratni, cs. *faire sauter, faire courir, chasser*.
 Megújítani, cs. *renouveler*.
 Megújulni, k. *se renouveler*.
 Megunni, vh. *s'ennuyer; —, cs. se lasser, se dégoûter, se rebuter de qc.*
 Megunatkozni (ik), k. *s'ennuyer*.
 Megül, nh. *de derrière*.
 Megülni, k. *se tenir assis; —, cs. se tenir (bien, mal) à cheval; célébrer (une fête)*.
 Megütni, cs. *frapper; battre; surcouper (une carle); megütni a mértéket, être assez grand pour atteindre la mesure requise*.
 Megütközés, fn. *choc; scandale, m., surprise, f.; engagement, m., action, f.*
 Megütközni (ik), k. *(ban, ben) heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre); être choqué; se scandaliser de qc.; être frappé, embarrassé; s'étonner; livrer bataille, se battre*.
 Megütödni (ik), k. *heurter, donner contre; se scandaliser*.
 Megvagdalni, cs. *hacher; donner des coups d'étrivières à qn.; fouetter, persifler qn.*
 Megválni, cs. *donner un coup (de sabre etc.) à qn.; frapper qn.; scier fendre (du bois); magát —, se blesser d'un coup de (hache, etc.)*.
 Megvakulni, k. *devenir aveugle, perdre la vue*.
 Megválni (ik), k. *(től, től), se sépara*

- de *qn.*; renoncer à *qc.*; se montrer; se manifester.
- Megvallani, *cs.* avouer, confesser; convenir de *qc.*
- Megválogatni, *cs.* éplucher (des pois, des lentilles).
- Megváltani, *cs.* délier, dégager, racheter, déliurer, sauver.
- Megváltás, *fn.* rédemption, *f.*, rachat, *m.*; délivrance, *f.*
- Megváltató, *mn.* rachetable.
- Megváltó, *fn.* rédempteur, sauveur; libérateur, le Christ, *m.*
- Megvan, *ind. prés. 3. pers. du v.* Meglenni.
- Megvárakoztatni, *cs.* faire attendre.
- Megvarázsolni, *cs.* ensorceler, enchâter.
- Megvárni, *cs.* attendre *qn.* ou *qc.*; attendre jusqu'à la fin de *qc.*; choisir (son temps). [*linge.*]
- Megvasalni, *cs.* ferrer; repasser le
- Megvásárolni, *cs.* acheter.
- Megvehetetlen, *mn.* imprenable; inexpugnable; incorruptible.
- Megvehető, *mn.* corruptible; vénal.
- Megvehetőség, *fn.* corruptibilité; vénalité, *f.*
- Megvendéglés, *fn.* traitement, *m.*
- Megvendégelni, *cs.* traiter *qn.* en hôte, régaler *qn.*
- Megvenni, *cs.* acheter; se faire payer.
- Megvérenni, *cs.* blesser *qn.*
- Megverni, *cs.* bâtonner, rosser; battre.
- Megveszés, *fn.* rage, hydrophobie, *f.*
- Megveszett, *mn.* enragé, hydrophobe.
- Megveszni, *k.* être atteint de rage.
- Megvesztegetés, *fn.* corruption, *f.*
- Megvesztegetetlen, *mn.* incorruptible. [*f.*]
- Megvesztegethetőség, *fn.* corruptibilité.
- Megvesztegetni, *cs.* corrompre, suborner (les témoins).
- Megvétél, *fn.* achat, *m.*
- Megvetemedni, Megvetemülni, *k.* se déjeter. [*ject.*]
- Megvetendő, *mn.* méprisable; vil, ab-
- Megvetés, *fn.* mépris; dédain, *m.*
- Megvetni, *cs.* mépriser; poser, placer; as *ágyat* —, faire le lit.
- Megvetőleg, *ih.* avec mépris, avec dédain.
- Megviaskodni (ik), *k.* se battre contre *qn.*; se battre (ensemble).
- Megvilágítani, *cs.* illuminer.
- Megvilágosítani, *cs.* éclairer.
- Megvívni, *k.* se battre contre *qn.*; se battre (ensemble); lutter contre *qn.*
- Megvinni, *cs.* apporter; porter *qc.* à *qn.*
- Megviradni, *cs.* se faire jour; commencer à poindre.
- Megviselni, *cs.* porter (un habit), user en portant; megviselte a betegsége, la maladie l'a fort affaibli, épuisé.
- Megvitatni, *cs.* discuter, débattre *qc.*
- Megvivás, *fn.* lutte, *f.*, combat, *m.*
- Megvívni, *l.* Megvíni.
- Megvonni, *cs.* (től, től), retirer, soustraire, enlever, retrancher *qc.* à *qn.*; priver *qn.* de *qc.*; magát —, se retirer (ex. du monde). [*qn.*]
- Megzálogolni, *cs.* saisir les meubles de Megzavarni, *cs.* troubler; confondre.
- Megzörgetni, *cs.* faire du bruit en secouant *qc.*; ou en frappant à *qc.*
- Megzúdulni, *k.* commencer à sonner; bruir; retentir [*trir.*]
- Megzúzni, *cs.* broyer; froisser; meur-
- Megzsabbelni, *cs.* voler *qn.* [*gner.*]
- Megzsugorogatni, — goritni, *cs.* épar-
- Megy, *prés. de l'ind. 3. pers. sing. du v.* Menni.
- Megye, *fn.* comitat, comité, *m.*; egyházi —, diocèse; borne; limite, frontière, *f.*
- Megyebeli, *mn.* du comitat; du diocèse; né dans le même comitat, habitant du même comitat.
- Megyei, *mn.* du comitat.
- Megyen, *l.* Megy.
- Megyés, *mn.* diocésain; — püspök, *fn.* (évêque) diocésain, *m.*
- Megyézni, *cs.* borner, aborner un champ.
- Méh, *fn.* abeille; matrice, *f.*
- Méhba, *fn.* dérangement de la matrice, *m.*; phénomènes hystériques, *m. pl.*
- Méhbefogadás, *fn.* conception, *f.*
- Méhesipés, *fn.* piqûre d'abeille, *f.*
- Méhe, *fn.* abeille, *f.*
- Méhes, *fn.* rucher, *m.*
- Méhész, *fn.* gardien d'abeilles, *m.*
- Méhésszet, *fn.* éducation des abeilles, *f.*
- Mehetni, *k.* pouvoir aller.
- Méhgörs, *fn.* crampe, contraction spasmodique de la matrice; crampe ou convulsion hystérique, *f.*
- Méhgörsös, *mn.* hystérique.
- Méhgüymölcs, *fn.* fruit, fœtus, *m.*
- Méhház, *fn.* rucher, *m.*

- Méhkaptár, Méhkas, Méhkelencze, fn. *ruche, f.*
 Méhkosár, Méhköpu, fn. *ruche, f.*
 Méhmagzat, fn. *embryon, m.*
 Méhraj, fn. *essaim, jet d'abeilles, m.*
 Méhrajzás, fn. *sortie d'un essaim, des essaims, f.*
 Méhtartás, Méhtenyésztés, fn. *éducation des abeilles, f.*
 Mekegni, k. *crier (se dit de la brebis, et de la chèvre).*
 Mekkorá, mn. *de quelle grandeur, hauteur, largeur etc.; a —, tel grand que.*
 Méla, mn. *mélancolique, sombre, morne; —ság, fn. mélancolie, f.*
 Mélázni, k. *se mélancolier.*
 Meleg, mn. *chaud; —, fn. chaleur, f.; chaud, m.; —van, il fait chaud; —em van, j'ai chaud.*
 Melegágy, fn. *couche, f.*
 Melegedni (ik), k. *se chauffer.*
 Melegen, ih. *chaudement.*
 Melegház, fn. *serre, orangerie, f.*
 Melegíteni, cs. *chauffer.*
 Melegítő, fn. *bassinoire, f., réchaud, m.*
 Melegség, fn. *chaleur, f.*
 Melegszeni (ik), k. *se chauffer.*
 Melegülni, k. *s'échauffer.*
 Melenoze, fn. *cuvette, f., bassin, m.*
 Melengetni, cs. *foment.*
 Mell, fn. *poitrine, f.; blanc d'une volaille, m.; mamelle, f., sein, m.*
 Mellbaj, fn. *mal de poitrine, m., affection de poitrine, f.*
 Mellbodor, fn. *tour de gorge; jabot, m.*
 Mellé, nh. *à côté, près, auprès de.*
 Melléállani k. *se joindre à qn., aller joindre qn.; passer du côté de qn.*
 Mellédni, Mellédzeni (ik), k. *perdre les plumes.*
 Mellédző, fn. *poitrail, m.*
 Mellék, fn. *Duna melléke, paysage situé près de Danube; tenger melléke, paysage maritime, littoral, m.; —, mn. latéral; secondaire; accessoire; collatéral.*
 Mellékág, fn. *branche collatérale, f.; branche, f., ou rameau secondaire, m.; ligne collatérale, f.*
 Mellékajtó, fn. *porte voisine, f.*
 Mellékelés, fn. *annexion, jonction, f.*
 Mellékelni, cs. *ajouter, joindre, annexer.*
 Mellékes, mn. *secondaire, accessoire; —, en, ih. incidemment.*
 Mellékesség, fn. *accessoire; objet secondaire ou indifférent; incident, m.*
 Mellékétel, fn. *hors-d'œuvre, m.*
 Mellékház, fn. *maison voisine, f.*
 Mellékis, fn. *goût hétérogène, m.*
 Melléklet, fn. *pièce ajoutée; supplément (d'un journal), m.*
 Melléknév, fn. *adjectif, m.; épithète, f.*
 Mellékszoba, fn. *chambre adjacente, contiguë, ou voisine, f.*
 Melléktörténet, fn. *action incidente, f., incident, m.; épisode, f.*
 Mellékút, fn. *chemin détourné, m.*
 Mellékutca, fn. *petite rue, f.*
 Mellékvonal, fn. *virgule, f., comma, m.*
 Mellelő, fn. *pourpoint; devantier, m.*
 Mellény, fn. *gilet, m.*
 Mellérendezett, mn. *coordonné.*
 Melles, mn. *mamelu.*
 Mellesleg, ih. *en passant.*
 Mellesleges, mn. *secondaire, accessoire.*
 Melleszteni, cs. *plumer (un oiseau).*
 Mellett, nh. *à côté de, près, auprès de, chez; avec, malgré; sous; à, au.*
 Melletti, mn. *adjacent.*
 Mellfájás, fn. *mal de poitrine, m.*
 Mellfürő, fn. *vilebrequin, m.*
 Mellfűző, fn. *corset, m.*
 Mellhártya, fn. *plèvre, f.*
 Mellhártyalob, fn. *pleurésie, pleurite, f.*
 Mellkép, fn. *buste, m.*
 Mellől, nh. *de côté de, d'auprès de.*
 Mellőzhető, mn. *dont on peut se passer.*
 Mellőzni, cs. *mettre de côté, à l'écart; négliger, oublier qc. ou qn.*
 Mellpénz, fn. *médaille, f.*
 Mellszobor, fn. *buste, m.*
 Mellszorongás, Mellszorulás, fn. *oppression de la poitrine, suffocation, f.*
 Melltakaró, fn. *pourpoint, m.*
 Melltű, fn. *broche, f.*
 Mellüreg, fn. *cavité de la poitrine, f.*
 Mellvas, fn. *corps de cuirasse, plastron, m.*
 Mellvéd, fn. *parapet, m.*
 Mellvert, fn. *cuirasse, f.*
 Méltalmas, mn. *équitable, juste; raisonnable.*
 Méltalmatlan, mn. *inique; —ság, fn. iniquité, f.*
 Méltalom, fn. *équité, f.*
 Méltán, ih. *justement.*
 Méltány, fn. *équité, f.*

nylani, *cs. approuver, trouver*
e; apprécier (le mérite, la valeur
ou de qc.).
 nylás, Méltánylat, *fn. approba-*
tion; estime, f.
 nyolmi, l. Méltánylani.
 nyos, *mn. équitable, juste; rai-*
nable.
 nytalan, *mn. — ul, ih. peu équi-*
table (ment), injuste, inique; sans
te; avec injustice; — ság, fn.
justice; iniquité, f.
 tás, *fn. estime, f.*
 tlan, *mn. indigne; — kodni (ik),*
vkini, se conduire peu équitable-
ment à l'égard de qn.; — ság, fn. in-
justice; injustice; iniquité; — ul, ih.
ignement.
 tni, *cs. (vkit vmire), juger, esti-*
mer, réputer qn. digne de qc.; daigner
saluer qn., parler à qn.).
 , *mn. digne (de qc.).*
 kepen, Méltólag, *ih. dignement.*
 ság, *fn. dignité, f.*
 ságos, *mn. plein de dignité; il-*
tre.
 ztatni (ik), *k. daigner.*
 , *a —, nm. quel, quelle; lequel,*
uelle, qui, que.
 , *mn. profond; bas, très-bas; —,*
profondeur, f.
 imű, *mn. doué de grande pro-*
fondeur de pensée; profond; philo-
sophique.
 iműség, *fn. profondeur, péné-*
tration d'esprit, f.
 en, *ih. profondément; au cœur,*
fond de qc.
 felhang, *fn. haute-contre, f.*
 hang, *fn. basse, f.*
 ik, *nm. quel, quelle; lequel, la-*
elle.
 tni, *cs. approfondir; creuser.*
 mérő, *fn. sonde, f.*
 ség, *fn. profondeur, f., abîme, m.*
 séges, *mn. sans fond.*
 tiszteletű, *mn. très-estimé.*
 út, *fn. chemin creux, m.; ravine,*
défilé; ravin, m.
 , *fn. étalon, m.*
 csikó, *fn. poulain mûle, m.*
 degélni, *k. aller lentement.*
 demonda, *fn. verbiage, banar-*
ge, m. [f.]
 edék, *fn. refuge, asile, m., retraite,*
 edékes, *mn. penchant; incliné.*

Menedékhely, *fn. refuge, asile, m., re-*
traite, f.
 Menedéklevel, *fn. sauf-conduit, m.*
 Menekedés, *fn. délivrance; suite, f.*
 Menekedni, Menekszeni (ik), *k. se*
sauver, s'enfuir; se réfugier.
 Menekülni, *k. émigrer.*
 Menekült, *fn. émigré, m.*
 Menekvés, l. Menekedés.
 Menekvő, *fn. réfugié, m.*
 Menés, *fn. marche (à pied), f.*
 Ménes, *fn. haras, m.*
 Menessteni, *cs. expédier.*
 Menet, *fn. marche, f.*
 Menet, *ih. en y allant.*
 Menét, l. Menyét.
 Menetel, *fn. marche; progression, f.;*
cours, progrès, m.; manière dont
une chose s'est passé, f.
 Meneteles, *mn. penchant; incliné;*
oblique.
 Menetjegy, *fn. laissez-passer, permis*
ou acquit de transit, m.
 Mengyen, l. Megy.
 Menhely, *fn. l. Menedékhely.*
 Menőtni, *cs. luser.*
 Menő, *fn. étalon; cheval entier, m.*
 Menőni, *ih. plus . . . plus; plus . . .*
mieux; d'autant plus . . . que; — in-
kább, — jobban, plus . . . plus.
 Menőni, *k. aller; marcher; monter, se*
monter; faire une certaine somme.
 Menny, *fn. ciel, m.*
 Mennybeli, *mn. céleste.*
 Mennybemenetel, *fn. ascension (de*
Jesus-Christ); assomption (de la
Sainte-Vierge), f.
 Mennydörgés, *fn. tonnerre, m.*
 Mennydörgő, *fn. tonnant, m.*
 Mennydörgőni, *k. tonner.*
 Mennyei, *mn. céleste; divin.*
 Mennyezet, *fn. voûte céleste, f., fir-*
mament; baldachin, dais (d'un
trône); plafond, m.
 Mennyi, *mn. combien.*
 Mennyiben, *ih. en tant que.*
 Mennyiféle, *mn. de combien d'espèces.*
 Mennyin, *ih. à quel prix.*
 Mennyire, *ih. jusqu'où; autant que, à*
ce que (ex. je sais).
 Mennyiség, *fn. quantité, f.*
 Mennyiségtan, *fn. mathématiques, f. pl.*
 Mennyiszer, *ih. combien (de fois).*
 Mennykő, *fn. foudre, f.*
 Mennykőcsapás, *fn. coup de tonnerre,*
coup de foudre, m.

Mennyköhárító, *fn. paratonnerre, m.*
 Mennyköütés, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Mennykövezni, *k. foudroyer.*
 Mennyország, *fn. ciel, paradis, m.*
 Menő, *mn. celui qui marche.*
 Ment, *mn. dégagé, exempt, quitte, libre.*
 Menta, *fn. menthe, f.*
 Mente, *fn. pelisse, f.*
 Mentegetni, *cs. disculper, excuser qn. (auprès de qn.).* [*f.*]
 Mentegetőzés, *fn. action de s'excuser,*
 Mentegetőzni (ik), *k. s'excuser.*
 Mentekezés, *fn. subterfuge, m.*
 Mentekezni (ik), *k. s'excuser.*
 Menteni, *cs. sauver; préserver; excuser.*
 Mentés, *l. Ment.*
 Mentésitni, *cs. exemplar qn. (ex. de la conscription); dégager; délivrer; assurer; affranchir (une lettre).*
 Mentesség, *fn. immunité, franchise, f., privilège, m.*
 Menthetetlen, *mn. qui ne peut être sauvé; inexcusable; — ül, ih. sans remède; dans un état désespéré; sans excuse.*
 Menthető, *mn. qui peut être sauvé; excusable.*
 Mentő, *fn. libérateur, m.*
 Mentől, *ih. plus . . . plus; moins . . . moins.*
 Mentőszér, *fn. amulette, f.*
 Mentség, *fn. excuse, f.; subterfuge, m.; échappatoire, ressource, f.*
 Mentülés, *fn. luxation, f.*
 Mentülni, *k. se luxer.*
 Meny, *fn. belle-fille, f.*
 Menyasszony, *fn. fiancée, promise, prétendue, future; épousée; jeune mariée, f.*
 Menyecske, *fn. jeune mariée, f.*
 Menyecske, *mn. qui sied à une jeune mariée, f.*
 Menyegző, *fn. noce, f., noces, f. pl.*
 Menyegzői, *mn. nuptial, de noces.*
 Menyét, *fn. belette, f.*
 Menyhal, *fn. lotte, barbote, f.*
 Mércze, *fn. mesure, f., minot; setier; boisseau, m.; échelle, f.*
 Mérdégni, *cs. peser avec soin; mesurer.* [*à péc.*]
 Meredek, *mn. roide; escarpé; abrupte;*
 Meredekség, *fn. roideur; pente abrupte, f., escarpement, m.*
 Meredés, *fn. action de se roidir, f.*

Meredezni, Meredni, *k. devenir roide, se roidir; s'engourdir.*
 Meredt, *mn. roide; rigide; inflexible; dressé; engourdi; immobile; fixe (se dit du regard).*
 Mereg, *fn. poison, toxique; venin (ex. d'une vipère), m.; colère ou rancune violente, f.; — drága, d'un prix exorbitant.*
 Meregetni, *cs. puiser.* [*rer.*]
 Méregetni, *cs. peser avec soin, mesurer.*
 Mérékvevés, *fn. préparation de breuvages empoisonnés, f.; vénéfice, m.*
 Mérékvevő, *fn. empoisonneur, m.*
 Méregyen, *fn. symétrie, f.*
 Méregyenes, *mn. symétrique.*
 Merengeni, *k. s'enfoncer, s'engager dans les profondeurs de, se plonger; rêver.*
 Merengés, *fn. rêverie, f.*
 Merengő, *mn. rêveur.*
 Merény, *fn. entreprise hasardeuse, f.; coup de main, m.; tentative, f.; tentative, m.*
 Merényelni, *cs. hasarder.* [*m.*]
 Merénylet, *l. Merény.*
 Merés, *fn. action d'oser, f.; puisage,*
 Mérés, *fn. mesurage, m.*
 Merész, *mn. hardi, osé; audacieux.*
 Merészelní, *cs. hasarder, risquer; oser; tenter; avoir l'audace de . . .*
 Merészen, *ih. hardiment, audacieusement.*
 Merészkedni (ik), *k. se hasarder; avoir l'audace de . . .*
 Merészkedni (ik), *k. s'étendre, s'allonger; (ra, re), regarder fixement.*
 Merészlet, *fn. entreprise hasardeuse, f.; — es, mn. hasardeux.*
 Merészség, *fn. audace, hardiesse, f.*
 Meresztetni, *cs. roidir, engourdir; szemet — vmi, regarder fixement; avoir les yeux fixés sur qc.*
 Méret, *fn. dimension, f.*
 Méretlen, *mn. sans avoir été mesuré ou pesé.*
 Merév, *mn. roide, rigide; dressé; immobile; fixe (se dit du regard).*
 Merevedett, *l. Merév.*
 Merevedni (ik), *k. se roidir, s'engourdir.*
 Mereven, *ih. fixement; obstinément.*
 Meréven, *ih. entièrement, totalement.*
 Merevenitni, *cs. roidir.*
 Merevenség, *fn. roideur, f.*
 Merevülni, *k. roidir, se roidir.*

revülség, *fn. catalepsie, f.*
 rföld, *fn. lieue, f.; mille, m.; — mutató, fn. colonne milliaire, f.; échelle, ; — osslop, fn. colonne milliaire, f.*
 rgedni (ik), *k. neki —, se mettre en colère; s'irriter.*
 rgelödni (ik), *k. se chagriner, se fcher, être en colère.*
 rges, *mn. véneneux; vénimeux; toxique; empoisonné; profondément igri; irrité.*
 rgesedni (ik), *k. empirer (se dit de laies).*
 rgesen, *ih. en colère.*
 rgeskedni (ik), *k. être en colère.*
 rgesseg, *fn. propriétés véneneuses, énimeuses ou toxiques, f. pl; magnité (ex. de principe morbide); ialice; aigreur, f.*
 rgezni, *cs. empoisonner; envenimer.*
 rgezö, *fn. empoisonneur, m.*
 rhetetlen, *mn. incommensurable; nense, infini; — ség, fn. immensité, f.*
 rhetö, *mn. mesurable, commensurable; — ség, fn. mesurabilité, f. ritni, cs. puiser.*
 ritö, *mn. à puiser.*
 ritoedény, *fn. pot à puiser, m.*
 ritökanál, *fn. cuiller à puiser, à ervir, ou à pot, f.*
 ritökerék, *fn. roue à puiser, à lever l'eau.*
 ritömfü, *fn. godet, chapele' m.*
 rközni (ik), *k. se mesurer a. ec qn.*
 rleg, *fn. balance, f.; bilan, m.*
 rlegcsésze, *fn. plateau, m.*
 rlegelni, *cs. peser; balancer.*
 rleghivatal, *fn. bureau de la balance ublicue, m.*
 rlegiga, *fn. fléau de la balance, m.*
 rlegmester, *fn. inspecteur de la balance ou des poids, m.*
 rlegnyelv, *fn. languette, aiguille (d'une balance), f.*
 rlegpénz, *fn. droit de pesage, m.*
 rlegrud, *fn. fléau de la balance, m.*
 rlegserpenyö, *fn. plateau, m.*
 rlegtartó, *fn. soutien, pivot de la balance, m.*
 rni, *cs. puiser; oser; avoir le cour-*
 rni, *cs. mesurer; peser.*
 rnök, *fn. ingénieur; géomètre, m.*
 rnökikar, *fn. corps du génie, m.*
 rnökiség, *fn. géométrie; géodésie, f.*
 rón, *fn. sonde, f., plomb, m.*

Merö, *mn. roide.*
 Mérö, *fn. mesureur, peseur, m.; minot; sétier, m.*
 Méröasztal, *fn. planchette, f.; buffet,*
 Meröben, *ih. entièrement.*
 Meröedény, *fn. pot à puiser, m.*
 Meröen, *ih. fixement.*
 Meröholt, *mn. raide mort.*
 Méröláncz, *fn. chaîne d'arpenteur, f.*
 Merön, *l. Meröen.*
 Méröpözna, *fn. verge, perche, f.*
 Méröserpenyö, *fn. plateau d'une balance, m.*
 Merösüket, *mn. complètement sourd.*
 Merövák, *mn. complètement aveugle.*
 Mérövessző, *fn. bâton d'arpenteur, m., mesure; jauge, f.*
 Merözsinég, *fn. corde d'arpenteur, f.*
 Merre, *ih. où.*
 Mérsékelní, *cs. modérer; tempérer*
 Mérsékelt, *mn. modéré; tempéré.*
 Mérsékeltség, *fn. modération; tempérance; sobriété, f.*
 Mérséklés, *fn. modération, f.*
 Mérséklet, *fn. modération, tempérance; sobriété, frugalité, f.*
 Mérsékletlen, *mn. immodéré; intempérant; — ség, fn. intempérance, f.; —ül, ih. sans modération.*
 Mérséklett, *mn. modéré; tempéré.*
 Mert, *kz. car, parce que.*
 Mért, *mn. mesuré, pesé; — ? ih. pour-quoi?*
 Mértan, *fn. géométrie, f.; — i, mn. géométrique; — ilag, ih. géométriquement.*
 Mérték, *fn. mesure, f.*
 Mértékes, *mn. métrique; — en, ih. avec mesure, avec modération.*
 Mértékfölött, *ih. excessivement.*
 Mértékfölötti, *mn. démesuré, exorbitant; excessif.*
 Mértéklet, *fn. sobriété, frugalité; tempérance; modération, f.*
 Mértékletes, *mn. modéré, frugal, tempérant, modeste; — en, ih. avec modération; modérément, frugalement.*
 Mértékletesség, *fn. sobriété, frugalité; tempérance; modération, f.*
 Mértékletlen, *mn. immodéré; intempérant, excessif.*
 Mértékletlenkedni (ik), *k. se livrer à des excès.*
 Mértékletlenség, *fn. intempérance, f.; excès, m.*

Mértékletlenül, *ih. sans modération; à l'excess, m.*

Mértéktan, *fn. prosodie, f.*

Mértéktelen, *l. Mértékletlen.*

Mértéktűli, *l. Mértékfölkötti.*

Mértőföld, *l. Mérőföld.*

Merűlni, *k. s'enfoncer.*

Mérv, *fn. mesure; proportion, f.*

Mese, *fn. fable, f.*

Meseíró, *fn. fabuliste, fablier, m.*

Mesélgetni, Mesélni, *cs. conter des fables.*

Mesélő, *fn. conteur, m.*

Mesés, *mn. fabuleux.*

Mesgye, *fn. dérayure; raie; lisière, f.*

Messiás, *fn. Messie, m.*

Messze, *mn. éloigné; lointain; —, ih. loin.*

Messzelátás, *fn. presbyopie, f.*

Messzelátó, *mn. presbyte.*

Messzely, *fn. setier, m.*

Messzeség, *fn. distance, f., éloignement, lointain, m.*

Messzi, *l. Messze.*

Messzire, *ih. d'une grande distance.*

Messziről, Messzül, *ih. de loin.*

Messzűnnen, Messzűnnet, *ih. de loin.*

Mester, *fn. maître, m.*

Mesterdíj, *fn. droit de maîtrise, m.*

Mesterember, *fn. artisan, ouvrier, m.*

Mesterfogás, *fn. coup de maître, m.*

Mestergerenda, *fn. architrave, f.*

Mesteri, *mn. digne d'un maître, parfait, achevé.*

Mesterileg, *ih. en maître; avec un art consommé.*

Mesterjog, *fn. maîtrise, f.*

Mesterkedni (ik), *k. s'efforcer.*

Mesterkéletlen, *mn. simple, naturel, naïf; sans recherche.*

Mesterkélmi, *cs. raffiner sur un ouvrage.*

Mesterkélmi, *mn. affecté, maniéré.*

Mesterkéz, *fn. main de maître, f.*

Mesterlegény, *fn. garçon de métier, compagnon, m.*

Mesterné, *fn. maîtresse, f.*

Mesterség, *fn. art, m.; adresse, f.; artifice; métier, m.; profession, f.*

Mesterséges, *mn. artificiel; —en, ih. artificiellement.*

Mesterül, *ih. en maître, avec un art consommé.*

Mész, *fn. chaux, f.*

Mészárlás, Mészárlat, *fn. massacre, carnage, m., boucherie, f.*

Mészárolni, *cs. massacrer; sabrer, égorger, abattre.*

Mészáros, *fn. boucher, m.*

Mészároskútya, *fn. mdtin.*

Mészároslegény, *fn. compagnon boucher; étalier, m.*

Mészárosság, *fn. métier de boucher, m.*

Mészárszék, *fn. étal, m., boucherie, f.*

Mészégetés, *fn. calcination, cuite de la chaux, f.*

Mészégető, *fn. chausfournier, m.; four à chaux, chausfour, m. [chir.*

Mészelni, *cs. enduire de chaux, blanchir, f.*

Mészelt, *fn. brosse à blanchir, f.*

Messzes, *mn. qui contient de la chaux, calcaire, calcifère; couvert, sali de chaux.*

Meszezni, *cs. mettre en chaux; enduire de chaux; enchaussurer, enchaussener.*

Meszezőhordó, *fn. enchaux, enchaussuoir, m.*

Mészfoltos, *mn. couvert, sali de chaux.*

Mészföld, *fn. terre, f., terrain calcaire, m.*

Mészgödör, *fn. bassin à chaux, m.*

Mészkö, *fn. pierre à chaux, pierre calcaire, f.*

Mészkübánya, *fn. carrière de pierres à chaux, f. [m.*

Mészlé, *fn. plain, m.; lait de chaux.*

Mésznevet, *mn. calcaire.*

Mészvakolat, *fn. enduit de chaux, m.*

Mészvíz, *fn. eau de chaux, f.*

Metélmi, *cs. couper par tranches minces; tailler délicatement; façonner avec le couteau, hacher, trancher.*

Metélt, *fn. nouille, f.*

Métely, *fn. douve du foie, f.; contagion, infection, f. [f.*

Meténg, *fn. languette, f., pervenche, [f.*

Metszeni, *k. couper; être tranchant; avoir le fil; —, cs. couper, trancher, tailler, inciser, graver en bois, sur de l'acier.*

Metszés, *fn. trait du couteau, m., incision; coupure, taillade; entaille, coupe (ex. des cheveux); gravure (en bois, etc.), f.*

Metszet, *fn. segment, m., coupe, section; gravure, f.*

Metszetrész, *fn. profil, m.*

Metsző, *mn. tranchant; piqueur, acerbe, acrimonieux. [m.*

Metsződeszka, *fn. tailloir; tranchoir.*

Metszőfog, *fn. dent incisive, f.*

Mécses, fn. *coupoir; couperet; ciseau, m.*
 Meteszajtó, fn. *presse à rogner, f.*
 Meteszézer, fn. *instrument à couper, à tailler, m.*
 Mez, fn. *couverture, enveloppe, f.*
 Méz, fn. *miel, m.*
 Mezei, mn. *champêtre; rural; rustique.*
 Mezeigazda, fn. *économe, m.*
 Mezeigazdaság, fn. *économie rurale, f.*
 Mezeimunka, fn. *labourage, m.*
 Mézes, mn. *mielleux.*
 Mézeshetek, fn. *belles semaines, f. pl.*
 Mézeskalács, fn. *pain d'épices, m.*
 Mézeskalácsos, fn. *pain-d'épicier, m.*
 Mézesmadzag, fn. *appât, m.*
 Mézezni, cs. *emmieller.*
 Mézga, fn. *gomme, f.*
 Mézganemű, mn. *gommeux*
 Mézgás, mn. *gommeux.*
 Mézgázní, cs. *gommer.*
 Meztelen, mn. *nu; —ség, fn. nudité, f.; —ül, ih. nu, en déshabillé.*
 Meztőláb, ih. *nu-pieds, les pieds nus.*
 Meztőlábas, mn. *déchaussé.*
 Meztlen, l. Meztelen.
 Meztlenítni, cs. *dénuer.*
 Meztlenség, fn. *nudité, f.*
 Meztlentül, l. Meztelenül.
 Mézsemű, mn. *mielleux.*
 Mező, fn. *champ, m., terre (cultivée), f.; terrain, m.; campagne, f.*
 Mezőség, fn. *champs, m. pl., plate campagne, f.*
 Mezőváros, fn. *bourg, m., bourgade, f.*
 Mezőpilis, fn. *neclaire, m.*
 Mezősejt, fn. *cellule, alvéole, f.*
 Meztelen, mn. *nu; —itni, cs. dénuer; —ség, fn. nudité, f.; —ül, ih. nu, en déshabillé.*
 Mi, nm. *quoi? que? ce qui; ce que; quel, quelle; combien; nous.*
 Mikolás, fn. *miaulement, m.*
 Mikolni, k. *miauler.*
 Miatt, nh. *à cause de . . .*
 Miatyánk, fn. *père-nôtre, pater, m., oraison dominicale, f.*
 Mibenlét, fn. *état (des choses), m.*
 Micsoda, nm. *quoi? que?*
 Micsodás, nm. *de quelle espèce ou sorte ou manière.*
 Mídon, ksz. *où, quand, lorsque, pendant que.*
 Mielőtt, ih. *avant que, avant de, plutôt.*
 Mink, nm. *notre; le nôtre; à nous.*
 Mért? ih. *pourquoi; par quelle raison?*

Miféle, nm. *quel, quelle, quels, quelles? de notre condition.*
 Mig, Miglen, ih. *durant, pendant que . . .; tant que; jusqu'à ce que (je vienne, je sois arrivé).*
 Mihelyest, Mihelyt, Mihent, ksz. *aussi-
tôt que.*
 Mihók, fn. *balourd; borgne, m.*
 Miként, Mikép, Miképen, ih. *comme, comment; tel que, ainsi que.*
 Mikor, Mikoron, ih. *quand; à quelle heure; de temps de . . ., alors que.*
 Mikorra, ih. *quand.*
 Milét, l. Mibenlét.
 Millio, Milliom, fn. *million, m.*
 Milliomos, fn. *millionnaire, m.*
 Millye, fn. *boîte, f.*
 Mily? nm. *quel, quelle, quels, quelles; combien; de quelle espèce, ou sorte ou manière.*
 Milyen, l. Mily.
 Milyenség, Milység, fn. *qualité, f.*
 Mímélés, fn. *minique, f.*
 Mímelni, cs. *imiter; contrefaire.*
 Mímész, fn. *mime, m.; —et, fn. minique, f.*
 Mímjáték, fn. *mime, m.*
 Mímód, Mímódon, ih. *de quelle manière; par quels moyens.*
 Minap, Minapában, ih. *tout récemment, dernièrement, l'autre jour.*
 Mind, mn. *tout, tous, tous ensemble; —, ksz. aussi bien que; et . . . et; nonseulement . . . mais aussi.*
 Mindaddig, ih. *aussi longtemps que, jusqu'à ce que.*
 Mindamellett, ksz. *malgré tout cela.*
 Mindannyi, mn. *tous.*
 Mindannyiszor, ih. *chaque fois, toutes les fois (que je le vois).*
 Mindazonáltal, ksz. *toutefois; néanmoins; nonobstant (ces difficultés).*
 Mindeddig, ih. *jusqu'ici.*
 Mindég, l. Mindig.
 Mindegy, mn. *tout autant, tout un, la même chose; égal, indifférent.*
 Mindegyik, mn. *tous, tous ensemble; chacun; l'un et l'autre.*
 Mindegyre, ih. *continuellement.*
 Mindegyütt, ih. *tous ensemble.*
 Mindekkor, ih. *jusqu'ici.*
 Minden, mn. *chaque, tout, toute; chacun, chacune; —, fn. univers, m.*
 Mindenes, fn. *factotum, m.*
 Mindenestül, ih. *tous sans exception; avec tout son bagage.*

Mindensfelé, *ih. vers tous côtés.*
 Mindensféle, *mn. de toutes sortes ;*
 —kép, *ih. en toutes manières.*
 Mindensfelől, *ih. de tous côtés.*
 Mindensfelül, *ih. partout, en tous lieux.*
 Mindenható, *mn. toutpuissant.*
 Mindenhatóság, *fn. toute puissance, f.*
 Mindenhol, *ih. partout, en tous lieux.*
 Mindenhonnan, *ih. de tous côtés.*
 Mindenhová, *ih. partout.*
 Mindenidőn, *ih. en tout temps.*
 Mindenik, *mn. tous, tous ensemble ;*
chacun ; l'un et l'autre.
 Mindenkép, *ih. en toutes manières.*
 Mindenki, *nm. chacun, tout le monde.*
 Mindenkor, *ih. toutes les fois ; chaque*
fois ; en tout temps ; toujours.
 Mindenkorra, *ih. pour toujours, à*
jamais.
 Mindenlátó, *mn. qui voit tout.*
 Mindennap, *ih. tous les jours, chaque*
jour.
 Mindennapi, *mn. de tous les jours ;*
quotidien ; ordinaire, commun.
 Mindennapos, *mn. quotidien.*
 Mindennemű, *mn. de toutes espèces.*
 Mindenség, *fn. univers, m.* [f.
 Mindenszentek napja, *fn. la Toussaint,*
 Mindentudó, *mn. qui sait tout.*
 Mindentudóság, *fn. omniscience, f.*
 Mindenünnen, *ih. de tous côtés.*
 Mindenütt, *ih. partout.* [tout.
 Mindenütt-jelenlevő, *mn. présent par-*
 Mindenütt-jelenvalóság, *fn. toute-pré-*
sence, f.
 Mindenüvé, *ih. partout.*
 Mindéig, Mindig, *ih. toujours, con-*
stamment ; en tout temps.
 Mindjárt, *ih. aussitôt, à l'instant.*
 Mindkét, *mn. l'un et l'autre.*
 Mindketten, *ih. Mindkettő, mn. tous*
les deux, l'un et l'autre.
 Mindnyájan, *ih. tous ensemble.*
 Mindörökké, *ih. dans tous les siècles ;*
toujours, constamment.
 Mindössze, *ih. le tout ensemble.*
 Mindszent, *fn. la Toussaint, f.*
 Mindszenthava, Mindszenthő, *fn. (mois*
d')octobre, m.
 Minduntalan, *ih. à tout moment.*
 Mindvégig, *ih. jusqu'à la fin.*
 Minek ? *ih. à quoi ; pourquoi ?*
 Minekelőtte, *ks. avant que, avant de.*
 Minekokáért, *ih. à cause de cela, pour*
cela. [puisque.
 Miokután, *ks. après que ; parceque,*

Minél, *ih. plus ... plus ; moins ...*
moins.
 Minélőbb, *ih. au plutôt.*
 Minélfogva, *ih. en conséquence, par*
conséquent.
 Minemű, *mn. de quelle espèce.*
 Mineműség, *fn. qualité, f.*
 Mink, *nm. nous.*
 Minmagunk, *nm. nous-mêmes.*
 Minő, *mn. quel, quelle, quels, quelles ;*
de quelle qualité.
 Minőség, *fn. qualité, f.*
 Minősíténi, *cs. qualifier.*
 Minősítvény, *fn. qualification, f.*
 Mint, *ks. comme ; tel ... que.*
 Minta, *fn. module ; forme, moule ;*
modèle, m. ; matrice, f. ; patron, m. ;
exemple, m.
 Mintagazdaság, *fn. économie rurale*
qui peut servir de modèle, f.
 Mintakönyv, *fn. formulaire, m.*
 Mintametsző, *fn. faiseur de formes,*
de moules de bois, m.
 Mintász, *fn. ouvrier qui jette en moule,*
qui modèle ; gaufreur, m.
 Mintázni, *cs. former ; modeler, façon-*
ner ; mouler.
 Mintegy, *ih. environ, à peu près.*
 Mintha, *ks. comme si.*
 Minthogy, *ks. parce que, puisque ; à*
cause de.
 Mintlét, *fn. état de la santé, m. ;*
manière d'être, f.
 Mintsem, Mintsemhogy, *ks. plutôt*
que ...
 Miogni, *l. Miákolni.*
 Miokért, *ih. pourquoi, pour ou par*
quelle raison.
 Mióta, Mióta, *ks. depuis ; dès ; de-*
puis quand ?
 Mireny, *fn. arsenic, m.*
 Mirha, *fn. myrrhe, f.*
 Mirigy, *fn. glande, f. ; bubon de la*
peste, m.
 Mirigyes, *mn. glanduleux, scrofuleux.*
 Mirtus, *fn. myrte, m.*
 Mise, *fn. messe, f. ; feketé —, requiem.*
m. [m.
 Miseáldozat, *fn. sacrifice de la messe.*
 Misebor, *fn. vin d'oblation, m.*
 Miség, *fn. essence, substance, f.*
 Misemondókönyv, *fn. missel, m.*
 Misemondóruha, *fn. charuble, f.*
 Misézni, *k. dire la messe.*
 Miután, *ks. après que ; parce que,*
puisque.

- Miv, l. Mű. [de.]
 Mivel, kas. *parce que, puisque; à cause*
 Mívelés, Mívelni, l. Müvelés, Müvelni.
 Mivelhogy, l. Mivel. [ség.]
 Mivelt, Míveltség, l. Müvelt, Müvelt-
 Mivesnap, fn. *jour ouvrable, jour*
ouvrier, m.
 Mivolt, fn. *état (des choses), m., ma-*
nière d'être; nature, essence (d'une
chose), f.
 Mocczanni, cs. *se remuer; bouger.*
 Mocás, fn. *marais; bournier, m.*
 Mocásáros, mn. *marécageux.*
 Mócsing, fn. *tendon, m.; —os, mn.*
tend-neux.
 Mocskítai, cs. *salier; souiller, tacher.*
 Mocskolás, fn. *souillure, f.*
 Mocskolni, l. Mocskítani.
 Mocskolódni (ik), k. *se salir (aisé-*
ment); outrager, injurier (qn. par
des paroles).
 Mocskos, mn. *sale; souillé; malpro-*
pre; baveux.
 Mocskosodni (ik), k. *se salir.*
 Mocskosság, fn. *malpropreté, f.; sa-*
leté, f. [tache, f.]
 Mocsk, fn. *saleté, orduce; souillure.*
 Mocskotalan, mn. *immaculé; sans*
tache.
 Mód, fn. *façon, manière, f., usage,*
contume, mode, m.; méthode, f.;
moyen; expédient, m., mesure, f.;
possibilité; fortune, f.
 Módfölött v. Módnélkül, k. *outré me-*
sure. [sure.]
 Módjával, ih. *modérément; avec me-*
modor, fn. manière, f.
 Modoros, mn. *manière.*
 Módos, mn. *qui a de bonnes manières,*
poli; civil, honnête; opulent; —an,
ih. poliment.
 Módosítani, cs. *modifier, amender.*
 Módosítvány, fn. *amendement, m.*
 Módosság, fn. *politesse, f.*
 Modrozni, cs. *raffiner.*
 Módszer, fn. *méthode, f.*
 Módszeres, mn. —en, ih. *méthodique*
(ment).
 Módalan, mn. *immodéré; —ság, fn.*
immodération, f. [rosité, f.]
 Mogorva, mn. *morose; —ság, fn. mo-*
 Mogyoró, fn. *noisette, aveline, f.; —bo-*
 kor, fn. *coudraie, f.*
 Mogyorófa, fn. *noisetier, m.*
 Mogyoróvessző, fn. *baguette de cou-*
drier, f.
- Moh, fn. *mousse, f.* [moussu.]
 Mohlepte, fn. *couvert de mousse,*
 Mohnemű, mn. *mousseux.*
 Mohó, mn. *pressé, précipité; vorace.*
 Mohókodni (ik), k. *manger avec vora-*
cité.
 Mohón, ih. *en grande hâte, précipi-*
tamment; avec voracité.
 Mohos, mn. *moussu.*
 Mohóság, fn. *précipitation; voracité, f.*
 Mohosodni (ik), Mohosulni, k. *se cou-*
vrir de mousse.
 Mokány, mn. *grossier; impoli, rusti-*
que; rusé, fn.
 Mokásni (ik), k. *foldtrér.*
 Mokogni, k. *broneher.*
 Mókus, fn. *écureuil, m.*
 Molnár, fn. *meunier, m.*
 Molnárlegény, fn. *garçon meunier, m.*
 Molton, fn. *molleton, m.*
 Moly, fn. *teigne; mite; blatte, f.*
 Molyette, mn. *rongé ou endommagé*
par les teignes.
 Monda, fn. *tradition, f.*
 Mondani, cs. *dire.*
 Mondás, fn. *l'action de dire, les pa-*
roles, f. pl.
 Mondat, fn. *proposition; phrase;*
période, f.; parole mémorable, sen-
tence, f., aphorisme, passage (bioli-
que, etc.), m.
 Mondat-tan, fn. *syntaxe, f.* [ses.]
 Mondogatni, cs. *dire à diverses repré-*
 Mondóka, fn. *paroles, f. pl., discours*
adressé à qn., m.
 Mondola, fn. *amande, f.; —, mn. d'a-*
mandes.
 Mondolafa, fn. *amandier, m.*
 Monoru, mn. *ovale.*
 Monostor, fn. *monastère, m.*
 Monyas, fn. *étalon, m.*
 Mopasz, fn. *mopse, doguin, m.*
 Mór, fn. *Maure, nègre, m.; moire, f.;*
bauge, f.; torchis; bousillage, m.
 Moraj, fn. *murmure; bourdonnement;*
bruit, m.
 Morál, fn. *morale, f.*
 Morcz, mn. *sauvage, féroce, martial.*
 Mord, mn. *morne, taciturne, chagrin,*
sombre.
 Mordály, fn. *pistolet de poche, m.*
 Mórfa, fn. *mur de bauges, de torchis,*
de bousillage, m.
 Morgás, fn. *bruit sourd et tremblant;*
grognement, grondement; mur-
mure, m.

Morgó, mn. *grondeur*; *morose*.
 Morgoldni (ik), k. *murmurer*; *gronder*.
 Möring, fn. *dot*, m.
 Mormicsolni, k. *parler à voix basse*.
 Mormogás, fn. *les murmures*, m. pl.
 Mormogni, k. *murmurer*; *gronder* (se dit de l'ours); *fredonner*, *grommeler* (de la voix humaine); *se plaindre entre les dents*, *grogner*, *gronder*.
 Mormolni, k. *murmurer*.
 Mormogni, l. *Mormogni*.
 Mortály, fn. *mortier*, m.
 Morzsa, fn. *mie* (de pain), f., *peu de chose*, un brin, m.
 Morzsálék, fn. *assemblage de substances émietlées*, m., *débris*, m. pl.
 Morzsálékony, mn. *facile à s'émietter*.
 Morzsálni, cs. *émier*, *émieller*.
 Morzsáldni (ik), k. *s'émier*, *s'émieller*.
 Morzsányi, mn. *très petit*; *petit comme un brin*.
 Morzsika, fn. *miette*, f., un brin, un grain, m.
 Morzsolni, cs. *émier*, *émieller*.
 Morzsolódní (ik), k. *s'émier*, *s'émieller*.
 Mosadék, fn. *lavures*; *immondices*, f. pl.
 Mosakodni (ik), k. *laver*, *se laver*.
 Mosás, fn. *lotion*, f.; *lavage*; *blanchissage*; *savonnage*, m.
 Mosásbér, fn. *blanchissage*, m.
 Mosatlan, mn. —ul, ih. *non lavé*; *sale*.
 Mosdani (ik), k. *se laver*.
 Mosdatlan, mn. *sans s'être lavé*; *impur*; *immonde*; *obscène*.
 Mosdó, mn. *qui se lave*. [f.
 Mosdóasztal, fn. *table à laver*; *toilette*,
 Mosdóedény, fn. *lavoir*, m.
 Mosdóviz, fn. *eau (à laver)*, f.
 Mosható, mn. *qu'on peut laver*.
 Moslék, fn. *lavures*; *immondices*, f. pl.
 Mosni, cs. *laver*; *blanchir*; *écurer* (ex. la vaisselle); *baigner* (ex. le bord d'une rivière, etc.).
 Mosó, mn. *qui lave*; —, fn. *laveur*; *blanchisseur*, m.
 Mosóasszony, fn. *laveuse*, *blanchisseuse*, f.
 Mosóbér, fn. *blanchissage*, m.
 Mosódézsza, fn. *cuvier*, m.
 Mosófü, fn. *prêle d'hiver*, f.
 Mosogatni, cs. *nettoyer en lavant*.
 Mosoly, fn. *sourire*, *souris*, m.
 Mosolygás, fn. *sourire*, m.
 Mosolyodni (ik), k. *sourire*.
 Mosolyogni, k. *sourire*.
 Mosóné, fn. *laveuse*; *blanchisseuse*, f.

Mosóteknő, fn. *auge à laver*, f. —, baquet, m.
 Most, ih. *à présent*, *présentement*, *maintenant*; *cette fois*.
 Mostan, Mostanában, l. *Now*.
 Mostani, mn. *ce*, *cette*; *actuel*, *présent*.
 Mostanig, ih. *jusqu'à présent*.
 Mostanra, ih. *pour le moment*, *quant à présent*.
 Mostoha, mn. *froid*, *injuste*, *avare*, *cruel*, *disgracieux*; —bátya, beau-frère, m.; —apa, beau-père; —anya, belle-mère; —testvérek, frères, m. pl. et sœurs de lits différents, f. pl.
 Mostoha, fn. *beau-père*, m., *belle-mère*, f.
 Mostohán, ih. *en belle-mère*; *désavantageusement*.
 Mostohaság, fn. *désaveur*, *disgrâce*, f.
 Moszat, fn. *algue*, f.
 Motóla, fn. *dévidoir*, m.
 Motóaláni, cs. *dévider* (du fil).
 Motorakalni, k. *taper* (de la main).
 Motozás, fn. *visite*; *fouille*; *perquisition*, f.
 Motozni, cs. *fouiller*; *sureter*; *visiter*; —(ik), k. *se crever de manger* (se dit de brebis).
 Motozó, fn. *visiteur*, m.
 Motring, fn. *écheveau*, m.
 Motszanni, k. *bouger*.
 Motyogni, k. *grommeler*, *marmotter* entre ses dents; *lambiner*.
 Mozaik, fn. *mosaïque*, f. [f.
 Mozaikfestés, fn. *peinture en mosaïque*,
 Mozaikmű, fn. *mosaïque*, f. [(ment).
 Mozdithatlan, mn. —ul, ih. *immobile*,
 Mozdítai, cs. *déplacer*, *mouvoir*, *remuer*; *mettre en mouvement*, *en action*.
 Mozdító, mn. *qui fait agir*; *locomotif*.
 Mozdony, fn. *locomotive*, f.
 Mozdulás, fn. *mouvement*, m.
 Mozdulatlan, mn. —ul, ih. *sans mouvement*, *immobile*, *calme*; —ság, fn. *immobilité*; *fixité*, f.
 Mozdulhatlan, mn. *immobile*.
 Mozdulni, k. *se mouvoir*, *se remuer*; *bouger*.
 Mozgalmas, mn. *agité*.
 Mozgalom, fn. *mouvement*; *remuement*; *agitation*, *révolte*, f.
 Mozgás, fn. *mouvement*, *exercice*, m.
 Mozgatag, mn. *mobile*; —ság, fn. *mobilité*, f.
 Mozgatás, fn. *remuage*, m.

Mozgatni, *cs. remuer.*
 Mozgékony, *mn. mobile; alerte, vif; —ság, fn. mobilité; vivacité; volubilité (de la langue), f.*
 Mozgó, *mn. mobile; mouvant.*
 Mozgolódni (ik), *k. se mouvoir avec vivacité, s'agiter; être en mouvement.*
 Mozgony, *fn. mobile, m.*
 Mozgónátétel, *fn. mobilisation, f.*
 Mozogható, *mn. mobile.*
 Mozogni, *cs. se mouvoir, se remuer, se donner, faire de l'exercice.*
 Mozzanat, *fn. moment, m.*
 Mozzanni, *k. faire un petit mouvement, bouger.*
 Mozsár, *fn. mortier, m.*
 Mozsárágyu, *fn. mortier, m.*
 Mozsárkötés, *fn. pilon, m.*
 Mozsártörő, *fn. pilon, m.*
 Mögő, *nh. derrière.*
 Möglet, *fn. fond, enfoncement, m.*
 Mögött, *nh. derrière.*
 Mögül, *nh. de derrière.*
 Muhar, *fn. fenouil, m.*
 Mukk, *fn. son faible; grognement, m.*
 Mukkanni, *k. faire entendre un faible son, souffler. [stabilité, f.]*
 Mulandó, *mn. passager; —ság, fn. in-*
Mulasztani, cs. manquer, négliger; laisser échapper.
 Mulasztás, *fn. omission; négligence; perte de temps, f.*
 Mulat, *fn. mulâtre, m. et f.*
 Mulatag, *mn. éphémère.*
 Mulatás, *fn. conversation, f.; amusement, entretien, m.; séjour (prolongé), m.*
 Mulatkozás (ik), *k. s'entretenir; causer, converser; s'amuser.*
 Mulatni, *cs. entretenir; amuser; divertir; —, k. s'amuser; se divertir; s'arrêter; séjourner.*
 Mulatóház, *fn. maison de plaisance, f.*
 Mulatóhely, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Mulatókastély, *fn. château de plaisance, m. [m.]*
 Mulatókert, *fn. jardin de plaisance,*
 Mulatókör, *fn. cercle, m.*
 Mulatozás, *l. Mulatás.*
 Mulatozni, *l. Mulatni.*
 Mulatság, *fn. plaisir, divertissement; amusement, m., récréation, f.*
 Mulatságos, *mn. amusant.*
 Mulattatni, *cs. amuser.*
 Mulattató, *l. Mulatságos.*

Mulékony, *mn. passager; —ság, fn. instabilité, f.*
 Mulhatatlan, *mn. —ul, ih. immanquable(ment).*
 Múlt (ik), *k. (se) passer, s'en aller; s'évanouir; s'effacer; s'éteindre; s'écouler (se dit du temps); rajtam ne muljék, la faute n'en sera pas à moi.*
 Muló, *mn. passager; —lag, ih. passagèrement.*
 Múlt, *mn. passé; dernier; —, fn. le passé, m., préterit, parfait.*
 Múltévi, *mn. de l'année passée ou dernière.*
 Múlva, *nh. két nap —, au bout de, après deux jours; deux jours après.*
 Mulya, *mn. maladroit; —, fn. balourd, lourdaut, m.*
 Múmia, *fn. momie, f.*
 Mumus, *fn. moine bourru, m.*
 Munka, *fn. travail, labeur, ouvrage, m., besogne, f.; fatigue, peine, qui résulte du travail; ouvrage, m., œuvre, f., travail (ex. d'un auteur), m.*
 Munkabér, *fn. récompense du travail, f., salaire, m., façon, main d'œuvre, f.*
 Munkabíró, *mn. apte au travail.*
 Munkálat, *fn. travail; ouvrage, m.; œuvre, f.; opération, f.*
 Munkálkodni (ik), *k. travailler; opérer; agir.*
 Munkálni, *cs. travailler; opérer; agir; labourer, cultiver.*
 Munkálódás, *fn. peine, f.; travail, effort, m.*
 Munkálódni (ik), *k. l. Munkálkodni.*
 Munkás, *mn. laborieux; —, fn. travailleur, ouvrier, m.*
 Munkásság, *fn. assiduité, application, diligence, activité, f.*
 Munkatárs, *fn. collaborateur; compagnon de travail, m.*
 Munkátlan, *mn. inactif; oisif; inoccupé.*
 Munkátlanlás, *fn. inactivité; inaction, f.; loisir, m.*
 Munkátlanul, *ih. dans l'inaction; dans le désœuvrement; sans occupation.*
 Murmutó, *fn. marmotte, f., loir, m.*
 Murok, *fn. carotte, f.*
 Murva, *fn. gravier, m.*
 Muselin, *fn. mousseline, f.*
 Muskatal, *fn. muscat, m.; —körte, fn. poire musquée, muscadelle, f.*
 Muskatérok, *fn. musquetaire, m.*

Muslicza, fn. *mouche des celliers*, f.
 Must, fn. *moût, vin doux*, m.
 Mustár, fn. *moutarde*, f.
 Mustisú, mn. *qui a un goût de moût*.
 Mustolni, os. *pressurer, fouler la vendange*.
 Mustolófa, fn. *pilon*, m. [m.
 Mostra, fn. *modèle, exemple, patron*,
 Mustrabirka, fn. *brebis séparée*, f.
 Mustrakönyv, fn. *échantillon*, m.
 Mustrálni, os. *passer en revue, faire la revue de, inspecter*.
 Muszkolni, Muszolni, os. *pressurer la vendange*.
 Mutatás, fn. *production, présentation, exhibition*, f.
 Mutatkozni (ik), k. *se montrer; se manifester; paraître, se mettre en évidence*.
 Mutatlanul, ih. *sans avoir été montré*.
 Mutatni, os. *montrer, faire voir; indiquer; démontrer*.
 Mutató, fn. *indicateur, m., aiguille (qui tourne sur un cadran, etc.), f., style (d'un cadran solaire); index (d'une boussole)*, m.
 Mutatónevinás, fn. *pronom démonstratif*, m.
 Mutatóú, fn. *indicateur, index*, m.
 Mutatvány, fn. *échantillon, m.; production*, f. [ve, f.
 Mutatványlv, Mutatványlap, fn. *épreuve*.
 Mutogatni, os. *montrer*.
 Muzem, fn. *musée*, m. [m.
 Musulman, fn. *musulman, mahométan*,
 Muzsika, fn. *musique, f.; l. Zene*.
 Muzsikái, mn. *musical, de musique*.
 Muzsikálni, k. *faire de la musique*.
 Muzsikás, fn. *musicien, m.; violon; ménétrier*, m.
 Muzsikaszerező, fn. *compositeur*, m.
 Muzsikaszó, fn. *musique*, f.
 Mü, fn. *ouvrage, m., œuvre*, f.
 Müalkat, fn. *mécanisme*, m.
 Müárus, fn. *marchand d'estampes*, m.
 Mübarát, fn. *ami des arts, amateur*, m.
 Mübiráló, Mübiró, fn. *juge en fait d'art*, m.
 Mücsarnok, fn. *cabinet, m., collection, f., ou musée d'objets d'art*, m.
 Mügyetem, fn. *école polytechnique, f.; —i, mn. polytechnique*.
 Müértő, fn. *expert, connaisseur (en fait d'art)*, m.
 Müérzet, fn. *génie pour les arts, goût d'artiste*, m.

Műfestő, fn. *teinturier du grand teint*, m.
 Műhajlam, fn. *talent, goût d'artiste*, m.
 Műhely, fn. *atelier, laboratoire, m., officine*, f.
 Műipar, fn. *industrie*, f.
 Műkedvelő, fn. *amateur, dilettante*, m.
 Műkereskedés, fn. *commerce d'objets d'art, m.; boutique d'estampes, de tableaux, f. [vrages d'art, m.*
 Műkereskedő, fn. *marchand d'ou-*
 Műkészítmény, fn. *produit de l'art, m.; œuvre d'art, f.*
 Műkiállítás, fn. *exposition des produits de l'art, f.*
 Működés, fn. *fonction*, f.
 Működni (ik), k. *fonctionner, opérer, agir, produire de l'effet*.
 Műkör, fn. *sphère d'activité*, f.
 Műlovag, fn. *voltigeur (à cheval)*.
 Münyelv, fn. *langage, m., ou nomenclature technique*, f.
 Müszabály, fn. *règle de l'art, f.*
 Müszabályos, mn. *technique, conforme aux règles de l'art*.
 Müszer, fn. *instrument*, m.
 Müszerkezet, fn. *mécanisme, m.*
 Müszó, fn. *terme technique, terme de l'art, m.*
 Müszorgalom, fn. *industrie*, f.
 Műtan, fn. *technologie*, f.
 Műtani, mn. *technique*.
 Műtanilag, ih. *en termes ou par des procédés techniques*. [f.
 Műtár, fn. *collection d'ouvrages d'art*,
 Műtárs, fn. *confrère d'art, m.*
 Műtársaság, fn. *confraternité d'art, f.; corps d'artistes*, m.
 Műterem, fn. *atelier*, m.
 Műtermék, fn. *produit de l'art*, m.
 Műtét, fn. *opération*, f.
 Műtevő, fn. *opérateur*, m.
 Műtőzs, fn. *boutique d'estampes, de tableaux, f.*
 Müút, fn. *chaussée*, f.
 Müügyesség, fn. *habileté, dextérité*, f.
 Müvelés, fn. *culture, cultivation*, f.
 Müvelet, fn. *action, pratique, opération*, f.
 Müveletlen, mn. *inculte, sans culture; incivilisé; rustique, grossier*; —ség, fn. *absence de civilisation, rudesse de mœurs ou de caractère, f.; —ai, ih. sans culture, avec brutalité*.
 Müvelhető, mn. *cultivable*.
 Müvelni, os. *faire, agir, s'occuper de qc., travailler; la boucher, cultiver*.

former, façonner (ex. un jeune homme), *civiliser*.
 Művelődni (ik), k. *se former, se perfectionner, cultiver son esprit, se civiliser*.
 Művelt, mn. *cultivé, policé, civilisé*.
 Műveltség, fn. *civilisation, f.*
 Művész, fn. *artiste, m.*
 Művészet, fn. *art, m., arts, m. pl.*
 Művészeti, mn. *de l'art, des arts.*

Művészetkedvelő, fn. *amateur des (beaux-) arts, m.*
 Művészi, mn. *artiste; d'artiste*.
 Művészileg, ih. *en artiste*.
 Művészkedni (ik), k. *exercer un art*.
 Művésztaírs, fn. *confrère d'art, m.*
 Művezet, fn. *mécanisme, m.*
 Művezető, fn. *conducteur des travaux, m.*
 Műzet, fn. *mécanisme, m.*

N.

Nád, fn. *roseau, junc, m.; canne, f.*
 Nádlály, fn. *sang-sue, f.*
 Nádlálozni, cs. *appliquer des sang-sues à qn.*
 Nádas, mn. *qui contient des, garni ou couvert de roseaux; —, fn. lieu planté de roseaux ou de cannes, m.; touffe de roseaux; cannaie, f.*
 Nádfedél, fn. *toit de roseaux, m.*
 Nádi-bika, fn. *butor, m.*
 Nádmész, fn. *sucré de canne, m.*
 Nádor, fn. *palatin, m.*
 Nádori, mn. *palatin, palatine*.
 Nádorispán, l. Nádor.
 Nádorság, fn. *palatinat, m.*
 Nádorpálcza, fn. *canne, f.*
 Nádparipa, fn. *dada, cheval de bataille, m., murette, f., (objet de) prédilection, f.*
 Nádra, fn. *matrice, f.*
 Nadrág, fn. *pantalon, m.; culotte, f.; chausses, f. pl.*
 Nadrágozni, cs. *rosser*.
 Nadrágos, mn. *culotté*.
 Nadrágtalan, mn. *sans culotte*.
 Nadrágtartó, fn. *bretelles, f. pl.*
 Nadrágulya, fn. *atropé, belladonna, f.*
 Nádsíp, fn. *chalumeau, m.*
 Nádsál, fn. *roseau, m.*
 Nádszék, fn. *chaise de roseau ou canne, chaise nallée, f.*
 Nagy, mn. *grand, gros*.
 Nagyaanya, fn. *grand-mère, aïeule, f.*
 Nagyanynai, mn. —lag, ih. *de la ou en grand-mère*.
 Nagyapa, l. Nagyatya.
 Nagyará, mn. *d'un prix élevé, cher*.
 Nagyasszony, fn. *Notre Dame; Madame, f.*
 Nagyasszonynapja, fn. *assomption, f.*

Nagyatya, fn. *grand-père, aïeul, m.*
 Nagyatyai, mu. —lag, ih. *de ou en grand-père*.
 Nagybatran, ih. *très-courageusement*.
 Nagybatya, fn. *oncle, m.*
 Nagybelü, mn. *qui mange beaucoup, vorace*.
 Nagyboldogasszony-napja, fn. *assomption, f.*
 Nagybojt, fn. *carême, m.*
 Nagybritannia, tn. *Grande-Bretagne, f.*
 Nagycsütörtök, fn. *le Jeudi Saint, m.*
 Nagydad, mn. *grandelet*.
 Nagyehető, fn. *homme vorace, glouton, goulu, m.* [rie, f.
 Nagyehetőség, fn. *voracité, gloutonnerie*.
 Nagyérdemü, mn. *d'un haut ou d'un grand mérite*.
 Nagyeszü, mn. *plein de talents*.
 Nagyfejedelem, fn. *grand-duc, m.*
 Nagyfejedelemség, fn. *grand-duché, m.*
 Nagyfejedelmi, mn. *de grand-duc, grand-ducal*.
 Nagyfejü, mu. *qui a la tête grande, grosse ou forte*.
 Nagyfővezér, fn. *généralissime, m.*
 Nagyfülü, mn. *qui a les oreilles longues; oreillard*.
 Nagyhasu, mn. *ventru; enceinte, grosse; pleine*. [f.
 Nagyhatalmasság, fn. *grandepuissance*.
 Nagyhatalmu, mn. *très-puissant*.
 Nagyherceg, fn. *grand-duc, m.; —i, mu. grand-ducal; —ség, fn. grand-duché, m.*
 Nagyhét, fn. *semaine sainte, f.*
 Nagyhétű, fn. *lundi saint, m.*
 Nagyhírű, mn. *très-célèbre*.
 Nagyidő, fn. *temps avancé, m.*
 Nagyíható, fn. *ivrogne, m.*

- Nagytás, *fn. agrandissement, m.; exagération, f.*
 Nagytini, *os. agrandir; exagérer.*
 Nagytott, *mn. exagéré.*
 Nagytóúveg, *fn. ver grossissant, microscope, m.; loupe; lentille, f.*
 Nagyvó, *fn. ivrogne, m.*
 Nagykedd, *fn. mardi saint, m.*
 Nagykegyelmű, *mn. Très-Gracieux.*
 Nagykereskedés, *fn. commerce en gros; grand ou haut commerce; magasin en gros, m.*
 Nagykereskedő, *fn. grossier, marchand en gros, m., grand négociant; commerçant; commerçant en gros, m.*
 Nagykereszt, *fn. grande-croix, f.*
 Nagykor, *fn. âge avancé, m.*
 Nagykoru, *mn. majeur.*
 Nagykorúság, *fn. majorité, f.*
 Nagykövet, *fn. ambassadeur, m.*
 Nagylelkű, *mn. généreux, magnanime; —leg, ih. généreusement; —ség, fn. générosité, magnanimité, f.*
 Nagyméltóságod, *fn. votre Excellence.*
 Nagymester, *fn. grand-maître, m.*
 Nagymise, *fn. messe haute, grande messe, f.*
 Nagynehezen, *ih. avec peine, avec une extrême difficulté.*
 Nagynéne, *fn. tante, f.*
 Nagynevű, *mn. très-célèbre, illustre.*
 Nagynyelvű, *mn. sanfaron.*
 Nagynolczad, *fn. grande octave (dans les orgues), f. [m.]*
 Nagynolczadrét, *fn. grand in-octavo,*
 Nagyobb, *mn. plus grand, majeur.*
 Nagyobbacska, *mn. un peu plus grand.*
 Nagyobbadán, Nagyobbára, *ih. en grande partie, en majeure partie; pour la plupart.*
 Nagyobbítás, *fn. agrandissement, grossissement, m.*
 Nagyobbítani, *cs. agrandir; grossir; augmenter la grandeur de . . .*
 Nagyobbodni (ik), *k. s'agrandir; augmenter de volume, grossir.*
 Nagyobbrészint, *ih. en majeure partie; pour la plupart.*
 Nagyobbulni, *l. Nagyobbodni.*
 Nagyocska, *mn. grondelet.*
 Nagyoltár, *fn. grand autel, m.*
 Nagyolvasottsága, *mn. qui a de la lecture, qui a beaucoup lu; versé dans la littérature, lettré.*
 Nagyon, *ih. fort, très, beaucoup, bien.*
 Nagyothallani, *k. avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
 Nagyothallás, *fn. dureté d'oreille, f.*
 Nagypenték, *fn. vendredi saint, m.*
 Nagyprepost, *fn. prévôt du chapitre, m.; —ság, fn. prévôté d'un chapitre, f. [m.]*
 Nagyrabecstűlés, *fn. estime, f.; respect.*
 Nagyrabecstűlni, *cs. estimer beaucoup qn. ou qc.*
 Nagyratartani magát, *porter le nez haut; avoir de grandes prétentions.*
 Nagyratörő, *mn. ambitieux.*
 Nagyravágyás, *fn. ambition, f.*
 Nagyravágyani, *k. nourrir des projets ambitieux.*
 Nagyravágyó, *mn. ambitieux.*
 Nagyreményű, *mn. qui donne de grandes espérances.*
 Nagyrészint, *ih. pour la plupart.*
 Nagyriadal, *fn. générale, f.*
 Nagyság, *fn. (czím), Monsieur; Madame.*
 Nagyság, *fn. grandeur, étendue; largeur; ampleur, f.*
 Nagyságod, *fn. (czím), Monsieur; Madame.*
 Nagyságos, *mn. grandiose; illustre.*
 Nagysokára, *ih. après assez longtemps.*
 Nagyszámú, *mn. nombreux.*
 Nagyszemű, *mn. qui a de grands yeux; à gros grains.*
 Nagyszertű, *mn. grandiose; majestueux; —leg, ih. grandement; —ség, fn. grandeur, f.*
 Nagyszívű, *mn. magnanime; —leg, ih. magnanimement; —ség, fn. magnanimité, f.*
 Nagyszombat, *fn. samedi saint, m.*
 Nagyszülék, *fn. t. aïeuls, aïeux, m. pl.*
 Nagytehetségű, *mn. richement doté.*
 Nagytekintélyű, *mn. très-honorable.*
 Nagytiszteletű, *mn. vénérable, très-révérénd.*
 Nagytudományu, *mn. très-savant; docte.*
 Nagyulni, *l. Nagyobbodni. [m.]*
 Nagyur, *fn. grand-seigneur; Sultan,*
 Nagyvezér, *fn. grand-visir, m.*
 Nál, —nél, *nh. auprès de, près de, près, chez, parmi, dans, sur, à, par, sous; que (dans les comparaisons).*
 Nankin, *fn. nanquin, m.*
 Nap, *fn. soleil; jour, m., journée, f.*
 Napa, *fn. belle-mère, f.*
 Napáldor, *fn. coucher du soleil, m.*

Napbér, *fn. journée, f.*
 Napcső, *fn. hélioscope, m.*
 Napdij, *fn. journée, f.*
 Napellenső, *fn. parasol, m.*
 Napéjegy, *fn. équinoxe, m.*
 Napernyő, *fn. parasol, m.*
 Napestig, *ih. du matin au soir, depuis le matin jusqu'au soir.*
 Napfény, *fn. clarté, lumière du soleil, f.; soleil, m.; splendeur du soleil, f.; —re hozni v. deríteni, mettre au jour; révéler.*
 Napfogyatkozás, *fn. éclipse de ou du soleil, f.*
 Napfolt, *fn. facule, f., macules, taches sur le disque du soleil, f. pl.*
 Napfordító, Napfordulat, *fn. solstice; point solsticial, m.*
 Napforgás, *fn. révolution du soleil; période solaire, f.* [*née, f.*]
 Naphossz, *fn. longueur du jour; jour-*
 Napi, *mn. journalier, du jour; diurne; du soleil, solaire.*
 Nápics, *mn. mince.*
 Napjában, *ih. le jour.* [*m.*]
 Napjövot, Napkelés, *fn. lever du soleil,*
 Napkelet, *fn. levant, orient, est, m.*
 Napkeleti, *mn. l. Keleti.*
 Napközben, *ih. durant la journée.*
 Naplemenet, *fn. coucher du soleil, m.*
 Naplesi, *fn. sainéant, m.*
 Naplő, *fn. journal, m.*
 Naplopó, *fn. sainéant, m.*
 Naplókönyv, *l. Napló.*
 Napmérő, *fn. héliomètre, m.*
 Napnyugat, *fn. coucher du soleil; couchant; occident; ouest, m.*
 Napnyugati, *mn. occidental, d'occident; d'ouest.*
 Napnyugvás, *fn. coucher du soleil, m.*
 Naponként, *ih. de jour en jour; journallement; tous les jours, chaque jour, par jours.*
 Naponkénti, *mn. journalier, de chaque jour, de tous les jours; quotidien.*
 Naponta, *ih. de jour.*
 Napóra, *fn. cadran solaire, m.*
 Napos, *mn. soleil; (qui a une durée de tant) de jours; qui se répète tous les (2. 3. etc.) jours.*
 Nappal, *ih. de jour; le jour; au grand jour; en plein jour; —, fn. temps du jour, m.*
 Nappali, *mn. du jour, diurne.*
 Nappalani (ik), k. Nappalodni (ik), k. *se faire jour.*

Nappénz, *fn. journée, f.*
 Napraforgó, *fn. tournesol, m., héliotrope, m.*
 Naprendszer, *fn. système solaire, m.*
 Napság, *fn. jour, m.*
 Napugár, *fn. rayon du soleil, m.*
 Napszám, *fn. journée, f.*
 Napszámos, *fn. journaliste, m.*
 Napszúrás, *fn. coup de soleil, m., sidération, siriasse, f.*
 Naptár, *fn. almanach, calendrier, m.*
 Naptérítő, *fn. tropique, m.*
 Napút, *fn. écliptique, f.*
 Napvilág, *fn. lumière du soleil, f.; soleil, grand jour, m.; —ra jöni, voir le jour, naître; système planétaire, m.*
 Napvirág, *fn. hélianthe, m.*
 Narancs, *fn. orange, f.*
 Narancsa, *fn. orange, m.*
 Narancsház, *fn. orangerie, f.*
 Narancsbél, *fn. écorce d'orange, f.*
 Narancskert, Narancsos, *fn. orangerie, f.*
 Narancssárga, *mn. orangé.*
 Narancsvíz, *fn. orangeade, f.*
 Nárczis, *fn. narcisse, f.*
 Naspolya, *fn. nêfle, f.* [*f. pl.*]
 Nász, *fn. mariage, m., nocce, f., nocés,*
 Nászád, *fn. corvette, f.*
 Nászájándék, *fn. présent de nocces, m.*
 Nászánya, *fn. mère de l'épousée, f.*
 Nászatya, *fn. père de l'épousée, m.*
 Nászdal, Nászének, *fn. chanson nuptiale, f.; épithalame, m.*
 Nászisten, *fn. Hymen, m.*
 Nászkoszoru, *fn. couronne nuptiale, f.*
 Nászleány, *fn. compagne de la fiancée, première demoiselle d'honneur, f.*
 Nászlegény, *fn. premier garçon, m.*
 Násznagy, *fn. témoin, m.*
 Násznapi, *fn. jour nuptial, m.*
 Násznép, *fn. personnes qui assistent à la nocce, f. pl.*
 Naszpolya, *fn. nêfle, f.*
 Nászruha, *fn. habil de nocce ou nuptial, m.; robe nuptiale, f.* [*f.*]
 Nászünnep, *fn. célébration du mariage,*
 Nászvendég, *fn. convié aux nocces, m.*
 Nászvers, *fn. poème, m., couplets de nocces, m. pl.*
 Nátha, *fn. rhume, m.*
 Náthahurut, *fn. fièvre catarrhale, grippe, f.*
 Náthás, *mn. enrhumé.*
 Náthásodni (ik), k. *s'enrhumer.*

Ne, *ih. ne, ne pas, ne point; —, isz. voici! voilà!*
 Nedély, *fn. humeur, f.*
 Nedv, *fn. suc; jus (ex. de viande, d'herbes), m.; humidité, f.*
 Nedves, *mn. humide.*
 Nedvesedni (*ik*), *k. devenir ou être mouillé ou trempé.*
 Nedveshideg, *mn. froid et humide.*
 Nedvesítés, *fn. humectation, f., arrosage, m., mouillure (du papier), trempé, f.*
 Nedvestíni, *cs. humecter; tremper, mouiller.*
 Nedvesség, *fn. humidité, f.*
 Nedvestülni, *l. Nedvesedni.*
 Nedvetlen, *mn. dépourvu de sève; desséché; sec. [mouiller.*
 Nedvezni, *cs. humecter; tremper,*
 Nefelejts, *fn. myosote, myosotis, m., oreille de souris, f.*
 Negéd, *fn. arrogance; affectation, f.*
 Negédelni, *cs. affecter.*
 Negédes, *mn. affecté; arrogant.*
 Negédeskedni (*ik*), *k. se conduire arrogamment. [f.*
 Negédesség, *fn. arrogance; affectation,*
 Negédség, *fn. arrogance, f.*
 Negély, *l. Negéd.*
 Negélyezni, *cs. affecter.*
 Néger, *fn. noir, nègre, m.*
 Négy, *mn. quatre.*
 Negyed, *fn. quart; quartier (ex. d'une pomme, d'une ville); quarteron (quart de livre), m.; trois mois, m. pl., trimestre, m.*
 Negyedelni, *cs. partager en quatre; tirer (un criminel) à quatre chevaux.*
 Negyedes, *fn. inspecteur du quartier, quartenier, m.*
 Negyedévi, *mn. trimestriel; de quatre ans, quadriennal.*
 Negyedfél, *mn. trois et demi.*
 Negyedfont, *fn. quarteron, m.*
 Negyedfű, *mn. de quatre ans.*
 Negyedhang, *fn. quart de ton, m.*
 Negyedik, *mn. quatrième, le quatre (du mois).*
 Negyedikszor, *ih. quatrième, en quatrième lieu; à la quatrième fois.*
 Negyed-kötet, *fn. livre in-quarto, m.*
 Negyed-lap, *fn. page in-quarto, f.*
 Negyedlevél, *fn. quart d'une feuille, m.*
 Negyedlő, *fn. quart de cercle, m.*
 Negyednap, *mn. qui se répète tous les quatre jours,*

Negyednapos, *mn. de quatre jours.*
 Negyedóra, *fn. quart d'heure, m.*
 Negyedrés, *fn. quart, quartier, m., quatrième partie, f.*
 Negyedrés, *fn. in-quarto, m.*
 Negyedszer, *l. Negyedikszor.*
 Négyen, *ih. quatre.*
 Négyen-négyen, *ih. quatre à quatre.*
 Négyenként, *ih. à quatre.*
 Négyes, *mn. quadruple, quaterné, quaternaire; —, fn. le quatre; quatuor, m.; (voilure) à quatre chevaux, m.*
 Négyféle, *mn. de quatre sortes, espèces etc.*
 Négyfélekép, *ih. de quatre manières différentes.*
 Négyfelé, *ih. en quatre (portions); vers quatre côtés.*
 Négyfogatos, Négyfogatu, *mn. allelu de quatre chevaux.*
 Négyfogu, *mn. à quatre dents; quadridenté.*
 Négyhónapi, *mn. qui se répète tous les quatre mois.*
 Négyhónapos, *mn. de quatre mois.*
 Négykézláb, *ih. à quatre pattes.*
 Négykézre, *ih. à quatre mains.*
 Négykezű, *mn. quadrumane.*
 Négylábu, *mn. à quatre pieds; quadrupède.*
 Négylovas, Négylovu, *mn. à quatre chevaux.*
 Négynyűstös, *mn. à quatre torons.*
 Négyórai, *mn. de quatre heures.*
 Négyórányi, *mn. à la distance de quatre heures.*
 Négyrét, *ih. en quatre; in-quarto.*
 Négyrétű, *mn. quadruple.*
 Négyzáru, *mn. à quatre fils ou torons.*
 Négyzsem, *fn. quatre, m.*
 Négyyszer, *ih. quatre fois.*
 Négyzseres, *mn. quadruple; —en, ih. en quatre.*
 Négyzserezni, *cs. quadrupler.*
 Négyzserte, *ih. quatre fois.*
 Négyzeri, *mn. réitéré quatre fois, quadruple.*
 Négyzög, *fn. carré, quadrangle, quadrilatère; tétragoné, m.*
 Négyzögités, *fn. quadrature, f.*
 Négyzögitni, *cs. carrer; équarrir.*
 Négyzöglet, *l. Négyzög.*
 Négyzögletes, Négyzögletű, *mn. carré, quadrangulaire.*
 Négyzögű, *mn. carré, quadrangulaire.*
 Negyven, *mn. quarante,*

tyvened, fn. *quarantième partie, f.*
 tyvenedik, mn. *quarantième.*
 tyvenes, fn. *quadragénaire, m.*
 tyvennap, mn. *de quarante jours ;*
quadragesimal.
 tyzet, fn. *équarrissement ; carré, m.*
 tyzetítés, fn. *quadrature, f.*
 ia, ih. *quelquefois, parfois ; de*
temps en temps.
 ia-néha, ih. *de temps à autre.*
 anapján, ih. *jadis.*
 ai, mn. *feu.*
 ány, mn. —an, ih. *quelques, quel-*
ques-uns.
 ányszor, ih. *quelquefois, parfois.*
 éz, mn. *pesant, grave, pondérable ;*
difficile ; onéreux.
 ezbedni (ik), k. *s'aggraver.*
 ezbulés, fn. *aggravement, m. ; exa-*
gration, f.
 ezbulni, k. *s'aggraver.*
 ezbedni (ik), k. *Nehezebbül, ni,*
eheredni (ik), k. s'aggraver.
 ezék, fn. *drachme, f.*
 ezen, ih. *pesamment ; avec peine,*
difficilement, ne . . . guère.
 ézfesű, mn. *peu docile.*
 ézhallás, fn. *dureté d'oreille, f. ;*
u, mn. qui a l'ouïe dure.
 ezítés, fn. *aggravement, m.*
 ezíteni, cs. *aggraver ; rendre plus*
difficile ou plus pénible.
 ezkedni (ik), k. *peser sur ; gra-*
ver.
 ézkés, mn. *lourd, pesant, embar-*
assé.
 ézkes, mn. *enceinte, grosse ; —ség,*
grossesse, f.
 ézkór, fn. *mal caduc, haut mal, m.,*
épilepsie, f.
 ézkóros, mn. *épileptique.*
 ézlovasság, fn. *cavalerie pesante,*
bonne cavalerie, f.
 éznyavalya, fn. l. *Nehézkór.*
 éznyavalyás, mn. *épileptique.*
 ézség, fn. *pesanteur, gravité, lour-*
deur, f., poids, m. ; difficulté, f. ;
épilepsie, f.
 ézséges, mn. *épileptique.*
 éztelés, fn. *dépit, chagrin, m.*
 éztelni, k. *se fâcher, prendre mal.*
 éztestű, mn. *corpulent.*
 ézül, k. *peser sur, accabler.*
 ézvizelés, fn. *dysurie, f.*
 gy, kez. *à fin que ne.*
 l. Néhatt, ih. *par-ci, par-là, ça*
là.

Neked, nm. *te, à toi.*
 Nekem, nm. *me, à moi.*
 Neki, nm. *lui, à lui ; à elle.*
 Nekik, nm. *à eux, leur ; à elles.*
 Nektek, nm. *à vous, vous.*
 Nekünk, nm. *à nous, nous.*
 Nélkül, nh. *sans ; könyv — tudni, sa-*
voir par cœur. [m.
 Nélkülözés, fn. *privation, f., manque,*
 Nélkülözhetlen, mn. *indispensable, de*
première nécessité, nécessaire.
 Nélkülözhetlenség, fn. *besoin impé-*
rieux, m., nécessité absolue, f.
 Nélkülözhető, mn. *dont on peut se*
passer, superflu.
 Nélkülözhetőség, fn. *inutilité, super-*
fluité, f.
 Nélkülözni, cs. *être privé, manquer,*
être dépourvu d'une chose ; se passer
d'une chose, se priver de qc.
 Nem, ih. *non, non pas ; ne, ne pas ;*
pas, point.
 Nem, fn. *genre, sexe, m.*
 Néma, mn. *muet, frappé de mutisme.*
 Némabarát, fn. *camarade, m.*
 Némakarás, fn. *action de ne pas*
vouloir, f.
 Némajáték, fn. *pantomime, f.*
 Némáság, fn. *mutisme, silence, m.*
 Nembeli, mn. *sexuel ; générique.*
 Némber, fn. *femme, f. ; —, ih. mn. de*
femme.
 Nemde ? ih. *n'est-ce pas ?*
 Némely, nm. *quelque, quelqu'un ; quel-*
ques-uns.
 Némelykor, ih. *quelquefois, parfois.*
 Nemes, mn. *noble ; généreux ; pré-*
cieux ; —, fn. gentilhomme, noble,
cavalier, m.
 Nemesasszony, fn. *femme noble, épouse*
d'un gentilhomme, f.
 Nemesbitni, cs. *ennoblir ; améliorer,*
perfectionner.
 Nemesbül, k. *s'ennoblir ; se perfec-*
tionner.
 Nemesedni (ik), k. *s'ennoblir.*
 Nemesember, fn. *gentilhomme, noble, m.*
 Nemesen, ih. *noblement, avec noblesse.*
 Nemesi, mn. *noblier, nobiliaire.*
 Nemesítés, fn. *ennoblement, m.,*
perfectionnement ; anoblissement, m.
 Nemesíteni, cs. *ennoblir, améliorer,*
perfectionner ; anoblir.
 Nemeslak, fn. *château, m., ou maison*
de gentilhomme, f.
 Nemeslelkű, mn. *généreux, noble ;*

—leg, *ih. généreusement, noblement*; —ség, *fn. noblesse de cœur ou de sentiment, générosité, f.* [pl.
 Nemeslevél, *fn. lettres de noblesse, f.*
 Nemesség, *fn. noblesse, f.; ordre de la noblesse, m.*
 Nemesszívó, *mn. l. Nemeslelkű.*
 Nemesszívóság, *fn. l. Nemeslelkűség.*
 Nemesülni, *k. s'anoblir; s'ennoblir, se perfectionner.*
 Német, *tn. Allemand; —ül, ih. allemand; en allemand; németül beszél, il parle allemand.*
 Németalföld, *tn. (les) Pays-bas, m. pl.; —i, mn. des Pays-bas; —i, fn. habitant des Pays-bas.*
 Németbirodalom, *tn. Germanie, f.*
 Nemetes, *mn. —en, ih. à la manière des Allemands.*
 Némethon, *fn. Allemagne, f.*
 Németség, *fn. Allemagne, f.*
 Németség, *fn. Allemands, m. pl.; germanisme, m.*
 Németszövetség, *fn. confédération germanique, f.*
 Németül, *ih. allemand.*
 Nemez, *fn. feutre, m.*
 Nemi, *mn. sexuel, générique; —ösztön, fn. instinct sexuel, amour physique, m.* [peu.
 Nemi, *mn. quelque, quelque peu, un*
 Némikép, Némiképen, Némileg, *ih. en quelque sorte, tant soit peu.*
 Némíttni, *cs. faire taire, frapper de mutisme.* [f.
 Nemkülönbség, *fn. différence sexuelle,*
 Nemleg, *ih. négativement.*
 Nemleges, *mn. négatif; —ség, fn. négation, f.*
 Nemszó, Nemszócseka, *fn. article, m.*
 Nemtelen, *mn. ignoble; qui n'est pas noble; —ül, ih. d'une manière ignoble, avec un manque de noblesse.*
 Nemtő, *fn. génie tutélaire, m.*
 Némulás, *fn. perte de la parole, f.*
 Némulni, *k. devenir muet; être frappé de mutisme; se taire (subitement).*
 Nemzedék, *fn. génération, f.*
 Nemzeni, *cs. engendrer, procréer.*
 Nemzés, *fn. procréation, génération, f.*
 Nemzet, *fn. nation, f.*
 Nemzetes, *mn. noble (titre).*
 Nemzeti, *mn. national.*
 Nemzetiesen, *ih. nationalement.*
 Nemzetiesíttni, *cs. nationaliser.*
 Nemetileg, *ih. nationalement.*

Nemzetiség, *fn. nationalité, f.*
 Nemzetőr, *fn. garde national, m.*
 Nemzetőrség, *fn. garde nationale, f.*
 Nemzetség, *fn. famille, lignée, race, f.*
 Nemzetségtá, *fn. arbre généalogique, m.* [logique.
 Nemzetségi, *mn. de famille; généa-*
 Nemző, *mn. qui procréé; de la génération; générateur.* [tion, f.
 Nemződés, *fn. procréation, généra-*
 Nemzőrész, Nemzőtag, *fn. organe sexuel, organe de la génération, m., organes génitaux, m. pl.*
 Nemzőtehetség, *fn. faculté de la génération, vertu générative, f.*
 Néne, *fn. sœur, f.*
 Nénike, *fn. petite sœur, f.*
 Nép, *fn. peuple, m.*
 Népdal, *fn. chanson populaire, f.*
 Népes, *mn. très-peuplé, populeux.*
 Népesedés, *fn. population, f.*
 Népesedni (ik), *k. peupler.*
 Népesítés, *fn. population, f.*
 Népesíttni, *cs. peupler.*
 Népeség, *fn. population, f.*
 Népesültni, *l. Népesedni.*
 Népfölkelés, *fn. ban général, m., levée en masse, f.* [f.
 Népföltség, *fn. souveraineté du peuple.*
 Népgyűlés, *fn. réunion populaire, f.*
 Néphit, *fn. croyance vulgaire ou populaire, f.*
 Népi, *mn. populaire.*
 Népisme, *fn. ethnologie, f.*
 Népjog, *fn. droit des gens, droit international, m.*
 Népképviselő, *fn. représentation nationale, f.* [U
 Népköltözés, *fn. migration des peuples.*
 Népmonda, *fn. tradition populaire, f.*
 Népség, *fn. peuplade; population foule, f.*
 Népszám, *fn. population, f.*
 Népszerű, *mn. populaire; —leg, ih. populairement; —ség, fn. popularité, f.*
 Népszerűtlen, *mn. impopulaire.*
 Népszerűtlenségné, *cs. dépopulariser.*
 Népszerűtlenség, *fn. impopularité, f.*
 Népszokás, *fn. usage populaire, m.*
 Néptanoda, *fn. école populaire, f.*
 Néptelen, *mn. dépeuplé.*
 Népteleníttni, *cs. dépeupler.*
 Népuralkodás, Népuralom, Népurás, *fn. domination, f., gouvernement à peuple, m., démocratie, f.*

Népüri, mn. *démocratique*.
 Neaz, fn. *bruit léger, m.*
 Neazo! *isz. tenez, tiens!* —itt a pénzed,
tenez, voilà votre argent!
 Neazelni, os. *flâner, halener*.
 Neazszni, k. *faire du bruit*.
 Neaztek! *isz. tenez!*
 Netovább, fn. *non plus ultra, m.*
 Név, fn. *nom, m.*
 Névbecsülés, fn. *honneur fait à une*
lettre de change, m.
 Névbeli, mn. *nominal*.
 Nevekedés, fn. *croissance, f.*
 Nevekedni (ik), k. l. *Növekedni*.
 Nevelés, fn. *éducation, f.; bonnes*
manières, f. pl.; accroissement, m.,
augmentation, f.
 Nevelésbéli, Nevelési, mn. *d'éducation,*
de l'éducation.
 Neveléstan, fn. *pédagogie, f.*
 Neveletlen, mn. *sans éducation; dont*
l'éducation n'est pas achevée, en bas
dge; qui manque de tact et de poli-
tesse; —ség, fn. manque d'éduca-
tion, m.
 Nevelkedni, l. *Növekedni*.
 Nevelni, os. *faire l'éducation de . . . ;*
élever (un enfant, des bestiaux).
 Nevelő, fn. *instituteur, gouverneur, m.*
 Nevelőanya, fn. *mère nourricière, se-*
conde mère, f.
 Nevelőatya, fn. *père nourricier, se-*
cond père, m.
 Nevelőintézet, fn. *établissement d'édu-*
cation, m., pension, f., pensionnat, m.
 Nevelőné, fn. *gouvernante; institu-*
trice, f.
 Nevendék, mn. *croissant, qui grandit;*
—, fn. élève, m.; —pap, fn. sémina-
riste, m.
 Néverték, fn. *valeur nominale, f.*
 Nevez, mn. *célèbre, renommé; —ség,*
fn. célébrité, f.
 Nevetés, fn. *rire, ris, m.; risée, f.*
 Nevetlen, l. *Névtelen*.
 Nevetni, k. *és ca. rire*.
 Nevetős, mn. *qui a envie de rire*.
 Nevetség, fn. *rires prolongés, m. pl.;*
ridicule, m., ridiculité; chose qui
fait rire, f.
 Nevetséges, mn. *qui fait rire; ridicule;*
buffon; —en, ih. à faire rire; ridi-
culement.
 Nevetségesség, fn. *ridicule, m., chose*
qui fait rire.
 Nevezés, fn. *dénominatif*.

Nevezet, fn. *nom*.
 Nevezetes, mn. *célèbre, renommé; re-*
marquable; notable.
 Nevezetesen, fn. *nommément; pour en*
citer les noms; à savoir; c'est-
à-dire.
 Nevezetesség, fn. *célébrité; renommée;*
curiosité; importance, f.
 Nevezetlen, mn. *innommé, inconnu;*
—ül, ih. sans nom.
 Nevezgelni, Nevezgetni, os. *nommer à*
diverses reprises.
 Nevezhetlen, mn. *inexprimable, in-*
effable, indicible.
 Nevezhető, mn. *exprimable*.
 Nevezni, os. *donner un nom à qn.;*
donner à qn. ou à qch. le nom de;
nommer, appeler; nommer à un em-
ploi etc. (m.)
 Nevező, fn. *dénominateur, nominatif*.
 Névhátározó, fn. *préposition, f.*
 Névjegy, fn. *parafe, m., griffe, f.*
 Névjegyzék, fn. *liste, f., rôle, m.*
 Névleg, ih. *nommément; —es, mn.*
nominal.
 Névmas, fn. *pronom, m.*
 Névmutató, fn. *article, m.*
 Névnap, fn. *fête, f.*
 Névrag, fn. *suffixe, m.*
 Névsor, fn. *liste, f., rôle, m.*
 Névsserint, ih. *nommément, avec dé-*
signation par son nom; —i, mn.
nominal.
 Névszó, fn. *nom, m.*
 Névtelen, mn. *anonyme; —ül, ih. sans*
nom; anonymement.
 Névutó, fn. *postposition, f.*
 Névűnnep, fn. *fête d'une personne, f.*
 Névvors, fn. *acrostiche, m.*
 Nevű, mn. *nommé, surnommé; au nom*
de . . .
 Nézdégléni, Nézegélni, Nézgélni, k.
és ca. regarder autour de soi; con-
siderer (attentivement avec les yeux);
examiner, visiter.
 Nézegetni l. Nézdégléni.
 Nézelődni (ik), k. *chercher qc. (des*
regards), chercher à découvrir qc.
 Nézés, fn. *contemplation, f.*
 Nézet, fn. *vue, opinion, f.; avis, senti-*
ment, m.
 Nézgelni l. Nézdégléni.
 Nézelelni, os. *examiner attentivement,*
visiter, regarder, contempler.
 Nézlet, fn. *contemplation, intuition,*
intuitive, f.; —i, mn. intuitif.

Nézni, k. és cs. *regarder, contempler* *qn.*; *considérer attentivement.*

Néző, fn. *spectateur, m.*

Nézőhely, fn. *scène, f.*; *théâtre, m.*

Nézőjáték, fn. *spectacle, drame, m.*

Nézőleges, mn. *contemplatif.*

Nézőszín, fn. *scène, f.*; *théâtre, m.*

Nézpont, fn. *point de vue, m.*

Nézve, ksz. (ra, re), à l'égard de . . . ; *relativement à . . .*

Ni! izz. *vois! voici! voilà!*

Niló, fn. *hippopotame, m.*

Nincs, Nincsen, k. *il n'est pas; je n'ai pas, tu n'as pas, il ou elle n'a pas; nincsenek, ils ou elles ne sont pas; nous n'avons pas, etc.; nincs pénze, il n'a pas d'argent.*

Nini! izz. *vois! voyez!*

Nódítni, l. Nógatni.

Nógatni, cs. *pousser, presser qn.*; *exciter, animer qn. à qc.*; *piquer (un cheval).*

Noha, ksz. *quoique, bien que.*

Nohát, ksz. *donc.*

Nos! izz. *eh bien!*

Nosza! Nosza rajta! izz. *allons! allez! du courage!*

Noszítai, Nosszogatni, Noszolni, l. Nógatni.

Noszpolya, l. Naszpolya.

Nóta, fn. *chanson, mélodie, f.*; *air, f.*; *morceau de musique, m.*

Novella, fn. *nouvelle, f.*

November, fn. *Novembre, m.*

Nő, fn. *femme; épouse, compagne, f.*

Nődögélni, k. *croître, grandir (insensiblement).*

Nőféltés, fn. *jalousie, f.*

Női, mn. *féminin; de femme.*

Nőintézet, fn. *établissement de femmes, m.*

Nőnem, fn. *sexe féminin; féminin, m.*

Nőni, k. *croître, grandir; végéter.*

Nőrablás, fn. *rapt, m.* [m.]

Nőrák, fn. *cancer de ou à la matrice.*

Nőruha, fn. *habit de femme, m., robe, f.*

Nős, mu. *marié.*

Nősítai, cs. *marié, épouser.*

Nősparázna, fn. *adultère, m.*; —*ság, fn. adultère, m.*

Nőstény, fn. *semelle, f.*

Nőszülni, k. *se marier.*

Nőszemély, fn. *femme, fille, f.*

Nőszülni, k. *se marier.*

Nőtelen, mn. *célibataire.*

Nőtelenség, fn. *célibat, m.*

Nőtestvér, fn. *sœur, f.*

Nőtlen, l. Nőtelen.

Nővedék, fn. *accroissement; m., augmentation, f.*

Nővedés, fn. *accroissement; crue (des eaux), f.*

Nővedéni (ik), k. *croître, s'accroître, grandir.*

Nővelde, fn. *établissement d'éducation, m.*; *institution, pension, f.*; *pensionnat, m.*

Nővelni, l. Nevelni.

Nővendék, l. Nevendék.

Nővény, fn. *plante, f., végétal, m.*

Nővényélet, fn. *vie des végétaux, vie végétale, végétation, f.*

Nővényész, fn. *botaniste, m.*

Nővényészni (ik), k. *herboriser.*

Nővénygyűjtemény, fn. *collection d'herbes, f., herbier, m.*

Nővénygyűjtő, fn. *herboriseur, m.*

Nővényház, fn. *serre, f.*

Nővényisme, fn. *phytologie, botanique, f.* [niste, m.]

Nővényismerő, fn. *herboriste, botanicien, m.*

Nővénynemű, mn. *végétal.*

Nővényország, fn. *règne végétal, m.*

Nővényrajz, fn. *botanique, phytonomie, f.* [f.]

Nővénytan, mn. *phytologie, botanique, f.*

Nővénytár, fn. *herbier, m.*

Nővénytudomány, fn. l. Nővénytan.

Nővényzet, fn. *plantes, f. pl.; végétation, f.*

Nővér, fn. *sœur, f.*

Nővés, fn. *accroissement, m.*; *croissance; végétation; crue; taille, f.*

Nőveszteti, cs. *faire croître, laisser croître.*

Nővénny, l. Nővény.

Ny.

Nyafogni, k. *parler d'un ton pleu-
reux.* [ter.
Nyaggatni, cs. *martyriser; tourmen-*
Nyáj, fn. *troupeau, m.*
Nyájas, mn. *amiable, bienveillant,
gracieux, affable, agréable.*
Nyájaskodás, fn. *caresses, f. pl.*
Nyájasság, fn. *affabilité, f.*
Nyak, fn. *cou, col, m.*
Nyakas, mn. *obstiné, opiniâtre.*
Nyakasan, ih. *obstinément.*
Nyakaskodni (ik), k. *insister opiniâtre-
ment sur qc.; s'obstiner.*
Nyakasodni (ik), k. *devenir opiniâtre,
prendre de l'entêtement.*
Nyakasság, fn. *opiniâtreté, obstination,
f., entêtement, m.*
Nyakazni, cs. *décoller.*
Nyakbodor, fn. *fraise, cravate, colle-
rette, f.*
Nyakcsigolya, fn. *vertèbres du cou,
vertèbres cervicales, f. pl.*
Nyakdísz, Nyakékeség, fn. *collier, m.*
Nyakfájás, fn. *douleurs au cou, f. pl.*
Nyakkendő, fn. *fichu, chale, m.; cra-
vate, colerette, f.*
Nyakkötő, fn. *cravate, f.; col, m.*
Nyakláncz, fn. *chaîne; chaînette, f.*
Nyaklő, Nyakleves, fn. *soufflet, m.*
Nyakló, fn. *licou, m.*
Nyakonütés, fn. *soufflet, m.*
Nyakperekz, fn. *vertèbres du cou, f. pl.*
Nyakrafőre, ih. *en grande hâte, pré-
cipitamment, en désordre.*
Nyakravaló, l. Nyakkötő.
Nyakrész, fn. *pièce du cou, f.; collier
(ex. du bœuf), collet, m.*
Nyakszegő, mn. *dangereux, périlleux.*
Nyakszirt, fn. *nuque, f., cou; chi-
gnon, m.*
Nyakszirtcsont, fn. *occipital, m.*
Nyakszorító, l. Nyakkötő.
Nyaktiló, fn. *guillotine, f.*
Nyaktilózní, cs. *guillotiner.*
Nyaktő, l. Nyakszirt.
Nyaktörés, fn. *action de se casser ou
de se rompre le cou, f.*
Nyaktörő, l. Nyakszegő.
Nyakvas, fn. *carcan, m.*
Nyál, fn. *salive, bave, f.*

Nyaláb, fn. *petit paquet; fascicule, m
liasse (d'actes), f.*
Nyalábolni, cs. *empaqueter.*
Nyáladzani (ik), k. *suliver; baver (se
dit d'un enfant).*
Nyalakodni (ik), k. *lécher.*
Nyalánk, mn. *friand; gourmand.*
Nyalánkodni (ik), k. *manger par frian-
disse; manger, entamer qc. à la dé-
robée; goûter secrètement; aimer
les friandises; être friand.*
Nyalánkság, fn. *morceau friand, m.,
friandise, f., bon morceau, m.;
friandise, gourmandise, f.*
Nyáláradás, fn. *salivation, f.*
Nyálas, mn. *couvert ou rempli de bave,
baveux.*
Nyaldogálni, cs. *lécher.*
Nyalka, fn. *propret, m.; —, mn. élé-
gant; —au, ih. élégamment.*
Nyálka, fn. *mucosité, f., flegme, m.;
bave, f.*
Nyálkalás, fn. *fièvre muqueuse ou
pituiteuse, f.*
Nyálkás, mn. *muqueux.*
Nyalkaság, fn. *élégance, f.*
Nyálkásítni, cs. *donner lieu à une
accumulation de mucosités.*
Nyálkásodni (ik), k. *se remplir, se
charger de mucosités.*
Nyálkasság, fn. *mucosité, f.*
Nyalni, cs. *lécher.*
Nyáló, fn. *qui lèche.*
Nyalogatni, cs. *lécher.*
Nyálözön, fn. *salivation, f.*
Nyámándi, mn. *simple, niais, nigaud.*
Nyámmogni, k. *claquer des lèvres ou
de la langue en mangeant.*
Nyár, fn. *été, m.*
Nyaralni, k. *passer l'été (dans qqe.
lieu).* [m.
Nyaraló, fn. *maison d'été, f., pavillon,*
Nyaranta, ih. *au temps d'été.*
Nyárelő, fn. *Juin, mois de Juin, m.*
Nyárfa, fn. *peuplier, m.; rezgő —,
tremble, m.*
Nyárforduló, fn. *solstice d'été, m.*
Nyargalás, fn. *course au galop, ga-
lopade, f.*
Nyargalni, k. *aller au galop, galoper.*

Nyargalócs, *fn. renne, f.*
 Nyargalózní (ik), *k. galoper.*
 Nyárhó, *fn. Juillet, mois de Juillet, m.*
 Nyári, *mn. d'été; estival.*
 Nyárias, *mn. d'été; —an, ih. comme en été.*
 Nyárs, *fn. broche, f.*
 Nyársalávaló, *fn. lèche-frite, f.*
 Nyársalni, *cs. transpercer d'une broche, embrocher.*
 Nyársforgató, *fn. tourne-broche, m.*
 Nyársláb, *fn. tréteau ou chenet de broche, m.*
 Nyárstartó, *l. Nyársláb.*
 Nyavalya, *fn. maladie, affection, f.; mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
 Nyavalyás, *mn. atteint d'une maladie.*
 Nyavalyatörés, *fn. mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
 Nyavalyatörös, *mn. épileptique.*
 Nyavalygás, *fn. état maladif ou de souffrance, m.*
 Nyavalygó, *mn. maladif.*
 Nyavalyogni, *k. être d'une mauvaise santé, traîner.*
 Nyávogás, *fn. miaulement, m., gémissements, sons plaintifs, m. pl.; vagissement (d'un nouveau-né), m.*
 Nyávogni, *k. miauler; gémir.*
 Nyefegni, *k. parler d'un ton pleureur.*
 Nyeggetni, *cs. martyriser, tourmenter; faire crier.*
 Nyegle, *mn. qui ressemble à du charlatanisme. [ron.]*
 Nyeglékedni (ik), *k. faire le fanfa-*
 Nyegleség, *fn. charlatanerie, f.*
 Nyekegni, *k. crier.*
 Nyekeregni, *l. Nyekegni.*
 Nyeketni, *l. Nyeggetni.*
 Nyel, Nyél, *fn. manche (d'un couteau, etc.), m.; hampe (d'un pinceau, etc.), f.; bois (d'une lance, etc.), m.*
 Nyeldeklő, *fn. pharynx, m., arrière-bouche, f.; œsophage, m.*
 Nyeles, *mn. à manche, emmanché.*
 Nyelés, *fn. déglutition, f.*
 Nyelet, *fn. gorgée, f., coup, trait, m.; électuaire, m., confection, f.*
 Nyeletlen, *mn. sans manche, démanché.*
 Nyelezet, *fn. garniture, f.*
 Nyelezni, *cs. munir d'un manche, etc.; emmancher.*
 Nyelni, *cs. avaler; engloutir, engouffrer (dans son gosier).*
 Nyelv, *fn. langue, f.; langage, m.*

Nyelvbéli, *mn. de la langue; de la langue; de la langue; grammatical.*
 Nyelvbethű, *fn. lettre linguale, f.*
 Nyelvbőlás, *fn. faute de langue, f.*
 Nyelvbuvár, *fn. linguiste; étymologiste; philologue, m.*
 Nyelvosap, *fn. luelle, f.*
 Nyelvdéd, *mn. en forme de langue.*
 Nyelvejtés, *fn. dialecte, m.*
 Nyelvértő, *fn. connaisseur d'une langue, m.*
 Nyelves, *mn. qui a de la langue. à langue; bavard, babillard; indiscret.*
 Nyelveskedni (ik), *k. bavarder; jaser.*
 Nyelvesség, *fn. loquacité; indiscretion, f.*
 Nyelvész, *fn. philologue, linguiste, m.*
 Nyelvészet, *fn. philologie; linguistique, f. [guistique.]*
 Nyelvészeti, *mn. philologique; linguistique.*
 Nyelvetlen, *mn. dépourvu de langue.*
 Nyelvhasonlat, *fn. analogie des langues, f.*
 Nyelhibba, *fn. faute ou erreur de langue, f.*
 Nyelvisme, *fn. connaissance d'une langue, f.*
 Nyelvjavító, *fn. réformateur d'une langue, m.*
 Nyelvkülönösség, *fn. idiotisme, m.*
 Nyelvmester, *fn. maître de langue, m.*
 Nyelvműszer, *fn. organe de la parole, m.*
 Nyelvrontó, *fn. corrupteur ou écorcheur d'une langue, m.*
 Nyelvsajátság, *fn. idiotisme, m.*
 Nyelvszabály, *fn. règle d'une langue; règle grammaticale, f.*
 Nyelvszabályos, *mn. correct; —ság, fn. correction, f. [m.]*
 Nyelvszellem, *fn. génie de la langue,*
 Nyelvazokás, *fn. usage, m.*
 Nyelvtan, *fn. grammaire, f.*
 Nyelvtisztító, *fn. spatule (dont on se sert pour râcler la langue), f.; puriste, m.*
 Nyelvtudomány, *fn. philologie; linguistique; science des langues, f.*
 Nyelvtudós, *fn. philologue; linguiste, m. [gisme, m.]*
 Nyelvujítás, *fn. néologie, f.; néolo-*
 Nyelvujító, *fn. néologue, m.*
 Nyelvzavar, *fn. confusion des langues Babel, f.*
 Nyenyere, *fn. vieille, f.*

Nyenyérés, fn. *vielleur, m.*
 Nyenyerezni, k. *és ca. vieller.*
 Nyereg, fn. *selle, f.; sillet (ex. d'un violon), m.*
 Nyeregfa, fn. *arçon; bois, dont on fait des arçons, m.*
 Nyeregő, fn. *pommeau de la selle, m.*
 Nyereggyártó, fn. *sellier, m.*
 Nyereghéveder, fn. *sangle, f.* [m.
 Nyeregkapa, fn. *pommeau de la selle,*
 Nyeregkocsi, fn. *char-à-banc, m.*
 Nyeregazán, fn. *traîneau à bancs, m.*
 Nyeregszerszám, fn. *harnais, m.*
 Nyeregtakaró, fn. *couverture de selle; housse, f.*
 Nyeregtáska, fn. *sacoché, f.*
 Nyeregtörés, fn. *loup, m.*
 Nyerekedés, fn. *avidité du gain ou du lucre, cupidité; usure, f.*
 Nyerekedni (ik), k. *exercer l'usure; prêter à usure; agioter; tirer usure de qq.*
 Nyerekedő, fn. *usurier, agioteur, m.*
 Nyeremény, fn. *gains, m. pl.; gain, profit, m.*
 Nyérés, fn. *gain, m.*
 Nyereség, fn. *gain, profit, lucre, avantage, m.*
 Nyereséges, mn. *profitable, lucratif, avantageux.*
 Nyereségvágy, fn. *avidité du gain ou du lucre, cupidité; passion de s'enrichir, f.*
 Nyérész, fn. *spéculateur, m.*
 Nyérészkedés, fn. *spéculation, f.*
 Nyérészkedni (ik), k. *spéculer sur qq.; faire des spéculations.*
 Nyergeletlen, mn. —ül, ih. *qui n'a pas été sellé; sans selle; à poil, à cru.*
 Nyergelni, cs. *seller (le cheval), mettre la selle à (un cheval).*
 Nyerges, mn. *sellé; —, fn. cheval de selle, porteur, m.* [m.
 Nyergeslő, fn. *cheval de selle, porteur,*
 Nyergezni, l. *Nyergelni.*
 Nyerítés, fn. *hennissement, m.*
 Nyeritni, k. *és cs. hennir.*
 Nyerkém, fn. *spéculateur, m.*
 Nyerkémkedni (ik), k. *spéculer sur qq.; faire des spéculations.*
 Nyerkémlet, fn. *spéculation, f.*
 Nyerni, cs. *faire qq. gain ou qq. profit; gagner, profiter; triompher; gagner (au jeu); gagner (un pari), gagner (du temps).* [gagné.
 Nyersh, mn. *celui qui gagne ou qui a*

Nyers, mn. cru, brut; inculte, rude, sauvage.
 Nyersen, ih. *crument; rudement; avec brutalité.*
 Nyereség, fn. *crudité; grossièreté; rudesse de mœurs ou de caractère; brutalité, f.*
 Nyertes, mn. *celui qui gagne ou qui a gagné.*
 Nyertes, fn. *joueur ou spéculateur heureux, m.; personne favorisée par le hasard, f.; vainqueur, triomphateur, m.; carte, f., ou billet qui gagne, m.; lauréat, m.*
 Nyervágy, l. *Nyereségvágy.*
 Nyervágyó, mn. *avide de gain.*
 Nyervény, fn. *billet gagnant, m.*
 Nyesdelni, cs. *tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).*
 Nyesgélmi, l. *Nyesdelni.*
 Nyesés, fn. *coupe, taille, f.*
 Nyesni, cs. *couper, retrancher; tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).* [m.
 Nyesökés, fn. *drayoire, f.; écharnoir,*
 Nyesölék, fn. *ramilles, f. pl.*
 Nyest, fn. *martre, fouine, f.*
 Nyestmenyét, fn. *fouine, f.*
 Nyifa, fn. *nasillard, nasilleur, m.; —hang, fn. son nasal, m.*
 Nyifogni, k. *avoir la voix nasillarde, nasiller; glapir.*
 Nyihelődzeni, Nyihelőzni (ik), k. *se frotter.*
 Nyihogás, fn. *hennissement; rire, m.*
 Nyihogni, k. *hennir; rire à gorge déployée.* [bauder.
 Nyikácsolni, k. *glapir, japper, cla-*
 Nyikkanni, k. *rendre un son pleureur.*
 Nyikkantani, cs. *faire crier.*
 Nyikorogni, k. *craquer (se dit p. ex. d'une roue, de bottes); crier (se dit d'une porte); gémir.*
 Nyil, fn. *flèche, f.; trait, m.; isten nyila, foudre, f.*
 Nyiladék, fn. *ouverture, f.; orifice, m., fente, f.* [rétique, m.
 Nyilalás, fn. *point de côté; point pleu-*
 Nyilamlás, fn. *pleurésie, f.*
 Nyilas, fn. *archer, m.*
 Nyilás, fn. *ouverture, f.; orifice, m.; fente, f.*
 Nyilatkozás, fn. *déclaration; mani-*
 festation, f.
 Nyilatkozat, fn. *déclaration, f., mani-*
 feste, m.

Nyilatkozni (ik), k. *déclarer, exposer publiquement sa pensée, s'expliquer* (ex. *devant le public*); *apparaître, se manifester, se déclarer.*
 Nyilatkoztatás, fn. *révélation, f.*
 Nyilatkoztatni, cs. *manifester; révéler.*
 Nyilatkozvány, fn. *manifeste, m.*
 Nyilazni, cs. *darder un trait; enclouer* (un cheval).
 Nyilhuzás, fn. *tirage au sort, m.*
 Nyilni (ik), k. *s'ouvrir.*
 Nyilként, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.* [m.]
 Nyillóvás, fn. *coup d'arc ou de flèche.*
 Nyilongani, k. *être largement ouvert, être béant.*
 Nyilsebes, mn. — en, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.*
 Nyilt, mn. *ouvert.*
 Nyiltan, ih. *franchement, ouvertement; sans réserve, sans arrière-pensée.*
 Nyilteszű, fn. *esprit clairvoyant, perspicace, pénétrant; homme intelligent, esprit lucide, m.*
 Nyiltlevél, fn. *lettres patentes, f. pl.; patente, f.*
 Nyiltás, fn. *franchise, sincérité, f.*
 Nyiltaszivű, mn. *franc, sincère, ouvert, ingenu, candide, naïf.*
 Nyiltaszivűség, fn. *franchise; sincérité; candeur, f.*
 Nyilván, ih. *publiquement, en public, devant le public; évidemment, manifestement, notoirement.*
 Nyilvánítai, cs. *manifester; révéler; publier; déclarer.*
 Nyilvánodni (ik), k. *se révéler.*
 Nyilvános, mn. *public; patent; ex-près; — an, ih. publiquement; en public, devant le public; expressément.*
 Nyilvánosítai, l. Nyilvánítai.
 Nyilvánosság, fn. *publicité, f.*
 Nyilvánság, fn. *évidence, f.*
 Nyilvánságos, mn. *visible, clair, évident, manifeste, patent, notoire; déclaré, ouvert.*
 Nyilvánulás, fn. *manifestation, f.*
 Nyilvánulni, l. Nyilvánodni.
 Nyilvánvaló, l. Nyilvánságos.
 Nyilvánvalóság, fn. *évidence, f.*
 Nyilvánítai, l. Nyilvánítai.
 Nyilvessző, fn. *trait, m., flèche, f.*
 Nyilvetés, fn. *tirage au sort, m.*
 Nyilvonás, fn. *tirage au sort, m.*
 Nyilzápor, fn. *pluie de flèches, f.*

Nyir, fn. *bouleau, m.*
 Nyiradék, Nyirás, Nyiró, l. Nyiredék
 Nyirás, Nyirő.
 Nyirbálai, cs. *rogner (du papier); tailler* (ex. *un arbre*); *tondre* (ex. *une haie*).
 Nyiredék, fn. *copeau, m.; rognure retaille, f.; — gyapju, fn. bourre laine, f.*
 Nyiregetni, cs. *tondre (successivement).*
 Nyircs, fn. *forêt de bouleaux, f.*
 Nyircs, fn. *tonle, tonture, f.*
 Nyiretlen, mn. *qui n'est pas tondu.*
 Nyirettyű, fn. *archet de violon, m.*
 Nyirettyűrántás, — vonás, fn. *coup d'archet, m.*
 Nyirfa, fn. *bouleau, m.*
 Nyirfajd, fn. *coq des bois, m.; poule des bois, f.*
 Nyirfaseprő, fn. *balai de bouleau, m.*
 Nyirfavíz, fn. *suc de bouleau, m.*
 Nyirgalócza, fn. *agaric cotonné, m.*
 Nyirics, fn. *suc de bouleau, m.*
 Nyirkálai, l. Nyirbálai.
 Nyirkós, mn. *humide; glissant.*
 Nyirkosság, fn. *humidité, f.*
 Nyirlé, fn. *suc de bouleau, m.*
 Nyirni, cs. *tondre* (ex. *des montons un chien, le drap*); *tailler, couper* (ex. *les cheveux*).
 Nyirogni, k. *gresillonner.*
 Nyirő, fn. *tondeur, m.*
 Nyiszálai, cs. *gâler, défigurer* (a coupant).
 Nyitány, fn. *ouverture, f.*
 Nyitás, fn. *ouverture, f.*
 Nyitni, cs. *ouvrir.*
 Nyitódni (ik), k. *s'ouvrir.*
 Nyitogatni, cs. *ouvrir* (successivement). [m.]
 Nyitószer, fn. *trousseau de crochets.*
 Nyitva, ih. *ouvert.*
 Nyiváskolnai, Nyivácsolni, Nyivákolni, Nyivogni, k. *glapir, japper, clabauder; miauler; pleurer, pleurnicher.*
 Nyolcz, mn. *huit.*
 Nyolczad, fn. *huitième, m.; octave, f., — fél, mn. sept et demi; — ik, mn. huitième; — kötet, fn. (volume) un-octavo, m.; — levél, fn. feuille un-octavo, f.; — rész, fn. huitième, m.*
 Nyolczadrét, fn. *in-octavo, m.*
 Nyolczadszor, ih. *huitièmement; en huitième lieu.*
 Nyolczau, ih. *huit.*

Nyolcannyi, mn. huit fois autant.
 Nyolczas, mn. octuple; —, fn. le nombre huit, m.
 Nyolcféle, mn. Nyolcfélékép, ih. de huit sortes, de huit manières.
 Nyolcfogatú, mn. à huit chevaux.
 Nyolcsnap, mn. de huit jours.
 Nyolcszor, ih. huit fois; —oros, mn. octuple.
 Nyolcszög, fn. octogone, m.
 Nyolcszögletű, mn. octogone.
 Nyolcszvan, mn. quatrevingts.
 Nyolcszvanad, mn. quatrevingtième.
 Nyolcszvanas, fn. octogénaire, m.
 Nyolcszvanéves, mn. octogénaire.
 Nyom, fn. empreinte (du pied), trace (d'un pied), f., vestige, m.; piste (d'un cerf, etc.), voie (d'une bête), f., sillage, m.; ornière, f.
 Nyomadék, fn. énergie, emphase, f.; —os, mn. énergique, emphatique.
 Nyomag, fn. cauchemar, m.
 Nyomakodni, k. pénétrer.
 Nyomantyú, fn. touche (d'un piano, etc.), f.
 Nyomás, fn. pression; compression, oppression, f.
 Nyomasztani, cs. peser sur, accabler.
 Nyomasztó, mn. pesant; étouffant; accablant; (impó) lourd, écrasant.
 Nyomat, fn. empreinte, f.
 Nyomaték, fn. force, vigueur, énergie, f.; —os, mn. énergique, vigoureux; expressif; pesant; important; —osan, ih. énergiquement, avec force.
 Nyomban, ih. sur-le-champ.
 Nyomda, fn. imprimerie, f.
 Nyomdász, fn. imprimeur, typographe, m.
 Nyomdászati, fn. imprimerie, typographie, f.
 Nyomdatlajdonos, fn. chef d'une imprimerie, m.
 Nyomdogálni, cs. presser, pressurer.
 Nyomdok, fn. trace, f., vestige, m.
 Nyomdosni, cs. presser.
 Nyomerő, fn. force de presser; force d'expansion, f.
 Nyomintani, cs. presser légèrement.
 Nyomkodni, cs. presser.
 Nyommasztani, l. Nyomasztani.
 Nyomni, cs. presser; peser sur, accabler; pousser, presser, serrer qn. (ex. contre le mur); peser, étreindre du poids de...; imprimer; a azölöt —, fouler la vendange.

Nyomó, mn. (chose) qui presse, ou à l'aide de la quelle on presse.
 Nyómódni (ik), k. être empreint.
 Nyomogatni, cs. presser.
 Nyomor, fn. calamité, misère, f.
 Nyomorék, fn. homme infirme, contrefait, estropié, invalide, m.
 Nyomorgás, fn. vie pénible, pénurie, f.; état chétif, pitoyable, m.
 Nyomorgatás, fn. oppression, f.
 Nyomorgatni, cs. tourmenter, opprimer, presser, pressurer.
 Nyomorítai, cs. rendre misérable.
 Nyomorkodni (ik), l. Nyomorogni.
 Nyomorodni (ik), k. rabougir; s'appauvrir; tomber dans l'indigence.
 Nyomorogni, k. vivre péniblement; être dans le besoin ou dans la détresse. [m.]
 Nyomortárs, fn. compagnon de misère, m.
 Nyomoruan, ih. misérablement.
 Nyomórúd, fn. arbre, m.
 Nyomorult, mn. misérable.
 Nyomorultán, ih. misérablement.
 Nyomorultság, fn. pauvreté extrême, misère, mesquinerie, f.; état chétif, pitoyable, m.
 Nyomoruság, fn. misère, f.
 Nyomoruságos, mn. misérable.
 Nyomos, mn. important.
 Nyomosság, fn. importance, f.
 Nyomozás, fn. recherche, perquisition, enquête, f.
 Nyomozatlan, mn. qui n'a point été examiné.
 Nyomozgatni, cs. poursuivre les traces de qe.; se livrer à la recherche de qe.
 Nyomozni, cs. suivre les traces ou la piste de, quêter (une bête); chercher à découvrir qn. ou qe.; s'enquérir, rechercher qn. ou qe.
 Nyomozólevél, fn. signalement, m.
 Nyomozósék, fn. tribunal de l'inquisition, m.
 Nyomtalan, mn. —ul, ih. qui ne laisse ou n'a laissé aucune trace; sans laisser de trace. [m.]
 Nyomtatás, fn. impression, f.; tirage.
 Nyomtatásbér, fn. salaire de l'imprimeur, m.
 Nyomtatáshiba, fn. faute d'impression, erreur typographique, f.
 Nyomtaték, fn. réjouissance, f.
 Nyomtatni, cs. imprimer.
 Nyomtató, fn. imprimeur, typographe,

m.; —festék, *fn. couleur, encre d'imprimerie, f.*; *vernís, m.*
 Nyomtatvány, *fn. écrit, m., ou pièce imprimée, f., imprimé, m.*
 Nyomulás, *fn. pénétration, f.*
 Nyomulni, *k. pénétrer.*
 Nyoszolya, *fn. bois de lit, m.*
 Nyoszolyóleány, *fn. demoiselle d'honneur, f.*
 Nyögdecseelni, *k. roucouler; gémir.*
 Nyögdelni, *k. roucouler; gémir.*
 Nyögés, *fn. gémissement, m.*
 Nyögni, *k. gémir.*
 Nyöni, *cs. arracher (des herbes).*
 Nyöszörgés, *fn. gémissements, m. pl.*
 Nyöszörögni, *k. gémir, pousser des hurlements plaintifs.*
 Nyugágy, *fn. lit de repos, canapé, divan, m.*
 Nyugállapot, *fn. repos, m.; retraite, f.*
 Nyugalmas, *mn. tranquille; calme; paisible; —an, ih. tranquillement; paisiblement.*
 Nyugalmasság, *fn. tranquillité, f., calme, repos, m., quiétude, f.*
 Nyugalmazás, *fn. retraite, f.*
 Nyugalmazni, *cs. mettre qn. à la retraite; accorder la retraite à qn.; pensionner.*
 Nyugalmazott, *mn. en retraite.*
 Nyugalom, *fn. repos, m.; tranquillité; retraite, f.* [*liser, f.*]
 Nyugasztalás, *fn. action de tranquil-*
 Nyugasztalni, *cs. tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer.*
 Nyugasztani, *l. Nyugasztalni.* [*m.*]
 Nyugat, *fn. couchant; occident; ouest,*
 Nyugati, *mn. occidental, d'occident; d'ouest; —, fn. habitant de l'occident, m.*
 Nyugdíj, *fn. pension, retraite, f.*
 Nyugdíjas, *mn. en retraite.*
 Nyugdíjazni, *cs. pensionner.*
 Nyughatatlan, *mn. inquiet; agité.*
 Nyughely, *fn. lieu de repos, m.; retraite, f., asile, m.; tombeau, m.; tombe, f.*
 Nyugnap, *fn. jour de repos, m.*
 Nyugodalmas, *l. Nyugalmas.*
 Nyugodalom, *l. Nyugalom.*
 Nyugodni (ik), *k. se reposer; se coucher (se dit du soleil).*
 Nyugodt, *mn. tranquille; calme; paisible; reposé; —an, ih. tranquillement; paisiblement.*
 Nyugóra, *fn. heure du repos, f.*

Nyugoszni (ik), *l. Nyugodni.*
 Nyugosztani, *Nyugosztani, cs. laisser reposer qn. ou qc., accorder du repos à qn.; reposer (ex. l'esprit).*
 Nyugot l. Nyugat.
 Nyugpénz, *fn. pension, f.; —es, mn. pensionné.*
 Nyugpont, *fn. point d'appui, m.*
 Nyugság, *fn. repos, m.*
 Nyugszani (ik), *l. Nyugodni.*
 Nyugta, *fn. quittance, f.*
 Nyugta, Nyugtód, Nyugtóm, (*son, ton, mon*) *repos; nincs nyugta, il n'a pas du repos.*
 Nyugtalan, *mn. qui n'a point de repos, sans repos; agité; inquiet.*
 Nyugtalanítás, *fn. action d'inquiéter, f.*
 Nyugtalanítani, *cs. inquiéter; alarmer, agiter.*
 Nyugtalankodás, *fn. inquiétude, f.*
 Nyugtalankodni (ik), *k. s'inquiéter.*
 Nyugtalanság, *fn. inquiétude, f.*
 Nyugtalanul, *ih. sans repos.*
 Nyugtatni, *cs. tranquilliser, calmer, apaiser; quittance.* [*tance, f.*]
 Nyugtató, *mn. calmant; —, fn. quit-*
 Nyugtató, *fn. quittance, f.*
 Nyugtatónyosni, *cs. quittance.*
 Nyugton, *ih. tranquillement.*
 Nyugvás, *fn. repos, m.*
 Nyugvó, *mn. qui repose, en repos, calme, quiescent.*
 Nyujtani, *cs. tendre, présenter; donner, fournir; étendre, allonger.*
 Nyujtás, *fn. action de tendre, administration; extension, dilatation, f., allongement, m.*
 Nyujtékony l. Nyujtható.
 Nyujtékonyság l. Nyujthatóság.
 Nyujtható, *mn. dilatable, expansible, extensible, ductile; malléable.*
 Nyujthatóság, *fn. dilatabilité, expansibilité; extensibilité, ductilité, f.*
 Nyujtó, *fn. rouleau, m.; —deszka, tailleur à nouilles, à vermicelles, à macaronis, m.*
 Nyujtogatni, *cs. tendre à diverses reprises; étendre successivement.*
 Nyujtózkodni (ik), *k. s'étendre, s'allonger.*
 Nyujtózni (ik), *k. l. Nyujtózkodni.*
 Nyujtóztatni, *cs. étendre, allonger.*
 Nyúl, *fn. lièvre, m.* [*m.*]
 Nyúlajk, Nyúlajak, *fn. bec-de-lièvre,*
 Nyulánk, *mn. svelle, élancé; —ság, fn. formes svelles, f. pl., taille élancée, f.*

Nyulászát, fn. *chasse du lièvre, f.*
 Nyulbőr, fn. *peau de lièvre, f.*
 Nyulcsapa, fn. *piste, passée du lièvre, f.*
 Nyulcsüd, fn. *saut de lièvre, m.*
 Nyulékony, mn. *expansible, extensible, ductile; —ság, fn. dilatabilité, expansibilité, extensibilité, ductilité, f.*
 Nyúlai, k. *étendre la main pour saisir ou toucher qc.; (hoz, bez), porter la main à qc., saisir; toucher qc.*
 Nyulni (ik), k. *s'étendre, arriver (jusqu'à); se dilater; s'élargir; s'allonger.*
 Nyúlós, mn. (—bor), *vin gras, m.*
 Nyúlpecsenye, fn. *lièvre rôti, m.*
 Nyularét, fn. *petite dragée, f., menu plomb, m.*
 Nyulszivű, mn. *timide, méliculeux, poltron; —ség, fn. timidité, f.*

Nyulvány, fn. *allongement, m.; continuation, f.*
 Nyulzsír, fn. *graisse; axonge de lièvre,*
 Nyuszt, fn. *martre, f.*
 Nyúzás, fn. *action d'écorcher, f.*
 Nyuzga, mn. *maigre.*
 Nyúzni, cs. *écorcher (ex. un cheval); maltraiter.*
 Nyúzó, fn. *écorcheur, m.*
 Nyű, fn. *ver, m.; ascaride, m.*
 Nyűg, fn. *entraves, f. pl., liens, m. pl.*
 Nyűgözni, cs. *mettre des entraves à, entraver.*
 Nyűgvas, fn. *fers aux pieds (d'un criminel), ceps, m. pl.*
 Nyűni, cs. *user.*
 Nyűves, mn. *véreux.*
 Nyűzsögni, k. *fourmiller*
 Nyűzsögni, k. *nasiller.*

O.

Ó, mn. *vieux, ancien, antique; usé.*
 Óros, fn. *antiquaire, m.*
 Óégatni, cs. *se plaindre, se lamenter.*
 Óbon, fn. *once, f.*
 Óbit, fn. *congé, m.*
 Óbitos, fn. *vétéran, m.*
 Óbuvár, fn. *antiquaire, archéologue, m.*
 Ósálkodni (ik), k. *critiquer.*
 Ósárlás, fn. *critique minutieuse ou mal fondée; détraction, f.*
 Ósárló, fn. *détracteur, m.*
 Ósárolni, cs. *critiquer, déprécier.*
 Óska, mn. *vieux; usé.*
 Ósmány, mn. *boueux, sale, vilain; laid, difforme; immoral, obscène.*
 Ósmányítani, cs. *salir; défigurer.*
 Ósmányság, fn. *saleté, laideur, obscénité, méchanceté, f.*
 Ósódni (ik), k. *se réveiller, revenir (à soi-même), reprendre connaissance.*
 Ósú, fn. *faux-seigle, m.*
 Óctober, fn. *Octobre, m.* [ld; y.
 Óda, ih. *vers ce lieu-là, là, en ce lieu-là, fn. ode, f.*
 Ódább, ih. *plus loin.* [m.
 Ódaengedés, fn. *cession, f., abandon.*
 Ódaengedni, cs. *laisser, abandonner, céder qc. à qn.*
 Ódahagyti, cs. *quitter; abandonner; déserter, se séparer de.*

Ódahaza, ih. *à la maison, chez soi.*
 Ódáig, ih. *jusqu'à là.*
 Ódaitélni, cs. *adjuger qc. à qn.*
 Ódavaló, mn. *y demeurant, y présent; de cet endroit-là; du pays; de la localité (dont il s'agit); y.*
 Ódébbl. Ódább.
 Ódivatu, mn. *passé de mode.*
 Ódon, mn. *antique.* [grotte, f.
 Ódu, fn. *creux, m., cavité; caverne;*
 Ódvas, mn. *creux, cave.*
 Óh! ísz. *ah!*
 Óhajtni, cs. *désirer ardemment qc.*
 Óhajtság, fn. *désir, m.*
 Óhitű, mn. *orthodoxe.*
 Ók, fn. *cause; raison, f.; sujet, motif; principe, m.; occasion, f.; argument, m.; faute, f.*
 Ókádás, fn. *vomissement, m.*
 Ókádni (ik), k. *vomir.*
 Ókadat, fn. *motif, m.*
 Ókadatolni, cs. *motiver.*
 Ókadatolt, mn. *motivé.*
 Ókellenes, mn. *irrationnel.*
 Ókfejtű, mn. *pragmatique.*
 Ókirányos, mn. *rationnel.*
 Ókirat, fn. *pièce, f., acte, document; titre; diplôme, m.; charte, f.*
 Óklevál, fn. *document; diplôme, m.*
 Óklevéltan, fn. *diplomatique, f.*

Okmány, *fn. l. Okirat.*

Okmányolni, *cs. prouver par des documents, pièces en main.*

Okolni, *cs. accuser qn. de qc., reprocher, imputer qc. à qn.; prêter.*

Ókortan, *fn. archéologie, f.*

Okos, *mn. intelligent; prudent.*

Okosan, *ih. prudemment.*

Okosdi, Okoska, *mn. prudent.*

Okoskodás, *fn. raisonnement, m.*

Okoskodni (ik), *k. raisonner; subtiliser.*

Okosság, *fn. prudence, f.*

Okozás, *fn. production, f.*

Okozat, *fn. résultat, effet, m.*

Okozni, *cs. causer; imputer qc. à qn.*

Okszeres, *mn. rationnel.*

Okszerű, *mn. conforme à la raison, raisonnable; rationnel.*

Okszerűleg, *ih. raisonnablement.*

Oktalan, *mn. irraisonnable, privé de raison; absurde; déraisonnable; —ság, fn. imprudence, folie, f.; —ul, ih. imprudemment; follement.*

Oktatás, *fn. enseignement, m.; instruction, f.*

Oktatni, *cs. instruire, enseigner.*

Oktató, *mn. instructif.*

Oktató, *fn. instituteur, m.*

Oktondi, *mn. niais, sot; —ság, fn. simplicité, f.*

Okul, *ih. comme raison, pour raison.*

Okulni, *k. devenir sage; s'instruire.*

Okvetetlen, Okvetlen, *mn. és ih. infaillible(ment); inmanquable(ment).*

Okvetetlenül, Okvetlenül, *ih. l. Okvetetlen, ih.*

Ól, *fn. étable, f.*

Olaj, *fn. huile, f.* [f.]

Olajág, *fn. branche d'olivier ou d'olive,*

Olajbogyó, *fn. olive, f.*

Olajbogyódad, *mn. en forme d'olive, olivaire; oliviforme.*

Olajbogyó-szín, *fn. couleur d'olive, f.; —u, mn. olivâtre; olivacé.*

Olajfa, *fn. olivier, m.*

Olajfesték, *fn. couleur détrempée et broyée avec de l'huile, f.*

Olajfestés, *fn. peinture à l'huile, f.*

Olajmalom, *fn. moulin à l'huile, m.*

Olajos, *mn. huileux; —kosó, fn. cruche à l'huile, f.* [huileuse, f.]

Olajzás, *fn. action d'huiler; onction.*

Olajozni, *cs. huiler.*

Olajszín, *fn. couleur à l'huile, f.; —u, mn. olivâtre; olivacé.*

Olajútó, *fn. presseur d'huile, huilier; pressoir aux olives, m.*

Ólálkodni (ik), *k. rôder autour.*

Olasz, *fn. Italien, m.; —, mn. d'Italie; italien.*

Olaszfal, *fn. paravent, m.*

Olaszfedél, *fn. toit plat, m., plate-forme, f.*

Olasszgesztenye, *fn. marron, m.*

Olaszhon, Olaszország, *fn. (l') Italie, f.*

Olaszkáposzta, *fn. choux frisés, m. pl.*

Olosó, *mu. à bon marché, à bas prix; à bon compte, peu dispendieux.*

Olosóbb, *mn. meilleur marché, moins dispendieux.*

Olosódni (ik), *k. baisser (de prix).*

Olosóság, *fn. bon marché, bon compte, bas prix, m., baisse (de prix), f.*

Olosulni l. Olosódni.

Oldal, *fn. côté; pan, m.; page, f.; flanc, m.*

Oldalas, *mn. qui a des côtés; latéral; —, fn. côtelettes, f. pl.*

Oldalasalag, *ih. latéralement; —os, mn. latéral.*

Oldalborda, *fn. côte, f.*

Oldalsapás, *fn. coup oblique, m.*

Oldalsont, *fn. côte, f.*

Oldaldarab, *fn. pièce latérale, f.; flanchet, m.*

Oldalfájás, *fn. douleur au côté, f., mal de côté, m.*

Oldalkép, *fn. vue de côté, f.; profil, m.*

Oldalnyilalás, *fn. point de côté; point pleurétique, m.; pleurésie, f.*

Oldalogni, *k. pencher (à droite ou à gauche) en marchant.*

Oldalozni, *k. flanquer.*

Oldalörökös, *fn. héritier collatéral, m.*

Oldalraja, *fn. profil, m.*

Oldalról, *ih. de côté.*

Oldalszalonna, *fn. flèche de lard, f.*

Oldalszoba, *fn. chambre à côté ou voisine, f.*

Oldalszurás, *fn. l. Oldalnyilalás; coup dans le flanc, m.*

Oldalt, *ih. vers le côté; à côté; latéralement; à part.* [f.]

Oldaltámadás, *fn. attaque par le flanc.*

Oldalvást, *ih. vers le côté, de côté; côté; latéralement.*

Oldalvonal, *fn. ligne latérale, f.*

Oldani, *cs. délier; détacher; dénouer, défaire, dissoudre, délayer, résoudre; absoudre.* [résolu]

Oldatlan, *mn. qui n'a pas été dissous*

lhatatlan, mn. indissoluble, insoluble.
 lható, mn. soluble.
 lódni (ik), k. se détacher, se dénouer,
 e défaire; se dissoudre, se fondre,
 e résoudre. [solutif, m.
 lószér, fn. moyen fondant ou ré-
 lozás, fn. dénouement (d'un nœud),
 n.; *absolution, f.*
 lozni l. Oldani.
 lószér, fn. nérion, m.
 ó, fn. ciseaux, m. pl., pince, serre
 d'une écrevisse, f.
 ófa, fn. chevron, m.
 y stb. l. Oly stb.
 mos, mn. plombé; plombifère, chargé
 de plomb.
 mosni, cs. garnir, couvrir, mêler de
 plomb; plomber.
 om, fn. plomb, m.; —, mn. de plomb.
 omforasztás, fn. soudure de plomb, f.
 omfűves, fn. ouvrier en plomb,
 plombier, m.
 omöntés, fn. fonderie en plomb,
 plomberie, f.
 omöntő, fn. fondeur en plomb,
 plombier, m.
 omöntőműhely, fn. plomberie, f.
 talmazni, cs. protéger, défendre,
 mettre à couvert.
 talom stb. l. Ótalom stb.
 tani, cs. (tűzet, meszet), éteindre (le
 feu, la chaux); (szomjat), apaiser,
 calmer, éteindre, étancher (la soif);
 (himlőt), inoculer (la variole), vac-
 ciner; (fát), enter, greffer (ex. une
 branche ou un œil de pêcher sur un
 prunier).
 tár, fn. autel, m.
 társizenység, fn. eucharistie, f.,
 Saint Sacrement, m.
 tárkép, fn. tableau d'autel, m.
 társzerek, fn. parement, ornement
 d'autel, m.
 tárterítő, fn. nappe d'autel, f.
 tás, fn. extinction, f.; inoculation,
 vaccination; ente, greffe, f.
 tatlan, mn. non éteint, mal éteint; vif.
 ló, mn. dont on se sert pour étein-
 dre, etc.; —, fn. inoculateur; vac-
 cinateur, m.
 tóág, fn. greffe; ente, f.
 tógatni, cs. éteindre; vacciner; enter
 (l'un après l'autre).
 tókés, fn. greffoir, entoir, écusson-
 noir, m.
 tókúp, fn. éteignoir, m.

Olótápass, fn. emplâtre d'ente, m.
 Olótány, fn. jeune ente, f.
 Olvadás, fn. fonte (ex. des neiges);
 fusion (ex. des métaux), f. [f.
 Olvadék, fn. fonte, fusion, liquéfaction,
 Olvadékony, mn. fusible; liquéfiable;
 —ság, fn. fusibilité, f.
 Olvadhatalan, mn. infusible; — ság,
 fn. infusibilité, f.
 Olvadható l. Olvadékony.
 Olvadni, k. se fondre; se liquéfier;
 entrer en fusion.
 Olvadozni, k. se fondre, se liquéfier
 successivement.
 Olvasás, fn. lecture; numération, f.
 Olvasásmód, fn. leçon, variante, f.
 Olvasatlan, mn. —ul, ih. non lettré,
 illettré, qui n'a point cultivé son esprit
 par la lecture; qui n'a pas été lu,
 sans être lu, sans lire qc.; qui n'est
 pas compté; sans compter.
 Olvasgatni, cs. lire.
 Olvashatalan, mn. illisible, indéchif-
 frable; innombrable; —ság, fn. im-
 possibilité de lire, de déchiffrer qc.;
 illisibilité; quantité innombrable, in-
 numérabilité, f.
 Olvasható, mn. —lag, ih. lisible; li-
 siblement.
 Olvasmány, fn. lecture, f.
 Olvasni, cs. lire; compter, nombrer.
 Olvasó, fn. lecteur, m.; rosaire, cha-
 pelet, m.
 Olvasókönyv, fn. livre qui enseigne la
 lecture, abécédaire; livre de lecture,
 livre amusant, m.
 Olvasott, mn. qui a de la lecture, qui a
 beaucoup lu; versé dans la littéra-
 ture, lettré; —ság, fn. lecture, f.
 Olvasztani, cs. liquéfier, fondre; faire
 fondre.
 Olvasztás, fn. liquéfaction, fonte;
 fusion, f.
 Olvaszthatatlan, Olvaszthatlan, mn.
 infusible; —ság, fn. infusibilité, f.
 Olvasztható, mn. fusible, liquéfiable.
 Olvasztó, mn. fondant; —, fn. fon-
 deur; fourneau de fusion ou de
 forge, m.; fournaise, f.
 Olvasztóedény, fn. creuset, m.
 Olvasztóház, —hely, —huta, fn. fon-
 derie, f.
 Olvasztókanál, fn. cuiller à fondre, f.
 Olvasztóüst, fn. fondoir, m.; fosse, f.
 Oly, olyan, mn. tel, telle, pareil, pa-
 reille, semblable.

Olyankor, *ih. alors, quand.*
 Olyfélé, *mn. d'une pareille espèce, de tels, de pareils.*
 Olykép, *ih. d'une telle façon; tellement, de telle sorte.*
 Olykor, *ih. parfois.*
 Olymódon, *ih. l. Olykép.*
 Omboly, *fn. algue, f.*
 Omladék, *fn. ruine, f., débris, m. pl.*
 Omladékony, *mn. qui est près de tomber en ruine; caduc.*
 Omladni, Omladozni (*ik*), *k. tomber en ruine.*
 Omladvány *l. Omladék.*
 Omlani (*ik*), *k. tomber en ruine; s'écrouler, s'effondrer.*
 Omlás, *fn. écroulement, éboulement, m.*
 Omlatag *l. Omladékony.*
 Omlófélben, *mn. qui menace ruine.*
 Omlós, *mn. bien cuit; très-mûr; fondant.*
 Omolni *l. Omlani.*
 Ón, *fn. étain, m.; —, mn. d'étain.*
 Ónarany, *fn. or de mosaïque, m. [f.*
 Ónbánya, *fn. mine ou minière d'étain,*
 Ónémet, *fn. vieux allemand, germanique; teutonique, tudesque.*
 Óuka, *fn. jaguar, m.*
 Ónműves, *fn. polier d'étain, m.*
 Onnan, *ih. de là; de ce côté-là.*
 Onnanvaló, *mn. de cet endroit-là.*
 Onnat, Onnét, *l. Onnan.*
 Ónoka *l. Unoka.*
 Ónos, *mn. étamé; blanchi.*
 Ónozás, *fn. étamage, blanchiment, m.*
 Ónozat, *fn. étamure, f.*
 Ónozni, *cs. étamer; blanchir (le fer, etc.). [m.*
 Onverő, *fn. batteur d'étain en feuilles,*
 Ontani, *cs. verser (ex. son sang pour qn.).*
 Ontás, *fn. effusion, f.*
 Opál, *fn. opale, f.*
 Opera, *fn. opéra, m.*
 Operaház, *fn. opéra, m.*
 Optika, *fn. optique, f.*
 Óra, *fn. (torony —), horloge; (szoba —), pendule; (zseb —), montre, f.; (nap —), cadran (solaire, etc.), m.; heure,*
 Órabillegető, *fn. balancier, m. [f.*
 Órakerék, *fn. roue de cadran, f.*
 Órakerék, *fn. cercle horaire, m.*
 Órakupcs, *fn. clef de montre, f.*
 Óraláncz, *fn. chaîne de montre, f.*
 Óramutató, *fn. aiguille (d'une montre, etc.), f.; style (d'un cadran solaire), m.*

Óramű, *fn. rouages (d'une montre etc.), m. pl.*
 Óraműves, *fn. horloger, m.*
 Órangutáng, *fn. orang-outang, m.*
 Óránként, *ih. d'heure en heure; toutes les heures; à toute heure; —i, mn. qui se fait ou doit se faire toutes les heures, d'heure en heure; horaire.*
 Órányi, *mn. d'une heure.*
 Órás, *fn. horloger, m.; — ság, fn. horlogerie, f.*
 Óráütés, *fn. son de cloche ou coup de marteau, m.*
 Orbáncz, *fn. érysipèle, m.*
 Orbánczos, *mn. érysipélateux.*
 Orbarlang, *fn. tanière, caverne, f., ou repaire de voleurs, m.*
 Orca, *fn. visage, m., face, figure, f.*
 Orczápirulás, *fn. rougeur, f.*
 Orczátlan, *mn. impudent; effronté.*
 Orczátlanokodni (*ik*), *k. se conduire effrontément.*
 Orczátlanaság, *fn. effronterie, f.*
 Orczátlanul, *ih. avec effronterie, sans honte, sans pudeur.*
 Orczimora, *fn. complice de voleur, m.*
 Ordítás, *fn. rugissement, m.*
 Ordítani, *cs. rugir; hurler.*
 Orfészek, *fn. repaire de brigands, m.*
 Orgazda, *fn. recéleur, m.*
 Orgona, *fn. orgue, m., orgues, f. pl.*
 Orgonacsínáló, *fn. facteur d'orgues, m.*
 Orgonafa, *fn. lilas, m.*
 Orgonafűvő, *fn. soufflet d'orgue, m.*
 Orgonalila, *fn. lilas, m.*
 Orgonálni, *k. és cs. jouer de l'orgue, des orgues.*
 Orgonamű, *fn. orgue, m. [m.*
 Orgonanyomó, *fn. souffleur d'orgues,*
 Orgonás, *fn. organiste, m.*
 Orgonasíp, *fn. tuyau d'orgues, m.*
 Orgonaszekrény, *fn. cabinet d'orgues, m.*
 Orgonaszó, *fn. son de l'orgue, m.*
 Orgonaszín, *fn. lilas, m.*
 Orgonaszínű, *mn. lilas.*
 Orgonázni, *cs. jouer, toucher de l'orgue.*
 Orgonista, *fn. organiste, m.*
 Orgyilkolás, *fn. assassinat, m.*
 Orgyilkolni, *cs. assassiner.*
 Orgyilkos, *fn. assassin, m.*
 Orgyilkosság, *fn. assassinat, m.*
 Orgyilkosul, *ih. en assassin.*
 Orgyűlövés, *fn. voleurs, brigands, m. pl.*
 Orhal, *fn. poisson vorace, m.*

Orhely, *fn. repaire de brigands, m.*
 Oriás, *fn. géant; colosse; titan, m.;*
 —, *mn. de géant, gigantesque; colossal; —i, mn. gigantesque, colossal.* [tor, m.
 Oriáskigyó, *fn. boa devin, boa constric-*
 Orkán, *fn. ouragan, m.*
 Orkules, *fn. fausse clef, f.*
 Orlak, *fn. repaire de brigands, m.*
 Ormadár, *fn. oiseau de proie, m.*
 Ormány, *fn. trompe (de l'éléphant), f.*
 Ormó, *fn. l. Orom.*
 Ormos, *mn. à pignon; crénelé; caréné.*
 Ormosat, *fn. créneau, pignon, m.*
 Ormozni, *cs. crénelé.*
 Orom, *fn. pignon; fronton; sommet*
 (d'un mur ou d'un toit); *créneau;*
pinacle; saite, comble, m. [f.
 Oromcsérép, *fn. saitière, f., enfaiteu,*
 Oromvitorla, *fn. voile de perroquet, f.*
 Oross, *tn. Russe, m.; —hon, —ország,*
fn. (la) Russie, f.
 Oroszlán, *fn. lion, m.*
 Oroszlánéb, *fn. chien-lion, m.*
 Oroszlánfőka, *fn. phoque à crinière, m.*
 Oroszlánasziv, *fn. cœur de lion, m.*
 Orszákdöni (ik), *k. faire qc. furtive-*
ment.
 Orozsi, *cs. voler, dérober; soustraire.*
 Orozva, *ih. de guet-apens; en assas-*
sin; furtivement.
 Orr, *fn. nez, m.; muse; bec; rostre;*
groin, m.
 Orratlan, *mn. qui n'a pas de nez.*
 Orrbetű, *fn. lettre nasale, f.*
 Orrcaipető, *fn. morailles, f. pl.*
 Orrcimpá, *fn. cartilage du nez, m.*
 Orrcsont, *fn. os du nez, os nasal, m.*
 Orrfék, *fn. muserolle, f.*
 Orrfintorgatás, *fn. ricanement, m.*
 Orrhang, *fn. son nasal, m.*
 Orrhát, *fn. dos, m., ou face dorsale*
du nez, f.
 Orrhegy, *fn. bout du nez, m.*
 Orrlyuk, *fn. narine, f.*
 Orrók, *mn. qui a le nez gros.*
 Orrolni, *cs. prendre qc. en mauvaise*
part.
 Orrondi, *mn. qui a le nez gros.*
 Orrott, *ih. sur le nez.*
 Orru, *mn. qui a le nez conformé de*
telle ou telle manière.
 Orrüreg, *fn. cavité du nez, fosse na-*
sale, f.
 Orrvérfolyás, *fn. saignement du nez, m.*
 Ország, *fn. vol, m.*

Orsó, *fn. fuseau (pour dévider le fil,*
etc.), m.; bobine; sepoule, f.; époul-
lin, m.; cannette, f.; recueilleoir, m.,
échignole, f.
 Ország, *fn. royaume; empire; règne;*
pays; état, m.
 Országbelli, *mn. du pays.*
 Országfőér, *fn. homme d'état, m.*
 Országfutó, *fn. vagabond, m.*
 Országgyűlés, *fn. diète, f.*
 Országisme, *fn. géographie, f.*
 Országkerülő, *fn. vagabond, m.*
 Országjár, *fn. ministre, m.*
 Országjárás, *fn. règne, m.; regence, f.*
 Országkormány, *fn. politique, f.*
 Országnagy, *fn. magnat, m.*
 Országnok, *fn. diplomate, m.*
 Országolni, *k. régner.*
 Országos, *mn. qui concerne le pays ou*
l'état, du pays, d'état; publique;
—eső, fn. pluie générale ou univer-
selle, f.; —vásár, fn. foire, f.
 Országrendjei, *fn. t. les états, m. pl.*
 Országszerte, *ih. partout dans le pays.*
 Országút, *fn. route publique, grande*
route, f., grand chemin, m.
 Ortanya, *fn. repaire de brigands, m.*
 Orv, *fn. voleur, m.*
 Orvadász, *fn. braconnier, m.*
 Orv-állat, *fn. animal rapace, m.*
 Orv-író, *fn. plagiaire, m.*
 Orvos, *fn. médecin, m.*
 Orvosi, *mn. de médecine; médicinal;*
médical.
 Orvoskovács, *fn. maréchal ferrant, m.*
 Orvoslás, *fn. guérison; cure, f.; traite-*
ment (curatif), m.
 Orvoslat, *fn. remède, m.*
 Orvosolhatatlan, *mn. incurable.*
 Orvosolható, *mn. guérissable.*
 Orvosolni, *cs. guérir; remédier (à une*
incommode).
 Orvosság, *fn. remède, médicament, m.,*
médecine, f.
 Orvosság l. Orvosság.
 Orvostanár, *fn. professeur en méde-*
cine, m. [m.
 Orvostanuló, *fn. étudiant en médecine,*
 Orvostudomány, *fn. science médicale,*
médecine, f. [m.
 Orvostudor, *fn. docteur en médecine,*
 Orzani, *cs. voler.*
 Orzó, *fn. voleur, m.*
 Őság, *fn. antiquité, f.*
 Őságarus, *fn. antiquaire, m.*
 Őskola l. Iskola.

- Osonni, Osontani, *k. échapper; s'évader.*
- Ostábla, *fn. damier, m.; —játék, fn. jeu de dames, m.; —karika, fn. dame, f., pion, m.*
- Ostáblázni, *k. és cs. jouer aux dames.*
- Ostoba, *mn. stupide, sol.*
- Ostobálkodni (ik), *k. faire des sottises.*
- Ostobán l. Ostobául.
- Ostobaság, *fn. stupidité; bétise, sottise, f.*
- Ostobáskodni l. Ostobálkodni.
- Ostobául, *ih. stupidement.*
- Ostor, *fn. fouet, m., cravache, f.; fléau, m.; —csapás, fn. coup de fouet, m.; —hegy, fn. touche, f.*
- Ostornyel, *fn. manche de fouet, m.*
- Ostorozni, *cs. fouetter, flageller.*
- Ostorpénz, *fn. guides (pour un postillon), m. pl.*
- Ostorszj, *fn. lanière d'un fouet, f.*
- Ostorvágás, *fn. coup de fouet, m.*
- Ostrom, *fn. siège, m.*
- Ostromárok, *fn. tranchée, f., approches, f. pl.*
- Ostromlás, *fn. assaut, m.*
- Ostromló, *mn. assaillant; d'assaut.*
- Ostromolni, *cs. assiéger (ex. une ville), porter le siège (ex. devant une ville); obséder, importuner qn.*
- Ostromzás, *fn. blocus, m.*
- Ostromzásák, *fn. sac à feu, m.*
- Ostya, *fn. hostie, f.; oublie, f.; pain à cacheter, m.*
- Ószabásu, *mn. passé de mode.*
- Ószerű, *mn. antique.*
- Osztani (ik), *k. se diviser; se partager; se séparer; se dissoudre.*
- Osztás, *fn. division; résolution, f.*
- Osztatni, *cs. résoudre; dissoudre.*
- Osztató, *mn. dissolvant; résolutif.*
- Osztóp, *fn. colonne, f.; pilier, m., pile (d'un pont), f.; —bolt, fn. arcade, f.; —csarnok, fn. portique, m.; —derek, fn. fût de colonne, m.; —fej, —fő, fn. chapiteau, m.; —folyó, fn. colonnade, f.; —gyám, fn. pilier, m.; —köz, fn. entre-colonnement, m.; —láb, fn. piédestal, m., base de la colonne, f.; —mű, fn. colonnade, f.; —orom, fn. frise, f.*
- Osztópozni, *cs. munir de colonnes.*
- Osztópsor, *fn. colonnade, f.*
- Osztóptalap, *fn. piédestal, m.*
- Osztópsat, *fn. colonnade, f.*
- Osztolhatlan, *mn. indivisible; —ság, fn. indivisibilité, f.*
- Osztolható, *mn. divisible; —ság, fn. divisibilité, f.*
- Osztolni, *k. l. osztani.*
- Osztadék, *fn. quote-part; quotité, f.*
- Osztalék, *fn. dividende, m.*
- Osztály, *fn. partage, m.; division, section; classe, f.; département, m.*
- Osztályonként, *ih. par divisions.*
- Osztályos, *mn. copartageant.*
- Osztályozás, *fn. classification, f.*
- Osztályozni, *cs. classer.*
- Osztályrés, *fn. portion d'une succession, f., partage, m.*
- Osztályzat, *fn. classification, f.*
- Osztán l. Azután.
- Osztani, *cs. diviser; partager; séparer; faire le partage de...; donner les cartes, faire (les cartes).*
- Osztás, *fn. division; séparation, f., partage (des biens, etc.), m., distribution, f.*
- Osztatlan, *mn. indivis; indivisé; non divisé; entier; unanime.*
- Osztatlanul, *ih. sans être divisé ou sans se diviser; par indivis.*
- Osztathatlan, *mn. indivisible; impartageable, impartible; —ul, ih. indivisiblement.*
- Osztható, *mn. divisible; partageable*
- Osztathóság, *fn. divisibilité, f.*
- Osztmány, *fn. quotient, m.*
- Osztó, *fn. celui qui divise, etc.; auteur d'un partage; diviseur, m.*
- Osztogatni, *cs. distribuer.* [m.]
- Osztójel, *fn. trait de séparation; tiret,*
- Osztott, *mn. divisé, partagé, séparé.*
- Osztózás, *fn. partage (des biens), m.*
- Osztózatlan, *mn. indivis; —ul, ih. par indivis.*
- Osztózkodni, Osztózni (ik), *k. partager.*
- Osztórák, *fn. Autrichien, m.*
- Osztórákország, *fn. Autriche, f.*
- Osztóriga, *fn. huître, f.; —áros, fn. marchand d'huîtres; —bárka, fn. pare aux huîtres, m.; —héj, fn. écaille d'huître, f.; —kosár, fn. cloyère d'huîtres, f.; —kő, fn. ostracite, m.*
- Osztórigász, *fn. pêcheur d'huîtres, m.*
- Osztórigászat, *fn. pêche des huîtres, f.*
- Osztórigateknő, *fn. écaille d'huître, f.*
- Óta, *nh. depuis; dès.*
- Ótalmatlan, *mn. sans protection, sans défense, sans appui.*

almazás, fn. *protection, défense, f.*
 alalmazni, cs. *protéger, défendre;*
mettre à couvert, à l'abri.
 alalmazó, fn. *protecteur, m.; —, mn.*
qui protège; abritant.
 alom, fn. *abri, m., garantie; sauve-*
garde; protection, défense; tutelle, f.
 romba, mn. *grossier; maladroît.*
 rombálkodni (ik), k. *se conduire*
grossièrement.
 rombán, mn. *grossièrement.*
 rombaság, fn. *grossièreté, f.; mal-*
adresse, f.
 rombásul, ih. *grossièrement; avec*
maladresse, gauchement.
 t, Ottan, ih. *là; y.*
 tani, mn. *y présent, y demeurant, de*
cet endroit-là; y.
 thon, ih. *à la maison, chez soi.*
 thonka, fn. *habit de maison, m.*
 thonos, mn. *qui est chez soi; versé*
dans qc.
 thonról, ih. *de chez soi, de sa patrie,*
de sa famille.
 tlét, fn. *présence, f., séjour à . . .*
 tlevő, mn. *y présent, y demeurant.*
 var, fn. *escarre; teigne de la tête ou*
du cuir chevelu, f.
 varas, mn. *teigneux.* [teigne.
 varasodni (ik), k. *être affecté de*

Óvadék, fn. *cautèle, précaution, f.*
 Óvakodás, fn. *précaution, circonspec-*
tion, f.
 Óvakodni (ik), k. (től, től), *se garder,*
se préserver de . . .
 Óvakodó, mn. *circospect, précau-*
tionné; prudent.
 Óvás, fn. *protestation; réclamation;*
protêt, m.
 Óvat, fn. *cautèle, précaution, f.*
 Óvaték, fn. *réserve, réservation, f.;*
cautèle, précaution, f.
 Óvatékos, mn. *prévoyant; —an, ih.*
avec circonspection.
 Óvatolás, fn. *protêt, m.*
 Óvatolni, cs. *protester une lettre de*
change.
 Óvatos, inn. —an, ih. 1. Óvatékos,
 Óvatékosan.
 Óvni, cs. *mettre en garde contre qc.,*
préserver, garantir de qc.; mettre à
l'abri; protéger, défendre.
 Óvoda (kisdédővő intézet), fn. *salles*
d'asyle pour la première enfance,
f. pl.
 Óvóeszköz, fn. *preservatif, m.*
 Óvoszer, fn. *mesures préventives ou*
préservatrices, f. pl.
 Ozsonna, fn. *collation, f.*
 Ozsonnázni, k. *collationner.*

Ö és Ó.

nm. *il, lui; elle.*
 blítui, cs. *laver (en agitant), écurer*
(ex. la vaisselle); rincer (ex. la
bouche); aigayer. quér (ex. le
linge); dégorger (ex. la laine).
 blös, mn. *concave.*
 blösség, fn. *creux rond, m., conca-*
vité, f.
 böl, fn. *concavité; sinuosité, f., golfe,*
m., baie, f.; sinus, m.
 cs. öse, fn. *puiné, cadet, m.*
 gyeledni (ik), k. *s'engayer (dans qc.);*
se mêler de qc.
 gyelegni, k. *se promener (sans but*
arrêté), flâner.
 k, t. nm. *ils; elles; eux.*
 klelni, cs. *frapper des cornes.*
 klelődni (ik), k. *se lier un combat*
à coups de cornes ou de tête, cosser;
 —és, mn. *qui frappe des cornes.*

Öklész, fn. *boxeur, m.*
 Öklészkedni (ik), k. *se boxer.*
 Öklös, mn. *qui a le poignet fort.*
 Öklözés, fn. *coup de poing, m.*
 Öklözködni (ik), k. *se boxer; se battre*
à coups de poing. [poing.
 Öklözni, cs. *donner des coups de*
 Öklöző, fn. *boxeur, m.*
 Ökül, fn. *main fermée, f., poing, m.*
 Ököljog, fn. *droit du plus fort, m.*
 Ökölnyi, mn. *gros comme le poing.*
 Ökölvíadal, fn. *combat à coups de*
poing; combat du ceste; pugilat, m.
 Ökör, fn. *bœuf, m.*
 Ökörnyál, fn. *filandres, f. pl.*
 Ökörszem, fn. *œil de bœuf, m.; roite-*
let, m.; —szilva, fn. impériale, f.
 Ökrész, fn. *bouvier, m.*
 Ökrös, mn. *qui a des bœufs; attelé de*
bœufs.

- Öl, fn. *brasse; toise; corde; voie, f.; sein, m., genoux, m. pl.*
 Öldöklés, fn. *massacre, m.*
 Öldöklőangyal, fn. *ange exterminateur, m.* [siner.
 Öldökölni, cs. *massacrer, tuer; assassiner, m.*
 Öleb, fn. *chien mignon, bichon, babichon, m., babiche, f.*
 Ölelés, fn. *embrassement, m.*
 Ölelgetni, cs. *embrasser à diverses reprises.*
 Ölelkezés, fn. *embrassement, m.*
 Ölelkezni (ik), k. *s'embrasser.*
 Ölelni, cs. *embrasser.*
 Öles, mn. *de la longueur d'une brasse ou d'une toise.*
 Ölés, fn. *tuerie, f.; homicide, m.*
 Ölezni, cs. *entoiser; corder.*
 Ölfa, fn. *bois de moule, de corde, m.*
 Ölni, cs. *tuer; abattre (du bétail).*
 Ölnyi l. Öles.
 Ölő, mn. *qui tue, meurtrier.*
 Ölögetni, cs. *tuer l'un après l'autre.*
 Öltetni, cs. *endosser (ex. un habit); prendre (ex. le deuil); (a tübe czer-nát —), enfiler; faire des points (de couture); piquer, pointer; avancer (la langue hors de la bouche), tirer (la langue).*
 Öltés, fn. *point de couture, m.*
 Öltésenként, ih. *par points.*
 Öltöny, fn. *habillement, vêtement, habit, m.; mise, toilette, f.*
 Öltőruha, fn. *robe à manches, f.*
 Öltőzde, fn. *cabinet de toilette, vestiaire, m.; sacristie, f.*
 Öltözék, fn. *costume, m., toilette, f.*
 Öltözés, fn. *action de s'habiller.*
 Öltözet, fn. *habillement, vêtement, habit, m.*
 Öltöztelen, mn. *non habillé; en déshabillé; en négligé.*
 Öltözködni (ik), Öltözni (ik), k. *s'habiller, se vêtir, faire sa toilette; (nak, nek), prendre l'habit de...; se travestir, se déguiser (en femme, etc.).*
 Öltöző, mn. —szoba, fn. *cabinet de toilette, m.*
 Öltöztetni, cs. *habiller, vêtir; (nak, nek), travestir, déguiser; donner l'habit (à un religieux).*
 Ölyv, fn. *buse, f.*
 Ömlédezés, fn. *effusion, f., épanchement, m.*
 Ömlédni, Ömlédezni (ik), k. *s'épancher, s'épandre, se répandre; émaner, rayonner; couler avec rapidité.*
 Ömlengeni l. Ömlédni.
 Ömleni (ik), k. l. Ömléni.
 Ömlés, fn. *dégorgerment, m., entrée (en coulant), embouchure (d'un fleuve dans la mer), f.*
 Ömleszténi, cs. *épancher, épanche, répandre; verser à grands flots.*
 Ömlesztés, fn. *débordement; dégorge-ment, épanchement, m.*
 Ömölni, k. *se décharger, se dégorger, entrer (brusquement ou à flots); se précipiter dans...*
 Ön, nm. *même; de ou par soi-même; dépendant; spontané; auto...; vous.*
 Önakarati, fn. *spontanéité, f.*
 Önakaratu, mn. *qui n'obéit qu'à sa propre volonté, difficile (à gouverner), indocile.*
 Önállásu, mn. *indépendant.*
 Önálló, mn. *indépendant; autonome; —lag, ih. indépendamment.*
 Önállóság, fn. *indépendance, f.; au-tonomie, f.*
 Önbecslés, fn. *estime de soi-même, f.*
 Önbizodalom, fn. *confiance en soi-même, f.*
 Öndicséret, fn. *louange de soi-même, f.*
 Önelégedett, mn. *qui se suffit à soi-même; suffisant; —ség, fn. suffi-sance, f.*
 Önelégült, mn. *content de soi-même; —ség, fn. contentement de soi-même.*
 Önéletírás, fn. *autobiographie, f.* [m.
 Önéletíró, fn. *autobiographe, m.*
 Önelmü, mn. *celui qui raisonne, qui juge par lui-même; (esprit) indé-pendant; —ség, fn. indépendance de la pensée, f.*
 Önerejü, mn. *indépendant.*
 Önérzés, Önérzet, fn. *sentiment de sa dignité, m.*
 Öneszü, mn. *indocile, tenace; opi-niâtre, entêté; obstiné, capricieux; bizarre; —ség, fn. entêtement, m.*
 Önféjü l. Öneszü.
 Önféjség l. Öneszűség.
 Önfentartás, fn. *conservation de soi-même, (ma, sa) propre conservation.*
 Önfertőzés, fn. *onanisme, m.* [f.
 Önfertőző, fn. *onanisme, m.*
 Öngyilkolás, fn. *suicide, m.*
 Öngyilkos, fn. *suicide, m.*
 Öngyilkosság, fn. *suicide, m.*

hasznú, mn. intéressé.
 haszon, fn. intérêt personnel, m.
 hatalmu, mn. arbitraire; —lag, ih. de sa propre autorité; arbitrairement.
 hit, mn. présomptueux, suffisant.
 hitteég, fn. présomption, suffisance, f.
 igazgatás, fn. autonomie, f.
 igazság, fn. axiome, m.
 indultából, ih. de son propre mouvement, spontanément.
 ismeret, fn. connaissance de soi-même, f.
 jogu, mn. libre de ses actions.
 ikény, fn. volonté (illimitée), f., libre arbitre, gré, m.; arbitraire; bon plaisir; despotisme, m.
 ikényes, mn. —en, ih. spontané (ment), arbitraire (ment).
 ikényesség, fn. spontanéité, f.; arbitraire; despotisme, m.
 ikénykedni (ik), k. agir arbitrairement.
 ikényleg, ih. —es, mn. l. Önkényes.
 ikényt, ih. spontanément; de bon gré; de lui-même.
 ikénytelen, mn. —ül, ih. involontaire (ment); sans le vouloir.
 ikénytes, mn. —en, ih. volontaire (ment); spontané (ment); de bon gré; —, fn. volontaire, m.
 ikényti, mn. volontaire, spontané.
 ikényű, mn. arbitraire, despotique.
 ikényűség, fn. arbitraire, despotisme, m.
 ikormányzat, fn. autonomie, f.
 maga, mn. lui-même; elle-même.
 megtagadás, fn. abnégation, f.
 megtagadtatás, fn. abstinence, f.
 mérséklés, fn. empire sur soi-même, m. [nel, m.
 össég, fn. égoïsme; intérêt personnel.
 zeretet, fn. amour de soi-même, amour-propre, m.
 telék, fn. liquide qu'on verse, m.
 teni, cs. verser; fondre (du plomb); jeter en moule, fondre (des cloches, des canons).
 tés, fn. action de verser, etc.; fonte; fonderie, f.
 tet, fn. fluide qui est versé; métal en fusion ou fondu, m.
 tetész, mn. qui se complait en soi-même; vaniteux; capable; —leg, ih. avec complaisance; d'un air capable.

Öntő, fn. fondeur, m.
 Öntőde, fn. fonderie, f.
 Öntögetni, cs. verser successivement.
 Öntőminta, fn. moule, m.
 Öntőműhely, fn. fonderie, f.
 Öntött, mn. de la fonte; —betűk, lettres, f., caractères de fonte, m. pl.
 Öntött-vas, fn. fer de fonte, m.
 Öntözés, fn. arrosage, m.
 Öntözgetni, Öntözni, cs. arroser, abreuver, repandre de l'eau (sur qn.); mouiller (qn.).
 Öntöző, fn. arrosoir, m.
 Öntudat, fn. conscience du moi, f.
 Öntudatlan, mn. —ul, ih. sans connaissance, privé de connaissance; —ság, fn. perte de connaissance, f.
 Öntudatos, mn. dont on a connaissance.
 Öntvény, fn. fonte, f.
 Önur, fn. autocrate, m.
 Önuralkodás, fn. autocratie, f.
 Önuralkodó, fn. autocrate, m.
 Önuraság, Önuraság, fn. autocratie, f.
 Önvakítás, fn. illusion qu'on se fait de soi-même, f.
 Önvédelem, fn. défense de soi-même, f.
 Önviselet, fn. conduite, f.
 Önzés, fn. égoïsme, m.
 Önzéstelen, mn. désintéressé.
 Önzetlenség, fn. désintéressement, m.
 Önző, fn. égoïste, m.
 Őr, fn. garde, f.; sentinelle, f.; veilleur; garde (de nuit); gardien, surveillant, m.
 Őrállás, fn. poste, m.
 Őrálló, mn. qui a ou qui commande la garde; (officier, etc.) de garde; —, fn. sentinelle, f.
 Őrangyal, fn. ange tutélaire, ange gardien, m.
 Őrbutyka, fn. guérite, f.
 Őrdiszlet, fn. parade, f.
 Őrdög, fn. diable, démon, Satan, m.
 Őrdögfej, fn. engeance du diable, f.
 Őrdögi, mn. diabolique.
 Őrdögidézés, fn. exorcisme, m.
 Őrdögidéző, fn. exorciste, m.
 Őrdögös l. Őrdöngös. [faire, f.
 Őrdögöség, fn. diablerie; maudite affaire.
 Őrdögűzés, exorcisme, m.
 Őrdögűző, fn. exorciste, m.
 Őrdöngös, mn. possédé (du diable), démoniaque; —, fn. necromancien, magicien, m.

Ördöngösség, *fn. obsession (du démon), diablerie, f.*
 Öreb, *fn. chien du logis, m.*
 Öreg, *mn. âgé, vieux, vieille; grand, gros.*
 Öreganya, *fn. grand-mère, f.*
 Öregatya, *fn. grand-père, m.*
 Öregbedés, *fn. augmentation, f., accroissement, m.*
 Öregbedni (ik), *k. augmenter, s'accroître.*
 Öregbéres, *fn. maître-valet, m.*
 Öregbíró, *fn. maire de village, m.*
 Öregbítés, *fn. augmentation, f., accroissement, m.*
 Öregbitni, *cs. augmenter, accroître.*
 Öregbűlni l. Öregbedni.
 Öregedni (ik), *k. vieillir, commencer à vieillir.*
 Öreges, *mn. un peu vieux, vieillot.*
 Öregfűrés, *fn. grande scie, f.*
 Öreghegedű, *fn. basse de violon, f., violon de haute-contre, m.*
 Öreghorgony, *fn. seconde ancre, f.*
 Öregítni, *cs. vieillir.* [f.
 Öregség, *fn. âge avancé, m., vieillesse,*
 Öregszemű, *mn. à gros grains.*
 Öregzeni (ik), *k. l. Öregedni.*
 Öregülni l. Öregedni.
 Orgróf, *fn. margrave, m.*
 Orhad, *fn. garde, f.*
 Örhájó, *fn. patache, f.*
 Örház, *fn. corps de garde, m.; guérite, f.*
 Örhely, *fn. poste, m.*
 Örizés, *fn. action de garder, f.*
 Örizet, *fn. garde, surveillance, garnison, f.*
 Orizeilen, *mn. —ül, ih. sans garde, sans surveillance, sans défense.*
 Örizkedni (ik), *k. se garder.*
 Örizni, *cs. garder, surveiller, veiller sur.*
 Örijáró, *fn. patrouille, f.*
 Örjöngeni, *k. être en fureur.*
 Örjöngés, *fn. délire furieux, m.*
 Örkerülés, *fn. ronde, f.*
 Örkinces, *fn. talisman, m.*
 Örkiáret, *fn. escorte, f., convoi, m.*
 Örködés, *fn. veille, vigilance, f.*
 Örködni (ik), *k. veiller sur qc.; surveiller qc.*
 Örtemény, *fn. mouture, f.*

Örleni, *cs. moudre.*
 Örlés, *fn. mouture, f.*
 Örletni, *cs. faire moudre.*
 Örlető, *fn. chaland (d'un meunier), m.*
 Örleténs, *fn. mouture, f.*
 Örmester, *fn. sergent-major, maréchal des logis, m.*
 Örnagy, *fn. major, m.*
 Örök, *mn. éternel; perpétuel; héréditaire; —, fn. héritage, m.; — be fogadni, adopter qn.; — be fogadás, fn. adoption, f.; — be fogadott, mn. adoptif.*
 Örökben, *ih. d'une manière héréditaire; héréditairement.*
 Öröketlen, *mn. sans héritiers.*
 Örökhatyó, *fn. testateur, m.*
 Örökítni, *cs. éterniser, immortaliser.*
 Örökjog, *fn. droit de succession, droit d'hérédité, m.*
 Örököség, *fn. bien héréditaire, patrimoine; héritage, m.*
 Örökké, *ih. éternellement, perpétuellement; toujours, constamment; — való, mn. éternel; — valóság, fn. éternité, f.*
 Örökleni (ik), *k. s'éterniser.*
 Öröklés, *fn. succession, dévolution, f.; —i, mn. héréditaire.*
 Öröklét, *fn. éternité, f.*
 Öröklétű, *mn. éternel.*
 Öröklő, *mn. héréditaire; éternel.*
 Öröklött, *mn. héréditaire.*
 Örökösztály, *fn. partage, m.*
 Öröködés, *fn. succession, f.*
 Öröködni (ik), *k. hériter.*
 Örökölhető, *mn. capable de ou apte à succéder; successible; héréditaire.*
 Örökölni, *cs. hériter.*
 Örökölt, *mn. héréditaire.*
 Örökön, *ih. éternellement, toujours; — örökké, dans tous les siècles, aux siècles des siècles.*
 Örökös, *mn. éternel, perpétuel; héréditaire; —, fn. héritier, m.; — társ, fn. cohéritier, m.*
 Örökösön, *ih. éternellement, toujours; héréditairement.*
 Örökösí, *mn. d'héritier.*
 Örökösítni, *cs. éterniser.*
 Örökösödés, *fn. succession, f.*
 Örökösödni (ik), *k. hériter; se perpétuer.*
 Örökösség, *fn. qualité d'une chose héréditaire, f.*

Örökösülmi l. Örökösödni.
 Örökre, ih. à jamais, pour toujours.
 Örökrész, fn. héritage, partage, m.
 Örökség, fn. éternité, f.; héritage; patrimoine, m.; succession, f.
 Örökségi, mn. héréditaire.
 Örökségléső, fn. capteur, m.
 Örökségül, ih. en héritage, par succession.
 Örökülmi, k. hériter; se transmettre, se communiquer.
 Örökvétel, fn. vente à perpétuité, f.
 Örökzöld, fn. plante toujours verte, f., languette, joubarbe, lierre, pervenche, f.; buis, m.
 Örölmi, es. moudre.
 Örölés, fn. mouture, f.
 Öröltetni, es. faire moudre.
 Öröltető, fn. chaland (d'un meunier), m.
 Öröm, fn. joie, f., plaisir, m.
 Örömanya, fn. mère de la jeune mariée, f. [sée, m.
 Örömapa, Örömatya, père de l'époux.
 Örömdal, fn. chanson joyeuse; hymne de joie, f.
 Örömet, ih. avec plaisir, très-volontiers.
 Örömetebb, ih. plus volontiers, mieux; plus-tôt.
 Örömev, fn. jubilé, m.
 Örömháborító, mn. qui trouble la joie.
 Örömitas, mn. ivre de joie, transporté de bonheur.
 Örömittasság, fn. transport, élan de joie, m., exalté, f.
 Örömmámor, fn. l. Örömittasság.
 Örömnap, fn. jour de réjouissance, de joie, m.
 Örömrivalgás, fn. cris de joie, m. pl.
 Örömtelen, mn. vide de plaisirs, sans joie; —ül, ih. sans joie.
 Örömteljes, mn. joyeux.
 Örömtűz, fn. feu de joie, m.
 Örömrész, fn. cris de joie, m. pl.
 Örömpa, fn. parade, f.
 Ör, fn. poste, m., garde, f.
 Örég, fn. garnison; garde, f.
 Örereg, fn. garde; garnison, f.
 Örözlelem, fn. génie tutélaire, m.
 Örözem, fn. patrouille, f.
 Örözemkedni (ik), k. patrouiller.
 Örözemle, fn. revue, f.
 Örözent, fn. patron, m.
 Örözó, fn. mot d'ordre, m.

Örtanya, fn. grande-garde, f.
 Österomy, fn. échauguette, f., donjon; phare, fanal, m.
 Örtűz, fn. feu de bivouac, m.
 Örtűlés, fn. perte de la raison, f.
 Örtűlni, k. (nak, nek), causer de la joie ou faire plaisir à qn.
 Örtűlni, k. tomber en démence, perdre la raison.
 Örtűlt, mn. atteint de démence, maniaque; insensé, fou; —ség, fn. aliénation (mentale); extravagance, démence, f., délire, m.
 Örv, fn. collier d'épines, collier (de certains oiseaux), m.; prétexte, m.
 Örváltás, fn. descente (de la garde), f.
 Örvendeni, k. Örtűlni.
 Örvendetes, mn. gai, joyeux, heureux.
 Örvendezés, fn. jubilation, f., applaudissements, cris d'allégresse, m. pl., réjouissance, f.
 Örvendezni, k. se réjouir.
 Örvendező, mn. joyeux, gai.
 Örvendeztetni, es. causer de la joie ou faire plaisir à qn.
 Örvény, fn. tourbillon; tournoiement (de l'eau), m.; abîme; gouffre, précipice, m.
 Örvezető, fn. qui conduit au poste la garde.
 Örvidek, fn. frontière militaire, f.
 Örvonal, fn. cordon, m.
 Örvös galamb, fn. pigeon à cravate, m., tourterelle à collier, f.
 Örvös sólyom, fn. faucon à collier, m.
 Örzemény, fn. chose qui a été confiée à la garde de qn., dépôt, m.
 Örző, fn. garde, gardeur, gardien, m.
 Ős, fn. aïeul, m.
 Ősanya, fn. aïeule, f.
 Ősanyag, fn. matière première, f.
 Őserdő, fn. forêt primitive, f.
 Ősi, mn. paternel, maternel; patrimonial; ancien, antique.
 Őskor, fn. monde primitif, m.
 Őslakó, fn. premier habitant, aborigène, m.
 Őslény, fn. être premier ou préexistant à toute autre chose, m.
 Ősmerni, Ősmérni l. Iemerni.
 Ősnyelv, fn. langue primitive, f.
 Őspróba, Őszámpróba, fn. preuve de noblesse, f.
 Őssze, ih. ensemble.

Összeadás, fn. *addition, f.; (cérémonie du) mariage, m.*
 Összeadni, cs. *additionner; unir par le lien conjugal, coinjoindre; marier.*
 Összeaggatni, cs. *réunir (par des points d'aiguille); coudre (ensemble).*
 Összeakadni, cs. *se rencontrer; se heurter.*
 Összeakasztani, cs. *joindre, lier, attacher ensemble.*
 Összeaklálni l. Összeaggatni.
 Összeállani, k. *se réunir, s'unir, s'associer; se constituer en société; se coaguler, se cailler (se dit du lait).*
 Összeállitás, fn. *rapprochement, arrangement, m.*
 Összeállítani, cs. *ranger.*
 Összeázni (ik), k. *devenir ou être mouillé ou trempé.*
 Összebarátkozni (ik), k. *se lier d'amitié.*
 Összébb, ih. *plus rapproché.*
 Összebékéltetni, Összebékíteni, cs. *réconcilier.*
 Összebeszélni, k. *convenir de qq.; comploter.*
 Összebonyoódni (ik), k. *s'entortiller, se compliquer.*
 Összebsapni, cs. *battre, claquer (des mains, etc.); réunir, joindre (en frappant); —, k. se réunir sur (la tête de) qn., passer sur qn.; fonder sur qn.; se prendre corps à corps; croiser le fer.*
 Összebsókolni, cs. *baisotter.*
 Összebsoportozni (ik), k. *s'attrouper.*
 Összebsüdülni, k. *s'attrouper, se réunir, s'assembler (en grand nombre).*
 Összebsúnyítani, cs. *salir, souiller.*
 Összebsunyulni, k. *se salir.*
 Összedagadni, k. *s'enfler, se gonfler.*
 Összedarabolni, cs. *mettre en pièces; dépecer.*
 Összedobolni, cs. *assembler au son du tambour, battre le rappel.*
 Összedülni, k. *s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.*
 Összedülni, cs. *dévaster; désoler, ruiner.*
 Összeégetni, cs. *réduire en cendres; incinérer; se brûler (la main, etc.).*
 Összeégni, k. *être brûlé, être consumé (par le feu).*
 Összeegyezés, fn. *accord, m., concordance, harmonie, f.*
 Összeegyezni, k. *s'accorder; être d'accord; concorder.*

Összeegyeztetni, cs. *(faire) accorder; concilier; collationner (des écrits); raccorder.*
 Összeérni, k. *se toucher par ses limites, confiner.*
 Összeesketés, fn. *(cérémonie du) mariage, m.*
 Összeesketni, cs. *donner la bénédiction nuptiale (à un couple), unir par le mariage, conjoindre.*
 Összeesküvés, fn. *conjuración, f.*
 Összeesküvő, fn. *conjuré, m.*
 Összefaggatni, cs. *torturer, martyriser.*
 Összeférezelni, cs. *réunir (par des points d'aiguille), coudre (ensemble); compiler.*
 Összeférni, k. *être compatible avec...; vivre en bonne intelligence avec qn.*
 Összefoglalás, fn. *jonction; union; liaison, f.*
 Összefoglalni, cs. *joindre (ensemble).*
 Összefogódzani, —fogózkodni (ik), k. *se prendre ou se tenir par la main.*
 Összeforradni, k. *se cicatrizer, se fermer.*
 Összeforrasztani, cs. *fermer (en cicatrissant); cicatrizer, guérir; souder (en ballant à chaud), corroyer.*
 Összeforrasztás, fn. *cicatrisation; soudure, f.*
 Összeforrti, k. *se cicatrizer, se fermer, se souder (en croissant ou par l'effet d'un travail organique).*
 Összefutkározni, —futkosni, cs. *parcourir.*
 Összefutni, k. *accourir en foule; s'attrouper; se coaguler; —, cs. parcourir.*
 Összefüggés, fn. *cohésion; suite; continuité, enchaînement, m.*
 Összefüggni, k. *avoir de la cohérence, de la cohésion; s'enchaîner.*
 Összeg, fn. *montant, total, m.; somme totale; quotité, f.*
 Összeges, mn. *sommaire; —en, ih. sommairement; en masse.*
 Összegesíteni, cs. *sommer.*
 Összegazolni, cs. *appeler qn. fripon.*
 Összegázolni, cs. *renverser, écraser (avec sa voiture ou avec son cheval); écraser, détruire (en marchant dessus).*
 Összegöngyölgelni, cs. *plier, rouler ensemble; pelotonner; réunir dans un paquet; mettre sous enveloppe.*
 Összegyilkolni, k. *massacrer, tuer.*

Összegyűlni, k. se cicatriser, se fermer. [pétrir.
Összegyűrni, cs. mêler en pétrissant;
Összegyűjteni, cs. assembler, rassembler; réunir; convoquer; rallier; faire une collecte.
Összegyűlni, k. s'assembler; se réunir, s'attrouper, se rallier; s'accumuler.
Összegyűrni, cs. bouchonner.
Összeháborítani, cs. brouiller.
Összeháborodni (ik), k. se brouiller.
Összehajtani, cs. rapprocher, faire converger, joindre en pliant; plier, ployer (une feuille de papier, etc.); rouler; (chasser pour) réunir, rassembler.
Összehajtogatni, cs. plier (ex. une lettre).
Összehangsani (ik), k. s'accorder; être d'accord; concorder; harmonier.
Összehangsás, fn. accord, m., concordance, harmonie, f.; concert, m.
Összehangsó, mn. concordant; d'accord; harmonieux; d'une concordance parfaite.
Összehasadni, k. se déchirer; se briser; se rompre; s'user.
Összehasogatni, cs. fendre.
Összehasonlítás, fn. comparaison; collation, f.
Összehasonlítani, cs. comparer qc. à qc.; mettre en parallèle; conférer; collationner (des écrits, etc.).
Összehatni, cs. agir ensemble; coopérer.
Összeilleni (ik), k. se convenir; sympathiser.
Összeírás, fn. conscription, f., inventaire, m.
Összeírni, cs. inventorier.
Összeíró, fn. conscripteur, m.
Összeírott, Összeírt, fn. conscrit, m.
Összejárni, cs. parcourir.
Összejöni, k. se réunir, s'assembler; se rencontrer, se trouver, se voir.
Összejövetel, fn. réunion; entrevue; assemblée; rencontre (inattendue), f.; conventionnelle, m.
Összekapni, k. (val, vel), se brouiller avec qn.; en venir aux mains ou aux prises; —, cs. (parvenir à) réunir.
Összekapcsolni, cs. joindre; aggraver.
Összekapkodni, cs. ramasser à la hâte.
Összekelni, k. se marier.
Összekeresni, cs. ramasser, rassembler; chercher partout.

Összekocsanni, k. se rencontrer (avec force); s'entrechoquer, se heurter.
Összekötni, cs. lier, attacher (ensemble); réunir; nouer.
Összeköttetés, fn. connexion; liaison, f.; rapports, m. pl.
Összeláncozolni, cs. réunir, joindre avec des chaînes; mettre à la même chaîne.
Összeleg, ih. tous (ensemble).
Összemesni, k. se resserrer, se froncer; diminuer, se fondre; se cailler (se dit du lait).
Összem-cakolni, cs. salir, souiller.
Összenőni, k. se joindre (en croissant).
Összeolvastani, cs. unir, allier par la fonte.
Összeomlani (ik), Összeomolni, k. s'abattre, tomber en ruines; s'écrouler.
Összeölelni, cs. embrasser.
Összeölelkenni (ik), k. s'embrasser.
Összepárosítani, cs. accoupler.
Összepárosodni (ik), —sulni, k. s'accoupler.
Összepattanni, k. se crever.
Összeragadni, k. être collé ou agglutiné.
Összeragasztani, cs. réunir; coller (ensemble), agglutiner; congutiner; joindre.
Összerágni, cs. diviser (avec les dents); mâcher; détruire (en rongéant); éroder, corroder.
Összerágni, cs. réunir (en agitant); secouer vigoureusement.
Összerogyni, k. tomber en ruine; s'affaisser; s'écrouler.
Összerombolni, cs. démolir.
Összeromlani (ik), —romolni, k. se gâter; se corrompre; s'altérer.
Összerontani, cs. gâter; corrompre.
Összeroskadni, k. s'abattre; s'écrouler; tomber en ruines; s'affaisser et tomber.
Összes, mn. tout, tout entière, tous ensemble; total.
Összeség, fn. tout, total, ensemble, m., somme, f.; totalité, masse, f.
Összeséges, mn. l. Összes.
Összeséggel, Összesen, ih. tous ensemble, tous réunis, tous à la fois.
Összeseregleni (ik), k. s'attrouper, se rassembler.
Összesítai, cs. sommer; réunir (les parcelles dispersées).

- Össesülni, k. avoir (le visage, etc.), brûlé (par); rôtir trop.
- Össeszaggatni, cs. dilacérer; lacérer; user.
- Összszámolni, cs. compter tout; additionner.
- Összszámolás, fn. addition; sommation; supputation, f.
- Összszámolni, cs. additionner; sommer; supputer.
- Összszerezni, cs. réunir par ses économies; amasser; faire un couple (de deux amants, etc.).
- Összszorítani, cs. presser, serrer (pour réunir, pour diminuer le volume de qc.); comprimer; tenir joint.
- Összszorulni, k. se serrer réciproquement; se presser.
- Összszövetkezni (ik), k. s'allier.
- Összszűrni, cs. mêler (en filtrant); —a levét, comploter.
- Összetagolni, cs. resser.
- Összetakarítani, cs. arranger; mettre en ordre.
- Összetalálkozás, fn. rencontre (fortuite), f.
- Összetalálkozni (ik), k. se rencontrer.
- Összetársasítani, cs. associer.
- Összetartani, cs. tenir joint; —, k. être unis par l'esprit de corps.
- Összetartás, fn. maintien de l'union, esprit de corps, m.
- Összetartozni (ik), k. appartenir l'un à l'autre.
- Összetégni, cs. déchirer; dilacérer.
- Összetétel, fn. composition, f.
- Összetiporni, cs. écraser, détruire (en marchant dessus).
- Összetörni, cs. écraser; casser, briser; — (ik), k. se briser, se rompre.
- Összétűködés, fn. rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f.; conflit, m.
- Összétűközni (ik), k. se rencontrer (avec force); être contigus (l'un à l'autre); se toucher; lier bataille.
- Összeütni, cs. pousser l'un contre l'autre, choquer; concasser; battre, claquer (des mains, etc.); joindre (en frappant); dresser; —, k. coïncider.
- Összevágni, cs. couper (en morceaux); tailler (en pièces); trancher; —, k. coïncider.
- Összevaló, mn. appartenant à la même catégorie, etc.; homogène; homonyme.
- Összeválogatni, cs. rassembler (en choisissant); chercher.
- Összevásárlás, fn. achat, m.
- Összevásárló, accapareur, m.
- Összevásárolni, cs. acheter (plusieurs choses) à la fois; accaparer.
- Összeverekedni (ik), k. se battre.
- Összevérezni, cs. ensanglanter.
- Összevergődni, k. se réunir péniblement.
- Összevesszíteni, cs. brouiller, désunir.
- Összevesszini, k. se brouiller (avec qn.).
- Összevetni, cs. jeter ensemble ou pêle-mêle; comparer.
- Összevissza, ih. pêle-mêle; confusément.
- Összezavarni, cs. confondre.
- Összezavarodni, k. se confondre, s'embrouiller.
- Összezőrdülni, k. se brouiller (avec qn.).
- Összezüdni, cs. amener.
- Összezüdni, k. s'amener; s'attrouper.
- Összezúzni, cs. écraser.
- Összezsarolni, cs. amasser par l'usure.
- Összítani, cs. sommer; additionner.
- Összpontos, mn. concentrique; —ítani, cs. concentrer; —ítás, fn. concentration, centralisation, f.
- Ösvény, fn. sentier, m.
- Övilág, fn. monde primitif, m.
- Ősz, fn. automne, m.
- Ősz, mn. gris.
- Őszellik, k. l'automne commence.
- Őszelő, fn. septembre, m.
- Őszhaju, mn. grison.
- Őszhang, fn. accord, m.; harmonie, f.
- Őszhangos, mn. harmonique; —an, ih. harmoniquement.
- Őszhangsani (ik), k. s'accorder.
- Őszhangsat, fn. accord, m.
- Őszhó, fn. octobre, m.
- Őszi, Ősziek, mn. automnal, d'automne.
- Ősziké, fn. colchique d'automne, f.
- Őszinte, mn. sincère, franc; —ség, fn. franchise, sincérité, f.
- Őszintén, ih. sincèrement, franchement.
- Őszlet, fn. somme totale, f., montant, total, m. [grison.
- Őszszakállu, mn. qui a la barbe grise.
- Ősztöke, fn. soc (de charrue), m.
- Ősztön, fn. impulsion, f.; instinct, m.

Ösztöndíj, fn. *bourse, f.*
 Ösztöndíjas, fn. *bourcier, m.*
 Ösztöndöni, cs. *stimuler.*
 Ösztönszer, fn. *excitant, stimulant, irritant, m.; —ü, mn. instinctif; —üleg, ih. instinctivement.*
 Ösztönnzés, fn. *impulsion, incitation, f.*
 Ösztövé, mn. *maigre, décharné.*
 Ösztövéredüi (ik), k. *maigrir.*
 Ösztövéritni, cs. *amaigrir.*
 Ösztövérség, fn. *maigreur, f.*
 Öszutó, fn. *novembre, m.*
 Öszülni, k. *grisonner, blanchir.*
 Öszve, stb. l. *Össze, stb.*
 Öszveg, fn. l. *Öszlet.*
 Öszvér, fn. *mulet, m., mule, f.*
 Öt, mn. *cinq.*
 Öten, ih. *cinq.*
 Ötféle, mn. *de cinq sortes ou manières ou façons.*
 Ötleni (ik), k. (ba, be), *pénétrer; tomber ou venir dans l'esprit; apercevoir; sauter aux yeux.*
 Ötlet, fn. *idée subite, pensée, f.*
 Ötöd, fn. *cinquième, quint, m.*
 Ötödik, mn. *cinquième; cinq (du mois).*
 Ötödikszer, ih. *cinquième fois.*
 Ötödörös, fn. *cinquième, quint, m.*
 Ötödször, ih. *cinquièmement, en cinquième lieu.*
 Ötös, mn. *quintuple, de cinque; —, fn. le nombre ou le chiffre cinq, m.*
 Ötött, mn. *qui a cinq plis.*
 Ötszöglet, fn. *pentagone, m.*
 Ötszögű, mn. *quinquangulaire.*
 Ötször, ih. *cinq fois.*
 Ötszöri, mn. *qui se fait cinq fois, quintuple.*
 Ötszörös, mn. *quintuple.*
 Ötszörösní, cs. *quintupler.*
 Ötven, mn. *cinquante.*
 Ötvened, fn. *cinquantième, m.; —ik, mn. cinquantième.*

Ötvenféle, mn. *de cinquante sortes.*
 Ötvös, fn. *orfèvre, bijoutier; ouvrier en argenterie, m.*
 Ötvözet, fn. *alliage, m.*
 Ötvözni, cs. *aloyer, allier.*
 Öv, fn. *ceinture; zone, f.*
 Övedzeni l. *Övezni.*
 Övé, mn. *le sien, la sienne; à lui, à elle. [ceindre.]*
 Övezni, cs. *entourer d'une ceinture.*
 Öz, fn. *chevreuil, m.; chevrete, f.*
 Özbak, fn. *chevreuil, m.*
 Özborju, fn. *petit chevreuil, faon de chevrete, m.*
 Özcsozomb, fn. *cuisse de chevreuil, m.*
 Özfi, Özgida, Özöllő, l. *Özborju.*
 Özön, fn. *flots, m. pl., courant, m., ondes, f. pl., inondation, f., torrent, m.; abundance, f.; déluge, m.*
 Özönléni (ik), k. *faire flot; s'agiter; flotter; couler avec rapidité ou à flots.*
 Özönlés, fn. *cours rapide, m.; agitation, f.*
 Özönnel, ih. *par torrents.*
 Özönölni, cs. *répandre des torrents.*
 Özönviz, fn. *déluge, m.*
 Özönvizelőtti, mn. *antédiluvien.*
 Özönvizi, mn. *diluvien.*
 Özsziñtű, mn. *fauve.*
 Öztehén, fn. *chevrete, f. [f.]*
 Özvadász, fn. *chasse aux chevreuils.*
 Özvegy, fn. *veuf, m.; veuve; douairière, f. [f.]*
 Özvegyállapot, fn. *veuvage, m., viduité.*
 Özvegyév, fn. *an de viduité ou de deuil, m.*
 Özvegylak, fn. *domicile affecté au douaire, m.*
 Özvegyiség l. *Özvegyállapot.*
 Özvegytartás, fn. *douaire, m.*
 Özvegyülni, k. *devenir veuf ou veuve.*

P.

Pacsirta, fn. *alouette, f.*
 Pacs, fn. *macération; corrosion; eau forte, f.; tan; confit, m.; sauce du tabac, f. [f.]*
 Pacsal, fn. *tripes, f. pl., tripe, tripaille.*
 Pacskásni, k. (on, en), *se moquer de qn.*

Pácsolni, cs. *cautériser, mortifier; corroder; mariner; tanner; saucer (le tabac).*
 Pad, fn. *banc, m.*
 Padhát, fn. *dossier d'un banc, m.*
 Padlás, fn. *grenier; plafond, m.*

Padlásolni, *os. planchéier.*
 Padlászoba, *fn. chambre au grenier, f., galetas, m., chambre en galetas, f.*
 Padlat, *fn. plafond, m.*
 Padló, Padlódeszka, *fn. planche, f., plancher, m.*
 Padlókoszka, *fn. cerreau; parquet, m.*
 Padlózat, *fn. lambrissage, m.*
 Padlózni, *os. planchéier.*
 Pagony, *fn. forêt, f.*
 Páholni, *cs. buttre, rosser.*
 Páholy, *fn. loge, f.*
 Paizz, *fn. bouchier, m.*
 Paizzad, *mn. en forme de bouchier; scutiforme.*
 Pajshordozó, *fn. écuyer, m.*
 Pajzsos, *mn. couvri, armé d'un bouchier.*
 Pajkos, *mn. pétulant; —an, ih. pétulamment.*
 Pajkosság, *fn. pétulance, f.*
 Pajta, *fn. grange, f.; —ña, fn. las, m., lassiére, f.*
 Pajtás, *fn. camarade, compagnon, m.*
 Pajtáskodni (ik), *k. être camarade.*
 Pajtáság, *fn. camaraderie, compagne, f.*
 Pajtaszer, *fn. las, m., lassiére, f.*
 Pajzán, *mn. pétulant; —ul, ih. pétulamment.*
 Pajzánság, *fn. pétulance, f.*
 Pakolni, *cs. emballer, emballer; mettre en paquet; encaisser; encaquer; mettre qc. dans sa malle.*
 Pala, *fn. schiste, m.; ardoise, f.*
 Palacsinta, *fn. omelette (faite avec de la farine), f.*
 Palaczk, *fn. bouteille, f.; flacon, m.; carafe, f.*
 Palafejtés, *fn. ardoisière, f.*
 Palakó l. Pala.
 Palánk, *fn. estacade, palissade, f.; cloison de planches, f. [f.]*
 Palánkerítés, *fn. cloison de planches, Palánkolat, fn. palissade, f.*
 Palánkolni, *cs. clore de planches, de palissades.*
 Palánkozni l. Palánkolni.
 Palánkóvénny, *fn. échelier, m.*
 Palást, *fn. manteau, m.*
 Palástolni, *cs. pallier, voiler, déguiser.*
 Palassk, *fn. l. Palaczk.*
 Palatábla, *fn. table, tablette ou feuille d'ardoise; ardoise en table, f.*
 Palatyolni l. Pitypalatyolni.
 Palavessző, *fn. crayon d'ardoise, m.*

Pálcza, *fn. bâton (court et mince), m. canne, f.*
 Pálczaütés, *fn. coup de bâton, m.*
 Pálczázni, *os. bâtonner.*
 Pálczika, *fn. petit bâton, m., petite canne, badine, f.*
 Paléta, *fn. palette, f.*
 Pálinka, *fn. eau-de-vie, f.*
 Pálínkasfűzés, *fn. distillerie, f.*
 Pálínkasfűző, *fn. distillateur, m.*
 Pálínkásni, *k. boire de l'eau-de-vie.*
 Pállani (ik), *k. pourrir, se putréfier; se décomposer (sous l'influence de l'air); se réduire en poussière; être rongé par le temps.*
 Pallér, *fn. polisseur, brunisseur; repasseur; finisseur, m.*
 Pallérosás, *fn. polissure, f.*
 Pallérosatlan, *mn. non poli.*
 Pallérosni, *cs. polir.*
 Palléroszotti, *mn. poli; policé, civilisé.*
 Palló, *fn. planche (de bois), f., ais, m., plancher; poteau, m.; planche épaisse, f.*
 Pallos, *fn. glaive de la justice; glaive du bourreau, f.*
 Pallózat, *fn. boiserie, f.; lambris, m., plancher, m.*
 Pallózni, *os. planchéier.*
 Pálma, *fn. palmier, m., palme, f.*
 Pálmaág, *fn. branche, f., ou rameau de palmier, m., palme, f.*
 Pálmafa, *fn. palmier; dattier, m.*
 Pálmagyűmöles, *fn. dalle, f.*
 Palota, *fn. palais, m.*
 Pálya, *fn. carrière, f.*
 Pályabér, *fn. prix (du combat), m.*
 Pályafutás, *fn. course de chevaux, carrière, f.*
 Pályafutó, *fn. coursier; coureur, m.*
 Pályaház, *fn. débarcadère, m., station, gare, f.*
 Pályairat, *fn. pièce qui a remporté le prix, f.*
 Pályőr, *fn. garde, m.* [m]
 Pályatárs, *fn. collègue, m.; concurrent.*
 Pályatér, *fn. carrière, arène, f.*
 Pályaudvar, *fn. l. Pályaház.*
 Pályázás, *fn. concurrence, f.*
 Pályázat, *fn. course de chevaux; concurrence, f., concours (de compétiteurs pour la même place), m.*
 Pályázni, *k. concourir (pour une place), faire concurrence (à qn. pour une place).*
 Pályászó, *fn. concurrent, m.*

amacs, fn. pinceau, m., brosse (de barbouilleur), f., doroir (de bouslanger), m.
 amacsolni, cs. enduire de..., peindre, peinturer.
 amat, fn. paquet, m.
 anlag, fn. canapé, divan, sofa, m.; ottomane, f.
 ampuska, fn. beignet, m.
 amut, fn. coton, m.
 amutfa, fn. cotonnier, m.; — szövet, fn. étoffe de coton, f., cottonnade, cottonnne, f. {qn.}, m.
 anasz, fn. plainte, f.; grief (contre anaszkodni (ik), k. se plaindre.
 anaszlás, fn. action de se plaindre, f.
 anaszló, fn. plaignant; accusateur, m.
 anaszlott, fn. défenseur, m.
 anaszolkodni (ik), k. se plaindre.
 anaszolni, cs. se plaindre de qc.; accuser qc. à qn.
 anaszos, mn. plaintif.
 anaszos, fn. plaignant; accusateur, m.
 anaszós, fn. voix plaintive, f.
 anasztétel, fn. plainte, f., grief, m.
 ánczél, fn. cuirasse, f.
 ánczélos, mn. cuirassé.
 ánczéloszni, cs. cuirasser.
 andur, fn. agent de la justice, m.
 angani, k. stagner.
 angás, fn. stagnation, f.
 ánt, fn. crampon, m.
 ántolni, cs. cramponner.
 ántlika l. Szalag.
 ántolódni (ik), k. quereller.
 ap, fn. prêtre; curé (catholique); ministre (protestant), m.
 apa, fn. papa, père, m.
 ápa, fn. pape, m.
 apagály, fn. perroquet, m.
 ápai, mn. du pape, papal; pontifical.
 ápakövet, fn. internonce, m.
 ápalevél, fn. bref, m.
 ápaság, fn. papauté, f.; pontificat, m.
 ápasszem, fn. lunettes, f. pl.
 api, mn. du clergé, clérical; ecclésiastique.
 apirend, fn. ordre ecclésiastique ou clérical; clergé, m.
 apir, fn. papier, m.
 ápirfa, fn. arbre papyrifère, m.
 ápiros l. Papir.
 ápirtölcsér, fn. cornet (de papier), m.
 ápista, fn. papiste, m.
 ápistáság, fn. papisme, m.

Pápastaszint, mn. pdle.
 Papkormány, fn. hiérarchie, f.
 Paplak, fn. presbytère, m.
 Paplan, fn. courte-pointe, f.
 Paplanos, fn. courte-pointier, m.
 Papnevelde, fn. séminaire, m.
 Papolás, fn. prédication, f.
 Papolni, cs. prêcher; sermonner.
 Papos, mn. de prêtre; de la prêtraille.
 Papramorgó, fn. eau-de-vie, f.
 Paprika, fn. poivre, m.
 Paprikázni, cs. assaisonner de poivre, poivrer.
 Papság, fn. clergé, m.
 Papsajt, fn. mauve à feuilles rondes, f.
 Papszentelés, fn. ordination, f. {f.
 Pupucs, fn. pantoufle; mule (du pape),
 Papuralkodás, fn. hiérarchie, f.
 Pár, fn. paire, f., couple, m. et f.; duplicata, double, m.
 Pára, fn. légère vapeur, f., exhalaisons, f. pl., vapeur (humide), f.; âme d'un animal, f.; szegény — l. pauvre diable!
 Parádé, fn. parade, f.
 Parádézni, k. faire parade ou ostentation (de qc.).
 Paradicsom, fn. paradis, m.
 Paradicsomalma, fn. pomme de paradis, f.
 Paradicsomi, mn. de paradis.
 Paradicsomadár, fn. paradisier, m.
 Parafa, fn. liège, m.
 Paraj, fn. épinard, m.; mauvaise herbe, ieraie, f.
 Párállani (ik), k. s'évaporer.
 Párálni, cs. préparer à la vapeur; braiser.
 Parancs, fn. ordre, commandement, mandal, m.; ordonnance, f.
 Parancsnok, fn. commandant, chef, m.
 Parancsolás, fn. action de commander.
 Parancsolat l. Parancs. {f.
 Parancsolni, cs. ordonner, commander.
 Parancsolólag, fh. impérieusement.
 Parancsoló-mód, fn. impératif, m.
 Parancsör, fn. ordonnance, f.
 Parancsörtiszt, fn. officier d'ordonnance, m.
 Parancsszó, fn. commandement, m.
 Parány, fn. atome, m.
 Parányi, mn. excessivement petit ou peu; exigü; —ság, fn. petitesse, exigüité, f.
 Párárány, fn. symétrie, f.; —os, mn. symétrique.

- Járás, mn. *vapoureux*. [sier.
 Parasz, fn. *paysan*, m.; —, mn. *gros-*
 Parasztember, fn. *paysan*, m.
 Parasztkocsi, fn. *chariot à ridelles*, m.
 Parasztné, fn. *femme de paysan*, pay-
 sanne, f.
 Parasztnép, fn. *paysans*, m. pl.
 Parasztnő, fn. *paysanne*, f.
 Parasztos, mn. *rustique; grossier*;
 —an, ih. *à la paysanne*, *rustique-*
ment.
 Parasztaság, fn. *corps de paysans*, m.
 Parasztasokás, fn. *mœurs rurales ou*
champêtres, f. pl.
 Paraszttelek, fn. *métairie, ferme*, f.
 Parasztuskó, fn. *rustre, palot*, m.
 Parasztul, ih. *à la paysanne*, *rustique-*
ment.
 Parasztulni, k. *contracter des manières*
rustiques. [san, m.
 Parasztviselet, fn. *habillement de pay-*
 Páratlan, mn. *impair*.
 Párásat, fn. *évaporation*, f.
 Párásna, mn. *lascif*; —, fn. *forni-*
cateur, m.
 Párásználkodni, k. *paillarder*.
 Párásnaság, fn. *lasciveté; luxure*, f.
 Párászni (ik), k. *s'évaporer*.
 Párás, fn. *charbons ardents*, m. pl.
 Párba, fn. *duel*, m.
 Párbeséd, fn. *dialogue*, m.
 Párdal, fn. *dwo*, m.
 Párducz, fn. *panthère*, f.
 Paréj, fn. l. Paraj.
 Párgolni l. Párálni.
 Párhangos, mn. *à deux voix*.
 Párhuzam, fn. *parallèle*, f.
 Párhuzamos, mn. *parallèle*.
 Paripa, fn. *cheval de selle*, m.
 Paripázni, k. *aller à cheval*.
 Páris, fn. *Paris*, m.
 Páritni, cs. *accoupler; apparier*
 Parittyá, fn. *fronde*, f.
 Parittyász, fn. *frondeur*, m.
 Parittyázni, cs. *fronder*.
 Párisz, fn. *Paris*, m.; —i, mn. *parisien*.
 Párkány, fn. *bord*, m.; *moulure*, f.
 Párkányzat, fn. *moulure*, f.
 Parket, fn. *sutaine*, f.
 Parlag, fn. *pièce de terre inculte*, f.
 Parlagi, mn. *champêtre, rural; inculte,*
sans culture; grossier.
 Parlagon, ih. *sans culture*.
 Párlani l. Párállani.
 Párlás, fn. *évaporation; distillation*, f.
 Párlasztani, cs. *distiller*.
 Párlat, fn. *distillation*, f.
 Párló, fn. *distillateur*, m.
 Párlótűst, fn. *vessie distillatoire*, f.,
alambic, m.
 Párna, fn. *coussin*, m.
 Párnahéj, fn. *taie (d'oreiller)*, f.
 Párnanyereg, fn. *panneau*, m.
 Párnázní, cs. *matelasser, rembourrer*.
 Párnaszék, fn. *chaise rembourrée*, f.
 Párnassák, fn. *paillasse, valise de lit*, f.
 Paróka, fn. *perruque*, f., *tour de che-*
veux, m.
 Parókaláb, fn. *tête de perruque*, f.
 Parókás, fn. *perruquier*, m.
 Párolni, cs. *produire de la vapeur;*
préparer à la vapeur; braiser.
 Párologni, k. *s'évaporer*.
 Páronként, ih. *deux à deux; par*
paires.
 Páros, mn. *pair, accouplé*.
 Párosítás, fn. *appariement, accomple-*
ment, m.
 Párosítani, cs. *accomplir; apparier*.
 Párosodás, fn. *action de s'apparier*.
 Párosodni (ik), Párosulni, k. *s'appa-*
rier; s'accoupler.
 Part, fn. *bord; rivage*, m.; *colline*, f.
 Párt, fn. *parti*, m., *adhérents, parti-*
sans, m. pl., *faction, secte*, f.
 Pártá, fn. *couronne virgineale; virgi-*
nité, f.
 Pártatlan, mn. *impartial; neutre*.
 Pártatlanság, fn. *neutralité; impartia-*
lité, f.
 Pártatlanul, ih. *impartialement*.
 Pártásat, fn. *moulure*, f.
 Partbirtokos, fn. *propriétaire de la*
rive; seigneur qui a droit d'épave, m.
 Pártdüh, fn. *sureur des factions*, f.
 Pártfél, fn. *partisan; adhérent*, m.
 Pártfogás, fn. *protection*, f.
 Pártfogó, fn. *protecteur*, m.
 Pártfogolás, fn. *protection*, f.
 Pártfogolni, cs. *protéger*.
 Pártfogolt, fn. *protégé*, m.
 Pártfogóság, fn. *patronage*, m.
 Parthajó, fn. *cabotier*, m.
 Parthajós, fn. *caboteur*, m.
 Parthajezés, fn. *cabotage*, m.
 Párthív, fn. *partisan*, m.
 Parti, mn. *de rivage*.
 Partjog, fn. *droit de rivage*, m.
 Partlakos, fn. *habitant de la côte, des*
côtes, riverain, m.
 Partmellék, fn. *paysage maritime*, m.;
 —i, fn. *riverain*, m.

Pártolás, *fn.* protection, *f.*; *appui, m.*
 Pártolni, *cs.* protéger; —, *k.* désertier
 son parti; apostasier. [*lueux.*]
 Partos, *mn.* couvert de collines, mon-
 Pártos, *fn.* partisan, *m.*; —, *mn.* par-
 tial; factieux.
 Pártoskodni (ik), *k.* se faire un parti;
 se révolter.
 Pártosság, *fn.* partialité, *f.*
 Partőr, *fn.* garde de la côte; guet des
 côtes (de la mer), *m.*
 Partőrhajó, *fn.* garde-côte, *m.*
 Partőrség, *fn.* garde de la côte, *f.*
 Partraszállás, *fn.* abord, arrivage, *m.*;
 descente, *f.*
 Pártazellem, *fn.* esprit de parti, *m.*
 Pártütés, *fn.* révolte, rébellion, sédi-
 tion, *f.* [*m.*]
 Pártütő, *fn.* rebelle, séditieux, révolté,
 Partvám, *fn.* quayage, *m.*
 Partvidék, *fn.* contrée qui borde une
 rivière, etc., *f.*
 Párulni l. Párosodni.
 Párvers, *fn.* distique, *m.*
 Párvetés, *fn.* rasle, *f.*
 Párviadal, *fn.* duel, *m.*
 Párvívó, *fn.* duelliste, *m.*
 Pársani l. Párosodni.
 Párzás, *fn.* appartement, accouple-
 ment, *m.*
 Paskolni, *cs.* donner des coups de patte
 ou des claques.
 Pass, *fn.* rasle, *f.*
 Passogatni, *k.* claquer des mains.
 Pástétom, *fn.* pâté, *m.*; —mü, *fn.*
 pâtisserie, *f.*; —sütő, *fn.* pâtissier, *m.*
 Passat, *fn.* immondices, saletés, *f. pl.*
 Passatolni, *cs.* salir; souiller.
 Passita, *fn.* repas de baptême, *m.*
 Passomán, *fn.* galon, *m.*; tresse, *f.*,
 passement, *m.*; —csináló, *fn.* passe-
 mentier, *m.*; —osni, *cs.* galonner.
 Pássta, *fn.* trait, *m.*, ligne; raie;
 barre, *f.*
 Pástánként, *ih.* par traits; par lignes;
 par endroits; par zones.
 Pástásasó, *fn.* pluie partielle, ou par
 zones, *f.*
 Pásternák l. Pasztinák.
 Pasztinák, *fn.* panais, *m.*
 Pasztor, *fn.* pâtre; pasteur, *m.*; —, *mn.*
 de pâtre; pastoral; champêtre; bu-
 colique.
 Pasztorbot, *fn.* houlelle, *f.*
 Pasztoral, *fn.* chant, *m.*, ou chanson
 pastoral(e), *f.*; pastourelle, *f.*

Pásztori, *mn.* pastoral; —lag, *ih.*
 comme un pâtre; en pâtre.
 Pásztorokodás, *fn.* vie pastorale, vie de
 pâtre, *f.*
 Pásztorokodni (ik), *k.* mener une vie de
 pâtre; être pâtre.
 Pásztorokötemény, *fn.* poème bucoli-
 que, pastoral, *m.*; églogue, idylle, *f.*
 Pásztorleány, *fn.* jeune fille qui garde
 des troupeaux; pastourelle; fille
 d'un pâtre, *f.*
 Pásztoros, *mn.* conforme aux mœurs,
 aux usages de pâtres.
 Pásztorisp, *fn.* chalumeau; pipeau, *m.*
 Pásztoristársznya, *fn.* pannelière, *f.*
 Pászuly, *fn.* sève, *f.*
 Pata, *fn.* corne du pied, *f.*, sabot, pied
 de cheval, *m.*
 Patács, *fn.* maréchal ferrant, *m.*
 Patacsorba, *fn.* seime, *f.*
 Patafekély, *fn.* javart encorné, *m.*
 Patahántó, *fn.* paroir, boudoir, *m.*
 Patahasadék l. Patacsorba.
 Pataház, *fn.* vitre, *f.*
 Patak, *fn.* ruisseau, *m.*; —i, *mn.* de
 ruisseau.
 Patás, *mn.* onglé.
 Pataszor, *fn.* encastelure, *f.*
 Patavájó, *fn.* cure-pied, rogne-pied, *m.*
 Patács, *fn.* pétéchie, *f. pl.*
 Patika, *fn.* pharmacie, *f.*
 Patikás, *fn.* apothicaire, *m.*; —ság, *fn.*
 pharmacie, *f.*
 Patkány, *fn.* rat, *m.*
 Patkányfogó, *fn.* ratière, *f.*; preneur
 de rats, *m.*
 Patkányméreg, *fn.* mort aux rats, *f.*
 Patkó, *fn.* fer de cheval; fer à cheval;
 fer (dont on garnit les talons des
 bottes), *m.*
 Patkolás, *fn.* ferrure, *f.*
 Patkolni, *cs.* ferrer un cheval.
 Patkószeg, *fn.* clou à ferrer, *m.*
 Patkóvas, *fn.* fer à cheval; fer de
 cheval, *m.*
 Patriarka, *fn.* patriarche, *m.*
 Patriarkaság, *fn.* patriarchat, *m.*
 Pattanás, *fn.* son d'un corps qui rebon-
 dit, *m.*, explosion, *f.*; boutons (sur
 la peau), *m. pl.*
 Pattanni, *k.* bondir, rebondir; rendre
 un son; faire explosion; éclater;
 lóra —, s'élancer sur son cheval.
 Pattantani, *cs.* faire claquer; décharger
 (son fusil); faire éclater; rompre,
 briser violemment (une corde).

- Pattantyús, fn. *canonnier; artiller, m.*; —ág, fn. *artillerie, f.*
 Pattogatni, cs. *faire claquer; faire des décharges; rôtir, brûler des pape- tons de maïs.*
 Pattogni, k. *éclater par intervalles; craqueter; décerpiter.*
 Pattogó, mn. *qui éclate, éclatant, ful- minant.*
 Patvar, fn. *querelle, f.*
 Patvarkodni (ik), k. *quereller.*
 Patvarkodó, fn. *querelleur, m.*
 Patyóka, fn. *frontal, m.*
 Patyókálni, cs. *s'envelopper.*
 Patyolat, fn. *batiste, f.*; —, mn. *de batiste.*
 Páva, fn. *paon, m.*; —, mn. *de paon.*
 Pávián, fn. *babouin, m.*
 Pazar, mn. *prodigue; somptueux.*
 Pazarfény, fn. *luxure, m.*
 Pazarlás, fn. *prodigalité, f.*
 Pazarló, fn. *prodigue, m.*
 Pazarolni, cs. *prodiguer, dilapider.*
 Pazarul, ih. *avec prodigalité.*
 Pázsit, fn. *gazon, m.*
 Pázsitszék, fn. *banc de gazon, m.*
 Pázsitszelet, fn. *parterre de gazon, m.*
 Pázsitszelő, fn. *coupeur de gazon, m.*
 Pecsénye, fn. *rôti, rôti, m.*
 Pecsényeforgató, fn. *tourne-broche, m.*
 Pecsét, fn. *cachet, sceau, scellé, m.*; *tache, f.*
 Pecsétágyag, fn. *terre sigillée, f.*
 Pecsételek, fn. *apposition d'un sceau, f.*
 Pecsétni, cs. *cacheter; sceller; ap- poser le scellé.*
 Pecsétes, mn. *qui présente des taches.*
 Pecsétezní, cs. *tacher, maculer.*
 Pecsétgyűrű, fn. *anneau à cacheter, m.*
 Pecsétnyomó, fn. *cachet, m.*
 Pecsétőr, fn. *garde des sceaux, m.*
 Pecsétviasz, fn. *cire à cacheter, à sceller, f.*
 Peczek, fn. *garrot, m.*; *ardillon (d'une boucle), m.*
 Peczér, fn. *valet de chien, m.*
 Peczézní, cs. *tracer.*
 Peczk, fn. *bouchon; tampon, m.*
 Peczkelni, cs. *écarter (largement); boucler.* [tourner.
 Pederítni, Pederni, cs. *tourner; faire*
 Pedig, ksz. *néanmoins, toutefois, pour- tant; még —, et qui plus est.*
 Pediglen l. Pedig. [coton, m.
 Pehely, fn. *plume tendre, f., duvet;* mn. *(cheval) bai brun.*
 Pék, fn. *boulangier, m.*
 Péklegény, fn. *garçon boulangier, m.*
 Pékmesterség, fn. *métier de boulangier, m.*; *boulangerie, f.*
 Példa, fn. *exemple, m.*; *példának okáért, például, par exemple.*
 Példaadás, fn. *exemple, m.*
 Példabeszéd, fn. *proverbe, adage; diction, m.*; —i, mn. *proverbial.*
 Példakép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
 Példálódzani (ik), k. *faire allusion à qc.*
 Példamese, fn. *parabole, f.*
 Példány, fn. *modèle, exemple; exem- plaire, m.*
 Példányirat, fn. *écriture modèle, f., modèle d'écriture, exemple, m.*
 Példánykép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
 Példás, mn. *exemplaire.*
 Példásan, ih. *d'une manière exem- plaire.*
 Példátlan, mn. —ul, ih. *sans exemple.*
 Például, ih. *par exemple.*
 Példázat, fn. *parabole; allusion, f.*
 Példáztatás, mn. —an, ih. *parabolique (ment.)*
 Példáztatni, Példázkodni (ik), k. *faire allusion à qc.*
 Példázódni (ik), l. *Példáztatni.*
 Pele, fn. *loir, m.*
 Pelengér, fn. *carcan, poteau, m.*
 Pelenka, fn. *linge, m., braie, f.*
 Pelikán, fn. *pélican, m.*
 Pelye l. Pele.
 Pelyh l. Pehely.
 Pelyhedzeni (ik), k. *se garnir de duvet.*
 Pelyhes, mn. *garni de duvet, duveteux; cotonneux.* [vet.
 Polyhesedni (ik), k. *être couvert de du- vet.*
 Pelyhezní, cs. *couvrir de duvet; —(ik), k. se garnir de duvet.*
 Pelyva, fn. *balle, f.*
 Pemet, fn. *écouvillon, m.*; —elni, cs. *écouvillonner.*
 Pendel, fn. *chemise de dessous, f.*
 Penderítni, cs. *tourner; faire tourner.*
 Pendítlni, cs. *faire sonner.*
 Pendülni, k. *sonner, tinter.*
 Penész, fn. *moisissure, chancissure, f., moisi, m.*; *mucor, m.*
 Penészedni (ik), k. *se couvrir de moi- sissure, (se) moisir; (se) chancier.*
 Penészes, mn. *couvert de moisissure; moisi, chancier.*
 Penészesedni l. Penészedni.
 Penészség l. Penész.

Penésztlini l. Penészedni.
 Penge, fn. lame, f.
 Pengeni, k. sonner, tinter.
 Pengés, fn. son, m.
 Pengetni, cs. faire sonner qc.; toucher (ex. la harpe).
 Pengő, mn. sonnant; —, fn. molette (d'éperon), f.; argent comptant, m.
 Penna, fn. plume à écrire, f.
 Péntek, fn. vendredi, m.; nagy —, fn. vendredi saint, m.
 Pénz, fn. monnaie, f., espèces, f. pl., argent, m.
 Pénzalap, fn. fonds, m.
 Pénzállapot, fn. finances, f. pl.
 Pénzarany, fn. or de ducat, m.
 Pénzbecs, fn. valeur des monnaies, f.
 Pénzbirság, fn. amende, f.
 Pénzcs, mn. d'argent; riche.
 Pénzetlen, mn. sans argent; —ség, fn. manque, m., ou disette d'argent, f.; —ül, ih. sans argent.
 Pénzfaj, fn. espèce (d'argent), f.
 Pénzfolyam, fn. cours, m.
 Pénzgyűjtemény, fn. cabinet, m., ou collection de médailles, f.
 Pénzhamisító, fn. faux monnayeur, m.
 Pénzjog, fn. droit de battre monnaie, m.
 Pénzláb, fn. titre des monnaies, m.
 Pénzszedés, fn. quête, collecte, f.
 Pénzszomj, fn. avidité pour l'argent, soif de l'argent, f.
 Pénzszomjas, mn. avide d'argent.
 Pénztan, fn. numismatique, f.
 Pénzár, fn. caisse, f.; —hiány fn. déficit, m.
 Pénzárnok, fn. caissier, m.
 Pénztelen, mn. sans argent.
 Pénzössér, fn. banquier; changeur, m.
 Pénzudós, fn. numismate, m.
 Pénzügy, fn. finances, f. pl.
 Pénzügyi, mn. financier, financier; de finances.
 Pénzügyigazgatás, fn. administration des finances, f.
 Pénzügyminister, fn. ministre des finances, m.; —ium, fn. ministère des finances, m.
 Pénzgytudoomány, fn. science des finances, f., finances, f. pl., économie politique, f.
 Pénzület, fn. affaire d'argent, f.
 Pénzvágy, fn. appâté à l'argent, f.
 Pénzváltó, fn. changeur, m.
 Pénzverde, fn. monnaie, f., hôtel de la monnaie ou des monnaies, m.

Pénzverés, fn. monnayage, m.
 Pénzverés joga, fn. droit régulier de battre monnaie, m.
 Pénzverő, fn. monnayeur, m.
 Pénzverőház l. Pénzverde.
 Pénzverőhivatal, fn. chambre des monnaies; administration des monnaies, f. (m.
 Pénzvizsgálás, fn. essai des monnaies, m.
 Pénzvizsgáló, fn. essayeur, m.
 Pép, fn. bouillie (alimentaire); marmelade (ex. de pommes); crème, f.; rob, m.; pâte, f.; colle de farine, f.
 Pépezni, cs. coller.
 Pépecselni, k. faire la petite besogne du ménage.
 Per, fn. procès, m.; différend, m.
 Peralku, fn. transaction, f.
 Percz, fn. minute, f.
 Perczegni, k. faire tic-tac; pétiller.
 Perczenet, fn. moment, m.; minute, f., instant, m.
 Perczetűtés, fn. oscillation, vibration (d'une pendule), f.
 Perczmutató, fn. aiguille des minutes, f.
 Perdítai, cs. tourner, faire tourner.
 Perdülai, k. tourner en rond.
 Perecz, fn. craquelin, m.
 Pereczvas, fn. fers (aux mains), m. pl.; menottes, manicles, f.
 Peregni, k. tourner (en cercle ou en rond); faire entendre un son en tournant; ronfler.
 Perelni, k. être en procès avec qn.; quereller. (f.
 Pereputy, fn. parenté; coterie, clique.
 Peres, mn. litigieux; contentieux.
 Peresfél, fn. partie, f.
 Peresdolog, fn. objet d'un différend; point en litige; point controversé, m.
 Pereskedni (ik), k. plaider; être en procès (avec qn.).
 Pereszlen, fn. moulinet, m.
 Perfolyam, Perfolyamat, fn. procédure, f.
 Pergamen, fn. parchemin, m.
 Perge, mu. spiral; spiriforme.
 Pergedezni, k. grésiller.
 Pergelni, cs. torréfier, rôtir, brûler (ex. du café).
 Pergetni, cs. faire tourner avec vitesse.
 Pergetyű, fn. toupie bourdonnante, f.
 Pergőfűrő, fn. drille, f., trépan à archet, m.
 Pergőkalit, fn. pilori, m.
 Pergőbrokka, fn. rouet (à filer), m.

Perje, *fn. (plante) graminée à panicule ou paniculée, f.*
 Perjel, *fn. prieur, m.*
 Perjelség, *fn. priorat, prioré, m.*
 Perkál, *fn. bouracan, m.*
 Perkáta, *fn. enloupé, m.*
 Perkelni l. Pergelni.
 Perköltség, *fn. frais de procès, dépens, m. pl.*
 Perlekedés, *fn. plaidoirie, f.*
 Perlekedni (ik), *k. être en procès.*
 Permet, Permeteg, *fn. pluie fine, f.*
 Permetezni, *k. il fait une pluie fine.*
 Pernye, *fn. cendres légères, f. pl.; flammèche, f.*
 Perurvoslat, *fn. moyen de droit, moyen judiciaire; moyen légal, m.*
 Perpatvar, *fn. querelle, dispute, f.*
 Perrendtartás, *fn. procédure, f.*
 Persedék, *fn. éruption à la peau, f., exanthème, m.*
 Persely, *fn. sachet, m., bourse pour la quête dans l'église, f.; tronc des aumônes, m.*
 Persenés l. Persedék.
 Persze, *ih. naturellement.*
 Perváta, Pervéta, *fn. retraite, f.*
 Perzselni, *cs. brûler; flamber.*
 Perzsszag, *fn. brûlé, roussi, m.*
 Perzsszagu, *mn. qui sent le brûlé.*
 Peselni, *cs. pisser.*
 Peshedni, *k. être en stagnation, stagner; croupir.*
 Pest, *tn. Pest.*
 Pesti, *mn. de Pest.*
 Pestis, *fn. peste, f.*
 Peszér, *fn. valet de chien, m.*
 Peszméte, *fn. groseille verte, gadèle, f.*
 Pesztonka, *fn. fille qui garde un enfant, f.*
 Peták, *fn. pièce de sept kreutzers, f.*
 Petárda, *fn. pétard, m.*
 Pete, *fn. œuf, m.*
 Petédéd, *mn. ovale; oviforme*
 Petefészek, *fn. ovaire, m.*
 Petrenoze, *fn. veilleuse, f.*
 Petrezselem, *fn. persil, m.*
 Pettegetett, *mn. moucheté; marqué; tacheté.*
 Pettegetni, *cs. moucheter; marquer; tacher.*
 Petty, *fn. moucheture; tavelure, f.; point, m.*
 Pettyes, *mn. l. Pettegetett.*
 Pettyezni l. Pettegetni.
 Pettymenét, *fn. genette, f.*

Petyegni, *k. babiller.*
 Petyhedni, *k. se relâcher; mollir.*
 Petyhéd, *mn. relâché; détendu; mou.*
 Petyhüdni (ik), *k. l. Petyhedni.*
 Petyhüdtség, *fn. relâchement, m.*
 Petymeg, *fn. forêt, m.*
 Pessdülni, *cs. faire effervescence; fermenter, bouillir.*
 Pezsegni, *k. fermenter, bouillir, faire effervescence; pétiller; mousser; former une écume ou des gouttelettes perlées; briller; fourmiller de q.*
 Pezség, *fn. effervescence, f.; pétilllement; fourmillement, m.*
 Pezsög, *mn. bouillant, effervescent; —, fn. vin de Champagne, m.*
 Pezsögör, *fn. poudre effervescente, f.*
 Pézsma, *fn. muse, m.; —, mn. musque.*
 Pézsmafa, *fn. geraine musquée, f.*
 Pézsmahód, *fn. rat musqué, piloris, m.*
 Pézsmály, *fn. muse, m.*
 Pézsmaaszag, *fn. odeur de musc, f.*
 Place, *fn. marché, m.; place, f.*
 Piacsi, *mn. du marché.*
 Piesogni, *k. pleurer.*
 Piczi, Piesike, Piesin, Piesinke, *ma. exigu; mince, menu.*
 Piesiny, *mn. l. Piczi.*
 Pihai iss. *fi! fi donc!*
 Pihe, *fn. duvet, m.*
 Pihegni, *k. respirer avec effort; souffler; haleter; ronfler (se dit du cheval).*
 Pihékönnyű, *mn. léger comme du duvet.*
 Pihenés, *fn. cesse, f.; repos, m.*
 Pihenni, *k. reposer, se reposer.*
 Pihenőnap, *fn. jour de repos; jour de séjour, m.*
 Pihentetni, *cs. laisser reposer; accorder du repos à qn.; reposer (ex l'esprit).*
 Piheszakáll, Piheszőr, *fn. duvet, color.*
 Pikkely, *fn. écaille (de poisson), f.*
 Pikkelyded, *mn. en forme d'écailles.*
 Pikkelyes, *mn. écailleux.*
 Pikós, *mn. gris.*
 Pilis, *fn. tonsure, couronne, f.; nettaire, m.*
 Pilla, *fn. paupière, f.*
 Pillanat, *fn. regard, coup d'œil; moment, instant, m.*
 Pillangani, *k. briller; étinceler; piloter.*
 Pillangó, *fn. papillon, m.*
 Pillangóezüst, *fn. paillette (d'argent), f.*
 Pillangólemez, *fn. paillette (d'or), f.*

lantani, k. *jeter un coup d'œil, regarder.*
 lantás, fn. *clin d'œil; moment, instant; regard, coup d'œil, m.*
 laaször, fn. *cil, m.*
 le, fn. *papillon, m.*
 logatni, Pillogni, k. *cligner, ciller, clignoter.*
 ula, fn. *pilule, f.*
 nasz, fn. *lourdaud, rustre, m.; —, nn. lourd, grossier; —ul, ih. grossièrement; lourdeur.*
 npó, fn. *potentille, f.*
 ieze, fn. *cave, f.; —ablak, fn. souvenirail, m.; —bogár, fn. armadille ordinaire; cloporte, f.; —lyuk, fn. soupirail, m.; —mester, fn. sommier; cellérier, m.*
 uezér, fn. *sommelier; garçon (d'une grande auberge), m.* [f.
 uezetok, fn. *cantine; cave portative,*
 uezetorok, fn. *échappée, f.*
 ugálni, cs. *peindre.*
 uka, fn. *tampon, m.; cheville, f.*
 ut, fn. *mesure de deux litres, f.*
 utér, fn. *tonnelier, m.*
 utérmunka, fn. *tonnelage, m.*
 uty, fn. *pinson, m.*
 uicza, fn. *sangsue, f.*
 um, fn. *sonde, f.*
 ua, fn. *pipe, f.*
 uaagyag, fn. *argile ou terre à pipe, argile blanche, f.*
 uacs, fn. *coquelicot, m.*
 uagyujtó, fn. *fidibus, m.*
 uálni, Pipázgatni, Pipázni, cs. *sumer du tabac).*
 uás, fn. *fumeur (de tabac), m.*
 uaszár, fn. *tuyau de pipe, m.; —lábu, nn. qui a les pieds menus.*
 uaszóval, ih. *en fumant.*
 uaszurkáló, fn. *cure-pipe, m.*
 uatajték, fn. *écume de mer, f.*
 uatisztító, fn. *cure-pipe, m.*
 uatöltő, fn. *tampon (à pipe), m.*
 uavájó, fn. *cure-pipe, m.*
 uázni l. Pipálni.
 pere, fn. *parure, f.; —áru, fn. affluets, m. pl.; —áruső, fn. marchande de modes, modiste, f.*
 perés, mn. *paré.*
 perevagy, fn. *manie de la parure, f.*
 perészkedni (ik), k. *se parer (avec recherche).*
 perézni, cs. *parer, orner.*
 perkőcz, fn. *propret, m.*

Pipis, Pipiske, fn. *alouette pipi, f.*
 Pipitér, fn. *camomille, f.*
 Pir, fn. *rougeur, f.*
 Piripio, fn. *guépier, m.*
 Pirítai, cs. *rissoler, roussir; rôtir (du pain), griller; brûler (ex. du café); roussir (ex. de la farine dans du beurre).*
 Pirított, mn. *grillé; rôti.*
 Pirkadni, k. *rougir; roussir.*
 Pirók, mn. *rougeâtre; roussâtre; —, fn. pivoine, m.*
 Pirongani, k. *rougir.*
 Pirongatás, fn. *reprimande, f.*
 Pirongatni, cs. *reprimer qn.*
 Pirongatózni (ik), k. *gronder.*
 Pironkodni (ik), k. *rougir.*
 Piros, mn. *rouge; rose; rosé; vermeil.*
 Pirostni, cs. *teindre en rouge, rougir.*
 Pirostó, fn. *fard rouge, m.*
 Piroska, mn. *rougeâtre.*
 Piroslani (ik), k. *se teindre en rouge, rougir.*
 Pirosonni (ik), k. l. Piroslani.
 Pirospej, mn. *(cheval) fauve tirant sur le roux, alean.*
 Pirosság, fn. *rougeur, f., rouge; incarnat; vermillon, m.; roussure (ex. des cheveux), f.*
 Pirossárga l. Pirospej.
 Pirosszürke, mn. *(cheval) rouan.*
 Pirosvérő, mn. *à sang rouge.*
 Pirulás, fn. *rougeur, f.*
 Pirulni, k. *rougir, avoir honte; roussir.*
 Pisálni, k. és cs. *pisser.*
 Piskolcs, fn. *antimoine, m.*
 Piskóta, fn. *biscuit, m.*
 Pislantani l. Pillantani.
 Pislogatni, k. *cligner.*
 Pislogni, k. *cligner (l'œil); ciller; répandre une faible lueur; brûler sans flamme; couvrir (ex. sous les cendres); être près de s'éteindre.*
 Pisszegetés, fn. *sifflement, m.*
 Pisszegetni, Pisszegni, k. *siffler.*
 Pissezeni, k. *bouger.*
 Pisse, mn. —orr, fn. *nez obtus, nez camus, m.*
 Pisseorru, fn. *camus, m., camuse, f.; camard, m., camarde, f.*
 Piszka, fn. *sourgon, m.*
 Piszkalni, cs. *arranger (le feu); remuer qc.; curer (les dents).*
 Piszkitni, cs. *salir; souiller; noircir.*
 Piszkolni, cs. *salir, souiller; maculer,*

- polluer; outrager, injurier, couvrir d'opprobres.*
 Piszkolódni (ik), k. *se salir; outrager.*
 Pizskos, mn. *sale; souillé; malpropre; sordide.*
 Pizskosodni (ik), k. *Pizskosulni, k. se salir.*
 Pizsle, fn. *des lèvres renversées, f. pl.*
 Pizsmogni, k. *travailler lentement.*
 Pizsok, fn. *saleté, immondice, ordure; crasse, f., souillures, f. pl.; outrage, affront, opprobre, m.; infamie, f.*
 Pizstoly, fn. *pistolet, m.*
 Pizstolylövés, fn. *coup de pistolet, m.; portée de pistolet, f.*
 Pizstolylövész, fn. *pistolier, m.*
 Pizstolytok, fn. *fourreaux de pistolet, m.*
 Pizstráng, fn. *truite, f.*
 Pitizálni, k. *boire copieusement.*
 Pittyedni, k. *se renverser.*
 Pittyedti, mn. *renversé.*
 Pittyegetni, Pittyenni, k. *oliquer.*
 Pittyeszteni, cs. *renverser les lèvres.*
 Pittypalaty, fn. *cri de la caille, coucaillet, m.; —olni, k. crier (se dit de la caille).*
 Pitvar, fn. *porche, m.*
 Pityegni, k. *piauler, pioler.*
 Pityer, fn. *alouette, f.*
 Pityeregni, k. *pleurer, piailler.*
 Pitymallani (ik), k. *poindre; pitymallik, le jour commence à poindre.*
 Pitymallás, fn. *crépuscule du matin, m.*
 Pitypalaty l. Pittypalatty.
 Pizang, fn. *banane, f.; —fa, fn. bananier, m.*
 Pizse, Pizsele, fn. *poulet, m., poulette,*
 Plajbász, fn. *céruse, f.; crayon, m.*
 Planéta, fn. *planète, f.*
 Plánta, fn. *plante, f.*
 Plántálás, fn. *plantation, f.*
 Plántálni, cs. *planter.*
 Plebánia, fn. *paroisse, f.*
 Plebános, fn. *pasteur, curé, m.*
 Pléh, fn. *fer blanc, m.; platine d'une serrure, f.; —, mn. de fer blanc.*
 Pletyka, fn. *parlage; commérage, bavardage, m.*
 Pletykálni, k. *faire des commérages.*
 Pocsék, fn. *mare, f., bourbier, m.; —ká tenni, ruiner, détruire, anéantir.*
 Pocsékolni, k. *crotter; salir.*
 Pocsékos, mn. *boueux, sale.*
 Pocséta l. Pocsék.
 Pocskolni, cs. *crotter, salir; —, k. battre ou remuer l'eau.*
 Pocskolódni (ik), l. Pocskolni, k. Pocsokos l. Pocsékos.
 Pocsolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
 Pocsolyás, mn. *marécageux.*
 Pocsos l. Pocsokos.
 Pocz, fn. *rat d'eau, m.*
 Pócs l. Polez.
 Poczak, fn. *panse, f.*
 Poczakos, mn. *qui a de l'embonpoint qui porte, pleine, grosse.*
 Poczik l. Pocz.
 Poczok l. Pocsak.
 Pocsos, mn. *pleine.*
 Podgyász, fn. *bagage, m., hardes, pl., effets, m. pl.*
 Podva, fn. *pourriture (du bois); ver moulure; carie (des arbres), f.*
 Podvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
 Pof, fn. *joue, f.; soufflet, m.; vki pofon csapni, étirer, verni v. vágni appliquer des soufflets, souffleter.*
 Pofa, fn. *joue, f.*
 Pofacsont, fn. *os zygomatique, os molaire, m.*
 Pofadék, fn. *côtes, m. pl.*
 Pofás, mn. *massé, jousflu.*
 Pofitos, mn. *massé, jousflu.*
 Poflé, Pofieves, fn. *soufflet, m.*
 Pofók, fn. *jousflu, massé.*
 Pofon, Pofoncsapás, Pofonútás, Pofonvágás, fn. *soufflet, m.*
 Pofoskodni (ik), k. *appliquer des soufflets (mutuellement).*
 Pofosni, cs. *souffleter.*
 Pofszakál, fn. *savoris, m. pl.*
 Pogácsa, fn. *gâteau, m.*
 Pogány, fn. *idolâtre, païen, m.; —mn. païen; gentil; mécréant, impie.*
 Pogányság, fn. *paganisme, m.; païen peuples païens, m. pl., gentilité, f.*
 Pogányterítő, fn. *missionnaire, m.*
 Pogányul, ih. *en païen; comme païen ou comme des païens.*
 Poggyász l. Podgyász.
 Poggyászkocsi, —szekér, —targonca, fn. *sourgon, m.*
 Poh, fn. *abdomen, m.*
 Pohánka, fn. *bié sariasin, bié noir.*
 Pohár, fn. *verre (à boire); gobelet, coupe, f., bocal, m.*
 Poharazni, k. *gobelotter.*
 Pohárnok, fn. *échanson, m.; —ság, échansonnerie, f.*
 Pohárszék, fn. *armoire pour les verres.*
 Pohasztani, cs. *bosseler.*
 Pohók, mn. *pansu.*

Pohos, mn. *ventru; qui a l'embonpoint.*
 Pohosság, fn. *embonpoint, m.*
 Pók, fn. *araignée, f.*
 Póka, fn. *poule d'Inde; dinde, f., dindon, m.*
 Pókakakas, fn. *coq d'Inde, m.*
 Pókhaló, fn. *toile d'araignée, f.*
 Póklos, mn. *lépreux.*
 Póklosság, fn. *lèpre, f.*
 Pokol, fn. *enfer, m.*
 Pokolbelli, mn. *infernal; d'enfer.*
 Pokolfaj, fn. *engeance infernale, f.*
 Pokolraszállás, fn. *descente aux enfers, f.*
 Pokolvar, fn. *furoncle, m.; anthrax, charbon, m.*
 Pokrócs, fn. *housse, couverture, f.*
 Póla, fn. *maillot, m.; bandage, m.; ligature, bande à saigner, f.*
 Pólalni, cs. *emmailloter.*
 Póles, fn. *canotier, m.; tablette, f., rayon, panneau, m.; degré, m.*
 Polgár, fn. *bourgeois; citoyen, m.*
 Polgárasszony, fn. *bourgeoise, f.*
 Polgármester, fn. *bourgeois, m.*
 Polgári, mn. *bourgeois, civique; civil; —lág, ih. bourgeoisement; civilement.*
 Polgárisultság, fn. *civilisation, f.*
 Polgárjog, fn. *droit de bourgeoisie; indigénat; droit de citoyen, m.*
 Polgárkatonaság, fn. *garde civique, f.*
 Polgármester, fn. *bourgmestre; maire, consul, m.*
 Polgárnő, fn. *bourgeoise, f.*
 Polgárosítai, cs. *civiliser.* [f.
 Polgárosodás, fn. *culture; civilisation,*
 Polgárosodni (ik), k. *se civiliser.*
 Polgárrend, fn. *état de bourgeois, m., bourgeoisie, f.; tiers état, m.*
 Polgárság, fn. *bourgeoisie, f.*
 Polgártárs, fn. *concitoyen, m.*
 Politia, fn. *police, f.*
 Politika, fn. *politique, f.; —i, mn. politique.*
 Politikus, fn. *politique, m.*
 Polóka, fn. *punaise, f.*
 Polókás, fn. *rempli de, infecté par les punaises.*
 Polossna, Polossnak, fn. *nichet, m.*
 Pólya, fn. l. Póla.
 Póyadal, fn. *chansonnette pour endormir les enfants qu'on berce, f.*
 Póyalni l. Pólalni.
 Póyalni, cs. l. Pólalni.
 Póyva, fn. *balle (d'avoine, etc.), f.*

Polyvás, mn. *mêlé, plein de balle.*
 Pompa, fn. *pompe, magnificence, f.; —nap, fn. jour de gala, m.*
 Pompás, mn. *pompeux, magnifique, superbe, splendide.*
 Pompásan, ih. *pompeusement, magnifiquement.* [rade.
 Pompáskodni (ik), k. *briller; faire pa-*
 Pompázni, k. *briller; faire parade.*
 Pondró, fn. *larve (de diverses insectes), f.; ver, m.*
 Pondρός, mn. *plein de vers; véreux.*
 Pongyola, fn. *négligé, m.*
 Pongyolán, ih. *en négligé.*
 Pont, fn. *point, m.*
 Pontatlan, mn. *inexact; —ság, fn. inexactitude, f.; —ul, ih. sans exacti-*
 Pontban, ih. *à l'instant, dans le mo-* [ment.
 Pontolni l. Pontozni.
 Pontos, mn. *ponctuel, exact, précis; ponctué; —an, ih. ponctuellement, exactement, précisément; —osság, fn. ponctualité, exactitude, f.*
 Pontosság, fn. *punctuation, f., pointillage, m.* [tiller.
 Pontozni, cs. *ponctuer; pointer; poin-*
 Pontozómodor, fn. *gravure pointillée, f.*
 Pontozott, mn. *ponctué; pointillé.*
 Pontvessző, fn. *point et virgule, m.*
 Ponty, fn. *carpe, f.*
 Ponyva, fn. *grosse toile, f.*
 Por, fn. *poussière; poudre, f.*
 Pór, fn. *paysan, m.* [m.
 Porarany, fn. *sable d'or; sable doré,*
 Pórász, fn. *(corde par laquelle on conduit) guide, retraite; laisse, f., trait, m.*
 Porcz, fn. *cartilage, m.*
 Porcellán, fn. *porcelaine, f.; —, mn. de porcelaine.*
 Porcelláncsiga, fn. *porcelaine; co-*
 quille de Vénus, f. [f.
 Porcellánföld, fn. *terre à porcelaine,*
 Porcizka, fn. *particule, molécule, f.*
 Porcizogatni, cs. *faire craquer (sous les dents).*
 Porcizogni, k. *craquer.*
 Porcizógós, mn. *cartilagineux.*
 Porcizos, mn. *cartilagineux.*
 Pórdagály, fn. *orgueil rustique, m.*
 Pórdal, fn. *chanson rustique, f.*
 Pórdölty l. Pórdagály.
 Póré, fn. *poireau, porreau, m.*
 Porfelleg, fn. *nuage de poussière, m.*
 Pórfelség, fn. *ochlocratie, f.*

Porfir, fn. *porphyre*, m.
 Porforgatag, fn. *tourbillon de poussière*, m.
 Pórgög, fn. *orgueil rustique*, m.
 Porhadni, k. *se réduire en poussière; être rongé par le temps*.
 Porhanyó, mn. (*terrain*) *léger, meuble, mouvant*; —ság, fn. *légereté*, f.
 Porhasztani, cs. *réduire en poussière*.
 Porhon, fn. *anthère*, f.
 Porhulni, k. *être décomposé par l'air, tomber en efflorescence*.
 Póri, Pórias, mn. *rustique; grossier, impoli, inculte, rustre*.
 Póris, fn. *borax*, m.
 Pórkoláb, fn. *général; prévôt*, m.
 Porladék, fn. *menu gravois*, m.
 Porladozni, Porlani (ik), k. *s'en aller en poussière*.
 Porlasztani, cs. *réduire en poussière*.
 Pórlázadás, fn. *révolte de paysans*, f.
 Porlékony, mn. *friable, cassant; fragile*.
 Porliaszt, fn. *folle-saraine*, f. [f.
 Porló. Porlékony; —ság, fn. *friabilité*,
 Pórnép, fn. *populace*, f., *menu peuple, bas peuple, vulgaire*, m.
 Pórnépi, mn. *populaire, bas, grossier*.
 Pórnő, fn. *paysanne*, f.
 Pórnylv, fn. *langage du bas peuple, patois*, m.
 Porolni, cs. *soulever ou faire de la poussière*.
 Porond, fn. *gros sable, gravier*, m.
 Porondlakó, fn. *glaréole*, f.
 Porondóra, fn. *clépsydre*, m.
 Porondos, fn. *sablonneux; sableux*.
 Porondszem, fn. *grain de sable*, m.
 Poronty, fn. *engancee*, f.
 Poros, mn. *couvert de poussière*.
 Porosodni (ik), k. *se couvrir de poussière*.
 Poroszka, fn. *bidet*, m.
 Poroszkálni, k. *aller au trot*.
 Poroszkateve, fn. *dromadaire*, m.
 Poroszló, fn. *traban*, m.
 Porozni, cs. *couvrir de poussière; poudrer; jeter du sable, de la poudre sur une écriture*; —, k. *dégager de la poussière; s'élever sous forme de poussière; faire de la poussière*.
 Porozgatni, cs. *épousseter, époudrer*.
 Pórend, fn. *état des paysans*, m.; *les paysans*, m. pl.
 Pórság, fn. *gens de village*, m. pl.
 Porrszem, fn. *atome*, m.

Portartó, fn. *pulvérisin*, m.
 Portál, fn. *portail*, m.
 Portéka, fn. *marchandise*, f.
 Pórtelep, fn. *terre d'un paysan*, f.
 Portok, fn. *anthère*, f.
 Portülök, fn. *pulvérisin*, m.
 Portyászni, k. *faire des incursions pousser une reconnaissance; par courir un pays en partisans; faire une guerre de partisans*.
 Pórl, ih. *rustiquement*; —járni, *ren contrer mal*.
 Pórralkodás, Pórralom, Pórraság fn. *ochlocratie*, f.
 Pórviselet, fn. *costume rustique*, m.
 Porzani (ik), k. *faire de la poussière*.
 Porzó, fn. *sable (à poudrer)*, m., *poudre*, f.
 Porzótartó, fn. *poudrier*, m.
 Poshadék, fn. *eau stagnante; flaque d'eau*, f., *marais*, m.
 Poshadni, k. *être en stagnation, stagner; croupir; se gâter*.
 Poshadt, mn. *pourri, corrompu, gâté*; —ság, fn. *pourriture, infection*, f.
 Poshatag, mn. *pourru, corrompu, gâté, carié; putride*.
 Possadni l. Poshadni.
 Posta, fn. *poste*, f.
 Postabélyeg, fn. *timbre*, m.
 Postabér, fn. *port de lettres*, m.; *frais de poste*, m. pl.
 Postacsésa, fn. *calèche ou chaise de poste*, f.
 Postafogat, fn. *attelage de poste*, m.
 Postaföldkép, fn. *carte des postes*, f.
 Postagalamb, fn. *pigeon courrier*, m.
 Postahajó, fn. *paquebot*, m.
 Postaház, fn. *poste*, f.
 Postahely, fn. *poste*, f., *relais*, m.
 Postalivatal, fn. *bureau des postes*, m.
 Postajegy, fn. *étiquette*, f.
 Postajog, fn. *droit d'entretenir des postes*, m.
 Postakiadó, fn. *commis de poste*, m.
 Postakocsi, fn. *diligence*, f., *char de poste*, m.
 Postakocsis, fn. *postillon*, m.
 Postakürt, fn. *cornet de postillon*, m.
 Postalegény, fn. *postillon*, m.
 Postaló, fn. *cheval de poste*, m.
 Postamester, fn. *maître de poste*, m.
 Postasíp, fn. *cornet de postillon*, m.
 Postatiszt, fn. *officier ou commis de poste*, m. [des postes,
 Postaut, fn. *grande route*, f., *chemin*

Postaügy, *fn. affaires concernant les postes, f. pl.*
 Postaváltás, *fn. relais, m.*
 Poszvadni l. Poshadni.
 Posvány, *fn. marais; marécage, m.*
 Posványos, *mn. marécageux.*
 Poszméh, *fn. bourdon, m.*
 Posztó, *fn. drap, m.*
 Posztóáros, *fn. marchand drapier, m.*
 Posztóessítő, *fn. échevis, m.*
 Posztógyár, *fn. fabrique de draps, f.*
 Posztókereskedés, *fn. commerce de draps; magasin de draperie, m.*
 Posztókereskedő, *fn. marchand de draps, m.*
 Posztónemű, *mn. drapé.*
 Posztónyíró, *fn. tondeur de drap, m.*
 Posztós, *fn. drapier, m.* (m.)
 Posztósbolt, *fn. magasin de draperie.*
 Posztószél, *fn. lisière (du drap), f.*
 Pót l. Pótlék.
 Pótdíj, *fn. supplément, m.*
 Pótdítek, *fn. équivalent, m.*
 Pótecskű, *fn. serment supplétif, m.*
 Pótköltség, *fn. supplément, m.*
 Pótlás, *fn. complément; supplément, m.; compensation, f.*
 Pótlék, *fn. complément; supplément; impôt additionnel, m.; augmentation d'appointements, de gages, f.*
 Pótlékadó, *fn. taillon, m.*
 Pótlékló, *fn. remonte, f.*
 Pótló, *mn. complémentaire, supplé- mentaire; supplétif.*
 Pótlóhit, *fn. serment supplétif, m.*
 Pótlólag, *ih. supplétoirement.*
 Pótolhatlan, *mn. —ul, ih. irréparable (ment); qu'on ne peut remplacer; —ság, fn. impossibilité de reparer une perte, ou de remplacer qn.*
 Pótolni, *cs. compléter; suppléer; rem- placer qq. par qq.; substituer une chose à une autre; compenser.*
 Potom, *mn. qui ne vaut rien, inutile; insignifiant; (prix) bas, vil.*
 Potomság, *fn. peu de chose, m., baga- telle, minutie, f.*
 Pótpénz, *fn. supplément, m.; augmen- tation d'appointement, f.*
 Potroh, *fn. abdomen, gros ventre, m., pance, f.*
 Potrohos, *mn. qui a un gros ventre, ventru.*
 Pótszer, *fn. surrogat, succédané, m.*
 Pótvás, *fn. mot explétif, m.; cheville, f.*
 Pótyogó, *k. tomber.*

Pottyantani, *cs. laisser tomber.*
 Potyka, *fn. carpe, f.*
 Potyogni, *k. tomber en bas.*
 Pozdorja, *fn. chênévette, teille, f.*
 Pozdorjás, *mn. teigneux.*
 Pózna, *fn. perche, f., piquet (d'arpen- teur, etc.); mât (de tente), m.*
 Póznaseprű, *fn. houssoir, m.*
 Pozsár, *fn. carpe, f.*
 Pozsgás, *mn. jousflu.*
 Pödörtni, Pödörni, *cs. tourner, faire tourner.*
 Pöf, *fn. suffisance, f.*
 Pöfeteg, *mn. polype, m.*
 Pöfetegemű, *mn. polypex.*
 Pöffedni, *k. se gonfler; s'enfler; être gonflé ou distendu.*
 Pöffedék, *fn. enflure, f.*
 Pöffedt, *mn. gonflé, enflé.*
 Pöffeszkedés, *fn. orgueil, m., suffi- sance, f.*
 Pöffeszkedni (ik), *k. s'enfler.*
 Pöffeszkedő, *mn. enflé, gonflé; or- gueilleux.*
 Pöfögni, *k. bouillonner.*
 Pök, *fn. salive; bave, f.*
 Pökösse, *fn. crachoir, m.*
 Pökösni, *k. és cs. cracher (souvent); crachoter.*
 Pökösni, *k. és cs. cracher (souvent).*
 Pökedelem, *fn. abomination, aversion, f.; es —, c'est abominable.*
 Pökés, *fn. expectoration, sputation. f.; crachotement, m.*
 Pökögő, *fn. crachoir, m.*
 Pökendi, *fn. fanfaron, m.*
 Pökláda, *fn. crachoir, m.*
 Pökni (ik), *k. és cs. cracher.*
 Pöre, *mn. en chemise; pörérez vetkezni, se mettre en chemise.*
 Pörge l. Perge.
 Pörgetyű l. Pergetyű.
 Pörgörökka l. Pergörökka.
 Pörköcse, *fn. creton de lard, m.*
 Pörkölni, *cs. griller, rôtir, brûler (ex. du café); braiser.*
 Pörköldni (ik), *k. sécher, étouffer de chaleur; se rôtir; être brûlé, brûler.*
 Pörköltűs, *fn. viande braisée, f.*
 Pörölni l. Perelni.
 Pöröly, *fn. marteau de forge, m.*
 Pörzenés l. Persenés.
 Pörzsölni l. Perzsélni.
 Pözméte, *fn. groseille verte, gadèle, f.; —bokr, fn. grosseillier épineux, gadetier, m.*

- Pöttögetett, mn. *pointillé; moucheté.*
 Pöttögetni, cs. *pointiller; moucheter; tacheter.* [m.]
 Pöttön, fn. *petit homme, bout d'homme,*
 Pötyögni l. Petyegni.
 Préda, fn. *proie, capture, f., butin, m.; prise, f.; prodigue, m.*
 Prédálni, cs. *piller; prodiguer.*
 Prédikáció, fn. *sermon, prédiche, m., prédication, f.*
 Prédikálni, cs. *prêcher.* [m.]
 Prédikátor, fn. *prédicateur; prédicheur;*
 Prém, fn. *bordure de peau, fourrure, pelleterie, f.*
 Prémes, mn. *garni de fourrure.*
 Prémezni, cs. *border, garnir de fourrure; chamarrer.*
 Prémzet, fn. *bordure; garniture (chamarrée), f.*
 Prépost, fn. *prévôt, m.*
 Prépostság, fn. *prévé, f.*
 Prés, fn. *pressoir, m.; presse, f.*
 Préselni, cs. *pressurer; presser.*
 Présház, fn. *pressoir, m.*
 Présztálni, k. *causer; babiller, jaser, caqueter.*
 Pribég, Pribék, fn. *transfuge, m.; vaurien, m.*
 Primás, fn. *primat, m.*
 Prior, fn. *prieur, m.*
 Próba, fn. *essai, m., épreuve, f.; preuve; marque, f., chiffre (sur le métal), m.; témoignage, m.*
 Próbakő, fn. *pierre de touche, f.*
 Próbatat, fn. *essai, m., épreuve, f.*
 Próbatgatni l. Próbatni.
 Próbatni, cs. *essayer; tenter (ex. la fortune); éprouver; experimenter.*
 Próbatl, mn. *experimenter; bien appris; versé; expert; éprouvé; à l'épreuve.*
 Próbamérleg, fn. *balance d'essai, f.*
 Próbanymat, fn. *épreuve, f.*
 Próbas, mn. *à l'épreuve; marqué d'un chiffre.*
 Próbatégely, fn. *couppelle, f.*
 Próbatét, fn. *examen, m.; épreuve, f.*
 Próbatű, fn. *aiguille d'essai, f., toucheau, m.*
 Professzor, fn. *professeur, m.*
 Prófont, fn. *pain de munition, m.; — ház, fn. magasin de vivres, m.; étape, f.*
 Prófoz, fn. *prévôt; sergent à baquette, m.*
 Prókátor, fn. *avocat, m.*
 Prókátorkodni (ik), k. *exercer la profession d'avocat; être avocat.*
 Protestálás, fn. *proté, m.*
 Protestálni, k. *protester.*
 Protestáns, fn. *protestant, m.; —, mn. protestant.*
 Próza, fn. *prose, f.; —i, mn. prosaïque; — író, fn. prosateur, m.*
 Prűcsök l. Tűcsök.
 Prűssenni, Prűssenteni, k. *éterner.*
 Prűsskölni l. Tűsskölni.
 Pesti ísz. *st! hé!*
 Pucor, fn. *andouille à la oeuenne, f.*
 Pudva, fn. *pourriture (du bois); ver-moulure; carie (des arbres), f.*
 Pudvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
 Puff! ísz. *pouf! —, fn. coup, m.; gour-made, f., coup de poing, m.*
 Puffadék, fn. *pneumatose, f.*
 Puffadni, k. *s'enfler, se gonfler; bouf-fir.* [ment.]
 Puffadosni, k. *s'enfler successive-*
 Puffadt, mn. *enflé.*
 Puffatság, fn. *enfure, f.; ventosité, f., vent, m.*
 Puffanás, fn. *coup, m.*
 Puffanni, k. *faire pouf.*
 Puffand, fn. *petit mortier, m.*
 Puffaskodás, fn. *orgueil, m.*
 Puffaskodni (ik), k. *se bouffir de va-nité, s'enorgueillir.*
 Puffasztani, cs. *enfler, gonfler.*
 Pufogatni, cs. *gourmer, battre.*
 Pufogni, k. *faire pouf.*
 Pufolni, cs. *donner des bourrades à qn.; bourrer qn.*
 Puha, mn. *mou, mol; tendre (ce dit du bois, etc.); efféminé.*
 Puhácska, mn. *un peu mou; molasse.*
 Puhadni, k. *s'amollir, s'attendrir; mollir.*
 Puhálkodni (ik), k. *s'effeminer; être efféminé; mener une vie efféminée.*
 Puhán, th. *mollement, tendrement.*
 Puhány, fn. *mollusque, m.*
 Puhaság, fn. *mollesse; tendresse, f.; mœurs efféminées, f. pl.*
 Puhasztani, cs. *amollir; attendrir.*
 Puhatolni, cs. *chercher à déconvrir qn. ou qe.; s'enquérir, rechercher qn. ou qe.*
 Puhatolódni (ik), k. *s'enquérir.*
 Puhítás, fn. *amollissement; ramollisse-ment, m.*
 Puhítani, cs. *amollir, attendrir.*
 Puhogatni, cs. *amollir successivement.*

amollissement, ramollissement, *m.* [lir.
 ahulni, *k.* s'amollir, s'attendrir; mol-
 ukadni, *k.* se rompre, éclater avec
 bruit; crever (ex. de dépit); étouffer
 (ex. de rire).
 ukkanni l. Pukkadni.
 ukkantani, *cs.* faire éclater. [bruit.
 ukkaszani, *cs.* faire éclater avec
 alya, *mn.* pusillanimité, découragé;
 —, *fn.* homme mou, efféminé; homme
 peureux; poltron, *m.*
 alyka, *fn.* poule d'Inde, dinde, *f.*,
 dindon, *m.*
 alykagunár, *fn.* coq d'Inde, *m.*
 ancs, *fn.* ponche, *m.*
 áp, *fn.* bosse, *f.*
 apa, *fn.* chrysalide, nymphe, *f.*
 apánni (ik), *k.* se transformer en
 chrysalide.
 ápos, *mn.* bossu.
 áposkodni, *k.* se pavaner.
 áposodni (ik), *k.* prendre un ac-
 croissement vicieux, se contrefaire;
 devenir bossu.
 árdé, Purgé, *fn.* enfant d'un Bo-
 hémien, *m.*
 urha, *fn.* pourriture, *f.*
 urhás, *mn.* pourri.
 uka, *fn.* fusil, *m.*
 ukaágy, *fn.* crosse de fusil, *f.*, sül
 (d'un fusil), *m.*
 ukaágyműves, *fn.* armurier, équi-
 peur, monteur, *m.*
 uskacsó, *fn.* canon (d'un fusil), *m.*
 uskaműves, *fn.* arquebuser, armu-
 rier, *m.*
 uskaművesség, *fn.* arquebuserie, *f.*
 uskapor, *fn.* poudre, *f.*
 uskaporcsináló, *fn.* poudrier, *m.*
 uskapormalom, *fn.* moulin à poudre,
m. [drier, *m.*
 uskaporos, *mn.* à poudre; —, *fn.* pou-
 uskaportár, *fn.* magasin à poudre, *m.*
 uskarántó, Puskaravasz, *fn.* déclat, *m.*
 uskás, *fn.* arquebuser, *m.*
 uskárkány, *fn.* chien, *m.*

Puskaszerpenyő, *fn.* bassinet, *m.*
 Puskassersám, *fn.* batterie (d'un fusil).
f.; platine (de carabine), *f.*
 Puskaszó, *fn.* coup de fusil, *m.*
 Puskatöltés, *fn.* cartouche, charge, *f.*
 Puskatöltő, *fn.* porte-arquebuse, *m.*;
clef, f.
 Puskatusa, *fn.* crosse de fusil, *f.*
 Puskatús, *fn.* mousqueterie, *f.*;
lade, f.
 Puskaessző, *fn.* baguette, *f.*
 Puskázas, *fn.* tir à la carabine, *m.*
 Puskázni, *cs.* tirer.
 Puszpán, Puszpáng, *fn.* buis, *m.*; —,
mn. de buis.
 Pussta, *fn.* désert; solitude, *f.*; landes,
f. pl., steppe; savane, *f.*; —, *mn.*
 désert; inculte, sans culture; dé-
 laissé; seul, simple, pur.
 Pusztai, *mn.* du désert.
 Pusztán, *ih.* dans l'abandon; seule-
 ment.
 Pusztaság, *fn.* désert, *m.*; savane, *f.*;
vide, m.
 Pusztítás, *fn.* dévastation, *f.*
 Pusztítani, *cs.* dévaster.
 Pusztulás, *fn.* ruine, *f.*
 Pusztulni, *k.* être détruit; s'en aller;
vacamber.
 Putri, *fn.* habitation souterraine, *f.*
 Putton, *fn.* holle, *f.*; —nal, une hottée.
 Puttonhordó, *fn.* holleur, *m.*
 Puttonos, *fn.* holleur, *m.*
 Puzdra, *fn.* trousse, *f.*
 Púzon, *fn.* saquebute, trompe, *f.*
 Pünköső, *fn.* pentecôte, fête de la pente-
 côte, *f.*; —hava, —hó, *fn.* Mai, *m.*
 Pünkösdi királyság, *fn.* domination
 peu durable, *f.*
 Pünkösdi róza, *fn.* pivoine, *f.*
 Püspök, *fn.* évêque, *m.*
 Püspökfalat, *fn.* croupion, *m.*
 Püspöki, *fn.* épiscopal.
 Püspökmegye, *fn.* diocèse, *f.*
 Püspökpálcza, *fn.* crosse, *f.*
 Püspökség, *fn.* évêché; épiscopat, *m.*
 Püspökség, *fn.* mitre, *f.*

R.

Ra, *nh. sur; vers; pour.*

Rá, *ih. d, au, d la; sur; dessus; y; de . . .*

Ráadás, *fn. addition, f., supplément; surplus, m.; réjouissance, f.*

Ráadni, *cs. mettre (un habit); donner par-dessus le marché; y mettre de l'importance.*

Ráakadni, *k. trouver, rencontrer par hasard.*

Ráállani, *k. se placer, se mettre dessus; donner son consentement, consentir à qc.*

Rab, *fn. esclave; serf, m.; prisonnier, captif, détenu, m.*

Rababara, *fn. rhabarbe, f.*

Rabáros, *fn. marchand d'esclaves; négrier, m.*

Rabasszony, *fn. esclave, f.*

Rabbi, *fn. rabbin, m.*

Rabelmü, *mn. —leg, ih. servile (ment).*

Rabelműség, *fn. servilité, f.*

Rábesszélés, *fn. efforts de persuasion, conseils; encouragements, m. pl.*

Rábesszélni, *cs. persuader à qn. de faire qc.*

Rábesszélő, *mn. persuasif.*

Rabbás l. Foghás.

Rabiga, *fn. joug, m.*

Rabilag, *ih. servilement.*

Rábirni, *cs. décider, déterminer qn. d faire qc.*

Rábíani, *cs. confier; donner commission à qn.; commettre qn. pour faire qc.*

Rabláncs, *fn. chaîne, f., fers, m. pl.*

Rablás, *fn. brigandage, larcin; vol à main armée, m.*

Rabló, *fn. larron, brigand, m.*

Rablóhajó, *fn. corsaire, m.*

Rabmunka, *fn. travail d'esclave, m.*

Rabnő, *fn. esclave, f.*

Rabolni, *cs. brigander, voler à main armée.*

Ráborítani, *cs. mettre un couvercle sur; couvrir qc. de.*

Ráborulni, *k. embraser qn.; couvrir de son corps.*

Raboskodás, *fn. captivité, détention, f.*

Raboskodni (ik), *k. être en prison, être détenu.*

Raboskodó, *mn. captif, détenu, incar céré; emprisonné.*

Rabság, *fn. captivité, détention, f.*

Rabszolga, *fn. esclave, serf, m. —áros, fn. l. Rabáros.*

Rabszolgai, *mn. servile; —lag, ih. es esclave; servilement.*

Rabszolgakereskedés, *fn. commerce d'esclaves, m.; traite des nègres, f.*

Rabszolgalat, *fn. service d'esclave, m.*

Rabszolgaság, *fn. esclavage, m., servitude, f.*

Rabtárs, *fn. coprisonnier, co-détenu compagnon de captivité, m.*

Rabtartás, *fn. alimentation des prisonniers, f.*

Rabúl, *ih. en prisonnier.*

Rabváltás, *fn. rédemption (des captifs etc.), rançonnement (d'un prisonnier), m.*

Rács, *fn. treillis, grillage, m., grille.*

Rácsa, *fn. réseau; rets, m.*

Rácsalaku, *mn. treillissé; en réseau, d claire-voie. [écrivains]*

Rácsáni, *k. pêcher ou prendre des*

Rácsolni l. Rácsolni.

Rácsos, *mn. treillissé.*

Rácsoszat, *fn. grillage; treillage; treillisage, treillis, m., estacade, palissade, f.*

Rácsozni, *cs. griller, treillisser.*

Rácsrud, *fn. barreau, m.*

Radó, *fn. querelleur, m.*

Radóskodni (ik), *k. quereller.*

Ráemlékezni (ik), *k. se souvenir ou se ressouvenir de qc.*

Ráérés, *fn. loisir, m.*

Ráérni, *k. avoir du ou le temps, avoir des loisirs; n'être pas pressé; ne pas presser.*

Ráfizetni, *cs. faire un versement complémentaire.*

Ráfogás, *fn. imputation fautive, supposition gratuite, f.; reproche d'un défaut imaginaire, m.*

Ráfogni, *cs. attribuer ou imputer fausement; viser à qn.; astreindre obliger; porter à, pousser à.*

Ráfordítani, *cs. appliquer, employer consacrer qc. à qc., dépenser qc. pour qc. ou en qc.*

Rag, *fn. suffixe, m.*
 Ragadni, *k. tenir* (se dit d'une matière visqueuse); adhérer, se coller; s'attacher; être collant, visqueux ou adhésif; —, *cs. tirer fortement; entraîner; emporter; arracher.*
 Ragadó, *mn. adhésif, collant; contagieux; rapide; impétueux.*
 Ragadomány, *fn. rapine, proie, f., butin, rapt, ravisement, m.*
 Ragadós, *mn. glutineux, visqueux; gluant; contagieux.*
 Ragadóság, *fn. contagion, f., principe contagieux, m.*
 Ragadóság, *fn. viscosité; tenacité (ex. de la poix), f.*
 Ragadozás, *fn. rapine, rapacité, f.*
 Ragadosni, *cs. ravir, ôter.*
 Ragadosó, *mn. rapace.*
 Ragadvány, *fn. l. Ragály.*
 Ragadványos l. Ragályos.
 Rágalmas, *mn. calomnieux; diffamatoire; — an, ih. calomnieusement; — ság, fn. médisance; causticité, f.*
 Rágalmazás, *fn. calomnie, f.*
 Rágalmazni, *cs. calomnier.*
 Rágalmazó, *fn. és mn. médisant, calomniateur, m.*
 Rágalom, *fn. calomnie, f.*
 Rágály, *fn. contagion, f.*
 Rágályos, *mn. contagieux.*
 Rágás, *fn. mastication; corrosion; colique, f.*
 Ragasz, *fn. ciment, m.*
 Ragaskodás, *fn. attachement, m.*
 Ragaskodni (ik), *k. s'attacher; persévérer, persister (dans son sentiment).*
 Ragaszolni, *cs. cimenter.*
 Ragassos, *mn. pâteux.*
 Ragasztani, *cs. faire tenir (au moyen d'une substance collante), coller (ex. un placard sur le mur); joindre, ajouter.*
 Ragaszték, *fn. appendice, f.*
 Ragasztó, *mn. collant.*
 Rágcsálni, Rágdalni, Rágdogálni, *cs. ronger.*
 Rágfog, *fn. dent mâchelière ou molaire, f.*
 Rágicsálni, Rágicskálni, *cs. ronger.*
 Rágizom, *fn. masséter; muscle masticateur, m.*
 Raglap, *fn. placard, m., affiche, f.*
 Rágni, *cs. mâcher; ronger; mordre; piquer, écorcher (la langue).*

Rágódni (ik), *k. esonton —, ronger un os; valamin —, raffiner sur qc.*
 Ragozás, *fn. composition, alliance des mots, f.*
 Ragosni, *cs. décliner, conjuguer, former des mots etc. au moyen des suffixes.*
 Rágász, *fn. masticatoire, m.*
 Ragtapasz, *fn. emplâtre adhésif, collant, agglutinatif.*
 Ragya, *fn. marque de petite vérole, f.; nielle; rouille, f.; pluie en plein soleil, f.*
 Ragyás, *mn. marqué de petite vérole; grêle; rouille, nielle.*
 Ragyogás, *fn. éclat (ex. du soleil); brillant, luisant, poli (ex. d'une lame de verre ou de métal); lustre (ex. d'une étoffe), m.; splendeur (ex. du soleil), f.*
 Ragyogni, *k. briller, luire, reluire, resplendir; éclater; rayonner.*
 Ragyogó, *mn. luisant; brillant, éclatant; poli; reluisant.*
 Ragyogvány l. Ragyogás.
 Ráhagyni, *cs. concéder, accorder, admettre; laisser, céder qc. à qn.*
 Ráhajtani, *cs. plier, faire pencher par-dessus qc.; pousser vers, contre; faire aller, faire avancer, presser, piquer (un cheval, etc.).*
 Rájleszteni, *k. intimider.*
 Ráillen (ik), *k. s'adapter, s'ajuster.*
 Ráismerni, *k. reconnaître.*
 Raj, *fn. essaim (d'abeilles, etc.), jet d'abeilles, m.*
 Rája, *fn. raie, f.*
 Rajka, *fn. serpenteau, m.*
 Rajkó, *fn. enfant d'un Bohémien, m.*
 Rajongani, *k. extravaguer, rêver.*
 Rajongás, *fn. exaltation, f.; rêves, m. pl.; extravagance, f.*
 Rajongó, *mn. enthousiaste, romanesque; fanatique. [saims.]*
 Rajosni, *k. essaïmer; voler par es-*
 Rajróppentyü, *fn. serpenteau, m.*
 Rajt, *ih. sur, dessus; au-dessus (de...); par-dessus; y.*
 Rajta! *iss. allons! allez! du courage!*
 Rajtakapás, *fn. surprise, f.*
 Rajtakapni, *cs. attraper, surprendre.*
 Rajtalenni, *k. s'efforcer, avoir soin.*
 Rajtaütés, *fn. surprise, attaque im-*
 prévue, *f.*
 Rajtaváló, *fn. pièces de vêtement, qu'on a sur son corps, f. pl.*

Rajz, *fn. dessin, croquis, m., délinéation, f.; plan, m.*
 Rajzani (ik), *k. esquisser.*
 Rajzat, *fn. essai, m.* [m.
 Rajzsészköz, *fn. étui de mathématiques,*
 Rajziskola, *fn. école de dessin, f.*
 Rajzlecke, *fn. leçon de dessin, f.*
 Rajzmester, *fn. maître à dessiner, maître de dessin, m.*
 Rajzmesterség, *fn. art de dessiner, m.*
 Rajzolás, *fn. dessin, m.; peinture, f.*
 Rajzolni, *ca. dessiner.*
 Rajzoló, *fn. dessinateur, m.*
 Rajzón, *fn. crayon, m.*
 Rajzpapíros, *fn. papier à dessiner, m.*
 Rajzszen, *fn. charbon de saule, crayon de charbon, m.*
 Rajzszer l. Rajzsészköz.
 Rajztábla, *fn. table ou planche de dessiner, f.*
 Rajztanító, *fn. maître de dessin, m.*
 Rajztanoda l. Rajziskola.
 Rajztoll, *fn. plume à dessiner, f.*
 Rajzvázlat, *fn. contour, m.*
 Rák, *fn. écrevisse, f.; cancer; chancre, m.*
 Rákás, *fn. action de poser, etc.; mise, f., placement; posage, m., pose, f.; amas, tas, monceau (ex. de pierres), m.; pile (ex. de livres, de bois, d'argent), f.*
 Rákáska, *fn. petit monceau, m.*
 Rákásolni, *ca. mettre en petits tas ou en petits monceaux, amonceler; empiler (du bois), entasser (des marchandises); engorger (des tonneaux)*
 Rakass, *fn. caisse, f.*
 Rákász, *fn. pêcheur de l'écrevisse, m.*
 Rákászát, *fn. pêche aux écrevisses, f.*
 Rákászni, *k. pêcher ou prendre des écrevisses.*
 Rákenni, *ca. étendre un corps gras sur qc.*
 Rakéta, *fn. fusée, f.*
 Rákfekély, *fn. ulcère cancéreux, m.*
 Rákfene, *fn. affection cancéreuse, f.*
 Rákfenés, *mn. cancéreux.*
 Rakhajó, *fn. vaisseau de transport, m.*
 Rakhely, *fn. endroit de chargement, entrepôt, m.; douane, f.; embarcadère, débarcadère, m.*
 Rakhelybér, *fn. loyer de magasin, magasinage, m.*
 Rákialtani, *k. crier à qn.; brusquer, rudoyer, rabrouer qn.*
 Rakiáda, *fn. caisse, f.*

Rakmű, *fn. mosaïque, f.*
 Ráknevet, *mn. cancéreux.*
 Rakni, *os. mettre, placer, poser, ranger (en posant), arranger; salai —, élever un mur; fészket —, faire son nid; tűzet —, faire du feu.*
 Bakó, *fn. chargeur, m.*
 Rakoda, *fn. endroit de chargement, m.*
 Rakodás, *fn. chargement, m.*
 Rakodni (ik), *k. charger; décharger.*
 Rakodóhely l. Rakhely.
 Rakogatni, *ca. ranger (en posant).*
 Rakolni, *ca. empaqueter.*
 Rákolló, *fn. pince d'écrevisse, f.*
 Rakomány, *fn. charge, f.*
 Bakonca, *fn. limons, m. pl., arbre du tréflé, m.*
 Bakonczátlan, *mn. effréné; — kodni (ik), k. extravaguer; se livrer à des excès.*
 Rakosgatni, *ca. ranger, arranger.*
 Rakoszik l. Rakodni.
 Rakott, *mn. — an, ih. chargé.*
 Rákösztöteni, *ca. porter une santé, un toast à qn.; boire à la santé de qn.*
 Ráköttni, *ca. attacher sur qc. en liant; imposer qc. à qn.*
 Rakszekér, *fn. chariot de bagage, m.*
 Raktár, *fn. magasin; dépôt; entrepôt, m.*
 Raktárdíj, *fn. magasinage, m.*
 Raktárnok, *fn. magasinier, m.*
 Rálesni, *k. épier, guetter qn.*
 Ráma, *fn. cadre, m., bordure, f.; himző —, métier; châtis, m.*
 Rámaradni, *k. échouer, tomber en héritage.*
 Rámázní, *ca. encadrer.*
 Rámenni, *k. mettre le pied sur, monter sur; assaillir qn.; monter; se monter; faire une certaine somme.*
 Rános, *fn. pli, m., plissure, f., sillon, m., ride, f.*
 Ránczígálni, *ca. tirer, traîner; tirer.*
 Rános, *mn. plissé; ridé.*
 Ránososíttni, *ca. plier; plisser; rider; sillonner.*
 Ránosozodni (ik), *k. se rider; se froncer; ránosozodik, les rides commencent à lui venir.*
 Rándíttni, *ca. mettre en mouvement en tirant; tirer.*
 Rándulás, *fn. excursion, f.*
 Rándulni, *k. se rendre.*
 Ránduló, *fn. excursion, f., petit voyage, m.*

tang, fn. rang, m.; dignité, m.
 tangani, k. se convulser.
 tangás, fn. convulsion, f.
 tangatag, mn. convulsif.
 tangatni, cs. tirailler, traîner, entraîner, tirer.
 tangatózás, fn. convulsion, f.
 tangatózni (ik), k. se convulser.
 tangsor, fn. règlement des rangs, m.
 tanguraság, fn. oligarchie, f.
 tantani, cs. tirer fortement; entraîner; brûler ou roussir de la farine, frire, faire frire.
 tantás, fn. traction, f.
 tantott, mn. frit.
 tantotta, fn. omelette, f.
 táolvasni, k. lire un passage à qn. pour le réfuter; exorciser.
 táparancsolni, cs. commander, ordonner; enjoindre.
 táponcs, fn. raiponce, f.
 táró, fn. cheval moreau, m.; milan des marais, m.
 tása, fn. ras, m.
 táspolni, cs. râcler.
 táspoly, fn. lime, f.; carreaux, m.
 táspolyosni l. Ráspolni.
 tástútni, cs. empreindre une marque (avec un fer chaud); répandre une lueur, une clarté sur qc.; éclairer.
 tássa, fn. plant, m.
 tásszállani, k. voler par-dessus; échoir, tomber en partage.
 tásszánni, k. destiner à qc., à un certain usage; — magát, se décider, se déterminer.
 tásszedni, cs. tromper, duper qn.
 tásszorítni, cs. presser, serrer contre; contraindre à . . .
 tásszorulni, k. (ra, re), avoir besoin de qn. ou de qc.
 tásttkór, fn. mal hypocondriaque, m., hypocondrie, f.
 tásttkóros, mn. hypocondriaque.
 tástámadni, k. attaquer; rabrouer qn.
 tástámasztani, cs. appuyer contre.
 tástártós, mn. plein d'orgueil ou d'arrogance; arrogant.
 tástol, cs. fermer; pousser (le verrou, etc.); imposer qc. à qn.; forcer à prendre.
 tástukmálni, tástuszkolni, cs. forcer à prendre; faire accepter de force.
 tástnni, k. se laisser, se dégoûter, se rebûler de qc.
 tástusztui, cs. animer les chiens.

Rástútni, k. es. cs. frapper sur, fixer une chose sur une autre en frappant; assaillir, attaquer; ressembler à . . .
 Ravasz, mn. rusé, astucieux; —, fn. péne, m.; décente (d'une arme à feu), f.
 Ravaszdi, fn. fine mouche, f.; gailard rusé, m.
 Ravaszság, fn. ruse, finesse; astuce, adresse (subtile), f., artifice, m.
 Ravaszul, ih. astucieusement.
 Ravatal, fn. tombeau; énéotaphe, m.
 Rávenni, cs. mettre, prendre (un habit); persuader, engager qn. à faire qc.
 Rázkodás, fn. secousse, f.; tremblement, ébranlement, m.
 Rázkodni (ik), k. trembler; être frappé d'une émotion subtile et profonde.
 Rázkódtatni, cs. frapper d'une émotion subtile et profonde; ébranler.
 Rázni, cs. secouer; ébranler; cahoter.
 Rázogatni l. Rázni.
 Rázós, mn. raboteux.
 Réá l. Rá.
 Rebegés, fn. balbutiement, m.
 Rebegni, k. balbutier.
 Rebesgetni, cs. répandre un bruit; ast rebesgetik, hogy, le bruit court ou fait courir le bruit, on dit que; on parle de . . .
 Reccs! izz. crae!
 Reccsenés, fn. craquement; coup, éclat, m.
 Reccsenni, k. délater avec fracas; craquer.
 Reccsenteni, cs. faire éclater, faire craquer.
 Recsegés, fn. craquement, m.
 Recsegni, k. craquer.
 Recse, fn. réseau; rets; filet; panneau; réticule, m.
 Réceze, fn. canard, m.
 Beczés, mn. réticulaire; réticulé; rétilorme.
 Redő, fn. pli, m., plissure, f., ride, f., sillon, m.
 Redőny, fn. jalousie, f.
 Redős, mn. qui a des plis, plissé, ridé.
 Redősíteni, cs. rider, sillonner.
 Redősdődni (ik), k. se rider, se rata-tiner.
 Redőtlen, mn. dépourvu de plis, lisse, déridé.
 Redőset, fn. jet d'une draperie, m.
 Redőzni, cs. plisser (ex. une robe).

- froncer (ex. une chemise), rider (le front), froncer (le sourcil).
 Redv, fn. pourriture (du bois); vermoulure; carie, f.
 Redves, mn. pourri; carié; vermoulu.
 Redvesedni (ik), k. se vermouler; se putréfier; pourrir, se pourrir, se carier.
 Redvesség, fn. pourriture; vermoulure; carie, f.
 Reformatio, fn. réformation, f.
 Reformatus, fn. réformé, m.
 Reg, fn. matin, m.; matinée, f.
 Rég, ih. longtemps; pendant longtemps; longuement; —óta, ih. depuis longtemps, il y a long temps.
 Rege, fn. fable, f., conte, m.; mythe; tradition, f.
 Regedal, fn. ballade, f.
 Regélni, os. conter des fables, faire des contes.
 Régén, ih. depuis longtemps, il y a longtemps.
 Régénmult, fn. plus-que-parfait, m.
 Régente, Régenten, ih. jadis; ci-devant.
 Regény, fn. roman, m.
 Regénydal, fn. romance, f. [que.
 Regényes, mn. romanesque; romantique.
 Regényszerű, mn. romanesque.
 Regés, mn. fabuleux; mythique.
 Regészet, fn. mythologie, f.
 Regészeti, mn. mythologique.
 Regézni l. Regélni.
 Reggel, fn. matin, m., matinée, f.; —, ih. au matin.
 Reggeledni (ik), k. il commence à faire jour.
 Reggeli, mn. du matin.
 Reggeli, fn. déjeuner, déjeuner, m.
 Reggelizni, k. és cs. déjeuner.
 Régi, mn. ancien; antique; usé; invétéré; ci-devant.
 Régies, mn. antique; du vieux temps; —en, ih. à l'antique.
 Régimódi, mn. passé de mode, qui n'est plus de saison.
 Régiség, fn. antiquité, ancienneté (d'une famille, d'un droit); vétusté (ex. d'un monument), f.
 Régiségáros, fn. antiquaire, bouquiniste, m. [logue, m.
 Régiségbuvár, fn. antiquaire, archéologue.
 Régiségtan, fn. archéologie, f.
 Régieszabásu, mn. passé de mode, qui est à la vieille mode.
 Régóta l. Rég.
 Regula, fn. règle, f.
 Regulázni, os. régler.
 Rejleni (ik), k. être caché.
 Rejtek, fn. coin, recoin; réduit (secret), m.; retraite, cachette, f.
 Rejtékesni (ik), k. se cacher.
 Rejtekhely, fn. l. Rejtek.
 Rejtelem, fn. secret, mystère, m.
 Rejtély, fn. énigme, f.; —es, mn. énigmatique.
 Rejtemény, fn. secret; arcane, m.
 Rejteni, os. cacher.
 Rejtett, mn. caché.
 Rejtettazó, fn. énigme, f.
 Rejtessni (ik), Rejtőzni (ik), k. se cacher.
 Rejtvény, fn. énigme, f.
 Rekedés, fn. ralentissement, m.; stagnation; action de s'enrouer, f.
 Rekedni, k. s'arrêter; stagner; s'enrouer.
 Rekedt, mn. stagnant; enrouté; —ség, fn. enrouement, m.
 Rekegés, fn. coassement, m.
 Rekegni, k. coasser.
 Rekesz, fn. espace clos, m.; barrières, f. pl.; parenthèse, f.
 Rekeszrád, fn. barre (de séparation dans une écurie etc.), f.
 Rekeszteni, os. intercepter (un passage); fermer; clore; barricader.
 Rekeszték l. Rekesz.
 Rekettye, fn. osier vert, saule-nain, m.
 Rekkenni, k. s'arrêter, stagner.
 Rekkenő, mn. d'une chaleur étouffante, étouffant.
 Rém, fn. fantôme; spectre, m.
 Rémalak, fn. l. Rém.
 Rémallat, fn. monstre, m.
 Remegés, fn. tremblement; frissonnement; frémissement, m.
 Remegni, k. trembler; frémir.
 Remek, fn. chef-d'œuvre, m.
 Remekelni, os. faire un chef-d'œuvre.
 Remeklő, fn. auteur classique, m.
 Remekmű, fn. chef-d'œuvre, m.
 Remekül, ih. en maître; avec une rare perfection.
 Remélni l. Reményleni.
 Remélhető, mn. —leg, ih. comme on espère.
 Remény, fn. espérance, f., espoir, m.
 Reményelni, os. espérer.
 Reményhagyott, mn. sans espérance, désespéré.

Reménykedni (ik), k. *prier avec instance, supplier, implorer.*
 Reményleni, ca. *espérer.*
 Reménység, fn. *espérance, f.*
 Reménytelen, mn. *sans espérance, désespéré.*
 Reményteltjes, mn. *plein d'espérance.*
 Reményvesztett l. Reménytelen.
 Rémeester, fn. *inspecteur, intendant du port, m.*
 Remete, fn. *ermite, m.; —, mn. solitaire, d'ermite.*
 Remeteház, fn. *ermilage, m.*
 Remetelak, fn. *ermilage, m.*
 Remetés, mn. *érémitique.*
 Remeteség, fn. *ermilage, m.*
 Remetéskedni (ik), k. *mener une vie solitaire.*
 Rémitni, ca. *terrifier; effrayer; épouvanter.* [blement.
 Rémitő, mn. *terrible; —leg, ih. terrible.*
 Rémkép, fn. *sanctime, m.*
 Rémleni (ik), k. *sembler.*
 Rémrondaszer, fn. *terrorisme, m.*
 Rémség, fn. *horreur, f.; —es, mn. horrible.*
 Rémtűlés, fn. *frayeur, f., effroi, m.*
 Rémtűlet, fn. *effroi, m.; —es, mn. terrible, horrible.*
 Rémtűleteség, fn. *horreur, f.*
 Rémtűlni, k. *s'effrayer.*
 Rend, fn. *ordre, m.; rangée, f., rang, m.; ligne; saucées, f.*
 Rendbesszedés, fn. *arrangement, m.*
 Rendbontó, fn. *querelleur; perturbateur (du repos public); brouillon, m.*
 Rendek, fn. t. *états, m. pl.*
 Rendelés, fn. *disposition; ordonnance, f.; mandement, m.*
 Rendelet, fn. *ordre; édit, décret, m.; ordonnance (d'un médecin), f.; commande, f.* [m.
 Rendelkezés, fn. *disposition, f., ordre,*
 Rendelkezhető, mn. *disponible; —ség, fn. disponibilité, f.*
 Rendelkezni (ik), k. *prendre des mesures, faire les dispositions; disposer (de qc.); avoir qc. à sa disposition; faire un testament.*
 Rendellenes, mn. *contraire à l'ordre.*
 Rendelmény, fn. l. Rendelet.
 Rendelményezni, ca. *commander qc. à, chez qn.*
 Rendelni, ca. *ordonner, commander; disposer.*
 Rendeltetés, fn. *destination, f*

Rendelvény, fn. *décret, m.*
 Rendes, mn. *régulier; réglé; ordinaire; normal; singulier; étrange.*
 Rendesen, ih. *régulièrement; ordinairement; singulièrement.*
 Rendeség, fn. *régularité; ponctualité, f.*
 Rendetlen, mn. *désordonné; confus; irrégulier; anormal.*
 Rendetlenkedni (ik), k. *mener une vie désordonnée ou déréglée.*
 Rendetlenség, fn. *désordre, dérangement, m., confusion, f.*
 Rendetlenül, ih. *sans ordre, confusément, en désordre.*
 Rendezés, fn. *arrangement, m.; organisation, f.*
 Rendezet, fn. *arrangement, ordre, m.*
 Rendezetlen, mn. *désordonné; mal arrangé.*
 Rendezett, mn. *réglé.*
 Rendezni, os. *ranger, régler.*
 Rendező, fn. *régisseur, m.*
 Rendhagyás, fn. *irrégularité; anomalie, f.*
 Rendhagyó, mn. *irrégulier; anormal.*
 Rendike, fn. *penillot, m.*
 Rendíthetetlen, mn. —ül, ih. *inébranlable (ment); —ség, fn. fermeté, constance inébranlable, f.*
 Rendíteni, ca. *ébranler.*
 Rendjel, fn. *ordre, m.*
 Rendkereszt, fn. *croix; décoration, f.*
 Rendkívül, ih. —l, mn. *extraordinaire (ment).*
 Rendkívűlieség, fn. *nature insolite; singularité; rareté, f.*
 Rendkívűliség, fn. *singularité, f.*
 Rendkövető, mn. *régulier.*
 Rendosztály, fn. *catégorie, f.*
 Rendőr, fn. *sergent de police, m.; —bíró, fn. commissaire de police, m.; —főnök, fn. directeur de police, m.; —hivatal, fn. bureau de police, m.; —i, mn. de police; —ség, fn. police, m.*
 —tiszt, fn. *officier de la police, m.*
 Rendszabály, fn. *règle d'un ordre, f.; mesure, f.; —zat, fn. règlement, m.*
 Rendszabás, fn. *mesure, f.; précepte, m.; instruction, règle, f.; ordre, m.; ordonnance, f.; statut, règlement, m.*
 Rendszalag, fn. *ruban (d'un ordre); cordon, m.; décoration, f.*
 Rendszám, fn. *nombre ordinal, m*

Rendsser, fn. *système, m.*; — **es**, mn. *systématique*; — **esen**, ih. *d'une manière systématique*; — **esitni**, — **ezni**, *cs. systématiser*.
Rendsszerint, ih. *ordinairement*; *d'ordinaire*; — **i**, mn. *ordinaire; régulier*.
Rendsszerű, mn. *conforme à l'ordre*.
Rendtartás, fn. *ordre, m.*; *discipline, f.*
Rendtartó, mn. *qui aime l'ordre; exact; ponctuel*.
Rendületlen, mn. — **ül**, ih. *sans être ébranlé*; — **ség**, fn. *fermeté, constance inébranlable, f.*
Rendülni, k. *être ébranlé*. {m.
Rendvités, fn. *chevalier (d'un ordre)*,
Benegni, **Rengedezni**, **Rengeni**, k. *trembler; branler*.
Rengés, fn. *tremblement; ébranlement, m.*
Rengeteg, mn. *immense; trop grand*.
Rengetni, *cs. balancer, bercer*.
Renyhe, mn. *paresseux, fainéant*.
Renyhélkedni (ik), k. *mener une vie paresseuse ou oisive*.
Renyheség, fn. *paresse, f.*
Renyhülni, k. *se livrer à la paresse*.
Répa, fn. *rave, f.*; — **mag**, fn. *semences de rave, f. pl.*; — **magolaj**, fn. *huile de navette, f.*
Repce, fn. *colza, m.*
Repdesni, **Repdesni**, k. *voler*.
Repdek, fn. *déchirure; rupture; fente; fissure, f.*; — **eny**, mn. *qu'on peut fendre, qui a de la propension à se fendre*; — **es**, mn. *fendillé; crevasse; fissuré*.
Repedés l. **Repedék**.
Repedezett, mn. *fendillé, crevasse*.
Repedezni (ik), k. *se fendiller; se crevasser*.
Repedni, k. *se déchirer, se rompre, se briser; se fendre; se crevasser; éclater*.
Repedt, mn. *fendu; crevasse*; — **patáju**, *qui a l'ongle ou le sabot fendu*.
Repegni l. **Repegni**.
Repeszteni, *cs. fendre; déchirer, rompre, briser violemment*.
Repezni, k. *voler; tressaillir (se dit du cœur)*. {l'air}.
Repít, *cs. légbe —, faire sauter (en*
Repkény, fn. *glécome, m.*; — **borostyán**, fn. *lierre, laurier, m.*
Reppenni, k. *prendre sa volée, s'envoler*.

Reppenteni, *cs. faire voler*.
Repülés, fn. *vol, m., volée, f.*
Repülni, k. *voler; prendre son vol*.
Repülő, mn. *volant*.
Repülőhid, fn. *pont volant, m.*
Rés, fn. *brèche; ouverture, f.*; *échappatoire, f.*
Rést, mn. *paresseux, fainéant*.
Restelkedni (ik), k. *s'abandonner à la paresse*.
Restelni, *cs. dépiler, contrarier (au dernier point); piquer; ficher; rebouter*.
Resten, ih. *nonchalamment*.
Restés, fn. *paresse, f.*
Restülni, k. *devenir paresseux*.
Rész, fn. *partie (d'un tout), portion; part, f.*; *tome (d'un ouvrage); fragment, m.*; *partie, f.*
Részemről, ih. *de mon côté, je ...; pour ma part; quant à moi ...*
Részarány, fn. *symétrie, f.*; — **es**, mn. *symétrique*.
Részecské, fn. *parcelle, particule, f.*
Részeg, mn. *ivre, gris*.
Részegedni (ik), k. *s'enivrer, se griser*
Részegen, ih. *ivre; gris; dans un état d'ivresse*.
Részeges, mn. *ivrogne*.
Részegeskedni (ik), k. *avoir l'habitude de boire avec excès*.
Részegíteni, *cs. enivrer*.
Részegítő, mn. *enivrant*.
Részegség, fn. *ivresse, f.*; *enivrement, m.*; *ivrognerie, f.*
Részegseni (ik), **Részegülni**, k. l. **Részegedni**.
Részelték, fn. *timaille; raclure; rapure; chapelure, f.*
Részelés, fn. *limure; action de racler*.
Részelni, *cs. limer; racler; râper*.
Részelni, *cs. détailler*.
Részelő, fn. *rappe, f.*; *carreaux, m., ligne, f.* {qc.
Részeltetni, *cs. faire participer qn. à*
Részenként, ih. *par portions; par fragments; en parties*.
Részes, mn. *participant de qc.*; *qui participe à qc.*; —, fn. *co-intéressé; co-partageant, m.*
Részesíteni, *cs. l. Részeltetni*.
Részestárs, fn. *co-intéressé; co-partageant, m.*
Részestülni, k. *participer à qc.*
Részestülő, mn. *participant de qc.*; *qui participe à qc.*; —, fn. *participe, m*

Réssint, *ih. en partie.*
 Réssjószág, *fn. parcelle, f.*
 Reszketeg, *mn. tremblant.*
 Reszketegség, Reszketés, *fn. tremblement, m.*
 Reszketni, *k. trembler.*
 Réssleg, *ih. en partie, par portions; — es, mn. partiel.*
 Résslet, *fn. détail, m.; partie, portion, f.; quote-part, f.; — enként, ih. par portions.*
 Réssletes, *mn. détaillé; circonstancié; — en, ih. en détail; — ég, fn. accumulation de détails; ampleur; proximité, f.*
 Réssletesni, *cs. détailler; spécifier.*
 Réssrehajlás, *fn. partialité, f.*
 Réssrehajlatlan, *mn. impartial; — ég, fn. impartialité, f.; — ul, ih. impartialement; avec impartialité.*
 Réssrehajló, *mn. partial.*
 Réssserint, *ih. en partie.*
 Réssárs, *fn. co-intéressé; co-partageant, m.*
 Réssvény, *fn. action, f.; — es, fn. actionnaire, m.; — társaság, fn. société d'actionnaires, f.*
 Réssvét, *fn. intérêt, m.; compassion, condoléance, f.; regrets, m. pl.*
 Réssvéstlen, *mn. és ih. sans intérêt; insensible (ment).*
 Réssvéstlenség, *fn. indifférence, f., manque d'intérêt, m.*
 Réssvevő, *mn. qui prend ou qui marque de l'intérêt à qn.; sensible à qc.; — leg, ih. avec intérêt; affectueusement.*
 Rét, *fn. prairie, f.; pré, m.; pli, m., plissure, f.*
 Rétog, *fn. couche; assise; assiette, f.; lit, strate, m.; — es, mn. stratifié; empilé, entassé; disposé par couches; lamellé; foliacé; feuilleté; — ezn, cs. liser; — zet, fn. strate, m.*
 Retek, *fn. raifort, m.*
 Rételni, *cs. plier.*
 Rétes, *fn. pâte feuilletée, f.*
 Retesz, *fn. barre, f., verrou, m.; targe, f.*
 Reteszelni, *cs. barrer; verrouiller.*
 Retesz-zár, *fn. serrure à pêne, f.*
 Réti, *mn. des prés, prairial.*
 Rétko, *fn. farlouse, f.*
 Réteg, *fn. prairies, f. pl.*
 Rétegés, *fn. tremblement, m., crainte, peur, f.*

Retegni, *k. avoir peur de qn.; craindre, redouter qn. ou qc.; trembler.*
 Rettenetes, *mn. formidable, terrible; — en, ih. terriblement; — ég, fn. terreur, épouvante (ex. que répand le nom de qn.), renommée formidable; gravité, f.; caractère redoutable (ex. d'une épidémie), m.*
 Rettenhetlen, *mn. intrépide; — ég, fn. intrépidité, f.; — ul, ih. hardiment, sans crainte.*
 Rettenni, *k. s'épouvanter, s'effrayer, se frapper de qc.*
 Rettenteni, *cs. effrayer; faire peur à...*
 Rettentő, *mn. formidable, terrible; — en, — leg, ih. terriblement; — ég, fn. terreur; gravité, f.*
 Retyegni, *k. bavarder, caqueter.*
 Retyerutya, *fn. bavardage, commérage, m.*
 Retyerutyalni, *k. bavarder.*
 Rév, *fn. passage, trajet, m.; port de mer, de rivière, etc.; havre, m.*
 Révbér, *fn. transport; droit d'ancre, m.*
 Révész, *fn. passeur, bachoteur, m.*
 Révgát, *fn. môle, m., jetée, f.*
 Révhely, *fn. abord, atterrage, m.*
 Révhorgony, *fn. ancre d demeure; ancre d'amarrage, f.*
 Révkalausz, *fn. pilote, lanuneur, m.*
 Révpart, *fn. rade, f.*
 Révpénz, *fn. ancrage, m.*
 Revváros, *fn. port, m.*
 Réz, *fn. cuivre, m.*
 Rézarany, *fn. tombac, m.*
 Rezeda, *fn. réséda, m.*
 Rezegni, *k. trembler; osciller; vibrer.*
 Rezes, *mn. qui contient du cuivre; cuprifère.*
 Rezesedni (ik), *k. se convertir en cuivre.*
 Rézfonal, *fn. fil de cuivre, m.*
 Rezge, *mn. tremblant, vibrant; oscillant.*
 Rezgeni l. Rezegni.
 Rezgenyárfa, *fn. tremble, m.*
 Rezgés, *fn. tremblement, m., vibration, f.*
 Rezgető, Rezgetű, *fn. aiguille tremblante, f., tremblant, m.; aigrette, f.*
 Rézlap, *fn. plaque, lame, planche, f., plat de cuivre, m.*
 Rézmetezés, *fn. gravure, chalcographie, m.*

Rézmetszet, *fn. gravure, f.*
 Rézmetsző, *fn. graveur; chalcographe, m.*
 Rézmetszvény l. Rézmetszet.
 Résműves, *fn. chaudronnier, m.*
 Résnemű, *mn. cuivreux. [douce, f.]*
 Réznyomat, *fn. impression en taille-*
 Réznyomó, *fn. imprimeur en taille-*
douce, m.
 Rézőntő, *fn. sondeur en cuivre, m.*
 Rézsózsada, *fn. vert-de-gris naturel, m.*
 Résserpenyű, *fn. casserolle, f.*
 Réssodróny, *fn. l. Rézfónál.*
 Résszín, *fn. couleur de cuivre, f.*
 Réstábla l. Rézlap.
 Réstányér, *fn. bassin, m.; cuvette, f.*
 Réssenni, *k. se lever avec frayeur,*
brusquement en sursaut; commen-
cer à trembler, tressaillir.
 Résszenteni, *cs. faire lever qn. en l'es-*
frayant; effaroucher; éveiller en
sursaut.
 Réssz, *fn. fente, suture; lézarde, f.*
 Résszút, *ih. diagonalement; oblique-*
ment; — os, mn. diagonal; incliné;
oblique.
 Résszút l. Résszút.
 Riadal, *fn. réveil, m., alarme, f.*
 Riadni, *k. s'effrayer; s'écrier; reten-*
tir, résonner.
 Riadó, *fn. réveil, m., alarme, f.*
 Riaszkodni (ik), *k. brusquer, rudoyer,*
rabrouer qn.
 Riasztani, *cs. inspirer une vive frayeur,*
effrayer, alarmer; terrifier.
 Ribancz, *fn. chiffon; haillon, m.; — os,*
mn. déchiré.
 Ribiszke, *fn. grosseille, f.*
 Rideg, *mn. solitaire; — en, ih. soli-*
tairement; — legény, fn. homme
isolé, non marié, vieux garçon, m.;
— ság, fn. solitude, f., isolement, m.
 Rifolni, *cs. mettre en lambeaux, lacé-*
rer. [m.]
 Rigó, *fn. grive, f.; fóketo —, fn. merle,*
 Rigolya, *fn. querelle, f. [f.]*
 Rigolyás, *fn. querelleur, m.; —, mn.*
querelleur.
 Rigya, *fn. bourgeois (de feuille); œil,*
m.; gemme, f.
 Rigyázní (ik), *k. bourgeonner.*
 Rikácsolni, *k. piailler.*
 Rikadni, *cs. faire pleurer.*
 Rikkantani, *k. jeter un cri.*
 Rikogatni, *k. crier. [cris.]*
 Rikoltani, *k. s'écrier, jeter les hauts*

Rikoltozni, *k. crier, crier.*
 Rím, *fn. rime, f.; vers rimé, m.*
 Rima, *fn. prostituée, f.*
 Rimánykodás, *fn. prière fervente, sup-*
plication, f.
 Rimánykodni (ik), *k. prier avec in-*
stance, supplier, implorer.
 Rímelni, *cs. rimer.*
 Rímelő, *fn. rimeur, m.*
 Rímes, *mn. rimé.*
 Rímetlen, *mn. non-rimé*
 Rímezni, *cs. rimer.*
 Rímzeni (ik), *k. rimer.*
 Rímfaragó, *fn. rimeur, rimailleur, m.*
 Ringadozni, *k. se balancer; se bercer.*
 Ringani, *k. osciller, vibrer; se ba-*
lancer, être balancé.
 Ringatni, *cs. bercer; balancer douce-*
ment; branler.
 Ringó, *fn. prostituée, f.*
 Ringyrongy, *fn. vétaille, bagatelle, f.;*
gueux; gredin, m.; —, mn. reduit
en lambeaux, déchiré.
 Ríni, *k. pleurer.*
 Riogatni, *cs. pousser des cris.*
 Ripacs, *fn. marque de petite vérole, f.;*
— os, mn. marqué de petite vérole;
grêle
 Ripő, Ripők, *fn. rustre, m.*
 Ris, *fn. ris, m.*
 Riskása, *fn. riz, m.; bouillie de riz, f.;*
riz au lait, m.
 Risleves, *fn. potage au riz, m.*
 Rispálinka, *fn. arack, m.*
 Ríszálni, *cs. lacérer.*
 Ritka, *mn. peu serré, lâche; rare;*
— an, ih. rarement; — ság, fn. ra-
reté, f.
 Ritkítai, *cs. raréfier; éclaircir (une*
forêt); rendre plus rare.
 Ritkulni, *k. devenir plus rare.*
 Rityegni l. Rotyogni.
 Rívacs, *fn. grêle, f.; — os, mn. grêle*
 Rivalgani, *k. crier, crier.*
 Rivalkodni (ik), l. Rivalgani.
 Rívancs l. Rívacs.
 Rívás, *fn. action de pleurer, f.; pleurs,*
m. pl.
 Rívogatni l. Riogatni.
 Rízma, *fn. rame, f.*
 Ríz l. Ris.
 Robaj, *fn. bruit, m.*
 Robbanni, *k. approcher, passer avec*
bruit; faire du bruit.
 Robbantani, *cs. faire sauter; faire*
éclater.

zobogni, k. *faire du bruit; craqueter.*
 zobot, fn. *corvée, f.*
 zobotmentes, mn. *exempt de corvées.*
 zobotolás, fn. *corvée, f.*
 zobotolni, k. *faire corvée.*
 zobotos, mn. *sujet à des corvées, corvéable.*
 zocaka, fn. *baquet, m.*
 zogyanni, k. *s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.*
 zogyini (ik), k. *s'abattre; s'écrouler; être renversé; se renverser.*
 zohadni, k. *se putréfier; se pourrir; se gâter; se corrompre; se carier.*
 zohadt, mn. *pourri, corrompu, gâté; putride.*
 zoham, fn. *attaque, f., choc, assaut; accès, m., atteinte (d'une maladie), f., paroxysme, m.*
 zohanalépés, fn. *pas de charge, m.*
 zohanás, fn. *course précipitée; attaque, f., assaut, m.*
 zohanni, k. *courir avec une grande célérité; se précipiter.*
 zohasztani, os. *putréfier, pourrir.*
 zohatag, mn. *putride, pourri, corrompu, gâté.*
 zojt, fn. *frange, f.; — kötő, fn. frangier, m.; — os, mn. frangé; — osodni (ik), k. s'effiler; — osni, os. garnir de franges.*
 zóka, fn. *renard, m.*
 zókabarlang, fn. *terrier du renard, m., renardière, f.*
 zókafogó, fn. *piège que l'on dresse pour prendre des renards, m., chausse-trape, f.*
 zókagödör, fn. *fosse pour prendre des renards, f.*
 zókalyuk, fn. *tanière du renard, renardière, f.*
 zókaprém, fn. *fouffure de peau de renard, f.*
 zókászat, fn. l. *Rókavadászat.*
 zókassint, mn. *roux; roussâtre.*
 zókavadászat, fn. *chasse aux renards, f.*
 zókatáncz, fn. *berne, f.*
 zókavas l. *Rókafogó.*
 zókaverem l. *Rókagödör.*
 zókázni, k. *chasser le renard, aux renards.*
 Rokka, fn. *rouet (à filer), m.*
 Rokkanni, k. *être éreinté; être épaulé; être près de sa chute; menacer ruine.*

Rokkant, mn. *éreiné; qui est près de tomber en ruine; caduc; invalide.*
 Rokkantani, cs. *éreinter; épauler.*
 Rokon, mn. *parent; —, fn. parent, m.; — értelmű, mn. synonyme; — érsés, fn. sympathie, f.; — érzetű, mn. sympathique; — i, mn. — ilag, ih. de parent; de parenté; en parent; — itni, os. unir par les liens de la fraternité; allier; — ság, fn. parenté; analogie, f.; — szenv, fn. sympathie, f.; — szenvessni, k. sympathiser; — szenvű, mn. sympathique.*
 Rokossó, fn. *synonyme, m.*
 Rokonul, ih. *Rokonilag.*
 Rokonulni, k. *se lier, s'unir avec; s'amalgamer.*
 Ról, nh. *de, de chez; du, de la, des; du haut de qc.; de haut en bas, d'en haut.*
 Rom, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
 Románcs, fn. *romance, f.*
 Rombolni, os. *détruire, ruiner; démolir; renverser; subvertir.*
 Romladék, fn. *ruine, f.*
 Romladozni (ik), k. *se rompre, tomber en ruine; se délabrer.*
 Romlandó, mn. *destructible; périssable; — ság, fn. destructibilité, f.*
 Romlani (ik), k. *se gâter; corrompre; se ruiner; être gâté ou corrompu.*
 Romlás, fn. *action de se gâter, etc.; déterioration; corruption; ruine, f.*
 Romlatlan, mn. *qui n'est pas corrompu ou altéré; — ság, fn. absence de corruption; intégrité, f.*
 Romlék, fn. *débris, m. pl.*
 Romlékony, mn. *sujet à s'altérer; ouvert à la corruption; — ság, fn. corruptibilité, f.*
 Romlott, mn. *gâté; altéré; corrompu.*
 Romlottság, fn. *corruption; dépravation, f.*
 Romolhatlan, mn. *incorruptible; — ság, fn. incorruptibilité, f.*
 Romolni l. *Romlani.*
 Róna, mn. *plat; plan; plain; — ság, fn. plate ou rase campagne, plaine, f.*
 Roncsa, fn. *pétard, m.*
 Roncsár, fn. *bombardier, m.*
 Roncsolui, cs. *détruire; briser.*
 Ronda, mn. *sale; souillé; malpropre.*
 Rondán, ih. *malproprement.*

Rondaság, *fn. immondices, saletés, ordures, f. pl., crasse, f.*
 Rondítai, *cs. salir; souiller.*
 Rondulni, *k. se salir.*
 Rongálni, *cs. détériorer.*
 Rongy, *fn. lambeau, chiffon, m.*
 Rongyollani (ik), *k. se déchirer; s'user.*
 Rongyolni, *cs. lacérer.*
 Rongyos, *mn. déchuré, chiffonné; —an, ih. en lambeaux.*
 Rongyoskodni (ik), *k. être mal habillé.*
 Rongyosodni (ik), *k. se déchirer, s'user.*
 Rongyosdó, *fn. chiffonnier, m.*
 Róni, *cs. faire une incision ou une entaille à, inciser, entailler, entamer avec le couteau; imposer.*
 Rontani, *cs. gâter; ruiner.*
 Ropogás, *fn. craquement; fracas, m., dérépitation, f.*
 Ropogni, *k. éclater avec fracas, craquer.*
 Roppadni, *k. craquer.*
 Roppanni, *k. craquer.*
 Roppant, *mn. grand; colossal; immense.*
 Roppantani, *cs. faire craquer.*
 Roppasztani l. Roppantani.
 Roskadni, *k. s'écrouler; tomber (violemment, lourdement), tomber en ruine.*
 Roskadozni, *k. s'abattre; tomber en ruines, s'écrouler.*
 Roskadt, *mn. caduc; délabré.*
 Roskadtság, *fn. caducité, f.; délabrement, m. [cité, f.]*
 Roskatag, *mn. caduc; —ság, fn. cadu-*
 Rossz, *mn. mauvais.*
 Rosszakarati, *fn. malveillance, f.*
 Rosszakaratu, Rosszakaró, *mn. malveillant.*
 Rosszalás, *fn. désapprobation, improbation, f., désaveu, blâme, m.*
 Rosszalni, *cs. désapprouver, improuver; désavouer; blâmer.*
 Rosszaság, *fn. mauvaise qualité; malice; malignité; perversité, f.*
 Rosszhír, *mn. diffamé; malfamé.*
 Rosszindulat, *mn. malicieux.*
 Rosszítni, *cs. détériorer.*
 Rosszkodv, *fn. mauvaise humeur; humeur sombre, f.; chagrin, m.; —u, mn. de mauvaise humeur; sombre, chagrin.*
 Rosszkar, *ih. mal à propos, à contre-*
temps.

Rosszelektű, *mn. malveillant; malicieux; sans conscience; de mauvaise foi; —leg, ih. malicieusement; malignement; sans conscience; —ség, fn. malice; méchancelé, f., manque de conscience, m., mauvaise foi, f.*
 Rossztermészet, *fn. mauvaise nature malignité, f.; —u, mn. malin; malicieux, méchant, mauvais.*
 Rosszúl, *ih. mal.*
 Rosszullét, *fn. indisposition, f.*
 Rosszulni, *k. se gâter.*
 Rost, *fn. fibre; grille, f.*
 Rosta, *fn. erible; tamis, m.*
 Rostálgatni, Rostálni, *cs. tamiser.*
 Rostély, *fn. grille (de feu, à charbon, etc.), f., gril; grillage, treillis, m.; —os, mn. grillé; —os, fn. viande grillée, f.*
 Rostélyosát, *fn. treillage, grillage, m.*
 Rostélyozni, *cs. garnir d'un treillis; treillisser.*
 Rostélyrud, *fn. barreau, m.*
 Rostollani (ik), *k. s'effiler.*
 Rostolni, *cs. effiler.*
 Rostos, *mn. filamenteux; filandreux; fibreux.*
 Rostozni l. Rostolni.
 Rosz l. Rossz.
 Rothadás, *fn. pourriture, f.*
 Rothadni, *k. se pourrir; se gâter; se corrompre.*
 Rothadt, *mn. pourri, corrompu, gâté.*
 Rothasztani, *cs. putréfier, pourrir.*
 Rothasztólás, *fn. fièvre putride, f.*
 Rothatag l. Rohatag
 Rotyogni, *k. monter, s'élever en bouillonnant. [balancer.]*
 Rovanos, *fn. balance, f.; —olni, cs.*
 Rovar, *fn. insecte, m.*
 Rovarevők, *fn. t. insectivores, m. pl.*
 Rovartan, *fn. insectologie, f.*
 Rovás, *fn. taille, f.; compte, m.*
 Rovat, *fn. entaille, entaillure, f.; rubrique, f.*
 Rovaték, *fn. incision, entaille, f.*
 Rovatékozni, *cs. créneler; denteler.*
 Rovátk l. Rovaték.
 Rovátkolni, *cs. canneler.*
 Rovátkolt, *mn. crénelé; entaillé.*
 Rovatolni, *cs. noter, marquer; coter.*
 Rovatozni, *cs. coler.*
 Róvni l. Róni.
 Rozga, *mn. mal assuré; chancelant branlant; tremblotant; estropié.*

ozmár, fn. *morse, cheval marin, m.*
 ozmarin, fn. *romarin, m.*
 ozogeli, k. *vaciller, branler; chan-
 celer.* [ler.
 ozzanni, k. *tomber en ruine; s'écrou-
 ozzant, mn. qui est près de tomber en
 ruine; caduc.*
 ozs, fn. *seigle, m.*
 ózsa, fn. *rose; rosette, f.*
 ósagyémánt, fn. *diamant rosette,
 m., rose, f.*
 ózsapiros, mn. *rose; rosé; vermeil.*
 ózsás, mn. *paré, semé, jonché de
 roses.*
 ózsaszin, fn. *couleur de rose; teinte
 rosée, f.; —ü, mn. rosé.*
 ózsató, fn. *rosier, m.*
 ózsavíz, fn. *eau de rose, f.*
 ozsda, fn. *rouille, f.*
 ozsdállani (ik), k. *se rouiller; s'en-
 rouiller.*
 ozsdás, mn. *rouillé, enrouillé.*
 ozsdásodni (ik), Rozsdásulni, k. *se
 rouiller; s'enrouiller.*
 ozsnok, fn. *ivraie, f.; brome, m.*
 ozaólis, fn. *rossolis, m.*
 ozaóld, fn. *champ semé de seigle, m.*
 ozsdara, fn. *blé égrugé, m.*
 ozskalász, fn. *épi de blé, m.*
 ozskenyér, fn. *pain de seigle, m.*
 ozsliszt, fn. *farine de seigle, f.*
 ozspálinka, fn. *eau de vie de grains, f.*
 őf, fn. *aune, f.* [cochon).
 őffenni, k. *grogner (se dit du cri du
 őfögés, fn. grognement, m.*
 őfögni, k. *grogner.*
 őfös, mn. *large ou de la largeur
 d'une aune, d'une aune de largeur.*
 őfösáru, fn. *marchandise qui se vend
 à l'aune ou en détail, f.*
 őföskalmár, fn. *détailleur, marchand
 en détail, m.*
 őföskereskedés, fn. *commerce, m.,
 ou vente à l'aune, f.; commerce en
 détail, m.*
 őg, fn. *motte (de terre); glèbe, f.*
 őgezukor, fn. *cassonade, f.*
 őgesszme, fn. *idée fixe, f.*
 őgös, mn. *raboteux; inégal; couvert
 de mottes.*
 őgtön, ih. *soudainement, subitement;
 à l'improviste.*
 őgtönész, fn. *improvisateur, m.*
 őgtönös, mn. *soudain; subit.*
 őgtönözni, cs. *improviser.*
 őgtönözve, ih. *à l'improviste.*

Rögtönzés, fn. *improvisation, f.*
 Rögtönző, fn. *improvisateur, m.*
 Rögtönzött, mn. *improvisé.*
 Rögzeni (ik), k. *se grumeler; s'agglomé-
 mérer; s'enraciner, s'invétérer.*
 Rögzesszme, fn. *idée fixe, f.*
 Rögzött, mn. *enraciné, invétéré.*
 Röhej, fn. *grands éclats de rire, m. pl.*
 Röhögni, k. *rire d'une manière indé-
 cente.*
 Röpdögni, k. *voleter, voltiger.*
 Röperő, fn. *force centrifuge, f.*
 Röperőmű, fn. *machine à voler, f.*
 Röpet, fn. *vol, m, volée, f.; röptében,
 au vol, de volée.*
 Röpirat, fn. *brochure, f., pamphlet,
 m., publication périodique, f.*
 Röpiúti, cs. *faire voler; faire sauter
 (ex. en l'air).*
 Röpké, mn. *volatil; fugitif; fugace.*
 Röpködni (ik), k. *voleter, voltiger;
 tourbillonner (dans l'air, se dit d'in-
 sectes).*
 Röpködni l. Röpködni.
 Röppenni, k. *prendre son vol.*
 Röppentyű, fn. *raquette; fusée, f.*
 Röpten, ih. *au vol, de volée.*
 Röptenlövő, fn. *tireur au vol, m.*
 Röptetni, cs. *faire voler.*
 Röptülés, fn. *vol, m., volée, f.*
 Röptülni, k. *voler; prendre son vol;
 levegőbe —, sauter en l'air.*
 Röst l. Rest.
 Rőt, mn. *rouge-brun; rembruni; mor-
 doré; —vad, fn. bêtes fauves, f. pl.*
 Rövid, mn. *court, bref.*
 Rövideső, fn. *carabine (courte), f.*
 Röviden, mn. *court, bref; —en, ih.
 bref; brièvement; court.*
 Rövidedni (ik), k. *devenir plus court,
 se raccourcir.*
 Röviden, ih. *en peu de mots, briève-
 ment; succinctement.*
 Rövidfarku, mn. *bréviaude.*
 Rövidítés, fn. *raccourcissement, m.;
 abréviation, f.; —i jel, fn. signe
 d'abréviation, m.*
 Rövidítmény, fn. *abréviation, f.*
 Rövidíteni, cs. *raccourcir; abréger.*
 Rövidítőjel, fn. *signe d'abréviation, m.*
 Rövidke, mn. *très-court.*
 Rövidlábú, mn. *qui a les jambes cour-
 tes; brévipède.*
 Rövidlátás, fn. *vue courte; myopie;
 vue bornée, f.* [bornée.
 Rövidlátó, mn. *myope; qui a la vue*

Rövidleg, *ih. brièvement, bref; succinctement; — es, mn. court; succinct.*
 Rövidlet, *fn. abrégé; résumé, m.*
 Rövidpuska, *fn. carabine, f.*
 Rövidség, *fn. brièveté, m.; désavantage, m.*
 Rövidülni, *k. devenir plus court, se raccourcir.*
 Rösse, *fn. ramilles, f. pl.; fascine, f.*
 Rössegát, *fn. fascinage, m.*
 Rubel, *fn. rouble, m.*
 Rubin, *fn. rubis, m.*
 Rucza l. Réceze.
 Rúd, *fn. perche; gaule, f.; bâton, brancard, m.; barre; tringle, f.; timon (d'une voiture), m. [m.]*
 Rúdarany, *fn. or en lingots, en barres,*
 Rudas, *mn. (cheval du timon) timonier, m.*
 Rudasló, *fn. timonier, m.*
 Rudaszat, *fn. barres, f. pl., tirants horizontaux (d'une machine hydraulique), m. pl.*
 Rúdezüst, *fn. argent en barres, en lingots, m.*
 Rúdkarika, *fn. anneau de la chaîne de timon, m.*
 Rúdvitorla, *fn. voile carrée, grande voile, f.*
 Rugalmas, *mn. élastique; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugalom, *fn. élasticité, f., ressort, m.*
 Rugany, *fn. ressort, m.; — os, mn. élastique; — osság, fn. élasticité, f.*
 Rugás, *fn. coup de pied; regimboement, m.*
 Rugaszkodni (ik), *k. courir (avec une grande célérité); s'enfuir.*
 Rugdalni, *cs. donner, porter des coups de pied à qn.; ruer, regimber (se dit des chevaux).*
 Rugdalódní, — lódszani, — lózni (ik), — dosni, *k. l. Rugdalni.*

Rugékony, *mn. élastique; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugerő, *fn. force élastique, f.*
 Ruggyanta, *fn. caout-chouc, m.*
 Rúgni, *k. és cs. donner un coup d pied; ruer, regimber; monter, s monter, faire une certaine somme.*
 Rugó, *fn. ressort; motif, mobile, m.*
 Rugony, *fn. ressort, m.*
 Rugós, *mn. rueur; élastique; à ressorts; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugótoll, *fn. ressort, m.*
 Rugtatni, *cs. faire sauter.*
 Ruba, *fn. habit, m.; robe, f.*
 Ruhakese, *fn. brosse, f.*
 Ruhaszekrény, *fn. armoire, garde robe, f.*
 Ruhatár, *fn. garde-robe, f.*
 Ruházat, *fn. habillement complet, m. habits, vêtements, m. pl., garde-robe, f. équipement, m.*
 Ruházatlan, *mn. — ul, ih. sans vêtements; déshabillé; nu.*
 Ruházkodni (ik), *k. s'habiller, se vêtir mettre ses habits.*
 Ruházni, *cs. vêtir, habiller; équiper monter.*
 Rum, *fn. rum, rhum, m.*
 Rút, *mn. laid; méchant; affreux.*
 Ruta, *fn. rue, f.*
 Rútsíni, *cs. défigurer.*
 Rútság, *fn. laideur, f.*
 Rútul, *ih. détestablement.*
 Rútulni, *k. se déformer.*
 Rúgy, *fn. bourgeon, m.; œil, m.; gemme f., germe, m.*
 Rúgyes, *mn. qui porte des bourgeons, gemmifère.*
 Rúgyezni (ik), *k. bourgeonner.*
 Rűh, *fn. gale, scabies, f.*
 Rűhedni, *k. être atteint de la gale.*
 Rűhes, *mu. galeux.*
 Rűhölődni (ik), *k. se gratter.*
 Rűpő, Rűpők, *fn. rustre, m.*

S.

S, *kéz. et.*
 Sáfár, *fn. économe, m.*
 Sáfárkodás, *fn. administration, f.*
 Sáfárkodni (ik), *k. administrer.*
 Sáfárság, *fn. économe, m.*
 Sáfány, *fn. safran, m.; — os, mn. safrané; — osni, cs. safraner.*

Sáfányasárga, *mn. safrané.*
 Saját, *mn. propre; —, fn. propriété,*
 Sajátilag, *ih. en propre, comme propriété.*
 Sajátítás, *fn. appropriation, f.*
 Sajátítani, *cs. s'approprier.*
 Sajátjog, *fn. droit de propriété, m.*

Sajátképen, *ih. proprement; justement.*
 Sajátlag, *ih. d'une manière particulière; exprès; proprement; en propre; — os, mn. propre, particulier; véritable; spécifique; — osan, ih. l. Sajátlag.*

Sajátlanul, *ih. improprement.*
 Sajátnevelő, *mn. propre; singulier.*
 Sajátnev, *fn. nom propre, m.*
 Sajátolni l. Sajátítani.
 Sajátos, *fn. propriétaire, m.*
 Sajátosság, *fn. propriété, f.; — os, mn. propre; caractéristique.*
 Sajátosérű, *mn. singulier; — en, ih. singulièrement.*

Sajátul, *ih. en propre.*
 Sajdítani l. Sejdíteni.
 Sajgás, *fn. douleur, f.*
 Sajgó, *mn. douloureux.*
 Sajka, *fn. nacelle, barque, gondole, f.*
 Sajkás, *fn. gondolier, rameur, m.*

Sajkásni, *k. naviguer dans une barque.*
 Sajnálát, *fn. compassion, condoléance, f.; regret, m.*

Sajnálatos, *mn. regrettable.*
 Sajnálkodni, Sajnálkozni (ik), *k. plaindre qq. de qq.; avoir pitié, compassion de qq.; s'appuyer sur qq.*
 Sajnálni, *cs. avoir pitié, compassion de qq.; plaindre qq. de qq.; regretter, déplorer qq.; se repentir de qq.; (töl, töl), envier qq. de qq.*

Sagnos, *mn. regrettable; déplorable; pénible; — an, ih. péniblement.*

Sajogni, *k. causer de la douleur*
 Sajongani l. Sajogni.
 Sajt, *fn. fromage, m.*
 Sajtár, *fn. boisseau, m., cure, f.*
 Sajtféreg, Sajtkukacz, *fn. ver de fromage, m.*

Sajtó, *fn. pressoir, m.; presse, f.*
 Sajtolatlan, *mn. sans apprêt.*
 Sajtolni, *cs. pressurer, presser; calir (du drap, etc.).*

Sajtos, *mn. caséux.* [f.
 Sajtosság, *fn. liberté de la presse,*
 Sakál, *fn. chacal, m.*
 Sakk, *fn. échecs, m. pl., échec, m.*
 Sakkosni, *k. jouer aux échecs.*
 Sakkábla, *fn. échiquier, m.*
 Sál, *fn. châle, m.*

Salak, *fn. restes, m. pl.; lie, f.; fretin, m.; scorie, f.*
 Salakos, *mn. qui contient des scories. crasseux; impur.*

Salakulni, *k. se scorifier.*

Saláta, *fn. salade; laitue, f.*
 Salétrom, Salitrom, *fn. salpêtre, nître, m.; — főzés, fn. salpêtrière, f.; — nemű, mn. de salpêtre ou de nître; nîtreux; — os, mn. qui contient du, chargé de nître; nîtreux; — sav, fn. acide nitrique, m.*

Sallang, *fn. frange, f.*
 Sallangos, *mn. frangé.*
 Sámfa, *fn. embauchoir, m.; forme, f.*
 Sámfázni, *cs. monter sur la forme.*
 Sáncz, *fn. retranchement, fort, m.; redoute, f.; rempart; remblai; boulevard, m.; fosse, f.*

Sánczásó, *fn. piocheur; terrassier, m.*
 Sánczkaró, *fn. palissade, f.*
 Sánczmester, *fn. inspecteur de rempart, m.*

Sánczmunka, *fn. travail aux fortifications; retranchement, m.; brouette, f.*

Sánczolat, *fn. retranchements, m. pl.*
 Sánczolni, *cs. travailler à un retranchement ou aux fortifications.*
 Sánczrés, *fn. rupture d'une digue ou d'un rempart; brèche, f.*

Sanda, *mn. louche; qui louche.*
 Sandalogni, *k. loucher.*
 Sandaság, *fn. strabisme, m.*
 Sandikálni, Sandítani, *k. loucher.*
 Sank, *fn. dépôt, sédiment, m.*
 Sannyadni, *k. se flétrir, se faner.*
 Sannyasztani, *cs. flétrir, faner.*

Sánta, *mn. boiteux; estropié (de la jambe); atteint de claudication.*

Sántaság, *fn. claudication, f.*
 Sántikálni, *k. boiter, clocher.*

Sántítani, *k. boiter, clocher.* [cation.
 Sántulni, *k. être atteint de claudication.*

Sanyar, *fn. calumnie, misère; peine, f.; tourment, m.* [f.

Sanyargatás, *fn. action de martyriser,*
 Sanyargatni, *cs. tourmenter.*

Sanyaritni l. Sanyargatni.
 Sanyarkodni, — rogni (ik), — rogni, *k. mener une vie misérable.*

Sanyarú, *mn. misérable, calamiteux; soucieux; — ság, fn. profonde misère, f., peine, f.*

Sápadás, *fn. blémissement, m.*
 Sápadni, *k. blêmir, pâlir.*

Sápadozni, *k. pâlir.*

Sápada, *fn. pâleur, f.*
 Sápadt, *mn. blême, pâle.*
 Sápasztani, *cs. pâlir.*

Sáptíni, Sápitozni, k. *se lamenter, se plaindre.*
 Sápka, fn. *bonnet, m.*
 Sápikór, fn. *chlorose, f.*
 Sápogni, k. *barboter (se dit des oies).*
 Sáppadni, Sáppasztani l. Sápadni, Sápasztani.
 Sár, fn. *fange; boue, crotte, f.*
 Sarabolni, cs. *faucher.*
 Saraglya l. Saroglya.
 Sáros, fn. *soulque, poute d'eau, f.*
 Sárosatorma, fn. *cloaque, m.*
 Sarcz, fn. *contribution, f.*
 Sárzipő, fn. *claque, galoche, f.*
 Sarczolni, cs. *mettre à contribution, imposer des contributions à . . .*
 Sárja, mn. *jaune.*
 Sárgecsukor, fn. *sucres candi, m.*
 Sárgecsinnye, fn. *melon sucré, m.*
 Sárgekór, fn. *jaunisse, f., ictere, m.*
 Sárgekóros, mn. *ictérique.*
 Sárgeles, fn. *fièvre jaune, f.*
 Sárgeles (ik), k. *être jaune.*
 Sárgepej, fn. *bai chétain, bai doré.*
 Sárgepés, fn. *carotte, f.*
 Sárgezés, fn. *cuivre jaune, laiton, m.; — müves, fn. dinandier, m.*
 Sárgerigó, fn. *merle doré, m.*
 Sárgecs, mn. *jaundtre; blond.*
 Sárgecság, fn. *jaunisse, f., ictere, m.*
 Sárgecsk, fn. *clinquant d'or, m.*
 Sárgecszilva, fn. *grosse prune jaune, f.*
 Sárgecsöld, mn. *jaune tirant sur le vert.*
 Sárgecs, fn. *urane, m.*
 Sárgecsni, cs. *jaunir.*
 Sárgecsni, k. *jaunir.*
 Sarj, fn. *rejet, rejeton; descendant, m.*
 Sarjadék, fn. *rejeton, descendant, m.; jeune génération, f.*
 Sarjadni, k. *pousser des rejetons.*
 Sarjadzani (ik), l. Sarjadni.
 Sarju, fn. *second fauchage; regain, refoin, m.*
 Sark, fn. *talon, m.; gond (d'une porte), m.; pôle, m.*
 Sarkalás, fn. *incitation, f., Encouragement, m.*
 Sarkalat, fn. *aiguillon, m.; chose cardinale, f.; — os, mn. cardinal.*
 Sarkallani (ik), k. *être fondé sur qc.; se fonder, s'appuyer sur qc.*
 Sarkalni, cs. *pousser, encourager.*
 Sarkantyú, fn. *éperon, m.*
 Sarkantyú müves, fn. *éperonnier, m.*
 Sarkantyús, mn. *éperonné; —, fn. éperonnier, m.*

Sarkantyútara], fn. *molette, f.*
 Sarkantyúzni, cs. *donner de l'éperon, stimuler qn.*
 Sárkány, fn. *dragon, m.; mégère, f., chien; cerf-volant, m.*
 Sarkasillag, fn. *étoile polaire, f.*
 Sárkefe, fn. *décroissant, f.*
 Sarkkör, fn. *cercle polaire, m.*
 Sarkpont, fn. *nadir, m.; pivot; tourillon, m., patte des rais, f.*
 Sarkszám, fn. *nombre cardinal, m.*
 Sarkszeg, fn. *cheville pour le talon, f.*
 Sarkvas, fn. *gond (d'une porte), m.*
 Sarkvirág, fn. *pied d'alouette, m. (plante).*
 Sarlang, fn. *frange, f.*
 Sárkani (ik), k. *être en chaleur.*
 Sárkó, mn. *en chaleur.*
 Sárkó, fn. *petite sauz, faucille, f.; saucillon, m.*
 Sárkódad, mn. *qui a la forme d'une, et forme de ou de faucille.*
 Sárkós, mn. l. Sárkódad.
 Sárkósboldogasszony, fn. *visitation de la Vierge, f.*
 Sárkószárny, fn. *nageoire falciforme, f.; — as, mn. (poisson) qui a la nageoires falciformes.*
 Sárkózni, cs. *couper avec la sauz, faucher.*
 Sárkólinkó, fn. *merle doré, m.*
 Sárkány, fn. *embérise, f., ortie jaune, m.*
 Saroglya, fn. *tréteau; chevallet, m.*
 Sarok, fn. *coin, m.*
 Sarokdűcs, fn. *pilastre cornier, m.*
 Sarokház, fn. *maison du coin ou forme le coin, ou placée au coin de deux rues), f.*
 Sarokkő, fn. *pièce d'encoignure; pierre de refend, f.*
 Sáros, mn. *saugeux, boueux, sale.*
 Sárosít, cs. *crotter, saut.*
 Sárosodni (ik), k. *se crotter.*
 Sárosni, cs. *crotter, saut.*
 Sárosodni (ik.), k. *se crotter.*
 Sárszalanka, fn. *bécassine, f.*
 Sártyúk, fn. *bécassine, f.*
 Saru, fn. *soulier, m., botte, f.*
 Saruszij, fn. *courroie de soulier, f.*
 Sarutalp, fn. *semelle, f.*
 Sarutlan, ih. *nu-pieds.*
 Sas, fn. *aigle, m. et f.*
 Sás, fn. *lâche, f.*
 Sasfi, fn. *aiglon, m.*
 Sáska, fn. *sauterelle, f.*

uskeselyű, fn. *vautour, m.*
 usorr, fn. *nez aquilin, m.*
 itán, fn. *Satan, diable; démon, m.*
 itáni, fn. *satanique.*
 atya, mn. *vil; chétif; étiole.*
 atnyulni, k. *dépérir; s'étioier; se délériorer.*
 itor, fn. *tente, f.*
 itorcsináló, fn. *fabricant de tentes, m.*
 itorfa, fn. *arbre d'une tente, m.*
 itoros, mn. *couvert de toile, m.;*
 — ünnep, fn. *fête des tabernacles, f.*
 itu, fn. *pressoir, m.*
 iv, fn. *substance acide; aigreur;*
acidité, f., acide, m.
 iv, fn. *raie; strie, f.*
 ivany, fn. l. *Sav.*
 ivanyítatlan, mn. *sans levain.*
 ivanyítani, cs. *rendre aigre, aigrir;*
vinaigrer; acidifier.
 ivanyító, fn. *ferment, m.*
 ivanyodni (ik), k. *devenir aigre,*
s'aigrir, fermenter.
 ivanyu, mn. *acide; aigre; sur;*
acéteux.
 ivanyulni, k. l. *Savanyodni.*
 ivanyus, mn. *acidule; acidulé, aigre-*
let; acescant; suret.
 ivanyuság, fn. *aigreur; acidité;*
âpreté; verdeur (ex. du vin), f.
 ivanyvis, fn. *eau acide, ou acidule, f.*
 ivasság, fn. *acidité, f.*
 ivastó, fn. *lac salant; marais sa-*
lant, m.
 ivitni, cs. *oxider.*
 ivító, fn. *oxigène, m.*
 ivó, fn. *petit lait, m.*
 ivolni, cs. *raier; strier.*
 ivoly, fn. *raie; strie, f.*
 ivolyos, mn. *rayé, strié; moiré.*
 ivós, mn. *qui contient du petit lait,*
séveux; clair.
 ivos l. *Sávolyos.*
 ksz. ni . . . , *non plus.*
 b, fn. *plaie, blessure; vilesse, f.*
 bbalsam, fn. *baume vulnérable, m.*
 bes, mn. *blessé; excorié; écorché;*
rapide; accéléré; fréquent (se dit du
pouls); prompt.
 besedni (ik), k. *être blessé; se bles-*
ser, s'écorcher, s'excortier (ex. les
jambe en allant à cheval).
 besen, ih. *rapidement.*
 besíteni, cs. *blessar.*
 besjáró, mn. *léger à la course, agile.*
 beslővés, fn. *charge précipitée, f.*

Sebesnyelvű, mn. *qui a une grande*
volubilité de langue; —ség, fn. volu-
bilité de langue, f.
 Sebeség, fn. *vitesse, vélocité, célérité,*
 Sebestűni, k. l. *Sebesedni.*
 Sebesvágatva, ih. *à toute bride, à bride*
abattue; au grand galop.
 Sebész, fn. *chirurgien, m.*
 Sebészet, fn. *chirurgie, f.*
 Sebessi, mn. — leg, ih. *de ou en chi-*
rurgien, chirurgical.
 Sebészség l. *Sebészet.*
 Sebészstudomány, fn. *science chirurgi-*
cale, f.; traité de chirurgie, m.
 Sebezni, cs. *blessar.*
 Sebfű, fn. *vulnérable, f.*
 Sebhedni (ik), k. *être blessé.*
 Sebhedt, mn. *blessé.*
 Sebhely, fn. *cicatrice, f.; —es, mn.*
marqué de cicatrices.
 Sebhettlen, mn. *invulnérable; —ség,*
fn. invulnérabilité, f.
 Sebhetlen l. *Sebhettlen.*
 Sebir, fn. *onguent vulnérable, m.*
 Sebkendő l. *Sebir.*
 Sebkötés, fn. *bandage, appareil (de*
pansement); pansement, m.
 Sebkutaz, fn. *sonde, f.*
 Sebláz, fn. *fièvre traumatique, f.*
 Seborvos l. *Sebész.*
 Sebtében, Sehten, ih. *soudainement,*
subitement; vite, promptement, sur
le champ.
 Sebseni, cs. *blessar.*
 Segéd, fn. *secours, m.; aide; assis-*
tance, f., appui, m.; assistant, ad-
joint; adjutant, aide-major, aide-
de-camp, officier d'ordonnance;
commis; complice, m.
 Segédbíró, fn. *assesseur, m.*
 Segéddíj, fn. *bourse, f.*
 Segéddíjas, fn. *boursier, m.*
 Segedelem, fn. *secours, m.; aide; as-*
sistance, f., appui, m., coopéra-
tion, f.
 Segedelmes, mn. *prêt à secourir, se-*
courable.
 Segedelmi, mn. *subsidaire.*
 Segédeszköz, fn. *moyen expédient;*
remède, m.; ressource, f.; moyen
subsidaire, m.
 Segédforrás, fn. *ressource, f.*
 Segédige, fn. *verbe auxiliaire, m.*
 Segédkedni (ik), k. *assister qn.*
 Segédkés, fn. *secours, m.*
 Segédlelkész, fn. *chapelain, m.*

Segédaxer, *fn. moyen, expédient; remède, m.; ressource, f., moyen subsidiaire, m.*
 Segédantitő, *fn. sous-précepteur, m.*
 Segédárs, *fn. aide; complice, m.*
 Segédtsist, *fn. adjutant, m.* [*f.*]
 Segéd tudomány, *fn. science auxiliaire.*
 Segélni, *cs. aider qn.; secourir, assister qn.*
 Segély, *fn. secours, m., aide, assistance, f.* [*side, m.*]
 Segélypénz, *fn. secours d'argent; sub-*
 Segélytelen, *mn. sans secours; — ég, fn. manque de secours, m.; — ül, ih. sans secours.*
 Segg, *fn. cul, cu, derrière, m.*
 Segítni, *cs. aider qn.; secourir, assister qn.; (on, en) prêter secours; aider, secourir qn.; remédier.*
 Segítő, *fn. aide; coopérateur, m.*
 Segítég, *fn. secours, m., aide, assistance, f.*
 Sehöl, Sehölsem, *ih. nulle part; en aucun lieu.* [*m.*]
 Sehonai, *fn. aventurier; vagabond.*
 Sehonnan, Sehonnet, *ih. de nulle part.*
 Sehová, *ih. nulle part; en aucun lieu.*
 Sejdítés, *fn. pressentiment, m.*
 Sejdítni, *cs. pressentir.*
 Sejt, *fn. cellule; alvéole; vacuole, f.*
 Sejtalak, *mn. celluléux; cellulaire; alvéolaire.*
 Sejtelem, *fn. pressentiment, m.*
 Sejténi, *cs. pressentir.*
 Sejtes, *mn. celluléux; alvéolé.*
 Sejtesmés, *fn. rayon de miel, m., gaufre de miel, f.*
 Sejtés, *fn. pressentiment, m.*
 Sejtésövet, *fn. tissu cellulaire, m.*
 Sekély, *mn. bas, peu profond; guéable; superficiel; — ég, fn. faible profondeur, bassesse, f., abaissement, m.*
 Sekrestye, *fn. sacristie, f.*
 Sekrestyés, *fn. sacristain, m.*
 Selejt, *fn. rebut; froin, m.; marchandises de rebut, f. pl.*
 Selejtáru, *fn. rebut (des marchandises), m.*
 Seletelni, *cs. trier.*
 Seletés, *mn. de rebut; mauvais.*
 Seletgyöngy, *fn. perle imparfaite, loupe, f.*
 Selyem, *fn. soie, f.; —, mn. de soie.*
 Selyemcsipke, *fn. dentelle de soie, blonde, f.*

Selyemgubó, *fn. cocon de ver à soie, m.*
 Selyemgyár, *fn. fabrique, manufacture d'étoffes de soie, f.*
 Selyemnemű, *mn. soyeux; satiné.*
 Selyemtenyésztés, *fn. culture, éducation des vers à soie, f.*
 Selymes, *mn. soyeux; satiné.*
 Selyp, *fn. qui siffle en parlant.*
 Selypegés, *fn. sifflement; bégayement, m.*
 Selypegni, *k. siffler; bégayer.*
 Selypes, *mn. begue.*
 Selypítni l. Selypegni.
 Sem, *kss. ni., non plus; ni... ni.*
 Semhogy l. Hogyem.
 Semleg, *ih. neutralement; — es, mn. neutre; — esítni, cs. neutraliser, — esség, fn. neutralité, f.*
 Semmedni, *k. s'engourdir.*
 Semmi, *mn. rien; —, fn. le rien, le néant; — féle, mn. aucun, nul; — házi, fn. aventurier, vagabond; — kép, ih. aucunement; nullement; point du tout; — nemű, fn. aucun, nul.*
 Semmirekellő, *mn. qui ne vaut rien, inutile; —, fn. vaurien, m.*
 Semmirevaló, *mn. qui ne vaut rien, indigne; abject; inutile; —, fn. vaurien, m.*
 Semmis, *mn. sans effet.*
 Semmisédni (lk), *k. l. Semmisülni.*
 Semmiség, *fn. nullité, f.; le rien, m.*
 Semmisítai, *cs. annuler; anéantir.*
 Semmisülni, *k. s'évanouir.*
 Semmités, *fn. anéantissement, m.; annihilation; cassation, f.*
 Semmitévő, *mn. sainéant.*
 Semmitudó, *mn. ignorant.*
 Semmitunen, *ih. de nulle part.*
 Senki, Senkisé, *mn. nul (homme) ne... personne, aucun (ne... ne... pas un (seul), ne... aucun.*
 Sennyedék, *fn. gale; — es, mn. galeux.*
 Senyv, *fn. état maladif, m., infirmilé, f.*
 Senyvedni, *k. traîner une existence malade, languir; s'engourdir.*
 Seperni, *cs. balayer; nettoyer; ramoner.*
 Sepredék, *fn. balayures, ordures, f. pl. (ex. de la populace), f.*
 Sepregetni, *cs. balayer.*
 Sepregető, *fn. balayeur, m.*
 Seprés, *fn. balayage, m.*
 Seprő, *fn. balai; houssoir; balayeuse.*
 Seprőkötő, *fn. faiseur de balais, m.*

seprű, *fu. lae* (ex. de vin, de bière), *f.*;
balai, m.
 seprűs, *mn. qui contient de la lie.*
 september, *fn. septembre, m.*
 ser, *fn. bière, f.*
 serczegni, *k. pétiller.*
 serczégér, *fn. enseigne à bière, f.*
 serczibere, *fn. birambrot, m.*
 serdületlen, *mn. impubère.*
 serdülni, *k. grandir; se développer.*
 serdült, *mn. qui a grandi; adulte;*
 — *ség, fn. puberté, f.*
 serég, *fn. grand nombre, m.; soule, f.,*
troupe, f.; armée, f.
 serególy, *fn. étourneau, m.; — szürke,*
fn. cheval gris tisonné, gris tour-
dille, m.
 seregenként, *ih. en masse.*
 sereghajtó, *fn. le dernier.*
 sereglöni (ik), *k. se réunir; se rallier;*
se grouper.
 sereglés, *fn. réunion en bandes, f., at-*
troupement, m.
 seregtűz, *fn. décharge, f.*
 sérelem, *fn. offense, insulte, injure,*
f.; détriment, préjudice, tort, m.
 sérelmes, *mn. préjudiciable, désavan-*
tageux.
 sérény, *mn. assidu; empressé; dili-*
gent; prompt, vif, alerte; — en, ih.
assidument; vile; — kedés, fn. ap-
plication, f.; effort, soin, m.; — ked-
ni (ik), k. s'appliquer; s'attacher à
qc.; — ség, fn. assiduité; prompti-
tude, vitesse, f.; — ül, ih. assidu-
ment; vite.
 sérény, *fn. crinière, f.*
 seres, *mn. à bière; — pohár, fn. verre*
à bière, m. [*m.*]
 érét, *fn. plomb, m., dragée; cendrée.*
 éresni, *k. boire de la bière.*
 erfösés, *fn. brasserie, f.*
 erföső, *fn. brasseur, m.*
 erfösőláz, *fn. brasserie, f.*
 erke, *fn. œuf de pou, m., lente, f.*
 erkedezni, *k. jaillir, sortir en jaillis-*
sant.
 erkedni, *k. sortir (en pousse ou en*
jet); percer la terre, naître, pousser.
 erkenni, *k. s'éveiller, se réveiller;*
repandre sa vivacité.
 erkenteni, *cs. éveiller, réveiller; ex-*
citer, animer.
 erkentés, *fn. incitation, f., encourage-*
ment, m. [*reprises*].
 erkentgetni, *cs. exciter (à diverses*

Serkentő, mn. encourageant.
 Sérkötő, *fn. bandage, brayer, m.*
 Serleg, *fn. gobelet, m., coupe, f.;*
bocal, m.
 Serpenyő, *fn. poêle, f.; plateau (d'une*
balance), m.
 Serpenyős, *fn. poélier, m.*
 Serpenyű l. Serpenyő.
 Serseprű, *fn. levure, lie de la bière, f*
 Serszorító, *fn. bandage, brayer, m.*
 Serte, *fn. soie (de cochon), f.*
 Sértegetni, *cs. blesser; léser; violer;*
offenser; choquer.
 Sérteni, *cs. l. Sértegetni.*
 Sertés, *fn. cochon, porc, m.*
 Sértés, *fn. lésion, violation; blessure,*
offense; insulte, injure, f., af-
front, m.
 Serteseprű, *fn. koussoir, m.*
 Sértetlen, *mn. — ül, ih. qui n'a point*
été blessé ou lésé; intact; entier;
sain et sauf; — ség, fn. intégrité, f.
 Sérthetetlen, *mn. — ül, ih. inviolable*
(ment).
 Sérthetlenség, *fn. inviolabilité, f.*
 Sértő, *fn. offensant, insultant, in-*
jurieux; choquant.
 Sérülni (ik), *k. l. Sérülni.* [*nie, f.*]
 Sérülés, *fn. blessure; descente, her-*
 Sérülni, *k. être blessé; s'avarier.*
 Sérült, *mn. blessé; endommagé;*
avarié; atteint d'une lésion or-
ganique.
 Sérültség, *fn. lésion (extérieure),*
maladie (chirurgicale); descente,
hernie, f.
 Sérv, *fn. infirmité du corps; hernie, f.*
 Sérvkötő, *fn. bandage, brayer, m.*
 Séta, *fn. promenade, f.*
 Sétabot, *fn. badine, f.* [*f.*]
 Sétahajózás, *fn. promenade en bateau,*
 Sétahely, *fn. promenade, f.*
 Sétakocsizás, *fn. promenade en car-*
rosse, f.
 Sétálás, *fn. promenade, f.*
 Sétálgatni, Sétálni, *k. se promener.*
 Sétalovaglás, *fn. promenade à cheval,*
cavalcade, f. [*m.*]
 Sétány, *fn. promenade, f., promenoir,*
 Sétét l. Sötét.
 Sétikálni, *k. se promener.*
 Sietés, *fn. hâte; précipitation, f.*
 Sietni, *k. se hâter; se presser; se dé-*
pêcher.
 Siető, *mn. pressé, prompt, précipité;*
pressant, urgent.

Sietöleg, *ih. vile, en hâte. à la hâte.*
 Sietös, *mn. pressant, urgent.*
 Sietség, *fn. hâte, précipitation, f.;*
 — *es, mn. pressant.*
 Siettetés, *fn. accélération, f.*
 Siettetni, *cs. hâter, presser, accélérer;*
pousser.
 Sietve, *ih. à la hâte.*
 Siger l. Säger.
 Siheder l. Süheder.
 Sik, *mn. plat, égal, plain; plan; —*
fn. plaine, plate campagne, f., plan,
m.; lieu du combat, champ de ba-
taille, m.
 Sikáni, *cs. lisser; polir; frotter avec*
de la cire.
 Sikamlani (ik), *k. sortir en glissant;*
glisser.
 Sikamlós, *mn. glissant; lubrique, las-*
cif, obsèque.
 Sikamlóság, *fn. lubricité; lasciveté, f.*
 Sikamodni (ik), *k. glisser.*
 Sikamos, *mn. glissant; lubrifié.*
 Sikárló, *fn. frotteur; froloir, m.;*
— ruha, fn. froloir, m.
 Sikárolni, *cs. lisser; polir; frotter.*
 Sikátor, *fn. petite rue, ruelle, f., inter-*
stice entre deux murs, m.; allée, f.,
conduit, corridor, m.
 Siker, *fn. résultat, m.; suite, f.; suc-*
cès; effet, m.
 Sikér, *mn. bas, peu profond; guéable;*
(assiette) plate.
 Sikeres, *mn. efficace; actif; — en, ih.*
efficacement.
 Sikeresítai, *cs. effectuer.*
 Sikeretlen, *mn. — ül, ih. sans effet;*
inefficace; vain (ement).
 Sikeretlenítai, *cs. faire échouer, neu-*
traliser les efforts de.
 Sikeretlenég, *fn. inefficacité, f.*
 Sikerítai, *cs. effectuer.*
 Sikerület, *fn. succès, m.*
 Sikerülai, *k. réussir.*
 Siket, *mn. sourd.*
 Siketítai, *cs. priver de l'ouïe, frapper*
de surdité.
 Siketnéma, *mn. sourd et muet.*
 Siketség, *fn. surdité, f.*
 Sikerülai, *k. être frappé de surdité.*
 Siköld, *fn. plate campagne, f.; pays*
plat, m.
 Sikitai, *k. s'écrier.*
 Sikkasztani, *cs. soustraire (par un*
acte d'infidélité); détourner; sup-
primer (fraudemment).

Sikkasztás, *fn. soustraction; suppres-*
sion (d'une lettre, etc.), f.
 Siklani (ik), *k. glisser.*
 Sikló, *mn. glissant.*
 Sikmező, *mn. plate campagne, f.; champ*
ouvert, m., plaine, campagne, f.
 Sikolni, *cs. lisser; polir; rendre glis-*
sant; lubrifier.
 Sikoltani, *k. s'écrier.*
 Sikoltás, *fn. cri, m.*
 Sikoltosni, *k. jeter des hauts cris.*
 Sikonkásni (ik), *k. glisser (sur la*
glace).
 Sikos, *mn. glissant; lubrifié; onc-*
tueux; — ság, fn. lubricité (d'une
surface), f.
 Sikság, *fn. plaine; surface plane, f.,*
plan, m.
 Sila, *mn. qui a la vue courte.*
 Silány, *mn. de peu de valeur; mau-*
vais; vil; chétif; — odni (ik), k.
se détériorer; — ság, fn. insigni-
fiance, infériorité, f.; — ül, ih. mal;
chétivement; — ulni, k. se déte-
riorer.
 Silaság, *fn. myopie, vue courte, f.*
 Sima, *mn. lisse, poli; glabre.*
 Simaság, *fn. état de ce qui est lisse,*
poli; poli, m., glabréité, f.
 Simítai, *cs. lisser, polir; pailier.*
 Simítatlan, *mn. qui n'a pas été poli.*
 Simító, *fn. polisseur; planeur; lisse,*
polissoir, m.; — vas, fn. fer à polir,
à lisser.
 Simogatni, *cs. passer doucement la*
main par-dessus qc.; caresser, flatter
(de la main).
 Simulékony, *mn. pliant; flexible;*
souple; docile; complaisant.
 Simulni, *k. se serrer, se coller contre*
... en pliant; se plier (ex. à la
volonté de qn.).
 Sín, *fn. bande, f., cercle de fer, m;*
rail, m.
 Sínos, Sínosen, *k. n'être ni ... ni ...*
ne pas être non plus; n'avoir ni ...
ni ...; n'avoir non plus.
 Sínelni, *cs. emballer (une roue).*
 Sing, *fn. aune, f.*
 Sinkofálai, Sinkopálai, *cs. dissiper*
par la débauche.
 Sínleni (ik), *k. languir.*
 Sínlés, Sínlédés, *fn. état maladif, m.,*
infirmilé; langueur, f.
 Sínlédni (ik), *k. traîner une existence*
maladive, languir.

(nl) **3d8**, mn. *maladif; infirme; languissant.*
linter, fn. *écorcheur, m.*
lp, fn. *tuyau (d'orgue, etc.); chalumeau (de cornemuse); sifre; siflet, m.*
lipka, fn. *calotte; casquette, f.*
lipkás, fn. *fabricant de calottes, de bonnets, de casquettes, bonnetier, m.*
lpláda, fn. *orgue portatif, m.*
lpolni, os. *siffler.* [leux.
lpoly, fn. *fistule, f.; — os, mn. fistuleux, fn. siffler; sifre, m.*
lr, fn. *fosse, tombe, f., tombeau, m.*
lralmas, mn. *pitoyable, déplorable; — an, ih. misérablement.*
lralom, fn. *plaintes, lamentations, f. pl.; — völgy, fn. vallée de misère ou de larmes, f.*
lirály, fn. *hirondelle de mer, f.*
liránkosás, fn. *pleurs, m. pl., larmes, f. pl.*
liránkosni (ik), k. *pleurer.*
lirásó, fn. *fossoyeur, m.*
liratandó, mn. *déplorable.*
liratatlan, mn. *— ul, ih. sans être pleuré.* [gc.
liratni, os. *déplorer; se lamenter sur*
lirbeszd, fn. *sermon sur la tombe, m.*
lrbolt, fn. *crypte; catacombe, f.*
lresarnok, fn. *catacombes, f. pl.*
lrdogálni, k. *pleurer, pleurnicher.*
lrdomb, fn. *tombeau, m.*
lremlék, fn. *tombeau, mausolée, monument; sépulcre, m.*
lrének, fn. *cantique funèbre, m.*
lrhalom, fn. *tombeau, m.*
lrhely, fn. *lieu de sépulture, m.*
lri, mn. *du tombeau, sépulcral.*
lirrat, fn. *inscription sépulcrale, épitaphe, f.*
lirkert, fn. *cimetière, m.*
lirkő, fn. *pietre sépulcrale; pierre tumulaire, f.*
lrni, k. *pleurer; verser des larmes.*
lrverem, fn. *tombe, fosse, f.*
lrvers, fn. *épitaphe, f.*
lsak, fn. *casque, armet; cabasset; pot (en tête), m.; chapiteau, m., chape, f.*
lsakos, mn. *armé d'un casque; à casque; casqué.*
lsakszem, fn. *visière, f.*
lsaktaréj, fn. *plume, f. ou panache de casque, m.*
lsakvirág, fn. *aeonü, m.*

Sisegni, Siseregni, k. pétiller; siffler
 (se dit d'un fer ardent qu'on plonge dans un liquide); *bouillonner.*
Siste-ékelní l. Sisegni, Siseregni.
Sivalkodás, fn. *hauts cris, m. pl.*
Sivalkodni (ik), k. *jeter des hauts cris.*
Sivány, mn. *désert, vide, inculte, désolé; usé; — homok, fn. sable mouvant, m.*
Sivár, mn. *sans culture; désert; solitaire; — ság, fn. solitude, f., désert, m., landes, f. pl.*
Sivatag, mn. *désert; inculte; —, fn. désert, m., solitude, f., landes, f. pl., steppe; savane, f.*
Sivítni, k. *siffler.*
Sivó, mn. *sifflant.*
Sivóhomok l. Siványhomok.
Skarapna, fn. *scorpion, m.*
Skarlát, fn. *écarlate, f.; — bogár, fn. cochenille, f.; — piros, mn. rouge d'écarlate; rouge comme écarlate ou comme de l'écarlate; — szinü, mn. écarlate.*
Skófiom, fn. *fil d'or, filet d'or, m.*
Skorpió, fn. *scorpion, m.*
Sneff l. Szalonka.
Só, fn. *sel, m.*
Sóakna, fn. *mine de sel; saunerie, saline, f.*
Sóbánya, fn. *mine de sel, f.*
Sódar, fn. *jambon, m.*
Sóder, fn. *folyam sodra, courant, fil d'un fleuve, m.; kiesni a sodrából, se déconvenancer, se déconcerter.*
Sodorgatni, os. *tordre l'un après l'autre.*
Sodorítai, os. *tordre.*
Sodorni, os. *tordre, retordre (du fil); doubler (de la soie); mouliner; corder; entraîner; emporter.*
Sodrás, fn. *tordage; doublage; moulinage, m.*
Sódró, fn. *tordeur de fil, retordeur, moulinier; moulinet, m., machine à retordre le fil, f.*
Sódrófa, fn. *rouleau, m.*
Sodrony, fn. *fil métallique, fil d'archal, fil de fer, de cuivre, etc. m.; — mü, fn. filigrane, m.; — rács, fn. treillis de fil d'archal, m.*
Sódrórokka, fn. *guindre, m.*
Sófürzés, fn. *saunerie, saline, f.*
Sófürző, fn. *saunier, m.*
Sógor, fn. *beau-frère, m.*
Sógornasszony, fn. *belle-sœur, f.*

Sógorosodni (ik), k. Sógorosulni, k. *s'allier; s'apparenter.*

Sógorság, fn. *alliance, parenté, affinité, f.* [temps.]

Soha, Sohasem, ih. *jamais; en aucun*

Sohaj, fn. *soupir, m.*

Sohajtani, k. *soupirer.*

Sohajtás, fn. *soupir, m.*

Sohajtozás, fn. *soupirs, gémissements, m. pl.* [mir.]

Sohajtozni, k. *pousser des soupirs, gé-*

Sóház, fn. *dépôt du sel, m.; gabelle, f.*

Sóhivatal, fn. *bureau du sel, m., administration des salines, f.*

Sok, mn. *beaucoup; bien; plusieurs; grand nombre.*

Soká, Sokáig, ih. *longtemps; pendant longtemps, longuement.*

Sokadalmas, mn. — nép, fn. *personnes qui viennent au marché ou à la foire ou qui en reviennent, f. pl.*

Sokadalom, fn. *marché, m.*

Sokalaku, mn. *multiforme; — ság, fn. multiplicité des formes, f.*

Sokallani, cs. *trouver exorbitant.*

Sokan, ih. *en grand nombre; beaucoup (de gens).*

Sokára, ih. *longtemps après; enfin.*

Sokaság, fn. *multitude, f.; grand nombre, m., masse, f.*

Sokasítás, fn. *augmentation, f.*

Sokasítani, cs. *augmenter, multiplier.*

Sokasodás, fn. *augmentation, f., accroissement; redoublement, m., multiplication, f.*

Sokasodni, Sokasulni, k. *augmenter, s'augmenter, s'accroître, croître, se multiplier.* [vent.]

Sokat, ih. *beaucoup; longtemps; sou-*

Sokátartó, mn. *de longue durée.*

Sokatérő, mn. *précieux.*

Sokbeszédű, mn. *loquace; — ság, fn. loquacité, f.*

Sokérdemű, mn. *plein de mérite.*

Sokértelmű, mn. *équivoque; ambigu.*

Sokfejű, mn. *qui a plusieurs têtes, polycéphale.*

Sokfelé, ih. *à plusieurs côtés; en plusieurs parties.*

Sokféle, mn. *de plusieurs espèces; divers; — kép, ih. de plusieurs manières; — ság, fn. multiplicité; diversité; variété, f.*

Sokférjű, mn. *polyandrique; — ság, fn. polyandrie, f.*

Sokhímes, mn. *polyandre.*

Sokhúru, mn. *pourvu de cordes nombreuses; polychorde.*

Sokistenhíves, fn. *polythéisme, m.*

Sokistenű, fn. *polythéiste, m.*

Sokistenűség, fn. *polythéisme, m.*

Sokjelentésű, mn. *qui a plusieurs sens.*

Sokkal, ih. *beaucoup; de beaucoup.*

Soklábú, mn. *pourvu d'un grand nombre de pieds, polygone.*

Soknejű, mn. *polygame; polygyne.*

Soknejűség, fn. *polygamie, f.*

Soknemű, mn. *de plusieurs espèces.*

Soknevű, mn. *multinome, polyonyme.*

Soknős l. Soknejű.

Sokoldalú, mn. *multilatère, polyèdre; polygone.*

Sokrendbeli, mn. *divers.*

Sokrétű, mn. *multiple.*

Sokszáru, mn. *mullicaule, multige.*

Sokszavú, mn. *riche en mots; verbeux.*

Sokszemű, mn. *polyophtalme; polyops; polysperme.*

Sokszerű, mn. *multiple.*

Sokszínű, mn. *multicolor; — ság, fn. variété des couleurs; bigarrure; polychromie, f.*

Sokszor, ih. *bien des fois, souvent.*

Sokszori, mn. *réitéré; fréquent.*

Sokszoros, mn. *multiple; multiplié.*

Sokszoroság, fn. *multiplicité; diversité; variété, f.*

Sokszorosás, fn. *multiplication, f.*

Sokszorosni, cs. *multiplier.*

Sokszorozó, fn. *multiplicateur, m.*

Sokszorta l. Sokszor.

Sokszög, fn. *polygone, m.; — ű, mn. polygone; multangulé.*

Soktagu, mn. *pourvu de beaucoup de membres; polysyllabe.*

Soktetségségű, mn. *doué de belles qualités.*

Soktudás, fn. *polymathie, f.*

Soktudó, fn. *polymathe, m.; —, mn. qui sait beaucoup.*

Sókút, fn. *fontaine salée, f.; puits salant, m.; — mester, fn. inspecteur des bœhmiers, m.*

Solymár, fn. Solymász, fn. *fauconneur*

Solymászat, fn. *fauconnerie, chasse l'oiseau, f.*

Sólyom, fn. *faucou, m.*

Som fn. *cornouille, f.*

Somfa, fn. *cornouiller, m.*

Somma, fn. *somme, f.*

Sommás, mn. *sommaire; expéditif*
— an, ih. *sommairement; succinct*

- ment; — odni (ik), k. faire une somme, s'accumuler.
- Sommásni, cs. *sommer*, additionner.
- Sompolyogni, k. *marcher doucement, fortivement*.
- Sónemű, mn. *salin*.
- Sonka, fn. *jambon*, m. [f.
- Sonkoly, fn. *rayon de cire*, m., *gaufre*,
- Sónyalató, fn. *lèche-sel*, m.
- Sóolda, fn. *flux ou sondant salin*, m.
- Sopánkodni (ik), k. *se lamenter*.
- Sor, fn. *rangée*, f., *rang*, m.; *série*; *file* (ex. de soldats); *enfilade*; *suite*; *ligne*, f., *tour*, m.
- Sorakozni (ik), k. *se ranger*, *former des rangs*.
- Sordék, fn. *coin*, m.
- Soresred, fn. *régiment de ligne*, m.
- Sorhadak, fn. t. *troupes de ligne*, f. pl.
- Sorhajó, fn. *vaisseau de ligne*, m.
- Sorjegyzék, fn. *catalogue*, m.
- Sorkatonaság, fn. *troupes de ligne*, f. pl.
- Sorkivüli, mn. *extraordinaire*.
- Sorközi, mn. *interlinéaire*.
- Sorlövés, fn. *feu de peloton*, m.
- Sormenet, fn. *procession*, f.
- Sorolni, cs. *ranger*.
- Sorompó, fn. *enceinte*; *barrière*; *barre* (ex. d'un tribunal), f.
- Sorompós, fn. *bâcleur*, m.
- Sorompózni, cs. *bâcler*.
- Soronként, ih. *par rangs*; *par lignes*; *par séries*; *ligne pour ligne*.
- Soros, mn. *disposé par rangs ou par séries*.
- Sorozás, fn. *classification*, f.
- Sorozat, fn. *série*; *classe*; *classification*, f.
- Sorozni, cs. *ranger*; *classer*.
- Sors, fn. *sort*; *lot*, m., *destinée*, f., *destin*, m.
- Sorshuzás, fn. *tirage*, m.
- Sorjáték, fn. *loterie*, f., *loto*, m.
- Sorajegy, fn. *billet de loterie*, m.
- Sorsolás, fn. *tirage (au sort)*, m.
- Sorsolni, k. *tirer au sort*.
- Sorsos, fn. *compagnon*, m.
- Sorsosni, k. *tirer au sort*.
- Sorsrendelet, fn. *destin*, m.
- Sorszám, fn. *nombre ordinal*, m.
- Sorsvetés, fn. *tirage au sort*, m.
- Sortáncz, fn. *danse*, f.
- Sortüzelés, fn. *décharge*, f.
- Sorvadás, fn. *consommation*, *phthisie*, f.
- Sorvadni, k. *se consumer*, *dépérir lentement*.
- Sorvasztani, cs. *consumer*, *épuiser*.
- Sorsat, fn. *classe*, *classification*, *série*, f.
- Sorzójegyzék, fn. *états*, *contrôles*, m. pl.; *ordre des rangs*, m.
- Sós, mn. *salé*; *salin*.
- Sósav, fn. *esprit de sel*, *acide hydrochlorique*, m.
- Sósavas, mn. *hydrochlorate*.
- Sóska, fn. *oseille*, f.
- Sósság, fn. *saure*, f.
- Sótalan, mn. *non salé*; *sans sel*.
- Sótartó, fn. *saloir*, m.; *salière*, f.
- Sótiszt, fn. *employé de l'administration des salines*, m.
- Sótisztaság, fn. *bureau du sel*, m., *administration des salines*, f.
- Sotó, l. Sotu.
- Sotu, fn. *pressoir*, m.
- Sótűg, fn. *salines*, f. pl.; *administration des salines*; *saunerie*, f.
- Sovány, mn. *maigre*; — itni, cs. *amaigrir*; — kodni, — odni (ik), k. *maigrir*; — ság, fn. *maigreur*, f.; — ul, ih. *avec parcimonie*; — alni, k. *maigrir*.
- Sovár, mn. *avide*, *désireux*.
- Sovárgás, fn. *désir ardent*, m.; *avidité*, f.
- Sovárgó, mn. *avide de qc.*; *acharné*.
- Sovároggni, k. *désirer ardemment qc.*; *soupir après qc.*
- Sóviz, fn. *eau salée*; *saumure*, f.
- Sózás, fn. *salaison*, f.
- Sózatlan, mn. *non salé*.
- Sózni, cs. *saler*; *mariner*; *mettre dans la saumure*.
- Sömör, fn. *dartre volante*, f., *érythème*, m., *éruption urticaire*, f., *lichen*, m.
- Söpörni, cs. *balayer*; *nettoyer*; *ramoner* (ex. une cheminée).
- Söpredék, fn. *balayures*, *ordures*, f. pl.; *lie (de la populace)*, f.
- Söprő, fn. *balai*; *koussoir*, m.
- Sör, s. a. t. l. Ser, s. a. t.
- Söre, fn. *bétail gras ou engraisé*, m.
- Sörény, fn. *crinière*; *jube (du lion)*, f.; — es, mn. *pourvu d'une crinière*.
- Sörét l. Serét.
- Sörte, Sörtés, l. Serte s. a. t.
- Söt, ih. *plutôt, au contraire*; *et même*.
- Sötét, mn. *ténébreux*; *opaque*; *sombre*, *obscur*.

Sötétbarna, mn. *brun foncé*.
 Sötétedni (ik), k. *commencer à faire obscur, à faire nuit, s'obscurcir*.
 Sötétemű, mn. *triste, mélancolique, sombre, morne*; — ég, fn. *humeur sombre, mélancolie, f.*
 Sötéten, ih. *obscurément*.
 Sötetes, mn. *un peu ténébreux*.
 Sötét-este, fn. *nuit sombre, ténébreuse, noire, f.*
 Sötétíteni, cs. *rendre obscur ou foncé, obscurcir*.
 Sötétkék, mn. *bleu foncé*.
 Sötétpaj, mn. *(cheval) bai obscur*.
 Sötétpiros, mn. *rouge foncé*.
 Sötétárga, mn. *jaune foncé*. [rûlé, f.
 Sötétség, fn. *tenèbres, f. pl., obscur*
 Sötétszürke, mn. *gris-foncé, gris brun, gris de minime*.
 Sötétülni l. Sötétedni.
 Sötétvörös, mn. *rouge foncé*.
 Sötétszöld, mn. *vert foncé*.
 Sövény, fn. *haie morte, f., clayonnage, m.*
 Sövényélni, Sövényezni, cs. *enclore, clore, fermer d'une haie*.
 Spanyolvász, fn. *cûre à cacheter, à sceller, f.*
 Spárga, fn. *asperge, f.*
 Spárhál, fn. *brème, f. (poisson)*.
 Spékelni, cs. *larder; entrelarder; piquer*.
 Spékelőtű, fn. *larδοire, f.*
 Spinát, fn. *épinards, m. pl.*
 Spongia, fn. *éponge, f.* [f.
 Srét, fn. *plomb, m., dragée; cendrée*,
 Sróf, fn. *vis, f.*
 Siófolni, cs. *visser*.
 Staféta, fn. *estafette, f.*
 Stoikus, fn. *stoïcien, m.*
 Stola, fn. *étole, f.*
 Stíázsa, fn. *garde, m.*
 Stíázsalni, k. *être de garde; être au guet; veiller; garder qn. ou qc.*
 Strucz, Strucsmadár, fn. *autruche, f.*
 Stylus, fn. *style, m.*
 Suba, fn. *subioza, fn. fourrure de paysan, f.*
 Sudamlani (ik), k. *passer légèrement, rapidement*.
 Sudár, fn. *sommet d'un arbre; bout du fouet, m.; —, mn. élané; svelle*.
 Sugálás, fn. *inspiration; suggestion, f.*
 Sugalat, fn. *incitation, impulsion, inspiration, f.*
 Sugalni, cs. *suggérer, inspirer qc. à*

qn.; souffler (ex. de mauvais conseils).
 Sugalom, fn. *inspiration, f.*
 Sugár, fn. *rayon; trait de lumière; dard (du soleil); jet (d'eau), m.; —, mn. svelle; élané*.
 Sugárkör, fn. *couronne rayonnante, auréole, f., nimbe; cercle radié, m.*
 Sugárlani (ik), k. *rayonner; jeter, darder des rayons; briller; miroiter; être radieux*.
 Sugáros, mn. *rayonné; radié; rayonnant*.
 Sugározni, cs. *rayonner; répandre (avec ses rayons)*.
 Sugártörés, fn. *réfraction, f.*
 Sugársani (ik), k. *rayonner*.
 Sugársás, fn. *rayonnement, m.*
 Sugársó, mn. *rayonnant*.
 Sugás, fn. *inspiration, f.*
 Sugdosni, k. *parler à voix basse, chuchoter*.
 Sugdosni l. Sugdosni.
 Sugni, cs. *souffler aux oreilles*.
 Sűg, fn. *souffleur, m.*
 Suhancz, fn. *jeune homme, garçon, m.*
 Suháng, fn. *verge, f.*
 Suhanni, k. *glisser, passer rapidement*.
 Suhantani, cs. *lancer un coup de fouet*.
 Suhintani, cs. *jeter, lancer*.
 Suhintás, fn. *jet, m.*
 Suhitni l. Suhintani.
 Suhógás, fn. *doux murmure, frémissement (ex. de l'air), m.*
 Suhogni, k. *murmurer, frémir, vibrer*.
 Suhogó, fn. *fouet, m.*
 Sujtani, cs. *frapper; lancer, jeter*.
 Sujtás, fn. *action de lancer, f.; cord-onnet, m.; —os, mn. bordé de lisérés, chamarré de passements; —osni, cs. passermenter*. [f.
 Suly, fn. *poids, m., pesanteur; gravité*,
 Sulyegyen, fn. *équilibre, m.; —lító, fn. balancier, m.*
 Sulyegyenrúd, fn. *balancier, m.*
 Sulyegyentudomány, fn. *statique, f.*
 Sulyerő, fn. *pesanteur, gravitation, f.*
 Sulyirány, fn. *perpendicularité, f.; —lag, ih. perpendiculairement*.
 Sulyirányos, mn. — an, ih. *perpendiculaire(ment)*.
 Sulykolni, cs. *affermir (la terre, etc.), rendre (la terre) dure et compacte, aplanir (ex. une allée) avec une batte*.
 Sulykozni, cs. *battre, frapper avec le battoir, le maillet, la batte*.

Sulymérték, *fn. poids, m.*
 Sulyok, *fn. battoir, maillet, m., batte, f.*
 Sulyom, *fn. écharbot, m., macre, mcle, f.*
 Súlyos, *mn. pesant, grave, pondérable; accablant; difficile; rigoureux; —an, ih. gravement; grièvement.*
 Súlyosbítni, *cs. aggraver.*
 Súlyosbulni, *k. s'aggraver.*
 Súlyosítás, *fn. aggravement, m.*
 Súlyosíttni, *cs. aggraver.*
 Súlyosodni (ik), *k. s'aggraver.*
 Súlypont, *fn. centre de gravité, m.*
 Súlyteher, *fn. lest, m.*
 Summa, *fn. l. Somma.*
 Sunka l. Sonka.
 Sunnyogatni, Sunnyogni, *k. clignoter; faire le soursnois.*
 Sunityorkodni (ik), *k. faire le soursnois.*
 Supra, *fn. fouet, m.*
 Suprálni, Suprikálni, *cs. fouetter.*
 Suramlani (ik), *k. glisser, passer légèrement ou rapidement.*
 Surló, *fn. préle des champs, f.*
 Surlócsutak, *fn. torchon à frotter, m.*
 Surlódás, *fn. frottement, m., friction, f.; différend, m., dispute, f.*
 Surlódni (ik), *k. être froissé (contre qc.); se frotter, s'attaquer à qn.*
 Surlófa, *fn. préle, f.*
 Surlórongy, *fn. torchon à frotter, m.*
 Surlóruha, *fn. froloir, m.* [m.
 Surolás, *fn. froilage (ex. du plancher),*
 Surolni, *cs. froter.*
 Surradás, *fn. glissement, m.*
 Surranni, *k. glisser, passer rapidement.*
 Susogás, *fn. chuchotement (continuel); murmure (ex. du vent dans le semilage), m.*
 Susogni, *k. chuchoter; murmurer.*
 Susongani, *k. chuchoter.*
 Sustorékolni l. Sustorogni.
 Sustorgás, *fn. pétilllement; sifflement; bouillonnement, m.*
 Sustorogni, *k. pétiller; siffler; bouillonner.* [sourd, m.
 Suttogás, *fn. chuchotement; bruit*
 Suttogni, *k. chuchoter; parler sourdement; se parler à l'oreille.*
 Suttom, *fn. coin, récoin, réduit secret, m.; cachette, f.*
 Suttongani l. Suttogni.
 Suttony, *fn. l. Sutton; —ban, en secret, à la dérobee; en cachette.*

Sutu, *fn. l. Sajtó; —lni, l. Sajtolni.*
 Sütér, *fn. perche, f. (poisson).*
 Süheder, *fn. jeune homme, garçon, m.*
 Süker l. Siker.
 Süket l. Siket.
 Süli, *fn. porc-épie, m.*
 Süldisznd, *fn. hérisson, m.*
 Süldö, *fn. jeune cochon au dessous d'un an; marcassin; letrant, m.*
 Sületlen, *mn. qui n'est pas cuit, cru; fade, insipide; —ég, fn. fadaise, f.*
 Süllö, *fn. sandre, brochet-perche, m.*
 Sülni, *k. cuire, frire; rôtir, se rôtir.*
 Sült, *fn. rôti, rôti, m.*
 Süly, *fn. scorbut, m.*
 Sülyedni, *k. s'abaisser lentement et en ligne perpendiculaire; s'enfoncer; aller au fond; couler à fond (se dit d'un vaisseau); s'affaisser (se dit d'un édifice); descendre de sa hauteur; décliner; s'abaisser.*
 Sülyeszeni, *cs. faire descendre, abaisser; plonger; enfoncer; couler à fond.*
 Sülyös, *mn. scorbutique.*
 Sümöles l. Szemöles.
 Sündör, *fn. flagorneur, m.*
 Sündörködni (ik), *k. flagorner.*
 Sündörögni, *k. flagorner.*
 Süppedék, *fn. marécage, m.*
 Süppedékes, *mn. marécageux.*
 Süppedés, *fn. affaissement; enfoncement, m., descente, f.*
 Süppedni, *k. s'enfoncer; s'affaisser.*
 Süppedezni, *k. s'affaisser lentement.*
 Süрге, *mn. mobile; actif; vif.*
 Sürgés, *fn. activité, f., empressement, m.*
 Sürgeség, *fn. activité, agilité, f.* [m.
 Sürgés, *fn. activité, f., empressement,*
 Sürgetés, *fn. sollicitation, f.*
 Sürgetni, *cs. hâter, presser, solliciter.*
 Sürgető, *mn. pressant, urgent.*
 Sürgölmi, *cs. hâter, presser.*
 Sürgölödni (ik), *k. se mouvoir avec vivacité.*
 Sürgöny, *fn. estafette; dépêche, f.*
 Sürgös, *mn. pressant, urgent.*
 Süritni, *cs. condenser.*
 Sürogni l. Sürgölödni.
 Sürd, Sürd, *mn. dense, épais; serré; —, fn. épaisseur d'un bois, f., haliier, taillis, m.*
 Sürdäni (ik), *k. s'épaissir.*
 Sürdén, *ih. fréquemment; souvent; tout près.*

Sűrűség, *fn. peigne étroit, m.*
 Sűrűlni, *k. s'épaissir.*
 Sűrűn, *ih. tout près.*
 Sűrűség, *fn. densité, f., rapproche-
 ment, m., épaisseur, f.*
 Sűrűsödni (ik), *k. s'épaissir.*
 Sűrűsítő, *fn. orible, tamis fin, m.*
 Sűrűsítő, *k. craqueter; pétiller.*
 Süst, *mn. simple, niais, sot.*
 Sütemény, *fn. pâtisserie, f.*
 Sütés, *fn. cuisson (ex. du pain), m.;
 friture (ex. de poissons etc.), f.*
 Sütet, *fn. egy — kenyér, une four-
 née, f.*
 Sütni, *k. cuire; éclairer, briller,
 rayonner; —, cs. cuire, faire cuire
 ex. du pain, de la pâtisserie; frire,
 faire frire (ex. du poisson); rôtir;
 bélyeget sütni valakire, marquer
 d'un fer chaud, flétrir; stygmatiser.*
 Sütlő, *fn. boulanger, m.*

Sütőház, *fn. boulangerie, f.; fourna, m.*
 Sütőkemence, *fn. four, m.*
 Sütőrács, *fn. gril (à rôtir), m.*
 Sütőszoba, *fn. fournil, m.*
 Sütőtaknó, *fn. huche, f., pétrin, m.*
 Süveg, *fn. calotte, casquette, f., cha-
 peau, m.*
 Süvegoszma, *fn. bottes de paille, f. pl.*
 Süvegosukor, *fn. sucre en pain, m.*
 Süvegelni, *cs. saluer qn. en se décou-
 vrant.*
 Süveges, *fn. fabricant de calottes, de
 casquettes, m.*
 Süvegosztó, *fn. paille, m.*
 Süvít, *fn. Suvölteni.*
 Süvölteni, *cs. siffler; hurler; gémir,
 bruir, mugir (se dit du vent).*
 Süvöltés, *fn. sifflement; hurlement;
 mugissement, m.*
 Süvöltő, *mn. sifflant; —, fn. pivoine,
 m. (oiseau).*

Sz.

Szabad, *mn. libre, dégagé, exempt;
 franc; volontaire, spontané; per-
 mis; licite; —, fn. le plein air; le
 milieu des champs.*
 Szabadakaratu, *mn. qui veut librement;
 volontaire; spontané; —lag, ih.
 spontanément.*
 Szabadalmas, *mn. privilégié.*
 Szabadalmazni, *cs. privilégier.*
 Szabadalom, *fn. privilège, m.*
 Szabadék, —os, *l. Szabadalom, —lmas.*
 Szabadég, *fn. —alatt, en plein air, à
 la belle étoile.*
 Szabadélet, *fn. vie indépendante, f.*
 Szabadelmű, *fn. esprit libre, esprit
 philosophique, m.; —, mn. libéral;
 —ség, fn. libéralisme, m.*
 Szabadítani, *cs. délivrer; affranchir;
 libérer; dégager.*
 Szabadító, *fn. libérateur, m.*
 Szabadítvány, *fn. lettre de franchise, f.*
 Szabadkozás, *fn. refus; déni, m.*
 Szabadkozni (ik), *k. se refuser (à qc.);
 refuser qc. à qn.; opposer un ou des
 refus.*
 Szabadkőműves, *fn. franc-maçon, m.;
 —ség, fn. franc-maçonnerie, f.*
 Szabadon, *ih. librement, franchement;*

*sans entraves; sans empêchements;
 sans obstacle.*
 Szabadonbocsátás, *fn. mise en liberté,
 f., affranchissement, m.*
 Szabadonbocsátni, *cs. affranchir qn.,
 rendre à la liberté, émanciper qn.*
 Szabados, *mn. licencié; déréglé,
 désordonné; affranchi; émancipé;
 —, fn. exempt, caporal, m.; —ság,
 fn. licence, f.*
 Szabadság, *fn. liberté, franchise; li-
 cence (poétique), f; congé, m.; —le-
 vél, fn. congé, m.; —os, mn. con-
 gédie.*
 Szabadazellem, *fn. esprit libre; esprit
 philosophique, m.*
 Szabadulni, *fn. délivrance, f.*
 Szabadulni, *k. s'affranchir; se dé-
 livrer.*
 Szabály, *fn. règle, maxime, f., pré-
 cepte, m.*
 Szabályellenes, *mn. irrégulier.*
 Szabályos, *mn. régulier; —an, ih. ré-
 gulièrement; —ság, fn. régularité, f.*
 Szabályosítás, *fn. régularisation, f.*
 Szabályozni, *cs. régler; régulariser;
 réglementer.*
 Szabályszerű, *mn. régulier; —an, ih.*

régulièrement; — leg, *ih. régulièrement*; — *ség, fn. régularité, f.*
 Szabálytalan, *mn. irrégulier*; — *ság, fn. irrégularité, f.*; — *ul, ih. irrégulièrement.*
 Szabályzat, *fn. règlement, m.*
 Szabás, *fn. découpage; taille; coupe; façon, f.*
 Szabatos, *mn. correct; précis; exact*; — *ság, fn. exactitude; précision, f.*
 Szabdalni, *cs. mettre en pièces, morceler, diviser; dépecer.*
 Szablya, *fn. sabre, m.*
 Szabni, *cs. façonner (en coupant), découper; couper; tailler; fixer.*
 Szabó, *fn. tailleur (d'habits), m.*; — *asztal, fn. établi, m.*
 Szabódni (ik), *l. Szabadkozni.*
 Szabólegény, *fn. garçon tailleur, m.*
 Szabómester, *fn. maître tailleur, m.*; — *ség, fn. métier de tailleur, m.*
 Szabómunka, *fn. ouvrage de tailleur, m.*
 Szabóság l. Szabómesterség.
 Szabott, *mn. fix.*
 Szácska, *fn. petite bouche, f.*
 Szád, *fn. bondon, m.*; *bonde, f.*
 Szádlófa, *fn. bondon, m.*
 Szádolni, *cs. bondonner.*
 Szag, *fn. odeur, f.*
 Szagatlan, *mn. inodore, sans odeur.*
 Szagatás, *fn. douleurs déchirantes, f. pl., déchirements, m. pl.*
 Szagatni, *cs. déchirer; dilacérer.*
 Szaglálni, Szaglálódni (ik), *k. flairer.*
 Szaglani (ik), *k. répandre une odeur, sentir.*
 Szaglás, *fn. olfaction, f.*
 Szagolgatni, *cs. flairer.*
 Szagolni, *cs. sentir; flairer qc.; respirer l'odeur de qc.*
 Szagos, *mn. qui répand de l'odeur; odorant; parfumé; odoriférant, de senteur.*
 Szagos szőlő, *fn. (raisin) muscat, m.*
 Szagatlan, *mn. inodore, sans odeur.*
 Száguldani, *k. courir au galop, à bride abattue, ventre à terre; faire des courses.*
 Száguldó, *fn. partisan, m.*; — *had, fn. corps de partisans, m.*
 Száguldozás, *fn. courses, f. pl.*
 Száguldozni, *k. faire de courses.*
 Száguldozó, *fn. partisan, m.*
 Száj, *fn. bouche, f.*; *orifice; trou d'un bondon, m., bonde, f.*

Szájás ember, *fn. homme bruyant ou turbulent; fanfaron, m.*
 Szájaskodni (ik), *k. crier; brailler.*
 Szájcsukulás, Szájgöres, *fn. constriction de la bouche, f., serrement convulsif des mâchoires, m.*
 Szájgyűrű, *fn. lèvre, f.*
 Szajha, *fn. putain, f.*
 Szájhős, *fn. fanfaron, m.*
 Szájíz, *fn. goût, m.*
 Szajkó, *fn. casse-noix, m.*
 Szájkosár, *fn. musée, f.*
 Szájongani, *k. badauder.*
 Szájongó, *fn. badaud, m.*
 Szajpadlás, *fn. palais, m.*
 Szájtáti l. Szájongó.
 Szak, *fn. section, f.; branche, f.; métier, m.*
 Szakács, *fn. cuisinier, m.*
 Szakácskodni (ik), *k. faire le cuisinier.*
 Szakácskönyv, *fn. livre de cuisine, ou sur l'art du cuisinier, m.*
 Szakácmesterség, *fn. art du cuisinier, art culinaire, m., cuisine, f.*
 Szakácné, *fn. cuisinière, f.*
 Szakácság l. Szakácmesterség.
 Szakadár, *fn. schismatique, dissident, m.*
 Szakadás, *fn. déchirure, rupture, f.; schisme, m.; dissidence, discorde, f.*
 Szakadatlan, *mn. — ul, ih. non interrompu, sans interruption; continu, sans discontinuer; continuell(ement); sans cesse.*
 Szakadék, *fn. déchirure, rupture, f.; bras (d'une rivière), m.; guépe, f.*
 Szakadékonny, *mn. qui se déchire (aisément).*
 Szakadhatatlan, *mn. qu'on ne peut pas déchirer.*
 Szakadni, *k. se déchirer, se rompre; s'user.* [ment.
 Szakadozni, *k. se déchirer successivement.*
 Szakadozott, *mn. déchiré; rompu; lacéré.*
 Szakajtani, Szakajtó l. Szakasztani.
 Szakasztó.
 Szakáll, *fn. barbe, f.*; — *as, mn. barbu*; — *atlan, mn. sans barbe; imberbe*; — *verő, fn. barbier, m.*
 Szakasz, *fn. section, f.; paragraphe, m.; file, colonne, f., peloton, m.*
 Szakasszonként, *ih. par paragraphes; par colonnes.*
 Szakasztani, *cs. déchirer; gyümölcsöt —, cueillir des fruits.*

Szakasztó, fn. *sébile* où l'on met la *pâte pétrie*, f.
 Szakasztott, mn. *déchiré*; — *apja*, il ressemble parfaitement à son père.
 Szakértő, fn. *connaissseur*; *homme spécial*, expert, m.
 Szakismeret, fn. *connaissances spéciales*, f. pl.; — *ismerő*, fn. *connaisseur*, m.
 Szakítani, cs. *déchirer*.
 Szakma, fn. *partie, profession*, f., *métier*, m., *spécialité*, f.
 Szakmány, fn. *corvée*, f.; — *os*, mn. *corvéable*; — *os*, fn. *corvéateur*, m.
 Szakosztály, fn. *section*, f.
 Szakozni, cs. *classer*.
 Szaktudomány, fn. *science cultivée professionnellement*, f.
 Szaktudós, fn. *savant de profession*, m.
 Szál, fn. *fil*, m.
 Szála, fn. *salle*, f.
 Szalad, fn. *malt*, m.
 Szaladár, fn. *autruche*, f.
 Szaladás, fn. *course*, f.
 Szaladgálni, k. *tourir qd et là*
 Szaladni, k. *courir*.
 Szaladozni l. Szaladgálni.
 Szalag, fn. *ruban*, m.
 Szálag, fn. *fibres*, f.
 Szalagos, mn. *orné de rubans*.
 Szalagozni, cs. *orner de rubans*.
 Szalakóta, fn. *roliér*, m.
 Szalamandra, fn. *salamandre*, f.
 Szalamia, fn. *sel ammoniac*, m.
 Szálankozni (ik), k. l. Szállongani.
 Szálás, mn. *effilé*; *fibres*; *filamenteux*; — *erdő*, bois de haute futaie, m., futaie, f.
 Szalasztani, cs. *mettre en fuite*; *laisser échapper*.
 Szálerdő, fn. *futaie*, f.
 Szálfa, fn. *bois du tronc*; *bois de tige*; *bois de brin*; *arbre* ou *bois de flottage*; *bois flotté*, m.
 Szálhajó, fn. *radeau*, *train (de bois)*, m.
 Szálhid, fn. *pont à radeaux*, m.
 Szálingozni (ik), k. l. Szállongani.
 Szálirányos, mn. — *an*, ih. *de droit fil*.
 Szálka, fn. *fragment (d'une chose fendue)*, *éclat*; *chicot (de bois)*, m., *esquille (osseuse, etc.)*; *arête (des poissons)*, f.
 Szálkás, mn. *effilé en pointe*; *qui a beaucoup d'arêtes*.
 Szálladék, fn. *précipité*, m.
 Szálladni, k. *se précipiter*.

Szállandó, mn. *qui doit échoir en partage*; — *ság*, fn. *héritage*, m.
 Szállani, k. *voler*; *se lever*, monter, s'élever; *hausser*; *augmenter de prix*; le —, *descendre*; (*hoz, hozs*), *entrer*, *descendre (dans une auberge)*; *aller*, *loger*, *prendre logement*, s'installer (*chez qn.*). [m.
 Szállás, fn. *quartier*; *logement*, *logis*,
 Szállásbér, fn. *loyer*, m.
 Szállásolni, k. *cantonner*.
 Szállásozni, cs. *cantonner*; *loger*, *mettre en quartier* ou *en logement*.
 Szállodgálni, k. *voleter*.
 Szállékony, mn. *volatil*; — *ság*, fn. *volatilité*, f.
 Szállernyő, fn. *parachute*, m.
 Szállítás, fn. *envoi*, m., *expédition*, f., *transport*, m.; — *bér*, fn. *frais de transport*, m.
 Szállítmány, fn. *transport*, m.
 Szállítói, cs. *expédier*, *transporter*.
 Szállító, fn. *expéditeur*, *commissionnaire (de marchandises)*, m.; — *hajó*, fn. *vaisseau de transport*, m.; — *levél*, fn. *reçu*, m.
 Szálló, fn. *hôte*, *étranger*, m.
 Szálloda, fn. *hôtel*, m.
 Szállomány, fn. *cacacité*, f.
 Szállomásozni, k. *stationner*.
 Szállongani, k. *voleter*, *voltiger*; *tourbillonner (dans l'air, se dit d'insectes)*.
 Szállós, mn. *dru*.
 Szalma, fn. *paille*, f., *chaume*, m.
 Szalmaszál, fn. *paille*, f., *chalumeau*, m.
 Szalmaváz, fn. *homme de paille*; *épouvantail*, m.
 Szalmazzák, fn. *paillasse*, f.
 Szálnyí, mn. *mince comme un cheveu*.
 Szalonka, fn. *bécasse*, f.
 Szálontént, ih. *fil à fil*.
 Szalonna, fn. *lard*, m.; — *bőr*, fn. *couenne du lard*, f.
 Szalonnás, mn. *entrelardé*.
 Szálszalma, fn. *longue paille*, f.
 Szám, fn. *nombre*; *chiffre*, m.; *quantité*, f.; *compte*, m.
 Számadás, fn. *compte*, m.; *reddition d'un compte*, f.
 Számadó, fn. *rendant*, m.
 Számadolni, k. *rendre compte* ou *ses comptes*.
 Szamár, fn. *âne*, m., *ânesse*, f.
 Szamaras, fn. *ânier*, m.
 Szamarasni, cs. *appeler qn. âne*.

Szamárhurut, fn. *toux quinteuse*, f.
 Szamárkodni (ik), k. *se conduire comme un dne*; *commettre des bêtises*.
 Szamárság, fn. *dnerie, bêtise*, f.
 Szamárul, ih. *comme un dne*.
 Számatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment)*; *sans nombre*.
 Számbetű, fn. *chiffre*, m., *lettre numérique*, f.
 Számfeletti, mn. *surnuméraire*.
 Számítani, cs. *compter*; *calculer*; —, k. *faire nombre*, *compter*.
 Számításihiba, fn. *erreur de calcul*, f.
 Számjel, fn. *chiffre*, m.; —ezni, cs. *chiffrer*.
 Számküzni l. Számkivetni.
 Számkivetés, fn. *bannissement*, m.; *déportation*; *proscription*, f.; *exil*, m.
 Számkivetett, mn. *banni*, *exilé*; *proserit*; *déporté*.
 Számkivetni, cs. *bannir*, *exiler*; *proserire*; *déporter*.
 Számkönyv, fn. *livre de compte*, m.
 Számla, fn. *mémoire*, m., *note*; *carte (d'un restaurateur)*, f., *compte*, m.
 Számlakönyv, fn. *livre de compte*, m.
 Számlálás, fn. *numération*, f.; *dénombrement (de peuple)*, m.
 Számlálatlan, mn. *quin'est pas compté*; *sans compter*.
 Számlálhatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment)*.
 Számlálni, cs. *compter*; *numérer*; *supputer*. [m.]
 Számláló, fn. *compteur*; *numérateur*,
 Számlap, fn. *cadran (d'une horloge)*, m.
 Számnév, fn. *mot numéral*, *nombre*, m.
 Számócsa, fn. *fraise*, f.
 Számolni, cs. *compter*; *calculer*.
 Számos, mn. — an, ih. *nombreux*, *en grand nombre*.
 Számosodni (ik), k. *se multiplier*.
 Számozni, cs. *marquer (de numéros)*, *numérotier*.
 Számra, ih. *font* —, *ről* — *ra árulni*, *vendre au poids*, *à l'aune*.
 Számszerint, ih. *par le nombre*, *numériquement*.
 Számszó, fn. *mot numéral*; *nombre*, m.
 Számtalan, mn. — szor, — ul, ih. *innombrable (ment)*, *sans nombre*.
 Számtan, fn. *arithmétique*, f.
 Számtani, mn. *arithmétique*.
 Számtartás, fn. *comptabilité*, f.
 Számtartó, fn. *agent de comptabilité*, *comptable*; *teneur de livres*, m.;

—ság, fn. *charge de receveur*; *recette*; *chambre des finances*, f.
 Számtétel, fn. *poste*, m.
 Számtudomány, fn. *arithmétique*, f.
 Számtudós, fn. *arithméticien*, m.
 Száműzés l. Számkivetés.
 Száműzni l. Számkivetni.
 Száműzött l. Számkivetett.
 Számvétel, fn. *audition de compte*, f.
 Számvetés, fn. *arithmétique*, f.; *calcul*; *compte*, m.; *supputation*, f.
 Számvető, fn. *calculateur*, m.
 Számvetőkönyv, fn. *livre d'arithmétique*, m.
 Számvevő, fn. *oyant*, m.
 Számvevőhivatal, fn. *chambre des comptes*, f.
 Számvitel, fn. *tenue des livres*, f.
 Számvivő, fn. *teneur de livres*, m.; —ság, fn. *comptoir*, m.
 Számvizsgálat, fn. *révision*, f.
 Számvizsgáló, fn. *réviseur*, m.
 Szán, fn. *traîneau*, m.
 Szánakozás, fn. *compassion*; *pitié*, f.
 Szánakozni (ik), k. *avoir pitié*, *compassion de qn*.
 Szánalom, fn. *compassion*; *pitié*, f.
 Szánandó, mn. *dignes de compassion*; *regrettable*; *déplorable*.
 Szánás, fn. *compassion*, f.; *regret*, m.
 Szanaszét, ih. *éparpillé*; *dispersé*; *répandu qd et ld*; *vaguement*.
 Szánat, fn. *compassion*; *pitié*, f.
 Szánatos, mn. Szánandó. [but, m.]
 Szándék, fn. *intention*, f.; *dessain*,
 Szándékolt, mn. *prémédité*.
 Szándékolni, cs. *avoir en vue*, *se proposer qc*.
 Szándékos, mn. *fait à dessein*, *prémédité*; — an, ih. *à dessein*, *avec intention*; *avec préméditation*; *exprès*; —ság, fn. *préméditation*, f.
 Szándékozni (ik), k. *avoir le projet de*.
 Szándéktalan, mn. — ul, ih. *sans dessein*; *sans préméditation*; *fortuit (ement)*.
 Szándok l. Szándék.
 Szánka, fn. *traîneau*, m.
 Szánkázás, fn. *promenade*, f., *voyage en traîneau*, m.
 Szánkázni, k. *aller en traîneau*.
 Szánkó l. Szánka.
 Szánni, cs. *plaindre qn. de qc.*, *avoir pitié*, *compassion de qc.*; (nak, nek), *destiner à qc.*, *à un certain usage*; *destiner qc. à qn.*; (ra, re), *se décider*

- se déterminer, se résoudre à . . . ; (töl, töl), envier *qc.* à *qn.*
- Szantalfa, *fn.* santal, *m.*
- Szantalp, *fn.* arbre du traîneau, *m.*
- Szántani, *cs.* remuer (la terre) avec la charrue, labourer.
- Szántás, *fn.* labourage, *m.*
- Szántásvetés, *fn.* agriculture, *f.*, labourage, *m.*
- Szántható, *mn.* labourable.
- Szántó, *fn.* labourer, *m.*
- Szántóföld, *fn.* terre labourable, *f.*, champ labouré, champ, *m.*
- Szántogatni, *cs.* labourer.
- Szántóka, *fn.* farlouse, *f.*
- Szántóvas, *fn.* soc (de charrue), *m.*
- Szántóvető, *fn.* labourer, *m.*
- Szántásándék, *fn.* propos délibéré, *m.* ; — *kal*, *ih.* à dessein ; de propos délibéré ; *exprès* ; — *os*, *mn.* fait à dessein, prémédité ; — *osan*, *ih.* à dessein ; de propos délibéré ; *exprès*.
- Szaporá, *mn.* fertile ; fécond ; vite, presto, rapide.
- Szaporán, *ih.* vite ; avec vitesse.
- Szaporaság, *fn.* fertilité, fécondité ; vitesse, *f.*
- Szaporatlan, *mn.* infertile, infécond ; lent ; tardif.
- Szaporítani, *cs.* augmenter, multiplier.
- Szaporodás, *fn.* accroissement, *m.*
- Szaporodni (ik), *k.* augmenter, s'augmenter, s'accroître ; se multiplier ; s'accumuler.
- Szappan, *fn.* savon, *m.*
- Szappanfőzés, *fn.* fabrication du savon ; fabrique de savon, savonnerie, *f.*
- Szappanfőző, *fn.* fabricant de savon, savonnier, *m.*
- Szappanos, *fn.* savonnier, *m.* ; —, *mn.* de savon ; savonneux ; — *ság*, *fn.* métier de savonnier, *m.*
- Szappanozás, *fn.* savonnage, *m.*
- Szappanozni, *cs.* savonner.
- Szapu, *fn.* cuvier, *m.*
- Szapulni, *cs.* mettre à la lessive, lessiver.
- Szapuló, — *sajtár*, *fn.* cuvier, *m.*
- Szar, *fn.* excréments, *m. pl.*
- Szár, *fn.* tuyau (ex. de pipe), *m.* ; tige (creuse des plantes graminées), *f.*, tuyau ; brin (ex. de paille) ; chaume, *m.*
- Szarabanka, *fn.* huppe, *f.*
- Száradás, *fn.* dessèchement, *m.* ; dessiccation, *f.*
- Száradni, *k.* sécher ; se flétrir ; s'emmagrír.
- Száradt, *mn.* sec ; flétri ; hâlé.
- Száradtan, *ih.* sèchement ; à sec.
- Száras, *mn.* qui a des tiges.
- Szárasodni (ik), *k.* pousser des tiges.
- Szárasztani, *cs.* sécher ; torréfier.
- Száratlan, *mn.* sans tige.
- Száras, *fn.* terre ferme, *f.*, continent, *m.* ; —, *mn.* sec ; aride ; desséché ; maigre, décharné ; — beteg, *mn.* phthisique ; — betegség, *fn.* phthisie, *f.* ; dessèchement, *m.* ; — *dajka*, *fn.* bonne, *f.* ; — föld, *fn.* terre ferme, *f.*, continent, *m.* ; — földi, *mn.* continental. [continent.]
- Szárazon, *ih.* sèchement ; à sec ; sur le
- Szárazság, *fn.* sécheresse, *f.*
- Szárcsa, *fn.* poule d'eau, *f.*
- Szárcsont, *fn.* péroné ; tibia ; canon (chez le cheval, etc.), *m.*
- Szárdella, *fn.* sardine, *f.*
- Szárhus, *fn.* mollet, *m.*
- Száritni, *cs.* sécher ; torréfier.
- Szarka, *fn.* pie, *f.* ; — láb, *fn.* delphinette, *f.*
- Szárkapocs l. Szárcsont.
- Származás, Szármásat, *fn.* descendance, origine, *f.*
- Származék, *fn.* descendant ; dérivé, *m.*
- Származni (ik), *k.* descendre ; provenir, tirer ou prendre sa source ; avoir son origine.
- Szármastatás, *fn.* déduction ; dérivation d'un mot, *f.*
- Szármastatni, *cs.* dériver, faire dériver (un mot) ; faire descendre (ex. l'origine de *qn.* d'un ancêtre).
- Szarui (ik), *k.* chier.
- Szárnny, *fn.* aile, *f.* ; ballant, ventail (d'une porte, d'une fenêtre), *m.*
- Szárnyalni, *k.* voler.
- Szárnys, *mn.* pourvu d'ailes, ailé ; —, *fn.* volaille, *f.*
- Szárnysajtó, *fn.* porte à deux battants, *f.*, volet (d'une armoire), *m.*
- Szárnyszállat, *fn.* volaille, *f.*
- Szárnysasztal, *fn.* table pliante, *f.*
- Szárnyságér, *fn.* chauve-souris, *f.*
- Szárnyságegett, *mn.* perclus d'une aile, des ailes ; abattu.
- Szárnnyatlan, *mn.* sans ailes ; inailé.
- Szárnylegény, *fn.* chef de file, *m.*
- Szárogatni, *cs.* sécher ; essorer.
- Szaros, *mn.* merdeux.
- Szaru, *fn.* corne, *f.*

Szarufa, fn. *chevron*, m.
 Szaruhártya, fn. *cornée*, f.
 Szarumű, fn. *ouvrage à corne*, m.
 Szaruműves, fn. *cornetier*, m.
 Szarv, fn. *corne*, f., *cornes rameuses* (du cerf), f. pl.
 Szarvas, fn. *cerf*, m.; —, mn. *pourvu de cornes, à cornes, corné*; — hiba, *faute grossière*, f.; — bika, fn. *cerf mûle*, m.; — bogár, fn. *cerf-volant*, m.; — borju, fn. *jeune cerf*, faon, m.
 Szarvasgomba, fn. *truffe*, f.
 Szarvasmarha, fn. *bêtes à cornes*, f. pl.
 Szarvaszaru-lél, fn. *esprit volatil de corne de cerf*, m.
 Szarvas-szarv, fn. *corne de cerf*, f.; *ramure*, f.
 Szarvatlan, mn. *sans cornes*.
 Szarvaszat, fn. *cornes*, f. pl.; *bois*, m., *ramure*, f.
 Szarvorrú, fn. *rhinocéros*, m.
 Szatócs, fn. *petit commerçant, marchand détaillant; mercier*, m.
 Szatócskodni (ik), k. *faire un petit commerce ou un commerce en détail; vendre en détail; détailler*.
 Szattyán, fn. *maroquin*, m.; — os, fn. *maroquinier*, m.
 Szatyár, mn. *lubrique, lascif, obscène*.
 Szatyor, fn. *panier*, m.; vén —, *vieille femme*, f.
 Szavacska, fn. *petit mot*, m.
 Szavahihető, mn. *digne de foi*.
 Szavalás, fn. *déclamation*, f.
 Szavalni, os. *déclamer*.
 Szavaló, fn. *déclamateur*, m.
 Szavartató, mn. — ember, *un homme de parole*.
 Szavatolni, os. *se rendre caution de qc., constituer garant de; répondre pour qc.*
 Szavatos, fn. *garant, répondant*, m., *caution*, f.; — ság, fn. *caution, garantie*, f.
 Szavazás, fn. *action de voter*, f., *vote*, m.
 Szavazat, fn. *voix*, f., *suffrage*, m.
 Szavazni, os. *voter*.
 Száz, mu cent.
 Század, mn. *centième*; —, fn. *siècle*, m.; *subdivision d'un bataillon; compagnie*, f.; *escadron*, m.
 Századik, mn. *centième*.
 Százados, mn. *centenaire; séculaire*; —, fn. *centumvir; capitaine*, m.
 Százalék, fn. *pour cent*, m.

Szásan, ih. cent; — ként, ih. *par centaines*.
 Szászannyi, mn. *cent fois autant*.
 Szásas, fn. cent, m.
 Szásfélé, mn. *cent et cent choses; de cent espèces*.
 Szászlábu, fn. *cloporte*, m.
 Szászlevelű, fn. *rose à cent feuilles*, f.
 Szászor, ih. cent fois.
 Szászsoros, mn. *centuple*; — an, ih. *au centuple*.
 Szászsorozni, os. *centupler*.
 Szászkoraszép, fn. *piquerette vivace, petite marguerite*, f.
 Szászsorta, ih. cent fois.
 Szebb, mn. *plus beau*.
 Szebben, ih. *mieux*.
 Szebbíteni, os. *embellir*.
 Szebbülni, k. *s'embellir*.
 Szecaka, fn. *paille hachée*, f.
 Szecakametző, fn. *hacheur*, m.
 Szecakavágó, fn. *hachoir*, m.
 Szedegélni, Szedegetni, cs. *éplucher; recueillir*.
 Szédelegni, k. *avoir, éprouver des vertiges; errer, rôder*.
 Szedelék, fn. *collection*, f.; *recueil*, m.; *compilation*, f.
 Szédelgeni l. Szédelegni.
 Szédelgés, fn. *vertige, tournoiement de tête; étourdissement*, m.
 Szédelgős, mn. *qui fait tourner la tête, étourdissant*.
 Szeder, Szederj, fn. *baie de ronce*, f.; *mûre*, f.
 Szederfa, fn. *mûrier*, m.
 Szederjes, mn. *bleu de tournesol*.
 Szederkék, mn. l. Szederjes.
 Szedés, fn. *quête; collection; récolte; composition; cueillette, vendange, f., triage*, m.
 Szedett-vetett, mn. — nép, *troupe indisciplinée, troupe de vagabonds*, m.
 Szédíteni, os. *donner des vertiges*.
 Szédítő, mn. *qui donne des vertiges, qui fait tourner la tête; étourdissant*.
 Szedni, os. *cueillir; recueillir; couper (ex. des raisins); vendanger; récolter (ex. des fruits); faire une collection de...; composer (une page, etc.)*.
 Szédő, fn. *glaneur; coupeur; vendangeur; compositeur (d'imprimerie), typographe*, m.
 Szédőkanál, fn. *grande cuiller*, f.

Szedővonasz, fn. *réglette, f.; blancs, m. pl., filet, m.*

Szedte-vette! *isz. morbleu!*

Szédülés, fn. *vertige, tournoisement de tête; étourdissement, m.*

Szédületes, mn. *qui donne des vertiges, qui fait tourner la tête; étourdissant.*

Szédülni, k. *avoir, éprouver des vertiges; être pris d'un ou de vertige(s).*

Szeg, fn. *clou; angle, m.*

Szegesipő, fn. *tire-clou, m.*

Szegesiptető, fn. *fer à river, m.*

Szegdelni, cs. *couper, trancher.*

Szegecs, fn. *clou rivé; rivet, m.*

Szegecselni, cs. *river.*

Szegély, fn. *bord, m.; bordure, garniture, f.; coupure, f.*

Szegélyezni, cs. *ourler; garnir de qc.; border de qc.; galonner, chamarrer.*

Szegélyzet, fn. *garniture, bordure, chamarrure, f. [m.]*

Szegény, mn. *pauvre; —, fn. pauvre,*

Szegényded, mn. *pauvre; — en, ih. pauvrement.*

Szegényedni (ik), k. *s'appauvrir.*

Szegényes, mn. *pauvre.*

Szegényíteni, cs. *appauvrir.*

Szegényke, mn. *pauvre.*

Szegénykedni (ik), k. *vivre dans l'indigence.*

Szegénység, fn. *pauvreté, f.; les pauvres, m. pl.*

Szegényül, ih. *pauvrement.*

Szegényülni, k. *s'appauvrir.*

Szegés, fn. *action de couper; action d'ourler; violation, f.*

Szegezés, fn. *action de clouer, f.; point de côté; point pleurétique, m.*

Szegezni, cs. *clouer; donner ou causer un point (de côté, etc.) ou des points; être poignant (se dit d'une douleur); tourner, diriger; croiser la baïonnette; ellene — magát vkinek, résister, s'opposer.*

Szegfü, fn. *girofle; œillet, m.*

Szegfűbors, fn. *girofle, clou de girofle, m.*

Szeghetetlen, mn. *invincible.*

Szeglet, fn. *angle saillant, coin (ex. d'une maison, d'une rue), m.; carnc (ex. d'une pierre, d'une table), f.; angle rentrant, m.; encoignure, f.; coin (ex. d'une chambre), m.*

Szegletes, mn. *qui a des cornes; an-*

guleux; angulé; angulaire; à cornes, cornu.

Szegletezni, cs. *tailler à angles ou à facettes, équarrir (ex. une pierre); facetter.*

Szegmény, fn. *segment, m.*

Szegműves, fn. *cloutier, m.*

Szegni, cs. *couper (ex. du pain); violer, enfreindre; ourler; border de qc.; galonner; chamarrer.*

Szegő, fn. *sécante, f.*

Szegődés, fn. *engagement, m.*

Szegődni (ik), k. *s'engager.*

Szegődség, fn. *engagement, m.*

Szegrőléselt, mn. *tout neuf.*

Szegrőlvégről, ih. *de tous côtés.*

Szegülni, k. *résister, s'opposer; se roidir.*

Szegy, fn. *poitrine, f.*

Szégyelleni l. Szégyenelni.

Szégyen, fn. *honte; pudeur, f.; outrage; affront, m.; infamie, f.*

Szégyenelni, cs. *avoir honte.*

Szégyeníni, cs. *rendre qn. honteux, confus, confondre qn.; accabler qn. de honte.*

Szégyenkedni (ik), k. *avoir honte; rougir. [m.]*

Szégyenkő, fn. *poëau, carcan, pilori,*

Szégyenleni l. Szégyenelni.

Szégyenlés, Szégyenlet, fn. *honte; pudeur, f.*

Szégyenlős, mn. *puétique; — ség, fn. pudicité; pudeur, f.*

Szégyenpad, fn. *poëau, carcan, m.*

Szégyenpir, fn. *honte, pudeur, f.; rouge, m.*

Szégyenülni, k. *rester confondu.*

Szégyenvallás, fn. *humiliation, honte, confusion, f.*

Szegyefj, fn. *poitrine de bœuf, pièce tremblante, f.*

Szék, fn. *chaise, f.; siège (à dos), m.*

Székács, fn. *pigeon à collier; ramier, m.*

Székálló (legény), fn. *compagnon boucher; étiager, m.*

Székelní, k. *siéger; résider.*

Szekér, fn. *voiture, f.; chariot (à ridelles), m.*

Szekercze, fn. *hache, cognée, f.*

Szekéremelő, fn. *crie, m.*

Szekeres, fn. *voiturier, m.*

Szekereskedni (ik), k. *voiturer. [m.]*

Szekerezés, fn. *voiture, f.; charriage,*

Szekeresni, k. *aller en voiture*

Szekergyártó, m. *canon*, m.
 Szekérkas, fn. *banne*, f.
 Szekérkenő, fn. *graisse à graisser les roues*, f., *vieil oing*, m.
 Szekérnyom, fn. *trace, voie* (d'une voiture), ornière, f.
 Szekéroidal, fn. *ridelle*, f. [f.
 Szekeröltetés, fn. *ténuesme*, m., *épreinte*,
 Szekérrúd, fn. *timon*, m.
 Szekérút, fn. *grande route*, f.
 Szekesegyház, fn. *cathédrale, église cathédrale*, f.
 Székestemplom l. Szekesegyház.
 Székfü, fn. *camomille*, f.
 Székhely, fn. *résidence, f.; siège* (d'un tribunal), m.
 Székkar, fn. *bras* (d'un fauteuil), m.
 Szekrény, fn. *armoire*, f.
 Széksó, fn. *soude*, f.
 Székváros, fn. *résidence; ville principale, capitale*, f.
 Szél, fn. *vent*, m.; *apoplexie*, f.
 Szél, fn. *bord; rebord*, m.; *marge* (d'un livre, d'une page), f.; *garniture; lisière; frontière, f.; confins*, m. pl.; *largeur*, f.
 Szélsapó, fn. *fanfaron; faiseur; charlatan*, m.
 Szélszend, fn. *calme*, m.; *bonace*, f.
 Szélsendes, mn. *calme*.
 Szeldelni, cs. *couper par tranches minces; trancher*.
 Szeldelő, fn. *écuyer tranchant*, m.
 Szeleberdi l. Szeleburdi.
 Szeleburdi, mn. *léger et bavard, éventé, évaporé*; —, fn. *tête évaporée: tête effervescente*, f.; —ság, fn. *blague, fanfaronnade*, f.; —burdiskodni (ik), k. *blaguer, gasconner*.
 Széledesni, Széledni, k. *se séparer; se disperser; se dissiper*.
 Szelelni, cs. *vanner*; —, k. *laisser passer l'air; faire du vent*.
 Szelelő, —lyuk, fn. *soupirail*, m.
 Szelemen, fn. *arétier*, m.
 Szelencze, fn. *tabatière; bonbonnière, f.; seringat, syringalilas*, m.
 Szelentyü, fn. *soupape, f.; ventilateur*, m.
 Szelep, fn. *soupape*, f.
 Szeles, mn. *venteux; agité* (par des vents); *léger et bavard, éventé, évaporé*. [ment.
 széles, mn. *large*; — en, ih. *large-
 szélesedni* (ik), k. *s'élargir*.
 szélesíteni, cs. *faire large*.

Szeleskedni (ik), k. *se presser trop*.
 Szelesség, fn. *étourderie, f., manque de réflexion*, m.
 Szélesség, fn. *largeur; latitude*, f.
 Széleszteni, cs. *disperser; dissiper*.
 Szelet, fn. *coupure; tranche, f., segment*, m.
 Szeletelni, cs. *couper par tranches minces*.
 Szeletke, fn. *petite tranche*, f.
 Szeleverdi l. Szeleburdi.
 Szelezni, cs. *faire du vent*.
 Szélezni, cs. *faire un bord; faire la lisière d'une pièce de drap*.
 Szélfodor, fn. *salbala*, m.
 Szélfogó, fn. *ventilateur; soupirail; volant* (de la sonnerie); *paravent*, m.
 Szélhajtó, fn. *fanfaron*, m.
 Szélházi, fn. *blagueur*, m.
 Szélhűdés, fn. *apoplexie; paralysie* (des membres), f.
 Szélhűdni (ik), k. *être frappé d'apoplexie; être privé de l'usage de ses membres*.
 Szélhűdség, fn. *paralysie* (des membres), f.
 Szélhűt, mn. *paralysé* (des membres); *perclus; paralytique*.
 Szélid, mn. *apprivoisé; doux*.
 Szeliden, ih. *doucement*.
 Szelidítés, fn. *apprivoisement*, m.
 Szelidithetetlen, mn. *indomptable*.
 Szelidíteni, cs. *apprivoiser; dompter*.
 Szelidség, fn. *douceur*, f.
 Szelidülni, k. *s'apprivoiser*.
 Szelindek, fn. *dogue*, m.
 Szélirány, fn. *direction du vent*, f.
 Szélírás, Szélirat, fn. *note marginale*, f.
 Szélkakas, fn. *coq, m.; girouette*, f.
 Szélkelep, fn. *moulin à vent*, m.
 Szélkerülő, mn. *qui craint le vent*.
 Szélkór, fn. *pneumatose*, f.
 Szélkóros, mn. *atteint de pneumatose*.
 Szélkórság, fn. *pneumatose*, f.
 Szélkőr, fn. *rose des vents ou du compass*, f.
 Széllapda, fn. *ballon*, m.
 Széllenedni, Széleszteni l. Szóledni, Szélezteni.
 Szellem, fn. *sens, esprit* (ex. des lois), m.; *esprit; génie* (ex. d'une langue, d'une nation), m.; *revenant; génie*, m.
 Szelleműcs, mn. *plein d'esprit*.
 Szellemetlen, mn. *privé ou dépourvu d'esprit*, fade.

Szellemi, mn. *spirituel*; de l'esprit, intellectuel; — leg, ih. *spirituellement*.

Szellemiség, fn. *spiritualité*, f.

Szellemrokonság, fn. *affinité* ou *analogie d'esprit*, f., accord des idées, m.

Szellemtan, fn. *pneumatologie*, f.

Szellentyű, fn. *soupape*, f.; *ventilateur*, m.

Szellő, fn. *souffle* (léger), m.

Szellős, mn. *exposé à l'air*; *aéré*.

Szellőzni, os. *donner de l'air*; —, k. *prendre l'air*; *être exposé à l'air* ou *traversé par de l'air*.

Szellőztetni, os. *exposer à l'air*, *aérer*, *éventer*; *ventiler*; *soulever légèrement*, *soulever le coin de*.

Széllyedni, Széllyeszteti l. Széledni, Széleszteti.

Széllyel l. Szét.

Szelni, os. *couper*, *trancher*.

Szélőkező, mn. *venteux*, *flatulent*.

Szélpuska, fn. *carabine*, f., ou *fusil à vent*, m.

Szélroham, fn. *coup de vent*, m.

Szélső, mn. *extrême*, *dernier*; *qui est le plus en dehors*.

Szélsőség, fn. *extrémité*, f.

Szélszorulás, fn. *statuosité*, *ventosité*, f.; *vent*, m.; *flatulence*, f.

Szélszűnet, fn. *calme*, m.; *bonace*, f.

Széltsében, ih. *partout*; *en tout lieu*; *au large*.

Szélütés, fn. *apoplexie*, f.

Szélütött, mn. *apoplectique*; *paralysé*, *privé de l'usage de ses membres*; *perclus*; *paralytique*.

Szélűző, mn. *carminatif*.

Szélvész, fn. *tempête*, f., *orage*, m.

Szélvészés, mn. *orageux*.

Szélvirág, fn. *anémone des bois*, f.

Szélvitorla, fn. *girouette*; *flouette*, f.

Szélvonal, fn. *air*, f., *air*, *rumb de vent*; *trait du compas*, m.; *direction du vent*, m.

Szélvonalat, fn. *vent-coulis*, m.

Szélzet, fn. *bordure*, f.

Szem, fn. *œil*, pl., *yeux*; *bouton*; *bourgeon*; *œil*, m., *gemme*, f.; *poilus* (ex. d'un dé), m. pl., *maille* (d'un ouvrage tricoté), f.; *chaînon*, *anneau* (d'une chaîne), m.; *grain* (ex. deorge, de riz, de raisin, etc.), m., *papetons* (de maïs), m. pl.

Szembaj, fn. *mal aux yeux*, m.

Szembe, ih. *aux yeux*, *en face*; *à la rencontre de*, *vis-à-vis*.

Szembeállítás, fn. *confrontation*, f.

Szembeállítás, cs. *confronter*.

Szembehúnyva, ih. *les yeux fermés*; *à tâtons*.

Szembeöntősdí, fn. *colin-maillard*, m., *cligne-musette*, f.

Szembeszökő, mn. *frappant*.

Szembeütő, mn. *évident*, *frappant*; *considérable*, *notable*; — leg, ih. *évidemment*; *notablement*.

Szemcső, fn. *lunette* (à longue vue), f.; *télescope*, m.

Szemecs, fn. *grain*, m.

Szemecske, fn. *petit œil*, m.

Szemellenső, fn. *garde-vue*, m.

Szemelni, cs. *élire*, *choisir parmi plusieurs*.

Személy, fn. *personne*, f., *personnage*; *sujet*, m.

Személyes, mn. — en, ih. *personnel* (*lement*).

Személyesítés, fn. *personnification*, f.

Személyesíteni, os. *personnifier*; *représenter*.

Személyesség, fn. *personnalité*, f.

Személyi, mn. *personnel*; *de la personne*; *individuel*.

Személyiség, fn. *individualité*; *personnalité*; *personne*, f.; *observations qui s'adressent à la personne*, f. pl.

Személyítés, stb. l. Személyesítés.

Személynök, fn. *président de la cour royale*, m.

Személység, fn. *personnel*, m.

Személytelen, mn. *impersonnel*.

Személyválogatás, fn. *partialité*, f.

Személyviselő, fn. *lieutenant*; *remplaçant*; *représentant*, m. — [m].

Személyvonat, fn. *train de voyageurs*.

Személyzet, fn. *personnel*, m.

Szemenszedett, mn. *choisi*.

Szemer, fn. *grain*, m.

Szemeregni, k. *tomber en petits grains*.

Szemérem, fn. *pudicité*; *pudeur*, f.

Szeméremtag, fn. *organes sexuels*, m. pl., *pudendum*, m.

Szeméremtest, fn. *parties honteuses*, f. pl. [rogni].

Szemergőlni, Szemerkőlni l. Szeme-

Szemérmes, mn. *pudique*; — en, ih. *pudiquement*; — ség, fn. *pudicité*; *pudeur*, f.

Szemérmes l. Szemérmes.

Szemérmetlen, mn. —ál, ih. *sans pudeur*; —ség, fn. *impudence, f.*
 Szemes, mn. *qui a des yeux*; adroit; attentif; circonspect; pourvu de grains, à grains; granulifère.
 Szemesedni (ik), k. *grener, grainer.*
 Szemesség, fn. *vigilance; attention, f.*
 Szemesz, fn. *oculiste, médecin oculiste, m.*; —et, —ség, fn. *ophthalmologie, f.*
 Szemet, Szemét, fn. *balayures, ordures, f. pl.*; —domb, fn. *sanier, m.*
 Szemezni, os. *inoculer.*
 Szemfájás, fn. *mal aux yeux, m.*, *ophthalmie, f.*
 Szemfájós, mn. *qui a mal aux yeux.*
 Szemfény, fn. *prunelle, pupille de l'œil, f.*
 Szemfényvesztés, fn. *illusion; prestige, m.*, *jonglerie, f.*
 Szemfényvesztő, fn. *jongleur prestidigitateur, magicien, m.*; —, mn. *fantasmagorique; magique.*
 Szemfödél, fn. *drap mortuaire, m.*
 Szemfűles, mn. *attentif.*
 Szemgolyó, fn. *globe de l'œil, m.*
 Szemgödör, fn. *orbite de l'œil, cavité orbitaire, f.*
 Szemgyöngy, fn. *perle de compte, f.*
 Szemgyönyör, fn. *plaisir des yeux, m.*
 Szemháj, fn. *paupière, f.*
 Szemhunyorítás, fn. *clin d'œil, m.*
 Szemideg, fn. *muscle de l'œil, m.*
 Szemközti, ih. *vis-à-vis.*
 Szemközti, mn. *opposé.*
 Szemlátomást, ih. *évidemment; visible-ment.*
 Szemle, fn. *inspection, vue; revue; expertise, f.*
 Szemlegeltetés, fn. *plaisir des yeux, m.*; *délices des yeux, f. pl.*
 Szemlélet, fn. *contemplation, f.*
 Szemléletai, os. *considérer attentivement.* [tion.
 Szemlélhető, mn. *accessible à l'intui-*
 szemlélkedés, fn. *contemplation; spé-*
 culation, f.
 szemlélkedni (ik), k. *voir intuitivement; spéculer.* [culatif.
 szemlélkedő, mn. *contemplatif; spé-*
 szemlélni, os. *examiner attentivement; faire la revue de.*
 szemléző, mn. *contemplatif; intuitif;*
 —, fn. *observateur, m.*
 szemléződés, fn. *spéculation; contem-*
 plation; intuition, f.

Szemlélődni (ik), k. *regarder autour de soi; spéculer; voir intuitivement.*
 Szemlélődő, mn. *contemplatif, spé-*
 culatif.
 Szemlesés, fn. *fausse complaisance, f.*
 Szemlesi, fn. *homme servile, m.*
 Szemletér, fn. *place de revue, f.*
 Szemling, fn. *saumon, m.*
 Szemlob, fn. *inflammation de l'œil, des yeux, f.*
 Szemmelátható, mn. *visible, évident.*
 Szemmérték, fn. *estimation à vue d'œil, f.*; *coup d'œil, m.*
 Szemők, mn. *qui a de grands yeux.*
 Szemölcs, fn. *papille, f.*
 Szemöldök, fn. *sourcil, m.*
 Szempilla, fn. *paupière, f.*
 Szempillanat, fn. *clin d'œil, moment, instant, m.*
 Szempillanatyí, mn. *momentané.*
 Szempillantás, Szempillantat l. Szempillanat.
 Szempont, fn. *point de vue, m.*
 Szemre, ih. *apparemment.*
 Szemrehányás, fn. *reproche, m.*
 Szemreoltani, os. *inoculer.*
 Szemszőr, fn. *cil, m.*
 Szemszűrő, mn. *trop vif, éclatant.*
 Szemtanu, fn. *témoin oculaire, m.*
 Szemtelen, mn. *éhonté; impudent; insolent, impertinent; effronté.*
 Szemtelenkedni (ik), k. *avoir le front, l'effronterie, l'audace de, oser.*
 Szemteleniség, fn. *effronterie, f.*
 Szemtelenül, ih. *effrontément; sans pudeur.*
 Szemtompaság, fn. *faiblesse de vue, vue faible, myopie, f.*
 Szemtől-szembe, ih. *en face.*
 Szeműgy, fn. *vue, f.*; —re venni, *sou-*
 mettre qd. à la vue; *fixer ses regards*
 sur qn. [m.
 Szeműveg, fn. *lorgnette, f.*; *oculaire,*
 Szemvaj, fn. *chassie, f.*
 Szemvéd, fn. *garde-vue, m.*
 Szemvég, fn. *coin de l'œil, m.*
 Szemvétel, fn. *achat à la main, m.*
 Szemvilág, fn. *vue, f.*; *œil, m.*
 Szemviz, fn. *eau pour les yeux, f.*
 Szemvonal, fn. *ligne visuelle, f.*
 Szemzeni (ik), k. *tomber à petites*
 gouttes.
 Szén, fn. *charbon, m.*; eleven —, *braise, f.* [nage, m.
 Széna, fn. *foin, m.*; —gyűjtés, fn. *fa-*
 Szénás, mn. *chargé de foin, à foin.*

Szénatakaritás, *fn. fanage, m.*
 Szende, *mn. doux; — dén, ih. avec douceur; tranquillement.*
 Szender, *fn. sommeil (léger), m.*
 Szenderedni (ik), *k. s'assoupir.*
 Szenderegni, *k. dormir d'un sommeil léger; dormir à peine.*
 Szendergés, *fn. doux sommeil, m.*
 Szenderíteni, *cs. assoupir.*
 Szenderülni, *k. s'assoupir.*
 Szendeség, *fn. douceur, f.*
 Szénégetés, *fn. chauffage avec du charbon, m.; carbonisation du bois, f.*
 Szénégető, *fn. charbonnier, m.*
 Szénéleg, *fn. oxide de carbone, m.*
 Szenelni, *cs. brûler du charbon.*
 Szenelő, *fn. brasier, réchaud, m.; cheminée, f., foyer, fourneau à vent, m.*
 Szenes, *mn. noircir; qui contient du charbon; aux charbons.*
 Szenesedni (ik), *k. se réduire, se convertir en charbon, carboniser.*
 Szenesülni, *k. l. Szenesedni.*
 Szénités, *fn. carbonisation, f.*
 Széníteni, *cs. carboniser.*
 Szennafa, *fn. séné, m.* [séné.
 Szennalevél, *fn. du séné, des feuilles de*
 Szenny, *fn. immondice, saleté, ordure; tache; souillure, f.; opprobre, m.*
 Szennyes, *mn. sale; souillé; crasseux; malpropre; immonde.*
 Szennyessedni (ik), *k. se salir; se noircir.*
 Szennyesen, *ih. malproprement.*
 Szennyestni, *cs. salir; souiller; noircir.* [f.
 Szennyesség, *fn. malpropreté; saleté,*
 Szennyesülni l. Szennyessedni.
 Szennyetlen, *mn. pur, irréprochable; probe, honnête.*
 Szennyezni, *cs. salir, souiller; noircir.*
 Szénoltó, *fn. étouffoir, m.*
 Szénpor, *fn. poussière de charbon, f.; poussier, m.; poudre de charbon, f.*
 Szénsav, *fn. acide carbonique, m.*
 Szent, *mn. saint; sacré; —, fn. un Saint.*
 Széntakarító, *fn. tisonneur; râble, m.*
 Szent-Andráshava, *fn. Novembre, m.*
 Szent-Antal tüze, *fn. érysipèle gangréneux, m.*
 Széntartó, *fn. brasier, réchaud, m.*
 Szentatyák, *fn. t. les saints pères, m. pl.*
 Szentbeszéd, *fn. sermon, prédiche, m., prédication, f.*
 Szentegyház, *fn. église, f.*

Széntelenítai, *cs. décarburer.*
 Széntelés, *fn. consécration; bénédiction, f.; dévouement, m.*
 Szenteletlen, *mn. qui n'est pas béni ou consacré.*
 Széntelni, *cs. bénir; sacrer; dévouer; dédier; sanctifier.*
 Széntelő, *fn. aspersoir, m.*
 Szénteltvíz, *fn. eau bénite, f.; — tartó, fn. bénitier, m.*
 Szentes, *mn. saint; sacré.*
 Szentesítés, *fn. sanction, f.*
 Szentesíteni, *cs. sanctifier; justifier; sanctionner.*
 Szentesítvény, *fn. sanction, f.*
 Szenteskedés, *fn. piété affectée, f.*
 Szenteskedni (ik), *k. faire le dévot.*
 Szenteskedő, *mn. bigot, dévot, cagot.*
 Szentetlen, *mn. profane; impie, mondain.* [sainte].
 Szentetlenítai, *cs. profaner (une chose)*
 Szent-föld, *fn. (la) Terre-Sainte; (la) Palestine.*
 Szent-Györgyhava, *fn. avril, m.*
 Szentírás, *fn. la sainte Écriture, la Bible.*
 Szentíteni, *cs. canoniser, sanctifier.*
 Szentivánalma, *fn. pomme figue, passépomme, f.*
 Szent-Iván-hava, *fn. juin, m.*
 Szent-Jakab-hava, *fn. juillet, m.*
 Szentjánosbogara, *fn. ver ou caléoptère luisant, lampyre, m.*
 Szentjánoskenyere, *fn. caroube, carouge, m.*
 Szentkép, *fn. image d'un saint, f.*
 Szentlélek, *fn. le Saint-Esprit.*
 Szent-Mihályhava, *fn. Septembre, m.*
 Szentmihálylova, *fn. civière, bière, f.*
 Szentolaj, *fn. crème, m.*
 Szentség, *fn. sainteté, f.; sacrement, m.*
 Szentségház, *fn. tabernacle, m.*
 Szentségtartó, *fn. ostensor, m.*
 Szentségtelen, *mn. profane, impie; mondain.*
 Szentségtelenítés, *fn. profanation, f.*
 Szentségtelenítai, *cs. profaner (une chose sainte).*
 Szentségtörés, *fn. sacrilège, m.* [m.
 Szentségtörő, *fn. spoliateur d'une église*
 Szentszék, *fn. consistoire, m.*
 Szentszéki, *mn. du consistoire.*
 Szentül, *ih. d'une manière sainte ou sacrée; saintement; solennellement.*
 Szentvacora, *fn. la sainte cène, communion, f.*

Szenülés, *fn. carbonisation, f.*
 Szenültni, *k. se convertir en charbon.*
 Szenvedelem l. Szenvedély.
 Szenvedelmes l. Szenvedélyes.
 Szenvedély, *fn. passion, f.* [f.
 Szenvedélybecs, *fn. valeur imaginaire,*
 Szenvedélyes, *mn. passionné; — en,*
ih. passionnément; — ég, fn. ca-
racière passionné; emportement, m.
 Szenvedés, *fn. souffrance, f.; souf-*
frances, peines ou douleurs, f. pl.,
affection, f.
 Szenvedetes, *mn. passif.*
 Szenvedhetetlen, *mn. insupportable,*
intolérable; — ég, fn. impossibilité
de supporter ou de tolérer qc.; — ül,
ih. insupportablement.
 Szenvedhetlen l. Szenvedhetetlen.
 Szenvedhető, *mn. tolérable, suppor-*
table; passable; — leg, ih. passable-
ment.
 Szenvedni, *k. souffrir, pâtir, endurer*
du mal; —, cs. souffrir (ex. de la
soif); endurer, subir (ex. une peine);
tolérer.
 Szenvedő, *mn. souffrant; patient;*
passif; tolérant; — leg, fn. passire-
ment; — legesség, fn. passivité, f.
 Szenvelegni, *k. affecter.*
 Szenvelgés, *fn. affectation, f.*
 Szenvhiány, *fn. apathie, f.*
 Szenvonó, *fn. râble, m.*
 zép, *mn. beau, bel; —, fn. beau, m.*
 zépanya, *fn. bis-aïeule, f.*
 zépapa, *fn. bis-aïeul, m.*
 zépecske, *mn. joli.*
 zepegni, *k. avoir peur.*
 zépelgeni, *k. cajoler.*
 zépen, *ih. bien.*
 zépészet, *fn. esthétique, f.*
 zepeszürke, *fn. cheval gris mou-*
cheté, m.
 zépfestő, *fn. teinturier du grand teint,*
m.; — ég, fn. grand teint, bon ou
haut teint, m.
 zéphang, *fn. euphonie, f.*
 zéphangu, *mn. euphonique.*
 zépirás, *fn. calligraphie, f.*
 zépiró, *fn. calligraphe, m.*
 zépítés, *fn. embellissement, m.; pal-*
liation, f.
 zépíteni, *cs. embellir; pallier.*
 zépítő, *mn. d'embellissement; —, fn.*
qui embellit qc.
 zépítőszor, *fn. cosmétique, m.*
 zépítőtapasz, *fn. mouche, f.*

Szeplő, *fn. éphélides; taches de rous-*
seur, f. pl.; tache; souillure, f.
 Szeplős, *mn. marqué d'éphélides ou de*
taches de rousseur; taché, souillé.
 Szeplősíteni, *cs. tacher, souiller; salir,*
polluer; déshonorer.
 Szeplőtelen, *mn. sans tache, pur; im-*
maculé; — ég, fn. purté, f. [m.
 Szépműáros, *fn. marchand d'estampes,*
 Szépnem, *fn. beau sexe, m.*
 Szepenni, *k. devenir inquiet; com-*
mencer à s'inquiéter ou à se troubler.
 Szepenteni, *cs. faire peur à qn.*
 Szépség, *fn. beauté, f.; — es, mn.*
beau, bel.
 Széptan, *fn. esthétique, f.; — i, mu.*
esthétique.
 Szépülni, *k. s'embellir.*
 Szer, *fn. matière, f.; matériel; moyen;*
expédient; remède, m. [m.
 Szeráros, *fn. matérialiste; droguiste,*
 Szerda, *fn. mercredi, m.*
 Szerecsen, *fn. Maure, nègre, m.*
 Szerecsendi, *fn. muscade, f.; — fa, fn.*
muscadier, m.; — virág, fn. fleur de
muscadier, f.
 Szerecsennő, *fn. négresse, f.*
 Szerecsenország, *fn. pays des Maures,*
ou des nègres, m., Éthiopie, f.
 Szerek, *fn. t. drogues, f. pl.*
 Szerelem, *fn. amour, m.*
 Szerelmdalos, *fn. troubadour, m.*
 Szerelmes, *mn. amoureux; — en, ih.*
amoureuement.
 Szerelmeskedés, *fn. amour peu sé-*
rieux ou frivole, m., amourette, f.
 Szerelmeskedni (ik), *k. faire l'amour;*
avoir des amourettes; caresser;
avoir commerce avec une personne.
 Szerelmeség, *fn. tempérament amou-*
reux, m.
 Szerelmeses, *mn. aimable; bien aimé.*
 Szerelmi, *mn. d'amour; amoureux;*
érotique.
 Szerencse, *fn. bonheur, m.; fortune;*
chance, f., accident heureux, ha-
sard, m.
 Szerencsefi, *fn. enfant de la fortune;*
homme de fortune, m.
 Szerencsehős, *fn. aventurier, m.*
 Szerencsekívánat, *fn. bon souhait, m.;*
félicitation, congratulation, f., com-
pliment, m.
 Szerencsétetni, *cs. hasarder, risquer;*
faire honneur à qn.
 Szerencsés, *mn. heureux; fortuné;*

— en, *ih. heurusement, avec bonheur; sans accident.*
 Szerencsésíteni, *cs. rendre heureux, fortuné.*
 Szerencsétlen, *mn. malheureux; infortuné; —ség, fn. malheur, m.; —ül, ih. malheureusement; avec malheur; mal.*
 Szerencsevadás, *fn. aventurier; chevalier d'industrie, m.*
 Szerént l. Szerint.
 Szerény, *mn. modeste; modéré; discret; —ség, fn. modestie, discrétion, f.; —ül, ih. modestement.*
 Szerénytelen, *mn. —ül, ih. immodeste (ment); indiscret; indiscrètement; —ség, fn. immodestie; indiscrétion, f.*
 Szerep, *fn. rôle (d'un acteur, etc.), m.*
 Szerepelni, *k. jouer un rôle.*
 Szeretet, *fn. amour, m.; prédilection; passion; affection sincère; charité (chrétienne), f.*
 Szeretetlen, *mn. dur; insensible; —ség, fn. absence d'attachement, d'amour; dureté; insensibilité, f.; —ül, ih. avec dureté; froidement; impitoyablement.*
 Szeretetremlő, *mn. digne d'être aimé, aimable; —ség, fn. amabilité, f.*
 Szeretett, *mn. aimé.*
 Szeretkezés, *fn. amour peu sérieux ou frivole, m., amourette, f.*
 Szeretkezni (ik), *k. faire l'amour, faire l'amoureux.*
 Szeretni, *cs. aimer; chérir; affectionner; —, k. (ba, be), devenir amoureux de qn.*
 Szerető, *fn. amant; amoureux; ami; amateur, m.; —, mn. aimant; amant.*
 Szerezni, *cs. procurer; causer; acquérir; composer (un écrit, etc.).*
 Szerfölött, *ih. outre mesure; excessivement; —l, mn. démesuré; exorbitant; outre; —ség, fn. exorbitance, énormité, f.; excès, m.*
 Szerfű, *fn. herbe médicinale, f.*
 Szerint, *nh. conformément à; selon, suivant le ou la; d'après; à la manière de...*
 Szerintes, *mn. conforme à...*
 Szerkeszteni, *cs. rédiger.*
 Szerkesztés, *fn. rédaction, f.*
 Szerkesztő, *fn. rédacteur, m.; —ség, fn. rédaction, f.*

Szerkezet, *fn. construction; construction, conformation, f.; système, m.*
 Szerkonyha, *fn. laboratoire, m.*
 Szerkovács, *fn. taillandier, m. [m.]*
 Szerkemester, *fn. maître des cérémonies,*
 Szeresám, *fn. instrument; outill; appareil, m.; ustensile, m.*
 Szeretári, *mn. officinal.*
 Szeretárs, *fn. cérémonie, f.; rít, règle, m.; solennité, f.*
 Szerte, *ih. (répandu) çà et là; partout.*
 Szertelen, *mn. démesuré, exorbitant; —ség, fn. exorbitance, f.; excès, m.; —ül, ih. excessivement.*
 Szereszét, *ih. çà et là; partout.*
 Szerű, *fn. aire, grange, f.*
 Szerv, *fn. organe, m.*
 Szerves, *mn. organique. [f.]*
 Szervesés, Szervezet, *fn. organisation,*
 Szervezni, *cs. organiser.*
 Szervész, *fn. organisateur, m.*
 Szervi, *mn. organique.*
 Szerzék, Szerzelék, Szerzemény, *fn. acquisition, f.*
 Szerzeni l. Szerezni.
 Szerzés, *fn. acquisition; fourniture; production, f.*
 Szerzet, *fn. ordre (monastique), m.*
 Szerzetes, *mn. monacal; monastique; —, fn. moine, religieux, m.; —élet, fn. vie monacale ou monastique, f.; —rend, fn. ordre monacal ou monastique, m.; —ruha, mn. habit de l'ordre; habit religieux; habit régulier, m.; —ség, fn. état monacal, m.*
 Szerzetű, *fn. provincial, m.*
 Szerzett, *mn. acquis.*
 Szerzettárs, *fn. frère, m.*
 Szerző, *fn. acquéreur; auteur; fondateur, instituteur, m.*
 Szerződés, *fn. contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
 Szerződési, *mn. contractuel; conventionnel; —leg, ih. conventionnellement; selon les conventions.*
 Szerződni (ik), *k. (val, vel), contracter, faire un contrat.*
 Szerződőfél, *fn. contractant, m., parti contractante, f.*
 Szerződvény l. Szerződés.
 Szerzőség, *fn. qualité d'auteur, f., état d'auteur, m.*
 Szerzőtárs, *fn. co-acquéreur, m.*
 Szesz, *fn. esprit (ex. de vin, etc.) principe gazeux, m.; vapeur, f.*

gas; alcool, alcoolat, m.; *prétexte; subterfuge, m.*
 zeszély, fn. *caprice, m.*
 zeszélyes, mn. *capricieux; —ség, fn. humeur changeante, capricieuse, f.*
 zeszés, mn. *spiritueux.*
 zeszesség, fn. *spirituosité, f.*
 zesztelen, mn. *privé ou dépourvu d'esprit.*
 zét . . . , dé . . . , dis . . . di . . .
 zétbontani, cs. *décomposer; résoudre; détortiller; démolir.*
 zétdarabolni, cs. *mettre en pièces; dépecer; démembrer, distraire.*
 zétfejteni, cs. *défaire, découdre.*
 zétfoszlani (ik), k. *s'écailler, s'exfolier; se disperser; se dissiper.*
 zétfoszlatni, cs. *enlever par feuilles.*
 zétfutni, k. *se disperser (en courant).*
 zéthányi, cs. *dispenser; jeter pélemêle, jeter qd et ld.*
 zéthelyezni, cs. *loger, mettre en quartier ou en logement; séparer en posant.*
 zétkergetni, cs. *séparer en poussant, disperser.*
 zétmenni, k. *se séparer; se dissoudre; diverger.*
 zétnézni, k. *regarder tout autour de soi.* [nouer.
 zétoldani, cs. *délier; détacher; dé-*
 zétomlani (ik), k. *tomber en ruine ou en poussière; se dissoudre.*
 zétpattanni, k. *se crever, éclater; faire explosion.*
 zétpattantani, cs. *faire éclater; faire sauter; crever.* [sière.
 zétporlani (ik), k. *s'en aller en pouss-*
 zétpukkanni, k. *crever, se crever.*
 zétrekesztani, cs. *séparer (des prisonniers).*
 zétribolni, cs. *détruire, ruiner; démolir.* [rant).
 zétszaladni, k. *se disperser (en cou-*
 zétszalasztani, cs. *dispenser.*
 zétszedni, cs. *séparer en posant, dé-*
 monter.
 zétugrasztani, cs. *dissiper.*
 zétválni, k. *se séparer; se disjoindre.*
 zétválni, cs. *séparer à coups de bâton.* [sauter.
 zétvettetni, cs. *faire éclater; faire*
 zétzavarni, cs. *dispenser.*
 zétzúzni, cs. *fracasser; écraser; pulvériser.*
 lács, fn. *copeau, m., planure, f.*

Szidalmazás, fn. *injuries, invectives, f. pl.; —zui, cs. outrager, injurier.*
 Szidalom, fn. *calomnie; injure, f.*
 Szidás, fn. *réprimande, f.*
 Szidni, cs. *réprimander.*
 Sziget, fn. *île, f.; —béli, mn. insulaire.*
 Szigetelni, cs. *isoler.*
 Szigeteltség, fn. *isolement, m.*
 Szigetes, mn. *entre coupé d'un grand nombre d'îles.*
 Szigeti, mn. *insulaire.*
 Szigettenger, fn. *archipel, m.*
 Szigony, fn. *harpon; trident, m.*
 Szigonyász, fn. *harponneur, m.*
 Szigonyászni, cs. *harponner.*
 Szigonyozni, cs. *harponner.*
 Szigor, fn. *rigueur, f.*
 Szigorú, mn. *rigoureux; —an, ih. sé-*
 vèrement; —ság, fn. *rigueur, f.*
 Szíj, fn. *courroie, f.*
 Szíjazat, fn. *courroies, f. pl.*
 Szíjgyártó, fn. *ceinturier, m.*
 Szik, fn. *sous-carbonate de soude, m., soude, f.*
 Szikany, fn. *natron, m.*
 Szikár, mn. *menu, effilé, maigre; —ság, fn. taille élancée et maigre.*
 Szikkadni, k. *tarir, devenir sec.*
 Szikkasztani, cs. *dessécher, tarir, mettre à sec.*
 Szikla, fn. *roche, f., roc; rocher, m.*
 Sziklakő, fn. *pièce de rocher, f.*
 Sziklanemű, mn. *qui tient de la roche; pétreux.* [leux.
 Sziklás, mn. *plein de rochers; rocaill-*
 Sziklavár, fn. *place forte sur une mon-*
 tagne, f.
 Sziklazátony, fn. *banc ou récif de rochers, m.* [f.
 Szikra, fn. *étincelle, f.; petite portion,*
 Szikrázni, k. *étinceler, briller; scintiller.*
 Szikrázó, mn. *scintillant, pétillant.*
 Szíksó, fn. *soude, f.*
 Szil, fn. *orme, m.*
 Szilaj, mn. *sauvage, non apprivoisé; féroce; farouche; effréné.*
 Szilajítani, cs. *effaroucher.*
 Szilajodni (ik), k. *s'effaroucher; s'em-*
 porter (se dit d'un cheval, etc.).
 Szilajság, fn. *sauvagerie, f.; fureur; fougue, f.*
 Szilajul, ih. *avec une fougue indomptable; sans frein; furieusement.*
 Szilács, fn. *planure, f.*
 Szilánk, fn. *copeau, m.*

Szilárd, mn. *compacte, serré, ferme, solide; constant, persévérant.*

Szilárdítani, cs. *consolider.*

Szilárdság, fn. *solidité, consistance; constance, fermeté (de caractère; persévérance, f.*

Szilárdul, ih. *fermement; avec constance.*

Szilas, fn. l. Szilerdő.

Szilerdő, fn. *forêt d'ormes, ormaie, f.*

Szilfa, fn. *orme, m.*

Szilke, fn. *pot, m., coupe, tasse, f.; demi-minot, m.*

Szilva, fn. *prune, f.; —fa, fn. prunier, m.; —mag, fn. noyau, m., ou amande de prune, f.*

Szilván, fn. *prunellaie, f.* [f.

Szilvaszak, fn. *marmelade de prunes,*

Szimatolni, cs. *flairer, halener, avoir le vent de qc.*

Szín, fn. *couleur, f.; apparence, f.; prétexte, m.; surface; partie supérieure; tej —, crème, f.; le plus parfait, le plus beau, ou le plus fin (d'une chose); échoppe, remise, f.; hangar, m.; scène, f.*

Színarany, fn. *de l'or massif, m.*

Színbor, fn. *vin de mère-goutte, vin de première cuvée, m.*

Színdalnok, fn. *chanteur, m.; —nő, fn. cantatrice, f.*

Színdarab, fn. *pièce de théâtre, f.*

Színehagyott, mn. *décoloré.*

Színelni, cs. *colorier; feindre.*

Színes, mn. *coloré, de couleur.*

Színesíteni, cs. *colorier, enluminer.*

Színeskedni (ik), k. *faire l'hypocrite; se déguiser, feindre.*

Színeskedő, mn. *hypocrite, simulé, feint, faux.*

Színesülni, k. *se colorer.*

Színess, fn. *acteur, artiste (dramatique); comédien, m.*

Színezet, fn. *art dramatique, m.*

Színező, fn. *actrice; comédienne, f.*

Színetlen, mn. *sans couleur; décoloré; —ül, ih. sans couleur.*

Színetleníteni, cs. *décolorer.*

Színezés, fn. *coloration; enluminure, f.*

Színezet, fn. *teinte, f., coloris, m.; nuance (de couleur), f.*

Színezni, cs. *colorer, colorier, enluminer.*

Színező, fn. *enlumineur, m.*

Színezüst, fn. *argent vierge, m.*

Szízfal, fn. *coulisse, f.*

Színfogás, fn. *prétexte, m.*

Színföld, fn. *terreau, m.*

Színhalott, mn. *mort en apparence; —, fn. homme frappé d'une mort apparente, m.*

Színház, fn. *théâtre, m.*

Színhely, fn. *scène, f.; théâtre, m.*

Színi, mn. *théâtral; dramatique; scénique.*

Színjáték, fn. *spectacle, m., pièce de théâtre, f., drame, m.; représentation, f.*

Színjátékozó l. Színész.

Színköltő, fn. *poète, ou auteur dramatique; dramatiszte, dramaturge, m.; —i, mn. dramatique.*

Színkör, fn. *amphithéâtre, m.*

Színleg, ih. *pour la forme; —es, mn. apparent; simulé; feint.*

Színelés, fn. *dissimulation, feinte, f.*

Színelni, Színleni, cs. *affecter, simuler, feindre.*

Színelte, mn. *feint, simulé.*

Színelve, ih. *avec une apparence de...*

Színelés l. Színlelés.

Színelte l. Színlelt.

Színméz, fn. *miel le plus pur, miel choisi; miel vierge, m.; fleur du miel, f.*

Színmű, fn. *mère-goutte, f.*

Színmutatás, fn. *dissimulation, feinte; hypocrisie, f.*

Színműtő, fn. *hypocrite, m.*

Színmű, fn. *pièce de théâtre, f., ouvrage, m., composition dramatique, f.; —i, mn. dramatique.*

Színműtan, fn. *art dramatique, m.*

Színművész, fn. *artiste dramatique, m.; —et, fn. art dramatique, m.*

Színnolaj, fn. *huile vierge, f.*

Színnoldal, fn. *fleur, f.*

Színpad, fn. *scène, f.; —elő, fn. proscénium, m.*

Színpé, ih. *apparemment.*

Színpéz, fn. *cuivre de rosette, m.*

Színsajt, fn. *fromage à la crème, m.*

Színt l. Szinte.

Színtakkor, ih. *précisément en ce temps-là.*

Színtan, fn. *traité des couleurs, m.*

Színtáncz, fn. *ballet, m.*

Színtannyi, mn. *tout autant.*

Színtaz, mn. *le même.*

Színte, ih. *presque; à peu près; précisément, justement, même.*

Színtekkor, ih. *cette-fois-ci.*

szíelen, mn. sans couleur; décoloré.
 szíelenedni (ik), k. perdre la couleur.
 szíelenítai, cs. décolorer.
 szíelenség, fn. pâlleur, f.
 szíen l. Szinte.
 szíennyi, mn. tout autant.
 szíen l. Színhely.
 szíen, mn. le même.
 szíenig, ih. de même, pareillement.
 szíenly, mn. justement tel (comme celui-ci).
 szíenly, mn. précisément tel (comme celui-là).
 szíenly, ih. de même; pareillement.
 szíen, mn. de couleur. [f.
 szíenlet, fn. coloration, teinte, nuance.
 szíenlőzés, fn. transfiguration (de Jésus-Christ), f.
 szíen, fn. fer affiné, m. [m.
 szíenvegyítés, fn. mélange de couleurs.
 szíenvegyület, fn. coloris, m.
 szíenvesztett, mn. décoloré.
 szíenvonat, fn. niveau, m.
 szíen, fn. coloris, m.
 szíen, fn. biberon (des insectes lépidoptères); rostre, rosette, siphon-cule (des insectes hémiptères, etc.), m.
 szíenkolni, k. sucer; priser.
 szíen, fn. prise, f.
 szíenka, fn. étincelle, bluette, f.
 szíenkásni (ik), k. étinceler; pétiller.
 szíenpantani, cs. priser.
 szíenpantat, fn. prise, f.
 szíen, fn. pétales, m.
 szíenlák, fn. renoncule, f.
 szíenylő, fn. parchemin, m.
 szíen, fn. écueil; roc; cou, m.
 szíen, mn. plein de rochers.
 szíenfok, fn. banc de rochers, m.
 szíen, fn. sifflements, m. pl.; chuchoterie, f.
 szíen, cs. chuchoter; siffler.
 szíen, k. gémir.
 szíen, fn. crible; tamis, m.
 szíenlő, fn. fabricant de cribles, m.
 szíen, cs. tamiser; cribler.
 szíen, fn. fabricant de cribles, m.
 szíenlővet, fn. étamine, f.
 szíen, cs. boire, percer (se dit du papier).
 szíenlő, fn. blasphème, m.
 szíenlőni (ik), k. maudire qn.; blasphémer.
 szíen, cs. souffler (le feu); —, k. (hoz, hoz), être dévoué à...
 szíen, cs. souffler (le fe-

szíen, fn. malédiction, imprécation, f.; blasphème, m.
 szíen, fn. tisonnier, m.
 szíen, fn. jonc, m.; —, mn. plein, couvert de joncs.
 szíen, fn. cœur, m.
 szíen, fn. éponge, f.
 szíen, mn. spongieux.
 szíen, fn. angoisse, f.; serrement de cœur, m.
 szíen, fn. trompe, f.
 szíen, fn. cigare, m.
 szíen, k. dégoutter; transsuder, suinter.
 szíen, k. fumer (de la cigarette).
 szíen, fn. porte-cigare, f.
 szíen, fn. arc-en-ciel, iris, m.
 szíen, fn. succion; absorption, f.
 szíen, fn. trait, m.
 szíen, fn. pompe aspirante; machine hydraulique, f.
 szíen, fn. piston; appareil de pompe, m.
 szíen, fn. verge de pompe, f.; piston, m.
 szíen, cs. pomper.
 szíen, fn. peine de cœur, f.
 szíen, mn. cordial. [pl.
 szíen, fn. valvules du cœur, f.
 szíen, fn. péricarde, m.
 szíen, fn. sérosité contenue dans le péricarde, f.
 szíen, mn. qui a la forme d'un cœur.
 szíen, fn. battements du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.
 szíen, fn. saisissement de cœur, m.
 szíen, cs. aimer, chérir, affectionner qn.; tolérer, souffrir, supporter.
 szíen, fn. tendresse ou sensibilité du cœur, f.
 szíen, mn. doux, tranquille; —en, ih. doucement; —ség, fn. douceur des sentiments, f.
 szíen, mn. qui élève le cœur; noble; sublime.
 szíen, mn. qui brise, qui déchire le cœur.
 szíen, fn. corroboration, f.
 szíen, mn. confortant, cordial.
 szíen, mn. cordial; obligeant, complaisant.
 szíen, ih. cordialement; très-volontiers; de grand cœur.
 szíen, k. avoir la bonté ou l'obligeance.

- Szívesörömet, *ih. très-volontiers, de grand cœur.* [f.]
 Szívesség, *fn. cordialité; complaisance.*
 Szívetlen, *mn. qui manque de cœur, sans cœur; insensible.*
 Szívtelenség, *fn. absence de cœur; insensibilité, f.*
 Szívfájdalom, *fn. douleur, f., crève-cœur, chagrin, m.*
 Szívfülöcs, *fn. oreillette du cœur, f.*
 Szívgyűrű, *fn. creux de l'estomac; épigastre, m.*
 Szívhártya l. Szívburók.
 Szívható, *mn. qui touche au cœur; touchant, attendrissant.*
 Szívó, *mn. qui suce; aspirant; absorbant; suceur; —, fn. siphon, larron, m.* [sorber.]
 Szívogatni, *cs. sucer; aspirer, ab-*
 Szívóka, *fn. siphon, larron, m.*
 Szívókés, *fn. plane, f.*
 Szívómű, *fn. pompe aspirante, f.*
 Szívornya, *fn. siphon (pointu), tôle-
vin, m.* [cité. f.]
 Szívós, *mn. tenace; —ság, fn. tena-*
 Szívószek, *fn. bec-d'-âne, m.; selle à
tailler, f.*
 Szívvendéztető, *mn. qui réjouit, qui
récréé le cœur.*
 Szívreható, *mn. touchant, attendrissant.*
 Szívszakadás, *ih. ardemment, avec la
plus vive impatience.*
 Szívszakasztó, *mn. qui déchire le cœur,
déchirant.*
 Szívszorulás, *fn. serrement, saisisse-
ment de cœur, m.*
 Szívtelen l. Szívetlen.
 Szívtelenül, *ih. sans cœur, insensible-
ment.*
 Szívtüreg, *fn. ventricule du cœur, m.*
 Szívvágy, *fn. désir ou souhait du
cœur, m.*
 Szó, *fn. mot; terme, m.; parole, f.;
discours, m.; voix, f.*
 Szóalkat, *fn. structure des mots, con-
struction, f.*
 Szóazonosság, *fn. tautologie, f.*
 Szoba, *fn. chambre; pièce, f.; apparte-
nement, m.* [brière, f.]
 Szobaleány, *fn. fille de chambre, cham-*
 Szobaőrző, *fn. casanier; sédentaire;
reclus, m.*
 Szobatudós, *fn. savant de cabinet, m.*
 Szóbeli, *mn. oral; verbal.*
 Szóbeszéd, *fn. discours, m.* [f.]
 Szobor, *fn. statue; colonne statuaire,*
 Szobrász, *fn. sculpteur; statuaire, m.*
 Szobrászat, *fn. art de sculpter, m.;
sculpture, f.*
 Szobroztat, *fn. figures, f. pl., orna-
ments de sculpture, m. pl.; colon-
nade, f.* [jaserie, f.]
 Szócsaplár, *fn. jaseur, m.; —ság, fn.*
 Szócsavarás, *fn. altération du sens
d'un mot, des mots; interprétation
perfidie, f.*
 Szócska, *fn. petit mot, m., particule, f.*
 Szócső, *fn. tuyau vocal; porte-voix, m.*
 Szódagály, *fn. bouffissure (du style),
f.; galimatias pompeux; phébus;
pathos, m.*
 Szóejtés, *fn. prononciation; énoncia-
tion, f.; accent, m.*
 Szófaragó, *fn. néologue, m.*
 Szófejtegetés, *fn. étymologie, f.*
 Szófejtegető, *fn. étymologiste, m.*
 Szófogadás, *fn. obéissance, f.*
 Szófogadatlan, *mn. désobéissant; —
ság, fn. désobéissance, f.*
 Szófogadó, *mn. obéissant.*
 Szóhagyomány, *fn. tradition (orale), f.*
 Szóhelyezés, *fn. arrangement, m.,
combinaison des mots, f.*
 Szóhős, *fn. fanfaron; faux brave, m.*
 Szójárás, *fn. façon de parler (spéciale
ou particulière); locution; phrase, f.*
 Szójáték, *fn. jeu de mots; rebús, ca-
lembour, m.; équivoque, f.*
 Szokás, *fn. habitude, coutume, f.;
usage, m.*
 Szokáson, *mn. habituel; usuel; usité;
en usage, d'usage.*
 Szokatlan, *mn. insolite; inusité-
étrange; contraire à l'usage; —ság,
fn. singularité; rareté, f.; —ul, ih.
contre l'habitude; singulièrement.*
 Szokni (ik), *k. avoir l'habitude ou être
dans l'habitude de . . . ; (hoz, hex),
s'habituer ou s'accoutumer à qc.; se
faire à qc.*
 Szoknya, *fn. jupe, robe de femme, f.*
 Szokott, *mn. habituel, accoutumé, or-
dinaire; reçu; usité; usuel; en
usage; d'usage.*
 Szókönyv, *fn. vocabulaire; diction-
naire; lexicque, m.* [f.]
 Szókötés, *fn. construction, f.; syntaxe,*
 Szóközből, *ih. en parlant.*
 Szoktatni, *cs. accoutumer qn. à qc.*
 Szókurtítás, *fn. syncope, f.*
 Szólalkozni (ik), *k. s'aboucher, con-
férencer avec qn. sur qc.; disputer.*

Szólalni, k. *commencer à parler*.
 Szólam, fn. *phrase, f.; élocution, f.*
 Szólamlani, k. *commencer à parler*.
 Szólás, fn. *action de parler; parole, f.*
 Szólásmód, fn. *façon de parler; locution; phrase, f.*
 Szólásszabadság, fn. *liberté de la parole, f.*
 Szolga, fn. *serviteur; domestique, valet, laquais; ministre, m.*
 Szolgai, mn. *servile; de valet; —lag, ih. en valet; servilement*.
 Szolgaiság, fn. *servitude, f.; esclavage, m.; âme basse, vile, f.*
 Szolgakenyér, fn. *pain qu'on gagne en servant un maître, m.*
 Szolgáltat, fn. *service, m.; emploi, office, m., charge, fonction, f.*
 Szolgáltatbér, fn. *récompense du service, f., gages, m. pl., salaire, m.*
 Szolgáltatdíj l. Szolgáltatbér.
 Szolgáltatós, mn. *serviable, officieux, obligeant, complaisant; —ság, fn. empressément à servir, m.*
 Szolgáltatrákész, mn. *prêt ou prompt à rendre service*.
 Szolgáltatatlan, mn. *hors de service, sans emploi*.
 Szolgáltatattétel, fn. *service, office, m.*
 Szolgaleány, fn. *servante, f.*
 Szolgálmány, fn. *prestation, f.*
 Szolgálni, k. *servir; —, cs. servir qn.; vissza —, restituer*.
 Szolgáló, fn. *servante, f.*
 Szolgalom, fn. *servitude, f.*
 Szolgálóskodni (ik), k. *servir comme domestique*.
 Szolgáltatás, fn. *livraison, f.*
 Szolgáltatni, cs. *livrer; rendre*.
 Szolgaság, fn. *servitude, f., esclavage, m.; domestiques, gens, m. pl.; domesticité, f.*
 Szólítani, cs. *appeler*.
 Szólni, k. és cs. *sonner; résonner; retentir; parler; être adressé*.
 Szólószerv, fn. *organe de la parole ou de l'articulation de la voix, m.*
 Szombat, fn. *samedi, m.*
 Szombati, mn. *de samedi*.
 Szomj, fn. *soif, f.*
 Szomjan, ih. *ayant soif*.
 Szomjas, mn. *qui a soif, altéré*.
 Szomjazni (ik), k. *avoir soif; —, cs. avoir soif de qc.*
 Szomjuság, fn. *soif, f.*
 Szomjazni l. Szomjazni.

Szomjustatni, cs. *faire souffrir de la soif*.
 Szomor, fn. *tristesse, f.*
 Szomorfűz, fn. *saule pleureur, m.*
 Szomorgani l. Szomorkodni.
 Szomorgatni, cs. *troubler, affliger, attrister, contrister*.
 Szomorítani l. Szomorgatni.
 Szomorjáték, fn. *tragédie, f.*
 Szomorkodás, fn. *affliction, tristesse, f.*
 Szomorkodni (ik), k. *s'affliger, s'attrister de qc.*
 Szomorodni (ik), k. *s'assombrir*.
 Szomorogni l. Szomorkodni.
 Szomorú, mn. *affligé, triste; affligeant*.
 Szomoruan, ih. *tristement*.
 Szomorujáték, fn. *tragédie, f.*
 Szomoruság, fn. *tristesse, f.*
 Szomszéd, fn. *voisin, m.; —, mn. voisin; — asszony, —né, fn. voisine, f.; —os, mn. voisin; —ság, fn. voisinage, m.*
 Szómutató, fn. *table des mots, f.*
 Szonett, fn. *sonnet, m.*
 Szónok, fn. *orateur, m.*
 Szónoki, mn. *d'orateur; oratoire*.
 Szónoklat, fn. *oraison, f., sermon, m.; art oratoire, m.; éloquence, f.*
 Szónoklattan, fn. *rhétorique, f.*
 Szónokolni, k. *prononcer un discours (en public), parler; prêcher*.
 Szónokszék, fn. *tribune (d'orateur), f.*
 Szónyomozás, fn. *étymologie, f.*
 Szónyujtás, fn. *crément, m.*
 Szopás, fn. *succion, f.*
 Szopni, cs. *sucer le sein (de sa mère ou d'une nourrice), prendre le sein; teter*.
 Szopóka, fn. *anche, f.*
 Szópompá, fn. *luze de mots, m.*
 Szopós, mn. *(enfant) qui tette, (enfant) à la mamelle*.
 Szoptatás, fn. *allaitement, m.*
 Szoptatni, cs. *allaiter; donner le sein à*.
 Szoptatódjajka, fn. *nourrice, f.*
 Szoptatószilke, fn. *biberon, m.*
 Szórács, fn. *grille, f.*
 Szórakás, fn. *construction, f.*
 Szórakozás, fn. *distraktion, f.*
 Szórakozni (ik), k. *se distraire*.
 Szórakozott, mn. *distrail*.
 Szórás, fn. *action de vanner; action d'épandre, dispersion, dissémination, f.*
 Szórend, fn. *construction (des mots), f.*
 Szorgalmas, mn. *assidu, appliqué;*

- diligent*; — *an*, *ih.* *assidument*, *avec application*.
- Szorgalmaskodni (ik), *k.* *s'appliquer*, *s'étudier*, *s'attacher à qc.*
- Szorgalmasság, *fn.* *assiduité*; *diligence*; *activité*; *industrie*, *f.*
- Szorgalmatlan, *mn.* *qui manque d'application*, *ou d'assiduité*; — *ság*, *fn.* *inapplication*, *f.*
- Szorgalmatos l. Szorgalmas.
- Szorgalmazni, *cs.* *pousser*, *poursuivre (une affaire)*; *solliciter qn. à faire qc.*; *solliciter qc.*
- Szorgalmazó, *fn.* *solliciteur*, *m.*
- Szorgalom, *fn.* *assiduité*, *diligence*, *application*, *f.*; *activité*, *f.*, *zèle*, *m.*; *industrie*, *f.*
- Szorgolni, *cs.* *pousser*, *presser qn.*; *exciter*, *animer qn. à qc.*; *solliciter qn. ou qc.*
- Szorgos, *mn.* *pressant*, *urgent*; *plein d'attention*; *soigneux*; *vigilant*.
- Szorgosság, *fn.* *urgence*, *vive instance*, *f.*; *attention*, *exactitude scrupuleuse*, *f.*
- Szorítani, *cs.* *presser*; *serrer*.
- Szorítókozni (ik), *k.* *se borner*, *se restreindre*, *se réduire à ...*; *se serrer*.
- Szorító, *mn.* *(chose) qui presse ou à l'aide de laquelle on presse*; *astrigent*; *obstructif*; —, *fn.* *ceinture*, *f.*
- Szórni, *cs.* *jeter*, *répandre*; *dispenser*; *disséminer*; *joncher*; *vanner*.
- Szóró, *fn.* *vanneur*, *m.*
- Szórakonság, *fn.* *affinité des mots*, *paronomasie*, *f.*
- Szórólapát, *fn.* *pelle à vanner*, *f.*
- Szórólszóra, *ih.* *mot pour mot*, *mot à mot*.
- Szorogani, *k.* *se rapprocher*, *se serrer*; *être tourmenté*.
- Szorongás, *fn.* *multitude (de personnes qui se pressent les unes les autres)*, *foule*, *presse*, *f.*; *situation pénible*; *affliction*, *f.*, *tourment*, *m.*
- Szorongatás, *fn.* *action de presser*, *f.*; *situation pénible*, *f.*; *tourment*, *m.*; *affliction*, *f.*
- Szorongatni, *cs.* *presser*, *serrer*; *tourmenter*.
- Szorongó, *mn.* *inquiet*; *craintif*.
- Szoronkodni (ik), *k.* *être en peine*.
- Szoros, *mn.* *étroit*, *resserré*; *serre*; —, *fn.* *lieu ou passage étroit*; *défilé*, *m.* [*ment*].
- Szorosan, *ih.* *étroitement*; *rigoureuse-*
- Szorosít, *fn.* *pas*, *défilé*, *m.*
- Szórtság, *fn.* *éparpillement*, *m.*; *dispersion*, *f.*
- Szortyogni, *k.* *remisler*.
- Szorulás, *fn.* *étrécissement*, *m.*; *engouement*; *infarctus*, *m.*; *constipation*, *f.* [*m.*]
- Szorulat, *fn.* *pas*, *défilé*; *détroit*, *canal*.
- Szorulni, *k.* *se rétrécir*; *se resserrer*; *être serré ou pressé*; *être dans l'embarras*; (*ra*, *re*), *avoir besoin de qc.*
- Szorult, *mn.* — *állapot*, *situation pénible*, *f.*; — *ság*, *fn.* *situation pénible*; *affliction*; *nécessité urgente*, *f.*
- Szórványos, *mn.* *sporadique*.
- Szós, *mn.* *loquace*; *abondant en mots*.
- Szósziporítás, *fn.* *proximité*, *diffusion*, *f.*; *verbiage*; *galimatias*, *m.*
- Szósziporító, *fn.* *hâbleur*, *m.*
- Szósziporítás, *fn.* *dérivation*, *étymologie*, *f.*
- Szósziporító, *fn.* *hâbleur*, *m.* [*m.*]
- Szósziporítás, *fn.* *manquement de parole*, *m.*
- Szósziporító, *mn.* *qui manque ou qui a manqué à sa parole*, *infidèle (à sa promesse)*, *félon*.
- Szósziporítás, *fn.* *chaire*, *tribune (d'orateur)*, *f.*
- Szósziporítás, *ih.* — *i*, *mn.* *littéral(ement)*; *mot à mot*; *textuel (lament)*.
- Szósziporítás, *fn.* *construction*, *f.*
- Szósziporítás, *fn.* *intercession*, *f.*
- Szósziporítás, *fn.* *intercesseur*, *solliciteur*; *médiateur*; *orateur*, *m.*
- Szótag, *fn.* *syllabe*, *f.*
- Szótagolni, *cs.* *syllaber*.
- Szótagvonás, *fn.* *accentuation*, *f.*
- Szótalán, *mn.* *privé de l'usage de la parole*; *interdit*, *muet*; *taciturne*; *silencieux*; — *ság*, *fn.* *absence de la parole*, *f.*; *mutisme*, *m.*; *taciturnité*, *f.*
- Szótalánul, *ih.* *sans articuler une seule parole*.
- Szótár, *fn.* *dictionnaire*; *lexique*, *m.*; — *írás*, *fn.* *lexicographie*, *f.*; — *író*, *fn.* *lexicographe*, *m.*
- Szótlán l. Szótlalan. [*mots*]
- Szóval, *ih.* *de vive voix*; *en peu de*
- Szöváltás, *fn.* *échange de mots*, *m.*, *discussion animée*, *dispute*; *altercation*; *querelle*, *f.*; *réplique*, *f.*
- Szováta l. Szövőszék.
- Szövívág, *fn.* *fleur*, *f.*, *ou ornement de rhétorique*, *m.*

Szóvita, *fn. dispute, f.*
 Szózat, *fn. voix, f.; appel, m.*
 Szózatós, *mn. sonnant; retentissant; [m.] resonant; sonore.*
 Szózene, *fn. musique vocale, f.; chant,*
 Szócske, *fn. locuste vorace; saute-
 relle, f.*
 Szódogélni, *cs. tisser.*
 Szög, *fn. angle saillant, coin, m.;
 angle rentrant, coin, m., encoignure,
 f.; clou, m.; —, mn. (d'un brun)
 chétain.*
 Szögecs l. Szegecs.
 Szögecselni l. Szegecselni.
 Szögelet, *fn. angle saillant, angle ren-
 trant, coin, m.; encoignure, f.*
 Szögelleni (ik), *k. saillir.*
 Szöglet, *fn. angle saillant, angle ren-
 trant, coin, m.; encoignure; —ducz,
 fn. pilastre cornier, m.; —es, mn.
 angulé, angulaire; anguleux; à
 cornes, cornu; maladroit; —esség,
 fn. maladresse, f.*
 Szögletezni, *cs. équarrir.*
 Szögletház, *fn. maison du coin ou qui
 forme le coin, ou placée au coin (de
 deux rues), f.*
 Szögletkő, *fn. pierre d'encoignure;
 pierre de refend, f.*
 Szögletmérték, *fn. équerre, f.*
 Szögmérés, *fn. goniométrie, f.*
 Szögmérő, *fn. goniomètre, m.*
 Szögsárga, *mn. saure; —, fn. alezan
 brûlé, m.*
 Szögszinű, *mn. chétain.*
 Szökcs l. Szökcső.
 Szökcselni l. Szökdcselni.
 Szökcső, *fn. saute-relle, f.*
 Szökdcselni, Szökdelni, *k. sautiller.*
 Szökdcősní, *k. sautiller; échapper.*
 Szöke, *mn. blond; —, fn. blondin, m.,
 blondine, f.*
 Szökelleni (ik), *k. jaillir, sortir (en
 jaillissant).*
 Szökés, *fn. saut, m.; fuite, désert-
 tion, f.*
 Szökevény, *mn. fugitif; —, fn. fugitif;
 déserteur; transfuge, m.*
 Szökkeni, *k. sautiller; hausser.*
 Szökni (ik), *k. sauter, bondir; jaillir;
 s'enfuir, désert.*
 Szökő, *fn. tambe, m.*
 Szökőcsont, *fn. astragale, m.*
 Szökőév, *fn. année intercalaire ou bis-
 sextile, f.*
 Szökőkút, *fn. fontaine, f.*

Szökőnap, *fn. bissextile, jour inter-
 calaire, m.*
 Szökött, *mn. — katona, déserteur, m.*
 Szökteni, *cs. faire sauter; faire jail-
 lir; favoriser la fuite de qn.*
 Szökülni, *k. blondir.*
 Szőlő l. Szőlő.
 Szőlő, *fn. raisin, m.; vigne, f.*
 Szőlőbimbó, *fn. bouton, bourgeon de
 vigne, m.*
 Szőlőfej, Szőlőfűrt, Szőlőgerezd, *fn.
 grappe de raisin, f.*
 Szőlőhegy, *fn. vigne, f.; vignoble, m.*
 Szőlőhegyiség, *fn. vignobles, m. pl.*
 Szőlőlé, *fn. jus de raisin, m.; sève de
 la vigne, f.*
 Szőlőművelés, *fn. culture de la vigne,*
 Szőlőműves, *fn. vigneron, m.*
 Szőlőnedv, *fn. jus de raisin, m.*
 Szőlőgazda, *fn. vigneron, m.*
 Szőlőszem, *fn. baie, f., ou grain de
 raisin, m.*
 Szőlőtő, *fn. cep de vigne, m.*
 Szőlővessző, *fn. vigne à vin, f., cep de
 vigne; sarment, m.*
 Szömölcs, Szömölcső, Szömölcs, *fn.
 verrue, f.; poireau, m.*
 Szömölcsös, *mn. verruqueux,*
 Szömörödni (ik), *k. se ratatiner.*
 Szőni, *cs. tisser.*
 Szőnyeg, *fn. tapis, m., tapisserie, f.*
 Szőnyeges, *fn. tapisier, m.*
 Szőnyegezni, *cs. tapisser.*
 Szőnyegszövő, *fn. tapisier, m.*
 Szőnyegzet, *fn. tapisserie; tenture, f.*
 Szőr, *fn. poil, crin, m.*
 Szörderékalj, *fn. matelas ou sommier
 de crin, m.*
 Szőrtlen, *mn. privé de poils; —ség,
 fn. absence de poils, f.*
 Szörkalap, *fn. chapeau de feutre, m.*
 Szörny, *fn. monstre, m.*
 Szörnyedni, *k. s'effrayer.*
 Szörnyen, *ih. horriblement.*
 Szörnyeteg, *fn. monstre, m.*
 Szörnyftni, *cs. effrayer.*
 Szörnyű, *mn. horrible; monstrueux.*
 Szörnyűkődni (ik), *k. être saisi d'hor-
 reur en présence de qc.; commettre
 des actes terrifiants.*
 Szörnyűség, *fn. horreur, énormité;
 atrocité, f.*
 Szörös, *mn. poilu.*
 Szörösbarack, *fn. pêche, f.*
 Szöröskődni (ik), *k. se couvrir de
 poils.*

Szörösvad, fn. *bêtes à poil, bêtes velues, f. pl.*
 Szörözni, cs. *couvrir de poils.*
 Szörp, fn. *sirop, m.*
 Szörpenti, cs. *siroter.*
 Szörpögetni, cs. *siroter.*
 Szörpölni, cs. *siroter; buvotter.*
 Szörzál, fn. *un poil, m.;* — hasogatás, fn. *chicane sur les mots; pédanterie, f.;* — hasogató, fn. *éplucheur de mots, m.*
 Szörzövet, fn. *élamine; haine, f.*
 Szössz, fn. *étoupe, f.*
 Szösszhaj, fn. *cheveux blancs, m. pl.*
 Szösszke, mn. *blond.*
 Szösszörögni, k. *pousser des gémissements.*
 Szövedék, fn. *tissure; texture, f.*
 Szöveg, fn. *texte, m.; livret (d'un opéra), m.*
 Szövmény, fn. *(chose tissée), tissu, m.*
 Szövet, fn. *tissu (ex. de soie), m., étoffe; texture, f.* [f.
 Szövetgyár, fn. *manufacture d'étoffes,*
 Szövetkezés, fn. *union, association, société, f.*
 Szövetkezett, mn. *confédéré.*
 Szövetkezni (ik), k. *s'allier, se confédérer; s'associer.*
 Szövétnék, fn. *flambeau, m.*
 Szövetség, fn. *ligne, confédération, alliance, coalition, f.*
 Szövetséges, mn. *confédéré; —, fn. alliée, confédéré, m.*
 Szövetségi, mn. *fédéral, fédératif.*
 Szövetségrontó, mn. *qui rompt l'alliance.*
 Szövevény, fn. *tissu, m.; complication, f.; — es, mn. compliqué.*
 Szövő, fn. *tisserand, m.*
 Szövdni (ik), k. *dire tissé; se compliquer.*
 Szövőszék, fn. *métier (de tisserand), m.*
 Stambul, tn. *Constantinople, m.*
 Szú, fn. *artison, m.; blade, f.*
 Szúette, mn. *(bois) carié.*
 Szuka, fn. *chien femelle, m., chienne, f.*
 Szundikálni, k. *sommeiller.*
 Szúnyadni, Szúnyadozni (ik), k. *sommeiller.*
 Szunydikálni, k. *sommeiller.*
 Szúnyog, fn. *cousin, moucheron, m.; mouche, f.*
 Szúnyogháló, fn. *émouchette, f.*
 Szúnyokálni, k. *sommeiller.*
 Szúrágta, mn. *carié.*

Szúrás, fn. *action de piquer; piqure, f., coup, m.; douleur poignante, f.; point (de cblé, etc.); picolement, m.*
 Szurdalni, cs. *piquer (souvent); picoter; pointer.*
 Szurdék, fn. *lieu caché; coin, m.*
 Szurdogálni l. Szurdalni.
 Szurkálni l. Szurdalni.
 Szurkolni, cs. *poisser; empoisser.*
 Szurkos, mn. *poisseux; poissé; — fenyű, fn. sapin rouge, m.*
 Szurkosni, cs. *poisser.*
 Szúrni, cs. *piquer.*
 Szúró, mn. *piquant; poignant; —, fn. poinçon, m.*
 Szúrófegyver, fn. *arme à pointe, f.*
 Szurok, fn. *poir, f.*
 Szurokégető, fn. *préparateur de la poir, m.; poisserie, f.*
 Szurokfáklya, fn. *torche, f.*
 Szurokrocom, fn. *noir de fumée, m.*
 Szuroknemű, mn. *poisseur.*
 Szuroksén, fn. *jais, m.*
 Szurony, fn. *baïonnette, f.*
 Szurönges, fn. *lame d'estoc, f.*
 Szúrós, mn. *piquant; poignant; apiculé; épineux.*
 Szurtos, mn. *sale; souillé.*
 Szuszanni, k. *respirer bruyamment.*
 Szusz, fn. *respiration, f., éssoufflement, m.*
 Szuzzi, Szuszimuzzi, mn. *inerte.*
 Szuszogni, k. *souffler; haleter.*
 Szutykos, mn. *sale; souillé.*
 Szűcs, fn. *pelletier, fourreur, m.*
 Szűcsáru, fn. *pelletterie, fourrure, f.; — kereskedés, fn. commerce de fourrures, m., pelletterie, f.; — kereskedő, fn. marchand pelletier, fourreur, m.*
 Szűcsmesternég, fn. *pelletterie, fourrure, f.*
 Szűcsportéka l. Szűcsáru.
 Szűcség, fn. *pelletterie, fourrure, f.*
 Szűg, fn. *poitrine (d'un veau, etc.), f., poitrail (d'un cheval); paleron, m.*
 Szűgyelő, fn. *poitrail, m.*
 Szűgyhám l. Szűgyelő.
 Szűgylánc, fn. *reculement, m.*
 Szűk, mn. *étroit, resserré, serré; rare, peu fréquent; stérile.*
 Szűken, th. *étroitement, misérablement.*
 Szűkidő, fn. *cherté; disette, f.*
 Szűkítés, fn. *étrécissement, m.*
 Szűkíteni, cs. *étrécir; resserrer.*

- Szűkkeblű, mn. *peu généreux*; — ség, fn. *manque de générosité, m.*
 Szűkkezű, mn. *mesquin, avare.*
 Szűkkörű, mn. *borné.*
 Szűkmarku, mn. *mesquin*; — lag, ih. *mesquinement.*
 Szűkmellű, mn. *qui a la poitrine étroite; qui a la respiration gênée*; — ség, fn. *asthme, m.*
 Szűkölködés, fn. *pénurie; indigence; pauvreté, f.*
 Szűkölködni (ik), k. *manquer de qc.*
 Szűkség, fn. *nécessité; indigence, misère, f.*
 Szűkségelni, cs. *avoir besoin de qc.*
 Szűkséges, mn. *nécessaire; requis*; — ség, fn. *nécessité, f.*
 Szűkségkép, ih. *nécessairement.*
 Szűkséglet, fn. *ce dont on a besoin, m.*
 Szűkségtelen, mn. *qui n'est pas nécessaire; superflu.*
 Szűktermés, fn. *mauvaise récolte, f.*
 Szűkülés, fn. *rétrécissement, m.*
 Szűkűlni, k. *se rétrécir; se resserrer.*
 Szűle, fn. *la mère; le père.*
 Szűlék, fn. t. *parents, m. pl.*
 Szűlei, mn. *paternel; maternel; pairimomial.*
 Szűlemény, fn. *production, f., produit; fruit; part, m.*
 Szűlemelni (ik), k. *naître.*
 Szűlés, fn. *accouchement, m.* [f.
 Szűléség, fn. *souffrage, m.; provision,*
 Szűléss, fn. *accoucheur, m.*
 Szűlésszet, fn. *science obstétricale, obstétrique, f.; art des accouchements, art obstétrical, m.*
 Szűlésszeg l. Szűlésszet.
 Szűletés, fn. *naissance, f.*
 Szűletéshely, fn. *lieu natal, m.*
 Szűletésnap, fn. *anniversaire ou jour de la naissance, m., fête, f.*
 Szűletésű, mn. *né (d), natif (de).*
 Szűletni (ik), k. *naître, être né.*
 Szűlni, cs. *accoucher d'un enfant, mettre au monde un enfant.*
 Szűlő, fn. *la mère; le père.*
 Szűlők, fn. t. *parents, m. pl.*
 Szűlőfold, fn. *patrie, f.*
 Szűlöi, mn. *paternel; maternel; pairimomial.*
 Szűlötlen, mn. *privé de ses parents, orphelin.*
 Szűlött, mn. *né.*
 Szűlőváros, fn. *ville natale, f.*
 Szűlészék, fn. *chaise à accoucher, f.*
 Szűnedesni (ik), k. *cesser.*
 Szűnés, fn. *cessation, f.*
 Szűnet, fn. *cessation; (état de) repos m.; pause, f.; repos, m.*
 Szűnetelni, k. *faire une pause; se reposer.*
 Szűnetenként, ih. *par intervalles.*
 Szűnetjel, fn. *pause, f.*
 Szűnetlen, mn. *incessant*; — ül, ih. *sans intermission.*
 Szűnidő, fn. *séries; vacances, vacations, f. pl., repos (après le travail), m.*
 Szűnjel, fn. *pause, f., repos, m.*
 Szűnnap, fn. *jour de repos, m.*
 Szűnnapok, fn. t. *séries, vacances, vacations, f. pl.*
 Szűnni (ik), k. *cesser.*
 Szűnóra, fn. *heure de repos, f.*
 Szűntelen l. Szűnetlen. [loi].
 Szűntetni, cs. *faire cesser; abolir (une*
 Szűr, fn. *manteau de paysan, m.*
 Szűrcsölni, cs. *buvoiter.*
 Szűrdögélni, cs. *passer (une liqueur par un filtre); filtrer, couler.*
 Szűredék, fn. *liquide filtré, m.*
 Szűrenkedni, Szűrenkezni (ik), k. *distiller.*
 Szűret, fn. *vendange, f.*
 Szűretelés, fn. *vendange, f.*
 Szűretelni, cs. *vendanger faire vendange.*
 Szűretelő, fn. *vendangeur, m.*
 Szűretkor, ih. *au temps des vendanges.*
 Szűrke, mn. *gris, gris cendré*; —, fn. *cheval blanc, m.*
 Szűrkehályog, fn. *cataracte, f.*
 Szűrkeprém, fn. *petit gris, m.*
 Szűrkés, mn. *grisâtre; tirant sur le gris.*
 Szűrkíteni, cs. *rendre gris.*
 Szűrkület, fn. *crépuscule du soir, m.*
 Szűrkülni, k. *grissonner, blanchir; commencer à faire sombre.*
 Szűrni, cs. *passer (une liqueur par un filtre); filtrer, couler.*
 Szűrő, Szűrő, fn. *couloir; passoire, f., filtre, couloir, m.*
 Szűrőgetni, cs. *filtrer.* [f.
 Szűrőkő, fn. *filtre, m., pierre poreuse,*
 Szűrőruha, fn. *drap (qui sert à filtrer), m.* [chausse, f.
 Szűrőzsák, fn. *sac (à filtrer), m.;*
 Szűtyő, fn. *kavresac, m.*
 Szűz, mn. *chaste, pudique, pur*; —, fn. *vierge, f.*

Szűzanya, *fn. la Vierge.*
 Szűzen, *ih. chastement.*
 Szűzeség, *fn. chasteté; virginité, f.*
 Szűzi, *mn. virginal, de vierge; chaste.*
 Szűziesen, *ih. comme une ou en vierge.*
 Szűzieség, *fn. retenue, réserve, modestie virginal, f.*

Szűzkoszoru, *fn. couronne virginal, f.*
 Szűzleány, *fn. vierge, pucelle, f.*
 Szűzleányi, *mn. virginal.*
 Szűz-Mária, *fn. la Vierge Marie, la mère de Dieu.*
 Szűzviasz, *fn. cire vierge, f.*
 Szűzvirág, *fn. lis, m.*

T.

Tábla, *fn. table f.; cour de justice, f., tribunal, m.*
 Táblabíró, *fn. assesseur, m.*
 Táblai, *mn. de la cour (de justice).*
 Táblapapír, *fn. carton, m.*
 Táblás, *mn. en tablettes; lambrissé; parqueté.*
 Táblázat, *fn. tableau (statistique, etc.), m.; boiserie, f.*
 Tábor, *fn. camp, m., campagne, f.; armée, f.*
 Tábori, *mn. de campagne, de guerre.*
 Tábornok, *fn. état-major, m.*
 Tábornokrház, *fn. hôpital ambulant, m., ambulance, f.*
 Tábornagy, *fn. maréchal de camp, feld-maréchal.*
 Tábornok, *fn. général, m.*
 Tábornokok, *fn. corps des généraux; état-major général de l'armée, m.*
 Tábornokné, *fn. générale, femme de général, f.*
 Tábornokság, *fn. généraux, m. pl., corps de généraux, m.; généra-lat, m.*
 Táborozás, *fn. campement, m., cam-pagne, f., expédition militaire, f.; opérations (militaires), f. pl.*
 Táborozni, *k. camper.*
 Táborőr, *fn. bivouac, m.*
 Táboröv, *fn. écharpe, f.*
 Tábor szem, *fn. poste avancé, avant-poste, m.*
 Tábor szer, *fn. attirail de campagne, m.*
 Tábor szer nagy, *fn. général d'artil-le-rie, m.*
 Táborzene, *fn. musique militaire, f.*
 Tacsó, *fn. (chien) basset, m.; vilain, m.*
 Tácsa l. Tálcsa.
 Tafota, *fn. taffetas, m.; —, mn. de taffetas.*
 Tág, *fn. membre; associé, compagnon,*

Tág, mn. spacieux, ample; large.
 Tagadás, *fn. négation; dénégation, f.; refus; démenti, m.*
 Tagadhatlan, *mn. qui n'est pas niable; évident; —ság, fn. évidence, f.; —ul, ih. sans doute; incontestable-ment.*
 Tagadni, *cs. nier; démentir; refuser; dénier.*
 Tagadó, *mn. négatif; qui nie, qui renie qe. ou qn.; qui refuse.*
 Tagadólág, *ih. négativement; —os, mn. négatif.*
 Tagalkat, *fn. structure (des membres),*
 Tágan, *ih. largement.*
 Tágas, *mn. large, spacieux, ample.*
 Tágasítani, *cs. élargir, dilater.*
 Tágasság, *fn. ampleur, largeur, f.*
 Tág hordozás, *fn. maintien, port, m.*
 Tágítás, *fn. élargissement; relâche-ment, m.*
 Tágítani, *cs. dilater; —, k. céder.*
 Tagjártatás, *fn. l. Taghordozás.*
 Taglalat, *fn. analyse, f.*
 Taglalni, *cs. démembrer; analyser.*
 Taglejtés, *fn. geste, m.; gesticula-tion, f.*
 Tagolni l. Taglalni.
 Tagoló, *mn. analytique.*
 Tagonként, *ih. par articles; pièce par pièce; (tous les membres) un à un ou séparément.*
 Tágos, *mn. pourvu ou composé de membres, articulé.*
 Tágazgatás, *fn. douleurs rhumatis-males; douleurs arthritiques, f. pl.*
 Tagtárs, *fn. membre (d'une société); associé; compagnon, m.*
 Tágulás, *fn. élargissement; relâche-ment, m.*
 Tágulni, *k. se dilater; se détendre; se relâcher; se débânder.*

fn. environs, alentours, m. pl.;
 ssage, m.; région, f.; en időtáj-
 a, d ce temps.
 ss, mn. simple, niais, sot.
 sséd, fn. dialecte; idiome, m.
 k, fn. l. Táj.
 kszni, cs. orienter; —, k. s'o-
 rienter.
 estmény, fn. paysage, m.
 stó, fn. peintre de paysages, pay-
 agiste, m.
 ss, fn. topographie, f.
 ép, fn. paysage, m.
 oncz, fn. tortue, f.
 os, fn. tortue, f.
 osteknő, fn. écaille, f.
 yelv, fn. dialecte; idiome, m.
 ó, fn. terme provincial, m.
 ólam, fn. provincialisme, m.
 , fn. écume; écume de mer, f.
 k, fn. écume; mousse, f.; venin,
 ; écume de mer, f.
 kkkő l. Tajtkő.
 kos, mn. écumeux; couvert d'é-
 que; mousseux; spumeux.
 kosni, cs. faire mousser; des-
 cover.
 kkipa, fn. pipe d'écume de mer, f.
 kksani (ik), k. écumer; mousser;
 ver.
 kksó, mn. qui écume; mousseux,
 meux; spumeux.
 öld, fn. écume de mer, f.
 ő, fn. pierre-ponce, f.
 emű, mn. écumeux; spumeux.
 , fn. bout, m.
 cs, fn. tisserand, m.
 sság, fn. art de tisser, métier de
 perand, m., tisseranderie, f.
 ssás, fn. action de couvrir; ré-
 ale, f.
 ssatlan, mn. découvert; ouvert;
 —ul, ih. à découvert; à nu.
 rék, fn. épargne, f.
 rékos, mn. ménager, économe;
 rcinonieux; frugal.
 rékosan, ih. économiquement;
 rc parcimonie.
 rékoskodni (ik), k. vivre avec
 onomie. [m.
 rékosság, fn. économie, f., ménage,
 rékpapiros, fn. papier d'enve-
 pe, m. [f.
 rékpénstár, fn. caisse d'épargne,
 réktűzhely, fn. foyer économi-
 , m.

Takargatni, cs. couvrir; cacher;
 économiser.
 Takarítani, cs. économiser; nettoyer,
 ranger des objets pour gagner de
 l'espace; arranger; mettre en ordre;
 enterrer (un mort); szénát —, faucher
 et faner les foins, faner.
 Takaritmány, fn. épargne, f.
 Takarmány, fn. fourrage, m., man-
 geaille, f.
 Takarmányozni, cs. donner à manger.
 Takarni, cs. couvrir; envelopper.
 Takaró, fn. couverture; enveloppe, f.,
 lapis, m., housse, f.
 Takarodás, fn. départ, m.; retraite, f.;
 engrangement, m.
 Takarodni (ik), k. s'en aller au plus
 vite; décamper; engranger.
 Takarodó, fn. retraite, f.
 Takaródzani (ik), k. se couvrir; s'en-
 velopper.
 Takaros, mn. joli, net.
 Takarosság, fn. netteté, f.
 Takarózni (ik), l. Takaródzani.
 Taknyos, mn. morveux.
 Takony, fn. morve; mucosité, f.
 Takonypócs, fn. morveux, m.
 Tákosni, cs. rapiécer.
 Taksá, fn. taxe, f.
 Tál, fn. plat, m.
 Talaj, fn. plancher, m.; terrain, sol,
 m.; — kocská, fn. parquet, m.
 Találékony, mn. inventif.
 Találékonyosság, fn. esprit inventif, m.
 Található, mn. à trouver; trouvable.
 Találka, fn. rendez-vous, m.
 Találkozás, fn. rencontre; coïnci-
 dence, f.
 Találkozni (ik), k. se trouver, se ren-
 contrer.
 Találkozás, fn. rendez-vous, m.
 Találmány, fn. invention; découverte;
 trouvaille, f.
 Találmányos l. Találékony.
 Találni, cs. trouver.
 Találni, cs. dresser, servir (le dîner).
 Találó, fn. celui qui trouve ou qui a
 trouvé qc.
 Találóasztal, fn. dressoir, m.
 Találomra, ih. au hasard.
 Találós, mn. inventif; — mese, fn.
 énigme, f.; —ság, fn. Találékonyság
 Találtatni (ik), k. se trouver.
 Találtató, mn. qui se trouve.
 Találtgyermek, fn. enfant trouvé, m.
 Talán, ih. peut-être.

Talány, fn. *énigme*, f.
 Talányos, mn. *énigmatique*.
 Talap, fn. *piédestal*, m.; *base*, f.
 Talappárkány, fn. *moultre de la base*; *corniche du piédestal*, f.
 Tálas, fn. *tablettes à vaisselle*, f. pl.; *buffet*, m.
 Tálóza, fn. *tasse*, f.
 Talicska, fn. *brouette*, f.; — kás, fn. *brouettier*, m.
 Taliga, fn. *brouette*; *charrette*, f.
 Taligás, fn. *brouettier*; *charretier*, m.
 Taligásló, fn. *limonier*; *cheval de charrette*, m.
 Taligaszekér, fn. *fourgon*, m.
 Taligásni, k. *brouetter*; —, cs. *charrier*.
 Talizmán, fn. *talisman*, m.
 Tallér, fn. *écu*, *thaler*, m.
 Tálnyaló, fn. *lèche-plat*, *pique-assiette*, m.
 Talp, fn. *plante du pied*, f.; *semelle*; *sandale*, f.; *jante (d'une roue)*, f.; *piédestal*; *radeau*, *train (de bois flotté)*, m.; *base horizontale*, f., sol, m.
 Talpalni, cs. *mettre des semelles à...*; *ressemler*; —, k. *aller ou marcher à pied*; *s'en aller*. [roue.
 Talpasni, cs. *mettre des jantes à une*
 Talpbőr, fn. *cuir fort*, *gros cuir*, m.
 Talphajó, fn. *train (de bois flotté)*, m.
 Talpkereskedés, fn. *commerce de bois flotté*, m.
 Talpkő, fn. *pierre fondamentale*, f.; *socle*, m.; *base*, f.
 Talppont, fn. *nadir*, m.
 Talpusztató, fn. *flotteur*, *conducteur d'un radeau*, m.
 Táltartó l. Tálas.
 Táltos, fn. *mage*, m.; — ló, fn. *cheval ailé*, *Pégase*, m.
 Talyiga l. Taliga.
 Tályog, fn. *abcès*, m.
 Tám, fn. *pupitre*, m.
 Támadás, fn. *origine*; *commencement*, m.; *révolte*, f.; *soulèvement*, m.; *attaque*, f.
 Támadék, fn. *élançon*; *chevalet*, m.
 Támadni, k. *prendre origine*; *tirer son origine*; *provenir*; *se lever*, *s'élever*; *attaquer*.
 Támadó, mn. *naissant*; *assaillant*; *offensif*; —, fn. *assaillant*, *agresseur*, m. [mn. *offensif*.
 Támadólag, fh. *offensivement*; — cs,

Támasz, fn. *élançon*; *ch...*
pupitre, m.
 Támaszfal, fn. *soubassement*, *fondement*, m.
 Támaszkodás, fn. *action de s'appuyer*.
 Támaszkodni (ik), k. *s'appuyer*.
 Támaszpont, fn. *pont d'appui*, m.
 Támasztani, cs. *appuyer*; *produire*, *exercer*.
 Támaszték, fn. *appui*; *soutien*, m.
 Támasztó, fn. *étréssillon*, m.
 Támgerenda, fn. *soutien*, *support (bois)*, m.; *lambourde*, f.
 Támogatni, cs. *soutenir*, *appuyer*, *élançonner*; *motiver*.
 Támolygás, fn. *chancellement*, m.
 Támolyogni, k. *chanceler*.
 Támpont, fn. *point d'appui*, m.
 Tan, fn. *doctrine*, *science*, f.
 Tán l. Talán.
 Tanács, fn. *conseil*, *avis*, m.; *assemblée du sénat*, f., *conseil*, m.; *municipalité*, f.
 Tanácsadás, fn. *conseil*, m.
 Tanácskozás, mn. *consultatif*; —, k. *conseiller*, m.
 Tanácsbeli, fn. *sénateur*, m.; *magistrat*.
 Tanácskodás l. Tanácskozás.
 Tanácskodni l. Tanácskoszni.
 Tanácskozás, fn. *consultation*; *conférence*, f.
 Tanácskozmány, fn. *conférence*, f.
 Tanácskozni (ik), k. *tenir conseil*; *consulter*; *délibérer*.
 Tanácslás, fn. *conseil*, m.
 Tanácsló, mn. *consultatif*.
 Tanácsnok, fn. *conseiller*, *sénateur*, *magistrat*, m.
 Tanácsolni, cs. *conseiller*, *romander*.
 Tanácsos, mn. *conseillé par la puissance*, *expédient*; *à propos*; —, k. *conseiller*, *sénateur*; *magistrat*.
 Tanácsstartás, fn. *consultation*, f.
 Tanácsülés, fn. *séance du sénat*, f.
 Tanakodás, fn. *consultation*, *délibération*, f.
 Tanakodni (ik), k. *consulter*; *conférer*.
 Tanár, fn. *professeur*, m.
 Tanári, mn. *professoral*.
 Tanárság, fn. *professorat*, m.
 Táncoz, fn. *danse*, f.
 Táncozestély, fn. *soirée dansante*, f.
 Táncozmester, fn. *maître de danse*, m.
 Táncozmulatság, fn. *société dansante*, f.; *bal*, m.

Fancsolni, k. és cs. *danseur*.
 Fanczos, fn. *danseur*, m.; *dansense*, f.; —, mn. *qui aime la danse*.
 Fancsterem, fn. *salle de danse*, f.
 Fancsvigalom, fn. *bal*, m.
 Fanitás, fn. *enseignement*, m., *instruction*; *leçon*, f.
 Fanitásdi, fn. *apprentissage*; *pension* (dans un collège), f.
 Fanitás mód, fn. *méthode*, f.
 Fanitgatni, cs. *enseigner* (successivement).
 Fanithatlan, mn. *indocile*.
 Fanitmány, fn. *précepte*, m.; *doctrine*, f.
 Fanitni, cs. *enseigner*, *apprendre*; *instruire* qn.
 Fanító, fn. *précepteur*, *maître*; *instituteur*; *professeur*, m.
 Fanítófi, mn. *professoral*.
 Fanítósterem, fn. *salle*, f.
 Fanitvány, fn. *écuyer*; *disciple*, *élève*; *apprenti*, m.
 Fanoda, fn. *école*, f.
 Fanogatni, cs. *dresser*.
 Fanonex l. Fanitvány.
 Fantorgás, fn. *chancellement*, m.
 Fantorgó, mn. *chancelant*; *vacillant*.
 Fantorithatlan, mn. —ul, ih. *inébranlable* (ment).
 Fantorithatlanság, fn. *fermeté*, *constance* *inébranlable*, f.
 Fantoritni, cs. *ébranler*.
 Fantorodás, fn. *chancellement*; *faux pas*, m.
 Fantorodni (ik), k. *chanceler* et *tomber*.
 Fantorogni, k. *chanceler*; *se tenir mal sur ses jambes*.
 Fantorogva, ih. *en chancelant*; *à pas chancelants*.
 Fanu, fn. *témoin*, m.
 Fanubizonyság, fn. *témoin*; *témoignage*, m. [m].
 Fanulás, fn. *étude*, f.; *apprentissage*, m.
 Fanulatlan, mn. *non lettré*; *ignorant*; *sans érudition*.
 Fanulatlanság, fn. *manque d'érudition*, m.; *ignorance*, f.
 Fanulékony, mn. *docile*; —ság, fn. *docilité*, f.
 Fanulgatni, cs. *apprendre*, *étudier* (successivement).
 Fanulmány, fn. *études*, f. pl.
 Fanulmányozni, cs. *étudier*.
 Fanulni, cs. *apprendre*, *étudier*; *être en apprentissage*.

Tanuló, mn. *étudiant*; *à étudier*; *d'étude*; —, fn. *étudiant*, m.
 Tanulóév, fn. *année d'apprentissage*, f.; *années d'étude*, f. pl.
 Tanulólevél, fn. *certificat d'apprentissage*, m.
 Tanulószoba, fn. *chambre*, f. ou *cabinet d'étude*, m.
 Tanuló társ, fn. *condisciple*, m.
 Tanulság, fn. *instruction*; *leçon*, f.; —os, mn. *instructif*.
 Tanult, mn. *qui a fait ses études*; (un homme) *de lettres*; *savant*.
 Tanultság, fn. *érudition*, f., *savoir*, m.
 Tanuság, fn. *témoignage*, m.
 Tanusitni, cs. *certifier*, *attester* par écrit. [tion, f].
 Tanusitvány, fn. *certificat*, m.; *attestation*.
 Tanuskodni (ik), k. *témoigner*, *attester*; *servir de témoin*; *rendre témoignage*; *déposer en justice*.
 Tanuvallás, fn. *déposition d'un témoin*, f.
 Tanuvallatás, fn. *audition des témoins*, f.; *interrogatoire*, m.
 Tanuvallomás, fn. l. Tanuvallás.
 Tanya, fn. *cantonnement*; *lieu de séjour*, m.; *auberge*, f.; *logis*, *logement*; *gîte*, *lit*; *hameau*, m.; *métairie*, f.
 Tanyázní, k. *être en cantonnement*; *être logé* (chez qn.); *camper*; *séjourner*, *demeurer* (dans un endroit).
 Tányér, fn. *assiette*, f.; *disque*; *plateau*, m. [assiette, m].
 Tányérnyaló, fn. *lèche-plat*, *pique*.
 Tányértartó, fn. *buffet*, m.
 Tányérvirág, fn. *soleil*, *hélianthe*, m.
 Táp, fn. *nourriture*, f., *aliment*, m.
 Tapadékony, mn. *glutineux*; *visqueux*.
 Tapadni, k. *se coller*; *s'attacher*; *être collant*.
 Tapadó, mn. *glutineux*; *visqueux*.
 Tápanyag, fn. *substance alimentaire*, f.
 Tapasz, fn. *bauge*, f.; *torchis*; *bousillage*; *emplâtre*, m.
 Tapaszfal, fn. *mur de bauge*, m.
 Tapaszolni, cs. *torchier*; *appliquer des emplâtres* (sur qqe partie).
 Tapasztalás, fn. *expérience*, f.
 Tapasztalási, mn. *acquis par l'expérience*; *empirique*.
 Tapasztalat, fn. *expérience*, *épreuve*, f.
 Tapasztalati, mn. *expérimental*; *empirique*.
 Tapasztalatlan, mn. *qui est dépourvu d'expérience*, *sans expérience*; *peu*

- versé (dans); —ság, fn. *inexpérience, f.* | ve, f.
- Tapasztalmány, fn. *expérience, épreuve*.
- Tapasztalni, cs. *apprendre (par expérience), éprouver; expérimenter; trouver qc. à qn.*
- Tapasztalt, mn. *instruit par l'expérience; expérimenté; versé; expert*; —ság, fn. *expérience, f.*
- Tapasztani, cs. *coller; torcher.*
- Tapasztás, fn. *action de coller, f.; jet enduit (de torchis), m.*
- Tapaszték, fn. *bauge, f.; torchis, m.*
- Tapasztó, fn. *matière collante, f.; bousilleur, m.*
- Tapintani, cs. *toucher, tâter, palper.*
- Tapintat, fn. *tact; jugement exquis, m.*
- Tapintatlan, mn. *qui manque de tact*; —ság, fn. *défaul de tact, m.*
- Tápinézet, fn. *pension, f.*
- Tapintható, mn. *palpable.*
- Tápla, fn. *aliments, m. pl., nourriture, f.*
- Táplálás, fn. *alimentation, nourriture, f.; entretien, m.*
- Táplálat, Táplálék, fn. *aliment, m.*
- Táplálékony, mn. *nutritif*; —ság, fn. *qualités nutritives, f. pl.*
- Táplaleves, fn. *consommé, m.*
- Táplálkozni (ik), k. *se nourrir.*
- Táplálmány, fn. *aliment, m.*
- Táplálni, cs. *alimenter, nourrir.*
- Tápláló, mn. *nutritif; nourrissant; qui nourrit.*
- Táplálótézet, fn. *établissement destiné à assurer la subsistance; asile, m.; (maison de) refuge, f.; hospice (de la vieillesse, etc.), m.*
- Tápláló, mn. *nutritif.*
- Tapló, fn. *agaric, amadou, m.; songosité, f.*
- Taplós, mn. *songueux.*
- Tapodat, fn. *pas, m.*
- Tapodni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds.*
- Tapogatni, cs. *tâter, palper; toucher; tâtonner (ex. dans les ténèbres); marcher à tâtons; taper (de la main).*
- Tapogni, k. *marcher à petits pas.*
- Tapogató, fn. *antenne, f.*
- Tapogatódzani (ik), k. *sonder le terrain; marcher en tâtonnant.*
- Tapogatózni l. Tapogatódzani.
- Taposni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds; fouler (la vendange); taper des coups de pied à qn.*
- Taposó, fn. *souleur, m.*
- Taps, fn. *claquement de mains, m. applaudissements, m. pl.*
- Tapsolás l. Taps.
- Tapsolni, cs. *claquer des mains; battre des mains, applaudir.*
- Tapsoncz, fn. *claqueur, m.*
- Tápszer, fn. *aliment, m.*
- Tar, mn. *chauve; glabre*; —, fn. *la chauve, f.*
- Tár, fn. *dépôt; entrepôt; magasin, m.; collection, f.*
- Tarasz, k. *chiendent, m.; obusier mortier; pétard, m.*
- Taraj, fn. *crête de coq, f.*
- Tarajos, mn. *crêté.*
- Taránd, fn. *renne, m. et f.*
- Tarattyú, fn. *fripier, f.*
- Tarattyús, fn. *fripier, m.*
- Tarattyúság, fn. *fripier, f.*
- Tárosa, fn. *rond, disque (du soleil, etc.); blanc, but (où l'on tire), m.*
- Tárosalóvás, fn. *jeu de l'arquebut tir au blanc, m.*
- Tárosa, fn. *porte-seuille, m.*
- Taréj l. Taraj.
- Tarfejű, mn. *chauve.*
- Targoncsa, fn. *brouette, f.*
- Targonczás, fn. *brouettier, m.*
- Targonczásni, cs. *brouetter.*
- Tárgy, fn. *objet; sujet (ex. de comte de poème, etc.), m., matière, f.*
- Tárgyalás, fn. *discussion, f.*
- Tárgyalni, cs. *discuter, traiter.*
- Tárgyazni, cs. *avoir pour sujet; en vue.*
- Tárgybeli, mn. *objectif.*
- Tárgy, —ias, —ilagos, mn. *objectif.*
- Tárgyilagosság, fn. *objectivité, f.*
- Tárgymutató, fn. *table des matières, f. index, m.*
- Tárház, fn. *magasin; entrepôt; aréal, m.*
- Tárhely, fn. *espace privé de chem.*
- Tárisnya, fn. *sac (portatif de teigeur), canapa, m., besace, f.*
- Tarka, mn. *multicolore, panaché; garré; tacheté.*
- Tarkabarka, mn. *bigarré.*
- Tarkacsikos, mn. *rayé de diverses couleurs, panaché.*
- Tarkállani (ik), k. *présenter une variété des couleurs.*
- Tarkálni, cs. *barioler, bigarrer.*
- Tarkapel, fn. *cheval pie, bai, m.*
- Tarkaság, fn. *bigarrure, f.*

társani, *os. moucher; marquer;*
hacher; bigarrer.
 tártani l. Tarkáni.
 társ, *fn. nuque, f.*
 társny, *fn. estragon, m.*
 társ, *fn. exposition, f.; bazar, m.*
 társ, *fn. chaume, m., écuile, estouble, f.*
 társat, *fn. glane, f.*
 társani, *os. chaumer; glaner.*
 társni, *os. ouvrir.*
 társok, — *mester, fn. trésorier, m.*
 társakni, *os. ouvrir à diverses re-*
prises.
 társakó, *fn. trompette, f.*
 társok, *fn. tarot, m.; —játék, fn. ia-*
rets, m. pl.; —kártya, fn. tarots,
m. pl.
 társakni, *k. jouer aux tarots.*
 társolni, *os. rendre à l'aveu; dévaster.*
 társ, *fn. compagnon, collègue, as-*
socié, confédéré, camarade; membre
d'une société), sociétaire, m.
 társalmas, *mn. sociable.*
 társadalom, *fn. société (civile, politi-*
que, etc.), f.
 társág, *fn. chaveté, f.*
 társalgni, *k. converser (avec qn.).*
 társalgás, *fn. conversation, f.*
 társalkodás, *fn. conversation, f.*
 társalkodni (ik), *k. converser (avec*
qn.).
 társalkodó, *mn. sociable; —, fn.*
homme de compagnie, d'un com-
pagne (agréable, etc.), m.; —né, fn.
compagne, dame de compagnie, f.
 társalogni l. Társalgni.
 társas, *mn. sociable; social. [rie, f.]*
 társaság, *fn. société; réunion; colo-*
niatás, mn. sociable.
 társalgatlan, *mn. peu sociable; in-*
sociable; solitaire.
 társalni, *os. mettre ensemble; as-*
socier; associer; grouper.
 társakör, *fn. cercle, m., réunion, as-*
semblée, société, f.
 társulni, *k. se joindre à qn.; s'as-*
socier avec qn.
 társulni l. Társasulni.
 társ, *fn. compagne, f.*
 társ, *fn. sabre-lache, f.*
 társulat, *fn. association; société, f.*
 társulat, *m.; corporation, f.*
 társulni l. Társasulni.
 társas, *fn. voiture chargée de mar-*
chandises, f.; caisson; chariot de
charge, m.

tárt, *mn. ouvert.*
 Tartalék, *fn. réserve; retenue, f.*
 Tartaléksereg, *fn. corps de réserve, m.*
 Tartaléktőke, *fn. fonds de réserve, m.*
 Tartalmas, *mn. substantiel; riche,*
abondant; instructif.
 Tartalmasni, *os. contenir.*
 Tartalom, *fn. contenu, m., sujet d'un*
écrit, m., teneur d'une lettre; valeur
intrinsèque, f.; titre (ex. de l'or),
aloi, m.
 Tartály, *fn. réservoir, m.*
 Tartam, *fn. durée, f.; — os, mn. du-*
rable; solide; permanent.
 Tartani, *os. tenir; retenir, soutenir;*
arrêter; contenir; —, k. durer, tenir;
(töl, töl), craindre, appréhender qe.;
avoir peur de qe.
 Tartás, *fn. action de tenir; sustenta-*
tion; durée, f.
 Tarthatlan, *mn. insoutenable.*
 Tartható, *mn. soutenable; tenable.*
 Tarthatóság, *fn. consistance, soli-*
dité, f.
 Tartó, *mn. qui tient, qui soutient ou qui*
retient; —, fn. soutien; réservoir,
m.; bretelle; pince, pincette, f.
 Tartogatás, *fn. conservation, f.*
 Tartogatni, *os. conserver.*
 Tartomány, *fn. campagne; province, f.*
 Tartománygyűlés, *fn. assemblée des*
états (d'un pays), diète, f.
 Tartományi, *mn. de province, pro-*
vincial.
 Tartós, *mn. —an, fh. durable; stable;*
solide (ment); —ság, fn. durée;
stabilité, solidité, f.
 Tartoandó, *mn. appartenant.*
 Tartozás, *fn. devoir, m., obligation, f.;*
dette passive, f.; restant, reste, m.
 Tartozék, *fn. appartenances, f.*
 Tartózkodás, *fn. réserve; retenue, f.;*
séjour, m., demeure, f.
 Tartózkodni (ik), *k. mettre de la ré-*
serve dans sa conduite; séjourner,
demeurer; se retenir.
 Tartózkodó, *mn. réservé; retenu; peu*
communicatif; demeurant.
 Tartózkodva, *fh. avec réserve; avec*
précaution; délicatement.
 Tartozni (ik), *k. devoir, falloir; être*
contraint, tenu, obligé, forcé d...;
devoir; avoir des dettes; (hoz, bez),
appartenir à qe.; (ra, re), regarder,
concerner.
 Tartozó, *mn. appartenant; (qui est) dé.*

Tartóztatni, *ca. retenir ; arrêter ; empêcher de . . . ; retarder ; magát —, s'abstenir, s'empêcher (de rûre, etc.) ; se contenir.*

Tartovány l. Tartosék.

Táruini, k. *s'ouvrir.*

Tárva, ih. *ouvert.*

Táska, fn. *petit sac, m.*

Taszigálni, *ca. pousser çà et là.*

Tasútni, *ca. pousser, donner l'impulsion à qe.*

Tat, fn. *gat, m.*

Tátani, *ca. ouvrir.*

Tatár, fn. *Tartare, m.*

Tat-árbocs, fn. *mât d'artimon de sougue, m.* [ares, f.

Tatárjárás, fn. *expédition des Tartars, f.*

Tatárka, fn. *blé sarrasin, blé noir, m.*

Tatárosság, fn. *Tartarie, f.*

Tatáros, mn. *tartare, de Tartare.*

Tatárosan, ih. *en Tartare.*

Tatarosni, *ca. rétablir (les chemins) ; radoubier (un vaisseau).*

Tatbal, fn. *babord, m.*

Tátogatni, *ca. és k. tenir la bouche ouverte.* [être béant.

Tátongani, k. *être largement ouvert,*

Tátongó, mn. *béant.*

Tátva, ih. *ouvert ; béant.*

Tátvány, fn. *crevasse, f. ; gouffre, abîme, m.*

Tatvitorla, fn. *voile d'artimon, f.*

Táv, fn. *distance, f. ; lointain, m.*

Taval, ih. *l'année passée ou dernière.*

Tavali, mn. *de l'année passée ou dernière.*

Tavas, fn. *printemps, m.*

Tavaszelő, fn. *(mois de) Mars, m.*

Tavaszhó, fn. *(mois d') Avril, m.*

Tavasszi, mn. *printanier, vernal ; —, fn. blés de mars, m. pl.*

Tavaszkor, ih. *au printemps.*

Tavasutó, fn. *(mois de) Mai, m.*

Távcső, fn. *télescope, m.*

Tavi, mn. *des lacs ; d'étang.*

Távírás, fn. *télégraphie, f.*

Távirat, fn. *télégramme, m.*

Távirati, mn. *télégraphique.*

Táviratolni, k. *télégraphier.*

Távirda, fn. *télégraphe, m.*

Táviró, fn. *télégraphe, m.*

Távköz, fn. *intervalle, m.*

Távlat, fn. *perspective, f.*

Táv, fn. *distance, f., lointain, m.*

Táv, ih. *loin ; —, mn. éloigné, lointain.*

Távoldal, mn. *un peu éloigné.*

Távoli, mn. *éloigné, lointain ; recul.*

Távollíni, *ca. éloigner.*

Távolköz, fn. *distance, f., espace (des colonnes) ; intervalle, m.*

Távollét, fn. *absence, f.*

Távollévő, mn. *absent ; éloigné ; cédé.*

Távoldolni (ik), k. *s'éloigner.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távolság, fn. *distance, f., éloignement ; lointain, m.*

passer le carreau sur . . . ; rabattre
(les coutures).
Teglasóvas, fn. *ser à repasser ; car-
reau, m.*
Tegnap, ih. *hier* ; — elött, ih. *avant-
hier* ; — előtti, mn. *d'avant-hier*.
Tegnapi, mn. *de la veille, d'hier*.
Tehát, ksz. *ainsi donc ; par conséquent*.
Tehén, fn. *vache, f.*
Tehenes, fn. *vacher, m.*
Tehenész, fn. *vacher, m.*
Tehenészleány, fn. *vachère, f.*
Teher, fn. *charge ; cargaison, f. ; far-
deau, saix ; poids ; laste, m.*
Teherhordó, fn. *porte-saix, m.*
Tehetetlen, mn. *impuissant ; incapable ;
peu fortuné, sans fortune ; indigent ;
impotent ; inerte ; — ég, fn. im-
puissance ; incapacité, f. ; manque
de fortune, m.*
Tehetlen l. Tehetetlen.
Tehetni, cs. *pouvoir, être en état de
(faire). [aisé.*
Tehetős, mn. *fortuné, riche ; opulent,*
Tehetőség, fn. *activité, f.*
Tehetőség, fn. *aisance, f.*
Tehetség, fn. *pouvoir, m., puissance,
force, faculté, f. ; moyens, m. pl. ;
capacité, f., talent, m.*
Tehetéges, mn. *qui a la force de ; en
état ou capable de . . . ; plein de
talents.*
Té, fn. *lait, m.*
Téjelni, k. *fournir du lait.*
Téjes, mn. *de lait ; au lait ; laitieux ;
lacté ; — asszony, fn. laitière, f. ;
— hal, fn. poisson mûle ou laité ;
— leány, fn. laitière, f.*
Téjfel, fn. *crème, f.*
Téjfog, fn. *dent de lait, dent de la pre-
mière dentition, f.*
Téjföl, fn. *crème, f.*
Téjgömor, fn. *caillette, f.*
Téjkék, mn. *bleu tirant sur le blanc,
bleutré, glauque.*
Téjs, fn. *fièvre de lait, f.*
Téjleves, fn. *soupe au lait, f.*
Téjment, mn. *laitieux ; lacté.*
Téjoltó, fn. *caille-lait, m.*
Téjorvoslás, fn. *cure, f., traitement par
le lait ou par le laitage, m.*
Téjpele, fn. *pellicule (qui se forme sur
le lait), f.*
Téjszín, fn. *crème douce, f.*
Téjszín, fn. *crème douce ; couleur de
lait, f.*

Téjút, fn. *voie lactée, galaxie, f.*
Téjverődézza, fn. *baril pour battre le
bœurre, m., baratte, f.*
Téke, fn. *globe, m., boule, sphère ;
balle (de pistolet, de fusil), f. ; boulet
(de canon), m. ; bille (de billard) ;
quille, f.*
Tekealaku, mn. *sphérique ; globuleux ;
globiforme.*
Tekebot, fn. *queue (de billard), f.*
Tekeség, fn. *volvoce, m.*
Teketal, fn. *orbe, boursoufflu, m.*
Tekesjáték, fn. *jeu de quilles, m.*
Tekendő l. Teknő.
Tekeőr, fn. *marqueur, m.*
Tekercs, fn. *rouleau, m. ; torche, f.*
Tekercsdohány, fn. *tabac en rou-
leaux, m.*
Tekercselni, cs. *tordre continuellement
ou d diverses reprises.*
Tekercsrágó, fn. *ressort spiral, m.*
Tekeredés, fn. *tour ; détour ; contour ;
repli, m. ; sinuosité, f. ; tour de
spire, m.*
Tekeredni (ik), k. *se tordre ; se tortiller.*
Tekeregni, k. *se tordre ; se tortiller ;
rôder, errer, flâner.*
Tekerek, fn. *(chose tordue, enlacé) ;
tours (ex. en spirale), m. pl. ; filet, m.*
Tekergetni, cs. *rouler ; enrouler ; en-
velopper ; tordre, tortiller.*
Tekergő, mn. *errant, vagabond.*
Tekergődzeni (ik), k. *se tordre ; se
tortiller ; se rouler en spirale ; s'en-
rouler.*
Tekeríteni, cs. *tordre.*
Tekerni, cs. *tordre, rouler en spirale.*
Tekerő, mn. *qui tord, qui sert à tordre.*
Tekerősig, fn. *guindal, guindas ;
engin ; cabestan, m.*
Tekerősip, fn. *orgue d'Allemagne, m.*
Tekerőzni l. Tekergődzeni.
Tekerület, fn. *tour ; détour ; repli, m. ;
tour de spire, m. ; rampe, f.*
Tekerületes, mn. *anfractueux ; si-
gneux.*
Tekerülvi l. Tekeredni.
Tekervény, fn. *courbure (décrite par),
f. ; pas de vis ; filet de vis, m. ; dé-
tour, circuit, m. ; digression, f.*
Tekervénys, mn. *courbe ; tordu ; con-
tourné ; tortu ; tortueux.*
Tekervényút, fn. *détour, m.*
Teketória, fn. *saçons, cérémonies, for-
malités, f. pl. ; compliments, m. pl.*
Teketóriás, mn. *cérémonieux.*

Tekéntsi, k. jouer à la boule, aux
 quilles.
 Tekintély, fn. considération, f.; rang,
 crédit, m.; autorité, f.
 Tekintélyes, mn. considérable, impor-
 tant.
 Tekinteni, cs. és k. regarder; concer-
 Tekintet, fn. regard, coup d'œil; air,
 m.; vue, f.; rapport, m.; considé-
 ration, f., rang, crédit, m.; auto-
 rité, f.
 Tekintetes, mn. considérable, respec-
 table; (titre d'honneur) Monsieur, m.
 Tekintet nélkül, ih. sans aucun égard
 pour; sans acception de personnes.
 Tekintgetni, cs. regarder autour de soi.
 Tekintve, ih. en considération de, en
 égard à...; à l'égard de...; vu...
 Teknő, fn. auge, jatte, f.; sütő —,
 huche, f.; pétrin, m.; maitre, f.; ventre
 d'un navire, m.; coquille, conque, f.;
 bouchier, m., carapace, f., plastron,
 chaperon, m.
 Teknős-Állat, fn. mollusques testacés;
 crustacés, m. pl.
 Teknősbéka, fn. tortue, f., chélonien.
 Tékozlás, fn. prodigalité; dissipation;
 dilapidation; profusion, f., luze, m.
 Tékozló, mn. prodigue; dépensier;
 —, fn. prodigue, dissipateur, m.
 Tékozolni, cs. prodiguer, dissiper;
 dilapider.
 Tél, fn. hiver, m.
 Tele, mn. plein, rempli; comble, com-
 blé; replet.
 Telek, fn. terrain, sol; fonds; em-
 placement (pour une maison), m.
 Telokadó, fn. contribution foncière, f.
 Telekkönyv, fn. cadastre, m.; livre ou
 registre des hypothèques, m.
 Telelni, k. passer l'hiver; hiverner.
 Télelő, fn. (mois de) Décembre, m.
 Teleltetés, fn. conservation, f., entre-
 tien pendant l'hiver, m.
 Teleltetni, cs. conserver, entretenir
 pendant l'hiver.
 Telep, fn. établissement; domicile, m.;
 colonie, f.
 Telepedés, fn. action de s'établir, f.
 Telepedni (ik), k. s'établir, se fixer,
 se domicilier.
 Telepíteni, cs. établir; domicilier;
 coloniser.
 Telepítvény l. Telep.
 Telepszéni l. Telepedni.

Település, fn. établissement, m.
 Települni l. Telepedni.
 Telededteli, mn. tout plein.
 Teleség, fn. plénitude, f.
 Teletszaka, ih. en hiver, pendant
 l'hiver.
 Televény, fn. terre végétale, terre
 franche, f.; humus, terreau, m.
 Televér, mn. (cheval) de race.
 Telhetetlen, mn. insatiable; —ség, fn.
 avidité, voracité insatiable, f.
 Telhető, mn. possible.
 Télhő, fn. (mois de) Janvier, m.
 Teli, mn. plein, rempli; comble, com-
 blé; bien garni; replet, couvert.
 Téli, mn. d'hiver; hivernal.
 Telid, mn. plein; rempli.
 Teliden-teli, mn. trop plein.
 Teliség, fn. plénitude, f.
 Telivér, mn. de race.
 Telj, fn. plénitude, f.
 Teljes, mn. plein, plénier; complet,
 entier; parfait; total; absolu.
 Teljesedés, fn. accomplissement, m.
 réalisation, f.
 Teljesedni (ik), k. se réaliser, s'ac-
 complir.
 Teljesen, ih. plein, pleinement.
 Teljesrejtő, mn. qui a la plénitude de
 ses forces.
 Teljesértékű, mn. d'une valeur pleine
 et entière.
 Teljeshangu, mn. sonore; harmonieux.
 Teljeshatalmu, mn. qui a plein pouvoir.
 Teljeshatalom, fn. pouvoir, m., pou-
 voirs, m. pl.
 Teljesítés, fn. accomplissement, m.
 réalisation; exécution; consumma-
 tion; prestation, f.
 Teljesíteni, cs. remplir, accomplir; réa-
 liser; accomplir.
 Teljeskor, fn. majorité, f.
 Teljeskoru, mn. majeur; —ság, fn.
 majorité, f.
 Teljesmértékű, mn. qui a le poids
 voulu, de poids.
 Teljesség, fn. plénitude, f., (état) com-
 plet, m., intégrité, f.
 Teljességgel, ih. absolument.
 Teljesszámu, mn. complet; au complet.
 Teljesülni l. Teljesedni.
 Teljhatalom, fn. pouvoir, plein pou-
 voir, m.
 Telni (ik), k. s'emplier, se remplir, d-
 venir plein; passer, s'en aller, s'-
 couler (se dit du temps); —(bt

—, être suffisant, suffire à qc.;
 —(töl, töl), pouvoir; être en état de;
 être capable de . . . ; couler.
 Télutó, fn. (mois de) Février, m.
 Telve, ih. plein.
 Teméntelen, Temérdek l. Tömény-
 telen, Tömérdek.
 Temetés, fn. enterrement, m., funé-
 railles, obsèques, f. pl., pompe fu-
 nèbre, f.
 Temetésdíj, fn. droit mortuaire, m.
 Temetésí, mn. d'enterrement; funèbre;
 funéraire.
 Temetkezés, fn. enterrement, m.; in-
 humation, sépulture, f.
 Temetkezésí (ik), k. être enterré.
 Temetni, cs. enterrer; inhumér; en-
 sevelir.
 Temető, fn. cimetière; lieu de repos, m.
 Temjén l. Tömjén.
 Templárius, fn. templier, m.
 Templáriusrend, fn. ordre des tem-
 pliers, m.
 Templom, fn. temple, m., église, f.
 Templomatya, fn. père de l'église, m.
 Ténferogni, k. se vautrer dans la
 fange.
 Tengelőze, fn. chardonneret, m.
 Tengely, fn. essieu; axe; fuseau à
 meule, m.; tige, f.
 Tengelyszeg, fn. esse, f.
 Tengelyvas, fn. happe, plaque de
 frottement, f.
 Tengelyvége, fn. l. Tengelyszeg.
 Tengeri, k. végéter; subsister avec
 peine.
 Tenger, fn. mer, f., océan, m.
 Tengerész, fn. marin, m.
 Tengerészeti, fn. marine; science, f.,
 ou art nautique, m.
 Tengeri, mn. de mer, marin; mari-
 time; —, fn. maïs, m.
 Tengeribarack, fn. abricot, m.
 Tengeriborjú, fn. veau marin, m.
 Tengerikő, fn. aigue-marine, f.
 Tengerinyúl, fn. lapin, m.
 Tengerirák, fn. homard, m.
 Tengeristen, fn. Neptune, m.
 Tengeriszőlő, fn. groseille, f.
 Tengerjáró, fn. voyageur sur mer, na-
 vigateur, marin, m.
 Tenger mellék, fn. littoral; paysage
 maritime, m.
 Tengernagy, fn. amiral, m.
 Tengeres, fn. miroir, m., ou surface
 polie de la mer, f.

Tengerszín, mn. vert de mer, glauque.
 Tengerszoros, fn. détroit, canal, m.
 Tengerut, mn. d'outremer; transat-
 lantique.
 Tengerzöld, mn. vert de mer, glauque.
 Tengés, fn. vie végétative, f.
 Tengődni l. Tengení.
 Tenk l. Tönk.
 Tenmagad, Tennenmagad, nm. toi-
 même.
 Tenni, cs. faire; mettre, placer, poser;
 signifier.
 Ténta, fn. encre, f.
 Tény, fn. fait (accompli), m.
 Tényállás, fn. état, m., histoire (d'un
 fait), f., fait, m.
 Tenyér, fn. plat, m., ou paume, face
 palmaire de la main, f.
 Tenyeres-talpas, mn. robuste.
 Tenyészbarom, fn. animaux destinés à
 faire race, m. pl.
 Tenyészés, fn. croissance; végétation;
 propagation, f.
 Tenyészeti, fn. végétation, f.
 Tenyészeti, mn. végétatif.
 Tenyészni, k. croître, s'accroître, vé-
 géter; pousser; se reproduire.
 Tenyészteni, cs. continuer ou propager
 ou perpétuer (une espèce) en plan-
 tant; élever, nourrir (des bestiaux,
 etc.); cultiver (des végétaux).
 Tenyésztes, fn. éducation des (be-
 stiaux), f.; entretien, m.; culture;
 propagation, f.
 Tényező, fn. auteur (d'une action);
 multiplicateur, produisant, m.
 Tényleg, ih. réellement; en réalité;
 par des faits; comme un fait; — es,
 mn. réel; fondé sur des faits; his-
 torique; actif.
 Tépázni, cs. houspiller, tirer.
 Tépdelni, cs. tirer (par les cheveux,
 etc.), tirer.
 Tepecskelni, k. marcher péniblement.
 Tépegetni, cs. tirer; tirer; hous-
 piller; lacérer.
 Tépeldés, fn. recherches minutieuses
 et pénibles, f. pl.
 Tépeldő (ik), k. se mettre en peine
 (de qc.); se creuser l'esprit.
 Tepertő l. Töpertő.
 Tepertő, fn. creton de lard, m.
 Tépét, fn. charpie, f.
 Tepiczkélni, k. se démenier; se tré-
 mousser; frétiller (se dit d'un pois-
 son).

Tépni, *cs. tirer, arracher (des fils, des cheveux, etc., l'un après l'autre); houspiller; lacérer.*
 Tepai, *fn. poêle à frire, f.; — láb, fn. pied plat, m.; — lábú, mn. d pieds plats.*
 Tér, *fn. espace, m., place, f.; champ; marché, m.*
 Terasz, *fn. terrasse, f.*
 Térd, *fn. genou, m.*
 Térdbók, *fn. genuflexion, f.*
 Térdelni, *k. être à genoux.*
 Térdenálló, *mn. d genoux; agenouillé.*
 Térdenállva, *ih. à genoux.*
 Térdepelni l. Térdelni. [*m.*]
 Térdhajlás, *fn. jarret, espace poplitée.*
 Térdhajtás, *fn. inflexion du genou, genuflexion, f.*
 Térdkalacs, *fn. rotule, f.*
 Térdkép, *fn. tableau qui ne représente une personne que jusqu'aux genoux.*
 Térdszalagrend, *fn. ordre de la jarretière, m.*
 Terécselni, *cs. causer, jaser.*
 Terefere, *fn. bavardage, m.*
 Tereferélni, *k. bavarder.*
 Teregetni, *cs. étendre, déplier, déployer; étaler.*
 Tereli l. Teher.
 Terelni, *cs. diriger (les mouvements de qc.); mener, amener.*
 Terem, *fn. salle, f., salon, m.*
 Teremni, *cs. porter, produire, rapporter (des fruits); —, k. croître; végéter; se présenter, paraître.*
 Teremteni, *cs. créer; produire, faire naître.*
 Teremtés, *fn. création; créature, f.*
 Teremtette l. iss. morbleu!
 Teremtetténi, *k. blasphémer.*
 Teremtény, *fn. créature, f.*
 Teremtő, *fn. créateur, m.; —, mn. créateur; productif.*
 Terengettél iss. morbleu!
 Terépély, Terépélyes, *mn. étendu, répandu; spacieux, ample; — eség, fn. étendue, f.*
 Téres, *mn. spacieux; — ség, fn. espace, m.*
 Térés, *fn. retour, m.; conversion, f.*
 Terh l. Teher.
 Terhelés, *fn. chargement, m.*
 Terhelni, *cs. charger.*
 Terhelő, *fn. sangle, f.*
 Terhes, *mn. chargé; onéreux; en-
 —gagée, grosse.*

Terhesedés, *mn. conception, f.; ag-
 gravement, m.*
 Terhesedni (ik), *k. devenir enceinte; s'aggraver.*
 Terhesség, *fn. grossesse, f.*
 Terhesülni l. Terhesedni.
 Terime, *fn. volume, m.*
 Teriték, *fn. garniture de linge de table, f.; couvert, m.*
 Térítés, *fn. action de tourner; action de convertir; compensation, f.; dédommagement, m.*
 Térítgetni, *cs. faire des prosélytes.*
 Térítthetetlen, *mn. inconvertissable.*
 Térítmény, *fn. compensation, f., équivalent; dédommagement, m.*
 Teríttni, *cs. couvrir (la table de la nappe); mettre le couvert; élargir, étendre, déployer; étaler.*
 Téríttni, *cs. tourner; détourner; con-
 vertir; compenser.*
 Terítő, *fn. couverture, f.*
 Térítő, *fn. convertisseur, missionnaire, propagandiste, m.*
 Térítvény, *fn. certificat, reçu (qu'on délieure) en échange, m.; (lettres) ré-
 versales, f. pl.; quittance (recipro-
 que), f.*
 Terjedék, *fn. étendue (d'un corps);
 extension, f.*
 Terjedékeny, *mn. expansible, exten-
 sible; — ség, fn. expansibilité; ex-
 tensibilité, f.*
 Terjedelem, *fn. étendue; extension, f.*
 Terjedelmes, *mn. étendu, ample; vaste;
 diffus, proluxe.*
 Terjedés, *fn. expansion; étendue; di-
 mension, extension, f.*
 Terjedesni (ik), *k. s'étendre; se ré-
 pandre.*
 Terjedni, *k. s'étendre; se répandre;
 se propager.*
 Terjedt, *mn. étendu; large, ample;
 vaste; — ség, fn. état d'une chose
 qui est étendue, m.*
 Terjék, *fn. thériaque, f.*
 Terjengeni, *k. s'étendre; se répandre;
 se propager.*
 Terjeszkedni (ik), *k. s'étendre; se ré-
 pandre; se propager.*
 Terjeszteni, *cs. élargir, étendre, dé-
 ployer; étaler; propager; exposer
 à la vue, représenter; exposer (ses
 raisons, etc.).*
 Terjesztés, *fn. extension; divulgation,
 publication; propagation, f.*

- Térkép, fn. *carte géographique* ou de *géographie*, f.; — *gyűjtemény*, fn. *atlas*, m.
- Térköz, fn. *intervalle*, m.
- Termék, fn. *production*, f.; *produit*, m., *produits du sol*, m. pl.; *cru*, m.
- Termékarany, fn. *or natif*, m.
- Termékeny, mn. *fertile*; *fécond*; *productif*.
- Termékenyíteni, cs. *féconder*; *fertiliser*.
- Termékenység, fn. *fertilité*, *fécondité*, f.
- Termékkész, fn. *métal cru*, m.
- Terméketlen, mn. *infertile*, *infécond*.
- Terméketlenség, fn. *infertilité*, f.
- Termékkénkö, fn. *soufre vierge*, *soufre natif*, m.
- Termékrész, fn. *cuiore natif*, m.
- Termelék l. Termék.
- Termelés, fn. *production*, f.
- Termelni, cs. *produire* (par la culture du sol).
- Termény, fn. l. Termék.
- Terményezni, cs. *produire*.
- Termés, fn. *croissance*; *végétation*; *production*, f.; *produit*; *cru*, m.
- Terméskő, fn. *pierre sortie d'une carrière*, f.; *moëllon*, m.; *pierre de taille*, f.
- Termessz, fn. *perce-bois*, m.
- Termésszet, fn. *nature*, f.
- Termésszetbuvár, fn. *naturaliste*, *physicien*, m.
- Termésszetelleni, mn. —ellenileg, ih. *contraire* (ment) à la nature.
- Termésszetes, mn. de la nature; *naturel*; — en, ih. *naturellement*; —ség, fn. *naïveté*, *ingénuité*, f.
- Termésszetfölötti, mn. *surnaturel*.
- Termésszetgyűjtemény, fn. *cabinet d'histoire naturelle*, m., *collection d'objets d'histoire naturelle*, f.
- Termésszethű, mn. *naturel*, *vrai*, *vivant*.
- Termésszeti, mn. de la nature, *naturel*; —leg, ih. *naturellement*.
- Termésszetisme, fn. *connaissance de la nature*; *physique*, f.
- Termésszetjog, fn. *droit de nature*, *droit naturel*, m.
- Termésszetleírás, fn. *histoire naturelle*, f.
- Termésszetlen l. Termésszetelleni.
- Termésszetlenség, fn. *chose contraire à la nature*; *attitude contrainte*, f.
- Termésszetrész, fn. *histoire naturelle*, f.
- Termésszetszerinti, Termésszetszerű mn. *conforme à la nature*, *naturel*.
- Termésszettan, fn. *physique*, f.; —i mn. de *physique*.
- Termésszettár l. Termésszetgyűjtemény
- Termésszettudomány, fn. *physique*, f.
- Termésszettudós, fn. (*savant*) *naturaliste*, m.
- Termésszétvizsgáló, fn. *naturaliste*; *physicien*, m.
- Termeszteni, cs. *produire* (par la culture du sol); *cultiver* (des végétaux).
- Termesztés, fn. *production*; *culture*, f.
- Termesztmény, fn. *production*, f.; *produit*, m. [m.]
- Termesztő, fn. *producteur*, *cultivateur*.
- Termet, fn. *taille*; *structure*; *conformation* (d'une personne ou d'un animal); f.
- Termetes, mn. *haut*, *grand*.
- Termett, mn. *qui a produit* (des fruits) en abondance; —ség, fn. *fertilité*, *fécondité*, *abondance*, f.
- Termő, mn. *fructifère*, *productif*.
- Termőfa, fn. *arbre fruitier*, m.
- Térnagyság, fn. *étendue carrée*; *aire*, f.
- Térni, k. (ba, be), *trouver place* dans . . ., y avoir assez d'espace . . .; *descendre* (ex. dans une auberge); *se tourner*, *se diriger*; *se convertir*.
- Térőrnagy, fn. *major de la place*, m.
- Térparancsnok, fn. *commandant de place*, m.
- Terpeszkedni (ik), k. *écarquiller* (les jambes).
- Terpetin, fn. *térébenthine*, f.; —olaj, fn. *huile* ou *essence de térébenthine*, f.
- Térség, fn. *espace*, m.; *grande étendue de terre unie*, *surface*, *plaine*; *aire*, f.
- Tértan, fn. *géométrie*, f.
- Térti-vevény, fn. *récepissé*, *regu*, m.
- Terület, fn. *plaine*, f.; *plan*, m.; *territoire*, m.; —i, mn. *territorial*.
- Terülni, k. *s'étendre*; *se répandre*.
- Térülni, k. *retourner*; *être restitué*, ou *compensé*.
- Terv, fn. *projet*; *dessein*; *plan*, m.
- Tervezet l. Terv. [jeter.]
- Tervezni, cs. *former le projet de*, *pro-*
- Tervkoholó, fn. *faiseur de projets*, m.
- Tervnélküliség, fn. *manque de plan*, m.
- Tervrajz, fn. *délinéation*, f.
- Tésbarát; Tésbarátné, fn. *ami*, m., ou *amie qu'on tutoie*, f.

- Tespedés, *fn. stagnation, f.*
 Tespedni, *k. être en stagnation; stagner.*
 Tespedség, *fn. stagnation, f.*
 Test, *fn. corps, m.*
 Testalkat, *fn. conformation du corps, f.*
 Testalkotás, *fn. constitution, complexion, f.*
 Testalkotmány, *fn. complexion, f.*
 Testállás, *fn. figure du corps; taille, structure, stature, f.*
 Testáltni, *cs. tester.*
 Testamentom, *fn. testament, m.*
 Testes, *mn. corpulent.*
 Testesedni (ik), *k. prendre du corps, de l'embonpoint.*
 Testesíttni, *cs. douer d'un corps.*
 Testesség, *fn. embonpoint, m., corpulence, f.*
 Testesülés, *fn. incarnation, f.*
 Testesültni, *k. s'incarner.*
 Testesült, *mn. incarné.*
 Testetlen, *mn. incorporel; —edni (ik), k. se dégager du corps.*
 Testetlenség, *fn. incorporalité, f.*
 Testetlenültni l. Testetlenedni.
 Testgyakorlás, *fn. exercice gymnastique.*
 Testi, *mn. corporel; du corps; sensuel; —leg, ih. corporellement; —ség, fn. corporéité; sensualité, f.*
 Testmértan, *fn. stéréométrie, f.*
 Testőr, *fn. garde du corps; garde royal, etc., m.*
 Testőrség, *fn. garde du corps; garde royale, f.*
 Testőrsereg, *fn. l. Testőrség.*
 Testszin, *fn. incarnat, m.*
 Testezintű, *mn. couleur de chair.*
 Testület, *fn. corporation, f.; corps, m.*
 Testvér, *fn. frère, m.; sœur, f.; enfants des mêmes parents, frères et sœurs, m. pl.; —, mn. germain.*
 Testvératyafiak, *fn. t. cousins germains, m. pl.*
 Testvéresíttni, *cs. resserrer les nœuds de la fraternité.*
 Testvéresültni, *k. s'unir dans un sentiment d'amour fraternel, fraterniser.*
 Testvéri, —ies, *mn. —iesen, ih. fraternel(lement); en frère(s) et en sœur(s).*
 Testvérieség, *fn. union fraternelle, fraternité, f.*
 Testvérlég, *ih. en frère; en sœur.*
 Testvéritni l. Testvéresíttni.
 Testvérieség, *fn. l. Testvérieség.*
 Testvéreseretet, *fn. amour d'un frère ou d'une sœur, amour fraternel, m.*
 Testvérfültni l. Testvéresültni.
 Tess, Teszen, *prés. ind. 3. pers. sing. du v. tenni.*
 Teszetosza, *mn. maladroit.*
 Tészta, *fn. pâte, f.; mets de farine, m.*
 Tészta, *mn. pâleux; empâté; —, fn. mets de farine, m.*
 Tésztaütemény, *fn. pâtisserie, f.*
 Tét, Tétel, *fn. action, f.; fait; effet, m.; mise (d'une somme d'argent à la loterie, etc.), proposition; thèse, f.; —es, mn. positif; —pénz, fn. mise, f.*
 Tetem, *fn. totalité des membres, f., squelette, m., ossements, m. pl.*
 Tétémény, *fn. action, f., fait, m.; thèse, f.; —es, mn. positif.*
 Tetemes, *ma. —en, ih. important, considérable; considérablement.*
 Tetemesség, *fn. importance, f.*
 Tetemetlen, *mn. incorporel; —ség, fn. incorporalité, f.*
 Tetemház, *fn. ossuaire, m.*
 Tetemkorom, *fn. noir d'ivoire, m.*
 Tetetni, *cs. faire faire; feindre, simuler.*
 Tetézet, *fn. comble, m.*
 Tetézett, *mn. comblé.*
 Tetézni, *cs. surcharger, charger, combler (qn. de bienfaits).*
 Tetézve, *ih. chargé, comblé.*
 Tétlen, *mn. inactif; —ség, fn. inactivité; inaction, f.; —ül, ih. dans l'inaction.*
 Tétova, *ih. çà et là; de côté et d'autre.*
 Tétovázás, *fn. hésitation; irrésolution, indécision, f.*
 Tétovázni, *k. chanceler; hésiter.*
 Tető, *fn. sommet; comble (ex. d'un édifice), m.; toit, m.; couverture, f.; couvercle (ex. d'une boîte, d'un vase), m.*
 Tetőgerince, *fn. sommet d'un toit, m.*
 Tetőpont, *fn. point vertical, zénith; point culminant, sommet; comble (ex. de la gloire), m.*
 Tetőzés, *fn. culmination, f.*
 Tetőzet, *fn. toit, m., couverture, f.*
 Tetőzni, *cs. entasser, amasser, amonceler; empiler; combler; couvrir (une maison); culminer.*
 Tetőzköny, *mn. coquet; minaudier*

Tetszékenység, *fn. désir exagéré, m., ou manie de plaire, coquetterie, f.*
 Tetszelgeni, *k. coqueter.*
 Tetszelgés, *fn. coquetterie, f.*
 Tetszelgő, *mn. coquet.*
 Tetszelkedés, *fn. coquetterie, f.*
 Tetszelkedni (ik), *k. coqueter.*
 Tetszeni, *k. plaire à qn.; paraître, sembler.*
 Tetszés, *fn. plaisir; bon plaisir; gré, agrément; goût, m., volonté, f.; applaudissement, m., approbation, f.*
 Tetszékenedni (ik), *k. coqueter.*
 Tetszet, *fn. apparence, f.*
 Tetszetes, *mn. qui plaît, agréable; recherché, en vogue; apparent; —ség, fn. agrément, charme, m.; complaisance, f.; apparence, f.*
 Tetszetős, *mn. obligeant, complaisant; —ség, fn. grâce, f., agrément, m.*
 Tetszhalott, *mn. mort en apparence.*
 Tetsző, *mn. qui plaît; agréable; d volonté; apparent; —leg, ih. apparemment.*
 Tetszvág, *fn. manie de plaire, coquetterie, f.*
 Tett, *fn. action, f.; fait; acte, m.*
 Tetterő, *fn. énergie (d'action), f.*
 Tettes, *fn. auteur (d'une action, d'un crime), coupable, m.*
 Tettetés, *fn. dissimulation, feinte, f.*
 Tettetett, *mn. simulé, feint.*
 Tettetni, *cs. feindre (des sentimens), qu'on n'a pas), simuler (une action); affecter de . . .*
 Tettkés, *mn. prêt à agir.*
 Tettleg, *ih. Tettleges, mn. réel (lément); par des faits.*
 Tettsoj, *fn. besoin d'action, m., activité ardente; ardeur, impétuosité, f.*
 Tetű, *fn. pou, m.*
 Tetves, *mn. pouilleux.*
 Tetvesség, *fn. maladie pédiculaire, phthiriasis, f.*
 Tetzni, *cs. épouiller; ôter les poux.*
 Tévé, *fn. méprise, erreur, f., égarement, m.*
 Tevé, *fn. chameau, m.*
 Tévedeg, *fn. labyrinthe, m.*
 Tévedés, *fn. méprise, erreur, f.; égarement, m.; mésintelligence, f.*
 Tévedni, *k. errer.*
 Tevékeny, *mn. actif; —ség, fn. activité, f.*

Tévely, *fn. méprise, erreur, f., égarement, m.* [m.
 Tévelyedés, *fn. égarement; errement,*
 Tévelyedni (ik), *k. s'égarer.*
 Tévelyegni, *k. aller çà et là, errer, vaguer.*
 Tevépáducs, *fn. girafe, f.*
 Tevés, *fn. action, f.*
 Téveszteni, *cs. manquer (complètement); se tromper (de chemin, etc.).*
 Tévesztett, *mn. manqué.*
 Téveteg, *mn. erronné, inexact, faux.*
 Tevő, *mn. celui qui fait etc., l. Tenni.*
 Tevő, *fn. faiseur; pointeur, m.*
 Tevőleges, *mn. positif.*
 Tévtan, *fn. doctrine erronée, hérétique, f.; faux dogme, m.; hérésie, f.*
 Tévtű, *fn. faux chemin, égarement; erreur, f.; écart, m.*
 Tézni, *cs. tutoyer.*
 Thea, *fn. thé, m.*
 Ti, *nm. vous.*
 Tibázni, *cs. tirer, trailler; houspiller.*
 Tied, Tiéd, *nm. le tien, la tienne.*
 Tied, *nm. les tiens.*
 Tielek, *nm. les vôtres.*
 Tielek, *nm. le, la vôtre; à vous.*
 Tigris, *fn. tigre, m.*
 Tigrisó, *fn. zèbre, m.*
 Tik l. Ti, és Tyúk.
 Tikhű, *fn. mouron, m.*
 Tikkadni, *k. perdre ses forces, se lasser, s'affaiblir, s'épuiser.*
 Tikkadság, *fn. épuisement, lassitude, f.*
 Tikkadt, *mn. las, fatigué.*
 Tikkasztani, *cs. affaiblir, lasser.*
 Tikkasztó, *mn. étouffant.*
 Tikmony, *fn. œuf de poule, m.*
 Tilalmas, *cs. défendu; interdit, prohibé; illicite.*
 Tilalmasni, *cs. défendre, interdire; prohiber.*
 Tilalom, *fn. défense, prohibition; interdiction; inhibition, f.; interdit, m.; suppression (d'un journal, etc.), f.*
 Tilalomfa, *fn. colonne, f., poteau d'une varenne, m.*
 Tilalomparancs, *fn. interdit, m.*
 Tilinkó, *fn. flûte champêtre, f.; pipeau, m.* [que, f.
 Tiló, *fn. échanvreur; brisoir, m., mac-*
 Tilólini, *k. briser, broyer, macquer (le chanvre, le lin).*
 Tilos, *mn. l. Tilalmas.*
 Tilos, *fn. terrain réservé pour la chasse m., varenne, f.*

Tiltakozás, *fn. protestation; réclamation, f.*
 Tiltakozni (ik), *k. protester.*
 Tiltani, *cs. défendre (qc. à qn.), interdire, prohiber.*
 Tiltott, *mn. Tilalmas.*
 Timár, *fn. corroyeur; tanneur, m.*
 Timárbak, *fn. cheval, m.*
 Timárkés, *fn. boudoir, f.*
 Timárság, *fn. tannerie, f.*
 Timsó, *fn. alun, m.; —főző, fn. alunier, m.*
 Timsónemű, *mn. alumineux.*
 Timsós, *mn. alumineux.*
 Timsósni, *cs. ajouter de l'alun, aluner.*
 Tinnmagatok, Tinnenmagatok, *nm. vous-mêmes.*
 Tinnhal, *fn. thon, m.*
 Tinó, *fn. jeune bœuf, bouvillon, m.*
 Tinta, *fn. encre, f.; —lérog, fn. seiche, sèche, f.*
 Tintás, *mn. taché d'encre; à encre.*
 Tintásüveg, *fn. bouteille d'encre, f.*
 Tintatartó, *fn. encrier, m.*
 Tipegni, Tipegtopogni, *k. faire des petits pas, trépingner; piétiner.*
 Tipezni, Tipesnitapogni, *k. taper du pied.*
 Tipicskelni l. Tipegni.
 Tiporni, *cs. marcher (sur qc.); fouler (aux pieds); piétiner; fouler (la vendange, etc.).*
 Tiprás, *fn. foulage, m.*
 Tipratni, *cs. faire fouler; renverser, écraser (avec son cheval; avec sa voiture).*
 Tiricselni, *k. jaser (se dit du chant des petites espèces d'oiseaux).*
 Tiszt, *fn. fonctionnaire, agent; officier; intendant, m.; office, m.; charge, f.; emploi, m.; fonction, f.; devoir, m., obligation, f.*
 Tiszta, *mn. pur; nettoyé; blanc.*
 Tisztálni, *cs. dépurer, purger; affiner.*
 Tisztán, *ih. purement; nettement; absolument.*
 Tisztás, *mn. propre, net; clair; éclairci; —, fn. clairière (dans une forêt), f.*
 Tisztaság, *fn. pureté, netteté; propreté, f.*
 Tisztátalan, *mn. impur; immonde; malpropre; —ítai, cs. souiller; salir; infecter (ex. l'air); —ság, fn. impureté, malpropreté, f.; immondices, —ni; —ul, ih. malproprement.*

Tisztátlan l. Tisztátalan.
 Tisztázni, *cs. mettre une écriture au net, copier le brouillon d'un écrit.*
 Tisztász, *fn. copiste, m.*
 Tisztbell l. Tiszt.
 Tisztcsúke, *fn. jeune officier; petit emploi, m.; petite charge, f.*
 Tisztelőgni, *k. faire honneur à qn.; saluer, faire le salut militaire.*
 Tisztelendő, *mn. vénérable; révérend; —ságed, fn. votre révérence, f.*
 Tisztelés, *fn. vénération, f.*
 Tisztélet, *fn. révérence, vénération, f.; respect, honneur, m.; isteni —, service ou culte divin, office, m.*
 Tisztelőtbelli, *mn. d'honneur, honoraire; —osím, fn. titre d'honneur, m.*
 Tisztelőtdíj, *fn. honoraire, m.*
 Tisztelőtes, *mn. vénérable; révérend; —ságed, fn. intégrité d'une réputation, f.*
 Tisztelőti l. Tisztelőtbelli.
 Tisztelőtlen, *mn. malhonnête; indécant; irrespectueux; irrévérent; —ságed, fn. irrévérence, f.; —ul, ih. irrespectueusement; avec un manque de respect.*
 Tisztelőtteljes, *mn. plein de respect.*
 Tisztelőttétel, *fn. témoignage d'estime, hommage, respect, honneur, m.*
 Tisztelőkedni (ik), *k. aller faire la révérence à qn.; faire honneur à qn.; faire le salut militaire.*
 Tisztellenes, *mn. contraire au devoir, contre le devoir.*
 Tisztelni, *cs. honorer, respecter, vénérer, révéler.*
 Tisztelő, *fn. adorateur; admirateur; partisan, m.*
 Tisztelt, *mn. estimable; respectable, vénérable.*
 Tisztos, *mn. honnête, décent; vénérable, respectable.*
 Tisztesség, *fn. honnêteté; décence, f.; décorum, m.*
 Tisztességes l. Tisztos.
 Tisztfeledés, *fn. oubli des devoirs, m.*
 Tisztfeledő, *mn. qui est oublieux de ses devoirs.*
 Tisztí, *mn. d'office; officiel; d'officier; du magistrat.*
 Tisztikar, *fn. magistrat, m.*
 Tisztítani, *cs. purifier (ex. l'air); nettoyer; décrotter; monder; purger.*
 Tisztító, *mn. qui purifie; dépuratif; purgatif; abstergif.*

Tisztmulasztás l. Tisztfeledés.
 Tisztmulasztó l. Tisztfeledő.
 Tisztogatni, *os. nettoyer; monder; purger; eurer.*
 Tisztogató, *fn. nettoyeur, cureur, m.*
 Tisztseg, *fn. office; magistrat; place, f., ou poste, m., ou charge d'honneur, f.; dignité, f., honneur, m.*
 Tisztárs, *fn. collègue, m.*
 Tisztartó, *fn. bailli, m.*
 Tisztujítás, *fn. élection (des magistrats), f.*
 Tisztulás, *fn. clarification; défecation, f.; havi —, menstrues, f. pl., flux menstruel, m.*
 Tisztulni, *k. se purifier; s'éclaircir; se remettre au beau (se dit du ciel).*
 Tisztulóhely, *fn. purgatoire, m.*
 Tisztválasztás l. Tisztujítás.
 Tisztviselő, *fn. fonctionnaire; magistrat, m.; —ég, fn. magistrat, m.*
 Titkár, *fn. secrétaire, m.*
 Titkolás, *fn. recèlement, m.*
 Titkolni, *os. celer, cacher.*
 Titkolódás, *fn. action de garder le secret (sur une chose), f.*
 Titkolódni, Titkolódzani (lk), *k. se cacher (vis-à-vis de qn.).*
 Titkolt, *mn. caché, secret.*
 Titkon, *ih. en secret, secrètement; en cachette.*
 Titkos, *mn. intime, privé, caché, dérobé, secret; clandestin; mystérieux, mystique; occulte.*
 Titkosan l. Titkon.
 Titkosszer, *fn. arcane, m.*
 Titkostanácsos, *fn. conseiller intime ou privé, membre du conseil privé (d'un prince), m.*
 Titkozat, *fn. mysticisme, m.*
 Titok, *fn. secret, m.*
 Titokban l. Titkon.
 Titoknok, *fn. secrétaire, m.*
 Titoknokság, *fn. secretariat, m.*
 Titoktartás, *fn. discrétion; réserve, f.*
 Titoktartó, *mn. discret.*
 Titokteli, Titokteljes, *mn. mystérieux, mystique. [f. pl.]*
 Tivornya, *fn. orgie, f.; saturnales.*
 Tivornyásni, *k. faire débauche.*
 Tíz, *mn. dix.*
 Tized, *fn. dîme, f., décimes, f. pl.; dixième, m., dixième partie, f.*
 Tizedelni, *os. lever la dîme ou les dîmes; dîmer; décimer (ex. un régiment).*

Tizedelő, *fn. dîmeur, m.*
 Tizedes, *mn. décimal, décimable.*
 Tizedik, *fn. dixième; dix (du mois).*
 Tizediksszer, *ih. dixièmement.*
 Tizedmentes, *mn. exempt de la dîme.*
 Tizedrész, *fn. dixième, m., dixième partie, f.*
 Tizedszedő, *fn. dîmeur, m.*
 Tizedszer, *ih. dixièmement; en dixième lieu.*
 Tizenegy, *mn. onze; —edfél, mn. dix et demi; —egyedik, mn. onzième.*
 Tizenhárom, *mn. treize.*
 Tizenhat, *mn. seize.*
 Tizenhatodré, *fn. in-seize, m.*
 Tizenhét, *mn. dix-sept.*
 Tizenkét, *mn. douze.*
 Tizenkettedik, *mn. douzième; (le) douze (du mois).*
 Tizenkettedrét, *fn. in-douze, m.*
 Tizenkettő, *mn. douze.*
 Tizenkilenc, —en, *mn. dix-neuf.*
 Tizennégy, *mn. —en, mn. quatorze.*
 Tizenyolcs, —an, *mn. dix-huit.*
 Tizenöt, —öten, *mn. quinze.*
 Tizes, *fn. (le chiffre) dix; membre du conseil des dix; décemvir, m.; —, mn. décimal.*
 Tízféle, *mn. dix (choses, etc.) différent(e)s; de dix espèces, sortes ou manières.*
 Tízkrájosáros, *fn. pièce de dix kreutzers, f.*
 Tízparancsolat, *fn. décalogue, m., dix commandements de Dieu, m. pl.*
 Tízzer, *ih. dix fois.*
 Tízszerezni, *os. décuple; dix fois autant; —esen, ih. du, au décuple.*
 Tízszerezni, *cs. augmenter du décuple; décupler.*
 Tízszéri, *mn. répété dix fois.*
 Tízszerte, *ih. dix fois.*
 Tó, *fn. lac; étang, m.; halas —, vivier, m., piscine, f.*
 Tóállás, *fn. fondrière, f.*
 Tobak, *fn. tanneur, corroyeur, m.*
 Tobák, *fn. tabac à priser, m.*
 Tobákolni, *cs. prendre du tabac, priser.*
 Tobákoló, Tobákos, *fn. priseur, m.*
 Toborzani, *k. és cs. (chercher à) engager (qn. pour le service militaire), enrôler; recruter.*
 Toborzás, *fn. enrôlement, engagement; recrutement, m.*
 Toborzó, *fn. enrôleur, m.; —hely, fn.*

place, *f.*, *champ d'enrôlement, m.*;
—*tiszt, fn. officier de recrutement, m.*
Tobosz, *fn. boîte, f.*
Tobzódás, *fn. débauche, f.*
Tobzódni (ik), *k. faire débauche.*
Tobzódó, *fn. homme débauché; homme*
crapuleux, m.
Tócsa, *fn. flaque, mare, f.*, *bour-*
bier, m.
Tócska, *fn. petit lac; petit étang, m.*
Tódulás, *fn. foule, presse, f.*
Tódulni, *k. accourir en foule; s'at-*
trouper.
Tohonya, *mn. paresseux.*
Tói, *mn. du lac, d'étang.*
Tojás, *fn. œuf, m.*, *pois, f.*
Tojásdad, *mn. ovaie.*
Tojások, *mn. préparé aux œufs.*
Tojás sárgája, —*széke, fn. jaune*
d'œuf, moyen, m.
Tojni (ik), *k. és cs. pondre des œufs.*
Tojó, *mn. ovipare (par oppos. à vivi-*
pare).
Tojomány, *fn. œuf, m.*
Tojós, *mn. ovipare; —tyák, fn. poule*
qui pond, pondeuse, f.
Tok, *fn. étui (ex. de lunettes), fourreau*
(ex. de pistolet), m., *gaine (d'un*
poignard); gousse, coque; glume,
balle; capsule, f., *zeste; esturgeon*
(genre de poissons), m.
Toka, *fn. double menton; barbillon*
charnu (du coq), m.
Tóka, *fn. petit lac, m.*
Tokás, *mn. qui a deux mentons;*
—galamb, fn. pigeon grand-gosier
ou grosse-gorge, m.
Tokcsináló, *fn. fabricant d'étuis, m.*
Tokfedél, *fn. chaperon, m.*
Tokgyártó, *fn. fourrelier; gainier, m.*
Toklő, *fn. agneau d'un an, m.*; —*űrű,*
fn. agneau châté, m.
Tól (től), *nh. de, de chez; d'après;*
dès, depuis; par; du, de la, des;
de la part de; à force de.
Tolakodás, *fn. presse; multitude,*
foule, f.; *importunité, f.*
Tolakodni (ik), *k. se presser; accourir*
en foule; s'introduire avec impor-
tunité, se fourrer (partout, etc.).
Tolakodó, *mn. importun; —ság, fn.*
importunité, f.
Tolakozni (ik), *k. approcher, s'avancer*
vivement. *cf.*
Tolás, *fn. action de pousser, poussée,*
Toldalag, *fn. supplément, m.*

Toldalék, *fn. supplément; appendice,*
m., *annexe; allonge, f.*
Toldani, *cs. ajouter une pièce à qc.;*
rapiecer; mettre une allonge à qc.;
rallonger; ajouter qc. à la fin (ex.
d'un écrit); ajouter, contribuer (à
une dépense, etc.).
Toldás, *fn. rapidément, rapiécetage,*
m., *addition, f.*
Toldat l. Toldalék.
Toldozni, *cs. rapiéceter.*
Toldulni l. Tódulni.
Tolékony, *mn. mobile.*
Toll, *fn. plume, f.*, *plumage (d'un*
oiseau); plumet (de chapeau), m.;
plume (à écrire), f.; *style, m.*; *res-*
sort, m.
Tolláros, *fn. marchand de plumes (à*
écrire); marchand plumassier, m.
Tollas, *mn. emplumé; penné; couvert*
ou garni de plumes.
Tollasztni, *cs. emplumer; empenner.*
Tollasodni (ik), *k. s'emplumer, s'em-*
penner.
Tollatlan, *mn. dépourvu de plumes;*
déplumé; impenné; implumé.
Tollazat, *fn. plumage, m.*
Tollasni, *cs. emplumer, empenner;*
garnir ou orner de plumes.
Tollbokráta, *fn. touffe, f.*, *ou bouquet*
de plumes; plumet, m.; *kuppe, f.*,
panache, m.; *aigrette, f.*
Tollfosztás, *fn. épilature de plumes, f.*
Tollharos, *fn. guerre littéraire, polém-*
ique, f.
Tollhegy, *fn. bec de plume, m.*
Tollhiba, *fn. faute d'écriture ou de*
copiste, f.
Tollhős, *fn. fanfaron, m.*
Tollhuzás, *fn. trait de plume, paraphe;*
cadeau, m.
Tollkés, *fn. canif, m.*
Tollnok, *fn. greffier, m.*
Tollrajz, *fn. dessin à la plume, m.*
Tollrántás l. Tollhuzás.
Tollseprő, *fn. plumail; houssoir*
plumes, m.
Tollszár, *fn. tuyau de plume, m.*
Tolltaraj, *fn. huppe, f.*; *panache, m.;*
aigrette, f.
Tolltartó, *fn. étui à plumes, m.*
Tollu, Tollá l. Toll.
Tollvivő, *fn. greffier, m.*
Tollvonás, *fn. l. Tollhuzás.*
Tollmács, *fn. interprète, trucheman, m.*
Tollmácsolás, *fn. interprétation, f.*

Tolmácsolni, *os. interpréter.*
 Tolni, *cs. pousser; (faire) glisser.*
 Toló, *fn. pousseur, m.*
 Tolóablak, *fn. (fenêtre à) coulisse, f.*
 Tolósfók, *fn. tiroir, m., layette, f.*
 Tolóka, *fn. brouette, f.* [f.
 Tolongás, *fn. multitude, foule; presse,*
 Toldár, *fn. verrou, m.; targelle, f.*
 Tolu l. Toll.
 Tolulni, *k. être pressé; l. Tódulni.*
 Tolvaj, *fn. voleur; larron, m.; —, mn. furtif.* [f.
 Tolvajkodás, *fn. larcin, vol, m., volerie.*
 Tolvajkodni (ik), *k. faire le métier de voleur, vivre en voleur.*
 Tolvajkodó, *mn. enclin ou adonné au vol.*
 Tolvajkulcs, *fn. crochet, m.*
 Tolvajolni, *cs. voler; dérober.*
 Tolvajság, *fn. vol, m.*
 Tolvajút, *fn. chemin dérobé, défendu ou détourné; faux-fuyant, m.*
 Tolvajvadász, *fn. braconnier, m.*
 Tombolni, *k. frapper la terre des pieds; tempêter; pousser des cris de joie ou d'allégresse; bondir (de joie).*
 Tombora, *fn. m. andoline, f.*
 Tompa, *mn. épointé; émoussé; obtus; sourd.*
 Tompaelméjű, *mn. hébété; stupide; idiot.* [sée.
 Tompalátásu, *mn. qui a la vue émoussée.*
 Tompaorru, *mn. qui a le nez camus.*
 Tompaság, *fn. état de ce qui est épointé, émoussé, obtus, sourd, m.; hébétude intellectuelle; stupidité, f.*
 Tompaszögletű, *mn. obtusangle; obtusangulé.*
 Tompak, *fn. tombac, m.*
 Tompítani, *cs. émousser; s'épointer; user; agacer (les dents); hébéter (l'esprit); affaiblir.*
 Tompor, *fn. hanche, f.*
 Tompulni, *k. s'émousser; épointer; s'user; s'affaiblir.*
 Tonna, *fn. tonneau; baril, m., tonne; futaie, f.*
 Topán, *fn. brodequins, m. pl., bottines, f. pl.*
 Topás, *fn. topaze, f.*
 Topogni, *k. piétiner; trépigner.*
 Topoly, *fn. peuplier blanc, m.*
 Toppantani, *k. frapper la terre du pied.*
 Tor, *fn. repas, m.*

Torbonca, *fn. brouette, f.*
 Torboncsás, *fn. brouettier, m.*
 Torkolat, *fn. pharynx, m., arrière-gorge, f., gosier, m.; ouverture (d'une rivière), embouchure, f., entrée, gorge (d'une vallée), f.; orifice (d'un creux), m., bouche, f.*
 Torkonfojtás, *fn. étranglement, m.*
 Torkos, *mn. vorace; gourmand; glouton, goulou.*
 Torkoskodni (ik), *k. manger beaucoup.*
 Torkosláz, *fn. boulimie, f.*
 Torkosság, *fn. voracité, gourmandise; gloutonnerie, f.*
 Torladék, *fn. accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
 Torlani (ik), *k. s'accumuler, s'augmenter, s'agglomérer.*
 Torlás, *fn. accumulation, f.; représentations, f. pl., tation, m.*
 Torlasz, *fn. abbatés d'arbres, m., barrière; barricade, f.*
 Torlaszolni, *cs. barricader.*
 Torlasztani, *cs. accumuler, entasser, amasser, amonceler.*
 Torlat, *fn. banc de sable; ensablement (dans une rivière), m.*
 Torlódás, *fn. accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
 Torlódni l. Torlani.
 Torma, *fn. cochléaria, m.*
 Tornács, *fn. vestibule; porche; parvis; corridor, m.*
 Tornycs, *mn. muni, surmonté, flanqué d'une tour ou de tours; élevé comme une tour; entassé, amoncelé.*
 Tornycsodni (ik), *k. s'élever comme une tour.*
 Tornycsni, *cs. munir d'une tour ou de tours; élever en forme de tour; amonceler, entasser.*
 Toroczk, *fn. scories, f. pl.*
 Torok, *fn. gorge, gueule, f., pharynx, m., arrière-bouche, f.; gosier; orifice, m.; embouchure; bouche, f.*
 Torokbetű, *fn. lettre gutturale, f.*
 Torokcsap, *fn. épiglotte, f.*
 Torokfájás, *fn. douleurs à la gorge, f. pl., mal de gorge, m.*
 Torokgyík, *fn. angine, f.*
 Torokgyuladás, *fn. inflammation de la gorge, f.* [f. pl.
 Torokmirigy, *fn. glandes du larynx.*
 Torokvíz, *fn. eau f. ou liquide pour gargarser, pour laver la gorge, gargarisme, m.*

Torolni, *cs. revendiquer; user de représailles.*

Torongy, *fn. condylome, m.*

Torontálpók, *fn. tarentule, f.*

Torony, *fn. tour, f.; clocher; donjon, m.; —iránt, tout droit.*

Toronyosslop, *fn. obélisque, m.*

Torosni, *k. faire bonne chère, banqueter, faire gogailler, f.*

Forta, *fn. tarte; tourte, f.*

Tortyogni, *k. faire du bruit (se dit d'un corps mou quand on le manie ou quand on marche dessus).*

Tors, *mn. défiguré.*

Torzalak, *fn. caricature, f.*

Torszankodni (ik), *k. s'opposer, résister à . . .; regimber.*

Torzítai, *cs. défigurer; grimacer.*

Torzkép, *fn. caricature, f.*

Torzonbors, *mn. houspiller.*

Torzsa, *fn. tige, f.; caudex; trognon (de chou, etc.); spadice, m.*

Torzsaikodni (ik), *k. quereller, disputer.*

Toszni, *Toszogatni, cs. pousser.*

Tót, *fn. Slave; Esclavon, m.*

Tótország, *fn. Esclavonie, f.*

Totyogni, *k. traîner la jambe, marcher lourdement.*

Tova, *ih. loin; éloigné, distant; en.*

Tovallani, *k. s'en aller.*

Tovább, *ih. plus loin; ultérieurement; en.*

Továbbá, *ih. ultérieurement; plus, de plus, en outre, puis, après, après cela, ensuite.*

Továbbad, *ih. plus tard; postérieurement; ultérieurement.*

További, *mn. ultérieur; autre; nouveau; —parancsolatig, jusqu'à nouvel ordre.*

Tovaszállítás, *fn. transport, m. [ter.*

Tovaszállítás, *cs. expédier; transporter.*

Tő, *fn. tige (d'un végétal), f., tronc (d'un arbre); pied (d'un tronc, d'un arbre), m., souche, f.; pied (d'une montagne), m.; proximité, f.; voisinage, m.*

Több, *mn. plus de . . .; de plus; plusieurs; divers; davantage.*

Többé, *ih. plus; davantage; de nouveau.*

Többen, *ih. plusieurs.*

Többes, *mn. multiple ou composé; —, fn. pluriel, m.*

Többféle, *mn. de plusieurs espèces.*

Többi, *fn. le reste (des hommes, etc.), les autres; —, mn. de reste, restant.*

Többire, *ih. au reste; du reste; d'ailleurs.* [quent.

Többízbelli, *mn. réitéré; répété; fré-*

Többízben, *ih. plusieurs fois; à diverses reprises.*

Többlet, *fn. surplus.*

Többnyire, *ih. pour la plupart; ordinairement; le plus souvent.*

Többoldalú, *mn. multilatère; varié; étendu.*

Többség, *fn. pluralité; multiplicité; majorité, f.*

Többeszerű, *mn. multiple; composé.*

Többször, *ih. plusieurs fois: à l'avenir.* [quent.

Többször, *fn. réitéré, répété, fré-*

Többször, *cs. multiplier.*

Többször, *mn. multiple; répété; redoublé.*

Többszörzés, *fn. multiplication, f.*

Többszörzés, *cs. multiplier.*

Többszörte l. Többször.

Többül, *k. se multiplier.*

Tőbető, *fn. lettre radicale, f.*

Tőbör, *fn. cratère, m.*

Tőcsavar, *fn. culasse, f.*

Tőcsér l. Tőcsér.

Tőczimer, *fn. armes de famille, f. pl.*

Tőgy, *fn. pis (ex. de vache), m., tétine, f.*

Tőhajtás, *fn. sobole; pousse radicale, f.; surgeon, m.*

Tőhatáros, *mn. adjacent, contigu.*

Tők, *fn. courge; Calebasse, f., pépon, m.; testicule; carreau, m.*

Tőke, *fn. tronc; billot; tronchet; tronçon; capital, m.*

Tőkehal, *fn. morue (séchée), f., stock-fisch, m.; morue (vivante), f.*

Tökélet, *fn. résolution, détermination, décision, f.; perfection, f.*

Tökéletes, *mn. parfait; accompli; complet; total; entier.* [m.

Tökéletesedés, *fn. perfectionnement.*

Tökéletesedni (ik), *k. se perfectionner.*

Tökéletesen, *ih. parfaitement.*

Tökéletesítés, *fn. perfectionnement, m.*

Tökéletesítai, *cs. perfectionner.*

Tökéleteség, *fn. perfection; intégrité, f.*

Tökéletesül, *k. se perfectionner.*

Tökéletlen, *mn. imparfait; incomplet; —ség, fn. imperfection, f.; —ül, ih. imparfaitement; incomplètement.*

Tökélleni, Tökélni, *vh. (magát ra-*

re), *se résoudre, se déterminer, se décider.*
 Tökélt, mn. *résolu, déterminé.*
 Tökéltség, fn. *résolution, f.*
 Tökély, fn. *perfection, f.*
 Tökélyes, mn. *parfait; — en, ih. parfaitement.*
 Tökélyesbűlni, Tökélyesedni (ik). k. *se perfectionner.*
 Tökepénz, fn. *capital, m.; — pénzes, fn. capitaliste, rentier, m.*
 Tökfej, fn. *stupide, sot, m., bête, f., idiot, m.; — ű, mn. stupide.*
 Tökfilkő, fn. *esprit borné, imbécile, sot, m.*
 Tökkobak, fn. *gourde, f.*
 Tökmag, fn. *pepin, m.*
 Tökös, mn. *hernieux.*
 Tökösség, fn. *hernie scrotale, f.*
 Töksér, fn. *hernie scrotale, oschéocèle, f.*
 Tökzacskó, fn. *poche testiculaire, f.*
 Töl 1. Töl.
 Tölcsér, fn. *entonnoir, m.; cornet (acoustique); cratère, m.*
 Tölcséralaku, mn. *en entonnoir, infundibuliforme.*
 Tölcséres, Tölcséreded, mn. 1. Tölcséralaku.
 Töllevel, fn. *feuille radicale, f.*
 Tölgy, fn. *chêne, m.*
 Tölgyerdő, Tölgyes, fn. *forêt de chênes; chênaie, f.*
 Tölgyfa, fn. *chêne; bois de chêne, m.; — erdő 1. Tölgyerdő.*
 Tölt, mn. *plein, rempli; replet.*
 Töltelék, fn. *liquide qu'on verse; remplissage, m.; farce, f.*
 Töltelékbőr, fn. *vin de remplage, m.*
 Töltelékes, fn. *bière de remplage, f.*
 Tölteni, cs. *rendre plein, emplir, remplir; charger, bourrer (ex. une pipe); farcir (ex. un poulet); verser (qc. dans un vase); charger (une arme à feu); faire une digue; employer, passer (le temps à qc.); bossuját —, se venger de qn.; prendre vengeance; kedvét — valamiben, avoir plaisir à qc. [gousse, f.]*
 Töltény, fn. *cartouche; (ág, u —), gar-*
 Töltés, fn. *remplissage, remplage (ex. d'un tonneau), m.; farcissure (ex. d'une pièce de volaille); farce; action de verser; action de charger, de bourrer (une pipe); charge (d'une arme à feu); cartouche; gurgousse;*

buttage, m., digue, f., chemin soutenu par une levée, m.
 Töltésföld, fn. *terreau, m.*
 Töltéstartó, Töltéstok, fn. *gibberne, f.*
 Töltésut, fn. *chaussée, f.* [f.
 Töltet, fn. *charge (d'une arme à feu),*
 Töltetlen, mn. *qui n'a pas été rempli, chargé, etc.*
 Töltögetni, cs. *remplir successivement.*
 Töltött, mn. *empli, rempli, plein; farci; chargé.*
 Töltővessző, fn. *baguette, f.*
 Tömb, fn. *groupe, m.*
 Tömbesíteni, Tömbözni, cs. *grouper.*
 Tömedék, fn. *bourre; vivelle, f.*
 Tömedékszór, fn. *bourre, f.*
 Tömeg, fn. *masse; foule, f.; —, mn. massif.*
 Tömeges, mn. *massif; lourd, d'un grand volume; — en, ih. en masse, par masses; en grande quantité.*
 Töményíteni, cs. *concentrer.*
 Töménytelen, mn. *innombrable.*
 Tömérdek, mn. *énorme; immense; — ég, fn. quantité innombrable, énormité, f.*
 Tömés, fn. *action de bourrer, etc., f.; tamponnement; calfatage, m.*
 Tömetlen, mn. *qui n'a pas été bourré.*
 Tömjén, fn. *encens, m.*
 Tömjénezní, cs. *encenser l'autel; —, k. brûler de l'encens (sur l'autel de), donner de l'encens à, encenser qn.*
 Tömjénező, fn. *encensoir, m.*
 Tömjénfűstölő, fn. *encensoir, m.*
 Tömjénmillye, Tömjéntartó, fn. *navette, f.*
 Tömjény 1. Tömjén.
 Tömkeleg, fn. *labyrinthe, m.*
 Tömlő, fn. *outre, f.; tuyau, m.; manche à eau, f.*
 Tömlőcz, fn. *cachot, m.; gedle, pri-son, f.* [cierge, m.
 Tömlőczmester, fn. *gedlier; con-*
 Tömlőcztartó, fn. *gedlier, concierge; prévôt, m.*
 Tömmértan, fn. *stéréométrie, f.*
 Tömni, cs. *bourrer; remplir; malle-lasser; charger (une pipe); battre (la terre), affermir (la terre); ap-pâter (une oie); fermer (en bour-rant); boucher; calfater.*
 Tömnyomat, fn. *stéréotypie, f.; stéréo-lypae, m.; — olni, cs. stéréotyper; — u, mn. stéréotypé.*
 Tömnyomatás, fn. *stéréotypie, f.*

Tömödni (ik), k. *s'affermir*.
 Tömör, mn. *massif; compact; concis; ramassé*.
 Tömött, mn. *bourré, rempli, etc.; l.*
 Tömni; *dense, compacte; concis*.
 Tömötség, fn. *densité; concision, f.*
 Tömött-testü, mn. *ramassé, trapu*.
 Tönk, fn. *tronc (d'un arbre); stipe, m.; faille, banqueroute, f.*
 Tönköly, fn. *épeautre, m.*
 Tönyelv, fn. *langue mère; langue primitive, f.*
 Töpénz l. Tökepénz.
 Töpör, mn. *ridé, ratatiné*.
 Töpörödés, fn. *resserrement, raccourcissement (avec formation des rides); froncement; racornissement, m.; crispation, f.*
 Töpörödni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crispier; se grésiller; se recroqueviller*.
 Töpörödött, mn. *ratatiné; racorni; grésillé; recroquevillé*.
 Töpörtő, fn. *creton de lard, m.*
 Töppedni, k. *se ratatiner; se flétrir; se dessécher*.
 Töppessteni, cs. *dessécher*.
 Töprengeni, k. *être en peine de...; se tourmenter, s'inquiéter*.
 Töprengés, fn. *anxiété, f.*
 Töprenkedés l. Töprengés.
 Töprenkedni (ik), k. l. Töprengeni.
 Töprenkedő, mn. *crainif, timide*.
 Tör, fn. *poignard, m., dague, f., stylet, m.; piège, lacs, lacet, m., embûche, f.*
 Törde, fn. *bocard, m.* [pl.
 Tördelék, fn. *fragment, m., débris, m.*
 Tördelni, cs. *réduire en petits fragments*.
 Tördelődzeni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher*.
 Tördék, fn. *fragment, m.; rapsodie, f.*
 Tördékeny, mn. *cassant; fragile; —ség, fn. fragilité, f.*
 Tördékes, mn. *fragmentaire; aphoristique*. [f.
 Tördelem, fn. *pénitence, repentance*.
 Tördelmes, mn. —en, ih. *prêt à faire pénitence, pénitent*.
 Tördelmeskedni (ik), k. *faire pénitence*.
 Tördelmesség, fn. *pénitence; contrition; repentance, f.*
 Tördeszett, mn. *brisé, cassé*.
 Tördezni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher*.

Török, fn. *balle (d'avoine, etc.); menu paille, f.; pailions; bourriers, m. pl.*
 Törökedés, fn. *effort, m.*
 Törökedni (ik), k. *s'efforcer*.
 Törékeny, mn. *fragile; cassant; friable; —ség, fn. fragilité, f.*
 Törökessni, Törökesseni (ik), k. *s'efforcer*. [pl.
 Törékvés, fn. *tendance, f., efforts, m.*
 Törés, fn. *action de rompre, etc.; rupture, f.; bris, m.; fraction, f.; cassure, brisure, f.; broiement, m.*
 Törtetlen, mn. —ül, ih. *dont on n'a pas brisé le cachet, sans décaheter; non broyé; non frayed; impracticable; rude, nouveau*.
 Törhetetlen, mn. —ül, ih. *invincible (ment); indomptable*.
 Törköly, fn. *drague, f.; marc (de raisin), m.*
 Törlekezni (ik), k. *s'essuyer*.
 Törlekeső, fn. *essuie-main, m.*
 Törlés, fn. *action d'essuyer, f.; effacement, m.; abolition, abrogation, f.*
 Törlesskedni (ik), k. *se serrer contre q.*
 Törleszték, fn. *annuité, f.*
 Törleszteni, cs. *amortir (une dette); éteindre (ses dettes)*.
 Törlesztés, fn. *amortissement (de la dette publique), m.; extinction des dettes, f.; —i alap, fn. fonds, m., caisse d'amortissement, f.*
 Törő, fn. *chiffon pour essuyer, torchon; bouchon (de paille), m.*
 Töröldni, Töröldzeni (ik), k. *s'effacer*.
 Törölgetni, cs. *ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer*.
 Törölkendő, fn. *essuie-main, m.*
 Törörongy, Töröruha, fn. *chiffon, m.*
 Törni, cs. *rompre, casser, briser; pulvériser*.
 Törni (ik), k. *se rompre, se briser, se casser; se fracturer (se dit de l'os)*.
 Törő, fn. *pilleur; broyeur; pilon, m.*
 Törődés, fn. *soin, souci; sentiment douloureux, m.; meurtrissure, f.; épuisement, m., lassitude, f.*
 Törödni (ik), k. *être meurtri (pour avoir été enlaidé les uns sur les autres); être froissé; s'épuiser à travailler; (val, vel), se mettre à peine, se soucier de q.; prendre intérêt à q.; (hoz, hex, neki) s'habituer ou s'accoutumer à q.; faire à q.*

Törődött, mn. (qui est) meurtri; qui a des plis; épuisé; froissé; contrit; pénétré de douleur; douloureux, attristé.

Török, fn. *Turc, Musulman, Ottoman, Osmanli*, m.; —, mn. *de Turquie, turc, ottoman*.

Törökbúza, fn. *blé de Turquie, maïs*, m.

Törökkő, fn. *turquoise*, f.

Törökország, fn. *Turquie*, f., *Empire turc ou ottoman*, m.; *Porte ottomane*, f.

Törökös, mn. *à la turque*.

Törökség, fn. *nationalité turque*, f.; *esprit turc; islamisme*, m.; *Turcs*, m. pl.

Törökasilva, fn. *prune-datte*, f.

Törökül, ih. *turc; à la turque*.

Törölgetni, cs. *nettoyer en lorchant; torcher, essuyer; effacer*.

Törölhetetlen, mn. *ineffaçable; indélébile*.

Törölközni (ik), k. *essuyer*.

Törölköző, — *kendő*, fn. *essuie-main*, m.

Törölni, cs. *nettoyer en lorchant; torcher; essuyer; effacer; rayer; abo- tir, abroger (une loi)*.

Törös, mn. *qui se brise facilement; fragile, cassant*.

Törös, mn. *pourvu d'un poignard*.

Törött, mn. *brisé, cassé, rompu; pilé; concassé; broyé; bocarde; où l'on marche beaucoup, fréquenté*.

Törövas, fn. *pilon de fer*, m.

Törpe, mn. *nain; mignon; de pygmée*; —, fn. *nain; pygmée, homme en miniature ou mignon* m.

Törpesség, fn. *nainisme*, m.

Törpíteni, cs. *former du nainisme; empêcher le développement de* . . .

Törpülni, k. *se rabougrir; se rétrécir*.

Tört, mn. *brisé, rompu, etc.*, l. **Törött**.

Törtan, fn. *dioptrique*, f.

Történelem, fn. *histoire*, f.

Történelmi, mn. *historique*; — *leg*, ih. *historiquement*.

Történész, fn. *historien; historiographe*, m.

Történészet, fn. *historiographie*, f.

Történet, fn. *accident, hasard; événement*, m.; *histoire*, f.

Történetbeli, mn. *accidentel; fortuit*; *netből*, ih. *fortuitement*.

Történetbuvár, fn. *historien*, m.

Történetes, mn. *accidentel, fortuit*; — *en*, ih. *par hasard; fortunele-*

ment, accidentellement; — *ség*, fn. *hasard, accident*, m.

Történeti, mn. *historique*; — *leg*, ih. *historiquement*.

Történetírás, fn. l. **Történészet**.

Történetíró, fn. *historiographe*, m.

Történetisme, fn. *histoire*, f.; *notions historiques*, f. pl.

Történetke, fn. *historiette*, f.

Történetrajz, fn. *histoire*, f.

Történetudomány, fn. *connaissance de l'histoire, connaissance ou science historique*, f.

Történetudós, fn. *homme versé dans l'histoire, historien*, m.

Történetviszsgáló, fn. *historien*, m.

Történhető, mn. *qui peut se faire; qui peut se passer*; — *ség*, fn. *possibilité, éventualité*, f.

Történni (ik), k. *se faire, arriver, se passer; avoir lieu*.

Történt, mn. *fait, fini, achevé*.

Történetdolog, fn. *chose faite*, f., *fait*, m. [f.]

Törtírás, fn. *écriture en grosses lettres*.

Törtészám, fn. *nombre rompu ou fractionné*, m.; *fraction*, f.

Törölközni, **Törölmi** l. **Törölközni**, **Törölmi**.

Törvebab, **Törveboró**, **Törvelence**, etc., fn. *parde de fèves, de pois, de lentilles, etc.*, f.

Törvény, fn. *loi*, f.; — *t* *szolgáltatni*, *rendre la justice*.

Törvényadó, fn. *legislateur*, m. [m.]

Törvénycsaváró, fn. *robin, chicaneur*.

Törvényelleni, mn. *illégal, contraire à la loi ou aux lois; défendu*.

Törvényes, mn. *légal, légitime; juridique, judiciaire*; — *en*, ih. *légalement, légitimement; par voies judiciaires; en légiste*.

Törvényesítul, cs. *légitimer*.

Törvényesség, fn. *légalité; légitimité; justice*, f.

Törvényfolyamat, **Törvényfolyás**, fn. *marche*, f., *ou cours de la justice*, m., *procédure*, f.

Törvényhatóság, fn. *jurisdiction, justice, compétence*, f., *ressort*, m.; *tribunal compétent*, m.

Törvényhozás, fn. *législation*, f.

Törvényhozó, mn. *législatif*; —, fn. *législateur*, m.

Törvényhozóság, **Törvényhozótest**, fn. *corps législatif*, m., *législature*, f.

Törvényjavaslat, *fn. projet de loi, m., motion, f.*

Törvénykar, *fn. faculté de droit, f.*

Törvénykedni (ik), *k. plaider, être en procès.*

Törvénykezés, *fn. procédure; administration de la justice, f.; —i, mn. judiciaire; juridique; qui concerne la procédure ou l'administration de la justice.*

Törvénykesni (ik), *k. plaider, être en procès.*

Törvénykönyv, *fn. collection, f., ou système de lois, code, m.; lois, f. pl.*

Törvénynap, *fn. jour d'audience, terme, m.*

Törvény nélküli, *mn. qui manque de lois, sans lois; sans gouvernement; anarchique; —ség, fn. absence de lois; anarchie, f.*

Törvényesabta, *mn. conforme aux lois, légal, légitime. [f.]*

Törvényesség, *fn. violation (des lois),*

Törvénytelen, *fn. violateur (des lois), m.; —, mn. contraire à la loi; —leg, ih. en violant la loi.*

Törvényszék, *fn. cour de justice, f., tribunal, m.; —i, mn. judiciaire.*

Törvényszéki tanácsnok, *fn. conseiller de justice ou d'un tribunal, m.*

Törvényszerű, *mn. conforme aux lois, légal, légitime, loyal; —leg, ih. légalement; —ség, fn. légalité, légitimité, loyauté, f.*

Törvényszerző, *fn. législateur, m.*

Törvénytelen, *fn. huissier, m.*

Törvénytelenkedni (ik), *k. violer les lois. [mité, f.]*

Törvénytelenkedés, *fn. illégalité, illégitimité.*

Törvénytelenül, *ih. illégalement.*

Törvénytudás, *fn. science des lois, jurisprudence, f.*

Törvénytudó, *mn. versé dans la science des lois; —, fn. jurisconsulte, légiste; juriste, m.*

Törvénytudomány, *fn. jurisprudence, f. [m.]*

Törvénytudor, *fn. docteur en droit,*

Törvénytudós, *fn. jurisconsulte, légiste; juriste, m.*

Törvényzár, *fn. séquestre, m.*

Törzs, *fn. tronc; état-major, m.*

Törzsaanya, *fn. mère primitive, aïeule, f.*

Törzsapa, Törzsatya, *fn. père d'une race; le premier d'un nom, m.; souche, f.*

Törzsök, *fn. tronc, m.; tige, f.; bloc (de bois), m.*

Törzsökös, *mn. muni d'une tige ligneuse ou d'un tronc; radical.*

Törzsöktelen, *mn. qui manque de tige, sans tige; acaule.*

Törzsszó, *fn. mot primitif ou radical, m.; racine, f.*

Törzstiszt, *fn. officier d'état-major, m.*

Tőrs, *mn. muni d'une tige ou d'un tronc; —gyökerez, radical.*

Tőrsám, *fn. racine d'un nombre, f., nombre cardinal, m.*

Tőrszó, *fn. mot primitif ou radical, m.; racine, f.*

Tőves, *mn. muni d'une tige; pourvu d'un grand nombre de racines; —tál, ih. entièrement, totalement.*

Tővis, *fn. épine, f.; piquant, aiguillon; chardon, m.*

Tővisbokor, *fn. buisson épineux; buisson d'épines, m.*

Tővises, *mn. d'épines; épineux; arme d'aiguillons ou de piquants; hérissé; aiguillonné; —disznó, fn. porc-épic, m.; —hal, fn. poisson aiguillonné, épineux, m.*

Tővisetlen, *mn. dépourvu d'aiguillons ou de piquants, sans épines.*

Tővisetlen, *mn. l. Tővisetlen.*

Tőzeg, *fn. tourbe, f.; —ásó, fn. personne occupée à l'extraction de la tourbe; —föld, fn. terre tourbeuse, f., terrain tourbeux, m.*

Tőze, *fn. commerce, négoce, trafic, m.*

Tőzsde, *fn. bourse, f.*

Tőzsér, *fn. commerçant, marchand; négociateur, m.*

Trágár, *mn. obscène, sale, cynique; lubrique, lascif.*

Trágárkodni (ik), *k. faire des plaisanteries obscènes.*

Trágárság, *fn. obscénité; lubricité; lasciveté, f. [m.]*

Trágya, *fn. fiente, f.; fumier, engrais.*

Trágyás, *mn. enfumé, engraisé.*

Trágyázás, *fn. engraissement, m.*

Trágyázni, *cs. enfumer, engraisser*

- (avec du fumier). *fumer (un champ) par le parcage.*
- Tréoselni, k. causer, jaser.
- Tréfa, fn. plaisanterie; raillerie, f.; tréfán kivül, raillerie d part.
- Tréfabesséd, fn. plaisanterie, f.
- Tréfálkodni (ik), k. plaisanter, railler.
- Tréfálni, k. plaisanter.
- Tréfálódás, fn. plaisanteries, f. pl.; badinage, m.
- Tréfálódzani (ik), k. l. Tréfálkodni.
- Tréfás, mn. plaisant, comique, gai; soldtre; drôle; badin.
- Tréfaság, fn. plaisanterie, f.
- Tréfásan, ih. en plaisantant.
- Trilla, fn. trille, m.
- Trillázni, k. fredonner; chanter, griser (se dit de l'alouette); faire un tremblement sur (une note).
- Trombita, fn. trompette, f.; trombone, m.
- Trombitálni, k. sonner (de la trompette); —, cs. jouer sur la trompette; emboucher la trompette.
- Trombitás, fn. trompette; trompettiste; tromboniste, m.; —, mn. pourvu d'une trompette.
- Trombitassó, fn. son, bruit de trompette, m. [tourne, f.]
- Tromf, fn. triomphe, f.; atout, m.; Trón, fn. trône, m.
- Trücsök l. Tücsök.
- Trüszenni l. Tüsszenni.
- Tuba, fn. pigeon, m.
- Tubaróssa, fn. tubéreuse, jacinthe des Indes, f.
- Tubi, Tubicza, Tubika, fn. petit pigeon, pigeonneau, m.; tubiczám, mon amie, ma mignonne.
- Tucsat, fn. douzaine, f.
- Tudakolás, fn. demande; recherche; information, f.
- Tudakolni, cs. Tudakolódni (ik), k. chercher à découvrir qn. ou qc.; s'enquérir, s'informer de, rechercher qn. ou qc.; demander après qn. ou qc.
- Tudákos, mn. indiscret; — ság, fn. indiscretion, f.
- Tudakozás, Tudakozódás l. Tudakolás.
- Tudakozni l. Tudakolni.
- Tudakozódni (ik), k. l. Tudakolni.
- Tudakozóintézet, fn. bureau d'adresse, m.
- Tudalékos, mn. pédante.
- Tudalom, fn. connaissance, f.
- Tudás, fn. savoir, m.; science, connaissance, f.
- Tudat, fn. connaissance, f.
- Tudatás, fn. notification, f.; avis, m.
- Tudatlan, mn. ignorant; illeté; — ság, fn. ignorance, f.; — ul, ih. sans le savoir; insciemment; sans érudition.
- Tudatni, cs. notifier.
- Tudni, cs. és k. savoir (hoz, hoz), être versé dans qc.
- Tudnillik, ih. (d) savoir; c'est-à-dire.
- Tudniméltó, mn. digne d'être su.
- Tudnivágyás, fn. désir de savoir ou d'apprendre, m.; curiosité, f.
- Tudnivágyó, mn. impatient d'apprendre; ardent d'étude; curieux.
- Tudnivaló, mn. ce qu'on doit savoir nécessairement; —, ih. cela s'entend; c'est bien entendu; si fait, sans doute; —, fn. notice, note, f.
- Tudomány, fn. connaissance, f.; savoir, m.; érudition; science; instruction, f.
- Tudománybeli, mn. scientifique.
- Tudományos, mn. érudit, savant; docte; lettré; scientifique; littéraire; — ság, fn. érudition, f.; savoir, m.
- Tudomás, fn. notion, connaissance, science, f.; — omra, que je sache.
- Tudomásul, ih. pour servir d'avis.
- Tudor, fn. docteur, m.; — ság, fn. doctorat, m.
- Tudós, mn. érudit; savant; docte; lettré; —, fn. savant; érudit; homme de science; littéraire, m.
- Tudósítás, fn. avertissement, avis, m.; information, relation, nouvelle, f.; — ul, ih. pour servir d'avis.
- Tudósítai, cs. donner avis (de qc. à qn.); avertir, informer; faire savoir (qc. à qn.).
- Tudósító, fn. rapporteur, correspondant, référendaire, m.
- Tudósítvány, fn. lettre d'avis, f.
- Tudósaság, fn. profession d'homme de science; classe, f. ou corps des savants, m.
- Tudtul l. Tudomásul.
- Tudva, ih. sciennment.
- Tudvalevő, mn. notoire, public, connu; parvenu à la connaissance.
- Túl, ih. de l'autre côté, de là, au delà; par le haut; —, nh. de ce côté-là, au-delà, par-delà, de delà, outre, de l'autre côté; au-dessus.

Túladni, k. (on, en), *se défaire, se débarrasser, se décharger de qc.; abandonner la possession d'une chose*; valakin —, *donner congé, congédier, chasser qn.*

Tulajdon, mn. *propre*; à moi, à lui, à elle, etc.; *particulier*; —, fn. *qualité*; *propriété, f.*; *propre, caractère, attribut*; *bien propre, m.*

Tulajdoni, mn. *de propriété*; —ság, fn. *particularité, f.*, *caractère, trait, m.* ou *marque caractéristique, f.*

Tulajdonítás, fn. *imputation*; *attribution*; *appropriation, f.*

Tulajdonítani, cs. *attribuer, adjuger, imputer qc. à qn.* [justement.]

Tulajdonkép, —képen, ih. *proprement*;

Tulajdonnév, fn. *nom propre, m.*

Tulajdonos, fn. *propriétaire, m.*; —ság, fn. *propriété, f.*

Tulajdonság, fn. *qualité*; *propriété, f.*; *attribut, caractère, m.*

Túlélni, cs. *survivre à qn. ou à qc.*

Túlérni, k. és cs. *s'étendre au delà de qc.*, *dépasser, excéder (la longueur de qc.)*; —, (ik), k. *dépasser le terme de sa maturité.*

Túlesni (ik), k. *tomber au delà de qc.*; *venir à bout de qc.*; *finir*; *surmonter.*

Túlfelül, ih. *de l'autre côté, au delà.*

Túlhágni, k. és cs. *monter par-dessus*; *franchir (en montant), passer*; *surmonter*; *transgresser (un précepte, etc.)*; *enfreindre, violer (la loi, etc.).*

Túlhaladni, k. és cs. *dépasser*; *surpasser (qn. en qc.)*; *l'emporter sur*; *oultre-passer, excéder.*

Táli, mn. *qui est au-delà, de l'autre côté*; *ultérieur.*

Tulipán, fn. *tulipe, f.*

Túljárni, k. *devancer, dépasser qn.*; *prendre, gagner les devants sur qn.*

Tülkeni, k. *franchir, passer.*

Túlköltség, fn. *surrogation, f.*

Túlnan, ih. *de l'autre côté.*

Túlnyomó, mn. *prépondérant.*

Túlnyomáság, fn. *prépondérance, f.*

Túlnyúlni (ik), k. l. Túlérni.

Tulok, fn. *jeune taureau, jeune bœuf, bouvillon, m.*

Túlontúl, ih. *au delà de ce qui est nécessaire, plus qu'il n'est besoin, plus qu'il ne faut.*

Túlozni, cs. *exagérer, outrer.*

Túlság, fn. *exagération, f.*, *excès, m.*; *extravagance, f.*; —os, mn. *exagéré*;

excessif; *extravagant*; —osan, ih. *à l'excès, excessivement*; *extravagamment*; —oskodás, fn. *exagération, extravagance, f.*; —oskodni, (ik), k. *exagérer.*

Túlsó, mn. *qui est au delà, de l'autre côté.* [poids, m.]

Túlsúly, fn. *excès ou excédant de*

Túlszárnyalni, cs. *l'emporter sur . . .*

Túltenni, k. (vmin), *passer par-dessus*; —(vkin), *l'emporter sur*; *surpasser qn. en qc.*

Túltérhelni, cs. *surcharger.*

Túlvilág, fn. *l'autre monde, m.*

Túlvinni, cs. *pousser, porter qc. ou les choses trop loin*; *dépasser les limites*; *aller trop loin*; *exagérer.*

Túlvitt, mn. *exagéré, outré.*

Túlszás, fn. *exagération, f.*, *excès, m.*; *exaltation, f.*

Tulzott, mn. *exagéré, outré*; *exalté.*

Túnan l. Túlnan.

Tunya, mn. *paresseux, indolent.*

Tunyálkodni (ik), k. *s'abandonner à la paresse.*

Tunyan, ih. *d'une manière paresseuse, avec paresse*; *lâchement.*

Tunyaság, fn. *paresse, f.*

Tunyulni, k. *devenir paresseux.*

Túrás, fn. *souille(s), f. (pl.)*; vakandok —, *taupinée, taupinière, f.*

Turba, fn. *porte-manteau, m.*; *valise, f.*

Turbán, fn. *turban, m.*

Turbékolás, fn. *roucoulement, m.*

Turbékolni, k. *roucouler.*

Turbikolni, k. *agiter (de l'eau)*; *troubler.*

Turbokló, fn. *trouble-eau, m.*

Turbolya, fn. *cerfueil, m.*

Turdogálni, cs. *souiller*; *faire des souilles.*

Turészni l. Turdogálni.

Turfa, fn. *tourbe, f.*; —láp, fn. *tourbière, f.*

Turha, fn. *flegme, m.*

Turkálni, k. és cs. *souiller.*

Túrni, cs. *bouleverser*; *remuer*; *creuser*; *souiller.* [m.]

Túró, fn. *caillé épurée*; *fromage mou,*

Túródzani (ik), k. *se convertir en fromage, se coaguler*; *se cailler*; *tourner.*

Túrórács, fn. *claire (suspendue pour y sécher le fromage mou), f.*

Túros, mn. *excorié, écorché (se dit d'un cheval).*

Túrós, mn. *egséux*.

Túrósajt, fn. *fromage mou, fromage à la pie, m.*

Túrósítani, cs. *blessar, écorcher (un cheval en le montant)*.

Túrósodni (ik), k. *être écorché*.

Túrósodni (ik), l. *Túródzani*.

Túrzsani, cs. *creuser (pour découvrir un filon); faire des fouilles*.

Túrzás, fn. *fouissement, m.*

Tus, fn. *toast, m.; crosse (ex. de fusil); encre de Chine, f.*

Tusa, fn. *lutte, f., combat, m.*

Tusak, fn. *bloc; billot, m.*

Tusakodás, fn. *lutte, f.*

Tusakodni (ik), k. *combattre, lutter corps à corps; lutter, combattre*.

Tusázni, k. *combattre, lutter corps à corps*.

Tusfesték, fn. *encre de Chine, f.*

Tuskó, fn. *billot; troncet; bloc (ex. de marbre, de fer), m.; homme grossier, m.*

Tusolni, cs. *dessiner, peindre au lavis; laver (avec de l'encre de Chine)*.

Tász, fn. *otage, m.*

Tusskolni, cs. *pousser; réa —, imposer qc. à qn.*

Tusli, fn. *manchon, m.*

Tutaj, fn. *radeau, train (de bois), m.*

Tutajmester, fn. *intendant du flottage, des radeaux, m.*

Tutajos, fn. *flotteur, conducteur d'un radeau, m.*

Tutajosni, cs. *faire flotter, flotter du bois*.

Tutajrév, fn. *place pour le bois flotté, f.; port de flottage, m.*

Tutulás, fn. *hurlement des loups, m.*

Tutalni, k. *hurler, pousser des hurlements*.

Tatyma, mn. *nasillard*.

Tázok, fn. *outarde, f.*

Tű, fn. *aiguille, f.; gombos —, épingle; broche, f.*

Tűcsináló, fn. *fabricant d'aiguilles ou d'épingles, aiguillier; épinglier, m.*

Tűsök, fn. *grillon, m.; cigale, f.*

Tűdés, mn. *qui a la forme d'une aiguille, aiguillé; aciculé; aciculaire*.

Tűdő, fn. *poumon, m.*

Tűdőgyulladás, fn. *inflammation du poumon, f.*

Tűdőkór, fn. *phthisie pulmonaire, f.*

Tűdőkóros, mn. *phthisique*.

Tűdőkórság, fn. *phthisie pulmonaire, f.*

Tűdőlob, fn. l. *Tűdőgyulladás*.

Tűdővész l. *Tűdőkór*.

Tűdővészés, mn. l. *Tűdőkóros*.

Tűdzeni, cs. *piquer, contre-pointer*.

Tűfok, fn. *trou d'aiguille, chas, m.*

Tűkör, fn. *miroir, m.*

Tűkorporitás, fn. *étamage de glaces, m.*

Tűkörlemes, fn. *tain, m.*

Tűkőrmás, fn. *étamure, f.*

Tűkörtan, fn. *catoptrique, f.*

Tűkörűveg, fn. *verre fin; cristal, m.; glace (du miroir), f.*

Tűkrödzeni (ik), k. *se peindre (se dit d'images); être réflété ou reproduit (par qc.)*.

Tűkrös, mn. *orné de glaces, à glaces*.

Tűkrözés, fn. *réflexion, f.; reflet, m.*

Tűkrözni, cs. *réfléter (une image, etc.)*.

Tűled! *isz. hurrau (à droite)!*

Tűlevél, fn. *feuille aciculaire, f.*

Tűlevelű, fn. *arbres à feuilles aciculaires, m. pl.*

Tűll, fn. *tulle, m.*

Tűlök, fn. *corne, f.*

Tűlökded, mn. *corniforme*.

Tűmives, fn. *aiguillier; épinglier, m.*

Tünde, mn. *passager; éphémère; qui tient de la féerie; charmant, plein de grâces*.

Tündér, fn. *fée, f.*

Tündéres, mn. *qui tient de la féerie*.

Tündéri, mn. *charmant, enchanteur*.

Tündérkastély, fn. *château enchanté, m.*

Tündérkedés, fn. *féerie, f.*

Tündérkert, fn. *jardin enchanté; jardin magique, ravissant, m.*

Tündérorság, fn. *féerie, f.*

Tündérrege, fn. *conte de fées, m.*

Tündérség, fn. *féerie, f.*

Tündérvár l. *Tündérkastély*.

Tündérvessző, fn. *baguette magique, f.*

Tündérvilág, fn. *féerie, f.*

Tündökíteni, cs. *faire briller, faire reluire*.

Tündökleni (ik), k. *briller; luire, reluire, resplendir*.

Tündöklés, fn. *splendeur, f.; rayonnement, m.* [tant.

Tündöklő, mn. *luisant; brillant; éclatant*.

Tűnedezni, k. *disparaître*.

Tűnékeny, mn. *qui disparaît, défaillant; fugace; évanescent*.

Tűnemény, fn. *apparition, f.; san-tôme, m.; természeti —, phénomène, m.*

Tünés, *fn. apparition, f.*
 Tünet, *fn. apparition; apparition d'un revenant; vision, f.*
 Tünle, *fn. blende, f.*
 Tünni (ik), *k. frapper la vue, être visible, paraître; szembe —, sauter aux yeux; faire sensation.*
 Tünödés, *fn. méditation, f., recherches minutieuses et pénibles, f. pl., peine, f.; souci, m.*
 Tünödni (ik), *k. méditer sur qc.; se creuser l'esprit; être en peine de qc.*
 Tüntetés, *fn. démonstration, f.*
 Tüntetni, *cs. montrer, témoigner.*
 Tüpárna, *fn. coussin à coudre, carreau, m.*
 Türedék, *fn. retroussis, m.*
 Türedelem l. Türodelem.
 Türekeny, *mn. patient; résigné; tolérant; —ség, fn. patience; résignation; tolérance, f.*
 Türolem, *fn. patience; tolérance, f.*
 Türelmes, *mn. patient; résigné; tolérant; —en, ih. patiemment, avec patience; avec résignation; —ség, fn. résignation; tolérance, f.*
 Türelmetlen, *mn. impatient; intolérant; —kedni (ik), k. s'impatienter; —ség, fn. impatience; intolérance, f.; —ül, ih. avec impatience; avec intolérance.*
 Türemleni (ik), *k. se retrousser.*
 Türes, *fn. l. Türelem; retroussement, m.*
 Türet, *fn. rouleau, m.*
 Türhettelen, *mn. —ül, ih. insupportable(ment); (d'une manière) intolérable.*
 Türhettlenség, *fn. impossibilité de supporter ou de tolérer qc.; antipathie invincible (que qn. ou qc. inspire), f.*
 Türhető, *mn. —en, —képen, —leg, ih. tolérable, supportable, passable(ment); ne pas trop mal.*
 Türkölni, *cs. Türkölödzeni (ik), k. frapper des cornes.*
 Türközni (ik), *k. se retrousser, retrousser (ex. sa robe); neki —, se mettre à faire qc.*
 Tütni, *cs. souffrir, supporter, endurer (ex. l'adversité, la douleur); tolérer; retrousser, retaper; replier.*
 Türo, *mn. souffrant.*
 Türodelem l. Türelem.
 Türodelmes l. Türelmes.

Türodelmesség l. Türelmesség.
 Türodseni (ik), *k. se retrousser retrousser (un habit).*
 Türtözködni, Türtözni (ik), *k. Türtöztetni, vh. s'abstenir, s'empêcher (ex. de rire, de danser); avoir ou prendre patience, patienter; attendre.*
 Tüske, *fn. épine, f.; aiguillon, piquant, m.; arête (des poissons), f.*
 Tüskebokor, *fn. arbuste épineux; buisson épineux; hallier ou bousillon d'épines, m.*
 Tüskés, *mn. épineux; hérissé; aiguillonné; qui a beaucoup d'arêtes; —állat, fn. animal hérissé de piquants; aiguillonné; épineux; —csiga, fn. rocher, m.*
 Tüsszenni, Tüsszenteni, *k. éternuer.*
 Tüsszentőpor, *fn. sternutatoire, m.*
 Tüsszentés, *fn. éternement, m.*
 Tüsszögni, *k. éternuer à diverses reprises.*
 Tüstént, *ih. aussi tôt, sur-le-champ, à l'instant même, tout de suite, tout à l'heure. [ses.]*
 Tüszkölni, *k. éternuer à diverses reprises.*
 Tüsző, *fn. ceinture; gibecière, f.*
 Tüszögés, *fn. éternements, m. pl.*
 Tüszúrás, *fn. piqure, f.; point d'aiguille, d'épingle, m.*
 Tüszű, *fn. gibecière, f.*
 Tütartó, Tütök, *fn. étui à aiguilles, aiguillier, m.*
 Tűz, *fn. feu, m.; incendie; embrasement, m.*
 Tűzálló, *mn. qui résiste au feu, incombustible.*
 Tűzdelni, *cs. piquer; contrepointer; larder; entrelarder; piquer.*
 Tűzdelőszalonna, *fn. lard à larder, lardon, m.*
 Tűzelék, *fn. combustible, m.*
 Tűzelés, *fn. chauffage; entretien du feu, m.; décharge, f.*
 Tűzellenző, *fn. écran; garde-feu, m.*
 Tűzelni, *k. entretenir le feu; brûler (ex. du bois); faire feu, tirer; —, cs. enflammer, animer, encourager, exciter (qn. à qc.).*
 Tűzelő, *fn. foyer, m.; cheminée, f.*
 Tűzelőszér, *fn. combustible, bois de chauffage, m.*
 Tűzer, *fn. artilleur, canonnier, m.*
 Tűzéség, *fn. artillerie, f. [m.]*
 Tűzértanya, *fn. parc, train d'artillerie,*

Tüzes, mn. *qui est en feu, igné, ardent, enflammé, embrasé; rougi par la chaleur; flamboyant; vif, ardent, brûlant, passionné; (vin) qui a du feu, spiritueux, généreux.*

Tüzesedni (ik), k. *être rougi au feu, être rouge (de chaleur), être en ignition, être ardent; neki —, être enflammé ou transporté (ex. de colère).*

Tüzesen, ih. *en feu, en flamme; ardemment, avec feu; vivement.*

Tüzesíteni, cs. *enflammer.*

Tüzeskedni (ik), k. *s'échauffer, s'emporter.*

Tüzesróka, fn. *renard charbonnier, m.*

Tüzeség, fn. *chaleur; ardeur, f.*

Tüzfal, fn. *mur mitoyen, m.*

Tüzfecskendő, fn. *pompe à feu, f.*

Tüzfegyver, fn. *arme à feu, f.*

Tüzfény, fn. *lueur ou clarté du feu, f., éclat du feu, m.*

Tüzfogó, fn. *pincettes, f. pl.*

Tüzfolt, fn. *marque que laisse une brûlure; tache (de couleur) de feu, f.*

Tüzugyík, fn. *salamandre, f.*

Tüzhányó, mn. *qui crache des flammes; — hegy, fn. volcan, m.*

Tüzharang, fn. *loesin, m.*

Tüzhely, fn. *foyer, m.*

Tüzifa, fn. *bois de chauffage, m.*

Tüzmádó, fn. *ignicole; pyralâtre, m.*

Tüzsizony, fn. *crainte du feu, pyrophobie, f.*

Tüzték, fn. *feu d'artifice, m.*

Tüztájékos, fn. *artificier, m.*

Tüzkár, fn. *dommage causé par un incendie, m.; — mentesités, fn. assurance contre les incendies, f.*

Tüzkő, fn. *pièce à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.*

Tüzköz, fn. *intervalle entre deux maisons voisines; tour de chat, m.*

Tüzlárma, fn. *cri au feu, m.*

Tüzmentes, mn. *qui résiste au feu; assuré contre les incendies.*

Tüzművész l. Tüztájékos.

Tüzművészet, fn. *pyrotechnie, f.*

Tüznemű, mn. *qui ressemble au feu, igné.*

Tüzni, cs. *piquer; attacher; contre-pointer; fixer.*

Tüzkádó, mn. *qui crache ou qui vomit ou qui jette des flammes; — hegy, fn. volcan, m.*

Tüzoltósákiya, Tüzoltóhorog, fn. *croc à feu, m. [saufiler.]*

Tüzögetni, cs. *piquer, contre-pointer;*

Tüzör, fn. *garde du feu au camp, m.*

Tüzipiros, mn. *rouge comme le feu, rouge ardent; rouge-écarlate; ignicolore.*

Tüzszer, fn. *munition, f.*

Tüzszerszám, fn. *fusil, briquet, m.*

Tüzsztító, fn. *attisonnoir, m.*

Tüztakarító, fn. *tisonneur; rable, m.*

Tüztartó, fn. *chaufferette, f.; chauffe-pieds, couvet, m.*

Tüztelep, fn. *batterie, f.*

Tüztűvész, fn. *incendie, embrasement, m.*

Tüzzaj, fn. *cri au feu, m.*

Tüzzápor, fn. *pluie de feu, f.*

Ty.

Tyúk, fn. *poule, f.; hizlalt —, pou-larde, f.; — ász, fn. poulailier, m.; — fi, fn. petit d'une poule, poulet, m., poulette, f.; — ketrecz, fn. cage aux poulets, f.; — mell, fn. blanc de poulet, m.; — mony, fn. œuf de poule, m.*

Tyúköl, fn. *poulailier, m.*

Tyúkszem, fn. *cor (au pied); œil de perdrix, m.*

Tyúkűlő, fn. *juchoir, perchoir, m.*

Tyúkvásár, fn. *marché à la volaille, m.*

U.

- Uborka, fn. *concombre, m.*
 Udvar, fn. *cour; basse-cour, f.*
 Udvarbíró, fn. *juge de la cour, m.*
 Udvari, mn. *de la cour; de cour; des cours; de courtesan.*
 Udvarias, mn. *courtois, poli, civil; galant; — au, ih. courtoisement, poliment; avec politesse, avec urbanité.*
 Udvariaskodni (ik), k. *faire des politesses à qn.; dire à qn. des choses aimables, obligeantes ou des galanteries.* [f.
 Udvariasság, fn. *courtoisie, politesse,*
 Udvariatlan, mn. *discourtois; impoli; — ság, fn. manque de politesse, m.*
 Udvarilag, ih. *à la manière de la cour; l. Udvariasan.*
 Udvariság l. Udvariasság.
 Udvaritanácsos, fn. *conseiller de la cour; conseiller aulique, m.*
 Udvarikodni (ik), k. *faire la cour à, courtoiser.*
 Udvarlás, fn. *service, m.; visite, f.*
 Udvarlóló, fn. *galant, m.*
 Udvarmester, fn. *intendant (d'un château royal, etc.), gouverneur; major-dome (de la cour de Rome, d'Espagne, etc.), m.; fő —, fn. grand-maître de la cour ou de la maison du roi, etc., m; précepteur (des enfants d'une grande maison), gouverneur (d'enfants), m.*
 Udvarnagy l. Udvarmester.
 Udvarnép, fn. *maison, cour, suite, f.*
 Udvarnok, fn. *gentilhomme de la cour; courtesan, m.*
 Udvarolni, k. *rendre visite à qn.; présenter ses hommages, ses respects à qn.; rendre ses devoirs; faire la cour à qn., courtoiser.*
 Udvaroncz, fn. *homme de cour, courtesan; homme du monde, homme de tact, m.*
 Udvarszerű, mn. — leg, ih. *à la manière de la cour; d'après l'étiquette de la cour.*
 Udvertartás, fn. *cour, f.*
 Udvertartási költségek, fn. t. *liste civile, f.*
 Udvartelek, fn. *château de gentilhomme ou seigneurial, m.*
 Ugar, fn. *friche, jachère, f.; —, mn. en friche, en jachère.*
 Ugariás, fn. *cassaille, f.*
 Ugarolni, cs. *jachérer.*
 Ugaron, ih. *en friche, en jachère.*
 Ugarszántás, Ugartörés, fn. *cassaille, f.; premier labour, m.*
 Ugatás, fn. *aboi, aboiement, m.*
 Ugatni, k. *aboyer.*
 Ugorka, fn. *concombre, m.; — saláta fn. salade de concombres, f.*
 Ugorni l. Ugrani. [m.
 Ugrálás, fn. *sautillement, frétillement.*
 Ugrálni, k. *sautiller; bondir (ex. de joie); frétiller; rebondir, ricocher (se dit d'une balle, etc.); sauter (se dit d'insectes, etc.).*
 Ugrándozni (ik), k. Ugrálni.
 Ugrani (ik), k. l. Ugrálni.
 Ugrás, fn. *bondissement; saut, m.*
 Ugrasztani, cs. *faire sauter.*
 Ugratni, cs. és k. *faire sauter; faire galoper.*
 Ugrifüles, fn. *sauteur, jeune étourdi, m.*
 Ugró, fn. *sauteur, cavalier (au jeu d'échecs), m.; —, mn. sautillant, bondissant.*
 Ugróc, fn. *arlequin, m.*
 Ugroév, fn. l. Szökőév.
 Ugrókút, fn. l. Szökőkút.
 Ugrónap, fn. l. Szökőnap.
 Ugrós, mn. *qui a l'habitude de sauter, sauteur; saltigrade.*
 Ugrosni l. Ugrálni.
 Ugy, Úgy, ih. *tellement que; ainsi, comme.*
 Ugyám! *ies. sans doute, oui, certes.*
 Ugyan, *kaz. à la vérité, il est vrai, en effet, certes, sans doute (mais); donc.*
 Ugyanakkor, ih. *précisément à la même époque ou en ce temps-là.*
 Ugyanannyi, mn. *tout autant.*
 Ugyanas, mn. *le même; ditto.*
 Ugyanasért, ih. *pour cela même, précisément pour cela.*
 Ugyanazonos, mn. *identique; — fn. identité, f.*

Ugyanis, *ks. à savoir; c'est à dire; pour en citer les noms.*
 Ugyanitt, *ih. précisément en ce même lieu; précisément en ce lieu-ci.*
 Ugyannyira, *ih. tant.* [droit.
 Ugyanoda, *ih. là même, au même en-*
 Ugyanonnan, Ugyanonnet, *ih. de là même, du même lieu.*
 Ugyanott, *ih. là même.*
 Ugyanugy, *ih. de même.*
 Ugyde, *ks. or.* (n'est-il pas vrai?
 Ugy-e? Ugy-e-bár? n'est-ce pas?
 Ugyis, *ih. sans que . . .*
 Ugymint, *ih. à savoir.*
 Ugynevezett, *mn. ainsi nommé.*
 Uj, *fn. doigt (de la main et du pied), m.; manche, f.; pouce, m.*
 Uj, *mn. nouveau; neuf.*
 Ujalni, *cs. doigter, toucher (un instru-*
 Uj, *ment); jouer des doigts.*
 Ujan, Ujantan, *ih. nouvellement, ré-*
 Uj, *cemment; fraîchement; à neuf; à la mode.*
 Ujantyu, *fn. doigt de gant, doigtier, m.*
 Ujas, *mn. pourvu de doigts, à doigts, au doigt; à manches; —, fn. veste, eamisolet, f.; gilet (ex. de flanelle); casaque, m.*
 Ujakestyű, *fn. gant à doigts, m.*
 Ujasa, *fn. robe à manches, f.*
 Ujatlan, *mn. sans doigt; sans manches.*
 Ujból, *ih. de nouveaux.*
 Ujdad, *mn. en forme de doigt; digitiforme; digité; digitale.*
 Ujdívatu, *mn. à la mode; selon le dernier goût.*
 Ujdondász, *fn. novelliste, m.*
 Ujdonság, *fn. nouveauté; nouvelle, f.*
 Ujdonuj, *mn. tout neuf.*
 Ujestendő, Ujév, *fn. nouvel an, m.; (jour de) la nouvelle année, f., jour de l'an, m.*
 Ujévi ajándék, *fn. étrennes, f. pl.*
 Ujévi köszöntés, *fn. souhait, m.; félicitation à l'occasion de la nouvelle année, f.*
 Ujhásas, *mn. qui s'est marié nouvellement; —, fn. nouveau marié, m.*
 Ujhold, *fn. nouvelle lune, f.*
 Ujitás, *fn. innovation; réforme; nyelv —, fn. néologie, néologisme, m.*
 Ujtani, *cs. faire des innovations, innover; réformer qc.*
 Ujtáték, *fn. jeu de doigts, m.*
 Ujlongani, Ujlongatni, *k. pousser des cris de joie ou d'allégresse,*

Ujjal is. *hé! ça! ça!*
 Ujmise, *fn. prémices, f. pl.*
 Ujnyi, *mn. de la largeur ou de l'épais-*
 Uj, *seur ou de la grosseur, ou de la longueur du doigt; d'un pouce.*
 Ujolag, *ih. de nouveau; encore.*
 Ujon, Ujonan, *ih. de nouveau.*
 Ujonez, *fn. recrue, f., conscrit; novice, m.; — állítás, fn. recrutement, m.; — orás, fn. recrutement, m.; enrôlements, m. pl.; — orni, cs. faire des recrues ou des enrôlements; lever (des recrues); recruter.*
 Ujonnán, *ih. de nouveau; nouvelle-*
 Uj, *ment; récemment.*
 Ujonszülött, *mn. nouveau-né.*
 Ujonti, *mn. nouveau, frais, récent.*
 Ujra, *ih. de nouveau; encore.*
 Ujrakás, *fn. doigté, m.*
 Ujrakeresztelés, *fn. second baptême, m., rebaptisation, f.*
 Ujrakeresztelő, *fn. rebaptisant, ana-*
 Uj, *baptiste, m.*
 Ujság, *fn. nouveauté; nouvelle, f.; journal, m.; gazette, feuille (périodique), f.*
 Ujsághordó, *fn. colporteur, distribu-*
 Uj, *teur, facteur d'un journal; colporteur de nouvelles, journal vivant, m.*
 Ujságró, *fn. journaliste, m.*
 Ujságkiadás, *fn. bureau de journal, m.*
 Ujságkiadóhivatal, *fn. bureau d'un journal, m.*
 Ujságlap, *fn. feuille (isolée), f., numéro d'un journal, m.*
 Ujságvadász, *fn. homme avide d'apprendre des nouvelles, m.*
 Ujságvágy, *fn. avidité d'apprendre de nouvelles choses ou des nouvelles, f.*
 Ujságonkapás, *fn. recherche avide des nouvelles, f.* [venté.
 Ujtálalmányu, *mn. nouvellement in-*
 Uj, *Ujlás, fn. renouvellement; rafraî-*
 Uj, *chissement, m.*
 Ujuni, *k. se renouveler; se rafraîchir.*
 Ujvilág, *fn. nouveau monde ou contin-*
 Uj, *ent, m., Amérique, f.*
 Umakk, *fn. aspic, m.*
 Unadalmas, *mn. ennuyeux; fâcheux.*
 Unadalom, *fn. ennui, m.*
 Unakodni, Unakozni, Unalkozni (ik), *k. s'ennuyer.*
 Unalmas, *mn. ennuyeux; fâcheux.*
 Unalmaskodni (ik), *k. être ennuyeux*
 Unalmasság, *fn. ennui, m.*
 Unalom, *fn. ennui, m.*

Unatkozás, fn. ennui; dégoût, m.
 Unatkozni (ik), k. s'ennuyer.
 Unatkozott, mn. dégoûté; ennuyé (de qc.); blasé (sur qc.).
 Undok, mn. laid; difforme; vilain; obscène; dégoûtant.
 Undokítani, cs. tacher, souiller; salir, contaminer.
 Undokság, fn. laideur; méchanceté; orduce, saleté, f.; obscénité, f.
 Undor, fn. tendance au vomissement, nausée, f.; dégoût, m., aversion, f.
 Undorítani, cs. inspirer du dégoût.
 Undorító, mn. dégoûtant; nauséux; détestable.
 Undorodás l. Undor.
 Undorodni (ik), k. éprouver du dégoût pour qc.; y répugner.
 Unni, cs. se dégoûter de qc.; —, vh. s'ennuyer.
 Unoka, fn. petit-fils, m.; petite-fille, f.
 Unokagyermek, fn. cousin germain, m.; cousine germaine, f.
 Unokahug, fn. nièce, f.
 Unokaleány, fn. arrière-petite-fille, f.
 Unokaöcs, fn. neveu, m.
 Unokatestvér, fn. cousin germain, m.
 Unazolás, fn. instances, f. pl., impulsion, incitation, f.
 Unszolni, cs. pousser, presser qn.
 Unt, mn. ennuyé de qc.; blasé sur qc.
 Untalan, ih. sans cesse; mind —, continuellement, sans cesse.
 Untatás, fn. ennui, m.
 Untatni, cs. ennuyer.
 Untató, mn. ennuyeur.
 Untig, ih. jusqu'à satiété.
 Ur, fn. chef; maître; propriétaire; patron, m.; Souverain; Maître; Seigneur; seigneur, sieur, monseigneur, monsieur; mari; époux, m.
 Uracs, fn. petit monsieur; petit-maître, dandy, m.
 Uradalmi, mn. seigneurial.
 Uradalom, fn. domaine (d'un seigneur), m., terre seigneuriale, seigneurie, f.
 Uralgani, k. commander en maître; l. Uralkodni.
 Uralkodás, fn. domination; souveraineté, f.; règne; régime, m.
 Uralkodni (ik), k. dominer, régner; commander (ex. aux passions).
 Uralkodnival, mn. qui est dominé par le désir de commander; ambitieux.

Uralkodó, fn. souverain, prince (régnant); régent; dominateur, m.; —, mn. régnant; dominant; prédominant.
 Uralkodócsalád, fn. dynastie, famille régnante, f.
 Uralkodóház, fn. dynastie, f.
 Uralkodóné, fn. souveraine, régente; princesse (régnante).
 Uralkodótárs, fn. co-régent, m.
 Uralni, cs. reconnaître qn. comme maître; être soumis au pouvoir de qn.
 Uralom, fn. domination, f., pouvoir, m.; propriété, f.
 Uras, mn. de gentilhomme, noble.
 Urasan, ih. en seigneur, noblement.
 Uraság, fn. grand personnage, m., monseigneur, m.; földes —, seigneur foncier, m.
 Uraságház, fn. maison seigneuriale, f.; hôtel; châteaueau, m.
 Urasági, mn. seigneurial.
 Urasztala l. Urvacsorája.
 Uratlan, mn. sans maître; délaissé, abandonné; épave.
 Urbér, fn. corvée, f.
 Urbéri, cs. de corvée, corvéable.
 Urdalni, cs. dominer, commander (ex. une ville).
 Urdolga, fn. service d'un maître, m.; corvée, f.
 Urfi, fn. jeune gentilhomme; fils de gentilhomme; jeune noble, m.
 Urhölgy, fn. dame, f.
 Uri, mn. seigneurial; noble; magnifique, splendide.
 Urias l. Uras.
 Uriaskodni (ik), k. jouer le, trancher du grand seigneur.
 Urilag, ih. en seigneur.
 Urimádsága, fn. oraison dominicale, f.
 Urirend, fn. haute noblesse, f.
 Uristen, fn. Dieu, notre Seigneur, m.
 Uriszék l. Ureszék.
 Urjövétel, Urjövetele, fn. avent, m.
 Urlak, fn. résidence d'un seigneur, f., châteaueau, m.
 Urnap, fn. fête du Saint-Sacrament, Fête-Dieu, f.
 Urné, fn. maîtresse; patronne, f.
 Urnö, fn. dame, madame, f.
 Urodalom l. Uradalom.
 Ureszék, fn. tribunal seigneurial, m.
 Urzolgálat l. Urdolga.
 Urvacsorája, fn. sainte Cène, communion, f.

Urvétele, fn. communion, f.
 Uszadék, fn. alluvion, f.; flottage, m.
 Uszadékföld, fn. alluvion, f.
 Uszadékjog, fn. droit d'alluvion, m.
 Uszály, fn. queue (traînante d'une robe), f.
 Uszályhordozó, fn. porte-queue, m.
 Uszályruha, fn. robe traînante, f.
 Uszálytartó, Uszályvivő l. Uszályhordozó.
 Uszám, fn. nageoire, f.; bras (de la baleine), m. pl.
 Uszoda l. Uszoda.
 Uszdogálni l. Uszkálni.
 Uszítani, cs. exciter à la poursuite, haler; exciter, animer (deux personnes l'une contre l'autre).
 Uszkálni, k. (s'amuser à) nager.
 Uszkár, fn. barbet, m., caniche, f.
 Uszkorálni l. Uszkálni.
 Uszni (ik), k. nager; flotter sur l'eau.
 Uszó, mn. nageant; flottant; à nager; de natation; —, fn. nageur; homme exercé à la nage, m.
 Uszoda, fn. école de natation, f.
 Uszohártya, fn. palame, m.
 Uszohólyag, fn. vessie, f.
 Uszókola l. Uszoda.
 Uszóláb, fn. patte nageuse, f.; pied palmé, m.
 Uszómászó, mn. amphibie.
 Uszony, fn. nageoire, f.
 Uszöv, fn. ceinture à nager; nageoire, f.
 Uszozárny, fn. nageoire, f.
 Uszottfa, fn. bois de flottage, m.
 Usztatás, fn. flottage, m.
 Usztatni, cs. (faire) flotter (du bois); laver (à grande eau); aiguayer, baigner (des chevaux, etc.).
 Usztató, fn. gué, abreuvoir, m.
 Usztatottfa, fn. bois flotté, m.
 Ut, fn. voie, route, f., chemin, m.; passage, m.
 Utálás, fn. détestation, horreur (de qc.), f.
 Utálat, fn. abomination, aversion, f.
 Utálatos, mn. détestable.
 Utálatoskodni (ik), k. détester qn.
 Utálatosság, fn. objet d'horreur; caractère odieux, m.
 Utálkodni (ik), l. Utálatoskodni.
 Utalni, cs. renvoyer qn. à...; se rapporter, se référer à qc.
 Utálni, cs. détester.
 Utálág, fn. horreur, abomination,

aversion, f.; être dégoûtant, exécrable, m. [assignat, m.
 Utalvány, fn. assignation, f.; mandat; Utalványozni, cs. assigner.
 Után, ih. après; d'après, selon; —, nh. après; à la suite; plus tard.
 Utánkeltezni, cs. post-dater.
 Utánképezés, fn. imitation, f.
 Utánmetzeni, cs. contrefaire; reproduire (avec le ou au burin); calquer.
 Utánmetzés, Utánmetzet, fn. calque, m., contrefaçon (d'une gravure, etc.), f.
 Utánnymat, fn. (réimpression illicite), contrefaçon, f.
 Utánnymó, fn. contrefacteur, m.
 Utánnymtatni, cs. contrefaire.
 Utánnymtató, fn. contrefacteur, m.
 Utánozás, Utánozat, fn. imitation; copie, f.
 Utánozhatlan, mn. inimitable.
 Utánozni, cs. imiter.
 Utánozó, fn. imitateur, m.
 Utánozott, mn. imité, factice.
 Utánzat, fn. imitation; copie, f.
 Utas, fn. voyageur; passager, m.
 Utasítás, fn. instruction, injonction, f.; ordre; enseignement, m.
 Utasítani, cs. adresser, renvoyer (qn. à qn.); diriger, instruire, enseigner qn.
 Utász, fn. pionnier, m.
 Utazás, fn. voyage, m.; —l, mn. de voyage.
 Utazásíró, fn. auteur d'une relation de voyage; voyageur auteur, m.
 Utazni, k. voyager; faire voyage; faire un voyage; faire des voyages.
 Utazó, mn. qui voyage; voyageur; de voyage; —, fn. voyageur; passager, m.
 Utazósereg, fn. caravane, f.
 Utbaigazítás, fn. indication (du chemin), f., redressement, m.
 Utban l. Utközben.
 Utcsinalás, fn. construction, réparation des chemins, des routes, des chaussées, f.
 Utcza, fn. rue, f.
 Utczacsatorna, fn. égout, m.
 Utczakoptató, fn. flaneur, m.
 Utczarakó, fn. paveur, m.
 Utfelvigyázó, fn. inspecteur des chemins ou des chaussées; voyer, m.
 Uti, mn. des chemins; de voyage; — költség, fn. frais d'un voyage, m. pl., viagique, m.; —társ, fn. com-

- pagnon de voyage, m.; — társaság, fn. compagnie de voyage, f.
 Utkerülő, fn. voyer, m.
 Utkő, fn. pavé, m.; dalle (ex. d'un trottoir), f.; carreau, m.
 Utkövesés, fn. pavage; carrelage, m.
 Utköveső, fn. paveur; carreleur, m.
 Utkösbő, ih. chemin faisant; en chemin.
 Utlevél, fn. passe-port, m.
 Ut mód, fn. voie, f.; moyen, expédient, m.
 Utmutatás, fn. indication (du chemin); démonstration, f.; enseignement, m.
 Utmutató, mn. celui qui montre le chemin; —, fn. guide; poteau, m., colonne itinéraire, f.
 Utó, mn. postérieur; placé en arrière; dernier; qui succède; suivant; subséquent; consécutif; — bányat, fn. repentir tardif, m.
 Utóbb, ih. plus tard; dans la suite; postérieurement; ultérieurement.
 Utóbbi, mn. postérieur, suivant; consécutif.
 Utócsapat, fn. arrière-garde, f.
 Utód, fn. successeur; descendant, m.
 Utódicsőség, fn. gloire (posthume ou auprès de la postérité), f.
 Utóétek, fn. dessert, m.
 Utóféjdalom, fn. douleur qui succède à qe.
 Utógondolat, fn. arrière-pensée, f.
 Utóhang, fn. relentissement, m.
 Utóhangzat, fn. résonnement, m.
 Utóharczvonat, fn. arrière-garde, f.
 Utóírás, Utóírat, fn. postscriptum, m.
 Utóíz, fn. arrière-goût, m.
 Utójáték, fn. petite pièce, farce, f.
 Utókor, fn. postérité, f.
 Utóki költség, fn. subrécot, m.
 Utól, ih. derrière; en arrière; sur le derrière; à suite, à la fin; —, fn. extrémité, fin, f., bout, m.; dernière chose; partie postérieure, f.
 Utólag, ih. plus tard, postérieurement; — os, mn. supplétoire; subséquent; consécutif.
 Utólélni, cs. atteindre, joindre, rejoindre; ésszszel —, comprendre.
- Utóliszt, fn. grosse farine, f.
 Utóljára, ih. à la fin; enfin; finalement; pour la dernière fois; en dernier lieu.
 Utolsó, mn. dernier; — itélet, le dernier jugement, m.; — kenet, l'extrême onction, f.; —, fn. dernière chose, f.
 Utolszor, ih. dernièrement, pour la dernière fois.
 Utómunka, fn. travail subséquent, postérieur, m.; copie, f.
 Utózállás, fn. vol sur les grands chemins; brigandage, m.
 Utózálló, fn. voleur de grand chemin, brigand, m.
 Utónővés, fn. recrue, m.
 Utórag, fn. suffise, m.
 Utóraj, fn. second essaim, m.
 Utósereg, fn. arrière-garde, f.
 Utószlop, fn. colonne itinéraire, f.
 Utószülőtt, mn. posthume.
 Utótág, fn. finale terminaison, f.
 Utóvéd, fn. arrière-garde, f.
 Utóvilág, fn. postérité, f.
 Utör, fn. garde du chemin, m.
 Utpénz, fn. viatique, m.
 Utrakő, fn. paveur, carreleur, m.
 Utravaló, fn. viatique, m.
 Uttatarozás, fn. réparation des chemins, f.
 Utügyelő l. Utfelvigyázó.
 Utvám, fn. péage (sur les routes); passage; barrage, m., barrières, f. pl.
 Utvámos, fn. péager, m.
 Utvezeték, fn. viaduc, m.
 Uzsona, fn. goûter, m.; collation, f.
 Uzszora, fn. usure, f., intérêt usuraire, m.
 Uzszorálkodás, fn. acte, prêt usuraire; métier d'usurier, m., usure, f.
 Uzszorálkodni (ik), k. Uzszorálni, k. exercer l'usure.
 Uzszorás, fn. usurier, m.; —, mn. usuraire.
 Uzszoráskodás l. Uzszorálkodás.
 Uzszoráskodni l. Uzszorálkodni.
 Uzszoráskodó l. Uzszorás.

Ü és Ű.

Üdítés, *fn. soulagement, rafraîchissement, m.*

Üdíttni, *cs. soulager; rafraîchir; fortifier; récréer; restaurer.*

Üdö 1. Idö.

Üdülés, *fn. rétablissement, m.; récréation, f.* [forces.

Üdültni, *k. se rétablir, reprendre ses*

Üdv, *fn. bonheur, salut, m.; béatitude, félicité éternelle, f.*

Üdvlelde, *fn. Walhalla, m.*

Üdvlovés, *fn. salve; bordée, f.*

Üdvös, *mn. salutaire.*

Üdvösség 1. Üdv. [taire.

Üdvösséges, *mn. bienheureux; salu-*

Üdvöztetni, *cs. sauver (l'âme de . . .); rendre heureux.*

Üdvöztető, *fn. sauveur, m.; le Christ;*

—, *mn. qui procure le salut éternel, qui sauve l'âme.*

Üdvöz légy! *isz. je vous salue! je vous présente mes salutations!*

Üdvözlés, *fn. action de saluer, f.*

Üdvözllet, *fn. salut, m., salutation, f.; compliment, m.*

Üdvözölni, *cs. saluer (qn.).*

Üdvözülés, *fn. sanctification, f.*

Üdvözület, *fn. béatitude, félicité éternelle, f.*

Üdvözülni, *k. passer au séjour des bienheureux, sauver son âme.*

Üdvözült, *mn. bienheureux; feu, défunt.*

Ügetés, *fn. trot, m.*

Ügetni, *k. aller au trot, trotter.*

Ügető, *fn. trotteur, m.*

Ügy, *fn. affaire; chose, f.; fait, m., cause, f.; sujet, m.*

Ügybaj, *fn. peine, f.*

Ügybarát, *fn. partisan; homme avec lequel on est lié pour des affaires, correspondant, m.*

Ügydöntő, *mn. décisif.*

Ügyfogyott, *mn. indigent; nécessaire; pauvre; malhabile, maladroit; gauche.*

Ügyfogyottság, *fn. état nécessaire, m., indigence, pauvreté; nécessité; malhabile, maladresse, gaucherie, f.*

Ügykezes, *fn. efforts, m. pl.*

Ügykezeset, *fn. assiduité, application, diligence, f.; efforts, m. pl.*

Ügykezeni (ik), *k. faire des efforts, s'efforcer; tacher; s'appliquer, s'adonner, se livrer à qc.*

Ügykező, *mn. assidu, appliqué; diligent, studieux.*

Ügykezeni (ik) 1. Ügykezeni.

Ügyelés, *fn. soin, souci, m.; surveillance, f.*

Ügyelet, *fn. soin, m., inspection, f.*

Ügyeletes, *mn. soigneux.*

Ügyelni, *k. avoir ou prendre soin de . . ., prendre garde à . . ., surveiller qn.; faire attention à qc.; se soucier de qc.*

Ügyelő, *fn. inspecteur; surveillant; gardien; intendant, m.; —ség, fn. intendance, f.*

Ügyes, *mn. exercé, habile, adroit; capable; instruit; intelligent; qui a du savoir-faire.*

Ügyesen, *ih. adroitement.*

Ügyesség, *fn. adresse, dextérité, habileté, capacité, f.; savoir-faire, talent, m.*

Ügyész, *fn. avocat, procureur, m.*

Ügyészdi, *fn. honoraire de l'avocat, m.*

Ügyészkedni (ik), *k. exercer la profession d'avocat.* [f.

Ügyészség, *fn. profession d'avocat.*

Ügyetlen, *mn. —ül, ih. malhabile (ment), maladroit (ement), gauche (ment); avec gaucherie.*

Ügyetlenség, *fn. malhabileté, maladresse; gaucherie, f.* [procès.

Ügyevestett, *mn. qui a perdu son*

Ügyfél, *fn. partisan; adhérent, m.*

Ügyfolyam, *fn. cours d'une affaire, m.*

Ügygazgató, *fn. procureur, m.*

Ügylet, *fn. affaires, f. pl., établissement (industriel ou commercial), m., profession, f., état, métier, m.*

Ügynök, *fn. agent; avocat, avoue; chargé d'affaires, m.*

Ügynökség, *fn. agence, f.*

Ügyvéd, *fn. avocat; avoué; procureur; mandataire, représentant, m.; —ség fn. profession d'avocat, f.*

Ügyvesztés, mn. qui a perdu son procès.

Ügyvezető, fn. agent; gérant; mandataire; administrateur, facteur, m.

Ügyviselő, fn. agencee; administration; gerance, f.

Ügyviselő, fn. chargé d'affaires, agent; avocat; procureur, m.; — ség, fn. agencee, f.

Ügyvitel, fn. régie, f.

Ügyvivő, fn. l. Ügyviselő.

Ük, fn. bis-aieule, f.

Üldeni l. Üldözni.

Üldés l. Üldözés.

Üldögelni, k. se tenir assis.

Üldözés, fn. poursuite; persécution, f.

Üldözni, cs. poursuivre; persécuter.

Üldöző, fn. persécuter, m.

Üledék, fn. dépôt; sédiment; sèdes, f. pl.; précipité, m.

Ülep, fn. anus, fondement; derrière; siège, m.; fesses, f. pl.; l. Üledék.

Ülepedett, mn. qui s'est déposé, clarifié; posé; sensé; grave; mâr; rassis.

Ülepedni (ik), k. se déposer, se rasseoir; se reposer; se précipiter au fond.

Ülepíteni, cs. faire asseoir, rasseoir, laisser reposer, clarifier (le vin, etc.); précipiter (ex. une base).

Ülepülni l. Ülepedni.

Ülepvény, fn. alluvion, f.

Ülés, fn. position (d'une personne assise); station assise; vie sédentaire; place, f., siège, m.; séance; audience; session, f.

Ülesteni l. Üleptni.

Ület l. Ülep.

Ülni, k. être assis, se tenir assis; être placé; être juché ou perché (se dit des oiseaux); —, cs. célébrer (une fête).

Ülnök, fn. assesseur, m.

Ülő, fn. enclume, f.; —, mn. sédentaire.

Ülőhely, fn. place, f.

Ülőőke, fn. billot, m.

Ülővas, fn. enclume, f.

Ültetmény, fn. plantation, f.; plantage, m.; colonie, f.

Ültetményezni, cs. planter (ex. une rigne).

Ültetményező, fn. planteur, m.

Ültetni, cs. asseoir, mettre (qn. sur qc.); planter.

Ültetvény, fn. bouture, f.; plant;

plançon, plantard; provin, m.; l. Ültetmény.

Ültetvényág, fn. bouture, f.

Ültetvényes, fn. planteur, m.

Ülve, ih. assis; — maradni, rester assis.

Ümeg, Ümög, Üng l. Ing.

Ünnep, fn. jour de fête, m.; fête, f.

Ünnepelni, cs. célébrer, solenniser (une fête); fêter.

Ünnepély, fn. solennité; célébrée, f.

Ünnepélyes, mn. solennel; pompeux; — en, ih. solennellement; avec pompe; — ség, fn. solennité, pompe, f.; éclat, m.

Ünnepest, fn. veille d'une fête, f.

Ünnepi, Ünnepies, mn. de fête; solennel.

Ünnepiség, fn. solennité; fête, f.

Ünneplés, fn. solennisation, célébration, f.

Ünnepnap, fn. jour de fête, m.

Ünő, fn. veau femelle, m.; faon de biche ou de chevreille d'un an, m.

Ür, fn. espace vide, vide, m.; vacuité, f.; calibre, m.

Üreg, fn. creux, m.; cavité, f.

Üregelni, cs. creuser; caver.

Üreges, mn. creux, cave.

Üres, mn. vide; vidé; évacué; vacant; (heure) de loisir.

Üresedni (ik), k. se vider; se désen- plir; devenir vacant. [tion, f.]

Üresítés, fn. action de vider, évacua-

Üresíteni, cs. vider; évacuer. [f.]

Üresség, fn. vide, m.; vacuité; vacance,

Üresülni l. Üresedni.

Üresült, mn. vacant.

Ürge, fn. souslik, zisel, m.

Üríni l. Üresíteni.

Ürmérték, fn. mesure de contenance, de capacité, f.

Ürmös, fn. absinthe, f.

Üröm, fn. absinthe, f.

Ürpő, fn. quadratin, m.

Ürü, fn. moulon, m.

Ürügy, fn. prétexte, m.

Ürügyölni, cs. prétexter.

Ürülni l. Üresedni.

Üst, fn. chaudière, f.; chaudron, m.

Üstdob, fn. timbale, f.

Üstfoltosó, fn. chaudronnier ambulant, dromaineur, m.

Üstgyártó, Üstkészítő, Üstműves, fn. chaudronnier, m.

Üstök, fn. toupet, m.

Ūstökös, fn. comète, f.
 Ūszö, fn. veau femelle, m.
 Ūszög, fn. carie, nielle; rouille (des blés); gangrène, f.
 Ūszögös, mn. frappé de gangrène, gangrené; rouillé, niellé.
 Ūszök, fn. tison, brandon, m.; braise, f.; sphacèle, m.
 Ūsztöke, fn. soc, m.
 Ūsztökélni, cs. presser, piquer.
 Ūteg, fn. batterie, f.
 Ūtem, Ūtény, fn. mesure; cadence, f.
 Ūtér, fn. artère, f.
 Ūtés, fn. coup (de marteau, etc.); éclat (de tonnerre, etc.), m.; battement, m., pulsation (d'une artère, etc.); (au jeu des cartes) main, levée, f.
 Ūtközés, fn. rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f., conflit, m.
 Ūtközet, fn. bataille, f.; — hely, mn. de bataille; — hely, fn. champ de bataille, m.
 Ūtközni (ik), k. livrer bataille; (ba, be), heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre); heurter, choquer (ex. la raison les mœurs); caramboler; s'offenser, être choqué.
 Ūtleg, fn. coup (de poing, etc.), m.
 Ūtlegezni, cs. battre, rosser, bâtonner, donner des coups de poing.
 Ūtni, cs. frapper, battre; sonner (se dit de l'horloge); (ba, be), faire une irruption, une invasion dans ou en, envahir (ex. un pays); (ra, re), ressembler à.
 Ūtö, fn. battant, m.
 Ūtödni (ik), k. heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre).
 Ūtögetni, cs. porter des coups à . . .
 Ūtökártya, fn. carte qui prend les autres, f.
 Ūtökös, fn. mouton, m.
 Ūtömű, fn. sonnerie, f.
 Ūtöóra, fn. horloge ou montre sonnante; pendule à sonnerie, f.
 Ūveg, fn. verre, m.; bouteille, f.; flacon, m.; carafe, f.; —, mn. de verre; vitré, vitreux.
 Ūvegajtó, fn. porte vitrée, f.
 Ūvegalmáriom, fn. armoire vitrée, f.
 Ūvegáros, fn. verrier, marchand verrier, m.
 Ūvegáru, fn. verrerie, f.
 Ūveges, fn. vitrier, m.; —, mn. vitré,

vitreux; — ég, fn. métier de vitrier, m.
 Ūvegezni, cs. garnir de vitres.
 Ūvegféle, mn. vitreux.
 Ūvegfonal, fn. fil de verre; verre étiré en fil, m.
 Ūvegház, fn. serre, f.
 Ūveghuta, fn. verrerie, f.
 Ūvegkarika, fn. disque de verre, carreau de vitre, m.
 Ūvegköny, fn. larme balanique ou de verre, f. [m.
 Ūvegmáz, fn. enduit vitreux, émail.
 Ūvegműves, fn. verrier, m.
 Ūveguemű, mn. vitreux.
 Ūvegolda, fn. flux, fondant, m.
 Ūvegóra, fn. horloge d'eau; clepsydre, f.; hydroscope, m.
 Ūvegpalczk, fn. bouteille, f., flacon, m.; carafe, f.
 Ūvegpohár, fn. verre, m.
 Ūvegszék, fn. armoire pour les verres, f.
 Ūvegszekrény, fn. armoire vitrée, f.
 Ūvegazinű, mn. de couleur de verre, glauque.
 Ūvegtábla, fn. table de verre, f., plat de verre, m.; tringlette, f.
 Ūvegtajt, fn. graisse, azonge de verre, f.; fiel ou sel de verre, sous-carbonate de soude, m.
 Ūvölteni, k. hurler, pousser des hurlements (se dit par ex. des loups, des hiboux); gémir (se dit par ex. du vent); siffler.
 Ūvöltés, fn. hurlement, gémissement; sifflement, m.
 Ūzekedni (ik), k. être en chaleur (se dit des vaches). [f.
 Ūzemény, fn. poursuite d'une affaire.
 Ūzenet, fn. message, m.
 Ūzeuni, cs. donner avis; annoncer.
 Ūzér, fn. courtier de change, agent de change, m.
 Ūzérkedni (ik), k. faire des affaires de change, d'escompte, de bourse ou de banque, négocier des fonds, spéculer sur les fonds publics etc.; faire valoir son argent.
 Ūzés, fn. poursuite, f.
 Ūzlet, fn. occupation, profession, f., affaires, f. pl., commerce, m., industrie, f.
 Ūzni, cs. faire courir, donner la chasse à, chasser; poursuivre; s'occuper de qc.; exercer (un art etc.

comme sa profession); *faire un commerce, etc.*).

Űzö, mn. *qui chasse, qui poursuit,*

etc.; — *be venni, se mettre ou être à la poursuite de; donner la chasse à.*

V.

Vacsora, fn. *souper, m.*

Vacsorálni, k. és cs. *souper.*

Vaczkor, fn. *pomme silvestre ou sauvage, f.*

Vaczkos, mn. *ramassé, trapu.*

Vaczogás, fn. *claquement, m.*

Vaczogni, k. *claquer (des dents).*

Vad, mn. *sauvage; —, fn. gibier, m.; venaison, f.*

Vád, fn. *accusation; délation, dénonciation; inculpation, incrimination, f.*

Vadállat, fn. *bête sauvage, f.*

Vadalma, fn. *pomme silvestre ou sauvage, f.*

Vadas, Vadaskert, fn. *parc, m.*

Vádaskodni (ik), k. *accuser; dénoncer.*

Vadász, fn. *chasseur, veneur, m.*

Vadászás, fn. *chasse, f.*

Vadászat, fn. *chasse, vénerie, f.*

Vadászatértő, mn. *habile, versé dans la vénerie ou dans la chasse; qui entend bien la vénerie; qui est bon chasseur ou veneur.*

Vadászati, mn. *de chasse.*

Vadászati jog, fn. *droit de chasse, m.*

Vadászseb, fn. *chien de chasse, m.*

Vadászeszköz, fn. *équipage de chasse, m.*

Vadászgatni, k. *passer le temps à*

Vadászháló, fn. rets, filet; panneau, m.; toiles, f. pl.

Vadászható, mn. qui peut être chassé ou couru.

Vadászház, fn. maison d'un chasseur; maison de chasse, f.

Vadászhivatal, fn. charge d'un officier de la vénerie, f.; département de la chasse, des chasses ou de la vénerie, m.

Vadászi, mn. conforme à l'usage des chasseurs; à la façon des chasseurs; comme un chasseur; —lag, fh. en chasseur.

Vadászkerület, fn. chasse, enclave, enceinte, f.; domaine, m.

Vadászkés, fn. couteau de chasse, m.

Vadászkutya, fn. chien de chasse, m.

Vadászkürt, fn. cor de chasse, m.

Vadászslak, fn. maison d'un chasseur, f.

Vadászlegény, fn. garçon chasseur, m.

Vadászmadár, fn. oiseau de vol, m.

Vadászni, k. és cs. chasser; donner la chasse à; courir.

Vadászos l. Vadászi.

Vadászság, fn. tout ce qui concerne la chasse, m.; vénerie, f.

Vadászszó, fn. terme de chasse, m.

Vadásztársznya, fn. gibecière; carnassière, f. [sière. f.]

Vadásztáska, fn. gibecière; carnas-

Vadásztilos, fn. terrain réservé pour la chasse, m.; varenne, f.

Vadborsó, fn. orobe, m.

Vadcseresznye, fn. merise, f.; —fa, fn. merisier, m. [m.]

Vaddisznó, fn. sanglier; marcassin,

Vadember, fn. sauvage, m.; —majom, fn. homme des bois, satyre, m.

Vademe, fn. laïc, f.

Vadfa, fn. sauvageon, m.

Vadföld, fn. terre inculte, f.

Vadgalamb, fn. ramier, m.

Vadgesztenye, fn. marron d'Inde, m.; —fa, fn. maronnier d'Inde, m.

Vadhajtó, fn. balleur, traqueur, m.

Vadhus, fn. venaison, f.; sphacèle, m.

Vádirat, fn. plainte, demande judiciaire, f. [vage.]

Vaditni, cs. effaroucher; rendre sau-

Vadiz, fn. goût sauvagin ou de veni-

son, m.

Vadkan, fn. sanglier, m. [m.]

Vadkár, fn. drydt causé par le gibier,

Vadkecske, fn. chamois, m.

Vadkörte, fn. poire sauvage, f.

Vádlat l. Vád.

Vádlevél, fn. plainte, demande judiciaire, f.

Vádló, fn. accusateur; délateur, m.

Vádlóirat l. Vádlevél.

Vadlopás, fn. braconnage, m.

Vadlopó, fn. braconnier, m.

Vádlótárs, fn. complaignant, m.

Vádlott, fn. accusé, inculpé, m.; —társ, fn. coaccusé, m.

Vadlud, fn. oie sauvage, f.
 Vadmacska, fn. chat sauvage, m.
 Vadméh, fn. abeille sauvage, f.
 Vadmester, fn. maître de chasses, veneur, m.
 Vadnyom, fn. voie, piste, f.
 Vadóc, fn. ivraie des blés, zizanie, f.
 Vadóka l. Vaczkor.
 Vádolás, fn. accusation, f.
 Vádolni, cs. accuser qn. de qc.; reprocher qc. à qn.; dénoncer, inculper, incriminer qn.
 Vadolajfa, fn. olivier sauvage, m.
 Vádolkodni l. Vádoskodni.
 Vadon, fn. lieu, pays, m., contrée sauvage, inculte, f., désert(e), f.; désert, m.; —, mn. désert; inculte; solitaire.
 Vadoncs, fn. homme sans culture, m.
 Vadonság, fn. désert; lieu sauvage, m.; sauvagerie, f.
 Vadorv l. Vadlopó.
 Vadorzás l. Vadlopás.
 Vádoskodni (ik), k. aimer à dénoncer.
 Vadőkör, fn. buffle du Cap, m.
 Vádpont, fn. chef d'accusation, m.
 Vadság, fn. férocité; barbarie; sauvagerie, f.
 Vadsült, fn. rôti de venaison, m.
 Vadszag, fn. sauvagine, odeur de bête fauve, f.
 Vadszamar, fn. âne silvestre, m.
 Vadtanya, fn. reposée, f.
 Vadtolvaj l. Vadlopó.
 Vadul, ih. sauvage; à l'état de nature; inculte. [m].
 Vadulás, fn. retour à l'état sauvage.
 Vadulni, k. s'effaroucher, s'emporter; prendre des allures sauvages.
 Vádviszonzás, fn. récrimination, f.
 Vágány, fn. ruine (entre les muscles fessiers), f.; rail, m.
 Vágás, fn. action de trancher, de frapper, etc.; taille; coupe, coupure, f.; coup (ex. de sabre, de hache, etc.; blessure, plaie produite par un coup de sabre, etc.), f.; rail, m.; taillis, m.; coupe; assiette de vente, f.
 Vágaték, fn. coupure, incision, f.
 Vagdalék, fn. paille hachée, f.
 Vagdalkozni (ik), k. agiter le sabre; distribuer des coups de sabre à droite et à gauche; persifler qn.
 Vagdalni, cs. couper (en morceaux); tailler (en pièces); découper; trancher; hacher (ex. de la viande);

frapper de grands coups sur; fouetter; donner des coups de bec; l.
 Vagdalkozni.
 Vagdosni l. Vagdalni.
 Vágfog, fn. dent incisive, f.
 Vágni, cs. couper, trancher; tailler; inciser; frapper; becqueter.
 Vágó, mn. tranchant; à trancher, à couper; — bárd, fn. hachette, f.; hachereau, m.; — desaka, fn. tailloir, hachoir, tranchoir, m.; — kés, fn. couperet, hachoir; couteau de boucher, m.; — legény, fn. compagnon boucher; éalier, m.; — marha, fn. bêtes de boucherie, f. pl., bétail, m.; — pad, fn. hachoir, m.; — szék, fn. étal, m., boucherie, tuerie, f.; — szer, fn. outils de boucher, m. pl.; — tüke, fn. hachoir; tronc, billot, m.
 Vágott, mn. coupé; taillé; haché.
 Vágóvas, fn. couper, m.
 Vágta, fn. galop, m.
 Vágtatás, fn. action de galoper, course au galop, galopade, f.
 Vágtatni, k. aller au galop, galoper.
 Vagy, ksz. ou, ou bien; autrement; vagy... vagy, ou... ou; soit... soit.
 Vágy, fn. désir, souhait, m.; envie; avidité, f.
 Vágyakodás, fn. désir, m.
 Vágyakodni, Vágyakozni (ik), l. Vágyódni.
 Vágyás, fn. désir, m.
 Vagylag, ih. alternativement; disjonctivement.
 Vágyini (ik), k. désirer ardemment.
 Vágyó, mn. averse.
 Vágyódás, fn. désir impatient, m.
 Vágyódni (ik), k. désirer ardemment qc., soupirer après qc.
 Vagyon, prés. ind. 3. pers. sing. du v. Lenni.
 Vagyon, fn. bien, m., propriété; possession; fortune, f., moyens, m. pl.
 Vagyonadó, fn. impôt sur les fortunes, m.
 Vagyonállapot, fn. état de fortune, m.
 Vagyonbeli, mn. qui a rapport à la fortune.
 Vagyonbukott, fn. banqueroutier, m.
 Vagyonos, mn. opulent, à son aise; fortuné, riche.
 Vagyonodni (ik), k. s'enrichir.
 Vagyonosság, fn. aisance, f.
 Vagyonság, fn. tout ce qu'on possède

Vagyontalan, mn. sans fortune; peu fortuné; —ság, fn. absence (de moyens d'existence), f., dénue-
ment, m.

Vágytárs, fn. compétiteur; concurren-
tent; rival, m.

Vaj, fn. beurre, m.

Vajas, mn. (préparé) au beurre; en-
duit de beurre, beurré.

Vajazni, cs. préparer au beurre; en-
duire de beurre; beurrer.

Vajda, fn. voyvode, m.

Vajdaság, fn. dignité de voyvode, f.;
palatinat, m.

Vájdogálni l. Vájkálni.

Vájfuró, fn. tanière, f.

Vajh! *isz. ah!*

Vajha! *isz. ah! que ...; plaise à
Dieu que ...*

Vajjon l. Valjon.

Vájkálni, k. és cs. creuser, fouiller
(souvent ou long-temps).

Vajkórta, fn. beurré, m.

Vajnemű, mn. butyreux, butyrin;
butyracé.

Vájni, cs. creuser, caver; fouir; curer
(les dents).

Vajrénye, fn. œufs au beurre, m. pl.

Vájt, mn. creusé; cavé; miné.

Vajudás, fn. douleur puerpérale ou
d'accouchement, f. [fant].

Vajudni (ik), k. être en travail (d'en-
fants).

Vajudó, mn. qui est en mal d'enfant ou
en travail.

Vajuszni l. Vajudni.

Vak, mn. aveugle; —ablak, fn. fausse
fenêtre; niche, f.; —ajtó, fn. porte
feinte, fausse porte, f.

Vakand, fn. taupe, f.; —ász, fn. tau-
prier, m.

Vakandok l. Vakand.

Vakandulás, fn. taupinée, taupinière,
[f].

Vakarás, fn. action de gratter, f.

Vakarászni, k. és cs. gratter (conti-
nuellement).

Vakarsáni, cs. gratter.

Vakarék, fn. râclure, f.

Vakarékirás, fn. griffonnage, m.

Vakarni, cs. gratter, râcler; égra-
tigner; se gratter (ex. les oreilles);
étriller.

Vakaró, mn. celui qui gratte, etc.

Vakaró, fn. grattoir, m.; étrille, f.

Vakaródzani (ik), k. se gratter.

Vakbél, fn. cœcum, m.

Vakbuzgalom, fn. bigoterie, f.

Vakbusgó, mn. bigot; —ság, fn.
goterie, f.

Vakbir, fn. fausse alarme, f.

Vakbit, fn. bigoterie, f.

Vakítás, fn. aveuglement, éblouis-
sement, m.; berlué, f.; fascination,
duperie, f.

Vakítani, cs. rendre aveugle, aveugler
(qn.); crever les yeux à qn.; aveugler,
éblouir; fasciner, tromper.

Vakító, mn. éblouissant.

Vakjáték, fn. jeu de hasard, m.

Vakkig, ó, fn. orvet, m.

Vaklárma, fn. fausse alarme, f.

Vaklövés, fn. coup de feu en l'air ou
sans balle, m.

Vakmerész l. Vakmerő.

Vakmerő, mn. téméraire; —en, ih.
avec témérité, témérairement.

Vakmerőködni (ik), k. avoir le front.
l'effronterie, l'audace de, oser.

Vakmerőn ih. l. Vekmerően.

Vakmerőség, fn. témérité, folle audace.
f., courage imprudent, m.

Vakmerőködni l. Vakmerőködni.

Vakogni, k. voir mal.

Vakolás, fn. action de crépir, de ra-
valer, f.

Vakolat, fn. crépissure, f.; rava-
lement; mortier, ciment, m.

Vakolni, cs. ravalier, crépir (un mur).

Vakoló, fn. truëlle, f.

Vakolókánál, fn. truëlle, f.

Vakon, ih. en aveugle, les yeux fer-
més; à tâtons, aveuglement, à l'a-
veugle.

Vakoskodni (ik), k. voir mal.

Vakság, fn. absence de la vue; cécité,
f.; aveuglement, m.

Vakseb, fn. contusion, f.

Vaksi, mn. qui a la vue faible; myope.

Vakszem, fn. temps, f.; —csont, fn. os
temporal, m.

Vakszoba, fn. alcove, f.

Vaktában, ih. aveuglement.

Vakolni, k. devenir aveugle, perdre la
vue, être frappé de cécité.

Vakutca, fn. impasse, f.

Vakütés, fn. contusion, f.

Val l. Vel.

Vala, imparfait ind. 3-e pers. sing. du
v. Lenni.

Váladék, fn. sécrétion, f.; précipité.

Valaha, ih. jamais; un jour, jadis,
autrefois, il y a long-temps.

Valahány, mn. tous sans exception;

- quelque grand que soit le nombre de . . .*
- Valahányszor**, *ksz. aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que (ex. je le vois).*
- Valahára**, *ih. à la fin, enfin.*
- Valahogy**, **Valahogyan**, *ih. en quelque manière que ce soit; par hasard.*
- Valahol**, *ih. quelque part, en quelque lieu.*
- Valahonnan**, **Valahonnét**, *ih. de quelque part, de quelque lieu.*
- Valahová**, *ih. quelque part, en quelque lieu.*
- Valaki**, *mn. quelqu'un.*
- Válalni** l. **Vállalni**.
- Válalkozni** l. **Vállalkozni**.
- Valameddig**, *ih. aussi long-temps que; tant que.*
- Valamely**, *mn. quelque; —ik, mn. quelqu'un; l'un de . . .*
- Valamennyi**, *mn. tous sans exception.*
- Valamennyire**, *ih. en qe sorte, en qe manière; tant soit peu.*
- Valamennyiszor** l. **Valahányszor**.
- Valamerre** l. **Valahová**.
- Valami**, *mn. quelque chose, une chose.*
- Valamig**, **Valamiglen**, l. **Valameddig**.
- Valamiként**, **Valamikép**, **Valamiképen**, *ksz. en quelque manière que ce soit; par hasard; comme, de même que, ainsi que.*
- Valamikor**, *ih. jamais; autrefois, jadis, il y eut un temps, où . . .; aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que.*
- Valamint**, *ksz. comme, de même que, ainsi que.*
- Valamivel**, *ksz. un peu.*
- Válás**, *fn. séparation; désunion; disjonction; désagrégation, f.*
- Válasz**, *fn. réponse; réplique, riposte, f.; lieu, point de séparation, m.*
- Válaszfal**, *fn. mur de séparation ou de refend; mur mitoyen, m.*
- Válaszirat**, *fn. lettre en réponse, réponse, f.*
- Válaszolni**, *cs. répondre, répliquer, répartir; riposter.*
- Választani**, *cs. choisir; élire (un roi, etc.); séparer; désunir; désassortir; départeiller.*
- Választás**, *fn. choix, m.; option; élection (d'un magistrat, etc.), f.; séparation; désunion; disjonction; désagrégation, f.*
- Választási**, *mn. d'élection; électif; électoral; —jog, fn. droit d'élection ou de suffrage, droit électoral, m.*
- Választék**, *fn. cloison, séparation, f.; choix, triage, m.; —os, mn. choisi.*
- Választhatás**, *fn. éligibilité, f.*
- Választhatatlan**, *mn. inéligible.*
- Választható**, *mn. éligible; —ság, fn. pouvoir électif; droit d'élection, m.; éligibilité, f.*
- Választmány**, *fn. comité, m.; commission, f.*
- Választó**, *fn. électeur, m.; —, mn. qui choisit; électeur; qui sépare; de séparation.*
- Választófejedelem**, *fn. prince électeur, m.; —ség, fn. électoral, m.; —delmi, mn. électoral.*
- Választógyűlés**, *fn. assemblée, f., collège électoral(e), m.*
- Választójegy**, *fn. bulletin, m.*
- Választójel**, *fn. marque, f., trait de séparation ou d'union; tiret, m.; division, f.*
- Választójog**, *fn. droit d'élection ou de suffrage, droit électoral, m.*
- Választóképesség**, *fn. pouvoir électif; droit d'élection, m.*
- Választott**, *mn. choisi, élu; —bíró, fn. arbitre, arbitrateur, m.*
- Választóvíz**, *fn. eau forte, f., acide nitrique dilué, m.*
- Válaszut**, *fn. chemin qui sépare; chemin fourchu; carrefour, m.*
- Válaszvonál**, *fn. ligne de séparation ou de démarcation, f.*
- Válthatatlan**, *mn. inséparable.*
- Valjon?** *ih. si?*
- Váll**, *fn. épaule; aisselle, f.; corset; corps de jupe; casaquin, m.*
- Vállalat**, *fn. entreprise, f.*
- Vállalkozás**, *fn. entreprise, f.*
- Vállalkozni** (**ik**), *k. entreprendre; prendre sur soi, tenter.*
- Vállalkozó**, *mn. entreprenant; hardi; —, fn. entrepreneur, m.*
- Vállalni**, *cs. l. Vállalkozni; assumer la responsabilité, répondre de qe.*
- Vallani**, *cs. déposer verbalement (devant le tribunal); avouer; faire l'aveu de qe.; (ra, re), accuser, charger qn. par ses aveux; kárt —, éprouver un dommage; szégyent —, recueillir de la honte de qe.; ne sortir d'une affaire qu'à sa honte; beosztetet —, retirer de la gloire de qe.*

Vállas, mn. *large, carré des épaules.*
 Vallás, fn. *confession, f., aveu, m.; religion, f.*
 Vallásbeli, mn. *ce qui concerne la religion, de religion, religieux.*
 Vallásdolga, fn. *point de religion; cas de conscience, m.*
 Vallásfelekezeti, fn. *parti religieux, m., secte, f.*
 Vallási l. Vallásbeli.
 Vallásos, mn. *religieux; — ság, fn. sentiments religieux, m. pl.; piété; exactitude religieuse, f.*
 Vallástalan, mn. *irreligieux; — ság, fn. irréligion, f.; — ul, ih. irréligieusement.* [f.
 Vallástani, fn. *doctrine d'une religion,*
 Vallástaniító, fn. *catéchiste, m.*
 Vallástétel, fn. *déposition (devant le tribunal); profession de foi, f.*
 Vallástevő, fn. *confesseur, m.*
 Vallástűrelem, fn. *tolérance, f.*
 Vallásvita, fn. *polémique (sur les dogmes, sur des points de religion), f.*
 Vallatás, fn. *interrogatoire; examen, m.* [toire.
 Vallatni, os. *faire subir un interroga-*
 Vallató, fn. *interrogateur, examinateur; inquisiteur, m.*
 Vallatóbíró, fn. *juge d'instruction, m.*
 Vállbojt, fn. *nœud d'épaule, m.; épau-* [m.
lette, f.
 Vállcsont, fn. *os de l'épaule; omoplate,*
 Válljon, l. Valjon.
 Vállkulcs l. Vállpercze.
 Váll-lap, Váll-lapoczká, fn. *(emberé), omoplate; (állaté), paleron, m.*
 Vallomány, fn. *confession, f., aveu, m.*
 Vallomás l. Vallomány.
 Vállpercze, fn. *os de l'aisselle, m., clavicule, f.*
 Vállrojt, fn. *épaulette, f.*
 Vállszíj, fn. *bandoulière, f.* [f.
 Vállvas, fn. *épaulière (d'une cuirasse),*
 Vállvéd, fn. *épaulement, m.* [m.
 Vállvonítás, fn. *haussement d'épaules,*
 Válmány, fn. *séparation, sécrétion; excrétion, f.*
 Válni (ik), k. *se séparer; (ra, re), servir à qc.; (vá, vé), se changer, se transformer, se convertir en qc.; être réduit en qc.; devenir.*
 Való, mn. *réel; vrai, véritable; (ra, re), propre ou apte à qc.; fait pour qc.; (ból, ből), fait de; qui est, qui se trouve; situé.*

Való, fn. *être, m.; nature réelle, véritable, intime; essence, substance, f.; vérité, réalité, f.; vrai, m.*
 Valóban, ih. *vraiment; en vérité, véritablement.*
 Valódi, mn. *réel; effectif; véritable; authentique, légitime; — lag, ih. vraiment; réellement; sincèrement.*
 Valódiság, fn. *qualité de ce qui est véritable; pureté; légitimité; authenticité; vérité, f.*
 Valogatás, fn. *action de choisir entre plusieurs, f.; choix, triage; assortiment, m.*
 Valogatni, os. *choisir entre plusieurs; élire; assortir; trier, séparer; être délicat ou difficile à satisfaire.*
 Valogató, mn. *délicat, épineux, scabreux; électique.*
 Valogatott, mn. *choisi; exquis; d'élite.*
 Valójában, ih. *en effet; réellement; en vérité; effectivement; assurément.*
 Válólevél, fn. *lettre de divorce, f.; acte de répudiation, m.*
 Valóság, fn. *existence, réalité, f.; fait, m.; vérité, f.; vrai, m.; authenticité, f.; être, m.*
 Valósággal, ih. *réellement; effectivement; en effet; en vérité.*
 Valóságos, mn. *réel; effectif; positif; actuel; vrai, véritable; doué d'un corps, incarné; en personne, lui-même, elle-même.*
 Valósítás, fn. *réalisation, f.*
 Valósíthatlan, mn. *inexécutable; impracticable.*
 Valósítani, os. *réaliser.*
 Valósodni (ik), Valósulni, k. *se réaliser; se confirmer; se montrer comme vrai.*
 Valószínű, mn. — leg, ih. *vraisemblable (ment), probable (ment); — ság, fn. vraisemblance, probabilité, apparence de vérité, f.*
 Valószínűtlen, mn. *invraisemblable; — ság, fn. invraisemblance, f.*
 Valótlanosság, fn. *inexactitude; fausseté, f.; mensonge, m.*
 Válpont, fn. *point de séparation ou de divergence, m.*
 Válság, fn. *crise, f.*
 Válságos, mn. *critique, de la crise; décisif; délicat.*
 Váltakozni (ik), k. *alternar avec qc.; faire tour à tour qc.*

Váltakozva, *ih. alternativement.*

Váltani, *cs. changer; échanger; relever (les sentinelles); dégager (ex. un objet engagé).*

Váltig, *ih. sans cesse, incessamment.*

Váltó, *mn. qui change; —, fn. lettre de change, f.; changeur; banquier, m.*

Váltóadósság, *fn. dette fondée sur une lettre de change, f.*

Váltogatni, *cs. changer, échanger; varier, alterner, croiser (les rimes); dégager (successivement).*

Váltogató, *mn. alternatif, périodique.*

Váltogatva, *ih. alternativement.*

Váltógazdaság, *fn. culture où les champs reposent alternativement, f.*

Váltójog, *fn. droit du change, m.*

Váltókelet, *fn. cours du change, change, m.*

Váltókémlet, *fn. arbitrage, m.*

Váltóképesség, *fn. droit de faire des lettres de change, m.*

Váltókereskedés, *fn. change; es-compte, m.; banque, f.*

Váltókereskedő, *fn. cambiste, changeur; banquier, m.*

Váltóláz, *fn. fièvre intermittente, f.*

Váltólevél, *fn. lettre de change, f.*

Váltóvás, *fn. protêt, m.*

Váltópénz, *fn. argent de change, m.*

Váltótörvény, *fn. partie du code commercial qui s'applique aux lettres de change, f.; — szék, fn. tribunal qui connaît des affaires de change, tribunal de commerce, m.*

Váltottgyermek, *fn. enfant supposé, m.*

Váltóügy, *fn. plainte, action en matière de change, f.*

Váltóüzér, *fn. cambiste, banquier, m.*

Változandó, *mn. variable; changeant; inconstant; — ság, fn. mutabilité; instabilité, f.*

Változás, *fn. changement, m.; indisposition, f.* [f.]

Változat, *fn. changement, m., variation,*
 Változatlan, *mn. — ul, ih. qui n'a point changé, sans être changé; sans changement; toujours le même.*

Változatos, *mn. divers; différent; varié, diversifié; — ság, fn. variété, diversité, f.*

Változékonyság l. Változandó.

Változhatatlan, *mn. — ul, ih. immuable, invariable (ment), inaltérable; — ság, fn. invariabilité; immutabilité, f.*

Változhatlan l. Változhatatlan.

Változni (ik), *k. changer; varier; (vá, vé), se changer, se transformer.*

Változó, *mn. variable; changeant; alternatif.*

Változtatás, *fn. changement, m.; mutation; permutation; métamorphose; variation; alternation, f.*

Változtatni, *cs. changer; permuter; altérer; métamorphoser; varier; convertir, transformer.*

Váltság, *fn. rachet, m.; rédemption (des captifs), f.; somme de rachet; rançon, f.*

Váltságbér, Váltásdíj, *fn. rançon, f.*

Váltva, *ih. alternativement.*

Válu, *fn. auge, f.*

Válvonal, *fn. ligne de séparation, f.*

Vályog, *fn. brique crue, f.*

Vám, *fn. douane, f.; péage, droit, m., droits (d'entrée, etc.), m. pl., transit, m.*

Vámalatti, *mn. sujet aux douanes.*

Vámegyesület, *fn. union douanière ou des douanes, f.*

Vámház, *fn. douane, f.; péage, m.*

Vámhivatal, *fn. douane, f., péage, m.; administration des douanes, f.; charge, f., emploi dans les douanes, m.*

Vámjegy, *fn. billet d'acquit de douane; (acquit de) transit, m.*

Vámjegyzék, *fn. tarif, m.*

Vámjog, *fn. droit de douane, m.*

Vámköteles, *mn. sujet aux douanes.*

Vámlevél, *fn. acquit de la douane; transit, m.*

Vámmentes, *mn. — en, ih. exempt de douanes ou de péage; sans payer la douane.*

Vámmentesség, *fn. exemption de douanes; libre entrée, f.*

Vámos, *fn. douanier, péager, m.*

Vámoszlop, *fn. poteau de péage, m.*

Vámőr, *fn. douanier, inspecteur des douanes à cheval, m.* [m.]

Vámrend, *fn. règlement des douanes,*

Vámrendszer, *fn. système douanier, m.*

Vámszabály, *fn. règlement des douanes, m.*

Vámszedő, *fn. receveur ou percepteur de la douane; péager; publicain, m.*

Vámszövetség, *fn. l. Vámegyesület.*

Vámiszt, *fn. employé; commis, préposé de la, à la douane; douanier, m.*

Vámisztóság l. Vámhivatal.

Vámügyelő, fn. inspecteur des douanes, m. [Lenni.]

Van, prés. ind. 3. pers. sing. du v.

Vándor, fn. voyageur (à pied); pèlerin, m.; —, mn. ambulant; voyageur; nomade; pèlerin; de passage; émigrant.

Vándorbot, fn. bâton de voyageur, bourdon, m.

Vándoregér, fn. surmulot, m.

Vándorév, fn. tournée (des compagnons), f. [m.]

Vándorgalamb, fn. pigeon de passage,

Vándorhernyó, fn. chenille processionnaire, f.

Vándorkönyv, fn. livret, m.

Vándorlás, fn. migration; pérégrination, f.; voyage; tour; pèlerinage, m.; tournée, f.

Vándorló l. Vándor.

Vándorlókönyv, fn. livret, m.

Vándorlógény, fn. compagnon (de métier) qui voyage, m. [m.]

Vándormadár, fn. oiseau de passage,

Vándorolni, k. voyager (à pied); aller en pèlerinage; faire un ou le pèlerinage; ki —, émigrer.

Vándorsáska, fn. sauterelle de passage, f.

Vanilla, fn. vanille, f.

Vánkos, fn. coussin; oreiller, m.

Vánkoshéj, fn. taie (d'oreiller), f.

Vánkosszék, fn. chaise rembourrée, f.

Vánszorogni, k. se trainer (péniblement).

Ványolni, cs. fouler.

Ványoló, fn. foulonnier, m.; foulerie, f.; —malom, fn. moulin à foulon, m.

Var, fn. croûte, f.

Vár, fn. place forte, place, forteresse; citadelle, f.; fort; château, m.

Váracs, fn. fort, m.

Varacskos, mn. verruqueux; —béka, fn. crapaud, m.

Várad, fn. fort, m.

Varadzani l. Varasodni.

Várakozás, fn. action d'attendre, attente, f.

Várakozni (ik), k. (ra, re), attendre (qn. ou après qn.); rester dans l'attente de qc.

Várakoztatni, cs. faire attendre.

Várandó, mn. à attendre.

Várandós, mn. proche de son terme.

Várandóság, fn. expectative, f.

Várrok, fn. fossé du château, m.

Varas, mn. couvert de croûtes; —fn. crapaud, m.

Várás, fn. attente, f.

Varasodni (ik), k. se cicatriser.

Váraszani l. Váratni.

[temps.]

Várat, fn. attente, f.; certain (laps de)

Váratlan, mn. inattendu; inopiné; imprévu; inespéré; —ul, ih. sans s'y attendre; sans qu'on l'ait espéré; inopinément; à l'improviste.

Váratni, cs. faire attendre.

Varazni (ik) l. Varasodni,

Varázs, fn. charme; effet magique; enchantement; maléfice, m.

Varázsige, fn. formule magique ou d'enchantement; incantation, f.; abracadabra, m.

Varázkör, fn. cercle magique, m.

Varázslat, fn. effet magique; enchantement, m.; sorcellerie; féerie, f.; tour de magie, m.

Varázsló, mn. enchanteur; —, fn. magicien; sorcier; enchanteur; ensorceleur; thaumaturge, m.

Varáznő, fn. magicienne, enchantresse; sorcière; fée, f.

Varázsolni, cs. exercer la magie; faire des charmes ou des enchantements; user de charmes ou de maléfices.

Varázsszer, fn. charme; moyen enchanteur ou magique, m. [m.]

Várbiro, fn. juge-châtelain, châtelain,

Várbörtön, fn. cachot souterrain d'un château, m.

Varozgatni, cs. faire craquer, croquer.

Varozgni, k. craquer (sous les dents).

Várda, fn. fort, m.

Várépítés, fn. construction d'une forteresse; fortification, f.

Várerősség, fn. fortification, f.

Várfal, fn. bastion, m.

Várfok, fn. redoute, f.

Varga, fn. cordonnier; bottier, m.

Vargacser, fn. tan, m.

Vargafesték, fn. noir à souliers, m.

Vargagyűszű, fn. dé, m.

Vargakapta, fn. forme, f. [m.]

Vargakés, fn. tranche, emporte-pièce,

Vargamesterség, fn. métier de cordonnier, m., cordonnerie, f. [m.]

Vargaműhely, fn. atelier de cordonnier,

Vargaság, fn. cordonnerie, f.

Vargáskodni (ik), k. raccommoder des souliers; faire le métier de cordonnier.

Vargaszeg, fn. brochette, f.

Várgondviselő, fn. *intendant d'un château, m.*
 Várgróf, fn. *bourgrave, m.; —ság, fn. bourgraviat, m.*
 Várhegy, fn. *montagne couronnée d'un château, f.*
 Várhübér, fn. *sief mouvant d'un château; château donné en sief, m. [m. Várhübéres, fn. vassal d'un château, Varju, fn. corneille, f.*
 Várkapitány, fn. *capitaine, gouverneur, commandant du château, m.*
 Várkápola, fn. *chapelle du château, f.*
 Várkapu, fn. *porte du château, f.*
 Várkert, fn. *jardin du château, m.*
 Várkormányzó, fn. *gouverneur, commandant d'une place forte, m.*
 Várkörnyék, fn. *ressort, m.; banlieue, f.*
 Varla, fn. *quart, m. [m. Várlak, fn. bourg (impérial de Vienne), Vármegye, fn. comitat, comté (nom de chacun des principaux districts en Hongrie), m.*
 Vármező, fn. *glacis, m.*
 Vármunka, fn. *(ouvrage de) fortification, f.; vármunkára ítélni, condamner aux travaux publics ou à la brouette.*
 Vármű, fn. *fortification, f.*
 Várnagy, fn. *garden, intendant, châte-lain, concierge du château, m.*
 Várnagyság, fn. *châtellerie, concier-gerie, f.*
 Várni, cs. és k. *attendre.*
 Várnoktest, fn. *corps du génie, m.*
 Váromány, fn. *expectative, survivance, f.; —os, fn. survivancier, expectant, m.*
 Város, fn. *ville; cité; place, f.; —i, mn. de (la) ville; des villes; citadin; urbain; municipal; communal.*
 Városbeli, mn. *de ville; —, fn. habitant d'une ville; citadin, m.*
 Városház, fn. *hôtel de ville, m.*
 Városi, mn. *qui appartient à la ville; urbain; citadin; de ville; —, fn. habitant d'une ville, citadin, m.*
 Városias, mn. —asan, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
 Városlag, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
 Városka, fn. *petite ville, f.*
 Városkapitány, fn. *capitaine de la garde urbaine, m.*

Városnegyed, fn. *quartier, m.*
 Várostanács, fn. *conseil municipal, m.*
 Várörnagy, fn. *major de la place, m.*
 Várőrség, fn. *garnison, f.*
 Várörtorony, fn. *échauguette, f.*
 Várrab, fn. *condamné à la brouette, m.*
 Varrás, fn. *action, f., ou art de coudre, m., couture; (sebéssz.) suture, f.*
 Varrat, fn. *couture; suture, f.*
 Varratlan, mn. *qui n'est pas cousu.*
 Varrdogálni l. Varrogatni.
 Varrni, cs. *coudre.*
 Varró, mn. *qui coud, cousant; à coudre; qui fait métier de coudre.*
 Varróasszony l. Varrónő.
 Varróeszköz, fn. *nécessaire, m.*
 Varrogatni, cs. *coudre.*
 Varróiskola, ih. *école où l'on enseigne ou apprend la couture, f.*
 Varromány, fn. *chose cousue, f.*
 Varrónő, fn. *couturière, f.*
 Varsa, fn. *filat, épervier; ableret, m.*
 Vársík, fn. *glacis, m.*
 Várta, fn. *échauguette, f.; donjon, m.*
 Vártatni, cs. *faire attendre.*
 Vártatva, ih. *kevé —, en peu de temps; au bout de qq. temps.*
 Vártér, fn. *esplanade, f.*
 Vártömlőz l. Várbörtön.
 Vartyogás, fn. *coassement, m.*
 Vartyogni, k. *coasser.*
 Vártűreg, fn. *casemate, f.*
 Várvivás, fn. *siège, m.*
 Várvívó, fn. *assiégeant, m.*
 Várvívóereg, fn. *armée de siège, armée assiégeante, f.*
 Vas, fn. *fer, m.; —, mn. de fer.*
 Vasalás, fn. *action de garnir de fer; garniture de fer, ferrure; action de repasser (le linge), f.*
 Vasalni, cs. *garnir de fer, ferrer; repasser (le linge); rabattre (les coutures).*
 Vasaló, fn. *fer à repasser; carreau, m.; —nyelv, fn. carreau d'un fer à repasser, m.*
 Vásár, fn. *marché, m.; foire, f.*
 Vásárlás, fn. *foire, f.*
 Vásárhét, fn. *semaine de foire, f.*
 Vásárjog, fn. *privilege d'avoir un marché ou une foire, m.*
 Vásárlás, fn. *action d'acheter, f.*
 Vásárlat, fn. *achat, marché, m.; em-plette, f.*
 Vásárló, fn. *acheteur; chaland, m.*

Vasárnap, *fn. dimanche, m.; —, ih. le dimanche.*
 Vasárnapi, *mn. de, du dimanche.*
 Vasárnapouként, *ih. de tous les dimanches.*
 Vászrolható, *mn. mis en vente, à vendre.*
 Vászrolni, *cs. faire l'acquisition de ..., acheter, faire emplette de.*
 Vászros, *fn. personnes qui viennent au marché ou à la foire ou qui en reviennent, f. pl.; commerçants; acheteurs, m. pl.*
 Vászros, *fn. marchand de fer, ferronnier, m.; — bolt, fn. (magasin de) quincaillerie, f.; —ság, fn. commerce ou trafic de fer, m.* [f.
 Vászrosátor, *fn. boutique, loge, échoppe.*
 Vászru, *fn. taillanderie; quincaillerie.*
 Vászrus l. Vászros. [f.
 Vász, *mn. garni de fer, ferré; qui contient du fer, ferrugineux; cuirassé; —, fn. cuirassier, m.*
 Vászás, Vászazat, *fn. garniture de fer, ferrure, f.*
 Vászazni, *cs. garnir de fer, ferrer.*
 Vászánya, *fn. mine de fer, f.*
 Vászderék, *fn. cuirasse, f.*
 Vászderes, *fn. cheval blanc mêlé de gris de fer; (cheval) cap de more, m.*
 Vászorong, *fn. barre de fer, f.*
 Vászdrót, *fn. fil de fer, m.*
 Vászércz, *fn. mine de fer, f., minéral de fer, m.*
 Vászérczkő, *fn. mine de fer, f.*
 Vászéroségű, *mn. fort comme du fer.*
 Vászéjtés, *fn. mine de fer, f.*
 Vászéjtű, *mn. entêté, obstiné.*
 Vászfonal, *fn. fil de fer, m.*
 Vászgyűrő, *fn. fier-à-bras, fanfaron, m.*
 Vászámor, *fn. forge, f.*
 Vásztni, *cs. user; émousser.*
 Vászkenénységű, *mn. dur comme du fer.* [m.
 Vászokh, *fn. forge, f., fourneau de forge.*
 Vászok, *mn. musclé; ramassé; robuste.*
 Vásző, *fn. minéral de fer, m.*
 Vászáb, *fn. trépied, m.*
 Vászalni l. Vásztni.
 Vászlemez, *fn. fer en lames, en feuilles, m.; tôle, f.*
 Vászlevél, *fn. tôle, f.*
 Vászmacska, *fn. ancre, f.; chenet, landier, m.*
 Vászű, *fn. ferrure, f.; serrements, fers, m. pl.*

Vászűves, *fn. taillandier; forgeron, m.*
 Vászűmű, *mn. qui ressemble au fer, ferrugineux.*
 Vászni (ik), *k. s'user; s'émousser.*
 Vászolni l. Vásztni.
 Vászorúmagnytó, *fn. gros-bec, m.*
 Vászott, *mn. usé; émoussé; pétulant; —ság, fn. pétulance, f.*
 Vászpálya, *fn. chemin de fer, m.*
 Vászpánczél, *fn. cuirasse, f.*
 Vászpléh, *fn. tôle, f.*
 Vászpor, *fn. limaille de fer, f.*
 Vászrud, *fn. barre de fer, f.*
 Vászsalak, *fn. mâchefer, m., battitures; paille de fer, f.*
 Vászzer, *fn. remède de fer ou ferrugineux, m.*
 Vászszerszám, *fn. outils de fer, m. pl.*
 Vászszékra, *fn. bluette de fer, f.*
 Vásztag, *mn. épais; gros; volumineux; corpulent; bas, grave (se dit d'un son, d'une voix).*
 Vásztagbél, *fn. gros intestin, m.*
 Vásztagitni, *cs. épaissir.*
 Vásztagoska, *mn. un peu gros ou épais, replet; dodu.*
 Vásztagodni (ik), *k. s'épaissir; devenir gros et gras, engraisser.*
 Vásztagoság, *fn. épaisseur, grosseur; corpulence, f., embonpoint; volume, m.*
 Vásztagcip, *fn. clarinette, f.*
 Vásztagulni l. Vásztagodni.
 Vászartalmu, *mn. qui contient du fer; ferrugineux; martial; ferrifère.*
 Vászartalom, *fn. parties ferrugineuses d'un corps, f. pl.*
 Váször, *fn. chausse-trape, f.*
 Vászulni, *k. s'émousser; s'user.*
 Vászvágópöröly, *fn. coupoir, m.*
 Vászverő, *fn. marteleur, forgeron, m.*
 Vászverőte, *fn. forge de fer, f.*
 Vászvéső, *fn. ciseleur, m.*
 Vászvessző, *fn. barre de fer, f.*
 Vászvilla, *fn. fourche, f.*
 Vászvon, *fn. toile, f.*
 Vászvonáros, *fn. marchand de toiles, toilier, lingeur, m.*
 Vászvonáru, *fn. toilerie, f.*
 Vászvonköpönyeg, *fn. surtout, m.*
 Vászvonportéka, *fn. toilerie, f.*
 Vászvonsozövő, *fn. tisserand, m.*
 Vász, *fn. charpente osseuse, f., squelette, m.; carcasse, f.*
 Vászall, *fn. vassal, m.*

Vázlat, *fn. plan, m., ichnographie, f.; tableau, abrégé, m.; croquis, m.; esquisse, ébauche, f.*
 Vázlatos, *mn. esquissé.*
 Vázolat l. Vázlat.
 Vázolni, *cs. esquisser, ébaucher, crayonner.*
 Vecsérnye, *fn. vèpres, f. pl.*
 Véd, *fn. protection; garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; protecteur; défenseur; retranchement; rempart; parapet, m.*
 Védállapot, *fn. état de défense, m.*
 Védangyal, *fn. ange tutélaire, ange gardien, m.*
 Védanya, *fn. patronesse; protectrice, Védasszony l. Védanya.*
 Védbeszéd, *fn. apologie, f.; plaidoyer.*
 Veddegélni, *cs. acheter; prendre à diverses reprises.*
 Védelem, *fn. protection garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; abri, asile, refuge, m.*
 Védelmezés, *fn. protection; défense, f.*
 Védelmezni, *cs. protéger, défendre; soutenir (ex. une thèse); plaider (une cause).*
 Védelmező, *fn. défenseur; protecteur, m.; —, mn. qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; abritant; — leg, ih. en protégeant, comme protecteur; par manière de défense, pour se défendre.*
 Védelmi, *mn. de défense, défensif.*
 Védencz, *fn. protégé; client, m.*
 Védenczség, *fn. clientèle, f.*
 Veder, *fn. seau à l'eau; godet, m.; urne, f.*
 Védernyő, *fn. parachute, m.*
 Véderösség, *fn. bastion, rempart, boulevard, m.*
 Védés l. Védelmezés.
 Védészköz, *fn. moyen de défense, m.*
 Védetlen, *mn. sans armes, sans défense; désarmé; — ség, fn. manque d'armes, m.; absence de moyens de défense, f.; état désarmé, m.*
 Védett, *mn. abrité, protégé par . . . , à l'abri de . . . ; protégé.*
 Védfal, *fn. mur de défense; rempart, boulevard, m.*
 Védfigyver, *fn. arme défensive, f., moyen de défense, m.*
 Védfrigy, *fn. alliance défensive, f.*
 Védgát, *fn. digue, f.; rempart; man- telet, m.; écluse, f.*

Védhajó, *fn. vaisseau d'escorte, m.*
 Védhimlő, *fn. vaccine, f.* [m.
 Védintézet, *fn. préparatif de défense,*
 Védirat, *fn. écrit apologétique, m., apologie, défense (écrite), f.*
 Védíró, *fn. apologiste, m.*
 Védísten, *fn. dieu tutélaire, m.; — nő, fn. déesse tutélaire, f.*
 Védjog, *fn. droit de protection ou de patronage; protectorat, m.*
 Védkalap, *fn. bourrelet, m.*
 Védkincs, *fn. palladium, m.*
 Védkiséret, *fn. escorte, f.*
 Védkosár, *fn. gabion, m.*
 Vedleni (ik), *k. perdre les plumes; muer, être en mue; perdre le poil, se peler.*
 Vedlés, *fn. mue, f.*
 Védlet, *fn. l. Védelem.*
 Védlevél, *fn. lettres de protection, f. pl.; sauf-conduit, m.*
 Védni l. Védelmezni.
 Védmű, *fn. retranchement; rempart; parapet, m.*
 Védnök, *fn. protecteur; défenseur; patron; suzerain, m.; — ség, fn. patronage, protectorat, m.*
 Védok, *fn. argument, m.*
 Védő, *fn. défenseur; apologiste; protecteur, m.; —, mn. qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; de défense, défensif; abritant; apologétique; — leg, ih. l. Védelmezőleg.*
 Védőleges, *mn. défensif.*
 Védőr, *fn. sauve-garde, f.*
 Védpénz, *fn. impôt de domicile, d'habitation, m.*
 Védrács, *fn. sarrazine; herse, f.*
 Védrend, *fn. état militaire, m.*
 Védásánc, *fn. retranchement, m.*
 Védség, *fn. patronage, m.*
 Védsipka, *fn. bourrelet, m.*
 Védszellem, *fn. génie tutélaire, m.*
 Védzent, *fn. patron, m.*
 Védszer, *fn. moyen de défense; pre- servatif, m.*
 Védző l. Védbeszéd.
 Védzőnök, *fn. défenseur; avocat, apologiste, m.*
 Védzővetség, *fn. alliance défensive, f.*
 Védtorony, *fn. donjon, m.*
 Védúr, *fn. protecteur; patron; suze- rain, m.*
 Védutlevél, *fn. sauf-conduit, passe- port, m.*
 Védv, *fn. argument, m.*

- Védvám, *fn. droit protecteur, m.*
 Védvonal, *fn. ligne de défense, f.*
 Vég, *fn. extrême limite; extrémité, f.,*
bou, m.; fin; terminaison, f.; —,
mn. l. Végső.
 Végabroncs, *fn. dernier cerceau, som-*
mier, m.
 Végakarat, *fn. les dernières volontés,*
f. pl., le testament, m.; —ilag, ih.
par testament.
 Végbél, *fn. (intestin) rectum, organe*
défecteur, boyau oulier, m.
 Végbeszéd, *fn. dernier discours, m.*
 Végbetű, *fn. (lettre) finale, f.* [f.
 Végbevétel, *fn. exécution, réalisation,*
Végbuos, fn. éternel adieu, m.
 Végosapat, *fn. arrière-garde, f.*
 Végözél, *fn. but final, m.; fin, f.*
 Végelintezés, *fn. décision définitive, f.*
 Véges, *mn. limité, borné, fini; —ség,*
fn. qualité de ce qui est borné (dans
le temps ou dans l'espace).
 Végesvégül, *ih. à la fin.*
 Végeszakadatlan, *mn. infini; sans fin.*
 Végetlen, *mn. infini; sans fin; sans*
bornes; —ség, fn. infinie, f.; —ül,
ih. sans fin; à l'infini; infiniment.
 Végett, *nh. à cause de...; pour; afin.*
 Végezés, *fn. achèvement, m., terminai-*
son, conclusion, fin, f.; arrêté, m.;
résolution, f.
 Végezet, *fn. arrêté, m.; résolution, f.*
 Végezetlen, *mn. inachevé; inachevé;*
—ül, ih. sans avoir pu mettre à exé-
cution son projet ou réaliser son
dessein. [ment.
 Végezetre, *ih. à la fin; enfin; finale-*
Végezetül, ih. à la fin, finalement; au
bout du compte.
 Végezni, *cs. finir, achever, terminer,*
cesser qc.; mettre fin à qc.; venir à
bout de qc.; en finir; conclure, ar-
rêter, déterminer; décider; décerner,
décréter (judiciairement).
 Végeződni l. Végződni.
 Véghatározat, *fn. arrêté définitif, m.;*
résolution définitive, f. [pl.
 Véghely, *fn. frontière, f.; confins, m.*
 Véghetetlen, *mn. infini; —ség, fn. in-*
finie, f.; —ül, ih. infiniment.
 Véghezvithető, *mn. exécutable; fai-*
sable, practicable.
 Véghezvétel, *fn. exécution, réalisation,*
f., achèvement, m.
 Végig, *ih. jusqu'à la fin; d'un bout à*
autre.
- Végintőzet, *fn. testament, m.*
 Végintőzeti, *mn. testamentaire.*
 Végintőző, *fn. testateur, m.*
 Végítélet, *fn. sentence définitive, f.;*
arrêt final, m.
 Végképen, *ih. entièrement, totalement.*
 Véglet, *fn. extrême, m.*
 Végok, *fn. cause finale, f.*
 Végöslet, *fn. total, m.*
 Végpont, *fn. point final, m.*
 Végre, *ih. à la fin; enfin, finalement;*
en dernier lieu.
 Végrehajtani, *cs. exécuter; effectuer.*
 Végrehajtás, *fn. exécution; consom-*
mation, f.; —i, mn. exécutif; d'exé-
cution.
 Végrehajtó, *mn. exécutif; —, fn. exé-*
cuteur, m.
 Végrendelet, *fn. testament, m.*
 Végrendeleti, *mn. testamentaire.*
 Végrendelkezni (ik), *k. faire un testa-*
ment.
 Végrendelkező, *fn. testateur, m.*
 Végrim, *fn. rime finale, f.; refrain, m.*
 Végromlás, *fn. fin; ruine, f.*
 Végső, *mn. final, dernier, extrême.*
 Végszámadás, *fn. compte final, m.*
 Végszó, *fn. épilogue, m.; perorai-*
son, f.
 Végszótag, *fn. finale terminaison, f.*
 Végtelen l. Végetlen.
 Végtere l. Végre.
 Végvár, *fn. forteresse située sur la*
frontière, place frontière, f.
 Végveszedelem, Végveszély, *fn. fin;*
ruine; extrémité, f.
 Végsés, *fn. arrêté, m., résolution; dé-*
cision, f.
 Végzet, *fn. terminaison, désinence, f.;*
destin, m.; vicissitude, f.; sort, m.
 Végzetlen l. Végezetlen.
 Végződni (ik), *k. se terminer, finir,*
cesser.
 Vegy, *fn. mélange, amalgame, m.*
 Vegyes, *mn. mêlé, mélange; mix-*
tionné; mixte; —iratok, fn. mis-
cellanées, m. pl.
 Vegyesülni l. Vegyülni.
 Vegyész, *fn. chimiste, m.*
 Vegyészet, *fn. chimie, f.*
 Vegyíték, *fn. mélange; composé, m.*
mixture, f.
 Vegyítés, *fn. action de mêler, mixture*
f.; mélange, m.
 Vegyitetlen, *mn. —ül, ih. qui n'est pas*
mêlé; sans mélange.

Vegyíthetetlen, mn. *immiscible*; —ség, fn. *immiscibilité, f.*
 Vegyíteni, cs. *mélér, mélanger*; *altier* (ex. des métaux).
 Vegyész, fn. *ingrédient, m.*; parties d'un mélange, f. pl.
 Vegytan, fn. *chimie, f.*
 Vegytani, mn. *chimique*; —lag, ih. *chimiquement.*
 Vegytudomány, fn. l. Vegytan.
 Vegytudós, fn. *chimiste, m.*
 Vegyület, fn. *mélange*; *composé, m.*; *mixture, f.*
 Vegyülni, k. *se mélér de qc.*; *être mêlé avec qc.*, s'ajouter à qc.
 Véka, fn. *boisseau, m.*
 Vékony, mn. *mince, ténu*; *fin, menu, subtil, svelte*; —, fn. *région lombaire, f.*; *lombes, reins, m. pl., flanc, m.*
 Vékonybőr, fn. *peau mince, fine, f.*
 Vékonyfájás, fn. *douleur lombaire, f.*
 Vékonyítás, fn. *action d'amincir, f.*
 Vékonyítani, cs. *amincir*; *diminuer l'épaisseur de...*
 Vékonyodni (ik), k. *s'amincir.*
 Vékonyság, fn. *minceur*; *gracilité, finesse, f.*; *peu d'épaisseur, m.*; *ténuité*; *subtilité, f.*
 Vékonytestű, mn. *qui a le corps mince, la taille grêle.*
 Vékonyulni l. Vékonyodni.
 Vel, nl. *avec*; *d*; *de*; *moyennant, au moyen de.* [m.]
 Velebánás, fn. *manement*; *traitement,*
 Vélekedés, fn. *avis, m.*, *opinion, f.*
 Velekedni (ik), k. *penser, croire*; *opiner.*
 Vélelem, fn. *présomption, f.*
 Vélelmezni, k. *présumer.*
 Vélemény, fn. *opinion, f.*
 Véleményezni, cs. *émettre un avis.*
 Vélés, fn. *présomption*; *opinion, f.*
 Véletes, mn. *présumé*; *putatif.*
 Véletlen, mn. *és ih. inespéré*; *inopiné (ment)*; —, fn. *hasard*; *accident, m.*; *fortune, f.*; *sort, m.*
 Véletlenség, fn. *hasard, m.*
 Véletlenül, ih. *inopinément.*
 Vélhető, mn. *présumable.*
 Velin, fn. *papier vélin, m.*
 Vélni, k. *être de l'avis ou d'avis*; *penser*; *croire*; *opiner.*
 Velő, fn. *moëlle, f.*
 Velőnemű, mn. *qui est de la nature de la moëlle, médullaire.*

Velős, mn. *moëlleux*; *énergique.*
 Vélto, mn. *prétendu*; *réputé*; *putatif.*
 Vemhes, mn. *pleine, grosse, qui porte.*
 Vemhesni (ik), k. *mettre bas (un poulain), pouliner*; *annoncer.* [m.]
 Vén, mn. *dgé*; *vieux*; —, fn. *vieillard,*
 Vendég, fn. *hôte, convive, convié, étranger, m.*
 Vendéglő, cs. *recevoir des hôtes. donner un repas.*
 Vendégeskedés, fn. *bonne chère, f.*
 Vendégeskedni (ik), k. *faire un bon repas, dîner, faire bonne chère*; *banqueter.*
 Vendégtal, fn. *paravent, m.*
 Vendégtfogadó, fn. *hôtellerie, auberge, f., hôtel, m.*
 Vendégtfogadás, fn. *aubergiste, hôte, hôtelier, hôte*; *traiteur, restaurateur, m.*
 Vendéghaj, fn. *perruque, f., tour de cheveux, m.*
 Vendéglő, fn. *droit de l'hospitalité, m.*; *lois de l'hospitalité, f. pl.*
 Vendéglő, fn. *hôtellerie, auberge, f.*
 Vendéglős, fn. *traiteur, restaurateur, m.* [m.]
 Vendégség, fn. *repas, dîner, banquet,*
 Vendégszerep, fn. *rôle que joue un acteur étranger, m.*
 Vendégszeretet, fn. *hospitalité, f.*
 Vendégszerető, mn. *hospitalier.*
 Vendégszoba, fn. *chambre ou salle pour les étrangers, pièce, commune,*
 Vendégtárs, fn. *convive, m.* [f.]
 Véndel, fn. *baril, m.*
 Vénes, mn. *un peu vieux, vieillard.*
 Vénhedés, fn. *vieillesse, m.*
 Vénhedni (ik), k. *vieillir*; *commencer à vieillir.*
 Vénheszni l. Vénhedni.
 Vénheszteni, cs. *vieillir.*
 Véníteni, cs. *vieillir.*
 Venni, cs. *prendre*; *saisir*; *s'emparer de*; *s'approprier*; *enlever*; *ôter*; *accepter*; *recevoir (ce qui est transmis)*; *acheter.*
 Vénység, fn. *vieillesse, f.*; *âge sénile, m.*
 Vénülni, k. *vieillir, commencer à vieillir.*
 Vény, fn. *récipe, m.*
 Vényige, fn. *branche, f.*; *sarment, cep de vigne*; *bois de la vigne, m.*
 Vér, fn. *sang, m.*; *parenté, f., sang, m.*
 Véraldozat, fn. *sacrifice, m.*, ou *victime de propitiation, f.*
 Véralkat, fn. *tempérament, m.*

- Vérállító**, mn. qui fait arrêter l'écoulement du sang, hémostatique, styptique. [nel. m.]
- Vérbíró**, fn. juge de sang, juge criminel.
- Vérbírószág**, fn. justice criminelle, f.
- Vérboszú**, fn. vengeance qu'on tire d'un meurtre, f.
- Vérboszuló**, fn. garant du sang, vengeur d'un meurtre, m.
- Vérbűség**, fn. état pléthorique, m., pléthore, polyhémie, f.
- Vércse**, fn. cresserelle, f., émouchet, m.
- Vércsik**, fn. raie sanglante ou ecchymosée, f.
- Verdegélni**, cs. frapper; battre.
- Verdesni**, cs. agiter les ailes.
- Vérdíj**, fn. prix du sang, m.
- Véreb**, fn. braque, m., et f.; homme sanguinaire, m.
- Veréb**, fn. moineau, m. [pl.]
- Véredény**, fn. vaisseaux sanguins, m.
- Veregetni**, cs. frapper; battre.
- Verejték** l. Veriték.
- Verekedés**, fn. batterie; querelle, rixe, f.; chamaillis, m.
- Verekedni** (ik), k. se battre (ensemble); se battre (en duel, à l'épée, au pistolet); se chamailler.
- Verekedő**, fn. spadassin, bretteur, seigneur, duelliste, m.
- Vérelfolyás**, fn. perte de sang, f.
- Vorem**, fn. fosse, f.; — börtön, fn. cachot (souterrain), m.
- Véren**, fh. sur le fait, en flagrant délit.
- Vérengezés**, fn. massacre, m.
- Vérengezni** (ik), k. verser, répandre du sang.
- Vérengező**, mn. sanguinaire, cruel.
- Vérér**, fn. veine, f.
- Veres**, mn. rouge.
- Verés**, fn. action de frapper; sustigation; bastonnade, f.; ballement, m.; pulsation, palpitation, f.; coup, m.
- Véres**, mn. sanglant; taché, souillé de sang.
- Veresbég**, fn. rouge-gorge, m.
- Veresedni** (ik), k. devenir rouge, rougir.
- Vereség**, fn. défaite, déroute, f.
- Vereselleni** (ik), k. devenir rouge, rougir.
- Vereses**, mn. rougedtre. [blanc.]
- Veresfehér**, mn. rouge tirant sur de
- Veresfestő**, fn. teinturier en rouge, m.
- Vesfogoly**, fn. perdrix rouge, f.
- Vesfoltos**, mn. tacheté de rouge.
- Vereshagyma**, fn. oignon, m.
- Vereshaju**, mn. roux; rousseau.
- Véreshurka**, fn. boudin, m.
- Veresíteni**, cs. colorer ou teindre en rouge, rougir.
- Verearésztűves**, fn. fondeur en cuivre, en bronze, m.
- Verecsárga**, mn. rouge tirant sur le jaune ou nuancé de jaune; rouge avec un reflet jaundtre; roux; rous-sâtre; sauve; briqueté.
- Verecség**, fn. rougeur, f., rouge, m.; rousseur (ex. des cheveux), f.
- Veretlen**, mn. qui n'a pas été battu, etc. (l. Verni); non monnayé, en barres.
- Véretlen**, mn. vide de sang, exsangue; dépourvu, privé de sang.
- Verevesztett** l. Véretlen.
- Vérezni**, cs. ensanglanter, tacher de sang.
- Vérfertőzés**, fn. inceste, m.
- Vérfertőző**, fn. és mn. incestueux, (m).
- Vérfolyás**, fn. flux de sang, m.
- Vérfolyásos**, mn. qui a une perte de sang.
- Vérforgás**, fn. circulation du sang, f.
- Vérfürdő**, fn. effusion de sang, f.; massacre, m.
- Vergődés**, fn. agitation, f.; frétillement, m.; efforts impuissants, m. pl.
- Vergődni** (ik), k. (át —), pénétrer à travers en travaillant ou avec peine; traverser péniblement; frétiler (se dit d'un poisson).
- Vérhányás**, fn. vomissement de sang, m.
- Vérhas**, fn. diarrhée sanguinolente; dysenterie, f.
- Verhenyeges**, mn. rougedtre, rous-sâtre. [m.]
- Vérhugyozás**, fn. pissement de sang.
- Veriték**, fn. sueur, transpiration, f.; — es, mn. suant.
- Veritékezni**, k. suer.
- Veritékező**, mn. qui sue, en sueur.
- Vérkeresztés**, fn. baptême de sang, m.
- Vérkeringés**, fn. circulation du sang, f.
- Vérkorona**, fn. couronne du martyr, f.
- Vérkő**, fn. sanguine, hématite, f.
- Vérköpés**, fn. crachement de sang, m.; hémoptysie, f.
- Vérmenyegző**, fn. St.-Barthélemi, martines parisiennes, f. (pl.).
- Vérmes**, mn. chez qui le sang surabonde, qui regorge de sang, pléthorique; — ég, fn. pléthore, f.

Vérmogyoró, fn. *noisette de Lombardie*, *aveline*, f.

Verni, cs. *frapper*; *battre*; *choquer*; *cogner*; *palpiter* (se dit du cœur); *sonner* (se dit de l'horloge); *falbaszogat* —, *faire pénétrer*, *chasser*, *enfoncer un clou* (à coups de marteau) *dans le mur*.

Vérokádás l. Vérhányás.

Véromlás, fn. *perte* (de sang) *soudroyante*, *hémorrhagie*, f.

Vérontás, fn. *effusion de sang*, f.; *massacre*, m.

Verő, mn. *qui frappe*, *qui palpète*, etc.; *frappant*, *palpitant*.

Verődni (ik), k. (hoz, hex), *heurter*, *choquer*, *battre* qc.

Verőfa, fn. *balloir*, m.

Vérfény, fn. *soleil radieux*, *beau soleil*, *grand soleil*, *coup de soleil*, m.; —es, mn. *éclairé par le soleil*.

Vérfkos, fn. *mouton*, m.

Vérfóra, fn. *horloge* ou *montre sonnante*; *pendule* à *sonnerie*, f.

Vérfözön, fn. *flot de sang*, *torrent de sang*, m.

Vérpad, fn. *échafaud*, m.

Vérpallos, fn. *glaiive exterminateur*, m.; *arme du carnage*, f.

Vérparásza l. Vérfertőző.

Vérpatak, fn. *flot de sang*, *torrent de sang*, m.

Vérpénz, fn. *prix du sang*, m.

Vérpiros, mn. *rouge de sang*, *rouge comme du sang*.

Vérpökés l. Vérköpés.

Vérrokon, fn. *proche parent*, m.

Vérrokonság, fn. *consanguinité*, f.

Vers, fn. *vers*; *couplet*, m.; *strophe*, f.

Vérsavó, fn. *partie aqueuse* ou *séreuse du sang*, *sérosité*, f.; *sérum*, m.

Vérség, fn. *consanguinité*, f.

Verselés, fn. *versification*, f.

Verselni, k. *versifier*.

Verselő, fn. *versificateur*, m.

Versenezni l. Versenyezni.

Versengeti, k. *se disputer* qc. (ex. la palme); *disputer* qc. à qn.; (se) *faire une guerre* de (mots etc.).

Versengetés, fn. *disputes*, f. pl.

Versenkedni (ik), l. Versengeti.

Versenyn, fn. *combat*, m., *lutte*, f.; *concours*, m.; *concurrence*; *dispute*, *émulation*; *rivalité*, f.

Versenyesni, k. *réaliser* (ex. de gloire); *disputer* (ex. de talent avec qn.); *dis-*

puter le prix ou *la palme* à qn.; *faire concurrence* à qn.; *entrer en concurrence*.

Versenytárs, fn. *rival*; *émule*; *concurrent* (pour le prix de la course), m.

Versenyzés, fn. *concurrence*; *émulation*; *rivalité*, f.

Vérsenyv, fn. *scorbut*, m.

Verszet, fn. *poème*, m.

Verszni l. Verselni.

Versnem, fn. *genre de vers*, m.

Versszak, fn. *strophe*, f.

Versszerző, fn. *versificateur*, m.

Vérszínű, mn. *de la couleur de sang*.

Vérszomj, fn. *soif de sang*; *cruauté*, f.

Vérszomjas, mn. *sanguinaire*.

Vérszopó, mn. *qui suce le sang*, *sanguisuge*; —, fn. *homme sanguinaire*, *boueur de sang*, *tigre*, m.

Vert, mn. *battu*; *défait*.

Vért, fn. *cuirasse*, f.; *harnais*, m.; *écu*; *écusson*, m.

Vértanu, fn. *martyr*, m.

Vértekecs, fn. *globules de sang*, m. pl.

Vértelen l. Vértelen.

Vértermődés, fn. *sanguification*, f.

Vértes, mn. *cuirassé*; —, fn. *cuirassier*, m.

Vértezeti, fn. *harnais*, m., *armure*, f.

Vértezni, cs. *armer d'une cuirasse*, *cuirasser*.

Vértgát, fn. *ravelin*, m.

Verthab, fn. *crème fouettée*, *battue*, f.

Vertpénz, fn. *monnaie*, f.

Vérvágy, fn. *avidité de sang*, *cruauté*, f.

Vérveres l. Vérpiros.

Vérvesztés, fn. *perte de sang*, f.

Vérzeni (ik), k. *perdre du sang*, *saigner* (ex. du nez).

Vérvés, fn. *saignement*, m.

Vérvő, mn. *saignant*, *sanglant*.

Vésdegélni, cs. *ciseler*, *graver* (continuellement).

Vese, fn. *rein*; *rognon*, m.

Vesealakú, mn. *reniforme*.

Vesefa, fn. *anacarde*, *anacardier*, m.

Vesefájás, fn. *douleurs aux reins*, f. pl.

Vesehus, fn. *rognon*, m.

Vesekór, fn. *maladie des reins*, f.

Vesekő, fn. *calcul rénal*, m.

Vesemény, fn. *gravure*, f.

Vesepecsenye, fn. *longe de veau*, f.

Veseporond, fn. *gravières néphrétiques*, m. pl., *gravelle*, f.

Vésés, fn. *gravure*, f.

Vesésült, fn. *longe de veau*, f.

Véni, *os. travailler, façonner avec le ou au ciseau; ciseler; graver.*
 Vésnök, *fn. graveur, m.*
 Véső, *fn. ciseau; poinçon; fermoir; ébauchoir, m.*
 Vessző, *fn. verge; baguette; housine, f.; virgule, f.; comma, m.*
 Vesszőfutás, *fn. action de passer par les verges ou par les baguettes; peine des verges ou baguettes, f.*
 Vesszőnyaláb, *fn. faisceau de verges, m.*
 Vesszőseprő, *fn. fouet, m.*
 Vesszőspont, *fn. point et virgule, m.*
 Vesszőzés, *fn. fustigation, f.*
 Vesszőzni, *os. fouetter, fustiger; battre à coups de verges.*
 Vésű, *fn. ciseau, m.*
 Vess, *ind. prés. 3. pers. sing. du v. Venni.*
 Vész, *ind. prés. 3. pers. sing. du v. Vessni.*
 Vész, *fn. tempête, f.; orage, m.; ruine, perte, f.; danger, péril, risque, m.*
 Veszedelem, *fn. danger, péril, risque; désastre; malheur, m.*
 Veszedelmes, *mn. dangereux, périlleux.*
 Veszedelmeztetni, *os. hasarder, risquer; exposer.*
 Vészédzett, *mn. qui s'est endurci aux périls.*
 Veszéjteni l. Vessíteni.
 Veszekedés, *fn. querelle(s), f. (pl.); rixe; batterie, f.; chamaillie, m.*
 Veszekedni (ik), *k. ferrailer; batailler; se chamailler; quereller.*
 Veszekedő, *mn. querelleur; —, fn. querelleur, m.*
 Veszékelni, *k. se lamenter.*
 Veszély, *fn. l. Veszedelem.*
 Veszélyes, *mn. l. Veszedelmes.*
 Veszélyesség, *fn. danger, péril, m.*
 Veszélyeztetni, *os. mettre en danger; exposer au péril.*
 Veszélytelen, *mn. exempt de péril, sans danger.*
 Veszendő, *mn. périssable; caduc.*
 Vészes, *mn. orageux; plein de danger; funeste.*
 Veszett, *mn. perdu, ruiné; hydrophobe; —ség, fn. rage, hydrophobie, f.*
 Vészavó, *fn. celui qui sonne l'alarme, alarmiste, m.*
 Vészhalál, *fn. peste, f.*
 —barang, *fn. tocsin; beffroi, m.*

Vészhorgony, *fn. ancre de calé, f.*
 Vessíteni l. Veszteni.
 Vészjel, *fn. signal de détresse, m.; alarme, f.*
 Vészjóló, *mn. qui annonce la tempête.*
 Vészlövés, *fn. coup de détresse, signal, m.*
 Vészmadár, *fn. goïland; pétrel, m.*
 Veszni, *k. se perdre; périr; être atteint de rage ou d'hydrophobie.*
 Vesződés, *fn. tourment, m.; peine, f.*
 Veszőáni (ik), *k. se tourmenter.*
 Vesződés, *fn. tourment, m.; peine, f.; —es, mn. pénible; fatigant.*
 Veszt, *fn. ruine, perte, f.*
 Veszteg, *ih. tranquillément.*
 Vesztegelni, *k. être tranquille; faire la quarantaine.*
 Vesztegetés, *fn. dissipation; dilapidation, f.; luxe; gaspillage, m.; corruption, subornation, f.*
 Vesztegetni, *os. dissiper; dilapider; gaspiller; corrompre, suborner.*
 Vesztegető, *fn. dissipateur, dépensier; corrupteur, soborneur, m.*
 Veszteglés, *fn. immobilité; tranquillité; quarantaine, f.*
 Veszteglőház, *fn. quarantaine, f.*
 Veszteni, *os. perdre; évincer.*
 Vesztes, *mn. qui perd ou qui a perdu qc.; défaut.*
 Vesztés, *fn. perte; exécution (de la peine capitale), f.*
 Veszteség, *fn. perte; déperdition, f.; déchet, m.*
 Vesztő, *mn. qui perd.*
 Vesztőbárd, *fn. hache du bourreau, f.*
 Vesztőhely, *fn. lieu du supplice, m.*
 Vesztőpad, *fn. échafaud, m.*
 Vét, *fn. l. Vétel.*
 Vétgetni, *os. semer.*
 Vétgetni, *k. faillir, pécher.*
 Véték, *fn. péché, m.; faute; coulpe; action coupable, f.*
 Vetekedés, *fn. dispute; émulation, f.*
 Vetekedni (ik), *k. se disputer qc. (ex. la palme); disputer qc. (à qn.), rivaliser.*
 Vétéksúly, *fn. poids des péchés, m.*
 Vétékül l. Vétkül.
 Vétel, *fn. action d'acheter, f.; achat, marché, m.; acquisition, f.; réception (d'une chose), f.*
 Vetélkedés, *fn. émulation, f.*
 Vetélkedni (ik), *k. rivaliser.* [val.
 Vetélkedő, *mn. qui rivalise, émule, ri-*

Vetélmi, k. *avorter*.
 Vetélő, fn. *navelle, f.*
 Vételpénz, fn. *argent dépensé pour l'achat de qc.; prix (d'achat), m.*
 Vetélytárs, fn. *émule, rival; concurrent, m.*
 Vetemedni (ik), k. (ra, re), *donner dans (une mauvaise affaire, etc.); concevoir (une idée); avoir la hardiesse ou l'audace de . . .*
 Vetemény, fn. *herbe potagère, f.; légume, m.; — es kert, fn. potager, m.*
 Veteményezni, k. *semer*.
 Veteménymag, fn. *graines, semences, f. pl.*
 Vetemétni, cs. (ra, re), *séduire, induire (à mal, en erreur).*
 Vetemülni l. Vetemedni.
 Véteni, k. *faillir; errer, se tromper, se méprendre; pécher (contre); se rendre coupable de qc.*
 Vetés, fn. *jet; coup (isolé), m.; action de semer, semailles, f. (pl.).*
 Vétés, fn. *faute; culpabilité, f.; manquement; péché, m.*
 Vetet, fn. *jet, coup, m.*
 Vetetlen, mn. *qui n'a pas été ensemencé.*
 Vetett, mn. *ensemencé.*
 Vétkelni, cs. *accuser qn. de qc.; imputer qc. à qn.*
 Vétkes, mn. *coupable; pécheur; charge de péchés.*
 Vétkesítmi, cs. l. Vétkelni.
 Vétkesítni, cs. Vétkelni.
 Vétkesség, fn. *culpabilité, f.*
 Vétketlen, mn. *exempt de péché.*
 Vetkezés, fn. *action de pécher, f.; manquement à ses devoirs, m.; transgression de la loi divine ou morale, f.*
 Vetkezetlen, ih. *sans être déshabillé.*
 Vétkezetlen, ih. *sans avoir commis aucun péché.*
 Vétkezni (ik), k. *se déshabiller; ôter ses habits.*
 Vétkezni (ik), k. *pécher; commettre un ou de(s) péché(s), une ou des fautes(s); se rendre coupable, manquer à.* [letle, f.]
 Vetkezésasztal, fn. *table de nuit; toi-*
 Vetkeződni (ik), k. *se déshabiller.*
 Vetkeztetni, cs. *déshabiller qn.*
 Vétkül, ih. — tulajdonítani, *attribuer, imputer à qn. la faute de qc.*
 Vétlen, mn. *innocent; non coupable.*

Vétlenség, fn. *innocence, non-culpabilité, f.*
 Vétlevél, fn. *récépissé, reçu, m.*
 Vetni, cs. *jeter; semer; keresztet —, faire la croix.*
 Vétmi l. Vétmi.
 Vetrivaló, fn. *graine que l'on sème, semence, f.*
 Vető, mn. *qui sème; —, fn. semeur, m.*
 Vetődni (ik), k. *être jeté; arriver par hasard ou fortuitement.*
 Vetőke, fn. *semoir, m.*
 Vetőgép, fn. *machine à semer, f., semoir, m.*
 Vetőháló, fn. *épervier, m.*
 Vetőlapát, fn. *pelle à enfourner, f., pelle, m.*
 Vetőmag, fn. l. Vetrivaló.
 Vetrece, fn. *fricassée, f.*
 Vétés, fn. *méprise, erreur, faute; inadvertance, f.; péché; délit, m.*
 Vett, mn. *acheté; reçu.*
 Vettetni, cs. *faire sauter (ex. en l'air); faire semer.*
 Vevény, fn. *récépissé; reçu, m.*
 Vevés, fn. *achat, m.*
 Vevő, fn. *acheteur; marchand, m.*
 Vezéd, fn. *guide, f.*
 Vezekleni, k. *faire pénitence; expier.*
 Vezeklés, fn. *pénitence; expiation, f.*
 Vezényelni, cs. *commander.*
 Vezénylet, fn. *commandement, m.*
 Vezér, fn. *commandant; chef; général, m.* [m.]
 Vezérbot, fn. *baton de commandement,*
 Vezérszallag, fn. *étoile conductrice; étoile, f.; guide, m.*
 Vezérszikk, fn. *premier article (d'un journal), m.*
 Vezérelni, cs. *commander, être à la tête, être le chef (d'une armée); conduire, mener; guider.*
 Vezérelv, fn. *principe, m.*
 Vezérfonal, fn. *fil; guide, m.*
 Vezéri, mn. *de commandement.*
 Vezérige, fn. *texte, m.*
 Vezérkar, fn. *état-major, m.*
 Vezérkutya, fn. *limier, m.*
 Vezérlés, Vezérlot, fn. *commandement, m., conduite, f.* [duit.]
 Vezérlő, mn. *qui commande, qui con-*
 Vezérség, fn. *commandement; corps des généraux, m., généralat, m.*
 Vezérszó, fn. *préface, f.*
 Vezértűs, fn. *fanal, m.* [m.]
 Vezértűrű, fn. *clocheman; sonnailler,*

Vezeték, fn. *lisière; laisse, f.*
Vezetéklő, fn. *cheval de main, m.*
Vezetéknév, fn. *nom de famille, m.*
Vezetés, fn. *action de mener; conduite, f.*
Vezetgetni, cs. *mener, conduire, promener qn. (autour de); conduire qn. en divers lieux.*
Vezetni, cs. *mener, conduire, guider (ex. un aveugle); servir de guide; commander, être à la tête.*
Vezető, mn. *celui qui conduit, etc.; —, fn. conducteur, guide, m.*
Vézna, mn. *décharné, maigre.*
Vézuaság, fn. *maigreur, f.*
Vézni, cs. *rendre maigre, faire maigrir, amaigrir.*
Vézni, k. *devenir maigre, maigrir.*
Viadal, fn. *lutte, f., combat, m.*
Viadalbíró, fn. *juge, arbitre du combat; juge du camp, m.*
Viaskodás, fn. *action de lutter; lutte, f.; combat, m.*
Viaskodni (ik), k. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
Viaskodó, mn. *combattant.*
Viasz, fn. *cire, f.; —, mn. de cire.*
Viaszgyertya, fn. *cierge, m.; bougie, f.*
Viaszkép, fn. *image, figure de cire, f.*
Viaszképművész, fn. *modeleur en cire, m.*
Viaszkorong, fn. *pain de cire, m.*
Viaszuemű, mn. *qui ressemble à de la cire; céroïde.*
Viasznyomat, fn. *empreinte sur de la cire, f. [etc.].*
Viaszolni, cs. *cirer; frotter (un parquet,*
Viaszos, mn. *cire, enduit de cire; — vászon, fn. toile cirée, f.*
Viaszozni, cs. *cirer, enduire de cire.*
Viaszsárga, mn. *jaune de cire.*
Viaszszappan, fn. *savon de cire, m.*
Viaszszín, fn. *couleur de cire, f.*
Viasztapas, fn. *emplâtre de cire, m.*
Viasztekeres, fn. *bougie (enrouleau), f.*
Vicsorgatni, cs. *grincer les dents.*
Viczkandozni (ik), l. *Ficzkandozni.*
Vidám, mn. *gai; joyeux; jovial.*
Vi ámitni, cs. *égayer.*
Vidámitó, mn. *qui égaye.*
Vidámodni (ik), k. *s'égayer.*
Vidámon l. **Vidámul.**
Vidámság, fn. *gaîté, joie, hilarité, f.; enjouement, m.*
Vidámul, ih. *gaîment, joyeusement; plaisamment.*

Vidámulni, k. *s'égayer.*
Vidék, fn. *environs, alentours (ex. d'une ville), m. pl.; pays, m.; contrée, f.; campagne; province, f.; site, m.*
Vidítani, cs. *égayer.*
Vidor l. **Vidám.**
Vidra, fn. *loutre, f.*
Vidrafogas, fn. *chasse aux loutres, f.*
Vidulás, fn. *égaiement, m.*
Vidulni, k. *s'égayer.*
Víg, mn. *gai; joyeux; plaisant; divertissant.*
Vigadás, fn. *divertissement, m., réjouissance, f.*
Vigadni, k. *se réjouir.*
Vigadó, fn. *réjouissance, f.*
Vigadozni, k. *se réjouir.*
Vigalom l. **Vigadás.**
Vigan, ih. *gaîment, joyeusement.*
Viganó, fn. *robe (de femme), f.*
Vigas, fn. *consolation, f.*
Vigasztalás, fn. *consolation (qu'on donne), f.*
Vigasztalhatlan, mn. *inconsolable; — ság, fn. dissolution, f.; — ul, ih. inconsolablement.*
Vigasztalni, cs. *consoler.*
Vigasztaló, fn. *consolateur; paraclet, m.; —, mn. consolant; rassurant.*
Vigasztalódni (ik), k. *se consoler.*
Vigelmű, mn. *qui a l'humeur gaie ou enjouée.*
Vigelműség, fn. *caractère gai ou enjoué, m., gaîté d'esprit, de cœur, belle humeur, f., esprit jovial, m.*
Vígjáték, fn. *comédie, f.*
Vígás, fn. *enjouement, divertissement, m.; gaîté; joie; allégresse, f.*
Vígáság, mn. *plaisant, divertissant; comique.*
Vigyázás, fn. *attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyázni, fn. *attention, f.; soin, m.; vigilance; précaution, f.*
Vigyázatlan mn. *inattentif; inconsidéré; — ság, fn. manque ou défaut d'attention, m., inattention, f.; manque de circonspection ou de prévoyance, m.*
Vigyázatlanul, ih. *inattentivement; inconsiderément.*
Vigyázékony, mn. *attentif; soigneur; vigilant; — ság, fn. attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyázni, k. és cs. *faire attention à*

qn., à qc.; prendre garde à qc., à qn., surveiller qn.; être attentif ou vigilant, veiller.

Vigyázó, mn. attentif, vigilant; circonspect; précautionné; avisé; prudent; —, fn. surveillant, gardien; intendant, m.

Vigyázatlan l. Vigyázatlan.

Vigyorogni, k. rire indécemment.

Vihar, fn. tempête, f., orage; vent impétueux, m.

Viharos, mn. orageux; impétueux.

Viharzani (ik), k. faire un orage, une tempête; être orageux.

Viharzás, fn. mouvement tumultueux, m.; violence de la tempête, f.

Viharzó, mn. impétueux; orageux.

Vihely, fn. salle d'escrime; palestra, f.

Vibogni, k. rire indécemment.

Vikesztyű, fn. gant bourré, m.

Vilacs, fn. phosphore, m.

Világ, fn. monde, univers, m.; lumière, f.

Világalkotmány, fn. structure, f., mécanisme de l'univers, m.

Világbíró, fn. dominateur, maître, souverain de l'univers, m.

Világegyetem, fn. univers, m.

Világellenző, fn. garde-vue; écran, m.

Világesemény, fn. événement qui influe sur les, qui change les destinées du monde; fait historique, m.

Világfi. Viláfi, fn. homme du monde; mondain, m.

Világhírű, mn. dont la célébrité a fait le tour du monde, célèbre; fameux.

Világi, mn. séculier; laïque; temporel, mondain; profane.

Világiasítani, cs. seculariser.

Világilag, ih. d'une manière mondaine, séculière.

Világiság, fn. mondanité, f.

Világítás, fn. illumination, f.; éclairage, m.

Világítani, cs. illuminer; éclairer; rayonner, ou répandre de la lumière

Világtó, fn. porte-lumière, m.

Világkerülő, fn. vagabond, m.

Világkor, fn. ère, f.

Világlani (ik), k. rayonner, ou répandre de la lumière, briller, luire.

Világlás, fn. rayonnement de la lumière, m.

Világleírás, fn. cosmographie, f.

Világíró, fn. cosmographe, m.

Világnézet, fn. manière d'envisager le

monde; vue relative au commerce des hommes, vue ou maxime pratique, f.

Világodni (ik), k. il se fait jour; le jour commence à poindre.

Világolni, k. rayonner, ou répandre de la lumière, éclairer, briller, luire.

Világos, mn. clair; lumineux; éclairé; —an, ih. clairement.

Világosbarna, mn. brun-clair, bai-clair (se dit des chevaux).

Világosítás, fn. illumination, f.; éclairage, m.; explication, f.; éclaircissement, m.

Világosítani, cs. éclairer, illuminer; expliquer, éclaircir.

Világoskék, mn. bleu clair.

Világosodás, fn. éclaircissement, m.; culture (de l'esprit), f.

Világosodni (ik), k. s'éclaircir; s'éclairer; világosodik, il se fait jour, le jour commence à poindre; le temps s'éclaircit.

Világospej, mn. bai-clair.

Világosság, fn. lumière; clarté; lucidité, f.

Világossárga, mn. jaune clair.

Világpolgár, fn. citoyen de l'univers, cosmopolite, m.

Világpolgári, mn. de cosmopolite; —lag, ih. en cosmopolite.

Világpolgárság, fn. cosmopolitisme, m.

Világrendszer, fn. système de l'univers, univers, m.

Világsark, fn. pôles du monde, m. pl.

Világsugár, fn. rayon de lumière, m.

Világzerte, ih. dans tout le monde; partout; en tout lieu.

Világtáj, fn. région du monde, f.

Világtalan, mn. privé de lumière, sans lumière; ténébreux; aveugle; —ság, fn. aveuglement, m., cécité, f.

Világtan, fn. cosmologie, f.

Világtengely, fn. axe du monde, m.

Világtenger, fn. océan, m.

Világtörténet, fn. histoire du monde, histoire universelle, f.

Világulni l. Világosodni.

Vilány, fn. phosphore, m.

Vilár, fn. lustre, m.

Villa, fn. fourchette, f.; fourchon, m.

Villádás, mn. qui a la forme d'une fourche, fourché, bifurqué.

Villafarku, mn. pourvu d'une queue fourchée, furcifère.

Villám, fn. éclair, m.; foudre, f.

- Villámhárító, *fn. conducteur de la matière électrique, de la foudre, paratonnerre, m.*
- Villámlánc (ik), *k. éclairer, faire des éclairs; —lás, fn. fulguration, f.*
- Villámsugár, *fn. trait de foudre, m.*
- Villanás, *fn. fulguration, f.*
- Villanni, *k. reluire, briller; flamboyer.*
- Villany, *fn. électricité, f.; fluide électrique, m.* [f.]
- Villanyerőmű, *fn. machine électrique, Villanyép l. Villanyerőmű.*
- Villanymérő, *fn. électromètre, m.*
- Villanyos, *mn. électrique, électrisé; —ság, fn. électricité, f.*
- Villanyozni, *cs. électriser.*
- Villás, *mn. qui forme ou qui porte une fourche; fourchu.*
- Villázní, *cs. saisir d'un coup d'une fourche ou d'une fourchette.* [f.]
- Villogás, *fn. fulguration; coruscation, Villogni, k. reluire, briller.*
- Villongani, *k. être en discorde.*
- Villongás, *fn. différend, m.; dissidence, discorde (qui règne entre . . .), f.*
- Vimester, *fn. maître d'armes, m.*
- Vimesterség, *fn. escrime, f.*
- Vinczellér, *fn. vigneron, m.*
- Víni, *k. és cs. combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.; manier l'épée, faire des armes, escrimer.*
- Vinni, *cs. porter (sur ses épaules, etc.); apporter (qc. à qn.); transporter, conduire (en voiture); conduire, mener (en prison); mettre (son fils à l'école).*
- Vinnye, *fn. forge à fer, f.*
- Vinnyogni l. Vihogni.
- Viola, *fn. violette, f.*
- Violakék, *mn. violet, de couleur violette.* [lette, f.]
- Violassin, *fn. violet, m., couleur violette.*
- Vióra, *fn. leçon d'escrime, f.*
- Víoskola, *fn. salle d'armes, f.*
- Vípengé, *fn. fleuriet, m.*
- Vipera, *fn. vipère, f.*
- Viperafajzat, *fn. engeance de vipère, f.*
- Viradás, *fn. pointe du jour, aube du jour, f.; —kor, à la pointe du jour.*
- Viradat l. Viradás.
- Viradni, *k. se faire jour; (commencer à) poindre (se dit du jour).*
- Virág, *fn. fleur, f.; (a boron), moisissure, mousse, f.*
- Virágbimbó, *fn. bouton de fleur, m.*
- Virágcserep, *fn. pot à fleurs; bouquetier, m.*
- Virágcsászó, *fn. calice, m.*
- Virágdús, *mn. riche en fleurs, plein de fleurs.*
- Virágedény l. Virágcserep.
- Virágfűzér, *fn. couronne de fleurs, guirlande, f.; feston, m.*
- Virághét, *fn. semaine sainte, f.*
- Virágkaposzta, *fn. chou-fleur, m.*
- Virágkedvelés, *fn. goût pour les fleurs, m.*
- Virágkedvelő, *fn. amateur de fleurs, m.*
- Virágkehely, *fn. calice, godet, périanthe, m.* [terre, m.]
- Virágkert, *fn. jardin fleuriste, par-*
- Virágos, *mn. fleuri; plein de fleurs; couvert de fleurs, chanci, moisi (du vin); —kaposzta l. Virágkaposzta.*
- Virágosodni (ik), *k. se couvrir de fleurs, (se) moisir, (se) chancir (du vin).*
- Virágosni, *cs. orner de fleurs; —, k. fleurir, être en fleur.*
- Virágszál, *fn. une fleur.*
- Virágszár, *fn. tige d'une fleur, f.*
- Virágsejés, *fn. récolte de fleurs, f.*
- Virágtalan, *mn. sans fleurs; dépourvu de fleurs.* [f.]
- Virágtenyésztés, *fn. culture des fleurs,*
- Virágvasárnap, *fn. dimanche des rameaux, m.; pâques fleuries, f. pl.*
- Virágzani (ik), *k. fleurir, être en fleur.*
- Virágzás, *fn. fleuraison, floraison, f.*
- Virágzó, *mn. fleurissant; florissant; en fleur, fleuri.*
- Virány, *fn. champ fleuri, m.*
- Virányos, *mn. fleuri.*
- Virasztani, *cs. és k. veiller.*
- Virasztó, *mn. qui veille.*
- Virágcs, *fn. verges, f. pl., fouet, m.*
- Virágcsolni, *cs. donner le fouet (à un enfant), battre à coups de verges, fouetter.*
- Virgás l. Virágcs.
- Virgonos, *mn. agile, vif.*
- Virgonosság, *fn. vivacité, f.*
- Virítani, *k. fleurir, être en fleur; se colorer en vert; verdir.*
- Virító, *mn. fleurissant; florissant; en fleur; fleuri; verdoyant.*
- Virradás l. Viradás.
- Virulni l. Virítani, Virágosni, k.
- Viruló l. Virító.
- Viselet, *fn. costume, m.; vêtements, m. pl.; mode, f.; conduite, f.*

Viselhetlen, mn. qu'on ne peut porter.
 Viselni, cs. porter (un habit); sup-
 porter; —, vh. se conduire.
 Viselő, mn. qui porte, etc.
 Viselő, fn. encointe, grosse.
 Viselőség, fn. grosseur, f.
 Viselt, mn. usé.
 Viselteni (ik), k. (vkihez v. vki iránt
 — val — vel), professer tel ou tel
 sentiment envers qn.
 Visitni, k. jeter ou pousser des cris
 perçants, crier (d'un ton aigu).
 Viakó, fn. hutte de paysan, cabane,
 chaumière, f.
 Vissza, ih. en arrière; derrière soi, d
 reculs; en reculant; de retour;
 en échange; —, iaz. arrière! recu-
 les! retirez-vous! —, fn. visszajá
 vminek, revers (ex. d'une étoffe);
 dos, verso (d'une feuille de pa-
 pier), m.
 Visszaadni, cs. rendre; restituer;
 donner de retour (de l'argent).
 Visszaállítás, fn. rétablissement, m.,
 restauration; restitution, f.
 Visszaállítani, cs. remettre; rétablir;
 restaurer.
 Visszább, ih. plus en arrière.
 Visszabezélni, k. contredire, contra-
 rier qn.
 Visszadőlni, cs. rendre un coup.
 Visszadőlő, k. retomber.
 Visszaélés, fn. abus, m.
 Visszaélni, k. (val. vel), abuser, mé-
 user de qc.; profaner (ex. le nom
 de la Divinité).
 Visszaemlékezés, fn. réminiscence, f.,
 souvenir, m. [nir de qc.
 Visszaemlékezni (ik), k. se ressouve-
 Visszaemlékeztetni, cs. rappeler les
 souvenirs de qn. sur qc.
 Visszaesni (ik), k. retomber; avoir,
 éprouver une récidive ou une rechute.
 Visszafele, ih. en arrière; à reculs,
 en reculant.
 Visszafenyleni (ik), k. être reflété par.
 Visszafigetés, fn. remboursement, m.;
 revanche, f.
 Visszafigetni, cs. rembourser; recom-
 penser; prendre sa revanche.
 Visszafigyelni, cs. reconquérir; réoc-
 cuper qc.
 Visszafordulni, k. se retourner.
 Visszahangsani (ik), k. résonner, ré-
 tentir; sonner mal, être dissonant
 ou discordant.

Visszahatás, fn. réaction, f.; contre-
 coup, m.
 Visszahatni, k. réagir (sur qc.).
 Visszaható, mn. réactif; de réaction;
 rétroactif; réfléchi (du verbe).
 Visszahíni, cs. rappeler; révoquer;
 faire revenir qn.
 Visszahívás, fn. rappel, m.; révo-
 cation, f. [retour.
 Visszahozhatlan, mn. irréparable; sans
 Visszahozható, mn. réparable.
 Visszahökkeni, k. reculer (d'effroi).
 Visszaindítani, cs. mettre en marche pour
 retourner.
 Visszaindulni, k. se mettre en marche
 pour retourner; commencer sa re-
 traite.
 Visszairat, fn. rescrit, m.
 Visszaítelni, cs. adjuger qc. à qn.
 Visszajövet, ih. chemin faisant; en
 chemin.
 Visszajövetel, fn. retour, m.
 Visszakeblés, fn. réunion, f.
 Visszakeblésni, cs. réunir, réjoindre.
 Visszakeríteni, cs. chercher à ravoïr.
 Visszakérni, cs. redemander.
 Visszakerülni, k. (s'en) retourner; re-
 venir; rentrer; être retrouvé.
 Visszakészülni, k. faire ses préparatifs
 pour retourner.
 Visszakiáltani, cs. rappeler (en criant).
 Visszakívánni, cs. souhaiter le retour
 de qn.; regretter (le temps passé);
 redemander; réclamer.
 Visszalépés, fn. pas en arrière, m.;
 retraite; démission; retraction, f.
 Visszalökés, fn. coup qu'on rend, m.,
 riposte, f.; repoussement, m.
 Visszalökni, cs. repousser.
 Visszamenés, fn. retour, m.; marche
 rétrograde, f.
 Visszamenetel, fn. retour, m.
 Visszamenő, mn. rétrograde.
 Visszanéni, k. regarder, jeter un re-
 gard en arrière.
 Visszanyomni, cs. refouler, repousser;
 faire reculer.
 Visszaparancsolni, cs. donner l'ordre
 de retourner.
 Visszapattanás, fn. rebondissement,
 m.; bricole, f. [m.
 Visszapillantás, fn. regard en arrière.
 Visszapótlás, fn. restitution, f.; rem-
 boursement, m.; reproduction, f.
 Visszapótolni, cs. restituer; rembour-
 ser; reproduire.

- Visszarándulni, k. *retourner (en voiture)*.
 Visszarántani, cs. *tirer en arrière*.
 Visszáról, ih. *à l'envers; de travers; à rebours*.
 Visszás, mn. *contraire; adverse; absurde*.
 Visszashangu, mn. *discordant*.
 Visszásság, fn. *adversité, f., inconvenient, m.; contrariété, f., absurdité, f.* [qn.].
 Visszaszólni, k. *contredire, contrarier*.
 Visszaszolgálni, cs. *rendre un service; rétribuer; restituer*.
 Visszaszökni (ik), k. *retourner (en fuyant)*.
 Visszatartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher (de...)*.
 Visszatenni, cs. *remettre qc. à sa place*.
 Visszatéríteni, cs. *restituer; rembourser; dédommager (qn. de qc.); réparer; bonifier; reconduire; ramener*.
 Visszatérni, k. (s'en) *retourner; revenir; être de retour*.
 Visszetétel, fn. *action de remettre qc. à sa place; réduction, f.*
 Visszetetszeni (ik), k. *déplaire; offenser, blesser, choquer*.
 Visszetetszés, fn. *déplaisir, mécontentement, m.; aversion, f.*
 Visszetetsző, mn. *déplaisant, désagréable; qui exprime le mécontentement*.
 Visszatorlani, cs. *rendre la pareille; retorquer; prendre sa revanche; user de représailles*.
 Visszatorlás, fn. *revanche, f., représailles, f. pl.; talion, m.*
 Visszatorolni l. Visszatorlani.
 Visszatükrödzni (ik), k. *se réfléchir, se refléter, se mirer (dans qc.)*.
 Visszatükrözni, cs. *refléter*.
 Visszautasítás, fn. *renvoi; refus, m.*
 Visszautasítani, cs. *montrer le chemin (à qn. qui s'en retourne); renvoyer; faire signe à qn. de reculer; refuser*.
 Visszautazás, fn. *retour, m.*
 Visszautasni, k. (se mettre ou être en voyage pour s'en) *retourner; revenir*.
 Visszaütni, cs. *rendre les coups, riposter*. [ment, m.].
 Visszaűzés, fn. *répulsion, f.; refoulement*.
 Visszaváltani, cs. *dégager; retirer (des effets engagés)*.
 Visszaváltás, fn. *dégagement; retrait, m.*
 Visszavenni, cs. *reprandre; retirer*.
 Visszavétel, fn. *reprise, f.; désaveu, m.; rétractation, f.; dédit; rachat, m.*
 Visszavonás, fn. *discorde; révocation, rétractation, f.*
 Visszavonni, cs. *retirer, porter en arrière; révoquer, rétracter*.
 Visszavonó, mn. *discordant; en discorde*.
 Visszavonulás, fn. *retraite (ex. d'une armée), f.; retraite, vie retirée, f.*
 Visszavonulni, k. *se retirer; se retirer (dans la solitude, etc.); mener une vie retirée*.
 Visszavonultság, fn. *vie retirée, f.*
 Visszonozni l. Viazonozni.
 Víz, ind. prés. 3. pers. sing. du v. *Vinni*.
 Víz, fn. *revers (d'une étoffe); dos, m.; pile, f.*
 Vízalkodás, fn. *discorde, dissidence; querelle; controverse, f.*
 Vízalkodni (ik), k. *vivre en discorde; vivre mal avec qn. (ex. avec sa femme); se quereller*.
 Vízalkodó, mn. *discordant; en discorde; querelleur*.
 Vízalni, cs. *tordre, retordre (du fil)*.
 Vízáló, fn. *guindre, m.*
 Vízály, fn. *discorde, dissidence, f.; contrariété; adversité, f.*
 Vízás l. Visszás.
 Vízzen l. Víz.
 Vízfény, fn. *réflexion, réverbération, f.; reflet (s), m. (pl.)*.
 Vízfénytán, fn. *catoptrique, f.*
 Vízfuvar, fn. *charge en retour, f.; port de retour, m.*
 Vízhang, fn. *retentissement; répercussion; réflexion, f., ou renvoi du son; écho, m.*
 Vízhangozni, cs. *retentir; résonner; renvoyer, répercuter le son; être renvoyé ou répercuté (se dit du son)*.
 Vízhangtan, fn. *catacoustique, f.*
 Vízhangzani (ik), k. *résonner, retentir*.
 Vízhangzat, fn. *résonnance, f.*
 Vízkereset, fn. *droit de reprise; recours, m.*
 Vízketeg, mn. *qui démange, prurigineux; pruriteux; —, fn. prurit, m.*
 Vízketeges, mn. *prurigineux; pruriteux*.

Viszketegség, fn. *prurit*, m.

Viszketés, fn. *démangeaison*, f.; *prurit*, m.

Viszketni, k. *démanger*; *sentir un prurit* (ex. au nez).

Víszon, (en compos.) en échange ou en retour; *réciproque*.

Víszongás l. Vízálkudás.

Víszonhatás, fn. *effet*, m., *action réciproque*, f.

Víszonigéret, fn. *contre-promesse*, *promesse réciproque*, f.

Víszonkérdés, fn. *demande par laquelle on répond* (à une question), f.

Víszonkérés, fn. *reconvention*, f.

Víszonkérésztelkedő, fn. *un anabaptiste*.

Víszonkövetelés, fn. *reconvention*; *prétention réciproque*; *prétention opposée*, f.

Víszonlátás, fn. *revoir*, m. [f.]

Víszonlátogatás, fn. *visite réciproque*, m.

Víszonos, mn. *réciproque*, *respectif*, *mutuel*; — an, ih. *réciproquement*, *mutuellement*. [f.]

Víszonosság, fn. *réciprocité*, *mutualité*, m.

Víszonozás, fn. *action de rendre*; *réponse*, *répartie*; *réplique*, f.

Víszonozni, cs. *rendre*; *répondre*; *riposter*.

Víszont, ih. *réciproquement*, *mutuellement*; *de part et d'autre*; *de nouveau*, encore.

Víszontagság, fn. *contrariété*; *adversité*, f.

Víszonzani l. Vízonozni.

Víszony, fn. *rapport(s)*, m. (pl.); *proportion*; *relation*; *liaison*, f.

Víszonylag, ih. — os, mn. *relatif*; *relativement*; — ósság, fn. *corrélation*, f.

Víszonylani (ik.), k. *se rapporter à ...*, *avoir tel ou tel rapport* (avec qc.); *être en proportion de*; *être à*.

Víszonylat, fn. *rapport*, m.; *relation*; *corrélation*, f.

Víszonyos, mn. *réciproque*, *mutuel*; *relatif*; — ág, fn. *réciprocité*, *mutualité*; *corrélation*, f.

Víszonyulni, k. *se rapporter à*.

Vita, fn. *différend*, m., *contestation*, f.; *débat*, m.; *dispute*, f.; *litige*, m.; *controverse*; *polémique*, f.

Vitás, mn. *contestable*, *controversé*, *contesté*; *en litige*, *litigieux*; *contentieux*.

Vitatárgy, fn. *question controversée*, f.; *point controversé*, m.

Vitatkozás, fn. *dispute*, *dissertation*, f.

Vitatkozni (ik), k. *disputer*, *débattre*; *soutenir* (une thèse); *polémiser*.

Vitatkozó, fn. *disputeur*; *ergoteur*, m.

Vitatlan, mn. *incontesté*.

Vitatni, cs. *combattre*, *contester*; *disputer*; *débattre* qc.; *assurer*; *dé fendre* (une opinion).

Vítázni, k. *disputer*; *débattre*; *polémiser*.

Vitel, fn. *action de porter*, f.; l. Vinni.

Vitelbér, Viteldíj, fn. (salaire pour la) *voiture*, f., *port*, *transport*, m.; *frais de transport*, m. pl.

Vitelköltség, fn. *frais de transport*, m. pl.

Vitéz, fn. *héros*; *chevalier*, m.; —, mn. *vaillant*; *brave*; *courageux*; *héro que*.

Vitézen l. Vitézül.

Vitézi, mn. *héroïque*, *vaillant*; — leg, ih. *en héros*; *héroiquement*.

Vitézőv, fn. *écharpe*, f.

Vitézrend, fn. *ordre de chevalerie*, m.

Vitézség, fn. *valeur*; *bravoure*, *vaillance*, f.

Vitézül, ih. *vaillamment*; *bravement*; *vailleusement*; *avec bravoure*.

Vitorla, fn. *voile*; *girouette*; *flouette*, f.

Vitorlafa, fn. *vergue*, *antenne*, f.

Vitorlakakas, fn. *girouette*, f.

Vitorlakar, fn. *vergue*, f.

Vitorlakötél, fn. *bras*, m.

Vitorlarúd, fn. *vergue*, f.

Vitorlarudaló, fn. *ruban*, m., *cargue*, f.

Vitorlás, fn. *voilier*, m.; —, mn. *à voiles*.

Vitorlasor, fn. *ligne de route*, f.

Vitorlátlan, mn. *sans voiles*.

Vitorlavászon, fn. *toile à voiles*, f.

Vitorlázat, fn. *voilure*, f., *voiles*, f. pl.

Vitorlázni, k. *faire voile*; *aller à la voile*; *cingler*; *faire route*.

Vityilló, fn. *cabane*; *chaumière*, f.

Vívás, fn. *lutte*, f., *combat*, m.; *escrime*, f.; *siège*, m.

Vívmány, fn. *acquêt*, *conquêt*, m.

Vívni l. Vívni.

Vívnök, fn. *maître d'armes*, m.

Vívó, fn. *combattant*; *joueur*; *escri-meur*; *assiégeant*, m.

Vívóbárd, fn. *hache d'armes*, f.

Vívócsel, fn. *attaque simulée*, *feinte*, f.

Vívódni (ik), k. *lutter*, *combattre*.

Vivófogás, *fn. coup de maître, m.*
 Vivóhely, *fn. carrière, lice, f.*
 Vivóiskola, *fn. salle d'armes, f.*
 Vivókard, *fn. fleuret, m.*
 Vivókestyű, *fn. gant bourré, m.*
 Vivómester, *fn. maître d'armes ou d'escrime, m.*
 Vivópenge, *fn. rapière, f.; fleuret, m.*
 Vivósános, *fn. tranchée, f., approches, f. pl.*
 Vivózsal, *fn. rapière, f.*
 Vivóugrás, *fn. saut en arrière, grand saut, m.*
 Vivő, *mn. qui porte; —, fn. porteur, m.*
 Vivőszék, *fn. chaise à porteurs, f.; brancard; palanquin, m.*
 Víz, *fn. eau, f., eaux, f. pl.*
 Viza, *fn. grand esturgeon, m.*
 Vízahólyag, *fn. vessie natale ou de grand esturgeon; colle de poisson, ichthyocolle, f.*
 Vízahólyagenyv, *fn. colle de poisson, ichthyocolle, f.*
 Vízakna, *fn. fosse remplie d'eau; fontaine; citerne, f.; puits d'extraction des eaux, m.*
 Vízállás, *fn. hauteur de l'eau (d'une rivière, etc.); fontaine, f.*
 Vízálló, *mn. à l'épreuve de l'eau; imperméable.*
 Vízany, *fn. hydrogène, m.*
 Vízár, *fn. inondation, f., déluge; débordement; torrent, m.*
 Vízarányos, *mn. — an, ih. horizontal(ement).*
 Vízaránytan, *fn. hydrostatique, f.*
 Vízárkolás, *fn. (art) hydraulique, f.; aqueduc, m.; conduite d'eau, f.*
 Vízárók, *fn. fossé qui sert à conduire l'eau, m., tranchée; rigole; saignée, Vízbefojtás, fn. noyade, f. [f.*
 Vízbeíradás, Vízbeíulás, Vízbeíulasztás l. Vízbeíojtás.
 Vízbeíulás, *fn. noyade, f.*
 Vízbeí, *mn. aquatique.*
 Vízbeíolás, *fn. noyade, f.*
 Vízbeíezés l. Vízbeíulás.
 Vízeg, *fn. phylactère, vésicule, f.*
 Vízelés, *fn. action d'uriner, émission, évacuation des urines, f.*
 Vízélet, *fn. urine, f.*
 Vízéletíró, *mn. diurétique.*
 Vízéletírozás, *fn. rétention d'urines, f., empêchement qui s'oppose à l'excrétion de l'urine, m.*
 Vízellen l. Vízeleni.

Vízellenes, *mn. à l'épreuve de l'eau, imperméable.*
 Vízeleni, *k. uriner; pisser.*
 Vízelőhely, *fn. puits; lieu où l'on puise de l'eau, m.*
 Vízelőhólyag, *fn. vessie ou poche urinaire, vessie, f.*
 Vízelőzug, *fn. puits, m.*
 Vízény, *fn. gonflement hydropique, m.*
 Vízényös, *mn. rempli d'eau, aqueux; humide, séreux.*
 Vízényösség, *fn. aqueosité; sérosité, f.*
 Vízépítés, *fn. construction dans l'eau ou destinée à résister à l'eau, f.; architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
 Vízépítész, *fn. architecte hydraulique, m.; — et, fn. architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
 Vízér, *fn. veine d'eau, f.*
 Vízerez, *fn. saignée, écoulement, m., dérivation des eaux, f.*
 Vízérőtan, *fn. hydrodynamique, f.*
 Vízés, *mn. aqueux; humide; séreux; mêlé de l'eau, trempé; d'eau, de l'eau, à l'eau.*
 Vízessedni (ik), *k. être pénétré d'humidité, devenir humide, mouillé ou trempé.*
 Vízesen, *ih. trempé.*
 Vízesés, *fn. chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière, etc.), m.*
 Vízeset, *fn. pente (de la rivière), f.*
 Vízesetmérés, *fn. niveau (d'eau); niveau hydraulique, m.*
 Vízesíteni, *cs. arroser (d'eau); mouiller; tremper.*
 Vízespohár, *fn. verre d'eau, m.*
 Vízesség, *fn. qualités aqueuses, f. pl.; aqueosité; sérosité, f.*
 Vízestűni l. Vízessedni. [f
 Vízestűveg, *fn. bouteille, carafe d'eau.*
 Vízestű, *mn. imbécile; hébété; niais.*
 Vízetlen, *mn. dépourvu d'eau; sec.*
 Vízezni, *cs. mêler de l'eau (dans ou avec le vin), couper, tremper (son vin); humecter; mouiller; arroser (d'eau); tremper.*
 Vízforrás, *fn. source (d'eau), fontaine, f.*
 Vízfogó, *fn. citerne, f.; réservoir (d'eau), m.*
 Vízfolys, *fn. courant, écoulement (de l'eau), m.*
 Vízforogtatag, *fn. trombe, f., siphon, m.*

forrás, fn. source (d'eau), fontaine, f.
gyógyítás, fn. cure, f., traitement par l'eau, m.
hátas, fn. superficie de l'eau; étendue ou nappe d'eau, f.
hathatlan, mn. d'épreuve de l'eau, imperméable.
izhímlő, fn. varicelle vésiculeuse, lymphatique ou cristalline, f.
lahordó, fn. porteur d'eau, m.
lái, mn. aquatique.
izibeteg l. **Vizkóros**.
izibika, fn. butor (d'Europe), m.
iziborju, fn. salamandre aquatique, f.
izileány, fn. Naiade, Néréide, f.
iziló, fn. hippopotame, m.
izimadár, fn. oiseau aquatique, m.
izipuska, fn. pompe à feu, f.
izirány, fn. entraînement, m., direction, f., cours de l'eau, m. (m.
iziránymerő, fn. niveau à bulle d'air,
izirányos, mn. horizontal.
izizza, fn. buveur d'eau, abstinence, m.
iziszony, fn. crainte ou horreur de l'eau, hydrophobie, f.
izityúk, fn. poule d'eau, f.
izjáratlan l. **Vizhatlan**.
izkár, fn. dégât, dommage causé par l'eau ou par des inondations, m.; avarie, f.
izkereszt, fn. jour des Rois; les Rois, m. pl.; Épiphanie, f.
izkészlet, fn. provision d'eau; aiguade, f.
izkór, fn. hydropisie, f.
izkóros, fn. hydropique, m.
izkórság, fn. hydropisie, f.
izkórságos, mn. hydropique.
izleccapolás, fn. décharge, f.
izlék, fn. dalot, m.
izmagasság, fn. hauteur des eaux, f.; niveau de l'eau, m.
izmelleki, fn. riverain, m.
izmelletti, mn. qui habite près de l'eau, sur les bords de l'eau, de la rivière, du lac, etc.
izmértan, fn. hydrométrie, f.
izmosás, fn. endroit où la rivière a miné ses bords, m.
izmostan, fn. hydrodynamique; hydraulique, f.
izmű, fn. machine hydraulique, f.; bâtiment dans l'eau, m.
izműtan, fn. hydrotechnique, f.
iznyugtan, fn. hydrostatique, f.

Vízomlás, fn. chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière), m.
Vízoszlás, fn. séparation (d'une fleuve, etc. en deux ou plusieurs bras), f.
Vízoszlop, fn. colonne d'eau, f.
Vízöntő, fn. verseau (signe du zodiaque), m.
Vízözön, fn. déluge, m.
Vízrekesz, fn. écluse; digue (de séparation), f.; réservoir (d'eau), m., citerne, f.
Vízrekesztés, fn. action de séparer, d'arrêter, de détourner les eaux, f.
Víz sodra, fn. entraînement, cours de l'eau, m.
Vízszályn, fn. hydrostatique, f.
Vízszakadás l. **Vízszés**.
Vízszín, fn. couleur d'eau, couleur glauque; détrempe, f.; surface ou superficie de l'eau, f.
Vízszínmérés, fn. art de niveler, nivellement, m.
Vízszint, ih. à fleur d'eau; de niveau; horizontalement.
Vízszintezni, cs. niveler.
Vízszivattyú, fn. pompe hydraulique, f.
Vízszűke, fn. manque d'eau, m.
Víztan, fn. hydrologie, f.
Víz tartó, fn. réservoir (d'eau), m.; citerne, f.
Víztolulás, fn. torrent, m.
Víztorlás, fn. amas d'eau, m.
Vízga, mn. scrutateur; —, fn. examen, m.
Vízgálás, fn. action d'examiner, f.
Vízgálat, fn. examen, m.; recherche; inquisition, f.
Vízgálhatatlan, mn. inscrutable.
Vízgálni, cs. examiner, rechercher; sonder; faire l'instruction de.
Vízgáló, fn. examinateur; scrutateur; vérificateur, m.
Vízgálódás, fn. recherche; exploration; observation (attentive); reconnaissance, f.
Vízgálódni (ik), k. faire des recherches (pour savoir qc.); explorer; sonder; faire une reconnaissance.
Vízgaság, fn. désir de rechercher, besoin ou esprit d'investigation, m.
Vízslá, fn. chien de quête; braque, m., braque, f.; limier, m.
Voks l. **Szavasat**.
Volt, mn. qui a été; —, fn. essence, substance; manière d'être, f.

- Voltaként, Voltakép, Voltaképen, *ih. proprement.*
- Vonaglai (ik), *k. se convulser; être à l'agonie ou agonisant, agoniser.*
- Vonaglás, *fn. convulsion; agonie, f.*
- Vonakodás, *fn. refus; déni, m.*
- Vonakodni (ik), *k. se refuser (à qe.); refuser (q. à qn.); opposer un ou des refus.*
- Vonakozni l. Vonakodni.
- Vonal, *fn. ligne, f.; réglet, m.*
- Vonalos, *mn. qui a des lignes; rayé.*
- Vonalozni, *cs. tracer des lignes sur, rayer; régler.*
- Vonalozó, *fn. règleur; tire-ligne, traçoir, m.*
- Vonás, *fn. traction, f.; linéament (de la physiologie); trait (de plume, du caractère, etc.), m.; ligne; raie; stric; virgule, f., trait d'union, tiret; sillon, m.*
- Vonásolni, *cs. marquer de lignes fines ou de petits traits.*
- Vonásolt, *mn. linéolé; strié; liseré; rayé.*
- Vonásos l. Vonásolt.
- Vonasz, *fn. règle, f.*
- Vonat, *fn. extrait, m.; train, m.; l. Vonás.* [*m.*]
- Vonatkozás, *fn. relation, f.; rapport.*
- Vonatkozni (ik), *k. se référer, se rapporter à qe.*
- Vonatkozás, *mn. se rapportant à . . . , relatif à . . .*
- Vonatkozáslag, *ih. relativement à . . . , par rapport à . . .*
- Vonzolni, *cs. traîner, entraîner.*
- Vonékony, *mn. dilatable; extensible.*
- Vonhangszer, *fn. instrument à archet, m.*
- Vonítás, *fn. hurlement, m.*
- Vonítani, *cs. vâllat —, hausser les épaules; —, k. hurler, pousser des hurlements.*
- Vonni, *cs. tirer; attirer; amener; traîner; entraîner; remorquer.*
- Vonó, *mn. qui tire, etc.; —, fn. archet de violon, m.; crochel, m.*
- Vonódni (ik), *k. se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger.*
- Vonogatás l. Vonkodás.
- Vonogatni, *cs. tirer.*
- Vonóhid, *fn. pont-levis, m.*
- Vonókés, *fn. plane, f.*
- Vonómarha, *fn. bête de trait, f.*
- Vonószék, *fn. bec d'âne, m.*
- Vonzolni, *cs. traîner; entraîner.*
- Vont, *mn. tiré; étiré; — csövű fegyver, arquebuse rayée, f.*
- Vontarany, *fn. or flé, m.*
- Vontatás, *fn. traction, f.; trait (d'un voilure, etc.); kalage, m.; remorque (d'un navire), f.*
- Vontatni, *cs. faire tirer, traîner, entraîner la voilure; remorquer (un navire).*
- Vontató, *mn. qui tire, de trait.*
- Vontatókötél, *fn. (câble de) remorque f., câbleau, m.; cincenèle, f.; trait, combleau, m.*
- Vontatva, *ih. lentement.*
- Vonulni, *k. se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger; marcher; flotter; défilier.*
- Vonzalmas, *mn. attractif; attirant.*
- Vonzalom, *fn. inclination; affection; sympathie, f.*
- Vonzani, *cs. attirer, attraire.*
- Vonzerő, *fn. force, vertu attractive; attraction, f.*
- Vonzódás, *fn. inclination, affection; sympathie, f.*
- Vonzódni (ik), *k. affectionner qn., porter de l'affection ou de l'amitié à qn.*
- Vörösgni, *k. craquer (sous les dents).*
- Vő, *fn. gendre, beau-fils, m.*
- Vőcsög, Vőcsök, *fn. colymbe, plongeon.*
- Vödör l. Veder.
- Vőfél, *fn. premier garçon, m.*
- Vőlegény, *fn. fiancé, prétendu, futur époux; jeune marié, m.*
- Völgy, *fn. vallée, f.; val, m.*
- Völgyelni, *cs. canneler; entailler; jabler.*
- Völgyelőfűrő, *fn. tarière, f.; evider.*
- Völgyelőgyalu, *fn. mouchette, doucine.*
- Völgyelőkalapács, *fn. suage, m.*
- Völgyelővésű, *fn. gouge, f.; sermoir.*
- Völgyelő, *fn. nez rond; goujon, m.; rondelle, f.*
- Vörheny, *fn. (fièvre) scarlatine, f.*
- Vörös l. Veres.
- Vörösbegy l. Veresbegy.
- Vöröshagyma l. Vereshagyma.
- Vörzse, *fn. nasse de fond, f.*
- Vulkán, *fn. volcan, m.*
- Vulkánemű, *mn. volcanique; platonien.*

Z.

lab, fn. *avoine, f.*
 labálni, k. *manger trop; faire débouche; manger avec voracité ou d'une manière indécente.*
 labálóhideg, fn. *boulimie, f.*
 labált, mn. *rassasié (d'excess), saturé.* [m.]
 labdara, Zabderose, fn. *grau d'avoine,*
 labfold, fn. *champ semé d'avoine, m.*
 labgyermek, fn. *enfant illégitime, naturel, bâtard, m.*
 labkonyér, fn. *pain d'avoine, m.*
 labla, Zablázní l. Zabola, Zabolázní.
 labló, fn. *auge, f.*
 Zabola, fn. *bride, f., mors, frein, m., embouchure, f.*
 Zabolátlan, mn. *sans bride, débridé; sans frein; effréné.*
 Zabolátlanaság, fn. *licence (effrénée), f.*
 Zabolátlanul, ih. *sans bride; sans frein.*
 Zabolázní, cs. *mettre la bride (à un cheval, etc.); brider; refréner; dompter.*
 Zabos, mn. *mêlé avec l'avoine; d'avoine; à l'avoine; nourri d'avoine.*
 Zacsó, fn. *petit sac; sachet, m.; bourse; poche, f.*
 Zacsós, mn. *qui fait des poches.*
 Zacsósok, fn. t. *animaux à bourse, marsupiaux, m. pl.*
 Zacsópók, fn. *araignée, porte-sac, f.*
 Zádor, fn. *querelleur, m.*
 Zafir, fn. *saphir, m.*
 Zagyva, fn. *mélange, m.; —, mn. mêlé, mélangé.*
 Zagyválás, fn. *action de mêler, f., mélange, m.*
 Zagyvalék, fn. *mélange, galimatias, m.*
 Zagyválni, cs. *mêler; mélanger.*
 Zaha, fn. *ardeur de l'estomac, f.*
 Zaj, fn. *tumulte, bruit; fracas, m.; émeute; alarme, f.; glace(s) flotlante(s); glaçons, m. pl.*
 Zajda, fn. *havre-sac, m.*
 Zajdítani, cs. *révolter, amener.*
 Zajdulni, k. *quereller.*
 Zajgani l. Zajogni.
 Zajgás, fn. *action de faire du bruit, f.; tumulte, m.*

Zajgatni, cs. *révolter, amener.*
 Zajgó, mn. *bruyant.*
 Zajjég, fn. *glace mouvante, f., glaçons, m. pl.*
 Zajlani (ik), k. *charrier des glaçons (se dit d'un fleuve), flotter sur l'eau (se dit des glaçons).*
 Zajogni, k. *faire du bruit, du tapage; tempêter; être dans une grande agitation, flotter.*
 Zajongani l. Zajogni.
 Zajongás, fn. *bruit sourd, confus et intense, bruit (des vagues), m.*
 Zajongó, mn. *bruyant.*
 Zajos, mn. *bruyant; tumultueux; orageux; turbulent.*
 Zajtalan, mn. *sans bruit, tranquille.*
 Zaklatás, fn. *vexation(s); tribulation(s), f. pl.*
 Zaktlatni, cs. *pousser, presser qn.; tourmenter, vexer.*
 Zalog, fn. *garantie, sûreté, f.; ingó —, gage; nantissement, m.; ingatlan —, hypothèque, f.*
 Zalogház, fn. *mont-de-piété, m.*
 Zaloghivatal, fn. *lombard, m.*
 Zalogjáték, fn. *jeu au gage touché, m.*
 Zalogjegy, fn. *reçu de nantissement, m.*
 Zalogjog, fn. *droit d'hypothèque, m.; —i, mn. hypothécaire.*
 Zalogjösség, fn. *terre engagée, f.*
 Zalogképen, ih. *par engagement; hypothécairement.*
 Zaloglevél, fn. *contrat pignoratif; reçu de nantissement, m.*
 Zalogolás, fn. *saisie (mobilière, immobilière), saisie-exécution, saisie-gagerie, f.*
 Zalogolni, cs. *saisir qc. pour gage de . . .; se saisir, se nantir de qc.*
 Zalogoló, fn. *celui qui saisit, saisissant, m.*
 Zalogos, mn. *engagé.*
 Zalogosdi, fn. *jeu du gage (touché), m.*
 Zalogosítás, fn. *engagement, m.; hypothèque, f.*
 Zalogosítani, cs. *engager; hypothéquer.*
 Zalogpénz, fn. *somme prêtée sur gages, f.* [m.]
 Zalogszerszövé, fn. *contrat pignoratif*

Zálogul, *ih.* 1. Zálogképen.
 Zálogvétel 1. Zálogolás.
 Zálogvevő, *fn.* créancier nanti ou engagiste, *m.*
 Zamat, *fn.* arôme, *m.*; — *os*, *mn.* aromatique.
 Zápog, *fn.* dent mûchelière, dent molaire, *f.*
 Zápor, *fn.* averse, ondée; giboulée, *f.*
 Záporosz, *fn.* pluie d'averse; pluie battante, *f.*
 Záporpatak, *fn.* torrent, *m.*
 Zár, *fn.* serrure, *f.*, verrou; péne, *m.*; saisie, *f.*, arrêt, séquestre (d'un bien), embargo, *m.*; blocus, *m.*
 Záradék, *fn.* clause; réserve, *f.*
 Záarakozni 1. Záarkozni.
 Zárandok, *fn.* pèlerin, *m.*
 Zárandokkóbak, *fn.* calebasse, *f.*
 Zárandoklás, *fn.* pèlerinage, *m.*
 Zárandoknő, *fn.* pèlerine, *f.*
 Zárandokolni, *k.* aller en pèlerinage (ex. de la Mecque).
 Zárandokpálca, *fn.* bourdon, *m.*
 Zárandokság, *fn.* pèlerinage, *m.*
 Záratlan, *mn.* qui n'est pas fermé.
 Zárosengetyű, *fn.* beffroi, *m.* [*m.*]
 Zárda, *fn.* couvent; monastère; cloître,
 Zárfa, *fn.* barre, *f.*
 Zárfogó, *fn.* crampon, *m.*
 Zárgát, *fn.* digue, *f.*
 Zárgondnok, *fn.* séquestre, *m.*
 Zárház, *fn.* cloison de serrure, *f.*, palastre, *m.*
 Záridő, *fn.* temps de la fermeture des portes, *m.*
 Zárljel, *fn.* crochet, *m.*, parenthèse, accolade, *f.*
 Zárkapocs, *fn.* crochet d'enrayure; bec-de-cane, *m.*
 Zárkerek, *fn.* roue d'arrêt; roue de rencontre, *f.*, crochet, *m.*
 Zárkozni (ik), *k.* se fermer; s'enfermer; se renfermer.
 Zárkosott, *mn.* serré; taciturne; peu communicatif; — *ság*, *fn.* caractère taciturne, *m.*; extrême réserve, *f.*
 Zárkő, *fn.* dernière pierre; clef (de voûte, etc.), *f.*; clausoir, *m.*
 Zárkúp, *fn.* arrêt (de la fusée). cliquet; sautoir, *m.*
 Zárlat, *fn.* blocus, *m.*; séquestre, *m.*; saisie, *f.*; embargo, *m.* [*f.*]
 Zárlomez, *fn.* platine (d'une serrure),
 Zármondat, *fn.* proposition finale; conclusion, *f.*

Zárni, *os.* serrer; fermer; clore; les miner, conclure (un discours).
 Zárodni (ik), *k.* se fermer.
 Zárolni, *os.* séquestrer; bloquer.
 Záros, *mn.* muni d'une serrure.
 Zárpénz, *fn.* entrée, *f.*
 Zárrugó, *fn.* ressort de serrure, *m.*
 Zárszeg, *fn.* clou de serrure, *m.*
 Zárszó, *fn.* discours de clôture, *m.*
 Zártartó, *fn.* séquestre, *m.*
 Záruköz, *fn.* auberon, morillon, *m.*
 Zárvonal, *fn.* cordon, *m.*
 Zászló, *fn.* drapeau, *m.*; enseigne bannière, *f.*; (lovasságnál), étendard, *m.*; (hajóteregnél), pavillon, *m.*
 Zászlóalj, *fn.* batnaillon, *m.*
 Zászlónyel, *fn.* fût d'étendard, *m.*
 Zászlócső, Zászlócsővég, *fn.* garde d'épée, *f.*
 Zászlós, *mn.* pourvu d'un étendard.
 Zászlósark, *fn.* talon du fût d'un drapeau, talonnier, *m.*
 Zászlószentelés, *fn.* bénédiction d'épée ou des drapeaux, *f.*
 Zászlóstartó, *fn.* enseigne, *m.*; porte enseigne, porte-drapeau; porte étendard, cornette, guidon, *m.*
 Zászlótök, *fn.* écu de drapeau, *m.*
 Zátony, *fn.* ensablement (dans une rivière), *m.*; basses, *f.* pl.; banc (dans la mer), *m.*
 Závár, *fn.* barre (mobile, qui sert à fermer), *f.*; verrou, *m.*; targette, *f.*
 péne, *m.*
 Zavar, *fn.* confusion, *f.*; désordre trouble; embarras, *m.*
 Zavarás, *fn.* confusion, *f.*; perturbation; altération de la transparence de qc., *f.*
 Zavaratlan, *mn.* — *ul*, *ih.* qui n'est pas troublé ou trouble, tranquille (ment), sans troubler; limpide; transparent
 Zavarék, *fn.* mélange; galimatias, chaos, *m.*
 Zavarékos, *mn.* trouble (se dit d'un liquide); chargée (se dit de l'urine) qui contient de la lie.
 Zavargatni, *os.* troubler à diverses reprises.
 Zavargó, Zavargós, *mn.* tumultueux, tumultueux; turbulent; agité.
 Zavarkozni, Zavarlani 1. Zavarodni.
 Zavarni, *os.* mettre en désordre; confondre, mêler; troubler qn.; altérer la transparence de q. c.; troubler.

Zavarodás, *fn. embarras, m.; perplexité; confusion, f.*
 Zavarodni (ik), *k. se troubler; se brouiller; s'embrouiller; se déconcerter.*
 Zavarodott, *mn. confus; déconcerté; embarrassé; en peine; perplexe; troublé.*
 Zavarogni, *k. fomentier, exciter des troubles.*
 Zavarolni l. Zavarni.
 Zavaros, *mn. trouble; chargé; troublé.*
 Zavarosítai, *os. altérer la transparence de qq., troubler.*
 Zavarosodni (ik), *k. se troubler.*
 Zavart, *mn. embrouillé; confus; perplexe; troublé.*
 Závár l. Závár.
 Zebra, *fn. zèbre, m.*
 Zegzug, *fn. zigzag, m.; — os, mn. en zigzag.*
 Zeller, *fn. ache, f.; céleri, m.*
 Zendítai, *os. faire sonner ou retentir; exciter, pousser à la révolte.*
 Zendítő, *mn. révoltant; —, fn. agitateur, boute-feu, m.*
 Zendülés, *fn. retentissement, m.; révolte, rébellion; émeute, f.*
 Zendülni, *k. sonner, retentir; révolter.*
 Zendülő, *mn. qui sonne; révolté; —, fn. rebelle, m.*
 Zene, *fn. musique, f.*
 Zenebona, *fn. tumulte; émeute, f.*
 Zenebonás, *mn. inquiet; agité; turbulent.*
 Zenebopáskodás, *fn. troubles, m. pl., émeutes, f. pl.*
 Zenebopáskodni (ik), *k. fomentier, exciter des troubles.*
 Zeneegylet, *fn. société de musique, f.*
 Zenekar, *fn. orchestre, m.*
 Zenekiséret, *fn. accompagnement, m.*
 Zenélni, *k. faire de la musique.*
 Zenemű, *fn. œuvre musicale, f.*
 Zenenagy, *fn. maître de chapelle, m.*
 Zeneóra, *fn. horloge à carillon, f.*
 Zenész, *fn. musicien, m. [f.*
 Zenészet, *fn. art musical, m., musique,*
 Zengedezni, *k. sonner (doucement); chanter (se dit des oiseaux); faire entendre des sons mélodieux.*
 Zengeni, *k. chanter (se dit des oiseaux); sonner, tinter; résonner, retentir; zeng az ég, il tonne.*
 Zengetni, *cs. faire retentir.*
 Zengő, *mn. sonnant; retentissant; mélodieux.*

Zengzetes, *mn. sonore; résonnant; mélodieux.*
 Zerge, *fn. chamois, m.*
 Zergebak, *fn. chamois mûle, m.*
 Zergebör, *fn. chamois, m.*
 Zergész l. Zergevadász.
 Zergészet, *fn. l. Zergevadászat.*
 Zergeteve, *fn. antilope-chameau, m.*
 Zergevadás, *fn. chasseur de chamois, m.*
 Zergevadászat, *fn. chasse des ou aux chamois, f.*
 Zerus, *fn. zéro, m.*
 Zérvár, *fn. tumulte, bruit, vacarme; tapage, m.*
 Zihálni, *k. (respirer avec difficulté), être essoufflé; haleter, souffler.*
 Zilálni, *cs. houspiller.*
 Zilált, *mn. houspillé; désordonné; confus; — bajakkal, les cheveux en désordre, échevelé(e).*
 Zilis, *fn. althée, guinauve, f.*
 Zinc, *fn. zinc, m.*
 Zivatar, *fn. orage, m.; temple, f.; ouragan, m.; bourrasque, f.; — os, mn. orageux.*
 Zokogás, *fn. pleurs; sanglots, m. pl.*
 Zokogni, *k. sanglotter; pleurer à chaudes larmes.*
 Zokon, *ih. douloureusement; péniblement; amèrement.*
 Zománcz, *fn. émail, m.*
 Zománczfestés, *fn. peinture en émail, f.*
 Zománczmű, *fn. émaillage, f.*
 Zománczolás, *fn. art d'émailler, m., émaillage, f.*
 Zománczolat, *fn. ouvrage émaillé; émail, m.; émaillage, f.*
 Zománczolni, *cs. émailler.*
 Zománczoló, *fn. émailleur, m.*
 Zománczos, *mn. émaillé.*
 Zománczosni l. Zománczolni.
 Zongora, *fn. clavecin; piano, m.*
 Zongorajátászó, *fn. joueur de clavecin, claveciniste, m.*
 Zongorakészítő, *fn. facteur de clavecin, m.*
 Zongorálni l. Zongorázni.
 Zongorász, *fn. pianiste, m.*
 Zongorázni, *k. jouer du clavecin; toucher le clavecin.*
 Zord l. Zordap.
 Zordon, *mn. rude, âpre; dur, rigoureux (se dit du climat, etc.); austère; sévère; sauvage, inculte (se dit d'un paysage).*

Zordonság, fn. *rudesse*; *âpreté*; *austérité*, f.; *aspect sauvage*, m.
 Zordul, ih. *rudement*; *avec austérité*; *durement*.
 Zökkenés, fn. *cahot*, m.
 Zökkenni, k. *cahoter* (se dit d'une voiture).
 Zökögés, fn. *cahots*, m. pl.
 Zökögni, k. *faire des cahots*.
 Zökögő, mn. *qui cahot*.
 Zökögös, mn. (*qui suit cahoter*), *ruboteux*; *inégal*.
 Zöld, mn. *vert*; *qui n'est pas mûr*; —, fn. *la couleur verte, le vert*; *la viridité* (ex. des végétaux); *pique*, m.
 Zöldborsó, fn. *pois verts*, m. pl.
 Zölded, mn. *tirant sur le vert, verdâtre*.
 Zöldelleni (ik), k. *verdir, verdoyer*.
 Zöldellés, fn. *verdure*, f.
 Zöldellő, mn. *verdoyant*.
 Zölden, ih. *vert*.
 Zöldes l. Zölded.
 Zöldgálicz, fn. *vitriol martial*, m.
 Zöldike, fn. *verdier*; *chloris*, m.
 Zölditni, cs. *verdir*.
 Zöldesárga, mn. *jaune tirant sur le vert, jaune verdâtre*.
 Zöldség, fn. *de la verdure*; *herbe potagère*, f.; *légume*, m.
 Zöldtakarmány, fn. *de la verdure*, f.
 Zöldülni, k. *devenir vert, verdir*.
 Züm, fn. *gros* (ex. de l'armée), m.
 Zömöcskölni, cs. *écraser, écacher*.
 Zömök, mn. *ramassé, trapu*; *qui a la fibre serrée*.
 Zörditni, cs. *rhoquer, faire retentir* (ex. les armes); *secouer des chaînes*.
 Zördülni, k. *faire du bruit, résonner*; *faire entendre un bruit de chaînes*.
 Zöre, fn. *bruit*, m.
 Zörgeni l. Zörögni.
 Zörgés, fn. *bruit*; *cliquetis*, m.
 Zorgetni, cs. *choquer, faire retentir* (ex. les armes); *secouer (des chaînes)*; *frapper* (ex. à la porte); *faire du bruit, du fracas ou du vacarme*.
 Zörgetyü, fn. *hochet* (jouet d'enfants), m.; *castagnette(s)* (des Espagnols), f. (pl.). [gronder.
 Zörgölődni (ik), k. *faire du bruit*; Zörögni, k. *faire du bruit, résonner*; *frapper* (ex. à la porte).
 Zörömböls, fn. *bruit*, m.
 Zörömbölni, k. *faire du bruit*.
 Zörrenni, k. *(commencer à) sonner*; *résonner, retentir*.

Zöttyenni l. Zökkenni.
 Zöttyögni l. Zökkögni.
 Zubbony, fn. *robe d'enfant*; *jaquette* f.; *jupon*, m.
 Zúditni, cs. *lancer*; *soulever, révolter*; *ameuter*; *agiter, pousser à la révolte*.
 Zúdulás, fn. *soulèvement, mouvement tumultueux*, m.
 Zúdulni, k. *se soulever, se révolter*.
 Zug, fn. *coin*, m.
 Zúgatyu, fn. *toupie bourdonnante*, f.
 Zugiskola, fn. *école de permission*, f.
 Zúgni, k. *bruire, mugir* (se dit du vent et de l'eau); *bourdonner*; *siffler*.
 Zúgó, mn. *bruyant*; *mugissant*; —, fn. *vanne, pale*, f.
 Zugolódás, fn. *plaintes sourdes*, f. pl. *murmure(s)*, m. (pl.).
 Zugolódni (ik), k. *se plaindre sourdement*; *murmurer* (en signe de mécontentement).
 Zugolódó, mn. *mécontent*.
 Zugoly, fn. *ensouple*, f.
 Zuh! iss. *crac!*
 Zuhaj, fn. *fracas, bruit*, m.
 Zuhanás, fn. *chute*, f.
 Zuhanni, k. *tomber lourdement*.
 Zuhany, fn. *ruisseau rapide ou qui se précipite en cascade*; *torrent*, m.; *ravine*, f.; *douche*, f.
 Zuhatag, fn. *chute d'eau, cascade, cataracte*, f.
 Zuhernyő, fn. *parachute*, m.
 Zuhogás, fn. *fracas, bruit*, m. [bruit.
 Zuhogni, k. *pleuvoir à verse*; *faire du*
 Zuza, fn. *gésier*, m.
 Zúzás, fn. *action de bocarder*, f.; *bocardage*, m.
 Zúza, fn. *moulin à bocarder, bocard*, m. [m.
 Zuzékony, mn. *cassant*; *fragile*; *frêle*; *friable, triturable*.
 Zuzmara, fn. *givre*, m.
 Zuzmarás, mn. *couvert de givre*.
 Zúzni, cs. *écraser, écacher, broyer, malaxer, meurtrir*; *contondre, froisser*; *briser*; *concasser*; *bocarder*.
 Zúz, mn. *bocardeur*.
 Zúzógép, fn. *appareil, m., ou machine à bocarder*, f.
 Zúzópörölly, fn. *marteau à briser le minéral*, m. [meurtri.
 Zúzódni (ik), k. *être écrasé, être*
 Zúzott, mn. *écrasé*; *contus*; *meurtri*; *froissé*; *contrit*.
 Zúzsavar, fn. *chaos*, m.; l. Zavar.

szábrák, fn. *houssé, f.*
 zacskó l. Zacsakó.
 szájár l. Sajtár.
 szák, fn. *sac, m.*
 szákváson, fn. *grosse toile, f.*
 szákmany, fn. *butin, m., capture, proie;*
prise, f. [cagement, m.]
 szákmanyolás, fn. *pillage; sac; sac-*
sákmanyolni, cs. butiner; saccager;
piller; marauder.
 szákolni, cs. *ensacher.*
 szálya, fn. *sauge, f.*
 számoly, fn. *escabeau, m., escabelle,*
f.; tabouret, m.
 szarát, fn. *charbons ardents, m. pl.,*
braise, f.; brasier (ex. de charbons
ardents), m.; fournaise, f.
 szarátfedő, fn. *couvre-feu, m.*
 szaráttnak l. Zsarát.
 szarátolni, cs. *faire rougir (au feu).*
 szarátzsin, fn. *couleur ignée, f., rouge*
ardent, m.
 szarlás, fn. *extorsion, exaction, f.*
 szarnaok, fn. *tyran, m.*
 szarnoki, mn. — lag, ih. *tyrannique*
(ment); en tyran.
 szarnokoskodni (ik), k. *tyranniser.*
 szarnokság, fn. *tyrannie, f.*
 szarolás l. Zsarolás.
 szarolni, cs. *extorquer, arracher; op-*
presser, opprimer.
 szaroló, fn. *exacteur, m.*
 szásza, fn. *hellébore, ellébore, m.*
 szászsa, fn. *cresson, m.*
 szeb, fn. *poche (d'un habit), f.*
 szebbeli, mn. *de poche; —, fn. mou-*
choir de poche, m.
 szebelés, fn. *filouterie, f.*
 szebelni, cs. *escroquer.* [m.]
 szebelő, fn. *coupeur de bourse, filou,*
szebes, mn. pourvu d'une poche.
 szebkendő, fn. *mouchoir, m.*
 szebkés, fn. *couteau de poche, m.*
 szebkönyv, fn. *almanach, m.*
 szebmetsző, fn. *filou, m.*
 szebóra, fn. *montre, f.*
 szebpénz, fn. *menus plaisirs, m. pl.*
 szebpistoly, fn. *pistolet de poche, m.*
 szebret, fn. *format de poche. petit*
format, m.

Zsebezótár, fn. *dictionnaire de poche, m.*
 Zsebtolvaj, fn. *coupeur de bourse,*
filou, m.
 Zsebtolvajság, fn. *filouterie, f.*
 Zsebtükrő, fn. *miroir de poche, m.*
 Zsellér, fn. *locataire, m.*
 Zsellészék, fn. *grand fauteuil, m.*
 Zsémbelődés, fn. *querelle, f.*
 Zsémbelődni (ik), k. *gronder, quereller.*
 Zsémbes, mn. *grogneur, querelleur.*
 Zsémbeskedés, fn. *querelle, f.*
 Zsémbeskedni (ik), k. *gronder, que-*
reller.
 Zsémbesség, fn. *humeur querelleuse, f.*
 Zsemlye, fn. *petit pain (blanc), m.*
 Zsemlyeliszt, fn. *farine de froment;*
fleur de farine, f.
 Zsemlyesütő, fn. *boulangier de pain*
blanc, m.
 Zsendülni, k. *mûrir, venir à maturité.*
 Zsenge, fn. *premier fruit, m.; —, mn.*
tendre.
 Zsetár, Zsetér l. Sajtár.
 Zsiba l. Liba.
 Zsibaj, fn. *bruit (continuel), m.*
 Zsibáros, fn. *fripier, m.; — bolt, fn.*
boutique de fripier, f.
 Zsibároskodni (ik), k. *faire le métier*
de fripier, acheter et revendre de
vieux habits.
 Zsibárosnő, fn. *friprière; revendeuse, f.*
 Zsibárosság, fn. *fripierie, f.*
 Zsibárd, fn. *fripierie, f.*
 Zsibárulás l. Zsibárosság.
 Zsibbadás, fn. *engourdissement, m.*
 Zsibbadni, k. *s'engourdir.*
 Zsibbadság, fn. *engourdissement, m.*
 Zsibbadt, mn. *engourdi.*
 Zsibbasztani, cs. *engourdir.*
 Zsibbasztórája, fn. *torpille, f.*
 Zsibkamara, fn. *décharge, f.*
 Zsibláda, fn. *coffre aux vieux ustens-*
iles, m.
 Zsibogni l. Zsibongani.
 Zsibongani, k. *bourdonner; four-*
miller; faire du bruit.
 Zsibongás, fn. *bourdonnement; four-*
millement; bruit (continuel), m.
 Zsibvásár, fn. *fripierie, f.*
 Zsibvásáros, fn. *fripier, m.*

- Zsidó, fn. Juif, m.; —, mn. juif, judaïque. [m.
 Zsidóadó, fn. impôt levé sur les Juifs,
 Zsidóhal, fn. barbeau, m.
 Zsidóiskola, fn. école des Juifs, école juive; synagogue, f.
 Zsidós, mn. juif; judaïque.
 Zsidóság, fn. corps des Juifs, m.; juiverie, f.; judaïsme, m.
 Zsidósan, ih. en juif, à la Juive.
 Zsidóskodni (ik), k. marchand, tra-
 sfiger à la juive.
 Zsidóul, ih. en juif.
 Zeiger, fn. tripes, f. pl.
 Zeigerelni, cs. éventrer, vider.
 Zeikora, fn. creton de lard, m.
 Zeilip, fn. écluse, f.
 Zeilipesés, fn. sas de l'écluse, m.
 Zeilipkamra, fn. chambre d'écluse, f.
 Zeilipmester, fn. garde-écluse, éclu-
 sier, m.
 Zeiliptisztító, fn. cureur d'écluses, m.
 Zeilipvám, fn. droit d'écluse, m.
 Zeinagóga, fn. synagogue, f.
 Zsinat, fn. synode, m.; bruit, m.
 Zsinati, mn. synodique. [f.
 Zsinatolás, fn. action de faire du bruit,
 Zsinatolni, k. faire du bruit.
 Zsindel, fn. bardeau, m., échandole, f.
 Zsindeles, mn. couvert de bardeaux.
 Zsindelezet, fn. revêtement de bar-
 deaux, m.
 Zsindelezni, cs. couvrir de bardeaux.
 Zsindelező, fn. couvreur en bar-
 deaux, m.
 Zsindely l. Zsindel.
 Zsineg, fn. ficelle, f.
 Zsinór, fn. cordon, m.; corde; ligne, f.
 Zsinóregyenességű, mn. à plomb; per-
 pendiculaire.
 Zsinórka, fn. cordonnet, m., corde-
 lette, f.
 Zsinórmérték, fn. cordeau, m.
 Zsinóros, mn. bordé de liserés.
 Zsinórozni, cs. garnir de lacets; bor-
 der de liserés; passémenter.
 Zsinórverő, fn. tissutier-rubanier;
 passémentier, m.
 Zsir, fn. graisse fondue, f.; gras, m.;
 axonge de porc, f.; sain-doux, m.
 Zsiradék, fn. stéarine, f.
 Zsiráros, fn. charcutier, m.
 Zsirfolt, fn. tache de graisse, f.
 Zsirkeő, fn. pierre stéatite ou stéati-
 teuse, f.
 Zsirka, fn. suif, m.
 Zsirnemű, mn. qui ressemble à de la
 graisse.
 Zsíros, mn. gras, graisseux; adipeux
 crasseux, sali par de la graisse.
 Zsírosítai, cs. engraisser.
 Zsírosodni (ik), k. s'engraisser.
 Zsírosság, fn. état graisseux; m.
 graisse, f.
 Zsírozni, cs. graisser; enduire à
 graisse; salir par de la graisse.
 Zsirpecsét, fn. tache de graisse, f.
 Zsírsav, fn. acide sébacique, m.
 Zsírsavas, mn. sébale.
 Zsirtalan, mn. maigre.
 Zsivaj, fn. bruit (continu), m.
 Zsivajgás, fn. grand bruit, tumulte
 vacarme, m.
 Zsivajogni, k. faire du bruit.
 Zsivány, fn. larron, brigand, m.
 Zsiványbarlang, Zsiványfészek, fn.
 repaire de brigands, m.
 Zsiványkodás, fn. brigandage; vol
 main armée, m.
 Zsiványkodni (ik), k. commettre de
 brigandages.
 Zsiványnyelv, fn. argot, langage ou
 jargon des voleurs, m.
 Zsiványság, fn. brigandage, larcin, m.
 Zsiványul, ih. en brigand.
 Zsizsegés, fn. fracas; pétilllement, m.
 Zsizsegni, k. craqueler; pétiller.
 Zsizsik, fn. calandre du blé ou gra-
 naire, f., charançon du blé, m.
 Zsobrák, fn. homme mesquin, avare, m.
 Zsold, fn. solde, paye, f.; gages, m. pl.
 salaire, m.
 Zsoldos, mn. mercenaire; —, fn. mer-
 cennaire, m.
 Zsolna, fn. piver, m.
 Zsolosma, fn. vêpres, f. pl.
 Zsolosmáskönyv, fn. breviaire, m.
 Zsoltár, fn. psaume, m.
 Zsoltáriró, fn. psalmiste, m.
 Zsoltárkönyv, fn. livre de psaumes
 psautier, m.
 Zsombék, fn. motte tourbeuse, f.; ter-
 rain tourbeux; sol marécageux, m.
 Zsombik l. Zsombék.
 Zsompör, fn. sébile où l'on met la pâte
 pétrie; huche, maie, f.; pétrin, m.
 Zsongani, k. bourdonner.
 Zsörtösködni (ik), k. gronder, que-
 rer; tonner, tempêter.
 Zsúfolni, cs. remplir trop, rempli
 outre mesure; faire entrer en pres-
 sant.

Zsűfűt, mn. *qui regorge de monde.*
 Zsűgorgás, fn. *manière de vivre mes-*
quinement.
 Zsűgorgatni, cs. *amasser par une ava-*
rice sordide.
 Zsűgorgó, mn. *qui vit mesquinement.*
 Zsűgori, mn. *mesquin, avare; chiche;*
 —, fn. *homme mesquin, avare;*
pièce-maille, m.
 Zsűgoriság, fn. *lésine, mesquinerie,*
sordide avarice, f.
 Zsűgorítni, cs. *resserrer, rapprocher*
(les fibres); raccourcir (un muscle,
etc.); amasser par une avarice sor-
dide.
 Zsűgorkodni (ik), k. *lésiner.*

Zsűgorodni (ik), k. *se rataliner; se*
contracter.
 Zsűgorogni, k. *vivre mesquinement;*
lésiner.
 Zsűp, fn. *botte de paille, f.*
 Zsűpfédél, fn. *toit, m., couverture de*
chaume, f.
 Zsűpfedeles, mn. *couvert de chaume.*
 Zsűpolni, cs. *bottelet; couvrir de*
chaume.
 Zsűpoló, fn. *couvreur en chaume, m.*
 Zsurma, fn. *mie (de pain), f. : l.*
Morssa.
 Zsurmolni, cs. *émier, émietter.*
 Zsűszok, Zsűszök, Zsűszük, fn. *cha-*
rangon, m., calandre, f.

Tulajdon nevek jegyzéke. — Table des noms propres.

ÁBRI, Abris, *Abraham, m.*
 Achilles, *Achille, m.*
 Adel, *Adèle, f.*
 Adelga, *Aldegonde, f.*
 Ádi, *Adam, m.*
 Ádolf, *Adolphe, m.*
 Adorján, *Adrien, m.*
 Ágnes, *Agnès, f.*
 Ágoston, *Augustin.*
 Ágota, *Agathe, f.*
 Alajos, *Aloyse, m.*
 Albert, *Albert, m.*
 Albin, *Albin, m.*
 Amade, *Amadée, m.*
 Amália, *Amélie, f.*
 Ambrus, *Ambroise, m.*
 Anchises, *Anchise, m.*
 Andor, András, Andris, *André, m.*
 Aeneas, *Enée, m.*
 Angyalka, *Angélique, f.*
 Anikó, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
 Anna, *Anne, f.*
 Anselm, *Anselme, m.*
 Antal, Anti, *Antoine, m.*
 Antonia, *Antonie, Antoinette, f.*
 Apollonia, *Apolline, f.*
 Aranka, *Aurélius, f.*
 Armin, *Arminius, Armand, m.*
 Arnót, *Arnaud, m.*
 August, *Auguste, m.*
 Aurel, *Aurèle, m.*
 Aurelian, *Aurélien, m.*
 BÁBI, *Babette, f.*
 Balázs, *Blaise, Blaisot, m.*
 Báld, *Baudouin, m.*
 Baldor, *Baudri, m.*
 Bálint, *Valentin, m.*
 Bánk, *Benoîte, m.*

Barabás, *Barnabé, m.*
 Barta, *Barthélemi, m.*
 Beatrix, *Beatrice, f.*
 Béla, *Adélbert, m.*
 Benese, Benedek, *Benoît, m.*
 Béni, *Benjamin, m.*
 Benkő l. Benedek.
 Bera, *Albert, m.*
 Berozi, *Adelbert, m.*
 Bernát, *Bernard, m.*
 Berta, *Berthe, f.*
 Bertalan, *Barthélemi, m.*
 Bertók, *Bertrand, m.*
 Bertus, *Barthélemi, m.*
 Betti, *Betty, Élise, f.*
 Bódog, *Félix, m.*
 Boldi, Boldizsár, *Baltasard, Balthe-
sar, m.*
 Bonifác, *Boniface, m.*
 Borbála, Borcsa, *Barbe, f.*
 Böske, Bözse, *Lisette, Babette, f.*
 Brigitta, *Brigitte, f.*
 CZICZELE, *Cécile, f.*
 Czirjék, *Cyriaque, m.*
 DEMETER, *Damien, m.*
 Dénes, *Denis, m.*
 Dezső, *Didier, m.*
 Ditrík, *Thierry, m.*
 Domonkos, *Dominique, m.*
 Donát, *Donatien, m.*
 Dora, Doris, Dorottya, *Dorothea, f.*
 Döme, Dömjén, *Damien, m.*
 EDE, *Edouard, m.*
 Egyed, *Gilles, m.*
 Elek, *Alexe, Alexis, m.*
 Eliz, *Élisa, Élise, f.*
 Emil, *Émile, m.*

Emilia, *Émilie, f.*
 Endre, *André, m.*
 Ernő, *Ernest, m.*
 Erzsébet, *Élisabeth, f.*
 Erssi, *Alison, Lisette, Babette, Babiche, Babichon, f.*
 Etelka, *Adélaïde, f.*
 Éva, Évi, *Eve, f.*
 Ezsiás, *Isaie, m.*
 FERENCZ, *François, m.*
 Feri, *Ferus, Franchon, m.*
 Florián, *Florian, m.*
 Franciska, *Françoise, f.*
 Frigyes, *Frédéric, m.*
 Frusina, *Euphrasine, f.*
 Fülöp, *Philippe, m.*
 GÁBOR, *Gáabri, Gabriel, m.*
 Gáspár, *Gazsi, Gaspard, m.*
 Gegő, *Grégoire, m.*
 Geiza, *Victor, m.*
 Gellért, *Gérard, m.*
 Genováva, *Geneviève, f.*
 Gergely, *Gerő, Grégoire, m.*
 Gertrud, *Gertrude, f.*
 Géza, *Victor, m.*
 Gida, *Gédéon, m.*
 Gidő, *Guide, Guidon, m.*
 Gocsárd, *Godard, m.*
 Göntér, *Gonthier, m.*
 Gunda, *Cunégonde, f.*
 Gusztáv, *Gustave, m.*
 Gyárfás, *Gervais, m.*
 György, *George, m.*
 Gyula, *Jules, m.*
 Gyuri, *Gyurkó, George, m.*
 HEDVIG, *Hedvige, f.*
 Henrik, *Henri, m.*
 Henrica, *Henriette, f.*
 Honorius, *Honoré, m.*
 Hortensia, *Hortense, f.*
 Hubert, *Hubert, m.*
 Hugo, *Hugues, Hugon, m.*
 IDA, *Ida, f.*
 Ignác, *Ignace, m.*
 Ika, *Hélène, f.*
 Illés, *Élie, m.*
 Ilona, *Ilonka, Ilus, Hélène, f.*
 Imre, *Henri, m.*
 Ince, *Innocent, m.*
 Irén, *Irène, f.*
 Istók, *István, Étienne, m.*
 Iván, *Jean-Baptiste, m.*
 Iza, *Isabella, Isabeau, Isabelle, f.*
 Isidor, *Isidore, m.*
 Izsák, *Isac, m.*

JAKAB, *Jacques, Jacob, m.*
 Jakabka, *Jacot, Jaquelin, m.*
 Jancsi, *Jani, Janika, Jankó, Jeannot, m.*
 Janka, *Jeanneton, Jeannette, f.*
 János, *Jean, m.*
 Jenő, *Eugène, m.*
 Jeremiás, *Jérémié, m.*
 Jerne, *Irène, f.*
 Jernő, *Irénée, m.*
 Jeromos, *Jérôme, m.*
 Joákim, *Joachim, m.*
 Job, *Job, m.*
 Johanka, *Johanna, Jeanne, f.*
 Jónás, *Jonas, m.*
 Jonátán, *Jonathan, m.*
 Jósa, *Josse, Jodelet, m.*
 József, *Jóska, Joseph, m.*
 Jozéfa, *Joséphine, f.*
 Józsa I. *Jósa.*
 József, *Jócsi, Joseph, m.*
 Jossue, *Josué, m.*
 Julcsa, *Julcsi, Juli, Julie, Juliette, f.*
 Julián, *Julien, m.*
 Julianna, *Julienne, f.*
 Julinka, *Julls, Juliska, Julie, Juliette, f.*
 Justina, *Justine, f.*
 KAJTÁR, *Gaetan, m.*
 Karolina, *Caroline, Charlotte, f.*
 Károly, *Charles, m.*
 Károlyka, *Charlot, m.*
 Katalin, *Cathérine, f.*
 Kati, *Katicsa, Katinka, Kató, Katus, Katuska, Cataut, Catin, Caton, f.*
 Kazimir, *Casimir, m.*
 Kelemen, *Clément, m.*
 Keresztély, *Chrétien, m.*
 Kinga, *Cunégonde, f.*
 Klára, *Klári, Klárika, Claire, f.*
 Klotild, *Clotilde, f.*
 Kolos, *Claude, m.*
 Konrád, *Conrade, m.*
 Konstantin, *Constantin, m.*
 Kornél, *Corneille, m.*
 Kozma, *Côme, m.*
 Krisztina, *Christine, f.*
 Kristóf, *Christophe, m.*
 LACZI, *Laczkó, Ladislas, m.*
 Lajos, *Louis, m.*
 Lám Pért, *Lambert, m.*
 László, *Ladislas, m.*
 Laura, *Laure, f.*
 Lázár, *Lazare, m.*
 Lénárt, *Léonard, m.*
 Lenczi, *Laurent, m.*
 Lencsi, *Madelon, f.*
 Lenka, *Lenke, Hélène, f.*

Leo, *Léon, m.*
 Linka, *Charlotte, f.*
 Liszló, *Venceslas, m.*
 Lizi, *Lisette, f.*
 Lóra, *Lóri, Eléonore, Léonore, f.*
 Lotti, *Charlotte, f.*
 Lőrincz, *Laurent, m.*
 Lucza, *Luce, f.*
 Lukács, *Lucas, Luc, m.*
 MAGDA, *Madelon, f.*
 Magdolna, *Madeleine, f.*
 Mancza, *Manczi, Madelon, f.*
 Marcsell, *Marcel, m.*
 Marcsi, *Martin, m.*
 Margit, *Marguerite, f.*
 Margitka, *Margot, f.*
 Mari, *Mária, Marie, f.* [non. f.
 Mari, *Marinka, Maris, Marion, Ma-*
 Márk, *Marc, m.*
 Márta, *Marthe, f.*
 Márton, *Martin, m.*
 Máté, *Mathieu, Mathée, m.*
 Mátyás, *Mathias, m.*
 Médard, *Médard, m.*
 Melania, *Mélanie, f.*
 Mihály, *Michel, m.*
 Miklós, *Nicolas, m.*
 Miksa, *Maximilien, Max, m.*
 Minka, *Minette, f.*
 Mór, *Maure, m.*
 Móricz, *Maurice, m.*
 Mózes, *Moïse, m.*
 NÁNCSI, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
 Náni, *Nánika l. Náncsi.*
 Nikodem, *Nicodème, m.*
 Nina l. Náncsi.
 Noe, *Noé, m.*
 ORBÁN, *Urbain, m.*
 Orsolya, *Ursule, f.*
 Otti, *Ottília, Odile, f.*
 Otto, *Othon, m.*
 Ödön, *Edmond, Edme, m.*
 Orzse l. Erzi.
 PÁL, *Paul, m.*
 Palsci, *Pali, Palkó, Paulot, m.*
 Panna, *Panni, Pannika, Paunus, An-*
nette, Nanette, Nanon, f.
 Paulina, *Pauline, f.*
 Paulinka, *Paulinette, f.*
 Péter, *Pierre, m.*

Péterke, *Peti, Pierrot, m.*
 Piroska, *Prisque, f.*
 Pius, *Pie, m.*
 Polcsi, *Apolline, f.*
 Pongrácz, *Pancrace, m.*
 RAFÁEL, *Raphaël, m.*
 Rebeka, *Rébecca, f.*
 Regina, *Régine, Reine, f.*
 Róza, *Rose, f.*
 Rozalia, *Rosalie, f.*
 Rózi, *Rózika, Rosette, f.*
 Rudolf, *Rodolphe, Raoul, m.*
 SALAMON, *Salomon, m.*
 Samu, *Samuel, m.*
 Sándor, *Alexandre, m.*
 Sebestyén, *Sébastien, m.*
 Servác, *Servais, m.*
 Szániszló, *Stanislas, m.*
 Szidónia, *Sidonie, f.*
 Szilárd, *Constant, m.*
 Szilveszter, *Silvestre, m.*
 TÁDE, *Thadée, m.*
 Tamás, *Thomas, m.*
 Tekla, *Thécle, f.*
 Tercsa, *Tercsi, Teréz, Thérèse, f.*
 Tibold, *Thiébaud, Thibault, m.*
 Tiborcz, *Tiburce, m.*
 Titus, *Titus, Tite, m.*
 Tivadar, *Théodore, m.*
 Tóbiás, *Tobie, m.*
 Tódor, *Théodore, m.*
 Treszka, *Thérèse, f.*
 ULRIK, *Ulric, Udalric, m.*
 VAZUL, *Basile, m.*
 Venczel, *Venceslas, m.*
 Verona, *Véronique, f.*
 Vicza, *Eve, f.*
 Victoria, *Victoire, f.*
 Vid, *Veit, Guy, m.*
 Viki, *Victoire, f.*
 Villibald, *Guillibaud, m.*
 Vilma, *Guillemette, f.*
 Vilmos, *Guillaume, m.*
 Vincze, *Vincet, m.*
 ZACHARIAS, *Zacharie, m.*
 Zákó, *Zachée, m.*
 Zsiga, *Zsigmond, Sigismond, m.*
 Zsófi, *Sophie, f.*
 Zsuzsa, *Zsuzsánka, Zsuzsi, Susan, f.*
 Zsuzsánna, *Susanne, f.*

Földrajzi szótár. — Table géographique.

AACHEN, *Aix-la Chapelle*, *f.*
Abessinia, (*l'*) *Abyssinie*, *f.*
Abruzzo, *Abruzze(s)* *f. (pl.)*.
Acarnania, (*l'*) *Acarnanie*, *f.*
Achaja, (*l'*) *Achaïe*, *f.*
Adria, *adrial tenger*, (*la*) *mer Adriatique*.
Adrianopolis, *Adrianople*.
Africa, (*l'*) *Afrique*, *f.*; -i, *Africain(e)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Afrique*; *africain*; -ilag, *ih. en Africain*.
Albania, (*l'*) *Albanie*, *f.*
Albenga, *Albengue*.
Aleppo, *Alep*, *m.*
Alexandria, *Alexandrie*, *f.*
Algarbia, (*le royaume des*) *Algarves*, *f. pl.*
Algir, *Alger*.
Alpesek, (*les*) *Alpes*, *f. pl.*
Amazon (solyam), *rivière des Amazones*, *f.*
America, (*l'*) *Amérique*, *f.*; -i, *Américain(e)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Amérique*; *américain*; -ilag, *ih. en Américain*.
Ammonita, *Ammonite*, *m.*
Anatolia, (*la*) *Natolie*.
Ancona, *Ancone*.
Andalusia, (*l'*) *Andalousie*, *f.*
Angol, *Anglais(e)*, *m. (et f.)*; -ország, *l'Angleterre*, *f.*; -országi, mn. *d'Angleterre*; *anglais*.
Antillák, (*les*) *Antilles*, *f. pl.*
Antiochia, *Antioche*.
Antwerp, *Anvers*.
Appenninek, (*les*) *Apennines*, *m. pl.*
Apulia, (*la*) *Pouille*.
Arab, *Arabe*, *m. et f.*; mn. *d'Arabie*, *arabe*; — módra, *ih. en Arabe*; -ország, (*l'*) *Arabie*, *f.*
Arcadia, (*l'*) *Arcadie*, *f.*
Ardennák, (*les*) *Ardennes*, *f. pl.*
Argau, (*canton d'*) *Argovie*, *f.*
Arragonia, (*l'*) *Aragon*, *m.*
Assyria, (*l'*) *Assyrie*, *f.*
Asturia, (*les*) *Asturies*, *f. pl.*
Athen, *Athènes*; -i, *habitant(e)*, *ci-toyen(ne) d'Athènes*, *Athénien(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Athènes*; *athénien*; *attique*.
Australia, (*l'*) *Australasie*, *Océanie*, *f.*

Austria, (*l'*) *Autriche*, *f.*; -i, *Autrichien(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Autriche*; *autrichien*.
Ázsia, (*l'*) *Asie*, *f.*; -i, *habitant(e) de l'Asie*, *Asiatique*, *m. et f.*; mn. *d'Asie*; *asiatique*; -ilag, *ih. en Asiatique*; *comme les Asiatiques*.
BABILON, *Babylone*; -i, *Babylonien(ne)*, *m. (et f.)* mn. *de Babylone*.
Baden, *Bade*; -i, *Badois*, *m.*; mn. *de Bade*; -i nagy hercegség, *le grand-duché de Bade*.
Bajor, *Bavarois(e)*, *m. (et f.)*; mn. *de Bavière*; *bavarois*; -ország, *la Bavière*.
Barbados (sziget), (*la*) *Barbade*.
Barcelona, *Barcelone*, *f.*
Basel, (*la ville de*) *Bâle*; -i, *Bâlois*, *m.*; mn. *de Bâle*.
Batavia, *Batavia*; -i, *Batave*, *m. et f.*
Bécs, *Vienne*; -i, *Viennois(e)*, *m. (et f.)*; mn. *de Vienne*; *viennois*.
Beduin, (*les*) *Bédouins*, *m. pl.*
Belgrád, *Belgrade*.
Belga, *Belge*, *m.*; -ország, *la Belgique*.
Bengalia, (*la présidence de*) *Bengale*, *m.*; -i, mn. *de Bengale*; *bengale*.
Berbirek, (*les*) *Bérébères*, *m. pl.*
Bergen, (*la ville de*) *Mons*.
Bern, *Berne*.
Bessarabia, (*la*) *Bessarabie*.
Biel, *Bienne*.
Biscaya, *la Biscaye*; -i, mn. *de la Biscaye*; *biscayen*; *Cantabre*.
Bodeni tó, (*le*) *lac de Constance*.
Boroszló, *Breslau*.
Bosnyákország, *la Bosnie*.
Bolzen, *Bolzano*.
Brabant, (*le*) *Brabant*; -i, *Brabançon(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *du Brabant*; *de Bruzelles*.
Brandenburg, (*l'Électorat*, *la Province de*) *Brandebourg*.
Brasília, (*le*) *Bésil*; -i, *habitant du Brésil*, *m.*
Braunschweig, (*la ville et le duché de*) *Brunswick*; -i, *Brunswickois*, *m.*; mn. *de Brunswick*.
Bregencz, *Brigance*.
Breisach, *Brisach*.

Breisgau, (*le*) *Brisgau*.
 Breme, (*la ville de*) *Brême*.
 Britt, *Anglais, m.*
 Brittaina (*nagy*), *la Grande Bretagne, l'Angleterre, f.*
 Brügge, *Bruges*.
 Brundrut, *Porentrui*.
 Brüssel, *Bruzelles*.
 Buda, *Bude*.
 Burgundia, *la Bourgogne*; -i, *Bourguignon(ne), m. (et f.); mn. de Bourgogne*.
 CALABRIA, *la Calabre*.
 Canna, *Cannes*.
 Capua, *Capoue*.
 Cappadocia, *la Cappadoce*; -i, *Cappadocien, m.*
 Carthago, *Carthage*; -i, *Carthaginois*.
 Castilia, *la Castille*; -i, *Castillan, m.*
 Catalonia, *la Catalogne*; -i, *Catalan(e), m. (et f.)*.
 Catanea, *Catane*.
 Chalcedonia, *Chalcédoine*.
 Chaldea, *la Chaldée*; -i, *Chaldéen, m.*
 China, *la Chine*; -i, *Chinois(e), m. (et f.); mn. chinois; de Chine*.
 Chur, (*la ville de*) *Coire*.
 Cleve, *Clèves*.
 Cochinchina, *la Cochinchine*.
 Columbia, (*la république de*) *Colombie*.
 Como, *Côme*; -i, *mn. (lac etc.) de Côme; habitant de Côme, m.*
 Constanz, *Constance*. [*f. pl.*]
 Cordillerák, *Cordilières, (les) Andes*.
 Cordova, *Cordoue*.
 Cornwallia, (*le comté de*) *Cornouailles*.
 Corsica, (*la Corse*, (*l'île de*) *Corse*; -i, *Corse, m. et f.*
 Corunna, (*la*) *Corogne*.
 Oseh, *habitant de la Bohême, m*; -ország, *la Bohême*; -ország, *mn. de la Bohême*.
 Csendes tenger, (*la*) *mer Pacifique*.
 Csérkesz, *Circassien, m*; -föld, *la Circassie*; -nő, *Circassienne, f.*
 Cycladák, (*les*) *Cyclades*.
 Cyprus, (*l'île de*) *Chypre*.
 DACIA, *la Dacie*.
 Damaskus, *Damas*.
 Dán, *Danois(e), m. (et f.); -ország, (le) Danemark*; -ország, *mn. du Danemark, danois*.
 Danzig, *Dantzick*.
 Dardanellák, (*les*) *Dardanelles*.
 Dél-Amerika, (*l'*) *Amérique méridionale, f.*

Delfi, *Delphes*.
 Dnieper, (*le*) *Dniéper, (le) Nieper, (le), Borysthène*.
 Domingo, (*l'île de*) *St. Domingue, Haïti*.
 Doria, *la Doire*.
 Dráva, *Drave*.
 Dresda, *Dresde*; -i, *habitant de Dresde; mn. de Dresde*.
 Drinápoly, *Adrianople*.
 Druzok, *Druses, m. pl.*
 Duna, (*le*) *Danube*.
 Dünkirchen, *Dunkerque*.
 EBRO, *l'Ebre, m.*
 Edinburg, *Édinbourg*.
 Egyptus, (*l'*) *Égypte, f*; -i, *Égyptien(ne), m. (et f.)*.
 Éjszak-Amerika, (*l'*) *Amerique septentrionale ou du Nord, f.*
 Éjszaki tenger, (*la*) *mer du Nord*.
 Elsass, *l'Alsace, f*; -i, *Alsacien(ne), m. (et f.); mn. de l'Alsace; alsacien*.
 Ephesus, *Éphèse, m.*
 Epirus, *l'Épire*.
 Erdély, (*la*) *Transylvanie*; -i, *Transylvain, m.*
 Estland, *l'Estonie, f.*
 Ethiopia, (*l'*) *Éthiopie, f*; -i, *habitant d'Éthiopie, Éthiopien, m.*
 Etsch, *l'Adige, m.*
 Europa, *l'Europe, f*; -i, *Européen(ne), m. (et f.); mn. de l'Europe; d'Europe*.
 FEKETÉ-TENGER, (*le*) *Pont-Euxin, la mer Noire*.
 Ferro-sziget, *l'île de Fer, f.*
 Finn, *Finlandais, m*; -land, *la Finlande*; -landi, *mn. de (la) Finlande*.
 Flamaud, *habitant de la Flandre, Flamand*; mn. de (*la*) *Flandre; flamand*.
 Flandria, *la Flandre*.
 Florenz, *Florence*; -i, *Florentin(e), m. (et f.); mn. de Florence; florentin*; -i terület, *fn. le Florentin*.
 Francia, *Français(e), m. (et f.); mn. français*; -ország, *la France*; -ország, *de France*.
 Frank, *Franc, m.*
 Frankfurt, *Francfort (sur-le-Main, sur l'Oder)*.
 Freiburg, *Fribourg*.
 Friaul, (*le*) *Frioul*.
 Fris, *Frison, m*; mn. de *la Frise, Frison*; -föld, *la Frise*.
 Föld, *Fould*.

ÁCSORSZÁG 1. *Galicia*.
Galilea, la Galilée; -i, *Galiléen, m.*
Gallicia, la Galicie (province de l'*Au-*
triche).
Gallia, la Gaule, (les) Gaules; -i, mn.
des Gaules; *gaulois*.
Gallicia, la Galice (province de l'*Es-*
pagne).
Gambia, (la) Gambie.
Ganges, le Gange.
Gasconia, la Gascogne; -i, *Gascon(e)*,
m. (et f.); mn. *gascon*. [*f.*].
Genf, Genève; -i, *Genevois(e), m. (et*
gent, Gant; -i, *Gantois(e), m. (et f.)*.
Genova, Gènes; -i, *Génois(e), m. (et f.)*.
Georgia, (la) Géorgie.
Goth, Goth, m.; mn. *des Goths*; *gothi-*
que. [*land*].
Gothland, (la) Gothie; (*île de*) *Goth-*
öröcz, Goritz, Gorice.
Görög, habitant de la Grèce, Grec, m.;
mn. de la Grèce, des Grecs; *grec*;
grégeois; -nö, *Grecque, f.*; -ország,
(la) Grèce, f.
Göttinga, Göttingue.
Grenada, Grenade.
Graubünden, (canton des) Grisons, m. pl.
Grätz, Gratz.
Grönland, (le) Grönland.
Guinea, (la) Guinée.
Gujana, la Guyane, la Guiane.
Jyula-Fehérvár, Albe-Julie.
HÁGA, la Haye.
Hamburg, Hambourg.
Hannovera, (la ville de) Hanovre; (*le*
royaume de) Hanovre, m.; -i, *Han-*
novrien(ne), m. (et f.).
Havanna, la Havane.
Hébridák, (les îles) Hébrides, f. pl.
Helsingör, Elsenour.
Helvét, mn. helvétique.
Helvetia, (l') Helvétie, (la) Suisse, f.;
-i, Helvétien, Suisse, m.; mn. *de la*
Suisse; *suisse, helvétique*.
Hessz, Hessois(e), m. (et f.).
Hessen, (la) Hesse; -i, mn. *de (la)*
Hesse; *hessois*.
Hindostan, (l') Indostan, m.
Hollandi, Hollandais(e), m. (et f.); -a,
(la) Hollande; -ai, mn. *de (la) Hol-*
lande; *hollandais*.
Holstein, (le duché de) Holstein; -i,
habitant du Holstein, m.; mn. *du*
Holstein.
Holt tenger, (la) mer Morte.
Homburg, Hombourg.

Horvát, habitant, soldat de Croatie,
Croate, m.; -ország, (*la*) *Croatie*.
Hottentot, Hottentot, m.
ILLYRIA, l'Illyrie, f.
India, (l') Inde; (*les*) *Indes, f. (pl.)*;
kelet —, Indes Orientales, Grandes
Indes; nyugat —, Indes Occidentales.
Indus, (l') Indus, m.
Ir, d'Irlande, irlandais.
Irföld, (l') Irlande, (l') Hibernie; -i,
Irlandais(e), m. (et f.).
Irókézek, Iroquois, m. pl.
Island, (l') Islande, f.; -i, *Islandais,*
m.; mn. *d'Islande*; *islandais*.
Istria, (l') Istrie, f.
Ithaka, Ithaque.
JAMAICA, (la) Jamaïque.
Japan, (le) Japon; -i, *Japonais, m.*;
mn. du Japon.
Jónia, (l') Ionie, f.; -i, *Ionien, m.*;
mn. d'Ionie, ionien; -i, *tenger, la*
mer Ionienne, la mer de Grèce.
Jordán, (le) Jourdain.
Jó reményűség foka, (le) Cap (de Bonne-
Espérance).
Judea, (la) Judée.
Jülich, Juliers.
KAIRO, (le) Caire.
Kalmuk, Calmouk; -föld, *la Calma-*
quie. [*f. pl.*].
Kanariai szigetek, (les îles) Canaries,
Kandia, Candie. [*rinthien, m.*].
Karinthia, (la) Carinthie; -i, *Ca-*
Karniolia, (la) Carniole.
Kaspi tenger, (la) mer Caspienne, f.
Kassa, Cassovie.
Kaukaz, (le) Caucase; -i, *du Caucase*;
Caucasien. [*tolie*].
Kis-Ázsia, (l') Asie Mineure, (la) Na-
Kis-Oroszország, (la) Petite-Russie,
(la) Russie-Rouge.
Köln, Cologne, f.; -i, *habitant de Co-*
logne, m.; mn. *de Cologne*.
Konstantinápoly, Constantinople; -i,
Constantinopolitain, m.
Koppenhága, Copenhague.
Korinth, Corinthe; -i, *Corinthen(ne),*
m. (et f.); mn. *de Corinthe*; *co-*
rinthien.
Korz, Corse, m. et f.
Kozák, (le) Cosaque, m.
Középtenger, (la mer) Méditerranée.
Krakó, Cracovie.
Krim(ia), (la) Crimée.
LABRADOR, (le) Labrador, (la) Nou-
velle-Bretagne.

- Lacédémonia, Lacédémone**; -i, *Lacé-démonien(ne)*, *m.* (et *f.*); mn. *lacé-démonien*; *spartiate*.
Lagunák, (les) Lagunes (de Venise), *f. pl.*
Lapp, Lapon, m.; mn. *lapon*; -föld, *(la) Laponie*.
Leiningen, Leiningen, Linange.
Lemberg, Lemberg, Léopol.
Lengyel, Polonais, m.; -nő, *Polonaise, f.*; -ország, *(la) Pologne*; -országi, *de (la) Pologne*; *polonais*.
Libanon, (le) Liban.
Lifland, Livonie; -i, *Livonien, m.*
Lipce, Leipzig, Leipsick, m.
Lissabon, Lisbonne.
Litvánia, (la) Lithuanie; -i, *Lithuanien, m.*
Livadia, (la) Livadie.
Livorno, Livourne.
Lodoméria, (la) Lodomerie.
Lombard, Lombard, m.; -ia, *Lombardie, f.*; -velenczel, *Lombardo-Vénitien*.
London, Londres.
Lotharingia, (la) Lorraine; -i *Lorrain(e)*, *m.* (et *f.*); mn. *de la Lorraine*; *lorrain*.
Lucca, Lucques; -i, *Lucquois, m.*
Lusitania, (la) Lusitanie (le Portugal).
Lüttich, Liège; -i, *Liégeois, m.*
Luzern, Lucerne.
MAAS, (la) Meuse.
Macedonia, (la) Macédoine; -i, *Macédonien, m.*
Madeira, Madère.
Magyar, Hongrois, m.; mn. *de (la) Hongrie*; *hongrois*; -ország, *(la) Hongrie*.
Mainz, Mayence.
Májna, (le) Mein.
Majorka, Majorque.
Malaja, (les îles) Malais.
Malta, Malte.
Mantua, Mantoue.
Marroko, Maroc, m.; -i, *Marocain, Maurilain, m.*
Med, Mède, m.; -ia, *(la) Médie*.
Mekka, (la) Mecque.
Metz, Metz; -i, *Messois(e)*, *m.* (et *f.*).
Mexico, (le) Mexique; *Mexico (ville du Mexique)*.
Mindenszentek öble, (la) baie de tous les Saints.
Minorca, Minorque.
a. Modène.
Moldvaország, (la) Moldavie.
Mongol, (le) Mongol, m.
Moréa, (la) Morée.
Morvaország, (la) Moravie; -i, *Morave, m.*
Mosel, (la) Moselle.
Moszkva l. Orosz.
Moszkova, Moscou.
München, Munich.
NÁNDOR-FEHÉRVÁR, Belgrade.
Nápoly, Naples; -i, *Napolitain(e)*, *m.* (et *f.*).
Navarra, (la) Navarre.
Nazaret, Nazareth; -i, *Nazaréen, m.*
Német, d'Allemagne; *Allemand*; *Germanique*; *Germain*; *Teuton*; *Tudesque*; -ország, *l'Allemagne*; *la Germanie*.
Németalföld, (les) Pays-Bas, m. pl.
Nigritia, (la) Nigritie.
Nikomédia, (la) Nicomédie.
Nil, (le) Nil.
Nizza, Nice.
Normand, habitant de la Normandie.
Normand, m.; -ia, *Normandie*.
Norvég, Norvégien, m.; -ország, *(la) Norvège*.
Nubia, (la) Nubie.
Numantia, Numance.
Numidia, (la) Numidie.
Nürnberg, Nuremberg.
OLÁH, Valaque, m. (et *f.*) -ország, *(la) Valachie*.
**Olasz, Italien(ne), *m.* (et *f.*); mn. *d'Italie*; *italien*; -ország, *(l') Italie, f.*
Orania, Orange.
Orosz, Russe, m. et *f.*; -ország, *la Russie, f.*
**Örmény, Arménien(ne), *m.* (et *f.*); -ország, *(l') Arménie, f.*
PADUA, Padoue.
Palestina, (la) Palestine, (la) Terre Sainte.
Palermo, Palerme.
Pannonia, Pannonie.
Páris, Paris.
Pávia, Pavie.
Pécs, les Cinq-Églises.
Pensilvania, (la) Pensilvanie.
Peru, (le) Pérou; -i, *Péruvien, m.*
Perzsa, Persan, Perse, m.; mn. *Perse*; *perse*; *persan*; *persique*.
Perzsia, (la) Perse.
Pest, Pest.
Pétervár, St-Pétersbourg.
Pétervárad, Pétermaradin.****

Philadelphia, *Philadelphie*.
 Philippinek, (les îles) *Philippines*.
 Phocéa, (la) *Phocée*.
 Phénicia, (la) *Phénicie*; -i, *Phénicien*, m.
 Phrygiai, *Phrygien*.
 Placencia, *Plaisance*.
 Pisa, *Pise*.
 Pomerania, (la) *Poméranie*; -i, *Poméranien*.
 Porosz, *Prussien*, m.; mn. de (la) *Prusse*, *prussien*; -ország, (la) *Prusse*.
 Portugal, *Portugais*, m.; -ország, (le) *Portugal*.
 Pressburg, *Pressbourg*.
 Praha, *Prague*.
 Pyrénéusok, les *Pyrénées*, f. pl.
 Ragusa, *Raguse*.
 Rajna, *Rhin*, m.; -i, mn. *Rhénan*; -i tartományok, *provinces Rhénanes*, f. pl.; — melléke, fn. *pays du Rhin*, m.; — vidéki, *habitant des bords du Rhin*, des *provinces Rhénanes*, m.
 Ravenna, *Ravenne*.
 Regensburg, *Ratisbonne*.
 Rhétia, *Rhétie*, f.
 Rodus, *Rhodes*.
 Róma, *Rome*, f.; -i, *Romain(e)*, m. (et f.); mn. de *Rome*; *romain*.
 Rumelia, (la) *Romanie*, *Romélie*, *Thrace (des Anciens)*, f.
 Ruszok, *Russe*, m. [pl.
 ABINUSOK, *Sabins*, m.; *Sabines*, f.
 Salamanka, *Salamanque*.
 Samaria, *Samarie*.
 Samarita, *Samaritain(e)*, m. (et f.).
 Samojedek, *Samotèdes*, m. pl.
 Saragossa, *Saragosse*.
 Sardinia, (la) *Sardaigne*; -i, *Sarde*, m.
 Savoia, (la) *Savoie*; -i, *Savoyard*; mn. de *Savoie*.
 Schaffhausen, *Schaffhouse*.
 Schemel, (l') *Escout*, m.
 Segovia, (la) *Segovie*.
 Szerbország, (la) *Servie*.
 Sevilla, *Séville*.
 Szibíria, (la) *Sibérie*; -i, *habitant de la Sibérie*, *Sibérien*; mn. de (la) *Sibérie*.
 Szicília, (la) *Sicile*; -i, *Sicilien*; mn. de (la) *Sicile*; *sicilien*.
 Siena, *Sienne*.
 Skócia, *Ecossais(e)*, m. (et f.); mn. d'*Ecosse*; *écossais*; -ország, l'*Écosse*, f.

Slavonia, l'*Esclavonie*, f.
 Slézia, (la) *Silésie*; -i, *Silésien*, m.
 Solothurn, *Soleure*.
 Spanyol, *Espagnol*, m.; -ország, (l') *Espagne*, f.
 Sparta, *Sparte*; -i, *Spartiate*, m. et f.; mn. de *Sparte*; de *Spartiate*.
 Speier, *Spire*.
 Stájer, mn. *Styrien*, m.; mn. de *Styrie*; *styrien*; -ország, (la) *Styrie*.
 Susa, *Suse*.
 Sváb, *Souabe*, m. et f.; -föld, (la) *Souabe*.
 Svajc, (la) *Suisse*; *Helvétie*, f.; -i *Suisse*, m., *Suisse*, f.; mn. de (la) *Suisse*; *suisse*; *helvétique*.
 Svéd, *Suédois(e)*, m. (et f.); mn. de (la) *Suède*; *suédois*; -ország, (la) *Suède*, m.
 Szirakusa, *Syracuse*; -i, *Syracusain*, *Syria*, (la) *Syrie*; -i, *Syrien*; mn. de (la) *Syrie*; *syrien*.
 SZABADKA, *Thérésianople*.
 Szász, *Saxon(ne)*, m. (et f.); -ország, (la) *Saxe*.
 Székes-Fehérvár, *Albe Royale*.
 Szent-Bernát (hegy), le *St. Bernard*.
 Szent-Lőrincz (folyam), *St. Laurent*, m.
 Szent-Lucza (sziget), (l'*île de*) *St. Alousia*, *Ste-Lucie*, f.
 Szerecsen, *Sarrasin*, m.
 Szittya, *Scythe*, m.; mn. de (la) *Scythie*, *scythe*.
 TAJÓ, (le) *Tage*.
 Tarent, *Tarente*.
 Tatár, *Tartare*, m. et f.; mn. de *Tartare*; de (la) *Tartarie*, *tartare*, en *Tartare*; -ország, (la) *Tartarie*.
 Tauria, (la) *Tauride*.
 Teneriffa, *Ténériffe*.
 Theba, *Thèbes*; -i, *Thébain(e)*, m. (et f.).
 Themse, (la) *Tamise*.
 Thermopylák, (les) *Thermopyles*, f. pl.
 Thessalia, (la) *Thessalie*; -i, *Thessalien*, m. [f.
 Thracia, (la) *Thrace*; -i, *Thrace*, m. et *Thurgau*, (le *canton de*) *Thurgovie*, f.
 Thüring, (la) *Thuringe*; -i, *Thüringien*, m.
 Tiber, (le) *Tibre*.
 Tigris, (le) *Tigre*.
 Toledo, *Tolède*.
 Tolvajok szigete, (les) *îles des Larons*, f. pl.
 Toscana, (la) *Toscane*; -i, *Toscan*, m.

Török , <i>Ture, Musulman, Ottoman, Osmanli</i> ; -nő, <i>Turque, f.</i> ; -ország, <i>(la) Turquis, (l') Empire ture ou ottoman, m.</i>	Velenese , <i>Venise, f.</i> ; -i, <i>Vénitien(ne), m. (et f.)</i> ; mn. de <i>Venise</i> ; <i>venitien.</i>
Trident , <i>Trente.</i>	Verona , <i>Vérone.</i>
Trier , <i>Trèves</i> ; -i, <i>Trévirois, m.</i>	Vicenza , <i>Vicence.</i>
Tripolis , <i>Tripoli</i> ; -i, <i>Tripolitain, m.</i>	Virginia , <i>(la) Virginie.</i>
Trója , <i>Troie</i> ; -i, <i>habitant de Troie, Troyen</i> ; mn. de <i>Troie.</i>	Vistula , <i>(la) Vistule.</i>
Tunis , <i>Tunis</i> ; -i, <i>Tunisien, m.</i>	Volhynia , <i>(la) Volhynie.</i>
Tübinga , <i>Tubingue.</i>	Volsenusok , <i>(les) Volsques, m. pl.</i>
Tüzföld , <i>la terre de Feu.</i>	WAADT , <i>(le pays de) Vaud</i> ; -i, <i>Vaudois(e), m. (et f.)</i>
UMBRIA , <i>(l') Ombrie, f.</i>	Wales , <i>(le pays de) Galles.</i>
VALENCIA , <i>Valence.</i>	Wallis , <i>(le) Valais, m.</i>
Varaó , <i>Varsovie.</i>	Wallon , <i>Wallons, m. pl.</i>
	Westphalia , <i>(la) Westphalie.</i> [m.]
	ZELAND , <i>(la) Zélande</i> ; -i, <i>Zélandois.</i>
	Zürich , <i>Zurich.</i>

Table des verbes irréguliers.

Törzsek Radical	Mutató mód		Jövő Futur	Határtalan mód Infinitif	Részestőlő Participle	Parancsoló mód Impératif	Ható forma Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
	félmúlt	múlt					
	<i>Imparfait</i>	<i>Parfait</i>					
	<i>de l'Indicatif</i>						
Alapszik Alkszik	<i>se</i> alkuvék	<i>conjugue</i> alkudott v. alkudt	<i>comme :</i> alkuvandik	alapul alkudni	alkuvó v. alkvó	alkudjál alkudj	alkudhatik;
Aluszik v. alszik	aluvék v. alvék	aludott v. aludt	aluvandik v. alvandik	aludni v. alunni	aluvó v. alvó	aludjál v. aludj	aludhatik v. alhatik
Betegszik ¹⁾ v. betegedik	betegedék	betegedett betegede	betegeden- dik	betegedni	betegdő	betegedjél	betegedhetik
Cselekszik v. cselekeszik	cselekvék v. cselekedék	cselekedett	cselelendik v. cseleke- dendik	cselekedni	cselekvő v. cselekedő	cselekedjél v. cselekedj	cselekeheti ;
disekszik	disebeszik v.	disekedik	<i>se conjugue</i>	<i>comme :</i>	cselekszik		
Ess, v. eszen v. eszik	ese v. évék	ett v. evett	esend v. esendik	enni	evő	egyél	e s v. ehetik
Estszik v. eszküdik	eszküvék	eszküdt v. eszküdött	eszküdendik v. esküdend	eszküdni v. eskünni	eszküvő	eszküdjél v. eskdj	eszküdhetik

¹⁾ Ainsi se conjuguent tous les verbes qui ont au radical une double terminaison en *szik* et en même temps en *edik*-, *odik*-, *odik*, par exemple les verbes : *dühöszik* v. dühödik, *fehérszik* v. fehéredik, *gádzszik* v. gádzsagodik, *hidegszik* v. hidegedik, *vélekszik* v. vélekedik, etc.

Törzsek	Mutató mód		Jövő	Határtalan mód	Részestülő	Parancsoló mód	Ható forma
	félmult	Parfait					
Radical	Imparfait	Parfait	Futur	Infinitif	Participe	Impératif	Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
Fekszik v. fekszik. Fogan szik foganodik foganoszik Fő v. föl	fekvék v. feküvék fogant fött v. fövdött	feküdt v. feküdtött fogant fött v. fövdött	fekeüden- dik foganodan- dik fövend	feküdni v. fekünni foganazani foganodni föni v. fölni	fekvő v. feküvő foganodó fövő	feküdjél v. feküdj foganodjál foganodj föjj	fekhetik v. feküdhetik foganodhatik föhet v. fölhet
(fölkök v.) fővök fö(ü), fö(ü) fölkök, v. fövünk. fölkök v. föttök fö(ü)nek Haragszik v. haragszik	haragvék v. haraguvék	haragudott hitt v. hivott	haragvandik v. haragu- dandik hivand	haragudni híni v. hívni	haragvó hívó	haragudjál híjj v. hívj	haragudhatik v. haraghatik híhat v. hívhat
Hívok, hívss, hí, hívunk, hívotok, hívna- k v. hínak Híss v. híssen Izlik Jő v. jön	híve ivék jőve	hítt itt v. ívott jött	hiend iandik jövend	hinni inni jöni	hivő ivő jövő	hígyj ígyál jőj v. jere v. gyero	híhet ihatik jöhet
(jövök, jöss, jövünk, jössz, jövök, jössz)	jöve	jött	jövend	jöni	jövő	jöjj	jöhet

